

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்
இராமலிங்க அடிகள்
அருளிய

திருஅருட்பா

முதல் ஐந்து திருமுறைகள்

பதிப்பாசிரியர்:

சன்மார்க்க தேசிகன்

ஊரன் அடிகள்

This e-book can be downloaded for free from
<http://www.vallalar.org>

சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம்
வடலூர் - 607 303 தென்னார்க்காடு மாவட்டம்

முன்னுரை

திருசிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே

அருள்விளக்கே அருட்சுடரே அருட்ஜோதிச் சிவமே
அருள்அமுதே அருள்நிறைவே அருள்வடிவப் பொருளே
இருள்கடிந்தென் உள்முழுதும் இடங்கொண்ட பதியே
என்அறிவே என்உயிரே எனக்கினிய உறவே
மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றறியாப் பொன்னே
மன்றில்நடம் புரிகின்ற மணவாளா எனக்கே
தெருள்அளித்த திருவாளா ஞான்உரு வாளா
தெய்வநடத் தரசேநான் செய்மொழிஏற் றருளே.

--அருள்விளக்கமாலை 1 (4090)

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாக தமிழ்செய்யு மாறே.

--திருமந்திரம் 81

எம்மையாளுடைய பெருமான் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளாரின் திருஅருட்பாவையும் பிற அருளிச்செயல்களையும் ஆராய்ந்து பல நூல்களையும் பதிப்புகளையும் இயற்றி வெளியிடும் நோக்குடன் 'திருஅருட் பிரகாச வள்ளலார் சமரச சித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிலையம்' என்னும் பெயருடன் ஒரு நிலையத்தை 22-5-1955 இல் பூர்வாசிரமத்தில் சமயபுரத்தில் உறையங்காலத்தில் தொடங்கினோம். 23-5-1967 இல் யாம் துறவு பூண்டநாளில் அதன் பெயரை, சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம் என மாற்றினோம். இவ்வாராய்ச்சி நிலையம் இதுகாறும் செய்துள்ள நூற்பணிகளையும் இனிச் செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளவற்றையும் ஆறாம் திருமுறை பின்னிணைப்பிற் காண்க. எமது நூற்பணிகளில் முக்கியமாக குறிப்பிடவேண்டியவை நான்கு. 1. நூறு ஆண்டுகளாக வரலாறு இல்லாதிருந்த வடலூருக்கு முதன் முதலாக ஒரு வரலாறு (வடலூர் வரலாறு) எழுதிவெளியிட்டது-1967. 2. சிறு நூல்களாக சாதாரண தரத்தில் வழங்கி வந்த அடிகளின் வரலாற்றை ஆராய்ச்சித் திறத்தில் 600 பக்கங்கள் கொண்ட பெருநூலாக எழுதி வெளியிட்டப்பட்டது-1971. 3. திரு அருட்பாவின் இவ்வரலாற்றுமுறைப் பதிப்பை ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த ஒரே புத்தகமாக வெளியிட்டது-1972. 4. வள்ளற்பெருமானின் உரைநடை அருளிச் செயல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துத் திருஅருட்பா உரைநடைப்பகுதி என ஒரு தனி நூலாக வெளியிட்டது-1982.

இப்போது நமது வரலாற்று முறைப் பதிப்பின் இம்முன்றாம் பதிப்பு முதல் ஐந்து திருமுறைகள் ஒரு புத்தகம், ஆறாம் திருமுறை ஒரு புத்தகம் ஆக இரு புத்தகங்களாக வெளிவருகிறது.

இவ்வரலாற்றுமுறைப் பதிப்பின் சிறப்புகளாவன:

1. இதனுள் ஆறு திருமுறைகளும் அவை பாடப்பெற்ற காலவரிசையில்--வரலாற்று முறையில்-- மாற்றியமைக்கப் பெற்றுள்ளன. புதிதாக வகுக்கப் பெற்றன எனினும் அமையும்.

2. திருமுறைகளுள்ளும் பதிகங்கள் அவை பாடப்பெற்ற--எழுதப்பெற்ற--வரிசையில் மாற்றியமைக்கப் பெற்றுள்ளன.
3. சில பதிகங்களுக்குப் புதிய பெயர்கள் இடப்பெற்றுள்ளன. சில தக்கவாறு மாற்றப்பெற்றன.
4. பாவினங் குறிப்பதில் முன்பதிப்புகளிற் காணப்படும் பிழைகள் களையப்பெற்றன. பாவினங் குறிக்கப்பறாத பதிகங்கள் புதிதாகப் பாவினங் குறிப்பிடப்பெற்றன.
5. பாலகிருஷ்ண பிள்ளையவர்களால் சந்திபிரிக்கப்பெறாத கீர்த்தனைப் பகுதி, தனிப்பாசுரப்பகுதிப் பதிகங்கள் சந்தி பிரிக்கப்பெற்றன.
6. நூல் முழுதும் பாடல்களுக்குத் தொடர் எண் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

திருமுறை பதிக அடைவு

திருஅருட்பாவின் ஆறு திருமுறைகளும் 5,3,2,1,4,6 என்ற வரிசையில் பாடப்பெற்றவை. 5,3,2,1, ஆகிய திருமுறைகள் அடிகள் சென்னையில் இருந்த காலத்திலும் 4, 6 ஆம் திருமுறைகள் வடலூரில் இருந்த காலத்திலும் பாடியனவாம். திருமுறைகள் வகுக்கப் பெற்றபோது இம்முறையில் வகுக்கப்பெற்றிருக்கவேண்டும். ஆனால் இவ்வாறு வகுக்கப்பெறவில்லை.

அடிகள் இளம்போதில் 7, 8 ஆண்டுப் பருவத்தில் முதன்முதலாகச் சென்னை கந்தகோட்டத்தைப் பாடினார். பாடிய பதிகங்கள் தெய்வமணி மாலை, கந்தர் சரண பத்து என இரண்டாகும். இவ்விரண்டும் 1851 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே தனிநூலாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. அடிகளாரின் அருட்பாடல்களில் முதன்முதல் அச்சானவை இவையே. அப்பதிப்பின் முகப்பேடு:

உ, சிவமயம், சென்னைக் கந்தர் தெய்வமணி மாலை, சரணப் பத்து. இவை, பாளையம் முத்து செட்டியாரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி, சிதம்பரம் இராமலிங்கப் பிள்ளை அவர்களாலியற்றப்பட்டு, காயாறு ஞானசுந்தர ஐயர் அவர்களால், சென்னை சாஸ்த்திர விளக்கச் சங்கத்தைச் சார்ந்த, வித்தியானந்த அச்சகூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

என்பதாம். இதில் அச்சிடப்பட்ட ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும் இஃது அடிகளார், ஒழிவிலொடுக்க நூலை அச்சிற் பதிப்பித்த 1851 ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்டதாக இருக்கும் என்றே தொன்றுதொட்டுவரும் கேள்வியால் அறியக் கிடைக்கிறது என ஆ.பாலகிருஷ்ணபிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். தெய்வமணி மாலையும், கந்தர் சரணப் பத்தும் ஐந்தாம் திருமுறையின் ஈற்றில் உள்ளன. ஆனால் அவை முதல் திருமுறையின் தொடக்கத்தில் வைக்கப்பெற வேண்டியவை. யாம் அவ்வாறே இப்பதிப்பில் வைத்துள்ளோம். இப்பதிப்பு அடிகள் பாடிய முதற் பதிகமாகிய தெய்வமணிமாலையுடன் தொடங்குகிறது.

கந்தகோட்டத்தைப் பாடிய பின்னர், திருதணிகையையும், ஒற்றியூரையும் பாடினார். அடிகள் சென்னையில் இருந்த காலத்தை ஒற்றியூர் வழிபாட்டுக் காலம் எனலாம். இவ்வொற்றியூர் வழிபாட்டுக் காலத்தில் அவ்வப்போது திருத்தணிகைக்குச் சென்றும் பாடினார். சென்னைக்கு அருகில் உள்ள திருவலிதாயம், திருமுல்லைவாயில் முதலிய தலங்களையும் பாடினார். அப்போது பாடப்பெற்ற ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் ஒரு பெரிய சுவடியில் அடிகளாரால் எழுதப்பெற்றுள்ளன. ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் கொண்ட சுவடியில் மூன்றாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் முன்னும், இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் அவற்றின் பின்னும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. இதனால் இரண்டாம் திருமுறைக்கு முன்னரே மூன்றாம் திருமுறை பாடப்பெற்றதென்பது புலப்படுகிறது. மேற்கூறிய சுவடிகளைப் பற்றிய விவரங்களையும், ஏட்டெண் முதலியவற்றையும், மூல ஏடுகள் என்ற தலைப்பில் பதிக அட்டவணையில் காண்க. ஒற்றியூர்ப் பதிகங்களும் திருத்தணிகைப் பதிகங்களும் தனித்தனிச் சுவடிகளில் எழுதப்பெற்றிருப்பதாலும், தனித்தனித் திருமுறைகளாக வகுக்கப் பெற்றிருப்பதாலும், ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் அனைத்தையும் பாடிமுடித்தபின் திருத்தணிகைப் பதிகங்களைப் பாடினார் என்றோ, திருத்தணிகைப் பதிகங்கள் அனைத்தையும் பாடிமுடித்தபின் ஒற்றியூர்ப் பதிகங்களைப் பாடினார் என்றோ கொள்ள இயலாது. பாடுங்கால் இவற்றுள் சிலவும், அவற்றுள் சிலவுமாகப் பாடியிருத்தல் வேண்டும்.

எழுதும்போது அவ்வவற்றிற்குரிய சுவடிகளில் எழுதியிருக்க வேண்டும். முதலில் முருகப்பெருமானையும் பின்னர் சிவபெருமானையும் வழிபட்டனர் என்பது வரலாறாதலின் முருகனைப்பற்றிப் பாடிய திருத்தணிகைப் பதிகங்களை முதல் திருமுறையாகவும், சிவபெருமானைப்பற்றிப் பாடிய திருவொற்றியூர்ப் பதிகங்களை அதன் பின்னர் இரண்டாம் திருமுறையாகவும் வைப்பதே முறை. இப்பதிப்பில் யாம் அவ்வாறே வைத்துள்ளோம்.

ஒற்றியூரின் மீது பாடப்பெற்ற 19 அகப்பொருட் பதிகங்களை மூன்றாம் திருமுறையாக வேலாயுதனார் வகுத்திருக்கிறார். இப்பத்தொன்பது பதிகங்களையும் ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் கொண்ட பெரிய சுவடியில் இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்களுக்கு முன்னர் அடிகள் எழுதியிருக்கிறார். சுவடியின் 1-52 ஏடுகளில் மூன்றாம் திருமுறைப்பத்தொன்பது பதிகங்களும், 56 ஆம் ஏடு தொடங்கி இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்களும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. மூன்றாம் திருமுறை முன்னும், இரண்டாம் திருமுறை பின்னுமாக அடிகளால் எழுதப்பெற்றிருப்பதால் அதுவே பாடப்பெற்ற வரிசையுமாகும். நாம் மூன்றாம் திருமுறையை இரண்டாம் திருமுறையோடு அதன் பின்னர் சேர்த்து ஒன்றாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் மூன்றாம் திருமுறைப் பதிகங்களை முதலில் வைப்பதற்கு இயலாது போயிற்று. காரணம் அவை அச்சிடும் காலத்தில் யாம் மூல ஏடிகளைப் பார்க்க இயலாமற் போயினமையே. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பின் அடிக்குறிப்புக்களில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள ஏட்டெண்களை ஆதாரமாகக்கொண்டே யாம் பதிகங்களை வரிசைப்படுத்தினோம். ஏட்டெண் குறித்த பாலகிருஷ்ண பிள்ளை, மூன்றாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் உள்ள ஏடுகளாகிய 1-52 ஏடுகள் இரண்டாம் திருமுறைச் சுவடியில் உள்ளவை என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. தனிச்சுவடி எனப் பொருள் கொள்ளும்படி மூன்றாம் திருமுறையாகத் தொ.வே. அவர்களால் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் பத்தொன்பது பதிகங்களும், நம் வள்ளற் பெருமான் கையெழுத்தில் உள்ள திருச்சுவடி ஒன்றில் காணப்படுகின்றன என குறித்துள்ளார் (திருஒற்றியூர்புகுதி). ஆகவே இரண்டாம் திருமுறைக்குப் பின்னர் மூன்றாம் திருமுறைப் பதிகங்களைச் சேர்க்க நேர்ந்தது. அடிகள் தமது மூல ஏட்டில் மூன்றாம் திருமுறையை முதலில் எழுதியிருக்கிறார், அதன் பின்னரே இரண்டாம் திருமுறையை எழுதியிருக்கிறார் என்ற செய்தி இதுவரை உலகம் அறியாதது, அறிந்த பாலகிருஷ்ண பிள்ளையும் வெளிப்படுத்தாதது, நூலை அச்சிடுமுன் இதனை யாம் அறிய நேர்ந்திருந்தால் மூன்றாம் திருமுறையை முன்னர் வைத்துப் பதிப்பித்திருப்போம். நூல் முழுதும் அச்சிட்டு முடிந்த பின்னரே திருவருட் செயலால் அடிகள் திருக்கரஞ் சாத்திய மூல ஏடுகள் பலவற்றை யாம் காண நேர்ந்தது. அவற்றைப் பார்த்தபின் பல ஐயங்கள் நீங்கின; பல புதிய ஐயங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் இன்னும் ஆராய்ந்து வருங்காலப் பதிப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தக் கருதியுள்ளோம்.

முதல் திருமுறையாக வகுக்கப்பெற்றிருக்கும் திருவடிப்புக்ஞ்சி¹, விண்ணப்பக்கலிவெண்பா², நெஞ்சறிவுறுத்தல்³, சிவநேச வெண்பா⁴, மகாதேவமாலை⁵, திருவருண் முறையீடு⁶, வடிவுடை மாணிக்கமாலை⁷, இங்கிதமாலை⁸ ஆகிய எட்டனுள் முதல் ஆறும் சென்னையிலிருந்த காலத்தின் பிற்பகுதியிற் பாடப்பெற்றவை. ஆதலின் அவை மூன்றாம் திருமுறையாக வைத்தற்குரியவை. யாம் அவற்றை மூன்றாம் திருமுறையின் முதல் ஆறு பதிகங்களாக வைத்துள்ளோம். வடிவுடை மாணிக்கமாலையும் இங்கிதமாலையும் ஒற்றியூர் வழிபாட்டுக் காலத்தில் ஒற்றியூரின் மேற்பாடப் பெற்றவை யாதலின் அவற்றை இரண்டாம் திருமுறையில் சேர்த்துள்ளோம்.

நான்காம் திருமுறையாகிய மாலைகள் பன்னிரண்டும் சிதம்பர வழிபாட்டுக் காலத்தில் (அடிகள் கருங்குழியிலிருந்து சிதம்பரத்திற்குப் போக்குவரத்தாக இருந்த காலத்தில்) பாடப்பெற்றவை. இவற்றை அப்படியே ஐந்தாம் திருமுறையாகக் கொண்டுள்ளோம்.

வேலாயுதனார் வகுத்த ஐந்தாம் திருமுறையில் முதலில் சித்திவிநாயகர் பதிகம் நான்கும், அவற்றை அடுத்துத் திருத்தணிகைப் பதிகங்களும், இறுதியில் கந்தகோட்டப் பதிகங்கள் இரண்டும் உள்ளன. சித்திவிநாயகர் பதிகங்கள் கருங்குழியிலிருந்தபோது பாடப்பெற்றவை. ஒரு பாடலில் கருங்குழியென்றே ஊர் குறிக்கப்பெறுகிறது. இந் நான்கு பதிகங்களையும் யாம் மூன்றாம் திருமுறையில் சேர்த்துள்ளோம்.

ஆறாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் அடிகளால் இன்ன வரிசையிற் பாடப்பெற்றனவென்று இப்போது கிடைத்துள்ள ஆதாரங்களைக்கொண்டு திட்டமாக ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலை

முதலில் வைப்பதென்று முதற் பதிப்பிலிருந்தே வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆறாம் திருமுறையை முன்பகுதி அல்லது பூர்வஞான சிதம்பரப் பகுதி, இடைப்பகுதி அல்லது உத்தரஞான சிதம்பரப் பகுதி, முடிந்த பகுதி அல்லது சித்திவளாகப் பகுதி என மூன்றாக பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பிரித்திருக்கிறார். அடிகள் எழுதியருளிய ஆறாம் திருமுறை மூலக்காகித நோட்டுப் புத்தகங்கள் சிலவற்றைப் பார்க்க நேரிட்டபோது இதுவரை வந்துள்ள பதிப்புகளின் பதிக அடைவுகள் மூலத்தோடு பொருந்தாதனவாகவே காணப்படுகின்றன. எனினும் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பின் பதிக வரிசையையே நாம் ஒருசில மாறுதல்களுடன் பின்பற்றியுள்ளோம். இடையிடையே கீர்த்தனைகளையும் நாமாவளிகளையும் தக்க இடங்களிற் சேர்த்துள்ளோம்.

பதிகப்பெயர்கள்

பதிகப் பெயர்கள் திட்டப் நுட்பஞ் செறிந்தனவாய்ச் சூத்திரங்கள் போன்று அமையவேண்டும். 'சில்வகை எழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச் செவ்வன் ஆடியிற் செறித்தினிது விளக்கித் திட்டப் நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்' என்னும் இலக்கணம்* பதிகப்பெயருக்கும் பொருந்தும். பல பதிகங்களுக்கு அடிகளே பெயரிட்டிருக்கிறார். அடிகளாற் பெயரிடப்படாத பதிகங்களுக்கு அவற்றின் பதிப்பாசிரியர்களான வேலாயுதனாரும் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியாரும் பெயரிட்டனர். ஒரே பெயரைப் பல பதிகங்களுக்குக்கொண்டு இதுவுமது இதுவுமது என்று வழங்குதல் பழம்பதிப்புகளில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. அவ்வாறு இதுவுமது என வழங்கிய பதிகங்களுக்கு பாலகிருஷ்ண பிள்ளை தனித் தனிப் பெயர்களை இட்டார். முன் பதிப்பில் உள்ள பெயர்களைப் பிற்பதிப்பாசிரியர்கள் பொருத்தங்கருதி மாற்றியும் உள்ளனர். இப்பதிப்பில் பதினேழு பதிகங்களின் பெயர்கள் அவ்வாறு மாற்றப் பெற்றுள்ளன:

* நன்னூல் பொதுப்பாயிரம் 18.

முற்பதிப்புகளில் வழங்கும் பெயர்	இப்பதிப்பில் இடப்பெற்ற பெயர்
1/ 34 பொது	அடியார் பணி அருள வேண்டல்
2/ 22 சிவசண்முகநாம சங்கீர்த்தன லகரி	சிவசண்முகநாமப் பதிகம்
2/ 23 நமச்சிவாய சங்கீர்த்தன லகரி	நமச்சிவாயப் பதிகம்
3/ 10 விண்ணப்பப் பதிகம்	திருவாரூர்ப் பதிகம்
3/ 16 திருஅருட் பதிகம்	திருவண்ணாமலைப் பதிகம்
3/ 18 சமரசானுபவ அனுக்கிரக அருட்குரு தோத்திரம்	திருவோத்தூர்சிவஞானதேசிகன் தோத்திரம்
3/ 19 ஞானசிகாமணி திருச்சீர் அட்டகம்	திருவோத்தூர் சிவஞானதேசிகன் திருச்சீர் அட்டகம்
3/ 20 திருஞானசம்பந்தர் தோத்திரம்	திருமுகப் பாசுரம்
4/ 1 திருவண்ணப் பதிகம்	குஞ்சிதபாதப்பதிகம்
4/ 32 சிலதா சம்வாதம்	தோழியர் உரையாடல்
4/ 35 வினா உத்தரம்	வினாவிடை
6/ 47 திருவடிப் புகழ்ச்சி	உளம்புகுந்த திறம் வியத்தல்
6/ 56 வேண்டுவன இவை இவை என விண்ணப்பித்தல்*	சுத்த சன்மார்க்க வேண்டுகோள்**
6/ 62 வளர்பதி விளக்கம்	சிவபதிவிளக்கம்
6/ 68 திருவருட் புகழ்ச்சி	திருக்கதவந்திறத்தல்**
6/134 ஞானசரியை	மரணமிலாப் பெருவாழ்வு
6/135 பரன் அளிக்கும் தேகம் சுடுவது அபரம் எனல்	சமாதி வற்புறுத்தல்
இம்மாற்றங்களுக்கான காரணங்களை உய்த்துணர்க; விரிக்கிற் பெருகும்.	

* ஆ. பா. பதிப்பு. ** ச. மு. க. பதிப்பிற் காணப்படுவது.

பாவினங் குறித்தல்

சில பதிகங்களுக்கு அடிகளே பாவினங் குறித்துள்ளார். ஏனைய பதிகங்களுக்கு முதற் பதிப்பாசிரியர்கள் குறித்தனர். பாவினங் குறிப்பதில் பதிப்பாசிரியர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாறுபடும் இடங்கள் பல. அவ்வாறு மாறுபடும் இடங்கள் பலவற்றைப் பாலகிருஷ்ணபிள்ளை குறித்துள்ளார். பல பதிப்புகளையும் ஒப்புநோக்கின் இதனை அறிதல் கூடும். இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதிப்புகள் அனைத்திலுமே இசைப்பாடல்களுக்குப் பாவினங் குறிக்கவில்லை. இப்பதிப்பில் அவைகளுக்கும் பாவினங் குறித்துள்ளோம். முதற்பதிப்பு முதலே தவறாகப் பாவினங் குறிக்கப்பெற்ற திருவடிப் புகழ்ச்சி, சமரசானுபவ அனுக்கிரக அருட்குரு தோத்திரம் (திருவோத்தூர் சிவஞானதேசிகன் தோத்திரம்) ஆகிய இரண்டின் சரியான யாப்பை இப்பதிப்பில் காட்டியிருப்பதுடன் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளில் அவற்றை விளக்கியுமுள்ளோம்.

சந்திபிரித்தல்

பழம் பதிப்புகளானதும் சீர்பிரிக்கப்பெறாது அச்சிடப் பெற்றவை அரிதாக ஓரிரு பதிகங்கள் மட்டுமே அவற்றுள் சீர்பிரிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதன் முதலாக முழுவதும் சீர்பிரித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற பதிப்பு ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளை பதிப்பே. இதனுள்ளும் முதற்பதிகமாக திருவடிப்புகழ்ச்சி சீர்பிரிக்கப் பெறவில்லை. முதன் முதலில் இதனுள் கீர்த்தனைப் பகுதியும், தனிப்பாசுரப் பகுதியும் சந்திபிரிக்கப்பெறவில்லை. இவைகளும் இப்பதிப்பில் சந்திபிரிக்கப்பெற்றுள்ளன.

பாடல்களுக்குத் தொடர் எண் கொடுத்தல்

தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம், நாலாயிர திவ்வியப்பிரபந்தம் முதலியவை தொடர் எண்ணிட்டுப்பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. தொடர் எண்ணிடுவதால் ஏற்படும் நன்மைகள் பல. முதன்முதலாகத் தொடர் எண்ணிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பெறும் திருவருட்பாப் பதிப்பு இதுவேயாகும்.

ஏறக்குறைய ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட சன்மார்க்க நூல்களையும் பன்னிரண்டுக்கு மேற்பட்ட திருவருட்பாப் பதிப்புகளையும் பல்லாண்டுகளாக ஆராய்ந்ததன் பயனாக எமது உள்ளத்தில் இடம் பெற்றுள்ள செய்திகள் மிகப் பல. இத் திருவருட்பாப் பதிப்பைத் தொடங்கிய பின்னர் புதிதாக அறியப்பெற்ற செய்திகள் பல. அச்சிடுங் காலத்திலும் அச்சிட்டு முடிந்த பின்னரும் அடிகளின் திருக்கரத்தாலெழுதப்பெற்ற மூலங்கள் பலவற்றைத் திருவருட் செயலால் காண நேர்ந்தது. அவற்றுட் சில பாலகிருஷ்ண பிள்ளையின் பார்வைக்குக் கிடைக்கப் பெறாதவை. இம் மூலங்களைப் பார்வையிட்டதனால் அறிந்த செய்திகள் பல. இங்ஙனம் எம் உள்ளத்தே இடங்கொண்டு கிடக்கும் எண்ணிறந்த செய்திகளையெல்லாம் கூறப்புகின் அவை விரியுமாதலின் விரிவஞ்சி விடுத்தோம்.

இறுதியாக இப்பதிப்பைப் படிப்போர்க்கு ஒரு சொல். நூறு ஆண்டுகளாகப் பழக்கத்திலிருந்துவந்த ஒரு முறையை மாற்றிவிட்டோமென்று கருத வேண்டா. நூறு ஆண்டென்பது வரலாற்றில் மிகக் குறுகிய காலமாகும். பழமை என்பதனால் எல்லாமே நல்லதாகிவிடாது. புதுமை என்பதனால் எல்லாமே தீமையாகிவிடாது.

தொன்மையவாம் எனும்எவையும் நன்றாகா இன்று
தோன்றியநூல் எனும்எவையும் தீதாகா துணிந்த
நன்மையினார் நலங்கொள்மணி பொதியும்அதன் களங்கம்
நவையாகா தெனஉண்மை நயந்திடுவர் நடுவாந்
தன்மையினார் பழமைஅழ காராய்ந்து தரிப்பர்
தவறுநலம் பொருளின்கட் சார்வாராய்ந் தறிதல்
இன்மையினார் பலர்புகழில் ஏத்துவர்ஏ திலருந்
றிகழ்ந்தனரேல் இகழ்ந்திடுவர் தமக்கெனவொன் றிலரே.

--சிவப்பிரகாசம்

என்னும் சிவப்பிரகாசப் பாயிரத்து அவையடக்கச் செய்யுள் இத் திருவருட்பாப் பதிப்புக்கும் பொருந்தும். சன்மார்க்க அறிஞர்களும் அன்பர்களும் இதனைப்பயின்று தெரிவிக்கும் கருத்துகள் அன்போடு வரவேற்கப் பெறுகின்றன, அவை மறு பதிப்புக்கு உதவுமாதலின்.

பெருநூல்களைப் பதிப்பிப்பது பெரிதும் துன்பம் தரும் செயல்.

தட்டான காலத்தில் தங்கப் பணிகள் சமைப்பதுவும்
வட்டாடு வாரைத் திருத்திநன் மார்க்கத்தில் வைப்பதுவும்
பட்டாங்கில் உள்ளதைக் காகிதத்து அச்சிற் பதிப்பதுவும்
தொட்டார் மனத்தைப் பலவாறு நாளும் துயர்செயுமே.

என்று தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடுவது அனுபவ வாக்கு. இதனைப் பதிப்பிக்கும் காலத்தில் நேர்ந்த பல இடுக்கண்களாலும் விரிவஞ்சியும் பல பக்கங்களில் சுருங்கிற்று. விரிவாக எழுத எண்ணியிருந்த அடிகள் வரலாறும் திருவருட்பா வரலாறும் ஆராய்ச்சியும் முறையே 'சுருக்க'மாகவும், 'குறிப்பு'களாகவும் ஆயின. ஏறத்தாழ ஐம்பது பக்கங்களில் அமையவிருந்த அரும்பொருட் குறிப்புகள் ஏழே பக்கங்களில் சுருங்கின.

இதன் முதற்பதிப்பு 24-5-1972-ல் ஆறு திருமுறைகளும் கொண்ட பெரு நூலாக - ஒரே புத்தகமாக - வெளிவந்தது.

இப்பதிப்பு வெளிவந்தபின் சன்மார்க்க உலகிலும், தமிழ் உலகிலும் சிறந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. வரலாற்று முறைப் பதிப்பாகிய இதன் மூலத்தைப் பின்பற்றி உரைவேந்தர், சித்தாந்த கலாநிதி, ஓளவை. துரைசாமி பிள்ளை அவர்கள் அருட்பா முழுமைக்கும் உரை எழுதினார். அன்பர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் ஆதரவில் எழுதப் பெற்ற அவ்வுரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தால் பத்துப் பகுதிகளாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

இரண்டாம் பதிப்பை இரு புத்தகங்களாக இராமலிங்கர் பணிமன்றம் 1981-ல் எமது இசைவுடன் வெளியிட்டது.

இப்போது இம்முன்றாம் பதிப்பு, முதல் ஐந்து திருமுறைகள் ஒரு புத்தகம், ஆறாம் திருமுறை ஒரு புத்தகம் ஆக இரு புத்தகங்களாக எமது ஆராய்ச்சி நிலைய வெளியீடாகவே வெளிவருகிறது.

சேஷசாயி, டபுள்கிரவுன் 51V 76 செ.மீ 13. 6. கி. கி. 70 ஜி. எஸ். எம். மேப்லித்தோ தாளில் அழகாக அச்சிடப்பெற்று, உறுதியாகக் கட்டடஞ் செய்யப்பெற்று உயர்ந்த பதிப்பாக வெளிவருகிறது.

இதற்கு வேண்டிய தாளையாம் கேட்டவுடன் தனித் தயாரிப்பாகச் செய்து கொடுத்த ஈரோடு சேஷசாயி காகித ஆலையினர் (Seshasayee Paper and Boards Limited, Erode)க்கு எம் அன்பான நன்றியும் வாழ்த்தும் உரிய.

எமது நூல்களை யெல்லாம் யாம் திருச்சிராப்பள்ளி ஜோதிபிரிண்டர்ஸில் அச்சிடுவதே வழக்கம். 1972 முதற்பதிப்பும் ஜோதி பிரிண்டர்ஸிலேயே அச்சாயிற்று. அப்போது அச்சகத்தின் நிறுவனர் எமது நண்பர் திரு. ஜோதி இராமசாமி தேசிகர் அவர்கள் இருந்தார். இன்றோ அவர் அமரராகிவிட்டார். எனினும் அவரது நன்மக்கள் அச்சகத்தை நன்கு நடத்தி வருகின்றனர். எமக்கும் ஜோதி பிரிண்டர்ஸுக்கும் இருபத்தைந்தாண்டு காலத் தொடர்பு. இன்னும் விடாமல் தொடர்கிறது. இப் பதிப்பையும் ஜோதி பிரிண்டர்ஸாரே அழகாக அச்சிட்டுள்ளனர். அச்சக உரிமையாளர்கள் திரு. R. சந்திரசேகரன் B.A., திரு. R. ஞானசேகரன் B.Sc., ஆகிய இருவர்க்கும், அச்சகத் தொழிலாளர் அனைவர்க்கும் எம் நன்றியும் பாராட்டும் வாழ்த்தும் உரிய.

பதிப்புப் பணிகளிலும் அச்சுப்பிழைகளைத் திருத்துவதிலும் அன்போடு உதவினார் திருச்சிராப்பள்ளி உருமு தனலக்குமி வித்தியாலயா மேனிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியர் புலவர் திரு. மு. வைத்தியநாதன் அவர்களும், திருச்சிராப்பள்ளி இ. ஆர். மேனிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியர் புலவர் திரு. எஸ். சந்தர் எம். ஏ. அவர்களுமாவர். தமிழ் நலமும் அருள் நூல் நலமுஞ் சான்ற இவ்விரு பெருந்தகையோர்க்கும் எம் அன்பான நன்றியும் வாழ்த்தும் உரிய.

இப்பதிப்பிற்கு வேண்டிய பொருளாதாரங் குறித்து யாம் கவலையுற்றபோது அன்பர் சிலர் பலர் வாயிலாக இறைவன் திருவருள் புரிந்தருளினான். யாம் பிறந்து வளர்ந்த ஊராகிய சமயபுரத்தில் எம்பேரிலுள்ள சொத்துகளின் மீது இந்தியன் ஓவர்சீஸ் பாங்க் (சமயபுரம் கிளை) இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்துதவினர். இவ்வங்கியினரின் பாங்கான உதவிக்கு எம் அன்பான நன்றி உரியது.

மேலும் திருவருள் முதலுதவித்திட்டம் எனும் எமது வேண்டுகோளின்படி அன்பர் பலர் ரூபாய் ஆயிரமும் அதற்கு மேலும் நன்கொடை வழங்கியுதவினர். நன்கொடை வழங்கிய புண்ணியர்களின் பெயர்கள் ஆறாம் திருமுறையின் பின்னிணைப்பில் இடம் பெறுகின்றன. அன்பர் பலர் ஓராண்டு காலத்துக்கு வட்டியில்லாக் கடனாக ரூபாய் ஆயிரம் வீதம் கொடுத்துதவினர். இவ்வன்பர் அனைவர்க்கும் எம் நன்றியும் வாழ்த்தும் உரிய.

பொதுவாக எமது பணிகள் எல்லாவற்றிற்குமே அவ்வப்போது ஊக்கமும் அக்கமும் அளித்து வரும் மெய்யன்பர்கள் அருட்செல்வர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும், வேலூர் திருக்குறள் நம்பி, திருஅருட்பாத் தொண்டர் திரு. ஊ. வ. தட்சிணாமூர்த்தி அவர்களுக்கும் குறிஞ்சிப்பாடி திரு. பி.என். ஞானசம்பந்தம் அவர்களுக்கும் பரவளூர் திரு. நா. பூமாலை அவர்களுக்கும் எம் அன்பான நன்றியும் வாழ்த்தும் உரிய.

அழுத்தமான தாளில் 12 பாயிண்ட் பெரிய எழுத்தில் அழகாக அச்சிடப்பெற்று முழுகாலிகோ பைண்டு உறுதியாகச் செய்யப் பெற்று உயர்ந்த பதிப்பாக வெளிவரும் இதனை அன்பர்கள் அனைவரும் வாங்கிப் பயின்று பயன்பெறுமாறும் எமது பணிகளை ஊக்குவிக்குமாறும் அன்போடு வேண்டுகிறோம்.

இவ்வாறு தம் பணிகளுக்கு எம்மையும் ஆட்படுத்தி உய்யக்கொண்டருளும் வள்ளற்பெருமானின் திருவடிமலர்களை வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே!

5-10-1989.

சன்மார்க்க தேசிகன் ஊரன்

அணிந்துரை

நா. மகாலிங்கம், பி.எஸ்ஸி., எப். ஐ. இ.
தலைவர், இராமலிங்கர் பணிமன்றம், சென்னை.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலாராகிய நம்பெருமான் இந்த உலகம் உய்வதற்காகத் திருவருட்பா என்னும் ஞானப்பெரு நூலையும் சமரச சுத்தசன்மார்க்கமாகிய தத்துவப் பெருநெறியையும், சன்மார்க்க சங்கம், சத்திய தருமச்சாலை, சத்திய ஞானசபை என்ற மூன்று அருள் நிலையங்களையும் வழங்கியருளினார். 'வான் கொடுத்த மணிமன்றில் திருநடம் புரியும் வள்ளல் எல்லாம் வல்லவர், நன்மலர் எடுத்து என் உளத்தே தான் கொடுக்க நான் வாங்கித் தொடுக்கின்றேன்' எனத் தாம் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட் பாசரங்களைப் பற்றிப் பெருமானே பேசுகின்றார். அவை சீலஞ்சான்ற சன்மார்க்கச் செம்பொருளை விளக்கும் செழுந்தமிழ் மாமறையாக விளங்கி வருகின்றன.

தொல்பழங் காலத்தொட்டே ஞானப் பெருஞ்செல்வர்களை ஈன்ற பெருமையுடையது நம்நாடு. அவர்களின் தவவலியாலும், அருளாற்றலாலும் வழிகாட்டப்பெற்றுத் தமிழகம் வளர்ந்து வருகிறது. தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், இளங்கோவடிகள், திருமூலர், தேவாரமூலர், மாணிக்கவாசகர், ஆதிசங்கரர், இராமானுசர், மத்வர், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், தாயுமானவர், மெய்கண்டார், சிவஞான முனிவர், பட்டினத்தார், அருணகிரியார் என வாழையடி வாழையாக வந்த ஞானியர் வரிசையை எண்ணி எண்ணி நாம் பெருமை கொள்கிறோம். அவ்வகையில் சென்ற நூற்றாண்டில் ஞானப்பயிர் செழிக்கவும், சன்மார்க்கப் பெரு நெறி தழைக்கவும் 'அகத்தே கறுத்துப் புறத்தே வெளுத்திருந்த உலகர் அனைவரையும் சகத்தே திருத்தவும்' நம் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவவதாரம் செய்தார்.

பெருமான் பாடியுள்ள 'பழம்பிழி மதுரப் பாடல்களும்', உபதேச உரைகள், கடிதங்கள் முதலான வசன வரிகளும், நிறுவி வழிகாட்டிய சங்கம்-சாலை-சபையாகிய அருள் நிலையங்களும் உலகிற்குப் புது வழியைக் காட்டுவனவாகும். வல்லவன் ஒருவன் பூட்டிச்சென்ற 'வான்பொருளை' வையகத்தோர் உய்வதற்காக வள்ளற் பெருமான் எளிமைத் திறவுகோலால் திறந்து இகத்தே பரத்தைப் பெறுவதற்கான ஈடில்லா நெறியை இயற்றிக் காட்டியுள்ளார். 'பொய் புகலேன், புனைந்துரையேன் சத்தியம் சொல்கின்றேன்' 'ஆசையுண்டேல் வம்மின்' எனக் கல்லும் கரைந்துருக, நம்மைக் கடைத்தேற்ற அழைக்கின்றார்.

ஞானக் கருவூலமான திருவருட்பாத் திருமுறைகளைத் தொகுக்கும் பணியினை 1860ஆம் ஆண்டு முதலே உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவரான தொழுவூரார் தொடங்கினார். 'பெரியன் என்று சிறக்கவும் ஆசையில்லை' என்ற பெருஞானத் திருநிலையில் இருந்த வள்ளற்பெருமான் நூல் வெளியீட்டுக்குத் தொடக்கத்தே இசைவதாயில்லை. எனினும் அன்பர்களின் ஞானவேட்கைதீர் 1851ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பே தெய்வமணிமாலையும், கந்தர்சரணப் பத்தும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முதல் நான்கு திருமுறை 1867ஆம் ஆண்டிலும், ஐந்தாம் திருமுறை 1880ஆம் ஆண்டிலும், ஆறாம் திருமுறை 1885 ஆம் ஆண்டிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக வந்த பதிப்புகளில் புதுக்கோட்டை இராமச்சந்திரபுரம் வள்ளல் திரு. தீ. நாச்சியப்ப செட்டியாரின் திருமகனாராகிய திரு. தீ. நா. முத்தைய செட்டியார் ஆறு திருமுறைகளையும் ஒரு பெருநூலாக 1924ஆம் ஆண்டில் வனப்புற அச்சிட்டதோடு, ஆன்மநேய அன்பர்கட்கு இலவசமாக வழங்கினார். திரு. செட்டியாரின் 'ஞான தானத்தைச்' சன்மார்க்க உலகம் என்றும் மறவாது. பின்னர் சென்னை சமரசசுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தார் திருவருட்பாவினை இருபகுதிகளாக வெளியிட்டு வரலாயினர். இப்பதிப்புகள் எல்லாவற்றிலும் தம் 'நுண்மாண் நுழை புலன்' பொலியப் பிழையில்லா வகையில் தனித் தனி

நூல்களாகப் பன்னிரண்டு நூல் வடிவில் தம் பதிப்பினை வெளியிட்ட ஆன்ம நேய அறிஞர் திரு. ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்களை நினைந்து போற்றுவது நம் தலையாய கடமையாகும்.

இவ்வாறாகப் பதிப்புகள் பலவாக வந்தன என்றாலும் ஆறாம் திருமுறை அகப்படாத நிலையும், திரு. பிள்ளையவர்களின் பதிப்பில் சில பகுதிகள் கிடைக்கப் பெறாத சிரமமும், உயர்ந்த தாளில் ஒழுங்குறவும் பிழையறவும் அச்சிடப் பெறாத பிரதிகளின் விற்பனையும் இருந்தே வந்தன. திருவருட்பாத் திருமுறைகளைக் கால முறைப்படி ஆராய்ந்தும், பதிப்புப் பிழைகளைக் களைந்தும், பாடல்களின் வரிசை முறையாலேயே அடிகள் பெற்ற அருள் ஞானநிலை குறிப்பாகக் காணுமாறும் ஒரு பதிப்பு வெளிவர வேண்டும் என்ற ஆவல் பரவலாக இருந்து வந்தது. இதுகாறும் வெளிவந்த முறைவைப்பை மாற்றுதற்குத் துணிவும், காரணம் வினவுவார்க்குக் காரணம் காட்டும் புலமை நலமும் மிகுந்த அருட்டிரு ஊரன் அடிகளார் இப்பதிப்புப் பணியினை மேற்கொண்டு வனப்புற இப்பதிப்பினைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இளமையிலேயே சன்மார்க்கத் துறவியான பெருமையும், உயர்ந்த தமிழ்ப் புலமையும், சன்மார்க்கச் செம்மையும், சலியாது பணியாற்றும் தண்மையும் ஒருசேரப்பெற்றவர் நம் ஊரன் அடிகள். ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகளாகத் தாம் அரிதின் முயன்று சேர்த்த செய்திகளையும், நூல் பாகுபாட்டு முறை பற்றிய நுண்ணிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளையும் இப்பதிப்பில் பயன் படுத்தியுள்ளார்கள். இராமலிங்க அடிகளார் வரலாற்று நூலை எழுதி வழங்கியதன் வாயிலாகச் சன்மார்க்க உலகம் அவரைமிக நன்றியோடு போற்றி வருகிறது. இப்பதிப்பு அவர் வாழ்வுக் குறிக்கோளின் ஞானப்பரிசாக மிளர்கிறது. சந்தி பிரித்தும், ஏற்ற பாட பேதங்களை மேற்கொண்டும், பாடல்களை விளங்குமாறு வகைப்படுத்தியும், அரும் பொருளகராதி முதலியன தொகுத்தும் இன்றைய பதிப்பு முறையின் வளர்ச்சி மேம்பாடுகளை எல்லாம் தாங்கி இந்நூல் வெளியாகிறது. சமாஜப் பதிப்புகளைப் புலவருலகம் போற்றியது போல, இப்பதிப்பினையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் ஏற்றப் போற்றும் என்று நம்புகிறேன். பயில்வார்க்குப் பேரின்பம் தருவதோடு, திருவருட்பா ஆராய்ச்சி செய்ய முற்படுவோர்க்கும், ஞானநிலை வளர்ச்சியை அனுபவ வழியில் அடைய முயல்வார்க்கும் இப்பதிப்புப் பெருந்துணை செய்யும். அழகுறவும் பிழையறவும் இந் நூலைக் குறுகிய காலத்துள் கொண்டு வருவதற்குப் பதிப்பாசிரியர் மேற் கொண்ட உழைப்பு ஒப்பற்றது. இவ்வாறே வசனப் பகுதியைத் தனி நூலாக வள்ளலார் அருளுரைகள், சீடர்களின் குறிப்புகள் முதலியனவற்றைத் தக்கபடி பாகுபாடு செய்து நுண்ணிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளோடு வெளியிட வேண்டும்.*

திருவருட்பாவின் இத்திருத்திய பதிப்பைச் சத்திய ஞான சபையின் நூற்றாண்டு விழா ஆண்டில் வெளியிடுவதில் பதிப்பாசிரியரும் நானும் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அடிகளாரின் இப்பதிப்பு சன்மார்க்க உலகெலாம் பரவ வேண்டும். இதன் பின்னர் திருவருட்பா உரை காணும் திட்டமொன்றும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்க இலக்கியங்கட்கு உரை வரைந்தும் சைவ நூல்களைப் பதிப்பித்தும் பெரும் புகழ் பெற்றிருக்கும் சித்தாந்த கலாநிதி ஓளவை. துரைசாமி பிள்ளை அவர்கள் கோவை 'சக்தி' அறிநிலையத்தின் சார்பில் விளக்கம் வரைந்து வருகிறார்கள். அவ் உரை வெளியீட்டுப் பணியும் எண்ணியவாறு ஈடேறுவதற்குத் திருவருட் பிரகாச வள்ளலாரின் திருவடிகளை இறைஞ்சுகிறேன்.**

* 1978-ல் திருஅருட்பா உரைநடைப்பகுதி வெளியாயிற்று.

** ஓளவை துரைசாமிபிள்ளை உரை 10 பகுதிகளாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

செறிவும், சீலமும் செயலாற்றும் செம்மையும் நிறைந்து, சன்மார்க்க உலகின் தனிப்பெருஞ் சுடராக விளங்கும் நம் அருட்டிறு அடிகளார்க்கு நம் நன்றி என்றும் உண்டு. திருவருட் பிரகாச வள்ளலாரின் சன்மார்க்கப் பெருநெறி சகமெலாம் பரவுவதற்கான தத்துவ வளர்ச்சி, அனுபவப் பயிற்சி, ஆராய்ச்சி முதிர்ச்சி முதலியன பெருகுவதற்கு நாம் ஆவண செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் நமக்குத் துணை செய்ய ஊரன் அடிகளாரின் இப்பதிப்புப் பெரிதும் உதவும். அவர்கள் இத்தகைய முயற்சிகள் பலவற்றில் ஈடுபட்டு நம்

நெறியை வாழ்விப்பாராக! அவர்க்குத் தக்க வகையில் ஒத்துழைத்து மிக்க எழிலுடன் இந்நூலை அச்சிட்ட ஜோதி அச்சகத்தாரையும் பாராட்டுகிறோம். அடிகளாரின் பதிப்பு அரும் பயனை நல்க அருட் பிரகாச வள்ளலாரின் அடியிணையை இறைஞ்சுகிறேன்.

நா. மகாலிங்கம்

கால முறைவைப்புக் கண்டறிந்து வள்ளலவர்
சீலக் கருணைச் செழும்பாடற் - கோலமறை
ஆரும் படித்துய்யு மாறு பதிப்பித்தார்
ஊரன் அடிகளார் ஓர்ந்து.

- டாக்டர். ஓளவை. நடராசன்

இராமலிங்க அடிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

ஊர், பெற்றோர், பிறப்பு

தமிழ் நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம் வட்டத்தில் சிதம்பரத்திற்கு வடமேற்கே பத்துக் கல்லில் உள்ள மருதூரில் அடிகள் பிறந்தருளினார். அடிகளைப் பிள்ளையாகப் பெறும் பேருபெற்ற பெற்றோர் இராமைய பிள்ளை, சின்னம்மாள் என்போர். இவர்கள் சமயம் - சைவம், குலம் - வேளாண்குலம், மரபு - கருணீகர் மரபு. இராமைய பிள்ளை மருதூரின் கிராமக் கணக்கர். பிள்ளைகளைக் கூட்டிப் பாடஞ் சொல்லும் கணக்காயராகவும் விளங்கினார். சின்னம்மையார், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பொன்னேரிக்கு அருகிலுள்ள சின்னகாவணத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். இராமைய பிள்ளைக்கு ஆறாவது மனைவியாக வாழ்க்கைப்பட்டவர். ஐந்து மனைவியரும் மகப்பேறின்றி ஒருவரின் ஒருவராக இறக்கவே இராமைய பிள்ளை இவரை ஆறாவதாக மணமுடித்தார். இவர்களுக்குச் சபாபதி, பரசராமன் என்னும் இரு ஆண்மக்களும் உண்ணாமுலை, சுந்தரம் என்னும் இரு பெண்மக்களும் பிறந்தனர்.

1823, அக்டோபர் 5, சபானு ஆண்டு புரட்டாசித் திங்கள் இருபத்தோராம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5 - 30 மணியளவில் அடிகள் ஐந்தாவது மகவாகப் பிறந்தார். பெற்றோர்கள் பிள்ளையார்க்கு இராமலிங்கம் எனப் பெயரிட்டனர்.

சிதம்பர தரிசனம்

பிறந்த பிள்ளைகளை முதன்முதலில் கோயிலுக்கு எடுத்துச் சென்று வழிபடுவது வழக்கம். அவ்வாறே அடிகள் பிறந்த ஐந்தாம் திங்களில் இராமைய பிள்ளை மனைவி மக்களுடன் சிதம்பரம் சென்று வழிபட்டார். சிற்சபையில் நடராசப் பெருமானை வழிபட்டபின் சிதம்பர ரகசிய தரிசனத்திற்காக அனைவரும் அதன்முன் வந்து நின்றனர். பிள்ளைப் பெருமான் தாயின் கையிலிருந்தார். தீக்ஷிதர் திரையைத் தூக்கச் சிதம்பர ரகசியம் தரிசனமாயிற்று. அனைவரும் தரிசித்தனர். கைக்குழந்தையாகிய அடிகளும் தரிசித்தார். அனைவர்க்கும் ரகசியமாயிருந்த சிதம்பர ரகசியம் ஐந்து திங்கட் குழுவியாகிய அடிகட்கு வெட்டவெளியாகப் புலப்பட்டது. இறைவன் ரகசியத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டியருளினான் (அகச்சான்று 4133). இவ்வாறு அடிகள் ஓராண்டுப் பருவத்தில் பூர்வஞான சிதம்பரமாகிய தில்லையில் ஒரு திரை தூக்கத் தாம் வெளியாகக் கண்ட அனுபவப் பொருளையே தமது நாற்பத்தொன்பதாம் அகவையில் உத்தரஞானசிதம்பரமாகிய வடலூரில் சத்தியஞானசபையில் எழுதிரை நீக்கி ஒளியாகக் காட்டியருளினார்.

குடும்பம் சென்னை செல்லல்

எட்டாம் திங்களில் இராமைய பிள்ளை காலமானார். சின்னம்மையார் பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு தாம் பிறந்த பொன்னேரிக்குச் சென்றார். சில காலம் பொன்னேரியில் வாழ்ந்த பின் தம்மக்களுடன் சென்னைக்குக் குடி பெயர்ந்தார். மூத்த பிள்ளையாகிய சபாபதி பிள்ளை, காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியாரிடம் பயின்று புராணச் சொற்பொழிவாற்றுதலில் வல்லவராகிக் குடும்பத்தை நடத்தி வந்தார்.

ஓதாதுணர்தல்

பிள்ளைப் பெருமான் பள்ளிப்பருவம் எய்தியதும் தமையனார் சபாபதி பிள்ளை தாமே கல்விப் பயிற்சியைத் தொடங்கி வைத்தார். பின்னர் தமதாசிரியராகிய காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியாரிடம் கல்வி கற்க அனுப்பினார். இளைய இராமலிங்கரின் அறிவுத் தரத்தையும், பக்குவ நிலையையும், கந்தகோட்டஞ் சென்று கவிபாடித் துதித்தலையும் கண்ட மகாவித்துவான், இவ்விளைஞர் கல்லாதுணரவும் சொல்லாதுணர்த்தவும் வல்லவரென்றுணர்ந்து கற்பிப்பதைக் கைவிட்டார். அடிகள் எப்பள்ளியிலும்

பயின்றதில்லை. எவ்வாசிரியரிடத்தும் படித்ததில்லை. கற்க வேண்டுவனவற்றை இறைவனிடமே கற்றார். கேட்க வேண்டுவனவற்றை இறைவனிடமே கேட்டார். பெருமானின் கல்வியும் கேள்வியும் இறைவனிடத்துப் பெற்றனவேயொழிய வேறு எவ்வாசிரியரிடத்தும் பெற்றவன்று. இறைவன் அடிகளைப் பள்ளியிற் பயின்றாது தானே கல்விபயிற்றினான். 'குமாரப் பருவத்தில் என்னைக் கல்வியிற் பயிற்றும் ஆசிரியரை இன்றே என் தரத்தில் பயின்று அறிதற்கு அருமையாகிய கல்விப் பயிற்சியை எனது உள்ளகத்தே இருந்து பயிற்றுவித்தருளினீர்' (பெருவிண்ணப்பம்) 'கற்றது நின்னிடத்தே பின் கேட்டது நின்னிடத்தே' (3044); 'பள்ளி பயின்றாது எந்தனைக் கல்வி பயிற்றி முழுதுணர்வித்து' (4891); 'ஓதாதுணர் உணர்த்தி உள்ளே நின்றுளவு சொன்ன நீதா' (2775); 'ஓதுமறை முதற் கலைகள் ஓதாமல் உணர் உணர்விலிருந்துணர்த்தி' (3053); 'ஓதி உணர்ந்தவர் எல்லாம் எனைக் கேட்க எனைத்தான் ஓதாமல் உணர்ந்து' (4112); 'ஓதாணைத்து முணர்கின்றேன்' (5004); 'ஓதாதுணர்ந்திட ஒளி அளித் தெனக்கே' (4615 [23]) என்பன அகச்சான்றுகள். முற்பிறப்புகளிலேயே சரியை கிரியை யோகங்களை முடித்து இப்பிறப்பில் ஞானத்தில் நின்று சித்திபெறுதற் கென்றே பிறந்த சாமுசித்தராதலின் அடிகள், இளமையிலேயே ஓதாதுணரப் பெற்றார். ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து என்னும் குறள்மொழி (398) அடிகட்கு முற்றும் பொருந்துவதாம்.

ஆடல்செய்யும் பருவத்தே பாடல்செய்யத் தொடங்குதல்

வீதியிலே விளையாடித் திரியும் சிறு பிள்ளைப் பருவத்திலேயே அடிகள் அருட்பாடல்களைப் பாடும் வல்லமை பெற்றிருந்தார். 'உருவத்திலே சிறியேனாகி ஊகத்தில் ஒன்றுமின்றித் தெருவத்திலே சிறுகால் வீசி ஆடிடச் சென்ற அந்தப் பருவத்திலே நல் அறிவளித்தே உனைப் பாடச் செய்தாய்' (2218); 'பாடும் வகை அணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய பருவத்தே அணிந்தணிந்து பாடும் வகை புரிந்து' (3042); 'ஐயறிவிற் சிறிதும் அறிந்தனுபவிக்கத் தெரியாதமுது களித்தாடுகின்ற அப்பருவத்தெளியேன் மெய்யறிவிற் சிறந்தவரும் களிக்க உனைப்பாடி விரும்பி அருள்நெறி நடக்கவிடுத்தனை' (3055); 'ஏதும் ஒன்றறியாப் பேதையாம் பருவத்தென்னை ஆட்கொண்டெனை உவந்தே ஓதும் இன்மொழியால் பாடவே பணித்த ஒருவனே' (3828); 'வெம்மாலைச் சிறுவரொடும் விளையாடித் திரியும் மிகச்சிறிய பருவத்தே நினை நமது பெம்மான் என்றடிகுறித்துப் பாடும்வகை பரிந்த பெருமானே' (4165); 'வீதியிலே விளையாடித் திரிந்த பிள்ளைப் பருவம் மிகப் பெரியபருவம் என விவந்தருளி அருளாம் சோதியிலே விழைவுறச் செய்தினிய மொழி மாலை தொடுத்திடச் செய்தணிந்துகொண்ட துரையே' (4183) என்பன அகச்சான்றுகள்.

கந்தகோட்ட வழிபாடு

பிள்ளைப் பருவத்தில் பள்ளி சென்று பயிலாதும் வீட்டில் தங்காதும் திரிந்த அடிகள் நாள்தோறும் கந்தகோட்டத்திற்குச் சென்று வழிபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டார். தெய்வமணிமாலையும் கந்தர் சரணப்பத்தும் அடிகளால் முதன் முதலில் கந்தகோட்டத்திற் பாடப்பெற்றன. அடிகள் முதன் முதலில் பாடி வழிபட்ட தலம் கந்தகோட்டமே. முதன் முதலிற் பாடப்பெற்றது தெய்வ மணிமாலையே. அடிகளின் திருவாக்கில் முதன் முதலில் பிறந்த சொல் 'திருஓங்கு' என்பதே, அடிகளால் திருஓங்கு என்று தொடங்கிப் பாடப்பெற்ற பின்னரே கந்தகோட்டம் விளக்கம் பெற்றது. கந்தகோட்டத்திற்கு இன்றுள்ள பேரும் புகழும் பொருளும் அன்றில்லை. அடிகளால் பாடப்பெற்ற பின்னரே 'அது பொன்னும் மணியும் நவமணியும் கொழிக்கும் செல்வத் திருக்கோட்டமாகத் திகழ்கின்றது என்பர்' என மணி-திருநாவுக்கரசு முதலியார் எழுதுவர். கந்தசாமி கோயில் என்று வழங்கப்பெற்ற அதனைக் கந்தகோட்டம் என வழங்கத் தொடங்கியவர் அடிகளே.

கண்ணாடியில் காட்சி பெறல்

தம்மிடம் படிக்காதும் தமதாசிரியர் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியாரிடம் பயிலாதும் வீடுதங்காதும் கோயில் குளங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு ஆடிப்பாடித் திரியும் தம்பியின் போக்கு, தமையனார் சபாபதி

பிள்ளைக்குப் பிடிக்கவில்லை. பலமுறை கண்டித்தும் கேளாமையால் இனித் தம்பிக்கு வீட்டில் உணவளிக்க வேண்டாவென மனைவியாரிடம் கூறிவிட்டார். பிள்ளைப் பெருமானுக்கு இது நல்லதாயிற்று. வீட்டுக்கே வராமல் சிறுவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு நாள் முழுவதும் கோயில் குளங்களையே சுற்றுபவரானார். பிள்ளைப் பெருமானிடத்து அன்புமிக்க அண்ணியாகிய பார்வதியம்மையாரோ ஒருபுறம் கணவர் கட்டளைக்கு அஞ்சியவராய், மற்றொருபுறம் கணவரின் தம்பியைக் கைவிடுவதற்கு மனமில்லாதவராய்ச் சிறுவர்கள் சிலரை ஏவிப் பிள்ளைப்பெருமானை அழைத்துவரச் செய்து தமையனார் இல்லாதபோது அவரறியாமல் வீட்டுக்கு வந்து ஒரு வேளையாவது உண்டுபோகும்படி அன்போடு அறிவுறுத்தி அனுப்பினார். பிள்ளைப்பெருமானும் அவ்வாறே நாள்தோறும் பிற்பகலில் தமையனார் இல்லாதபோது வீட்டிற்கு வந்து அண்ணியாரிடம் உண்டு சென்றார். சின்னாளில் சபாபதி பிள்ளை இதனை வந்து அறிந்தாரேனும் கண்டும் காணாததுபோல் இருந்துவிட்டார். இங்ஙனம் நாள்பல சென்றன. ஒருநாள் தந்தை இராமைய பிள்ளையின் திதி வந்தது. வீட்டில் விருந்து சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. தம்பியார் உடனிருந்து உண்பதற்கில்லையே என்று சபாபதிபிள்ளை வருந்தினார். எனினும் மாலையில் வந்து அண்ணியால் உண்பிக்கப்படுவாரென்பதை எண்ணி ஒருவாறு உளந்தேறியிருந்தார். மாலையில் பிள்ளையார் வீட்டிற்கு வந்தார். அண்ணியார் உண்பிக்க உண்டார். உண்ணுங்கால் அண்ணியார் கண்ணீர் வடிப்பதைக் கண்டார். காரணம் உசாவினார். 'உன்னைத் தான் நினைத்து வருந்துகிறேன், அண்ணார் சொற்படிக்கேட்டு வீட்டில் அடங்கிப்படிப்பதாயிருந்தால் இவ்வளவு துன்பம் இல்லையே, சொந்த வீட்டில் கள்வனைப் போலத் தெரியாது வந்து உண்ணவேண்டி யிருக்கிறதே' என்று அண்ணியார் வருந்திக் கூறினார். அண்ணியாரின் கண்ணீரைக் காணப் பொறாது கவன்ற அடிகள் நாளைமுதல் வீடுதங்கிப் படிப்பதாகக் கூறிச் சென்றார். மறுநாளே வீட்டிற்கு வந்தார். தமது விருப்பப்படித் தமக்கென ஒதுக்கப் பெற்றிருந்த மேன்மாடி அறையில் கைநிறையப் புத்தகங்களோடும் பூசைப் பொருள்களோடும் புகுந்தார். அறைக் கதவை மூடிக்கொண்டு முருக உபாசனையில் முனைந்தார். உண்ணும்போது தவிர மற்றப்போது வெளியே வருவதில்லை. உறக்கமும் உள்ளேயே கொள்வார். இவ்வாறு பலநாள் தியானத்திலிருக்கையில் ஒருநாள் சுவரிலிருந்த கண்ணாடியில் தணிகை முருகன் தோன்றிக் காட்சியளித்தான். அக்காட்சியைக் குறிப்பதே 'சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும்' (42) என்னும் பாடலாம்.

கன்னிச் சொற்பொழிவு

தமையனார் சபாபதி பிள்ளையின் புராணச் சொற்பொழிவுக்கு அடிகள் ஓரிருநாள் கையேடு படித்தார். பின்னொருநாள் சபாபதி பிள்ளை நோய்வாய்ப்படவே சோமு செட்டியார் வீட்டில் நிகழ்ந்த சொற்பொழிவு தடைப்பட்டது. சபாபதி பிள்ளை, தம்பியை அனுப்பி ஓரிரு பாடல்களைப்பாடி வழிபாடு செய்து முடித்துவரப் பணித்தார். அவையோரோ அடிகளையே சொற்பொழிவாற்ற வேண்டினர். அடிகளும் அற்றை நாளுக்குரியதாகிய திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தை இரவு நெடுநேரம்வரை சொற்பொழிவாற்றினார். அன்றுமுதல் அடிகளையே தொடர்ந்து சொற்பொழிவாற்றுமாறு அனைவரும் வேண்டினர். அதற்கிசைந்து அடிகளும் சிலகாலம் சொற்பெருக்காற்றினார். அறையிலிருந்த இளைய பிள்ளையராகிய அடிகளை அம்பலத்திற் கிழுத்து விடுத்தது கையேடு படித்ததும் கன்னிச்சொற்பொழிவுமே யாகும். அதுமுதல் சென்னை மக்கள் அடிகளிடம் பயபக்தியோடு பழகுவராயினர்.

ஒன்பதாம் அகவையில் ஆட்கொள்ளப் பெற்றது

அடிகள் தம் ஒன்பதாம் ஆண்டில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றார். 'என்னை ஆண்டாறு மூன்றாண்டில் ஆண்டுகொண்ட அருட்கடலே' (2697) 'ஆறொரு மூன்றாண்டாவதிலே முன்னென்னை ஆண்டாய்' (3597) என்பன அகச்சான்றுகள். 'என்னையறியாப் பருவத் தாண்டு கொண்ட என் குருவே' (2698); 'என்னைச் சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவதேவே' (450-459); 'எனை அறியா இளம்பருவந்தனிலே பரிந்து வந்து மாலையிட்டான்.' (3017); 'ஏதும் ஒன்றறியாப் பேதையாம் பருவத்தென்னை ஆட்கொண்டு' (3828); 'தெருவிடத்தே விளையாடித் திரிந்த எனை வலிந்தே சிவமாலை அணிந்தனை' (3808); 'அற்றமும் மறைக்கும் அறிவிலாதோடி ஆடிய சிறு பருவத்தே குற்றமும் குணங்கொண் டென்னை ஆட்கொண்ட குணப்பெருங்

குன்றமே' (3562) என்பவற்றால் சிறு பருவத்தே இறைவன் அடிகளை ஆட்கொண்டருளினான் என்பது பெறப்படும்.

பன்னிரண்டாம் அகவையில் முறையான ஞான வாழ்க்கை தொடங்கியது

'பன்னிரண்டாண்டு தொடங்கி நான் இற்றைப் பகல் வரை அடைந்தவை எல்லாம்' (3535), 'பன்னிரண்டாண்டு தொடங்கி இற்றைப் பகலின் வரையுமே' (5041), 'ஈராறாண்டு தொடங்கி இற்றைப் பகலின் வரையுமே' (5042) என்னும் அகச்சான்றுகளால் அடிகள் தமது பன்னிரண்டாம் ஆண்டு முதல் முறையான ஞான வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார் என்பது போதரும்.

வழிபடு கடவுள், குரு, நூல்

முருகப்பெருமானை வழிபடுகடவுளாகவும், திருஞானசம்பந்தரை வழிபடு குருவாகவும், திருவாசகத்தை வழிபடுநூலாகவும் அடிகள் இளமையில் அமைத்துக் கொண்டார்.

திருவொற்றியூர் வழிபாடு

பன்னிரண்டாம் அகவையில் முறையான ஞான வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய அடிகள் நாள்தோறும் திருவொற்றியூர் சென்று தியாகப் பெருமானையும் வடிவுடையம்மையையும் வழிபட்டு வரத் தொடங்கினார். சென்னையை விட்டு நீங்கிய முப்பத்தைந்தாம் அகவை வரை இருபத்து மூன்றாண்டு காலம் அடிகள் ஒற்றியூரை வழிபட்ட வண்ண மிருந்தார். தொழுவூர் வேலாயுதனாரால் வகுக்கப்பெற்ற முதல்திருமுறையிலுள்ள வடிவுடைமாணிக்க மாலையும் இங்கிதமாலையும், இரண்டாம் திருமுறையின் பெரும்பகுதியும், மூன்றாம் திருமுறை முழுவதும் ஒற்றியூர் வழிபாட்டுக் காலத்தில் ஒற்றியூரின்மேற் பாடப்பெற்றவையாம். இவையனைத்தும் இப் பதிப்பில் இரண்டாம் திருமுறையாக வைக்கப்பெற்றன. தொ. வே. வகுத்த ஐந்தாம் திருமுறையாகிய திருத்தணிகைப் பதிகங்கள் ஒற்றியூர் வழிபாட்டுக் காலத்தில் திருத்தணிகையைக் குறித்து, அவண் சென்று வழிபட்டும், சென்னையிலிருந்தவாறும் பாடப்பெற்றவையாம். இவ்வைந்தாம் திருமுறை இப்பதிப்பில் முதல்திருமுறையாக வைக்கப்பெற்றது. இக்காலத்தில் இடையிடையே திருவலிதாயம் திருமுல்லைவாயில் முதலிய தலங்களுக்கும் சென்று பாடிப்பரவினர். ஒரு நாள் ஒற்றியூர் சென்று இரவு காலங்கடந்து சென்னை திரும்பித் திண்ணையில் பசியோடே படுத்தயர்ந்தபோது வடிவுடையம்மை அண்ணியார் வடிவில் தோன்றி அமுதளித்தருளினார். (4132, 4137)

வேலாயுதனார் அடிகளின் மாணவராதல்

1849ஆம் ஆண்டில் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அடிகளை வந்தடுத்து மாணாக்கரனார். அப்போது அடிகட்கு அகவை இருபத்தாறு. வேலாயுதனார்க்கு அகவை பதினேழு. அடிகளது புலமையில் அவ்வளவாக நம்பிக்கையற்ற வேலாயுதனார் கடிய நடையில் தாமே நூறு செய்யுள்களை இயற்றிக் கொண்டு வந்து, 'இவை சங்கச் செய்யுள்கள், பழைய ஏடுகளிற் காணப்பட்டன' வென்று அடிகளிடம் காட்டினார். அடிகள் அவற்றைக் கண்ணுற்று ' இவை சங்கப்பாடல்கள் அன்று, சங்கப் பாடல்களில் இவ்வளவு குற்றமிரா, இவை பொருளிலக்கணந்தேறாக் கற்றுக்குட்டி பாடியவை' எனக் கூறினர். இதனைக் கேட்டதும் வேலாயுதனார் தம் செய்கைக்கு நாணி உண்மையைக் கூறி அடிகளிடம் சரணடைந்தார். வேலாயுதனாரின் மகன் திருநாகேசுவர முதலியாரும், வேலாயுதனாரிடம் பின்னாளில் மாநிலக் கல்லூரியிற் பயின்ற பம்மல் சம்பந்த முதலியாரும் இவ்வரலாற்றை உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

திருமணம்

பிள்ளைப் பருவத்திலேயே மூவாசையையும் முற்றத் துறந்து துறவொழுக்கம் பூண்ட அடிகள் இல்வாழ்வை விரும்பவில்லை. பாலுண் குழவிப் பருவத்திலேயே இல்வாழ்வில் தமக்கு அருவருப்பு உண்டென அடிகள் கூறுவர். ('இதில் அருவருப்புப் பால்உணும் காலையே உளதால்' - 3392). பிள்ளைப் பருவமுதலே இல்வாழ்வை அருவருத்து நின்ற அடிகள் உற்றார் வற்புறுத்தலாலும் ஊழலாலும் திருமணத்திற்கு இசையவேண்டியவரானார். தமக்கை உண்ணாமுலையம்மையாரின் மகள் தனம்மாளை மணம் புரிவித்தனர். அடிகள் தொட்டுத் தாலிகட்டினாரேயன்றி இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டாரல்லர். 'ஒருத்தியைக் கை தொடர்ச் சார்ந்தேன் தொட்டனன் அன்றிக் கலப்பிலேன்' (3452) என்பது அடிகள் திருவாக்கு.

சென்னையில் வித்துவானாக விளங்குதல்

கந்தகோட்டத்தையும் திருத்தணிகையையும் திருவொற்றியூரையும் பாடிப் பரவி அருட்கவிஞராக விளங்கிய அடிகள் வித்துவானாகவும் சிறந்து விளங்கினார்.

பாடஞ் சொல்லல்

தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார், இறுக்கம் இரத்தின முதலியார், பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை, காயாறு ஞானசுந்தர ஐயர், கிரியாயோகசாதகர் பண்டார ஆறுமுக ஐயா ஆகியோர் அடிகளிடத்துப் பாடங்கேட்டனர். பண்டார ஆறுமுக ஐயா விநாயக புராணம் முழுவதையும் பாடங்கேட்டார். இவர்களுள் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவர் என்று பட்டம் பெற்றுச் சிறப்புற்றார்; திருவருட்பாவைப் பதிப்பித்தார்; பல நூல்களை இயற்றினார்; அடிகள் சித்திபெற்றபின் சென்னை பிரசிடென்சி காலேஜில் தமிழாசிரியராக விளங்கினார். இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் பள்ளி ஆசிரியரானார். வீராசாமி முதலியார் சில இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்தார். சுந்தரம் பிள்ளை புராணச் சொற்பொழிவாற்றுவதில் வல்லவராகிப் புராணிகர் பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை என வழங்கப்பெற்றார். இங்ஙனம் பெருநூல்களைத் தக்கார்க்குப் பாடஞ் சொல்லும் போதகாசிரியராக விளங்கிய அடிகள் சிறுவர்களைச் சேர்த்தும் நீதி நூல்களைப் பயிற்றுவித்தார் (3445).

நூல்கள் பதிப்பித்தல்

ஒழிவிலொடுக்கம், தொண்டமண்டல சதகம், சின்மயதீபிகை ஆகிய மூன்று நூல்களும் அடிகளாற் பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

ஒழிவிலொடுக்கம் 1851

காழிக் கண்ணுடைய வள்ளலார் அருளிய ஒழிவிலொடுக்கத்தைத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரையுடன் 1851 ஆம் ஆண்டில் அடிகள் பதிப்பித்தார். "வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்" என்று தொடங்கும் அதன் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளுக்கு மட்டும் 15 பக்க அளவில் ஒரு விருத்தியுரை செய்து தம் பதிப்பில் சேர்த்திருக்கிறார். இதனுள் அடிகள் கந்தரந்தாதி, கல்லாடம், சித்தியார், திருவாசகம், திருக்குறள், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, தொல்காப்பியம் ஆகிய நூல்களினின்றும் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். சிதம்பர சுவாமிகள் உரையில் வரும் அருஞ்சொற்கள் சிலவற்றிற்குப் பொருளெழுதி அதனை 'இந்நூலுரை பாடத்திற் சிற்சில இடங்களிலுள்ள மறைசொற் பொருட்குத் தெளிசொற்பொருள்' என்ற தலைப்புடன் பாயிர விருத்தியை அடுத்து அச்சிட்டிருக்கிறார். நூலுள் ஆங்காங்கே அடிக்குறிப்புகளையும் அமைத்துள்ளார். நூலிறுதியில் 'அமைத்துக் கொளல்' என்ற தலைப்பில் சிற்சில விளக்கங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன. அடிகளாற்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்களுள் இதுவே முதலாவதாகும். இதனைப் பதிப்பிக்கும்போது அடிகட்கு அகவை இருபத்தெட்டு. இவ்விளம் பருவத்திலேயே அடிகள், சிறந்த ஞான நூல்களை ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தனரென்பது இவ் வொழிவிலொடுக்கப் பதிப்பாலும், 1857 இல் பதிப்பித்த சின்மய தீபிகைப் பதிப்பாலும் விளங்கும்.

தொண்டமண்டல சதகம் 1855

அக்காலத்தில் தொண்டமண்டலம் என்ற பெயரைக் குறித்துச் சென்னைப் புலவர்களிடையே ஒரு வாதம் எழுந்தது. 'தொண்டமண்டலம்' என்று வழங்குவது முறையா? அல்லது 'தொண்டமண்டலம்' என்று வழங்குவது முறையா? என்பதே அவ்வாதம். அவ்வாதம் முடிவுறாது இறுதியில் அடிகளிடம் வந்தது. அடிகள் தொண்டமண்டலம் என்பதே முறையென நிறுவினார். தம் கூற்றை விரித்து 'நூற் பெயர் இலக்கணம்' என்ற தலைப்பில் எழுதித் தொண்டமண்டல சதகத்தோடு சேர்த்து இராட்சச வருடம் மார்கழி மாதம் (1855) பதிப்பித்தார். நூற் பெயரிலக்கணத்தை, அவர் கூற்றாக விவகரித்தல், அதனை மறுத்தல் என இரு கூறாக வகுத்துச் செய்திருப்பது அருமையுடையது. இதனுள் காட்டப்பெறும் இலக்கண நுட்பங்கள் இலக்கணம் வல்லாரையும் இறும்பூதெய்தச் செய்வன.

"இங்ஙன முணரமாட்டாதார், ஆதொண்டச் சக்ரவர்த்தி யென்பவர் தாமரசு செய்யுங் காலத்தில் தம்மாற் கட்டுவித்த ஆலயங்களிற் றம்பெயரிலச்சினை சிலையின்கட் பொறிப்பித்தனர்; ஆண்டும் ஆதொண்ட வென்றே இலக்கண வமைதி பெற்றிருக்கின்றது; இதனைத் திருவலிதாயம் திருமுல்லைவாயில் முதலிய சிவதலங்களிற் சென்றேனுங் கண்டு தெளியக் கடவர்" என்று நூற்பெயரிலக்கணத்தின் இறுதியில் கல்வெட்டுச் சான்று காட்டி முடிக்கின்றார். திருவலிதாயம் திருமுல்லைவாயில் கல்வெட்டுகளில் ' தொண்டமண்டலம் ' என்றே காணப்படுகிறது. அடிகள் கோயில்களுக்குச் செல்லுங் காலங்களில் கோயிற்கட்டடக்கலை, சிற்பம், கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றைக் கூர்ந்து ஆராயும் வழக்கமுடையவர் என்பது இதனாலறியப்பெறும். அக்காலத்திலிருந்த பெரும் புலவர்களெல்லாம் கல்வெட்டுகளைப்பற்றி நினைந்ததும் இல்லை. சாசன ஆராய்ச்சி (Epigraphy), தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி (Archaeology) ஆகிய இரண்டும் மேலைநாட்டார் நமக்களித்த கருவூலங்களாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் மேலைநாட்டு அறிஞர் சிலரது முயற்சியால் இவ்விரு துறைகளும் அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப் பெற்றன. மேலைநாட்டு அறிஞர் சிலர் தனித்த முறையிலும் இக்கலைகளுக்குப் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர். தமிழ்ப் புலவர்களெல்லாம் கல்வெட்டுகளிற் கவனஞ்செலுத்தாத காலத்தில் அடிகள் கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்து வைத்திருந்தனரெனில் அடிகளின் கலைப்புலமையை என்னென்போம். அடிகள் தமிழகத்தின் முதல் கல்வெட்டாராய்ச்சியாளர் ஆவர்.

தொண்டமண்டல சதகத்தின் காப்புச் செய்யுளுக்கு அடிகள் ஒரு விரிவுரை செய்து தம் பதிப்பில் சேர்த்திருக்கிறார். நூற்பெயர் இலக்கணத்தின்பின் 'வழிபடு கடவுள் வணக்கப்பாட்டுரை' என்ற தலைப்புடன் அது அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. அடிகளின் தொண்ட மண்டல சதகப் பதிப்பிற்குக் காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார், புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், புதுவை சுப்பராய முதலியார், விருத்தாசலம் தியாகராஜ கவிராயர் ஆகிய நால்வரும் சாற்றுக்கவியளித்துள்ளனர். காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார் தமது சாற்றுக்கவியுள் "பலகலை தெரிதரும் உணர்ச்சியன், சிவனருள் புனையும் மாறுறா அன்பன், மனமாசு அகன்றோன், தேறுவார் உளத்துத் திகழ்ந்தயன் முதலோர் தெரிதற்கரிய சிதம்பர நகரில் பரிவுறு புலமைப் பண்பன் இராமலிங்கமெனும் பெயரோனே" என அடிகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

சின்மய தீபிகை 1857

விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம் முத்தைய சுவாமிகள் இயற்றிய சின்மய தீபிகையை அடிகள் பிங்கள ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்களில் (1857) முதற்பதிப்பாகப் பதிப்பித்தார்.

நூல்கள் இயற்றல்

உரைநடை நூல்கள் அரிதாகத் தோன்றத் தொடங்கிய அக்காலத்தில் மனுமுறைகண்ட வாசகம், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்னும் இரண்டு உரைநடை நூல்களை எழுதி யருளினார். மனுமுறைகண்ட வாசகம் 1854 இல் வெளியாயிற்று. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் அடிகள் சித்தி பெற்ற பின்னர் 1879 இல் அச்சாயிற்று.

சாற்றுக்கவி அளித்தல்

அக்காலத்தில் நூல் செய்வோர் பெரும் புலவர்களிடத்தில் சாற்றுக்கவி பெறுதல் வழக்கம். அடிகளிடத்தும் பலர் சாற்றுக்கவி பெற்றுள்ளனர். முத்துக் கிருஷ்ண பிரமம் எழுதிய நிட்டானூபுதி உரைக்கும், மதுரை ஆதீனம் சிதம்பர சுவாமிகள் பதிப்பித்த சிதம்பர புராணப் பதிப்பிற்கும், மாயூரம் முன்சீப் வேத நாயகம் பிள்ளையின் நீதிநூலுக்கும் அடிகள் அளித்தருளிய சாற்றுக்கவிகளைப் பல்வகைய தனிப்பாடல்கள் என்னும் தலைப்பிற் காண்க. வேத நாயகம் பிள்ளையின் நீதிநூலுக்கு அளித்த சாற்றுக்கவி 'சென்னப்பட்டணம் வித்துவான் ம - ஸ்ரீ இரமலிங்கம் பிள்ளையவர்களியற்றியது' என அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. அடிகள் சென்னையில் வித்துவானாகவும் விளங்கினார் என்பது இதனாற் போதரும்.

சென்னை வாழ்வை நீத்தல் 1858

ஆரவாரம் நிறைந்த சென்னையில் வாழ்வதையும் குடும்பத்தினரோடு வீட்டில் இருப்பதையும் அடிகள் விரும்பவில்லை. ' தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையில் இருந்தால் சிலுகுறும் என்றுளம் பயந்' தார் (3467). இதன் விளைவாகத் தமது முப்பத்தைந்தாவது அகவையில் 1857 ஆம் ஆண்டில் ஒருநாள் சென்னை வாழ்வை நீத்துத் தல யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு வழியிலுள்ள தலங்களையெல்லாம் வழிபட்டுத் தில்லையை அடைந்தார்.

கருங்குழியில் உறைதல் 1858 - 1867

தில்லையில் அடிகளைக் காணநேர்ந்த கருங்குழி மணியக்காரர் வேங்கட ரெட்டியார் தம்முர்க்கு வருமாறு அழைத்தார். அடிகளும் கருங்குழிக்கு எழுந்தருளினார். வேங்கட ரெட்டியார் அடிகளை அன்போடு வரவேற்று உபசரித்துக் கருங்குழியில் தம் இல்லத்திலேயே தங்கியருள வேண்டினார். ரெட்டியாரின் உண்மை அன்பை உணர்ந்த அடிகள் அவரது விருப்பத்திற் கிணங்கக் கருங்குழியில் அவரில்லத்திலேயே தங்கியருளினார். 1858 இல் கருங்குழிக்கு வந்ததுமுதல் 1867 இல் தருமச்சாலையை வடலூரில் ஏற்படுத்தும்வரை கருங்குழியே அடிகளின் உறைவிடமாயிற்று. இக்காலத்தில் நாள்தோறும் சிதம்பரம் சென்று வழிபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டார். திருமுதுகுன்றம், திருவதிகை, திருவண்ணாமலை முதலிய தலங்களுக்குச் சென்றும் வழிபட்டார். கருங்குழியில் வதிந்த காலத்தைச் சிதம்பர வழிபாட்டுக் காலம் எனலாம். நான்காம் திருமுறை (வரலாற்று முறையில் ஐந்தாம் திருமுறை) யும் ஆறாம் திருமுறையின் முன்பகுதிப் பதிகங்களும் இக்காலத்திற் பாடப்பெற்றவை.

நீரால் விளக்கெரிந்தது

கருங்குழி வீட்டின் அறையில் ஒரு நாள் இரவு அடிகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது விளக்கு மங்கவே, எண்ணெய்ச் செம்பென எண்ணித் தண்ணீர்ச் செம்பை எடுத்து விளக்கில் வார்த்தார். விளக்கும்

இரா முழுதும் நன்கு எரிந்தது. தண்ணீர் விளக்கெரிந்த இவ்வற்புதத்தை அடிகளே ஒரு பாடலிற் குறித்துள்ளனர் (3028). மதுரை ஆதீனம் சிதம்பர சுவாமிகளும் திருவருட்பாவின் சிறப்பாகப் பாடிய செய்யுளில் தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மையைக் குறித்துள்ளார்.

சமரச சன்மார்க்க சங்கம் 1865

அடிகள் சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் என்ற ஒரு நெறியை இக்காலத்தில் ஏற்படுத்தினார். கடவுள் ஒருவரே என்பதும், அவரை உண்மை அன்பால் ஒளி (ஜோதி) வடிவில் வழிபடவேண்டுமென்பதும், சிறுதெய்வ வழிபாடு கூடாதென்பதும், அத்தெய்வங்களின் பேரால் உயிர்ப்பலி கூடாதென்பதும், புலால் உண்ணலாகா தென்பதும், சாதி சமய முதலிய எவ்வகை வேறுபாடும் கூடாதென்றும், எவ்வுயிரையும் தம் உயிர்போல் எண்ணும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமையைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும், ஏழைகளின் பசி தவிர்த்தலாகிய சீவகாருணிய ஒழுக்கமே பேரின்ப வீட்டின் திறவுகோல் என்பதும், புராணங்களும் சாத்திரங்களும் முடிவான உண்மையைத் தெரிவிக்கமாட்டா என்பதும், இறந்தவரைப் புதைக்க வேண்டும். எரிக்கக்கூடா தென்பதும், கருமாதி, திதி முதலிய சடங்குகள் செய்ய வேண்டாவென்பதும் அடிகளின் சமரச சுத்த சன்மார்க்கக் கொள்கைகளாம். இக்கொள்கைகளைப் பின்பற்றவும், பரப்பவும் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்கம் என்று ஒரு சங்கத்தை 1865 ஆம் ஆண்டில் அடிகள் நிறுவியருளினார்.

திருவருட்பா வெளியீடு 1867

1867ஆம் ஆண்டில் திருவருட்பாவின் முதல் நான்கு திருமுறைகள் அச்சிடப்பெற்று வெளியாயின.

சத்தியதருமச்சாலை 23-5-1867

அடிகளின் கொள்கைகளில் தலையாயது சீவகாருணியம். சீவகாருணியத்தை அடிகள் இருவகையால் வற்புறுத்துவர். 1. புலால் மறுத்தல். 2. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல். அற்றார் அழிபசி தீர்த்தலாகிய சீவகாருணியப் பேரறத்தை நடத்துவதற்காக வடலூரில் சத்தியதருமச்சாலையை 23-5-1867 இல் பிரபவ, வைகாசி 11 ஆம் நாளில் அடிகள் நிறுவியருளினார். சாலையை நிறுவியபின் அதனையே உறைவிடமாகக் கொண்டார். 1870 ஆம் ஆண்டு வரை சாலையிலேயே உறைந்தார்.

சித்திவளாகம் 1870

நாளடைவில் தருமச்சாலையில் கூட்டம் பெருகவே அமைதியை விரும்பித் தனித்துறையக் கருதி வடலூர்க்குத் தெற்கே இரண்டு கல் தொலைவிலுள்ள மேட்டுக்குப்பத்திற்குச் சென்று அங்கே உறையத் தொடங்கினார். மேட்டுக்குப்பத்தில் அடிகள் உறைந்த திருமாளிகைக்குச் சித்திவளாகம் என்று பெயர் இப்பெயர் அடிகளே இட்டது. சித்தியைத் (வீடு பேற்றைத்) தரும் இடம் என்பது இதன் பொருள். 1870 முதல் 1874 இல் சித்திபெறும்வரை இங்கேயே உறைந்தார். சித்திபெற்றதும் இத் திருமாளிகையிலேயே.

சத்தியஞானசபை 25-1-1872

கடவுளை ஒளி (அருட்பெருஞ்சோதி) வடிவிற கண்ட அடிகள் ஒளி (அருட்பெருஞ்சோதி) வழிபாட்டிற்கென வடலூரில் சத்தியஞானசபையை அமைத்தருளினார். 1871 பிரசோற்பத்தி ஆண்டில் சபை கட்டத் தொடங்கப் பெற்றது. 25-1-1872 பிரசோற்பத்தி, தை 13 வியாழக்கிழமை பூச நாளில் முதன்

முதலாகச் சபையில் வழிபாடு தொடங்கப் பெற்றது. அனைவரும் அருட்பெஞ்சோதி தரிசனத்தைக் கண்டு களித்தனர். சத்தியஞானசபையை இயற்கை விளக்கம் என்பர் அடிகள். அகத்தே காணுதற்குரிய அனுபவத்தைப் புறத்தே பாவனையாகக் காட்டுவதே சத்திய ஞான சபை. அருட்பெருஞ்சோதியை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் வெவ்வேறு நிறமுள்ள ஏழுதிரைகளும் தத்துவப் படலங்களே. நம்மிடமுள்ள அஞ்ஞானமாகிய திரைகள் நீங்கப்பெற்றால் அருட்பெருஞ்சோதியைத் தரிசிக்கலாம் என்பது கருத்து. அகத்தே தாம் பெற்ற அருட்பெருஞ்சோதி அனுபவத்தையே புறத்தில் சபையாகக் காட்டினார். ' திருந்தும் என் உள்ளத் திருக்கோயில் ஞான சித்திபுரம் எனச் சத்தியம் கண்டேன் (3796), ' சத்திய (4909) என்பவை அடிகளின் திருவாக்குகள்.

சன்மார்க்கக் கொடி 22-10-1873

முன்னைய ஞானிகள் எவரும் தம் கொள்கைக்கெனத் தனிக்கொடி கண்டதில்லை. அடிகள் ஒருவரே தமது மார்க்கத்திற்குத் தனிக் கொடி கண்டவர். ' கொடி கட்டிக் கொண்டோ மென்று சின்னம் பிடி' (5288) என்று பாடியவர். அடிகள் கண்ட கொடிக்குச் சன்மார்க்கக் கொடி என்று பெயர். மஞ்சள், வெள்ளை ஆகிய இருநிறங்கொண்ட சன்மார்க்கக் கொடியை மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் 22-10-1873 ஸ்ரீமுக ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 7ஆம் நாள் புதன்கிழமை காலை 8 மணிக்கு முதன் முதலாகக் கட்டிக் காட்டி நீண்ட உபதேசம் ஒன்றையும் செய்தருளினார். அடிகளின் முடிந்த முடிபான கொள்கைகளைக் கொண்ட அவ்வுபதேசம் மஹோபதேசம், பேருபதேசம் என வழங்கப்பெறுகிறது.

சித்தி பெற்றது 30-1-1874

சன்மார்க்கத்தின் முடிவு சாகாதிருப்பதே. சாகாதவனே சன்மார்க்கி என்பது அடிகளின் உபதேசம். 'என் மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கந் தானே' (5601), 'துஞ்சாத நிலையொன்று சுத்த சன்மார்க்கச் சூழலிலுண்டது சொல்லவன்றே' (4959) என்பவை அடிகளின் திருவாக்குகள். அடிகள் சுத்ததேகம் பிரணவதேகம் ஞானதேகம் என்னும் மூவகைத் தேகசித்தியையும் பெற்றவர். தேகசித்தி பெற்றார் உடம்புகள் நிலத்தில் வீழா. அவர்கள் இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பர். அவர்களுக்கு இனிப்பிறப்பு இல்லை; பிறந்த பிறப்பாகிய இப்பிறப்பே இறுதிப் பிறப்பு. இப் பிறப்பில் பெற்ற இத்தேகமே இறுதித் தேகம். இனி ஒரு தேகம் எடுப்பதில்லை; இதுவே நித்திய தேகம். நித்திய தேகம் பெற்ற அடிகள் தைப்பூச நாளில், ஸ்ரீமுக ஆண்டு தைத்திங்கள் 19ஆம் நாள் 30-1-1874 வெள்ளிக்கிழமை இரவு 15 நாழிகைக்குச் (12 மணிக்குச்) சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் தமது திருவறைக்குள் நுழைந்து கதவைத் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டு இரண்டரை நாழிகையில் இறைவனோடிரண்டறக் கலந்தருளினார். ஞானசித்தி பெற்றார். எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும் சமரச சுத்தசன்மார்க்கம் பரப்பி உலகை உய்விக்கும் திருவருட் செங்கோலாட்சி செலுத்தி வருகிறார்.

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே.

அடிகள் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

காலம்	:	1823 - 1874.
பிறப்பு	:	5-10-1823 சுபானு, புரட்டாசி 21, ஞாயிறு.
சித்தி	:	30-1-1874, ஸ்ரீமுக, தை 19, வெள்ளி.
பிறந்த ஊர்	:	மருதூர், (சிதம்பரம்வட்டம், தென்னார்க்காடு மாவட்டம்)
பெற்றோர்	:	இராமைய பிள்ளை. சின்னம்மையார் [ஆறாவது மனைவி]
உடன் பிறந்தோர்	:	சபாபதி பிள்ளை, பரசுராம பிள்ளை. சுந்தரம் அம்மையார், உண்ணாமுலை அம்மையார். [அடிகள் ஐந்தாவது பிள்ளை]
இயற் பெயர்	:	இராமலிங்கம்.
சிறப்புப் பெயர்	:	திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்.
உறைந்த இடங்கள்	:	சென்னை 1825 - 1858 கருங்குழி 1858 - 1867 வடலூர் 1867 - 1870 மேட்டுக்குப்பம் 1870 - 1874
இயற்றிய நூல்கள்	:	1. மனுமுறைகண்ட வாசகம். 2. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்.
பதிப்பித்த நூல்கள்	:	1. ஒழிவிலொடுக்கம் 1851 2. தொண்டமண்டல சதகம் 1855 3. சின்மய தீபிகை 1857
அருளிய பாடல்கள்	:	திருஅருட்பா (ஆறு திருமுறைகள்) ஆறு திருமுறைகளிலும் சேராதவை.
நிறுவிய நிலையங்கள்	:	1. சன்மார்க்க சங்கம் 1865 2. சத்தியதருமச்சாலை 1867 3. சத்தியஞானசபை 1872 4. சித்திவளாகம் 1870
நிறுவத் திட்டமிட்டவை	:	1. வைத்தியசாலை 2. சாஸ்திரசாலை 3. உபகாரசாலை 4. விருத்தி சாலை 5. உபாசனா சாலை 6. யோகசாலை

1867 தருமசாலையின் கிளைகள்

7. விவகார சாலை
8. சன்மார்க்க போதினி 1867 } பாடசாலைகள்
9. சமரச வேத பாடசாலை 1872 }
10. சன்மார்க்க விவேகவிருத்தி 1867 - திங்களிதழ்.

ஞானவாழ்க்கை

: 9 ஆம் அகவையில் முருகப்பெருமானால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றார்.
12ஆம் அகவை முதல் முறையான ஞான வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.

வழிபடு கடவுள் : முருகன்.
வழிபடு குரு : திருஞானசம்பந்தர்.
வழிபடுநூல் : திருவாசகம்.
(இஃது இளமையில் அமைத்துக்கொண்ட முறை)

முதலில் முருக உபாசகர். (கந்தகோட்டம், திருத்தணிகை)
பின்னர் சிவபக்தர். (ஒற்றியூர்)
அதன் பின்னர் நடராசஅன்பர். (தில்லை)
முடிவில் அருட்பெருஞ்சோதி அடியர். (வடலூர்)

அற்புதங்கள்

: ஐந்து திங்கள் பருவத்திலேயே சிதம்பர ரகசியத்தை வெட்டவெளியாகக் காட்டப்பெற்றது.

பிள்ளைப் பருவத்தே திண்ணையிலிருந்து விழாமல்காக்கப்பெற்றது.
வடிவுடையம்மை அண்ணியார் வடிவில் தோன்றி உணவளித்தது.

தண்ணீர் விளக்கெரிந்தது.

கனவிலும் நனவிலும் பல சமயங்களில் பல இடங்களில் இறைவன் தோன்றி அருள் செய்தது.

பெற்ற பேறுகள்

: இறைவனால் பிள்ளைப்பட்டம் சூட்டப்பெற்றது.
அடிமுடி காட்டப்பெற்றது.
அடிமுடி சூட்டப்பெற்றது. (திருவடி தீக்கை)
நயன, வாசக, பரிச, அத்தமத்தகசையோக தீக்கைகள் பெற்றது.
சுத்ததேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம் பெற்றது.
கர்மசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி பெற்றது.
பொன் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றது.
இறைவனால் மணிமுடி சூட்டப்பெற்றது.
செங்கோல் அளிக்கப் பெற்றது.
கங்கணம் அணிவிக்கப்பெற்றது.
ஆழி அளிக்கப் பெற்றது.
அம்பலத் தரசாட்சி அளிக்கப் பெற்றது.
நரை, திரை, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு அணுகாது
மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்றது.
அடிகள் தம் உடம்பை மண்ணுக்கோ நெருப்புக்கோ இரையாக்கவில்லை.

எவ்வாறு மாணிக்கவாசகர் சிதம்பரத்தில் சிற்சபையில் (நடராசர் சந்நிதியில்) புகுந்து மறைந்தாரோ அவ்வாறே அடிகள் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் தமது திருவறைக்குட் புகுந்து மறைந்தார்.

கொள்கைகள்

:

கடவுள் ஒருவரே. அவர் அருட்பெருஞ்சோதியர்.

சிறுதெய்வ வழிபாடு கூடாது.

அத்தெய்வங்களின் பேரால் உயிர்ப்பலி கூடாது.

புலால் உண்ணலாகாது.

சாதி சமய முதலிய வேறுபாடுகள் கூடா.

எவ்வுயிரையும் தம் உயிர்போல் எண்ணும் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

ஏழைகளின் பசி தவிர்த்தலாகிய சீவகாருணிய ஒழுக்கமே பேரின்ப வீட்டின் திறவுகோல்.

புராணங்களும் சாத்திரங்களும் முடிவான உண்மையைத் தெரிவிக்கமாட்டா.

மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழிக்கவேண்டும்.

காதுகுத்துதல் மூக்குகுத்துதல் வேண்டா.

கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலி வாங்குதல் வேண்டா.

இறந்தவரைப் புதைக்கவேண்டும். எரிக்கக்கூடாது.

கருமதி, திதி முதலிய சடங்குகள் செய்ய வேண்டா.

எதிலும் பொது நோக்கம் வேண்டும்.

அடிகள் வரலாற்றுக் காலக்குறிப்புகள்

- 1823-10-5 (சுபானு, புரட்டாசி, 21, ஞாயிறு) பிறப்பு.
- 1824 சிதம்பர தரிசனம், தந்தையார் இராமைய பிள்ளை இறப்பு.
- 1825 குடும்பம் சென்னைக்குச் சென்றது.
- 1832 இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றது [அகவை 9].
- 1835 முறையான ஞானவாழ்க்கையைத் தொடங்கியது [அகவை12].
- 1849 தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அடிகளின் மாணவரானது.
- 1850 திருமணம்.
- 1851 (விரோதிகிருது, ஐப்பசி) ஒழிவிலொடுக்கம் பதிப்பித்தது.
- 1854 - 6 - (ஆனந்த, ஆனி) மனுமுறைகண்டவாசகம் வெளிவந்தது.
- 1855 (இராக்ஷ, மார்கழி) தொண்டமண்டல சதகம் பதிப்பித்தது.
- 1857 (பிங்கள, கார்த்திகை) சின்மய தீபிகை பதிப்பித்தது.
- 1858 சென்னை வாழ்வை நீத்தது. கருங்குழியில் உறையத் தொடங்கியது.
- 1865 சன்மார்க்க சங்கம் நிறுவியது.
- 1867 - 1 - 16 (அக்ஷய, தை, 5) திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கு அடுத்த உண்ணாமுலைச் செட்டிச்சாவடிக்கு அருகில் ஒரு திருவிழாக் கூட்டத்தில் பிரமசமாஜத்தைச் சேர்ந்த ருத்ரஸ்வாமிநாயக்கருடன் விக்கிரக வழிபாடு பற்றி வாதா.
- 1867 - 2 - 2 (அக்ஷய, தை, 22, சனி) தருமச்சாலை கட்டுவதற்கு வடலூர்க் குடிகள் இனாமாக நிலம் விட்டது.
- 1867 - 2 (அக்ஷய, தை) திருவருட்பா முதல் நான்கு திருமுறைகளின் முதற் பதிப்பு வெளிவந்தது.
- 1867 - 5 - 23 (பிரபவ, வைகாசி, 11, வியாழன்) சத்தியதருமச்சாலை தொடங்கியது. சாலை விளம்பரம் வெளியிட்டது.
- 1867 (பிரபவ) சன்மார்க்க போதினி பாடசாலை பற்றிய அறிவிப்பு.
- 1869 (சுக்கில, வைகாசி) ஆரூர் சபாபதி சிவாசாரியர் வடலூர் வந்து சேர்ந்தது.

- 1870 (பிரமோதூத) மேட்டுக்குப்பத்தில் உறையத் தொடங்கியது.
- 1870 - 4 - 27 (பிரமோதூத, சித்திரை, 16, புதன்) சன்மார்க்க சங்கம் விளங்கும் காலம் என்னும் பத்திரிகை.
- 1870 -10 - 26 (பிரமோதூத, ஐப்பசி, 11, புதன்) அன்பர்களுக்கு இட்ட சாலைக் கட்டளை.
- 1871 - 3 - 30 (பிரமோதூத, பங்குனி, 18, வியாழன்) சாலை சம்பந்திகளுக்கு இட்ட சமாதிக் கட்டளை.
- 1871 - 4 - 12 (பிரஜோற்பத்தி, சித்திரை, 1, புதன்) சன்மார்க்கப் பெரும்பதி வருகை என்னும் பத்திரிகை.
- 1871 (பிரஜோற்பத்தி) சத்தியஞானசபை கட்டத் தொடங்கியது.
- 1872 - 1 - 11 (பிரஜோற்பத்தி, மார்கழி, 29, வியாழன்) சமரச வேத பாட சாலை பற்றிய அறிவிப்பு.
- 1872 - 1 - 25 (பிரஜோற்பத்தி, தை, 13, வியாழன்) ஞானசபையில் முதற் பூச விழா, சபை விளம்பரம் வெளியிட்டது.
- 1872 - 3 - 9 (பிரஜோற்பத்தி, மாசி, 28, சனி) சாலையிலுள்ளவர்க்கு இட்ட ஒழுக்கக் கட்டளை.
- 1872 - 5 - 12 (ஆங்கிரசு, வைகாசி, 1, ஞாயிறு) சன்மார்க்கப் பிரார்த்தனை. [கல்பட்டு இராமலிங்க சுவாமிகள் விண்ணப்பம்]
- 1872 - 7 - 18 (ஆங்கிரசு, ஆடி, 5, வியாழன்) சபை வழிபாட்டு விதி வகுத்தது. நிலையங்களுக்குப் பெயர் மாற்றம்.
- 1872 - 11 - 25 (ஆங்கிரசு, கார்த்திகை, 12, திங்கள்) சித்திவளாகத்திலும் தருமச்சாலையிலும் வசிப்பவர்கள் பரஸ்பரம் பழகுவதற்கு எச்சரிப்புப் பத்திரிக்கை.
- 1873 - 9 - 8 (ஸ்ரீமுக, ஆவணி, 25, திங்கள்) சித்திவளாக விளம்பரம் [வதந்தி எச்சரிப்பு]
- 1873 - 10 - 22 (ஸ்ரீமுக, ஐப்பசி, 7, புதன், பகல் 8 மணி) முதன் முதலாகச் சன்மார்க்கக் கொடி கட்டியது. பேருபதேசம்.
- 1873 - 11 - (ஸ்ரீமுக, கார்த்திகை) சித்திவளாகத்தில் திருவிளக்கு வழிபாடு ஏற்படுத்தியது.
- 1874 - 1 - 30 (ஸ்ரீமுக, தை, 19, வெள்ளி) சித்திபெற்றது.

அடிகளின் சமகாலப் பெரியோர்களும் புலவர்களும் (அடிகளோடு தொடர்புடையோர் மட்டும்)

பெரியோர்கள்:

1. தண்டபாணி சுவாமிகள் 28-11-1839 - 5 -7 -1898
2. கோடகநல்லூர் சுந்தர சுவாமிகள் 2-12-1831 - 1881
3. முத்துகிருஷ்ண பிரம்மம் 1815
4. திருச்சிற்றம்பல ஞானிகள்
5. ஆனந்தநாத சண்முக சரணாலய சுவாமிகள்
6. மதுரைஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் ஆறுமுக சுவாமிகள்
7. மதுரை ஆதினம் சிதம்பர சுவாமிகள்
8. திருவாவடுதுறை ஆதீனம் தாண்டவராயத் தம்பிரான் சுவாமிகள்
9. தருமபுரஆதீனம் வேளூர் கட்டளை விசாரணை உலகநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

புலவர்கள்:

1. திரிசிபுரம் மகாவித்துவான்
மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் 6-4-1815 - 1-2-1876
2. ஆறுமுக நாவலர் 18-12-1822 - 5-12-1879
3. தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் 1832 - 22-2-1889
4. பூவை அட்டாவதானம் கலியாண சுந்தர யதீந்திரர் 10-5-1854 - 1918
5. மகாவித்துவான் காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார் 1792 - 1871
6. புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் 1886
7. மாயூரம் முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை 11-10-1826 - 21-7-1889
8. மயிலை மகாவித்துவான் தணிகாசல முதலியார் 1918
9. நரசிங்கபுரம் வீராசாமி முதலியார்

அடிகளால் பாடப்பெற்ற பதிகள்

திருவருட்பாப் பாடல் பெற்றவை

1. சென்னைக் கந்தகோட்டம்.
2. திருவொற்றியூர்.
3. திருத்தணிகை.
4. திருவலிதாயம்.
5. திருமுல்லைவாயில்.
6. திருஎவ்வுள்.
7. புள்ளிருக்குவேளூர். (வைத்தீசுவரன் கோயில்)
8. திருவாரூர்.
9. திருக்கண்ணமங்கை.
10. திருவதிகை.
11. திருவண்ணாமலை.
12. திருமுதுகுன்றம். (விருத்தாசலம்)
13. திருத்தில்லை. (சிதம்பரம்)
14. வடலூர். (உத்தரஞான சிதம்பரம்)

இவற்றுள் கந்தகோட்டம், திருத்தணிகை இரண்டும் முருகத் தலங்கள். திருவொற்றியூர், திருவலிதாயம், திருமுல்லைவாயில், புள்ளிருக்குவேளூர், திருவாரூர், திருவதிகை, திருவண்ணாமலை, திருமுதுகுன்றம், சிதம்பரம் ஆகிய ஒன்பதும் சிவத்தலங்கள். திருஎவ்வுள், திருக்கண்ணமங்கை இரண்டும் திருமால் தலங்கள். வடலூர் சோதித்தலம். இப்பதினான்கும் திருவருட்பாப் பாடல்பெற்ற தலங்களாம். இவற்றைத் தவிர சென்னை ஏழுகிணறு துலுக்காணத்தம்மன் கோயில், குறிஞ்சிப்பாடிக்கு அருகே உள்ள சிங்கபுரிக் கந்தர் கோயில், கருங்குழி விநாயகர் கோயில் இம்மூன்றையும் பாடியிருக்கிறார்.

திருவருட்பா வைப்புத் தலங்கள்

திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறை விண்ணப்பக் கலிவெண்பாவில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்கள் இருநூற்றொழுபத்து நான்கையுமே தலமுறையிற் குறிப்பிட்டு அவ்வத்தலங்களில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமானைத் தனித்தனியே விளித்து விண்ணப்பிக்கிறார். ஆதலின் 274 தலங்களுள், திருவருட்பாப் பதிகள் பெற்ற 9 தலங்கள் நீங்கலாக மற்ற 265 தலங்களும் திருவருட்பா வைப்புத் தலங்களாம்.

அடிகளால் பாடப்பெற்ற தெய்வங்கள்

விநாயகர்	:	கருங்குழி.
முருகன்	:	கந்தகோட்டம், திருத்தணிகை, திருஒற்றியூர், புள்ளிருக்குவேளூர், சிங்கபுரி.
சிவபெருமான்	:	திருஒற்றியூர், திருவலிதாயம், திருமுல்லைவாயில், புள்ளிருக்குவேளூர், திருஆரூர், திருஅண்ணாமலை, திருமுதுகுன்றம்.
நடராசர்	:	தில்லை.
அம்மையார்	:	சென்னை ஏழுகிணறு துலுக்காணத் திரேணுகை, திருஒற்றியூர் வடிவுடை யம்மை, தில்லைச் சிவகாமி யம்மை, திருஅதிகைப் பெரியநாயகி யம்மை.
திருமால்	:	திருளவ்வுள் வீரராகவர்.
இராமர்	:	பொது.
திருமகள்	:	திருக்கண்ணமங்கைத் தாயார்.
கலைமகள்	:	பொது.

இளமையில் முருக உபாசகராகவும், பின்பு சிவபக்தராகவும், பின்னர் நடராசர் மீது காதல்கொண்டவராகவும் திகழ்ந்த அடிகள் முடிவில் அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவரின் அடியராயினார். இறைவனை ஒளி (சோதி) வடிவில் கண்டார். அடிகளின் முடிந்த முடிவான கொள்கை ஒளி - அருட்பெருஞ்சோதி - வழிபாடே.

அடிகளால் பாடப்பெற்ற ஞானிகள்

சமயகுரவர் நால்வர்
திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிக சுவாமிகள்

அடிகளின் அருளிச்செயல்கள் (Complete works)

1. பாடல்கள் - திருஅருட்பா. ஆறு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பெற்றவை.
2. பாடல்கள் - ஆறு திருமுறைகளிலும் சேராதவை.
3. விண்ணப்பங்கள் - அடிகள் இறைவனிடத்துச் செய்து கொண்டவை (உரை நடை).
4. கடிதங்கள் - அடிகள் தம் கைப்பட எழுதியவை.
5. கட்டளைகள் - தாம் நிறுவிய நிலையங்களின் நடைமுறைகளைக் குறித்து எழுதியவை.
6. பத்திரிகைகள் - சுற்றறிக்கைகளும் அழைப்பிதழ்களும்.
7. உபதேசங்கள் - உடன்கூட்டத்தாராலும் கேட்டவர்களாலும் எழுதி வைக்கப்பெற்றுள்ள குறிப்புகள்.
8. உரைநடை நூல்கள் -
 1. மனுமுறைகண்ட வாசகம்.
 2. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்.
9. உரைகள் -
 1. 'தமிழ்' என்ற சொல்லுக்கு வரைந்த உரை.
 2. பெரியபுராணம் முதற் பாடல் முதற் சொல்லாகிய 'உலகெலாம்' என்பதற்கு வரைந்த விளக்க உரை.
 3. ஒழிவிலொடுக்கப் பாயிரவிருத்தி.
 4. தொண்ட மண்டல சதகத்தின் நூற்பெயரிலக்கணமும், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலுக்குச் செய்த உரையும்.
 5. பொன்வண்ணத் தந்தாதியின் இருபத்திரண்டாம் பாடலுக்குச் செய்த உரை.
 6. வேதாந்த தேசிகரின் குறட்பா ஒன்றுக்கு வரைந்த உரை.
10. பதிப்பித்த நூல்கள் -
 1. ஒழிவிலொடுக்கம் (1851)
 2. தொண்டமண்டல சதகம் (1855)
 3. சின்மய தீபிகை (1857)
11. பிற - மருந்துச் சரக்குகளின் குண அட்டவணை முதலியன.

திருஅருட்பா வரலாறும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும்

திருவருட்பா என்னும் பெயர்

திருவருட்பா என்பது திரு + அருள் + பா எனப்பிரிந்து, திரு - தெய்வத்தன்மை உடைய, அருள் - அருளால் பாடப்பெற்ற, பா - பாக்கள் எனப் பொருள்படும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத் தொகை, பா என்பது பாக்களால் ஆன நூலுக்குப் பெயராயிற்று.

திரு என்பது அழகு, செல்வம், திருமகள், மேன்மை, சிறப்பு, நல்வினை, தெய்வத்தன்மை எனப் பொருள்படும். ஈண்டு தெய்வத்தன்மை என்பதே பொருந்தும். அருள்நூல்களைத் 'திரு' என்னும் அடைமொழி சார்த்தி வழங்குதல் தமிழ் மரபு. திருக்குறள், திருமந்திரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவாய்மொழி என வருவன காண்க.

"திருவென்பது, பொருளுடைமையும் பொருள்கொணர்ந்து துய்த்தலுமின்றி எஞ்ஞான்றும் திருத்தகவிறறாகியதோர் உள்ள நிகழ்ச்சி" என்பர் பேராசிரியர்.¹ எனவே இன்பம் வரினும் துன்பம் வரினும் இரண்டையும் ஒப்புக்கருதும் மனச்செம்மையே திரு என்னும் சொல்லுக்குரிய பொருள் என்பது பேராசிரியர் கருத்தாதல் பெறப்படும். செல்வக் களிப்பால் மையலுறாதும் துன்பமிகுதியால் சோர்வுறாதும் இன்ப துன்பம் இரண்டையும் ஒப்பக் கருதுவோரே திருத்தகவிறறாகிய உள்ளமுடையவராவர். திருத்தகவிறறாகிய உள்ளமே திருவுள்ளம். அத்தகைய திருவுள்ளமுடைய சான்றோர்களே 'கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்', 'திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்டோர்'. திருத்தகவிறறாகிய உள்ளத்தையும் திருநின்ற செம்மையையும் தந்து சென்றடையாத திருவுடையானாகிய இறைவனது திருவருளின்பத்தைக் கொடுக்கும் நூல்களே திருவுடைய நூல்கள். அத்தகைய திருவுடைய நூல்களில் திருவருட்பாவும் ஒன்று.

1. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டில் 'பிறப்பே குடிமை' என்னும் சூத்திர உரை.

அடிகளின் அருளிச் செயல்களுக்குத் திருவருட்பா எனப் பெயரிட்டவர் அவற்றைத் தொகுத்தவரும், திருமுறைகளாக வகுத்தவரும், முதன் முதலிற் பதிப்பித்தவரும், அடிகளின் மாணாக்கருமாகிய உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவர் தொழுவர் வேலாயுத முதலியாராவர். அடிகளது அருட்பாடல்கள் திருவருட்பா எனப் பெயர் பெற்றமையை வேலாயுதனார் தாம் பாடிய திருவருட்பா வரலாற்றில் (பாடல் 34, 35) அழகாகக் கூறுவர். பின்னிணைப்பிற் காண்க.

மூவர் முதலிகளின் அருளிச்செயல்கள் தேவாவரம் எனப் பெயர் பெற்றன. மாணிக்கவாசகரின் அருளிச்செயல்கள் திருவாசகம் எனப் பெயர் பெற்றன. அருணகிரியாரின் அருட்பாடல்கள் திருப்புகழ் எனப் பெயர் பெற்றன. பட்டினத்தார், தாயுமானவர் அருளிய பாடல்கள் இவ்வாறு தனியாகச் சிறப்புப் பெயர் பெறாது அவற்றை அருளிய ஆசிரியர்களின் பெயர்களாலேயே பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டு, தாயுமானவர் பாடல் திரட்டு எனப் பெயர் பெற்றன. பின்னாளில் குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாசர் முதலியோர் பாடல்களும் அவர்கள் பெயர்களாலேயே குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு, சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு என வழங்கலாயின. ஆனால் நம் அடிகள் திருவாய்மலர்ந் தருளிய பாடல்களின் திரட்டோ திருவருட்பா என்னும் ஒரு தனிச் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றது.

அருளப்பெற்ற காலம்

அடிகள் தம் ஒன்பதாம் ஆண்டில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றார். (2697, 3597). பன்னிரண்டாம் ஆண்டுமுதல் முறையான ஞான வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். (3535, 5041, 5042). சிறுகாலைப் பருவத்திலேயே அருட்பாடல்களைப் பாடத்தொடங்கினார்.

'உருவத்திலே சிறியேனாகி ஊகத்தில் ஒன்றுமின்றித் தெருவத்திலே சிறுகால்வீசி ஆடிடச் சென்ற அந்தப் பருவத்திலே நல் லறிவளித்தே உனைப் பாடச் செய்தாய் (2218), 'பாடும் வகை அணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய பருவத்தே அணிந்தணிந்து பாடும் வகை புரிந்து' (3042), 'ஐயறிவிற் சிறிதும் அறிந்தனுபவிக்கத்தெரியா தழுதுகளித் தாடுகின்ற அப்பருவத் தெளியேன் மெய்யறிவிற் சிறந்தவரும் களிக்க உனைப்பாடி விரும்பி அருள்நெறி நடக்க விடுத்தனை' (3055), 'ஏதும் ஒன்றறியாப் பேதையாம் பருவத் தென்னை ஆட்கொண்டெனை உவந்தே ஓதும் இன்மொழியால் பாடவே பணித்த ஒருவனே' (3828), 'வெம்மாலைச் சிறுவரொடும் விளையாடித்திரியும் மிகச்சிறிய பருவத்தே வியந்து நினை நமது பெம்மான் என்றடி குறித்துப் பாடும் வகை புரிந்த பெருமானே' (4165), 'வீதியிலே விளையாடித் திரியும் பிள்ளைப் பருவம் மிகப் பெரிய பருவம் என வியந்தருளி அருளாம் சோதியிலே விழைவுறச்செய் தினிய மொழிமாலை தொடுத்திடச்செய் தணிந்துகொண்ட துரையே' (4183) என்னும் அகச்சான்றுகளால் வீதியிலே விளையாடித் திரியும் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே அடிகள் அருட்பாடல்களைப் பாடத்தொடங்கினார் என்பது விளங்கும். பாடிப்பணிந்து வழிபட்டதன் பின்பே ஒன்பதாம் ஆண்டில் ஆட்கொள்ளப் பெற்றனராதலின் பாடத் தொடங்கிய காலம் ஏழு, எட்டாம் ஆண்டு எனக்கொள்ளலாம். ஏழு, எட்டு ஆண்டில் பாடத்தொடங்கிய பெருமான் ஐம்பத்தோராம் அகவையில் சித்தி பெறும் வரை பாடிக்கொண்டிருந்தார். எனவே அடிகள் அருள் வாழ்வில் நாற்பத்து நான்கு ஆண்டு காலத்தில் (51 - 7 = 44) பற்பல சமயங்களில் பல்வேறு இடங்களில் அருளிச் செய்யப் பெற்றனவே திருவருட்பாவாம்.

திருமுறை வகுப்பு

திருமுறை என்னும் பெயர்

'திரு' என்பதன் பொருளை முன்னர்க் கண்டோம். 'முறை' என்பது நூல், பழமை, நீதி, கூட்டு, கட்டு, முறைமை எனப் பொருள்படுமென பிங்கல நிகண்டு கூறும்.² இவையேயன்றி இடைச்சொல்லாகவும், உறவு, ஒழுக்கம், ஒழுங்கு, வரிசை, தரம் என்னும் பொருள்களிலும் வழங்கும். ஈண்டு முறை என்பது நூலின் பகுதிக்குப் பெயராயிற்று. மூவர் தேவாரத்திற்கும் அடங்கன்முறை எனப்பெயர். சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் திருமுறைகள் எனப் பெயர்பெற்றன. பன்னிரு திருமுறை என்பது பெருவழக்கு. திருவருட்பாவில் திருமுறை என்பது அதன் பகுதிக்குப் பெயராயிற்று.

-
2. கோசமும் பழமையும் ஊழும் கூட்டும்
ஆர்ப்பும் முறைமையும் முறைஎனல் ஆகும். - பிங்கலந்தை 3983.
-

திருமுறைகள் வகுக்கப்பெற்ற காலம்

திருவருட்பா முதல் நான்கு திருமுறைகளின் முதற் பதிப்பை வேலாயுதனார் 1867 ஆம் ஆண்டிற் பதிப்பித்தார். இப்பதிப்பை அவர் செம்மை செய்து அமைதிப்படுத்திய காலத்தில்தான் திருமுறைகள் வகுக்கப் பெற்றன. ஐந்தாம் திருமுறையும் அவராலேயே முறைப்படுத்தப்பெற்று 1880 ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பெற்றது. ஆறாம் திருமுறை வேலாயுதனாரால் முறைப்படுத்தப் பெறவில்லை. ஐந்து திருமுறைகளிலும் சேராத

பாடல்களைத் தொகுத்து ஆறாம் திருமுறை 1885ஆம் ஆண்டில் சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் பார்வையில் வெளியிடப் பெற்றது.

திருமுறைகளின் தொகை

அடிகளின் அருட்பாடல்களைத் தொகுத்த வேலாயுதனார் அவற்றை ஆறு திருமுறைகளாக வகுத்தார். திருமுறைகள் ஆறு எனக் கொண்டதற்கு அவர் மூன்று ஏதுக்களைக் கூறுகிறார். (1) திருவைந்தெழுத்தோடு ஓங்காரத்தைச் சேர்க்க 'ஓம் சிவாயநம' என ஓங்கார பஞ்சாக்கரத்தின் எழுத்து ஆறாகும். அவ்வோங்கார பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மையை விளக்குவதாலும், (2) ஆறுசமயத்துள்ளாரும் பிறரும் அறியும் பொருளும் அவர் அறியாப் பொருளும் காட்டுவதாலும், (3) ஆறு அத்துவாக்களின்மேல் உறுபொருளைக் காட்டுவதாலும் ஆறு திருமுறைகளாக ஆயின எனக் கூறுகிறார் (திருவருட்பா வரலாறு 37, 38, 39). திருவெழுத்து ஆறு, சமயம் ஆறு, அத்துவா ஆறு என்பனவற்றை உட்கொண்டு திருமுறைகள் ஆறென வேலாயுதனார் வகுத்தார்.

திருமுறைகள் வகுக்கப்பெற்ற முறை

திருமுறைகளும் அவற்றின் பதிகங்களும் அவை பாடப்பெற்ற கால வரிசையில் - வரலாற்று முறையில் - வகுக்கவும் அடைவு செய்யப் பெறவும் இல்லை. பொருளமைதி கருதியும் வகுத்திருப்பதாகக் கூறுவதற்கில்லை. திருமுறைகளின் தொகை ஆறு என உள்ளத்தில் அமைத்துக்கொண்டு திருமுறைகளை வகுக்கத் தொடங்கினார். தமது பாடல்களை வெளியிட, முதலில் இசைவளிக்காது மறுத்து வந்த அடிகள் பின்பு ஒருவாறு இசைந்து ஒற்றியூர், சிதம்பரப் பாடல்களை வெளிப்படுத்த அனுமதி அளித்தருளினார். அண்மையிற் பாடியவற்றில் அதி தீவிரக் கருத்துகள் அடங்கியவற்றைப் பின்னொரு சமயம் வெளியிட்டுக் கொள்ளலாமெனவும், தற்போது வெளியிடாது நிறுத்திவைக்குமாறும் கட்டளையிட்டருளினார். அடிகளது கட்டளையின் வண்ணமே அத்தகைய பாடல்களை நிறுத்தி, அவற்றையும், இனி அடிகள் பாடக் கூடியவற்றையும் ஆறாம் திருமுறையின் பாற்படுத்தினார். (திருவருட்பா வரலாறு 45). ஆறாம் திருமுறையாக நிறுத்திக் கொண்டவை தவிர எஞ்சியவற்றை ஐந்து திருமுறைகளாக்கினார். இளமையில் சென்னையில் இருந்த காலத்திற் பாடப்பெற்ற திருத்தணிகைப் பதிகங்கள் கைக்குக் கிடைக்கப்பெறாது அச்சுக்குச் சித்தமாய் இன்மையின் அவற்றையும் பின்னர் வெளியிடக் கருதி ஐந்தாம் திருமுறையாகக் கொண்டார். இவ்வாறு நிறுத்தி வைத்த ஆறாம் திருமுறையும், சித்தமாகாத ஐந்தாம் திருமுறையும் நிற்க, எஞ்சியவற்றை முதல் நான்கு திருமுறைகளாக வகுத்தார்.

பலவாகிய அடிகளையும், பாக்களையும் கொண்டு காப்புச் செய்யுள்களைப் பெற்றுத் தனித்தனி நூல்களாகக் கொள்ளத்தக்க திருவடிப்புக்¹, விண்ணப்பக் கலிவெண்பா², நெஞ்சறிவுறுத்தல்³, சிவநேச வெண்பா⁴, மகாதேவமாலை⁵, திருவண்முறையீடு⁶, வடிவுடை மாணிக்கமாலை⁷, இங்கித மாலை⁸ ஆகிய எட்டினையும் முதல் திருமுறையாக வகுத்தார். தில்லையைக் குறித்த எட்டு மாலைகள், நால்வரைப்பற்றிய நான்கு மாலைகள் ஆகிய பன்னிரு மாலைகளையும் நான்காம் திருமுறையாக்கினார். ஒற்றியூரைக் குறித்த பத்தொன்பது அகப்பொருட் பதிகங்களையும் மூன்றாம் திருமுறையாகச் செய்தார். எஞ்சிய அனைத்தையும் இரண்டாம் திருமுறையாகக் கொண்டார்.

அச்சிற் போந்த வரலாறு

முதல் நான்கு திருமுறைகளின் முதற்பதிப்பு - 1867

திருவருட்பா அச்சிற் போந்த வரலாறு மிகச் சுவையானது. அதனை அறிதற்கான ஆதாரங்கள் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் பாடிய திருவருட்பா வரலாறும் (66 பாடல்கள்), அடிகள் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்க்கு வரைந்த திருமுகங்கள் சிலவுமாம். 1858 ஆம் ஆண்டில் அடிகள் சென்னை வாழ்வை நீத்து வடலூர்ப் பக்கம் வந்தபின் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்க்கு அடிகளின் பாடல்களைத் தொகுத்து நூலாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. திருவருட்பா ஏடுகளைத் தொகுத்தல் அச்சிடுதல் சம்பந்தமாக இரத்தின முதலியார்க்கும் அடிகட்கும் 1860 ஆம் ஆண்டு முதலே கடிதத்தொடர்பு தொடங்கிற்று. 1867 ஆம் ஆண்டில் திருவருட்பா வெளியாயிற்று. திருவருட்பாவை வெளியிடுவதில் ஏழாண்டுகள் இரத்தின முதலியார் முயன்றார். அச்சிட அனுமதி வேண்டி அடிகளிடம் தவங்கிடந்தார். நாளும் ஒருவேளையே உண்ப தென்று நோன்பு பூண்டார். இவ்வாறு வருந்தி வருந்தி அரிதின் முயன்று திருவருட்பாவை அச்சிட்டு வெளிக் கொணர்ந்த பெருமை இறுக்கம் இரத்தின முதலியாரையே சாரும். இம்முதற்பதிப்பின் முகப்பேட்டைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க.

1860 ஆம் ஆண்டில் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் அடிகளின் பாடல் ஏடுகளைத் தொகுக்கும் முயற்சியைத் தொடங்கினார். இதற்கு இடையில் சென்னையிலிருந்த சிலர் அடிகளாரின் பாடல்களைச் சிறுசிறு நூல்களாக அச்சிடுவதில் முனைந்தனர். இரத்தின முதலியாரும் செல்வராய முதலியாரும் அவர்களை அணுகி, முறையாகத் தாங்கள் அவற்றை அச்சிடவிருக்கையில் சிறுசிறு நூலாக அவர்கள் அச்சிடுவது தகாதெனத் தடுத்தனர். அவர்கள் அச்சிடத் தொடங்கி விட்டதால் அதனை நிறுத்துமாறு கூறிச் சிறிது பொருளும் அளித்தனர். அதன் பின்னரும் அவர்கள் அச்சிடுவதை நிறுத்தினார்களில்லை. இந்நிலையில் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் பாடல் ஏடுகளைத் தொகுப்பதிலும் அவற்றை அச்சிடுவதற்கு அடிகளிடத்து இசைவு பெறுவதிலும் தீவிரமாக முனைந்தார். இவை, தொ. வே. பாடிய திருவருட்பா வரலாற்றாலும் (பாடல்கள் 48 - 52) ச. மு. க. சரித்திரக் குறிப்புகளில்,

"வள்ளலார் சென்னை, புதுச்சேரி, சிதம்பரம், கடலூர், கருங்குழி ஆகிய இவ்விடங்களில் விளங்கிய காலத்தில் பாடிய பிரபந்தங்களையும் பதிகங்களையும் சிலர் தனித்தனிச் சிறு புத்தகங்களாய் அச்சுப் பிழைகளோடு வழங்குவதைக்கண்டு சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்தை யபிமானித்த புதுவை வேலு முதலியார் சிவானந்தபுரம் செல்வராய முதலியார் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் முதலிய அன்பர்கள் வள்ளலார்பாலடைந்து 'தேவர் திருவாக்கினின்று பொழிந்த அமுத வருஷமான பாக்களை அச்சிட உத்தரவாக வேண்டும்' என்று மிகுதியும் வேண்டி சுவாமிகள் முதலில் இசையாது பின்னர் இவர்கள் குறையிரக்க ஒருவாறு இசைந்தனர்."

எனக் கூறப்படுவதாலும் அறியப்பெறும்.

அடிகளிடமுள்ள பாடல் ஏடுகளைத் தம்மிடம் அனுப்பிவைக்குமாறு இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் வேண்டினார். பலமுறை வேண்டியும் அடிகள் பராமுகமாக இருந்தனர். தமது பாடல்கள் அச்சாவதில் அடிகளுக்கு ஆர்வமோ லக்ஷியமோ இல்லை. அடிகளிடமும் அவர்களை அடுத்துள்ளவர்களிடமும் உள்ள ஏடுகளை அனுப்பி வைக்கும்படியும் பாடல்கள் அடங்கிய தபால் கட்டு வந்து சேரும் வரை தாம் ஒரு வேளையே உணவு கொள்ளுவதென்று முடிவு செய்துள்ளதாகவும் இரத்தின முதலியார் அடிகட்குக் கடிதமெழுதினார். இக்கடிதம் கண்ட அடிகள் பாடல் ஏடுகளை இரண்டு திங்களில் அனுப்புவதாகவும்

பாடல்களைப் பெறும் வரை ஒரு வேளையே உணவு கொள்வதென்ற நிர்ப்பந்த ஏற்பாட்டைத் தவிர்க்கும் படியும், அங்ஙனம் தவிர்த்துத் தமக்குத் தபாலில் தெரிவிக்கும் வரை தாமும் ஒரு வேளையே உணவு கொள்வதாகவும் தம்மீது ஆணையிட்டுத் திருமுகம் ஒன்றை இரத்தின முதலியார்க்கு வரைந்தருளினார். 30-12-1860 இல் வரையப் பெற்ற அத்திருமுகம் வருமாறு:

உ

சிவமயம்

நற்குணங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் இடனாகிய நன்மனக் கருவியொடு எனது இதயத் திடைவிடாது இருக்கின்ற சிரஞ்சீவி இரத்தின முதலியாரவர்கட்கு சிவானுக்கிரகத்தால் தீர்க்காயுளும் சிவஞானமும் சகல சம்பத்து மேன்மேல் உண்டாவதாக.

நாளது வரையில் இவ்விடத்தில் யானும் - நாயக்கரவர்களும் சேடமம். தமது சுபசரித்திரங்களை கேட்க ஆசையுள்ளவனாக விருக்கின்றேன். எனக்கும் நாயக்கரவர்களுக்கும் தபால் மார்க்கமாகத் தாம் அனுப்பிய கடிதங்கள் வந்து சேர்ந்து சங்கதிகளை தெரிந்துகொண்டேன்.

நான் சென்னப்பட்டணம் விட்டு இவ்விடம் வந்த நாள் தொடங்கி நாளது வரையில் பாடிய பாடல்கள் பல. அவைகளை முழுதும் எழுதி வைக்க வேண்டுமென்கிற லக்ஷியம் எனக்கு இல்லாமையால் அப்படி அப்படி சிதறிக் கிடக்கின்றன. ஆயினும் அவைகளைச் சேர்ப்பிக்க சுமார் இரண்டு மாதம் பிடிக்கும். ஆகலால் நான் பங்குனி மாதம் அவசியம் வருகிறேன். வரும்போது கொண்டு வருகிறேன். இது உண்மை. எவ்விதமாவது உ மாதத்திற்குள் தமது இடத்தில் இருக்கச் செய்கிறேன். குமாரசாமி பிள்ளை சண்முகப் பிள்ளை ரெட்டியார் இவாள் இடங்களில் தற்காலம் இருக்கின்ற பாடல்கள் சுமார் 50 - க்கு உட்பட்டதாகவே இருக்கும். வெளிப்பட்ட பாடல்கள் பல பல. ஆகலால் மன்னிக்கவேண்டும்.

அன்புள்ள என் கண்மணிபோன்ற தாம் இனி இதனடியில் எழுதுகின்ற வண்ணம் செய்ய - பிரார்த்திக்கிறேன். அதாவது இந்தப் பாடல்கள் பங்கியில் அனுப்பி என்னிடஞ் சேர்கின்ற பரியந்தம் நான் ஒரு வேளை போசனந்தான் செய்வேன் என்று எழுதியதைப் பார்த்த பின்பு நான் சாப்பிடுகிற சாதம் உடம்பில் பொருந்தவில்லை. பட்டினி கிடந்தவனைப் போல இருக்கிறேன். ஆகலால் என்னை நிம்மதியுள்ளவனாகக் எண்ணங் கொண்டு ஒரு வேளை போசனங் கொள்ளுகிற நிபந்தனை நீக்கி உடனே தபாலில் எனக்குத் தெரிவித்தால் அல்லது நான் சலிப்பைத் தவிரேன். ஒரு வேளை போசனம் உள்ளவனாகவே இருப்பேன். இது சத்தியம். என்மேல் ஆணை. தாம் மேற்குறித்த நிற்பந்த ஏற்பாட்டைத் தவிர்த்து உடனே யெனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். 2 மாதத்திற்கு பின்பு பாடல்கள் அவசியம் சேரும்.

மார்கழி
மாதம்

சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

இஃது

சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன் பேட்டை ஏழு
கிணத்துக்கு அடுத்த வீராசாமிப் பிள்ளைத் தெருவில்
கலக்டர் கச்சேரி சுப்பராயப்பிள்ளை யவர்கள்
வீட்டிற்கு எதிர் வீட்டில் ரத்தின முதலியார்
அவர்களுக்கு வருவது

20 - 3 - 1861 இல் வரைந்த ஒரு திருமுகத்தில் விண்ணப்பக் கலிவெண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல் இவைகளை அனுப்பி வைத்த செய்தி குறிப்பிடப்பெறுகிறது:

"..... விண்ணப்பக் கலிவெண்பா நெஞ்சறிவுறுத்தல் இவைகளை அங்கிருந்து இங்கு வந்திருந்து பிரயாணப்பட்டங்கு வருகின்ற பெரிய தமக்கையார் வசத்தில் சுமார் ஒரு மாதமாயிற்று கொடுத்தனுப்பினேன். அவாள் மத்தியில் கருங்களவால் கையில் மெய்யில் உள்ளவைகளெல்லாம் இழந்து விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவாள் இன்னு மத்தியில் பந்துக்களிடமாக இருக்கின்றார்கள் போலக் காணுகின்றது. ஆகலின் அவர்கள் அவ்விடம் வந்தவுடன் மேற்படி புத்தகங்களைச் சேர்ப்பிப்பதும் அல்லாததும் உடனே அவசியம் எனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்."

விண்ணப்பக் கலிவெண்பாவும், நெஞ்சறிவுறுத்தலும் 1861 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே பாடப் பெற்றவையென்பது இதனால் தெளிவு.

இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் ஒருவாறு பாடல்களைத் திரட்டினார். ஆண்டுகள் ஐந்து கடந்தன. 1860 இல் நாளும் ஒரு வேளையே உணவு கொள்வதென நோன்பு கொண்டு திருவருட்பாத் திருப்பணியைத் தொடங்கிய பின் ஆண்டுகள் ஐந்தாகியும் பாடல்கள் அனைத்தும் ஒன்றுசேர வில்லை. அச்சிடுதற்கு அடிகளின் இசைவும் கிடைக்கவில்லை. இனித் தாமதிக்க இயலாதென்றும் அச்சிடுதற்கு இசைவளித்தே ஆகவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தி விண்ணப்பித்து 1865 நவம்பர் 13 ஆம் நாள் பதிவுத் தபாலில் அடிகட்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அக் கடிதத்தைப் பெற்ற அடிகள் தமது பாடல்களை அச்சிடுவது தமக்கு அத்துணை அவசியமின்றாயினும் இறைவன் தம்முள்ளிருந்து பாடுவித்தவைகளை மாத்திரம் அச்சிட்டுக் கொள்ளலாம் என இசைவளித் தருளினார். அருளிய அத்திருமுகம் வருமாறு:

உ

சிவமயம்

அன்பறி வாசாரங்களிற் சிறந்து சிவபத்தியினுஞ் ஜீவகாருண்யத்தினுந் தலைநின் ரெமதுள்ளத்திற் கலந்து விளங்கிய தங்கட்கு சிவானுக்கிரகத்தால் தீர்க்காயுளுஞ் சகல சம்பத்து மேன்மேலுண்டாக.

1865 வருடம் நவம்பர் மாதம் 13ம் தேதி ரிஜிஸ்டர் செய்தனுப்பிய தங்கள் கடிதத்தைக் கண்ணுற்றறிந்து கொண்டேன்.

அக்கடிதத்திற் குறித்த விஷயம் எனக் கத்துணை யவசிய மின்றாயினுந் தங்கள் கருத்தின்படி இறைவனென்னுள்ளிருந்து பாடுவித்தவைகளை மாத்திரம் தாங்களாயினும் செல்வராய முதலியாரவர்களாயினும் தாங்கள் வரைந்தபடி செய்துக் கொள்ளலாம். இனி எழுதுவதற்கு சமயமின்று. ஆகலின் இங்ஙனம் அமைதி செய்தாம்.

சுமார் இருபதுதினஞ் சென்ற பின்னர் சமய முண்டாம். ஆண்டு வரைவன வரைதும். சிரஞ்சீவி சிரஞ்சீவி. சிவ சிவ

இங்ஙனம்

சிதம்பரம்

இராமலிங்கம்.

14 - 2 - 1866 இல் சிதம்பரத்தில் தபாலில் சேர்க்கப்பெற்ற ஒரு திருமுகத்தில் "அன்றி ஒற்றியூர் பாடல்களையு மற்றவைகளையும் அச்சிடத் தொடங்குகிறதாய்க் கேள்விப்படுகிறேன். அவைகளை தற்காலம் நிறுத்தி வைத்தால் நான் அவ்விடம் வந்தவுடன் இவ்விடத்திலிருக்கின்ற இன்னுஞ் சில பாடல்களையுஞ் சேர்த்து அச்சிட்டுக் கொள்ளலாம். பின்பு தங்களிஷ்டம். நமது சிநேகிதர் மகா ஸ்ரீ வேலு முதலியாரவர்களுக்கு இதைத் தெரியப்படுத்துவீர்களாக."

என அடிகள் குறித்துள்ளார்.

1866 மார்ச் திங்களில் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் அடிகட்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் அச்சிலிருக்கும் திருவருட்பாவின் முகப்பேட்டில் அடிகளின் பெயரை இராமலிங்க சுவாமிகள் என்று குறிப்பிட அனுமதி வேண்டினார். சிதம்பரம் பொருளாக அண்மையிற் பாடிய பாடல்களை அச்சிடுதற்கு அனுப்புமாறும் கேட்டார். சிதம்பர விஷயத்தில் தோத்திர மாலைகளும் சாத்திர மாலைகளுமாக சுமார் இருநூறு மாலைகள் பாடப் பெற்றுள்ளனவென்றும் அவற்றைப் பின்னர் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் விடையிறுத்ததோடு, 'இராமலிங்கசாமியென்று வழங்குவிப்பது என் சம்மத மன்று. இனி அங்ஙனம் வழங்காமை வேண்டும்' என்றும் அடிகள் ஆணையிட்டனர். அத்திருமுகத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

அன்புள்ள தங்கட்கு சிவகடாகூடித்தால் தீர்க்காயுளுந் திடதேகமும் சகல சம்பத்து மேன்மேலுண்டாக. தாங்கள் வரைந்து விடுத்த கடிதமும் இப்பாடல்களும் இரண்டு தினத்திற்கு முன் என்னிடஞ் சேர்ந்தன. இன்று குறை நிரம்பப்பெற்றன கொள்க. அன்றி, நான் இத்திசைக்கண் வந்த பின் இங்ஙனமிருந்து தங்களிடத்திற் போந்த சில பாடல்களில் ஒன்றும் வெளிப்படாதிருத்தல் வேண்டும். என்னையெனில் நான் இங்ஙனம் வந்த பின்னர் சிதம்பர விஷயத்தில் தோத்திர மாலைகளுஞ் சாத்திர மாலைகளுமாக சுமார் 200 மாலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் வெளிப்படும் போது வெளிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது நிற்க. முன்னோர் கடிதத்தினான் குறித்த பாயிரத்தை இன்னுஞ் சில தினஞ்சென்ற பின்னர் அனுப்புகிறேன். தற்காலம் என் னினைவு விரிதற்கின்மையால்,
.....இது நிற்க.

இராமலிங்கசாமி யென்று வழங்குவிப்பது என் சம்மதமன்று. என்னை - ஆரவாரத்திற்கு அடுத்த பெயராகத் தோன்றுதலில், இனி அங்ஙனம் வழங்காமை வேண்டும்.

ஜீவகாருண்ணியமும் சிவானுபவமும் அன்றி மற்றவைகளை மனத்தின் கண் மதியாதிருத்தல் வேண்டும். சிரஞ்சீவி சிரஞ்சீவி.

குரோதன வருடம்
பங்குனி மாதம் 17-2

இங்ஙனம்
சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

பின்னர் 19 - 4 - 1866 இல் வரைந்த திருமுகமொன்றில்

"குடும்ப கோடம், பொது வேதம், மெய்மொழிப்பொருள் விளக்கம், சன்மார்க்க விளக்கம் என்பவைகளை நூதனமாக ஏற்படுத்தக்கருதியபடி வரையாக் கடிதப் புத்தகம் மூன்றென்னிடத் திருக்கின்றன. அவை அமையும். ஆகலில் அது விடயத்தி லுழத்தல் வேண்டா."

எனக் குறித்திருக்கின்றார்.

சிதம்பர விஷயமான பாடல்களை அச்சிட்டுக் கொள்ளுங்கள் என அடிகள் 26 - 11 - 1866 இல் இசைவளித்தார். பாடலொன்றின் சரியான பாடத்தையும் அத்திருமுகத்தில் குறித்தருளினார். அத் திருமுகத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

"தங்கள் சுபசரித்திரங்களை அடிக்கடி கேட்க விரும்புகிறேன். மகா ஸ்ரீ அப்பாசாமி செட்டியாரவர்களுக்குத் தாங்கள் வரைந்த கடிதத்திற் குறித்த வண்ணம் சிதம்பர விஷயமான பாடல்களை தங்கள் கருத்தின்படி அச்சிட்டுக் கொள்ளுங்கள். அன்றியும் 'கண்டா யென் றோழி' என்கிற பாடல்களை வைத்திருக்கின்றவர் தற்காலம் சமீபத்திலில்லை. அவர் வந்தவுடன் வாங்கி யனுப்புகிறேன். 'விண்படைத்த பொழிற்றில்லை யம்பலத்தா னெவர்க்கு மேலானா னன்பருள மேவு நடராஜன்' எனல் வேண்டும். இது நிற்க

இங்கெடுத்துக் காட்டிய திருமுகங்கள் ஏழும் அடிகள் இறுக்கம் இரத்தின முதலியாரின் கடிதங்களுக்கு விடையாக எழுதியவைகளேயாம். இரத்தின முதலியார் அடிகளுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் கிடைக்கவில்லை. எனினும் அடிகளது விடைக் கடிதங்களால் இரத்தின முதலியாரின் வேண்டுகோள் இன்னதாக இருக்குமென்று உய்த்துணரக் கிடக்கிறது. இங்ஙனம் 1860 முதல் 1866 முடிய ஆறு ஆண்டுகள் ஓரிருமுறை நேரில்வந்து விண்ணப்பித்தும், பதிவுத் தபாலில் கடித மெழுதியும், நாளும் ஒரு வேளையே உண்ணும் நோன்பிருந்தும், பாடல் எடுகளையும் அவற்றை அச்சிடுதற்கு இசைவையும் அரிதிற்பெற்று இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் திருவருட்பா வெளியீட்டை 1867 பிப்ரவரியில் நிறைவேற்றினார்.

இம் முதற் பதிப்பின் முகப்பேட்டில்தான் முதன் முதலாக, 'திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ரென்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை அவர்கள்' என அடிகள் குறிப்பிடப்பெறுகிறார். திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ரென்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை அவர்கள் திருவாய் மலர்ந் தருளிய திருவருட்பா என அச்சிடப் பெற்றது. திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் சிறப்புப் பெயரைப் பெருமானுக்கு இட்டு இம்முகப்பேட்டில் அச்சிட்டவர் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரேயாவார். முகப்பேட்டில் அங்ஙனம் குறித்ததோடன்றித் தாம் பாடிய திருவருட்பா வரலாற்றிலும் பலமுறை (28, 33, 34, 42, 56, 60, 61) வழங்கினார்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் என வழங்காமை வேண்டுமென அடிகள் தடுத்து விட்டனராதலின் அங்ஙனம் வழங்க விரும்பியும் அஃதியலாது போயிற்று. அஃதியலாதுபோன நிலையில் வேறு செயலறியாது அங்ஙனம் பெருமானைச் சிறப்பித்து வழங்குவோம் என்று சிந்தித்து இறுதியாகத் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் என்னும் இராமலிங்க பிள்ளை என வழங்கத் தொடங்கினார். நூல் வெளிவந்த பின் இதனைக் கண்ணுற்ற அடிகள் வருந்தினராம். பின்னர் ஒருவாறு சமாதானப்பட்டுத் 'திருவருட் பிரகாச வள்ளல் ஆர்? என்று கேட்கிற இராமலிங்கம் என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ?' என்றருளினராம்.

திருவருட்பா வெளிப்போந்த பெருமை பெரிதும் இறுக்கம் இரத்தின முதலியாரையே சாரும். நூலுக்குத் திருவருட்பா என்றும், அதன் பகுதிகளுக்குத் திருமுறை என்றும், ஆசிரியர் அடிகளாருக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றும் பெயரிட்ட பெருமையும் புண்ணியமும் உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவர் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரவர்களையே சாரும். இதனுள் காணப்படும் அறிவிப்பொன்று பின்வருமாறு:

"அறிவித்தல்

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் மயிலாப்பூரிலிருக்கும் ராயல் ஹோட்டல் (Royal Hotel) புதுவை வேலு முதலியாரிடத்திலும், சென்னப்பட்டணத்தில் ஏழுகிணற்றுக்கடுத்த வீராசாமிபிள்ளை வீதியில் - 32 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் - இ. இரத்தின முதலியாரிடத்திலும், கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன் அக்கிரஹாரம் வண்ணாரச்சந்தில் - 20 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் சி. செல்வராய முதலியாரிடத்திலும், கூடலூரில் - முத்துகிருஷ்ண ராமசாமி செட்டியார் குமாரர் - மு. அப்பாசாமி செட்டியாரிடத்திலும், ராயவேலூரில் மண்டி - அ - வேலு முதலியாரிடத்திலும் இதன் விலை ரூபா - 3 - கொடுத்துப் பெற்றுக்

கொள்ளலாம். வெளிதேசத்தர்களுக்கு இப்புத்தகம் வேண்டுமானால் மேல்விலாசத்துடன் புத்தகக்கிரயத்தையும் தபால் செலவையும் - ? - அணா தபால் முத்திரைத் தலையாக அனுப்புகிற பக்ஷத்தில் - ரூபா க.இ.க அணா - வட்டத்துடன் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இப்புத்தகம் மயிலை சிக்கிட்டிச் செட்டியார் குமாரர் சோமசுந்தர செட்டியார் பேருதவியாற் பிசுரஞ் செய்யப்பட்டது. முதற்பதிப்பு."

மதுரை ஆதீனம் சிதம்பர சுவாமிகளும் பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளையும் திருவருட்பாவுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் செய்தனர். 'தண்ணீர் விளக்கெரித்த' என்று தொடங்கும் சிதம்பரசுவாமிகள் பாயிரம் "திருவருட்பா மகிமை" என்ற தலைப்புடனும், "இது வேதாகம சுத்த சைவ சித்தாந்த சமயாசாரிய பீடமாய் விளங்குகின்ற மதுரைத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளாதீனம் சிதம்பரசுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டது" என்ற கீழ்க்குறிப்புடனும், பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை செய்த 'தாய்மலர்ந்த பெருங்கருணைத் தத்துவனார்' என்னும் பாடல் "ஆசாரிய ஸ்துதி" என்ற தலைப்புடனும் "இது பொன்னேரி சுந்தர பிள்ளை யவர்களால் செய்யப்பட்டது" என்ற கீழ்க்குறிப்புடனும் முறையே நூலின் முன்னரும் இறுதியிலும் சேர்த்து அச்சிடப் பெற்றன. இவ்விரு பாயிரங்களையும் நூலில் சேர்த்து அச்சிடுதற்கும் அடிகளது இசைவைப் பெறவேண்டிய தாயிற்று. பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை சென்னையிலிருந்து கருங்குழிக்கு வந்து அடிகளிடம் மன்றாடி இசைவு பெற்றார். அவரது மன்றாட்டுக்கு இரங்கிய அடிகள் புதுவைவேலு முதலியார்க்கெழுதிய திருமுகத்தின் கீழ்,

"அன்புள்ள ஐயா,

நமது சுந்தரப் பிள்ளை எழுதின பாயிரம் நன்றாயிருக்கின்றது. அதை அச்சிடுவிப்பீர்களாக. அன்றி நமது சிதம்பர சாமிகள் பாயிரமும் நன்றாயிருக்கின்றது. அதையும் அப்படி செய்க. வந்தனம்."

எனக் குறிப்பெழுதிக் கொடுத்தனர். இக்குறிப்படங்கிய திருமுகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சுந்தரம் பிள்ளை சென்னை சென்றார். பாயிரங்கள் அச்சிடப்பெற்றன.

அடிகளின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, சிறப்பு, திருவருட்பா அருளிச் செய்தது, பதிப்பு வரலாறு ஆகியவற்றை அறுபத்தாறு பாக்களில் தொழுவூர் வேலாயுதனார் பாடித் 'திருவருட்பா வரலாறு' என்னும் தலைப்புடன் நூலிறுதியிற் சேர்த்து அச்சிட்டார்.

திருவருட்பா அச்சாகிக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை முதலிய நால்வர் தோத்திரங்களையும் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் கோரியவண்ணம் அனுப்பியபோது அவற்றின் தொடர்பாக எழுதியனுப்பிய திருமுகக் குறிப்பில் 'இதில் குறிக்கின்றவைகளை இனி அச்சிடுவதாகக் குறிப்பீர்களாக' என அடிகள் நாற்பத்து மூன்று தலைப்புகளைக் குறித்தனுப்பியருளினார்.

"அன்பறிவு முதலியவற்றிற் சிறந்த தங்கட்கு சிவகடாக்ஷத்தால் மேன்மேல் சுபம் உண்டாக.

தாங்கள் குறித்தபடி வரைந்து அனுப்பினேன். இவை மிகவும் விரைவில் வரையப்பட்டன ஆகலால் மிகவும் மெதுவில் பார்க்கவேண்டும்.

சிதம்பரம் இராமலிங்கம்.

மற்றைச் சங்கதிகளைப் பின்னிட்டு தெரிவிக்கிறேன். அன்றி, இதில் குறிக்கின்றவைகளை இனி அச்சிடுவதாகக் குறிப்பீர்களாக. அவை -

நடராஜ நிபுணம் - நடராஜ விசித்திரம் - நடராஜ மதுரம் - நடராஜ அலங்காரம் - நடராஜ ஞான நாடகம் - நடராஜ ஆனந்த நாடகம் - சிதம்பர உபதேசம் - சிற்றம்பல நடனம் - பொன்னம்பல நடனம் - பொது நடனம் - தத்துவ நடனம் - ஆனந்த நடனம் - அதீத நிலை - அருள் விளக்கம் - மெய்ப்பொருள் விளக்கம் - மெய்மொழிப்பொருள் விளக்கம் - சன்மார்க்க விளக்கம் - சாதன விளக்கம் - கலாந்த விளக்கம் - யோகாந்த விளக்கம் - நாதாந்த விளக்கம்- போதாந்த விளக்கம் - வேதாந்த விளக்கம் - சித்தாந்த விளக்கம் - அண்ட விளக்கம் - பிண்ட விளக்கம் - பிரகிருதி விருத்தி - தத்துவ விருத்தி - சுத்த சிவராசியம் - பரசிவராசியம் - மந்திரக் கொத்து - மகா வாக்கிய வகை - பொதுவேதம் - குடும்ப கோஷம் - இயல்வகை - அளவை வகை - ஞாய வகை - இலக்கண விருத்தி - தர்க்க விருத்தி - தென்மொழி விளக்கம் - வடமொழி விளக்கம் - உலகியல் விளக்கம் - கலைமரபு.

இந்த தபால் வந்தவுடன் சேர்ந்த செய்தி தெரிவிக்கவேண்டும்."

இந்நாற்பத்து மூன்றுக்கும் முன் முதலில், 'ஐந்தாவது திருமுறை, திருத்தணிகைப்பதிகம்' என்பதையும் சேர்த்து நாற்பத்து நான்காக்கி இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படுவதை என்ற தலைப்பில் நூல் இறுதியில் தொ. வே. குறிப்பிட்டார்.

ஐந்தாம் திருமுறை முதற்பதிப்பு - 1880

மேற்கூறியவாறு 1867 ஆம் ஆண்டில் முதல் நான்கு திருமுறைகள் வெளிவந்தன. இதற்கு ஏழுாண்டுகளுக்குப் பின் 1874 ஆம் ஆண்டில் அடிகள் சித்தி பெற்றார். அடிகள் சித்திபெற்ற ஆறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் - முதல் நான்கு திருமுறைகள் வெளிவந்த பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின் - 1880 ஆம் ஆண்டில் ஐந்தாம் திருமுறை வெளிவந்தது. அடிகள் சென்னையிலிருந்து வடலூர்ப்பக்கம் வந்தபின் கருங்குழியிலிருந்த காலத்திற் பாடிய மூத்தபிள்ளையார் திருப்பதிகங்கள் 4, சென்னையிலிருந்தபோது ஒற்றியூர் வழிபாட்டுக் காலத்திற் பாடிய திருத்தணிகைப் பதிகங்கள் 47, இளம்போதில் ஏழு, எட்டாண்டுப் பருவத்தில் முதன் முதலிற் பாடிய கந்தகோட்டப் பதிகங்கள் 2, ஆகியவற்றை ஐந்தாம் திருமுறையாகத் தொகுத்துத் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் வெளியிட்டார். இவ்வைந்தாம் திருமுறை 'திருவருட்பா - திருத்தணிகைப் பதிகம் - இரண்டாம் புத்தகம்' எனப் பெயரிடப் பெற்றது. இதன் முகப்பேட்டைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க. முதற்புத்தகமாகிய முதல் நான்கு திருமுறை நூலை வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி செய்த மயிலை சிக்கிட்டி சோமசுந்தர செட்டியாரே இவ்விரண்டாம் புத்தகமாகிய திருத்தணிகைப் பதிகம் வெளிவரவும் உதவினார். இதனை வெளியிடுங் காலத்தில் வேலாயுதனார் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் (பிரசிடென்சி காலேஜில்) தமிழாசிரியராக இருந்தார். இவர் பாடிய வாயுறை வாழ்த்தும் இந்நூலிற் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

ஆறாம் திருமுறை முதற்பதிப்பு - 1885

ஆறாம் திருமுறை என்பது 1867 ஆம் ஆண்டில் முதல் நான்கு திருமுறைகளை அச்சிட்டபோது அடிகளின் கட்டளைக்கிணங்க நிறுத்தி வைக்கப் பெற்றவையும் அதன்பின் அடிகள் சித்தி பெற்ற 1874 ஆம் ஆண்டுவரை பாடப் பெற்றவையுமாம். 'ஐந்தாம் திருமுறையை 1880 ஆம் ஆண்டிலும், அதன் இரண்டாம் பதிப்பை 1882 ஆம் ஆண்டிலும் அச்சிட்டு வெளியிட்ட வேலாயுதனார் ஆறாம் திருமுறையை அச்சிடும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. இறுக்கம் இரத்தின முதலியார், புதுவை வேலு முதலியார், சிவானந்தபுரம் செல்வராய முதலியார், மயிலை சிக்கிட்டி சோமசுந்தர செட்டியார் ஆகியோரும் ஆறாம் திருமுறையை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தத் தலைப்படவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் அடிகளாரின் பாடல்களிற் பேரன்பு கொண்டவர்களேனும், ஆறாம் திருமுறையை வெளியிடுவதற்குரிய காலம் வரவில்லை எனக்கருதி வாளாவிருந்தனர்போலும். இந்நிலையில் அடிகள் சித்தி பெற்றுப் பதினோராண்டுகள் கழிந்தன. இனியும் காலந்

தாழ்க்காது ஆறாம் திருமுறையை அச்சிடவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவராய் வேலூர் பத்மநாப முதலியார் அதனை அச்சிட முன்வந்தார். பெங்களூர் இராகவலு நாயக்கர் அவர்க்குத் துணை நின்றார். இவ்விருவர்

வேண்டுகோளின்படி, சென்னைமாநகர் அரசாங்க நார்மல் பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவர் சோடசாவதானம் தி. க. சுப்பராய செட்டியாரால் பார்வையிடப்பெற்றுத் திரிசிரபுரம் ம. லோகநாத செட்டியாரின் பொருளுதவியால் 1885 ஆம் ஆண்டில் ஆறாம் திருமுறை அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. இதன் முகப்பேட்டைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க:

ஆதாரப் பதிப்புகள்

ஆதாரப் பதிப்புகளாகவும் சிறந்த பதிப்புகளாகவும் ஏழு பதிப்புகளை ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை கொண்டுள்ளார். அவை வருமாறு:

1. முதல் நான்கு திருமுறை முதற்பதிப்பு ³	-	1867
- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்		
2. ஐந்தாம் திருமுறை முதற்பதிப்பு ⁴	-	1880
- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்		
3. ஆறாம் திருமுறை முதற்பதிப்பு	-	1885
- சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார்		
4. குடும்ப கோஷம், பல்வகைய தனிப்பாடல்கள்	-	1891
- ஆரீர் சபாபதி சிவாசாரியர்		
5. ஆறுதிருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற்பதிப்பு	-	1892
- பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை		
6. பிருங்கிமாநகரம் ⁵ இராமசாமி முதலியார் பதிப்பு	-	1896
7. சமரச பஜனை ச.மு. கந்தசாமி பிள்ளை பதிப்பு	-	1924

3. முதல் நான்கு திருமுறையின் இரண்டாம் பதிப்பு 1887 இல் வேலாயுத முதலியாராலேயே வெளியிடப் பெற்றது.

4. ஐந்தாம் திருமுறையின் இரண்டாம் பதிப்பு 1882 இல் வேலாயுத முதலியாராலேயே வெளியிடப்பெற்றது.

5. பிருங்கிமாநகரம் என்பது, சென்னை பரங்கிமலை.

இன்று கிடைத்தற்கரிய இப்பழம் பதிப்புகள் ஏழும் வள்ளற்பெருமான் திருவருளால் எமக்குக் கிடைத்தன. இவற்றின் முகப்பேடுகளை ஆறாம் திருமுறையின் பின்னிணைப்பிற் காண்க. முதல் மூன்று பதிப்புகளைக் குறித்து முன்னர்க் கூறினோம். ஏனையவற்றைப்பற்றி இவண் காண்போம்.

குடும்பகோஷம், பல்வகைய தனிப்பாடல்கள் - 1891

இதன் முகப்பேட்டைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க. டெம்மியில் பாதி அளவு, 52 பக்கங்கள். இதில் அடங்கியவை 2 - 26 பக்கங்கள் குடும்பகோஷம், 'படலம் 2-க்குப் பாயிரமுட்படத் திருவிருத்தம் 116'. 27ஆம் பக்கம் 'இனி இவைகள் வெளிப்படுத்தப்படும்' என்ற தலைப்பின்கீழ் 3 - 19 படலங்களின் பெயர்கள். 28 வெறும் பக்கம். 29 - 50 பக்கங்கள் பல்வகைய தனிப்பாடல்கள். அவற்றின் முதற்குறிப்பு வருமாறு:

பல்வகைய தனிப்பாடல்கள்

1. திருமா லறியா	1
2. ஐங்கர னடிமலர்	2
3. அற்புதக் கணபதி	3
4. அருளுருங் கயமுக	4
5. துதிபெறு கணபதி	5
6. மாதங்க முகத்தோன்	6
7. கலைநிறை கணபதி	7
சிற்சபை	
8. அருட்சபை நடம்புரி	1
திருவதிகைத் திருவீரட்டானம் பெரியநாயகியம்மை தோத்திரம்	
9. உரிய நாயகி	1
10. உலகந் தழைக்க	2
11. தன்னேரறியா	3
வெண்பா (வெறி விலக்கு)	
12. இம்மையறையனைய	1
13. சோடில்லை	1
14. கூழுக்கழுவேனோ	2
15. சிந்தைக்கும் வழியில்லை	3
16. கறிபிடித்த ஊன்கடையில்	4
17. திருமாலாதியர்	5
18. இறகெடுத்த அமணர்குலம்	6

19 - 33. சண்முகர்கொம்மி 1-15

33 - 45. சண்முகர் காலைப்பாட்டு 1-12

கலைமகள்துதி - வெண்பா

46. அன்பர்பால் நீங்கா என் 1

இங்கிதமாலையின் தொடர்ச்சி

47. மையலழகீர் 1

பந்து

48. பூவாமலே நிதம் 1

49. வான்வேண்டு சிற்றம்பலத்தே 1

50. தருவகை இத்தருணம் 2

51. வினைத்தடை தீர்த்தெனை 3

52. என்உடலும் என்உயிரும் 4

53. கோதுகொடுத்த மனச்சிறியேன் 5

பேரன்புக்கண்ணிகள்

54 - 67. கற்றதென்றும் 1 - 14

போற்றிச் சந்தவிருத்தம்

68. போற்றி நின்னருள் 1

69. போற்றி நின்னிடம் 2

70. போற்றுகின்ற என் 3

**உண்மை விளக்கம்
(இலக்கணப் பொருள்)**

71. வருமுன் வந்தததா	1
72. உருத்திரன் திருமாலயன்	1
73. களங்க வக்குணங்கடந்	2
74. வெய்யனாய் உலகழித்தலின்	3
சமரச சித்தாந்தப் பரநெறி விளக்கம்	
75. உய்வதாமிது நங்குருவாணை	1
76. முந்தைநாளயர்ந்தேன்	1
77. வாய்க்குறும் புரைத்து	2
78. பேரிடர் தவிர்த்து	3
வைத்தியநாதர் பதிகத்தின் தொடர்ச்சி	
79. ஈனம் பழுத்த	1
80. கற்பவை யெலாம்	2
81. மெய்யோர் தினைத்தனையும்	3

82. இளவேனின் மாலையாய்	4
திருவோத்தார் ஞானசிகாமணி தோத்திரம்	
83. அணிவாயுலகத்து	1
84. நிற்பாலறிவும்	2
85. அசையும் பரிசாம்	3
86. சத்தியஞ் செய்கின்றேன்	1
குறிஞ்சிப்பாடிக் கடுத்துள்ள சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்	
87 - 97. பொன்மகள் வாழ் சிங்கபுரி	1 - 11
திருக்கண்ணமங்கை இலக்குமி தோத்திரம்	
98. உலகம் புரக்கும்	1
மங்களம்	
99 - 105. புங்கவர் புகழும்	1-7

51 ஆம் பக்கத்தில் 'இனி அச்சிடும் புத்தகங்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழுள்ள குறிப்பு:

"திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ரென்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளையவர்களால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சுத்த சன்மார்க்க விளக்கத்தின் இரண்டாம் பிரிவாகிய சீவகாருணிய வொழுக்கம். திருவருட்பா முதற்பதிப்பிற் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்மொழிப்பொருள் விளக்கத்தை வடமொழியிற் பெயர்த்துறை சத்திய பதார்த்த தீபிகை. மூலிகா குணவகராதி."

இதுவே குடும்பகோஷத்தின் முதல் அச்சு. பல்வகைய தனிப்பாடல்களில் சத்தியஞ் செய்கின்றேன் என்ற 86ஆம் பாடல் தவிர மற்ற 104 பாடல்களும் இப்பதிப்பில்தான் முதன் முதலாக வெளியாகின்றன. சத்தியஞ் செய்கின்றேன் என்ற பாடல் ஆறாம் திருமுறை சுத்தசிவநிலையில் இருபத்தாறாம் பாவாகும். பல்வகைய தனிப் பாடல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் இந்த 105 பாடல்களும் அப்படியே 1892இல் வெளியான பெபன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை பதிப்பிற் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற்பதிப்பு - 1892

பெபன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை பதிப்பு என்றும் இதைக் குறிக்கலாம். இதன் முகப்பேட்டைப் பின்னிணைப்பிற் காண்க. ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற்பதிப்பு இதுவே. முன் பதிப்புகளிற் சேராத பாடல்கள் சில இதில் சேர்ந்துள்ளன. இது பெபன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளையால் திரட்டப் பெற்று, அட்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரால் பார்வையிடப் பெற்று, பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி

முதலியாரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை, அடிகளாரின் தமையனார் சபாபதி பிள்ளையின் இளையமகள் வடிவுடைமாணிக்கம் அம்மையாரை மணந்தவர்; அடிகளிடம் கல்வி கற்றவர்; சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; புராணச் சொற்பொழிவாற்றியதால் புராணிகர் பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை என்று வழங்கப் பெற்றவர். அடிகள் இவருக்குப் பாடியளித்த இருபாடல்களை ஆறாம் திருமுறையில் "அன்பர்களுக்கு எழுதி விடுத்த திருமுகப் பாடல்கள்" என்ற தலைப்பில் ஒன்று மற்றும் இரண்டாவது பாடல்களாக இடம் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் ஒன்றில் 'படிப்பது நன்றெனத் தெரிந்த பாங்குடையாய், மன்றுள் வெளிப்பரமன் அன்பே தடிப்பது நன்றெனத் தேர்ந்த சதுருடையாய், அறநவீன்ற தவத்தாய், வீணில் துடிப்பதிலாத் தூயமனச் சுந்தரப்பேர் உடையாய் என் தோழ' எனப் பாராட்டப் பெற்றவர். ஆசிரிய வணக்கமாக அடிகளாரின்மீது இவர் பாடிய 'தாய்மலர்ந்த பெருங்கருணைத் தத்துவனார்' என்னும் பாடல் திருவருட்பா முதல் நான்கு திருமுறை முதற்பதிப்பில் (1867) நூலிறுதியில் 'ஆசாரியஸ்துதி' என்ற தலைப்பில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. அடிகளின் பேரில் இவர் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் (இராமலிங்க சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்) பாடியிருக்கிறார். அது 1893 ஆம் ஆண்டில் பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியாரால் அச்சிடப் பெற்றது. ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த இம்முதற்பதிப்பில்தான் அடிகளின் திருவுருவப் படமும், வரலாறும் (இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்) முதன் முதலாக அச்சிடப் பெற்றன. சரித்திரச் சுருக்கத்தைப் பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியாரே எழுதியுள்ளார். இச்சரித்திரச் சுருக்கம் இவரால் பின்பு பதிப்பிக்கப் பெற்ற 1896 ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பிலும் பின்னர் பல பதிப்புகளிலும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. தொ. வே. பாடிய 'திருவருட்பா வரலாறு' 'சுந்தரம் பிள்ளை' அடிகளார் மீது பாடிய 'திருவருட் பிரகாச வள்ளல் ஞான சிங்காதன பீடத் திருவருட் செங்கோலாட்சி' (64 பாடல்கள்), அடிகளாரைக் குறித்துத் தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடிய 'அனுபவப் பதிகம்', 'வினாப் பதிகம்', பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியார் எழுதிய 'திருவருட்பிரகாச வள்ளல் திருவருத் தன்மை விண்ணப்பம்' ஆகியவை இப்பதிப்பில் நூலிறுதியில் சேர்க்கப் பெற்றன.

பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார் பதிப்பு - 1896

பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை பதிப்பை 1892 இல் பதிப்பித்த பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார் அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளில் 1896 ஆம் ஆண்டில் தாமே ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டார். அஃது அவரது அச்சகத்திலேயே அச்சிடப் பெற்றது. இவ்வளவு விரைவில் தனியாக ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டதற்குக் காரணம் சொந்தத்தில் ஓர் அச்சகம் அமைந்ததும் ஆகலாம். முன் பதிப்புகளில் சேராத பாடல்கள் சில இதனுள் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளை பதிப்பு - 1924

சமரச பஜனை ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளையைக் கொண்டு இப்பதிப்பை அச்சிட்டு இலவசமாக வழங்கியவர் புதுக்கோட்டை இராமச்சந்திரபுரம் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் ஆவார். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் போதகாசிரியர் மோசூர் கந்தசாமி முதலியார் B.A., பதிப்புப் பணிகளில் உதவி செய்ததோடு முன்னுரையும் எழுதியுள்ளார். இதுகாறும் கூறிய பதிப்புகள் அனைத்திலும் அடிகளின் பெயர் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை அவர்கள் என்றே குறித்திருக்க இப்பதிப்பில் சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் என்று முதன் முதலாகக் குறிப்பிடப்பெறுகிறது. இப்பதிப்பில் வடலூர் சத்திய ஞான சபையின் படமும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது. இதிலுள்ள இராமலிங்க சுவாமிகள் சரித்திரக் குறிப்புகள் ச.மு.க பாடிய சரித்திரக் கீர்த்தனைகளை ஒட்டி உரைநடையாக எழுதப் பெற்றதாகும். ஆறாம் திருமுறை முதற்பதிப்பில் (1885) நூலின் முன்னர் சீவகாருணிய ஒழுக்கம் அச்சிடப்பெற்றது. பின்வந்த பதிப்புகளிலும் முதலில் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை வைப்பது வழக்கமாயிற்று. இப்பதிப்பில் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்துடன் மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஒழிவிலொடுக்கப் பாயிரவிருத்தி, தொண்டமண்டல சதகத்தின் நூற்பெயரிலக்கணம், வழிபடு கடவுள் வணக்கப்பாட்டுரை, 'தமிழ்' என்பதன் உரை, அடிகள் உபதேசித்தருளிய 'உண்மை நெறி' ஆகியனவும் நூல் முன்னர் சேர்க்கப்பெற்றன. நூலிறுதியில் 'சுத்த சன்மார்க்கத் திருநெறிக் குறிப்புகள்' என்னும் தலைப்பில் அடிகளின் உபதேசக் குறிப்புகள் சில சேர்க்கப்பெற்றன. முன்பதிப்புகளில் சேராது விடுபட்ட பாடல்கள்

சிலவும், 'குடும்பகோரம்', 'ஓஷதியின் குணாநுபவம்' முதலியனவும் இப்பதிப்பில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பெற்றனவாம். இதுகாறும் கூறப்பெற்ற பதிப்புகளில் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் முன்பதிப்பைவிடப் புதிதாகச் சேர்க்கப்பெற்றவை உண்டு. 'இதுகாறு மச்சிடாத பற்பல பதிகங்களும், நித்தியவிதியென்னும் உலகியலும் நாமாவளிகளும் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பட்டு' எனப் பி. இரா. பதிப்பிலும் 'இதுகாறும் வெளிவராத பாடல்கள் குறிப்புகளுடன்' எனச் ச. மு. க. பதிப்பிலும் முகப்பேட்டிற் காணப்படுகின்றன. தொ. வே. முதற் பதிப்பு முதல் ச. மு. க. பதிப்பு வரை இவ்வேழு பதிப்புகளிலுமே சேராது விட்டுப் போய் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பில் முதன் முதலாக அச்சிடப்பெற்றனவும் உண்டு. 1867 முதல் 1924 வரை இவ்வேழு பதிப்புகளைத் தவிர வேறு சில பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளனவேனும் அவையெல்லாம் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றின் மறு அச்சுகளே யொழியப் பதிப்புகளாகா. இவ்வேழுமே ஆதாரப் பதிப்புகள்; சிறந்த பதிப்புகளும் ஆம்.

இதன்பின் வெளிவந்த பதிப்புகள்

இதன்பின் வெளிவந்த பதிப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இரண்டே, 1. சென்னை சன்மார்க்க சங்கப் பதிப்பு. 2. ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு.

சென்னை சன்மார்க்க சங்கப் பதிப்பு - 1932, 1942

சென்னை சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் 14 - 3 - 1930 இல் இராசமாணிக்கம் பிள்ளையால் தொடங்கப் பெற்றது. இராசமாணிக்கம் பிள்ளை அடிகளின் தமையனார் பரசுராம பிள்ளையின் வழிவந்தவர். முதல் ஐந்து திருமுறைகளை ஒரு புத்தகமாகவும் ஆறாம் திருமுறையை ஒரு புத்தகமாகவும் சங்கச் சார்பில் இவர் வெளியிட்டார். இவற்றின் முதற் பதிப்பு 1 - 10 - 1932 லும், இரண்டாம் பதிப்பு 11 - 10 - 1942 லும், வெளிவந்தன. இவற்றின் மறுஅச்சுகள் பலமுறை வெளிவந்தன. திருஅருட்பாவைப் பெருநூல்களாகவும் சிறு நூல்களாகவும் அச்சிட்டு ஏழை எளியவர்களுக்கும் பயன்படுமாறு நாடெங்கும் பரப்பிய பெருமை இராச மாணிக்கம் பிள்ளைக்கு உண்டு. இவர் (சன்மார்க்க சங்கம்) வெளியிட்ட பாராயணத் திரட்டு அக்காலத்தில் ஒரு காசுக்கு விற்கப் பெற்றது. 100 படிகள் விலை எட்டணா. மக்களிடையே பெரிதும் வழங்கும் பதிப்பு சென்னை சன்மார்க்க சங்கப் பதிப்பே.

பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு 1931-1958

இதுகாறும் வெளிவந்த பதிப்புகள் அனைத்திலும் சிறந்தது பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பே. இவரது பதிப்பு 1. கீர்த்தனைப் பகுதி, 2. வசனப் பகுதி, 3. வியாக்கியானப் பகுதி⁵ 4. உபதேசப் பகுதி, 5. திருமுகப் பகுதி. 6. தனிப்பாசுரப் பகுதி, 7. முதல் திருமுறை அல்லது பெருநூல் பகுதி, 8. இரண்டாம் திருமுறையும் மூன்றாம் திருமுறையும் அல்லது திருஒற்றியூர்ப் பகுதி, 9. ஐந்தாம் திருமுறை அல்லது திருத்தணிகைப் பகுதி, 10. நான்காம் திருமுறையும் ஆறாம் திருமுறை முன்பகுதியும் அல்லது பூர்வஞான சிதம்பரப் பகுதி, 11. ஆறாம் திருமுறை இடைப்பகுதி அல்லது உத்தரஞான சிதம்பரப் பகுதி, 12. ஆறாம் திருமுறை முடிந்த பகுதி அல்லது சித்திவளாகப் பகுதி எனப் பன்னிரண்டு புத்தகங்களாகும். இவை வெளிவந்த காலங்களையும் பதிப்புகளின் எண்ணிக்கையையும் பின்னிணைப்பிற் காண்க.

5. இதன் முதற்பதிப்பு உரைப்பகுதி என்ற பெயருடன் வெளியாயிற்று. உரைப்பகுதி என்னும் பெயர் வசனப் பகுதி என்பதுடன் உறழ்ச்சி யுறாதிருக்குமாறு இரண்டாம் பதிப்பில் வியாக்கியானப் பகுதி என்று மாற்றினார்.

பாலகிருஷ்ண பிள்ளை - பி. ஏ., எம், எல்., பட்டம் பெற்றவர்; வழக்கறிஞர்; சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தத்துவ நூல் ஆசிரியராகவும், சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் சட்டநூல் ஆசிரியராகவும் இருந்தவர்; சென்னை இந்து சமய அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தில் செயலாளராகவும், ஆணையாளராகவும் பணியாற்றியவர். அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தில் பணியாற்றிய காலத்தில் வடலூர்

நிலையங்களைப் பார்வையிட ஒரு முறை வடலூர் வந்தபோது அடிகளின் திருக்கரத்தால் எழுதப்பெற்ற திருவருட்பா மூல ஏடுகள், அன்பர்களால் எழுதி வைக்கப்பெற்ற படிஏடுகள் முதலியவை வடலூர் சத்தியஞானசபையின் பூசகர் உ.ப. பாலசுப்பிரமணிய சிவாசாரியரிடம் இருப்பதை அறிந்தார். அவரிடம் நட்புக் கொண்டும் உத்தியோக செல்வாக்கினாலும் அவற்றைச் சிவாசாரியரிடமிருந்து இரவலாகப் பெற்று ஆராய்ந்து பகுதி பகுதியாகப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினார். பாலகிருஷ்ணபிள்ளைக்குக் கிடைத்த மூலங்கள் அனைத்தும் [அடிகள் எழுதியருளிய ஓலைச் சுவடிகள், காகித நோட்டுப் புத்தகங்கள், தனிக் காகித ஏடுகள், கட்டளைகள் பத்திரிகைகள், இறுக்கம் இரத்தின முதலியாருக்கும் புதுவை வேலு முதலியாருக்கும் மற்றைய அன்பர்களுக்கும் எழுதிய கடிதங்கள், அன்பர்கள் எழுதி வைத்திருந்த படிச்சுவடிகள் (ஓலை), காகித நோட்டுப் புத்தகங்கள், தனிக் காகித ஏடுகள், முதற் பதிப்புகள், பழம் பதிப்புகள், துண்டு வெளியீடுகள், கையெழுத்துப்பிரதிகள் ஆகியவை] சிவாசாரியரிடமிருந்து இரவல் பெற்றவையே. இவ்வகையில் பாலகிருஷ்ண பிள்ளையும் பாலசுப்பிரமணிய சிவாசாரியரும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் (Agreement in 12 Annas stamp paper) ஒன்றும் உண்டு. ஆயினும் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை தமது பதிப்பில் -12 புத்தகங்கள், 27 பதிப்புகளில் - ஓரிடத்திலாதல் சிவாசாரியரிடமிருந்து தாம் மூலங்களைப் பெற்றதைக் குறிப்பிடவில்லை. மேற்கூறியவாறு தமக்கு ஒரே இடத்திலிருந்து மிக எளிதில் கிடைத்த மூலங்களைப் பல்லாண்டு காலம் துருவித்துருவி எழுத்தெண்ணி அரிதின் அராய்ந்து தமது பதிப்பை வெளியிட்டார். இவரது பதிப்பின் முன்னுரைகளும் அடிக்குறிப்புகளும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் வருங்காலப் பதிப்பாசிரியர்களுக்கும் மிகப் பயன்படுபவை. 'இவ்வளவு சீர்திருத்தத்துடன் அச்சிடப்பட்ட நூல் ஒன்றை நான் இது வரையும் கண்டதில்லை' என்று தணிகைமணி வ. ச. செங்கல்வராய பிள்ளை கூறுவது (திருத்தணிகைப் பகுதி பக்கம் 31) முற்றிலும் உண்மை. மேலும் அவர் தங்கள் முயற்சியின் பயனான இந்நூலின் அமைப்பைக் கண்டபின் "கருத்தழிக கற்றதெல்லாம் ஏற்றே இவர்க்கு நாம் என்று" என்னும் நீதி நன்கு புலப்படுகிறது. தாங்கள் ஒரு அவதார புருஷர். அருட்பாவின்க் பிழையற்ற வெளியீட்டுக்கென்றே கடவுள் உங்களை இவ்வுலகுக்கு அனுப்பியுள்ளார்' என வியந்து பாராட்டுவதும் அனைவரும் ஒப்பற்குரியதே. தமிழ்நூற் பரப்பிலேயே தம் பதிப்புக்கு ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவாறு திருவருட்பாவைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பாலகிருஷ்ணனார். தாம் திட்டமிட்டவாறு 'வள்ளற் பெருமானாரின் வாழ்க்கைவரலா' ற்றையும் 'சன்மார்க்க சங்க நிகழ்ச்சிக' ளையும் எழுதி முடிக்குமுன் - எழுதத் தொடங்குமுன் - இவ்வுலகவாழ்வை நீத்தமை ஈடு செய்யவொண்ணாத இழப்பேயாம்.

மூலஏடுகள்

(அடிகளின் திருக்கரத்தால் எழுதப்பெற்றவை)

அடிகள் தாம் பாடியருளிய திருஅருட்பாக்களைத் தம் கரத்தாலேயே எழுதியும் அருளியுள்ளார். திருஅருட்பாப் பாடல்கள் 5818இல் பெரும்பாலனவற்றிற்கு அடிகளின் கையெழுத்து மூலங்களே கிடைத்துள்ளன. அவை ஓலைச் சுவடிகளாகவும், காகித ஏடுகளாகவும், நோட்டுப் புத்தகங்களாகவும் உள்ளன. 1, 2, 3, 5 திருமுறைகளின் மூலங்கள் பனை ஓலைச் சுவடிகள்; மிகச் சிறுபான்மை காகித ஏடுகள். 4, 6 திருமுறைகள் முழுவதும் காகிதம்.

முதல் திருமுறை

1. திருவடிப் புகழ்ச்சி	ஒரு தனிச் சுவடி.
2. விண்ணப்பக் கலிவெண்பா	மூலங்கள் கிடைக்கவில்லை.
3. நெஞ்சறிவுறுத்தல்	மூலங்கள் கிடைக்கவில்லை.
4. சிவநேச வெண்பா	காப்புச் செய்யுள் இரண்டிற்கு மட்டும் மூலம் கிடைத்துள்ளது.

5. மகாதேவ மாலை	33 ஏடுகள் கொண்ட ஒரு தனிச் சுவடி. ஏட்டெண்கள் 1 - 33.
6. திருவண் முறையீடு	39 ஏடுகள் கொண்ட ஒரு தனிச் சுவடி. ஏட்டெண்கள் 21 - 59.
7. வடிவுடைமாணிக்க மாலை	26 ஏடுகள் கொண்ட ஒரு தனிச் சுவடி. ஏட்டெண்கள் 1 - 26.
8. இங்கிதமாலை	தனிச் சுவடிகள்.

இரண்டாம் திருமுறையும் மூன்றாம் திருமுறையும்

இரண்டாம் திருமுறை பெரும்பாலும் ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள். மூன்றாம் திருமுறை முழுவதும் (19 பதிகங்களும்) ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள். இவ்விரண்டிற்கும் மூலம் பெரிய சுவடி ஒன்றும் சிறிய சுவடிகள் சிலவளாம். பெரிய சுவடி 202 ஏடுகளைக் கொண்டது. ஏட்டெண்கள் 1 - 202. தலைப்பேட்டில் 'எனது குருவாகிய சிதம்பரம் இராமலிங்க தேசிகர் அருளிச் செய்த ஒற்றிப் பதிகம்' என வேறு ஒருவர் எழுத்தில் உள்ளது. முதல் ஏட்டின் வலது ஓரத்தில் 'செல்வாராயன் புத்தகம்' என்றும், முதல் ஏட்டின் பின்புறம் வலது ஓரத்தில் 'செல்வாராயன் புத்தகம், எனது குருவாகிய இராமலிங்கந் துணை' என்றும் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இவை, அடிகள் எழுதிய இச்சுவடியை வைத்திருந்த செல்வராய முதலியார் குறித்த குறிப்புகள் ஆகும். அடிகள் சுந்தரக்கை சாத்திய திருவேடுகளைத் தொகுத்து வைத்திருந்தவர் சிவானந்தபுரம் செல்வராய முதலியார் எனத் திருவருட்பா வரலாற்றிலும் சொல்லப்பெற்றுள்ளது. சுவடியின் 1 - 52 ஏடுகளில் மூன்றாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் பத்தொன்பதும் வேலாயுதனாரால் பதிப்பிக்கப் பெற்ற வரிசையிலேயே எழுதப் பெற்றுள்ளன. 1-54 ஏடுகளுக்குள்ளும் 10, 11 ஆம் ஏடுகளில் இங்கிதமாலையின் 2, 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 8, 9, ஆம் பாடல்கள் பத்தும் சில பாட பேதங்களுடன் மேற்குறித்த வரிசையில் ஒரு பதிகமாக எழுதப் பெற்றுள்ளன. 37 - 42 ஏடுகளில் அருண்மொழி மாலை 31 பாடல்களும் உள்ளன. 53, 54, 55 ஏடுகள் இன்பமாலை 11 பாடல்கள். 56 - 202 ஏடுகளில் இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் இப்பதிப்பில் அச்சிடப் பெற்ற வரிசையில் உள்ளன. 56 - 202 ஏடுகளுள்ளும் 64, 65, 75 - 77, 79, 80, 87, 88, 99 - 102, 132, 133 ஆம் ஏடுகள் சுவடியில் இல்லை. இதைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பு முதல் ஏட்டின் பின்புறம் எனச் செல்வராய முதலியார் எழுத்தில் காணப்படுகிறது. குறைந்த ஏடுகளைப் பற்றிய இக்குறிப்பிலும் 132,133 ஆம் ஏடுகள் இடம் பெறவில்லை. இச் சுவடியைக் கீழ்வருமாறு அட்டவணைப் படுத்தின் தெளிவாக விளங்கும்.

பெரிய சுவடி 1 - 202 ஏடுகள்

ஏட்டெண்

1 - 9	மூன்றாம் திருமுறை முதல் மூன்று பதிகங்கள்.
10 - 11	இங்கிதமாலையின் 2, 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 8, 9 ஆம் பாடல்கள் (சில பாடபேதங்களுடன்)
12 - 21	மூன்றாம் திருமுறை 4 - 8 பதிகங்கள். 21 ஆம் ஏட்டின் பின்புறம் இரண்டாம் திருமுறை முத்தி உபாயம் என்னும் பதிகம்.
22 - 36	மூன்றாம் திருமுறை 9 - 14 பதிகங்கள்.
37 - 42	அருண்மொழிமாலை.
43 - 52	மூன்றாம் திருமுறை 15 - 19 பதிகங்கள்.

இரண்டாம் திருமுறையின் ஏனைய பதிகங்களின் மூலங்கள் சில சிறு சுவடிகளாகவும் ஒற்றை ஏடுகளாகவும் பலவாறு எண்ணிடப் பெற்றும் எண்ணிடப் பெறாதும் உள்ளன. இவை இப்போது ஓர் ஒழுங்கான அடைவில் இல்லை. சுவடிக்குரியவர்களாலும், வேலாயுத முதலியாராலும், பாலகிருஷ்ண பிள்ளையாலும் அவரவர்கள் கருத்தின்வண்ணம் முன்பின் மாற்றிக் கையாளப்பெற்றுப் பலவாறாகக் கலைந்துள்ளன.

நான்காம் திருமுறை

இத்திருமுறையின் 12 மாலைகளில் ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை தவிர ஏனைய 11 மாலைகளுக்கும் அடிகளின் கையெழுத்து மூலங்கள் கிடைத்துள்ளன. அனைத்தும் காகித ஏடுகள்.

ஐந்தாம் திருமுறை

ஐந்தாம் திருமுறை திருத்தணிகைப் பதிகங்களில் முதலாவது பிரார்த்தனை மாலை முதல் 36ஆவது தரிசனை வேட்கை ஈறாக 36 பதிகங்களும் ஒரு சுவடியில் வேலாயுதனாரால் பதிப்பிக்கப் பெற்ற வரிசையிலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளன. இச் சுவடியின் ஏட்டெண்கள் 232 - 298. 290ஆம் ஏடு சுவடியில் இல்லை. சுவடியின் முதல் ஏடே 232 என எண்ணிடப் பெற்றிருப்பது ஆய்வுக்குரியது. இத்திருமுறையின் ஏனைய பதிகங்களுக்கு மூலம் சில சிறிய சுவடிகளும், தனி ஏடுகளும், புண்ணிய நீற்று மான்மியத்தின் பின் ஐந்து (6-10) பாடல்களும், செவியறிவுறுத்தலின் முதல் ஆறு பாடல்களும், 48ஆம் பதிகம் தனிப்பாசுரங்களின் முதல் மூன்று பாடல்களும் இறுக்கம் இரத்தின முதலியாரது காகித நோட்டுப் புத்தகத்தில் அடிகளால் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

ஆறாம் திருமுறை

இத்திருமுறையின் மூலங்கள் காகித நோட்டுப் புத்தகங்களாகவும், தனித்தாள்களாகவும் உள்ளன.

மூல ஏடுகளைப்பற்றிய சில பொதுக் குறிப்புகள்

ஓலைச்சுவடிகள் காலத்தால் முற்பட்டவை. காகித ஏடுகள் பின்னாளில் எழுதப் பெற்றவை. சென்னையிலிருந்தவரை ஓலையையும் வடலூர் வந்தபின் காகிதத்தையும் அடிகள் பயன்படுத்தினார் எனப் பொதுவாகக் கூறலாம். சிறுபான்மை இதற்கு விலக்கும் உண்டு. அடிகள் கைப்பட எழுதிய மூல ஏடுகளை, 'சுந்தரக்கை சாத்திய திருவேடு' என்பர் வேலாயுதனார் (43). இம் மூல ஏடுகளிற் பல அடிகளை அடுத்திருந்த அன்பர்களால் அவரவர்களுக்குக் கிடைத்தவரையில் பாதுகாக்கப் பெற்றும் படி செய்யப் பெற்றும் இருந்தன. அடிகளிடம் வேண்டிப் பெற்றும் அன்பர்களிடமிருந்து பெற்றும் இம் மூல ஏடுகளையெல்லாம் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் தொகுத்து முதற் பதிப்பை அச்சிடச்செய்தார். முதல் நான்கு திருமுறையின் மூல ஏடுகள் அவரிடம் இருந்தன. இறுக்கம் இரத்தின முதலியாரின் மக்களாகிய கணபதி, சண்முகம் இருவரும் தந்தையாரை இழந்த பின் வடலூர் வந்து ஆ. சபாபதி சிவாசாரியரின் ஆதரவில் வாழ்ந்து, ஒருவர் பின் ஒருவராக இளமையிலேயே காலமாயினர். இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் தொகுத்து வைத்திருந்த ஏடுகள் இவர்களிடமிருந்து சிவாசாரியரிடம் வந்தன. மற்றும் பலரிடம் இருந்த மூல ஏடுகளையும் படி ஏடுகளையும் சிவாசாரியர் தொகுத்தார். அவரிடம் இருந்தனவும், அவரால் படிசெய்யப் பெற்றனவும் உண்டு. இவ்வாறு மூலங்களில் பெரும்பாலானவை சிவாசாரியரிடம் சேர்ந்தன. சபாபதி சிவாசாரியருக்குப்பின் அவர் வழி

வந்தோர் அவற்றைப் பாதுகாத்து வந்தனர். அவர்களுள் ஒருவராகிய பாலசுப்பிரமணிய சிவாசாரியரிடமிருந்து அவற்றுள் பெரும்பாலனவற்றை ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பெற்றுத் தம் பதிப்பை வெளியிட்டார் என்பது முன்னரே கூறப் பெற்றது.

பாலகிருஷ்ண பிள்ளைக்குக் கிடைத்த மூல ஏடுகள்

3851 பாடல்களுக்கு அடிகள் திருக்கரஞ் சாத்திய மூல ஏடுகள் தமக்குக் கிடைத்துள்ளதாக பாலகிருஷ்ண பிள்ளை தமது பதிப்புகளின் முன்னுரைகளிற் கூறியுள்ளார்.

பாலகிருஷ்ண பிள்ளைக்குக் கிடைக்காது இப் பதிப்பாசிரியருக்குக் கிடைத்த மூல ஏடுகள்

1. நான்காம் திருமுறை, அபராத மன்னிப்பு மாலை (10 பாடல்கள்). காகித ஏடுகள்.

2. பின்வரும் முதற் குறிப்புகளையுடைய 29 பாடல்கள் எழுதப் பெற்றுள்ள காகித நோட்டுப் புத்தகம் ஒன்று. 'வான் வேண்டு சிற்றம்பலத்தே', 'தருவகை இத்தருணம்', 'வினைத்தடை தீர்த்தெனை' 'என் உடலும் என் உயிரும்' 'கோது கொடுத்த மனச் சிறியேன்', ஆகிய 5 தனிப்பாடல்கள். ஆறாம் திருமுறை தாய் கூறல் என்னும் பதிகத்தின் (இப்பதிப்பில் நற்றாய் கூறல்) மூன்றாம் பாடல் முதல் பத்தாம் பாடல் முடிய உள்ள 8 பாடல்கள். பேரன்புக்கண்ணி 14 கண்ணிகள். 'போற்றி நின்னருள்', 'போற்றி நின்னிடம்' என்னும் 2 தனிப் பாடல்கள். ஆகப் பாடல்கள் 29.⁶

6. இவ்விருபத்தொன்பது பாடல்களும் கொண்ட நோட்டுப் புத்தகம் எமதன்பர் வடலூர் துறவி கந்தசுவாமி அவர்களிடமிருந்து எமது பார்வைக்குக் கிடைத்தது.

தருமச்சாலையில் வழிபாட்டில் உள்ள மூல ஏடுகள்.

வடலூர் சத்திய தருமச்சாலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அடிகளார் திருவுருவப் படத்தின் பக்கத்தில், அடிகளாரின் திருக்கரத்தால் எழுதப்பெற்ற அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் மூலக் காகித நோட்டுப் புத்தகம் கண்ணாடிப் பேழையில் அனைவரும் கண்ணுறும் வண்ணம் வழிபாட்டில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. 58 பக்கங்களைக் கொண்ட அதனுள் 1 - 47 பக்கங்கள் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல். 48 ஆம் பக்கம் வெற்றேடு. 49 - 53 பக்கங்கள் ஆறாம் திருமுறை தத்துவ வெற்றி 20 பாடல்கள். 54, 55, 56 ஆம் பக்கங்கள் வெற்றேடுகள், 57, 58 ஆம் பக்கங்கள் அடிமைப்பேறு 10 பாடல்கள்.

மூல ஏடுகளில் அடிகளால் குறிப்பிடப்பெற்ற பதிகப்பெயர்கள்

தனிப்பாடல்	1 / 29
ஆனந்தமாலை	5 / 4
தனிப்பாடல்	1 / 31
பத்திமாலை	5 / 5
தணிகைப் பதிகம்	1 / 39
சௌந்தரமாலை	5 / 6
நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்	2 / 26
அதிசயமாலை	5 / 7
வடிவுடைமாணிக்க மாலை	2 / 75
அபராதமன்னிப்புமாலை	5 / 8
இங்கிதமாலை	2 / 97

பிள்ளைச் சிறுவண்ணப்பம்	6 / 12
திருவடிப் புகழ்ச்சி	3 / 1
பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பம்	6 / 13
விண்ணப்பக் கலிவெண்பா	3 / 2
நடராஜபதி மாலை	6 / 22
நெஞ்சறிவுறுத்தல்	3 / 3
சற்குருமணி மாலை	6 / 23
சிவநேச வெண்பா	3 / 4
உத்தரஞானசிதம்பர மாலை	6 / 53
மகாதேவ மாலை	3 / 5
அருள்விளக்கமாலை	6 / 57
அன்பு மாலை	5 / 1
அருட்பெருஞ்ஜோதி அட்டகம்	6 / 82
அருட்பிரகாச மாலை	5 / 2
சத்திய வார்த்தை	6 / 143
பிரசாத மாலை	5 / 3
சத்திய அறிவிப்பு	6 / 144

பதிக முதலில் அடிகளால் குறிக்கப்பெற்ற ஊர்கள்

ஒற்றியூர்	இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் பல.
திருவொற்றியூர்	2 / 53 பொருள் விண்ணப்பம் 2 / 54 திருவண்ண விண்ணப்பம்
திருமுல்லைவாயில்	2 / 9 அருளியல் வினாவல்
இதுவந் திருமுல்லைவாயில்	2 / 10 திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்
தில்லை - ஒற்றியூர்	2 / 44 ஆடலமுதப்பத்து 2 / 45 வழிமொழி விண்ணப்பம்
திருவாரூர்	3 / 10 திருவாரூர்ப்பதிகம்

பதிக முதலிலும், ஏட்டின் தலைப்பிலும், ஓரங்களிலும் அடிகளால் குறிக்கப் பெற்ற மங்கலக் குறிப்புகள்

உ	சிவசண்முக	சிவ சிவ சிவ
சிவமயம்	சண்முக நம	சிநம
திருச்சிற்றம்பலம்	சிவ சண்முக நம	சிவ நம
நன்றாக	சரவணபவ நம	சிவனே
உ கணபதி துணை	குமரநம	நமசிவய
உ சிவ கணபதி துணை	குருவே நம	நமசிவாய
உ கணபதி நம	சிவகுருவே நம	நமச்சிவாய
உ முருகன் றுணை	வேலும் மயிலும்	நமச்சிவாயம்
உ சண்முகன் றுணை	சிவ	சுந்தரீ நம
உ சண்முக பவ	சிவசிவ	சாமிநம
உ		

- உ வடிவுடைமாணிக்க மாலைச் சுவடியின் காப்பேட்டின்
- உ வலது ஓரத்தில் ' சிவ ' என்று 16 முறை எழுதியிருக்கிறார். சிவ
- உ 26 ஆம் ஏட்டின் முன்பக்கம் வடிவுடைமாணிக்க மாலை சிவ
- உ முடிகிறது. ஏட்டின் பின்பக்கம் முழுவதும் மேலும் கீழுமாகப் சிவ சிவ சிவ
- உ பல வரிசைகள் சிவ சிவ என்று எழுதிச் சிந்தித்திருக்கிறார். சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ
- உ ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் கொண்ட பெரிய சுவடியின் இரண்டாவது சிவ சிவ சிவ
- உ ஏட்டின் பின்புறம் இடது ஓரத்தில் 16 முறை பிள்ளையார் சிவ
- உ சுழியிட்டிருக்கிறார். இதுபோல் சிவமயம் பலமுறை எழுதிய சிவ
- உ இடங்கள் உண்டு. பிற சிலவும் அன்ன. அனைத்தையும் சிவ
காட்டப்புகின் பெருகும்.

பதிகத் தொடக்கத்தில் இன்ன சுவாமிபேரில் என்று அடிகளால் குறிக்கப் பெற்ற குறிப்புகள்

வல்லிகேசர்பேரில்	2/ 8 காட்சிப்பெருமிதம்
ஒற்றியப்பர்	2/36 அருள் திறந்து அலைசல்
சிவகாமி அம்மன்	4/ 3 அம்மைதிருப்பதிகம்
திருஞானசம்பந்த சாமிகள்	5/ 9 ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை
சுந்தரமூர்த்தி சாமிகள்	5/11 ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை
வாதவூரடிகள்	5/12 ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை

படி ஏடுகள்

தருமலிங்கம் பிள்ளை, இறுக்கம் இரத்தின முதலியார், வேட்டவலம் ஜமீன்தார் அப்பாசாமி பண்டாரியார், ஆ. சபாபதி சிவாசாரியர், சீ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, விசுவநாத பிள்ளை, மகாதேவ முதலியார், வேங்கடேச ஐயர் ஆகிய அன்பர்கள் அடிகளது மூல ஏடுகளைத் தத்தமக்குக் கிடைத்தவரை, தம்மால் இயன்றவரை, படி செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப் படிஏடுகள் ஓலைச்சுவடிகளாகவும், காகிதநோட்டுப் புத்தகங்களாகவும், காகித ஏடுகளாகவும் உள்ளன.

பாடல் தொகை

திரு அருட்பாப் பதிப்புகளில் பாடல் தொகை கணக்கிட்டுக் காட்டியிருப்பது பின் வருமாறு.

தொ. வே முதல் நான்கு திருமுறை முதற்பதிப்பு

முதல் திருமுறை	8	நூல்கள்	1829
இரண்டாம் திருமுறை	103	பதிகங்கள்	1203
மூன்றாம் திருமுறை	19	பதிகங்கள்	235
நான்காம் திருமுறை	12	மாலைகள்	238
	<u>142</u>		<u>3505</u>

தொ. வே. ஐந்தாம் திருமுறை முதற்பதிப்பு

சித்தி விநாயகர் பதிகங்கள்	4		38
திருத்தணிகைப் பதிகங்கள்	49		528
	<u>53</u>		<u>566</u>

பொ. சு. ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற்பதிப்பு

முதல் திருமுறை	1829
இரண்டாம் திருமுறை	1203
மூன்றாம் திருமுறை	235
நான்காம் திருமுறை	238
ஐந்தாம் திருமுறை	528
ஆறாம் திருமுறை	2662
குடும்பகோஷம்	116
தனிப் பாடல்கள்	106
சித்திவிநாயகர் பதிகம்	38
	<u>6955</u>

ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளை பதிப்பு

முதல் ஐந்து திருமுறைகள்	3978
ஆறாம் திருமுறை	
அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் 1598 அடி	1
பாடல்கள்	2746
	<hr/>
	6725

ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு

முதல் திருமுறை	8	நூல்கள்	712
இரண்டாம் திருமுறை	103	பதிகங்கள்	1085
மூன்றாம் திருமுறை	19	பதிகங்கள்	235
நான்காம் திருமுறை	12	பதிகங்கள்	238
ஐந்தாம் திருமுறை			
முத்த பிள்ளையார் பதிகங்கள்	4	பதிகங்கள்	38
திருத்தணிகைத் திருப்பதிகங்கள்	50	பதிகங்கள்	539
இசை உருப்படிகள்	2	இசைக்கூறுகள்	27
ஆறாம் திருமுறை முன்பகுதி	24	பதிகங்கள்	476
ஆறாம் திருமுறை இடைப்பகுதி	40	பதிகங்கள்	635
ஆறாம் திருமுறை முடிந்தபகுதி	44	பதிகங்கள்	688
அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்			
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா 1596 அடிகள்			1
கீர்த்தனைப் பகுதி			1002
தனிப்பாசுரப் பகுதி			319
திருமுகப்பகுதி			16
			<hr/>
			6011

இரண்டு இடங்களில் அச்சாகியுள்ள பாடல்கள்

சண்முகர் கொம்மி	(ஐந்தாம் திருமுறையிலும் கீர்த்தனைப் பகுதியிலும்)	15
சண்முகர் வருகை	(ஐந்தாம் திருமுறையிலும் கீர்த்தனைப் பகுதியிலும்)	12
மங்களம்	(கீர்த்தனைப் பகுதியிலும் தனிப்பாசுரப் பகுதியிலும்)	7
முருகவேள் தனித்திருத்தொடை	(கீர்த்தனைப் பகுதியிலும் தனிப்பாசுரப் பகுதியிலும்)	6
'சோடில்லை மேல் வெள்ளைச் சொக்காயில்லை' என்ற பாட்டு	(இரண்டாம் திருமுறையிலும் தனிப்பாசுரப் பகுதியிலும்)	1
		<hr/>
		41

ஆகப் பாடல்கள்

6011 - 41 = 5970

இப்பதிப்பில் பாடல் தொகை

திருமுறைகளில் சேர்க்காது தனிப்படுத்தப்பெற்றுப் பல்வகைய தனிப்பாடல்கள் என்ற பிரிவில் வைக்கப் பெற்றவை:

குடும்ப கோஷம்	116
குருட்டாட்டம்	19
திருமுகப்பகுதிப் பாடல்களில் 'மெய்விளக்கே விளக்கல்லால்' என்ற இரண்டாம் திருமுறைப் பாடல் நீங்கலாக	16
சாற்றுக்கவிகள்	11
உபதேச வெண்பா	1
	<hr/>
	163

கீர்த்தனைப் பகுதிப் பாடல்களில் பாலகிருஷ்ண பிள்ளை ஒரு பாடலாகக் கொண்டவற்றை இரண்டு பாடலாகக் கொண்டவகையில் அதிகப்படி 11

ஆகப் பாடல்கள் $5970 - 163 + 11 = 5818$

திருவருட்பாப் பாடல் தொகை இதுகாறும் யாவராலும் சரியாகக் கணக்கிடப் பெறவில்லை.

தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரும், பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளையும், ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளையும் தம் பதிப்புகளின் இறுதியில் பாடல் தொகைகளைக் கணக்கிட்டுக் காட்டியுள்ளனர். சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியாரும் பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியாரும் பாடல் தொகையைக் குறிக்கவில்லை. இவர்கள் அனைவருமே பாடல் தொகை கணக்கிடுவதில் இடர்ப்பட்டனர். இவ்விடர்ப்பாடே பாடல் தொகை குறிக்காமைக்குக் காரணம்.

பாடல் தொகை கணக்கிடுவதில் இவர்களுக்கு இடர்ப்பாடு நேர்ந்த இடங்கள் விண்ணப்பக் கலி வெண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல், அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல், இசைப்பாடல்கள் ஆகியனவாம்.

விண்ணப்பக் கலிவெண்பாவும் நெஞ்சறிவுறுத்தலும் கலிவெண்பாக்கள், பன்னிரண்டு அடிகளுக்குக் குறையாமல் எனைத்து அடியானும் வரலாம் என்பது கலிவெண்பாவின் இலக்கணம். கலிவெண்பாவில் இரண்டு அடிகள் சேர்ந்தது ஒரு கண்ணி எனப்படும். விண்ணப்பக் கலிவெண்பா 417 கண்ணிகளான இயன்ற கலி வெண்பா. நெஞ்சறிவுறுத்தல் 703 கண்ணிகளான இயன்ற கலிவெண்பா. விண்ணப்பக் கலிவெண்பாவையும் நெஞ்சறிவுறுத்தலையும் ஒவ்வொரு பாட்டாகக் கொள்ளலே இலக்கணம். அவ்வாறின்றி ஒவ்வொரு கண்ணியையும் ஒவ்வொரு பாட்டாகக் கருதி விண்ணப்பக் கலிவெண்பாவை 417 பாடல்களாகவும் நெஞ்சறிவுறுத்தலை 703 பாடல்களாகவும் தொ. வே. கணக்கிட்டார். இரண்டு பாடல்களாகக்கொள்ள வேண்டியவற்றை 1120 பாடல்களாகக் கொண்டதால் முதல் திருமுறை பாடல் தொகைக் கணக்கில் 1118 என்கள் மிகுந்தன. இப்பிழைபட்ட பாடல் தொகைக் கணக்கையே பின்வந்த பதிப்பாசிரியர்களும்

பின்பற்றினர். பாலகிருஷ்ண பிள்ளையோ வேலாயுதனாரைப் பின்பற்றவும் மனமிலராய், அவர் கணக்கைத் தவிர்த்துச் சரியாகக் கணக்கிட்டுக் காட்டவும் துணிவிலராய் ஒன்றுமே குறிக்காது விட்டார்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் ஒரே பாட்டு; 1596 அடிகளான் இயன்ற நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா. ஆசிரியப்பா மூன்றடிச் சிறுமையும் ஆயிரம் அடிப் பெருமையும் பெற்று வரும். 'ஆசிரியப்பாட்டி னளவிற் கெல்லை ஆயிர மாகும் இழிபு மூன்றடியே' என்பது தொல்காப்பியம் (பொருள், செய்யுளியல் 157). இதற்கு உரை செய்த பேராசிரியர் மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு அடியான் வந்த பாக்களை எடுத்துக் காட்டிப் 'பிறவும் அன்ன, ஆயிரம் அடியால் வருவனவும் உளவேற் கண்டுகொள்க' என எழுதினர். ஆயிரம் அடியான் வந்த ஆசிரியப்பா அக்காலத்தில் இல்லை.

சங்க இலக்கியங்களுள் அடியான் மிகுந்து வந்த பாட்டு மதுரைக் காஞ்சியே (782 அடி). சங்க காலம் முதல் அடிகளது காலம்வரை இதனினும் மிகுத்து வந்த பாட்டு இல்லை. ஆயிரம் அடியினும் மிகுந்துவந்த பாட்டு அடிகள் அருளிய அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலை. இனித் தொல்காப்பியத்தைப் பதிப்பிப்பாரும் அதற்குப் புத்துரை வரைவாரும் ஆயிரம் அடியினும் மிகுத்து வந்ததென அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலை எடுத்துக் காட்டலாம். இலக்கணம் இவ்வாறிருந்தும் நீண்ட இவ்வகவலை ஒரே பாடல் எனக்காட்ட மனம் வாராதவர்களாய் ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளையும் பாலகிருஷ்ண பிள்ளையும் பாடல் கணக்கிட்டுக் காட்டும்போது முறையே அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் 1598* அடிகள் என்றும் அடிகள் என்றும் தனியே குறிப்பிட்டுக் காட்டினர்.

* 'அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை, தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி' என்பதை இருஅடிகளாக மூலத்துடன் சேர்த்து அகவலை 1598 அடிகளாகச் ச. மு. க. பதிப்பித்தார்.

இசைப் பாடல்களின் (கீர்த்தனைகளின்) தொகையைக் கணக்கிடுவதில் உண்மையிலேயே இடர்ப்பாட்டுக்கு இடமுண்டு. இசைப்பாடல்கள் நான்கு வகையில் கணக்கிடப்படுகின்றன. 1. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் சேர்த்து ஒரே பாட்டாகக் கொள்ளுதல். 2. பல்லவியை நீக்கி அனுபல்லவியையும் சரணங்களையும் தனித்தனி ஒவ்வொரு பாட்டாகக் கொள்ளுதல். 3. பல்லவியையும் அனுபல்லவியையும் நீக்கிச் சரணங்களை மட்டும் தனித்தனி ஒவ்வொரு பாட்டாகக் கொள்ளுதல். 4. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் தனித்தனி ஒவ்வொரு பாட்டாகக் கொள்ளுதல். எடுத்துக்காட்டாக 'வருவாரழைத்துவாடி' என்பது முதல் வகைப்படி ஒரே பாட்டு; இரண்டாவது வகைப்படி 4 பாட்டு; மூன்றாவது வகைப்படி 3 பாட்டு; நான்காவது வகைப்படி 5 பாட்டு. வேலாயுதனார் ஓரிடத்து இரண்டாம் வகையையும் பிறிதோரிடத்து மூன்றாம் வகையையும் கொண்டார். பாலகிருஷ்ண பிள்ளை தமது கீர்த்தனைப் பகுதி முழுவதிலும் முன்கூறிய நான்காம் வகைப்படியே பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்களைத் தனித்தனி ஒவ்வொரு பாட்டாகக் கணக்கிட்டுள்ளார்.

அடிகளது இசைப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் சரணங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிப் பொருள் முற்றுப்பெறுவனவாயும் செய்யுளிலக்கணப்படி ஒரு பாட்டாகவும் திகழ்கின்றன. பல்லவி, அனுபல்லவி இல்லாது போயினும் சரணங்கள் தம்மளவிலேயே பொருள் முற்றுவனவாக உள்ளன. இன்ன பெற்றிகளையெல்லாம் சீர்தூக்கி பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் இவை தனித்தனியே ஒவ்வொரு பாட்டாக இப்பதிப்பிற் கணக்கிடப் பெற்றுள்ளன. இது யாப்பிலக்கணப் பயிற்சியிற் சிறந்த அறிஞர்களாகிய எமது அன்பர் சிலர்க்கும் உடன்பாடாகும்.

வரிசையாகத் தொடர் எண் கொடுக்கப்பெற்ற இப்பதிப்பில் திருவருட்பா பாடல் தொகை 5818 என்பது நன்கு தெளிவுபடுத்தப் பெற்றுள்ளது.

யாப்பமைதி

திருவருட்பாவின் யாப்பமைதியை ஆராயப்புகின் அஃதோர் தனி நூலாக விரியும். குறள் வெண்பா முதலாக, சிந்து ஈறாக இருபத்தொன்பதுவகை யாப்புகளில், சொன்னயம் பொருணயம் முதலிய பன்னயங்களுஞ் செறியத் தமது திருவருட்பாக்களை அடிகள் யாத்தருளியுள்ளனர். விரிவு யாப்பமைதி அட்டவணையினும் அதன் விளக்கத்தினும் காண்க. மூல ஏடுகளில் சில பதிகங்களின் தொடக்கத்தில் அடிகளே பாவினங் குறித்துள்ளார். அவை வருமாறு:

கட்டளைக் கலித்துறை	1 / 3 பிரார்த்தனை மாலை
	5 / 29 உறுதி உணர்த்தல்
விருத்தம்	1 / 7 ஜீவசாட்சி மாலை
ஆசிரிய விருத்தம்	1 / 8 ஆற்றாமுறை
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி	
ஆசிரிய விருத்தம்	1 / 11 மருண்மாலை விண்ணப்பம்
ஆசிரிய விருத்தம்	1 / 15 போக்குரையீடு
கொச்சகக் கலிப்பா	1 / 28 ஆற்றாப்புலம்பல்
வண்ணவிருத்தம்	1 / 30 புண்ணிய நீற்று மான்மியம்
வெண்பா	2 / 65 நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை

திருவடிப்புகழ்ச்சியின் யாப்பமைதி

முதற் பதிப்பு முதல் இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள திருவருட்பாப் பதிப்புகள் அனைத்திலும் இது நூற்றிருபத்தெட்டடியான் மிகுந்து வந்த கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் எனக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. 128 அடியான் மிகுத்து வந்ததென்பது சரியன்று. விருத்தம் நான்கடியின் மிக்கு வாராது. இத் திருவடிப் புகழ்ச்சி நான்கடியான் இயன்ற விருத்தமே. 128 வரிகளாக அச்சிடப்பெற்ற இதன் முதல் 32 வரிகள் முதல் அடி; 33 முதல் 64 வரை உள்ள 32 வரிகள் இரண்டாம் அடி; 65 முதல் 96 வரை உள்ள 32 வரிகள் மூன்றாம் அடி; 97 முதல் 128 வரை உள்ள 32 வரிகள் நான்காம் அடி.

பரசிவம், தரமிகும், மரபுறு, இரவறும் என்பன அடிதோறும் முதற் சீர்கள். இம் முதற் சீர்கள் எதுகைத் தொடையான் நிற்பதைக் காண்க. சில பதிப்புகளில் இம் முதற் சீர்களின் முதலெழுத்துகளைத் தடித்த எழுத்தில் அச்சிட்டிருப்பதும், முதல் வரியைச் சற்று உள்ளடக்கி அச்சிட்டிருப்பதும், வேறு சில பதிப்புகளில் இரண்டாம் வரியைச் சற்று உள்ளடக்கி அச்சிட்டிருப்பதும், 32, 64, 96, 128ஆம் வரிகளின் ஈற்றில் 1/4, 1/2, 3/4, 1 என எல்லாப் பதிப்புகளிலும் எண்ணிட்டிருப்பதும் பாவின் அடிகளை வரையரைப்படுத்திக் காட்டவே. இரு சீரான் இயன்ற அடி குறளடி. முச்சீரான் இயன்றது சிந்தடி. நாற்சீரான் இயன்றது அளவடி. ஐஞ்சீரான் இயன்றது நெடிலடி. ஐஞ்சீரின் மிக்கு வருவது கழிநெடிலடி. இஃது எனைத்துச் சீரானும் வரும். இத்திருவடிப் புகழ்ச்சி நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரு சீரான் வந்தது. 192 சீர்க் கழிநெடிலடி நான்கான் இயன்ற விருத்தம் இதுவாகும். 192 சீர்களைக் கொண்ட அடி, வரி ஒன்றுக்கு 6 சீர்களாக 32 வரிகளில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

கழிநெடிலடியில் அறுசீர், எழுசீர், எண்சீர், பன்னிருசீர், பதினான்குசீர், பதினாறுசீர் ஆகியவையே பெரு வழக்கு. பிள்ளைத்தமிழ், சதகங்கள் பதினாறுசீர் விருத்தங்களான இயன்றவை. பதினாறின் மிக்க சீர்கள் பிற்காலப் புலவர்களின் தனிப் பாடல்களிற் காணப்படுகின்றன (தனிப்பாடற்றிரட்டு காண்க). அருணகிரியாரின் திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் ஐம்பதின் மிக்க சீரான் இயன்றவை உள. ஆனால் நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டு சீரான் இயன்ற ஒரு தமிழ்ப்பாடல் தமிழிலக்கிய உலகில் இத்திருவடிப்புகழ்ச்சி ஒன்றேயாம்.

இப்பதிப்பில் இது நாற்றுத்தொண்ணூற்றிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

திருவோத்தார் சிவஞான தேசிகன் தோத்திரத்தின் யாப்பமைதி

இது நாற்பத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம். திருவடிப்புகழ்ச்சிக்குக் கூறிய யாப்பமைதியைக் கொண்டு இதனை ஓர்க. இதுகாறும் வந்தபதிப்புகள் அனைத்திலும் முப்பத்திரண்டடித் தனி ஆசிரியவிருத்தம் எனக் கூறியிருப்பது பிழை. இப்பதிப்பில் நாற்பத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்த மெனச் சரியான யாப்பு குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

அந்தாதித் தொடையில் அமைந்த பதிகங்கள்

முதல் திருமுறை	3, 4, 6, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 21, 24, 28, 29, 31, 32, 35, 43	ஆக 18
இரண்டாம் திருமுறை	1, 2, 5, 6, 12, 14, 17, 27, 32,34, 35, 47, 48, 50, 58, 62, 65, 71, 82	ஆக 19
மூன்றாம் திருமுறை	10	ஆக 1
நான்காம் திருமுறை	2, 10, 12, 13	ஆக 4
ஐந்தாம் திருமுறை	10	ஆக 1
ஆறாம் திருமுறை	4, 17, 27, 36, 89, 90, 128, 134	ஆக 8

ஆகப் பதிகங்கள்

51

யாப்பு அட்டவணை

வரிசை எண்	யாப்பு	திருமுறை						ஆகப் பாடல்
		1	2	3	4	5	6	
1.	குறள் வெண்பா			2			1	3
2.	குறள் வெண் செந்துறை		1	1			1	3
3.	குறட்டாழிசை						1	1
4.	நேரிசை வெண்பா	5	28	110	15		148	306
5.	வெண்டுறை				1			1
6.	நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா						3	3
7.	ஆசிரியத்துறை		1		4			5
8.	அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	182	538	37	58		219	1034
9.	எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	61	136	32	26	10	500	765
10.	எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	108	326	114	56	207	715	1526
11.	பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	41		19	20	1	44	125
12.	பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்				10			10
13.	நாற்பத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்			1				1
14.	நூற்றுத்தொண்ணூற்றிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்			1				1
15.	வண்ண விருத்தம் (பன்னிருசீர்)	1						1
16.	சந்த விருத்தம் (எண்சீர்)						3	3
17.	கலிவெண்பா			2				2
18.	கொச்சகக் கலிப்பா - தரவு கொச்சகக் கலிப்பா - கலிப்பா	6	119		22	20	23	190
19.	கட்டளைக் கலிப்பா	11			2		2	15
20.	கலித்தாழிசை						31	31
21.	கலித்துறை	1			2		1	4
22.	கலிநிலைத்துறை	1			18		16	35
23.	கலிநிலை வண்ணத்துறை	12		2				14
24.	கட்டளைக் கலித்துறை	47	156	249	33		86	571
25.	கலிவிருத்தம்	57	73	4	16		58	208
26.	வண்ணக் கலிவிருத்தம்	10						10
27.	வஞ்சித்துறை		10	1				11
28.	இசைப்பாடல் - தாழிசை	15			102		74	191
29.	இசைப்பாடல் - சிந்து	12		37	73		626	748
ஆகப் பாடல்கள்		570	1388	612	457	238	2552	5818

1. **குறள் வெண்பா:** 3
மூன்றாம் திருமுறை 1963, 1964 ஆக 2; ஆறாம் திருமுறை 3267.
2. **குறள் வெண்செந்துறை:** 3
இரண்டாம் திருமுறை 1489; மூன்றாம் திருமுறை 2558; ஆறாம் திருமுறை 4616.
3. **குறட்டாழிசை:** 1
ஆறாம் திருமுறை 5368.
4. **நேரிசை வெண்பா:** 306
முதல் திருமுறை 553, 554, 568, 569, 570 ஆக 5; இரண்டாம் திருமுறை 1274 - 1299, 1488, 1770 ஆக 28; மூன்றாம் திருமுறை 1959, 1961, 1966 - 2069, 2486, 2507, 2518, 2519 ஆக 110; நான்காம் திருமுறை 2716 - 2728, 2784, 2785 ஆக 15; ஆறாம் திருமுறை 3832 - 3892 - 3903, 4034 - 4045, 4234 - 4242, 4696 - 4705, 4767 - 4776, 4818 - 4833, 5323 - 5327, 5369, 5390 - 5394, 5487 - 5533, 5614 - 5624 ஆக 148.
5. **வெண்டுறை:** 1
நான்காம் திருமுறை 2769
6. **நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா:** 3
ஆறாம் திருமுறை 4615, 5388, 5389 ஆக 3.
7. **ஆசிரியத்துறை:** 5
இரண்டாம் திருமுறை 857, நான்காம் திருமுறை 2786 - 2789 ஆக 4.
8. **ஆசிரிய விருத்தம் - அறுசீர்:** 1034
முதல் திருமுறை 72 - 92, 141 - 150, 181 - 190, 201 - 251, 262 - 281, 301 - 310, 327 - 336, 352 - 354, 420 - 429, 460 - 469, 490 - 492, 505 - 522, 550, 555 - 558, 567 ஆக 182; இரண்டாம் திருமுறை 571 - 580, 591 - 600, 834 - 844, 853 - 856, 908 - 940, 1340 - 1349, 1360 - 1369, 1490, 1493 - 1769, 1771 - 1937, 1949 - 1953 ஆக 538; மூன்றாம் திருமுறை 2070, 2460 - 2469, 2471 - 2483, 2506, 2508 - 2517, 2551, 2562 ஆக 37; நான்காம் திருமுறை 2663 - 2684, 2733, 2734, 2736, 2737, 2740 - 2746, 2749, 2750, 2755, 2756, 2762, 2770, 2771, 2773, 2774, 2776, 2781, 2790 - 2793, 2799, 2800, 2809 - 2811, 2817 - 2819, 3027, 3028 ஆக 58; ஆறாம் திருமுறை 3323 - 3342, 3366 - 3375, 3581 - 3610, 3621 - 3630, 3641 - 3650, 3720 - 3729, 3852 - 3861, 4057 - 4068, 4665 - 4674, 4777 - 4796, 4864 - 4874, 5296 - 5298, 5306 - 5308, 5318, 5319, 5330 - 5333, 5338 - 5343, 5346 - 5354, 5377, 5378, 5383, 5384, 5443 - 5446, 5457 - 5466, 5477 - 5486, 5604 - 5613, 5814 ஆக 219.
9. **ஆசிரிய விருத்தம் - எழுசீர்:** 765
முதல் திருமுறை 191 - 200, 282 - 290, 368, 369, 380 - 419 ஆக 61; இரண்டாம் திருமுறை 623 - 642, 653 - 662, 693 - 712, 774 - 783, 858 - 877, 898 - 907, 941 - 950, 1047 - 1056, 1088 - 1097, 1139 - 1148, 1938, 1954 - 1958 ஆக 136; மூன்றாம் திருமுறை 2490 - 2499, 2520 -

2540. 2554 ஆக 32; நான்காம் திருமுறை 2581 - 2590, 2735, 2757, 2765, 2772, 2796 - 2798, 2996 - 3004 ஆக 26; ஐந்தாம் திருமுறை 3226 - 3235 ஆக 10; ஆறாம் திருமுறை 3269, 3283 - 3292, 3343 - 3365, 3386 - 3580, 3631 - 3640, 3730 - 3759, 3822 - 3831, 3842 - 3851, 3872 - 3891, 3914 - 3933, 3954 - 3983, 3994 - 4003, 4014 - 4033, 4069 - 4078, 4190 - 4199, 4243 - 4252, 4617 - 4624, 4655 - 4664, 4727 - 4736, 4854 - 4863, 5320 - 5322, 5334, 5336, 5356, 5357, 5359, 5360, 5379 - 5382, 5419 - 5435, 5453 - 5455, 5680 - 5689 ஆக 500.

10. ஆசிரிய விருத்தம் - எண்சீர்: 1526

முதல் திருமுறை 32 - 41, 93 - 140, 291 - 300, 317 - 326, 337 - 346, 430 - 439, 450 - 459, ஆக 108; இரண்டாம் திருமுறை 601 - 610, 673 - 682, 764 - 773, 784 - 823, 852, 878 - 897, 987 - 1046; 1057 - 1087, 1109 - 1138, 1149 - 1158, 1171 - 1202, 1233 - 1242, 1300 - 1339, 1370-1379, 1491, 1492, 1939 - 1948 ஆக 326; மூன்றாம் திருமுறை 2071 - 2170, 2484, 2485, 2500, 2541 - 2550, 2563, ஆக 114; நான்காம் திருமுறை 2611 - 2620, 2695 - 2704, 2732, 2738, 2739, 2764, 2777, 2778, 2794, 2795, 2801 - 2808, 3007 - 3026, ஆக 56; ஐந்தாம் திருமுறை 3029 - 3225, - 3237 - 3246 ஆக 207; ஆறாம் திருமுறை 3268, 3270 - 3282, 3293 - 3322, 3376, - 3385, 3611 - 3620, 3685 - 3719, 3760 - 3821, 3904 - 3913, 3934 - 3953, 3984 - 3993, 4004 - 4013, 4079 - 4189, 4200 - 4233, 4635 - 4654, 4716 - 4726, 4747 - 4766, 4834 - 4853, 4875 - 4894, 5315 - 5317, 5328, 5329, 5337, 5361 - 5367, 5386, 5387, 5436 - 5442, 5448 - 5452, 5448 - 5452, 5467 - 5476, 5556 - 5603, 5625 - 5679, 5690 - 5813, 5815 - 5818 ஆக 715;

11. ஆசிரிய விருத்தம் - பன்னிருசீர்: 125

முதல் திருமுறை 1 - 31, 470 - 479, ஆக 41; மூன்றாம் திருமுறை 2418 - 2429, 2470, 2488, 2489, 2502 - 2505 ஆக 19; நான்காம் திருமுறை 2571 - 2580, 2601 - 2610 ஆக 20; ஐந்தாம் திருமுறை 3236; ஆறாம் திருமுறை 3651 - 3684, 4625 - 4634 ஆக 44.

12. ஆசிரிய விருத்தம் - பதினான்குசீர்: 10

நான்காம் திருமுறை 2591 - 2600 ஆக 10

13. ஆசிரிய விருத்தம் - நாற்பத்தெண்சீர்: 1

மூன்றாம் திருமுறை 2501

14. ஆசிரிய விருத்தம் - நூற்றுத்தொண்ணூற்றிருசீர்: 1

மூன்றாம் திருமுறை 1960

15. வண்ண விருத்தம்: 1

முதல் திருமுறை 564

16. சந்தவிருத்தம்: 3

ஆறாம் திருமுறை 5312 - 5314 ஆக 3.

17. கலிவெண்பா: 2

மூன்றாம் திருமுறை 1962, 1965 ஆக 2.

18. கொச்சகக் கலிப்பா - தரவு கொச்சகக் கலிப்பா: 190

முதல் திருமுறை 347 - 351, 565 ஆக 6; இரண்டாம் திருமுறை 683 - 692, 723 - 753, 951 - 986, 1159 - 1170, 1213 - 1232, 1254 - 1263, ஆக 119; நான்காம் திருமுறை 2631 - 2650, 2753, 2993 ஆக 22; ஐந்தாம் திருமுறை 3247 - 3266 ஆக 20; ஆறாம் திருமுறை 4797 - 4806, 5299, 5374 - 5376, 5403 - 5410, 5456 ஆக 23.

19. கட்டளைக் கலிப்பா: 15

முதல் திருமுறை 252 - 261, 566 ஆக 11; நான்காம் திருமுறை 2779, 2780 ஆக 2; ஆறாம் திருமுறை 5355, 5447 ஆக 2.

20. கலித்தாழிசை: 31

ஆறாம் திருமுறை 4276 - 4296, 4895 - 4904 ஆக 31.

21. கலித்துறை: 4

முதல் திருமுறை 560, நான்காம் திருமுறை 2751, 2752, ஆக 2; ஆறாம் திருமுறை 5370.

22. கலிநிலைத்துறை: 35

முதல் திருமுறை 551, நான்காம் திருமுறை 2075 - 2715, 2763, 2813 - 2816, 3005, 3006, ஆக 18; ஆறாம் திருமுறை 5335, 5344, 5345, 5418, 5544 - 5555 ஆக 16.

23. கலிநிலை வண்ணத்துறை: 14

முதல் திருமுறை 493 - 594 ஆக 12; மூன்றாம் திருமுறை 2552, 2553 ஆக 2.

24. கட்டளைக் கலித்துறை: 571

முதல் திருமுறை 42 - 71, 365 - 367, 370 - 379, 552, 561 - 563 ஆக 47; இரண்டாம் திருமுறை 581 - 590, 824 - 833, 845 - 851, 1203 - 1212, 1243 - 1253, 1380 - 1487 ஆக 156; மூன்றாம் திருமுறை 2171 - 2417, 2555, 2556 ஆக 249; நான்காம் திருமுறை 2621 - 2630, 2685 - 2694, 2729 - 2731, 2747, 2748, 2754, 2758 - 2761, 2775, 2783, 2812 ஆக 33; ஆறாம் திருமுறை 3862 - 3871, 4046 - 4056, 4675 - 4695, 4737 - 4746, 4807 - 4817, 5300 - 5305, 5358, 5371 - 5373, 5385, 5395 - 5399, 5411 - 5417 ஆக 86.

25. கலி விருத்தம்: 208

முதல் திருமுறை 151 - 180, 311 - 316, 440 - 449, 480 - 489, 559 ஆக 57; இரண்டாம் திருமுறை 611 - 622, 643 - 652, 663 - 672, 713 - 722, 754 - 763, 1098 - 1108, 1264 - 1273 ஆக 73; மூன்றாம் திருமுறை 2487, 2559 - 2561 ஆக 4; நான்காம் திருமுறை 2651 - 2662, 2766 - 2768, 2782 ஆக 16; ஆறாம் திருமுறை 4253 - 4275, 4706 - 4715, 4962, 5218 - 5225, 5309 - 5311, 5400 - 5402, 5534 - 5543 ஆக 58.

26.	வண்ணக் கலிவிருத்தம்: முதல் திருமுறை 355 - 364 ஆக 10.	10
27.	வஞ்சித்துறை: இரண்டாம் திருமுறை 1350 - 1359 ஆக10, மூன்றாம் திருமுறை 2557.	11
28.	இசைப்பாடல் - தாழிசை முதல் திருமுறை 523 - 537 ஆக 15, நான்காம் திருமுறை 2870 - 2963, 2971 - 2976, 2994, 2995 ஆக 102; ஆறாம் திருமுறை 4507 - 4517, 5226 - 5250, 5258 - 5295 ஆக 74.	191
29.	இசைப்பாடல் - சிந்து முதல் திருமுறை 538 - 549 ஆக 12; மூன்றாம் திருமுறை 2430 - 2459, 2564 - 2570 ஆக 37; நான்காம் திருமுறை 2820 - 2869, 2964 - 2970, 2977 - 2992 ஆக 73; ஆறாம் திருமுறை 4297 - 4506, 4518 - 4614, 4905 - 4961, 4963 - 5217, 5251 - 5357 ஆக 626.	748
ஆகப் பாடல்கள்		<hr/> 5818 <hr/>

அகப்பொருட் பதிகங்கள், பாடல்கள்

பதிக எண்	பதிகத்தின் பெயர்	பாடல் தொகை	பதிக எண்	பதிகத்தின் பெயர்	பாடல் தொகை
முதல் திருமுறை			நான்காம் திருமுறை		
20	ஆற்றா விரகம்	10	15	தனித்திரு விருத்தம் 55, 56	2
37	கூடல் விழைதல்	10	25	நடராஜ அலங்காரம்	3
41	பவனிச் செருக்கு	10	26	பாங்கிமார் கண்ணி	27
47	இங்கிதப் பத்து	12	32	தோழியர் உரையாடல்	6
இரண்டாம் திருமுறை			33	தெண்டனிட்டேன்	9
15	அருள் விடை வேட்கை	10	34	இன்னந் தயவு வரவிலையா	7
77	திருவுலாப் பேறு	10	35	வினாவிடை	3
78	நாரையும் கிளியும் நாட்டுறு தூது	10	36	நற்றாய் கவன்றது	9
79	இரங்கன் மாலை	31	37	சல்லாப லகரி	2
80	திருஉலா வியப்பு	10	38	தலைமகளின் முன்ன முடிபு	10
81	சல்லாப வியன்மொழி	10	39	வேட்கைக் கொத்து	10
82	இன்பக் கிளவி	10	ஆறாம் திருமுறை		
83	இன்பப் புகழ்ச்சி	10	58	நற்றாய் கூறல்	10
84	திருஉலாத்திறம்	10	59	பாங்கி தலைவிபெற்றி உரைத்தல்	10
85	வியப்பு மொழி	10	60	தலைவி வருந்தல்	24
86	புணரா விரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்	30	61	உபதேச வினா	11
87	குறி ஆராய்ச்சி	11	70	அம்பலவாணர் வருகை	105
88	காட்சி அற்புதம்	10	71	அம்பலவாணர் ஆடவருகை	12
89	ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல்	11	72	அம்பலவாணர் அனையவருகை	12
90	திருக்கோலச் சிறப்பு	10	73	வருவார் அழைத்துவாடி	5
91	சோதிடம் நாடல்	10	74	என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ	9
92	திருஅருட்பெருமிதம்	10	75	இவர்க்கும் எனக்கும்	5
93	காதற் சிறப்புக் கதுவா மாண்பு	12	125	தனித்திரு அலங்கல் 40-42, 129	4
94	ஆற்றா விரகம்	10	138	தலைவி தலைவன் செயலைத் தாய்க்குரைத்தல்	10
95	காதல் மாட்சி	10	139	நற்றாய் செவிலிக்கு கூறல்	10
96	அருண்மொழி மாலை	31	140	தோழிக்குரிமை கிளத்தல்	14
97	இன்ப மாலை	11	141	தலைவி கூறல்	10
98	இங்கித மாலை (கலைமகள் வாழ்த்தும், காப்பும் நீங்கலாக நூல்மட்டும்)	165	142	அனுபவ மாலை	100
			54	933	

இசைப்பாடல்கள்

பதிக எண்	பதிகத்தின் பெயர்	பாடல் தொகை	பதிக எண்	பதிகத்தின் பெயர்	பாடல் தொகை
முதல் திருமுறை: 2/ 27			71	அம்பலவாணர் ஆடவருகை	12
50	சண்முகர் கொம்மி	15	72	அம்பலவாணர் அனையவருகை	12
51	சண்முகர் வருகை	12	73	வருவார் அழைத்துவாடி	5
மூன்றாம் திருமுறை: 2/ 37			74	என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ	8
9	நல்ல மருந்து	30	75	இவர்க்கும் எனக்கும்	5
27	மங்களம்	7	76	இது நல்ல தருணம்	6
நான்காம் திருமுறை: 10/ 176			77	ஆனந்தப் பரிவு	12
26	பாங்கிமார் கண்ணி	27	78	ஞான மருந்து	34
27	வெண்ணிலாக் கண்ணி	23	79	சிவசிவ ஜோதி	33
28	முறையீட்டுக் கண்ணி	69	80	ஜோதியுள் ஜோதி	30
29	திருவடிக் கண்ணி	11	107	திருஉந்தியார்	10
30	பேரன்புக் கண்ணி	14	108	அருள் அற்புதம்	9
31	நடேசர் கொம்மி	7	109	ஆணிப்பொன்னம்பலக் காட்சி	33
32	தோழியர் உரையாடல்	6	110	அருட்காட்சி	4
33	தெண்டனிட்டேன்	9	111	பந்தாடல்	12
34	இன்னந் தயவு வரவிலையா	7	112	மெய்யருள் வியப்பு	101
35	வினாவிடை	3	113	அம்பலத்தரசே	90
ஆறாம் திருமுறை: 37/ 771			114	சம்போ சங்கர	22
62	சிவபதி விளக்கம்	10	115	சிவபோகம்	40
63	ஞானோபதேசம்	10	116	அம்பலத்தமுதே	8
64	ஆரமுதப் பேறு	13	117	திருநடமணியே	15
65	உபதேச வினா	11	118	ஞானசபாபதியே	10
66	நெஞ்சொடு நேர்தல்	10	119	விரைசேர் சடையாய்	4
67	அஞ்சாதே நெஞ்சே	23	120	ஜோதி ஜோதி	3
68	ஆடிய பாதம்	17	121	கண்புருவப் பூட்டு	11
69	அபயம் அபயம்	16	122	ஊதூது சங்கே	16
70	அம்பலவாணர் வருகை	105	123	சின்னம்பிடி	10
ஆகப்பதிகங்கள்			124	முரசறைதல்	1
ஆகப்பதிகங்கள்			ஆகப்பாடல்கள்		1011

வைணவ பரமான பாடல்கள்

இராமநாம சங்கீர்த்தனம்	1	(1938)
இராமநாமப் பதிகம்	10	(1939 - 1948)
வீரராகவர் போற்றிப்பஞ்சகம்	5	(1949 - 1953)
கண்ணமங்கைத்தாயார் துதி	1	(2470)
ஆகப்பாடல்கள்	<u>17</u>	

பிறர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பாடியவை

திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல்	3	(520 - 522) - ஓர் அன்பர்
இராமநாமப்பதிகம்	10	(1939 - 1948)- கொந்தமூர் ஸ்ரீநிவாசவரதாசாரிய சுவாமிகள்
இரேணுகை தோத்திரம்	5	(1954 - 1958)- ஓர் அன்பர்
சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்	11	(2507 - 2517)- தமையனார் சபாபதி பிள்ளைக்காக
ஆகப்பாடல்கள்	29	

பூர்வ வடிவமும் உத்தர வடிவமும் ஆன பாடல்கள்

	பூர்வ வடிவம்	உத்தர வடிவம்
'சோறு வேண்டினும்'	1492	3770
'திரு விளங்க'	2500	3268
'உடுக்கவோ'	2779	2780

ஆகப்பாடல்கள் 3

இரு இடங்களில் அச்சாகியுள்ள ஒரு பாடல்

ஆறாம் திருமுறை ஆற்றாமையின் முதற் பாடலாகிய 'எழுவினும் வலிய மனத்தினேன்' என்ற பாடல், இரண்டாம் திருமுறை தனித் திருவிருத்தத்தில் 39 ஆம் பாடலாக முதற் பதிப்பிலேயே அச்சாகியிருக்கிறது. முதல் நான்கு திருமுறை முதற் பதிப்பிலும், ஆறாம் திருமுறை முதற்பதிப்பிலும் இவ்வாறு இடம் பெற்றுவிட்ட இப்பாடல் பின்வந்த பதிப்புகள் அனைத்திலும் அவ்வாறே இரண்டிடங்களில் அச்சாகி வந்திருக்கிறது. இப்பதிப்பிலும் 2765, 3783 ஆகிய பாடல்களாக இரண்டிடங்களில் அச்சாகிவிட்டது. தனித் திருவிருத்தத்தில் இப் பாடலுக்கு மூலம் அடிகளாரின் கையெழுத்துச் சுவடியும், ஆற்றாமைப் பதிகத்திற்கு மூலம் அன்பர்களின் படிகளும் ஆகும். இரண்டாம் திருமுறை தனித் திருவிருத்தம் பல யாப்புகளால் ஆன 50 தனிப் பாடல்களைத் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் தொகுத்துப் பதிமகாக்கியதாகும். ஆறாம் திருமுறை ஆற்றாமை இயல்பாகவே ஒரு பதிகம். "அம்பலக் கூத்தன் குறிப்பினுக் கென்கடவேனே" என்ற தொடர் இப்பதிகத்தின் பத்துப் பாடல்களிலும் ஈற்றில் மகுடமாக அமைந்துள்ளது. இரண்டாம் திருமுறையில் சேர்ந்திருப்பதால் அது பதிப்பிக்கப்பெற்ற 1867 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே இது பாடப்பெற்றதென்பது தெளிவு. இதனை ஒரு

தனிப்பாடலாக வேலாயுதனார் கண்டமையால்தான் தனித் திருவிருத்தத்தில் இதனைச் சேர்த்துள்ளார். இதனை முதற்பாடலாக உடைய ஆற்றாமைப் பதிகத்தைக் கண்டிருப்பாராயின் அப் பதிகத்தைத் தம்பதிப்பில் சேர்க்காமலிரார். ஆறாம் திருமுறையின் பாற்படுத்தி அப்பதிகத்தைத் தம்பதிப்பில் சேர்க்காமல் விட்டார் எனக் கொள்ளினும் முதற்பாடலை மட்டும் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு இடமில்லை.

முதலில் இதனை ஒரு தனிப்பாடலாக அடிகள் பாடியிருக்கக்கூடும். பின்னர் இதனையே முதற்பாடலாகக்கொண்டு ஒரு பதிகம் செய்திருக்கக்கூடும். தனிப் பாடல் இரண்டாந் திருமுறையில் சேர்ந்தது; பதிகம் ஆறாம் திருமுறையில் சேர்ந்தது. ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த, பாடல்கள் அனைத்திற்கும் தொடர் எண் இட்டு, திருமுறை அடைவிலும், பதிக அடைவிலும், பாக்கள் அடைவிலும் தகுந்த மாற்றங்களைச் செய்து வெளிவரும் இப்பதிப்பில் இதனைத் தனித் திருவிருத்தத்திலிருந்து நீக்கியிருக்கலாம். அவ்வாறு நீக்காமைக்குக் காரணம் நூல் முழுதும் அச்சானபின் பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி தொகுக்குங்கால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே யாகும்.

பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு தனிப்பாசுரப் பகுதியில் திருஞானசம்பந்தர் திருப்பாசுரங்கள் என்ற தலைப்பில் உள்ள பாடல்கள்

இத்தலைப்பின்கீழ் உள்ளவற்றில் சமரசானுபவ அனுக்கிரக அருட்குரு தோத்திரமும் ஞானசிகாமணி திருச்சீர் அட்டகமும் திருஞான சம்பந்தரைக் குறித்துப் பாடப்பெற்றனவல்ல. இவை திருவோத்தூரிலிருந்த சிவஞான சுவாமிகள் என்பாரைக் குறித்துப் பாடப் பெற்றனவாம். அடிகளால் எழுதப்பெற்ற ஞானசிகாமணி திருச்சீர் அட்டக மூல ஏட்டில் "உ சிவமயம் திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிகன் திருச்சீரட்டகம், பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்" என அடிகளாலேயே பெயர் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இதனால் இப்பாடல்கள் திருவோத்தூரிலிருந்த சிவஞான தேசிகர் என்பவரீது பாடப் பெற்றனவென்பது போதரும். சமரசானுபவ அனுக்கிரக அருட்குரு தோத்திரத்தில் 'ஓத்தூரினில் கவினுற விளங்கு நற்பணிகள் சிவபுண்ணியக் கதி உலகறிந்துய்யவே மகிழ்வினொடு செய்தருள் புரிந்திடும் காட்சியே சிவஞானியாம் ஒரு திருப்பெயர்கொள் மணியே என்பதனாலும் திருவோத்தூரில் சிவப்பணி செய்துகொண்டிருந்த சிவஞானம் என்னும் திருப் பெயருடையார் ஒருவரையே பாடியதென்பது விளங்கும். 'சிவஞானியாம் ஒரு திருப்பெயர் கொள்' என்பது உற்று நோக்கற்குரியது. 'காழிதனில் சம்பந்த வள்ளலாங் கடவுளே' என்று சொல்கின்றாராலெனின் அஃது இச் சிவஞான தேசிக சுவாமிகளைத் திருஞான சம்பந்தராகவே பாவித்துக் கூறியதேயாம். மதுரை யாதீனம் குருமகா சந்நிதானத்திற்கு வரைந்து விடுத்த திருமுகப் பாசுரத்திலும், அவ்வாதீனத்துச் சிதம்பர சுவாமிகளுக்கு அளித்த சாற்றுக் கவிகளிலும் இவ்வாறே அவ்விருவரையும் ஞானசம்பந்தராகவே கூறிப்போற்றுதலையும் கருதுக.

இனி, திருஞானசம்பந்தர் தோத்திரம் என்னும் தலைப்பின் கீழுள்ள 'திருத்தகுசீர்த் தமிழ்மறைக்கே' என்று தொடங்கும் பாடலும் ஞானசம்பந்தரைக் குறித்ததன்றாம்; அக்காலத்தே காஞ்சியிலிருந்த நமசிவாய முதலியாரென்னும் தமிழ்ப்புலவரொருவர்க்கு விடுத்த திருமுகப்பாடலாம். மேற்பாடலில் 'திருத்தகு சீர்த் தமிழ் மறைக்கே முதலாய வாக்கென்பது' தமிழ்மறையாம் திருவாசகத்தின் முதற் சொல்லாகிய 'நமச்சிவாய' வாம். இதனாற்றிருப்பேர் கொண்டவர் நமசிவாய முதலியார். இவரூர் காஞ்சியென்பது 'கருத்தர் நமதேகம்பக் கடவுளை யுட்புறங் கண்டு களிக்கின்றோய்' என்பதனாற் பெறப்படும். இப்பாடல் சில சொல்வேறுபாடுகளுடன் கரந்தை வி. சாமிநாத பிள்ளை என்பவரால் செந்தமிழ்ச் செல்வி, சிலம்பு 3, பரல் 11, 1925 நவம்பர் - டிசம்பர் இதழில் கடிதப் பாசுரம் என்ற தலைப்பின் கீழ், காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் நமச்சிவாய முதலியாருக்கு எழுதியனுப்பியதென்ற குறிப்புடன் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. சாமிநாத பிள்ளை எழுதியுள்ளது வருமாறு:

"ஓத வினிய வேதமெனலாம் அருட்பாப் பாடிய இராமலிங்கப் பெருந்தகையார், ஓர் கால் காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள்பால் சென்று கல்வி பயில விருப்பற்ற ஓர் நன் மாணவருக்குச் சிபார்சு செய்து, எழுதியனுப்பிய கடிதப்பாசுரம் வருமாறு:

திருத்தகுசீர்த் தமிழ்மறையின் முதற்பொருளே தமதுதிருப் பெயராகக் கொண்டு பொருத்தமுறு மேகம்பப் புத்தமுதை யுண்டுவக்கும் புனித நேநின் உருத்தகுசே வடிக்கடியேன் ஒருகோடி தெண்டனிடே யுரைக்கின் நேனின் கருத்தறியேன் கவிகொடுநின் பாலன்பால் வருபவரைக் காக்க வென்றே.

"அன்பர்களே! இக் கவியினின்று அருள் வள்ளற் பெரியாரின் உயரிய பெருந்தகைமை ஊற்றெடுத்துச் சுரப்பது கண்டு சுவைப்பீராகவென இப் பத்திரிகை வாயிலாக எழுதலானேன்."

சாமிநாத பிள்ளை எழுதும் இச்செய்தியாலும் இப்பாடல் திருஞான சம்பந்தரைக் குறித்ததன்றென்பது தெளிவாகும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் திருஞானசம்பந்தர் திருப்பாசுரங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழுள்ள பாடல்கள், திருஞானசம்பந்தரைக் குறித்தனவல்ல வென்பது நன்கு பெறப்படும்.

அடிகள் அருளிய முதற்பாடல்

அடிகள் முதன் முதலிற் பாடிய தலம் சென்னைக் கந்தகோட்டமே; பாடிய பதிகம் தெய்வமணிமாலையே; பாடிய பாடல் அப்பதிகத்தின் முதற் பாடலாகிய 'திருவோங்கு' என்னும் தொடக்கமுடைய தெய்வத் திருப்பாடலே. இதனை அடிகள் வரலாற்றில் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளோம். வரலாற்றுமுறைப் பதிப்பாகிய இப்பதிப்பில் அடிகள் பாடிய முதற்பாடலையும் பதிகத்தையுமே முதலில் வைத்துள்ளோம். அடிகளின் திருஅருட்பா 'திரு' என்னும் மங்கல மொழியோடு தொடங்குகிறது.

திருவருட்பாவின் ஈற்றுப் பாடல்

'திருக்காப்பிட்டுக்கொண்ட காலத்து அருளிய திருப்பாடல் 'எனப்' பிச்சுலகர் மெச்சப் பிதற்றி நின்ற பேதையனேன்' என்ற பாடலைச் ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளை தம் பதிப்பில் முதன் முதலாகக் குறிப்பிட்டார். இக்கூற்றுக்கு ஆதாரமில்லை. கிடைத்துள்ள ஆதாரங்களைக்கொண்டு, அடிகள் இறுதியாக அருளிய பாடல் இன்னதெனத் திட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை.

'இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படுவை' என்னும் குறிப்பு

திருவருட்பா அச்சாகிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை முதலிய நால்வர் தோத்திரங்களையும் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் கோரியவண்ணம் அனுப்பியபோது அவற்றின் தொடர்பாக எழுதியனுப்பிய திருமுகக் குறிப்பில் 'இதில் குறிக்கின்றவைகளை இனி அச்சிடுவதாகக் குறிப்பீர்களாக' என அடிகள் நாற்பத்து மூன்று தலைப்புகளைக் குறித்தனுப்பியருளினார். இவ்வாறு அடிகள் குறிப்பிட்ட நாற்பத்து மூன்றனுள் குடும்பகோஷம், பொது வேதம், மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம், சன்மார்க்க விளக்கம் என்ற நான்கினைத் தவிர ஏனைய முப்பத்தொன்பதன் விவரங்கள் அறிதற்கில்லை. 'குடும்பகோடம், பொதுவேதம், மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம், சன்மார்க்க விளக்கம் என்பவைகளை நூதனமாக ஏற்படுத்தக் கருதியபடி வரையாக் கடிதப்புத்தகம் மூன்றென்னிடத்திருக்கின்றன. அவை அமையும். ஆகலில் அது விடயத்தில் உழத்தல் வேண்டா' என 19 - 4 - 1866 இல் இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்க்கு வரைந்த திருமுகத்தில் அடிகள் குறித்துள்ளார்.

குடும்பகோடம், இரண்டு படலங்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. ஏனைய பதினேழு படலங்கள் பாடப் பெறவில்லை.

சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் முதற் பிரிவின் இறுதியில் 'இன்னும் இந்தச் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் விரிவைச் சமரச வேதத்திற் கண்டுகொள்ளலாம்' என அடிகள் கூறுகின்றார். இச் சமரசவேதமும், கடிதத்தில் குறிப்பிடும் பொது வேதமும் ஒன்றேயாகலாம். சமரச வேதம் எழுதப்பெறாது தவிர்ந்துவிட்டது போலும்.

மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம் என்பது 3527 ஆம் பாடலிற் குறிப்பிடப் பெறும் மூன்று மெய்ம் மொழிப் பொருள்களையும் விளக்கும் நூல். முதல் மெய் மொழிப் பொருளாகிய 'திருவம்பலத்திலே அந்நாள் செப்பிய' உலகெலாம் என்பதன் விளக்கத்தை அடிகள் செய்தருளியிருக்கிறார். இரண்டாம் மெய்ம்மொழிப் பொருளாகிய 'திருமந்திரத்திருமுறையால் உணர்த்திய' தன் விளக்கமும், மூன்றாம்மெய்ம்மொழிப் பொருளாகிய 'உளத்தே நின்றுகாட்டிய'தன் விளக்கமும் எழுதப் பெறாது தவிர்ந்தன. ஆதலின் மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம் முற்றுப் பெறாத நூலே. அதன் ஒரு பகுதியே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாலகிருஷ்ணபிள்ளை இந்நூல் முற்றுப்பெற்றதாகக் கூறுவது (தனிப்பாசுரப் பகுதி, பாயிரம் பக்கம் 26) பொருந்தாது. மெய்ம்மொழிப் பொருள்களைக் கூறும் 3527 ஆம் பாடலை அவர் கவனித்திலர்போலும்.

சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற் பிரிவே சீவகாருணிய ஒழுக்கம். சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் தலைப்பினாலேயே இதனை அறியலாம். சீவகாருணிய ஒழுக்கம் முற்றுப்பெறாத நூல். ஆதலின் சன்மார்க்க விளக்கமும் முற்றுப் பெறாத தென்பது வெள்ளிடை மலை.

இதுகாறும் திருவருட்பாப் பதிப்புகளிற் சேராத ஒரு பாடல்

திருவதிகை வீரட்டானம் பெரியநாயகியம்மையார் தோத்திரமாக வள்ளற் பெருமான் அருளிய மூன்று பாடல்கள் திருவருட்பாவில் உள்ளன.

1. உரியநாயகி - கலிவிருத்தம்
2. உலகந் தழைக்க - பன்னிரு சீர் விருத்தம்
3. தன்னேறியா - பன்னிரு சீர் விருத்தம்

இப்போது நான்காவது பாட்டொன்று கிடைத்திருக்கிறது. அப்புதிய பாடல் வருமாறு:

சோதிக் கடவுட் பெருமணியே துணைக்கண் மணியே பெண்மணியே
 துரியங் கடந்த பரவெளியில் துலங்கு மோன சுகவடிவே
 நீதிக் கருணைத் தனிக்கடலே நிமல நெறியே மறைநிலையே
 ஞேய ஞானப் பெருநிதியே நிபிடா னந்த நிறைநிறைவே
 ஓதித் தவர்தம் தம் உளத்துணர்வே உணர்வுக் குணர்வே பரநாத
 ஒலியே ஒலிக்குள் ஒளியாகி ஓங்கும் வெளியாம் உமையவளே
 ஆதிப் பரையே பரம்பரையே அதிகை விரும்பும் அருமருந்தே
 அரிய பெரிய நாயகிப்பெண் அரசே என்னை ஆண்டருளே.

"திருவதிகை வீரட்டானத் தேவாரம் முதலிய திருமுறைத் திரட்டு" என்னும் நூலின் இறுதியில் இப்பாடல் காணப் பெறுகிறது. திரட்டில் பன்னிருதிருமுறைப் பாடல்களுக்குப் பின் திருவதிகைக்குரிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் இரண்டு 'திருப்புகழ்' என்னும் தலைப்பின் கீழ் உள்ளன. அதன் பின்னர் திரட்டின் இறுதியாக இருப்பது பெரியநாயகி யம்மையார் திருப்பதிகம். இத்தலைப்பின் கீழ் 'உலகந் தழைக்க' 'தன்னேறியா' என்ற பாடல்களின் பின்னர் 'சோதிக்கடவுட் பெருமணியே' என்பது மூன்றாவது பாடலாக உள்ளது. 'உரிய நாயகி' என்ற பாடல் இல்லை. நமது பார்வைக்குக் கிடைத்த பிரதியில் நூலின் முகப்பேடும்

பதிப்புரையும் அறவே கிழிந்து அகன்று விட்டன; ஆதலின் முகப்பேட்டிலிருக்கக் கூடிய குறிப்புகளும் பதிப்புரையிலிருக்கக்கூடிய செய்திகளும் அறியக் கூடவில்லை. எனினும் நூலைப் பார்த்தவுடனேயே அது சாது அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப் பெற்றதென்பது ஐயமின்றி நன்கு தெரிகிறது. புத்தகத்திற்குரியவர் தம் பெயரெழுதியுள்ள இடத்தில் 1-5-33 எனத் தேதி குறித்திருப்பதால் இந்நூல் 1933-ம் ஆண்டிலோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ அச்சாகியிருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவு. "திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஞானியார் சுவாமிகள் திருமுன்னர் பண்ணுட்டி சட்டநாத - தனபாக்கிய அம்மாள் கோவை செய்தது" என்று அச்சிடப் பெற்ற துண்டுத்தாளொன்று நூலின் முன்னுள்ள திருவதிகை இராசகோபுரப் படத்தின் பின்புறம் ஒட்டப் பெற்றுள்ளது. நூலின் பின் அட்டை வெளிப்புறத்தில் "இந்நூல் கிடைக்கும் இடம்:- தனபாக்கிய அம்மாள்; சட்டநாத சைவசித்தாந்த வாசக சாலை, பக்கிரிபாளையம் வீதி, பண்ணுருட்டி" என்று அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1940 - ல் வெளியிடப் பெற்ற திருவதிகை மகாகும்பாபிஷேக மலரிலும் 'உலகந் தழைக்க', 'தன்னேரறியா', 'சோதிக் கடவுட் பெருமணியே' என்னும் மூன்று பாடல்களும் 'பெரியநாயகியம்மையார் திருப்பதிகம்' என்ற தலைப்புடனும் 'திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் எனும் வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள்' என்ற கீழ்க் குறிப்புடனும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. 'உரிய நாயகி' என்ற கலிவிருத்தம் இதிலும் இடம் பெறவில்லை. திருவதிகை மகா கும்பாபிஷேக மலர், இக்கால மலர்களைப் போன்று கட்டுரைத் தொகுப்பன்று. திருவதிகைத் தேவாரப் பதிகங்கள், திருப்புக்கழ், பிறபாடல்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகும். 23-6-1940 (விக்கிரம வருடம் ஆனி மாதம் 10ஆம் தேதியில்) நிகழ்ந்த மகாகும்பாபிஷேக நினைவாகப் பண்ணுருட்டி, புதுப்பேட்டை ஆண்டிக்குப்பம் ஆ. அ. இராமலிங்கஞ் செட்டியார் இதனை வெளியிட்டார். சென்னை இராயப்பேட்டை சாது அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.

பெரியநாயகி பெற்றியைப் பேசுவோம் என்று கலிவிருத்தத்தால் காப்புச் செய்யுள் போன்றதொன்றைப் பாடிப், பின்பு பன்னிருசீர் விருத்தங்கள் பாடத் தொடங்கும் பெருமான், ஒரு பதிகமாகப் பத்துப் பாடல்களே பாடியிருப்பினும் இருக்கலாம். வாக்கின் எடுப்பு அவ்வாறு எண்ணத் தோன்றுகிறது. எத்தனை பாடல்கள் பாடினார்களோ தெரியவில்லை. இதுகாறும் சன்மார்க்க உலகம் அறிந்தது இரண்டு விருத்தங்கள்; கலிவிருத்தத்தையும் சேர்த்து மூன்று பாடல்கள். இப்போது நாம் அறிவது மூன்று விருத்தங்கள்; கலிவிருத்தத்துடன் நான்கு பாடல்கள். "சோதிக் கடவுட் பெருமணியே" என்னும் நான்காவது பாடல் இனி வரும் திருவருட்பாப் பதிப்புகளுட் சேரற்குரியது.

முடிவுரை

திருஅருட்பா வரலாறும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும் என்னும் தலைப்பில் இதுகாறும் கூறப்பெற்றவை விரிவஞ்சிச் சுருங்கக் கூறப் பெற்றனவாம். இவற்றின் விரிவு தனி நூலாகப் பின்னர் வெளிவரும்.

அரும்பொருட் குறிப்புகள்

அகவைக் குறிப்புகள்

9ஆம் ஆண்டில் ஆட்கொள்ளப்பெற்றது 2697, 3597, 12ஆம் ஆண்டு முதல் முறையான ஞானவாழ்க்கையைத் தொடங்கியது 3535, 5041, 5042.

சிறு பருவத்தில் ஆட்கொள்ளப் பெற்றது

450 - 459, 2692, 2698, 2703, 2988, 3041, 3562, 3684, 3808, 3828, 4475, 4500, 4615 (289, 290) 4626, 4968.

சிறு பருவத்திலேயே பாடும் வல்லமை பெற்றது

3042, 3055, 3828, 4165, 4183, 5813.

பள்ளி பயிற்றாது இறைவனே கல்வி பயிற்றியது

3044, 4642, 4645, 4891.

ஓதாதுணர்ந்தது

2775, 3053, 3961, 4112, 4615 (23), 5004, 5046, 5315.

வலிந்தாட்கொள்ளப் பெற்றது

2710, 3013, 3017 - 3019, 3021 - 3026, 3035, 3039, 3043, 3975, 4189, 5060, 5468.

தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றது

3581, 3793, 4784, 5422, 5423, 5498.

வழிதுறை காட்டியது

3693, 4615 (1169), 4651.

சமயநெறியில் செலுத்தாது சன்மார்க்கத்தில் செலுத்தியது

'தீதுநெறி சமயநெறி செல்லுதலைத் தவிர்த்துத் திருஅருண்மெய்ப்பொது நெறியில் செலுத்தி' 3053, 'சமயமதக்குழிநின்றென்னை எடுத்தானை' 3944, 'பிற முயற்சி செயுந்தோறும் அவற்றைத் தடையாக்கி' 4142, 'சிறுநெறியில் சிறிதும் செலுத்தாமல் பெருநெறியில் செலுத்திய நற்றுணையே' 4165, 'சமயநெறி மேவா தென்னைத் தடுத்து' 4783.

அடிகளின் உள்ள மெலிவும் உடல் மெலிவும்

3524 - 3526.

உடல் பொருள் ஆவியை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தது

3472, 3795, 3818, 4069, 4716 - 4725, 4744, 5443, 5796.

உடலுயிரை மாற்றிக் கொண்டது

3802, 4149, 4672, 4876, 5522.

பிள்ளை என அழைக்கப் பெற்றது

3677, 3895, 4043, நினைசெல்வப்பிள்ளை ஆக்கினையே 4057 - 4068, 4173, 4611, 4614, 4736, 4834 - 4848, 4850 - 4853, 5030, 5035, 5046, 5476.

இறைவனால் மகனே என அழைக்கப் பெற்றது

3047, 3053, 3063 - 3065, 3069, 3071, 3072, 3074, 3079, 3080, 3082, 3083, 3089, 3093, 3096, 3098 - 3101, 3113, 3119, 3125, 3544, 3668, 3674, 3679, 3695, 3697 - 3699, 3702, 3847, 3946, 3964, 3965, 4135, 4153, 4159, 4161, 4175, 4176, 4179, 4180, 4315, 4808, 4854 - 4863, 5416 மைந்தன் 5442, 5446, 5465, 5491, 5492, 5593.

அடிமுடிகாட்டப் பெற்றது

3038, 3825, 4094, 4615(262), 5288

திருவடி தீக்கை பெற்றது

459, 3133, 3151, 3157 - 3159, 3221, 3627, 3687, 3705, 3718, 3906, 3907, 4036, 4113, 4135, 4140, 4182, 4313, 4384, 4615(1128), 4698, 4711, 4754, 4869, 5448.

பரிசுதீக்கை பெற்றது

2772

வாசகதீக்கை பெற்றது

2772

அத்தமத்தக சையோகதீக்கை பெற்றது

3847, 3946

சிலம்பொலி கேட்டது

3530

இறைவன் திருவாக்களித்தது, உறுதியுரைத்தது

3676, 3677, 3680, 3696

வேண்டிய பொருள் எல்லாம் ஒரு நாழிகையில் இறைவன் கிடைக்கச்செய்தது

4139

பொன் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றது

3962

கங்கணம் அணிவிக்கப் பெற்றது

4139, 4521, 4800, பொன்னணி 4801, 5447, 5744, 5770, 5772

ஆழி அளிக்கப் பெற்றது

3672, 4615 (230, 1560), 5770

செங்கோல் அளிக்கப் பெற்றது

4177, 4589, 4615 (1134), 4828, 5399

மணிமுடி சூட்டப் பெற்றது

4150 - 4153, 4156, 4166, 4180, 4185, 4188, 4584, 4615 (953, 1130), 5057, 5061, 5420, 5447

ஐந்தொழில் ஆற்றல் பெற்றது

3948, 4045, 4139, 4150 - 4152, 4519, 4580, 4591, 4615 (167, 168), 4627, 4797 - 4807, 4828, 5034, 5383, 5509

எல்லாம் வல்ல சித்தி பெற்றது

4013, 4615 (297), 4628, 4640, 4646, 4686, 4730, 4813, 5057, 5061, 5392, 5687

திருமாலாதியர் போற்றும் நிலை பெற்றது

4694, 4705, 4708

மூவகை சித்தி (கரும, யோக, ஞான சித்திகள்)

4615 (239 - 246), கருமசித்தி 5461, யோகசித்தி 5462, ஞானசித்தி 5463

நின் வார்த்தை என் வார்த்தை

3679, 3963, 4615 (1149, 1150), 5504, 5594, 5604, 5605

நினது செயல் எனது செயல்

3962, 4615 (1147, 1148)

தேகசித்தி

3755, 3764, 4188, 4189, 4638, 5450

பொன் உடம்பு

3849, 3859, 3860, 3866, 3869, 4020, 4096, 4150, 4615 (1489), 4832, 5273, 5482, 5804, 5807

ஒளி உடம்பு

3853, 3870, 4675, 4745, 4823, 5397

அழியா உடம்பு

3852, 3854, 3861, 3867, 3896, 4013, 4020, 4045, 4096, 4145, 4413, 4516, 4628, 4633, 4646, 4671, 4789, 4833, 5032, 5392, 5450, 5455, 5685, 5688, 5812, 5816

சுத்த தேகம்

4715

பிரணவ தேகம்

மந்திர ஒளி வடிவு 3853, 4150. ஓமத்தன் 4452, ஓமயத்திருவுரு 4615 (189)

சுத்தமாதிரி மூன்று தேகங்கள்

3680, 3756, 4150, 4615 (237), 5503, 5513

நித்திய தேகம்

5402

நரை திரை பிணி மூப்பு சாக்காடு அற்றது

3755, 3756, 4096, 4740, 5435

இறவாவரம்

3673, 3680, 3692. எமன் எனும் அவன் இனி இலை இலை 3702, 3703, 3708, 4333, 4615 (125, 157, 1105), 4638, 4907, 4953, 4954, 5278, 5412, 5486, 5806

சாகாவரம்

3038, 3208, 3709, 3848, 3893, 3910, 4328, 4464, 4543, 4583, 4615 (209, 1568), 4627, 4631, 4634, 4635, 4694, 4707, 4731, 4754, 4791, 4796, 4815, 4817, 4828, 4903, 4956, 5417, 5510, 5624

சாகாக் கல்வி

2950, 3035, 3678, 4431, 4615 (51, 955, 1065, 1567), 4628, 4647, 4748, 4786, 4955, 4977, 4992, 5045, 5061, 5291, 5517, 5799, 5800.

செத்தார் எழுதல்

4615 (1325), 4907, 5294, 5417, 5529, 5538, 5540, 5592, 5605, 5612, 5817.

செத்தாரை எழுப்பதல்

3699, 3821, 3867, 3909, 3911, 4537, 4571, 4607, 4615 (231, 865 - 872), 4731, 4875, 4958, 4959, 5263, 5264, 5367, 5523 - 5526, 5529, 5583, 5584, 5619 - 5621.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு

'மரணமற்று வாழ்க எனத் திருவார்த்தை அளித்தாய்' 3074, 'மரணமில்லாவரம் நான் பெற்றுக் கொண்டேன்' 4952, 'மரணத்தை விடுவித்து விட்டேன்' 4957, 'மரணந் தவிர்ந்தேன்' 5295, 'மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்' 5576, 'மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்வம்மின்' 5598.

நவந்தரு பேதம்

'ஒன்பதாகிய உருவுடைப் பெருமான்' 1038, 'ஒன்பதாகிய உருவுடைப் பெரியோய்' 1305, உருநான்கு அருநான்கு அருவுருவம் ஒன்று 2127, 3139.

நவநிலை

2074, 2116, 3094, 3756, 4270, 4615 (1281)

சகல கேவலம்

7, 2501, 2527, 2573, 2595, 3108.

இரவு பகல் அற்ற இடம்

536, 1128, 2501, 2521, 2579, 2850, 3669, 3672, 5505, குடும்பகோஷம் 27.

வரவு போக்கற்ற நிலை

வரவு போக்கற்ற நிலை 5, வரவு செலவற்ற பரிபூரணாகார சுகவாழ்க்கை 3669, இறைவன் வரவு போக்கற்ற சின்மயம் 3977, குடும்ப கோஷம் 27.

இருவினைஒப்பு. மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம்

1960 (மூன்றாம் அடி தொடக்கம்), 3121, 3136, 3143, 4615 (1095).

தப்பதம் தொம்பதம் அசிபதம் தத்துவமசி நிலை

2077, 3656, தத்துவமசி நிலை 3692, 4277.

எட்டும் இரண்டும்

3781, 3946, 4111, 4419, 4615 (257, 1131), 4871, 5011, 5556,

ஓங்காரம்

'ஓம் எனும் அருட்பதம்' 6, முருகன் பிரணவாகார சின்மய விமல சொரூபன் 24, விநாயகர் பிரணவ ஒளியாய் விளங்குதல் 2528. விநாயகர் பிரணவ வடிவில் விளங்குதல் 2529, இறைவன் திருவடிவில் பிரணவத்தின் அடிமுடி நடுவில் விளங்குதல் 3074, இறைவன் திருவடிகள் ஓங்காரத்துள் ளொளியாய் விளங்குதல் 3075, இறைவன் திருவடிகள் பிரணவ வடிவாய் உள்ளத்துள் உறுதல் 3136, சிவகாமவல்லி ஓங்கார பீடத்தில் இருத்தல் 3176, ஓங்காரத் தனிமொழி 3242, பேசும் ஓங்காரம் பேசாப் பெரிய ஓங்காரம் 3932, ஓங்காரம் ஐந்து, ஓங்கார உலகு, ஓங்கார அண்டம் 4123, இறைவன் திருவடி ஓங்கார பீடத்து ஒளிர்ந்தல் 4329, ஊமை எழுத்தினுள் ஆமை எழுத்து உண்டென்று ஓங்காரத்தை இறைவன் உபதேசித்தது 4412, பேசாத மந்திரம் 4433, ஓங்கார நடனம், இறைவன் ஓங்கார நாடர் 4445, ஓம், ஆம் (ஹாம்), ஊம் (ஹும்) 4453, ஓங்கார பஞ்சகம் 4492, ஓங்கார நாதம் 4493, ஏகாக்கரம் 4615 (1066), ஓங்கார நிலை, அதன்மேல் உற்றொளிரும் ஒருநிலை 4641, இறைவன் அடிகட்குப் பிரணவாகாரப் பரிசளித்தது 4749, இறைவன் அடிகளை ஏகாக்கரப்பொற்பீடத்து ஏற்றியது 5061, அடிகள் ஓங்கார அணை மீது இருக்கப் பெற்றது 5440.

ஐந்தெழுத்து

சிவாய (காரணபஞ்சாக்கரம்) 794 - 803, நமச்சிவாய (தூலபஞ்சாக்கரம்) 814 - 823, 987 - 996, 2640, இறைவன் நமச்சிவாயப் பொருள் 2725, சிவாயநம (சூக்குமபஞ்சாக்கரம்) 834 - 844, 1294, 2260, 2285, 2371, 2400, 2601, 3208, ஐந்தெழுத்து, 2035, 2289, 2305, 2361, 2579, 2590, 2648, 2753, 2785, ஓரெழுத்தில் ஐந்துண்டென்பார், அது ஊமையெழுத்தாவதென்ன 2864, 4167, வகார வெளியில் சிகார உருவாய் மகாரத் திருநடம் 4281, பேசாத மந்திரம் 4433, ஐந்தெழுத்து ஐந்து மலங்களையும் வெந்து விழ்ச்செய்யும் 4435, அகரமும் உகரமும் சிகரமும் வகரமும் ஆகிய மந்திரமாக இறைவன் விளங்குபவன் 4615 (1315, 1316), திரு எழுத்தைந்தாணை 5361, அருநெறித் தனிஎழுத்தைந்து - குடும்பகோஷம் 26.

வெண்ணீறு

211 - 220, 355 - 367, 480 - 489, 834 - 844, 997 - 1006.

ஒருமொழி

2501, 2503, 3264, 4432, ஒரு சொல் 4588.

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம்

சரியை 4, கிரியை 4, யோகம் 4, ஞானம் 4 - 3399, 5806.

ஆறந்தம்

3667, 4099, 4615 (33-44), 4647 - 4652, 5322, 5756, 5777, 5778.

முத்தியும் சித்தியும்

4615 (247-252), 4680, 4904.

திருக்கதவந்திறத்தல்

3760, 3761, 3764, 3766, 3769, 3780, 3832-3841, 3937, 4450, 5449.

திரைகள்

3760, 4594, 4615 (813-832), 4900, 5435.

சாகாத்தலை, வேகாக்கால், போகாப்புனல்

3320, 3678, 3691, 3935, 4145, 4431, 4748, 4781, 5291, 5517.

இரண்டரைக்கடிகை

4854-4859, 4861-4863, இரண்டரை நாழிகை 5818 (இரண்டு முறை)

புருவநடு

3026, 3679, 4108, 5258.

கற்பூரம்

இறைவன் திருமுகத்தில் கற்பூர மணம் வீசுதல் 2979; ' புகை சிறிதும் காட்டாதே புருவக்கலை நடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர விளக்கே ' என இறைவனை விளித்தல் 4108; கற்பூரம் மணக்கின்றது என்மேனி முழுதும் - அது கணவரது மணம் 4220, 5723; என் கணவராகிய இறைவன் வந்தால் கண்ணெச்சில் கழிக்கக் கற்பூரம்

கொணர்ந்து வம்மின் 4225, 5728; இறைவன் கற்பூர ஜோதியாக, கற்பூர மணமாக விளங்குகிறான் 4535; இறைவனை எதிர்கொண்டு வரவேற்கக் கற்பூர விளக்கு எடுத்து வருக 5764.

திருஞானசம்பந்தர்

சைவநாயக சம்பந்தன் 228, ஏழியல்பண்பெற் றமுதோடளாவி இலங்கு தமிழ்க்கேழியல் சம்பந்தர் 827, சம்பந்த வள்ளல் 1960, 2501, சைவவடிவா ஞானசம்பந்தர் 2008, 2009, 2301, தேரோங்கு காழிக்கண் மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்ட செம்மணி 2361, திருக்கடைக்காப்பு 2802, ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்கி அங்க மதங்கனையாய் ஆக்கி அருண் மணத்தில் ஒளி அனைவரையும் ஆக்கும் மாண்பன் 3031, சண்பை மறைக்கொழுந்து 3171, பிள்ளையார் அருண்மாலை 3226 - 3236, ஞானபோனகர் 5437.

திருநாவுக்கரசர்

நாட்டில் புகழ்பெற்ற நாவுக்கரசர் 828, பூவுக்கரையரும் வான்புங்கவரும் போற்று திருநாவுக்கரையர் 2010, 2302, 2305, 2321. அரசுகள் அருண்மாலை 3237 - 3246.

சுந்தரமூர்த்திகள்

வன்தொண்டன் சுந்தரன் என்னுந் வள்ளல் 829, 1182, 2011, 2019, 2303, 2316, 2322, வெங்கரா வாய்நின்று பிள்ளைவரப்பாடும் வன்றொண்டர் 2717, நம்பிகள் அருண்மாலை 3247 - 3256.

மாணிக்கவாசகர்

2013, 2251, 2304, அடிகள் அருண்மாலை 3257 - 3266.

தேவாரம்

நாடநல்லிசை நல்கிய மூவர்தம் பாடல் 719, திருந்தி நின்ற நம்முவர் தம் பதிகச் செய்ய தீந்தமிழ்த்தேறல் 789, "பாட்டிற் கிரக்கம் இல்லீர் என்னும்" நாவுக்கரசர் தேவார மேற்கோள் 828, "புலனைந்தும்" என்னும் தேவாரம் 1965 (470), "அற்றவர்க்கற்ற சிவன்" என்ற தேவாரம் 1965 (525), நால்வர் தமிழ் 2332, திருக்கடைக்காப்பால் இறைவன் திருவுளங்காட்டியது 2802, திருநெறித்தமிழ்க்கொண்டு ஐயநீத்தருளியது 3234, மெய்த்திருநெறித் தமிழ்மறை - குடும்பகோஷம் 26.

திருமந்திரம்

3527

திருக்குறள்

880, 1965 (411, 432, 434; 435, 466, 467).

நாலடியார்

பக்கம் 1141 பாட்டு 4, 1147-4.

தமிழ்

'வடிக் குறுந் தமிழ்கொண்டன்பருக் கருளும் வள்ளலே' 875, 'எந்தை உனைப் பாடி மகிழ்ந்தின்புறவே வைத்தருளிச் செந்தமிழின் வளர்க்கின்றாய்' 4802, 'தண்டமிழ்க் கவிதைபோல் சாந்தம் மிக்கது' - குடும்பகோஷம் 19.

புலகொலை தவிர்த்தல் - கொல்லாவிரதம்

3027, 3407, 3450, 3472, 3473, 4083, 4159-4162, 4503, 4979, 5411.

சாதி சமய மதங்களைக் கண்டித்தல்

1972, 3319, 3637, 3677, 3696, 3704, 3709, 3766, 3972, 4075, 4086, 4112, 4173, 4174, 4421, 4476, 4503, 4508, 4615 (115, 116, 211, 212, 219, 220, 293, 294), 4637, 4653, 4654, 4726, 4742, 4764, 4913, 4949, 4999, 5005, 5387, 5453, 5484, 5508, 5554, 5566, 5572, 5586, 5592, 5595, 5614, 5799, 5800, 5805

மூடப் பழக்க வழக்கங்களைக் கண்டித்தல்

கண்மூடிவழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப்போக 3768

சிறுதெய்வ வழிபாட்டைக் கண்டித்தல்

3472, 5342, சிறுதெய்வங்களுக்கு உயிர்ப்பலியிடுவதைக் கண்டித்தல் 3472

வேதம், ஆகமம், புராணம், சாத்திரம்

3767, 4176, 4177, 4504, 4654, 4697, 4957, 4995, 5037, 5505, 5515, 5516

ஏகான்ம வாதத்தைக் கண்டித்தல்

11, 1965 (636), 5699

கடவுள் ஒருவரே

4175, 4726, 5384, 5570

அன்பேசிவம்

2501, 3269

கருணையும் சிவமுமே பொருள்

3503, 3757

ஒருமைப்பாடு

4082, 4083, 4644, 5296 - 5298, 5801, 5802

சன்மார்க்க சங்கம்

3406, 3702, 3703, 3738, சுத்த சன்மார்க்கக் கழகம் 3748, 3895, சன்மார்க்க சபை 3910, 4048, 4076, 4181, 4536, 4580, 4615 (1430), 4631, 4723, சுத்த சன்மார்க்க மன்று 4733, 4886, 4889, 4910, 5034, சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கம் 5302, 5385, 5445, 5452, 5485, 5506, 5514, 5527, 5528, 5563, 5599, 5602, 5621, 5785, 5800.

சத்திய தருமச்சாலை

3893, 4038, 4181, 4536, சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கச் சாலை 5302, 5785

சத்தியஞானசபை

சங்கம் சார்திருக்கோயில் 3406, வடல் சபை 3689, 3738, 3750, சத்தியச் சபை 3770 - 3779, வடலுறு சிற்றம்பலம் 3802, சத்தியஞானக்கோயில் 3962, 3972, 3980. 4034, 4035, 4615 (1553 - 1555), 4835, 4846, 4884, 'சத்தியஞானசபை என்னுள் கண்டனன்' 4909, 4913, 5275, 5337, 5474, 5476, 5477, உத்தர சிற்சபை 5575, 5606, 5607, 5683, 5730, 5749, சமரச சன்மார்க்கத் திருச்சபை 5810.

வடலூர்

பார்வதிபுரம்: 3790, 4239 - 4242 வடலூர்: 4482, வடல் (மருஉ) 3690, 3692, 3770 - 3779, 3802, 5324 சித்திபுரம்: 3585, 3730, 3735, 3760, 4758, 5182, 5575, 5614 ஞானசித்திபுரம்: 3796, 4636, 5182, 5287, 5574 உத்தரஞானசித்திபுரம்: 3981

உத்தரஞானசிதம்பரம்: 3981, 4046 - 4056, 5081

முதல் திருமுறை ¹	90
1. தெய்வமணி மாலை ²	90
2. கந்தர் சரணப்பத்து ³	106
3. பிரார்த்தனை மாலை ⁴	109
4. எண்ணப் பத்து	115
5. செழுஞ்சுடர் மாலை	117
6. குறைஇரந்த பத்து	119
7. ஜீவசாட்சி மாலை ⁵	122
8. ஆற்றா முறை	130
9. இரந்த விண்ணப்பம்	133
10. கருணை மாலை	135
11. மருண்மாலை விண்ணப்பம்	141
12. பொறுக்காப் பத்து	143
13. வேட்கை விண்ணப்பம்	146
14. ஆறெழுத் துண்மை	148
15. போக் குரையீடு	150
16. பணித்திறம் வேட்டல்	152
17. நெஞ்சொடு புலத்தல்	154
18. புன்மை நினைந் திரங்கல்	156
19. திருவடி சூட விழைதல்	159
20. ஆற்றா விரகம்	161
21. ஏழைமையின் இரங்கல்	163
22. பணித்திறஞ் சாலாப் பாடிழிவு	165
23. காணாப் பத்து	168
24. பணித்திறஞ் சாலாமை	170
25. குறை நேர்ந்த பத்து	172
26. முறையிட்ட பத்து	175
27. நெஞ்சவலங் கூறல்	177
28. ஆற்றாப் புலம்பல்	180
29. திருவருள் விழைதல்	181
30. புண்ணியநீற்று மான்மியம் ⁶	182
31. உறுதி உணர்த்தல்	184
32. எண்ணத் தேங்கல்	185
33. கையடை முட்டற் கிரங்கல்	186
34. அடியார்பணி அருளவேண்டல்	187
35. நாள் அவம்படாமை வேண்டல் ⁷	189
36. அன்பிற் பேதுறல்	192
37. கூடல் விழைதல்	195
38. தரிசனை வேட்கை	198
39. நாள்எண்ணி வருந்தல் ⁸	201
40. ஏத்தாப் பிறவி இழிவு ⁹	203
41. பவனிச் செருக்கு ¹⁰	206
42. திருவருள் விலாசப் பத்து ¹¹	208
43. திருவருட் பேற்று விழைவு ¹²	211
44. செல்வச் சீர்த்தி மாலை	213
45. செவி அறிவுறுத்தல் ¹³	216
46. தேவ ஆசிரியம் ¹⁴	218
47. இங்கிதப் பத்து ¹⁵	219
48. போற்றித் திருவிருத்தம்	222
49. திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல் ¹⁶	225
50. சண்முகர் கொம்மி ¹⁷	226
51. சண்முகர் வருகை ¹⁸	229
52. தனித் திருத்தொடை ¹⁹	231

இரண்டாம் திருமுறை ²⁰	236
1. கருணை விண்ணப்பம் ²¹	236
2. பிரார்த்தனைப் பதிகம்	238
3. பெரு விண்ணப்பம்	240
4. சிறு விண்ணப்பம்	242
5. கலி முறையீடு	245
6. அச்சத் திரங்கல்	248
7. அபராதத் தாற்றாமை ²²	251
8. காட்சிப் பெருமிதம்	254
9. அருளியல் வினாவல்	256
10. திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்	259
11. கொடைமடப் புகழ்ச்சி	261
12. திருவருள் வேட்கை	264
13. அபராத விண்ணப்பம்	266
14. அறிவரும் பெருமை	268
15. அருள்விடை வேட்கை	270
16. எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை	272
17. நெஞ்சொடு நேர்தல்	278
18. திருப்புகழ் விலாசம்	280
19. தியாக வண்ணப் பதிகம்	283
20. திருவடிச் சரண்புகல்	285
21. அருள் நாம விளக்கம்	288
22. சிவசண்முகநாமப் பதிகம்	291
23. நமச்சிவாயப் பதிகம்	294
24. திருவருள் வழக்க விளக்கம்	297
25. புண்ணிய விளக்கம்	299
26. *நெஞ்சொடு நெகிழ்தல் ²³	301
27. அவத்தொழிற் கலைசல்	304
28. நாள் அவத்து அலைசல்	306
29. நெஞ்சைத் தேற்றல்	308
30. நெஞ்சறை கூவல்	311
31. பற்றின் திறம் பகர்தல்	314
32. அடிமைத் திறத் தலைசல்	316
33. ஆனந்தப் பதிகம்	318
34. அவல மதிக்கு அலைசல்	320
35. ஆனாவாழ்வின் அலைசல்	322
36. அருள் திறத்து அலைசல்	324
37. நற்றுணை விளக்கம்	331
38. சிவபுண்ணியத் தேற்றம்	334
39. நெடுமொழி வஞ்சி	337
40. அவலத் தழுங்கல்	340
41. திருவிண்ணப்பம்	343
42. நெஞ்சறிவறாஉ	346
43. பிரசாத விண்ணப்பம்	349
44. ஆடலமுதப் பத்து	351
45. வழிமொழி விண்ணப்பம்	354
46. சிறுமை விண்ணப்பம்	357
47. ஆற்றா விண்ணப்பம் ²⁴	360
48. சந்நிதி முறையீடு ²⁵	362
49. இரங்கல் விண்ணப்பம்	364
50. நெஞ்சொடு நேர்தல்	367
51. சிவானந்தப் பத்து	370
52. காதல் விண்ணப்பம்	373
53. பொருள் விண்ணப்பம்	375
54. திருவண்ண விண்ணப்பம்	378

55. நாடக விண்ணப்பம்.....	381
56. கொடி விண்ணப்பம்.....	384
57. மருட்கை விண்ணப்பம்.....	387
58. கொடைமட விண்ணப்பம்.....	390
59. திருக்காட்சிக் கிரங்கல்.....	392
60. திரு அருட் கிரங்கல்.....	394
61. பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்.....	396
62. நெஞ்சு நிலைக் கிரங்கல்.....	399
63. எண்ணத் திரங்கல்.....	401
64. பிரசாதப் பதிகம்.....	403
65. நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை.....	405
66. தனிமைக் கிரங்கல்.....	410
67. கருணை பெறா திரங்கல்.....	413
68. அர்ப்பித் திரங்கல்.....	416
69. கழிபகற் கிரங்கல்.....	419
70. தரிசனப் பதிகம் ²⁶	422
71. முத்தி உபாயம் ²⁷	424
72. தவத்திறம் போற்றல் ²⁸	425
73. திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம்.....	427
74. உள்ளப் பஞ்சகம்.....	430
75. *வடிவுடை மாணிக்க மாலை ²⁹	431
76. தனித் திருமாலை ³⁰	449
77. திரு உலாப் பேறு ³¹	451
78. நாரையும் கிளியும் நாட்டுறு தூது.....	453
79. இரங்கன் மாலை.....	455
80. திரு உலா வியப்பு.....	461
81. சல்லாப வியன்மொழி.....	463
82. இன்பக் கிளவி.....	465
83. இன்பப் புகழ்ச்சி.....	467
84. திரு உலாத் திறம்.....	469
85. வியப்பு மொழி.....	471
86. புணரா விரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்.....	473
87. குறி ஆராய்ச்சி.....	479
88. காட்சி அற்புதம்.....	481
89. ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல்.....	483
90. திருக்கோலச் சிறப்பு.....	485
91. சோதிடம் நாடல்.....	487
92. திருஅருட் பெருமிதம்.....	489
93. காதற் சிறப்புக் கதுவா மாண்பு.....	491
94. ஆற்றா விரகம்.....	494
95. காதல் மாட்சி.....	496
96. அருண்மொழி மாலை.....	498
97. இன்ப மாலை.....	504
98. *இங்கித மாலை.....	506
99. கண் நிறைந்த கணவன்.....	535
100. இராமநாம சங்கீர்த்தனம்.....	536
101. இராமநாமப் பதிகம்.....	537
102. வீரராகவர் போற்றிப் பஞ்சகம்.....	540
103. இரேணுகை பஞ்சகம்.....	541
மூன்றாம் திருமுறை ³²	542
1. *திருவடிப் புகழ்ச்சி.....	542
2. *விண்ணப்பக் கலிவெண்பா.....	546
3. *நெஞ்சறிவுறுத்தல்.....	577
4. *சிவநேச வெண்பா.....	628
5. *மகாதேவ மாலை.....	646

6. திருவருண் முறையீடு.....	672
7. சிகாமணி மாலை.....	711
8. வைத்தியநாதர் பதிகம்.....	714
9. நல்ல மருந்து.....	720
10. திருவாரூர்ப் பதிகம் ³³	726
11. கண்ணமங்கைத் தாயார் துதி.....	728
12. கலைமகள் வாழ்த்து.....	729
13. பழமலைப் பதிகம்.....	730
14. பழமலையோ கிழமலையோ.....	732
15. பெரியநாயகியார் தோத்திரம்.....	733
16. திருவண்ணாமலைப் பதிகம் ³⁴	734
17. அருணகிரி விளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்து.....	736
18. திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிகள் தோத்திரம்.....	737
19. திருவோத்தூர் சிவஞானதேசிகள் திருச்சீர் அட்டகம்.....	739
20. திருமுகப் பாசுரம்.....	741
21. சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்.....	741
22. சித்தி விநாயகர் பதிகம்.....	744
23. வல்லபை கணேசர் பிரசாத மாலை.....	747
24. கணேசத் திருஅருள் மாலை.....	749
25. கணேசத் தனித் திருமாலை.....	751
26. தெய்வத் தனித் திருமாலை.....	753
27. மங்களம்.....	755
நான்காம் திருமுறை ³⁵	756
1. குஞ்சிதபாதப் பதிகம் ³⁶	756
2. போற்றித் திருப்பதிகம்.....	761
3. அம்மை திருப்பதிகம்.....	764
4. ஆனந்த நடனப் பதிகம்.....	769
5. எதிர்கொள் பத்து.....	774
6. புறமொழிக் கிரங்கல்.....	777
7. திருப்புக்ற் பதிகம்.....	779
8. சிந்தைத் திருப்பதிகம்.....	781
9. உய்கைத் திருப்பதிகம்.....	783
10. அபராத விண்ணப்பம்.....	786
11. கலி விண்ணப்பம்.....	790
12. அடிமைப் பதிகம்.....	792
13. சரணப் பதிகம்.....	795
14. பொதுத் தனித் திருவெண்பா.....	797
15. தனித் திருவிருத்தம்.....	800
16. திருக்குறிப்பு நாட்டம்.....	812
17. தனித் திருப்புலம்பல்.....	813
18. பரம ராசியம்.....	814
19. திருப்புக்ழ்ச்சி.....	815
20. திருமருந்தருள் நிலை.....	816
21. திருவருள் விலாசம்.....	817
22. சிவ சிதம்பர சங்கீர்த்தனம்.....	818
23. சிவகாமவல்லி துதி.....	820
24. சிவ பரம்பொருள்.....	822
25. நடராஜ அலங்காரம்.....	823
26. பாங்கிமார் கண்ணி.....	825
27. வெண்ணிலாக் கண்ணி.....	828
28. முறையீட்டுக் கண்ணி.....	830
29. திருவடிக்க் கண்ணி.....	836
30. பேரன்புக் கண்ணி.....	837
31. நடேசர் கொம்மி.....	839
32. தோழியர் உரையாடல்.....	841

33. தெண்டனிடேன்	843
34. இன்னந் தயவு வரவிலையா	845
35. வினா விடை	847
36. நற்றாய் கவன்றது	848
37. சல்லாப லகரி	850
38. தலைமகளின் முன்ன முடிபு ³⁷	851
39. வேட்கைக் கொத்து ³⁸	854
40. அறநிலை விளக்கம்	857
41. அருள்நிலை விளக்கம்	857
ஐந்தாம் திருமுறை ³⁹	858
1. *அன்பு மாலை	858
2. *அருட்பிரகாச மாலை	866
3. *பிரசாத மாலை	892
4. *ஆனந்த மாலை	895
5. *பக்தி மாலை	898
6. *சௌந்தர மாலை	901
7. *அதிசய மாலை	905
8. *அபராத மன்னிப்பு மாலை	909
9. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை	912
10. ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை	915
11. ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை	918
12. ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை	920
பதிக அகராதி	923
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	927
திருஅருட்பா வரலாறு	964

* இக்குறியிட்ட பதிகங்களின் பெயர்கள் அடிகளால் இடப்பெற்றவை.

1. தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்களின் திருமுறை வகுப்பில் இஃது ஐந்தாம் திருமுறை; நாம் இதனை முதல் திருமுறையாகக் கொண்டுள்ளோம். இம்முதல் திருமுறை முழுவதும் முருகனைப் பற்றியது.

2,3. இவ்விரண்டும் கந்தகோட்டப் பதிகங்கள். அடிகளால் முதன் முதலில் பாடப்பெற்றவை. 1851க்கு முன்னரே தனி நூலாக முதன் முதலில் அச்சிடப் பெற்றவை. இவ்விரண்டிற்கும் அடிகளின் கையெழுத்து மூலமாவது அன்பர்களின் புகளாவது கிடைக்கவில்லை. முற்கூறிய முதல்அச்சே ஆதாரம். இவ்விரண்டையும் வேலாயுதனார் ஐந்தாம் திருமுறையின் ஈற்றில் திருத்தணிகைப் பதிகங்களின் பின்னர் வைத்தார். நாம் இம்முதல் திருமுறையின் முதலில் திருத்தணிகைப் பதிகங்களின் முன்னர் வைத்துள்ளோம். கந்த கோட்டத்தைப் பாடிய பின்னரே அடிகள் திருத்தணிகையைப் பாடினாராதலின்.

4. இதுமுதல் திருத்தணிகைப் பதிகங்கள். இப்பதிகம் முதல், 38. தரிசனை வேட்கை ஈறாக 36 பதிகங்களும் அடிகளின் கையெழுத்தில் ஓலைச் சுவடி ஒன்றில் உள்ளன. ஏட்டெண்கள் 232-298. 290 ஆம் ஏடு இல்லை.

5. மூல ஏட்டில் 28ஆம் பாட்டுக்குப் பின் ' மீளாத ', ' வன்சொலினார் ' என்று தொடங்கும் 12, 13 ஆம் பாடல்கள் மீண்டும் எழுதப் பெற்று 29, 30 என எண்ணிடப் பெற்றுள்ளன.

6. இப்பதிகத்தின் முதல் ஐந்து பாடல்கள் மட்டும் 286ஆம் ஏட்டிலும், பின் ஐந்து பாடல்கள் (6-10) இறுக்கம் இரத்தின முதலியாரது காகித நோட்டுப் புத்தகத்திலும் அடிகளால் எழுதப் பெற்றுள்ளன. தொ. வே. முதற்பதிப்பில் (1880) முதல் ஐந்து பாடல்களே வெளியாயின. 6-10 பாடல்களை ஆ.பா தனிப்பாசுரப்பகுதி முதற் பதிப்பில் (1933) முதன் முதலாக அச்சிட்டார்.

7. இப்பெயர் இப்பதிப்பில் புதிதாக இடப்பெற்றது. பழைய பெயர், 'பொது'.
8. அடிகள் எழுத்து. இப்பதிக ஏடுகள் இரண்டிலும் எண் குறிக்கப் பெறவில்லை.
9. அடிகள் எழுத்து. இப்பதிக ஏடுகள் இரண்டிலும் எண் குறிக்கப் பெறவில்லை.
10. அடிகள் எழுத்து. வேறு ஒரு சுவடி. ஏட்டெண் 294, 295.
11. அடிகள் எழுத்து. வேறு ஒரு சுவடி. ஏட்டெண் 21, 22.
12. அடிகள் எழுத்து. சுவடி விவரம் தெரியவில்லை. ஏட்டெண் 228, 229.
13. 1 - 6 பாடல்களுக்கு அடிகள் கையெழுத்து மூலம் உள்ளது. இ. இ. நோட்டீஸ்
14. இப்பதிகத்திற்குக் கிடைக்கும் ஆதாரம் இ. இ. நோட்டுப் பிரதியும் மற்றொரு அன்பர் காகிதப் படியும். இதன் 4ஆம் பாடல் "மருளு மங்கையர் தங்கள் கண் வலைக்கு" என்று தொடங்குகிறது. "இதைச் சார்ந்த மற்ற பாடல்களும் கை சேர்ந்து போய் விட்டன " என்று மேற்படி இரண்டு படிகளிலும் குறித்திருக்கிறது.
15. அடிகள் எழுத்து, மற்றும் ஓர் சுவடி. ஏட்டெண் இல்லை.
16. இப்பதிகத்தின் மூன்று பாடல்களும் முதன் முதலாக ச.மு.க. பதிப்பில் (1924) நூலிறுதியில் 'நூதனமாக இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பெற்ற பாடல்களும் வசன பாகங்களும் ' என்ற தலைப்பின் கீழ், ' ஒருகால் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருத்தணிகைக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும் சமயத்தில் ஓரன்பர் வேண்டுகோளுக் கிணங்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாக்கள் ' என்று தலைப்பில் குறிப்பெழுதப் பெற்றுத் ' திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல்' என்ற பெயருடன் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. (ஆறாம் திருமுறை, 625 ஆம் பக்கம்) சென்னை சன்மார்க்க சங்கப் பதிப்பில் (முதற்பதிப்பு 1932, 2ஆம் 1942) ஐந்தாம் திருமுறையில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. ஆ.பா. தனிப்பாசுரப் பகுதியில் (முதற்பதிப்பு 1933, 2ஆம் பதிப்பு 1959) சேர்த்தார். நாம் பழைய ஐந்தாம் திருமுறையாகிய புதிய முதல் திருமுறையில் சேர்த்துள்ளோம்.
- 17,18. இவ்விரண்டும் தொ.வே. ஐந்தாம் திருமுறைப் பதிப்பில் (1880) சேரவில்லை. பொ. சு. பதிப்பில் (1892) ஆறாம் திருமுறை இறுதியில் முதன் முதலாக அச்சிடப் பெற்றன. ச.மு.க. பதிப்பில் (1924) ஐந்தாம் திருமுறையில் சேர்க்கப் பெற்றன.
19. தொ. வே. முதற்பதிப்பில் இப்பதிகம் 14 பாடல்களே. இவற்றுடன் ஆ. பா. பதிப்பு, 48. தனிப்பாசுரங்களின் முதல் ஐந்து பாடல்களையும், தனிப்பாசுரப் பகுதியிலிருந்து இரு பாடல்களையும் சேர்த்து இப்பதிப்பில் 21 பாடல்களாக ஆக்கப் பெற்றன. 1 - 9, 11, 15, 16, 17 ஆக 13 பாடல்களுக்கு அடிகள் கையெழுத்து மூலம் உள்ளது.
20. பழைய இரண்டாம் திருமுறையில் உள்ள ஒற்றியூர்ப் பதிகங்களும், வேறு தலப்பதிகங்கள் சிலவும், பழைய மூன்றாம் திருமுறை முழுவதும் சேர்ந்தது.
21. 1 - 6 பதிகங்களுக்குரிய ஏட்டெண்கள் முறையே 1 - 3, 2, 3, 4, 5 ஏடுகள் இரண்டிலும் எண் குறிக்கப்படவில்லை. 12, 13, 20, 21 இவை வேறு ஒரு அல்லது சில சுவடிகளைச் சார்ந்தவை.

22. இப்பதிகம் முதல் 69. கழிபகற்கிரங்கல் ஈறாக 63 பதிகங்களும் ஓலைச்சுவடி ஒன்றில் அடிகளாரால் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஏட்டெண் வரிசையில் எழுதப் பெற்றுள்ளன. ஏட்டெண் 56 - 202, 64, 65, 75, 76, 77, 79, 80, 87, 88, 99, 100, 101, 102, 132, 133 ஆகிய எண்களையுடைய ஏடுகள் சுவடியில் இல்லை. இவ் வேடுகள் குறைவு என்று ஒரு குறிப்பு தலைப்பேட்டின் பின்புறம் செல்வராய முதலியார் எழுத்தில் உள்ளது.

23. "இப்பதிகத்தின் முதல் ஏழு பாக்கள் உள்ள ஏட்டெண்கள் 101, 102. 101 - ஆம் ஏட்டில் " நெஞ்சொடு நெகிழ்தல் " என்று இப்பதிகப் பெயர் காணப்படுகிறது. அடிகளாரின் கையெழுத்திலுள்ள மற்றோர் சுவடியில் 8,13 ஆம் பாக்கள் இருக்கின்றன " என்று ஆ. பா. அடிக்குறிப்பு பெறுதியுள்ளார் (திருஒற்றியூர்ப்பகுதி, இரண்டாம் திருமுறை, பக்கம் 239. அடிக்குறிப்பு 235). ஆனால், மூலச்சுவடியில் 101, 102ஆம் ஏடுகள் இல்லை. இவ்வேடுகள் குறைவு என்ற குறிப்பும் தலைப்பேட்டின் பின்புறம் செல்வராய முதலியார் எழுத்தில் உள்ளது. மூலச்சுவடியிலிருந்து தவறிய இவ்விரு ஏடுகள் வேறு சுவடிகளுடன் கலந்தோ அல்லது தனித்தோ ஆ. பா. அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கலாம்.

24. இப்பதிக ஏட்டெண் 149, 150 என ஆ.பா. குறிக்கிறார். 151 ஆம் ஏட்டின் முன் பக்கத்திலும் இப்பதிகப் பாக்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

25. இப்பதிக ஏட்டெண் 151 என்பது ஆ.பா. குறிப்பு. 151 பின்புறமும் 152 ஆம் ஏட்டிலும் இப்பதிகம் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

26. இப்பதிக ஏட்டெண்கள் 226, 227. சுவடி விவரம் விளங்கவில்லை.

27. திருஉலாத்திறம் பதிகம் 84 எழுதியுள்ள 21ஆம் ஏட்டின் பின்புறம் இப்பதிகம் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

28. இது முதல் 3 பதிகங்கள் அடிகள் எழுத்து. வேறு சுவடிகள். இப் பதிக ஏட்டெண் 1 - 3.

29. அடிகள் எழுதியருளிய தனி ஓலைச் சுவடி உள்ளது.

30. இப்பதிகம் தனிப்பாடல்களைத் தொகுத்து இப்பதிப்பில் புதிதாக அமைக்கப் பெற்றது. 1, 3-6 அடிகள் எழுத்து.

31. இப்பதிகம் முதல், 95. காதல்மாட்சி ஈறாகப் பத்தொன்பது பதிகங்களும் வேலாயுத முதலியாரால் மூன்றாம் திருமுறையாக வகுக்கப் பெற்றவை. இவை இரண்டாம் திருமுறைச் சுவடியில் 1 முதல் 52 ஏடுகளில் 10, 11, 37 - 42 நீங்கலாக அடிகளாரால் எழுதப் பெற்றுள்ளன. 10, 11 ஏடுகளில் இங்கிதமாலைப் பாடல்கள் (2, 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 8, 9) பத்தும், 37 - 42 ஏடுகளில் அருண்மொழி மாலை 31 பாடல்களும் எழுதப் பெற்றுள்ளன. 53-55 ஏடுகள் இன்பமாலை, 56 ஆம் ஏட்டில் இரண்டாம் திருமுறை அபராதத்தாற்றாமை தொடங்குகிறது. மேலே இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் தொடர்கின்றன.

32. இத்திருமுறை இப்பதிப்பில் புதிதாக வகுக்கப் பெற்றது. பழைய முதல் திருமுறையின் முதல் ஆறு நூல்களும், இரண்டாம் திருமுறைப் பதிகங்கள் நான்கும், பழைய ஐந்தாம் திருமுறை சித்தி விநாயகர் பதிகங்கள் நான்கும், தனிப்பாசுரப்பகுதிப் பதிகங்கள் பன்னிரண்டும், கீர்த்தனைப்பகுதிப் பதிகம் ஒன்றும் சேர்ந்தது.

33. இப்பெயர் இப்பதிப்பில் புதிதாக இடப்பெற்றது. பழைய பெயர், விண்ணப்பப் பதிகம்.

34. இப்பெயர் இப்பதிப்பில் புதிதாக இடப்பெற்றது. பழைய பெயர், திருஅருட்பதிகம்.

35. இத்திருமுறை இப்பதிப்பில் புதிதாக வகுக்கப்பெற்றது. பழைய இரண்டாம் திருமுறையிலுள்ள பொதுப்பதிகங்களும், தில்லையைக் குறித்த பதிகங்களும், கீர்த்தனைப் பகுதியின் இசைப்பாடல்கள் சிலவும், தனிப்பாசுரப் பகுதியின் ஆனந்தநடனப் பதிகமும் சேர்ந்தது.

36. இப்பெயர் இப்பதிப்பில் புதிதாக இடப்பெற்றது. பழைய பெயர், திருவண்ணப் பதிகம்.

37, 38. இவ்விரு பதிகங்களும் தொ.வே. இரண்டாம் திருமுறையில் உள்ளவை. இவற்றை ஆ.பா. ஆறாம் திருமுறை முன்பகுதியில் (பூர்வஞான சிதம்பரப் பகுதி) சேர்த்தார்.

39. தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரால் நான்காம் திருமுறையாக வகுக்கப் பெற்ற இப்பன்னிரு மாலைகளும் அப்படியே இங்கு ஐந்தாம் திருமுறையாக வைக்கப் பெற்றுள்ளன. இப்பன்னிரண்டுமாலைகளில், ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை ஒன்று தவிர, ஏனைய பதினொரு மாலைகளுக்கும் அடிகள் எழுதியருளிய மூலக் காகித ஏடுகள் உள்ளன. அபராத மன்னிப்பு மாலைக்கு "அடிகளார் கையெழுத்தாவது அன்பர்களுடைய படிகளாவது கிடைக்கவில்லை" என்று ஆ.பா. குறிப்பிடுகிறார். பாலகிருஷ்ண பிள்ளைக்குக் கிடைக்காத இதன் மூலம் (அடிகள் திருக்கரத்தால் எழுதப் பெற்ற காகித ஏடுகள்) எமது பார்வைக்குக் கிடைத்தன. "அபராத மன்னிப்பு மாலை" என்று அடிகளே பெயரிட்டிருக்கிறார். "நான்காம் திருமுறையில் பதிகங்களை வரிசைப்படுத்தியவரும் தலைப்புப் பெயர்கள் இல்லாதனவற்றிற்குத் தலைப்புப் பெயர்கள் இட்டவரும் புலவர் பெருமகனாரான தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்களே ஆவர்" என ஆ.பா. குறிப்பிடுவது (பூர்வஞான சிதம்பரப்பகுதி பக்.2, அடிக்குறிப்பு) சரியன்று. பதிகங்களைத் (மாலைகளை) தொ.வே. வரிசைப்படுத்தவில்லை. இப்போது உள்ள வரிசையிலேயே அடிகள் எழுதியுள்ளார். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 என எண்ணும் இட்டிருக்கிறார். 1 - 8 மாலைகளின் தொடக்கத்தில் அவ்வவற்றின் பெயர்களையும் அடிகளே எழுதியிருக்கிறார். ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலையின் தொடக்கத்தில் "திருஞானசம்பந்த சாமிகள்" என்றும், ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலையின் தொடக்கத்தில் "சுந்தரமூர்த்தி சாமிகள்" என்றும் ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலையின் தொடக்கத்தில் "வாதவூரடிகள்" என்றும் எழுதியிருக்கிறார். இம்மூன்று மாலைகளும் இவ்வரிசையிலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளன. ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை ஒன்றுக்கு மட்டும் அடிகளின் கையெழுத்து மூலம் கிடைக்கவில்லை. மற்ற மூவரது மாலைகளுக்கும் தலைப்பிட்டுள்ள அடிகள் இதற்கும் தலைப்பிட்டிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை, ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை, ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை என்ற பெயர்கள் தொ. வே. அமைத்தவை. இது தவிர பெயரிடுதற்கு வேறு இடமில்லை. வரிசைப்படுத்தற்கு இடமேயில்லை.

இத்திருமுறையின் சிறப்பியல்புகள்:-

1. இதன் 12 பதிகங்களும் "மாலை"கள்.
2. 12 - ம் அடிகள் எழுதியருளிய வரிசையிலேயே உள்ளன.
3. 12-இல் 11-க்கு அடிகள் கையெழுத்து மூலங்கள் (காகித ஏடுகள்) கிடைத்துள்ளன.
4. 12 - இல் 9 மாலைகள் எண்சீர் விருத்தங்கள்.
5. 12 - இல் 8 க்கு அடிகள் இட்ட பெயர்.
6. முதல் 8 மாலைகள் தில்லையைப் பற்றியவை.
7. அடுத்த 4 மாலைகள் நால்வரைப் பற்றியவை.
8. (பழைய) மூன்றாம் திருமுறையைவிட இதில் 3 பாடல்களே அதிகம்.

திருஅருட்பா

திருமுறை, பதிகம், பாடல் அடைவு

திருமுறை	பதிகம்	பாடல்	பாட்டு எண்
1	52	570	1-570
2	103	1388	571-1958
3	27	612	1959-2570
4	41	458	2571-3028
5	12	238	3029-3266
6	144	2552	3267-5818
	379	5818	

ஆசிரிய வணக்கம்

அடிகளாரின் மாணாக்கர்
புராணிகர் பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை இயற்றியது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாய்மலர்ந்த பெருங்கருணைத் தத்துவனார் எங்கள்
சனிப்பிறப்பை ஒறுத்துவினைத் தனித்தொடக்கை அறுக்க
ஏய்மலர்ந்த கருணைதிரு மேனிகொண்ட காலத்து)
எண்தோளோ இருதோளோ முக்கண்ணோ இருமை
ஆய்மலர்ந்த அருட்கண்ணோ நாமம்எழுத்து) ஐந்தோ
அன்றிஅருள் இராமலிங்க அற்புதப்பொற் பெயரோ
வாய்மலர்ந்த(து) ஈரிரண்டு மறையோமூ விரண்டு
மாமுறையோ வகுத்துரையீர் மயக்கொழிமா தவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நூற்சிறப்பு

மதுரைத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆதீனம்

சிதம்பர சுவாமிகள்

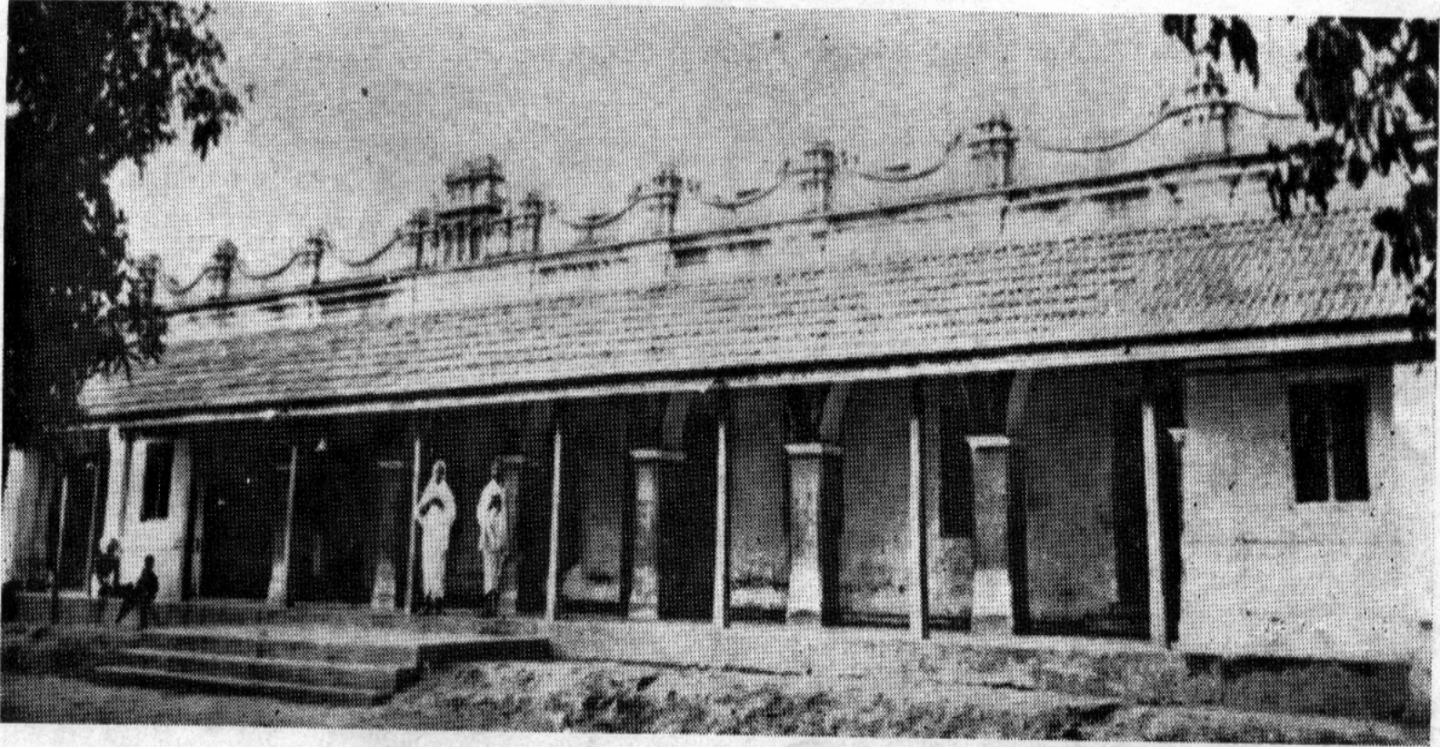
அருளியது

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோன் மாந்தர்கள்தம்
உண்ணீர் சிவம்விளங்க ஓங்குவிக்கும் - கண்மணியாம்
நங்கள் இராமலிங்கன் நல்லஅருட் பாமுறையைத்
துங்கமுற மாணா தொழு.

திருச்சிற்றம்பலம்

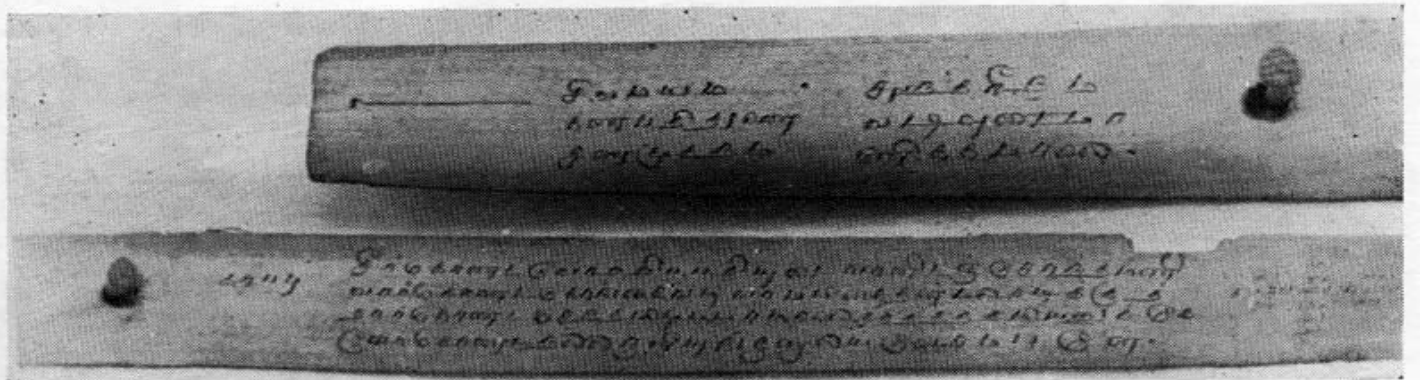

சத்தியதருமச்சாலை, வடலூர்.

23-5-1867

பழைய தோற்றம். வாயிலில் சாதுக்கள் இருவர் நிற்கின்றனர்.

அடிகளால் எழுதியருளப்பெற்ற வடிவுடைமாணிக்கமாலைச் சுவடியின் காப்பேடு

வ. சிவமயம் கணபதிதுணை சண்முகநம சுந்தரீநம வடிவுடைமாணிக்கமாலை

* சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதியுடை யானிடஞ் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமியனாக்கே
யேர்கொண்ட நல்லரு ளீயுங் குணாலய வேரம்பனே.

சிவ
சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ சிவ
சிவ சிவ
சிவ

காப்பு

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே

திரு அருட்பா

முதல் திருமுறை

1. தெய்வமணி மாலை

சென்னைக் கந்தகோட்டம்
பன்னிரு சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1 திருஓங்கு புண்ணியச் செயல்ஓங்கி அன்பருள்
திறலோங்கு செல்வம்ஓங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பம்
திகழ்ந்தோங்க அருள்கொடுத்து
மருஓங்கு செங்கமல மலர்ஓங்கு வணம்ஓங்க
வளர்கருணை மயம்ஓங்கிஓர்
வரம்ஓங்கு தெள்அமுத வயம்ஓங்கி ஆனந்த
வடிவாகி ஓங்கிஞான
உருஓங்கும் உணர்வின்நிறை ஒளிஓங்கி ஓங்கும்மயில்
ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்கும்
உறவோங்கும் நிற்பதம்என் உளம்ஓங்கி வளம்ஓங்க
உய்கின்ற நாள்ளந்தநாள்
தருஓங்கு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

2 பரம்ஏது வினைசெயும் பயன்ஏது பதிஏது
 பசுஏது பாசம்ஏது
 பத்திர தடைகின்ற முத்திர தருள்ஏது
 பாவபுண் யங்கள்ஏது
 வரம்ஏது தவம்ஏது விரதம்ஏ தொன்றும்இலை
 மனம்விடும் புணவுண்டுநல்
 வத்திரம் அணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு
 மலர்சூடி விளையாடிமேல்
 கரமேவ விட்டுமுலை தொட்டுவாழ்ந் தவரொடு
 கலந்துமகிழ் கின்றசுகமே
 கண்கண்ட சுகம்இதே கைகண்ட பலன்எனும்
 கயவரைக் கூடாதருள்
 தரமேவு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

2

3 துடிஎன்னும் இடைஅனம் பிடிஎன்னும் நடைமுகில்
 துணைஎனும் பிணையல்அளகம்
 குதென்னும் முலைசெழுந் தாதென்னும் அலைபுனல்
 சுழிஎன்ன மொழிசெய்உந்தி
 வடிஎன்னும் விழிநிறையும் மதிஎன்னும் வதனம்என
 மங்கையர்தம் அங்கம்உற்றே
 மனம்என்னும் ஒருபாவி மயல்என்னும் அதுமேவி
 மாழ்கநான் வாழ்கஇந்தப்
 படிஎன்னும் ஆசையைக் கடிஎன்ன என்சொல்லிப்
 படிஎன்ன அறியாதுநின்
 படிஎன்ன என்மொழிப் படிஇன்ன வித்தைநீ
 படிஎன்னும் என்செய்குவேன்
 தடிதுன்னும் மதில்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

3

4 வள்ளல்உனை உள்ளபடி வாழ்த்துகின் றோர்தமை
 மதித்திடுவ தன்றிமற்றை
 வானவரை மதிஎன்னில் நான்அவரை ஒருகனவின்
 மாட்டினும் மறந்தும்மதியேன்
 கள்ளம்அறும் உள்ளம்உறும் நிற்பதம்அ லால்வேறு
 கடவுளர் பதத்தைஅவர்என்
 கண்எதிர் அடுத்தைய நண்என அளிப்பினும்
 கடுஎன வெறுத்துநிற்பேன்
 எள்ளளவும் இம்மொழியி லேசுமொழி அன்றுண்மை
 என்னை ஆண் டருள்புரிசுவாய்
 எந்தந்தை யேஎனது தாயேஎன் இன்பமே
 என்றன்அறி வேஎன்அன்பே
 தள்ளரிய சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

4

5 பதிபூசை முதலநற் கிரியையால் மனம்எனும்
 பசுகரணம் ஈங்கசுத்த
 பாவனை அறச்சுத்த பாவனையில் நிற்கும்மெய்ப்
 பதியோக நிலைமைஅதனான்
 மதிபாசம் அற்றதின் அடங்கிடும் அடங்கவே
 மலைவில்மெய்ஞ் ஞானமயமாய்
 வரவுபோக கற்றநிலை கூடும்என எனதுளே
 வந்துணர்வு தந்தகுருவே
 துதிவாய்மை பெறுசாந்த பதம்மேவு மதியமே
 துரிசறு சுயஞ்சோதியே
 தோகைவா கனமீ திலங்கவரு தோன்றலே
 சொல்லரிய நல்லதுணையே
 ததிபெறும் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

5

6 **காமஉட்** பகைவனும் **கோபவெங்** கொடியனும்
 கனலோப முழுமுடனும்
 கடுமோக வீணனும் கொடுமதம் எனுந்துட்ட
 கண்கெட்ட ஆங்காரியும்
 ஏமம்அறு **மாச்சரிய** விழலனும் **கொலை**என்
 றியம்புபா தகனுமாம்**இவ்**
வெழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
 எனைப்பற்றி டாமல்அருள்வாய்
 சேமமிகு மாமறையின் ஓம்எனும் அருட்பதத்
 திறன்அருளி மலயமுனிவன்
 சிந்தனையின் வந்தனைஉ வந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ
 தேசிக சிகாரத்னமே
 தாமம்ஒளிர் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகர் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

6

7 நிலைஉறும் நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடு
 நிகழ்சாந்த மாம்புதல்வனும்
 நெறிபெறும் உதாரகுணம் என்னும்நற் பொருளும்மருள்
 நீக்கும்அறி வாம்துணைவனும்
 மலைவறு நிராங்கார நண்பனும் சுத்தமுறு
 மனம்என்னும் நல்ஏவலும்
 வருசகல கேவலம்இ லாதஇட மும்பெற்று
 வாழ்கின்ற வாழ்வருளுவாய்
 அலைஇலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
 அமுதமே குமுதமலர்வாய்
 அணிகொள்பொற் கொடிபசங் கொடிஇரு புறம்படர்ந்
 தழகுபெற வருபொன்மலையே
 தலைவர்புகழ் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

7

8 ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ஒன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
 உறவுகல வாமைவேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
 பேசா திருக்கவேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
 பிடியா திருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும்உனை
 மறவா திருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வில்நான் வாழவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

8

9 ஈஎன்று நான்ஒருவர் இடம்நின்று கேளாத
 இயல்பும்என் னிடம்ஒருவர்ஈ
 திடுஎன்ற போதவர்க் கிலைஎன்று சொல்லாமல்
 இடுகின்ற திறமும்இறையாம்
 நீஎன்றும் எனைவிடா நிலையும்நான் என்றும்உள
 நினைவிடா நெறியும்அயலார்
 நிதிஒன்றும் நயவாத மனமும்மெய்ந் நிலைநின்று
 நெகிழாத திடமும்உலகில்
 சீஎன்று பேய்என்று நாய்என்று பிறர் தமை
 தீங்குசொல் லாததெளிவும்
 திரம்ஒன்று வாய்மையும் தூய்மையும் தந்துநின்
 திருவடிக் காளாக்குவாய்
 தாய்ஒன்று சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

9

10 கரையில்வீண் கதைஎலாம் உதிர்கருங் காக்கைபோல்
கதறுவார் கள்ளுண்டதீக்
கந்தம்நா றிடஊத்தை காதம்நா றிடஉறு
கடும்பொய்க்குரு காதம்நாற
வரையில்வாய் கொடுதர்க்க வாதம்இடு வார்சிவ
மணங்கமழ் மலர்ப்பொன்வாய்க்கு
மவுனம்இடு வார்இவரை மூடர்என ஓதுறு
வழக்குநல் வழக்கெனினும்நான்
உரையில்வர் தமையுறா துனதுபுகழ் பேசும்அவ
ரோடுறவு பெறஅருளுவாய்
உயர்தெய்வ யானையொடு குறவர்மட மாணும்உள்
உவப்புறு குணக்குன்றமே
தரையில்உயர் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

10

11 நாம்பிரமம் நமைஅன்றி ஆம்பிரமம் வேறில்லை
நன்மைதீ மைகளும் இல்லை
நவில்கின்ற வாகிஆந் தரம்இரண்டினும்ஒன்ற
நடுநின்ற தென்றுவீணாள்
போம்பிரம நீதிகேட் போர்பிரமை யாகவே
போதிப்பர் சாதிப்பர்தாம்
புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினைஒன்று
போந்திடில் போகவிடுவார்
சாம்பிரம மாம்பிவர்கள் தாம்பிரமம் எனும்அறிவு
தாம்புபாம் பெனும்அறிவுகாண்
சத்துவ அகண்டபரிபுரண காரஉப
சாந்தசிவ சிற்பிரமநீ
தாம்பிரிவில் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

11

12 பார்தொண்ட நடையில்வன் பசீதொண்டு வந்திரப்
 பார்துகம் பார்த்திரங்கும்
 பண்புந்நின் திருவடிக் கன்புந்நிறை ஆயுளும்
 பதியுந்நல் நிதியுந்நணர்வுந்
 சீர்தொண்ட நிறையுந்நடப் பொறையுந்நெய்ப்பு புகழுந்நோய்த்
 தீமைஒரு சற்றுந்நண்ணுகாத்
 திறழுந்நெய்த் திடழுந்நல் இடழுந்நின் அடியர்புகழ்
 செப்புகின் றோர்அடைவர்காண்
 கூர்தொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலும் மயிலும்ஒரு
 கோழியங் கொடியுந்நிண்ணோர்
 கோமான்தன் மகளுந்நொரு மாமான்தன் மகளுந்நமால்
 கொண்டநின் கோலமறவேன்
 தார்தொண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தன்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

12

13 வன்பெரு நெருப்பினைப் புன்புழப் பற்றுமோ
 வாளைஒரு மான்தாவுமோ
 வலியுள்ள புலியைஓர் எலிசீறு மோபெரிய
 மலையைஓர் ஈச்சிறகினால்
 துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் துண்ணொரு
 துரும்பினால் துண்டமாமோ
 சூரியனை இருள்வந்து சூழமோ காற்றில்மழை
 தோயுமோ இல்லைஅதுபோல்
 அன்புடைய நின்அடியர் பொன்அடியை உன்னும்அவர்
 அடிமலர் முடிக்கணிந்தோர்க்
 கவலமுறு மோகாமம் வெகுளிஉறு மோமனத்
 தற்பழும்வி கற்பம்உறுமோ
 தன்புகழ்செய் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தன்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

13

14 கானலிடை நீரும்ஒரு கட்டையில் கள்வனும்
காண்உறு கயிற்றில் அறவும்
கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
கதித்தபித் தளையின்இடையும்
மானலில் கண்டுள மயங்கல்போல் கற்பனையை
மாயையில் கண்டுவீணே
மனைஎன்றும் மகவென்றும் உறவென்றும் நிதிஎன்றும்
வாழ்வென்றும் மானம்என்றும்
ஊனலின் உடம்பென்றும் உயிரென்றும் உளம்என்றும்
உள்ளன்றும் வெளிஎன்றும்வான்
உலகென்றும் அளவறுவி காரம்உற நின்றஎனை
உண்மைஅறி வித்தகுருவே
தானமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தன்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

14

15 கற்றொளிகொள் உணர்வினோர் வேண்டாத இப்பெருங்
கன்மவுட லில்பருவம்நேர்
கண்டழியும் இளமைதான் பகல்வேட மோபுரைக்
கடல்நீர்கொ லோகபடமோ
உற்றொளியின் வெயில்இட்ட மஞ்சளோ வான்இட்ட
ஒருவிலோ நீர்க்குமிழியோ
உரைஅனல் பெறக்காற்றுள் ஊதும் துரத்தியோ
ஒன்றும்அறி யேன் இதனைநான்
பற்றுறுதி யாக்கொண்டு வனிதையைர்கண் வலையினில்
பட்டுமதி கெட்டுழன்றே
பாவமே பயில்கின்ற தல்லாது நின்அடிப்
பற்றணுவும் உற்றறிகிலேன்
சற்றைஅகல் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தன்முகத் துய்யமணி உன்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

15

16 சடமாகி இன்பம் தராதாகி மிகுபெருஞ்
 சஞ்சலா காரமாகிச்
 சற்றாகி வெளிமயல் பற்றாகி ஓடும்இத்
 தன்மைபெறு செல்வமந்தோ
 விடமாகி ஒருகபட நடமாகி யாற்றிடை
 விரைந்துசெலும் வெள்ளம்ஆகி
 வேலைஅலை யாகிஆங் காரவலை யாகிமுதிர்
 வேனில்உறு மேகம்ஆகிக்
 கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாய்க்
 காலோடும் நீராகியே
 கற்பிலா மகளிர்போல் பொற்பிலா துழலும்இது
 கருதாத வகைஅருளுவாய்
 தடமேவு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

16

17 உப்புற்ற பாண்டம்என ஒன்பது துவாரத்துள்
 உற்றசும் பொமுகும்உடலை
 உயர்கின்ற வானிடை எறிந்தகல் என்றும்மலை
 உற்றிழியும் அருவிஎன்றும்
 வெப்புற்ற காற்றிடை விளக்கென்றும் மேகம்உறு
 மின்என்றும் வீசுகாற்றின்
 ழிமற்பட்ட பஞ்சென்றும் மஞ்சென்றும் வினைதந்த
 வெறுமாய வேடம்என்றும்
 கப்புற்ற பறவைக் குடம்பைஎன் றும்பொய்த்த
 கனவென்றும் நீரில்எழுதும்
 கைஎழுத் தென்றும்உட் கண்டுகொண் டதிலாசை
 கைவிடேன் என்செய்குவேன்
 தப்புற்ற சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

17

18 எந்தைநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கும்
 ஏக்கற்றி ருக்கும்வெறுவாய்
 எங்கள்பெரு மான்உனை வணங்காத மூடர்தலை
 இகழ்விற கெடுக்கும்தலை
 கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
 கலநீர் சொரிந்தஅழகண்
 கடவுள்நின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
 கைத்திழவு கேட்கும்செவி
 பந்தம்அற நினைஎணாப் பாவிகள் தம்நெஞ்சம்
 பகீர்என நடுங்கும்நெஞ்சம்
 பரமநின் திருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர்கை
 பலிஏற்க நீள்கொடுங்கை
 சந்தமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

18

19 ஐயநின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லதெள்
 அழுதுண் டுவந்ததிருவாய்
 அப்பநின் திருவடி வணங்கினோர் தலைமுடி
 அணிந்தோங்கி வாழுந்தலை
 மெய்யநின் திருமேனி கண்டபுண் ணியர்கண்கள்
 மிக்கஒளி மேவுகண்கள்
 வேலநின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
 விழாச்சபம் கேட்கும்செவி
 துய்யநின் பதம்எண்ணும் மேலோர்கள் நெஞ்சம்மெய்ச்
 சுகரூப மானநெஞ்சம்
 தோன்றல்உன் திருமுன் குவித்தபெரி யோர்கைகள்
 சுவர்ன்னமிடு கின்றகைகள்
 சையம்உயர் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

19

20 உழல்உற்ற உழவுமுதல் உறுதொழில் இயற்றிமலம்
 ஒத்தபல பொருள்ஈட்டிவீண்
 உறுவயிறு நிறையவெண் சோறடைத் திவ்வுடலை
 ஒதிபோல் வளர்த்துநாளும்
 விழல்உற்ற வாழ்க்கையை விரும்பினேன் ஐயஇவ்
 வெய்யஉடல் பொய்என்கிலேன்
 வெளிமயக் கோமாய விடமயக் கோஎனது
 விதிமயக் கோஅறிகிலேன்
 கழல்உற்ற நின்துணைக் கால்மலர் வணங்கிநின்
 கருணையை விழைந்துகொண்டெம்
 களைகணை ஈராறு கண்கொண்ட என்றன்இரு
 கண்ணைஎ னப்புகழ்கிலேன்
 தழைவுற்ற சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

20

21 வானம்எங் கேஅமுத பானம்எங்கே அமரர்
 வாழ்க்கைஅபி மானம்எங்கே
 மாட்சிஎங் கேஅவர்கள் சூழ்ச்சிஎங் கேதேவ
 மன்னன்அர சாட்சிஎங்கே
 ஞானம்எங் கேமுனிவர் மோனம்எங் கேஅந்த
 நான்முகன் செய்கைஎங்கே
 நாரணன் காத்தலை நடத்தல்எங் கேமறை
 நவின்றிடும் ஒழுக்கம்எங்கே
 ஈனம்அங் கேசெய்த தாருகனை ஆயிர
 இலக்கம்உறு சிங்கமுகனை
 எண்அரிய திறல்பெற்ற சூரனை மறக்கருணை
 ஈந்துபணி கொண்டிலைஎனில்
 தானமிங் கேர்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

21

22 மனமான ஒருசிறுவன் மதியான குருவையும்
 மதித்திடான் நின் அடிச்சீர்
 மகிழ்கல்வி கற்றிடான் சும்மாஇ ரான்காம
 மடுவினிடை வீழ்ந்துசுழல்வான்
சினமான வெஞ்சுரத் துழலுவன் உலோபமாம்
 சிறுகுகையி னூடுபுகுவான்
 செறுமோக இருளிடைச் செல்குவான் **மதம்**எனும்
 செய்குன்றில் ஏறிவிழுவான்
 இனமான **மாச்சரிய** வெங்குழியின் உள்ளே
 இறங்குவான் சிறிதும்அந்தோ
 என்சொல்கே ளான்எனது கைப்படான் மற்றிதற்
 கேழையேன் என்செய்குவேன்
 தனநீடு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

22

23 வாய்கொண் டுரைத்தல்அரி தென்செய்கேன் என்செய்கேன்
 வள்ளல்உன் சேவடிக்கண்
 மன்னாது பொன்னாசை மண்ணாசை பெண்ணாசை
 வாய்ந்துழலும் எனதுமனது
 பேய்கொண்டு கள்உண்டு கோலினால் மொத்துண்டு
 பித்துண்ட வன்குரங்கோ
 பேசுறு குலாலனாற் சுழல்கின்ற திகிரியோ
 பேதைவிளை யாடுபந்தோ
 காய்கொண்டு பாய்கின்ற வெவ்விலங் கோபெருங்
 காற்றினாற் சுழல்கறங்கோ
 காலவடி வோஇந்தர் ஜாலவடி வோஎனது
 கர்மவடி வோஅறிகிலேன்
 தாய்கொண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

23

24 கற்றமே லவரொடும் கூடிநில் லேன்கல்வி
கற்கும்நெறி தேர்ந்துகல்வேன்
கனிவுகொண் டுனதுதிரு அடியைஒரு கனவினும்
கருதிலேன் நல்லன்அல்வேன்
குற்றமே செய்வதென் குணமாகும் அப்பெருங்
குற்றம்எல் லாம்குணம்எனக்
கொள்ளுவது நின்அருட்குணமாகும் என்னில்என்
குறைதவிர்த் தருள்புரிசுவாய்
பெற்றமேல் வரும்ஒரு பெருந்தகையின் அருள்உருப்
பெற்றெழுந் தோங்குசுடரே
பிரணவா காரசின் மயவிமல சொருபமே
பேதமில் பரப்பிரமமே
தற்றகைய சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

24

25 பாய்ப்பட்ட புலிஅன்ன நாய்ப்பட்ட கயவர்தம்
பாழ்ப்பட்ட மனையில்நெடுநாள்
பண்பட்ட கழுநீரும் விண்பட்ட இன்னமுது
பட்டபா டாகும்அன்றிப்
போய்ப்பட்ட புல்லுமணி பூப்பட்ட பாடும்நற்
பூண்பட்ட பாடுதவிடும்
புண்பட்ட உமியும்உயர் பொண்பட்ட பாடவர்கள்
போகம்ஒரு போகமாமோ
ஆய்ப்பட்ட மறைமுடிச் சேய்ப்பட்ட நின்அடிக்
காட்பட்ட பெருவாழ்விலே
அருள்பட்ட நெறியும்மெய்ப் பொருள்பட்ட நிலையும்உற
அமர்போக மேபோகமாம்
தாய்ப்பட்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

25

26 சேவலம் கொடிகொண்ட நினைஅன்றி வேறுசிறு
 தேவரைச் சிந்தைசெய்வோர்
 செங்கனியை விட்டுவேப் பங்கனியை உண்ணும்ஒரு
 சிறுகருங் காக்கைநிகர்வார்
 நாவலங் காரம்அற வேறுபுகழ் பேசிநின்
 நற்புகழ் வழத்தாதபேர்
 நாய்ப்பால் விரும்பிஆன் தூய்ப்பாலை நயவாத
 நவையுடைப் பேயர் ஆவார்
 நீவலந் தரநினது குற்றேவல் புரியாது
 நின்றுமற் றேவல்புரிவோர்
 நெல்லுக் கிறைக்காது புல்லுக் கிறைக்கின்ற
 நெடியவெறு வீணராவார்
 தாவலம் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

26

27 பிரமன்இனி என்னைப் பிறப்பிக்க வல்லனோ
 பெய்சிறையில் இன்னும்ஒருகால்
 பின்பட்டு நிற்குமோ முன்பட்ட சூட்டில்
 பெறுந்துயர் மறந்துவிடுமோ
 இரவுநிறம் உடைஇயமன் இனிஎனைக் கனவினும்
 இறப்பிக்க எண்ணம்உறுமோ
 எண்ணுறான் உதைஉண்டு சிதைஉண்ட தன்உடல்
 இருந்தவடு எண்ணுறானோ
 கரவுபெறு வினைவந்து நலியுமோ அதனைஒரு
 காசுக்கும் மதியேன்எலாம்
 கற்றவர்கள் பற்றும்நின் திருஅருளை யானும்
 கலந்திடப் பெற்றுநின்றேன்
 தரமருவு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

27

28 நீர்உண்டு பொழிகின்ற கார்உண்டு விளைகின்ற
 நிலன்உண்டு பலனும்உண்டு
 நிதிஉண்டு துதிஉண்டு மதிஉண்டு கதிகொண்ட
 நெறிஉண்டு நிலையும் உண்டு
 ஊர்உண்டு பேர்உண்டு மணிஉண்டு பணிஉண்டு
 உடைஉண்டு கொடையும்உண்டு
 உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தம்உறும்
 உளம்உண்டு வளமும்உண்டு
 தேர்உண்டு கரிஉண்டு பரிஉண்டு மற்றுள்ள
 செல்வங்கள் யாவும்உண்டு
 தேன்உண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நிற்பதத்
 தியானமுண் டாயில்அரசே
 தார்உண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

28

29 உளம்எனது வசம்நின்ற தில்லைஎன் தொல்லைவினை
 ஒல்லைவிட் டிடவுமில்லை
 உன்பதத் தன்பில்லை என்றனக் குற்றதுணை
 உனைஅன்றி வேறும்இல்லை
 இளையன்அவ னுக்கருள வேண்டும்என் றுன்பால்
 இசைக்கின்ற பேரும்இல்லை
 ஏழையவ னுக்கருள்வ தேன்என்றுன் எதிர்நின்
 றியம்புகின் றோரும்இல்லை
 வளமருவும் உனதுதிரு அருள்குறைவ தில்லைமேல்
 மற்றொரு வழக்கும்இல்லை
 வந்திரப் போர்களுக் கிலைஎன்ப தில்லைநீ
 வன்மனத் தவனும்அல்லை
 தளர்விலாச் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

29

30 எத்திக்கும் என்உளம் தித்திக்கும் இன்பமே
 என்உயிர்க் குயிராகும்ஓர்
 ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே
 என்பெருஞ் செல்வமேநன்
 முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான
 மூர்த்தியே முடிவிலாத
 முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்
 முத்தாடும் அருமைமகனே
 பத்திக் குவந்தருள் பரிந்தருளும் நின்அடிப்
 பற்றருளி என்னைஇந்தப்
 படியிலே உழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனாப்
 பண்ணாமல் ஆண்டருளுவாய்
 சத்திக்கும் நீர்ச்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

30

31 நான்கொண்ட விரதம்நின் அடிஅலால் பிறர்தம்மை
 நாடாமை ஆகும்இந்த
 நல்விரத மாம்கனியை இன்மைஎனும் ஒருதுட்ட
 நாய்வந்து கவ்விஅந்தோ
 தான்கொண்டு போவதினி என்செய்வேன் என்செய்வேன்
 தளராமை என்னும்ஒருகைத்
 தடிகொண் டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனேன்
 தன்முகம் பார்த்தருளுவாய்
 வான்கொண்ட தெள்அமுத வாரியே மிகுகருனை
 மழையே மழைக்கொண்டலே
 வள்ளலே என்இருகண் மணியேஎன் இன்பமே
 மயில்ஏறு மாணிக்கமே
 தான்கொண்ட சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வமணியே.

31

திருச்சிற்றம்பலம்.

2. கந்தர் சரணப்பத்து
சென்னைக் கந்தகோட்டம்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 32 அருளார் அமுதே சரணம் சரணம்
அழகா அமலா சரணம் சரணம்
பொருளா எனைஆள் புனிதா சரணம்
பொன்னே மணியே சரணம் சரணம்
மருள்வார்க் கரியாய் சரணம் சரணம்
மயில்வா கனனே சரணம் சரணம்
கருணா லயனே சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 1
- 33 எண்ணேர் மறையின் பயனே சரணம்
பதியே பரமே சரணம் சரணம்
விண்ணேர் ஒளியே வெளியே சரணம்
வெளியின் விளைவே சரணம் சரணம்
உண்ணேர் உயிரே உணர்வே சரணம்
உருவே அருவே உறவே சரணம்
கண்ணே மணியே சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 2
- 34 முடியா முதலே சரணம் சரணம்
முருகா குமரா சரணம் சரணம்
வடிவேல் அரசே சரணம் சரணம்
மயிலூர் மணியே சரணம் சரணம்
அடியார்க் கெளியாய் சரணம் சரணம்
அரியாய் பெரியாய் சரணம் சரணம்
கடியாக் கதியே சரணம் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 3

- 35 பூவே மணமே சரணம் சரணம்
 பொருளே அருளே சரணம் சரணம்
 கோவே குகனே சரணம் சரணம்
 குருவே திருவே சரணம் சரணம்
 தேவே தெளியே சரணம் சரணம்
 சிவசண் முகனே சரணம் சரணம்
 காவேர் தருவே சரணம் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 4
- 36 நடவும் தனிமா மயிலோய் சரணம்
 நல்லார் புகழும் வல்லோய் சரணம்
 திடமும் திருவும் தருவோய் சரணம்
 தேவர்க் கரியாய் சரணம் சரணம்
 தடவண் புயனே சரணம் சரணம்
 தனிமா முதலே சரணம் சரணம்
 கடவுள் மணியே சரணம் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 5
- 37 கோலக் குறமான் கணவா சரணம்
 குலமா மணியே சரணம் சரணம்
 சீலத் தவருக் கருள்வோய்சரணம்
 சிவனார் புதல்வா சரணம் சரணம்
 ஞாலத் துயர்தீர் நலனே சரணம்
 நடுவா கியநல் ஒளியே சரணம்
 காலன் தெறுவோய் சரணம் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 6
- 38 நங்கட் கினியாய் சரணம் சரணம்
 நந்தா உயர்சம் பந்தா சரணம்
 திங்கட் சடையான் மகனே சரணம்
 சிவைதந் தருளும் புதல்வா சரணம்
 துங்கச் சுகம்நன் றருள்வோய் சரணம்
 சுரர்வாழ்த் திடுநம் துரையே சரணம்
 கங்கைக் கொருமா மதலாய் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 7

- 39 ஒளியுள் ஒளியே சரணம் சரணம்
 ஒன்றே பலவே சரணம் சரணம்
 தெளியும் தெருளே சரணம் சரணம்
 சிவமே தவமே சரணம் சரணம்
 அளியும் கனியே சரணம் சரணம்
 அமுதே அறிவே சரணம் சரணம்
 களியொன் றருள்வோய் சரணம் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 8
- 40 மன்னே எனைஆள் வரதா சரணம்
 மதியே அடியேன் வாழ்வே சரணம்
 பொன்னே புனிதா சரணம் சரணம்
 புகழ்வார் இதயம் புகுவாய் சரணம்
 அன்னே வடிவேல் அரசே சரணம்
 அறுமா முகனே சரணம் சரணம்
 கன்னேர் புயனே சரணம் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 9
- 41 வேதப் பொருளே சரணம் சரணம்
 விண்ணோர் பெருமான் சரணம் சரணம்
 போதத் திறனே சரணம் சரணம்
 புனைமா மயிலோய் சரணம் சரணம்
 நாதத் தொலியே சரணம் சரணம்
 நவைஇல் லவனே சரணம் சரணம்
 காதுக் கினிதாம் புகழோய் சரணம்
 கந்தா சரணம் சரணம் சரணம் 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தணிகைப் பதிகங்கள்

3. பிரார்த்தனை மாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 42 சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களும் தாமரைத் தாள்களும்ஓர்
கூர்கொண்ட வேலும் மயிலும்நற் கோழிக் கொடியும்அருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகை சலமும்என் கண்ணுற்றதே.¹ 1
1. கண்ணுற்ற தென்பது ஒருமை பன்மை மயக்கம். தொ. வே.
- 43 கண்முன் றுறுசெங் கரும்பின்முத் தேபதம் கண்டிடுவான்
மண்முன் றுலகும் வழத்தும் பவள மணிக்குன்றமே
திண்முன்று நான்கு புயங்கொண் டொளிர்வச் சிரமணியே
வண்முன் றலர்மலை வாழ்மயில் ஏறிய மாணிக்கமே. 2
- 44 மாணித்த ஞான மருந்தேஎன் கண்ணின்உள் மாமணியே
ஆணிப்பொன் னேஎன தாருயி ரேதணி காசலனே
தாணிற்கி லேன்நினைத் தாழாத வஞ்சர் தமதிடம்போய்ப்
பேணித் திரிந்தனன் அந்தோஎன் செய்வன்ஓப் பேதையனே. 3
- 45 அன்னே எனைத்தந்த அப்பாஎன் றேங்கி அலறுகின்றேன்
என்னேஓவ் வேழைக் கிரங்காது நீட்டித் திருத்தல்எந்தாய்
பொன்னே சுகுணப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த
மன்னே கலப மயில்மேல் அழகிய மாமணியே. 4
- 46 மணியே தினைப்புன வல்லியை வேண்டி வளர்மறைவான்
கணியே எனநின்ற கண்ணே என்உள்ளக் களிநறவே
பணியேன் எனினும் எனைவலிந் தாண்டுன் பதந்தரவே
நணியே தணிகைக்கு வாஎன ஓர்மொழி நல்குவையே. 5

- 47 நல்காத ஈனர்தம் பாற்சென் றிரந்து நவைப்படுதல்
மல்காத வண்ணம் அருள்செய்கண் டாய்மயில் வாகனனே
பல்காதல் நீக்கிய நல்லோர்க் கருளும் பரஞ்சுடரே
அல்காத வண்மைத் தணிகா சலத்தில் அமர்ந்தவனே. 6
- 48 அமரா வதிஇறைக் காருயிர் ஈந்த அருட்குன்றமே
சமரா புரிக்கர சேதணி காசலத் தற்பரனே
குமரா பரம குருவே குகாஎனக் கூவிநிற்பேன்
எமராஜன் வந்திடுங் கால்ஐய னேஎனை ஏன்றுகொள்ளே. 7
- 49 கொள்உண்ட வஞ்சர்தம் கூட்டுண்டு வாழ்க்கையில் குட்டுண்டுமேல்
துள்உண்ட நோயினில் சூட்டுண்டு மங்கையர் தோய்வெனும்ஓர்
கள்உண்ட நாய்க்குள் கருணைஉண் டோநற் கடல்அமுதத்
தெள்உண்ட தேவர் புகழ்தணி காசலச் சிற்பரனே. 8
- 50 சிற்பகல் மேவும்இத் தேகத்தை ஓம்பித் திருஅனையார்
தற்பக² மேவிழைந் தாழ்ந்தேன் தணிகை தனில்அமர்ந்த
கற்பக மேநின் கழல்கரு தேன்இக் கடைப்படும்என்
பொற்பகம் மேவிய நின்அருள் என்என்று போற்றுவதே. 9
2. தன் - அசைநிலை. தொ. வே.
- 51 போற்றேன் எனினும் பொறுத்திடல் வேண்டும் புவிநடையாம்
சேற்றே விழுந்து தியங்குகின் றேனைச் சிறிதும்இனி
ஆற்றேன் எனதர சேஅமு தேஎன் அருட்செல்வமே
மேற்றேன் பெருகு பொழில்தணி காசல வேலவனே. 10
- 52 வேல்கொண்ட கையும் விறல்கொண்ட தோளும் விளங்குமயில்
மேல்கொண்ட வீறும் மலர்முகம் ஆறும் விரைக்கமலக்
கால்கொண்ட வீரக் கழலும்கண் டால்அன்றிக் காமன்எய்யும்
கோல்கொண்ட வன்மை அறுமோ தணிகைக் குருபரனே. 11

- 53 குருவே அயன்அரி ஆதியர் போற்றக் குறைதவிர்ப்பான்
வருவேல் பிடித்து மகிழ்வள்ள லேகுண மாமலையே
தருவே தணிகைத் தயாநிதி யேதுன்பச் சாகரமாம்
கருவேர் அறுத்திக் கடையனைக் காக்கக் கடன்உனக்கே. 12
- 54 உனக்கே விழைவுகொண் டோலமிட் டோங்கி உலறுகின்றேன்
எனக்கே அருள்இத் தமியேன் பிழைஉளத் தெண்ணியிடேல்
புனக்கேழ் மணிவல்லி யைப்புணர்ந் தாண்டருள் புண்ணியனே
மனக்கேத மாற்றும் தணிகா சலத்தமர் வானவனே. 13
- 55 வானோர் குடிகளை வாழ்வித்த தெய்வ மணிச்சுடரே
நானோர் எளியன்என் துன்பறுத் தாள்என நண்ணிநின்றேன்
ஏனோநின் நெஞ்சம் இரங்காத வண்ணம் இருங்கணிப்பூந்
தேனோ டருவி பயிலும் தணிகைச் சிவகுருவே. 14
- 56 கையாத துன்பக் கடல்முழ்கி நெஞ்சம் கலங்கின்றன்
ஐயாநின் பொன்அடிக் கோலமிட் டேன்என்னை ஆண்டுகொளாய்
மையார் தடங்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்செல்வமே.
செய்யார் தணிகை மலைஅர சேஅயிற் செங்கையனே. 15
- 57 செங்கைஅம் காந்தள் அனையமின் னார்தம் திறத்துமுன்றே
வெங்கயம் உண்ட விளவாயி னேன்விறல் வேலினைஓர்
அங்கையில் ஏந்திய ஐயா குறவர் அரிதில்பெற்ற
மங்கை மகிழும் தணிகேச னேஅருள் வந்தெனக்கே. 16
- 58 கேளாது போல்இருக் கின்றனை ஏழைஇக் கீழ்நடையில்
வாளா இடர்கொண் டலறிடும் ஓலத்தை மாமருந்தே
தோளா மணிச்சுட ரேதணி காசலத் தூய்ப்பொருளே
நாளாயின் என்செய்கு வேன்இறப் பாய நவைவருமே. 17

- 59 நவையே தருவஞ்ச நெஞ்சகம் மாயவும் நான்உன்அன்பர்
அவையே அணுகவும் ஆனந்த வாரியில் ஆடிடவும்
சுவையே அமுதன்ன நின்திரு நாமம் துதிக்கவும்ஆம்
இவையேஎன் எண்ணம் தணிகா சலத்துள் இருப்பவனே. 18
- 60 இருப்பாய மாய மனத்தால் வருந்தி இளைத்துநின்றேன்
பொருப்பாய கன்மப் புதுவாழ்வில் ஆழ்ந்தது போதும்இன்றே
கருப்பாழ் செய்யுன் கழல்அடிக் கேஇக் கடையவனைத்
திருப்பாய் எனில்என்செய் கேன்தணி காசலத் தெள்ளமுதே. 19
- 61 தெள்அகத் தோங்கிய செஞ்சுட ரேசிவ தேசிகனே
கள்அகத் தேமலர்க் காஆர் தணிகைஎங் கண்மணியே
என்அகத் தேஉழன் றென்நின் றலைத்தெழுந் திங்கும்அங்கும்
துள்அகத் தேன்சிரம் சேரும்கொ லோநின் துணைஅடியே. 20
- 62 அடியேன் எனச்சொல்வ தல்லாமல் தாள்அடைந் தாரைக்கண்டே
துடியேன் அருண கிரிபாடும் நின்அருள் தோய்புகழைப்
படியேன் பதைத்துரு கேன்பணி யேன்மனப் பந்தம்எலாம்
கடியேன் தணிகையைக் காணேன்என் செய்வேன்எம் காதலனே. 21
- 63 தலனே அடியர் தனிமன மாம்புகழ் சார்தணிகா
சலனே அயன்அரி ஆதியர் வாழ்ந்திடத் தாங்கயில்வேல்
வலனேநின் பொன்அருள் வாரியின் மூழ்க மனோலயம்வாய்ந்
திலனேல் சனன மரணம்என் னும்கடற் கென்செய்வனே. 22
- 64 என்செய்கை என்செய்கை எந்தாய்நின் பொன்அடிக் கேஅலங்கல்
வன்செய்கை நீங்க மகிழ்ந்தணி யேன்துதி வாய்உரைக்க
மென்செய்கை கூப்ப விழிநீர் துளித்திட மெய்சிலிர்க்கத்
தன்செய்கை என்பதற் றேதணி காசலம் சார்ந்திலனே. 23

- 65 சாரும் தணிகையில் சார்ந்தோய்நின் தாமரைத் தாள்துணையைச்
சேரும் தொழும்பர் திருப்பதம் அன்றிஇச் சிற்றடியேன்
ஊரும் தனமும் உறவும் புகழும் உரைமடவார்
வாருந் தணிமுலைப் போகமும் வேண்டிலன் மண்விண்ணிலே. 24
- 66 மண்நீர் அனல்வளி வான்ஆகி நின்றருள் வத்துளன்றே
தெண்நீர்மை யால்புகழ் மால்அய னேமுதல் தேவர்கள்தம்
கண்நீர் துடைத்தருள் கற்பக மேஉனைக் கண்டுகொண்டேன்
தண்நீர் பொழிற்கண் மதிவந் துலாவும் தணிகையிலே. 25
- 67 தணியாத துன்பத் தடங்கடல் நீங்கநின் தன்மலர்த்தாள்
பணியாத பாவிக்கருளும்உண் டோபசு பாசம்அற்றோர்க்
கணியாக நின்ற அருட்செல்வ மேதணி காசலனே
அணிஆ தவன்முத லாம்அட்ட முர்த்தம் அடைந்தவனே. 26
- 68 அடையாத வஞ்சகர் பால்சென் றிரந்திங் கலைந்தலைந்தே
கடையான நாய்க்குள் கருணைஉண் டோதணி கைக்குள்நின்றே
உடையாத நல்நெஞ்சர்க் குண்மையைக் காண்பிக்கும் உத்தமனே
படையாத தேவர் சிறைமீட் டளித்தருள் பண்ணவனே. 27
- 69 பண்ணவ னேநின் பதமலர் ஏத்தும் பயன்உடையோர்
கண்ணவ னேதணி காசல னேஅயில் கையவனே
விண்ணவர் ஏத்திய மேலவ னேமயல் மேவுமனம்
புண்ணவ னேனையும் சேர்ந்தாய்என் னேஉன்றன் பொன்அருளே. 28
- 70 பொன்ஆர் புயத்தனும் பூஉடை யோனும் புகழ்மணியே
என்ஆவி யின்துணை யேதணி காசலத் தேஅமர்ந்த
மன்னாநின் பொன்அடி வாழ்த்தாது வீணில் வருந்துறுவேன்
இன்னா இயற்றும் இயமன்வந் தால்அவற் கென்சொல்வனே. 29

71 சொல்லார் மலர்புனை அன்பகத் தோர்க்கருள் சொல்லும்எல்லாம்
வல்லாய்என் றேத்த அறிந்தேன் இனிஎன்றன் வல்வினைகள்
எல்லாம் விடைகொண் டிரியும்என் மேல்கூய மன்சினமும்
செல்லாது காண்ஐய நேதணி காசலச் சீர்அரைசே.

30

திருச்சிற்றம்பலம்.

4. எண்ணப் பத்து
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

- 72 அணிகொள் வேல்உடை அண்ணலே நின்திரு அடிகளை அன்போடும்
பணிகி லேன்அகம் உருகிநின் றாடிலேன் பாடிலேன் மனமாயைத்
தணிகி லேன்திருத் தணிகையை நினைகிலேன் சாமிநின் வழிபோகத்
துணிகி லேன்இருந் தென்செய்தேன் பாவிவேன் துன்பமும் எஞ்சேனே. 1
- 73 சேல்பி டித்தவன் தந்தைஆ தியர்தொழும் தெய்வமே சிவப்பேறே
மால்பி டித்தவர் அறியொணாத் தணிகைமா மலைஅமர்ந் திடுவாழ்வே
வேல்பி டித்தருள் வள்ளலே யான்சதுர் வேதமும் காணாநின்
கால்பி டிக்கவும் கருணைநீ செய்யவும் கண்டுகண் களிப்பேனோ. 2
- 74 களித்து நின்திருக் கழலிணை ஏழையேன் காண்பனோ அலதன்பை
ஒளித்து வந்துயர் உழப்பனோ இன்னதென் றுணர்ந்திலேன் அருட்போதம்
தெளித்து நின்றிடும் தேசிக வடிவமே தேவர்கள் பணிதேவே
தளிர்ந்த தண்பொழில் தணிகையில் வளர்சிவ தாருவே மயிலோனே. 3
- 75 மயிலின் மீதுவந் தருள்தரும் நின்திரு வரவினுக் கெதிர்பார்க்கும்
செயலி னேன்கருத் தெவ்வணம் முடியுமோ தெரிகிலேன் என்செய்கேன்
அயிலின் மாமுதல் தடிந்திடும் ஐயனே ஆறுமா முகத்தேவே
கயிலை நேர்திருத் தணிகைஅம் பதிதனில் கந்தன்என் றிருப்போனே. 4
- 76 இருப்பு நெஞ்சகக் கொடியனேன் பிழைதனை எண்ணுறேல் இனிவஞ்சக்
கருப்பு காவணம் காத்தருள் ஐயனே கருணைஅம் கடலேஎன்
விருப்புள் ஊறிநின் றோங்கிய அமுதமே வேல்உடை எம்மானே
தருப்பு காஇனன் விலகுறும் தணிகைவாழ் சாந்தசற் குணக்குன்றே. 5

- 77 குன்று நேர்பிணித் துயரினால் வருந்திநின் குரைகழல் கருதாத
துன்று வஞ்சகக் கள்ளனேன் நெஞ்சகத் துயர்அறுத் தருள்செய்வான்
இன்று மாமயில் மீதினில் ஏறிஇவ் வேழைமுன் வருவாயேல்
நன்று நன்றதற் கென்சொல்வார் தணிகைவாழ் நாதநின் அடியாரே. 6
- 78 யாரை யுந்துணை கொண்டிலேன் நின்அடி இணைதுணை அல்லால்நின்
பேரை உன்னிவாழ்ந் திடும்படி செய்வையோ பேதுறச் செய்வாயோ
பாரை யும்உயிர்ப் பரப்பையும் படைத்தருள் பகவனே உலகேத்தும்
சீரை உற்றிடும் தணிகைஅம் கடவுள்நின் திருவுளம் அறியேனே. 7
- 79 உளங்கொள் வஞ்சக நெஞ்சர்தம் இடம்இடர் உழந்தகம் உலைவுற்றேன்
வளங்கொள் நிற்பத மலர்களை நாள்தொறும் வாழ்த்திலேன் என்செய்கேன்
குளங்கொள் கண்ணனும் கண்ணனும் பிரமனும் குறிக்கரும் பெருவாழ்வே
தளங்கொள் பொய்கைகூழ் தணிகைஅம் பதியில்வாழ் தனிப்பெரும் புகழ்த்தேவே. 8
- 80 தேவர் நாயகன் ஆகியே என்மனச் சிலைதனில் அமர்ந்தோனே
மூவர் நாயகன் எனமறை வாழ்த்திடும் முத்தியின் வித்தேஇங்
கேவ ராயினும் நின்திருத் தணிகைசென் றிறைஞ்சிடில் அவரேஎன்
பாவ நாசம்செய் தென்றனை ஆட்கொளும் பரஞ்சுடர் கண்டாயே. 9
- 81 கண்ட னேகவா னவர்தொழும் நின்திருக் கழல்இணை தனக்காசை
கொண்ட னேகமாய்த் தெண்டன்இட் டானந்தக் கூத்தினை உகந்தாடித்
தொண்ட னேனும்நின் அடியரில் செறிவனோ துயர்உழந் தலைவேனோ
அண்ட னேதிருத் தணிகைவாழ் அண்ணலே அணிகொள்வேல் கரத்தோனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

5. செழுஞ்சுடர் மாலை
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

- 82 ஊணே உடையே பொருளேஎன் றுருகி மனது தடுமாறி
வீணே துயரத் தழுந்துகின்றேன் வேறோர் துணைநின் அடிஅன்றிக்
காணேன் அமுதே பெருங்கருணைக் கடலே கனியே கரும்பேநல்
சேணேர் தணிகை மலைமருந்தே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 1
- 83 பாரும் விசும்பும் அறியஎனைப் பயந்த தாயும் தந்தையும்நீ
ஒரும் போதிங் கெனில்எளியேன் ஓயாத் துயருந் றிடல்நன்றோ
யாரும் காண உனைவாதுக் கிழுப்பேன் அன்றி என்செய்கேன்
சேரும் தணிகை மலைமருந்தே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 2
- 84 கஞ்சன் துதிக்கும் பொருளேஎன் கண்ணே நின்னைக் கருதாத
வஞ்சர் கொடிய முகம்பார்க்க மாட்டேன் இனிஎன் வருத்தம்அறுத்
தஞ்சல் எனவந் தருளாயேல் ஆற்றேன் கண்டாய் அடியேனே
செஞ்சந் தனம்சேர் தணிகைமலைத் தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 3
- 85 மின்னேர் உலக நடைஅதனால் மேவும் துயருக் காளாகிக்
கல்னேர் மனத்தேன் நினைமறந்தென் கண்டேன் கண்டாய் கற்பகமே
பொன்னே கடவுள் மாமணியே போதப் பொருளே பூரணமே
தென்னேர் தணிகை மலைஅரசே தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 4
- 86 வளைத்தே வருத்தும் பெருந்துயரால் வாடிச் சவலை மகவாகி
இளைத்தேன் தேற்றும் துணைகாணேன் என்செய் துய்கேன் எந்தாயே
விளைத்தேன் ஒழுகும் மலர்த்தருவே விண்ணே விழிக்கு விருந்தேசீர்
திளைத்தோர் பரவும் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 5

- 87 அடுத்தே வருத்தும் துயர்க்கடலில் அறியா தந்தோ விழுந்திட்டேன்
எடுத்தே விடுவார் தமைக்காணேன் எந்தாய் எளியேன் என்செய்கேன்
கடுத்தேர் கண்டத் தெம்மான்தன் கண்ணே தருமக் கடலேஎன்
செடித்தீர் தணிகை மலைப்பொருளே தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 6
- 88 உண்டால் குறையும் எனப்பசிக்கும் உலுத்தர் அசுத்த முகத்தைஎதிர்
கண்டால் நடுங்கி ஒதுங்காது கடைகாத் திரந்து கழிக்கின்றேன்
கொண்டார் அடியர் நின்அருளை யானோ ஒருவன் குறைபட்டேன்
திண்டார் அணிவேல் தணிகைமலைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 7
- 89 வேட்டேன் நினது திருஅருளை வினையேன் இனிஇத் துயர்பொறுக்க
மாட்டேன் மணியே அன்னேஎன் மன்னே வாழ்க்கை மாட்டுமனம்
நாட்டேன் அயன்மால் எதிர்வரினும் நயக்கேன் எனக்கு நல்காயோ
சேட்டேன் அலரும் பொழில்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 8
- 90 கல்லா நாயேன் எனினும்எனைக் காக்கும் தாய்நீ என்றுலகம்
எல்லாம் அறியும் ஆதலினால் எந்தாய் அருளா திருத்தினில்
பொல்லாப் பழிவந் தடையும்உனக் கரசே இனியான் புகல்வதென்னே
செல்லார் பொழில்கூழ் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 9
- 91 அன்னே அப்பா எனநின்தாட்³ கார்வம் கூர்ந்திங் கலைகின்றேன்
என்னே சற்றும் இரங்கிலைநீ என்நெஞ் சோநின் நல்நெஞ்சம்
மன்னே ஒளிகொள் மாணிக்க மணியே குணப்பொன் மலையேநல்
தென்னேர் பொழில்கூழ் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 10
3. நின் அருட்கார்வம். தொ.வே.முதற்பதிப்பு, ச.மு.க.பதிப்பு.
- 92 நடைஏய் துயரால் மெலிந்து நினை நாடா துழலும் நான்நாயில்
கடையேன் எனினும் காத்தல்என்றன் கண்ணே நினது கடன்அன்றோ
தடையேன் வருவாய் வந்துன்அருள் தருவாய் இதுவே சமயம்காண்
செடித்தீர்த் தருளும் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

6. குறைஇரந்த பத்து
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

93 சீர்பூத்த அருட்கடலே கரும்பே தேனே
செம்பாகே எனதுகுலத் தெய்வ மேநல்
கூர்பூத்த வேல்மலர்க்கை அரசே சாந்த
குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே ஞானப்
பேர்பூத்த நின்புகழைக் கருதி ஏழை
பிழைக்கஅருள் செய்வாயோ பிழையை நோக்கிப்
பார்பூத்த பவத்தில்உற விடில்என் செய்கேன்
பாவிடேன் அந்தோவன் பயம்தீ ரேனே.

1

94 தீராத துயர்க்கடலில் அழுந்தி நாளும்
தியங்கிஅழு தேங்கும்இந்தச் சேய்க்கு நீகண்
பாராத செயல்என்னே எந்தாய் எந்தாய்
பாவிஎன விட்டனையோ பன்னா ளாக
ஏராய அருள்தருவாய் என்றே ஏமாந்
திருந்தேனே என்செய்கேன் யாரும் இல்லேன்
சீராருந் தணிகைவரை அமுதே ஆதி
தெய்வமே நின்கருத்தைத் தெளிந்தி லேனே.

2

95 தெளிக்குமறைப் பொருளேஎன் அன்பே என்றன்
செல்வமே திருத்தணிகைத் தேவே அன்பர்
களிக்கும்மறைக் கருத்தேமெய்ஞ் ஞான நீதிக்
கடவுளே நின்அருளைக் காணேன் இன்னும்
சுளிக்கும்மிடித் துயரும்யமன் கயிறும் ஈனத்
தொடர்பும்மலத் தடர்பும்மனச் சோர்வும் அந்தோ
அளிக்கும்எனை என்செயுமோ அறியேன் நின்றன்
அடித்துணையே உறுதுணைமற் றன்றி உண்டோ.

3

- 96 உண்டாய உலகுயிர்கள் தம்மைக் காக்க
 ஒளித்திருந்தவ் வுயிர்வினைகள் ஒருங்கே நாளும்
 கண்டாயே இவ்வேழை கலங்கும் தன்மை
 காணாயோ பன்னிரண்டு கண்கள் கொண்டோய்
 தண்டாத நின்அருட்குத் தகுமோ விட்டால்
 தருமமோ தணிகைவரைத் தலத்தின் வாழ்வே
 விண்டாதி தேவர்தொழும் முதலே முத்தி
 வித்தேசொற் பதம்கடந்த வேற்கை யானே. 4
- 97 கையாத அன்புடையார் அங்கை மேவும்
 கனியேஎன் உயிரேஎன் கண்ணே என்றும்
 பொய்யாத பூரணமே தணிகை ஞானப்
 பொருளேநின் பொன்அருள்இப் போதியான் பெற்றால்
 உய்யாத குறைஉண்டோ துயர்சொல் லாமல்
 ஓடுமே யமன்பாசம் ஓய்ந்து போம்என்
 ஐயாநின் அடியரொடு வாழ்கு வேன்இங்
 கார்உனைஅல் லால்எனக்கின் றருள்செய் வாயே. 5
- 98 வாய்க்கும்உன தருள்என்றே அந்தோ நாளும்
 வழிபார்த்திங் கிளைக்கின்றேன் வருத்தும் பொல்லா
 நோய்க்கும்உறு துயர்க்கும்இலக் கானேன் மாழ்கி
 நொந்தேநின் அருள்கானேன் நுவலும் பாசத்
 தேய்க்கும்அவன் வரில்அவனுக் கியாது சொல்வேன்
 என்செய்கேன் துணைஅறியா ஏழை யேனே
 தூய்க்குமர குருவேதென் தணிகை மேவும்
 சோதியே இரங்காயோ தொழும்பா ளர்க்கே. 6
- 99 ஆளாயோ துயர்அளக்கர் வீழ்ந்து மாழ்கி
 ஐயாவோ எனும்முறையை அந்தோ சற்றும்
 கேளாயோ என்செய்கேன் எந்தாய் அன்பர்
 கிளத்தும்உன தருள்எனக்குக் கிடையா தாகில்
 நாளாய்ஓர் நடுவன்வரில் என்செய் வானோ
 நாயினேன் என்சொல்வேன் நாணு வேனோ
 தோளாஓர் மணியேதென் தணிகை மேவும்
 சுடரேஎன் அறிவேசிற் சுகங்கொள் வாழ்வே. 7

100 வாழ்வேநற் பொருளேநல் மருந்தே ஞான
 வாரிதியே தணிகைமலை வள்ள லேயான்
 பாழ்வேலை எனுங்கொடிய துயருள் மாழ்கிப்
 பதைத்தையா முறையோநின் பதத்துக் கென்றே
 தாழ்வேன்ஈ தறிந்திலையே நாயேன் மட்டும்
 தயவிலையோ நான்பாவி தானோ பார்க்குள்
 ஆழ்வேன்என் றயல்விட்டால் நீதி யேயோ
 அச்சோஇங் கென்செய்கேன் அண்ணால் அண்ணால்.

8

101 அண்ணாவே நின்அடியை அன்றி வேறோர்
 ஆதரவிங் கறியேன்நெஞ் சழிந்து துன்பால்
 புண்ணாவேன் தன்னைஇன்னும் வஞ்சர் பாற்போய்ப்
 புலந்துமுக வாட்டம்உடன் புலம்பி நிற்கப்
 பண்ணாதே யாவன்இவன் பாவிக்க குள்ளும்
 படுபாவி என்றென்னைப் பரிந்து தள்ள
 எண்ணாதே யான்மிகவும் ஏழை கண்டாய்
 இசைக்கரிய தணிகையில்வீற் றிருக்கும் கோவே.

9

102 கோவேநல் தணிகைவரை அமர்ந்த ஞான
 குலமணியே குகனேசற் குருவே யார்க்கும்
 தேவேஎன் விண்ணப்பம் ஒன்று கேண்மோ
 சிந்தைதனில் நினைக்கஅருள் செய்வாய் நாளும்
 பூவேயும் அயன்திருமால் புலவர் முற்றும்
 போற்றும்எழில் புரந்தரன்எப் புவியும் ஓங்கச்
 சேவேறும் பெருமான்இங் கிவர்கள் வாழ்த்தல்
 செய்துவக்கும் நின்இரண்டு திருத்தாள் சீரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

7. ஜீவசாட்சி மாலை
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 103 பண்ஏறும் மொழிஅடியர் பரவி வாழ்த்தும்
பாதமலர் அழகினைஇப் பாவி பார்க்கில்
கண்ஏறு படும்என்றோ கனவி லேனும்
காட்டென்றால் காட்டுகிலாய் கருணை ஈதோ
விண்ஏறும் அரிமுதலோர்க் கரிய ஞான
விளக்கேஎன் கண்ணேமெய் வீட்டின் வித்தே
தண்ஏறு பொழில்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 1
- 104 பண்டுமன துவந்துகுணம் சிறிதும் இல்லாப்
பாவினேன் தனைஆண்டாய் பரிவால் இன்று
கொண்டுகுலம் பேசுதல்போல் எளியேன் குற்றம்
குறித்துவிடில் என்செய்கேன் கொடிய னேனைக்
கண்டுதிருத் தொண்டர்நகை செய்வார் எந்தாய்
கைவிடேல் உன்ஆணை காண்முக் காலும்
தண்துளவன் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 2
- 105 புன்புலைய வஞ்சகர்பால் சென்று வீணே
புகழ்ந்துமனம் அயர்ந்துறுகண் பொருந்திப் பொய்யாம்
வன்புலைய வயிறோம்பிப் பிறவி நோய்க்கு
மருந்தாய நின்அடியை மறந்தேன் அந்தோ
இன்புலைய உயிர்கொள்வான் வரில்என் பால்அவ்
வியமனுக்கிங் கென்சொல்கேன் என்செய் கேளே
தன்புகழ்காண் அருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 3

106 பெருங்களப முலைமடவார் என்னும் பொல்லாப்
பேய்க்கோட்பட் டாடுகின்ற பித்த னேனுக்
கிரும்புலவர்க் கரியதிரு அருள்ஈ வாயேல்
என்சொலார்⁴ அடியர்அதற் கெந்தாய் எந்தாய்
கரும்பின்இழிந் தொழுகும்அருள் சுவையே முக்கண்
கணிகனிந்த தேனேஎன் கண்ணே ஞானம்
தரும்புனிதர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே.

4

4. சொல்வார். தொ. வே. முதற்பதிப்பு.

107 கல்அளவாம் நெஞ்சம்என வஞ்ச மாதர்
கண்மாயம் எனும்கயிற்றால் கட்டு வித்துச்
சொல்அளவாத் துன்பம்எனும் கடலில் வீழ்த்தச்
சோர்கின்றேன் அந்தோநல் துணைஒன் றில்லேன்
மல்அளவாய்ப் பவம்மாய்க்கும் மருந்தாம் உன்றன்
மலர்ப்பாதப் புணைதந்தால் மயங்கேன் எந்தாய்
சல்லம்⁵ உலாத் தரும்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே.

5

5. சல்லம் - பன்றிக்கோடு. தொ. வே.

108 அன்னைமுத லாம்பந்தத் தழுங்கி நாளும்
அலைந்துவயி றோம்பிமனம் அயர்ந்து நாயேன்
முன்னைவினை யாற்படும்பா டெல்லாம் சொல்லி
முடியேன்செய் பிழைகருதி முனியேல் ஐயா
பொன்னைநிகர் அருட்குன்றே ஒன்றே முக்கட்
பூமணமே நறவேநற் புலவர் போற்றத்
தன்னைநிகர் தரும்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே.

6

109 பன்னரும்வன் துயரால்நெஞ் சழிந்து நாளும்
பதைத்துருகி நின்அருட்பால் பருகக் கிட்டா
துன்னரும்பொய் வாழ்க்கைஎனும் கானத் திந்த
ஊர்நகைக்கப் பாவிஅழல் உணர்ந்தி லாயோ
என்னருமை அப்பாஎன் ஐயா என்றன்
இன்னுயிர்க்குத் தலைவாஇங் கெவர்க்கும் தேவா
தன்னியல்சீர் வளர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே.

7

- 110 கோவேநின் பதம்துதியா வஞ்ச நெஞ்சக்
கொடியோர்பால் மனவருத்தம் கொண்டாழ் கின்றேன்
சாவேனும் அல்லந்நின்பொன் அருளைக் காணேன்
தமியேனை உய்யும்வண்ணம் தருவ தென்றோ
சேவேறும் சிவபெருமான் அரிதின் ஈன்ற
செல்வமே அருள்ஞானத் தேனே அன்பர்
தாவேதம் தெறும்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 8
- 111 ஓயாது வரும்மிடியான் வஞ்சர் பால்சென்
றுளங்கலங்கி நாணிஇரந் துழன்றெந் நாளும்
மாயாத துயரடைந்து வருந்தித் தெய்வ
மருந்தாய நின்அடியை மறந்திட் டேனே
தாயாகித் தந்தையாய்த் தமராய் ஞான
சற்குருவாய்த் தேவாகித் தழைத்த ஒன்றே
சாயாத புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 9
- 112 மின்னாளும் இடைமடவார் அல்கு லாய
வெங்குழியில் வீழ்ந்தாழ்ந்து மெலிந்தேன் அல்லால்
எந்நாளும் உனைப்போற்றி அறியேன் என்னே
ஏழைமதி கொண்டேன்இங் கென்செய் கேனே
அன்னாய்என அப்பாஎன் றரற்றும் அன்பர்க்
காரமுதே அருட்கடலே அமரர் கோவே
தன்னார்வத் தமர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 10
- 113 வன்சொலினார் இடைஅடைந்து மாழ்கும் இந்த
மாபாவி யேன்குறையை வகுத்து நாளும்
என்சொலினும் இரங்காமல் அந்தோ வாளா
இருக்கின்றாய் என்னேநின் இரக்கம் எந்தாய்
இன்செல்அடி யவர்மகிழும் இன்ப மேஉள்
இருள்அகற்றும் செழுஞ்சுடரே எவர்க்கும் கோவே
தன்சொல்வளர் தரும்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 11

- 114 மீளாத வந்துயர்கொண் டனரர் தம்மால்
 மெலிந்துநினை அழைத்தலறி விம்மா நின்றேன்
 கேளாத கேள்விஎலாம் கேட்பிப் பாய்நீ
 கேட்கிலையோ என்அளவில் கேள்வி இன்றோ
 மாளாத தெண்டர்அக இருளை நேக்கும்
 மதியேசிற் சுகஞான மழைபெய் விண்ணே
 தாளாளர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 12
- 115 மண்ணினால் மங்கையரால் பொருளால் அந்தோ
 வருந்திமனம் மயங்கிமிக வாடி நின்றேன்
 புண்ணியா நின்அருளை இன்னும் காணேன்
 பொறுத்துமுடி யேந்துயரம் புகல்வ தென்னே
 எண்ணினால் அளப்பரிய பெரிய மோன
 இன்பமே அன்பர்தம திதயத் தோங்கும்
 தண்ணினால் பொழில்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 13
- 116 வஞ்சகராம் கானின்இடை அடைந்தே நெஞ்சம்
 வருந்திஉறு கண்வெயிலால் மாழாந் தந்தோ
 தஞ்சம்என்பார் இன்றிஒரு பாவி நானே
 தனித்தருள்நீர்த் தாகம்உற்றேன் தயைசெய் வாயோ
 செஞ்சொல்மறை முடிவிளக்கே உண்மை ஞானத்
 தேறலே முத்தொழில்செய் தேவர் தேவே
 சஞ்சலம்நீத் தருள்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 14
- 117 வாழாத வண்ணம்எனைக் கெடுக்கும் பொல்லா
 வஞ்சகநெஞ் சால்உலகில் மாழாந் தந்தோ
 பாழான மடந்தையர்பால் சிந்தை வைக்கும்
 பாவியேன் முகம்பார்க்கப் படுவ தேயோ
 ஏழாய வன்பவத்தை நீக்கும் ஞான
 இன்பமே என்அரசே இறையே சற்றும்
 தாழாத புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 15

- 118 உளந்தளர விழிசுருக்கும் வஞ்சர் பால்சென்
 றுத்தமநின் அடியைமறந் தோயா வெய்யில்
 இளந்தளிர்போல் நலிந்திரந்திங் குழலும் இந்த
 ஏழைமுகம் பார்த்திரங்காய் என்னே என்னே
 வளந்தருசற் குணமலையே முக்கட் சோதி
 மணியின்இருந் தொளிர்ஒளியே மயிலூர் மன்னே
 தளந்தரும்பூம் பொழில்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 16
- 119 கல்லாத வஞ்சகர்பால் சென்று வீணாள்
 கழித்து நிற்கும் கடையன்இவன் கருணை இல்லாப்
 பொல்லாத பாவிஎன எண்ணி என்னைப்
 புறம்போக்கில் ஐயாயான் புரிவ தென்னே
 எல்லாம்செய் வல்லவனே தேவர் யார்க்கும்
 இறைவனே மயில்ஏறும் எம்பி ரானே
 சல்லாப வளத்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 17
- 120 கன்னைய நெஞ்சகர்மாட் டணுகி ஐயோ
 கரைந்துருகி எந்தாய்நின் கருணை காணா
 தென்னேஎன் றேங்கிஅழும் பாவி யேனுக்
 கிருக்கஇடம் இலையோநின் இதயங் கல்லோ
 பொன்னேஎன் உயிர்க்குயிராய்ப் பொருந்து ஞான
 பூரணமே புண்ணியமே புனித வைப்பே
 தன்னேரில் தென்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 18
- 121 பாவவினைக் கோர்இடமாம் மடவார் தங்கள்
 பாழ்ங்குழிக்கண் வீழமனம் பற்றி அந்தோ
 மாவல்வினை யுடன்மெலிந்திங் குழல்கின் றேன்நின்
 மலர்அடியைப் போற்றேன்என் மதிதான் என்னே
 தேவர்தொழும் பொருளேஎன் குலத்துக் கெல்லாம்
 தெய்வமே அடியர்உளம் செழிக்கும் தேனே
 தாவகன்றோர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
 சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 19

- 122 கன்னியர்தம் மார்பிடங்கொண் டலைக்கும் புன்சீழ்க்
கட்டிகளைக் கருதிமனம் கலங்கி வீணே
அன்னியனாய் அலைகின்றேன் மயக்கம் நீக்கி
அடிமைகொளல் ஆகாதோ அருட்பொற் குன்றே
சென்னிமிசைக் கங்கைவைத்தோன் அரிதில் பெற்ற
செல்வமே என்புருக்கும் தேனே எங்கும்
தன்னியல்கொண் டுறும் தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 20
- 123 உள்ளமனக் குரங்காட்டித் திரியும் என்றன்
உளவறிந்தோ ஐயாநீ உன்னைப் போற்றார்
கள்ளமனக் குரங்குகளை ஆட்ட வைத்தாய்
கடையனென் பொறுத்துமுடி கில்லேன் கண்டாய்
தெள்ளமுதப் பெருங்கடலே தேனே ஞானத்
தெளிவேஎன் தெய்வமே தேவர் கோவே
தள்ளரிய புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 21
- 124 வந்தாள்வாய் ஐயாவோ வஞ்சர் தம்பால்
வருந்துகின்றேன் என்றலறும் மாற்றம் கேட்டும்
எந்தாய்நீ இரங்காமல் இருக்கின் றாயால்
என்மனம்போல் நின்மனமும் இருந்த தேயோ
கந்தாஎன் றுரைப்பவர்தம் கருத்துள் ஊறும்
கனிரசமே கரும்பேகற் கண்டே நற்சீர்
தந்தாளும் திருத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 22
- 125 ஊர்ஆதி இகழ்மாயக் கயிற்றால் கட்டுண்
டோய்ந்தலறி மனம்குழைந்திங் குழலு கின்றேன்
பார்ஆதி அண்டம்எலாம் கணத்தில் காண்போய்
பாவினென் முகவாட்டம் பார்த்தி லாயோ
சீர்ஆதி பகவன்அருட் செல்வ மேஎன்
சிந்தைமலர்ந் திடஊறுந் தேனே இன்பம்
சார்ஆதி மலைத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 23

- 126 வாஎன்பார் இன்றிஉன தன்பர் என்னை
வஞ்சகன்என் றேமறுத்து வன்க ணாநீ
போஎன்பார் ஆகில்எங்குப் போவேன் அந்தோ
பொய்யனேன் துணைஇன்றிப் புலம்பு வேனே
கோஎன்பார்க் கருள்தருமக் குன்றே ஒன்றே
குணங்குறிஅற் றிடஅருளும் குருவே வாழ்க்கைத்
தாஎன்பார் புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 24
- 127 மாயைநெறி யாம்உலக வாழ்க்கை தன்னில்
வருந்திநினை அழைத்தலறி மாழ்கா நின்றேன்
தாயைஅறி யாதுவரும் சூல்உண் டோஎன்
சாமிநீ அறியாயோ தயைஇல் லாயோ
பேயைநிகர் பாவிஎன நினைந்து விட்டால்
பேதையேன் என்செய்கேன் பெருஞ்சீர்க் குன்றே
சாயைகடல் செறிதணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 25
- 128 மின்னைநிகர்ந் தழிவாழ்க்கைத் துயரால் நெஞ்சம்
மெலிந்துநின தருள்பருக வேட்டுநின்றேன்
என்னைஇவன் பெரும்பாவி என்றே தள்ளில்
என்செய்கேன் தான்பெறும்சேய் இயற்றும் குற்றம்
அன்னைபொறுத் திடல்நீதி அல்ல வோஎன்
ஐயாவே நீபொறுக்கல் ஆகா தோதான்
தன்னைநிகர் தரும்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 26
- 129 முந்தைவினை யால்நினது வழியில் செல்லா
மூடனேன் தனைஅன்பர் முனிந்து பெற்ற
தந்தைவழி நில்லாத பாவி என்றே
தள்ளிவிடில் தலைசாய்த்துத் தயங்கு வேனே
எந்தைநின தருள்சற்றே அளித்தால் வேறோர்
எண்ணமிலேன் ஏகாந்தத் திருந்து வாழ்வேன்
சந்தனவான் பொழில்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே. 27

130 பன்னகநொந் துறுவஞ்ச உலகில் நின்று
பரதவித்துன் அருட்கெதிர்போய்ப் பார்க்கின் றேன்நின்
பொன்னருளைப் புணர்ந்துமன மகிழ்ந்து வாழ்ப்
புண்ணியனே நாயேற்குப் பொருத்தம் இன்றோ
பின்னைஒரு துணைஅறியேன் தனியே விட்டால்
பெருமநினக் கழகேயோ பேதை யாம்என்
தன்னைஅளித் தருள்தணிகை மணியே ஜீவ
சாட்சியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே.

28

திருச்சிற்றம்பலம்.

8. ஆற்றா முறை
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

131 விண்அ றாதுவாழ் வேந்தன் ஆதியர்
வேண்டி ஏங்கவும் விட்டென் நெஞ்சகக்
கண்அ றாதுநீ கலந்து நிற்பதைக்
கள்ள நாயினேன் கண்டு கொண்டிலேன்
எண்அ றாத்துயர்க் கடலுள் மூழ்கியே
இயங்கி மாழ்குவேன் யாது செய்குவேன்
தண்அ றாப்பொழில் குலவும் போரி ⁶ வாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

1

6. போரி-திருப்போரூர்

132 வாட்கண் ஏழையர் மயலில் பட்டகம்
மயங்கி மால்அயன் வழத்தும் நின்திருத்
தாட்கண் நேயம்அற் றுலக வாழ்க்கையில்
சஞ்ச ரித்துழல் வஞ்ச னேன்கூடம்
ஆட்க ணேசுழல் அந்த கன்வரில்
அஞ்ச வேன்அலால் யாது செய்குவேன்
நாட்க ணேர்மலர்ப் பொழில்கொள் போரிவாழ்
நாய காதிருத் தணிகை நாதனே.

2

133 எண்ணில் புன்தொழில் எய்தி ஐயவோ
இயல்பின் வாழ்க்கையில் இயங்கி மாழ்கியே
கண்ணின் உண்மணி யாய நின்தனைக்
கருதி டாதுழல் கபட னேற்கருள்
நண்ணி வந்திவன் ஏழை யாம்என
நல்கி ஆண்டிடல் நியாய மேசொலாய்
தண்கூ ரும்பொழில் சூழும் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

3

- 134 கூவி ஏழையர் குறைகள் தீரஆட்
கொள்ளும் வள்ளலே குறுகும் வாழ்க்கையில்
பாவி யேன்படும் பாட னைத்தையும்
பார்த்தி ருந்தும்நீ பரிந்து வந்திலாய்
சேவி யேன் எனில் தள்ளல் நீதியோ
திருவ ருட்கொரு சிந்து வல்லையோ
தாவி ஏர்வளைப் பயில்செய் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே. 4
- 135 சந்தை நேர்நடை தன்னில் ஏங்குவேன்
சாமி நின்திருத் தாளுக் கன்பிலேன்
எந்தை நீமகிழ்ந் தென்னை ஆள்வையேல்
என்னை அன்பர்கள் என்சொல் வார்களோ
நிந்தை ஏற்பினும் கருணை செய்திடல்
நித்த நின்அருள் நீதி ஆகுமால்
தந்தை தாய்என வந்து சீர்தரும்
தலைவ னேதிருத் தணிகை நாதனே. 5
- 136 செல்லும் வாழ்க்கையில் தியங்க விட்டுநின்
செய்ய தாள்துதி செய்தி டாதுழல்
கல்லும் வெந்நிடக் கண்டு மிண்டுசெய்
கள்ள நெஞ்சினேன் கவலை தீர்ப்பையோ
சொல்லும் இன்பவான் சோதி யேஅருள்
தோற்ற மேசுக சொருப வள்ளலே
சல்லி யங்கெட அருள்செய் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே. 6
- 137 ஏது செய்குவ னேனும் என்றனை
ஈன்ற நீபொறுத் திருதல் அல்லதை
ஈது செய்தவன் என்றிவ் வேழையை
எந்த வண்ணம்நீ எண்ணி நீக்குவாய்
வாது செய்வன்ஓப் போது வள்ளலே
வறிய னேன்என மதித்து நின்றிடேல்
தாது செய்மலர்ப் பொழில்கொள் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே. 7

138 பேயும் அஞ்சுறும் பேதை யார்களைப்
 பேணும் இப்பெரும் பேய நேற்கொரு
 தாயும் அப்பனும் தமரும் நட்பும்ஆய்த்
 தண்அ ருட்கடல் தந்த வள்ளலே
நீயும் நானும்ஓர் பாலும் நீருமாய்
நிற்க வேண்டினேன் நீதி ஆகுமோ
 சாயும் வன்பவம் தன்னை நீக்கிடும்
 சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

8

139 பொய்யர் தம்மனம் புகுதல் இன்றெனப்
 புனித நூலெலாம் புகல்வ தாதலால்
 ஐய நின்திரு அருட்கி ரப்பஇங்
 கஞ்சி நின்றென்இவ் விஞ்ச வஞ்சனேன்
 மெய்யர் உள்ளுளே விளங்கும் சோதியே
 வித்தி லாதவான் விளைந்த இன்பமே
 தைய லார்இரு வோரும் மேவுதோள்
 சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

9

140 மாலின் வாழ்க்கையின் மயங்கி நிற்பதம்
 மறந்து ழன்றிடும் வஞ்ச நெஞ்சினேன்
பாலின் நீர்என நின்அ டிக்கணே
பற்றி வாழ்ந்திடப் பண்ணு வாய்கொலோ
 சேலின் வாட்கணார் தீய மாயையில்
 தியங்கி நின்றிடச் செய்கு வாய்கொலோ
 சால நின்உளம் தான்எவ் வண்ணமோ
 சாற்றி டாய்திருத் தணிகை நாதனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

9. இரந்த விண்ணப்பம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 141 நாளை ஏகியே வணங்குதும் எனத்தினம் நாளையே கழிக்கின்றோம்
ஊளை நெஞ்சமே என்னையோ என்னையோ உயர்திருத் தணிகேசன்
தாளை உன்னியே வாழ்ந்திலம் உயிர்உடல் தணந்திடல் தனைஇந்த
வேளை என்றறி வுற்றிலம் என்செய்வோம் விளம்பரும் விடையோமே. 1
- 142 விடைய வாழ்க்கையை விரும்பினன் நின்திரு விரைமலர்ப் பதம்போற்றேன்
கடைய நாயினேன் எவ்வணம் நின்திருக் கருணைபெற் றுய்வேனே
விடையில் ஏறிய சிவபரஞ் சடர்உளே விளங்கிய ஒளிக்குன்றே
தடையி லாதபேர் ஆனந்த வெள்ளமே தணிகைஎம் பெருமானே. 2
- 143 பெருமை வேண்டிய பேதையில் பேதையேன் பெருந்துயர் உழக்கின்றேன்
ஒருமை ஈயும்நின் திருப்பதம் இறைஞ்சிலேன் உய்வதெப் படியேயோ
அருமை யாந்தவத் தம்மையும் அப்பனும் அளித்திடும் பெருவாழ்வே
தரும வள்ளலே குணப்பெருங் குன்றமே தணிகைமா மலையானே. 3
- 144 மலையும் வேற்கணார் மையலில் அழுந்தியே வள்ளல்நின் பதம்போற்றா
தலையும் இப்பெருங் குறையினை ஐயகோ யாவரோ டுரைசெய்கேன்
நிலைகொள் ஆனந்த நிருத்தனுக் கொருபொருள் நிகழ்த்திய பெருவாழ்வே
தலைமை மேவிய சற்குரு நாதனே தணிகையம் பதியானே. 4
- 145 பதியும் அப்பனும் அன்னையும் குருவும்நற் பயன்தரு பொருளாய
கதியும் நின்திருக் கழல்அடி அல்லது கண்டிலன் எளியேனே
விதியும் மாலும்நின் நேத்திடும் தெய்வமே விண்ணவர் பெருமானே
வதியும் சின்மய வடிவமே தணிகைமா மலைஅமர்ந் திடுவாழ்வே. 5

- 146 வாழும் நின்திருத் தொண்டர்கள் திருப்பதம் வழத்திடா துலகத்தே
தாழும் வஞ்சர்பால் தாழும்என் தன்மைஎன் தன்மைவன் பிறப்பாய
ஏழும் என்னதே ஆகிய தையனே எவர்எனைப் பொருகின்றோர்
ஊழும் நீக்குறும் தணிகைஎம் அண்ணலே உயர்திரு வருள்தேனே. 6
- 147 தேனும் தெள்ளிய அமுதமும் கைக்கும்நின் திருவருள் தேன்உண்டே
யானும் நீயுமாய்க் கலந்தூற வாடும்நாள் எந்தநாள் அறியேனே
வானும் பூமியும் வழத்திடும் தணிகைமா மலைஅமர்ந் திடுதேவே
கோனும் தற்பர குருவுமாய் விளங்கிய குமாரசற் குணக்குன்றே. 7
- 148 குன்று பொய்உடல் வாழ்வினை மெய்எனக் குறித்திவண் அலைகின்றேன்
இன்று நின்திரு வருள்அடைந் துய்வனோ இல்லைஇவ் வுலகத்தே
என்றும் இப்படிப் பிறந்திறந் துழல்வனோ யாதும்இங் கறிகில்லேன்
நன்று **நின்திருச் சித்தம்என் பாக்கியம்** நல்தணி கையில்தேவே. 8
- 149 தேவ ரும்தவ முனிவரும் சித்தரும் சிவன்அரி அயன்ஆகும்
மூவ ரும்பணி முதல்வநின் அடியில்என் முடிஉற வைப்பாயேல்
ஏவ ரும்எனக் கெதிர்இலை முத்திவீ டென்னுடை யதுகண்டாய்
தாவ ரும்பொழில் தணிகையம் கடவுளே சரவண பவகோவே. 9
- 150 வேயை வென்றதோள் பாவையர் படுகுழி விழுந்தலைந் திடும்இந்த
நாயை எப்படி ஆட்கொளல் ஆயினும் நாதநின் செயல்அன்றே
தாயை அப்பனைத் தமரினை விட்டுனைச் சார்ந்தவர்க் கருள்கின்றோய்
மாயை நீக்குநல் அருள்புரி தணிகைய வந்தருள் இந்நாளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

10. கருணை மாலை

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 151 சங்க பாணியைச் சதுமு கத்தனைச்
செங்கண் ஆயிரத் தேவர் நாதனை
மங்க லம்பெற வைத்த வள்ளலே
தங்க ருள்திருத் தணிகை ஐயனே. 1
- 152 ஐய நேநினை அன்றி எங்கணும்
பொய்ய நேற்கொரு புகல்கூ லாமையால்
வெய்ய நேன்என வெறுத்து விட்டிடேல்
மெய்ய நேதிருத் தணிகை வேலனே. 2
- 153 வேலன் மாதவன் வேதன் ஏத்திடும்
மேலன் மாமயில் மேலன் அன்பர்உள்
சால நின்றவன் தணிகை நாயகன்
வால நற்பதம் வைப்பென் நெஞ்சமே. 3
- 154 நெஞ்ச மேஓஃ தென்னை நின்மதி
வஞ்ச வாழ்வினில் மயங்கு கின்றனை
தஞ்சம் என்றருள் தணிகை சார்த்தியேல்
கஞ்ச மாமலர்க் கழல்கி டைக்குமே. 4
- 155 கிடைக்குள் மாழ்கியே கிலம்செய் அந்தகன்
படைக்குள் பட்டிடும் பான்மை எய்திடேன்
தடைக்குள் பட்டிடாத் தணிகை யான்பதத்
தடைக்க லம்புகுந் தருள்செ ழிப்பனே. 5

- 156 செழிக்கும் சீர்திருத் தணிகைத் தேவநின்
கொழிக்கும் நல்லருள் கொள்ளை கொள்ளவே
தழிக்கொண் டன்பரைச் சார்ந்தி லேன்இவண்
பழிக்குள் ஆகும்என் பான்மை என்னையோ. 6
- 157 என்னை என்னைஈ தென்றன் மாதவம்
முன்னை நன்னெறி முயன்றி லேனைநின்
பொன்னை அன்னதாள் போற்ற வைத்தனை
அன்னை என்னும்நல் தணிகை அண்ணலே. 7
- 158 அண்ணி லேன்நினை ஐய நின்அடி
எண்ணி லேன்இதற் கியாது செய்குவேன்
புண்ணி னேன்பிழை பொறுத்துக் கோடியால்
தண்ணின் நீள்பொழில் தணிகை அப்பனே. 8
- 159 அப்பன் என்னுடை அன்னை தேசிகள்
செப்பன் என்குலத் தெய்வம் ஆனவன்
துப்பன் என்உயிர்த் துணைவன் யாதும்ஓர்
தப்பில் அன்பர்சேர் தணிகை வள்ளலே. 9
- 160 வள்ளல் உன்அடி வணங்கிப் போற்றஎன்
உள்ளம் என்வசத் துற்ற தில்லையால்
எள்ளல் ஐயவோ ஏழைஎன் செய்கேன்
தள்ள ரும்பொழில் தணிகை வெற்பனே. 10
- 161 வெற்ப னேதிருத் தணிகை வேலனே
பொற்ப னேதிருப் போரி நாதனே
கற்ப மேல்பல காலம் செல்லுமால்
அற்ப னேன்துயர்க் களவு சாற்றவே. 11

- 162 சாறு சேர்திருத் தணிகை எந்தைநின்
ஆறு மாமுகத் தழகை மொண்டுகொண்
நீறில் கண்களால் உண்ண எண்ணினேன்
ஈறில் என்னுடை எண்ணம் முற்றுமோ. 12
- 163 முற்று மோமனம் முன்னி நிற்பதம்
பற்று மோவினைப் பகுதி என்பவை
வற்று மோசுக வாழ்வு வாய்க்குமோ
சற்றும் ஓர்கிலேன் தணிகை அத்தனே. 13
- 164 அத்த நேதணி காச லத்தருள்
வித்த நேமயில் மேற்கொள் வேலனே
பித்த நேன்பெரும் பிழைபொ றுத்திடில்
சுத்த அன்பர்கள் சொல்வர் ஏதமே. 14
- 165 ஏதி லார்என எண்ணிக் கைவிடில்
நீதி யோஎனை நிலைக்க வைத்தவா
சாதி வான்பொழில் தணிகை நாதனே
ஈதி நின்அருள் என்னும் பிச்சையே. 15
- 166 பிச்சை ஏற்றவன் பிள்ளை நீளனில்
இச்சை ஏற்றவர்க் கியாது செய்குவாய்
பச்சை மாமயில் பரம நாதனே
கச்சி நேர்தணி கைக்க டம்பனே. 16
- 167 கடப்ப மாமலர்க் கண்ணி மார்பனே
தடப்பெ ரும்பொழில் தணிகைத் தேவனே
இடப்ப டாச்சிறி யேனை அன்பர்கள்
தொடப்ப டாதெனில் சொல்வ தென்கொலோ. 17

- 168 என்சொல் கேன்இதை எண்ணில் அற்புதம்
வன்சொ லேன்பிழை மதித்தி டாதுவந்
தின்சொ லால்இவண் இருத்தி என்றனன்
தன்சொல் செப்பரும் தணிகைத் தேவனே. 18
- 169 தேவ நேசனே சிறக்கும் ஈசனே
பாவ நாசனே பரம தேசனே
சாவ காசனே தணிகை வாசனே
கோவ பாசனே குறிக்கொள் என்னையே. 19
- 170 குறிக்கொள் அன்பரைக் கூடு றாதஇவ்
வெறிக்கொள் நாயினை வேண்டி ஐயநீ
முறிக்கொள் வாய்கொலோ முனிகொள் வாய்கொலோ
நெறிக்கொள் வோர்புகழ் தணிகை நித்தனே. 20
- 171 தணிகை மேவிய சாமி யேநினை
எணிகை விட்டிடேல் என்று தோத்திரம்
அணிகை நின்அடிக் கயர்ந்து நின்றுவீண்
கணிகை போல்எனைக் கலக்கிற் றுள்ளமே. 21
- 172 உள்ளம் நெக்குவிட் டுருகும் அன்பர்தம்
நள்அ கத்தினில் நடிக்கும் சோதியே
தள்அ ருந்திறல் தணிகை ஆனந்த
வெள்ள மேமனம் விள்ளச் செய்வையே. 22
- 173 செய்வ தன்றவன் சிறிய னேன்றனை
வைவர் அன்பர்கள் என்னில் மத்தனேன்
உய்வ தெவ்வணம் உரைசெய் அத்தனே
சைவ நாதனே தணிகை மன்னனே. 23

- 174 மன்னும் நின்அருள் வாய்ப்ப தின்றியே
இன்னும் இத்துயர் ஏய்க்கில் என்செய்கேன்
பொன்னின் அம்புயன் போற்றும் பாதனே
தன்னில் நின்றிடும் தணிகை மேலனே. 24
- 175 மேலை வானவர் வேண்டும் நின்திருக்
காலை என்சிரம் களிக்க வைப்பையோ
சாலை ஓங்கிய தணிகை வெற்பனே
வேலை ஏந்துகை விமல நாதனே. 25
- 176 வேத மாமுடி விளங்கும் நின்திருப்
பாதம் ஏத்திடாப் பாவி யேன்தனக்
கீதல் இன்றுபோ என்னில் என்செய்கேன்
சாதல் போக்கும்நல் தணிகை நேயனே. 26
- 177 நேயம் நின்புடை நின்றி டாதஎன்
மாய நெஞ்சினுள் வந்தி ருப்பையோ
பேய னேன்பெரும் பிழைபொ றுத்திடத்
தாய நின்கடன் தணிகை வாணனே. 27
- 178 வாணு தல்பெரு மாட்டி மாரொடு
காணு தற்குனைக் காதல் கொண்டனன்
ஏணு தற்கென தெண்ணம் முற்றுமோ
மாணு தற்புகழ்த் தணிகை வண்ணனே. 28
- 179 வண்ண னேஅருள் வழங்கும் பன்னிரு
கண்ண னேஅயில் கரங்கொள் ஐயனே
தண்ண னேர்திருத் தணிகை வேலனே
திண்ணம் ஈதருள் செய்யும் காலமே. 29

180 கால்கு றித்தஎன் கருத்து முற்றியே
சால்வ ளத்திருத் தணிகை சார்வன்என்
மால்ப கைப்பிணி மாறி ஓடவே
மேல்கு றிப்பனால் வெற்றிச் சங்கமே.

30

திருச்சிற்றம்பலம்

11. மருண்மாலை விண்ணப்பம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 181 சொல்லும் பொருளு மாய்நிறைந்த சுகமே அன்பர் துதிதுணையே
புல்லும் புகழ்சேர் நல்தணிகைப் பொருப்பின் மருந்தே பூரணமே
அல்லும் பகலும் நின்நாமம் அந்தோ நினைந்துன் ஆளாகேன்
கல்லும் பொருவா வன்மனத்தால் கலங்கா நின்றேன் கடையேனே. 1
- 182 கடையேன் வஞ்ச நெஞ்சகத்தால் கலழ்கின் றேன்நின் திருக்கருணை
அடையேன் அவமே திரிகின்றேன் அந்தோ சிறிதும் அறிவில்லேன்
விடையே நீசன் புயம்படும்உன் விரைத்தாள் கமலம் பெறுவேனோ
கொடைஏர் அருளைத் தருமுகிலே கோவே தணிகைக் குலமணியே. 2
- 183 மணியே அடியேன் கண்மணியே மருந்தே அன்பர் மகிழ்ந்தணியும்
அணியே தணிகை அரசேதெள் அமுதே என்றன் ஆருயிரே
பிணிஏய் துயரால் வருந்திமனப் பேயால் அலைந்து பிறழ்கின்றேன்
தணியேன் தாகம் நின்அருளைத் தருதல் இலையேல் தாழ்வேனே. 3
- 184 தாழ்வேன் வஞ்ச நெஞ்சகர்பால் சார்வேன் தனக்குன் அருள்தந்தால்
வாழ்வேன் இலையேல் என்செய்கேன் வருத்தம் பொறுக்க மாட்டேனே
ஏழ்வே தனையும் கடந்தவர்தம் இன்பப் பெருக்கே என்உயிரே
போழ்வேல் கரங்கொள் புண்ணியனே புகழ்சேர் தணிகைப் பொருப்பரசே. 4
- 185 அரைசே அடியர்க் கருள்குகனே அண்ணா தணிகை ஐயாவே
விரைசேர் கடம்ப மலர்ப்புயனே வேலா யுதக்கை மேலோனே
புரைசேர் மனத்தால் வருந்திஉன்றன் பூம்பொற் பதத்தைப் புகழ்கில்லேன்
தரைசேர் வாழ்வில் தயங்குகின்றேன் அந்தோ நின்று தனியேனே. 5

- 186 தனியே துயரில் வருந்திமனம் சாம்பி வாழ்க்கைத் தளைப்பட்டிங்
கினிஏ துறுமோ என்செய்கேன் என்றே நின்றேற் கிரங்காயோ
கனியே பாகே கரும்பேஎன் கண்ணே தணிகைக் கற்பகமே
துனிஏய் பிறவி தனைஅகற்றும் துணையே சோதிச் சுகக்குன்றே. 6
- 187 குன்றே மகிழ்ந்த குணக்குன்றே கோவே தணிகைக் குருபரனே
நன்றே தெய்வ நாயகமே நவிலற் கரிய நல்உறவே
என்றே வருவாய் அருள்தருவாய் என்றே புலம்பி ஏங்குற்றேன்
இன்றே காணப் பெறில்எந்தாய் **இறவேன் பிறவேன் இருப்பேனே.** 7
- 188 இருப்பேன் துயர்வாழ் வினில்எனினும் எந்தாய் நினது பதங்காணும்
விருப்பேன் அயன்மால் முதலோரை வேண்டேன் அருள வேண்டாயோ
திருப்பேர் ஒளியே அருட்கடலே தெள்ளார் அமுதே திருத்தணிகைப்
பொருப்பே மகிழ்ந்த புண்ணியமே புனித ஞான போதகமே. 8
- 189 போதா நந்த அருட்கனியே புகலற் கரிய பொருளேஎன்
நாதா தணிகை மலைஅரசே நல்லோர் புகழும் நாயகனே
ஓதா தவமே வருந்துயரால் உழன்றே பிணியில் உலைகின்றேன்
ஏதாம் உனதின் அருள்ஈயா திருந்தால் அந்தோ எளியேற்கே. 9
- 190 எளியேன் நினது திருவருளுக் கெதிர்நோக் குற்றே இரங்குகின்ற
களியேன் எனைநீ கைவிட்டால் கருணைக் கியல்போ கற்பகமே
அளியே தணிகை அருட்சுடரே அடியர் உறவே அருள்ஞானத்
துளியே அமையும் எனக்கெந்தாய் வாஎன் றொருசொல் சொல்லாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

12. பொறுக்காப் பத்து எழுசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

191 மெய்யர்உள் ளகத்தின் விளங்கும்நின் பதமாம்
விரைமலர்த் துணைதமை விரும்பாப்
பொய்யர் தம் இடத்திவ் வடியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
ஐயரும் இடப்பால் அம்மையும் வருந்தி
அளித்திடும் தெள்ளிய அமுதே
தையலார் மயக்கற் றவர்க்கருள் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

1

192 நன்மைய எல்லாம் அளித்திடும் உனது
நளினமா மலர்அடி வழத்தாப்
புன்மையர் இடத்திவ் வடியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
சின்மயப் பொருள்நின் தொண்டர்பால் நாயேன்
சேர்ந்திடத் திருவருள் புரியாய்
தன்மயக் கற்றோர்க் கருள்தரும் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

2

193 மருள்இலா தவர்கள் வழத்தும்நின் அடியை
மனமுற நினைந்தகத் தன்பாம்
பொருள்இலா தவர்பால் ஏழையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
அருள்எலாம் திரண்ட ஆனந்த உருவே
அன்பர்பால் இருந்திட அருளாய்
தரளவான் மழைபெய் திடும்திருப் பொழில்சூழ்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

3

194 நிலைஅருள் நினது மலர்அடிக் கன்பு
நிகழ்ந்திட நாள்தொறும் நினையாப்
புலையர்தம் இடம்இப் புன்மையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
மலைஅர சளித்த மரகதக் கொம்பர்
வருந்திான் றெடுத்தமா மணியே
தலைஅர சளிக்க இந்திரன் புகழும்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

4

195 வல்இருள் பவம்தீர் மருந்தெனும் நினது
மலர்அடி மனம்உற வழத்தாப்
புல்லர்தம் இடம்இப் பொய்யனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
ஒல்லையின் எனைமீட் டுன்அடி யவர்பால்
உற்றுவாழ்ந் திடச்செயின் உய்வேன்
சல்லமற் றவர்கட் கருள்தரும் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

5

196 கற்பிலார் எனினும் நினைந்திடில் அருள்நின்
கருணைஅம் கழல்அடிக் கன்பாம்
பொற்பிலா தவர்பால் ஏழையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
அற்பிலேன்⁷ எனினும் என்பிழை பொறுத்துன்
அடியர்பால் சேர்த்திடில் உய்வேன்
தற்பரா பரமே சற்குண மலையே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

6

7. அற்பு - அன்பு ச.மு.க.

197 பத்திகொண் டவருள் பரவிய ஒளியாம்
பரஞ்சுடர் நின்அடி பணியும்
புத்திகொள் ளலர்பால் எளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
நித்திய அடியர் தம்முடன் கூட்ட
நினைந்திடில் உய்குவன் அரசே
சத்திசெங் கரத்தில் தரித்திடும் அமுதே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

7

198 நீற்றணி விளங்கும் அவர்க்கருள் புரியும்
நின்அடிக் கமலங்கள் நினைந்தே
போற்றிதா தவர்பால் பொய்யனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
ஆற்றல்கொள் நின்பொன் அடியருக் கடியன்
ஆச்செயில் உய்குவன் அமுதே
சாற்றிடும் பெருமைக் களவிலா தோங்கும்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

8

199 பரிந்திடும் மனத்தோர்க் கருள்செயும் நினது
பாததா மரைகளுக் கன்பு
புரிந்திடா தவர்பால் எளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
தெரிந்திடும் அன்பர் இடம்உறில் உய்வேன்
திருவுளம் அறிகிலன் தேனே
சரிந்திடும் கருத்தோர்க் கரியநற் புகழ்கொள்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

9

200 எண்உறும் அவர்கட் கருளும்நின் அடியை
ஏத்திடா தழிதரும் செல்வப்
புண்உறும் அவர்பால் எளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
கண்உறு மணியாம் நின்அடி யவர்பால்
கலந்திடில் உய்குவன் கரும்பே
தண்உறும் கருணைத் தனிப்பெருங் கடலே.
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

13. வேட்கை விண்ணப்பம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 201 மன்னே என்றன் உயிர்க்குயிரே மணியே தணிகை மலைமருந்தே
அன்னே என்னை ஆட்கொண்ட அரசே தணிகை ஐயாவே
பொன்னே ஞானப் பொங்கொளியே புனித அருளே பூரணமே
என்னே எளியேன் துயர்உழத்தல் எண்ணி இரங்கா திருப்பதுவே. 1
- 202 இரங்கா நின்றிங் கலைதரும்இவ் வெளியேன் கனவின் இடத்தேனும்
அரங்கா அரவின் நடித்தோனும் அயனும் காண்டற் கரிதாய
உரங்கா முறும்மா மயில்மேல்நின் உருவம் தரிசித் துவப்படையும்
வரங்கா தலித்தேன் தணிகைமலை வாழ்வே இன்று வருவாயோ. 2
- 203 வருவாய் என்று நாள்தோறும் வழிபார்த் திரங்கி மனந்தளர்ந்தேன்
கருவாய் பவன்என் றெனைத்தள்ளக் கருது வாயோ அன்றிஅருள்
உருவாய் வந்து தருவாயோ தணிகா சலத்துள் உற்றமர்ந்த
ஒருவர் உன்றன் திருவுளத்தை உணரேன் என்செய் துய்கேனே. 3
- 204 உய்யும் பொருட்டுன் திருப்புகழை உரையேன் அந்தோ உரைக்கடங்காப்
பொய்யும் களவும் அழுக்காறும் பொருளாக் கொண்டேன் புலையேனை
எய்யும் படிவந் தடர்ந்தியமன் இழுத்துப் பறிக்கில் என்னேயான்
செய்யும் வகைஒன் றறியேனே தென்பால் தணிகைச் செஞ்சுடரே. 4
- 205 செஞ்சொல் சுவையே மெய்ஞ்ஞானச் செல்வப் பெருக்கே தெள்ளமுதே
விஞ்சைப் புலவர் புகழ்தணிகை விளக்கே துளக்கில் வேலோனே
வெஞ்சொல் புகலும் வஞ்சகர்பால் மேவி நின்தாள் மலர்மறந்தே
பஞ்சில் தமிழேன் படும்பாட்டைப் பார்த்தும் அருட்கண் பார்த்திலையே. 5

- 206 பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்தும் எளியேன் பாடனைத்தும்
தீர்க்கின் றிலையே என்னையான் செய்வேன் சிறியேன் சீமானே
போர்க்குன் றொடுசூர் புயக்குன்றும் பொடிசெய் வேற்கைப் புண்ணியனே
சீர்க்குன் றெனும்நல் வளத்தணிகைத் தேவே மயில்ஊர் சேவகனே. 6
- 207 சேவற் கொடிகொள் குணக்குன்றே சிந்தா மணியே யாவர்கட்கும்
காவற் பதியே தணிகைவளர் கரும்பே கனியே கற்பகமே
மூவர்க் கிறையே வேய்ஈன்ற முத்தன் அளித்த முத்தேநல்
தேவர்க் கருள்நின் சேவடிக்கே விழைந்தேன் யாதும்தெரியேனே. 7
- 208 தெரியேன் உனது திருப்புகழைத் தேவே உன்றன் சேவடிக்கே
பரியேன் பணியேன் கூத்தாடேன் பாடேன் புகழைப் பரவசமாய்த்
தரியேன் தணிகை தனைக்கானேன் சாகேன் நோகேன் கும்பிக்கே
உரியேன் அந்தோ எதுகொண்டிங் குய்கேன் யாதுசெய்கேனே. 8
- 209 செய்வ துனது திருவடிக்காம் திறனே சிந்தை நிற்பாலே
வைவ துன்னை நினையாத வஞ்ச கரையே வழத்திநிதம்
உய்வ துனது திருநாமம் ஒன்றைப் பிடித்தே மற்றொன்றால்
எய்வ தறியேன் திருத்தணிகை எந்தாய் எந்தாய் எளியேனே. 9
- 210 எளியேன் நினது சேவடியாம் இன்ப நறவை எண்ணிஎண்ணி
அளியேன் நெஞ்சம் சற்றேனும் அன்பொன் றில்லேன் அதுசிறிதும்
ஒளியேன் எந்தாய் என்உள்ளத் தொளித்தே எவையும் உணர்கின்றாய்
வளியே முதலாய் நின்றருளும் மணியே தணிகை வாழ்மன்னே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

14. ஆறெழுத் துண்மை
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 211 பெருமை நிதியே மால்விடைகொள் பெம்மான் வருந்திப் பெறும்பேறே
அருமை மணியே தணிகைமலை அமுதே உன்றன் ஆறெழுத்தை
ஒருமை மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
இருமை வளனும் எய்தும்இடர் என்ப தொன்றும் எய்தாதே. 1
- 212 எய்தற் கரிய அருட்சுடரே எல்லாம் வல்ல இறையோனே
செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவே உன்றன் ஆறெழுத்தை
உய்தற் பொருட்டிங் குச்சரித்தே உயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் வன்கண் ஒன்றும் வாராதே. 2
- 213 வாரா இருந்த அடியவர்தம் மனத்தில் ஒளிரும் மாமணியே
ஆரா அமுதே தணிகைமலை அரசே உன்றன் ஆறெழுத்தை
ஓரா மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
ஏரார் செல்வப் பெருக்கிகவா இடும்பை ஒன்றும் இகந்திடுமே. 3
- 214 இகவா அடியர் மனத்தூறும் இன்பச் சுவையே எம்மானே
அகவா மயில்ஊர் திருத்தணிகை அரசே உன்றன் ஆறெழுத்தை
உகவா மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
சுகவாழ் விற்பம் அதுதுன்னும் துன்பம் ஒன்றும் துன்னாதே. 4
- 215 துன்னும் மறையின் முடிவில்ஒளிர் தூய விளக்கே சுகப்பெருக்கே
அன்னை அனையாய் தணிகைமலை அண்ணா உன்றென் ஆறெழுத்தை
உன்னி மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
சென்னி அணியாய் அடிசேரும் தீமை ஒன்றும் சேராதே. 5

- 216 சேரும் முக்கண் கனிகனிந்த தேனே ஞானச் செழுமணியே யாரும் புகழும் தணிகைஎம தன்பே உன்றன் ஆறெழுத்தை ஓரும் மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் பாரும் விசும்பும் பதஞ்சாரும் பழங்கண் ஒன்றும் சாராதே. 6
- 217 சார்ந்த அடியார்க் கருள்அளிக்கும் தருமக் கடலே தற்பரமே வார்ந்த பொழில்சூழ் திருத்தணிகை மணியே உன்றன் ஆறெழுத்தை ஓர்ந்து மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் ஆர்ந்த ஞானம் உறும்அழியா அலக்கண் ஒன்றும் அழிந்திடுமே. 7
- 218 அழியாப் பொருளே என்உயிரே அயில்செங் கரங்கொள் ஐயாவே கழியாப் புகழ்சேர் தணிகைஅமர் கந்தா உன்றன் ஆறெழுத்தை ஒழியா மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் பழியா இன்பம் அதுபதியும் பனிமை ஒன்றும் பதியாதே. 8
- 219 பதியே எங்கும் நிறைந்தருளும் பரம சுகமே பரஞ்சுடரே கதியே அளிக்கும் தணிகைஅமர் கடம்பா உன்றன் ஆறெழுத்தை உதியேர் மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் துதிஏர் நினது பதந்தோன்றும் துன்பம் ஒன்றும் தோன்றாதே. 9
- 220 தோன்றா ஞானச் சின்மயமே தூய சுகமே சுயஞ்சுடரே ஆன்றார் புகழும் தணிகைமலை அரசே உன்றன் ஆறெழுத்தை ஊன்றா மனத்தின் உச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் ஈன்றாள் நிகரும் அருள்அடையும் இடுக்கண் ஒன்றும் அடையாதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

15. போக் குரையீடு
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 221 கற்கி லேன்உன தருட்பெயர் ஆம்குக கந்தஎன் பவைநாளும்
நிற்கி லேன்உன தாகம நெறிதனில் நீசனேன் உய்வேனோ
சொற்கி லேசமில் அடியவர் அன்பினுள் தோய்தரு பசுந்தேனே
அற்கி லேர்தரும் தணிகைஆர் அமுதமே ஆனந்த அருட்குன்றே. 1
- 222 பாவ வாழ்க்கையில் பாவியேன் செய்திடும் பண்பிலாப் பிழைநோக்கித்
தேவ ரீர்மன திரக்கமுற் றேஅருள் செய்திடா திருப்பீரேல்
காவ லாகிய கரும்பிணித் துயரம்இக் கடையனேன் தனக்கின்னும்
யாவ தாகுமோ என்செய்கோ என்செய்கோ இயலும்வேல் கரத்தீரே. 2
- 223 சேவி யாதஎன் பிழைகளை என்னுளே சிறிதறி தரும்போதோ
பாவி யேன்மனம் பகீலென வெதும்பியுள் பதைத்திடக் காண்கின்றேன்
ஆவி யேஅருள் அமுதமே நின்திரு வருள்தனக் கென்னாமோ
பூவில் நாயகன் போற்றிடும் தணிகையம் பொருப்பமர்ந் திடுவாழ்வே. 3
- 224 துன்பி னால்அகம் வெதும்பிநைந் தயர்ந்துநின் துணைஅடி மலர்ஏத்தும்
அன்பி லாதஇப் பாவியேன் செய்பிழை அனைத்தையும் பொறுப்பாயேல்
வன்பி லாதநின் அடியவர் தம்திரு மனத்தினுக் கென்னாமோ
இன்பி னால்சுரர் போற்றிடும் தணிகைவாழ் இறைவனே எம்மானே. 4
- 225 என்செய் கேன்இனும் திருவருள் காண்கிலேன் எடுக்கரும் துயர்உண்டேன்
கன்செய் பேய்மனக் கடையனேன் என்னினும் காப்பதுன் கடன்அன்றோ
பொன்செய் குன்றமே பூரண ஞானமே புராதனப் பொருள்வைப்பே
மன்செய் மாணிக்க விளக்கமே தணிகைவாழ் வள்ளலே மயிலோனே. 5

- 226 மண்ணில் நண்ணிய வஞ்சகர் பால்கொடு வயிற்றினால் அலைப்பட்டேன்
கண்ணில் நண்ணரும் காட்சியே நின்திருக் கடைக்கண்ணோக் கருள்நோக்கி
எண்ணி எண்ணிநெஞ் சழிந்துகண் ணீர்கொளும் ஏழையேன் தனக்கின்னும்
புண்ணில் நண்ணிய வேல்எனத் துயர்உறில் புலையன்என் செய்கேனே. 6
- 227 மலங்கி வஞ்சகர் மாட்டிரந் தையகோ வருந்திநெஞ் சயர்வுற்றே
கலங்கி நின்திருக் கருணையை விழையும்என் கண்அருள் செய்யாயோ
இலங்கி எங்கணும் நிறைந்தருள் இன்பமே எந்தையே எந்தாயே
நலங்கி ளர்ந்திடும் தணிகையம் பதியமர் நாயக மணிக்குன்றே. 7
- 228 சைவ நாயக சம்பந்தன் ஆகிய தமிழ்அருட் குன்றேஎன்
தெய்வ மேநினை அன்றிஓர் துணையிலேன் திருவருள் அறியாதோ
வைவ தேகொளும் வஞ்சகர் தம்இடை வருந்திநெஞ் சழிகின்றேன்
செய்வ தோர்கிலேன் கைவிடில் என்செய்கேன் தெளிவிலாச் சிறியேனே. 8
- 229 வாழ்வில் ஆம்சிறு களிப்பினால் உன்றனை மறந்திறு மாக்கின்றேன்
தாழ்வி லேசிறி தெண்ணிநொந் தயர்வன்என் தன்மைநன் றருளாளா
கேழ்வி மேவிய அடியவர் மகிழ்வுறக் கிடைத்தருள் பெருவாழ்வே
வேழ்வி⁸ ஓங்கிய தணிகைமா மலைதனில் விளங்கிவீற் றிருப்போனே. 9
8. கேழ்வி வேழ்வி என்பன எதுகை நோக்கித் திரித்தவாறு. தொ. வே.
- 230 என்றும் மாதர்மேல் இச்சைவைத் துன்றனை எண்ணுவேன் துயருற்றால்
கன்று நெஞ்சகக் கள்வனேன் அன்பினைக் கருத்திடை எணில்சால
நன்று நன்றெனக் கெவ்வணம் பொன்அருள் நல்குவை அறிகில்லேன்
துன்று மாதவர் போற்றிடும் தணிகைவாழ் சோதியே சுகவாழ்வே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

16. பணித்திறம் வேட்டல்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 231 நண்ணேனோ மகிழ்வினொடும் திருத்தணிகை மலைஅதனை நண்ணி என்றன்
கண்ணேநீ அமர்ந்தஎழில் கண்குளிரக் காணேனோ கண்டு வாரி
உண்ணேனோ ஆனந்தக் கண்ணீர்கொண் டாடிஉனக் குகப்பாத் தொண்டு
பண்ணேனோ நின்புகழைப் பாடேனோ வாயாரப் பாவி யேனே. 1
- 232 பாவியேன் படுந்துயருக் கிரங்கிஅருள் தணிகையில்என் பால்வா என்று
கூவிநீ ஆட்கொளஓர் கனவேனும் காணேனோ குணப்பொற் குன்றே
ஆவியே அறிவேஎன் அன்பேஎன் அரசேநின் அடியைச் சற்றும்
சேவியேன் எனினும்எனைக் கைவிடேல் அன்பர்ப்பழி செப்பு வாரே. 2
- 233 வாரேனோ திருத்தணிகை வழிநோக்கி வந்தென்கண் மணியே நின்று
பாரேனோ நின்அழகைப் பார்த்துலக வாழ்க்கைதனில் படும்ஓச் சோபம்
தீரேனோ நின்அடியைச் சேவித்தா னந்தவெள்ளம் திளைத்தா டேனோ
சாரேனோ நின்அடியர் சமுகம்அதைச் சார்ந்தவர்தாள் தலைக்கொள் ளேனோ. 3
- 234 கொள்ளேனோ நீஅமர்ந்த தணிகைமலைக் குறஎண்ணம் கோவே வந்தே
அள்ளேனோ நின்அருளை அள்ளிஉண்டே ஆனந்தத் தழுந்தி ஆடித்
துள்ளேனோ நின்தாளைத் துதியேனோ துதித்துலகத் தொடர்பை எல்லாம்
தள்ளேனோ நின்அடிக்கீழ்ச் சாரேனோ துணைஇல்லாத் தனிய னேனே. 4
- 235 தனியேஇங் குழல்கின்ற பாவியேன் திருத்தணிகா சலம்வாழ் ஞானக்
கனியேநின் சேவடியைக் கண்ஆரக் கண்டுமனம் களிப்பு ரேனோ
துனியேசெய் வாழ்வில்அலைந் தென்எண்ணம் முடியாது சுழல்வேன் ஆகில்
இனிஏது செய்வேன்மற் றொருதுணையும் காணேன்இவ் வேழை யேனே. 5

- 236 இவ்வேளை அருள்தணிகை அமர்ந்தருளும் தேவைஎன திருகண் ஆய செவ்வேளை மணங்களிப்பச் சென்றுபுகழ்ந் தானந்தத் தெளிதேன்உண்டே எவ்வேளை யும்பரவி ஏத்தேனோ அவன்பணிகள் இயற்றி டேனோ தெவ்வேளை அடர்க்கவகை தெரியாமல் உழல்தருமிச் சிறிய னேனே. 6
- 237 சிறியேன்இப் போதேகித் திருத்தணிகை மலைஅமர்ந்த தேவின் பாதம் குறியேனோ ஆனந்தக் கூத்தாடி அன்பர்கள்தம் குழாத்துள் சென்றே அறியேனோ பொருள்நிலையை அறிந்தென தென்பதை விடுத்திவ் வகிலமாயை முறியேனோ உடல்புகம் மூடேனோ நன்னெறியை முன்னி இன்றே. 7
- 238 முன்னேனோ திருத்தணிகை அடைந்திடநின் சந்நிதியின் முன்னே நின்று மன்னேனோ அடியருடன் வாழேனோ நின்அடியை வாழ்த்தி டேனோ உன்னேனோ நன்னிலையை உலகத்தோர் எல்லீரும் உங்கே வாரும் என்னேனோ நன்பெயரை யார்கூறி னாலும்அவர்க் கிதங்கூ றேனோ. 8
- 239 கூறேனோ திருத்தணிகைக் குற்றுன்அடிப் புகழ்தனைக் கூறி நெஞ்சம் தேறேனோ நின்அடியர் திருச்சமுகம் சேரேனோ தீராத் துன்பம் ஆறேனோ நின்அடியன் ஆகேனோ பவக்கடல்விட் டகன்றே அப்பால் ஏறேனோ அருட்கடலில் இழியேனோ ஒழியாத இன்பம் ஆர்ந்தே. 9
- 240 தேடேனோ என்நாதன் எங்குற்றான் எனஓடித் தேடிச் சென்றே நாடேனோ தணிகைதனில் நாயகனே நின்அழகை நாடி நாடிக் கூடேனோ அடியருடன் கோவேளம் குகனேளம் குருவே என்று பாடேனோ ஆனந்தப் பரவசம்உற் றுன்கமலப் பதம்நண் ணேனோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

17. நெஞ்சொடு புலத்தல்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 241 வாவா என்ன அருள்தணிகை மருந்தை என்கண் மாமணியைப்
பூவாய் நறவை மறந்தவநாள் போக்கின் றதுவும் போதாமல்
மூவா முதலின் அருட்கேலா மூட நினைவும் இன்றெண்ணி
ஆவா நெஞ்சே எனைக்கெடுத்தாய் அந்தோ நீதான் ஆவாயோ. 1
- 242 வாயாத் துரிசற் றிடும்புலவோர் வழத்தும் தணிகை மலைஅமுதைக்
காயாக் கனியை மறந்தவநாள் கழிக்கின் றதுவும் போதாமல்
ஈயாக் கொடியர் தமக்கின்றி ஏலா நினைவும் இன்றெண்ணி
மாயா என்றன் வாழ்வழித்தாய் மனமே நீதான் வாழ்வாயோ. 2
- 243 வாழும் படிநல் அருள்புரியும் மருவுந் தணிகை மலைத்தேனைச்
சூழும் கலப மயில்அரசைத் துதியாப் பவமும் போதாமல்
வீழும் கொடியர் தமக்கன்றி மேவா நினைவும் மேவிஇன்று
தாழும் படிஎன் தனைஅலைத்தாய் சவலை மனம்நீ சாகாயோ. 3
- 244 காயோம் எனநின் றவர்க்கினிய கனியாம் தணிகைக் கற்பகத்தைப்
போய்ஓர் கணமும் போற்றுக்கிலாய் புன்மை புரிந்தாய் புலங்கெட்டாய்
பேயோ எங்கும் திரிந்தோடிப் பேணா என்பைப் பேணுகின்ற
நாயோ மனமே நீஉனைநான் நம்பி வாளா நலிந்தேனே. 4
- 245 தேனும் கடமும் திகழ்தணிகைத் தேவை நினையாய் தீநரகம்
மானும் நடையில் உழல்கின்றாய் மனமே உன்றன் வஞ்சகத்தால்
நானும் இழந்தேன் பெருவாழ்வை நாய்போல் அலைந்திங் கவமே⁹நீ
தானும் இழந்தாய் என்னேஉன் தன்மை இழிவாம் தன்மையதே. 5

- 246 தன்னால் உலகை நடத்தும்அருட் சாமி தணிகை சாராமல்
பொன்னால் மண்ணால் பூவையரால் புலம்பி வருந்தும் புல்நெஞ்சே
உன்னால் என்றன் உயர்விழந்தேன் உற்றார் இழந்தேன் உன்செயலைச்
சொன்னால் நகைப்பர் எனைவிட்டும் தொலையாய் இங்கு நிலையாயே. 6
- 247 நிலைக்கும் தணிகை என்அரசை நீயும் நினையாய் நினைப்பதையும்
கலைக்கும் தொழில்கொண் டெனைக்கலக்கம் கண்டாய் பலன்என் கண்டாயே
முலைக்கும் கலைக்கும் விழைந்தவமே முயங்கும் மூட முழுநெஞ்சே
அலைக்கும் கொடிய விடம்நீஎன் றறிந்தேன் முன்னர் அறிந்திலனே. 7
- 248 இலதை நினைப்பாய் பித்தர்கள்போல் ஏங்கா நிற்பாய் தணிகையில்என்
குலதெய் வழுமாய்க் கோவாய்சற் குருவாய் நின்ற குகன்அருளே
நலதென் றறியாய் யான்செய்த நன்றி மறந்தாய் நாணாதென்
வலதை அழித்தாய் வலதொடுநீ வாழ்வாய் கொல்லோ வல்நெஞ்சே. 8
- 249 நெஞ்சே உகந்த துணைஎனக்கு நீஎன் றறிந்தே நேசித்தேன்
மஞ்சேர் தணிகை மலைஅமுதை வாரிக் கொளும்போ தென்னுள்ளே
நஞ்சே கலந்தாய் உன்உறவு நன்றே இனிஉன் நட்பகன்றால்
உய்ஞ்சேன் இலையேல் வன்னரகத் துள்ளேன் கொள்ளேன் ஒன்றையுமே. 9
- 250 கொள்ளும் பொழில்கூழ் தணிகைமலைக் கோவை நினையா தெனைநரகில்
தள்ளும் படிக்கோ தலைப்பட்டாய் சகத்தின் மடவார் தம்மயலாம்
கள்ளுண் டந்தோ வெறிகொண்டாய் கலைத்தாய் என்னைக் கடந்தோர்கள்
எள்ளும் படிவந் தலைக்கின்றாய் எனக்கென் றெங்கே இருந்தாயோ. 10
- 251 இருந்தாய் இங்கு கண்டவிடத் தேகா நின்றாய் அவ்விடத்தும்
பொருந்தாய் மீண்டும் புகுவாய்பின் போவாய் வருவாய் புகழ்த்தணிகை
மருந்தாய் நின்ற குகன்அடியை வழுத்தாய் எனையும் வலிக்கின்றாய்
திருந்தாய் நெஞ்சே நின்செயலைச் செப்ப எனக்குத் திடுக்கிடுமே. 11

18. புன்மை நினைந் திரங்கல் கட்டளைக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 252 மஞ்சட் பூச்சின் மினுக்கில்ஓ ளைஞர்கள்
மயங்க வேசெயும் வாள்விழி மாதர்பால்
கெஞ்சிக் கொஞ்சி நிறைஅழிந் துன்அருட்
கிச்சை நீத்துக் கிடந்தனன் ஆயினேன்
மஞ்சற் றோங்கும் பொழில்தணி காசல
வள்ளல் என்வினை மாற்றுதல் நீதியே
தஞ்சத் தால்வந் தடைந்திடும் அன்பர்கள்
தம்மைக் காக்கும் தனிஅருட் குன்றமே. 1
- 253 முலையைக் காட்டி மயக்கிஎன் ஆருயிர்
முற்றும் வாங்குறும் முண்டைகள் நன்மதி
குலையக் காட்டும் கலவிக்கி சைந்துநின்
கோலங் காணக் குறிப்பிலன் ஆயினேன்
நிலையைக் காட்டும்நல் ஆனந்த வெள்ளமே
நேச நெஞ்சகம் நின்றொளிர் தீபமே
கலையைக் காட்டும் மதிதவழ் நற்றணி
காச லத்தமர்ந் தோங்கதி காரனே. 2
- 254 வஞ்ச மேகுடி கொண்டு விளங்கிய
மங்கை யர்க்கு மயல்உழந் தேஅவர்
நஞ்சம் மேவு நயனத்தில் சிக்கிய
நாயி னேன்உனை நாடுவ தென்றுகாண்
கஞ்சம் மேவும் அயன்புகழ் சோதியே
கடப்ப மாமலர்க் கந்தசு கந்தனே
தஞ்ச மேளன வந்தவர் தம்மைஆள்
தணிகை மாமலைச் சற்குரு நாதனே. 3

- 255 பாவம் ஓர்உரு வாகிய பாவையர்
 பன்னு கண்வலைப் பட்டும யங்கியே
 கோவை வாய்இதழ்க் கிச்சைய தாகிநின்
 குரைக ழற்கன்பு கொண்டிலன் ஆயினேன்
 மேவு வார்வினை நீக்கிஅ ளித்திடும்
 வேல னேதணி காசல மேலனே
 தேவர் தேடரும் சீர்அருட் செல்வனே
 தெய்வ யானை திருமண வாளனே. 4
- 256 கரத்தைக் காட்டியே கண்களை நீட்டியே
 கடைய னேன்உயிர் வாட்டிய கன்னியர்
 உரத்தைக் காட்டி மயக்கம யங்கினேன்
 உன்றன் பாத உபயத்தைப் போற்றிலேன்
 புரத்தைக் காட்டு நகையின்ள ரித்ததோர்
 புண்ணி யற்குப் புகல்குரு நாதனே
 வரத்தைக் காட்டும் மலைத்தணி கேசனே
 வஞ்ச னேற்கருள் வாழ்வுகி டைக்குமோ. 5
- 257 காசம் மேகம் கடும்பிணி சூலைமோ
 காதி யால்தந்து கண்கலக் கம்செயும்
 மோச மேநிசம் என்றுபெண் பேய்களை
 முன்னி னேன்நினை முன்னிலன் ஆயினேன்
 பாசம் நீக்கிடும் அன்பர்கள் போல்எனைப்
 பாது காக்கும் பரம்உனக் கையனே
 தேசம் யாவும் புகழ்தணி காசலச்
 செல்வ மேஅருட் சிற்சுக வாரியே. 6
- 258 ஐயம் ஏற்றுத் திரிபவர் ஆயினும்
 ஆசை ஆம்பொருள் ஈந்திட வல்லரேல்
 குய்யம் காட்டும்ம டந்தையர் வாய்ப்பட்டுன்
 கோல மாமலர்ப் பாதம்கு றித்திலேன்
 மைஉ லாம்பொழில் சூழும்த ணிகைவாழ்
 வள்ள லேவள்ளி நாயக னேபுவிச்
 சைய றும்பர ஞானிகள் போற்றிடும்
 சாமி யேஎனைக் காப்பதுன் தன்மையே. 7

259 கண்ணைக் காட்டி இருமுலை காட்டிமோ
 கத்தைக் காட்டி அகத்தைக்கொண் டேஅழி
 மண்ணைக் காட்டிடும் மாய வனிதைமார்
 மாலைப் போக்கிநின் காலைப் பணிவனோ
 பண்ணைக் காட்டி உருகும்அ டியர்தம்
 பத்திக் காட்டிமுத் திப்பொருள் ஈதென
 விண்ணைக் காட்டும் திருத்தணி காசல
 வேல னேஉமை யாள்அருள் பாலனே.

8

260 படியின் மாக்களை வீழ்த்தும் படுகுழி
 பாவம் யாவும் பழகுறும் பாழ்ங்குழி
 குடிகொள் நாற்றக் குழிசிறு நீர்தரும்
 கொடிய ஊற்றுக் குழிபுழக் கொள்குழி
 கடிம லக்குழி ஆகும் கருக்குழிக்
 கள்ள மாதரைக் கண்டும யங்கினேன்
 ஒடிவில் சீர்த்தணி காசல நிற்புகழ்
 ஒதி வேள்ளனக் குண்டுகொல் உண்மையே.

9

261 கச்சக் கட்டி மணங்கட்டிக் காழுகர்
 கண்ணைக் கட்டி மனங்கட்டி வஞ்சகம்
 வச்சக் கட்டிய வன்கழற் கட்டியும்
 மண்ணின் கட்டியும் மானும்மு லைக்கட்டிக்
 கிச்சைக் கட்டிஓ டும்பைள னும்சுமை
 ஏறக் கட்டிய ஏற்கருள் வாய்கொலோ
 பிச்சைக் கட்டிய பித்தன் புதல்வனே
 பெருமை கட்டும் பெருந்தணி கேசனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருவடி சூட விழைதல்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 262 தேனார் அலங்கல் குழல்மடவார் திறத்தின் மயங்காத் திறல்அடைதற்
கானார் கொடியம் பெருமான்தன் அருட்கண் மணியே அற்புதமே
கானார் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைக் கரும்பே கருணைப் பெருங்கடலே
வானார் அமுதே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 1
- 263 தாமும் கொடிய மடவியர்தம் சழக்கால் உழலாத் தகைஅடைந்தே
ஆழும் பரமா னந்தவெள்ளத் தழுந்திக் களிக்கும் படிவாய்ப்ப
ஊழ்உந் தியசீர் அன்பர்மனத் தொளிரும் சுடரே உயர்தணிகை
வாழும் பொருளே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 2
- 264 மின்னுண் மருங்குல் பேதையர்தம் வெளிற்று மயக்குள் மேவாமே
உன்னும் பரம யோகியர்தம் உடனே மருவி உனைப்புகழ்வான்
பின்னும் சடைஎம் பெருமாற்கோர் பேறே தணிகைப் பிறங்கலின்மேல்
மன்னும் சுடரே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 3
- 265 ஆறாத் துயரம் தருங்கொடியார்க் காளாய் உழன்றிங் கலையாதே
கூறாப் பெருமை நின்அடியார் கூட்டத் துடன்போய்க் குலாவும்வண்ணம்
தேறாப் பொருளாம் சிவத்தொழுகும் தேனே தணிகைத் திருமலைவாழ்
மாறாச் சுகமே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 4
- 266 விரதம் அழிக்கும் கொடியார்தம் விழியால் மெலியா துனைப்புகழும்
சரதர் அவையில் சென்றுநின்சீர் தனையே வழத்தும் தகைஅடைவான்
பரதம் மயில்மேல் செய்யுத்தணிகைப் பரனே வெள்ளிப் பருப்பதம்வாழ்
வரதன் மகனே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 5

- 267 வெயில்மேல் கீடம் எனமடவார் வெய்ய மயற்கண் வீழாமே.
அயில்மேல் கரங்கொள் நினைப்புகழும் அடியார்சவையின் அடையும்வகைக்
குயில்மேல் குலவும் திருத்தணிகைக் குணப்பொற் குன்றே கொள்கலப
மயில்மேல் மணியே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 6
- 268 தனமும் கடந்தே நாரியர்மால் தனையும் கடந்தே தவம்அழிக்கும்
சினமும் கடந்தே நினைச்சேர்ந்தோர் தெய்வச் சபையில் சேர்ந்திடவே
வனமும் கடமும் திகழ்தணிகை மலையின் மருந்தே வாக்கினொடு
மனமும் கடந்தோய் நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 7
- 269 கல்லாக் கொடிய மடவார்தம் காமக் குழிக்கண் வீழாமே
நல்லார்க் கெல்லாம் நல்லவநின் நாமம் துதிக்கும் நலம்பெறவே
சொல்லாற் புனைந்த மாலையொடும் தொழுது தணிகை தனைத்துதிக்க
வல்லார்க் கருளும் நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 8
- 270 கள்ளக் கயற்கண் மடவார்தம் காமத் துழலா துணைநினைக்கும்
உள்ளத் தவர்பால் சேர்ந்துமகிழ்ந் துண்மை உணர்ந்தங் குற்றிடுவான்
அள்ளற் பழனத் திருத்தணிகை அரசே ஞான அமுதளிக்கும்
வள்ளற் பெருமான் நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 9
- 271 பாகைப் பொருவும் மொழியுடையீர் என்று மடவார்ப் பழிச்சாமல்
ஓகைப் பெறும்நின் திருத்தொண்டர் உடன்சேர்ந் துண்மை யுணர்ந்திடுவான்
தோகைப் பரிமேல் வருந்தெய்வ சூளா மணியே திருத்தணிகை
வாகைப் புயனே நின்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

20. ஆற்றா விரகம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 272 தணிகை மலையைச் சாரேனோ சாமி அழகைப் பாரேனோ
பிணிகை யறையைப் பேரேனோ பேரா அன்பு கூரேனோ
அணிசெய் அருள்நீர் ஆரேனோ ஆறாத் தாகம் தீரேனோ
பணிசெய் தொழும்பில் சேரேனோ பார்மீ திரங்கும் நீரேனே. 1
- 273 எளியேன் என்ன இருப்பாரோ ஏழைக் கிரங்கும் விருப்பாரோ
அளியேன் பேர்நெஞ் சிருப்பாரோ அழியாக் காமம் திருப்பாரோ
களியேன் என்ன உருப்பாரோ கருதும் அருட்குக் கருப்பாரோ
தெளியேன் யான்என் செய்கேனே தென்பால் தணிகைப் பொருப்பாரே. 2
- 274 செய்கொள் தணிகை நாடேனோ செவ்வேள் புகழைப் பாடேனோ
கைகள் கூப்பி ஆடேனோ கருணைக் கடலில் நீடேனோ
மெய்கொள் புளகம் மூடேனோ மெய்அன் பர்கள்பால் கூடேனோ
பொய்கொள் உலகோ டீடேனோ புவிமீ திருகால் மாடேனே. 3
- 275 வந்தென் எதிரில் நில்லாரோ மகிழ ஒருசொல் சொல்லாரோ
முந்தம் மதனை வெல்லாரோ மோகம் தீர்ப் புல்லாரோ
கந்தன் எனும்பேர் அல்லாரோ கருணை நெஞ்சம் கல்லாரோ
சந்தத் தணிகை இல்லாரோ சகத்தில் எல்லாம் வல்லாரே. 4
- 276 நாட்டும் தணிகை நண்ணேனோ நாதன் புகழை எண்ணேனோ
கூட்டும் தொழும்பு பண்ணேனோ குறையா அருள்நீர் உண்ணேனோ
சூட்டும் மயக்கை மண்ணேனோ தொழும்பர் இடத்தை அண்ணேனோ
காட்டும் அவர்தாள் கண்ணேனோ கழியா வாழ்க்கைப் புண்ணேனே. 5

- 277 காமப் பயலைத் தடுப்பாரோ கடப்ப மலர்த்தார் கொடுப்பாரோ
ஏமத் தனத்தைக் கடுப்பாரோ என்மேல் அன்பை விடுப்பாரோ
மாமற் றொருவீ டடுப்பாரோ மனத்தில் கோபம் தொடுப்பாரோ
தாமத் தாழ்வைக் கெடுப்பாரோ தணிகை தனில்வேல் எடுப்பாரே. 6
- 278 காவி மலைக்கண் வதியேனோ கண்ணுள் மணியைத் துதியேனோ
பாவி மயலை மிதியேனோ பரமானந்தத் துதியேனோ
ஓவில் அருளைப் பதியேனோ உயர்ந்த தொழும்பில் கதியேனோ
தாவில் சுகத்தை மதியேனோ சற்றும் பயனில் ஒதியேனே. 7
- 279 வருந்தும் தனிமுன் மன்னாரோ வருத்தம் உனக்கேன் என்னாரோ
இருந்தென் இடத்தே துன்னாரோ இணைத்தாள் ஈய உன்னாரோ
பொருந்திங் கயலார் அன்னாரோ பொருள்ஈ தென்று பன்னாரோ
செருந்தி மலரும் திருத்தணிகைத் தேவர் எவர்க்கும் முன்னாரே. 8
- 280 தணிகா சலம்போய்த் தழையேனோ சாமி திருத்தாள் விழையேனோ
பணிகா தலித்துப் பிழையேனோ பாடி மனது குழையேனோ
திணிகாண் உலகை அழையேனோ சேர்ந்தவ் வீட்டுள் நுழையேனோ
பிணிகாண் உலகில் பிறந்துமுன்றே பேதுற் றலையும் பழையேனே. 9
- 281 மன்னும் குவளை ஈயாரோ மதவேள் மதத்தைக் காயாரோ
இன்னும் கோபம் ஓயாரோ என்தாய் தனக்குத் தாயாரோ
துன்னும் இரக்கம் தோயாரோ துகளேன் துயரை ஆயாரோ
பன்னும் வளங்கள் செறிந்தோங்கும் பணைகொள் தணிகைத் தாயாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

21. ஏழைமையின் இரங்கல்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 282 தேனே உளங்கொள் தெளிவே அகண்ட சிதம்மேவி நின்ற சிவமே
கோனே கனிந்த சிவபோத ஞான குருவே விளங்கு குகனே
தானே தனக்கு நிகராய் விளங்கு தணிகா சலத்தெம் அரசே
நானே றைஇங்கு மனம்நொந்து நொந்து நலிகின்ற செய்கை நலமோ. 1
- 283 நலமேவு தொண்டர் அயன்ஆதி தேவர் நவைஏக நல்கு தணிகா
சலமேவி உன்றன் இருதாள் புகழ்ந்து தரிசிப்ப தென்று புகலாய்
நிலமேவு கின்ற சிவயோகர் உள்ளம் நிகழ்கின்ற ஞான நிறைவே
வலமேவு வேல்கை ஒளிர்சேர் கலாப மயில்ஏறி நின்ற மணியே. 2
- 284 மணியே கலாப மலைமேல் அமர்ந்த மதியே நினைச்சொல் மலரால்
அணியேன் நல்அன்பும் அமையேன் மனத்தில் அடியார் அடிக்கண் மகிழ்வாய்ப்
பணியேன் நினைந்து பதையேன் இருந்து பருகேன் உவந்த படியே
எணியே நினைக்கில் அவமாம்இவ் வேழை எதுபற்றி உய்வ தரசே. 3
- 285 உய்வண்ணம் இன்றி உலகா தரத்தில் உழல்கின்ற மாய மடவார்
பொய்வண்ணம் ஒன்றின் மனமாழ்கி அன்மை புரிதந்து நின்ற புலையேன்
மெய்வண்ணம் ஒன்று தணிகா சலத்து மிளிர்கின்ற தேவ விறல்வேல்
கைவண்ண உன்றன் அருள்வண்ணம் ஆன கழல்வண்ணம் நண்ணல் உளதோ. 4
- 286 நண்ணாத வஞ்சர் இடம்நாடி நெஞ்சம் நனிநொந்து நைந்து நவையாம்
புண்ணாகி நின்ற எளியேனை அஞ்சல் புரியாது நம்பொன் அடியை
எண்ணாத பாவி இவன்என்று தள்ளின் என்செய்வ துய்வ தறியேன்
தண்ணார் பொழிற்கண் மதிவந் துலாவு தணிகா சலத்தி றைவனே. 5

- 287 இறையேனும் உன்றன் அடிஎண்ணி அங்கி இழுதென்ன நெஞ்சம் இளகேன்
மறைஓதும் உன்றன் அருள்பெற்ற தொண்டர் வழிபட் டலங்கல் அணியேன்
குறையோடும் இங்கு மயல்கொண்டு நின்ற கொடியேனை ஆளல் உளதோ
நிறையோர் வணங்கு தணிகா சலத்தில் நிலைபெற் றிருக்கும் அவனே. 6
- 288 அவம்நாள் கழிக்க அறிவேன் அலாதுன் அடிபேணி நிற்க அறியேன்
தவம்நாடும் அன்ப ரொடுசேர வந்து தணிகா சலத்தை அடையேன்
எவன்நான் எனக்கும் அவண்நீ இருக்கும் இடம்ஈயில் உன்றன் அடியார்
இவன்ஆர் இவன்றன் இயல்பென்ன என்னில் எவன்என் றுரைப்பை எனையே. 7
- 289 எனையான் அறிந்துன் அடிசேர உன்னை இறையேனும் நெஞ்சி னிதமாய்
நினையேன் அயர்ந்து நிலையற்ற தேகம் நிசம்என் றுமுன்று துயர்வேன்
தனையே நின்அன்பன் எனவோதி லியாவர் தகும்என் றுரைப்பர் அரசே
வனைஏர் கொளுஞ்செய் தணிகா சலத்து மகிழ்வோ டமர்ந்த அமுதே. 8
- 290 முதுவோர் வணங்கு தணிகா சலத்து முதலேஇவ் வேழை முறியேன்
மதுவால் மயங்கும் அளிபோல் மயங்கி மதியாது நின்ற பிழையால்
விதுவாகி அன்பர் உளம்மேவும் நீகை விடில்ஏழை எங்கு மெலிவேன்
இதுநீதி அல்ல எனஉன் றனக்கும் எவர்சொல்ல வல்லர் அரசே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

22. பணித்திறஞ் சாலாப் பாடிழிவு
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 291 அடுத்திலேன் நின்அடியர் அவைக்குட் சற்றும்
அன்பிலேன் நின்தொழும்பன் ஆகேன் வஞ்சம்
தடுத்திலேன் தணிகைதனில் சென்று நின்னைத்
தரிசனம்செய் தேமதுரத் தமிழ்ச்சொல் மாலை
தொடுத்திலேன் அமுதுநின் தருளை வேண்டித்
தொழுதுதொழு தானந்தத் தூய்நீர் ஆடேன்
எடுத்திலேன் நல்லன்எனும் பெயரை அந்தோ
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 1
- 292 திரப்படுவேன் மையல்புரி மாய வாழ்வில்
தியங்குவேன் சிறிதேனும் தெளிவொன் றில்லேன்
மரப்படுவேன் சிதடருடன் திரிவேன் வீணே
மங்கையர்தம் கண்கள்எனும் வலைக்குள் வீழ்வேன்
கரப்பவர்க்கு முற்படுவேன் கருணை இல்லேன்
கண்அனையாய் நின்தணிகை மலையைக் காணேன்
இரப்பவர்க்கோர் அணுவளவும் ஈயேன் பேயேன்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 2
- 293 செய்திலேன் நின்தொண்டர் அடிக்குற் றேவல்
திருத்தணிகை மலையைவலஞ் செய்து கண்ணீர்ப்
பெய்திலேன் புலன்ஐந்தும் ஒடுக்கி வீதல்
பிறத்தல்எனும் கடல்நீந்தேன் பெண்கள் தம்மை
வைதிலேன் மலர்கொய்யேன் மாலை சூட்டேன்
மணியேநின் திருப்புகழை வழுத்தேன் நிற்பால்
எய்திலேன் இவ்வுடல்கொண் டேழை யேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 3

- 294 சீர்கொண்டார் புகழ்தணிகை மலையிற் சேரேன்
 சிவபெருமான் பெற்றபெருஞ் செல்வ மேநின்
 பேர்கொண்டார் தமைவணங்கி மகிழேன் பித்தேன்
 பெற்றதே அமையும்எனப் பிறங்கேன் மாதர்
 வार्கொண்டார் முலைமலைவீழ்ந் துருள்வேன் நாளும்
 வஞ்சமே செய்திடுவேன் மதிஒன் றில்லேன்
 ஏர்கொண்டார் இகழ்ந்திடஇங் கேழை யேன்யான்
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 4
- 295 காமாந்த காரியாய் மாதர் அல்குல்
 கடல்வீழ்ந்தேன் மதிதாழ்ந்தேன் கவலை சூழ்ந்தேன்
 நாமாந்த கனைஉதைத்த நாதன் ஈன்ற
 நாயகமா மணியேநல் நலமே உன்றன்
 பூமாந்தண் சேவடியைப் போற்றேன் ஓங்கும்
 பொழில்கொள்தணி காசலத்தைப் புகழ்ந்து பாடேன்
 ஏமாந்த பாவியேன் அந்தோ அந்தோ
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 5
- 296 நன்றறியேன் தீங்கனைத்தும் பறியேன் பொல்லா
 நங்கையர்தம் கண்மாய நவையைச் சற்றும்
 வென்றறியேன் கொன்றறிவார் தம்மைக் கூடும்
 வேடனேன் திருத்தணிகை வெற்பின் நின்பால்
 சென்றறியேன் இலையென்ப தறிவேன் ஒன்றும்
 செய்தறியேன் சிவதருமம் செய்வோர் நல்லோர்
 என்றறியேன் வெறியேன்இங் கந்தோ அந்தோ
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 6
- 297 அல்லார்க்கும் குழலார்மேல் ஆசை வைப்பேன்
 ஐயாநின் திருத்தாள்மேல் அன்பு வையேன்
 செல்லார்க்கும் பொழில்தணிகை எங்கே என்று
 தேடிடேன் நிற்புகழைச் சிந்தை செய்யேன்
 கல்லார்க்கும் கடுமனத்தேன் வன்க ணேன்புன்
 கண்ணினேன் உதவாத கையேன் பொய்யேன்
 எல்லார்க்கும் பொல்லாத பாவி யேன்யான்
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 7

- 298 அரும்பாய நகைமடவார்க் காளாய் வாளா
 அலைகின்றேன் அறிவென்ப தறியேன் நிற்பால்
 திரும்பாத பாதகனேன் திருஒன் றில்லேன்
 திருத்தணிகை மலைக்கேகச் சிந்தை செய்யேன்
 கரும்பாய வெறுத்துவேம் பருந்தும் பொல்லாக்
 காக்கைஒத்தேன் சற்றேனும் கனிதல் இல்லா
 இரும்பாய வன்நெஞ்சக் கள்வ னேன்யான்
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 8
- 299 அம்பாதல் நெடுங்கண்ணார்க் கிச்சை கொள்வேன்
 அகமலர முகமலர்வோ டருள்செய் உன்றன்
 செம்பாத மலர்ஏத்தேன் இலவு காத்தேன்
 திருத்தணிகை யேநமது செல்வம் என்றே
 நம்பாத கொடியேன்நல் லோரைக் கண்டால்
 நாணிலேன் நடுங்கிலேன் நாயிற் பொல்லேன்
 எம்பாத கத்தைஎடுத் தியார்க்குச் சொல்வேன்
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 9
- 300 பண்ணேன்நின் புகழ்சொல்வோர் தமக்குப் பூசை
 பாடேன்நின் திருச்சீரைப் பரமன் ஈன்ற
 கண்ணேநின் தணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
 கைகுவியேன் மெய்குளிரேன் கண்ணீர் பாயேன்
 உண்ணேன்நல் ஆனந்த அமுதை அன்பர்
 உடன்ஆகேன் ஏகாந்தத் துறஓர் எண்ணம்
 எண்ணேன்வன் துயர்மண்ணேன் மனஞ்செம் புண்ணேன்
 ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சமையா இருக்கின் றேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

23. காணாப் பத்து
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 301 வரங்கொள் அடியர் மனமலரில் மகிழ்வற் றமர்ந்த மாமணியே
திரங்கொள் தணிகை மலைவாழும் செல்வப் பெருக்கே சிற்பரமே
தரங்கொள் உலக மயல்அகலத் தாழ்ந்துள் உருக அமுதமுது
கரங்கொள் சிரத்தோ டியான்உன்னைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 1
- 302 வல்லி ஒருபால் வானவர்தம் மகளாண் டொருபால் வரமயில்மேல்
எல்லின் இலங்கு நெட்டிலைவேல் ஏந்தி வரும்என் இறையவனே
சொல்லி அடங்காத் துயர்இயற்றும் துகள்சேர் சன்னப் பெருவேரைக்
கல்லி எறிந்து நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 2
- 303 உருத்துள் இகலும் சூர்முதலை ஒழித்து வானத் தொண்பதியைத்
திருத்தும் அரைசே தென்தணிகைத் தெய்வ மணியே சிவஞானம்
அருத்தும் நினது திருவருள்கொண் டாடிப் பாடி அன்பதனால்
கருத்துள் உருகி நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 3
- 304 போதல் இருத்தல் எனநினையாப் புனிதர் சன்னப் போரோடு
சாதல் அகற்றும் திருத்தணிகைச் சைவக் கணியே தற்பரமே
ஓதல் அறியா வஞ்சகர்பால் உழன்றே மாதர்க் குள்ளருகும்
காதல் அகற்றி நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 4
- 305 வீட்டைப் பெறுவோர் உள்அகத்து விளங்கும் விளக்கே விண்ணோர்தம்
நாட்டை நலஞ்செய் திருத்தணிகை நகத்தில் அமர்ந்த நாயகமே
கேட்டைத் தருவஞ் சகஉலகில் கிடைத்த மாய வாழ்க்கைஎனும்
காட்டைக் கடந்து நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 5

- 306 மட்டித் தளறு படக்கடலை மலைக்கும் கொடிய மாஉருவைச்
சட்டித் தருளும் தணிகையில்எந் தாயே தமரே சற்குருவே
எட்டிக் கனியாம் இவ்வுலகத் திடர்விட் டகல நிற்பதத்தைக்
கட்டித் தழுவிநின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 6
- 307 இலக்கம் அறியா இருவினையால் இம்மா னிடம்ஒன் றெடுத்தடியேன்
விலக்கம் அடையா வஞ்சகர்பால் வீணாட் போக்கி மேவிமனத்
தலக்கண் இயற்றும் பொய்வாழ்வில் அலைந்தேன் தணிகை அரசேஅக்
கலக்கம் அகன்று நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 7
- 308 விரைவாய் கடப்பந் தார்அணிந்து விளங்கும் புயனே வேலோனே
தரைவாய் தவத்தால் தணிகைஅமர் தருமக் கடலே தனிஅடியேன்
திரைவாய் சனனக் கடற்படிந்தே தியங்கி அலைந்தேன் சிவஞானக்
கரைவாய் ஏறி நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 8
- 309 பள்ள உலகப் படுகுழியில் பரிந்தங் குழலா தானந்த
வெள்ளத் தழுந்தும் அன்பர்விழி விருந்தே தணிகை வெற்பரசே
உள்ளம் அகல அங்கும்இங்கும் ஓடி அலையும் வஞ்சநெஞ்சக்
கள்ளம் அகற்றி நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 9
- 310 அடலை அணிந்தோர் புறங்காட்டில் ஆடும் பெருமான் அளித்தருளும்
விடலை எனமு வரும்புகழும் வேலோய் தணிகை மேலோயே
நடலை உலக நடைஅளற்றை நண்ணா தோங்கும் ஆனந்தக்
கடலை அடுத்து நின்உருவைக் கண்கள் ஆரக் கண்டிலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

24. பணித்திறஞ் சாலாமை

கலி விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 311 வஞ்சகப் பேதையர் மயக்கில் ஆழ்ந்துழல்
நெஞ்சகப் பாவியேன் நினைந்தி லேன்ஐயோ
வெஞ்சகப் போரினை விட்டு னோர்புகழ்
தஞ்சகத் தணிகைவாழ் தரும வானையே. 1
- 312 வான்நிகர் கூந்தலார் வன்க ணால்மிக
மால்நிகழ் பேதையேன் மதித்தி லேன் ஐயோ
தான்இரும் புகழ்கொளும் தணிகை மேல்அருள்
தேன்இருந் தொழுகிய செங்க ரும்பையே. 2
- 313 கருங்கடு நிகர்நெடுங் கண்ணி னார்மயல்
ஒருங்குறு மனத்தினேன் உன்னி லேன்ஐயோ
தரும்புகழ் மிகுந்திடுந் தணிகை மாமலை
மருங்கமர்ந் தன்பருள் மன்னும் வாழ்வையே. 3
- 314 வைவளர் வாட்கணார் மயக்கில் வீழ்ந்தறாப்
பொய்வளர் நெஞ்சினேன் போற்றி லேன்ஐயோ
மெய்வளர் அன்பர்கள் மேவி ஏத்துறும்
செய்வளர் தணிகையில் செழிக்கும் தேனையே. 4
- 315 செழிப்படும் மங்கையர் தீய மாயையில்
பழிப்படும் நெஞ்சினேன் பரவி லேன்ஐயோ
வழிப்படும் அன்பர்கள் வறுமை நீக்கியே
பொழிற்படும் தணிகையில் பொதிந்த பொன்னையே. 5

316 பொதிதரும் மங்கையர் புளகக் கொங்கைமேல்
வதிதரும் நெஞ்சினேன் மதித்தி லேன்ஐயோ
மதிதரும் அன்பர்தம் மனத்தில் எண்ணிய
கதிதரும் தணிகைவாழ் கற்ப கத்தையே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

25. குறை நேர்ந்த பத்து
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 317 வான்பிறந்தார் புகழ்தணிகை மலையைக் கண்டு
வள்ளலே நிற்புகழை மகிழ்ந்து கூறேன்
தேன்பிறந்த மலர்க்குழலார்க் காளா வாளா
திரிகின்றேன் புரிகின்றேன் தீமை நாளும்
ஊன்பிறந்த உடல்ஓம்பி அவமே வாழ்நாள்
ஒழிக்கின்றேன் பழிக்காளாய் உற்றேன் அந்தோ
ஏன்பிறந்தேன் ஏன்பிறந்தேன் பாவி யேன்யான்
என்குறையை எவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 1
- 318 மெய்யாவோ நற்றணிகை மலையைச் சார்ந்து
மேன்மையுறும் நிற்புகழை விரும்பி ஏத்தேன்
உய்யாவோ வல்நெறியேன் பயன்ப டாத
ஓதிஅனையேன் எட்டிதனை ஒத்தேன் அன்பர்
பொய்யாஓ டெனமடவார் போகம் வேட்டேன்
புலையனேன் சற்றேனும் புனிதம் இல்லேன்
ஐயாவோ நாணாமல் பாவி யேன்யான்
யார்க்கெடுத்தென் குறைதன்னை அறைகு வேனே. 2
- 319 வாட்செல்லா நெடுங்கண்ணார் மயலில் வீழ்ந்து
மணம்போன வழிசென்று வருந்தா நின்றேன்
சேட்செல்லார் வரைத்தணிகைத் தேவ தேவே
சிவபெருமான் பெற்றபெருஞ் செல்வ மேநான்
நாட்செல்லா நின்றதீனி என்செய் கேனோ
நாயினேன் பிழைதன்னை நாடி நிற்பால்
கோட்சொல்லா நிற்பர்எனில் என்னா மோஎன்
குறையைஎடுத் தெவர்க்கெளியேன் கூறு கேனே. 3

- 320 பொல்லாத மங்கையர்தம் மயற்குள் ஆகும்
 புலையமனத் தால்வாடிப் புலம்பு கின்றேன்
 கல்லாத பாவிஎன்று கைவிட் டாயோ
 கருணைஉரு வாகியசெங் கரும்மே மேரு
 வில்லான்தன் செல்வமே தணிகை மேவும்
 மெய்ஞ்ஞான ஒளியேஇவ் வினையேன் துன்பம்
 எல்லாம்நீ அறிவாயே அறிந்தும் வாரா
 திருந்தால்என் குறையைஎவர்க் கியம்பு கேளே. 4
- 321 முன்அறியேன் பின்அறியேன் மாதர் பால்என்
 மூடமனம் இழுத்தோடப் பின்சென் றெய்த்தேன்
 புன்னெறியேன் பொய்யரொடும் பயின்றேன் நின்றன்
 புனிதஅருட் கடலாடேன் புளகம் மூடேன்
 பொன்அரையன் தொழும்சடிலப் புனிதன் ஈன்ற
 புண்ணியமே தணிகைவளர் போத வாழ்வே
 என்அரைசே என்அமுதே நிற்பால் அன்றி
 எவர்க்கெடுத்தென் குறைதன்னை இயம்பு கேளே. 5
- 322 விடுமாட்டில் திரிந்துமட மாத ரார்தம்
 வெய்யநீர்க் குழிவீழ்ந்து மீளா நெஞ்சத்
 தடுமாற்றத் தொடும்புலைய உடலை ஓம்பிச்
 சார்ந்தவர்க்கோர் அணுஅளவும் தான்ஈ யாது
 படுகாட்டில் பலன்உதவாப் பனைபோல் நின்றேன்
 பாவியேன் உடற்சுமையைப் பலரும் கூடி
 இடுகாட்டில் வைக்குங்கால் என்செய் வேனோ
 என்குறையை எவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேளே. 6
- 323 மின்னைநேர் இடைமடவார் மயல்செய் கின்ற
 வெங்குழியில் வீழ்ந்தமுந்தி வெறுத்தேன் போலப்
 பின்னையே எழுந்தெழுந்து மீட்டும் மீட்டும்
 பேய்போல வீழ்ந்தாடி மயற்குள் மூழ்கிப்
 பொன்னையே ஒத்தஉன தருளை வேண்டிப்
 போற்றாது வீணேநாள் போக்கு கின்ற
 என்னையே யான்சிரிப்பேன் ஆகில் அந்தோ
 என்குறையை எவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேளே. 7

- 324 முலைஒருபால் முகம்ஒருபால் காட்டும் பொல்லா
 மூடமட வார்கள்தமை முயங்கி நின்றேன்
 இலைஒருபால் அனம்ஒருபால் மலஞ்சேர்த் துண்ணும்
 ஏழைமதி யேன்தணிகை ஏந்த லேபொன்
 மலைஒருபால் வாங்கியசெவ் வண்ண மேனி
 வள்ளல்தரு மருந்தேநின் மலர்த்தாள் ஏத்தேன்
 புலைஒருவா வஞ்சகநெஞ் சுடையேன் என்றன்
 புன்மைதனை எவர்க்கெடுத்துப் புகலு வேனே. 8
- 325 வேய்ப்பால்மென் தோள்மடவார் மறைக்கும் மாய
 வெம்புமுச்சேர் வெடிப்பிளிடை வீழ்ந்து நின்றேன்
 தாய்ப்பாலை உண்ணாது நாய்ப்பால் உண்ணும்
 தகையனேன் திருத்தணிகை தன்னைச் சார்ந்து
 ஆய்ப்பாலை ஒருமருங்கான் ஈன்ற செல்வத்
 தாரமுதே நின்அருளை அடையேன் கண்டாய்
 ஏய்ப்பாலை நடுங்கருங்கல் போல்நின் றெய்த்தேன்
 என்குறையை எவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 9
- 326 வஞ்சமட மாதரார் போகம் என்னும்
 மலத்தினிடைக் கிருமிஎன வாளா வீழ்ந்தேன்
 கஞ்சமலர் மனையானும் மாலும் தேடக்
 காணாத செங்கனியில் கனிந்த தேனே
 தஞ்சம் என்போர்க் கருள்புரியும் வள்ளலேநல்
 தணிகைஅரை சேஉனது தாளைப் போற்றேன்
 எஞ்சல்இலா வினைச்சேம இடமாய் உற்றேன்
 என்குறையை எவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

26. முறையிட்ட பத்து
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 327 பொன்னைப் பொருளா நினைப்போர்பால் போந்து மிடியால் இரந்தலுத்தேன்
நின்னைப் பொருள்என் றுணராத நீசன் இனிஓர் நிலைகாணேன்
மின்னைப் பொருவும் சடைப்பவள வெற்பில் விளைந்த வியன்கரும்பே
முன்னைப் பொருளே தணிகையனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 1
- 328 மக்கட் பிறவி எடுத்தும்உனை வழத்தாக் கொடிய மரம்அனையேன்
துக்கக் கடலில் வீழ்ந்துமனம் சோர்கின் றேன்ஓர் துணைகாணேன்
செக்கர்ப் பொருவு வடிவேற்கைத் தேவே தெவிட்டாத் தெள்ளமுதே
முக்கட் கரும்பின் முழுமுத்தே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 2
- 329 அன்பின் உனது திருஅடிக்கே ஆளாய்த் தொண்டொன் றாற்றாதே
துன்பின் உடையோர் பால்அணுகிச் சோர்ந்தேன் இனிஓர் துணைகாணேன்
என்பில் மலிந்த மாலைபுனை எம்மான் தந்த பெம்மானே
முன்பின் நடுவாய் முளைத்தோனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 3
- 330 அருகா மலத்தின் அலைந்திரக்கம் அறியா வஞ்ச நெஞ்சகர்பால்
உருகா வருந்தி உழன்றலைந்தேன் உன்தாள் அன்றித் துணைகாணேன்
பெருகா தரவில் சிவன்பெறும்நற் பேறே தணிகைப் பெருவாழ்வே
முருகா முகம்மூ விரண்டுடையாய் முறையோ முறையோ முறையேயோ. 4
- 331 பொன்னின் றொளிரும் மார்பன்அயன் போற்றும் உன்தாள் புகழ்மறந்தே
கன்னின் றணங்கும் மனத்தார்பால் கனிந்தேன் இனிஓர் துணைகாணேன்
மின்னின் றிலங்கு சடைக்கனியுள் விளைந்த நறவே மெய்அடியார்
முன்னின் றருளும் தணிகையனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 5

- 332 வெதிர்உள் ளவரின் மொழிகேளா வீண ரிடம்போய் மிகமெலிந்தே
அதிரும் கழற்சே வடிமறந்தேன் அந்தோ இனிஓர் துணைகாணேன்
எதிரும் குயில்மேல் தவழ்தணிகை இறையே முக்கண் இயற்கனியின்
முதிரும் சுவையே முதற்பொருளே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 6
- 333 ஈனத் திவறும் மனக்கொடியோர் இடம்போய் மெலிந்து நாள்தோறும்
ஞானத் திருத்தாள் துணைசிறிதும் நாடேன் இனிஓர் துணைகாணேன்
தானத் தறுகண் மலைஉரியின் சட்டை புனைந்தோன் தரும்பேறே
மோனத் தவர்தம் அகவிளக்கே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 7
- 334 தேவே எனநிற் போற்றாத சிறிய ரிடம்போய்த் தியங்கிஎன்றன்
கோவே நின்றன் திருத்தாளைக் குறிக்க மறந்தேன் துணைகாணேன்
மாவே முத்தின் உரிபுனைந்த வள்ளற் கினிய மகப்பேறே
முவே தனையை அறுத்தருள்வோய் முறையோ முறையோ முறையேயோ. 8
- 335 வேதா நந்த னொடுபோற்றி மேவப் படும்நின் பதம்மறந்தே
ஈதா னம்தந் திருவீரன் றீன ரிடம்போய் இரந்தலைந்தேன்
போதா னந்தப் பரசிவத்தில் போந்த பொருளே பூரணமே.
மூதா னந்த வாரிதியே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 9
- 336 வடியாக் கருணை வாரிதியாம் வள்ளல் உன்தாள் மலர்மறந்தே
கொடியா ரிடம்போய்க்குறையிரந்தேன் கொடியேன் இனிஓர் துணைகாணேன்
அடியார்க் கெளிய முக்கணுடை அம்மான் அளித்த அருமருந்தே
முடியா முதன்மைப் பெரும்பொருளே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

27. நெஞ்சவலங் கூறல்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 337 இழுதை நெஞ்சினேன் என்செய்வான் பிறந்தேன்
ஏழை மார்முலைக் கேவிழைந் துழன்றேன்
பழுதை பாம்பென மயங்கினன் கொடியேன்
பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
அழுது கண்கள்நீர் ஆர்ந்திடும் அடியர்
அகத்துள் ஊறிய ஆனந்த அமுதே
தொழுது மால்புகழ் தணிகைஎன் அரசே
தோன்ற லேபரஞ் சுடர்தரும் ஒளியே. 1
- 338 வஞ்ச நெஞ்சினேன் வல்விலங் கணையேன்
மங்கை மார்முலை மலைதனில் உருள்வேன்
பஞ்ச பாதகம் ஓர்உரு எடுத்தேன்
பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
கஞ்சன் மால்புகழ் கருணையங் கடலே
கண்கள் மூன்றுடைக் கரும்பொளிர் முத்தே
அஞ்சல் அஞ்சல்என் றன்பரைக் காக்கும்
அண்ண லேதணி காசலத் தரசே. 2
- 339 மையல் நெஞ்சினேன் மதியிலேன் கொடிய
வாட்க ணார்முலை மலைக்குப சரித்தேன்
பைய பாம்பினை நிகர்த்தவெங் கொடிய
பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
மெய்யர் உள்ளகம் விளங்கொளி விளக்கே
மேலை யோர்களும் விளம்பரும் பொருளே
செய்ய மேனிஎம் சிவபிரான் அளித்த
செல்வ மேதிருத் தணிகையந் தேவே. 3

- 340 மதியில் நெஞ்சினேன் ஓதியினை அனையேன்
 மாதர் கண்எனும் வலையிடைப் பட்டேன்
 பதியில் ஏழையேன் படிற்றுவஞ் சகனேன்
 பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
 பொதியில் ஆடிய சிவபிரான் அளித்த
 புண்ணி யாஅருட் போதக நாதா
 துதிஇ ராமனுக் கருள்செயும் தணிகைத்
 தூய நேபசுந் தோகைவா கனனே. 4
- 341 துட்ட நெஞ்சினேன் எட்டியை அனையேன்
 துயர்செய் மாதர்கள் சூழலுள் தினமும்
 பட்ட வஞ்சனேன் என்செய உதித்தேன்
 பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
 நட்டம் ஆடிய நாயகன் அளித்த
 நல்ல மாணிக்க நாயக மணியே
 மட்ட றாப்பொழில் சூழ்திருத் தணிகை
 வள்ள லேமயில் வாகனத் தேவே. 5
- 342 காயும் நெஞ்சினேன் பேயினை அனையேன்
 கடிகொள் கோதையர் கண்வலைப் பட்டேன்
 பாயும் வெம்புலி நிகர்த்தவெஞ் சினத்தேன்
 பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
 தாயும் தந்தையும் சாமியும் எனது
 சார்பும் ஆகிய தணிகையங் குகனே
 ஆயும் கொன்றைசெஞ் சடைக்கணிந் தாடும்
 ஐயர் தந்தருள் ஆனந்தப் பேறே. 6
- 343 தீங்கு நெஞ்சினேன் வேங்கையை அனையேன்
 தீய மாதர்தம் திறத்துழல் கின்றேன்
 பாங்கி லாரொடும் பழகிய வெறியேன்
 பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
 தேங்கு கங்கையைச் செஞ்சடை இருத்தும்
 சிவபி ரான்செல்வத் திருஅருட் பேறே
 ஓங்கு நல்தணி காசலத் தமர்ந்த
 உண்மை யேஎனக் குற்றிடும் துணையே. 7

344 கள்ள நெஞ்சினேன் நஞ்சினை அனையேன்
கடிய மாதர்தம் கருக்குழி எனும்ஓர்
பள்ளம் ஆழ்ந்திடு புலையனேன் கொலையேன்
பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
வெள்ள வார்சடை வித்தகப் பெருமான்
வேண்ட நற்பொருள் விரித்துரைத் தோனே
புள்அ லம்புதண் வாவிசூழ் தணிகைப்
பொருப்ப மர்ந்திடும் புனிதபூ ரணனே.

8

345 மத்த நெஞ்சினேன் பித்தரில் திரிவேன்
மாதர் கண்களின் மயங்கிநின் றலைந்தேன்
பத்தி என்பதோர் அணுவும்உற் றில்லேன்
பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
பித்த நாயகன் அருள்திருப் பேறே
பிரமன் மாலுக்கும் பேசரும் பொருளே
தத்தை பாடுறும் பொழிற்செறி தணிகா
சலத்தின் மேவிய தற்பர ஒளியே.

9

346 அழுக்கு நெஞ்சினேன் பொய்யல தறியேன்
அணங்க னார்மயல் ஆழத்தில் விழுந்தேன்
பழுக்கும் மூடருள் சேர்ந்திடுங் கொடியேன்
பாவி யேன்எந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
மழுக்கை ஏந்திய மாசிலா மணிக்குள்
மன்னி ஓங்கிய வளர்ஒளிப் பிழம்பே
வழுக்கி லார்புகழ் தணிகைகள் அரசே
வள்ள லேஎன்னை வாழ்விக்கும் பொருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. ஆற்றாப் புலம்பல்

கொச்சகக் கவிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 347 அண்ணாவோ என் அருமை ஐயாவோ பன்னிரண்டு
கண்ணாவோ வேல்பிடித்த கையாவோ செம்பவள
வண்ணாவோ நற்றணிகை மன்னாவோஎன்றென்றே
எண்ணாவோ துன்பத் திருங்கடற்குள் மன்னினனே. 1
- 348 மன்னப்பார் போற்று மணியேநின் பொன்னருளைத்
துன்னப்பா ராது சுழன்றேன் அருணைகிரி
தன்னப்பா நற்றணிகை தன்னில் அமர்ந்தருளும்
என்னப்பா இன்னும் இந்த ஏழைக் கிரங்காயோ. 2
- 349 காய்நின்ற நெஞ்சக் கடையேன் திருத்தணிகை
வாய்நின் றுனதுபுகழ் வாய்பாடக் கைகுவித்துத்
தூய்நின்றே தாளைத்தொழுதாடித் துன்பம்எலாம்
போய்நின் றடைவேனோ புண்ணியநின் பொன்னருளே. 3
- 350 பொன்பிணிக்கும் நெஞ்சப் புலையேனை இவ்வுலகில்
வன்பிணிக்கோ பெற்று வளர்த்தாய் அறியேனே
என்பிணைத்தார் வள்ளற் கினிமை பெறும்மணியே
அன்பிணைத்தோர் போற்றும் அருட்டணிகை மன்னவனே. 4
- 351 வன்னோயும் வஞ்சகர்தம் வன்சார்பும் வந்துயரும்
என்னோயும் கொண்டதனை எண்ணி இடிவேனோ
அன்னோ முறைபோகி ஐயா முறையேயோ
மன்னோ முறைதணிகை வாழ்வே முறையேயோ. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

**29. திருவருள் விழைதல்.
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்**

திருச்சிற்றம்பலம்.

- 352 தாணு ஈன்றருள் செல்வமே தணிகையில் சாமியே நினைஏத்திக்
காணு வேன்இலை அருள்இவண் புன்மையில் காலங்கள் கழிக்கின்றேன்
மாணும் அன்பர்கள் என்சொலார் ஐயநீ வந்தெனக் கருள்வாயேல்
நாணு வேன்அலன் நடுங்கலன் ஒடுங்கலன் நாயினும் கடையேனே. 1
- 353 கடைப்பட்ட டேங்கும்இந் நாயினுக் கருள்தரக் கடவுள்நீ வருவாயேல்
மடைப்பட்ட டோங்கிய அன்பகத் தொண்டர்கள் வந்துனைத் தடுப்பாரேல்
தடைப்பட்ட டாய்எனில் என்செய்வேன் என்செய்வேன் தளர்வது தவிரேனே
அடைப்பட்ட டோங்கிய வயல்திருத் தணிகையம் பதிஅமர்ந் திடுதேவே. 2
- 354 தேவ ரேமுதல் உலகங்கள் யாவையும் சிருட்டிஆ தியசெய்யும்
மூவ ரேஎதிர் வருகினும் மதித்திடேன் முருகநின் பெயர்சொல்வோர்
யாவ ரேனும்என் குடிமுழு தாண்டெனை அளித்தவர் அவரேகாண்
தாவ நாடொணாத் தணிகையம் பதியில்வாழ் சண்முகப் பெருமானே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

30. புண்ணியநீற்று மான்மியம்
வண்ணக் கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 355 திவசங்கள் தொறும்கொண்டிடு தீமைப்பிணி தீரும்
பவசங்கடம் அறும்இவ்விக பரமும்புகழ் பரவும்
கவசங்கள்எ னச்சூழ்ந்துறு கண்ணேறது தவிரும்
சிவசண்முக எனவேஅருள் திருநீறணிந் திடிலே. 1
- 356 மால்ஏந்திய குழலார்தரு மயல்போம்இடர் அயல்போம்
கோல்ஏந்திய அரசாட்சியும் கூடும்புகழ் நீடும்
மேல்ஏந்திய வானாடர்கள் மெலியாவிதம் ஒருசெவ்
வேல்ஏந்திய முருகாஎன வெண்ணீறணிந் திடிலே. 2
- 357 தவம்உண்மையொ றுறும்வஞ்சகர் தம்சார்வது தவிரும்
நவம்அண்மிய அடியாரிடம் நல்கும்திறன் மல்கும்
பவனன்புனல் கனல்மண்வெளி பலவாகிய பொருளாம்
சிவசண்முக எனவேஅருள் திருநீறணிந் திடிலே. 3
- 358 துயில்ஏறிய சோர்வும்கெடும் துயரம்கெடும் நடுவன்
கையில்ஏறிய பாசம்துணி கண்டேமுறித் திடுமால்
குயில்ஏறிய பொழில்சூழ்திருக் குன்றேறி நடக்கும்
மயில்ஏறிய மணியேஎன வளர்நீறணிந் திடிலே. 4
- 359 தேறாப்பெரு மனமானது தேறுந்துயர் மாறும்
மாறாப்பிணி மாயும்திரு மருவும்கரு ஒருவும்
வீறாப்பொடு வருசூர்முடி வேறாக்கிட வரும்ஓர்
ஆறாக்கரப்¹⁰ பொருளேஎன அருள்நீறணிந் திடிலே. 5

10. ஆறக்கரம் என்பது ஆறாக்கரம் என நீட்டும் வழி நீட்டல்.தொ.வே.

- 360 அமராவதி இறையோடுநல் அயனுந்திரு மாலும்
தமராகுவர் சிவஞானமுந் தழைக்குங்கதி சாரும்
எமராஜனை வெல்லுந்திறல் எய்தும்புகழ் எய்தும்
குமராசிவ குருவேஎனக் குளிர்நீறணிந் திடிலே. 6
- 361 மேலாகிய உலகத்தவர் மேவித்தொழும் வண்ணம்
மாலாகிய இருள்நீங்கிநல் வாழ்வைப்பெறு வர்காண்
சீலாசிவ லீலாபர தேவாஉமை யவள்தன்
பாலாகதிர் வேலாஎனப் பதிநீறணிந் திடிலே. 7
- 362 அகமாறிய நெறிசார்குவர் அறிவாம்உரு அடைவார்
மிகமாறிய பொறியின்வழி மேவாநல மிகுவார்
சகமாறியும் உயர்வானிலை தாமாறியும் அழியார்
முகமாறுடை முதல்வாஎன முதிர்நீறணிந் திடிலே. 8
- 363 சிந்தாமணி நிதிஐந்தரு செழிக்கும்புவ னமும்ஓர்
நந்தாளழில் உருவும்பெரு நலனும்கதி நலனும்
இந்தாளனத் தருவார்தமை இரந்தார்களுக் கெல்லாம்
கந்தாசிவன் மைந்தாளனக் கனநீறணிந் திடிலே. 9
- 364 எண்ணார்புரம் எரித்தார்அருள் எய்தும்திரு நெடுமால்
நண்ணாததோர் அடிநீழலில் நண்ணும்படி பண்ணும்
பண்ணார்மொழி மலையாள்அருள் பாலாபனி ரண்டு
கண்ணாஎம தண்ணாளனக் கனநீறணிந் திடிலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

31. உறுதி உணர்த்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 365 மஞ்சேர் பிணிமடி யாதியை நோக்கி வருந்துறும்என்
நெஞ்சே தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
எஞ்சேல் இரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
அஞ்சேல் இதுசத் தியம்ஆம்என் சொல்லை அறிந்துகொண்டே. 1
- 366 அறியாத நம்பிணி ஆதியை நீக்கும் அருள்மருந்தின்
நெறியாம் தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
எறியா திரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
குறியா திருக்கலை என்ஆணை என்றன் குணநெஞ்சமே. 2
- 367 என்றே பிணிகள் ஒழியும்என் றேதுயர் எய்தியிடேல்
நின்றே தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
இன்றே இரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
நன்றேஎக் காலமும் வாழிய வாழிய நன்னெஞ்சமே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

32. எண்ணத் தேங்கல்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

368 போதுகொண் டவனும் மாலும்நின் றேத்தும்
புண்ணிய நின்திரு அடக்கே
யாதுகொண் டடைகேன் யாதுமேற் செய்கேன்
யாதுநின் திருஉளம் அறியேன்
தீதுகொண் டவன்என் றெனக்கருள் சிறிதும்
செய்திடா திருப்பையோ சிறியோன்
ஏதிவன் செயல்ஒன் றிலைஎனக் கருதி
ஈவையோ தணிகைவாழ் இறையே.

1

369 வாழ்வனோ நிற்பொன் அடிநிழல் கிடைத்தே
வயங்கும்ஆ னந்தவெள் ளத்துள்
ஆழ்வனோ எளியேன் அல்லதிவ் வுலகில்
அறஞ்செயாக் கொடியர்பாற் சென்றே
தாழ்வனோ தாழ்ந்த பணிபுரிந் தவமே
சஞ்சரித் துழன்றுவெந் நரகில்
வீழ்வனோ இஃதென் றறிகிலேன் தணிகை
வெற்பினுள் ஒளிர்அருள் விளக்கே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

33. கையடை முட்டற் கிரங்கல்
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

370 கார்பூத்த கண்டத் தொடுமேவு முக்கட் கனிகனிந்து
சீர்பூத் தொழுகுசெந் தேனே தணிகையில் தெள்அமுதே
பேர்பூத்த ஒற்றியில் நின்முன்னர் ஏற்றிடப் பேதையனேன்
ஏர்பூத்த ஒண்பளி தம்¹¹ காண் கிலன்அதற் கென்செய்வனே. 1

11. பளிதம் - கர்ப்பூரம்

371 கருமருந் தாய மணிகண்ட நாயகன் கண்மணியாம்
அருமருந் தேதணி காசலம் மேவும்என் ஆருயிரே
திருமருங் கார்ஒற்றி யூர்மே வியநின் திருமுன்னராய்
ஒருமருங் கேற்றஎன் செய்கேன் கற்பூர ஒளியினுக்கே. 2

372 பால்எடுத் தேத்தும்நற் பாம்பொடு வேங்கையும் பார்த்திடஓர்
கால்எடுத் தம்பலத் தாடும் பிரான்திருக் கண்மணியே
வேல்எடுத் தோய்தென் தணிகா சலத்தமர் வித்தகநின்
பால்எடுத் தேற்றக் கிடைக்குங் கொலோவெண் பளிதம்எற்கே. 3

373 கண்ணப்பன் என்னும் திருப்பெய ரால்உல கம்புகழும்
திண்ணப்பன் ஏத்தும் சிவனார் மகனுக்குத் தெண்டன்இட்ட
விண்ணப்பம் ஒன்றிந்த மேதினி மாயையில் வீழ்வதறுத்
தெண்ணப் படும்நின் திருவருள் ஈகஇவ் வேழையற்கே. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

34. அடியார்பணி அருளவேண்டல்

கட்டளைக் கலித்துறை திருச்சிற்றம்பலம்

- 374 எப்பா லவரும் இறைஞ்சும் தணிகை இருந்தருள்என்
அப்பாஉன் பொன்னடிக் கென்றெஞ் சகம்இட மாக்கிமிக்க
வெப்பான நஞ்சன வஞ்சகர் பாற்செலும் வெந்துயர்நீத்
திப்பாரில் நின்அடி யார்க்கேவல் செய்ய எனக்கருளே. 1
- 375 எய்யா தருள்தணி காசலம் மேவிய என்அருமை
ஐயா நினது திருவடி ஏத்திஅன் றோஅயனும்
செய்யாள் மருவும் புயனுடைத் தேவனும் சேணவனும்
நையாத ஆயுளும் செல்வமும் வண்மையும் நண்ணினரே. 2
- 376 வாளாருங் கண்ணியர் மாயையை நீக்கி மலிகரணக்
கோளாகும் வாதனை நீத்துமெய்ஞ் ஞானக் குறிகொடுநின்
தாளாகும் நீழல் அதுசார்ந்து நிற்கத் தகுந்ததிரு
நாளாகும் நாள்ளந்த நாள்அறி யேன்தணி காசலனே. 3
- 377 ஊன்பார்க்கும் இவ்வுடற் பொய்மையைத் தேர்தல் ஒழிந்தவமே
மான்பார்க்கும் கண்ணியர் மையலில் வீழும் மயக்கம்அற்றே
தேன்பார்க்கும் சோலைத் தணிகா சலத்துன் திருஅழகை
நான்பார்க்கும் நாள்ளந்த நாள்மயில் ஏறிய நாயகனே. 4
- 378 என்னே குறைநமக் கேழைநெஞ் சேமயில் ஏறிவரும்
மன்னே எனநெடு மாலும் பிரமனும் வாழ்த்திநிற்கும்
தன்னேர் தணிகைத் தடமலை வாழும்நற் றந்தைஅருள்
பொன்னேர் திருவடிப் போதுகண் டாய்நம் புகலிடமே. 5

379 பேதைநெஞ் சேஎன்றன் பின்போந் திடுதிஓப் பேயுலக
வாதைஅஞ் சேல்பொறி வாய்க்கலங் கேல்ஓறை யும்மயங்கேல்
போதையெஞ் சேல்தணி காசலம் போய்அப் பொருப்பமர்ந்த
தாதைஅஞ் சேவடிக் கீழ்க்குடி யாகத் தயங்குவமே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

35. நாள் அவம்படாமை வேண்டல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

380 குன்றமொத் திலங்கு பணைமுலை நெடுங்கண்
கோதையர் பால்விரைந் தோடிச்
சென்றஇப் புலையேன் மனத்தினை மீட்டுன்
திருவடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
என்தனி உயிரே என்னுடைப் பொருளே
என்உளத் திணிதெழும் இன்பே
மன்றலம் பொழில்சூழ் தணிகையம் பொருப்பில்
வந்தமர்ந் தருள்செயும் மணியே.

1

381 மணிக்குழை அடர்த்து மதர்த்தவேற் கண்ணார்
வஞ்சக மயக்கினில் ஆழ்ந்து
கணிக்கரும் துயர்கொள் மனத்தினை மீட்டுன்
கழலடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
குணிக்கரும் பொருளே குணப்பெருங் குன்றே
குறிகுணங் கடந்ததோர் நெறியே
எணிக்கரும் மாலும் அயனும்நின் றேத்தும்
எந்தையே தணிகைஎம் இறையே.

2

382 இறைக்குளே உலகம் அடங்கலும் மருட்டும்
இலைநெடு வேற்கணார் அளகச்
சிறைக்குளே வருந்தும் மனத்தினை மீட்டுன்
திருவடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
மறைக்குளே மறைந்தம் மறைக்கரி தாய்
வள்ளலே உள்ளகப் பொருளே
அறைக்குளே மடவார்க் கனநடை பயிற்றும்
அணிதிருத் தணிகைவாழ் அரைசே.

3

- 383 அரைமதிக் குறழும் ஒண்ணுதல் வாட்கண்
அலர்முலை அணங்கனார் அல்குல்
புரைமதித் துழலும் மனத்தினை மீட்டுன்
பொன்னடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
பரைமதித் திடஞ்சேர் பராபரற் கருமைப்
பாலனே வேலுடை யவனே
விரைமதித் தோங்கும் மலர்ப்பொழில் தணிகை
வெற்பினில் ஒளிரும்மெய் விளக்கே. 4
- 384 விளக்குறழ் மணிப்பூண் மேல்அணிந் தோங்கி
விம்முறும் இளமுலை மடவார்
களக்கினில் ஆழ்ந்த மனத்தினை மீட்டுன்
கழல்அடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
அளக்கருங் கருணை வாரியே ஞான
அமுதமே ஆனந்தப் பெருக்கே
கிளக்கரும் புகழ்கொள் தணிகையம் பொருப்பில்
கிளர்ந்தருள் புரியுமென் கிளையே. 5
- 385 கிளைக்குறும் பிணிக்கோர் உறையுளாம் மடவார்
கீழறும் அல்குல்என் குழிவீழ்ந்
திளைக்கும்வன் கொடிய மனத்தினை மீட்டுன்
இணைஅடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
விளைக்கும்ஆ னந்த வியன்தனி வித்தே
மெய்அடி யவர்உள விருப்பே
திளைக்கும்மா தவத்தோர்க் கருள்செயுந் தணிகைத்
தெய்வமே அருட்செழுந் தேனே. 6
- 386 தேன்வழி மலர்ப்பூங் குழல்துடி இடைவேல்
திறல்விழி மாதரார் புணர்ப்பாம்
கான்வழி நடக்கும் மனத்தினை மீட்டுன்
கழல்வழி நடத்தும்நாள் உளதோ
மான்வழி வரும்என் அம்மையை வேண்டி
வண்புனத் தடைந்திட்ட மணியே
வான்வழி அடைக்கும் சிகரிகூழ் தணிகை
மாமலை அமர்ந்தருள் மருந்தே. 7

387 மருந்தென மயக்கும் குதலைஅந் தீஞ்சொல்
வாணுதல் மங்கையர் இடத்தில்
பொருந்தென வலிக்கும் மனத்தினை மீட்டுன்
பொன்னடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
அருந்திடா தருந்த அடியருள் ஓங்கும்
ஆனந்தத் தேறலே அமுதே
இருந்தரு முனிவர் புகழ்செயும் தணிகை
இனிதமர்ந் தருளிய இன்பே.

8

388 இன்பமற் றறுகண் விளைவிழி நிலமாம்
ஏந்திழை யவர்புழக் குழியில்
துன்பமுற் றுழலும் மனத்தினை மீட்டுன்
துணையடிக் காக்கும்நாள் உளதோ
அன்பர்முற் றுணர அருள்செயும் தேவே
அரிஅயன் பணிபெரி யவனே
வன்பதை அகற்றி மன்பதைக் கருள்வான்
மகிழ்ந்துறும் தணிகையின் வாழ்வே.

9

389 வாழும்இவ் வுலக வாழ்க்கையை மிகவும்
வலித்திடும் மங்கையர் தம்பால்
தாழும்என் கொடிய மனத்தினை மீட்டுன்
தாள்மலர்க் காக்கும்நாள் உளதோ
சூழும்நெஞ் சிருளைப் போழும்மெய் ஒளியே
தோற்றம்ஈ றற்றசிற் சுகமே
ஊழும்உற் பவம்ஓர் ஏழும்விட் டகல
உதவுசீர் அருட்பெருங் குன்றே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

36. அன்பிற் பேதுறல்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 390 மூடர்கள் தமக்குள் முற்படுங் கொடிய
முறியனேன் தனக்குநின் அடியாம்
ஏடவிழ் கமலத் திருநற வருந்த
என்றுகொல் அருள்புரிந் திடுவாய்
ஆடர வணிந்தே அம்பலத் தாடும்
ஐயருக் கொருதவப் பேறே
கோடணி தருக்கள் குலவும்நற் றணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 1
- 391 கற்றவர் புகழ்நின் திருவடி மலரைக்
கடையனேன் முடிமிசை அமர்த்தி
உற்றஇவ் வலக மயக்கற மெய்மை
உணர்த்தும்நாள் எந்தநாள் அறியேன்
நற்றவர் உணரும் பரசிவத் தெழுந்த
நல்அருட் சோதியே நவைதீர்
கொற்றவேல் உகந்த குமரனே தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 2
- 392 ஞாலவாழ் வெனும்புன் மலமிசைந் துழலும்
நாயினும் கடையஇந் நாய்க்குன்
சீலவாழ் வளிக்கும் திருவடிக் கமலத்
தேன்தரு நாளும்ஒன் றுண்டோ
ஆலவாய் உகந்த ஒருசிவ தருவில்
அருள்பழுத் தளிந்தசெங் கனியே
கோலவா னவர்கள் புகழ்திருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 3

- 393 பவம்எனுங் கடற்குள் வீழ்ந்துழன் றேங்கும்
பாவியேன் தன்முகம் பார்த்திங்
கெவையும்நா டாமல் என்னடி நிழற்கீழ்
இருந்திடென் றுரைப்பதெந் நாளோ
சிவம்எனும் தருமக் கடல்அகத் தெழுந்த
தெள்ளிய அமுதமே தேனே
குவிமுலை வல்லிக் கொடியொடுந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 4
- 394 முலைமுகங் காட்டி மயக்கிடும் கொடியார்
முன்புழன் றேங்கும்இவ் எளியேன்
நிலைமுகங் காட்டும் நின்திருப் பாத
நீழல்வந் தடையும்நாள் என்றோ
மலைமுகம் குழைய வளைத்திடும் தெய்வ
மணிமகிழ் கண்ணினுள் மணியே
கொலைமுகம் செல்லார்க் கருள்தருந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 5
- 395 வருபயன் அறியா துழன்றிடும் ஏழை
மதியினேன் உய்ந்திடும் வண்ணம்
ஒருவரும் நினது திருவடிப் புகழை
உன்னும்நாள் எந்தநாள் அறியேன்
அருவுரு ஆகும் சிவபிரான் அளித்த
அரும்பெறல் செல்வமே அமுதே
குருவுரு ஆகி அருள்தரும் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 6
- 396 அழிதரும் உலக வாழ்வினை மெய்யென்
றலைந்திடும் பாவியேன் இயற்றும்
பழிதரும் பிழையை எண்ணுறேல் இன்று
பாதுகாத் தளிப்பதுன் பரமே
மொழிதரும் முக்கட் செங்கரும் பீன்ற
முத்தமே முக்தியின் முதலே
கொழிதரும் அருவி பொழிதருந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே. 7

397 நின்நிலை அறியா வஞ்சகர் இடத்தில்
நின்றுநின் றலைதரும் எளியேன்
தன்நிலை அறிந்தும் ஐயகோ இன்னும்
தயைஇலா திருந்தனை என்னே
பொன்நிலைப் பொதுவில் நடஞ்செயும் பவளப்
பொருப்பினுள் மலர்ந்திடும் பூவே
கொல்நிலை வேல்கைக் கொளும்திருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

8

398 பாடிநின் திருச்சீர் புகழ்ந்திடாக் கொடிய
பதகர்பால் நாள் தொறும் சென்றே
வாடிநின் றேங்கும் ஏழையேன் நெஞ்ச
வாட்டம்இங் கறிந்திலை என்னே
ஆடிநீ றாடி அருள்செயும் பரமன்
அகம்மகிழ் அரும்பெறல் மருந்தே
கோடிலங் குயர்வான் அணிதிருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

9

399 வன்பொடு செருக்கும் வஞ்சர்பால் அலையா
வண்ணம்இன் றருள்செயாய் என்னில்
துன்பொடு மெலிவேன் நின்திரு மலர்த்தாள்
துணைஅன்றித் துணைஒன்றும் காணேன்
அன்பொடும் பரமன் உமைகையில் கொடுக்க
அகமகிழ்ந் தணைக்கும்ஆர் அமுதே
கொன்பெறும் இலைவேல் கரத்தொடும் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

37. கூடல் விழைதல்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 400 சகம்ஆ றுடையார் அடையா நெறியார்
சடையார் விடையார் தனிஆனார்
உகமா ருடையார் உமைஓர் புடையார்
உதவும் உரிமைத் திருமகனார்
முகம்ஆ றுடையார் முகம்மா றுடையார்
எனவே எனது முன்வந்தார்
அகமா ருடையேன் பதியா தென்றேன்
அலைவாய் என்றார் அஃதென்னே. 1
- 401 விதுவாழ் சடையார் விடைமேல் வருவார்
விதிமால் அறியா விமலனார்
மதுவாழ் குழலாள் புடைவாழ் உடையார்
மகனார் குகனார் மயில்ஊர்வார்
முதுவாழ் வடையா தவமே அலைவேன்
முன்வந் திடயான் அறியாதே
புதுவாழ் வுடையார் எனவே மதிபோய்
நின்றேன் அந்தோ பொல்லேனே. 2
- 402 காயோ டுடனாய் கனல்கை ஏந்திக்
காடே இடமாக் கணங்கொண்ட
பேயோ டாடிப் பலிதேர் தரும்ஓர்
பித்தப் பெருமான் திருமகனார்
தாயோ றுறமும் தணிகா சலனார்
தகைசேர் மயிலார் தனிவேலார்
வேயோ றுறழ்தோள் பாவையர் முன்என்
வெள்வளை கொண்டார் வினவாமே. 3

- 403 பொன்னார் புயனார் புகழும் புகழார்
 புலியின் அதளார் புயம்நாலார்
 தென்னார் சடையார் கொடிமேல் விடையார்
 சிவனார் அருமைத் திருமகனார்
 என்நா யகனார் என்னுயிர் போல்வார்
 எழின்மா மயிலார் இமையோர்கள்
 தந்நா யகனார் தணிகா சலனார்
 தனிவந் திவண்மால் தந்தாரே. 4
- 404 கல்லால் அடியார் கல்லடி உண்டார்
 கண்டார் உலகங் களைவேதம்
 செல்லா நெறியார் செல்லுறும் முடியார்
 சிவனார் அருமைத் திருமகனார்
 எல்லாம் உடையார் தணிகா சலனார்
 என்நா யகனார் இயல்வேலார்
 நல்லார் இடைஎன் வெள்வளை கொடுபின்
 நண்ணார் மயில்மேல் நடந்தாரே. 5
- 405 காரூர் சடையார் கனலார் மழுவார்
 கலவார் புரமுன் நெரிசெய்தார்
 ஆரூர் உடையார் பலிதேர்ந் திடும்எம்
 அரனார் அருமைத் திருமகனார்
 போரூர் உறைவார் தணிகா சலனார்
 புதியார் எனஎன் முனம்வந்தார்
 ஏரூர் எமதூ ரினில்வா என்றார்
 எளியேன் ஏமாந் திருந்தேனே. 6
- 406 கண்ணார் நுதலார் விடமார் களனார்
 கரமார் மழுவார் களைகண்ணார்
 பெண்ணார் புயனார் அயன்மாற் கரியார்
 பெரியார் கைலைப் பெருமானார்
 தண்ணார் சடையார் தருமா மகனார்
 தணிகா சலனார் தனிவேலார்
 எண்ணார் எளியாள் இவள்என் நெனையான்
 என்செய் கேனோ இடர்கொண்டே. 7

- 407 மழுவார் தருகைப் பெருமான் மகனார்
மயில்வா கனனார் அயில்வேலார்
தழுவார் வினையைத் தணியார் அணியார்
தணிகா சலனார் தம்பாதம்
தொழுவார் அழுவார் விழுவார் எழுவார்
துதியா நிற்பார் அவர்நிற்கப்
புழுவார் உடலோம் பிடும்தன் முனர்வந்
தருள்தந் தருளிப் போனாரே. 8
- 408 திருத்தம் பயின்றார் கடல்நஞ் சயின்றார்
நினைவார் தங்கள் நெறிக்கேற்க
அருத்தம் பகர்வார் அருமைப் புதல்வர்
அறுமா முகனார் அயில்வேலார்
திருத்தம் பெறுவார் புகழும் தணிகைத்
திருமா மலையார் ஒருமாதின்
வருத்தம் பாரார் வளையும் தாரார்
வாரார் அவர்தம் மனம்என்னே. 9
- 409 பிரமன் தலையில் பலிகொண் டெருதில்
பெயரும் பிச்சைப் பெருமானார்
திரமன் நிணிலே நடனம் புரிவார்
சிவனார் மகனார் திறல்வேலார்
தரமன் றலைவான் பொழில்சார் எழில்சேர்
தணிகா சலனார் தமிழேன்முன்
வரமன் றவும்மால் கொளநின் றனனால்
மடவார் அலரால் மனநொந்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. தரிசனை வேட்கை
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

410 வேல்கொளும் கமலக் கையனை எனையாள்
மெய்யனை ஐயனை உலக
மால்கொளும் மனத்தர் அறிவரும் மருந்தை
மாணிக்க மணியினை மயில்மேல்
கால்கொளும் குகனை எந்தையை எனது
கருத்தனை அயன்அரி அறியாச்
சால்கொளும் கடவுள் தனிஅருள் மகனைத்
தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே.

1

411 கண்ணனை அயனை விண்ணவர் கோனைக்
காக்கவைத் திட்டவேற் கரனைப்
பண்ணனை அடியர் பாடலுக் கருளும்
பதியினை மதிக்கொள்தண் அருளாம்
வண்ணனை எல்லா வண்ணமும் உடைய
வரதன்ஈன் றெடுத்தருள் மகனைத்
தண்ணனை எனது கண்ணனை யவனைத்
தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே.

2

412 என்னுடை உயிரை யான்பெறும் பேற்றை
என்னுடைப் பொருளினை எளியேன்
மன்னுடைக் குருவின் வடிவினை என்கண்
மணியினை அணியினை வரத்தை
மின்னுடைப் பவள வெற்பினில் உதித்த
மிளிர்அருள் தருவினை அடியேன்
தன்னுடைத் தேவைத் தந்தையைத் தாயைத்
தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே.

3

- 413 பரங்கிரி அமருங் கற்பகத் தருவைப்
 பராபரஞ் சுடரினை எளியேற்
 கிரங்கிவந் தருளும் ஏரகத் திறையை
 எண்ணுதற் கரியபேர் இன்பை
 உரங்கிளர் வானோர்க் கொருதனி முதலை
 ஒப்பிலா தோங்கிய ஒன்றைத்
 தரங்கிளர் அருண கிரிக்கருள் பவனைத்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 4
- 414 அரும்பெறல் மணியை அமுதினை அன்பர்
 அன்பினுக் கெளிவரும் அரசை
 விரும்புமா தவத்தோர் உள்ளகத் தொளிரும்
 விளக்கினை அளக்கரும் பொருளைக்
 கரும்பினை என்னுட் கனிந்திடும் கணியை
 முனிந்திடா தருள்அருட் கடலைத்
 தரும்பர சிவத்துள் கிளர்ந்தொளிர் ஒளியைத்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 5
- 415 மாரனை எரித்தோன் மகிழ்திரு மகனை
 வாகையம் புயத்தனை வடிவேல்
 தீரனை அழியாச் சீரனை ஞானச்
 செல்வனை வல்வினை நெஞ்சச்
 சூரனைத் தடிந்த வீரனை அழியாச்
 சுகத்தனைத் தேன்துளி கடப்பந்
 தாரனைக் குகன்என் பேருடை யவனைத்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 6
- 416 வேதனைச் சிறைக்குள் வேதனை படச்செய்
 விமலனை அமலனை அற்பர்
 போதனைக் கடங்காப் போதனை ஐந்தாம்
 பூதனை மாதவர் புகழும்
 பாதனை உமையாள் பாலனை எங்கள்
 பரமனை மகிழ்விக்கும் பரனைத்
 தாதனை உயிர்க்குள் உயிரனை யவனைத்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 7

- 417 குழகனை அழியாக் குமரனை அட்ட
 குணத்தனைக் குறித்திடல் அறிதாம்
 அழகனைச் செந்தில் அப்பனை மலைதோ
 றாடல்வாழ் அண்ணலைத் தேவர்
 கழகனைத் தண்டைக் காலனைப் பிணிக்கோர்
 காலனை வேலனை மனதில்
 சழகிலார்க் கருளும் சாமிநா தனைத்தென்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 8
- 418 முத்தனை முத்திக் கொருதனி வித்தை
 முதல்வனை முருகனை முக்கண்
 பித்தனை அத்தன் எனக்கொளும் செல்வப்
 பிள்ளையைப் பெரியவர் உளஞ்சேர்
 சத்தனைப் பத்தி வலைப்படும் அவனைத்
 தூரியனைத் தூரியமும் கடந்த
 சத்தனை நித்த நின்மலச் சுடரைத்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 9
- 419 வள்அயில் கரங்கொள் வள்ளலை இரவில்
 வள்ளிநா யகிதனைக் கவர்ந்த
 கள்ளனை அடியர் உள்ளகத் தவனைக்
 கருத்தனைக் கருதும்ஆ னந்த
 வெள்ளம்நின் றாட அருள்குரு பரனை
 விருப்புறு பொருப்பனை வினையைத்
 தள்ளவந் தருள்செய் திடுந்தயா நிதியைத்
 தணிகையில் கண்டிறைஞ் சுவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

39. நாள்எண்ணி வருந்தல்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 420 இன்னும் எத்தனை நாள்செலும் ஏழையேன் இடர்க்கடல் விடுத்தேற
மின்னும் வேற்படை மிளிர்ந்தரும் கைத்தல வித்தகப் பெருமானே
துன்னும் நற்றணி காசலத் தமர்ந்தருள் தோன்றலே மயில்ஏறி
மன்னும் உத்தம வள்ளலே நின்திரு மனக்கருத் தறியேனே. 1
- 421 ஈறி லாதநின் அருள்பெற எனக்கினும் எத்தனை நாட்செல்லும்
மாறி லாதவர் மனத்தொளிர் சோதியே மயில்மிசை வரும்வாழ்வே
தூறி லாவளச் சோலைசூழ் தணிகைவாழ் சுத்தசின் மயத்தேவே
ஊறி லாப்பெரு நிலையஆ னந்தமே ஒப்பிலான் அருட்பேறே. 2
- 422 கூழை மாமுகில் அனையவர் முலைத்தலைக் குளித்துழன் றலைகின்ற
ஏழை நெஞ்சினேன் எத்தனை நாள்செல்லும் இடர்க்கடல் விடுத்தேற
மாழை மேனியன் வழத்துமா ணிக்கமே வாழ்த்துவா ரவர்பொல்லா
ஊழை நீக்கிநல் அருள்தருந் தெய்வமே உத்தமச் சுகவாழ்வே. 3
- 423 ஐய இன்னும்நான் எத்தனை நாள்செலும் அல்லல்விட் டருள்மேவத்
துய்ய நன்னெறி மன்னிய அடியர்தம் துயர்தவிர்த் தருள்வோனே
வெய்ய நெஞ்சினர் எட்டொணா மெய்யனே வேல்கொளும் கரத்தோனே
செய்ய மேனிஎஞ் சிவபிரான் பெற்றநற் செல்வனே திறலோனே. 4
- 424 பாவி யேன் இன்னும் எத்தனை நாள்செலும் பருவரல் விடுத்துய்யக்
கூவி யேஅன்பர்க் கருள்தரும் வள்ளலே குணப்பெருங் குன்றேஎன்
ஆவி யேஎனை ஆள்கரு வடிவமே ஆனந்தப் பெருவாழ்வே
வாவி ஏர்தரும் தணிகைமா மலைமிசை மன்னிய அருள்தேனே. 5

- 425 எளிய னேன்இன்னும் எத்தனை நாள்செலும் இடர்க்கடல் விடுத்தேற
ஒளிஅ னேகமாய்த் திரண்டிடும் சிற்பர உருவமே உருவில்லா
வெளிய தாகிய வத்துவே முத்தியின் மெய்ப்பயன் தருவித்தே
அளிய தாகிய நெஞ்சினர்க் கருள்தரும் ஆறுமா முகத்தேவே. 6
- 426 தொண்ட னேன்இன்னும் எத்தனை நாள்செலும் துயர்க்கடல் விடுத்தேற
அண்ட னேஅண்டர்க் கருள்தரும் பரசிவன் அருளிய பெருவாழ்வே
கண்ட னேகர்வந் தனைசெய அசுரனைக் களைந்தருள் களைகண்ணே
விண்ட னேர்புகுஞ் சிகரிசூழ் தணிகையில் விளங்கிய வேலோனே. 7
- 427 வீண னேன்இன்னும் எத்தனை நாள்செல்லும் வெந்துயர்க் கடல்நீந்தக்
காண வானவர்க் கரும்பெருந் தலைவனே கருணையங் கண்ணானே
தூண நேர்புயச் சுந்தர வடிவனே துளக்கிலார்க் கருள்ஈயும்
ஏண னேஎனை ஏன்றுகொள் தேசிக இறைவனே இயலோனே. 8
- 428 கடைய னேன்இன்னும் எத்தனை நாள்செலும் கடுந்துயர்க் கடல்நீந்த
விடையின் ஏறிய சிவபிரான் பெற்றருள் வியன்திரு மகப்பேறே
உடைய நாயகிக் கொருபெருஞ் செல்வமே உலகெலாம் அளிப்போனே
அடைய நின்றவர்க் கருள்செயுந் தணிகைவாழ் ஆனந்தத் தெளிதேனே. 9
- 429 பேய னேன்இன்னும் எத்தனை நாள்செலும் பெருந்துயர்க் கடல்நீந்த
மாய னேமுதல் வானவர் தமக்கருள் மணிமிடற் றிறையோர்க்குச்
சேய னேஅகந் தெளிந்தவர்க் கினியனே செல்வனே எனைக்காக்குந்
தாய னேஎன்றன் சற்குரு நாதனே தணிகைமா மலையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

40. ஏத்தாப் பிறவி இழிவு
எண்சீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

430 கல்லை ஒத்தஎன் நெஞ்சினை உருக்கேன்
கடவுள் நின்அடி கண்டிட விழையேன்
அல்லை ஒத்தகோ தையர்க்குளங் குழைவேன்
அன்பி லாரொடும் அமர்ந்தவம் உழல்வேன்
தில்லை அப்பன்என் றுலகெடுத் தேத்தும்
சிவபி ரான்தருஞ் செல்வநின் தணிகை
எல்லை உற்றுனை ஏத்திநின் றாடேன்
என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

1

431 மையல் நெஞ்சினேன் மதிசிறி தில்லேன்
மாத ரார்முலை மலைஇவர்ந் துருள்வேன்
ஐய நின்திரு அடித்துணை மறவா
அன்பர் தங்களை அடுத்துளம் மகிழேன்
உய்ய நின்திருத் தணிகையை அடையேன்
உடைய நாயகன் உதவிய பேறே
எய்ய இவ்வெறும் வாழ்க்கையில் உழல்வேன்
என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

2

432 புலைய மாதர்தம் போகத்தை விழைந்தேன்
புன்மை யாவைக்கும் புகலிடம் ஆனேன்
நிலைய மாம்திருத் தணிகையை அடையேன்
நிருத்தன் ஈன்றருள் நின்மலக் கொழுந்தே
விலையி லாதநின் திருவருள் விழையேன்
வீணர் தங்களை விரும்பிநின் றலைந்தேன்
இலைஎ னாதணு வளவும் ஒன்றீயேன்
என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

3

433 மருட்டு மங்கையர் புழுக்குழி ஆழ்ந்து
 வருந்தி நாள்தொறும் மனம்இளைக் கின்றேன்
 தெருட்டும் நின்திருத் தணிகையை அடையேன்
 சிவபி ரான்பெற்ற செல்வமே நினது
 அருட்டி றத்தினை நினைந்துநெக் குருகி
 அழுது கண்கள்நீர் ஆர்ந்திட நில்லேன்
 இருட்டு வாழ்க்கையில் இடறிவீழ் கின்றேன்
 என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

4

434 நச்சி லேபழ கியகருங் கண்ணார்
 நலத்தை வேட்டுநற் புலத்தினை இழந்தேன்
 பிச்சி லேமிக மயங்கிய மனத்தேன்
 பேதை யேன்கொடும் பேயனேன் பொய்யேன்
 சச்சி¹² லேசிவன் அளித்திடும் மணியே
 தங்கமே உன்றன் தணிகையை விழையேன்
 எச்சி லேவிழைந் திடர்உறு கின்றேன்
 என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

5

12. வித்து - விச்சு, என்றாற்போல, சத்து - சச்சு எனப் போலியாயிற்று. தொ.வே.

435 மின்னை அன்னநுண் இடைஇள மடவார்
 வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்திளைத் துழன்றேன்
 புன்னை யஞ்சடை முன்னவன் அளித்த
 பொன்னை அன்னநின் பூங்கழல் புகழேன்
 அன்னை என்னநல் அருள்தரும் தணிகை
 அடைந்து நின்றுநெஞ் சகம்மகிழ்ந் தாதேன்
 என்னை என்னைஇங் கென்செயல் அந்தோ
 என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

6

436 பட்டி மாடெனத் திரிதரும் மடவார்
 பாழங்கு ழிக்குள்வீழ்ந் தாழ்ந்திளைக் கின்றேன்
 தட்டி லார்புகழ் தணிகையை அடையேன்
 சம்பு என்னும்ஓர் தருஒளிர் கனியே
 ஒட்டி லேன்நினை உளத்திடை நினையேன்
 உதவு றாதுநச் சுறுமரம் ஆனேன்
 எட்டி என்முனம் இனிப்புறும் அந்தோ
 என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே.

7

- 437 ஓங்கி நீண்டவாள் உறழ்கருங் கண்ணார்
 உவர்ப்புக் கேணியில் உழைத்தகம் இளைத்தேன்
 வீங்கி நீண்டதோர் ஓதிஎன நின்றேன்
 விழலுக் கேஇறைத் தலைந்தனன் வீணே
 தாங்கி னேன்உடற் சமைதனைச் சிவனார்
 தனய நின்திருத் தணிகையை அடையேன்
 ஏங்கி னேன்சுழற் படுதூரும் பெனவே
 என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே. 8
- 438 பண்அ ளாவிய மொழியினால் மயக்கும்
 படிற்று மங்கையர் பால்விழை வுற்றேன்
 தண்அ ளாவிய சோலைசூழ் தணிகைத்
 தடத்த ளாவிய தருமநல் தேவே
 பெண்அ ளாவிய புடையுடைப் பெருமான்
 பெற்ற செல்வமே அற்றவர்க் கமுதே
 எண்அ ளாவிய வஞ்சக நெஞ்சோ
 டென்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே. 9
- 439 கான்அ றாஅள கத்தியர் அளக்கர்
 காமத் தாழ்ந்தகங் கலங்குற நின்றேன்
 வான மேவுறும் பொழில்திருத் தணிகை
 மலையை நாடிநின் மலர்ப்பதம் புகழேன்
 ஞான நாயகி ஒருபுடை அமர்ந்த
 நம்ப னார்க்கொரு நல்தவப் பேறே
 ஈனன் ஆகிஇங் கிடர்ப்படு கின்றேன்
 என்செய் வான்பிறந் தேன்எளி யேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

41. பவனிச் செருக்கு

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 440 பூவுண்டவெள் விடைஏறிய புனிதன்தரு மகனார்
பாவுண்டதொர் அமுதன்னவர் பசுமாமயில் மேல்வந்
தாவுண்டனர் எனதின்னலம் அறியார்என இருந்தால்
நாவுண்டவர் திருமுன்பிது நலம் அன்றுமக் கெனவே. 1
- 441 ஒன்றார்புரம் எரிசெய்தவர் ஒற்றித்திரு நகரார்
மன்றார்நடம் உடையார்தரு மகனார்பசு மயில்மேல்
நின்றார்அது கண்டேன்கலை நில்லாது கழன்ற
தென்றாரொடு சொல்வேன்எனை யானேமறந் தேனே. 2
- 442 வாரார்முலை உமையாள்திரு மணவாளர்தம் மகனார்
ஆராஅமு தனையார்உயிர் அனையார்அயில் அவனார்
நேரார்பணி மயிலின்மிசை நின்றார்அது கண்டேன்
நீரார்விழி இமைநீங்கின நிறைநீங்கிய தன்றே. 3
- 443 ஒன்றோடிரண் டெனுங்கண்ணினர் உதவுந்திரு மகனார்
என்றோடிகல் எழிலார்மயில் ஏறிஅங் குற்றார்
நன்றோடினன் மகிழ்கூர்ந்தவர் நகைமாமுகங் கண்டேன்
கன்றோடின பசுவாடின கலைஊடின அன்றே. 4
- 444 மலைவாங்குவில் அரனார்திரு மகனார்பசு மயிலின்
நிலைதாங்குற நின்றார்அவர் நிற்கும்நிலை கண்டேன்
அலைதீங்கின குழல்தூங்கின அகம்ஏங்கின அரைமேல்
கலைநீங்கின முலைவீங்கின களிஓங்கின அன்றே. 5

- 445 மான்கண்டகை உடையார்தரு மகனார்தமை மயில்மேல்
நான்கண்டனன் அவர்கண்டனர் நகைகொண்டனம் உடனே
மீன்கண்டன விழியார்அது பழியாக விளைத்தார்
ஏன்கண்டனை என்றாள்அனை என்னன்றுரைக் கேனே. 6
- 446 சொங்கண்விடை தனில்ஏறிய சிவனார்திரு மகனார்
எங்கண்மணி அனையார்மயி லின்மீதுவந் திட்டார்
அங்கண்மிக மகிழ்வோடுசென் றவர்நின்றது கண்டேன்
இங்கண்வளை இழந்தேன்மயல் உழந்தேன்கலை எனவே. 7
- 447 தண்தேன்பொழி இதழிப்பொலி சடையார்தரு மகனார்
பண்தேன்புரி தொடையார்தமைப் பசுமாமயில் மீதில்
கண்டேன்வளை காணேன்கலை காணேன்மிகு காமம்
கொண்டேன்துயில் விண்டேன்ஒன்றும் கூறேன்வரு மாறே. 8
- 448 மாவீழ்ந்திடு விடையார்திரு மகனார்பசு மயில்மேல்
நீவீழ்ந்திட நின்றார்அது கண்டேன்என்றன் நெஞ்சே
பூவீழ்ந்தது வண்டேமதி போய்வீழ்ந்தது வண்டே
நாவீழ்ந்தது மலரேகழை நாண்வீழ்ந்தது மலரே. 9
- 449 வெற்றார்புரம் எரித்தார்தரும் மேலார்மயில் மேலே
உற்றார்அவர் எழில்மாழுகத் துள்ளேநகை கண்டேன்
பொற்றார்புயங் கண்டேன்துயர் விண்டேன்எனைப் போல
மற்றார்பெறு வாரோஇனி வாழ்வேன்மனம் மகிழ்ந்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

42. திருவருள் விலாசப் பத்து
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 450 ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே அரசே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோர் இதயத் தோங்கும்
விளக்கமே ஆனந்த வெள்ள மேமுன்
தேறுமுகப் பெரியஅருட் குருவாய் என்னைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 1
- 451 கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனியே முக்கட்
கரும்பேஎன் கண்ணெமெய்க் கருணை வாழ்வே
புண்ணியநல் நிலைஉடையோர் உளத்தில் வாய்க்கும்
புத்தமுதே ஆனந்த போக மேஉள்
எண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லாம் எளிதில் ஈந்த
என்அரசே ஆறுமுகத் திறையாம் வித்தே
திண்ணியஎன் மனம்உருக்கிக் குருவாய் என்னைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவ. 2
- 452 நின்னிருதாள் துணைபிடித்தே வாழ்கின் றேன்நான்
நின்னைஅலால் பின்னைஒரு நேயம் காணேன்
என்னைஇனித் திருவுளத்தில் நினைதி யோநான்
ஏழையினும் ஏழைகண்டாய் எந்தாய் எந்தாய்
பொன்னைஅன்றி விரும்பாத புல்லர் தம்பால்
போகல்ஒழிந் துன்பதமே போற்றும் வண்ணம்
சின்னம்அளித் தருட்குருவாய் என்னை முன்னே
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 3

- 453 கல்விஎலாம் கற்பித்தாய் நின்பால் நேயம்
காணவைத்தாய் இவ்வுலகம் கானல் என்றே
ஒல்லும்வகை அறிவித்தாய் உள்ளே நின்றென்
உடையானே நின்அருளும் உதவு கின்றாய்
இல்லைஎனப் பிறர்பால்சென் நிரவா வண்ணம்
ஏற்றம்அளித் தாய்இரக்கம் என்னே என்னே
செல்வஅருட் குருவாகி நாயி னேனைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 4
- 454 எந்தைபிரான் என்இறைவன் இருக்க இங்கே
என்னகுறை நமக்கென்றே இறுமாப் புற்றே
மந்தஉல கினில்பிறரை ஒருகா சுக்கும்
மதியாமல் நின்அடியே மதிக்கின் றேன்யான்
இந்தஅடி யேனிடத்துன் திருவு ளந்தான்
எவ்வாறோ அறிகிலேன் ஏழை யேனால்
சிந்தைமகிழ்ந் தருட்குருவாய் என்னை முன்னே
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 5
- 455 மாறாத பெருஞ்செல்வ யோகர் போற்றும்
மாமணியே ஆறுமுக மணியே நின்சீர்
கூறாத புலைவாய்மை உடையார் தம்மைக்
கூடாத வண்ணம்அருட் குருவாய் வந்து
தேறாத நிலைஎல்லாம் தேற்றி ஓங்கும்
சிவஞானச் சிறப்படைந்து திகைப்பு நீங்கிச்
சீறாத வாழ்விடைநான் வாழ என்னைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 6
- 456 கற்றறிந்த மெய்உணர்ச்சி உடையோர் உள்ளக்
கமலத்தே ஓங்குபெருங் கடவு ளேநின்
பொற்றகைமா மலரடிச்சீர் வழத்து கின்ற
புண்ணியர்தங் குழுவில்எனைப் புகுத்தி என்றும்
உற்றவருள் சிந்தனைதந் தின்ப மேவி
உடையாய்உன் அடியவன்என் றோங்கும் வண்ணம்
சிறற்றிவை அகற்றிஅருட் குருவாய் என்னைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 7

- 457 ஞாலம்எலாம் படைத்தவனைப் படைத்த முக்கண்
நாயகனே வடிவேற்கை நாத னேநான்
கோலம்எலாம் கொயேன்றற் குணம்ஒன் றில்லேன்
குற்றமே விழைந்தேன்இக் கோது னேனைச்
சாலம்எலாம் செய்யுமடவார் மயக்கின் நீக்கிச்
சன்மார்க்கம் அடையஅருள் தருவாய் ஞானச்
சீலம்எலாம் உடையஅருட் குருவாய் வந்து
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 8
- 458 கற்பனையே எனும்உலகச் சமுக்கில் அந்தோ
கால்ஊன்றி மயங்குகின்ற கடைய னேனைச்
சொற்பனம்இவ் வுலகியற்கை என்று நெஞ்சம்
துணிவுகொளச் செய்வித்துன் துணைப்பொற் றாளை
அற்பகலும் நினைந்துகனிந் துருகி ஞான
ஆனந்த போகம்உற அருளல் வேண்டும்
சிற்பரசற் குருவாய்வந் தென்னை முன்னே
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 9
- 459 பன்னிருகண் மலர்மலர்ந்த கடலே ஞானப்
பரஞ்சுடரே ஆறுமுகம் படைத்த கோவே
என்னிருகண் மணியேஎந் தாயே என்னை
ஈன்றானே என்அரசே என்றன் வாழ்வே
மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயில்மீ தேறி
விரும்பும்அடி யார்காண மேவுந் தேவே
சென்னியில்நின் அடிமலர்வைத் தென்னை முன்னே
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

43. திருவருட் பேற்று விழைவு
அறுசீர்க்¹³ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

13. எழுசீர். தொ. வே. அறுசீர் ச.மு.க. ஆ. பா.

- 460 உலகம் பரவும் பரஞ்சோதி உருவாம் குருவே உம்பரிடைக்
கலகம் தருசூர்க் கிளைகளைந்த கதிர்வேல் அரசே கவின்தருசீர்த்
திலகம் திகழ்வாள் நுதற்பரையின் செல்வப் புதல்வா திறல்அதனால்
இலகும் கலப மயிற்பரிமேல் ஏறும் பரிசென் இயம்புகவே. 1
- 461 புகுவா னவர்தம் இடர்முழுதும் போக்கும் கதிர்வேல் புண்ணியனே
மிகுவான் முதலாம் பூதம்எலாம் விதித்தே நடத்தும் விளைவனைத்தும்
தகுவான் பொருளாம் உனதருளே என்றால் அடியேன் தனைஇங்கே
நகுவான் வருவித் திருள்நெறிக்கே நடத்தல் அழகோ நவிலாயே. 2
- 462 அழகா அமலா அருளாளா அறிவா அறிவார் அகம்மேவும்
குழகா குமரா எனைஆண்ட கோவே நின்சீர் குறியாரைப்
பழகா வண்ணம் எனக்கருளிப் பரனே நின்னைப் பணிகின்றோர்க்
கழகா தரவாம் பணிபுரிவார் அடியார்க் கடிமை ஆக்குகவே. 3
- 463 ஆக்கும் தொழிலால் களித்தானை அடக்குந் தொழிலால் அடக்கிப்பின்
காக்கும் தொழிலால் அருள்புரிந்த கருணைக் கடலே கடைநோக்கால்
நோக்கும் தொழில்ஓர் சிறிதுன்பால் உளதேல் மாயா நொடிப்பெல்லாம்
போக்கும் தொழில்என் பால்உண்டாம் இதற்கென் புரிவேன் புண்ணியனே. 4
- 464 புரிவேன் விரதம் தவந்தானம் புரியா தொழிவேன் புண்ணியமே
பரிவேன் பாவம் பரிவேன்இப் பரிசால் ஒன்றும் பயன்காணேன்
திரிவேன் நினது புகழ்பாடிச் சிறியேன் இதனைத் தீர்வேனேல்
எரிவேன் எரிவாய் நரகத்தே இருப்பேன் இளைப்பேன் விளைப்பேனே. 5

- 465 விளைப்பேன் பவமே அடிச்சிறியேன் வினையால் விளையும் விளைப்போகம்
திளைப்பேன் எனினும் கதிர்வடிவேல் தேவே என்னும் திருமொழியால்
இளைப்பேன் அலன்இங் கியம்புகிற்பேன் எனக்கென் குறையுண் டெமதூதன்
வளைப்பேன் எனவந் திடில்அவனை மடிப்பேன் கருணை வலத்தாலே. 6
- 466 வலத்தால் வடிவேல் கரத்தேந்தும் மணியே நின்னை வழத்துகின்ற
நலத்தால்உயர்ந்த பெருந்தவர்பால் நண்ணும் பரிசு நல்கினையேல்
தலத்தால் உயர்ந்த வானவரும் தமிழேற் கிணையோ சடமான
மலத்தால் வருந்தாப் பெருவாழ்வால் மகிழ்வேன் இன்பம் வளர்வேனே. 7
- 467 இன்பப் பெருக்கே அருட்கடலே இறையே அழியா இரும்பொருளே
அன்பர்க் கருளும் பெருங்கருணை அரசே உணர்வால் ஆம்பயனே
வன்பர்க் கரிதாம் பரஞ்சோதி வடிவேல் மணியே அணியேஎன்
துன்பத் திடரைப் பொடியாக்கிச் சுகந்தந் தருளத் துணியாயே. 8
- 468 சுகமே அடியர் உளத்தோங்கும் சுடரே அழியாத் துணையேஎன்
அகமே புகுந்த அருள்தேவே அருமா மணியே ஆரமுதே
இகமே பரத்தும் உனக்கன்றி எத்தே வருக்கும் எமக்கருள
முகமே திலைஎம் பெருமானே நினக்குண் டாறு முகமலரே. 9
- 469 ஆறு முகமும் திணிதோள்ஈ ராறும் கருணை அடித்துணையும்
வீறு மயிலும் தனிக்கடவுள் வேலும் துணைஉண் டெமக்கிங்கே
சீறும் பிணியும் கொடுங்கோளும் தீய வினையும் செறியாவே
நாறும் பகட்டான் அதிகாரம் நடவா துலகம் பரவுறுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

44. செல்வச் சீர்த்தி மாலை
பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 470 அடியார்க் கெளியர் எனும்முக்கன் ஐயர் தமக்கும் உலகீன்ற
அம்மை தனக்கும் திருவாய்முத் தளித்துக் களிக்கும் அருமருந்தே
கடியார் கடப்ப மலர்மலர்ந்த கருணைப் பொருப்பே கற்பகமே
கண்ணுள் மணியே அன்பர்மனக் கமலம் விரிக்கும் கதிரொளியே
படியார் வளிவான் தீமுதல்ஐம் பகுதி யாய பரம்பொருளே
பகர்தற் கரிய மெய்ஞ்ஞானப் பாகே அசுரப் படைமுழுதும்
தடிவாய் என்னச் சுரர்வேண்டத் தடிந்த வேற்கைத் தனிமுதலே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 1
- 471 காயா தளியக் கனிந்தன்பால் கல்லால் அடிநின் றருள்ஒழுகும்
கனியுட் சுவையே அடியர்மனக் கவலை அகற்றும் கற்பகமே
ஓயா துயிர்க்குள் ஒளித்தெவையும் உணர்த்தி அருளும் ஒன்றேஎன்
உள்ளக் களிப்பே ஐம்பொறியும் ஒடுக்கும் பெரியோர்க் கோர்உறவே
தேயாக் கருணைப் பாற்கடலே தெளியா அசுரப் போர்க்கடலே
தெய்வப் பதியே முதற்கதியே திருச்செந் தூரில் திகழ்மதியே
தாயாய் என்னைக் காக்கவரும் தனியே பரம சற்குருவே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 2
- 472 நாணும் அயன்மால் இந்திரன்பொன் நாட்டுப் புலவர் மணம்வேட்ட
நங்கை மார்கள் மங்கலப்பொன் நாண்காத் தளித்த நாயகமே
சேணும் புவியும் பாதலமும் தித்தித் தொழுகும் செந்தேனே
செஞ்சொற் சுவையே பொருட்சுவையே சிவன்கைப் பொருளே லெங்கமுநீர்ப்
பூணும் தடந்தோட்பெருந் தகையே பொய்யர் அறியாப் புண்ணியமே
போகங் கடந்த யோகியர்முப் போகம் விளைக்கும் பொற்புலமே
தாணு என்ன உலகமெலாம் தாங்கும் தலைமைத் தயாநிதியே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 3

- 473 முன்னைப் பொருட்கு முதற்பொருளே முடியா தோங்கும் முதுமறையே
முக்கட் கரும்பீன் நெடுத்தமுழு முத்தே முதிர்ந்த முக்கனியே
பொன்னைப் புயங்கொண் டவன்போற்றும் பொன்னே புனித பூரணமே
போத மணக்கும் புதுமலரே புலவர் எவரும் புகும்பதியே
மின்னைப் பொருவும் உலகமயல் வெறுத்தோர் உள்ள விளக்கொளியே
மேலும் கீழும் நடுவும்என விளங்கி நிறைந்த மெய்த்தேவே
தன்னைப் பொருவும் சிவயோகம் தன்னை உடையோர் தம்பயனே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 4
- 474 பித்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் தனக்கருமைப்
பிள்ளைப் பெருமான் எனப்புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே
மத்தப் பெருமால் நீக்கும்ஒரு மருந்தே எல்லாம் வல்லோனே
வஞ்சச் சமண வல்இருளை மாய்க்கும் ஞான மணிச்சுடரே
அத்தக் கமலத் தயிற்படைகொள் அரசே மூவர்க் கருள்செய்தே
ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல்எனும் அம்முத் தொழிலும் தருவோனே
சத்த உலக சராசரமும் தாளில் ஒடுக்கும் தனிப்பொருளே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 5
- 475 ஏதம் அகற்றும் என்அரசே என்ஆ ருயிரே என்அறிவே
என்கண் ஒளியே என்பொருளே என்சற் குருவே என்தாயே
காத மணக்கும் மலர்கடப்பங் கண்ணிப் புயனே காங்கெயனே
கருணைக் கடலே பன்னிருகண் கரும்பே இருவர் காதலனே
சீத மதியை முடித்தசடைச் சிவனார் செல்வத் திருமகனே
திருமா லுடன்நான் முகன்மகவான் தேடிப் பணியும் சீமானே
சாதல் பிறத்தல் தவிர்த்தருளும் சரணாம் புயனே சத்தியனே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 6
- 476 வன்பிற் பொதிந்த மனத்தினர்பால் வருந்தி உழல்வேன் அல்லால்உன்
மலர்த்தாள் நினையேன் என்னேஇம் மதியி லேனும் உய்வேனோ
அன்பிற் கிரங்கி விடமுண்டோன் அருமை மகனே ஆரமுதே
அகிலம் படைத்தோன் காத்தோன்றின் றழித்தோன் ஏத்த அளித்தோனே
துன்பிற் கிடனாம் வன்பிறப்பைத் தொலைக்கும் துணையே சுகோதயமே
தோகை மயில்மேல் தோன்றுபெருஞ்சுடரே இடராற் சோர்வுற்றே
தன்பிற் படும்அச் சுரர்ஆவி தரிக்க வேலைத் தரித்தோனே
தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 7

- 477 மாலும் அயனும் உருத்திரனும் வானத் தவரும் மானிடரும்
 மாவும் புள்ளும் ஊர்வனவும் மலையும் கடலும் மற்றவையும்
 ஆலும் கதியும் சதகோடி அண்டப் பரப்புந் தானாக
 அன்றோர் வடிவம் மேருவிற்கொண் டருளுந் தூய அற்புதமே
 வேலும் மயிலும் கொண்டுருவாய் விளையாட் டியற்றும் வித்தகமே
 வேதப் பொருளே மதிச்சடைசேர் விமலன் தனக்கோர் மெய்ப்பொருளே
 சாலும் சுருணத் திருமலையே தவத்தோர் புகழும் தற்பரனே
 தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 8
- 478 ஏதம் நிறுத்தும் இவ்வுலகத் தியல்பின் வாழ்க்கை யிடத்தெளியேன்
 எண்ணி அடங்காப் பெருந்துயர்கொண் டெந்தாய் அந்தோ இளைக்கின்றேன்
 வேதம் நிறுத்தும் நின்கமல மென்தாள் துணையே துணைஅல்லால்
 வேறொன் றறியேன் அஃதறிந்திவ் வினையேற் கருள வேண்டாவோ
 போத நிறுத்தும் சற்குருவே புனித ஞானத் தறிவுருவே
 பொய்யர் அறியாப் பரவெளியே புரம்மன் றெரித்தோன் தரும்ஒளியே
 சாதல் நிறுத்தும் அவருள்ளத் தலம்தாள் நிறுத்தும் தயாநிதியே
 தணிகா சலமாம் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 9
- 479 முருகா எனநின் றேத்தாத மூட ரிடம்போய் மதிமயங்கி
 முன்னும் மடவார் முலைமுகட்டின் முயங்கி அலைந்தே நினைமறந்தேன்
 உருகா வஞ்ச மனத்தேனை உருத்தீர்த் தியமன் ஒருபாசத்
 துடலும் நடுங்க விசிக்கில்அவர்க் குரைப்ப தறியேன் உத்தமனே
 பருகா துள்ளத் தினித்திருக்கும் பாலே தேனே பகர்அருட்செம்
 பாகே தோகை மயில்நடத்தும் பரமே யாவும் படைத்தோனே
 தருகா தலித்தோன் முடிகொடுத்த தரும துரையே தற்பரனே
 தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

45. செவி அறிவுறுத்தல்

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 480 உலகியற் கடுஞ்சரத் துழன்று நாள்தொறும்
அலகில்வெந் துயர்கிளைத் தழுங்கு நெஞ்சமே
இலகுசிற்பரகுக என்று நீறிடில்
கலகமில் இன்பமாம் கதிகி டைக்குமே. 1
- 481 மருளுறும் உலகிலாம் வாழ்க்கை வேண்டியே
இருளுறு துயர்க்கடல் இழியும் நெஞ்சமே
தெருளுறு நீற்றினைச் சிவஎன் றுட்கொளில்
அருளுறு வாழ்க்கையில் அமர்தல் உண்மையே. 2
- 482 வல்வினைப் பகுதியால் மயங்கி வஞ்சர்தம்
கொல்வினைக் குழியிடைக் குதிக்கும் நெஞ்சமே
இல்வினைச் சண்முக என்று நீறிடில்
நல்வினை பழுக்கும்ஓர் நாடு வாய்க்குமே. 3
- 483 கடும்புலைக் கருத்தர்தம் கருத்தின் வண்ணமே
விடும்புனல் எனத்துயர் விளைக்கும் நெஞ்சமே
இடும்புகழ்ச் சண்முக என்று நீறிடில்
நடுங்கும்அச் சம்நினை நண்ணற் கென்றுமே. 4
- 484 அன்பிலா வஞ்சர்தம் அவலச் சூழலில்
என்பிலாப் புழுஎன இரங்கு நெஞ்சமே
இன்பறாச் சண்முக என்று நீறிடில்
துன்பறாத் தனிக்கதிச் சூழல் வாய்க்குமே. 5

- 485 செறிவிலா வஞ்சகச் செல்வர் வாயிலில்
அறிவிலா துழலும்என் அவல நெஞ்சமே
எறிவிலாச் சண்முக என்று நீறிடில்
மறிவிலாச் சிவகதி வாயில் வாய்க்குமே. 6
- 486 மறிதரு கண்ணினார் மயக்கத் தாழ்ந்துவீண்
வெறியொடு மலைந்திடர் விளைக்கும் நெஞ்சமே
நெறிசிவ சண்முக என்று நீறிடில்
முறிகொளீஇ நின்றஉன் மூடம் தீருமே. 7
- 487 காயமாம் கானலைக் கருதி நாள்தொறும்
மாயமாம் கானிடை வருந்தும் நெஞ்சமே
நேயமாம் சண்முக என்று நீறிடில்
தோயமாம் பெரும்பிணித் துன்பம் நீங்குமே. 8
- 488 சதிசெயும் மங்கையர் தமது கண்வலை
மதிகெட அழுந்தியே வணங்கும் நெஞ்சமே
நிதிசிவ சண்முக என்று நீறிடில்
வதிதரும் உலகில்உன் வருத்தம் தீருமே. 9
- 489 பசையறு வஞ்சகர் பாற்சென் றேங்கியே
வசைபெற நாள்தொறும் வருந்து நெஞ்சமே
இசைசிவ சண்முக என்று நீறிடில்
திசைபெற மதிப்பர்உன் சிறுமை நீங்குமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

46. தேவ ஆசிரியம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 490 யாரை யுங்கடு விழியினால் மயக்குறும் ஏந்திழை அவர்வெந்நீர்த்
தாரை தன்னையும் விரும்பிவீழ்த் தாழ்ந்தஎன் தனக்கருள் உண்டேயோ
காரை முட்டிஅப் புறம்செலும் செஞ்சுடர்க் கதிரவன் இவர்ஆழித்
தேரை எட்டுறும் பொழில்செறி தணிகையில் தேவர்கள் தொழும்தேவே. 1
- 491 மறிக்கும் வேற்கணார் மலக்குழி ஆழ்ந்துழல் வன்தசை அறும்என்பைக்
கறிக்கும் நாயினும் கடையநாய்க் குன்திருக் கருணையும் உண்டேயோ
குறிக்கும் வேய்மணி களைக்கதிர் இரதவான் குதிரையைப் புடைத்தெங்கும்
தெறிக்கும் நல்வளம் செறிதிருத் தணிகையில் தேவர்கள் தொழும்தேவே. 2
- 492 பிரியம் மேயவன் மடந்தையர் தங்களைப் பிடித்தலைத் திடுவஞ்சக்
கரிய பேயினும் பெரியபேய்க் குன்திருக் கருணையும் உண்டேயோ
அரிய மால்அயன் இந்திரன் முதலினோர் அமர்உல கறிந்தப்பால்
தெரிய ஓங்கிய சிகரிசூழ் தணிகையில் தேவர்கள் தொழும்தேவே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

47. இங்கிதப் பத்து
கலிநிலை வண்ணத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 493 சீர்வளர் குவளைத் தார்வளர் புயனார் சிவனார்தம்
பேர்வளர் மகனார் கார்வளர் தணிகைப் பெருமானார்
ஏர்வளர் மயில்மேல் ஊர்வளர் நியமத் திடைவந்தால்
வார்வளர் முலையார் ஆர்வளர் கில்லார் மயல்அம்மா. 1
- 494 மந்தா ரம்சேர் பைம்பொழி லின்கண் மயிலேறி
வந்தார் அந்தோ கண்டனன் அங்கை வளைகானேன்
சந்தா ரம்கூழ் தண்கிளர் சாரல் தணிகேசர்
தந்தார் என்பால் தந்தார் என்னைத் தந்தாரே. 2
- 495 நதியும் மதியும் பொதியும் சடையார் நவின்மாலும்
விதியுந் துதிஐம் முகனார் மகனார் மிகுசீரும்
நிதியும் பதியும் கதியும் தருவார் நெடுவேலார்
வதியும் மயின்மேல் வருவார் மலரே வரும்ஆறே. 3
- 496 சந்தார் வரையுள் சிந்தா மணிநேர் தணிகேசர்
மந்தா நிலம்மே வந்தார் மறுகில் மயிலேறி
வந்தார் நிலவோர் செந்தா மரையின் மலர்வாசக்
கொந்தார் குழல்என் நிலையுங் கலையுங் கொண்டாரே. 4
- 497 தந்தே நயமாம் மாதவர் புகழும் தணிகேசர்
சந்தே னொழிவாய் அந்தேன் மொழியாய் தனிஇன்று
வந்தேன் இனிமேல் வாரேன் என்றார் மனமாழ்கி
நொந்தேன் முலைமீ தவ்வுரை என்றார் நுவல்என்னே. 5

498 தண்தணி காந்தள்ஓர்¹⁴ சண்பக மலரின் தளர்வெய்தத்
தெண்டணி நீலம்ஓர்¹⁴ செங்குவ ளையினிற் றிகழ்வேன்பால்¹⁴
வண்டணி கேசரும் வந்தருள் வாரோ வாராரோ
தொண்டணி வீர்ஓரு சோதிட மேனும் சொல்லீரே. 6

14. காந்தளோர், நீலமோர். திகழ்வென்பால். தொ. வே. முதற்பதிப்பு

499 காமலர் நறவுக் கேமலர் மூவிரு காலேநீ
தேமலர் தணிகைத் தேவர் மருங்கில் சேர்வாயேல்
ஆமல ருடையாட் கென்பெயர் பலவாம் அவையுள்ளே
ஓமலர் அடிகேள் ஒன்றினை ஒன்றென் றுரையாயே. 7

500 தேடுங் கிளிநீ நின்னை விளம்பித் திருஅன்னார்
அடுந் தணிகையில் என்உயிர் அன்னார் அருகேபோய்க்
கூடும் தனமிசை என்பெயர் வைத்தக் கோதைக்கே
ஈடும் கெடஇன் றென்னையும் ஈந்தருள் என்பாயே. 8

501 பொன்னை இருத்தும் பொன்மலர் எகினப் புள்ளேநீ
அன்னை இகழ்ந்தே அங்கலர் செய்வான் அனூராகம்
தன்னை அளிக்குந் தண்டணி கேசர் தம்பாற்போய்
என்னை இகழ்ந்தாள் என்செயல் கொண்டாள் என்பாயே. 9

502 வதியும் தணிகையில் வாழ்வுறும் என்கண் மணி அன்னார்
மதியுந் தழல்கெட மாமயின் மீதிவண் வருவாரேல்
திதியும் புவிபுகல் நிற்பெயர் நெறியைத் தெரிவிப்பான்
நதியுந் துணவுத வுவனங் கொடிநீ நடவாயே. 10

503 மன்றேர் தணிகையி னின்றீர் கதிதர வந்தீரோ
என்றே னசைதரு மின்றேன் மொழியாய் யானுன்பால்
இன்றே சுரருல கெய்திட வந்தே னென்றார்காண்
குன்றேர் முலையா யென்னடி யவர்சொற் குறிதானே. 11

504 சேதன நந்தார் சென்று வணங்குந் திறல்வேலார்
தாதன வண்ணத் துள்ளொளிர் கின்ற தணிகேசர்
மாதன முந்தா வந்தென வந்தே வாதாதா
ஆதன மென்றா ரென்னடி யம்மா வவர்குதே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

48. போற்றித் திருவிருத்தம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 505 கங்கையஞ் சடைசேர் முக்கட் கரும்பருள் மணியே போற்றி
அங்கையங் கனியே போற்றி அருட்பெருங் கடலே போற்றி
பங்கையன் முதலோர் போற்றும் பரம்பரஞ் சுடரே போற்றி
சங்கைதீர்த் தருளும் தெய்வச் சரவண பவனே போற்றி. 1
- 506 பனிப்பற அருளும் முக்கட் பரஞ்சுடர் ஒளியே போற்றி
இனிப்புறு கருணை வான்தேன் எனக்கருள் புரிந்தாய் போற்றி
துனிப்பெரும் பவந்தீர்த் தென்னைச் சுகம்பெற வைத்தோய் போற்றி
தனிப்பெருந் தவமே போற்றி சண்முகத் தரசே போற்றி. 2
- 507 மணப்புது மலரே தெய்வ வான்சுவைக் கனியே போற்றி
தணப்பற அடியர்க் கின்பம் தரும்ஒரு தருவே போற்றி
கணப்பெருந் தலைவர் ஏத்தும் கழற்பதத் தரசே போற்றி
குணப்பெருங் குன்றே போற்றி குமரசற் குருவே போற்றி. 3
- 508 தவம்பெறு முனிவருள்ளத் தாமரை அமர்ந்தோய் போற்றி
பவம்பெறுஞ் சிறியேன் தன்னைப் பாதுகாத் தளித்தோய் போற்றி
நவம்பெறு நிலைக்கும் மேலாம் நண்ணிய நலமே போற்றி
சிவம்பெறும் பயனே போற்றி செங்கதிர் வேலோய் போற்றி. 4
- 509 மூவடி வாகி நின்ற முழுமுதற் பரமே போற்றி
மாவடி அமர்ந்த முக்கண் மலைதரு மணியே போற்றி
சேவடி வழத்தும் தொண்டர் சிறுமைதீர்த் தருள்வோய் போற்றி
தூவடி வேல்கைக் கொண்ட சுந்தர வடிவே போற்றி 5

- 510 விண்ணுறு சுடரே என்னுள் விளங்கிய விளக்கே போற்றி
கண்ணுறு மணியே என்னைக் கலந்தநற் களிப்பே போற்றி
பண்ணுறு பயனே என்னைப் பணிவித்த மணியே போற்றி
எண்ணுறும் அடியார் தங்கட் கினியதெள் அமுதே போற்றி. 6
- 511 மறைஎலாம் பரவ நின்ற மாணிக்க மலையே போற்றி
சிறைஎலாம் தவிர்ந்து வானோர் திருவுறச் செய்தோய் போற்றி
குறைஎலாம் அறுத்தே இன்பம் கொடுத்தஎன் குருவே போற்றி
துறைஎலாம் விளங்கு ஞானச் சோதியே போற்றி போற்றி. 7
- 512 தாருகப் பதகன் தன்னைத் தடிந்தருள் செய்தோய் போற்றி
வேருகச் சூர மாவை வீட்டிய வேலோய் போற்றி
ஆருகச் சமயக் காட்டை அழித்தவெங் கனலே போற்றி
போருகத் தகரை ஊர்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி. 8
- 513 சிங்கமா முகனைக் கொன்ற திறலுடைச் சிம்புள் போற்றி
துங்கவா ரணத்தோன் கொண்ட துயர்தவிர்த் தளித்தாய் போற்றி
செங்கண்மால் மருக போற்றி சிவபிரான் செல்வ போற்றி
எங்கள்ஆர் அமுதே போற்றி யாவர்க்கும் இறைவ போற்றி. 9
- 514 முத்தியின் முதல்வ போற்றி மூவிரு முகத்த போற்றி
சத்திவேற் கரத்த போற்றி சங்கரி புதல்வ போற்றி
சித்திதந் தருளும் தேவர் சிகாமணி போற்றி போற்றி
பத்தியின் விளைந்த இன்பப் பரம்பர போற்றி போற்றி. 10
- 515 தெருளுடை யோர்க்கு வாய்த்த சிவானந்தத் தேனே போற்றி
பொருளுடை மறையோர் உள்ளம் புகுந்தபுண் ணியமே போற்றி
மருளுடை மனத்தி னேனை வாழ்வித்த வாழ்வே போற்றி
அருளுடை அரசே எங்கள் அறுமுகத் தமுதே போற்றி. 11

- 516 பொய்யனேன் பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்திடல் வேண்டும் போற்றி
கையனேன் தன்னை இன்னும் காத்திடல் வேண்டும் போற்றி
மெய்யனே மெய்யர் உள்ளம் மேவிய விளைவே போற்றி
ஐயனே அப்ப னேஎம் அரசனே போற்றி போற்றி 12
- 517 முருகநின் பாதம் போற்றி முளரியங் கண்ணற் கன்பாம்
மருகநின் கழல்கள் போற்றி வானவர் முதல்வ போற்றி
பெருகருள் வாரி போற்றி பெருங்குணப் பொருப்பே போற்றி
தருகநின் கருணை போற்றி சாமிநின் அடிகள் போற்றி. 13
- 518 கோதிலாக் குணத்தோய் போற்றி குகேசநின் பாதம் போற்றி
தீதிலாச் சிந்தை மேவும் சிவபரஞ் சோதி போற்றி
போதில்நான் முகனும் காணாப் பூரண வடிவ போற்றி
ஆதிநின் தாள்கள் போற்றி அநாதிநின் அடிகள் போற்றி. 14
- 519 வேதமும் கலைகள் யாவும் விளம்பிய புலவ போற்றி
நாதமும் கடந்து நின்ற நாதநின் கருணை போற்றி
போதமும் பொருளும் ஆகும் புனிதநின் பாதம் போற்றி
ஆதரம் ஆகி என்னுள் அமர்ந்தஎன் அரசே போற்றி. 15

திருச்சிற்றம்பலம்

49. திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 520 வம்பு முயிருக் கோருறவாய் வேளை நமனும் வருவானேல்
தம்பி தமையன் துணையாமோ தனையர் மனைவி வருவாரோ
உம்பர் பரவுந் திருத்தணிகை உயர்மா மலைமே லிருப்பவர்க்குத்
தும்பைக் குடலை எடுக்காமல் துக்க வுடலை எடுத்தேனே. 1
- 521 தொல்லைக் குடும்பத் துயரதனில் தொலைத்தே னந்தோ காலமெலாம்
அல்ல லகற்றிப் பெரியோரை யடுத்து மறியேன் அரும்பாவி
செல்லத் தணிகைத் திருமலைவாழ் தேவா உன்றன் சந்நிதிக்கு
வில்வக் குடலை எடுக்காமல் வீணுக் குடலை எடுத்தேனே. 2
- 522 அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே அல்லும் பகலும் அதினைவாய்க்
கவலைப் படுவ தன்றிசிவ கனியைச் சேரக் கருதுகிலேன்
திவலை யொழிக்குந் திருத்தணிகைத் திருமால் மருகன் திருத்தாட்குக்
குவளைக் குடலை எடுக்காமற் கொழுத்த வுடலை எடுத்தேனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

50. சண்முகர் கொம்மி

தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 523 குறவர் குடிசை நுழைந்தாண்டி - அந்தக்
கோமாட்டி எச்சில் விழைந்தாண்டி
துறவர் வணங்கும் புகழாண்டி - அவன்
தோற்றத்தைப் பாடி அடியுங்கடி. 1
- 524 மாமயில் ஏறி வருவாண்டி - அன்பர்
வாழ்த்த வரங்கள் தருவாண்டி
தீமையி லாத புகழாண்டி - அவன்
சீர்த்தியைப் பாடி அடியுங்கடி. 2
- 525 பன்னிரு தோள்கள் உடையாண்டி - கொடும்
பாவிகள் தம்மை அடையாண்டி
என்னிரு கண்கள் அனையாண்டி - அவன்
ஏற்றத்தைப் பாடி அடியுங்கடி. 3
- 526 வேங்கை மரமாகி நின்றாண்டி - வந்த
வேடர் தமைளலாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி - அந்தத்
தீரனைப் பாடி அடியுங்கடி. 4
- 527 சீர்திகழ் தோகை மயில்மேலே - இளஞ்
செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே
கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமான் - வருங்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள். 5

- 528 ஆறு முகங்களில் புன்சிரிப்பும் - இரண்
டாறு புயந்திகழ் அற்புதமும்
வீறு பரஞ்சுடர் வண்ணமும்ஓர் - திரு
மேனியும் பாருங்கள் வெள்வளைகாள். 6
- 529 ஆனந்த மான அமுதனடி - பர
மானந்த நாட்டுக் கரசனடி
தானந்த மில்லாச் சதுரனடி - சிவ
சண்முகன் நங்குரு சாமியடி. 7
- 530 வேதமுடி சொல்லும் நாதனடி - சதுர்
வேதமு டிகழ் பாதனடி
நாத வடிவுகொள் நீதனடி - பர
நாதங் கடந்த நலத்தனடி. 8
- 531 தத்துவத் துள்ளே அடங்காண்டி - பர
தத்துவம் அன்றித் துடங்காண்டி
சத்துவ ஞான வடிவாண்டி - சிவ
சண்முக நாதனைப் பாடுங்கடி. 9
- 532 சச்சிதா னந்த உருவாண்டி - பர
தற்பர போகந் தருவாண்டி
உச்சிதாழ் அன்பர்க் குறவாண்டி - அந்த
உத்தம தேவனைப் பாடுங்கடி. 10
- 533 அற்புத மான அழகனடி - துதி
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி
சிற்பர யோகத் திறத்தனடி-அந்தச்
சேவகன் சீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. 11

- 534 சைவந் தழைக்கத் தழைத்தாண்டி - ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தாண்டி
பொய்வந்த உள்ளத்தில் போகாண்டி - அந்தப்
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுங்கடி. 12
- 535 வாசி நடத்தித் தருவாண்டி - ஒரு
வாசியில் இங்கே வருவாண்டி
ஆசில் கருணை உருவாண்டி - அவன்
அற்புதத் தாளமலர் ஏத்துங்கடி. 13
- 536 இராப்பகல் இல்லா இடத்தாண்டி - அன்பர்
இன்ப உளங்கொள் நடத்தாண்டி
அராப்பளி ஈந்த திடத்தாண்டி - அந்த
அண்ணலைப் பாடி அடியுங்கடி. 14
- 537 ஒன்றிரண் டான உளவாண்டி - அந்த
ஒன்றிரண் டாகா அளவாண்டி
மின்திரண் டன்ன வடிவாண்டி - அந்த
மேலவன் சீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. 15

திருச்சிற்றம்பலம்

51. சண்முகர் வருகை
சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

- 538 வாரும் வாரும்தெய்வ வடிவேல் முருகரே
வள்ளி மணாளரே வாரும்
புள்ளி மயிலோரே வாரும். 1
- 539 சங்கம் ஒலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்று
சண்முக நாதரே வாரும்
உண்மை வினோதரே வாரும். 2
- 540 பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்று
பொன்னான வேலரே வாரும்
மின்னார்முந் நூலரே வாரும். 3
- 541 காகம் கரைந்தது காலையும் ஆயிற்று
கண்ணுதல் சேயரே வாரும்
ஒண்ணுதல் நேயரே வாரும். 4
- 542 செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கல்வ ராயரே வாரும்
எங்குரு நாதரே வாரும். 5
- 543 அருணன் உதித்தனன் அன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
ஆறுமுகத் தோரே வாரும்
மாறில்அகத் தோரே வாரும். 6

544	சூரியன் தோன்றினன் தொண்டர்கள் சூழ்ந்தனர் சூரசங் காரரே வாரும் வீரசிங் காரரே வாரும்.	7
545	வீணை முரன்றது வேதியர் சூழ்ந்தனர் வேலாயுதத் தோரே வாரும் காலாயுதத் தோரே வாரும்.	8
546	சேவல் ஒலித்தது சின்னம் பிடித்தனர் தேவர்கள் தேவரே வாரும் மூவர் முதல்வரே வாரும்.	9
547	பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர் பன்னிரு தோளரே வாரும் பொன்மலர்த் தாளரே வாரும்.	10
548	மாலை கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போந்தது மாமயில் வீரரே வாரும் தீமையில் தீரரே வாரும்.	11
549	தொண்டர்கள் நாடினர் தோத்திரம் பாடினர் சுப்பிர மணியரே வாரும் வைப்பின் அணியரே வாரும்.	12

திருச்சிற்றம்பலம்

52. தனித் திருத்தொடை

திருச்சிற்றம்பலம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

550 என்னிரு கண்ணின் மேவும் இலங்கொளி மணியே போற்றி
பன்னிரு படைகொண் டோங்கும் பன்னிரு கரத்தோய் போற்றி
மின்னிரு நங்கை மாருள் மேவிய மணாள போற்றி
நின்னிரு பாதம் போற்றி நீள்வடி வேல போற்றி.

1

கலிநிலைத்துறை

551 மதிவளர் சடைமுடி மணிதரு சுரர்முடி மணிஎன்கோ
பதிவளர் சரவண பவநவ சிவகுரு பதிஎன்கோ
துதிவளர் துணைஅடி தொழும்அடி யவர்பெறு துணைஎன்கோ
நிதிவளர் பரசுக நிலைபெறும் நெறிதரு நிணையானே.

2

கட்டளைக் கலித்துறை

552 முருகா சரணம் சரணம்என் றுன்பதம் முன்னிஉள்ளம்
உருகாத நாயனை யேற்குநின் தண்ணருள் உண்டுகொலோ
அருகாத பாற்கடல் மீதே அனந்தல் அமர்ந்தவன்றன்
மருகாமுக் கண்ணவன் மைந்தா எழில்மயில் வாகனனே.

3

வெண்பா

553 உலகம் பரவும் ஒருமுதல்வா தெய்வத்
திலகம் திகழிடத்துத் தேவே-இலகுதிருப்
புள்ளிருக்கு வேளுர்ப் புனிதா அடியேன்றன்
உள்ளிருக்கும் துன்பை ஒழி.

4

554 செக்கச் சிவந்தே திகழ்ஒருபால் பச்சையதாய்
அக்கட் பரிதிபுரத் தார்ந்தோங்கும்-முக்கண்
குழைக்கரும்பீன் முத்துக் குமார மணியேஎன்
பிழைக்கிரங்கி ஆளுதியோ பேசு. 5

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

555 திருமாலைப் பணிகொண்டு திகிரிகொண்ட தாருகனைச் செறித்து வாகைப்
பெருமாலை அணிதிணிதோள் பெருமானே ஒருமான்றன் பெண்மேற் காமர்
வருமாலை உடையவர்போல் மணமாலை புனைந்தமுழு மணியே முக்கட்
குருமாலைப் பொருள்உரைத்த குமாரகுரு வேபரம குருவே போற்றி 6

556 தோடேந்து கடப்பமலர்த் தொடையொடு செங்குவளை மலர்த்தொடையும் வேய்ந்து
பாடேந்தும் அறிஞர்தமிழ்ப் பாவொடுநா யடியேன்சொற் பாவும் ஏற்றுப்
பீடேந்தும் இருமடவார் பெட்பொடும்ஆங் கவர்கண்முலைப் பெரிய யானைக்
கோடேந்தும் அணிநெடுந்தோட் குமாரகுரு வேபரம குருவே போற்றி. 7

557 நீர்வேய்ந்த சடைமுடித்துத் தோலுடுத்து நீறணிந்து நிலவுங் கொன்றைத்
தார்வேய்ந்து விடங்கலந்த களங்காட்டி நுதலிடைஓர் தழற்கண் காட்டிப்
பேர்வேய்ந்த மணிமன்றில் ஆடுகின்ற பெரும்பித்தப் பெருமான் ஈன்ற
கூர்வேய்ந்த வேல்அணிதோள் குமாரகுரு வேபரம குருவே போற்றி. 8

558 பெண்குணத்தில் கடைப்படும் ஓர் பேய்க்குணங்கொள்
நாயேன்றன் பிழைகள் எல்லாம்
எண்குணப்பொற் குன்றேநின் திருஉளத்தில்
சிறிதேனும் எண்ணேல் கண்டாய்
பண்குணத்தில் சிறந்திடும்நின் பத்தர்தமைப்
புரப்பதுபோல் பாவி யேனை
வண்குணத்தில் புரத்தியிலை யேனும்எனைக்
கைவிடேல் வடிவே லோனே. 9

கலிவிருத்தம்

559 சத்திவேல் கரத்தநின் சரணம் போற்றிமெய்ப்
பத்தியோ டருச்சனை பயிலும் பண்பினால்
முத்திசார் குவர்என மொழிதல் கேட்டுநல்
புத்தியோ டுன்பதம் புகழ்வர் புண்ணியர். 10

560 தேனே அமுதே சிவமே தவமே தெளிவேஎங்
கோனே குருவே குலமே குணமே குகனையோ
வானே வளியே அனலே புனலே மலையேஎன்
ஊனே உயிரே உணர்வே எனதுள் உறைவானே. 11

கட்டளைக் கலித்துறை

561 ஆறுமு கங்கொண்ட ஐயாஎன் துன்பம் அனைத்தும்இன்னும்
ஏறுமு கங்கொண்ட தல்லால் இறங்குமு கம்இலையால்
வீறுமு கங்கொண்ட கைவேலின் வீரம் விளங்கஎன்னைச்
சீறுமு கங்கொண்ட அத்துன்பம் ஓடச் செலுத்துகவே. 12

562 பண்கொண்ட சண்முகத் தையா அருள்மிகும் பன்னிரண்டு
கண்கொண்ட நீசற்றுங் கண்டிலை யோஎன் கவலைவெள்ளம்
திண்கொண்ட எட்டுத் திசைகொண்டு நீள்சத்த தீவுங்கொண்டு
மண்கொண்டு விண்கொண்டு பாதாளங் கொண்டு வளர்கின்றதே. 13

563 வன்குலஞ் சேர்கடன் மாமுதல் வேர்அற மாட்டிவண்மை
நன்குலஞ் சேர்விண் நகர்அளித் தோய்அன்று நண்ணிஎன்னை
நின்குலஞ் சேர்த்தனை இன்றுவி டேல்உளம் நேர்ந்துகொண்டு
பின்குலம் பேசுகின் றாரும்உண் டோஇப் பெருநிலத்தே. 14

வண்ண விருத்தம்

- 564 திருமால் ஆதியர் உள்ளம் கொள்ளும்ஓர் செவ்விய வேலோனே
குருமா மணியே குணமணி யேசுரர் கோவே மேலோனே
கருமா மலம்அறு வண்ணம் தண்அளி கண்டே கொண்டேனே
கதியே பதியே கனநிதி யேகற் கண்டே தண்தேனே
அருமா தவர்உயர் நெஞ்சம் விஞ்சிய அண்ணா விண்ணவனே
அரசே அமுதே அறிவுரு வேமுரு கையா மெய்யவனே
உருவா கியபவ பந்தம் சிந்திட ஓதிய வேதியனே
ஒளியே வெளியே உலகமெ லாம் உடை யோனே வானவனே. 15

கொச்சகக் கலிப்பா

- 565 கூழுக் கழுவேனோ கோத்தணிகைக் கோவேஎன்
ஊழுக் கழுவேனோ ஓயாத் துயர்ப்பிறவி
ஏழுக் கழுவேனோ என்செய்கேன் என்செய்கேன்
பாழுக் கிறைத்தேன்ஈ துன்செயலோ பார்க்கும்இடம் 16
- 566 சிந்தைக் கும்வழி இல்லைஉன் தன்மையைத்
தெரிதற் கென்னும் திருத்தணி கேசனே
உந்தைக் கும்வழி இல்லைஎன் றால்இந்த
உலகில் யாவர் உனைஅன்றி நீர்மொள்ள
மொந்தைக் கும்வழி இல்லை வரத்திரு
முண்டைக் கும்வழி இல்லை அரையில்சாண்
கந்தைக் கும்வழி இல்லை அரகர
கஞ்சிக் கும்வழி இல்லைஇங் கையனே. 17

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 567 கறிபிடித்த ஊன்கடையில் கண்டவர்தம் கால்பிடித்துக் கவ்வும் பொல்லா
வெறிபிடித்த நாய்க்கேனும் வித்தைபயிற் றிடலாகும் வேண்டி வேண்டி
மறிபிடித்த சிறுவனைப் போல் வாத்தியார் மனமறுகி வருந்தத் தங்கள்
குறிபிடித்துக் காட்டுவோர்க் கியாவர்படிப் பிக்கவலார் குமர வேனே. 18

நேரிசை வெண்பா

- 568 தாதாதா தாதாதா தாக்குறைக்கென் செய்குதுமியாம்
ஓதா தவமே யுழனெஞ்சே-மீதாத்
ததிதி யெனமயிலிற் றானாடி நானூந்
திதிதி தருந்தணிகைத் தே. 19
- 569 ஓரிரண்டா நற்றணிகை உத்தமன்றன் ஓங்கற்றோள்
தாரிரண்டார் போனின்ற தையன்மீர்-வாரிரண்டாத்
தொய்யி லழிக்குந் துணைமுலையா ளுள்ளகத்தா
மைய லழிக்கு மருந்து. 20
- 570 ஏலுந் தயங்கென்னு மேவற் கெதிர்மறைதான்
ஆலுந் தொழிற்கேவ லாகுமோ-மாலுந்தி
மாற்றுந் தணிகையர்க்கு மாமயின்மேல் நாடோறுந்
தோற்றுந் தணிகையன்பொற் றோள். 21

திருச்சிற்றம்பலம்

முதல் திருமுறை முற்றிற்று.

இரண்டாம் திருமுறை

1. கருணை விண்ணப்பம்

பொது

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 571 நல்லார்க் கெல்லாம் நல்லவன்நீ ஒருவன் யாண்டும் நாயடியேன்
பொல்லார்க் கெல்லாம் பொல்லவன்நான் ஒருவன் இந்தப் புணர்ப்பதனால்
எல்லாம் உடையாய் நினக்கெதிரென் றெண்ணேல் உறவென் றெண்ணுகா
தல்லால் வழக்கென் இருமைக்கும் பொதுமை அன்றோ அருளிடமே. 1
- 572 இடமே பொருளே ஏவலே என்றென் றெண்ணி இடர்ப்படுமோர்
மடமே உடையேன் தனக்கருள்நீ வழங்கல் அழகோ ஆநந்த
நடமே உடையோய் நினைஅன்றி வேற்றுத் தெய்வம் நயவேற்குத்
திடமே அருள்தான் வழங்காது தீர்த்தல் அழகோ தெரிப்பாயே. 2
- 573 தெரித்தால் அன்றிச் சிறிதேனும் தெரிவொன் றில்லாச் சிறியேனைப்
பிரித்தாய் கூடும் வகைஅறியும் பெற்றி என்னே பிறைமுடிமேல்
தரித்தாய் அடியேன் பிழைபொறுக்கத் தகுங்காண் துன்பம் தமிழேனை
அரித்தால் கண்டிங் கிரங்காமை அந்தோ அருளுக் கழகேயோ. 3
- 574 அருள்ஓர் சிறிதும் உதவுகிலாய் அதனைப் பெறுதற் கடியேன்பால்
தெருள்ஓர் சிறிதும் இலையேஎன் செய்கேன் எங்கள் சிவனேயோ
மருளோர் எனினும் தமைநோக்கி வந்தார்க் களித்தல் வழக்கன்றோ
பொருளோர் இடத்தே மிடிக்கொண்டோர் புகுதல் இன்று புதிதன்றே. 4
- 575 புதியேன் அல்லேன் நின்அடிமைப் பொருத்தம் இல்லேன் அல்லேன்யான்
மதியேன் வேற்றுத் தேவர்தமை வந்தங் கவர்தாம் எதிர்ப்படினும்
துதியேன் நினை விடுவேனோ தொண்ட னேனை விடல்அழகோ
நதியேர் சடையோய் இன்னருள்நீ நல்கல் வேண்டும் நாயேற்கே. 5

- 576 நாயேன் துன்பக் கடல்வீழ்ந்து நலிதல் அழகோ நல்லோர்க்கிங்
கீயேன் ஒன்றும் இல்லேன்நான் என்செய் கேனோ என்னுடைய
தாயே அனையாய் சிறிதென்மேல் தயவு புரிந்தால் ஆகாதோ
சேயேன் தன்னை விடுப்பாயோ விடுத்தால் உலகஞ் சிரியாதோ. 6
- 577 சிரிப்பார் நின்பேர் அருள்பெற்றோர் சிவனே சிவனே சிவனேயோ
விரிப்பார் பழிச்சொல் அன்றிஎனை விட்டால் வெள்ளை விடையோனே
தரிப்பாய் இவனை அருளிடத்தே என்று நின்று தகும்வண்ணம்
தெரிப்பார் நினக்கும் எவர்கண்டாய் தேவர் தேடற் கரியானே. 7
- 578 அரிய பெருமான் எளியோமை ஆளும் பெருமான் யாவர்கட்கும்
பெரிய பெருமான் சிவபெருமான் பித்தப் பெருமான் என்றுன்னை
உரிய பெருமா தவர்பழிச்சல் உண்மை எனில்என் உடையானே
கரிய பெருமால் உடையேற்கும் அருளல் உன்றன் கடன்அன்றே. 8
- 579 அன்றும் சிறியேன் அறிவறியேன் அதுநீ அறிந்தும் அருள்செய்தாய்
இன்றும் சிறியேன் அறிவறியேன் இதுநீ அறிந்தும் அருளாயேல்
என்றும் ஒருதன் மையன்எங்கள் இறைவன் எனமா மறைகள்எலாம்
தொன்று மொழிந்த தூமொழிதான் சூது மொழியோ சொல்லாயே. 9
- 580 சொல்லற் கரிய பெரியபரஞ் சுடரே முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே
மல்லற் கருமால் அயன்முதலோர் வழத்தும் பெருஞ்சீர் மணிக்குன்றே
புல்லற் கரிதாம் எளியேன்றன் பிழைகள் யாவும் பொறுத்திந்த
அல்லற் கடல்நின் றெனைஎடுத்தே அருள்வாய் உன்றன் அருள்நலமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

2. பிரார்த்தனைப் பதிகம்
திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 581 அப்பார் மலர்ச்சடை ஆரமு தேஎன் அருட்டுணையே
துப்பார் பவள மணிக்குன்ற மேசிற் சுகக்கடலே
வெப்பார் தருதுய ரால்மெலி கின்றனன் வெற்றடியேன்
இப்பார் தனில்என்னை அப்பாஅஞ் சேல்என ஏன்றுகொள்ளே. 1
- 582 ஏன்றுகொள் வான்நம தின்னுயிர் போல்முக்கண் எந்தைஎன்றே
சான்றுகொள் வாய்நினை நம்பிநின் றேன்இத் தமிழேயேன்
மான்றுகொள் வான்வரும் துன்பங்கள் நீக்க மதித்திலையேல்
ஞான்றுகொள் வேன்அன்றி யாதுசெய் வேன்இந்த நானிலத்தே. 2
- 583 நிலத்தே சிறுவர்செய் குற்றங்கள் யாவும் நினைத்தறவோர்
சலத்தே உளத்தை விடார்என்பர் ஆதலின் தாதையென்றே
குலத்தேவர் போற்றும் குணக்குன்ற மேளங் குலதெய்வமே
புலத்தே இழிதகை யேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருளே. 3
- 584 அருளார் அமுதப் பெருங்கட லேதில்லை அம்பலத்தில்
பொருளார் நடம்புரி புண்ணிய னேநினைப் போற்றுகிலேன்
இருளார் மனத்தின் இடர்உழந் தேன்இனி யாதுசெய்கேன்
மருளார் மலக்குடில் மாய்ந்திடில் உன்அருள் வாய்ப்பதற்கே. 4
- 585 வாயார நிற்பொன் மலர்த்தாள் துணையே வழத்துகிலேன்
ஓயா இடர்உழந் துள்நலி கின்றனன் ஓகெடுவேன்
பேயாய்ப் பிறந்திலன் பேயும்ஓவ் வேன்புலைப் பேறுவக்கும்
நாயாய்ப் பிறந்திலன் நாய்க்கும் கடைப்பட்ட நான்இங்ஙனே. 5

- 586 நான்செய்த குற்றங்கள் எல்லாம் பொறுத்துநின் நல்லருள்நீ
தான்செய் தனைஎனில் ஐயாமுகக் கட்பெருஞ் சாமிஅவற்
கேன்செய் தனைஎன நின்றடுப் பார்இலை என்அரசே
வான்செய்த நன்றியை யார்தடுத் தார்இந்த வையகத்தே. 6
- 587 வையகத் தேஇடர் மாக்கடல் மூழ்கி வருந்துகின்ற
பொய்யகத் தேனைப் புரந்தரு ளாமல் புறம்பொழித்தால்
நையகத் தேன்தது செய்வேன்அந் தோஉள் நலிகுவன்காண்
மெய்யகத் தேநின் றொளிர்ந்தரும் ஞான விரிசுடரே. 7
- 588 விரிதுய ரால்தடு மாறுகின் றேன்இந்த வெவ்வினையேன்
பெரிதுய ராநின்ற நல்லோர் அடையும்நின் பேரருள்தான்
அரிதுகண் டாய்அடை வேன்எனல் ஆயினும் ஐயமணிப்
புரிதுவர் வார்சடை யாய்நீ உவப்பில் புரியில்உண்டே. 8
- 589 உண்டோஎன் போல்துய ரால்அலை கின்றவர் உத்தமநீ
கண்டோர் சிறிதும் இரங்குகி லாய்இக் கடையவனேன்
பண்டோர் துணைஅறி யேன்நின்னை யன்றிநிற் பற்றிநின்றேன்
எண்டோள் மணிமிடற் றெந்தாய் கருணை இருங்கடலே. 9
- 590 கடலே அனைய துயர்மிகை யால்உட் கலங்கும்என்னை
விடலே அருளன் றெடுத்தாளல் வேண்டும்என் விண்ணப்பமீ
தடல்ஏ றுவந்த அருட்கட லேஅணி அம்பலத்துள்
உடலே மருவும் உயிர்போல் நிறைஒற்றி யூரப்பனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

3. பெரு விண்ணப்பம்

பொது
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 591 இருளார் மனத்தேன் இழுக்குடையேன் எளியேன் நின்னை ஏத்தாத
மருளார் நெஞ்சப் புலையரிடம் வாய்ந்து வருந்தி மாழ்கின்றேன்
அருளார் அமுதப் பெருக்கேள் அரசே அதுநீ அறிந்தன்றோ
தெருளார் அன்பர் திருச்சபையில் சேர்க்கா தலைக்கும் திரும்புந்தோ. 1
- 592 உண்மை அறியேன் எனினும்எனை உடையாய் உணையே ஒவ்வொருகால்
எண்மை உடையேன் நினைக்கின்றேன் என்னை உன்னை ஏத்தாத
வெண்மை உடையார் சார்பாக விட்டாய் அந்தோ வினையேனை
வண்மை உடையாய் என்செய்கேன் மற்றோர் துணைஇங் கறியேனே. 2
- 593 எளியேன் இழைத்த பெறும்பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்திங் கின்பளித்தாய்
களியேன் தனைநீ இனிஅந்தோ கைவிட் டிடில்என் கடவேனே
ஒளியே முக்கட் செழுங்கரும்பே ஒன்றே அன்பர் உறவேநல்
அளியே பரம வெளியேஎன் ஐயா அரசே ஆரமுதே. 3
- 594 காமக் கடலில் படிந்தஞராம் கடலில் விழுந்தேன் கரைகானேன்
ஏமக் கொடுங்கூற் றெனும்மகரம் யாது செயுமோ என்செய்கேன்
நாமக் கவலை ஒழித்துன்றாள் நண்ணும் அவர்பால் நண்ணுவித்தே
தாமக் கடிப்பூஞ் சடையாய்உன் தன்சீர் பாடத் தருவாயே. 4
- 595 எண்ணா தெளியேன் செய்யும்பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்திங் கெனையாள்வ
தண்ணா நினது கடன்கண்டாய் அடியேன் பலகால் அறைவதென்னே
கண்ணார் நுதற்செங் கரும்பேமுக் களியே கருணைக் கடலேசெவ்
வண்ணா வெள்ளை மால்விடையாய் மன்றா டியமா மணிச்சுடரே. 5

- 596 பாலே அமுதே பழமேசெம் பாகே எனும்நின் பதப்புகழை
மாலே அயனே இந்திரனே மற்றைத் தேவ ரேமறைகள்
நாலே அறியா தெனில்சிறியேன் நானோ அறிவேன் நாயகஎன்
மேலே அருள்கூர்ந் தெனைநின்தாள் மேவு வோர்பால் சேர்த்தருளே. 6
- 597 கண்ணார் நுதலோய் பெருங்கருணைக் கடலோய் கங்கை மதிச்சடையோய்
பெண்ணார் இடத்தோய் யாவர்கட்கும் பெரியோய் கரியோன் பிரமனொடும்
அண்ணா எனநின் றேத்தெடுப்ப அமர்ந்தோய் நின்றன் அடிமலரை
எண்ணா துழல்வோர் சார்பாக இருக்கத் தரியேன் எளியேனே. 7
- 598 பொய்யோர் அணியா அணிந்துழலும் புலையேன் எனினும் புகல்இடந்தான்
ஐயோ நினது பதம்அன்றி அறியேன் இதுநீ அறியாயோ
கைஓர் அனல்வைத் தாடுகின்ற கருணா நிதியே கண்ணுதலே
மெய்யோர் விரும்பும் அருமருந்தே வேத முடிவின் விழுப்பொருளே. 8
- 599 இன்னே எளியேன் பொய்யுடையேன் எனினும் அடியன் அலவோநான்
என்னே நின்னைத் துதியாதார் இடத்தில் என்னை இருத்தினையே
அன்னே என்றன் அப்பாஎன் ஐயா என்றன் அரசேசெம்
பொன்னே முக்கட் பொருளேநின் புணர்ப்பை அறியேன் புலையேனே. 9
- 600 வஞ்ச மடவார் மயலொருபால் மணியே நின்னை வழத்தாத
நஞ்சம் அனையார் சார்பொருபால் நலியும் வாழ்க்கைத் துயர்ஒருபால்
விஞ்சம் நினது திருவருளை மேவா துழலும் மிடிஒருபால்
எஞ்சல் இலவாய் அலைக்கின்ற தென்செய் கேன்இவ் எளியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

4. சிறு விண்ணப்பம்
பொது
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 601 பண்ணால்உன் அருட்புகழைப் பாடு கின்றார்
பணிகின்றார் நின்அழகைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கண்ணார உளங்குளிரக் களித்தா னந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகின்றார் கருணை வாழ்வை
எண்ணாநின் றுணைஎந்தாய் எந்தாய் எந்தாய்
என்கின்றார் நின்அன்பர் எல்லாம் என்றன்
அண்ணாநான் ஒருபாவி வஞ்ச நெஞ்சால்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 1
- 602 எப்பாலும் நின்அன்பர் எல்லாம் கூடி
ஏத்துகின்றார் நிற்பதத்தை ஏழை யேன்நான்
வெப்பாய மடவியர்தம் கலவி வேட்டு
விழுகின்றேன் கண்கெட்ட விலங்கே போல
இப்பாரில் மயங்குகின்றேன் நன்மை ஒன்றும்
எண்ணுகிலேன் முக்கணுடை இறைவா என்றன்
அப்பாஎன் ஆருயிர்க்கோர் துணைவா வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 2
- 603 இன்புடையார் நின்அன்பர் எல்லாம் நின்சீர்
இசைக்கின்றார் நான்ஒருவன் ஏழை இங்கே
வன்புடையார் தமைக்கூடி அவமே நச்சு
மாமரம்போல் நிற்கின்றேன் வஞ்ச வாழ்க்கைத்
துன்புடையார் அனைவர்க்கும் தலைமை பூண்டேன்
தூய்மைஎன்ப தறிந்திலேன் சூழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
அன்புடையாய் எனைஉடையாய் விடையாய் வீணே
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 3

- 604 விஞ்சுடையாய் நின்அன்பர் எல்லாம் நின்சீர்
மெய்ப்புகம் எழுத்துதித்து விளங்கு கின்றார்
நஞ்சுடையார் வஞ்சகர்தம் சார்பில் இங்கே
நான்ஒருவன் பெரும்பாவி நண்ணி மூட
நெஞ்சுடையார் தமக்கெல்லாம் தலைமை பூண்டு
நிற்கின்றேன் கருணைமுக நிமலக் கஞ்சம்
அஞ்சுடையாய் ஆறுடைய சடையாய் வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 4
- 605 பொய்யாத நின்அடியார் எல்லாம் நல்ல
புண்ணியமே செய்துநினைப் போற்று கின்றார்
நையாநின் றுலைகின்ற மனத்தால் இங்கே
நான்ஒருவன் பெரும்பாவி நாயேன் தீமை
செய்யாநின் றுழைக்கின்றேன் சிறிதும் நின்னைச்
சிந்தியேன் வந்திக்கும் திறமும் நாடேன்
ஐயாஎன் அப்பாஎன் அரசே வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 5
- 606 தெருளுடையார் நின்அன்பர் எல்லாம் நின்றாள்
சிந்தையில்வைத் தானந்தம் தேக்கு கின்றார்
மருளுடையேன் நான்ஒருவன் பாவி வஞ்ச
மனத்தாலே இளைத்திளைத்து மயங்கு கின்றேன்
இருளுடையேன் ஏர்பூட்டும் பகடு போல்இங்
கில்உழப்பில் உழைக்கின்றேன் எல்லாம் வல்ல
அருளுடையாய் ஆளுடையாய் உடையாய் வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 6
- 607 வாரமுளார் நின்அடியார் எல்லாம் நின்னை
வாழ்த்துகின்றார் தலைகுளிர வணங்கு கின்றார்
தீர்மிலேன் நானொருவன் பாவி வஞ்சச்
செயல்விளக்கும் மனத்தாலே திகைத்தேன் சைவ
சாரமிலேன் ஆசார மில்லேன் சித்த
சாந்தமிலேன் இரக்கமிலேன் தகவும் இல்லேன்
ஆரமுதே முக்கணுடை அரசே வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ. 7

608 வண்மைபெறு நின்அன்பர் எல்லாம் நின்னை
வந்தனைசெய் தானந்த வயத்தே நின்றார்
பெண்மையுறும் மனத்தாலே திகைத்தேன் நின்சீர்
பேசுகிலேன் கூசுகிலேன் பேதை நானோர்
ஒண்மையிலேன் ஒழுக்கமிலேன் நன்மை என்ப
தொன்றுமிலேன் ஓதியேபோல் உற்றேன் மிக்க
அண்மையில்வந் தருள்புரிவோய் என்னே வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

8

609 உம்பர்தமக் கரிதாம்உன் பதத்தை அன்றி
ஒன்றுமறி யார்உன்னை உற்றோர் எல்லாம்
இம்பர்வினை யுடையேன்நான் ஒருவன் பாவி
எட்டுணையும் நினைந்தறியேன் என்றும் எங்கும்
வம்பவிழ்ப்புங் குழல்மடவார் மையல் ஒன்றே
மனம்உடையேன் உழைத்திளைத்த மாடு போல்வேன்
அம்பலத்தெம் அரசேஇவ் வாழ்க்கைத் துன்பில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

9

610 கொலைஅறியாக் குணத்தோர்நின் அன்பர் எல்லாம்
குணமேசெய் துன்னருள்தான் கூடு கின்றார்
புலைஅறிவேன் நான்ஒருவன் பிழையே செய்து
புலங்கெட்ட விலங்கேபோல் கலங்கு கின்றேன்
நிலைஅறியேன் நெறியொன்றும் அறியேன் எங்கும்
நினைஅன்றித் துணையொன்றும் அறியேன் சற்றும்
அலைஅறியா அருட்கடல்நீ ஆள்க வீணில்
அலைகின்றேன் என்செய்கேன் அந்தோ அந்தோ.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. கலி முறையீடு

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 611 பொய்விடு கின்றிலன் என்றெம் புண்ணியா
கைவிடு கின்றியோ கடைய னேன்தனைப்
பைவிடம் உடையவெம் பாம்பும் ஏற்றநீ
பெய்விடம் அனையஎன் பிழைபொ றுக்கவே. 1
- 612 பொறுக்கினும் அன்றிஎன் பொய்மை நோக்கியே
வெறுக்கினும் நின்அலால் வேறு காண்கிலேன்
மறுக்கினும் தொண்டரை வலிய ஆண்டுபின்
சிறுக்கினும் பெருக்கமே செய்யும் செல்வமே. 2
- 613 செல்லலும் சிறுமையும் சினமும் புல்லரைப்
புல்லலும் கொண்டஎன் பொய்மை கண்டுநீ
கொல்லலும் தகும்எனைக் கொன்றி டாதருள்
மல்லலும் தகும்சடா மகுட வள்ளலே. 3
- 614 வள்ளலே நின்அடி மலரை நண்ணிய
உள்ளலேன் பொய்மையை உன்னி என்னையாட்
கொள்ளலே இன்றெனில் கொடிய என்தனை
எள்ளலே அன்றிமற் றென்செய் கிற்பனே. 4
- 615 செய்யநன் றறிகிலாச் சிறிய னேன்தனைப்
பொய்யன்என் றெண்ணிநீ புறம்பொ ழிப்பையேல்
வையநின் றையவோ மயங்கல் அன்றியான்
உய்யநின் றுணர்குவ தொன்றும் இல்லையே. 5

மேற்படி வேறு

- 616 இல்லை என்ப திலாஅருள் வெள்ளமே
தில்லை மன்றில் சிவபரஞ் சோதியே
வல்லை யான்செயும் வஞ்சமெ லாம்பொறுத்
தொல்லை இன்பம் உதவுதல் வேண்டுமே. 6

மேற்படி வேறு

- 617 இல்லையே என்பதிங் கில்லை என்றருள்
நல்லையே நீஅருள் நயந்து நல்கினால்
கல்லையே அனையஎன் கன்ம நெஞ்சகம்
ஒல்லையே வஞ்சம்விட் டுவக்கும் உண்மையே. 7

- 618 உண்மையே அறிகிலா ஒதிய னேன்படும்
எண்மையே கண்டும்உள் இரக்கம் வைத்திலை
அண்மையே அம்பலத் தாடும் ஐயநீ
வண்மையே அருட்பெரு வாரி அல்லையோ. 8

- 619 அல்லலங் கடலிடை ஆழ்ந்த நாயினேன்
சொல்லலங் கடல்விடைத் தோன்றல் நின்அருள்
மல்லலங் கடலிடை மகிழ்ந்து மூழ்கினால்
கல்அலங் கடல்மனம் கனிதல் மெய்மையே. 9

- 620 மெய்மையே அறிகிலா வீண னேன்இவன்
உய்மையே பெறஉனை உன்னி ஏத்திடாக்
கைமையே அனையர்தம் கடையில் செல்லவும்
பொய்மையே உரைக்கவும் புணர்த்த தென்கொலோ. 10

- 621 என்னுடை வஞ்சக இயற்கை யாவையும்
பொன்னுடை விடையினோய் பொறுத்துக் கொண்டுநின்
தன்னுடை அன்பர்தம் சங்கம் சார்ந்துநான்
நின்னுடைப் புகழ்தனை நிகழ்த்தச் செய்கவே. 11

622 நிகழும்நின் திருவருள் நிலையைக் கொண்டவர்
திகழும்நல் திருச்சபை அதனுட் சேர்க்கமுன்
அகழுமால் ஏன்மாய் அளவும் செம்மலர்ப்
புகழுமா றருளுக பொறுக்க பொய்மையே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

6. அச்சத் திரங்கல்
கோயில்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

623 துறையிடும் கங்கைச் செழுஞ்சடைக் கனியே
சுயம்பிர காசமே அமுதில்
கறையிடும் கண்டத் தொருபெருங் கருணைக்
கடவுளே கண்ணுதற் கரும்பே
குறையிடும் குணத்தால் கொடியனேன் எனினும்
கொடுத்தாய ரால்அலைந் தையா
முறையிடு கின்றேன் அருள்தரா தென்னை
மூடன்னன் றிகழ்வது முறையோ.

1

624 இகழ்ந்திடேல் எளியேன் தன்னைநீ அன்றி
ஏன்றுகொள் பவரிலை அந்தோ
அகழ்ந்தென துளத்தைச் சூறைகொண் டலைக்கும்
அஞ்செலாம் அறுத்தருள் புரிவாய்
புகழ்ந்திடும் தொண்டர் உளத்தினும் வெள்ளிப்
பொருப்பினும் பொதுவினும் நிறைந்து
திகழ்ந்தருள் பழுக்கும் தெய்வதத் தருவே
செல்வமே சிவபரம் பொருளே.

2

625 பொருள்எலாம் புணர்க்கும் புண்ணியப் பொருளே
புத்தமு தேகுணப் பொருப்பே
இருள்எலாம் அறுக்கும் பேரொளிப் பிழம்பே
இன்பமே என்பெருந் துணையே
அருள்எலாம் திரண்ட ஒருசிவ மூர்த்தி
அண்ணலே நின்அடிக் கபயம்
மருள்எலாம் கொண்ட மனத்தினேன் துன்ப
மயக்கெலாம் மாற்றிஆண் டருளே.

3

626 ஆண்டநின் கருணைக் கடலிடை ஒருசிறு
றனுத்துணைத் திவலையே எனினும்
ஈண்டஎன் றன்மேல் தெறித்தியேல் உய்வேன்
இல்லையேல் என்செய்கேன் எளியேன்
நீண்டவன் அயன்மற் றேனைவா னவர்கள்
நினைப்பரும் நிலைமையை அன்பர்
வேண்டினும் வேண்டா விடினும்ஆங் களிக்கும்
விமலனே விடைப்பெரு மானே.

4

627 பெருமையில் பிறங்கும் பெரியநற் குணத்தோர்
பெற்றதோர் பெருந்தனிப் பொருளே
அருமையில் பிரமன் ஆதிய தேவர்
அடைந்தநற் செல்வமே அமுதே
இருமையிற் பயனும் நின்திரு அருளே
என்றுநின் அடைக்கலம் ஆனேன்
கருமையிற் பொலியும் விடநிகர் துன்பக்
களைகளைந் தெனைவிளைத் தருளே.

5

628 விளைத்தனன் பவநோய்க் கேதுவாம் விடய
விருப்பினை நெருப்புறழ் துன்பின்
இளைத்தனன் அந்தோ ஏழைமை அதனால்
என்செய்கேன் என்பிழை பொறுத்துத்
தளைத்தவன் துயர்நீத் தாளவல் லவர்நின்
தனைஅன்றி அறிந்திலன் தமிழேன்
கிளைத்தவான் கங்கை நதிச்சடை யவனே
கிளர்தரும் சிற்பர சிவனே.

6

629 சிற்பர சிவனே தேவர்தம் தலைமைத்
தேவனே தில்லைஅம் பலத்தே
தற்பர நடஞ்செய் தாணுவே அகில
சராசர காரணப் பொருளே
அற்பர்தம் இடஞ்செல் பற்பல துயரால்
அலைதரு கின்றனன் எளியேன்
கற்பகம் அனையநின் திருவருட் கடலில்
களிப்புடன் ஆடுவ தென்றோ.

7

630 என்றுநின் அருள்நீர் உண்டுவந் திடும்நாள்
என்றுநின் உருவுகண் டிடும்நாள்
என்றுநின் அடியர்க் கேவல்செய் திடும்நாள்
என்றென தகத்துயர் அறும்நாள்
மன்றுள்நின் றாடும் பரஞ்சுடர்க் குன்றே
வானவர் கனவினும் தோன்றா
தொன்றுறும் ஒன்றே அருண்மய மான
உத்தம வித்தக மணியே.

8

631 வித்தகம் அறியேன் வினையினேன் துன்ப
விரிகடல் ஆழந்தனன் அந்தோ
அத்தக வேனை எடுப்பவர் நின்னை
அன்றிஎங் கணும்இலை ஐயா
மத்தகக் கரியின் உரிபுனை பவள
வண்ணனே விண்ணவர் அரசே
புத்தக நிறைவின் அடியவர் வேண்டும்
பொருள்எலாம் புரிந்தருள் பவனே.

9

632 அருள்பவன் நின்னை அல்லதை இங்கும்
அங்கும்மற் றெங்கும்இன் றதுபோல்
மருள்பவன் என்னை அல்லதை மண்ணும்
வானமும் தேடினும் இன்றே
இருள்பவம் உடையேன் என்செய்கேன் நின்தாள்
இணைதுணை எனநினைந் துற்றேன்
மருள்பவத் தொடும்என் துயர்அறுத் தாள்வாய்
வாழிய அருட்பெருந் துறையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

7. அபராதத் தாற்றாமை

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

633 துச்சிலை விரும்பித் துயர்கொளும் கொடியேன்
துட்டனேன் தூய்மைஒன் றில்லா
எச்சிலை அனையேன் பாவியேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
பச்சிலை இடுவார் பக்கமே மருவும்
பரமனேஎம் பசு பதியே
அச்சிலை விரும்பும் அவருளத் தழுதே
ஐயனே ஒற்றியூர் அரைசே.

1

634 தூங்கினேன் சோம்பற் குறைவிட மானேன்
தோகையர் மயக்கிடை அழுந்தி
ஏங்கினேன் அவமே இருந்தனன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
வாங்கிமே ருவினை வளைத்திடும் பவள
மாமணிக் குன்றமே மருந்தே
ஒங்கிவான் அளவும் பொழில்செறி ஒற்றி
யூர்வரும் என்னுடை உயிரே.

2

635 கரப்பவர்க் கெல்லாம் முற்படும் கொடிய
கடையனேன் விடையமே உடையேன்
இரப்பவர்க் கணுவும் ஈந்திலேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
திரப்படும் கருணைச் செல்வமே சிவமே
தெய்வமே தெய்வநா யகமே
உரப்படும் அன்பர் உள்ஒளி விளக்கே
ஒற்றியூர் வாழும்என் உவப்பே.

3

636 இல்லைஎன் பதனுக் கஞ்சிடேன் நாய்க்கும்
இணையிலேன் இழிவினேன் துயர்க்கோர்
எல்லைமற் றறியேன் ஒதியனேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
கல்லைவில் ஆக்கும் கருணைவா ரிதியே
கண்ணுதல் உடையசெங் கணியே
தில்லைவாழ் அரசே தெய்வமா மணியே
திருவொற்றி யூர்வரும் தேவே.

4

637 மண்ணிலே மயங்கும் மனத்தினை மீட்டுன்
மலராடி வழத்திடச் சிறிதும்
எண்ணிலேன் கொடிய ஏழையேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
விண்ணிலே விளங்கும் ஒளியினுள் ஒளியே
விடையில்வந் தருள்விழி விருந்தே
கண்ணிலே விளங்கும் அரும்பெறல் மணியே
காட்சியே ஒற்றியங் கரும்பே.

5

638 முட்டியே மடவார் முலைத்தலை உழக்கும்
முடனேன் முழுப்புலை முறியேன்
எட்டியே அனையேன் பாவியேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
ஒட்டியே அன்பர் உளத்தெழும் களிப்பே
ஒளிக்குளாம் சோதியே கரும்பின்
கட்டியே தேனே சடையுடைக் கணியே
காலமும் கடந்தவர் கருத்தே.

6

639 கருதென அடியார் காட்டியும் தேறாக்
கன்மனக் குரங்கனேன் உதவா
எருதென நின்றேன் பாவியேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
மருதிடை நின்ற மாணிக்க மணியே
வன்பவம் தீர்த்திடும் மருந்தே
ஒருதிறம் உடையோர் உள்ளத்துள் ஒளியே
ஒற்றியூர் மேவும்என் உறவே.

7

640 வைதிலேன் வணங்கா திகழ்பவர் தம்மை
வஞ்சனேன் நின்னடி யவர்பால்
எய்திலேன் பேயேன் ஏழையேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
கொய்துமா மலரிட் டருச்சனை புரிவோர்
கோலநெஞ் சொளிர் குணக் குன்றே
உய்திறம் உடையோர் பரவுநல் ஒற்றி
யூர்அகத் தமர்ந்தருள் ஒன்றே.

8

641 தெவ்வண மடவார் சீக்குழி விழுந்தேன்
தீயனேன் பேயனேன் சிறியேன்
எவ்வணம் உய்வேன் என்செய்வேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
எவ்வணப் பொருப்பே என்னிரு கண்ணே
இடையிடர்ப் பசியசெம் பொன்னே
செவ்வண மணியே திகழ்குணக் கடலே
திருவொற்றி யூர்ச்செழுந் தேனே.

9

642 வாதமே புரிவேன் கொடும்புலி அணையேன்
வஞ்சக மனத்தினேன் பொல்லா
ஏதமே உடையேன் என்செய்வேன் என்னை
என்செய்தால் தீருமோ அறியேன்
போதமே ஐந்தாம் பூதமே ஒழியாப்
புனிதமே புதுமணப் பூவே
பாதமே சரணம் சரணம்என் தன்னைப்
பாதுகாத் தளிப்பதுன் பரமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

8. காட்சிப் பெருமிதம்

திருவலிதாயம்
கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 643 திரைப டாதசெ முங்கட லேசற்றும்
உரைப டாமல்லு ளிசெய்பொன் னேபுகழ்
வரைப டாதுவ ளர்வல்லி கேசநீ
தரைப டாக்கந்தை சாத்திய தென்கொலோ. 1
- 644 சிந்தை நின்றசி வாநந்தச் செல்வமே
எந்தை யேஎமை ஆட்கொண்ட தெய்வமே
தந்தை யேவலி தாயத்த லைவநீ
கந்தை சுற்றும்க ணக்கது என்கொலோ. 2
- 645 வேலை கொண்ட விடம்உண்ட கண்டனே
மாலை கொண்ட வளர்வல்லி கேசனே
பாலை கொண்ட பராபர நீபழஞ்
சேலை கொண்ட திறம்இது என்கொலோ. 3
- 646 பன்னு வார்க்கரு ளும்பர மேட்டியே
மன்னும் மாமணி யேவல்லி கேசனே
உன்ன நீஇங்கு டத்திய கந்தையைத்
துன்னு வார்இல்லை யோபரஞ் சோதியே. 4
- 647 கடுத்த தும்பிய கண்டஅ கண்டனே
மடுத்த நற்புகழ் வாழ்வல்லி கேசநீ
தொடுத்த கந்தையை நீக்கித்து ணிந்தொன்றை
உடுத்த வார்இலை யோஇவ்வு லகிலே. 5

- 648 ஆல்அ டுத்தஅ ரும்பொரு ளேதிரு
மால்அ டுத்தும கிழ்வல்லி கேசநீ
பால்உ டுத்தப ழங்கந்தை யைவிடத்
தோல்உ டுப்பது வேமிகத் தூய்மையே. 6
- 649 துன்னும் மாமருந் தேசுட ரேஅருள்
மன்னும் மாணிக்க மேவல்லி கேசரே
துன்னு கந்தையைச் சுற்றிநிற் பீர்எனில்
என்ன நீர்எமக் கீயும்ப ரிசதே. 7
- 650 மாசில் சோதிம ணிவிளக் கேமறை
வாசி மேவிவ ரும்வல்லி கேசநீர்
தூசில் கந்தையைச் சுற்றிஐ யோபர
தேசி போல்இருந் தீர்என்கொல் செய்வனே. 8
- 651 தேரும் நற்றவர் சிந்தைஎ னுந்தலம்
சாரும் நற்பொரு ளாம்வலி தாயநீர்
பாரும் மற்றிப்ப ழங்கந்தை சாத்தினீர்
யாரும் அற்றவ ரோசொலும் ஐயரே. 9
- 652 மெல்லி தாயவி ரைமலர்ப் பாதனே
வல்லி தாயம ருவிய நாதனே
புல்லி தாயஇக் கந்தையைப் போர்த்தினால்
கல்லி தாயநெஞ் சம்கரை கின்றதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. அருளியல் வினாவல்

திருமுல்லைவாயில்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 653 தேன்என இனிக்கும் திருவருட் கடலே
தெள்ளிய அமுதமே சிவமே
வான்என நிற்கும் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
ஊன்என நின்ற உணர்விலேன் எனினும்
உன்திருக் கோயில்வந் தடைந்தால்
ஏன்எனக் கேளா திருந்தனை ஐயா
ஈதுநின் திருவருட் கியல்போ. 1
- 654 பூங்கொடி இடையைப் புணர்ந்தசெந் தேனே
புத்தமு தேமறைப் பொருளே
வாங்கொடி விடைகொள் அண்ணலே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
தீங்கொடி யாத வினையனேன் எனினும்
செல்வநின் கோயில்வந் தடைந்தால்
ஈங்கொடி யாத அருட்கணால் நோக்கி
ஏன்னா திருப்பதும் இயல்போ. 2
- 655 துப்புநேர் இதழி மகிழ்ந்தகல் யாண
சுந்தரா சுந்தரன் தூதா
மைப்பொதி மிடற்றாய் வளர்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
அப்பனே உன்னை விடுவனோ அடியேன்
அறிவிலேன் எனினுநின் கோயிற்
கெய்ப்புடன் வந்தால் வாஎன உரையா
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ. 3

656 கங்கைஅஞ் சடைகொண் டோங்குசெங் கணியே
கண்கள்முன் றோங்குசெங் கரும்பே
மங்கல்தூல் லாத வண்மையே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
துங்கநின் அடியைத் துதித்திடேன் எனினும்
தொண்டனேன் கோயில்வந் தடைந்தால்
எங்குவந் தாய்நீ யார்என வேனும்
இயம்பிடா திருப்பதும் இயல்போ.

4

657 நன்றுவந் தருளும் நம்பனே யார்க்கும்
நல்லவ னேதிருத் தில்லை
மன்றுவந் தாடும் வள்ளலே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
துன்றுநின் அடியைத் துதித்திடேன் எனினும்
தொண்டனேன் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்றுவந் தாய்என் றொருசொலும் சொல்லா
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

5

658 பண்ணினுள் இசையே பாலினுள் சுவையே
பத்தர்கட் கருள்செயும் பரமே
மண்ணினுள் ஓங்கி வளம்பெறும் முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
பெண்ணினும் பேதை மதியினேன் எனினும்
பெருமநின் அருள்பெற லாம்என்
றெண்ணிவந் தடைந்தால் கேள்வியில் லாமல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

6

659 முன்னிய மறையின் முடிவின்உட் பொருளே
முக்கணா மூவர்க்கும் முதல்வா
மன்னிய கருணை வாரியே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
அன்னியன் அல்லேன் தொண்டனேன் உன்தன்
அருட்பெரும் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்இது சிவனே பகைவரைப் போல்பார்த்
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

7

660 நல்லவர் பெறும்நற் செல்வமே மன்றுள்
ஞானநா டகம்புரி நலமே
வல்லவர் மதிக்கும் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புல்லவன் எனினும் அடியனேன் ஐயா
பொய்யல உலகறிந் ததுநீ
இல்லையென் றாலும் விடுவனோ சும்மா
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

8

661 பொதுவினின் றருளும் முதல்தனிப் பொருளே
புண்ணியம் விளைகின்ற புலமே
மதுவினின் றோங்கும் பொழில்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புதுமையன் அல்லேன் தொன்றுதொட் டுனது
பூங்கழற் கன்பூண் டவன்காண்
எதுநினைந் தடைந்தாய் என்கே ளாமல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

9

662 பொன்னையுற் றவனும் அயனும்நின் றறியாப்
புண்ணியா கண்ணுதல் கரும்பே
மன்னனே மருந்தே வளர்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
உன்னைநான் கனவின் இடத்தும்விட் டொழியேன்
உன்திரு அடித்துணை அறிய
என்னைநான் றவனே முகமறி யார்போல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்

கலிவிருத்தம்

திருசீற்றம்பலம்

- 663 தாயின் மேவிய தற்பர மேமுல்லை
வாயின் மேவிய மாமணி யேஉன்தன்
கோயின் மேவிநின் கோமலர்த் தாள்தொழா
தேயின் மேவி இருந்தனன் என்னையே. 1
- 664 தில்லை வாய்ந்த செழுங்கனி யே திரு
முல்லை வாயில் முதல்சிவ மூர்த்தியே
தொல்லை யேன்உன்தன் தூய்திருக் கோயிலின்
எல்லை சேரஇன் நெத்தவம் செய்ததே. 2
- 665 வளங்கொ ளும்முல்லை வாயிலில் மேவிய
குளங்கொ ளும்கண் குருமணி யேஉனை
உளங்கொ ளும்படி உன்திருக் கோயில்க்குக்
களங்கொள் நெஞ்சினன் கண்டதும் கண்டதே. 3
- 666 மலைவி லாமுல்லை வாயிலில் மேவிய
விலையி லாமணி யேவிளக் கேசற்றும்
குலைவி லாதவர் கூடும்நின் கோயிலில்
தலைநி லாவத்த வம்என்கொல் செய்ததே. 4
- 667 சீர்சி றக்கும் திருமுல்லை வாயிலில்
ஏர்சி றக்கும் இயன்மணி யேகொன்றைத்
தார்சி றக்கும் சடைக்கனி யேஉன்தன்
ஊர்சி றக்க உறுவதெவ் வண்ணமே. 5

- 668 சேல்கொள் பொய்கைத் திருமுல்லை வாயிலில்
பால்கொள் வண்ணப் பரஞ்சுட ரேவிடை
மேல்கொள் சங்கர னேவிம லாஉன்தன்
கால்கொள் அன்பர் கலங்குதல் நன்றதோ. 6
- 669 வண்ண மாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
அண்ண லேஅமு தேஅரை சேநுதல்
கண்ண னேஉனைக் காணவந் தோர்க்கெலாம்
நண்ண ருந்துயர் நல்குதல் நன்றதோ. 7
- 670 மண்ணின் ஓங்கி வளர்முல்லை வாயில்வாழ்
கண்ணுன் மாமணி யேகரும் பேஉனை
எண்ணும் அன்பர் இழிவடைந் தால்அது
பண்ணும் நின்அருள் பாரிடை வாழ்கவே. 8
- 671 தீதி லாததி ருமுல்லை வாயில்வாழ்
கோதி லாதகு ணப்பெரும் குன்றமே
வாதி லாதுனை வாழ்த்தவந் தோர்தமை
ஏதி லார்என்றி ருப்பதும் என்கொலோ. 9
- 672 தேசு லாவிய சீர்முல்லை வாயில்வாழ்
மாசி லாமணி யேமருந் தேசற்றும்
கூசி டாமல்நின் கோயில்வந் துன்புகழ்
பேசி டாத பிழைபொறுத் தாள்வையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

11. கொடைமடப் புகழ்ச்சி
திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

673 திரப்ப டும்திரு மால்அயன் வாழ்த்தத்
தியாகர் என்னும்ஓர் திருப்பெயர் அடைந்தீர்
வரப்ப டுந்திறத் தீர்உமை அடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
இரப்ப வர்க்கொன்றும் ஈகிலீர் ஆனால்
யாதுக் கையநீர் இப்பெயர் எடுத்தீர்
உரப்ப டும்தவத் தோர்துதித் தோங்க
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடையீரே.

1

674 வெள்ளி மாமலை வீடென உடையீர்
விளங்கும் பொன்மலை வில்எனக் கொண்டீர்
வள்ளி யீர்என நும்மைவந் தடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
எள்ளில் எண்ணெய்போல் எங்கணும் நின்றீர்
ஏழை யேன்குறை ஏன்அறி யீரோ
ஒள்ளி யீர்உமை அன்றிஒன் றறியேன்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

2

675 கள்ள மற்றவாக் கரசும்புத் திரரும்
களிக்க வேபடிக் காசளித் தருளும்
வள்ளல் என்றுமை வந்தடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
எள்ள நும்புகழ்த் தியாகர்என் றொருபேர்
ஏன்கொண் டீர்இரப் போர்க்கிட அன்றோ
உள்ளம் இங்கறி வீர்எனை ஆள்வீர்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

3

676 அண்மை யாகும்சுந் தரர்க்கன்று கச்சூர்
ஆலக் கோயிலில் சோறிரந் தளித்த
வண்மை கேட்டிங்கு வந்தடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
திண்மை சேர்திரு மால்விடை ஊர்வீர்
தேவ ரீருக்குச் சிறுமையும் உண்டோ
உண்மை யான்உமை அன்றிமற் றறியேன்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

4

677 சிந்தை நொந்துல கில்பிறர் தம்மைச்
சேர்ந்தி டாதுநும் திருப்பெயர் கேட்டு
வந்த டைந்தஎற் குண்டிலை எனவே
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
இந்த வண்ணம்நீர் இருந்திடு வீரேல்
என்சொ லார்உமை இவ்வுல கத்தார்
உந்தி வந்தவ னோடரி ஏத்த
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

5

678 கல்லை யும்பசும் பொன்னெய் புரிந்த
கருணை கேட்டுமைக் காதலித் திங்கு
வல்லை வந்துநின் றேற்றிடில் சிறிதும்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
இல்லை நீர்பிச்சை எடுக்கின்றீ ரேனும்
இரக்கின் றோர்களும் இட்டுண்பர் கண்டீர்
ஓல்லை இங்கென துளங்கொண்ட தறிவீர்
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

6

679 துளிக்கும் கண்ணுடன் சோர்வுற நெஞ்சம்
தோன்ற லேஉமைத் துணைஎன நம்பி
வளிக்குள் பஞ்சனை யேன்அடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
அளிக்கும் தன்மையீர் வாழ்ந்திவண் இருக்க
அடிய னேன்அலை கின்றதும் அழகோ
ஒளிக்கும் தன்மைதான் உமக்கும்உண் டேயோ
ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

7

680 குற்றம் எத்தனை அத்தனை எல்லாம்
 குணம்எனக் கொளும் குணக்கடல் என்றே
 மற்றும் நான்நம்பி ஈங்குவந் தேற்றால்
 வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
 கற்ற நற்றவர்க் கேஅருள் வீரேல்
 கடைய னேன்எந்தக் கடைத்தலைச் செல்கேன்
 உற்ற நற்றுணை உமைஅன்றி அறியேன்
 ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

8

681 பொய்யி லார்க்குமுன் பொற்கிழி அளித்த
 புலவர் ஏறெனப் புகழ்ந்திடக் கேட்டு
 மையல் கொண்டிடும் மனத்தொடும் வந்தால்
 வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
 ஐய நும்அடி அன்றிஓர் துணையும்
 அறிந்தி லேன்ஓஃத றிந்தரு ளீரேல்
 உய்யும் வண்ணம்எவ் வண்ணம்என் செய்கேன்
 ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

9

682 தாயி லார்என நெஞ்சகம் தளர்ந்தேன்
 தந்தை உம்திருச் சந்நிதி அடைந்தேன்
 வாயி லார்என இருக்கின்றீர் அல்லால்
 வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
 கோயி லாகஎன் நெஞ்சகத் தமர்ந்த
 குணத்தி னீர்என்தன் குறைஅறி யீரோ
 ஓயி லாதுநல் தொண்டருக் கருள்வான்
 ஓங்கு சீர்ஒற்றி யூர்உடை யீரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திருவருள் வேட்கை

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கவிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 683 மன்அமுதாம் உன்தாள் வழத்துகின்ற நல்லோர்க்கே
இன்அமுதம் ஓர்பொழுதும் இட்டறியேன் ஆயிடினும்
முன்அமுதா உண்டகளம் முன்னிமுன்னி வாடுகின்றேன்
என்அமுதே இன்னும் இரக்கந்தான் தோன்றாதோ. 1
- 684 தோன்றாத் துணையாகும் சோதியே நின்அடிக்கே
ஆன்றார்த்த அன்போ டகங்குழையேன் ஆயிடினும்
ஊன்றார்த் தரித்ததனை உன்னிஉன்னி வாடுகின்றேன்
தேன்றார்ச் சடையாய்உன் சித்தம் இரங்காதோ. 2
- 685 காதார் கடுவிழியார் காமவலைக் குள்ளாகி
ஆதாரம் இன்றி அலைதந்தேன் ஆயிடினும்
போதார் நினதுகழல் பொன்அடியே போற்றுகின்றேன்
நீதாவோ உன்னுடைய நெஞ்சம் இரங்காதோ. 3
- 686 இலைவேட்ட மாதர்தம தீனநல மேவிழைந்து
கொலைவேட் டுழலும் கொடியனேன் ஆயிடினும்
நிலைவேட்ட நின்அருட்கே நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
கலைவேட்ட வேணியனே கருணைசற்றும் கொண்டிலையே. 4
- 687 கொண்டல்நிறத் தோனும் குணிக்கரிய நின்அடிக்கே
தொண்டறிந்து செய்யாத துட்டனேன் ஆயிடினும்
எண்டகநின் பொன்அருளை எண்ணிஎண்ணி வாடுகின்றேன்
தண்டலைசூழ் ஒற்றியுளாய் தயவுசற்றும் சார்ந்திலையே. 5

- 688 சாரா வறுஞ்சார்பில் சார்ந்தரைசே உன்னுடைய
தாரார் மலரடியைத் தாழ்ந்தேத்தேன் ஆயிடினும்
நேராய்நின் சந்நிதிக்கண் நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
ஓராயோ சற்றேனும் ஒற்றியூர் உத்தமனே. 6
- 689 ஊர்மதிக்க வீணில் உளறுகின்ற தல்லதுநின்
சீர்மதிக்க நின்அடியைத் தேர்ந்தேத்தேன் ஆயிடினும்
கார்மதிக்கும் நஞ்சம்உண்ட கண்டநினைந் துள்குகின்றேன்
ஏர்மதிக்கும் ஒற்றியூர் எந்தைஅளி எய்தாயோ. 7
- 690 தாய்க்கும்இனி தாகும்உன்தன் தாள்மலரை ஏத்தாது
நாய்க்கும் கடையாய் நலிகின்றேன் ஆயிடினும்
வாய்க்கும்உன்தன் சந்திதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன்
தூய்க்குமரன் தந்தாய்என் சோர்வறிந்து தீராயோ. 8
- 691 அறியாப் பருவத் தடியேனை ஆட்கொண்ட
நெறியாம் கருணை நினைந்துருகேன் ஆயிடினும்
குறியாப் பொருளேஉன் கோயிலிடை வந்துநின்றும்
பறியாப் பிணியேன் பரதவிப்பைப் பார்த்திலையே. 9
- 692 பார்நடையாம் கானில் பரிந்துழல்வ தல்லதுநின்
சீர்நடையாம் நன்னெறியில் சேர்ந்திலேன் ஆயிடினும்
நேர்நடையாம் நின்கோயில் நின்றுநின்று வாடுகின்றேன்
வார்நடையார் காணா வளர்ஒற்றி மன்அமுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

13. அபராத விண்ணப்பம்
திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 693 தேவியல் அறியாச் சிறியனேன் பிழையைத் திருவுளத் தெண்ணிநீ கோபம்
மேவிஇங் கையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
மூவிரு முகம்சேர் முத்தினை அளித்த முழுச்சுவை முதிர்ந்தசெங் கரும்பே
சேவின்மேல் ஓங்கும் செழுமணிக் குன்றே திருவொற்றி யூர்மகிழ் தேவே. 1
- 694 உய்யஒன் றறியா ஓதியனேன் பிழையை உன்திரு உள்ளத்தில் கொண்டே
வெய்யன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
செய்யநெட் டிலைவேல் சேய்தனை அளித்த தெய்வமே ஆநந்தத் திரட்டே
மையலற் றவர்தம் மனத்தொளிர் விளக்கே வளம்பெறும் ஒற்றியூர் மணியே. 2
- 695 கழல்கொள்உன் அருமைத் திருவடி மலரைக் கருதிடாப் பிழைதனைக் குறித்தே
விழலன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
அழல்அயில் கரத்தெம் ஐயனை ஈன்ற அப்பனே அயனுமால் அறியாத்
தழல்நிறப் பவளக் குன்றமே ஒற்றித் தனிநகர் அமர்ந்தருள் தகையே. 3
- 696 வாடனக் குறழும் வடுக்கணார்க் குருகும் வஞ்சனேன் பிழைதனைக் குறித்தே
வேடன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
நீடயில் படைசேர் கரத்தனை அளித்த நிருத்தனே நித்தனே நிமலா
ஏடகத் தமர்ந்த ஈசனே தில்லை எந்தையே ஒற்றியூர் இறையே. 4
- 697 நாணம்ஒன் றில்லா நாயினேன் பிழையை நாடிநின் திருவுளத் தடைத்தே
வீணன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
காணநின் றடியார்க் கருள்தரும் பொருளே கடிமதில் ஒற்றியூர்க் கரசே
பூணயில் கரத்தோர் புத்தமு தெழுந்த புண்ணியப் புனிதவா ரிதியே. 5

- 698 அஞ்செழுத் தோதி உய்ந்திடாப் பிழையை ஐயநின் திருவுளத் தெண்ணி
வெஞ்சன்என் றையோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கஞ்சன்மால் முதலோர் உயிர்ஹை விடத்தைக் களத்திருத் தியஅருட்கடலே
சஞ்சித மறுக்கும் சண்முகம் உடையோன் தந்தையே ஒற்றிஎம் தவமே. 6
- 699 நம்பினேன் நின்றன் திருவடி மலரை நாயினேன் பிழைதனைக் குறியேல்
வெம்பினேன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
தும்பிமா முகனை வேலனை ஈன்ற தோன்றலே வச்சிரத் தூணே
அம்பிகா பதியே அண்ணலே முக்கண் அத்தனே ஒற்றியூர் அமுதே. 7
- 700 சூழ்ந்தவஞ் சகனேன் பிழைதனைக் குறியேல் துன்பசா கரந்தனில் அமுந்தி
வீழ்ந்தனன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
வாழ்ந்தமா தவர்கள் மனத்தொளிர் ஒளியே வள்ளலே மழவிடை யவனே
போழ்ந்தவேல் படைகொள் புனிதனை அளித்த பூரணாஒற்றியூர்ப் பொருளே. 8
- 701 துரும்பினேன் பிழையைத் திருவுளத் தடையேல் துய்யநின் அருட்கடல் ஆட
விரும்பினேன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கரும்பின்நேர் மொழியார் இருவரை மணக்கும் கனிதனை அளித்தகற் பகமே
இரும்பின்நேர் நெஞ்சர் எனினும்என் போல்வார்க் கின்அருள் தரும்ஒற்றி இறையே. 9
- 702 கட்டினேன் பாபக் கொடுஞ்சுமை எடுப்பேன் கடும்பிழை கருதிலேல் நின்னை
விட்டிலேன் ஐயோ கைவிடில் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
சுட்டிலாப் பொருளே சுகப்பெருங் கடலே தூய்த்திரு ஒற்றியூர்த் துணையே
தட்டிலாக் குணத்தோர் புகழ்செயும் குகனைத் தந்தருள் தருந்தயா நிதியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

14. அறிவரும் பெருமை

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 703 நாயினும் கடையேன் என்செய்வேன் பிணியால் நலிகின்ற நலிவினை அறிந்தும்
தாயினும் இனியாய் இன்னும்நீ வரவு தாழ்த்தனை என்கொலென் றறியேன்
மாயினும் அல்லால் வாழினும் நினது மலரடி அன்றிஒன் றேத்தேன்
காயினும் என்னைக் கனியினும் நின்னைக் கனவினும் விட்டிடேன் காணே. 1
- 704 காண்பது கருதி மாலொடு மலர்வாழ் கடவுளர் இருவரும் தங்கள்
மாண்பது மாறி வேறுரு எடுத்தும் வள்ளல்நின் உருஅறிந் திலரே
கோண்பதர் நெஞ்சக் கொடியனேன் எந்தக் கொள்கைகொண் டறிகுவதையா
பூண்பது பணியாய் பொதுவில்நின் றாடும் புனிதநின் அருளலா தின்றே. 2
- 705 இன்றுவந் தெனைநீ அடிமைகொள் ளாயேல் எவ்வுல கத்தரும் தூற்ற
நன்றுநின் றன்மேல் பழிவரும் என்மேல் பழியிலை நவின்றனன் ஐயா
அன்றுவந் தொருசேய்க் கருள்புரிந் தாண்ட அண்ணலே ஒற்றியூர் அரசே
நின்றுசிற சபைக்குள் நடம்செயும் கருணா நிலயமே நின்மலச் சுடரே. 3
- 706 சுடர்கொளும் மணிப்பூண் முலைமட வியர்தம் தொடக்கினில் பட்டுழன் றோயா
இடர்கொளும் எனைநீ ஆட்கொளும் நாள்தான் எந்தநாள் அந்தநாள் உரையாய்
படர்கொளும் வானோர் அமுதுண நஞ்சைப் பரிந்துண்ட கருணைஅம் பரமே
குடர்கொளும் சூலப் படைஉடை யவனே கோதையோர் கூறுடையவனே. 4
- 707 உடைமைவைத் தெனக்கின் றருள்செயா விடினும் ஒப்பிலாய் நின்னடிக் கெனையே
அடைமைவைத் தேனும் நின்அருட் பொருள்இங் களித்திட வேண்டும் இன்றெவைக்கும்
கடைமையேன் வேறோர் தேவரை அறியேன் கடவுள்நின் திருவடி அறிக
படைமைசேர் கரத்தெம் பசுபதி நீயே என்உளம் பார்த்துநின் றாயே. 5

- 708 பார்த்துநிற் கின்றாய் யாவையும் எளியேன் பரதவித் துறுகணால் நெஞ்சம்
வேர்த்துநிற் கின்றேன் கண்டிலைகொல்லோ விடம்உண்டகண்டன்நீஅன்றோ
ஆர்த்துநிற் கின்றார் ஐம்புல வேடர் அவர்க்கிலக் காவனோ தமிழேன்
ஓர்த்துநிற் கின்றார் பரவுநல் ஒற்றி யூரில்வாழ் என்உற வினனே. 6
- 709 உறவனே உன்னை உள்கிநெஞ் சமுலின் உறும்இழு தெனக்கசிந் துருகா
மறவனேன் தன்னை ஆட்கொளா விடில்யான் வருந்துவ தன்றிஎன் செய்கேன்
நிறவனே வெள்ளை நீறணி பவனே நெற்றிமேல் கண்ணுடை யவனே
அறவனே தில்லை அம்பலத் தாடும் அப்பனே ஒற்றியூர்க் கரைசே. 7
- 710 கரைபடா வஞ்சப் பவக்கடல் உழக்கும் கடையனேன் நின்திரு வடிக்கு
விரைபடா மலர்போல் இருந்துமல்கின்றேன்வெற்றனேன் என்செய விரைகேன்
திரைபடாக் கருணைச் செல்வவா ரிதியே திருவொற்றி யூர்வளர் தேனே
உரைபடாப் பொன்னே புரைபடா மணியே உண்ணுதற் கினியநல் அமுதே. 8
- 711 நல்அமு தனையார் நின்திரு வடிக்கே நண்புவைத் துருகுகின் றனரால்
புல்அமு தனையேன் என்செய்வான் பிறந்தேன் புண்ணியம் என்பதொன் றறியேன்
சொல்அமு தனைய தோகைஓர் பாகம் துன்னிய தோன்றலே கனியாக்
கல்அமு தாக்கும் கடன்உனக் கன்றோ கடையனேன் கழறுவ தென்னே. 9
- 712 என்னைநின் னவனாக் கொண்டுநின் கருணை என்னும்நன் னீரினால் ஆட்டி
அன்னைஅப் பனுமாய்ப் பரிவுகொண் டாண்ட அண்ணலே நண்ணரும் பொருளே
உன்னருந் தெய்வ நாயக மணியே ஒற்றியூர் மேவும்என் உறவே
நன்னர்செய் கின்றோய் என்செய்வேன் இதற்கு நன்குகைம் மாறுநா யேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

15. அருள்விடை வேட்கை

திருவொற்றியூர்
கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 713 போகம் கொண்ட புணர்முலை மாதொரு
பாகம் கொண்ட படம்பக்க நாதரே
மாகம் கொண்ட வளம்பொழில் ஒற்றியின்
மோகம் கொண்டஎம் முன்றின் றருளிரோ. 1
- 714 தவள நீற்றுமெய்ச் சாந்தவி னோதரே
பவள மேனிப் படம்பக்க நாதரே
கவள வீற்றுக் கரிஉரி போர்த்தநீர்
இவளை ஒற்றிவிட் டெங்ஙனம் சென்றிரோ. 2
- 715 சீல மேவித் திகழ்அனல் கண்ஒன்று
பால மேவும் படம்பக்க நாதரே
ஞால மேவும் நவையைஅ கற்றமுன்
ஆலம் உண்டவர் அல்லிர்கொல் ஐயரே. 3
- 716 உடைகொள் கோவணத் துற்றஅ முகரே
படைகொள் சூலப் படம்பக்க நாதரே
கடைகொள் நஞ்சுண்டு கண்டம்க றுத்தநீர்
இடையில் ஒற்றிவிட் டெங்ஙனம் சென்றிரோ. 4
- 717 நிறைய வாழ்தொண்டர் நீடுற வன்பவம்
பறைய நின்றப டம்பக்க நாதரே
உறைய மாணிக்கு யிர் அளித் திட்டநீர்
குறையி லாஒற்றிக் கோயிற்கண் உள்ளிரோ. 5

- 718 வணங்கொள் நாகம ணித்தலை ஐந்துடைப்
பணங்கொள் செல்வப்ப டம்பக்க நாதரே
கணங்கொள் காமனைக் காய்ந்துயிர் ஈந்தநீர்
வணங்கு வார்க்கென்கொல் வாய்திற வாததே. 6
- 719 நாட நல்இசை நல்கிய மூவர்தம்
பாடல் கேட்கும்ப டம்பக்க நாதரே
வாடல் என்றொரு மாணிக் களித்தநீர்
ஈடில் என்னள வெங்கொளித் திட்டிரோ. 7
- 720 சலவு காற்றனல் தூயமண் விண்புனல்
பலவு மாகும்ப டம்பக்க நாதரே
நிலவு தண்மதி நீள்முடி வைத்தநீர்
குலவும் என்றன்கு றைதவிர்க் கீர்கொலோ. 8
- 721 அடியர் நெஞ்சத்த ருட்பெருஞ் சோதிஓர்
படிவ மாகும்ப டம்பக்க நாதரே
நெடிய மாலுக்கு நேமி அளித்தநீர்
மிடிய னேன்அருள் மேவ விரும்பிரோ. 9
- 722 மதிகொள் அன்பர்ம னமெனும் திவ்வியப்
பதிகொள் செல்வப்ப டம்பக்க நாதரே
விதிகொள் துன்பத்தை வீட்டி அளித்தநீர்
துதிகொள் வீர்என்து யரைத்து ரத்துமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

16. எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 723 சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினைதொலைத்துன் மொய்கழற்காள் ஆக்காதே
நிந்தைஉறும் நோயால் நிகழவைத்தல் நீதியதோ
எந்தைநீ ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 1
- 724 மத்தனைவன் நெஞ்சகனை வஞ்சகனை வன்பிணிகொள்
பித்தனைவீண் நாள்போக்கும் பேயேனை நாயேனை
முத்தனையாய் உன்றன் முளரித்தாட் காளாக்க
எத்தனைநாள் செல்லும் எழுத்தறியும் பெருமானே. 2
- 725 நன்னெறிசேர் அன்பர்தமை நாடிடவும் நின்புகழின்
சென்னெறியைச் சேர்ந்திடவும் செய்தாய் எனக்குனக்கு
முன்அறியேன் பின்அறியேன் மூடனேன் கைம்மாறிங்
கென்அறிவேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 3
- 726 மைப்படியும் கண்ணார் மயல்உழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய உன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
இப்படிஎன் றப்படிஎன் றென்னறிவேன் உன்சித்தம்
எப்படியோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 4
- 727 நில்லா உடம்பை நிலைஎன்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனேன் இவ்வுலகில்
சொல்லா மனநோயால் சோர்வுற் றலையும்அல்லல்
எல்லாம் அறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே. 5

- 728 தீதறிவேன் நன்கணுவும் செய்யேன்வீண் நாள்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிவேன் மால்அயனும் சொல்லறிய நின்பெருமை
யாதறிவேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 6
- 729 மாறாத வன்பிணியால் மாழாந்து நெஞ்சயர்ந்தே
கூறாத துன்பக் கொடுங்கடற்குள் வீழ்ந்தடியேன்
ஆறா தரற்றி அழுகின்றேன் நின்செவியில்
ஏறாதோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 7
- 730 உண்ணாடும் வல்வினையால் ஓயாப் பிணிஉழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளா உன்றன் கருணை எனக்களிக்க
எண்ணாயோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 8
- 731 புன்செய்கை மாறாப் புலையமட மங்கையர்தம்
வன்செய்கை யாலே மயங்குகின்ற வஞ்சகனேன்
கொன்செய்கை மாறாத கூற்றன் வருவானேல்
என்செய்வேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 9
- 732 சங்குடையான் தாமரையான் தாள்முடியும் காண்பரிதாம்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சுடையாய் கோதைஒரு
பங்குடையாய் ஏழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டால்
எங்கடைவேன் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 10
- 733 மன்றி னிடைநடஞ்செய் மாணிக்க மாமலையே
வென்றிமழுக் கையுடைய வித்தகனே என்றென்று
கன்றின் அயர்ந்தமும்என் கண்ணீர் துடைத்தருள
என்று வருவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே. 11

- 734 மன்னளவில் சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவமே எனஒருகால்
சொன்னளவில் சொன்னவர்தம் துன்பொழிப்பாய் என்பர்அது
என்னளவில் காணேன் எழுத்தறியும் பெருமானே. 12
- 735 மின்போல்வார் இச்சையினால் வெம்புகின்றேன் ஆனாலும்
தன்போல்வாய் என்ஈன்ற தாய்போல்வாய் சார்ந்துரையாப்
பொன்போல்வாய் நின்அருள்கூப் போதடியேன் பெற்றேனேல்
என்போல்வார் இல்லை எழுத்தறியும் பெருமானே. 13
- 736 பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்கள்
தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்றார் ஐயோநான்
காமாந்த காரம்எனும் கள்ளுண்டு கண்மூடி
ஏமாந்தேன் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 14
- 737 பன்னரும்இப் பார்நடையில் பாடுமுன்ற பாதகனேன்
துன்னியநின் பொன்னடியைச் சூழாதேன் ஆயிடினும்
புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
என்னருமைத் தாய்நீ எழுத்தறியும் பெருமானே. 15
- 738 வீட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளைஎனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தால் ஆந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காநின் பத்தர் அடிப்புகழ்போல்
ஏட்டுக் கடங்கா தெழுத்தறியும் பெருமானே. 16
- 739 பன்னு மனத்தால் பரிசிழந்த பாதகனேன்
துன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினால்
நின்னருள்நீர் வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றேன்
இன்னும்அறி யாயோ எழுத்தறியும் பெருமானே. 17

- 740 கல்லை நிகராம் கடைமனம்போம் கான்றெறியில்
புல்லை மதித் தையோபைம் பூஇழந்த பொய்யடியேன்
ஒல்லைபடு கின்ற ஒறுவே தனைதனக்கோர்
எல்லை அறியேன் எழுத்தறியும் பெருமானே. 18
- 741 பொன்னைமதித் தையாநின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரும் நெஞ்சால் கலங்குகின்ற கைதவனேன்
இன்னல் உழக்கின்ற ஏழைகட்கும் ஏழைகண்டாய்
என்னை விடாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. 19
- 742 மாசுவரே என்னும் மலக்கடலில் வீழ்ந்துலகோர்
ஆசுவரே என்ன அலைவேனை ஆளாயேல்
கூசுவரே கைகொட்டிக் கூடிச் சிரித்தடியார்
ஏசுவரே ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 20
- 743 ஊர்சொல்வேன் பேர்சொல்வேன் உத்தமனே நின்திருத்தாள்
சீர்சொல்வேன் என்றனைநீ சேர்க்கா தகற்றுவையேல்
நேர்சொல்வாய் உன்றனக்கு நீதியீ தல்லஎன்றே
யார்சொல்வார் ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 21
- 744 நீக்கமிலா மெய்யடியர் நேசமிலாப் பொய்யடியேன்
ஊக்கமிலா நெஞ்சத்தின் ஓட்டகலச் செய்வாயேல்
தூக்கமிலா ஆனந்தத் தூக்கம்அன்றி மற்றும்இங்கோர்
ஏக்கமிலேன் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 22
- 745 போகின்ற வஞ்சகரைப் போக்கிஉன்றன் பொன்அடிக்காள்
ஆகின்ற மேலோர் அடிவழுத்தா நாயேற்குப்
பாகின் தனிச்சுவையிற் பாங்காகும் நின்அருளை
ஈகின்ற தென்றோ எழுத்தறியும் பெருமானே. 23

- 746 ஊழை அகற்ற உளவறியாப் பொய்யன்இவன்
பீழைமனம் நம்மைப் பெறாதம் மனங்கொடிய
தாழைஎன எண்ணிஎன்னைத் தள்ளிவிட்டால் என்செய்வேன்
ஏழைநான் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 24
- 747 மடுக்க முடியா மலஇருட்டில் சென்றுமனம்
கடுக்கமுடி யாப்புலனால் கட்டிச் சமக்கவைத்த
தொடுக்க முடியாத துன்பச் சுமையைஇனி
எடுக்கமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. 25
- 748 முள்ளளவு நெஞ்ச முழுப்புலைய மாதர்களாம்
கள்ளளவு நாயில் கடைப்பட்ட என்றனக்கு
உள்ளளவும் அன்பர்க் குதவும்உன்தாட் கன்பொருசிற்
றெள்ளளவும் உண்டோ எழுத்தறியும் பெருமானே. 26
- 749 பண்ண முடியாப் பரிபவங்கொண் டிவ்வுலகில்
நண்ண முடியா நலங்கருதி வாடுகின்றேன்
உண்ணமுடி யாஅமுதாம் உன்னைஅன்றி எவ்வெவர்க்கும்
எண்ணமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. 27
- 750 வெங்கொளித்தேள் போன்ற வினையால் வெதும்பிமனம்
அங்கொளிக்கா துன்னை அழைத்தமுது வாடுகின்றேன்
இங்கொளிக்கா நஞ்சமுண்ட என்அருமை அப்பாநீ
எங்கொளித்தாய் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 28
- 751 பித்தளைக்கும் காமப் பெரும்பேய் மயக்குமயல்
வித்தனைத்தாம் ஆணவம்பொய் வீறும்அழுக் காறுசினம்
கொத்தனைத்தாம் வஞ்சம் கொலைமுதலாம் பாவங்கள்
இத்தனைக்கும் நான்காண் எழுத்தறியும் பெருமானே. 29

752 ஒல்லையே நஞ்சனைத்தும் உண்ட தயாநிதிநீ
அல்லையோ நின்றிங் கயர்வேன்முன் வந்தொருசொல்
சொல்லையோ ஒற்றியூர்த் தூயதிருக் கோயிலுள்நீ
இல்லையோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 30

753 நினையுடையாய் நீஅன்றி நேடில்எங்கும் இல்லாதாய்
மனையுடையார் மக்கள்எனும் வாழ்க்கையிடைப் பட்டவமே
இனையுடையான் என்றிங் கெனையாள்வ துன்கடனே
எனையுடையாய் ஒற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

17. நெஞ்சொடு நேர்தல்

திருவொற்றியூர்
கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 754 ஒக்க நெஞ்சமே ஒற்றி யூர்ப்படம்
பக்க நாதனைப் பணிந்து வாழ்த்தினால்
மிக்க காமத்தின் வெம்மை யால்வரும்
துக்க மியாவையும் தூர ஓடுமே. 1
- 755 ஓடும் நெஞ்சமே ஒன்று கேட்டிநீ
நீடும் ஒற்றியூர் நிமலன் மூவர்கள்
பாடும் எம்படம் பக்க நாதன்தாள்
நாடு நாடிடில் நாடு நம்மதே. 2
- 756 நம்பு நெஞ்சமே நன்மை எய்துமால்
அம்பு யன்புகழ் அண்ணல் ஒற்றியூர்ப்
பம்பு சீர்ப்படம் பக்கன் ஒன்னலார்
தம்பு ரஞ்சடும் தம்பி ரானையே. 3
- 757 தம்ப லம்பெறும் தைய லார்கணால்
வெம்ப லந்தரும் வெய்ய நெஞ்சமே
அம்ப லத்தினில் அமுதை ஒற்றியூர்ச்
செம்ப லத்தைநீ சிந்தை செய்வையே. 4
- 758 செய்யும் வண்ணம்நீ தேறி நெஞ்சமே
உய்யும் வண்ணமாம் ஒற்றி யூர்க்குளே
மெய்யும் வண்ணமா ணிக்க வெற்பருள்
பெய்யும் வண்ணமே பெறுதல் வேண்டுமே. 5

- 759 வேண்டும் நெஞ்சமே மேவி ஒற்றியூர்
ஆண்டு நின்றருள் அரசின் பொற்பதம்
பூண்டு கொண்டுளே போற்றி நிற்பையேல்
யாண்டும் துன்பம்நீ அடைதல் இல்லையே. 6
- 760 இல்லை உண்டென எய்தி ஐயறும்
கல்லை யொத்தஎன் கன்ம நெஞ்சமே
ஒல்லை ஒற்றியூர் உற்று வாழ்தியேல்
நல்லை நல்லைநீ நட்பின் மேலையே. 7
- 761 மேலை அந்தகன் வெய்ய தூதுவர்
ஓலை காட்டுமுன் ஒற்றி யூரில்வாழ்
பாலை சேர்படம் பக்க நாதர்தம்
காலை நாடிநற் கதியின் நிற்பையே. 8
- 762 நிற்ப தென்றுநீ நீல நெஞ்சமே
அற்ப மாதர்தம் அவலம் நீங்கியே
சிற்ப ரன்திருத் தில்லை அம்பலப்
பொற்பன் ஒற்றியில் புகுந்து போற்றியே. 9
- 763 போற்றி ஒற்றியூர்ப் புண்ணி யன்திரு
நீற்றி னான்தனை நினைந்து நிற்பையேல்
தோற்ற ரும்பரஞ் சோதி நல்அருள்
ஊற்றெ ழும்கடல் ஒக்க நெஞ்சமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

18. திருப்புகழ் விலாசம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

764 துங்க வெண்பொடி அணிந்துநின் கோயில்
தொழும்பு செய்துநின் துணைப்பதம் ஏத்திச்
செங்கண் மால்அயன் தேடியும் காணாச்
செல்வ நின்அருள் சேர்குவ தென்றோ
எங்கள் உள்ளுவந் தூறிய அமுதே
இன்ப மேஇமை யான்மகட் கரசே
திங்கள் தங்கிய சடையுடை மருந்தே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

1

765 கண்ண னோடயன் காண்பரும் சுடரே
கந்தன் என்னும்ஓர் கனிதரும் தருவே
எண்ண மேதகும் அன்பர்தம் துணையே
இலங்கும் திவ்விய எண்குணப் பொருப்பே
அண்ண லேதிரு ஆலங்காட் டுறையும்
அம்மை அப்பனே அடியனேன் தன்னைத்
திண்ண மேஅடித் தொழும்பனாய்ச் செய்வாய்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

2

766 விடங்க லந்தருள் மிடறுடை யவனே
வேதன் மால்புகழ் விடையுடை யவனே
கடங்க லந்தமா உரியுடை யவனே
கந்த னைத்தரும் கனிவுடை யவனே
இடங்க லந்தபெண் கூறுடை யவனே
எழில்கொள் சாமத்தின் இசையுடை யவனே
திடங்க லந்தகூர் மழுவுடை யவனே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

3

- 767 கஞ்ச னோர்தலை நகத்தடர்த் தவனே
காமன் வெந்திடக் கண்விழித் தவனே
தஞ்ச மானவர்க் கருள்செயும் பரனே
சாமிக் கோர்திருத் தந்தையா னவனே
நஞ்சம் ஆர்மணி கண்டனே எவைக்கும்
நாத னேசிவ ஞானிகட் கரசே
செஞ்சொல் மாமறை ஏத்துறும் பதனே
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 4
- 768 ஏல வார்குழ லாள் இடத் தவனே
என்னை ஆண்டவ னேஎன தரசே
கோல மாகமால் உருக்கொண்டும் காணாக்
குரைக ழற்பதக் கோமளக் கொழுந்தே
ஞால மீதில்எம் போல்பவர் பிழையை
நாடி டாதருள் நற்குணக் குன்றே
சீல மேவிய தவத்தினர் போற்றத்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 5
- 769 ஆறு வாண்முகத் தமுதெழும் கடலே
அயனும் மாலும்நின் றறிவரும் பொருளே
ஏறு மீதுவந் தேறும்எம் அரசே
எந்தை யேஎமை ஏன்றுகொள் இறையே
வீறு கொன்றையம் சடையுடைக் கனியே
வேதம் நாரிய மென்மலர்ப் பதனே
தேறு நெஞ்சினர் நாள்தொறும் வாழ்த்தத்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 6
- 770 மாறு பூத்தஎன் நெஞ்சினைத் திருத்தி
மயக்கம் நீக்கிட வருகுவ தென்றோ
ஏறு பூத்தஎன் இன்னுயிர்க் குயிரே
யாவு மாகிநின் றிலங்கிய பொருளே
நீறு பூத்தொளி நிறைந்தவெண் நெருப்பே
நித்தி யானந்தர்க் குற்றநல் உறவே
சேறு பூத்தசெந் தாமரை முத்தம்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே. 7

771 மாலின் கண்மலர் மலர்திருப் பதனே
 மயிலின் மேல்வரு மகவுடை யவனே
 ஆலின் கீழ்அறம் அருள்புரிந் தவனே
 அரஎன் போர்களை அடிமைகொள் பவனே
 காலில் கூற்றுதைத் தருள்செயும் சிவனே
 கடவு ளேநெற்றிக் கண்ணுடை யவனே
 சேலின் நீள்வயல் செறிந்தெழில் ஓங்கித்
 திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

8

772 நாட்டும் முப்புரம் நகைத்தெரித் தவனே
 நண்ணி அம்பலம் நடஞ்செயும் பதனே
 வேட்டு வெண்தலைத் தார்புனைந் தவனே
 வேடன் எச்சிலை விரும்பிஉண் டவனே
 கோட்டு மேருவைக் கோட்டிய புயனே
 குற்ற முங்குண மாக்குறிப் பவனே
 தீட்டும் மெய்ப்புகழ்த் திசைபரந் தோங்கத்
 திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

9

773 அம்ப லத்துள்நின் றாடவல் லானே
 ஆன்இ வர்ந்துவந் தருள்புரி பவனே
 சம்பு சங்கர சிவசிவ என்போர்
 தங்கள் உள்ளகம் சார்ந்திருப் பவனே
 தும்பை வன்னியம் சடைமுடி யவனே
 தூய னேபரஞ் சோதியே எங்கள்
 செம்பொ னேசெழும் பவளமா மலையே
 திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

19. தியாக வண்ணப் பதிகம்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க்¹⁵ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

15. கலித்துறை - தொ. வே. முதற்பதிப்பு, இரண்டாம் பதிப்பு. எழுசீர். ச.மு.க. ஆ. பா

- 774 காரார் குழலாள் உமையோ டயில்வேல் காளையொ டுந்தான் அமர்கின்ற
ஏரார் கோலம் கண்டு களிப்பான் எண்ணும் எமக்கொன் றருளானேல்
நீரார் சடைமேல் பிறையொன் றுடையான் நிதிக்கோன் தோழன் எனநின்றான்
பேரார் ஒற்றி யூரான் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 1
- 775 தண்ணார் நீபத் தாரா னொடும்எம் தாயோ டும்தான் அமர்கின்ற
கண்ணார் கோலம் கண்டு களிப்பான் கருதும் எமக்கொன் றருளானேல்
பண்ணார் இன்சொல் பதிகம் கொண்டு படிக்கா சளித்த பரமன்ஓர்
பெண்ணார் பாகன் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 2
- 776 பத்தர்க் கருளும் பாவையொ டும்வேல் பாலனொ டும்தான் அமர்கின்ற
நித்தக் கோலம் கண்டு களிப்பான் நினைக்கும் எமக்கொன் றருளானேல்
சித்தப் பெருமான் தில்லைப் பெருமான் தெய்வப் பெருமான் சிவபெருமான்
பித்தப் பெருமான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 3
- 777 மன்னும் கதிர்வேல் மகனா ரோடும் மலையா னொடும்தான் வதிகின்ற
துன்னும் கோலம் கண்டு களிப்பான் துதிக்கும் எமக்கொன் றருளானேல்
மின்னும் சூலப் படையான் விடையான் வெள்ளிமலையொன் றதுஉடையான்
பின்னும் சடையான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 4
- 778 அணிவேல் படையொள் மகனா ரொடும்எம் அம்மை யொடுந்தான் அமர்கின்ற
தணியாக் கோலம்கண்டு களிக்கத் தகையா தெமக்கொன் றருளானேல்
மணிசேர் கண்டன் எண்தோள் உடையான் வடபால் கனக மலைவில்லான்
பிணிபோக் கிடுவான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 5

- 779 சூத மெறிவேல் தோன்ற லொடும்தன் துணைவி யொடும்தான் அமர்கின்ற
காதல் கோலம் கண்டு களிப்பான் கருதும் எமக்கொன் றருளானேல்
ஈதல் வல்லான் எல்லாம் உடையான் இமையோர் அயன்மாற் கிறையானான்
பேதம் இல்லான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 6
- 780 வெற்றிப் படைவேல் பிள்ளை யோடும் வெற்பா ளொடும்தான் அமர்கின்ற
மற்றிக் கோலம் கண்டு களிப்பான் வருந்தும் எமக்கொன் றருளானேல்
கற்றைச் சடையான் கண்மூன் றுடையான் கரியோன் அயனும் காணாதான்
பெற்றத் திவர்வான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 7
- 781 வரமன் றலினார் குழலா ளொடும்வேல் மகனா ரொடும்தான் அமர்கின்ற
திரமன் றவுநின் றெழில்கண் டிடுவான் சிறக்க எமக்கொன் றருளானேல்
பரமன் தனிமால் விடைஒன் றுடையான் பணியே பணியாப் பரிவுற்றான்
பிரமன் தலையான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 8
- 782 அறங்கொள் உமையோ டயிலேந் தியஎம் ஐய னொடுந்தான் அமர்கின்ற
திறங்கொள் கோலம் கண்டுக ளிப்பான் சிறக்க எமக்கொன் றருளானேல்
மறங்கொள் எயில்மூன் றெரித்தான் கனக மலையான் அடியார் மயல்தீர்ப்பான்
பிறங்கும் சடையான்ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 9
- 783 தேசார் அயில்வேல் மகனா ரொடும்தன் தேவி யொடும்தான் அமர்கோலம்
ஈசா எனநின் றேத்திக் காண எண்ணும் எமக்கொன் றருளானேல்
காசார் அரவக் கச்சேர் இடையான் கண்ணார் நுதலான் கனிவுற்றுப்
பேசார்க்கருளான் ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

20. திருவடிச் சரண்புகல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க்¹⁶ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

16. எழுசீர்- தொ. வே. முதற்பதிப்பு, இரண்டாம் பதிப்பு. எண்சீர். ச.மு.க. ஆ. பா.

784 ஓடல் எங்கணும் நமக்கென்ன குறைகாண்
உற்ற நற்றுணை ஒன்றும்இல் லார்போல்
வாடல் நெஞ்சமே வருதிஎன் னுடனே
மகிழ்ந்து நாம்இரு வரும்சென்று மகிழ்வாய்க்
கூடல் நேர்திரு ஒற்றியூர் அகத்துக்
கோயில் மேவிநம் குடிமுழு தாளத்
தாள்த லந்தரும் நமதருள் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

1

785 ஏங்கி நோகின்ற தெற்றினுக் கோநீ
எண்ணி வேண்டிய தியாவையும் உனக்கு
வாங்கி ஈசுவன் ஒன்றுக்கும் அஞ்சேல்
மகிழ்ந்து நெஞ்சமே வருதிஎன் னுடனே
ஓங்கி வாழ்ஒற்றி யூர்இடை அரவும்
ஒளிகொள் திங்களும் கங்கையும் சடைமேல்
தாங்கி வாழும்நம் தாணுவாம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

2

786 கயவர் இல்லிடைக் கலங்கலை நெஞ்சே
காம ஐம்புலக் கள்வரை வீட்டி
வயம்அ ளிக்குவன் காண்டிஎன் மொழியை
மறுத்தி டேல்இன்று வருதிஎன் னுடனே
உயவ ளிக்குநல் ஒற்றியூர் அமர்ந்தங்
குற்று வாழ்த்திநின் றுன்னுகின் றவர்க்குத்
தயவ ளிக்குநம் தனிமுதல் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

3

- 787 சண்ட வெம்பவப் பிணியினால் தந்தை
தாயி லார்எனத் தயங்குகின் றாயே
மண்ட லத்துழல் நெஞ்சமே சுகமா
வாழ வேண்டிடில் வருதிஎன் னுடனே
ஒண்த லத்திரு ஒற்றியூர் இடத்தும்
உன்னு கின்றவர் உள்ளகம் எனும்ஓர்
தண்த லத்தினும் சார்ந்தநம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே. 4
- 788 விடங்கொள் கண்ணினார் அடிவிழுந் தையோ
வெட்கி னாய்இந்த விதிஉனக் கேனோ
மடங்கொள் நெஞ்சமே நினக்கின்று நல்ல
வாழ்வு வந்தது வருதிஎன் னுடனே
இடங்கொள் பாரிடை நமக்கினி ஒப்பா
ரியார்கண் டாய்ஒன்றும் எண்ணலை கமலத்
தடங்கொள் ஒற்றியூர் அமர்ந்தநம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே. 5
- 789 பொருந்தி ஈனருள் புகுந்துவீண் காலம்
போக்கி நின்றனை போனது போக
வருந்தி இன்னும்இங் குழன்றிடேல் நெஞ்சே
வாழ்க வாழ்கநீ வருதிஎன் னுடனே
திருந்தி நின்றநம் மூவர்தம் பதிகச்
செய்ய தீந்தமிழ்த் தேறல்உண் டருளைத்
தருந்தென் ஒற்றியூர் வாழநம் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே. 6
- 790 நாட்டம் உற்றெனை எழுமையும் பிரியா
நல்ல நெஞ்சமே நங்கையர் மயலால்
வாட்டம் உற்றிவண் மயங்கினை ஐயோ
வாழ வேண்டிடில் வருதிஎன் னுடனே
கோட்டம் அற்றிரு மலர்க்கரம் கூப்பிக்
கும்பி டும்பெரும் குணத்தவர் தமக்குத்
தாள்த லந்தரும் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே. 7

791 உடுக்க வேண்டிமுன் உடைஇழந் தார்போல்
உள்ள வாகும்என் றுன்னிடா தின்பம்
மடுக்க வேண்டிமுன் வாழ்விழந் தாயே
வாழ வேண்டிடில் வருதிஎன் னுடனே
அடுக்க வேண்டிநின் றமுதமு தேத்தி
அருந்த வத்தினர் அழிவுறாப் பவத்தைத்
தடுக்க வேண்டிநல் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

8

792 மோக மாதியால் வெல்லும்ஐம் புலனாம்
மூட வேடரை முதலற எறிந்து
வாகை ஈசுவன் வருதிஎன் னுடனே
வஞ்ச வாழ்க்கையின் மயங்கும்என் நெஞ்சே
போக நீக்கிநல் புண்ணியம் புரிந்து
போற்றி நாள்தொறும் புகழ்ந்திடும் அவர்க்குச்
சாகை நீத்தருள் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

9

793 பசிஎ டுக்குமுன் அமுதுசே கரிப்பார்
பாரி னோர்கள்அப் பண்பறிந் திலையோ
வசிஎ டுக்குமுன் பிறப்பதை மாற்றா
மதியில் நெஞ்சமே வருதிஎன் னுடனே
நிசிஎ டுக்கும்நல் சங்கவை ஈன்ற
நித்தி லக்குவை நெறிப்பட ஓங்கிச்
சசிஎ டுக்குநல் ஒற்றியூர்ச் செல்வத்
தந்தை யார்அடிச் சரண்புக லாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

21. அருள் நாம விளக்கம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 794 வாங்கு வில்நுதல் மங்கையர் விழியால்
மயங்கி வஞ்சர்பால் வருந்திநாள் தோறும்
ஏங்கு கின்றதில் என்பயன் கண்டாய்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தேங்கு லாவுசெங் கரும்பினும் இனிதாய்த்
தித்தித் தன்பர்தம் சித்தத்துள் ஊறி
ஓங்கும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 1
- 795 தவம தின்றிவன் மங்கையர் முயக்கால்
தருமம் இன்றுவஞ் சகர்கடுஞ் சார்வால்
இவகை யால்மிக வருந்துறில் என்னாம்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பவம தோட்டிநல் ஆனந்த உருவாம்
பாங்கு காட்டிநல் பதந்தரும் அடியார்
உவகை ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 2
- 796 மின்னும் நுண்ணிடைப் பெண்பெரும் பேய்கள்
வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்தது போக
இன்னும் வீழ்கலை உனக்கொன்று சொல்வேன்
எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பொன்உ லாவிய புயம் உடை யானும்
புகழ்உ லாவிய பூஉடை யானும்
உன்னும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 3

- 797 பொன்றும் வாழ்க்கையை நிலைஎன நினைந்தே
 புலைய மங்கையர் புழுநெளி அளற்றில்
 என்றும் வீழ்ந்துழல் மடமையை விடுத்தே
 எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 துன்று தீம்பலாச் சுளையினும் இனிப்பாய்த்
 தொண்டர் தங்கள்நாச் சுவைபெற ஊறி
 ஒன்றும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 4
- 798 வரைக்கு நேர்முலை மங்கையர் மயலால்
 மயங்கி வஞ்சரால் வருத்தமுற் றஞராம்
 இரைக்கும் மாக்கடல் இடைவிழுந் தயரேல்
 எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 கரைக்கும் தெள்ளிய அமுதமோ தேனோ
 கனிகொ லோஎனக் கனிவுடன் உயர்ந்தோர்
 உரைக்கும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 5
- 799 வாது செய்ம்மட வார்தமை விழைந்தாய்
 மறலி வந்துனை வாஎன அழைக்கில்
 ஏது செய்வையோ ஏழைநீ அந்தோ
 எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 போது வைகிய நான்முகன் மகவான்
 புணரி வைகிய பூமகள் கொழுநன்
 ஓதும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 6
- 800 நண்ணும் மங்கையர் புழுமலக் குழியில்
 நாளும் வீழ்வுற்று நலிந்திடேல் நிதமாய்
 எண்ணும் என்மொழி குருமொழி ஆக
 எண்ணி ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 பண்ணும் இன்சுவை அமுதினும் இனிதாய்ப்
 பத்தர் நாள்தொறும் சித்தமுள் னூற
 உண்ணும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே. 7

801 பந்த வண்ணமாம் மடந்தையர் மயக்கால்
 பசையில் நெஞ்சரால் பரிவுறு கின்றாய்
 எந்த வண்ணநீ உய்வணம் அந்தோ
 எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 சந்த மாம்புகழ் அடியரில் கூடிச்
 சனனம் என்னுமோர் சாகரம் நீந்தி
 உந்த ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

8

802 மட்டின் மங்கையர் கொங்கையை விழைந்தாய்
 மட்டி லாததோர் வந்துயர் அடைந்தாய்
 எட்டி அன்னர்பால் இரந்தலை கின்றாய்
 எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 தட்டி லாதநல் தவத்தவர் வானோர்
 சார்ந்தும் காண்கிலாத் தற்பரம் பொருளை
 ஒட்டி ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

9

803 நிலவும் ஒண்மதி முகத்தியர்க் குழன்றாய்
 நீச நெஞ்சர்தம் நெடுங்கடை தனிற்போய்
 இலவு காத்தனை என்னைநின் மதியோ
 எழில்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
 பலவும் ஆய்ந்துநன் குண்மையை உணர்ந்த
 பத்தர் உள்ளகப் பதுமங்கள் தோறும்
 உலவும் ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
 ஓம்சி வாயஎன் றுன்னுதி மனனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

22. சிவசண்முகநாமப் பதிகம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 804 பழுது நேர்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்ப்
பற்றி நின்றதில் பயன்எது கண்டாய்
பொழுது போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
பொழில்கொள் ஒற்றியம் புரிதனக் கேகித்
தொழுது சண்முக சிவசிவ எனநம்
தோன்ற லார்தமைத் துதித்தவர் திருமுன்
பழுது சொல்லுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 1
- 805 குது நேர்கின்ற முலைச்சியர் பொருட்டாச்
சுற்றி நின்றதில் சுகம்எது கண்டாய்
போது போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
பொழில்கொள் ஒற்றியம் புரிதனக் கேகி
ஓது சண்முக சிவசிவ எனவே
உன்னி நெக்குவிட் டுருகிநம் துயராம்
ஆது சொல்லுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 2
- 806 ஞாலம் செல்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்
நண்ணி நின்றதில் நலம்எது கண்டாய்
காலம் செல்கின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
கருதும் ஒற்றியம் கடிநகர்க் கேகிக்
கோலம் செய்அருள் சண்முக சிவஓம்
குழக வோஎனக் கூவிநம் துயராம்
ஆலம் சொல்லுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 3

- 807 மருட்டி வஞ்சகம் மதித்திடும் கொடியார்
வாயல் காத்தின்னும் வருந்தில்என் பயனோ
இருட்டிப் போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகித்
தெருட்டி றஞ்செயும் சண்முக சிவஓம்
சிவந மாஎனச் செப்பிநம் துயராம்
அரிட்டை ஓதுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 4
- 808 இல்லை என்பதே பொருள்எனக் கொண்டோர்
ஈன வாயிலில் இடர்ப்படு கின்றாய்
எல்லை செல்கின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகித்
தொல்லை ஓம்சிவ சண்முக சிவஓம்
துய என்றடி தொழுதுநாம் உற்ற
அல்லல் ஓதுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 5
- 809 கரவு நெஞ்சினர் கடைத்தலைக் குழன்றாய்
கலங்கி இன்னும்நீ கலுழந்திடில் கடிதே
இரவு போந்திடும் எழுதிஎன் நெஞ்சே
எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகிப்
பரவு சண்முக சிவசிவ சிவஓம்
பரசு யம்புசங் கரசம்பு நமஓம்
அரஎன் றேத்துதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 6
- 810 ஏய்ந்து வஞ்சகர் கடைத்தலை வருந்தி
இருக்கின் றாய்இனி இச்சிறு பொழுதும்
சாய்ந்து போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
தகைகொள் ஒற்றியம் தலத்தினுக் கேகி
வாய்ந்து சண்முக நமசிவ சிவஓம்
வரசு யம்புசங் கரசம்பு எனவே
ஆய்ந்து போற்றுதும் ஐயுறல் என்மேல்
ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே. 7

811 ஈர்ந்த நெஞ்சினர் இடந்தனில் இருந்தே
 இடர்கொண் டாய்இனி இச்சிறு பொழுதும்
 பேர்ந்து போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
 பிறங்கும் ஒற்றியம் பெருநகர்க் கேகி
 ஓர்ந்து சண்முக சரவண பவஓம்
 ஓம்சு யம்புசங் கரசம்பு எனவே
 ஆர்ந்து போற்றுதும் ஐயுறல் என்மேல்
 ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

8

812 கமைப்பின் ஈகிலா வஞ்சகர் கடையைக்
 காத்தி ருக்கலை கடுகிஇப் பொழுதும்
 இமைப்பில் போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
 எழில்கொள் ஒற்றியூர் எனும்தலத் தேகி
 எமைப்பு ரந்தசண் முகசிவ சிவஓம்
 இறைவ சங்கர அரகர எனவே
 அமைப்பின் ஏத்துதும் ஐயுறல் என்மேல்
 ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

9

813 உறைந்து வஞ்சர்பால் குறையிரந் தவமே
 உழல்கின் றாய்இனி உரைக்கும்இப் பொழுதும்
 குறைந்து போகின்ற தெழுதிஎன் நெஞ்சே
 குலவும் ஒற்றியம் கோநகர்க் கேகி
 நிறைந்த சண்முக குருநம சிவஓம்
 நிமல சிற்பர அரகர எனவே
 அறைந்து போற்றுதும் ஐயுறல் என்மேல்
 ஆணை காண்அவர் அருள்பெறல் ஆமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

23. நமச்சிவாயப் பதிகம்

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 814 சொல்லு வாவிய தொண்டர்தம் மனத்தில்
சுதந்த ரங்கொடு தோன்றிய துணையைக்
கல்லு வாவிய ஏழையேன் நெஞ்சம்
கரைந்து வந்திடக் கலந்திடும் களிப்பைச்
செல்லு வாவிய பொழில்திரு வொற்றித்
தேனைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத் தாடும்
நல்ல வாழ்வினை நான்மறைப் பொருளை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 1
- 815 அட்ட மூர்த்தம தாகிய பொருளை
அண்டர் ஆதியோர் அறிகிலாத் திறத்தை
விட்ட வேட்கையர்க் கங்கையில் கனியை
வேத மூலத்தை வித்தக விளைவை
எட்ட நும்பர மானந்த நிறைவை
எங்கும் ஆகிநின் றிலங்கிய ஒளியை
நட்டம் ஆடிய நடனநா யகத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 2
- 816 உம்பர் வான்துயர் ஒழித்தருள் சிவத்தை
உலகெ லாம்புகழ் உத்தமப் பொருளைத்
தம்ப மாய்அகி லாண்டமும் தாங்கும்
சம்பு வைச்சிவ தருமத்தின் பயனைப்
பம்பு சீரருள் பொழிதரு முகிலைப்
பரம ஞானத்தைப் பரமசிற் றுகத்தை
நம்பி னோர்களை வாழ்விக்கும் நலத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 3

- 817 மாலின் உச்சிமேல் வதிந்தமா மணியை
வழுத்தும் நாஅகம் மணக்கும்நன் மலரைப்
பாலின் உள்இனித் தோங்கிய சுவையைப்
பத்தர் தம்உளம் பரிசிக்கும் பழத்தை
ஆலின் ஓங்கிய ஆனந்தக் கடலை
அம்ப லத்தில்ஆம் அமுதைவே தங்கள்
நாலின் ஒற்றியூர் அமர்ந்திடும் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 4
- 818 உண்ணி றைந்தெனை ஒளித்திடும் ஒளியை
உண்ண உண்ணமேல் உவட்டுறா நறவைக்
கண்ணி றைந்ததோர் காட்சியை யாவும்
கடந்த மேலவர் கலந்திடும் உறவை
எண்ணி றைந்தமால் அயன்முதல் தேவர்
யாரும் காண்கிலா இன்பத்தின் நிறைவை
நண்ணி ஒற்றியூர் அமர்ந்தருள் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 5
- 819 திக்கு மாறினும் எழுகடல் புவிமேல்
சென்று மாறினும் சேண்விளங் கொளிகள்
உக்கு மாறினும் பெயல்இன்றி உலகில்
உணவு மாறினும் புவிகளோர் ஏழும்
மிக்கு மாறினும் அண்டங்கள் எல்லாம்
விழுந்து மாறினும் வேதங்கள் உணரா
நக்கன் எம்பிரான் அருள்திருப் பெயராம்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 6
- 820 பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
பிள்ளை யைப்பெறும் தாய்மறந் தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்மறந் தாலும்
உயிரை மேவிய உடல்மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகம் கலைமறந் தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
நற்ற வத்தவர் உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 7

821 உடைஉ டுத்திட இடைமறந் தாலும்
 உலகு னோர்பசிக் குணமறந் தாலும்
 படையெ டுத்தவர் படைமறந் தாலும்
 பரவை தான்அலைப் பதுமறந் தாலும்
 புடைஅ டுத்தவர் தமைமறந் தாலும்
 பொன்னை வைத்தஅப் புதைமறந் தாலும்
 நடைஅ டுத்தவர் வழிமறந் தாலும்
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

8

822 வன்மை செய்திடும் வறுமைவந் தாலும்
 மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்வுவந் தாலும்
 புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சிநேர்ந் தாலும்
 பொருந்தி னாலும்நின் றாலும்சென் றாலும்
 தன்மை இல்லவர் சார்பிருந் தாலும்
 சான்ற மேலவர் தமைஅடைந் தாலும்
 நன்மை என்பன யாவையும் அளிக்கும்
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

9

823 இன்னும் பற்பல நாளிருந் தாலும்
 இக்க ணந்தனி லேஇறந் தாலும்
 துன்னும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலும்
 சோர்ந்து மாநர கத்துழன் றாலும்
 என்ன மேலும்இங் கெனக்குவந் தாலும்
 எம்பி ரான்எனக்கு யாதுசெய் தாலும்
 நன்னர் நெஞ்சகம் நாடிநின் றோங்கும்
 நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

24. திருவருள் வழக்க விளக்கம்

திருவொற்றியூர்
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 824 தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடல் தூங்கும்ஒரு
மாடுடை யார்மழு மான்உடை யார்பிர மன்தலையாம்
ஒடுடை யார்ஒற்றி யூர்உடை யார்புகழ் ஓங்கியவெண்
காடுடை யார்நெற்றிக் கண்உடை யார்எம் கடவுளரே. 1
- 825 வண்ணப்பல் மாமலர் மாற்றும் படிக்கு மகிழ்ந்தெமது
திண்ணப்பர் சாத்தும் செருப்படி மேற்கொண்டு தீஞ்சுவைத்தாய்
உண்ணப் பரிந்துநல் ஊன்தர உண்டுகண் ஒத்தக்கண்டே
கண்ணப்ப நிற்க எனக்கைதொட் டார்எம் கடவுளரே. 2
- 826 செல்இடிக் கும்குரல் கார்மத வேழச் சினஉரியார்
வல்அடுக் கும்கொங்கை மாதொரு பாகர் வடப்பொன்வெற்பாம்
வில்எடுக் கும்கையர் சாக்கியர் அன்று விரைந்தெறிந்த
கல்லடிக் கும்கதி காட்டினர் காண்எம் கடவுளரே. 3
- 827 ஏழியல் பண்பெற் றமுதோ டளாவி இலங்குதமிழ்க்
கேழியல் சம்பந்தர் அந்தணர் வேண்டக் கிளர்ந்தநற்சீர்
வீழியில் தம்பதிக் கேவிடை கேட்கவெற் பாள்உடனே
காழியில் தன்னுருக் காட்டின ரால்எம் கடவுளரே. 4
- 828 நாட்டில் புகழ்பெற்ற நாவுக் கரசர்முன் நாள்பதிகப்
பாட்டிற் கிரக்கம்இல் லீர்எம் பிரான்எனப் பாடஅன்றே¹⁷
ஆட்டிற் கிசைந்த மலர்வாழ்த்தி வேதம் அமைத்தமறைக்
காட்டில் கதவம் திறந்தன ரால்எம் கடவுளரே. 5

17. இரக்கமில்லீர் எம்பிரான் என நாவுக்கரசர் பாடியதாவது:

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க விக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

- 5331 (5-10-11)

- 829 பைச்சூர் அரவப் படநடத் தான்அயன் பற்பலநாள்
எய்ச்சூர் தவஞ்செய் யினும்கிடை யாப்பதம் ஏய்ந்துமண்மேல்
வைச்சூரன் வன்தொண்டன் சுந்தரன் என்னுநம் வள்ளலுக்குக்
கச்சூரில் சோறிரந் தூட்டின ரால்எம் கடவுளரே. 6
- 830 ஏணப் பரிசெஞ் சடைமுத லானஎல் லாம்மறைத்துச்
சேணப் பரிகள் நடத்திடு கின்றநல் சேவகன்போல்
மாணப் பரிபவம் நீக்கிய மாணிக்க வாசகர்க்காய்க்
காணப் பரிமிசை வந்தன ரால்எம் கடவுளரே. 7
- 831 எல்லாம் செயவல்ல சித்தரின் மேவி எழில்மதுரை
வல்லாரின் வல்லவர் என்றறி யாமுடி மன்னன்முன்னே
பல்லா யிரஅண்ட மும்பயம் எய்தப் பராக்கிரமித்துக்
கல்லாணை தின்னக் கரும்பளித் தார்எம் கடவுளரே. 8
- 832 மால்எடுத் தோங்கிய மால்அயன் ஆதிய வானவரும்
ஆல்அடுத் தோங்கிய அந்தண னேஎன் றடைந்திரண்டு
பால்எடுத் தேத்தநம் பார்ப்பதி காணப் பகர்செய்மன்றில்
கால்எடுத் தாடும் கருத்தர்கண் டர்எம் கடவுளரே. 9
- 833 மாற்பதம் சென்றபின் இந்திரர் நான்முகர் வாமனர்மான்
மேற்பதம் கொண்ட உருத்திரர் விண்ணவர் மேல்மற்றுள்ளோர்
ஆற்பதம் கொண்டபல் ஆயிரம் கோடிஅண் டங்கள்எல்லாம்
காற்பதம் ஒன்றில் ஒடுக்கிநிற் பார்எம் கடவுளரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

25. புண்ணிய விளக்கம்

பொது
அறுசீர்க்¹⁸ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

18. எழுசீர். தொ.வே. 1, 2. பொ. சு., பி.இரா. அறுசீர். ச.மு.க. ஆ.பா.

- 834 பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலும் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற் கினிய அடியவர்தம் கூட்டம் அளிக்கும் குணம்அளிக்கும்
ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
தேடற் கினிய சீர் அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 1
- 835 கருமால் அகற்றும் இறப்பதனைக் களையு நெறியும் காட்டுவிக்கும்
பெருமால் அதனால் மயக்குகின்ற பேதை மடவார் நசைஅறுக்கும்
அருமால் உழந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
திருமால் அயனும் தொழுதேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 2
- 836 வெய்ய வினையின் வேர்அறுக்கும் மெய்ம்மை ஞான வீட்டிலடைந்
துய்ய அமல நெறிகாட்டும் உன்னற் கரிய உணர்வளிக்கும்
ஐயம் அடைந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செய்ய மலர்க்கண் மால்போற்றும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 3
- 837 கோல மலர்த்தாள் துணைவழுத்தும் குலத்தொண் டடையக் கூட்டுவிக்கும்
நீல மணிகண் டப்பெருமான் நிலையை அறிவித் தருளளிக்கும்
ஆல வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
சீலம் அளிக்கும் திருஅளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 4
- 838 வஞ்சப் புலக்கா டெறியஅருள் வாளும் அளிக்கும் மகிழ்வளிக்கும்
கஞ்சத் தவனும் கரியவனும் காணற் கரிய கழல்அளிக்கும்
அஞ்சில் புகந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செஞ்சொல் புலவர் புகழ்ந்தேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 5

- 839 கண்கொள் மணியை முக்கனியைக் கரும்பைக் கரும்பின் கட்டிதனை
விண்கொள் அமுதை நம்அரசை விடைமேல் நமக்குத் தோற்றுவிக்கும்
அண்கொள் வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
திண்கொள் முனிவர் சுரர்புகழும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 6
- 840 நோயை அறுக்கும் பெருமருந்தை நோக்கற் கரிய நுண்மைதனைத்
தூய விடைமேல் வரும்நமது சொந்தத் துணையைத் தோற்றுவிக்கும்
ஆய வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
சேய அயன்மால் நாடரிதாம் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 7
- 841 எண்ண இனிய இன்னமுதை இன்பக் கருணைப் பெருங்கடலை
உண்ண முடியாச் செழுந்தேனை ஒருமால் விடைமேல் காட்டுவிக்கும்
அண்ண வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
திண்ண மளிக்கும் திறம்அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 8
- 842 சிந்தா மணியை நாம்பலநாள் தேடி எடுத்த செல்வமதை
இந்தார் வேணி முடிக்கனியை இன்றே விடைமேல் வரச்செயும்காண்
அந்தோ வினையால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செந்தா மரையோன் தொழுதேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே 9
- 843 உள்ளத் தெழுந்த மகிழ்வைநமக் குற்ற துணையை உள்உறவைக்
கொள்ளக் கிடையா மாணிக்கக் கொழுந்தை விடைமேல் கூட்டுவிக்கும்
அள்ளல் துயரால் நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
தெள்ளக் கடலான் புகழ்ந்தேத்தும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 10
- 844 உற்ற இடத்தில் உதவநமக் குடையோர் வைத்த வைப்பதனைக்
கற்ற மனத்தில் புகுங்கருணைக் கனியை விடைமேல் காட்டுவிக்கும்
அற்றம் அடைந்த நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
செற்றம் அகற்றித் திறல் அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே. 11

26. நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 845 சீர்தரு வார்புகழ்ப் பேர்தரு வார்அருள் தேன்தருவார்
ஊர்தரு வார்மதி யுந்தரு வார்கதி யுந்தருவார்
ஏர்தரு வார்தரு வார்ஒற்றி யூர்எம் இறைவர்அன்றி
யார்தரு வார்நெஞ்சு மேஇங்கும் அங்கும் இயம்புகவே. 1
- 846 வாடக்கற் றாய்இஃ தென்னைநெஞ் சேயிசை வாய்ந்தசிந்து
பாடக்கற் றாய்இலை பொய்வேடம் கட்டிப் படிமிசைக்கூத்
தாடக்கற் றாய்இலை அந்தோ பொருள்உனக் கார்தருவார்
நீடக்கற் றார்புகழ் ஒற்றிஎம் மானை நினைஇனியே. 2
- 847 சோடில்லை மேல்வெள்ளைச் சொக்காய் இலைநல்ல சோமன்இல்லை
பாடில்லை கையிற் பணமில்லை தேகப் பருமன்இல்லை
வீடில்லை யாதொரு வீறாப்பும் இல்லை விவாகமது
நாடில்லை நீநெஞ்சு மேளந்த ஆற்றினில் நண்ணினையே.¹⁹ 3
19. சென்னைச் சபாபதி முதலியார் வீட்டுத் திருமண அழைப்புத் தொடர்பாகச் செய்த பாடல் என இது ஒரு தனிப்பாடலாகவும் வழங்குகிறது. தொ.வே 1,2, ச.மு.க பதிப்புகளில் இது இப்பதிகத்தில் சேரவில்லை. ஆ.பா.பதிப்பில் மட்டும் சேர்ந்திருக்கிறது.
- 848 நேரா அழுக்குத் துணியாகில் உன்றனை நேரில்கண்டும்
பாரா தவர்என நிற்பார் உடுத்தது பட்டெனிலோ
வாரா திருப்பதென் வாரும்என் பார்இந்த வஞ்சகர்பால்
சேராது நன்னெஞ்சு மேஒற்றி யூரனைச் சேர்விரைந்தே. 4
- 849 பொய்விரிப் பார்க்குப் பொருள்விரிப் பார்நற் பொருட்பயனாம்
மெய்விரிப் பார்க்கிரு கைவிரிப் பார்பெட்டி மேவுபணப்
பைவிரிப் பார்அல்குற் பைவிரிப் பார்க்கவர் பாற்பரவி
மைவிரிப் பாய்மன மேஎன்கொ லோநின் மதியின்மையே. 5

850 வாழைக் கனிஉண மாட்டாது வானின் வளர்ந்துயர்ந்த
தாழைக் கனிஉணத் தாவுகின் றோரில் சயிலம்பெற்ற
மாழைக் கனிதிகழ் வாமத்தெம் மான்தொண்டர் மாட்டகன்றே
ஏழைக் கனிகர் உளத்தினர் பாற்சென்ற தென்னைநெஞ்சே. 6

851 காயார் சரிகைக் கலிங்கம்உண் டேல்கூக் கலிங்கங்கண்டால்
நீயார்நின் பேர்எது நின்ஊர் எதுநின் நிலையெதுநின்
தாயார்நின் தந்தை எவன்குலம் ஏதென்பர் சாற்றும்அவ்வல்
வாயார் இடஞ்செலல் நெஞ்சே விடைதர வல்லைஅன்றே. 7

எண்சீர்க்²⁰ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

20. அறுசீர். தொ.வே 1,2. எண்சீர். ச.மு.க. ஆ. பா.

852 துட்ட வஞ்சக நெஞ்சக மேஒன்று சொல்லக் கேள்கடல் சூழ்உல கத்திலே
இட்டம் என்கொல் இறையள வேனும்ஓர் இன்பம் இல்லை இடைக்கிடை இன்னலால்
நட்ட மிக்குறல் கண்டுகண் டேங்கினை நாணு கின்றிலை நாய்க்குங் கடையைநீ
பட்ட வன்மைகள் எண்ணில் எனக்குடல் பதைக்கும் உள்ளம் பகீல்என ஏங்குமே. 8

அறுசீர்க்²¹ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

21. எழுசீர். தொ.வே. 1,2 அறுசீர். ச.மு.க. ஆ.பா.

853 பெரியபொருள் எவைக்கும்முதற் பெரும்பொருளாம் அரும்பொருளைப் பேசற்கொண்ணாத்
துரியநிலை அநுபவத்தைச் சுகமயமாய் எங்குமுள்ள தொன்மை தன்னை
அரியபரம் பரமான சிதம்பரத்தே நடம்புரியும் அமுதை அந்தோ
உரியபர கதிஅடைதற் குன்னினையேன் மனனேநீ உய்கு வாயே. 9

854 சொன்னிலைக்கும் பொருணிலைக்கும் தூரியதாய் ஆனந்தச் சுடராய் அன்பர்
தன்னிலைக்கும் சென்னிலைக்கும் அண்மையதாய் அருள்பழுக்கும் தருவாய் என்றும்
முன்னிலைக்கும் நின்னிலைக்கும் காண்பதரிதாய் மூவாத முதலாய்ச் சுத்த
நன்னிலைக்கும் நிலையாய் பசுபதியை மனனேநீ நவின்றி டாயே. 10

855 மண்முகத்தில் பல்விடய வாதனையால் மனனேநீ வருந்தி அந்தோ
புண்முகத்தில் சுவைவிரும்பும் எறும்பெனவா ளாநாளைப் போக்கு கின்றாய்
சண்முகத்தெம் பெருமாளை ஐங்கரனை நடராஜத் தம்பி ரானை
உண்முகத்தில் கருதிஅநு பவமயமாய் இருக்கிலைநின் உணர்ச்சி என்னே. 11

856 மால்எடுத்துக் கொண்டுசுரு மால்ஆகித் திரிந்தும்உளம் மாலாய்ப் பின்னும்
வால்எடுத்துக் கொண்டுநடந் தணிவிடையாய்ச் சமக்கின்றான் மனனே நீஅக்
கால்எடுத்துக் கொண்டுசுமந் திடவிரும்பு கிலைஅந்தோ கருதும் வேதம்
நால்எடுத்துக் கொண்டுமுடி சமப்பதையும் அறிகிலைநின் நலந்தான் என்னே. 12

ஆசிரியத் துறை²²

22. ஆசிரியத் தாழிசை. தொ.வே. 1,2. ச.மு.க.

857 உலகம் ஏத்திநின் றோங்க ஓங்கிய ஒளிகொள் மன்றிடை அளிகொள்மாநடம்
இலகு சேவடிக்கே அன்பு கூர்ந்திலை ஏழை நெஞ்சே
திலக வாணுத லார்க்கு முன்றனை தீமை யேபுரிந் தாய்வி ரிந்தனை
கலக மேகனிந்தாய் என்னை காண்நின் கடைக்க ருத்தே. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

27. அவத்தொழிற் கலைசல்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 858 அணங்கனார் களபத் தனமலைக் கிவரும் அறிவிலேன் என்புகாத் துழலும்
சுணங்கனேன் தனக்குன் திருவருள் கிடைக்கும் சுகமும் உண் டாங்கொலோ அறியேன்
கணங்கள்தேர் காட்டில் எரிஉகந் தாடும் கடவுளே கடவுளர்க் கிறையே
உணங்குவெண் தலைத்தார் புனைதிருப் புயனே ஒற்றியூர் உத்தம தேவே. 1
- 859 தேவரே அயனே திருநெடு மாலே சித்தரே முனிவரே முதலா
யாவரே எனினும் ஐயநின் தன்மை அறிந்திலர் யான்உனை அறிதல்
தாவில்வான் சுடரைக் கண்ணிலி அறியும் தன்மையன் றோபெருந்தவத்தோர்
ஒவில்மா தவம்செய் தோங்குசீர் ஒற்றியூர் அமர்ந் தருள்செயும் ஒன்றே. 2
- 860 ஒன்றுநின் தன்மை அறிந்தில மறைகள் உள்ளம்நொந் திளைக்கின்றதின்னும்
நன்றுநின் தன்மை நான் அறிந் தேத்தல் நாயர சாளல்போல் அன்றோ
சென்றுநின் றடியர் உள்ளகத் தூறும் தெள்ளிய அமுதத்தின் திரட்டே
மன்றுள்நின் றாடும் மாணிக்க மலையே வளங்கொளும் ஒற்றியூர் மணியே. 3
- 861 மணித்தலை நாகம் அனையவெங் கொடியார் வஞ்சக விழியினால்மயங்கிப்
பிணித்தலைக் கொண்டு வருந்திநின் றுழலும்பேதையேற்குன்னருள் உளதோ
கணித்தலை அறியாப் பேர்ஒளிக்குன்றே கண்கள்மூன் றுடையஎன் கண்ணே
அணித்தலை அடியர்க் கருள்திரு வொற்றி அப்பனே செப்பரும்பொருளே. 4
- 862 ஒப்பிலாய் உனது திருவருள் பெறுவான் உன்னிநை கின்றனன் மனமோ
வெப்பில் ஆழ்ந்தெனது மொழிவழி அடையா வேதனைக் கிடங்கொடுத்துழன்ற
இப்பரி சானால் என்செய்வேன் எனியேன் எவ்வணம் நின் அருள்கிடைக்கும்
துப்புர வொழிந்தோர் உள்ளகத்தோங்கும் சோதியே ஒற்றியூர்த்துணையே. 5

- 863 துணையிலேன் நினது திருவடி அல்லால் துட்டனேன் எனினும் என் தன்னை இணையிலாய் உனது தொண்டர்தம் தொண்டன் எனச்செயல் நின்அருள் இயல்பே அணையிலா தன்பர் உள்ளகத் தோங்கும் ஆனந்த வெள்ளமே அரசே பணையில்வா ளைகள்பாய் ஒற்றியம் பதியில் பரிந்தமர்ந் தருள்செயும் பரமே. 6
- 864 பரிந்துநின் றுலக வாழ்க்கையில் உழலும் பரிசொழிந் தென்மலக் கங்குல் இரிந்திட நினது திருவருள் புரியா திருத்தியேல் என்செய்வேன் எனியேன் எரிந்திட எயில்முன் றழற்றிய நுதற்கண் எந்தையே எனக்குறுந் துணையே விரிந்தபூம் பொழில்சூழ் ஒற்றியம் பதியில் மேவிய வித்தக வாழ்வே. 7
- 865 வாழ்வது நின்றன் அடியரோ டன்றி மற்றும் ஓர் வெற்றருள் வாழேன் தாழ்வது நினது தாட்கலான் மற்றைத் தாட்கெலாம் சரண் எனத் தாழேன் சூழ்வது நினது திருத்தளி அல்லால் சூழ்கிலேன் தொண்டனேன் தன்னை ஆள்வது கருதின் அன்றிஎன் செய்கேன் ஐயனே ஒற்றியூர் அரசே. 8
- 866 ஐயனே மாலும் அயனும்நின் றறியா அப்பனே ஒற்றியூர் அரசே மெய்யனே நினது திருவருள் விழைந்தேன் விழைவினை முடிப்பையோ அன்றிப் பொய்யனேன் தன்மைக் கடாதது கருதிப் பொன்அருள் செயாதிருப் பாயோ கையனேன் ஒன்றும் அறிந்திலேன் என்னைக் காத்தருள் செய்வதுன் கடனே. 9
- 867 செய்வதுன் கடன்காண் சிவபெரு மானே திருவொற்றி யூர்வருந் தேனே உய்வதென் கடன்காண் அன்றிஒன் றில்லை உலகெலாம் உடையநா யகனே நைவதென் நெஞ்சம் என்செய்கேன் நினது நல்அருள் பெறாவிடில் என்னை வைவதுன் அடியர் அன்றிஇவ் வுலக வாழ்க்கையில் வரும்பொலாஅணங்கே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. நாள் அவத்து அலைசல்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 868 இன்றிருந் தவரை நாளைஇவ் வுலகில் இருந்திடக் கண்டிலேம் ஆஆ
என்றிருந் தவத்தோர் அரற்றுக்கின் றனரால் ஏழையேன் உண்டுடுத் தவமே
சென்றிருந் துறங்கி விழிப்பதே அல்லால் செய்வன செய்கிலேன் அந்தோ
மன்றிருந் தோங்கும் மணிச்சுடர் ஒளியே வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே. 1
- 869 தாவியே இயமன் தமர்வரும் அந்நாள் சம்புநின் திருவருள் அடையாப்
பாவியேன் செய்வ தென்னெ நெஞ்சம் பதைபதைத் துருகுகின் றனன்காண்
கூவியே எனக்குன் அருள்தரின் அல்லால் கொடியனேன் உய்வகைக அறியேன்
வாவிஏர் பெறப்பூஞ் சோலைசூழ்ந் தோங்கி வளம்பெறும் ஒற்றியூர் வாழ்வே. 2
- 870 நீரின்மேல் எழுதும் எழுத்தினும் விரைந்து நிலைபடா உடம்பினை ஒம்பிப்
பாரின்மேல் அலையும் பாவியேன் தனக்குப் பரிந்தருள் பாலியாய் என்னில்
காரின்மேல் வரல்போல் கடாமிசை வரும்அக் காலன்வந் திடில்து செய்வேன்
வாரின்மேல் வளரும் திருமுலை மலையாள் மணாளனே ஒற்றியூர் வாழ்வே. 3
- 871 கருங்கணம் சூழக் கசியும்இவ் வுடலம் கருதும்இக் கணமிருந் ததுதான்
வருங்கணம் ஏதாய் முடியுமோ ஐயோ வஞ்சனேன் என்செய வல்லேன்
பெருங்கணம் சூழ வடவனத் தாடும் பித்தனே உத்தம தவத்தோர்
மருங்கண வுறநின் றரகர எனுஞ்சொல் வான்புகும் ஒற்றியூர் வாழ்வே. 4
- 872 கன்னியர் அளகக் காட்டிடை உழன்ற கல்மனக் குரங்கினேன் தனைநீ
அன்னியன் என்றே கழித்திடில் உனக்கிங் கார்சொல வல்லவர் ஐயா
என்னியல் அறியேன் நமன்தமர் வருநாள் என்செய்வேன் என்செய்வேன் அந்தோ
மன்னிய வன்னி மலர்ச்சடை மருந்தே வளங்கொளும் ஒற்றியூர் வாழ்வே. 5

- 873 பசிக்குண வழன்றுன் பாததா மரைையைப் பாடுதல் ஒழிந்துநீர்ப் பொறிபோல் நசிக்கும்இவ்வுடலை நம்பினேன் என்னை நமந்தமர் வருத்தில்என்செய்கேன் விசிக்கும்நல் அரவக்கச்சினோய் நினது மெய்அருள் அலதொன்றும் விரும்பேன் வசிக்கும்நல் தவத்தோர்க் கருள்செயலங்கி வளம்பெறும் ஒற்றியூர் வாழ்வே. 6
- 874 கான்றசோ றருந்தும் சுணங்கனின் பலநாள் கண்டபுன் சுகத்தையே விரும்பும் நான்றநெஞ் சுகனேன் நமந்தமர் வருநாள் நாணுவ தன்றிஎன் செய்கேன் சான்றவர் மதிக்கும் நின்திரு வருள்தான் சார்ந்திடில் தருக்குவன் ஐயா மான்தனிக் கரத்தெம் வள்ளலே என்னை வாழ்விக்கும் ஒற்றியூர் வாழ்வே. 7
- 875 மடிக்குறும் நீர்மேல் எழுத்தினுக் கிடவே மைவடித் தெடுக்குநர் போல நொடிக்குளே மறையும் உடம்பினை வளர்க்க நொந்தனன் நொந்ததும் அல்லால் படிக்குளே மனத்தால் பரிவுறு கின்றேன் பாவியேன் தனக்கருள் புரியாய் வடிக்குறும் தமிழ்கொண் டன்பருக் கருளும் வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே. 8
- 876 அங்கைகையில் புண்போல் உலகவாழ் வனைத்தும் அழிதரக் கண்டுநெஞ் சயர்ந்தே பங்கமுற் றலைவ தன்றிநின் கமல பாதத்தைப் பற்றிலேன் அந்தோ இங்கெனை நிகரும் ஏழையார் எனக்குன் இன்னருள் எவ்வணம் அருள்வாய் மங்கையோர் புடைகொள் வள்ளலே அழியா வளங்கொளும் ஒற்றியூர் வாழ்வே. 9
- 877 கணத்தினில் உலகம் அழிதரக் கண்டும் கண்ணிலார் போல்கிடந் துழைக்கும் குணத்தினில் கொடியேன் தனக்குநின் அருள்தான் கூடுவ தெவ்வணம் அறியேன் பணத்தினில் பொலியும் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனே பிரமன்மால் அறியா வணத்தினால் நின்ற மாணிக்கச் சுடரே வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

29. நெஞ்சைத் தேற்றல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

878 சென்று வஞ்சர்தம் புறங்கடை நின்று
திகைக்க எண்ணும்என் திறன்இலா நெஞ்சே
ஒன்றும் அஞ்சலை என்னுடன் கூடி
ஒற்றி யூர்க்கின்று வருதியேல் அங்கு
மன்றுள் மேவிய வள்ளலார் மகிழ்ந்து
வாழ்கின் றார்அவர் மலரடி வணங்கி
நன்று வேண்டிய யாவையும் வாங்கி
நல்கு வேன்எனை நம்புதி மிகவே.

1

879 தீது வேண்டிய சிறியர்தம் மனையில்
சென்று நின்றுநீ திகைத்திடல் நெஞ்சே
யாது வேண்டுதி வருதிஎன் னுடனே
யாணர் மேவிய ஒற்றியூர் அகத்து
மாது வேண்டிய நடனநா யகனார்
வள்ள லார்அங்கு வாழ்கின்றார் கண்டாய்
ஈது வேண்டிய தென்னுமுன் அளிப்பார்
ஏற்று வாங்கிநான் ஈகுவன் உனக்கே.

2

880 இரக்கின் றோர்களுக் கில்லைஎன் னார்பால்
இரத்தல் ஈதலாம் எனல்உணர்ந் திலையே²³
கரக்கின் றோர்களைக் கனவினும் நினையேல்
கருதி வந்தவர் கடியவர் எனினும்
புரக்கின் றோர்மலர்ப் புரிசடை உடையார்
பூத நாயகர் பொன்மலைச் சிலையார்
உரக்குன் றோர்திரு வொற்றியூர்க் கேகி
உன்னி ஏற்குதும் உறுதிஎன் நெஞ்சே.

3

23. ஈண்டு மேற்கொண்ட குறட்பா.

இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்

கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு. 1054 (106 - இரவு - 4)

- 881 கல்லின் நெஞ்சர்பால் கலங்கல்என் நெஞ்சே
கருதி வேண்டிய தியாதது கேண்மோ
சொல்லின் ஓங்கிய சுந்தரப் பெருமான்
சோலைசூழ் ஒற்றித் தொன்னகர்ப் பெருமான்
அல்லின் ஓங்கிய கண்டத்தெம் பெருமான்
அயனும் மாலும்நின் றறிவரும் பெருமான்
வல்லை ஈசுவான் ஈசுவ தெல்லாம்
வாங்கி ஈசுவேன் வருதிஎன் னுடனே. 4
- 882 இலவு காக்கின்ற கிள்ளைபோல் உழன்றாய்
என்னை நின்மதி ஏழைநீ நெஞ்சே
பலவு வாழைமாக் கனிகனிந் திழியும்
பணைகொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
நிலவு வெண்மதிச் சடையுடை அழகர்
நிறைய மேனியில் நிகழ்ந்தநீற் றழகர்
குலவு கின்றனர் வேண்டிய எல்லாம்
கொடுப்பர் வாங்கிநான் கொடுப்பன்உன் தனக்கே. 5
- 883 மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ
மால வன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ
அன்ன ஊர்திபோல் ஆகவேண் டினையோ
அமையும் இந்திரன் ஆகவேண் டினையோ
என்ன வேண்டினும் தடையிலை நெஞ்சே
இன்று வாங்கிநான் ஈசுவன் உனக்கே
வன்னி அஞ்சடை எம்பிரான் ஒற்றி
வளங்கொள் ஊரிடை வருதிஎன் னுடனே. 6
- 884 மறப்பி லாச்சிவ யோகம்வேண் டுகினும்
வழுத்த ரும்பெரு வாழ்வுவேண் டுகினும்
இறப்பி லாதின்னும் இருக்கவேண் டுகினும்
யாது வேண்டினும் ஈசுவன் உனக்கே
பிறப்பி லான்எங்கள் பரசிவ பெருமான்
பித்தன் என்றுநீ பெயர்ந்திடல் நெஞ்சே
வறப்பி லான்அருட் கடல்அவன் அமர்ந்து
வாழும் ஒற்றியின் வருதிஎன் னுடனே. 7

885 காலம் செல்கின்ற தறிந்திலை போலும்
காலன் வந்திடில் காரியம் இலைகாண்
நீலம் செல்கின்ற மிடற்றினார் கரத்தில்
நிமிர்ந்த வெண்ணெருப் பேந்திய நிமலர்
ஏலம் செல்கின்ற குழலிஓர் புடையார்
இருக்கும் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
ஞாலம் செல்கின்ற துயர்கெட வரங்கள்
நல்கு வார்அவை நல்குவன் உனக்கே.

8

886 சென்று நீபுகும் வழியெலாம் உன்னைத்
தேட என்வசம் அல்லஎன் நெஞ்சே
இன்ற ரைக்கணம் எங்கும்நேர்ந் தோடா
தியல்கொள் ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
அன்று வானவர் உயிர்பெற நஞ்சம்
அருந்தி நின்றஎம் அண்ணலார் இடத்தே
நின்று வேண்டிய யாவையும் உனக்கு
நிகழ வாங்கிநான் ஈகுவன் அன்றே.

9

887 கெடுக்கும் வண்ணமே பலர்உனக் குறுதி
கிளத்து வார்அவர் கெடுமொழி கேளேல்
அடுக்கும் வண்ணமே சொல்கின்றேன் எனைநீ
அம்மை இம்மையும் அகன்றிடா மையினால்
தடுக்கும் வண்ணமே செய்திடேல் ஒற்றித்
தலத்தி னுக்கின்றென் றன்னுடன் வருதி
மடுக்கும் வண்ணமே வேண்டிய எல்லாம்
வாங்கி ஈகுவன் வாழ்திஎன் நெஞ்சே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

30. நெஞ்சறை கூவல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 888 கண்கள் மூன்றினார் கறைமணி மிடற்றார்
கங்கை நாயகர் மங்கைபங் குடையார்
பண்கள் நீடிய பாடலார் மன்றில்
பாத நீடிய பங்கயப் பதத்தார்
ஒண்கண் மாதரார் நடம்பயில் ஒற்றி
யூர்அ மர்ந்துவாழ் வற்றவர்க் கேநம்
மண்கொண் மாலைபோம் வண்ணம்நல் தமிழ்ப்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே. 1
- 889 கரிய மாலன்று கரியமா வாகிக்
கலங்க நின்றபொன் கழல்புனை பதத்தார்
பெரிய அண்டங்கள் யாவையும் படைத்தும்
பித்தர் என்னும்அப் பேர்தனை அகலார்
உரிய சீர்கொளும் ஒற்றியூர் அமர்ந்தார்
உம்பர் நாயகர் தம்புயம் புனைய
வரிய கன்றநன் மலர்கொடு தெரிந்து
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே. 2
- 890 திருவின் நாயகன் கைப்படை பெறுவான்
திருக்கண் சாத்திய திருமலர்ப் பதத்தார்
கருவின் நின்றஎம் போல்பவர் தம்மைக்
காத்த ளிப்பதே கடன்எனக் கொண்டார்
உருவின் நின்றவர் அருஎன நின்றோர்
ஒற்றி யூரிடை உற்றனர் அவர்க்கு
மருவின் நின்றநன் மணங்கொளும் மலர்ப்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே. 3

891 கரும்பைந் நாகணைக் கடவுள்நான் முகன்வான்
கடவுள் ஆதியர் கலகங்கள் தவிர்ப்பான்
துரும்பை நாட்டிஓர் விஞ்சையன் போலத்
தோன்றி நின்றவர் துரிசறுத் திட்டோன்
தரும்பைம் பூம்பொழில் ஒற்றியூர் இடத்துத்
தலங்கொண் டார்அவர் தமக்குநாம் மகிழ்ந்து
வரும்பைஞ் சீர்த்தமிழ் மாலையோ டணிபூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

4

892 வதன நான்குடை மலரவன் சிரத்தை
வாங்கி ஓர்கையில் வைத்தநம் பெருமான்
நிதன²⁴ நெஞ்சகர்க் கருள்தரும் கருணா
நிதிய மாகிய நின்மலப் பெருமான்
சுதன மங்கையர் நடம்செயும் ஒற்றித்
தூய னால்அவர் துணைத்திருத் தோட்கு
மதன இன்தமிழ் மாலையோ டண்பூ
மாலை சூட்டுதும் வருதிஎன் மனனே.

5

24. நிதன - உருகுகின்ற ச.மு.க.

893 கஞ்சன் அங்கொரு விஞ்சனம் ஆகிக்
காலில் போந்துமுன் காணரு முடியார்
அஞ்ச னம்கொளும் நெடுங்கணாள் எங்கள்
அம்மை காணநின் றாடிய பதத்தார்
செஞ்சொன் மாதவர் புகழ்திரு வெற்றித்
தேவர் காண்அவர் திருமுடிக் காட்ட
மஞ்ச னங்கொடு வருதும்என் மொழியை
மறாது நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

6

894 சூழு மாலயன் பெண்ணுரு எடுத்துத்
தொழும்பு செய்திடத் தோன்றிநின் றவனைப்
போழும் வண்ணமே வடுகனுக் கருளும்
பூத நாதர்நற் பூரணா னந்தர்
தாழும் தன்மையோர் உயர்வுறச் செய்யும்
தகையர் ஒற்றியூர்த் தலத்தினர் அவர்தாம்
வாழும் கோயிற்குத் திருவல கிடுவோம்
மகிழ்வு கொண்டுடன் வருதிஎன் மனனே.

7

895 விதியும் மாலுமுன் வேறுரு எடுத்து
மேலும் கீழுமாய் விரும்புற நின்றோர்
நதியும் கொன்றையும் நாகமும் பிறையும்
நண்ணி ஓங்கிய புண்ணியச் சடையார்
பதியு நாமங்கள் அனந்தமுற் றுடையார்
பணைகொள் ஒற்றியூர்ப் பரமர்கா ணவர்தாம்
வதியும் கோயிற்குத் திருவிளக் கிடுவோம்
வாழ்க நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

8

896 குளங்கொள் கண்ணினார் குற்றமே செயினும்
குணமென் றேஅதைக் கொண்டருள் புரிவோர்
உளங்கொள் அன்பர்தம் உள்ளகத் திருப்போர்
ஒற்றி யூரிடம் பற்றிய புனிதர்
களங்கொள் கண்டரெண் தோளர்கங் காளர்
கல்லை வில்எனக் கண்டவர் அவர்தம்
வளங்கொள் கோயிற்குத் திருமெழுக் கிடுவோம்
வாழ்க நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

9

897 பணிகொள் மார்பினர் பாகன மொழியாள்
பாகர் காலனைப் பாற்றிய பதத்தார்
திணிகொள் வன்மத மலைஉரி போர்த்தோர்
தேவர் நாயகர் திங்களம் சடையார்
அணிகொள் ஒற்றியூர் அமர்ந்திடும் தியாகர்
அழகர் அங்கவர் அமைந்துவீற்றிருக்கும்
மணிகொள் கோயிற்குத் திருப்பணி செய்தும்
வாழ்க நீஉடன் வருதிஎன் மனனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

31. பற்றின் திறம் பகர்தல்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 898 வாணரை விடையூர் வரதனை ஒற்றி வாணனை மலிகடல் விடமாம்
ஊணனை அடியேம் உளத்தனை எல்லாம் உடையனை உள்கிநின் றேத்தா
வீணரை மடமை விழலரை மரட்ட வேடரை மூடரை நெஞ்சக்
கோணரைமுருட்டுக் குறும்பரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே. 1
- 899 மூவரை அளித்த முதல்வனை முக்கண் மூர்த்தியைத் தீர்த்தனைப் பெரிய
தேவரைக் காத்த செல்வனை ஒற்றித் தியாகனை நினைந்துநின் றேத்தாப்
பாவரை வரையாப் படிற்றரை வாதப் பதடரைச் சிதடரைப் பகைசேர்
கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே. 2
- 900 அண்டனை எண்தோள் அத்தனை ஒற்றி அப்பனை ஐயனை நீல
கண்டனை அடியர் கருத்தனைப் பூத கணத்தனைக் கருதிநின் றேத்தா
மிண்டரைப் பின்றா வெளிற்றரைவலிய வேற்றரைச் சீற்றரைப் பாபக்
குண்டரை வஞ்சக் குடியரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே. 3
- 901 நாதனைப் பொதுவில் நடத்தனை எவர்க்கும் நல்லனை வல்லனைச் சாம
கீதனை ஒற்றிக் கிறைவனை எங்கள் கேள்வனைக் கிளர்ந்துநின் றேத்தாத்
தீதரை நரகச் செக்கரை வஞ்சத் திருட்டரை மருட்டரைத் தொலையாக்
கோதரைக் கொலைசெய் கோட்டரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே. 4
- 902 நம்பனை அழியா நலத்தனை எங்கள் நாதனை நீதனைக் கச்சிக்
கம்பனை ஒற்றிக் கங்கைவே ணியனைக் கருத்தனைக் கருதிநின் றேத்தா
வம்பரை ஊத்தை வாயரைக் கபட மாயரைப் பேயரை எட்டிக்
கொம்பரைப் பொல்லாக் கோளரைக் கண்டால் கூசுவ கூசுவ விழியே. 5

- 903 சடையனை எவர்க்கும் தலைவனைக் கொன்றைத் தாரனைச் சராசர சடத்துள்
உடையனை ஒற்றி ஊரனை மூவர் உச்சனை உள்கிநின் றேத்தாக்
கடையரைப் பழைய கயவரைப் புரட்டுக் கடியரைக் கடியரைக் கலக
நடையரை உலக நசையரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 6
- 904 கஞ்சனைச் சிரங்கொய் கரத்தனை மூன்று கண்ணனைக் கண்ணனைக் காத்த
தஞ்சனை ஒற்றித் தலத்தனைச் சைவத் தலைவனைத் தாழ்ந்துநின் றேத்தா
வஞ்சரைக் கடைய மடையரைக் காம மனத்தரைச் சினத்தரை வலிய
நஞ்சரை இழிந்த நரகரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 7
- 905 தாமனை மழுமான் தரித்தசெங் கரனைத் தகையனைச் சங்கரன் தன்னைச்
சேமனை ஒற்றித் தியாகனைச் சிவனைத் தேவனைத் தேர்ந்துநின் றேத்தா
ஊமரைநீண்ட ஒதியரைப் புதிய ஒட்டரைத் துட்டரைப் பகைகொள்
நாமரை நரக நாடரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 8
- 906 ஈசனைத் தாயில் இனியனை ஒற்றி இன்பனை அன்பனை அழியாத்
தேசனைத் தலைமைத் தேவனை ஞானச் சிறப்பனைச் சேர்ந்துநின் றேத்தா
நீசரை நாண்இல் நெட்டரை நரக நேயரைத் தீயரைத் தரும
நாசரை ஒழியா நட்டரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 9
- 907 நித்தனைத் தூய நிமலனைப் புலியூர் நிருத்தனை ஒருத்தனை வாய்மைச்
சுத்தனை ஒற்றித் தலம்வளர் ஞான சுகத்தனைச் சூழ்ந்துநின் றேத்தா
மத்தரைச் சமண வாதரைத் தேர வறியரை முறியரை வைண
நத்தரைச் சுணங்க நாவரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

32. அடிமைத் திறத் தலைசல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 908 தேவர் அறியார் மால்அறியான் திசைமா முகத்தோன் தான்அறியான்
யாவர் அறியார் திருஒற்றி யப்பா அடியேன் யாதறிவேன்
மூவர் திருப்பாட் டினுக்கிசைந்தே முதிர்ந்தீம் பாலும் முக்கனியும்
காவல் அமுதும் நறுந்தேனும் கைப்ப இனிக்கும் நின்புகழே. 1
- 909 புகழே விரும்பிப் புலன்இழந்தேன் போந்துன் பதத்தைப் போற்றுகிலேன்
இகழேன் எனைநான் ஒற்றியப்பா என்னை மதித்தேன் இருள்மனத்தேன்
திகழ்ஏழ் உலகில் எனைப்போல்ஓர் சிறியர் அறியேன் தீவினையை
அகழேன்எனினும் எனையாளா தகற்றல் அருளுக் கழகன்றே. 2
- 910 அன்றும் அறியார் மாதவரும் அயனும் மாலும் நின்நிலையை
இன்றும் அறியார் அன்றியவர் என்றும் அறியார் என்னில்ஒரு
நன்றும் அறியேன் நாயடியேன் நான்எப்படிதான் அறிவேனோ
ஒன்றும் நெறிஏ தொற்றியப்பா ஒப்பார் இல்லா உத்தமனே. 3
- 911 ஒப்பார் இல்லா ஒற்றியப்பா உன்னை மறந்தேன் மாதர்கள்தம்
வெப்பார் குழியில் கண்மூடி விழுந்தேன் எழுந்தும் விரைகின்றேன்
இப்பார் நடையில் களித்தவரை ஈர்த்துக் கொடுபோய்ச் செக்கிலிடு
விப்பார் நமனார் என்பதைநான் நினையா தறிவை விடுத்தேனே. 4
- 912 விடுத்தேன் தவத்தோர் நெறிதன்னை வியந்தேன் உலக வெந்நெறியை
மடுத்தேன் துன்ப வாரிதனை வஞ்ச மனத்தர் மாட்டுறவை
அடுத்தேன் ஒற்றி யப்பாஉன் அடியை நினையேன் அலமந்தேன்
படுத்தே நமன்செக் கிடும்போது படிறேன் யாது படுவேனோ. 5

- 913 படுவேன் அல்லேன் நமன்தமரால் பரிவேன் அல்லேன் பரமநினை
விடுவேன் அல்லேன் என்னையும்நீ விடுவாய் அல்லை இனிச்சிறிதும்
கெடுவேன் அல்லேன் சிறியார்சொல் கேட்பேன் அல்லேன் தருமநெறி
அடுவேன் அல்லேன் திருஒற்றி யப்பா உன்றன் அருள்உண்டே. 6
- 914 உண்டோ எனைப்போல் மதிஇழந்தோர் ஒற்றி யப்பா உன்னுடைய
திண்டோள் இலங்கும் திருநீற்றைக் காண விரும்பேன் சேர்ந்தேத்தேன்
எண்தோள் உடையாய் என்றிரங்கேன் இறையும் திரும்பேன் இவ்வறிவைக்
கொண்டே உனைநான் கூடுவன்றின் குறிப்பே தொன்றும் அறியேனே. 7
- 915 அறியேன் உன்தன் புகழ்ப்பெருமை அண்ணா ஒற்றி யப்பாநான்
சிறியேன் எனினும் நினைஅன்றித் தெளியேன் மற்றோர் தேவர்தமை
வெறியேன் பிழையைக் குறித்தெனைக்கை விட்டால் என்செய்வேன்அடியேன்
நெறியே தருதல் நின்கடன்காண் நின்னைப் பணிதல் என்கடனே. 8
- 916 கடனே அடியர் தமைக்காத்தல் என்றால் கடையேன் அடியன்அன்றோ
உடன்றேர் பிணியும் ஒழித்திலைஎன் உள்ளத் துயரும் தவிர்த்திலையே
விடன்றேர் கண்டத் தின்னமுதே வேத முடியில் விளங்கொளியே
அடன்றர் விடையாய் திருஒற்றி யப்பா உனைநான் அயர்ந்திலனே. 9
- 917 இலனே மற்றோர் துணைசிறிதும் என்னே காமம் எனும்கடலில்
மலனேன் வருந்தக் கண்டிருத்தல் மணியே அருளின் மரபன்றே
அலனே அயலான் அடியேன்நான் ஐயாஒற்றி யப்பாநல்
நலனேர் தில்லை அம்பலத்தில் நடிக்கும் பதமே நாடினனே. 10
- 918 நாடி அலுத்தேன் என்அளவோ நம்பா மன்றுள் நன்குநடம்
ஆடி மகிழும் திருஒற்றி அப்பா உன்தன் அருட்புகழைக்
கோடி அளவில் ஒருகூறும் குணித்தார் இன்றி ஆங்காங்கும்
தேடி அளந்தும் தெளிந்திலரே திருமால் முதலாம் தேவர்களே. 11

33. ஆனந்தப் பதிகம்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 919 குடிகொள் மலஞ்சூழ் நவவாயிற் கூட்டைக் காத்துக் குணமிலியாய்ப்
படிகொள் நடையில் பரதவிக்கும் பாவி யேனைப் பரிந்தருளிப்
பொடிகொள் வெள்ளைப் பூச்சணிந்த பொன்னே உன்னைப் போற்றிஒற்றிக்
கடிகொள் நகர்க்கு வரச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 1
- 920 சாதல் பிறத்தல் எனும்கடலில் தாழ்ந்து கரைகா ணாதமுந்தி
ஈதல் இரக்கம் எள்அளவும் இல்லா தலையும் என்றனைநீ
ஓதல் அறிவித் துணர்வறிவித் தொற்றி யூர்ச்சென் றுனைப்பாடக்
காதல் அறிவித் தாண்டதற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 2
- 921 அற்ப அளவும் நிச்சயிக்கல் ஆகா உடம்பை அருமைசெய்து
நிற்ப தலதுன் பொன் அடியை நினையாக் கொடிய நீலன்எனைச்
சற்ப அணியாய் நின்றன்ஒற்றித் தலத்தைச் சார்ந்து நிற்புகழைக்
கற்ப அருள்செய் தனைஅதற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 3
- 922 உண்டு வறிய ஒதிபோல உடம்பை வளர்த்தான் ஊதியமே
கொண்டு காக்கைக் கிரையாகக் கொடுக்க நினைக்கும் கொடியன் எனை
விண்டு அறியா நிற்புகழை விரும்பி ஒற்றி யூரில்நினைக்
கண்டு வணங்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 4
- 923 நாய்க்கும் எனக்கும் ஒப்பாரி நாடி அதற்கு விருந்திடுவான்
வாய்க்கும் ஒதிபோல் பொய்உடலை வளர்க்க நினைக்கும் வஞ்சன்எனை
ஆய்க்கும் இனிய அப்பாஉன் ஒற்றி யூரை அடைந்திருளைக்
காய்க்கும் வண்ணம் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 5

- 924 குருதி நிறைந்த குறுங்குடத்தைக் கொண்டோன் வழியில் சென்றிடவா
யெருதின் மனத்தேன் சுமந்துநலம் இழந்து திரியும் எய்ப்பொழிய
வருதி எனவே வழிஅருளி ஒற்றி யூர்க்கு வந்துன்னைக்
கருதி வணங்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 6
- 925 பாவம் எனும்ஓர் பெருஞ்சரக்குப் பையை எடுத்துப் பண்பறியாக்
கோவம் எனும்ஓர் குரங்காட்டும் கொடியேன் தன்னைப் பொருட்படுத்தித்
தேவர் அமுதே சிவனேநின் திருத்தாள் ஏத்த ஒற்றினும்
காவல் நகரம் வரச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 7
- 926 பொள்ளற் குடத்தின் புலால்உடம்பைப் போற்றி வளர்த்துப் புலன் இழந்தே
துள்ளற் கெழுந்த மனத்துடனே துள்ளி அலைந்த துட்டன் எனை
உள்ளற் கறிவு தந்துன்றன் ஒற்றி யூர்க்கு வந்துவினைக்
கள்ளப் பகைநீக் கிடச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 8
- 927 கூட்டும் எலும்பால் தசையதனால் கோலும் பொல்லாக் கூரைதனை
நாட்டும் பரம வீடெனவே நண்ணி மகிழ்ந்த நாயேனை
ஊட்டுந் தாய்போல் உவந்துன்றன் ஒற்றி யூர்வந் துறநினைவு
காட்டுங் கருணை செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 9
- 928 ஊணத் துணர்ந்த பழுமரம்போல் ஒதிபோல் துன்பைத் தாங்குகின்ற
தூணத் தலம்போல் சோரிமிகும் தோலை வளர்த்த சுணங்கன் எனை
மாணப் பரிவால் அருட்சிந்தா மணியே உன்றன் ஒற்றிநகர்
காணப் பணித்த அருளினுக்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 10
- 929 புண்ணும் வழும்பும் புலால்நீரும் புழுவும் பொதிந்த பொதிபோல
நண்ணுங் கொடிய நடைமனையை நான்என் றுளறும் நாயேனை
உண்ணும் அமுதே நீஅமர்ந்த ஒற்றி யூர்கண் டென்மனமும்
கண்ணுங் களிக்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 11

34. அவல மதிக்கு அலைசல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க்²⁵ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

25. எழுசீர். தொ. வே, 1,2. பொ.சு., பி.இரா, அறுசீர். ச.மு.க. ஆ.பா.

- 930 மண்ணை மனத்துப் பாவியன்யான் மடவார் உள்ளே வதிந்தளிந்த
புண்ணை மதித்துப் புகுகின்றேன் போதம் இழந்தேன் புண்ணியனே
எண்ண இனிய நின்புகழை ஏத்தேன் ஒதிபோல் இருக்கின்றேன்
தண்நல் அமுதே நீஎன்னைத் தடுத்திங் காளத் தக்கதுவே. 1
- 931 தக்க தறியேன் வெறியேன்நான் சண்ட மடவார் தம்முலைதோய்
துக்கம் அதனைச் சுகம் என்றே துணிந்தேன் என்னைத் தொழும்பன்எனில்
மிக்க அடியார் என்சொல்லார் விண்ணோர் மண்ணோர் என்புகலார்
செக்கர் நிறத்துப் பொன்மேனித் திருநீற் றொளிசேர் செங்கரும்பே. 2
- 932 கரும்பே ஒற்றி யூர்அமர்ந்த கனியே உன்தன் கழல்அடியை
விரும்பேன் அடியார் அடித்தொண்டில் மேவேன் பொல்லா விடமனைய
பெரும்பேய் மாதர் பிணக்குழியில் பேதை மனம்போந் திடச்சூறைத்
துரும்பே என்னச் சுழல்கின்றேன் துணையொன் றறியேன் துனியேனே. 3
- 933 துனியே பிறத்தற் கேதுஎனும் துட்ட மடவார் உள்ததும்பும்
பனிஏய் மலம்கூழ் முடைநாற்றப் பாழும் குழிக்கே வீழ்ந்திளைத்தேன்
இனிஏ துறுமோ என்செய்கேன் எளியேன் தனைநீ ஏன்றுகொளாய்
கனியே கருணைக் கடலேஎன் கண்ணே ஒற்றிக் காவலனே. 4
- 934 வலமே உடையார் நின்கருணை வாய்ந்து வாழ்ந்தார் வஞ்சகனேன்
மலமே உடையேன் ஆதலினால் மாதர் எனும்பேய் வாக்கும் உவர்ச்
சலமே ஒழுக்குப் பொத்தரிடைச் சாய்ந்து தளர்ந்தேன் சார்பறியேன்
நலமே ஒற்றி நாடுடையாய் நாயேன் உய்யும் நாள்என்றோ. 5

- 935 நாளை வருவ தறியேன்நான் நஞ்சம் அனைய நங்கையர்தம்
ஆளை அழுத்தும் நீர்க்குழியில் அழுந்தி அழுந்தி எழுந்தலைந்தேன்
கோளை அகற்றி நின்அடக்கே கூடும் வண்ணம் குறிப்பாயோ
வேளை எரித்த மெய்ஞ்ஞான விளக்கே முத்தி வித்தகமே. 6
- 936 முத்தி முதலே முக்கணுடை மூரிக் கரும்பே நிற்பதத்தில்
பத்தி முதலே இல்லாதேன் பரம சுகத்தில் படிவேனோ
எத்தி அழைக்கும் கருங்கண்ணார் இடைக்குள் பிளந்த வெடிப்பதனில்
தத்தி விழுந்தேன் எழுவேனேல் தள்ளா நின்ற தென்மனமே. 7
- 937 மனமே முன்னர் வழிகாட்டப் பின்னே சென்று மங்கையர்தம்
தனமே என்னும் மலைஏறிப் பார்த்தேன் இருண்ட சலதிஒன்று
முனமே தோன்ற மதிமயங்கி விழுந்தேன் எழுவான் முயலுகின்றேன்
இனமே என்னை நீஅன்றி எடுப்பார் இல்லை என்அரசே. 8
- 938 என்னைக் கொடுத்தேன் பெண்பேய்கட் கின்பம் எனவே எனக்கவர்நோய்
தன்னைக் கொடுத்தார் நான்அந்தோ தளர்ந்து நின்றேன் அல்லதுசெம்
பொன்னைக் கொடுத்தும் பெறாரிய பொருளே உன்னைப் போற்றுகிலேன்
இன்னல் கொடுத்த பவமுடையேன் எற்றுக் கிவண்நிற் கின்றேனே. 9
- 939 எற்றுக் கடியர் நின்றதுநின் இணைத்தாள் மலரை ஏத்தஅன்றோ
மற்றிக் கொடியேன் அஃதின்றி மடவார் இடைவாய் மணிப்பாம்பின்
புற்றுக் குழன்றேன் என்னேஎன் புந்தி எவர்க்குப் புகல்வேனே
கற்றுத் தெளிந்தோர் புகழ் ஒற்றிக் கண்ணார்ந் தோங்கும் கற்பகமே. 10
- 940 ஓங்கும் பொருளே திருஒற்றி யூர்வாழ் அரசே உனைத்துதியேன்
தீங்கும் புழுவும் சிலைநீரும் சீழும் வழம்பும் சேர்ந்தலைக்கத்
தூங்கும் மடவார் புலைநாற்றத் தூம்பில் நுழையும் சூதகனேன்
வாங்கும் பவம்தீர்த் தருள்வதுநின் கடன்காண் இந்த மண்ணிடத்தே. 11

35. ஆனாவாழ்வின் அலைசல்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 941 துள்ளிவாய் மடுக்கும் காளையர் ஆட்டத் துடுக்கினை ஒடுக்குறும் காமக் கொள்ளிவாய்ப் பேய்கள் எனுமட வியர்தம் கூட்டத்துள் நாட்டம்வைத் துழன்றேன் உள்ளிவாய் மடுத்திள் உருகிஆ னந்த உததிபோல் கண்கள்நீர் உகுப்பார் அள்ளிவாய் மடுக்கும் அமுதே எங்கள் அண்ணலே ஒற்றியூர் அரசே. 1
- 942 ஒற்றியூர் அமரும் ஒளிகெழு மணியே உன்அடி உள்கிநின் றேத்தேன் முற்றியூர் மலினக் குழிஇருள் மடவார் முலைஎனும் மலநிறைக் குவையைச் சுற்றிஊர் நாயின் சுழன்றனன் வறிதே சுகம்எனச் சூழ்ந்தழி உடலைப் பற்றியூர் நகைக்கத் திரிதரு கின்றேன் பாவியேன் உய்திறம் அரிதே. 2
- 943 அரியது நினது திருவருள் ஒன்றே அவ்வருள் அடைதலே எவைக்கும் பெரியதோர் பேறென் றுணர்ந்திலேன் முருட்டுப் பேய்களை ஆயிரம்கூட்டிச் சரிஎனச் சொலினும் போதுறா மடமைத் தையலார் மையலில் அமுந்திப் பிரியமுற் றலைந்தேன் ஏழைநான் ஒற்றிப் பெருமநின் அருளெனக் குண்டே. 3
- 944 பெருமநின் அருளே அன்றிஇவ் வுலகில் பேதையர் புழுமலப் பிலமாம் கருமவாழ் வெனைத்தும் வேண்டிலேன் மற்றைக் கடவுளர் வாழ்வையும் விரும்பேன் தருமவா ரிதியே தடம்பணை ஒற்றித் தலத்தமர் தனிமுதல் பொருளே துருமவான் அமுதே அடியனேன் தன்னைச் சோதியா தருள்வதுன் பரமே. 4
- 945 அருள்வதுன் இயற்கை உலகெலாம் அறியும் ஐயவோ நான்அதை அறிந்தும் மருள்வதென் இயற்கை என்செய்வேன் இதனை மனங்கொளா தருள்அரு ளாயேல் தெருள்வதொன் றின்றி மங்கையர் கொங்கைத் திடர்மலைச் சிகரத்தில் ஏறி உருள்வதும் அல்குல் படுகுழி விழுந்தங் குலைவதும் அன்றிஒன் றுண்டோ. 5

- 946 உண்டுநெஞ் சமரர் உயிர்பெறக் காத்த ஒற்றியூர் அண்ணலே நின்னைக் கண்டுநெஞ் சுருகிக் கண்கள்நீர் சோரக் கைகுவித் திணையடி இறைஞ்சேன் வண்டுநின் றலைக்கும் குழல்பிறை நுதலார் வஞ்சக விழியினால் மயங்கிக் குண்டுநீர் ஞாலத் திடைஅலை கின்றேன்கொடியனேன் அடியனேன் அன்றே. 6
- 947 அன்றுநீ அடிமைச் சாதனம் காட்டி ஆண்டஆ ருரனார் உன்னைச் சென்றுதூ தருள்ளன் றிரங்குதல் நோக்கிச் சென்றநின் கருணையைக் கருதி ஒன்றுதோ றுள்ளம் உருகுகின் றனன்காண் ஒற்றியூர் அண்ணலே உலகத் தென்றுமால் உழந்தேன் எனினும்நின் அடியேன் எந்தனைக் கைவிடேல் இனியே. 7
- 948 இனியநின் திருத்தாள் இணைமலர் ஏத்தேன் இளமுலை மங்கையர்க் குள்ளம் கனியஅக் கொடியார்க் கேவல்செய் துழன்றேன் கடையனேன் விடயவாழ் வுடையேன் துனியஇவ் வுடற்கண் உயிர்பிரிந் திடுங்கால்துணைநினை அன்றி ஒன் றறியேன் தனியமெய்ப் போத வேதநா யகனே தடம்பொழில் ஒற்றியூர் இறையே. 8
- 949 இறையும்நின் திருத்தாள் கமலங்கள் ஏத்தேன் எழில்பெற உடம்பினை ஒம்பிக் குறையும்வெண் மதிபோல் காலங்கள் ஒழித்துக் கோதையர் குறுங்குழி அளற்றில் பொறையும் நல் நிறையும் நீத்துழன் றலைந்தேன் பொய்யனேன் தனக்குவெண் சோதி நிறையும்வெள் நீற்றுக் கோலனே ஒற்றி நிமலனே அருளுதல் நெறியே. 9
- 950 நெறியிலேன் கொடிய மங்கையர் மையல் நெறியிலே நின்றனன் எனினும் பொறியிலேன் பிழையைப் பொறுப்பதுன் கடனே பொறுப்பதும் அன்றிஇவ் வுலக வெறியிலே இன்னும் மயங்கிடா துன்தன் விரைமலர் அடித்துணை ஏத்தும் அறிவுளே அருள்வாய் ஒற்றியூர் அரசே அன்றினார் துள்ளுத் தவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

36. அருள் திறத்து அலைசல்

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 951 நறைமணக்கும் கொன்றை நதிச்சடில நாயகனே
கறைமணக்கும் திருநீல கண்டப் பெருமானே
உறைமணக்கும் பூம்பொழில்கூழ் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
மறைமணக்கும் திருஅடியை வாய்நிரம்ப வாழ்த்தேனோ. 1
- 952 அலைவளைக்கும் பாற்கடலான் அம்புயத்தான் வாழ்த்திநிதம்
தலைவளைக்கும் செங்கமலத் தாளுடையாய் ஆளுடையாய்
உலைவளைக்கா முத்தலைவேல் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
மலைவளைக்கும் கைம்மலரின் வண்மைதனை வாழ்த்தேனோ. 2
- 953 ஆறடுத்துச் சென்றஎங்கள் அப்பருக்கா அன்றுகட்டுச்
சோறெடுத்துச் சென்ற துணையே சுயஞ்சுடரே
ஊறெடுத்தோர் காணரிய ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நீறடுத்த எண்தோள் நிலைமைதனைப் பாரேனோ. 3
- 954 சைவத் தலைவர் தவத்தோர்கள் தம்பெருமான்
மெய்வைத்த உள்ளம் விரவிநின்ற வித்தகனே
உய்வைத்த உத்தமனே ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தெய்வப் புகழ்என் செவிநிறையக் கேளேனோ. 4
- 955 பாடுகின்றோர் பாடப் பரிசளிக்கும் புண்ணியனே
தேடுகின்றோர் தேடநிற்கும் தியாகப் பெருமானே
ஊடுகின்றோர் இல்லாத ஒற்றியப்பா அம்பலத்துள்
ஆடுகின்ற சேவடிகண் டல்லல்எலாம் தீரேனோ. 5

- 956 பூணாக மாடப் பொதுநடிக்கும் புண்ணியனே
சேணாகம் வாங்கும் சிவனே கடல்விடத்தை
ஊணாக உள்ளுவந்த ஒற்றியப்பா மால்அயனும்
காணாத நின்உருவைக் கண்டு களியேனோ. 6
- 957 கொள்ளுவார் கொள்ளும் குலமணியே மால்அயனும்
துள்ளுவார் துள்அடக்கும் தோன்றலே சூழ்ந்துநிதம்
உள்ளுவார் உள்உறையும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தெள்ளுவார் பூங்கழற்கென் சிந்தைவைத்து நில்லேனோ. 7
- 958 செவ்வண்ண மேனித் திருநீற்றுப் பேரழகா
எவ்வண்ணம் நின்வண்ணம் என்றறிதற் கொண்ணாதாய்
உவ்வண்ணன் ஏத்துகின்ற ஒற்றியப்பா உன்வடிவம்
இவ்வண்ணம் என்றென் இதயத் தெழுதேனோ. 8
- 959 மன்றுடையாய் மால்அயனும் மற்றும்உள வானவரும்
குன்றுடையாய் என்னக் குறைதவிர்த்த கோமானே
ஒன்றுடையாய் ஊர்விடையாய் ஒற்றியப்பா என்னுடைய
வன்றுடையாய் என்றுன் மலரடியைப் போற்றேனோ. 9
- 960 குற்றம் செயினும் குணமாகக் கொண்டருளும்
நற்றவர்தம் உள்ளம் நடுநின்ற நம்பரனே
உற்றவர்தம் நற்றுணைவா ஒற்றியப்பா என்கருத்து
முற்றிடநின் சந்நிதியின் முன்நின்று வாழ்த்தேனோ. 10
- 961 வஞ்ச மடவார் மயக்கும் மயக்கொழிய
நஞ்சம்அணி கண்டத்து நாதனே என்றென்று
உஞ்சவர்கள் வாழ்த்துகின்ற ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
கஞ்ச மலர்அடிக்கே காதலுற்றுப் போற்றேனோ. 11

- 962 இன்னல் உலக இருள்நடையில் நாள்தோறும்
துன்னவரும் நெஞ்சத் துடுக்கழிய நல்லோர்கள்
உன்னல்உறும் தெள்ளமுதே ஒற்றியப்பா என்வாய்உன்
தன்அடைவே பாடித் தழும்பேறக் காணேனோ. 12
- 963 பெண்மணியே என்றுலகில் பேதையரைப் பேசாதென்
கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலில் கொள்கரும்பே
ஒண்மணியே தேனேஎன் றொற்றியப்பா உன்தனைநான்
பண்மணஞ்செய் பாட்டில் பரவித் துதியேனோ. 13
- 964 மானமிலார் நின்தாள் வழத்தாத வன்மனத்தார்
ஈனர்அவர் பால்போய் இளைத்தேன் இளைப்பாற
ஊனமிலார் போற்றுகின்ற ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
ஞான அடியின்நிழல் நண்ணி மகிழேனோ. 14
- 965 கல்லார்க் கிதங்கூறிக் கற்பழிந்து நில்லாமல்
எல்லார்க்கும் நல்லவனே என்அரசே நல்தருமம்
ஒல்லார் புரமெரித்த ஒற்றியப்பா உன்அடிக்கே
சொல்லால் மலர்தொடுத்துச் சூழ்ந்தணிந்து வாழேனோ. 15
- 966 கற்பவற்றைக் கல்லாக் கடையரிடம் சென்றவர்முன்
அற்பஅற்றைக் கூலிக் கலையும் அலைப்பொழிய
உற்பவத்தை நீக்குகின்ற ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நற்பதத்தை ஏத்திஅருள் நல்நலந்தான் நண்ணேனோ. 16
- 967 தந்தைதாய் மக்கள்மனை தாரம்எனும் சங்கடத்தில்
சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
உந்தைஎன்போர் இல்லாத ஒற்றியப்பா உன்அடிக்கீழ்
முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனோ. 17

- 968 பொய்ஒன்றே அன்றிப் புறம்பொன்றும் பேசாத
வையொன்றும் தீநாற்ற வாயார்க்கு மேலானேன்
உய்என் றருளாயும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
மெய்ஒன்று நீற்றின் விளக்கமது பாரேனோ. 18
- 969 தூக்கமும்முன் தூங்கியபின் சோறிலையே என்னும்அந்த
ஏக்கமுமே அன்றிமற்றோர் ஏக்கமிலா ஏழையனேன்
ஊக்கமுளோர் போற்றுகின்ற ஒற்றியப்பா நின்அடக்கீழ்
நீக்கமிலா ஆனந்த நித்திரைதான் கொள்ளேனோ. 19
- 970 வாதுபுரிந் தீன மடவார் மதித்திடுவான்
போதுநிதம் போக்கிப் புலம்பும் புலைநாயேன்
ஓதுமறை யோர்குலவும் ஒற்றியப்பா ஊரனுக்காத்
தூதுசென்ற நின்தாள் துணைப்புகழைப் பாடேனோ. 20
- 971 பொன்னாசை யோடும் புலைச்சியர்தம் பேராசை
மன்னாசை மன்னுகின்ற மண்ணாசைப் பற்றறுத்தே
உன்னாசை கொண்டேஎன் ஒற்றியப்பா நான்மகிழ்ந்துன்
மின்னாரும் பொன்மேனி வெண்ணீற்றைப் பாரேனோ. 21
- 972 கள்உண்ட நாய்போல் கடுங்காம வெள்ளமுண்டு
துள்உண்ட நெஞ்சத் துடுக்கடக்கி அன்பர்கள்தம்
உள்உண்ட தெள்அமுதே ஒற்றியப்பா உன்தனைநான்
வெள்உண்ட நந்தி விடைமீதில் காணேனோ. 22
- 973 பேராத காமப் பிணிகொண்ட நெஞ்சுகனேன்
வாராத ஆனந்த வாழ்வுவந்து வாழ்ந்திடவே
ஓராதார்க் கெட்டாத ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நீரார் சடைமேல் நிலவொளியைக் காணேனோ. 23

- 974 வன்னெஞ்சப் பேதை மடவார்க் கழிந்தலையும்
கன்னெஞ்சப் பாவியன்யான் காதலித்து நெக்குருகி
உன்னெஞ்சத் துள்உறையும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
வென்னஞ் சணிமிடற்றை மிக்குவந்து வாழ்த்தேனோ. 24
- 975 புண்ணியமோர் போதும் புரிந்தறியாப் பொய்யவனேன்
எண்ணியதோர் எண்ணம் இடர்இன்றி முற்றியிட
உண்ணிலவு நல்ஒளியே ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தண்ணிலவு தாமரைப்பொன் தாள்முடியில் கொள்ளேனோ. 25
- 976 நன்றிதுஎன் றோர்ந்தும்அதை நாடாது நல்நெறியைக்
கொன்றிதுநன் றென்னக் குறிக்கும் கொடியவன்யான்
ஒன்றுமனத் துள்ஒளியே ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
வென்றி மழுப்படையின் மேன்மைதனைப் பாடேனோ. 26
- 977 மண்கிடந்த வாழ்வின் மதிமயக்கும் மங்கையரால்
புண்கிடந்த நெஞ்சப் புலையேன் புழுக்கம்அற
ஒண்கிடந்த முத்தலைவேல் ஒற்றியப்பா நாரணன்தன்
கண்கிடந்த சேவடியின் காட்சிதனைக் காணேனோ. 27
- 978 கூட்டுவிக்குள் மேல்எழவே கூற்றுவன்வந் தாவிதனை
வாட்டுவிக்கும் காலம் வருமுன்னே எவ்வுயிர்க்கும்
ஊட்டுவிக்கும் தாயாகும் ஒற்றியப்பா நீஉலகை
ஆட்டுவிக்கும் அம்பலத்துன் ஆட்டமதைப் பாரேனோ. 28
- 979 மின்ஒப்பாம் வாழ்வை வியந்திடருள் வீழ்ந்தலைந்தேன்
பொன்ஒப்பாய் தெய்வமணப் பூஒப்பாய் என்னினுமே
உன்ஒப்பார் இல்லாத ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
தன்ஒப்பாம் வேணியின்மேல் சார்பிறையைப் பாரேனோ. 29

- 980 சீலம்அற நிற்கும் சிறியார் உறவிடைநல்
காலம்அறப் பேசிக் கழிக்கின்றேன் வானவர்தம்
ஓலம்அற நஞ்சருந்தும் ஒற்றியப்பா உன்னுடைய
நீல மணிமிடற்றின் நேர்மைதனைப் பாரேனோ. 30
- 981 சீர்புகழும் மால்புகழும் தேவர்அயன் தன்புகழும்
யார்புகழும் வேண்டேன் அடியேன் அடிநாயேன்
ஊர்புகழும் நல்வளங்கொள் ஒற்றியப்பா உன்ஓதழித்
தார்புகழும் நல்தொழும்பு சார்ந்துன்பால் நண்ணேனோ. 31
- 982 ஆதவன்தன் பல்ஓறுத்த ஐயற் கருள்புரிந்த
நாதஅர னேஎன்று நாததழும்பு கொண்டேத்தி
ஓதவள மிக்களழில் ஒற்றியப்பா மண்ணிடந்தும்
மாதவன்முன் காணா மலர்அடிக்கண் வைகேனோ. 32
- 983 கல்லைப் புறங்கண்ட காய்மனத்துக் கைதவனேன்
தொல்லைப் பழவினையின் தோய்வகன்று வாய்ந்திடவே
ஓல்லைத் திருவருள்கொண் டொற்றியப்பா உன்னுடைய
தில்லைப் பொதுவில் திருநடனம் காணேனோ. 33
- 984 கடையவனேன் கன்மனத்தேன் கைதவனேன் வஞ்ச
நடையவனேன் நாணிலியேன் நாய்க்கிணையேன் துன்பொழிய
உடையவனே உலகேத்தும் ஒற்றியப்பா நிற்பால்வந்
தடையநின்று மெய்குளிர்ந்தே ஆனந்தம் கூடேனோ. 34
- 985 வாதை மயல்காட்டும் மடவார் மலக்குழியில்
பேதை எனவீழ்ந்தே பிணிஉழந்த பேயடியேன்
ஓதை கடற்கரைவாய் ஒற்றியப்பா வாழ்த்துகின்றோர்
தீதை அகற்றும்உன்றன் சீர்அருளைச் சேரேனோ. 35

986 பொய்யர்க் குதவுகின்ற புன்மையினேன் வன்மைசெயும்
வெய்யற் கிரிமியென மெய்சோர்ந் திளைத்தலைந்தேன்
உய்யற் கருள்செய்யும் ஒற்றியப்பா உன்அடிசேர்
மெய்யர்க் கடிமை செய்துன் மென்மலர்த்தாள் நண்ணேனோ.

36

திருச்சிற்றம்பலம்

37. நற்றுணை விளக்கம்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 987 எஞ்ச வேண்டிய ஐம்புலப் பகையால்
இடர்கொண் டோய்ந்தனை என்னினும் இனிநீ
அஞ்ச வேண்டிய தென்னைஎன் நெஞ்சே
அஞ்சல் அஞ்சல்காண் அருமறை நான்கும்
விஞ்ச வேண்டியும் மாலவன் மலரோன்
விளங்க வேண்டியும் மிடற்றின்கண் அமுதா
நஞ்சை வேண்டிய நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 1
- 988 காவின் மன்னவன் எதிர்க்கினும் காமன்
கணைகள் ஏவினும் காலனே வரினும்
பூவின் மன்னவன் சீறினும் திருமால்
போர்க்கு நேரினும் பொருளல நெஞ்சே
ஓவில் மாதூயர் எற்றினுக் கடைந்தாய்
ஒன்றும் அஞ்சல்நீ உளவறிந் திலையோ
நாவின் மன்னரைக் கரைதனில் சேர்த்த
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 2
- 989 நீட்டம் உற்றதோர் வஞ்சக மடவார்
நெடுங்கண் வேல்பட நிலையது கலங்கி
வாட்டம் உற்றனை ஆயினும் அஞ்சேல்
வாழி நெஞ்சமே மலர்க்கணை தொடுப்பான்
கோட்டம் உற்றதோர் நிலையொடு நின்ற
கொடிய காமனைக் கொளுவிய நுதல்தீ
நாட்டம் உற்றதோர் நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 3

990 எம்மை வாட்டும்இப் பசியினுக் கெவர்பால்
ஏகு வோம்என எண்ணலை நெஞ்சே
அம்ம ஒன்றுநீ அறிந்திலை போலும்
ஆலக் கோயிலுள் அன்றுசுந் தரர்க்காய்ச்
செம்மை மாமலர்ப் பதங்கள்நொந் திடவே
சென்று சோறிரந் தளித்தருள் செய்தோன்
நம்மை ஆளுடை நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 4

991 ஓடு கின்றனன் கதிரவன் அவன்பின்
ஓடு கின்றன ஒவ்வொரு நாளாய்
வீடு கின்றன என்செய்வோம் இனிஅவ்
வெய்ய கூற்றுவன் வெகுண்டிடில் என்றே
வாடு கின்றனை அஞ்சலை நெஞ்சே
மார்க்கண் டேயர்தம் மாண்பறிந் திலையோ
நாடு கின்றவர் நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 5

992 மலங்கும் மால்உடல் பிணிகளை நீக்க
மருந்து வேண்டினை வாழிஎன் நெஞ்சே
கலங்கு றேல்அருள் திருவெண்ணீ றெனது
கரத்தி ருந்தது கண்டிலை போலும்
விலங்கு றாப்பெரும் காமநோய் தவிர்க்க
விரும்பி ஏங்கினை வெம்புறேல் அழியா
நலங்கொள் செஞ்சடை நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 6

993 மாலும் துஞ்சுவான் மலரவன் இறப்பான்
மற்றை வானவர் முற்றிலும் அழிவார்
ஏலும் நற்றுணை யார்நமக் கென்றே
எண்ணி நிற்றியோ ஏழைநீ நெஞ்சே
கோலும் ஆயிரம் கோடிஅண் டங்கள்
குலைய நீக்கியும் ஆக்கியும் அளிக்கும்
நாலு மாமறைப் பரம்பொருள் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே. 7

994 கந்த வண்ணமாம் கமலன்மால் முதலோர்
 கண்டி லார்எனில் கைலையம் பதியை
 எந்த வண்ணம்நாம் காண்குவ தென்றே
 எண்ணி எண்ணிநீ ஏங்கினை நெஞ்சே
 அந்த வண்ணவெள் ஆனைமேல் நம்பி
 அமர்ந்து சென்றதை அறிந்திலை போலும்
 நந்தம் வண்ணமாம் நாதன்தன் நாமம்
 நமச்சி வாய்க்காண் நாம்பெறும் துணையே.

8

995 வீர மாந்தரும் முனிவரும் சுரரும்
 மேவு தற்கொணா வெள்ளியங் கிரியைச்
 சேர நாம்சென்று வணங்கும்வா நெதுவோ
 செப்பென் றேஎனை நச்சிய நெஞ்சே
 ஊர னாருடன் சேரனார் துரங்கம்
 ஊர்ந்து சென்றஅவ் உளவறிந் திலையோ
 நார மார்மதிச் சடையவன் நாமம்
 நமச்சி வாய்க்காண் நாம்பெறும் துணையே.

9

996 தலங்கள் தோறும்சென் றவ்விடை அமர்ந்த
 தம்பி ரான்திருத் தாளினை வணங்கி
 வலங்கொ ளும்படி என்னையும் கூட
 வாஎன் கின்றனை வாழிஎன் நெஞ்சே
 இலங்கள் தோறும்சென் றிரந்திடும் அவனே
 என்னை உன்னையும் ஈர்க்குவன் அதற்கு
 நலங்கொ ளும்துணை யாதெனில் கேட்டி
 நமச்சி வாய்க்காண் நாம்பெறும் துணையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. சிவபுண்ணியத் தேற்றம்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 997 கடவுள் நீறிடாக் கடையரைக் கண்காள்
கனவி லேனும்நீர் காணுதல் ஒழிக
அடவுள் மாசுதீர்த் தருள்திரு நீற்றை
அணியும் தொண்டரை அன்புடன் காண்க
தடவும் இன்னிசை வீணைகேட் டரக்கன்
தனக்கு வாளொடு நாள்கொடுத் தவனை
நடவும் மால்விடை ஒற்றியூர் உடைய
நாதன் தன்னைநாம் நண்ணுதற் பொருட்டே. 1
- 998 போற்றி நீறிடாப் புலையரைக் கண்டால்
போக போகநீர் புலமிழந் தவமே
நீற்றின் மேனியர் தங்களைக் கண்டால்
நிற்க நிற்கஅந் நிமலரைக் காண்க
சாற்றின் நன்னெறி ஈதுகாண் கண்காள்
தமனி யப்பெரும் தனுளடுத் தெயிலைக்
காற்றி நின்றநம் கண்நுதற் கரும்பைக்
கைலை ஆளனைக் காணுதற் பொருட்டே. 2
- 999 தெய்வ நீறிடாச் சிறியரைக் கண்டால்
சீறு பாம்புகண் டெனஒளித் தேக
சைவ நீறிடும் தலைவரைக் கண்காள்
சார்ந்து நின்றுநீர் தனிவிருந் துண்க
செய்ப வன்செய லும்அவை உடனே
செய்விப் பானுமாய்த் தில்லைஅம் பலத்துள்
உய்வ தேதரக் கூத்துகந் தாடும்
ஒருவன் நம்முளம் உற்றிடற் பொருட்டே. 3

- 1000 தூய நீரிடாப் பேயர்கள் ஒன்று
 சொல்லு வாரெனில் புல்லென அடைக்க
 தாய நீரிடும் நேயர்ஒன் றுரைத்தால்
 தழுவி யேஅதை முழுவதும் கேட்க
 சேய நன்னெறி அணித்தது செவிகாள்
 சேர மானிடைத் திருமுகம் கொடுத்து
 ஆய பாணற்குப் பொன்பெற அருளும்
 ஐயர் சேவடி அடைகுதற் பொருட்டே. 4
- 1001 நல்ல நீரிடா நாய்களின் தேகம்
 நாற்றம் நேர்ந்திடில் நண்உயிர்ப் படக்க
 வல்ல நீரிடும் வல்லவர் எழின்மெய்
 வாசம் நேரிடில் மகிழ்வுடன் முகர்க
 சொல்ல ரும்பரி மளந்தரும் முக்கே
 சொல்லும் வண்ணம்இத் தூய்நெறி ஒன்றாம்
 அல்லல் நீக்கிநல் அருட்கடல் ஆடி
 ஐயர் சேவடி அடைகுதற் பொருட்டே. 5
- 1002 அருள்செய் நீரிடார் அமுதுனக் கிடனும்
 அம்ம லத்தினை அருந்துதல் ஒழிக
 தெருள்கொள் நீரிடும் செல்வர்கூழ் இடினும்
 சேர்ந்து வாழ்த்திஅத் திருஅமு துண்க
 இருள்செய் துன்பநீத் தென்னுடை நாவே
 இன்ப நல்அமு தினிதிருந் தருந்தி
 மருள்செய் யானையின் தோலுடுத் தென்னுள்
 வதியும் ஈசன்பால் வாழுதற் பொருட்டே. 6
- 1003 முத்தி நீரிடார் முன்கையால் தொடினும்
 முள்ளு றுத்தல்போல் முனிவுடன் நடுங்க
 பத்தி நீரிடும் பத்தர்கள் காலால்
 பாய்ந்து தைக்கினும் பரிந்ததை மகிழ்க
 புத்தி ஈதுகாண் என்னுடை உடம்பே
 போற்ற லார்புரம் பொடிபட நகைத்தோன்
 சத்தி வேற்கரத் தனயனை மகிழ்வோன்
 தன்னை நாம்என்றும் சார்ந்திடற் பொருட்டே. 7

1004 இனிய நீறிடா ஈனநாய்ப் புலையர்க்
கெள்ளில் பாதியும் ஈகுதல் ஒழிக
இனிய நீறிடும் சிவனடி யவர்கள்
எம்மைக் கேட்கினும் எடுத்தவர்க் கீக
இனிய நன்னெறி ஈதுகாண் கரங்காள்
ஈசன் நம்முடை இறையவன் துதிப்போர்க்
கினிய மால்விடை ஏறிவந் தருள்வோன்
இடங்கொண் டெம்முளே இசைசுதற் பொருட்டே.

8

1005 நாட நீறிடா மூடர்கள் கிடக்கும்
நரக இல்லிடை நடப்பதை ஒழிக
ஊடல் நீக்கும்வெண் நீறிடும் அவர்கள்
உலவும் வீட்டிடை ஓடியும் நடக்க
கூட நன்னெறி ஈதுகாண் கால்காள்
குமரன் தந்தைஎம் குடிமுழு தாள்வோன்
ஆட அம்பலத் தமர்ந்தவன் அவன்தன்
அருட்க டல்படிந் தாடுதற் பொருட்டே.

9

1006 நிலைகொள் நீறிடாப் புலையரை மறந்தும்
நினைப்ப தென்பதை நெஞ்சமே ஒழிக
கலைகொள் நீறிடும் கருத்தரை நாளும்
கருதி நின்றுளே கனிந்துநெக் குருக
மலைகொள் வில்லினான் மால்விடை உடையான்
மலர்அ யன்தலை மன்னிய கரத்தான்
அலைகொள் நஞ்சமு தாக்கிய மிடற்றான்
அவனை நாம்மகிழ்ந் தடைசுதற் பொருட்டே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

39. நெடுமொழி வஞ்சி

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1007 வார்த்தொண மங்கையர் முலைமலைக் கேற்றி
மறித்தும் அங்கவர் மடுவினில் தள்ளப்
பார்க்கின் றாய்எனைக் கெடுப்பதில் உனக்குப்
பாவ மேஅலால் பலன்சிறி துளதோ
ஈர்க்கின் றாய்கடுங் காமமாம் புலையா
இன்று சென்றுநான் ஏர்பெறும் ஒற்றி
ஊர்க்குள் மேவிய சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 1
- 1008 கொடிய மாதர்கள் இடையுறும் நரகக்
குழியில் எந்தனைக் கொண்டுசென் றமுத்திக்
கடிய வஞ்சனை யால்எனைக் கலக்கம்
கண்ட பாவியே காமவேட் டுவனே
இடிய நெஞ்சகம் இடர்உழந் திருந்தேன்
இன்னும் என்னைநீ ஏன்இழக் கின்றாய்
ஒடிவில் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 2
- 1009 பேதை மாதர்தம் மருங்கிடை ஆழ்ந்த
பிலத்தில் எந்தனைப் பிடித்தழ வீழ்த்தி
வாதை உற்றிட வைத்தனை ஐயோ
மதியில் காமமாம் வஞ்சக முறியா
ஏதம் நீத்தருள் அடியர்தம் சார்வால்
எழுகின் றேன்எனை இன்னும்நீ இழக்கில்
ஓதும் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 3

- 1010 கோவம் என்னும்ஓர் கொலைப்புலைத் தலைமைக்
கொடிய னேஎனைக் கூடிநீ நின்ற
பாவ வன்மையால் பகைஅடுத் துயிர்மேல்
பரிவி லாமலே பயன்இழந் தனன்காண்
சாவ நீயில தேல்எனை விடுக
சலஞ்செய் வாய்எனில் சதுர்மறை முழக்கம்
ஓவில் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 4
- 1011 சார்ந்த லோபமாம் தயையிலி ஏடா
தாழ்ந்தி ரப்பவர் தமக்கணு அதனுள்
ஈர்ந்த ஒன்றினை ஈயவும் ஒட்டாய்
இரக்கின் றோர்தரின் அதுகொளற் கிசைவாய்
சோர்ந்தி டாதுநான் துய்ப்பவும் செய்யாய்
சுகமி லாதநீ தூரநில் இன்றேல்
ஓர்ந்த ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 5
- 1012 மோகம் என்னும்ஓர் மூடரில் சிறந்தோய்
முடிவி லாத்துயர் மூலஇல் ஒழுக்கில்
போகம் என்னும்ஓர் அளற்றிடை விழவும்
போற்று மக்கள்பெண் டன்னைதந் தையராம்
சோக வாரியில் அமுந்தவும் இயற்றிச்
சூழ்கின் றாய்எனைத் தொடர்ந்திடேல் தொடரில்
ஓகை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 6
- 1013 மதம்எ னும்பெரு மத்தனே எனைநீ
வருத்தல் ஓதினால் வாயினுக் கடங்கா
சிதமெ னும்பரன் செயலினை அறியாய்
தீங்கு செய்தனர் நன்மையாம் செய்தோம்
இதம றிந்தனம் எமக்கினி ஒப்பார்
யாவர் என்றெனை இழிச்சினை அடியார்க்
குதவும் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 7

1014 அமைவ றிந்திடா ஆணவப் பயலே
அகில கோடியும் ஆட்டுகின் றவன்காண்
எமைந டத்துவோன் ஈதுண ராமல்
இன்று நாம்பரன் இணையடி தொழுதோம்
கமைவின் ஏத்தினோம் அடியரும் ஆனோம்
கனிகின் றோம்எனக் கருதிட மயக்கேல்
உமையன் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

8

1015 கருமை யாம்அகங் காரமர்க் கடவா
கடைய னேஉனைக் கலந்தத னாலே
அருமை யாகநாம் பாடினோம் கல்வி
அறஅ றிந்தனம் அருளையும் அடைந்தோம்
இருமை இன்பமும் பெற்றனம் என்றே
எனைம தித்துநான் இழிவடைந் தனன்காண்
ஒருமை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

9

1016 வெண்மை சேர்அகங் காரமாம் வீணா
விடுவி டென்றனை வித்தகம் உணராய்
தண்மை இன்றிதற் கிதுஎனத் துணிந்தென்
தனையும் சாய்ப்பது தகவென நினைத்தாய்
அண்மை நின்றிடேல் சேய்மைசென் றழிநீ
அன்றி நின்றியேல் அரிமுதல் ஏத்தும்
உண்மை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

40. அவலத் தழுங்கல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க்²⁶ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

26. அறுசீர். தொ.வே. 1,2. எண்சீர். ச.மு.க. ஆ.பா.

1017 ஊதி யம் பெறா ஒதயினேன் மதிபோய்
உழலும் பாவியேன் உண்மைஒன் றறியேன்
வாதி யம்புறும் வஞ்சகர் உடனே
வாய்இ முக்குற வன்மைகள் பேசி
ஆதி எம்பெரு மான்உனை மறந்தேன்
அன்பி லாதஎன் வன்பினை நினைக்கில்
தீதி யம்பிய நஞ்சமும் கலங்கும்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

1

1018 கல்இ கந்தவன் நெஞ்சகக் கொடியேன்
கயவர் தங்களுள் கலந்துநாள் தோறும்
மல்இ கந்தவாய் வாதமிட் டுலறி
வருந்து கின்றதுன் மார்க்கத்தை நினைக்கில்
இல்இ கந்தஎன் மீதெனக் கேதான்
இகலும் கோபமும் இருக்கின்ற தானால்
தில்லை யாய்உன்தன் உளத்துக்கென் னாமோ
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

2

1019 கைத வத்தர்தம் களிப்பினில் களித்தே
காலம் போக்கினேன் களைகண்மற் றறியேன்
செய்த வத்தர்தம் திறம்சிறி துணரேன்
செய்வ தென்னைநின் திருவருள் பெறவே
எய்த வத்திரு அருளெனக் கிரங்கி
ஈயில் உண்டுமற் றின்றெனில் இன்றே
செய்த வத்திரு மடந்தையர் நடனம்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

3

- 1020 அழுத பிள்ளைக்கே பால்உண வளிப்பாள்
 அன்னை என்பர்கள் அழவலி இல்லாக்
 கொழுது நேர்சிறு குழவிக்கும் கொடுப்பாள்
 குற்றம் அன்றது மற்றவள் செயலே
 தொழுது நின்னடி துதிக்கின்றோர்க் கெனவே
 துட்ட னேனுக்கும் சூழ்ந்தருள் செயலாம்
 செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்கத்
 திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 4
- 1021 உள்ளி யோஎன அலறிநின் றேத்தி
 உருகி நெக்கிலா உளத்தன்யான் எனினும்
 வள்ளி யோய்உனை மறக்கவும் மாட்டேன்
 மற்றைத் தேவரை மதிக்கவும் மாட்டேன்
 வெள்ளி யோவெனப் பொன்மகிழ் சிறக்க
 விரைந்து மும்மதில் வில்வளைத் தெரித்தோய்
 தெள்ளி யோர்புகழ்ந் தரகர என்னத்
 திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 5
- 1022 விருப்பி லேன்திரு மால்அயன் பதவி
 வேண்டிக் கொள்கென விளம்பினும் கொள்ளேன்
 மருப்பின் மாஉரி யாய்உன்தன் அடியார்
 மதிக்கும் வாழ்வையே மனங்கொடு நின்றேன்
 ஒருப்ப டாதஇவ் வென்னள வினிஉன்
 உள்ளம் எப்படி அப்படி அறியேன்
 திருப்பு யாசல மன்னர்மா தவத்தோர்
 திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 6
- 1023 நிலையி லாஉல கியல்பும் மனத்தை
 நிறுத்தி லேன்ஒரு நியமமும் அறியேன்
 விலையி லாமணி யேஉனை வாழ்த்தி
 வீட்டு நன்னெறிக் கூட்டென விளம்பேன்
 அலையில் ஆர்ந்தெழும் துரும்பென அலைந்தேன்
 அற்ப னேன்திரு அருளடை வேனே
 சிலையில் ஆர்அழல் கணைதொடுத் தவனே
 திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 7

1024 காயம் என்பதா காயம்என் றறியேன்
கலங்கி னேன்ஒரு களைகணும் இல்லேன்
சேய நன்னெறி அணித்தெனக் காட்டும்
தெய்வ நின்அருள் திறம்சிறி தடையேன்
தூய நின்அடி யவருடன் கூடித்
தொழும்பு செய்வதே சுகம்எனத் துணியேன்
தீய னேன்தனை ஆள்வதெவ் வாரோ
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

8

1025 புன்னு னிப்படும் துளியினும் சிறிய
போகம் வேட்டுநின் பொன்அடி மறந்தேன்
என்னி னிப்படும் வண்ணம்அஃ தறியேன்
என்செய் கேள்எனை என்செயப் புகுகேன்
மின்னி னில்பொலி வேணியம் பெருமான்
வேற லேன்எனை விரும்பல்உன் கடனே
தென்ன னிப்படும் சோலைசூழ்ந் தோங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

9

1026 அடிய னேன்அலன் என்னினும் அடியேன்
ஆக நின்றனன் அம்மைஇம் மையினும்
கடிய னேன்பிழை யாவையும் பொறுக்கக்
கடன்உ னக்கலால் கண்டிலன் ஐயா
பொடிகொள் மேனிஎம் புண்ணிய முதலே
புன்னை யஞ்சடைப் புங்கவர் ஏறே
செடியர் தேடுறாத் திவ்விய ஒளியே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

41. திருவிண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க்²⁷ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

27. எழுசீர்- தொ.வே. 1,2. எண்சீர். ச.மு.க. ஆ.பா

- 1027 சழக்கி ருந்ததென் னிடத்தில்ஆ யினும்நீர்
தந்தை ஆதலின் சார்ந்தநல் நெறியில்
பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய
பண்பன் றோஎனைப் பரிந்திலீர் ஆனால்
வழக்கி ருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வகுத்துக் கூறுதல் மரபுமற் றன்றால்
புழைக்கை மாவுரி யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 1
- 1028 அழுது நெஞ்சயர்ந் துமைநினைக் கின்றேன்
ஐய நீர்அறி யாததும் அன்றே
கழுது துன்றிய காட்டகத் தாடும்
கதியி லீர்எனக் கழறினன் அல்லால்
பழுது பேசின தொன்றிலை ஒற்றிப்
பதியில் வாழ்படம் பக்கநா யகரே
பொழுது போகின்ற தென்செய்கேன் எனைநீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 2
- 1029 முன்னை மாதவ முயற்சிஒன் றில்லா
மூட னேன்தனை முன்வர வழைத்துப்
பிள்ளை ஒன்றும்வாய்ப் பேச்சிலீ ரானால்
பித்தர் என்றுமைப் பேசிட லாமே
என்னை நான்பழித் திடுகின்ற தல்லால்
இகழ்கி லேன்உமை எழில்ஒற்றி உடையீர்
புன்னை அஞ்சடை யீர்எனை உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 3

- 1030 வன்மை பேசிய வன்தொண்டர் பொருட்டாய்
வழக்குப் பேசிய வள்ளல்நீர் அன்றோ
இன்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினும்
ஏழை யாம்இவன் என்றொழித் திட்டால்
தன்மை அன்றது தருமமும் அன்றால்
தமிய னேன்இன்னும் சாற்றுவ தென்னே
பொன்மை அஞ்சடை யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 4
- 1031 உறங்கு கின்றதும் விழிப்பதும் மகிழ்வாய்
உண்ணு கின்றதும் உடுப்பதும் மயக்குள்
இறங்கு கின்றதும் ஏறுகின் றதுமாய்
எய்க்கின் றேன்மனம் என்னினும் அடியேன்
அறங்கொள் நும்அடி அரண்என அடைந்தேன்
அயர்வு தீர்த்தெனை ஆட்கொள நினையீர்
புறங்கொள் காட்டகத் தீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 5
- 1032 கரும்பின் கட்டியும் கனியையும் கொடுத்தால்
கயவர் ஆயினும் கசக்கும்என் றுரையார்
அரும்பின் கட்டிள முலைஉமை மகிழும்
ஐய நீர்உம தருள்எனக் களிக்க
இரும்பின் கட்டிநேர் நெஞ்சினேன் எனினும்
ஏற்று வாங்கிடா திருந்ததுண் டேயோ
பொரும்பின் கட்டுரி யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 6
- 1033 விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசைஅவ்
விருப்பை மாற்றுதல் விரகமற் றன்றால்
கருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்கும்
கடமை நீங்குறார் உடமையின் றேனும்
நெருப்பு நும்உரு ஆயினும் அருகில்
நிற்க அஞ்சுறேன் நீலனும் அன்றால்
பொருப்பு வில்லுடை யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 7

1034 கொடிய நஞ்சமு தாக்கிய உமக்கிக்
கொடிய னேனைஆட் கொள்ளுதல் அரிதோ
அடியர் தம்பொருட் டடிபடு வீரஎம்
ஐய நும்மடிக் காட்பட விரைந்தேன்
நெடிய மால்அயன் காண்கில ரேனும்
நின்று காண்குவல் என்றுளம் துணிந்தேன்
பொடிய நீறணி வீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

8

1035 வினையி னால்உடல் எடுத்தன னேனும்
மேலை நாள்உமை விரும்பிய அடியேன்
எனைஇன் னான்என அறிந்திலி ரோநீர்
எழுமைச் செய்கையும் இற்றென அறிவீர்
மனையி னால்வரும் துயர்கெட உமது
மரபு வேண்டியே வந்துநிற் கின்றேன்
புனையி னால்அமர்ந் தீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

9

1036 பிழைபு ரிந்தனன் ஆகிலும் உமது
பெருமை நோக்கில்அப் பிழைசிறி தன்றோ
மழைபு ரிந்திடும் வண்கையை மாற்ற
மதிக்கின் றோர்எவர் மற்றிலை அதுபோல்
உழைபு ரிந்தருள் வீர்எனில் தடுப்பார்
உம்பர் இம்பரில் ஒருவரும் இலைகாண்
புழைபு ரிந்தகை உலவொற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

42. நெஞ்சறிவுறாஉ

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1037 என்ன தன்றுகாண் வாழ்க்கையுட் சார்ந்த
இன்ப துன்பங்கள் இருவினைப் பயனால்
மன்னும் மும்மல மடஞ்செறி மனனே
வாழ்தி யோஇங்கு வல்வினைக் கிடமாய்
உன்ன நல்அழு தாம்சிவ பெருமான்
உற்று வாழ்ந்திடும் ஒற்றியூர்க் கின்றே
இன்னல் அற்றிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 1
- 1038 துன்ப வாழ்வினைச் சுகம்என மனனே
குழந்து மாயையுள் ஆழ்ந்துநிற் கின்றாய்
வன்ப தாகிய நீயும்என் னுடனே
வருதி யோஅன்றி நின்றியோ அறியேன்
ஒன்ப தாகிய உருவுடைப் பெருமான்
ஒருவன் வாழ்கின்ற ஒற்றியூர்க் கின்றே
இன்ப வாழ்வுறச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 2
- 1039 ஆட்டு கின்றதற் காகஅம் பலத்துள்
ஆடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனே
வாழ்ந்து நீசுக மாய்இரு கண்டாய்
கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழ்வில்
குலவும் ஒற்றியூர்க் கோயில்கூழ்ந் தின்பம்
ஈட்டு கின்றதற் கேகின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 3

- 1040 வஞ்ச வாழ்க்கையை விடுத்தனன் நீயே
 வாரிக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திரு மனனே
 நஞ்சம் ஆயினும் உண்குவை நீதான்
 நானும் அங்கதை நயப்பது நன்றோ
 தஞ்சம் என்றவர்க் கருள்தரும் பெருமான்
 தங்கும் ஒற்றியூர்த் தலத்தினுக் கின்றே
 எஞ்சல் இன்றிநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
 இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 4
- 1041 உண்மை ஓதினும் ஓர்ந்திலை மனனே
 உப்பி லிக்குவந் துண்ணுகின் றவர்போல்
 வெண்மை வாழ்க்கையின் நுகர்வினை விரும்பி
 வெளுக்கின் றாய்உனை வெறுப்பதில் என்னே
 தண்மை மேவிய சடையுடைப் பெருமான்
 சார்ந்த ஒற்றியந் தலத்தினுக் கின்றே
 எண்மை நீங்கிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
 இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 5
- 1042 நீடும் ஐம்பொறி நெறிநடந் துலக
 நெறியில் கூடிநீ நினைப்பொடு மறப்பும்
 நாடும் மாயையில் கிடந்துழைக் கின்றாய்
 நன்று நின்செயல் நின்றிடு மனனே
 ஆடும் அம்பலக் கூத்தன்எம் பெருமான்
 அமர்ந்த ஒற்றியூர் ஆலயத் தின்றே
 ஈடு நீங்கிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
 இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 6
- 1043 கூறும் ஓர்கணத் தெண்ணுறும் நினைவு
 கோடி கோடியாய்க் கொண்டதை மறந்து
 மாறு மாயையால் மயங்கிய மனனே
 வருதி அன்றெனில் நின்றிஇவ் வளவில்
 ஆறு மேவிய வேணிஎம் பெருமான்
 அமர்ந்த ஒற்றியூர் ஆலயம் அதன்பால்
 ஈறில் இன்புறச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
 இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 7

1044 யாது கண்டனை அதனிடத் தெல்லாம்
அணைகின் றாய்அவ மாகநிற் கீந்த
போது போக்கினை யேஇனி மனனே
போதி போதிநீ போம்வழி எல்லாம்
கோது நீக்கிநல் அருள்தரும் பெருமான்
குலவும் ஒற்றியூர்க் கோயிலுக் கின்றே
ஏதம் ஓடநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

8

1045 விச்சை வேண்டினை வினையுடை மனனே
மேலை நாள்பட்ட வேதனை அறியாய்
துச்சை நீபடும் துயர்உனக் கல்லால்
சொல்லி றந்தநல் சுகம்பலித் திடுமோ
பிச்சை எம்பெரு மான்என நினையேல்
பிறங்கும் ஒற்றியம் பெருந்தகை அவன்பால்
இச்சை கொண்டுநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

9

1046 தூக்கம் உற்றிடும் சோம்புடை மனனே
சொல்வ தென்னைஓர் சுகம்இது என்றே
ஆக்கம் உற்றுநான் வாழநீ நரகில்
ஆழ நேர்ந்திடும் அன்றுகண் டறிகாண்
நீக்கம் உற்றிடா நின்மலன் அமர்ந்து
நிகழும் ஒற்றியூர் நியமத்திற் கின்றே
ஏக்கம் அற்றிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

43. பிரசாத விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1047 பசைஇலாக் கருங்கல் பாறைநேர் மனத்துப் பதகனேன் படிற்றுரு வகனேன்
வசைஇலார்க் கருளும் மாணிக்க மணியே வள்ளலே நினைத்தொழல் மறந்து
நசைஇலா மலம்உண் டோடுறும் கொடிய நாய்என உணவுகொண் டுற்றேன்
தசைஎலாம் நடுங்க ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 1
- 1048 அன்னைபோன் றடியர்க் கருத்தியில் அருத்தும் அப்பநின் அடியினை காணா
தென்னையோ மலம்உண் டுழன்றிடும் பன்றி என்னஉண் டுற்றனன் அதனால்
புன்னைஅம் சடைஎம் புண்ணிய ஒளியே பூதநா யகஎன்றன் உடலம்
தன்னைநீ அமர்ந்த ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 2
- 1049 கண்ணினால் உனது கழற்பதம் காணும் கருத்தினை மறந்துபாழ் வயிற்றை
மண்ணினால் நிறைத்தல் எனஉண வருந்தி மலம்பெற வந்தனன் அதனால்
எண்ணினால் அடங்கா எண்குணக் குன்றே இறைவனே நீஅமர்ந் தருளும்
தண்ணினால் ஓங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 3
- 1050 நின்முனம் நீல கண்டம்என் றோதும் நெறிமறந் துணவுகொண் டந்தோ
பொன்முனம் நின்ற இரும்பென நின்றேன் புலையனேன் ஆதலால் இன்று
மின்முனம் இலங்கும் வேணிஅம் கனியே விரிகடல் தானைசூழ் உலகம்
தன்முனம் இலங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 4
- 1051 குழிக்குமண் அடைக்கும் கொள்கைபோல் பாழும் கும்பியை ஓம்பினன் அல்லால்
செழிக்கும்உன் திருமுன் நீலகண் டந்தான் செப்புதல் மறந்தனன் அதனால்
விழிக்குள்நின் நிலங்கும் விளங்கொளி மணியே மென்கரும் பீன்றவெண் முத்தம்
தழிக்கொளும் வயல்கூழ் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 5

- 1052 கமரிடை மலநீர் கவிழ்த்தல்போல் வயிற்றுக் கடன்கழித் திட்டனன் அல்லால்
அமரிடைப் புரமுன் நெறித்தருள் புரிந்த ஐயனே நினைத்தொழல் மறந்தேன்
சமரிடை மனத்தேன் ஆதலால் முனிவர் சங்கர சிவசிவ என்றே
தமரிடை ஓங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 6
- 1053 அருமருந் தனையாய் நின்திரு முன்போந் தரகர எனத்தொழல் மறந்தே
இருளுறும் மனத்தேன் மலத்தினும் இழிந்த இயல்புற உண்டனன் அதனால்
கருமருந் தனைய அஞ்செழுத் தோதும் கருத்தர்போல் திருத்தம தாகத்
தருமநின் றோங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 7
- 1054 கண்நுதல் கரும்பே நின்முனம் நீல கண்டம்என் றோதுதல் மறந்தே
உண்ணுதற் கிசைந்தே உண்டுபின் ஒதிபோல் உன்முனம் நின்றனன் அதனால்
நண்ணுதல் பொருட்டோர் நான்முகன் மாயோன் நாடிட அடியர்தம்உள்ளத்
தண்ணுதல் கலந்த ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 8
- 1055 கற்றவர்க் கினிதாம் கதியருள் நீல கண்டம்என் றுன்திரு முன்னர்
சொற்றிடல் மறந்தேன் சோற்றினை ஊத்தைத் துருத்தியில் அடைத்தனன் அதனால்
செற்றமற் றுயர்ந்தோர் சிவசிவ சிவமா தேவஓம் அரகர எனும்சொல்
சற்றும்விட் டகலா ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 9
- 1056 முறைப்படி நினது முன்புநின் றேத்தி முன்னிய பின்னர்உண் ணாமல்
சிறைப்படி வயிற்றில் பொறைப்பட ஒதிபோல் சென்றுநின் முன்னர்உற் றதனால்
கறைப்பட ஓங்கும் கண்டனே எவர்க்கும் கருத்தனே ஒருத்தனே மிகுசீர்
தறைப்படர்ந் தோங்கும் ஒற்றியில் உன்னால் தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

44. ஆடலமுதப் பத்து

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லயும்
எண்சீர்க்²⁸ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

28. எழுசீர். தொ.வே. 1,2. எண்சீர். ச.மு.க. ஆ.பா.

1057 சிந்தை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தோர்ந்திலேன் தீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக் காட்செய என்றால்
வஞ்ச நெஞ்சம்என் வசம்நின்ற திலையே
எந்தை நின்னருள் உண்டெனில் உய்வேன்
இல்லை என்னில்நான் இல்லைஉய்ந் திடலே
அந்தி வான்நிறத் தொற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

1

1058 மாய நெஞ்சமோ நின்னடி வழத்தா
வண்ண மென்தனை வலிக்கின்ற ததனால்
தீயன் ஆயினேன் என்செய்வேன் சிவனே
திருவ ருட்குநான் சேயனும் ஆனேன்
காய வாழ்க்கையில் காமமுண் டுள்ளம்
கலங்கு கின்றனன் களைகண்மற் றறியேன்
ஆய ஒற்றியூர் அண்ணலே தில்லை
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

2

1059 உன்னை உன்னிநெக் குருகிநின் றேத்த
உள்ளம் என்வசம் உற்றதின் றேனும்
என்னை ஆளுதல் உன்கடன் அன்றேல்
இரக்கம் என்பதுன் னிடத்திலை அன்றோ
முன்னை வல்வினை முடித்திடில் சிவனே
முட னேனுக்கு முன்னிற்ப தெவனோ
அன்னை அப்பனே ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

3

- 1060 என்ன நான்சொலி நிறுத்தினும் நில்லா
 தேகு கின்றதிவ் ஏழையேன் மனந்தான்
 உன்ன தின்னருள் ஒருசிறி துண்டேல்
 ஒடுக்கி நிற்பனால் உண்மைமற் றின்றேல்
 இன்ன தென்றறி யாமல இருளில்
 இடர்கொள் வேன்அன்றி என்செய்வேன் சிவனே
 அன்ன துன்செயல் ஒற்றியூர் அரசே
 அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 4
- 1061 பாவி நெஞ்சம்என் பால்கிரா தோடிப்
 பாவை யார்மயல் படிந்துழைப் பதனால்
 சேவி யாதஎன் பிழைபொறுத் தாளும்
 செய்கை நின்னதே செப்பலென் சிவனே
 காவி நேர்விழி மலைமகள் காணக்
 கடலின் நஞ்சுண்டு கண்ணன்ஆ தியர்கள்
 ஆவி ஈந்தருள் ஒற்றிஎம் இறையே
 அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 5
- 1062 மூட நெஞ்சம்என் மொழிவழி நில்லா
 மோக வாரியின் முழுகுகின் றதுகாண்
 தேட என்வசம் அன்றது சிவனே
 திருவ ருட்கடல் திவலைஒன் றுறுமேல்
 நாட நாடிய நலம்பெறும் அதனால்
 நானும் உய்குவேன் நல்கிடல் வேண்டும்
 ஆடல் ஒற்றியாய் பெரும்பற்றப் புலியூர்
 அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 6
- 1063 கலங்கு கின்றஎன் கண்உன தருள்ஓர்
 கடுகின் எல்லைதான் கலந்திடு மானால்
 விலங்கு கின்றஎன் நெஞ்சம்நின் றிடுமால்
 வேறு நான்பெறும் வேட்கையும் இன்றால்
 மலங்கு கின்றதை மாற்றுவன் உனது
 மலர்ப்பொன் தாளலால் மற்றிலன் சிவனே
 அலங்கு கின்றசீர் ஒற்றியூர் இறையே
 அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 7

1064 மறைவ தென்னையும் மறைப்பது பொல்லா
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசப்படல் இலைகாண்
இறைவ நின்னருட் கென்செய்வோம் எனவே
எண்ணி எண்ணிநான் ஏங்குகின் றனனால்
உறைவ துன்னடி மலர்அன்றி மற்றொன்
றுணர்ந்தி லேன்ஓஃ துண்மைநீ அறிதி
அறைவ தென்னநான் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

8

1065 ஒருக ணப்பொழு தேனுநின் அடியை
உள்கி டாதுளம் ஓடுகின் றதனால்
திருக ணப்பெறும் தீயனேன் செய்யும்
திறம்அ றிந்திலேன் செப்பலென் சிவனே
வருக ணத்துடல் நிற்குமோ விழுமோ
மாயு மோஎன மயங்குவேன் தன்னை
அருக ணைத்தருள் ஒற்றியூர் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

9

1066 யாது நின்கருத் தறிந்திலேன் மனமோ
என்வ சப்படா திருத்தலை உரைத்தேன்
தீது செய்யினும் பொறுத்தெனைச் சிவனே
தீய வல்வினைச் சேர்ந்திடா வண்ணம்
பாது காப்பதுன் பரம்இன்றேல் பலவாய்ப்
பகர்தல் என்னகாண் பழிவரும் உனக்கே
ஆது காண்டிஎம் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

45. வழிமொழி விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1067 நீல னேன்கொடும் பொய்யல துரையா
நீசன் என்பதென் நெஞ்சறிந் ததுகாண்
சால ஆயினும் நின்கழல் அடக்கே
சரண்பு குந்திடில் தள்ளுதல் வழக்கோ
ஆலம் உண்டநின் தன்மைமா றுவதேல்
அகில கோடியும் அழிந்திடும் அன்றே
சீல மேவிய ஒற்றியம் பரணே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 1
- 1068 கண்ணுன் மாமணி யேஅருட் கரும்பே
கற்ற நெஞ்சகம் கனிந்திடும் கனியே
எண்ணுள் உட்படா இன்பமே என்றென்
றெந்தை நின்றனை ஏத்திலன் எனினும்
மண்ணுள் மற்றியான் வழிவழி அடியேன்
மாய மன்றிதுன் மனம்அறிந் ததுவே
திண்ணம் ஈந்தருள் ஒற்றியூர் அரசே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 2
- 1069 நல்லன் அல்லனான் ஆயினும் சிறியேன்
நான்அ றிந்ததோ நாடறிந் ததுகாண்
சொல்ல வாயிலை ஆயினும் எனைநீ
தொழும்பு கொண்டிடில் துய்யனும் ஆவேன்
வல்ல உன்கருத் தறிந்திலேன் மனமே
மயங்கு கின்றதியான் வாடுகின் றனன்காண்
செல்லல் நீக்கிய ஒற்றியூர் அரசே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 3

- 1070 இரக்கம் என்பதென் னிடத்திலை எனநீ
 இகழ்தி யேல்அஃதி யல்புமற் றடியேன்
 பரக்க நின்அருட் கிரக்கமே அடைந்தேன்
 பார்த்தி லாய்கொலோ பார்த்தனை எனில்நீ
 கரப்ப துன்றனக் கழகன்று கண்டாய்
 காள கண்டனே கங்கைநா யகனே
 திரக்கண் நெற்றியாய் ஒற்றியாய்த் தில்லைத்
 திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 4
- 1071 யாது நான்பிழை செய்யினும் பொறுப்பான்
 எந்தை எம்மிறை என்ருவந் தடைந்தேன்
 தீது நோக்கிநீ செயிர்த்திடில் அடியேன்
 செய்வ தென்னைநின் சித்தமிங் கறியேன்
 போது போகின்ற தன்றிஎன் மாயப்
 புணர்ச்சி யாதொன்றும் போகின்ற திலைகாண்
 சீத வார்பொழில் ஒற்றியம் பரனே
 திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 5
- 1072 தாய்க்கும் தந்தைக்கும் நிகரும்நின் இருதாள்
 சார்ந்த மேலவர் தமைத்தொழு தேத்தா
 நாய்க்கும் நாய்எனும் பாவியேன் பிழையை
 நாடி நல்லருள் நல்கிடா திருந்தால்
 ஏய்க்கும் மால்நிறக் காலன்வந் திடும்போ
 தென்கொ லாம்இந்த எண்ணம்என் மனத்தைத்
 தீய்க்கு தென்செய்வேன் ஒற்றியம் சிவனே
 தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 6
- 1073 ஆட்டு கின்றநீ அறிந்திலை போலும்
 ஐவர் பக்கம்நான் ஆடுகின் றதனைக்
 காட்டு கின்றவான் கடலிடை எழுந்த
 காள முண்டஅக் கருணையை உலகில்
 நாட்டு கின்றனை ஆயில்இக் கொடிய
 நாய்க்கும் உன்னருள் நல்கிட வேண்டும்
 தீட்டு கின்றநல் புகழ்ஒற்றி அரசே
 திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 7

1074 உய்ய ஒன்றிலேன் பொய்யன்என் பதனை
ஒளித்தி லேன்இந்த ஒதியனுக் கருள்நீ
செய்ய வேண்டுவ தின்றெனில் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் திகைப்பதை அன்றி
மையல் நெஞ்சினேன் ஆயினும் உன்னை
மறந்தி லேன்இது வஞ்சமும் அன்றே
செய்ய மேனிஎம் ஒற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

8

1075 வாடு கின்றனன் என்றனை இன்னும்
வருந்த வைக்கினும் மறந்திடேன் உன்னைப்
பாடு கின்றனன் பாவியேன் என்னைப்
பாது காப்பதுன் பரம்அது கண்டாய்
தேடு கின்றமால் நான்முகன் முதலாம்
தேவர் யாவரும் தெரிவரும் பொருளே
சேடு நின்றநல் ஒற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

9

1076 சிறியர் செய்பிழை பெரியவர் பொறுக்கும்
சீல மென்பதுன் திருமொழி அன்றே
வறிய னேன்பிழை யாவையும் உனது
மனத்தில் கொள்ளுதல் வழக்கல இனிநீ
இறையும் தாழ்க்கலை அடியனேன் தன்னை
ஏன்று கொண்டருள் ஈந்திடல் வேண்டும்
செறிய ஓங்கிய ஒற்றியம் பரமே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

46. சிறுமை விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க்²⁹ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

29. எண்சீர். தொ.வே.1, எழுசீர். தொ.வே.2, எண்சீர். ச.மு.க. ஆ.பா.

1077 இன்று நின்றவர் நாளைநின் றிலரே
என்செய் வோம்இதற் கென்றுளம் பதைத்துச்
சென்று நின்றுசோர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிவனே
நன்று நிந்துணை நாடக மலர்த்தாள்
நண்ண என்றுநீ நயந்தருள் வாயோ
பொன்றல் இன்றிய எழில்ஒற்றி அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

1

1078 மறுமை இம்மையும் வளம்பெற வேண்டேன்
மருவும் நின்அருள் வாழ்வுற அடையாச்
சிறுமை எண்ணியே திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
வறுமை யாளனேன் வாட்டம்நீ அறியா
வண்ணம் உண்டுகொல் மாணிக்க மலையே
பொறுமை யாளனே ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

2

1079 உய்ய வல்லனேல் உன்திரு அருளாம்
உடைமை வேண்டும்அவ் உடைமையைத் தேடல்
செய்ய வல்லனோ அல்லகாண் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
பெய்ய வல்லநின் திருவருள் நோக்கம்
பெறவி ழைந்தனன் பிறஒன்றும் விரும்பேன்
பொய்யி தல்லஎம் ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே.

3

- 1080 வெல்லு கின்றனர் வினைப்புல வேடர்
மெலிகின் றேன்இங்கு வீணினில் காலம்
செல்லு கின்றன ஐயவோ சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றாய் கேட்டும்
தூர நின்றனை ஈரமில் லார்போல்
புல்லு கின்றசீர் ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 4
- 1081 ஏறு கின்றிலேன் இழிகிலேன் நடுநின்
றெய்க்கின் றேன்பவம் என்னும்அக் குழியில்
தேறு கின்றிலேன் சிக்கெனச் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
கூறு கின்றதென் கடவுள்நீ அறியாக்
கொள்கை ஒன்றிலை குன்றவில் லோனே
பூறு வங்கொளும் ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 5
- 1082 கந்த மும்மல ரும்என நின்றாய்
கண்டு கொண்டிலேன் காமவாழ் வதனால்
சிந்தை நொந்தயர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
எந்த நல்வழி யால்உனை அடைவேன்
யாதுந் தேர்ந்திலேன் போதுபோ வதுகாண்
புந்தி இன்பமே ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 6
- 1083 அல்லல் என்னைவிட் டகன்றிட ஒற்றி
அடுத்து நிற்கவோ அன்றிநற் புலியூர்த்
தில்லை மேவவோ அறிந்திலேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
ஒல்லை இங்குவா என்றருள் புரியா
தொழிதி யேல்உனை உறுவதெவ் வணமோ
புல்லர் மேவிடா ஒற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 7

- 1084 ஞால வாழ்க்கையை நம்பிநின் றுழலும்
 நாய்க ஞக்கெலாம் நாயர சானேன்
 சீலம் ஒன்றிலேன் திகைக்கின்றேன் சிவனே
 செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
 ஏல நின்அருள் ஈதியேல் உய்வேன்
 இல்லை யேல்எனக் கில்லைஉய் திறமே
 போல என்றுரை யாஒற்றி அரசே
 போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 8
- 1085 சுத்த நெஞ்சருள் சேர்க்கினும் அலது
 சோம்பல் நெஞ்சருள் சேர்க்கினும் நினது
 சித்தம் என்னள வன்றது சிவனே
 செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
 நித்தம் நின்னடி அன்றிஒன் றேத்தேன்
 நித்த னேஅது நீஅறி யாயோ
 புத்த ருந்தமிழ் ஒற்றியூர் அரசே
 போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 9
- 1086 தத்து மத்திடைத் தயிரென வினையால்
 தளர்ந்து மூப்பினில் தண்டுகொண் டுழன்றே
 செத்து மீளவும் பிறப்பெனில் சிவனே
 செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
 தொத்து வேண்டும்நின் திருவடிக் கெனையே
 துட்டன் என்றியேல் துணைபிறி தறியேன்
 புத்தை நீக்கிய ஒற்றியம் பரனே
 போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 10
- 1087 பரிந்தி லேன்அருட் பாங்குறும் பொருட்டாய்ப்
 பந்த பாசத்தைப் பறித்திடும் வழியைத்
 தெரிந்தி லேன்திகைப் புண்டனன் சிவனே
 செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
 விரிந்த நெஞ்சமும் குவிந்தில இன்னும்
 வெய்ய மாயையில் கையற வடைந்தே
 புரிந்து சார்கின்ற தொற்றியம் பரனே
 போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 11

47. ஆற்றா விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1088 அன்னையில் பெரிதும் இனியஎன் அரசே அம்பலத் தாடல்செய் அமுதே
பொன்னைஓத் தொளிரும் புரிசடைக் கனியே போதமே ஒற்றிஎம் பொருளே
உன்னைவிட் டயலார் உறவுகொண் டடையேன் உண்மைஎன் உள்ளம்நீ அறிவாய்
என்னைவிட் டிடல்நான் என்செய்வேன் ஒதிபோல் இருக்கின்ற இவ்வெளி யேனே. 1
- 1089 எளியனேன் மையல் மனத்தினால் உழன்றேன் என்செய்வேன் என்செய்வேன்பொல்லாக்
கனியனேன் வாட்டம் கண்டனை இன்னும் கருணைசெய் திலைஅருட் கரும்பே
அளியனே திருச்சிற் றம்பலத் தொளியே அருமருந் தேவட வனத்துத்
தனியனே ஒற்றித் தலத்தமர் மணியே தயையிலி போல்இருந் தனையே. 2
- 1090 இருந்தனை எனது நெஞ்சினுள் எந்தாய் என்துயர் அறிந்திலை போலும்
முருந்தனை முறுவல் மங்கையர் மலைநேர் முலைத்தலை உருண்டன னேனும்
மருந்தனை யாய்உன் திருவடி மலரை மறந்திலேன் வழத்துகின் றனன்காண்
வருந்தனை யேல்என் றுரைத்திலை ஐயா வஞ்சகம் உனக்கும்உண் டேயோ. 3
- 1091 உண்டநஞ் சின்னும் கண்டம்விட் டகலா துறைந்தது நாடொறும் அடியேன்
கண்டனன் கருணைக் கடல்எனும் குறிப்பைக் கண்டுகண் டுளமது நெகவே
விண்டனன் என்னைக் கைவிடில் சிவனே விடத்தினும் கொடியன்நான் அன்றோ
அண்டர்கட் கரசே அம்பலத் தமுதே அலைகின்றேன் அறிந்திருந் தனையே. 4
- 1092 தனையர்செய் பிழையைத் தந்தையர் குறித்துத் தள்ளுதல் வழக்கல என்பார்
வினையனேன் பிழையை வினையிலி நீதான் விவகரித் தெண்ணுதல் அழகோ
உனையலா திறந்தும் பிறந்தும்இவ் வுலகில் உழன்றிடுந் தேவரை மதியேன்
எனையலா துனக்கிங் காளிலை யோஉண்டென்னினும் ஏன்றுகொண் டருளே. 5

- 1093 ஏன்றுகொண் டருள வேண்டும்இவ் எளியேன் இருக்கினும் இறக்கினும் பொதுவுள் ஊன்றுகொண் டருளும் நின்னடி யல்லால் உரைக்கும்மால் அயன்முதல் தேவர் நான்கொண் டிடுவ ரேனும்மற் றவர்மேல் நாஎழா துண்மையீ திதற்குச் சான்றுகொண் டருள நினைத்தியேல் என்னுள் சார்ந்தநின் சரண்இரண் டன்றே. 6
- 1094 சரணவா ரிசம்என் தலைமிசை இன்னும் தரித்திலை தாழ்த்தனை அடியேன் கரணவா தனையும் கந்தவா தனையும் கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்தும் மரணவா தனைக்கென் செய்குவம் என்றே வருந்துகின் றனன்மனம் மாழாந் தரணமுன் றெரிய நகைத்தளம் இறையே அடியனை ஆள்வதுன் கடனே. 7
- 1095 கடம்பொழி ஓங்கல் உரிஉடை உடுக்கும் கடவுளே கடவுளர் கோவே மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும் வாயில்ஓர் ஒன்பதில் வரும்இவ் உடம்பொழிந் திடுமேல் மீண்டுமீண் டெந்தஉடம்புகொண் டுழல்வனோஎன்று நடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்காண் நான்செயும் வகைஎது நவிலே. 8
- 1096 வகைஎது தெரிந்தேன் ஏழையேன் உய்வான் வள்ளலே வலிந்தெனை ஆளும் தகைஅது இன்றேல் என்செய்வேன் உலகர் சழக்குடைத் தமிழன்நீ நின்ற திகைஎது என்றால் சொலஅறி யாது திகைத்திடும் சிறியனேன் தன்னைப் பகைஅது கருதா தாள்வதுன் பரங்காண் பவளமா நிறத்தகற் பகமே. 9
- 1097 கற்பன அறிந்து கற்கிலேன் சழக்குக் கல்விகற் றுமுன்றனன் கருணை சொற்பன மதிலும் காண்கிலேன் பொல்லாச் சூகரம் எனமலம் துய்த்தேன் விற்பனன் எனவே நிற்பது விழைந்தேன் வீணனேன் விரகிலா வெறியேன் அற்பனேன் தன்னை ஆண்டநின் அருளை ஆய்ந்திடில் அன்னையின் பெரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

48. சந்நிதி முறையீடு

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்
கலி விருத்தம்³⁰

திருச்சிற்றம்பலம்

30. வஞ்சி விருத்தம். தொ. வே. 1. ச.மு.க. கலி விருத்தம். தொ. வே. 2. ஆ. பா.

- 1098 ஒற்றி மேவிய உத்தம னேமணித்
தெற்றி மேவிய தில்லையப் பாவிழி
நெற்றி மேவிய நின்மல னேஉனைப்
பற்றி மேவிய நெஞ்சம்உன் பாலதே. 1
- 1099 பாலின் நீற்றுப் பரஞ்சுட ரேமலர்க்
காலின் ஈற்றுக் கதிபெற ஏழையேன்
மாலின் ஈற்று மயக்கறல் என்றுகல்
ஆலின் ஈற்றுப் பொருள்அருள் ஆதியே. 2
- 1100 ஆதி யேதில்லை அம்பலத் தாடல்செய்
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே
ஓதி யேதரும் ஒற்றியப் பாஓது
நீதி யேஎனை நீமரு வாததே. 3
- 1101 வாதம் ஓதிய வஞ்சரைக் காணில்ஓர்
காதம் ஓடும் கடியனை ஆள்வது
நீத மோஅன்றி நேரும்அ நீதமோ
ஓதம் ஓதொலி ஒற்றித்த லத்தனே. 4
- 1102 தலத்த னேதில்லைச் சங்கர னேதலைக்
கலத்த னேநெற்றிக் கண்ணுடை யாளனே
நலத்த னேஒற்றி நாயக னேஓந்த
மலத்த னேனையும் வாழ்வித்தல் மாண்பதே. 5

- 1103 மாண்கொள் அம்பல மாணிக்க மேவிடம்
ஊண்கொள் கண்டத்தெம் ஒற்றியப் பாஉன்தன்
ஏண்கொள் சேவடி இன்புகழ் ஏத்திடாக்
கோண்கொள் நெஞ்சக் கொடியனும் உய்வனே. 6
- 1104 உய்யும் வண்ணம்இங் குன்அருள் எய்தநான்
செய்யும் வண்ணம்தெ ரிந்திலன் செல்வமே
பெய்யும் வண்ணப்பெ ருமுகி லேபுரம்
எய்யும் வண்ணம்எ ரித்தருள் எந்தையே. 7
- 1105 எந்தை யேதில்லை எம்இறை யேகுகன்
தந்தை யேஒற்றித் தண்அழு தேஎன்தன்
முந்தை ஏழ்பவ மூடம யக்கறச்
சிந்தை ஏதம்தி ருந்தஅ ருள்வையே. 8
- 1106 திருந்த நான்மறைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்
திருந்த ஞானஇ யல்ஒளி யேஒற்றிப்
பொருந்த நின்றருள் புண்ணிய மேஇங்கு
வருந்த என்தனை வைத்தத முகதோ. 9
- 1107 வைத்த நின்அருள் வாழிய வாழிய
மெய்த்த தில்லையின் மேவிய இன்பமே
உய்த்த நல்அருள் ஒற்றியப் பாஎனைப்
பொய்த்த சிந்தைவிட் டுன்தனைப் போற்றவே. 10
- 1108 போற்ற வைத்தனை புண்ணிய னேஎனைச்
சாற்ற வைத்தனை நின்புகழ்த் தன்மையைத்
தேற்ற வைத்தனை நெஞ்சைத்தெ ளிந்தன்பை
ஊற்ற வைத்தனை உன்ஒற்றி மேவியே. 11

49. இரங்கல் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1109 பற்று நோக்கிய பாவியேன் தனக்குப்
பரிந்து நீஅருட் பதம்அளித் திலையே
மற்று நோக்கிய வல்வினை அதனால்
வஞ்ச மாயையின் வாழ்க்கையின் மனத்தின்
அற்று நோக்கிய நோய்களின் மூப்பின்
அலைதந் திவ்வுல கம்படும் பாட்டை
உற்று நோக்கினால் உருகுதென் உள்ளம்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 1
- 1110 கொடிய நெஞ்சினேன் கோபமே அடைந்தேன்
கோடி கோடியாம் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனேன் தனக்குள்
கருணை ஈந்திடா திருந்திடில் கடையேன்
அடியன் ஆகுவ தெவ்வணம் என்றே
ஐய ஐயநான் அலறிடு கின்றேன்
ஒடிய மும்மலம் ஒருங்கறுத் தவர்சேர்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 2
- 1111 காமம் என்பதோர் உருக்கொடிவ் வலகில்
கலங்கு கின்றஇக் கடையனேன் தனக்குச்
சேமம் என்பதாம் நின்அருள் கிடையாச்
சிறுமை யேஇன்னும் செறிந்திடு மானால்
ஏம நெஞ்சினர் என்றனை நோக்கி
ஏட நீகடை என்றிடில் அவர்முன்
ஊமன் ஆகுவ தன்றிஎன் செய்வேன்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 3

- 1112 மண்ணில் நின்றவர் வாழ்வதும் கணத்தில்
 வருந்தி மாய்வதும் மற்றிவை எல்லாம்
 கண்ணின் நேர்நிதங் கண்டும்இவ் வாழ்வில்
 காதல் நீங்கிலாக் கல்மனக் கொடியேன்
 எண்ணி நின்றஓர் எண்ணமும் முடியா
 தென்செய் கேன்வரும் இருவினைக் கயிற்றால்
 உண்ணி ரம்பநின் றாட்டுகின் றனைநீ
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 4
- 1113 வெருட்சி யேதரும் மலஇரா இன்னும்
 விடியக் கண்டிலேன் வினையினேன் உள்ளம்
 மருட்சி மேவிய தென்செய்கேன் உன்பால்
 வருவ தற்கொரு வழியும்இங் கறியேன்
 தெருட்சி யேதரும் நின்அருள் ஒளிதான்
 சேரில் உய்குவேன் சேர்ந்தில தானால்
 உருட்சி ஆழிஓத் துழல்வது மெய்காண்
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 5
- 1114 யாதும் உன்செய லாம்என அறிந்தும்
 ஐய வையமேல் அவர்இவர் ஒழியாத்
 தீது செய்தனர் நன்மைசெய் தனர்நாம்
 தெரிந்து செய்வதே திறம்என நினைத்துக்
 கோது செய்மலக் கோட்டையைக் காவல்
 கொண்டு வாழ்கிறேன் கண்டிட இனிநீ
 ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 6
- 1115 பந்த மட்டின்ஆம் பாவிநெஞ் சகத்தால்
 பவப்பெ ருங்கடல் படிந்துழன் றயர்ந்தேன்
 இந்த மட்டில்நான் உழன்றதே அமையும்
 ஏற வேண்டும்உன் எண்ணமே தறியேன்
 அந்த மட்டினில் இருத்தியோ அன்றி
 அடிமை வேண்டினின் அருட்பெரும் புணையை
 உந்த மட்டினால் தருதியோ உரையாய்
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 7

1116 ஞான மென்பதின் உறுபொருள் அறியேன்
 ஞானி அல்லன்நான் ஆயினும் கடையேன்
 ஆன போதிலும் எனக்குநின் அருள்ஓர்
 அணுவில் பாதியே ஆயினும் அடைந்தால்
 வான மேவிய அமரரும் அயனும்
 மாலும் என்முனம் வலியிலர் அன்றே
 ஊனம் நீக்கிநல் அருள்தரும் பொருளே
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

8

1117 அளிய நெஞ்சம்ஓர் அறிவுரு வாகும்
 அன்பர் தம்புடை அணுகிய அருள்போல்
 அளிய நெஞ்சினேற் கெய்திடா தேனும்
 எள்ளில் பாதிமட் டந்தருள் வாயேல்
 களிய மாமயல் காடற எறிந்தாங்
 கார வேரினைக் களைந்துமெய்ப் போத
 ஒளிய வித்தினால் போகமும் விளைப்பேன்
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

9

1118 நாக நாட்டதின் நலம்பெற வேண்டேன்
 நரகில் ஏகென நவிலினும் அமைவேன்
 ஆகம் நாட்டிடை விடுகெனில் விடுவேன்
 அல்லல் ஆம்பவம் அடைஎனில் அடைவேன்
 தாகம் நாட்டிய மயல்அற அருள்நீர்
 தருதல் இல்எனச் சாற்றிடித் தரியேன்
 ஓகை நாட்டிய யோகியர் பரவும்
 ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

50. நெஞ்சொடு நேர்தல்

கோயில்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1119 அணிகொள் கோவணக் கந்தையே நமக்கிங்
கடுத்த ஆடைஎன் றறிமட நெஞ்சே
கணிகொள் மாமணிக் கலன்கள்நம் கடவுள்
கண்ணுண் மாமணிக் கண்டிகை கண்டாய்
பிணிகொள் வன்பவம் நீக்கும்வெண் ணீறே
பெருமைச் சாந்தமாம் பிறங்கொளி மன்றில்
திணிகொள் சங்கர சிவசிவ என்று
சென்று வாழ்த்தலே செய்தொழி லாமே. 1
- 1120 செய்த நன்றிமேல் தீங்கிழைப் பாரில்
திருப்பும் எந்தனைக் திருப்புகின் றனைநீ
பெய்த பாலினைக் கமரிடைக் கவிழ்க்கும்
பேதை யாதலில் பிறழ்ந்தனை உனைநான்
வைத போதினும் வாழ்த்தென நினைத்து
மறுத்து நீக்கிஅவ் வழிநடக் கின்றாய்
கொய்த கோட்டினை நட்டனை வளர்ப்பாய்
கொடிய நெஞ்சமே மடியகிற் றிலையே. 2
- 1121 இலைஎ னாதனு வளவும்ஒன் றீய
எண்ணு கின்றிலை என்பெறு வாயோ
கொலைஇ னாதென அறிந்திலை நெஞ்சே
கொல்லு கின்றஅக் கூற்றினும் கொடியாய்
தலையின் மாலைதாழ் சடையுடைப் பெருமான்
தாள்நி னைந்திலை ஊண்நினைந் துலகில்
புலையி னார்கள்பால் போதியோ வீணில்
போகப் போகஇப் போக்கினில் அழிந்தே. 3

- 1122 அழிந்த வாழ்க்கையின் அவலமிங் கனைத்தும்
 ஐயம் இன்றிநீ அறிந்தனை நெஞ்சே
 கழிந்த எச்சிலை விழைந்திடு வார்போல்
 கலந்து மீட்டுநீ கலங்குகின் றனையே
 மொழிந்த முன்னையோர் பெறும்சிவ கதிக்கே
 முன்னு றாவகை என்னுறும் உன்னால்
 இழிந்த நாயினும் கடையனாய் நின்றேன்
 என்செய் வேன்உனை ஏன்அடுத் தேனே. 4
- 1123 தேன்றெய் ஆடிய செஞ்சடைக் கனியைத்
 தேனை மெய்அருள் திருவினை அடியர்
 ஊனை நெக்கிட உருக்கிய ஒளியை
 உள்ளத் தோங்கிய உவப்பினை மூவர்
 கோனை ஆனந்தக் கொழுங்கடல் அமுதைக்
 கோம ளத்தினைக் குன்றவில் லியைஎம்
 மானை அம்பல வாணனை நினையாய்
 வஞ்ச நெஞ்சமே மாய்ந்திலை இனுமே. 5
- 1124 இன்னும் எங்ஙனம் ஏகுகின் றனையோ
 ஏழை நெஞ்சமே இங்குமங் குந்தான்
 முன்னை நாம்பிறந் துழன்றஅத் துயரை
 முன்னில் என்குலை முறுக்குகின் றனகாண்
 என்னை நீஎனக் குறுதுணை அந்தோ
 என்சொல் ஏற்றிலை எழில்கொளும் பொதுவில்
 மன்னு நம்முடை வள்ளலை நினனத்தால்
 மற்று நாம்பிற வாவகை வருமே. 6
- 1125 பிறந்து முன்னர்இவ் வுலகினாம் பெண்டு
 பிள்ளை ஆதிய பெருந்தொடக் குழந்தே
 இறந்து வீழ்கதி இடைவிழுந் துழன்றே
 இருந்த சேடத்தின் இத்தனை எல்லாம்
 மறந்து விட்டனை நெஞ்சமே நீதான்
 மதியி லாய்அது மறந்திலன் எளியேன்
 துறந்து நாம்பெறும் சுகத்தினை அடையச்
 சொல்லும் வண்ணம்நீ தொடங்கிடில் நன்றே. 7

1126 நன்று செய்வதற் குடன்படு வாயேல்
 நல்ல நெஞ்சமே வல்லஇவ் வண்ணம்
 இன்று செய்திநீ நாளைஎன் பாயேல்
 இன்றி ருந்தவர் நாளைநின் றிலரே
 ஒன்று கேண்மதி சுகர்முதல் முனிவோர்
 உக்க அக்கணம் சிக்கெனத் துறந்தார்
 அன்று முன்னரே கடந்தனர் அன்றி
 அதற்கு முன்னரே அகன்றனர் அன்றே.

8

1127 அன்றி நேர்கிலை நம்முடைப் பெருமான்
 அஞ்செ முத்தையும் அடிக்கடி மறந்தாய்
 ஒன்றி மேற்கதி உறவகை அந்தோ
 உணர்கி லாய்வயிற் றூண்பொருட் டயலோர்
 முன்றில் காத்தனை அவ்வள வேனும்
 முயன்று காத்திலை முன்னவன் கோயில்
 துன்றி நின்றநல் தொண்டர்தம் தொழும்பு
 தொடங்கு வானவர் தூயமுன் றிலையே.

9

1128 தூய நெஞ்சமே சுகம்பெற வேண்டில்
 சொல்லு வாம்அது சொல்லள வன்றால்
 காய மாயமாம் காள்செறிந் துலவும்
 கள்வர் ஐவரைக் கைவிடுத் ததன்மேல்
 பாய ஆணவப் பகைகெட முருக்கிப்
 பகல்கு ராஇலாப் பாங்கரின் நின்றே
 ஆய வானந்தக் கூத்துடைப் பரமா
 காய சோதிகண் டமருதல் அணியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

51. சிவானந்தப் பத்து

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்
எண்சீர்க்³¹ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

31. எழுசீர். தொ.வே. 1,2 எண்சீர் ச.மு.க. ஆ. பா.

- 1129 இச்சை உண்டெனக் குன்திரு மலர்த்தாள்
எய்தும் வண்ணம்இங் கென்செய வல்லேன்
கொச்சை நெஞ்சம்என் குறிப்பில்நில் லாது
குதிப்பில் நின்றது மதிப்பின்இவ் வுலகில்
பிச்சை உண்டெனிற் பிச்சரிற் சீறும்
பேய ருண்மனை நாயென உழைத்தேன்
செச்சை மேனிஎம் திருவொற்றி அரசே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 1
- 1130 ஐய நின்னுடை அன்பர்கள் எல்லாம்
அழிவில் இன்பமுற் றருகிருக் கின்றார்
வெய்ய நெஞ்சகப் பாவியேன் கொடிய
வீண னேன்இங்கு வீழ்கதிக் கிடமாய்
வைய வாழ்க்கையின் மயங்குகின் றனன்மேல்
வருவ தோர்ந்திலன் வாழ்வடை வேனோ
செய்ய வண்ணனே ஒற்றியம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 2
- 1131 மடிகொள் நெஞ்சினால் வள்ளல்உன் மலர்த்தாள்
மறந்து வஞ்சக வாழ்க்கையை மதித்தேன்
துடிகொள் நேர்இடை மடவியர்க் குருகிச்
சுழல்கின் றேன்அருள் சுகம்பெறு வேனோ
வடிகொள் வேல்கரத் தண்ணலை ஈன்ற
வள்ள லேஎன வாழ்த்துகின் றவர்தம்
செடிகள் நீக்கிய ஒற்றியம் பரனே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 3

- 1132 இருக்க வாவுற உலகெலாம் உய்ய
எடுத்த சேவடிக் கெள்ளள வேணும்
உருக்கம் ஒன்றிலேன் ஒதியினில் பெரியேன்
ஒண்மை எய்துதல் வெண்மைமற் றன்றே
தருக்க நின்றஎன் தன்மையை நினைக்கில்
தமிய னேனுக்கே தலைநடுக் குறுங்காண்
திருக்கண் மூன்றுடை ஒற்றிஎம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 4
- 1133 எண்பெ நாவினைக் கேதுசெய் உடலை
எடுத்த நாள்முதல் இந்தநாள் வரைக்கும்
நண்பு நாப்பவம் இயற்றினன் அல்லால்
நன்மை என்பதோர் நாளினும் அறியேன்
வண்பெ நாவெனக் குந்திரு அருளாம்
வாழ்வு நேர்ந்திடும் வகைஎந்த வகையோ
திண்பெ நாநிற்க அருள்ஒற்றி அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 5
- 1134 பேதை நெஞ்சினேன் செய்பிழை எல்லாம்
பேசி னால்பெரும் பிணக்கினுக் கிடமாம்
தாதை நீஅவை எண்ணலை எளியேன்
தனக்கு நின்திருத் தண்அளி புரிவாய்
கோதை நீக்கிய முனிவர்கள் காணக்
கூத்து கந்தருள் குணப்பெருங் குன்றே
தீதை நீக்கிய ஒற்றிஎம் பெருமான்
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 6
- 1135 வஞ்ச நெஞ்சர்தம் சேர்க்கையைத் துறந்து
வள்ளல் உன்திரு மலரடி ஏத்தி
விஞ்ச நெஞ்சர்தம் அடித்துணைக் கேவல்
விரும்பி நிற்கும்அப் பெரும்பயன் பெறவே
தஞ்சம் என்றருள் நின்திருக் கோயில்
சார்ந்து நின்றனன் தருதல்மற் றின்றோ
செஞ்சொல் ஓங்கிய ஒற்றிஎம் பெருமான்
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 7

1136 புல்ல னேன்புவி நடையிடை அலையும்
 புலைய நெஞ்சினால் பொருந்திடும் கொடிய
 அல்லல் என்பதற் கெல்லைஒன் றறியேன்
 அருந்து கின்றனன் விருந்தினன் ஆகி
 ஒல்லை உன்திருக் கோயில்முன் அடுத்தேன்
 உத்த மாஉன்தன் உள்ளம்இங் கறியேன்
 செல்லல் நீக்கிய ஒற்றியம் பொருளே
 தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

8

1137 எளிய னேன்பிழை இயற்றிய எல்லாம்
 எண்ணி னுட்படா வேனும்மற் றவையை
 அளிய நல்லருள் ஈந்திடும் பொருட்டால்
 ஆய்தல் நன்றல ஆதலின் ஈண்டே
 களிய நெஞ்சமாம் கருங்கலைக் கரைத்துக்
 கருணை ஈகுதல் கடன்உனக் கையா
 தெளிய ஓங்கிய ஒற்றிஎன் அமுதே
 தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

9

1138 வெறிபி டிக்கினும் மகன்தனைப் பெற்றோர்
 விடுத்தி டார்அந்த வெறியது தீரும்
 நெறிபி டித்துநின் றாய்வரென் அரசே
 நீயும் அப்படி நீசனேன் தனக்குப்
 பொறிபி டித்தநல் போதகம் அருளிப்
 புன்மை யாவையும் போக்கிடல் வேண்டும்
 செறிபி டித்தவான் பொழில்ஒற்றி அமுதே
 தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

52. காதல் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எழுச்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1139 வஞ்சக வினைக்கோர் கொள்கலம் அனைய மனத்தினேன் அனைத்தினும் கொடியேன் தஞ்சம்என் றடைந்தே நின்திருக் கோயில் சந்நிதி முன்னர்நிற் கின்றேன் எஞ்சலில் அடங்காப் பாவிஎன் றெனைநீ இகழ்ந்திடில் என்செய்வேன் சிவனே கஞ்சன்மால் புகழும் ஒற்றியங் கரும்பே கதிதரும் கருணையங் கடலே. 1
- 1140 நிற்பது போன்று நிலைபடா உடலை நேசம்வைத் தோம்புறும் பொருட்டாய்ப் பொற்பது தவிரும் புலையர்தம் மனைவாய்ப் புந்திநொந் தயர்ந்தழு திளைத்தேன் சொற்பதங் கடந்த நின்திரு வடிக்குத் தொண்டுசெய் நாளும்ஒன் றுளதோ கற்பது கற்றோர் புகழ்திரு வொற்றிக் காவல்கொள் கருணையங் கடலே. 2
- 1141 முன்னைவல் வினையால் வஞ்சக மடவார் முழுப்புலைக் குழிவிழுந் திளைத்தேன் என்னையோ கொடியேன் நின்திரு வருள்தான் எய்தில னேல்உயிாக் குறுதிப் பின்னைஎவ் வணந்தான் எய்துவ தறியேன் பேதையில் பேதைநான் அன்றோ கன்னலே தேனே ஒற்றிஎம் அமுதே கடவுளே கருணையங் கடலே. 3
- 1142 மண்ணினுள் மயங்கி வஞ்சக வினையால் மனந்தளர்ந் தழுங்கிநாள் தோறும் எண்ணினுள் அடங்காத் துயரொடும் புலையர் இல்லிடை மல்லிடு கின்றேன் விண்ணினுள் இலங்கும் சுடர்நிகர் உனது மெல்அடிக் கடிமைசெய் வேனோ கண்ணினுள் மணியே ஒற்றியங் கணியே கடவுளே கருணையங் கடலே. 4
- 1143 அளவிலா உலகத் தனந்தகோ டிகளாம் ஆருயிர்த் தொகைக்குளும் எனைப்போல் இளகிலா வஞ்ச நெஞ்சகப் பாவி ஏழைகள் உண்டுகொல் இலைகாண் தளர்விலா துனது திருவடி எனும்பொற் றாமரைக் கணியனா குவனோ களவிலார்க் கினிய ஒற்றிஎம் மருந்தே கனந்தரும் கருணையங் கடலே. 5

- 1144 ஞானம்என் பதிலோர் அணுத்துணை யேனும் நண்ணிலேன் புண்ணியம் அறியேன்
ஈனம்என் பதனுக் கிறைஎனல் ஆனேன் எவ்வணம் உய்குவ தறியேன்
வானநா டவரும் பெறற்கரு நினது மலரடித் தொழும்புசெய் வேனோ
கானவேட் டுருவாம் ஒருவனே ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங் கடலே. 6
- 1145 ஞாலவாழ் வனைத்தும் கானல்நீர் எனவே நன்கறிந் துன்திரு அருளாம்
சீலவாழ் வடையும் செல்வம்இப் பொல்லாச் சிறியனும் பெறுகுவ தேயோ
நீலமா மிடற்றுப் பவளமா மலையே நின்மல ஆனந்த நிலையே
காலன்நாண் அவிழ்க்கும் காலனே ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங் கடலே. 7
- 1146 மாலொடு நான்கு வதனனும் காணா மலரடிக் கடிமைசெய் தினிப்பாம்
பாலொடு கலந்த தேன்என உன்சீர் பாடும்நாள் எந்தநாள் அறியேன்
வேலொடு மயிலும் கொண்டிடுஞ் சுடரை விளைவித்த வித்தக விளக்கே
காலொடு பூதம் ஐந்துமாம் ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங் கடலே. 8
- 1147 சற்றும்நற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார் தந்தலை வாயிலுள் குரைக்கும்
வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநா யாக மெலிகின்றேன் ஐம்புலச் சேட்டை
அற்றுநின் றவர்க்கும் அரியநின் திருத்தாட் கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ
கற்றுமுற் றுணர்ந்தோர்க் கருள்தரும் ஒற்றிக் கடவுளே கருணையங்கடலே. 9
- 1148 மறைகளும் இன்னும் தலைத்தலை மயங்க மறைந்துல குயிர் தொறும் ஒளித்த
இறைவநின் திருத்தாட் கன்பிலாக் கொடியன் என்னினும் ஏழையேன் தனக்கு
நிறைதரும் நினது திருவருள் அளிக்க நினைத்தலே நின்கடன் கண்டாய்
கறைமணி மிடற்றுத் தெய்வமே ஒற்றிக் காவல்கொள் கருணையங் கடலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

53. பொருள் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1149 உலக வாழ்க்கையின் உழலும்என் நெஞ்சம்
ஒன்று கோடியாய்ச் சென்றுசென் றுலைந்தே
கலக மாயையில் கவிழ்க்கின்ற தெளியேன்
கலுழ்கின் றேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
இலகும் அன்பர்தம் எய்ப்பினில் வைப்பே
இன்ப வெள்ளமே என்னுடை உயிரே
திலக மேதிரு ஒற்றிஎம் உறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 1
- 1150 எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
இன்ப துன்பங்கள் எய்திஎன் நெஞ்சம்
கண்ணி லாக்குரங் கெனஉழன் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
பெண்நி லாவிய பாகத்தெம் அமுதே
பிரமன் ஆதியர் பேசரும் திறனே
தெண்நி லாமுடி ஒற்றியங் கனியே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 2
- 1151 ஊண்உ றக்கமே பொருள்என நினைத்த
ஒதிய னேன்மனம் ஒன்றிய தின்றாய்க்
காணு றக்கருங் காமஞ்சான் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மாணு றக்களங் கறுத்தசெம் மணியே
வள்ள லேஎனை வாழ்விக்கும் மருந்தே
சேணு றத்தரும் ஒற்றிநா யகமே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 3

1152 யாது சொல்லினும் கேட்பதின் றந்தோ
யான்செய் தேன்என தென்னும்இவ் இருளில்
காது கின்றதென் வஞ்சக நெஞ்சம்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
ஓது மாமறை உபநிட தத்தின்
உச்சி மேவிய வச்சிர மணியே
தீது நீக்கிய ஒற்றியந் தேனே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

4

1153 சொல்லும் சொல்லள வன்றுகாண் நெஞ்சத்
துடுக்க னைத்தும்இங் கொடுக்குவ தெவனோ
கல்லும் பிற்படும் இரும்பினும் பெரிதால்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அல்லும் எல்லும்நின் றகங்குழைந் தேத்தும்
அன்பருள் ஊறும் ஆனந்தப் பெருக்கே
செல்லு லாம்பொழில் ஒற்றியங் கரும்பே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

5

1154 இம்மை இன்பமே வீடெனக் கருதி
ஈனர் இல்லிடை இடர்மிக உழந்தே
கைம்மை நெஞ்சம்என் றனைவலிப் பதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மும்மை யாகிய தேவர்தம் தேவே
முக்கண் மூர்த்தியே முத்தியின் முதலே
செம்மை மேனிஎம் ஒற்றியூர் அரசே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

6

1155 நின்ன டிக்கண்ஓர் கணப்பொழு தேனும்
நிற்ப தின்றியே நீசமங் கையர்தம்
கன்ன வில்தனம் விழைந்தது மனம்காண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அன்ன ஊர்தியும் மாலும்நின் றலற
அடியர் தங்களுள் அமர்ந்தருள் அமுதே
தென்ஓ சைப்பொழில் ஒற்றிஎம் வாழ்வே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

7

1156 புலைய மங்கையர் புணர்முலைக் குவட்டில்
போந்து ருண்டெனைப் புலன்வழிப் படுத்திக்
கலைய நின்றதிக் கல்லுறழ் மனந்தான்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
விலையி லாஉயர் மாணிக்க மணியே
வேத உச்சியில் விளங்கொளி விளக்கே
சிலைவி லாக்கொளும் ஒற்றிஎம் மருந்தே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

8

1157 தந்தை தாய்மனை மக்கள்என் றுலகச்
சழக்கி லேஇடர் உழக்கும்என் மனந்தான்
கந்த வாதனை இயற்றுகின் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
எந்தை யேஎனை எழுமையும் தொடர்ந்த
இன்ப வெள்ளமே என்உயிர்க் குயிரே
சிந்தை ஓங்கிய ஒற்றிஎந் தேவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

9

1158 கொடிய வஞ்சக நெஞ்சகம் எனும்ஓர்
குரங்கிற் கென்உறு குறைபல உரைத்தும்
கடிய தாதலின் கசிந்தில தினிஇக்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அடிய னேன்பிழை உளத்திடை நினையேல்
அருளல் வேண்டும்என் ஆருயிர்த் துணையே
செடிகள் நீக்கிய ஒற்றிஎம் உறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

54. திருவண்ண விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1159 கண்ணப்பா என்றருளும் காளத்தி யப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டும் மதலையப்பால் வாரிதியை
உண்ணப்பா என்றுரைத்த ஒற்றியப்பா வந்தருள
எண்ணப்பா என்றமும்இவ் ஏழைமுகம் பாராயோ. 1
- 1160 மஞ்சபடும் செஞ்சடில வள்ளலே உள்ளுகின்றோர்
உஞ்சபடும் வண்ணம்அருள் ஒற்றியூர் உத்தமனே
நஞ்சபடும் கண்டம்உடை நம்பரனே வந்துயரால்
பஞ்சபடும் பாடுபடும் பாவிமுகம் பாராயோ. 2
- 1161 கண்ணார் அமுதே கரும்பேஎன் கண்ணேஎன்
அண்ணாஉன் பொன்னருள்தான் ஆர்ந்திடுமோ அல்லதென்றும்
நண்ணாதோ யாது நணுகுமோ என்றுருகி
எண்ணாதும் எண்ணும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 3
- 1162 நாடியசீர் ஒற்றி நகர்உடையாய் நின்கோயில்
நீடியநற் சந்நிதியில் நின்றுநின்று மால்அயனும்
தேடிஅறி ஒண்ணாத் திருஉருவைக் கண்டுருகிப்
பாடிஅழு தேங்கும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 4
- 1163 வாங்கிமலை வில்லாக்கும் மன்னவனே என்அரசே
ஓங்கி வளந்தழுவும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
தூங்கிய துன்பச் சமைசுமக்க மாட்டாது
ஏங்கிஅழு கின்றஇந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 5

- 1164 தொண்டர்க் கருளும் துணையே இணையில்விடம்
உண்டச் சுதற்கருளும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
சண்டப் பவநோயால் தாயிலாப் பிள்ளையெனப்
பண்டைத் துயர்கொளும்இப் பாவிமுகம் பாராயோ. 6
- 1165 உட்டிகழ்ந்த மேலவனே ஒற்றியூர் உத்தமனே
மட்டிலங்கும் உன்றன் மலரடியைப் போற்றாது
தட்டிலங்கு நெஞ்சத்தால் சஞ்சலித்துன் சந்நிதிக்கண்
எட்டிநின்று பார்க்கும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 7
- 1166 நச்சை மிடற்றணிந்த நாயகனே ஓர்பாகம்
பச்சைநிறம் கொண்ட பவளத் தனிமலையே
மிச்சை தவிர்க்கும்ஒற்றி வித்தகனே நின்அருட்கே
இச்சைகொடு வாடும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 8
- 1167 மால்அயர்ந்தும் காணா மலரடியாய் வஞ்சவினைக்
கால்அயர்ந்து வாடஅருட் கண்ணுடையாய் விண்ணுடையாய்
சேல்அயர்ந்த கண்ணார் தியக்கத்தி னால்உன்அருட்
பால்அயர்ந்து வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 9
- 1168 சொந்தமுற எண்ணித் தொழுகின்ற மெய்யடியர்
சந்தமுறும் நெஞ்சத் தலத்தமர்ந்த தத்துவனே
நந்தவனஞ் சூழ்ஒற்றி நாயகனே வாழ்க்கைஎனும்
பந்தமதில் வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 10
- 1169 தில்லையிடை மேவும்எங்கள் செல்வப் பெருவாழ்வே
ஒல்லைஅடி யார்க்கருளும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
அல்லை நிகர்க்கும் அளகத்தார் ஆசைதனக்
கெல்லைஅறி யாதஇந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 11

1170 விதிஇழந்த வெண்தலைகொள் வித்தகனே வேதியனே
மதிஇழந்தோர்க் கேலா வளர்ஒற்றி வானவனே
நிதிஇழந்தோர் போல்அயர்ந்து நின்னுடைய வாழ்க்கைப்
பதிவிரும்பி வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

55. நாடக விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1171 மடுக்கும் நீர்உடைப் பாழங்கிண றதனுள்
வழுக்கி வீழ்ந்தவன் வருந்துறா வண்ணம்
எடுக்கின் றோர்என இடையிற்கை விடுதல்
இரக்க முள்ளவர்க் கியல்பன்று கண்டீர்
தடுக்கி லாதெனைச் சஞ்சல வாழ்வில்
தாழ்த்து கின்றது தருமம்அன் றுமக்கு
நடுக்கி லார்தொழும் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 1
- 1172 வெண்மை நெஞ்சினேன் மெய்என்ப தறியேன்
விமல நும்மிடை வேட்கையும் உடையேன்
உண்மை ஓதினேன் வஞ்சக வாழ்க்கை
உவரி வீழ்வனேல் உறுதிமற் றறியேன்
கண்மை உள்ளவர் பாழங்குழி வீழ்க்
கண்டி ருப்பது கற்றவர்க் கழகோ
நண்மை ஒற்றியீர் திருச்சிற்றம் பலத்துள்
ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 2
- 1173 குற்ற மேபல இயற்றினும் எனைநீர்
கொடியன் என்பது குறிப்பல உமது
பொற்றை நேர்புயத் தொளிர்திரு நீற்றைப்
பூசு கின்றனன் புனிதரும் அடிக்கண்
உற்ற தோர்சிறி தன்பும்இவ் வகையால்
உறுதி ஈவதிங் குமக்கொரு கடன்காண்
நற்ற வத்தர்வாழ் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 3

1174 உள்ள தோதினால் ஒறுக்கிலேம் என்பர்
உலகு னோர்இந்த உறுதிகொண் டடியேன்
கள்ளம் ஒதிலேன் நும்மடி அறியக்
காம வேட்கையில் கடலினும் பெரியேன்
வள்ள லேஉம தருள்பெறச் சிறிது
வைத்த சிந்தையேன் மயக்கற அருள்வீர்
நள்ளல் உற்றவர் வாழ்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிறற்கின் றீரே.

4

1175 அரந்தை யோடொரு வழிச்செல்வோன் தனைஓர்
ஆற்று வெள்ளம்ஈர்த் தலைத்திட அவனும்
பரந்த நீரிடை நின்றழு வானேல்
பகைவர் ஆயினும் பார்த்திருப் பாரோ
கரந்தை அஞ்சடை அண்ணல்நீர் அடியேன்
கலங்கக் கண்டிருக் கின்றது கடனோ
நரந்த மார்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிறற்கின் றீரே.

5

1176 பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளும் கோலைப்
பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ
மறவிக் கையறை மனத்தினேன் உம்மேல்
வைக்கும் அன்பைநீர் மாற்றுதல் அழகோ
உறஇக் கொள்கையை உள்ளிரேல் இதனை
ஓதிக் கொள்ளிடம் ஒன்றிலை கண்டீர்
நறவிக் கோங்கிய ஒற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடகம் நவிறற்கின் றீரே.

6

1177 வலிய வந்திடு விருந்தினை ஒழிக்கார்
வண்கை உள்ளவர் மற்றதுபோலக்
கலிய நெஞ்சினேன் வஞ்சக வாழ்வில்
கலங்கி ஐயநுங் கருணையாம் அமுதை
மலிய உண்டிட வருகின்றேன் வருமுன்
மாற்று கிற்பிரேல் வள்ளல்நீர் அன்றோ
நலியல் நீக்கிடும் ஒற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடகம் நவிறற்கின் றீரே.

7

- 1178 பொய்யன் ஆகிலும் போக்கிடம் அறியாப்
 புலையன் ஆண்டவன் புகழ்உரைப் பானேல்
 உய்ய வைப்பன்ஈ துண்மைஇவ் வுலகில்
 ஒதிய நேன்புகல் ஓரிடம் அறியேன்
 ஐய நும்மடிக் காட்செயல் உடையேன்
 ஆண்ட நீர்எனை அகற்றுதல் அழகோ
 நையல் அற்றிட அருள்ஒற்றி உடையீர்
 ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 8
- 1179 தந்தை ஆயவர் தனையரைக் கெடுக்கச்
 சமைவர் என்பது சற்றும்இன் றுலகில்
 எந்தை நீர்எனை வஞ்சக வாழ்வில்
 இருத்து வீர்எனில் யார்க்கிது புகல்வேன்
 பந்த மேலிட என்பரி தாபம்
 பார்ப்பி ரோஅருட் பங்கய விழியீர்
 நந்த வொண்பணை ஒற்றியூர் உடையீர்
 ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 9
- 1180 கல்வி வேண்டிய மகன்தனைப் பெற்றோர்
 கடுத்தல் ஓர்சிறு கதையிலும் இலைகாண்
 செல்வம் வேண்டிலேன் திருவருள் விழைந்தேன்
 சிறிய நேனைநீர் தியக்குதல் அழகோ
 பல்வி தங்களால் பணிசெயும் உரிமைப்
 பாங்கு நல்கும்அப் பரம்உமக் கன்றே
 நல்வி தத்தினர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
 ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 10
- 1181 மண்ணில் நல்லவன் நல்லவர் இடத்தோர்
 வணக்கம் இன்மையன் வணங்குவன் ஆனால்
 எண்ணி நம்புடை இருஎன உரைப்பர்
 ஏன்வ ணங்கினை என்றுரைப் பாரோ
 கண்ணின் நல்லநும் கழல்தொழ இசைந்தால்
 கலக்கம் காண்பது கடன்அன்று கண்டீர்
 நண்ணி மாதவன் தொழும்ஒற்றி உடையீர்
 ஞான நாடகம் நவிறுகின் றீரே. 11

56. கொடி விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1182 மாலை ஒன்றுதோள் சுந்தரப் பெருமான்
மணத்தில் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே
ஒலை ஒன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டாம்
உவந்து தொண்டன்என் றுரைப்பிரேல் என்னை
வேலை ஒன்றல மிகப்பல எனினும்
வெறுப்பி லாதுளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலை ஒன்றுசீர் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 1
- 1183 பூதம் நும்படை எனினும்நான் அஞ்சேன்
புதிய பாம்பின்பூண் பூட்டவும் வெருவேன்
பேதம் இன்றிஅம் பலந்தனில் தூக்கும்
பெருமைச் சேவடி பிடிக்கவும் தளரேன்
ஏதம் எண்ணிதா தென்னையும் தொழும்பன்
என்று கொள்விரேல் எனக்கது சாலும்
சூத ஒண்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 2
- 1184 உப்பி டாதகூழ் இடுகினும் உண்பேன்
உவந்திவ் வேலையை உணர்ந்துசெய் எனநீர்
செப்பி டாமுனம் தலையினால் நடந்து
செய்ய வல்லன்யான் செய்யும்அப் பணிகள்
தப்பி டாததில் தப்பிருந் தென்னைத்
தண்டிப் பீர்எனில் சலித்துளம் வெருவேன்
துப்பி டானைக் கருள்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 3

- 1185 கூலி என்பதோர் அணுத்துணை யேனும்
 குறித்தி லேன்அது கொடுக்கினும் கொள்ளேன்
 மாலி னோடயன் முதலியர்க் கேவல்
 மறந்தும் செய்திடேன் மன்உயிர்ப் பயிர்க்கே
 ஆலி அன்னதாம் தேவரீர் கடைக்கண்
 அருளை வேண்டினேன் அடிமைகொள் கிற்பீர்
 சூலி ஓர்புடை மகிழ்ஒற்றி உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 4
- 1186 தேர்ந்து தேடினும் தேவர்போல் தலைமைத்
 தேவர் இல்லைஅத் தெளிவு கொண் டடியேன்
 ஆர்ந்து நும்அடிக் கடிமைசெய் திடப்பேர்
 ஆசை வைத்துமை அடுத்தனன் அடிகேள்
 ஓர்ந்திங் கென்றனைத் தொழும்புகொள் ளீரேல்
 உய்கி லேன்ஓஃ தும்பதம் காண்க
 சோர்ந்தி டார்புகழ் ஒற்றியூர் உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 5
- 1187 புதியன் என்றெனைப் போக்குதி ரோநீர்
 பூரு வத்தினும் பொன்னடிக் கடிமைப்
 பதிய வைத்தனன் ஆயினும் அந்தப்
 பழங்க ணக்கினைப் பார்ப்பதில் என்னே
 முதியன் அல்லன்யான் எப்பணி விடையும்
 முயன்று செய்குவேன் முர்க்கனும் அல்லேன்
 துதிய தோங்கிய ஒற்றியூர் உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 6
- 1188 ஒழுக்கம் இல்லவன் ஓர் இடத் தடிமைக்
 குதவு வான்கொல்என் றுன்னுகிற் பீரேல்
 புழுக்க நெஞ்சினேன் உம்முடைச் சமுகம்
 போந்து நிற்பனேல் புண்ணியக் கனிகள்
 புழுக்க நின்றிடும் குணத்தரு வாவேன்
 பார்த்த பேரும்அப் பரிசினர் ஆவர்
 தொழுக்கன் என்னையாள் வீர்ஒற்றி உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 7

- 1189 பிச்சை ஏற்றுணும் பித்தர்என் றும்மைப்
 பேசு கின்றவர் பேச்சினைக் கேட்டும்
 இச்சை நிற்கின்ற தும்மடிக் கேவல்
 இயற்று வான்அந்த இச்சையை முடிப்பீர்
 செச்சை மேனியீர் திருவுளம் அறியேன்
 சிறிய னேன்மிகத் தியங்குகின் றனன்காண்
 துச்சை நீக்கினோர்க் கருள்ஒற்றி உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 8
- 1190 ஆலம் உண்டநீர் இன்னும்அவ் வானோர்க்
 கமுது வேண்டிமா லக்கடல் கடைய
 ஓல வெவ்விடம் வரில்அதை நீயே
 உண்கென் றாலும்நும் உரைப்படி உண்கேன்
 சாலம் செய்வது தகைஅன்று தருமத்
 தனிப்பொற் குன்றனீர் சராசரம் நடத்தும்
 சூல பாணியீர் திருவொற்றி நகரீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 9
- 1191 முத்தி நேர்கிலாத் தேவர்கள் தமைநான்
 முந்து றேன்அவர் முற்பட வரினும்
 சுத்தி யாகிய சொல்லுடை அணுக்கத்
 தொண்டர் தம்முடன் சூழ்த்திடீர் எனினும்
 புத்தி சேர்புறத் தொண்டர்தம் முடனே
 பொருந்த வைக்கினும் போதும்மற் றதுவே
 துத்தி யார்பணி யீர்ஒற்றி உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 10
- 1192 என்ன நான்அடி யேன்பல பலகால்
 இயம்பி நிற்பதிங் கெம்பெரு மானீர்
 இன்னும் என்னைஓர் தொண்டன்என் றுளத்தில்
 ஏன்று கொள்ளிரேல் இருங்கடற் புவியோர்
 பன்ன என்உயிர் நும்பொருட் டாகப்
 பாற்றி நும்மிசைப் பழிசுமத் துவல்காண்
 துன்னு மாதவர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
 தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 11

57. மருட்கை விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1193 யாது செய்குவன் போதுபோ கின்ற
தண்ண லேஉம தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொறுத்தருள் புரியும்
கொள்கை யீர்எனைக் குறுகிய குறும்பர்
வாது செய்கின்றார் மனந்தளர் கின்றேன்
வலியி லேன்செயும் வகைஒன்றும் அறியேன்
மாதர் செய்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 1
- 1194 எனக்கு நீர் இங்கோர் ஆண்டைஅல் லீரோ
என்னை வஞ்சகர் யாவருங் கூடிக்
கனக்கும் வன்பவக் கடலிடை வீழ்த்தக்
கண்டி ருத்தலோ கடன்உமக் கெளியேன்
தனக்கு மற்றொரு சார்பிருந் திடுமேல்
தயவு செய்திடத் தக்கதன் றிலைகாண்
மனக்கு நல்லவர் வாழ்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 2
- 1195 எஞ்சல் இல்லதோர் காமமாம் கடல்ஆழ்ந்
திளைக்கின் றேன்இனி என்செய்வன் அடியேன்
தஞ்சம் என்றும திணைமலர் அடிக்கே
சரண்பு குந்தனன் தயவுசெய் யீரேல்
வஞ்ச வாழ்க்கையாம் திமிங்கிலம் எனுமீன்
வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத் திடுங்காண்
மஞ்ச ளாவிய பொழில்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 3

- 1196 என்பி றப்பினை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
என்செய் வேன்எனை என்செய நினைக்கேன்
முன்பி றப்பிடை இருந்தசே டத்தால்
மூட வாழ்க்கையாம் காடகத் தடைந்தே
அன்பி றந்தவெங் காமவேட் டுவனால்
அலைப்புண் டேன்உம தருள்பெற விழைந்தேன்
வன்பி றந்தவர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 4
- 1197 காமம் என்னும்ஓர் காவலில் உழன்றே
கலுழ்கின் றேன்ஒரு களைகணும் அறியேன்
சேம நல்லருட் பதம்பெறுந் தொண்டர்
சேர்ந்த நாட்டகம் சேர்வுற விழைந்தேன்
ஏமம் உற்றிடும் எனைவிடு விப்பார்
இல்லை என்செய்வன் யாரினும் சிறியேன்
வாம மாதரான் மருவொற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 5
- 1198 இன்பம் என்பது விழைந்திடர் உழந்தேன்
என்னை ஒத்தஓர் ஏழைஇங் கறியேன்
துன்பம் என்பது பெருஞ்சுமை ஆகச்
சுமக்கின் றேன்அருள் துணைசிறி தில்லேன்
அன்பர் உள்ளகத் தமர்ந்திடுந் தேவர்
அடிக்குற் றேவலுக் காட்படு வேனோ
வன்பர் நாடுறா ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 6
- 1199 ஊழ்வி னைப்படி எப்படி அறியேன்
உருற்று கின்றனன் உமதருள் பெறவே
தாழ்வி னைத்தரும் காமமோ எனைக்கீழ்த்
தள்ளு கின்றதே உள்ளுகின் றதுகாண்
பாழ்வி னைக்கொளும் பாவியேன் செய்யும்
பாங்க றிந்திலேன் ஏங்குகின் றனனால்
வாழ்வி னைத்தரும் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 7

1200 இறப்பி லார்தொழும் தேவரீர் பதத்தை
 எவ்வம் நீக்கியே எவ்விதத் தானும்
 மறப்பி லாதுளம் நினைத்திடில் காமம்
 வழிம றித்ததை மயக்குகின் றதுகாண்
 குறிப்பி லாதென்னால் கூடிய மட்டும்
 குறைத்தும் அங்கது குறைகில தந்தோ
 வறிப்பி லாவயல் ஒற்றியூர் உடையீர்
 வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

8

1201 சஞ்சி தந்தரும் காமம்என் றிடும்ஓர்
 சலதி வீழ்ந்ததில் தலைமயக் குற்றே
 அஞ்சி அஞ்சிநான் அலைகின்றேன் என்னை
 அஞ்சல் என்பவர் யாரையும் அறியேன்
 துஞ்சி னால்பின்பு சுகம்பலித் திடுமோ
 துணையி லார்க்கொரு துணைஎன இருப்பீர்
 மஞ்சின் நீள்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
 வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

9

1202 அல்ல ஓதியர் இடைப்படும் கமருக்
 காசை வைத்தஎன் அறிவின்மை அளவைச்
 சொல்ல வோமுடி யாதெனை ஆளத்
 துணிவு கொள்விரோ தூயரை ஆளல்
 அல்ல வோஉம தியற்கைஆ யினும்நல்
 அருட்க ணீர்எனை ஆளலும் தகுங்காண்
 மல்லல் ஓங்கிய ஒற்றியூர் உடையீர்
 வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

58. கொடைமட விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1203 நின்போன்ற தெய்வம்ஒன் றின்றென வேதம் நிகழ்த்தவும்நின்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாள்துணைப் போற்றுகிலேன்
என்போன்ற ஏழையர் யாண்டுளர் அம்பலத் தேநடஞ்செய்
மின்போன்ற வேணிய னேஒற்றி மேவிய வேதியனே. 1
- 1204 வேதிய னேவெள்ளி வெற்பிடை மேவிய வித்தகனே
நீதிய னேமன்றில் நிட்கள ஆனந்த நிர்த்தமிடும்
ஆதிய னேஎமை ஆண்டவ னேமலை யாள்மகிழும்
பாதிய னேஎம் பராபர னேமுக்கட் பண்ணவனே. 2
- 1205 பண்ணவ னேபசு பாசத்தை நீக்கும் பரம்பரனே
மண்ணவ னேனை மகிழ்ந்தவ னேமலம் மாற்றுகின்ற
விண்ணவ னேவெள் விடையவ னேவெற்றி மேவுநெற்றிக்
கண்ணவ னேஎனைக் காத்தவ னேஒற்றிக் காவலனே. 3
- 1206 காவல னேஅன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுறப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகடல் நஞ்சைஉண்ட
மாவல னேமுக்கண் வானவ னேஒற்றி மன்னவனே. 4
- 1207 மன்னவ னேகொன்றை மாலைய னேதிரு மாலயற்கு
முன்னவ னேஅன்று நால்வர்க்கும் யோக முறைஅறந்தான்
சொன்னவ னேசிவ னேஒற்றி மேவிய தூயவனே
என்னவ னேஐயம் ஏற்பவ னேஎனை ஈன்றவனே. 5

- 1208 ஈன்றவ னேஅன்பர் இன்னுயிர்க் கின்புறும் இன்னமுதம்
போன்றவ னேசிவ ஞானிகள் உள்ளுறும் புண்ணியனே
ஆன்றவ னேஎம துள்ளும் புறம்பும் அறிந்துநின்ற
சான்றவ னேசிவ னேஒற்றி மேவிய சங்கரனே. 6
- 1209 சங்கர னேஅர னேபர னேநற் சராசரனே
கங்கர னேமதிக் கண்ணிய னேநுதல் கண்ணினனே
நங்கர மேவிய அங்கனி போன்றருள் நாயகனே
செங்கர னேர்வண னேஒற்றி மேவிய சின்மயனே. 7
- 1210 சின்மய னேஅனல் செங்கையில் ஏந்திய சேவகனே
நன்மைய னேமறை நான்முகன் மாலுக்கு நாடரிதாம்
தன்மைய னேசிவ சங்கர னேஎஞ் சதாசிவனே
பொன்மய னேமுப் புராந்தக னேஒற்றிப் புண்ணியனே. 8
- 1211 புண்ணிய னேஎமைப் போல்வார்க்கும் இன்பப் பொருள்அளிக்கும்
திண்ணிய னேநற் சிவஞான நெஞ்சில் தெளிந்தஅருள்
அண்ணிய னேகங்கை ஆறமர் வேணியில் ஆர்ந்தமதிக்
கண்ணிய னேபற் பலவாகும் அண்டங்கள் கண்டவனே. 9
- 1212 கண்டவ னேசற்றும் நெஞ்சரு காக்கொடுங் கள்வர்தமை
விண்டவ னேகடல் வேம்படி பொங்கும் விடம்அனைத்தும்
உண்டவ னேமற்றும் ஒப்பொன் றிலாத உயர்வுதனைக்
கொண்டவ னேஒற்றிக் கோயிலின் மேவும் குருபரனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

59. திருக்காட்சிக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1213 மண்ணேயும் வாழ்க்கையிடை மாழாந்து வன்பிணியால்
புண்ணேயும் நெஞ்சம் புழுங்குகின்ற பொய்யவனேன்
பண்ணேயும் இன்பப் பரஞ்சுடரே என்இரண்டு
கண்ணேஉன் பொன்முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே. 1
- 1214 மருள்ஆர்ந்த வல்வினையால் வன்பிணியால் வந்துயரால்
இருள்ஆர்ந்த நெஞ்சால் இடியுண்ட ஏழையனேன்
தெருள்ஆர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வச் சிவமேநின்
அருள்ஆர்ந்த முக்கண் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 2
- 1215 வல்லார் முலையார் மயல்உழந்த வஞ்சகனேன்
பொல்லார் புரம்எரித்த புண்ணியனே பொய்மறுத்த
நல்லார் தொழுந்தில்லை நாயகனே நன்றளித்த
அல்லார் களத்தின் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 3
- 1216 நோயால் மெலிந்துனருள் நோக்குகின்ற நொய்யவனேன்
தாயா னவனேஎன் தந்தையே அன்பர்தமைச்
சேயாய் வளர்க்கும் சிவனே சிவனேஎம்
தூயாநின் பொற்றோளின் சுந்தரத்தைக் கண்டிலனே. 4
- 1217 வன்னேர் முலையார் மயல்உழந்த வன்மனத்தேன்
அன்னேஎன் அப்பாளன் ஐயாளன் ஆரமுதே
மன்னே மணியே மலையாள் மகிழ்உனது
பொன்னேர் இதழிப் புயங்காணப் பெற்றிலனே. 5

- 1218 நண்ணும் வினையால் நலிகின்ற நாயடியேன்
எண்ணும் சுகாதீத இன்பமே அன்புடையோர்
கண்ணும் கருத்தும் களிக்கவரும் கற்பகமே
பெண்ஒருபால் வாழும்உருப் பெற்றிதனைக் கண்டிலனே. 6
- 1219 தெவ்வண்ண மாயையிடைச் செம்மாந்த சிற்றடியேன்
இவ்வண்ணம் என்றறிதற் கெட்டாத வான்பொருளே
அவ்வண்ண மான அரசே அமுதேநின்
செவ்வண்ண மேனித் திறங்காணப் பெற்றிலனே. 7
- 1220 அல்வைத்த நெஞ்சால் அமுங்குகின்ற நாயடியேன்
சொல்வைத்த உண்மைத் துணையே இணைத்தோள்மேல்
வில்வத் தொடைஅணிந்த வித்தகனே நின்னுடைய
செல்வத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே. 8
- 1221 பொத்தேர் மயலால் புழுங்குகின்ற பொய்யடியேன்
கொத்தேர் செழுங்கொன்றைக் குன்றமே கோவாத
முத்தே எவர்க்கும் முழுமுதலே முத்திக்கு
வித்தேநின் பொன்னடிக்கீழ் மேவிநிற்க கண்டிலனே. 9
- 1222 நீதியிலார் வாயிலிடை நின்றலைந்த நெஞ்சுகனேன்
சோதிஎலாம் சூழ்ந்தபரஞ் சோதியே செஞ்சடைமேல்
பாதிநிலா ஓங்கும் பரமேநீ ஒற்றிநகர்
வீதிஉலா வந்தஎழில் மெய்குளிரக் கண்டிலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

60. திரு அருட் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1223 ஒப்பாரும் இல்லாத உத்தமனே ஒற்றியில்என்
அப்பாஉன் பொன்னடிக்கே அன்பிலேன் ஆனாலும்
தப்பா தகமெலியச் சஞ்சலத்தால் ஏங்குகின்ற
இப்பா தகத்தேற் கிரங்கினால் ஆகாதோ. 1
- 1224 எஞ்சா இடரால் இரும்பிணியால் ஏங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கும் நாயேனைச்
செஞ்சாலி ஓங்கும் திருவொற்றி யப்பாநீ
அஞ்சாதே என்றுன் அருள்கொடுத்தால் ஆகாதோ. 2
- 1225 பற்றும் செழுந்தமிழால் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றம் குணமாகக் கொள்ளும் குணக்கடலே
மற்றங்கும் எண்தோள் மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்தால் ஆகாதோ. 3
- 1226 எந்தையே என்பவர்தம் இன்னமுதே என்உரிமைத்
தந்தையே தாயே தமரேஎன் சற்குருவே
சிந்தையே ஓங்கும் திருவொற்றி ஐயாஎன்
நிந்தையே நீங்க நிழல்அளித்தால் ஆகாதோ. 4
- 1227 உள்ளும் திருத்தொண்டர் உள்ளத் தெழுங்களிப்பே
கொள்ளும் சிவானந்தக் கூத்தாஉன் சேவடியை
நள்ளும் புகழுடைய நல்லோர்கள் எல்லாரும்
எள்ளும் புலையேன் இழிவொழித்தால் ஆகாதோ. 5

- 1228 கோதைஓர் கூறுடைய குன்றமே மன்றமர்ந்த
தாதையே ஒற்றித் தலத்தமர்ந்த சங்கரனே
தீதையே நாள்தோறும் செய்தலைந்து வாடுமிந்தப்
பேதையேன் செய்த பிழைபொறுத்தால் ஆகாதோ. 6
- 1229 முத்திக்கு வித்தே முழுமணியே முத்தர்உளம்
தித்திக்கும் தேனே சிவமே செழுஞ்சுடரே
சத்திக்கும் நாதத் தலங்கடந்த தத்துவனே
எத்திக்கும் இல்வேன் இளைப்பொழித்தால் ஆகாதோ. 7
- 1230 வஞ்சமிலார் உள்ளம் மருவுகின்ற வான்சுடரே
கஞ்சமுளான் போற்றும் கருணைப் பெருங்கடலே
நஞ்சமுதாக் கொண்டருளும் நல்லவனே நின்அலதோர்
தஞ்சமிலேன் துன்பச் சமூக்கொழித்தால் ஆகாதோ. 8
- 1231 சேய்பிழையைத் தாய்அறிந்தும் சீறாள் பொறுப்பாள்இந்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமும்உண் டையாவே
தேய்மதிபோல் நெஞ்சம் தியக்கம்உறச் சஞ்சலத்தால்
வாய்அலறி வாடும்எனை வாஎன்றால் ஆகாதோ. 9
- 1232 கண்ணுள் மணிபோல் கருதுகின்ற நல்லோரை
எண்ணும் கணமும்விடுத் தேகாத இன்னமுதே
உண்ணும் உணவுக்கும் உடைக்கும்முயன் றோடுகின்ற
மண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தால் ஆகாதோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

61. பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க்³² கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

32. அறுசீர்- தொ. வே, 1,2, எண்சீர். ச.மு.க. ஆ. பா.

1233 வாணை நோக்கிமண் வழிநடப் பவன்போல்
வயங்கும் நின்அருள் வழியிடை நடப்பான்
ஊணை நோக்கினேன் ஆயினும் அடியேன்
உய்யும் வண்ணம்நீ உவந்தருள் புரிவாய்
மாணை நோக்கிய நோக்குடை மலையாள்
மகிழ மன்றிடை மாநடம் புரிவோய்
தேனை நோக்கிய கொன்றையஞ் சடையோய்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

1

1234 வாயி லான்பெரு வழக்குரைப் பதுபோல்
வள்ளல் உன்னடி மலர்களுக் கன்பாம்
துாயி லாதுநின் அருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேன்அருள் சுகம்பெற நினைவாய்
கோயி லாகநல் அன்பர்தம் உளத்தைக்
கொண்ட மர்ந்திடும் குணப்பெருங் குன்றே
தேயி லாதபல் வளஞ்செறிந் தோங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

2

1235 வித்தை இன்றியே விளைத்திடு பவன்போல்
மெய்ய நின்இரு மென்மலர்ப் பதத்தில்
பத்தி இன்றியே முத்தியை விழைந்தேன்
பாவி யேன்அருள் பண்புற நினைவாய்
மித்தை இன்றியே விளங்கிய அடியார்
விழைந்த யாவையும் தழைந்திட அருள்வோய்
சித்தி வேண்டிய முனிவரர் பரவித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

3

1236 கலம்இ லாதுவான் கடல்கடப் பவன்போல்
கடவுள் நின்அடிக் கமலங்கள் வழத்தும்
நலம்இ லாதுநின் அருள்பெற விழைந்த
நாயி னேன்செயும் நவைபொறுத் தருள்வாய்
மலம்இ லாதநல் வழியிடை நடப்போர்
மனத்துள் மேவிய மாமணிச் சுடரே
சிலம்இ லாஞ்சம்ஆ தியதருப் பொழில்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

4

1237 போர்க்கும் வெள்ளத்தில் பொன்புதைப் பவன்போல்
புலைய நெஞ்சிடைப் புனிதநின் அடியைச்
சேர்க்கும் வண்ணமே நினைக்கின்றேன் எனினும்
சிறிய னேனுக்குள் திருவருள் புரிவாய்
கூர்க்கும் நெட்டிலை வேற்படைக் கரங்கொள்
குமரன் தந்தையே கொடியதீ வினையைத்
தீர்க்கும் தெய்வமே சைவவை திகங்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

5

1238 ஓட உன்னியே உறங்குகின் றவன்போல்
ஓங்கும் உத்தம உன்அருட் கடலில்
ஆட உன்னியே மங்கையர் மயலில்
அழுந்து கின்றஎற் கருள்செய நினைவாய்
நாட உன்னியே மால்அயன் ஏங்க
நாயி னேன்உளம் நண்ணிய பொருளே
தேட உன்னிய மாதவ முனிவர்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

6

1239 முதல்இ லாமல்ஊ தியம்பெற விழையும்
மூடன் என்னநின் மொய்கழல் பதமேத்
துதல்இ லாதுநின் அருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேன்அருட் சுகம்பெறு வேனோ
நுதலில் ஆர்அழல் கண்ணுடை யவனே
நோக்கும் அன்பர்கள் தேக்கும்இன் அமுதே
சிதல்இ லாவளம் ஓங்கிஎந் நாளும்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

7

1240 கல்லை உந்திவான் நதிகடப் பவர்போல்
காமம் உந்திய நாமநெஞ் சகத்தால்
எல்லை உந்திய பவக்கடல் கடப்பான்
எண்ணு கின்றனன் எனக்கருள் வாயோ
அல்லை உந்திய ஒண்சுடர்க் குன்றே
அகில கோடிகட் கருள்செயும் ஒன்றே
தில்லை நின்றொளிர் மன்றிடை அமுதே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

8

1241 நெய்யி னால்சூ நெருப்பவிப் பவன்போல்
நெடிய துன்பமாம் கொடியவை நிறைந்த
பொய்யி னால்பவம் போக்கிட நினைத்தேன்
புல்ல னேனுக்குள் நல்அருள் வருமோ
கையி னால்தொழும் அன்பர்தம் உள்ளக்
கமலம் மேவிய விமலவித் தகனே
செய்யி னால்பொலிந் தோங்கிநல் வளங்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

9

1242 நீர்சொ ரிந்தொளி விளக்கெரிப் பவன்போல்
நித்தம் நின்னிடைய நேசம்வைத் திடுவான்
பார்சொ ரிந்திடும் பவநெறி முயன்றேன்
பாவி யேன்தனைக் கூவிநின் றாள்வாய்
கார்சொ ரிந்தெனக் கருணைந் தன்பர்
களித்த நெஞ்சிடை ஒளித்திருப் பவனே
தேர்சொ ரிந்தமா மணித்திரு வீதித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

62. நெஞ்சு நிலைக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1243 ஆளாக நிற்பொன் அடிக்கன்பு செய்திட ஐயநெடு
நாளாக இச்சைஉண் டென்னைசெய் கேன்கொடு நங்கையர்தம்
மாளா மயல்சண்ட மாருதத் தால்மன வாசிஎன்சொல்
கேளா தலைகின்ற தால்ஒற்றி மேவும் கிளர்ஒளியே. 1
- 1244 ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளிர்ஒளி யேஒற்றி உத்தமநீ
அளியா விடில்இதற் கென்னைசெய் கேன்அணங் கன்னவர்தம்
களியால் களித்துத் தலைதெரி யாது கயன்றுலவா
வளியாய்ச் சுழன்றிவண் மாயா மனம்எனை வாதிப்பதே. 2
- 1245 மாயா மனம்எவ் வகைஉரைத் தாலும் மடந்தையர் பால்
ஓயாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்தமை உற்றதொரு
நாயாகி னும்கை விடார்உல கோர்உனை நான் அடுத்தேன்
நீயாகி லுஞ்சற் றிரங்குகண் டாய்ஒற்றி நின்மலனே. 3
- 1246 மலஞ்சான்ற மங்கையர் கொங்கையி லேநசை வாய்த்துமனம்
சலஞ்சான்ற தால்இதற் கென்னைசெய் கேன்நின் சரண்அன்றியே
வலஞ்சான்ற நற்றுணை மற்றறி யேன்ஒற்றி வானவனே
நலஞ்சான்ற ஞானத் தனிமுத லேதெய்வ நாயகனே. 4
- 1247 நாயினும் கீழ்ப்பட்ட என்நெஞ்சம் நன்கற்ற நங்கையர்பால்
ஏயினும் செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்உனை ஏத்தியிடேன்
ஆயினும் இங்கெனை ஆட்கொளல் வேண்டும்ஐ யாஉவந்த
தாயினும் நல்லவ னேஒற்றி மேவும் தயாநிதியே. 5

- 1248 நிதியேநின் பொன்னடி ஏத்தாது நெஞ்சம் நிறைமயலாம்
சதியே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேன்உனைத் தாழலர்தம்
விதியே எனக்கும் விதித்ததன் றோஅவ் விதியும்இள
மதியேர் சடைஅண்ண லேஒற்றி யூர்ஒளி மாணிக்கமே. 6
- 1249 மாணாத என்நெஞ்சம் வல்நஞ் சனைய மடந்தையர்பால்
நாணாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்சிவ ஞானியர்தம்
கோணாத உள்ளத் திருக்கோயில் மேவிக் குலவும்ஒற்றி
வாணாஎன் கண்ணினுண் மாமணி யேஎன்றன் வாழ்முதலே. 7
- 1250 வாழாத நெஞ்சம் எனைஅலைத் தோடி மடந்தையர்பால்
வீழாத நாளில்லை என்னைசெய் கேன்உன் விரைமலர்த்தாள்
தாழாத குற்றம் பொறுத்தடி யேன்தனைத் தாங்கிக்கொள்வாய்
சூழாத தவரிடம் சூழாத ஒற்றிச் சுடர்க்குன்றமே. 8
- 1251 குன்றேர் முலைச்சியர் வன்மல ஊத்தைக் குழியில்மனம்
சென்றே விழுகின்ற தென்னைசெய் கேன்எம் சிவக்கொழுந்தே
நன்றே சதானந்த நாயக மேமறை நான்கினுக்கும்
ஒன்றே உயர்ஒளி யேஒற்றி யூர்எம் உயிர்த்துணையே. 9
- 1252 துணையாம்உன் பொன்னடி ஏத்தா மனமது தோகையர்கண்
கணையால் இளைக்கின்ற தென்னைசெய் கேன்என்றன் கண்இரண்டின்
இணையாம் பரஞ்சுட ரேஅழி யாநல மேஇன்பமே
பணையார் திருவொற்றி யூர்அர சேஎம் பரம்பொருளே. 10
- 1253 பொருளேநின் பொன்னடி உன்னாதென் வன்மனம் பூவையர்தம்
இருளே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேன்அடி யேன்மயங்கும்
மருளே தவிர்ந்துனை வாழ்த்தி வணங்கி மகிழ்ந்திடநீ
அருளே அருட்கட லேஒற்றி மாநகர் ஆள்பவனே. 11

63. எண்ணத் திரங்கல்

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1254 எளியேன்றின் திருமுன்பே என்உரைக்கேன் பொல்லாத
களியேன் கொடுங்காமக் கன்மனத்தேன் நன்மையிலா
வெளியேன் வெறியேன்தன் மெய்ப்பிணியை ஒற்றியில்வாழ்
அளியோய்நீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 1
- 1255 முன்னேசெய் வெவ்வினைதான் மூண்டதுவோ அல்லதுநான்
இன்னே பிழைதான் இயற்றியதுண் டோஅறியேன்
பொன்னேர் புரிசடைஎம் புண்ணியனே என்னோயை
அன்னேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 2
- 1256 இப்பா ரிடைஉணையே ஏத்துகின்ற நாயேனை
வெப்பார் உளத்தினர்போல் வெம்மைசெயும் வெம்பிணியை
எப்பா லவர்க்கும் இறைவனாம் என்அருமை
அப்பாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 3
- 1257 ஓவா மயல்செய் உலகநடைக் குள்துயரம்
மேவா உழல்கின்ற வெண்மையேன் மெய்ந்நோயைச்
சேவார் கொடிஎம் சிவனே சிவனையோ
ஆவாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 4
- 1258 பொய்யாம் மலஇருட்டுப் பொத்தரிடை வீழ்ந்துமூலும்
கையாம் நெறியேன் கலங்கவந்த வெம்பிணியை
மையார் மிடற்றெம் மருந்தே மணியேஎன்
ஐயாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 5

- 1259 இம்மா நிலத்தில் இடருழத்தல் போதாதே
விம்மா அழுங்களன்றன் மெய்உடற்றும் வெம்பிணியைச்
செம்மான் மழுக்கரங்கொள் செல்வச் சிவமேஎன்
அம்மாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 6
- 1260 புரைசேரும் நெஞ்சப் புலையனேன் வன்காமத்
தரைசேரும் துன்பத் தடங்கடலேன் வெம்பிணியை
விரைசேரும் கொன்றை விரிசடையாய் விண்ணவர்தம்
அரைசேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 7
- 1261 இத்தா ரணியில் எளியோரைக் கண்டுமி
வித்தாரம் பேசும் வெறியேன்தன் மெய்ப்பிணியைக்
கொத்தார் குழலிஒரு கூறுடைய கோவேஎன்
அத்தாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 8
- 1262 மறியேர் விழியார் மயக்கினிடை மாழாந்த
சிறியேன் அடியேன் தியங்கவந்த வல்நோயைச்
செறிவே பெறுந்தொண்டர் சிந்தை தனில்ஓங்கும்
அறிவேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 9
- 1263 துன்பே சுமையாச் சுமக்கின்ற நாயேனை
வன்பேசெய் துள்ள மயக்கிநின்ற வன்னோயை
இன்பே அருள்கின்ற என்ஆ ருயிரேஎன்
அன்பேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

64. பிரசாதப் பதிகம்

புள்ளிருக்குவேளூர்
கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1264 சரதத் தால்அன்பர் சார்ந்திடும் நின்திரு
விரதத் தால்அன்றி வேறொன்றில் தீருமோ
பரதத் தாண்டவ நேபரி திப்புரி
வரதத் தாண்டவ நேஇவ்வ ருத்தமே. 1
- 1265 வேத நேனும்வி லக்குதற் பாலனோ
தீத நேன்துயர் தீர்க்கும்வ யித்திய
நாத நேஉன்றன் நல்லருள் இல்லையேல்
நோதல் நேரும்வன் நோயில்சி றிதுமே. 2
- 1266 அருந்தி னால்அன்ப கங்குளிர் ஆனந்த
விருந்தி னால்மகிழ் வித்தருள் அண்ணலே
வருந்தி நாடவ ரும்பிணி நின்அருள்
மருந்தி னால்அன்றி மற்றொன்றில் தீருமோ. 3
- 1267 மாலும் நான்குவ தனனும் மாமறை
நாலும் நாடரு நம்பர நேளவ
ராலும் நீக்கஅ ரிதிவ்வ ருத்தம்நின்
ஏலும் நல்லருள் இன்றெனில் சற்றுமே. 4
- 1268 தேவர் ஆயினும் தேவர்வ ணங்கும்ஓர்
மூவர் ஆயினும் முக்கண நின்அருள்
மேவு றாதுவி லக்கிடற் பாலரோ
ஓவு றாதஉ டற்பிணி தன்னையே. 5

- 1269 வைய நாயக வானவர் நாயக
தையல் நாயகி சார்ந்திடும் நாயக
உய்ய நின்னருள் ஒன்றுவ தில்லையேல்
வெய்ய நோய்கள்வி லகுவ தில்லையே. 6
- 1270 கல்லை வில்லில்க ணித்தருள் செய்ததோர்
எல்லை இன்றிஎ ழும்இன்ப வெள்ளமே
இல்லை இல்லைநின் இன்னருள் இல்லையேல்
தொல்லை நோயின்தொ டக்கது நீங்கலே. 7
- 1271 நீதி மாதவர் நெஞ்சிடை நின்றொளிர்
சோதி யேழுத்தொ ழிலுடை மூவர்க்கும்
ஆதி யேநின்அ ருள் ஒன்றும் இல்லையேல்
வாதி யாநிற்கும் வன்பிணி யாவுமே. 8
- 1272 பத்தர் நித்தம்ப யில்பரி திப்புரி
உத்த மப்பொரு ளேஉன்அ ருள்தனைப்
பெத்தம் அற்றிடப் பெற்றவர்க் கல்லது
நித்தம் உற்றநெ ழும்பிணி நீங்குமோ. 9
- 1273 சைவ சிற்குணர் தம்முளம் மன்னிய
தெய்வ தற்பர னேசிவ னேஇங்கு
உய்வ தற்குன்அ ருள்ஒன்றும் இல்லையேல்
நைவ தற்குந ணுகுவ நோய்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

65. நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை

திருவொற்றியூர்
நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1274 பொன்னார் விடைக்கொடிஎம் புண்ணியனைப் புங்கவனை
ஒன்னார் புரம்எரித்த உத்தமனை - மன்னாய
அத்தனைநம் ஒற்றியூர் அப்பனைஎல் லாம்வல்ல
சித்தனைநீ வாழ்த்துதிநெஞ் சே. 1
- 1275 நெஞ்சே உலக நெறிநின்று நீமயலால்
அஞ்சேல்என் பின்வந் தருள்கண்டாய் - எஞ்சாத்
தவக்கொழுந்தாம் சற்குணவர் தாழ்ந்தேத்தும் ஒற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துதும்நாம் சென்று. 2
- 1276 சென்றுசென்று நல்காத செல்வர்தலை வாயிலிலே
நின்று நின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே - இன்றுதிரு
ஒற்றியப்பன் தாண்மலரை உன்னுதியேல் காதலித்து
மற்றிசைப்ப தெல்லாம் வரும். 3
- 1277 வருநாள் உயிர்வாமும் மாண்பறியோம் நெஞ்சே
ஒருநாளும் நீவேறொன் றுன்னேல் - திருநாளைப்
போவான் தொழுமன்றில் புண்ணியனை ஒற்றியில்தாய்
ஆவான் திருவடிஅல் லால். 4
- 1278 அல்லாலம் உண்டமிடற் றாரமுதை அற்புதத்தைக்
கல்லால நீழல்அமர் கற்பகத்தைச் - சொல்ஆர்ந்த
விண்மணியை என்உயிரை மெய்ப்பொருளை ஒற்றியில்என்
கண்மணியை நெஞ்சே கருது. 5

- 1279 கருதாயோ நெஞ்சே கதிகிடைக்க எங்கள்
மருதா எழில்தில்லை மன்னா - எருதேறும்
என்அருமைத் தெய்வதமே என்அருமைச் சற்குருவே
என்அருமை அப்பாவே என்று. 6
- 1280 என்றும்உனக் காளாவேன் என்நெஞ்சே வன்நெஞ்சர்
ஒன்றும் இடம் சென்றங் குழலாதே - நன்றுதரும்
ஒற்றியப்பன் பொன்அடியை உன்னுகின்றோர் தம்பதத்தைப்
பற்றிநிற்பை யாகில் பரிந்து. 7
- 1281 பரிந்துனக்குச் சொல்கின்றேன் பாவங்கள் எல்லாம்
எரிந்துவிழ நாம்கதியில் ஏறத் - தெரிந்து
விடையானை ஒற்றியூர் வித்தகனை மாதோர்
புடையானை நெஞ்சமே போற்று. 8
- 1282 போற்றுதிஎன் நெஞ்சே புரம்நகையால் சுட்டவனை
ஏற்றுக்கந்த பெம்மானை எம்மவனை - நீற்றொளிசேர்
அவ்வண்ணத் தானை அணிபொழில்கும் ஒற்றியூர்ச்
செவ்வண்ணத் தானைத் தெரிந்து. 9
- 1283 தெரிந்து நினக்கனந்தம் தெண்டன்இடு கின்றேன்
விரிந்தநெஞ்சே ஒற்றியிடை மேவும் -பரிந்தநெற்றிக்
கண்ணானை மாலயனும் காணப் படாதானை
எண்ணாரை எண்ணாதே என்று. 10
- 1284 என்றென் றழுதாய் இலையேஎன் நெஞ்சமே
ஒன்றென்று நின்ற உயர்வுடையான் - நன்றென்ற
செம்மைத் தொழும்பர்தொழும் சீர்ஒற்றி யூர்அண்ணல்
நம்மைத் தொழும்புகொள்ளும் நாள். 11

- 1285 நாளாகு முன்னது நன்னெஞ்சே ஒற்றியப்பன்
தாளாகும் தாமரைப்பொன் தண்மலர்க்கே - ஆளாகும்
தீர்த்தர் தமக்கடிமை செய்தவர்தம் சீர்ச்சமுகம்
பார்த்துமகிழ் வாய்அதுவே பாங்கு. 12
- 1286 பாங்குடையார் மெய்யில் பலித்ததிரு நீறணியாத்
தீங்குடையார் தீமனையில் செல்லாதே - ஓங்குடையாள்
உற்றமர்ந்த பாகத்தெம் ஒற்றியப்பன் பொன்அருளைப்
பெற்றமர்தி நெஞ்சே பெரிது. 13
- 1287 பெரியானை மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
அரியானை அங்கணனை ஆர்க்கும் - கரியானைத்
தோலானைச் சீர்ஒற்றிச் சுண்ணவெண் நீற்றானை
மேலானை நெஞ்சே விரும்பு. 14
- 1288 விரும்பித் திருமால் விலங்காய் நெடுநாள்
அரும்பித் தளைந்துள் அயர்ந்தே - திரும்பிவிழி
நீர்கொண்டும் காணாத நித்தன்ஒற்றி யூரன்அடிச்
சீர்கொண்டு நெஞ்சே திகழ். 15
- 1289 திகழ்கின்ற ஞானச் செழுஞ்சுடரை வானோர்
புகழ்கின்ற தெய்வத்தைப் போதம் - நிகழ்கின்ற
ஒற்றிக் கனியை உலகுடைய நாயகத்தை
வெற்றித் துணையெநெஞ்சே வேண்டு. 16
- 1290 வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத் தவமுடையோர்
தீண்டாமை யாததுநீ தீண்டாதே - ஈண்டாமை
ஒன்றுவபோல் நெஞ்சேநீ ஒன்றிஒற்றி யூரன்பால்
சென்றுதொழு கண்டாய் தினம். 17

- 1291 தினந்தோறும் உள்ளூருகிச் சீர்பாடும் அன்பர்
மனந்தோறும் ஓங்கும் மணியை - இனந்தோறும்
வேதமலர் கின்ற வியன்பொழில்கூழ் ஒற்றிநகர்ப்
போத மலரைநெஞ்சே போற்று. 18
- 1292 போற்றார் புரம்பொடித்த புண்ணியனை விண்ணவர்கள்
ஆற்றாத நஞ்சமுண்ட ஆண்தகையைக் - கூற்றாவி
கொள்ளும் கழற்கால் குருமணியை ஒற்றியிடம்
கொள்ளும் பொருளைநெஞ்சே கூறு. 19
- 1293 கூறுமையாட் கீந்தருளும் கோமானைச் செஞ்சடையில்
ஆறுமலர்க் கொன்றை அணிவோனைத் - தேறுமனம்
உள்ளவர்கட் குள்ளபடி உள்ளவனை ஒற்றிஅமர்
நள்ளவனை நெஞ்சமே நாடு. 20
- 1294 நாடும் சிவாய நமஎன்று நாடுகின்றோர்
கூடும் தவநெறியில் கூடியே - நீடும்அன்பர்
சித்தமனைத் தீபகமாம் சிற்பரனை ஒற்றியூர்
உத்தமனை நெஞ்சமே ஓது. 21
- 1295 ஓதுநெறி ஒன்றுளதென் உள்ளமே ஓர்திஅது
தீதுநெறி சேராச் சிவநெறியில் - போதுநெறி
ஓதம் பிடிக்கும்வயல் ஒற்றியப்பன் தொண்டர்திருப்
பாதம் பிடிக்கும் பயன். 22
- 1296 பயன்அறியாய் நெஞ்சே பவஞ்சார்தி மாலோ
டயன்அறியாச் சீருடைய அம்மான் - நயனறியார்
உள்ளத் தடையான் உயர்ஒற்றி யூரவன்வாழ்
உள்ளத் தவரை உறும். 23

- 1297 தவராயி னும் தேவர் தாமாயி னும்மற்
றெவரா யினும்நமக்கிங் கென்னாம் - கவராத
நிந்தை அகன்றிடஎன் நெஞ்சமே ஒற்றியில்வாழ்
எந்தை அடிவணங்கா ரேல். 24
- 1298 ஏலக் குழலார் இடைக்கீழ்ப் படுங்கொடிய
ஞாலக் கிடங்கரினை நம்பாதே - நீல
மணிகண்டா என்றுவந்து வாழ்த்தினெஞ்சே நாளும்
பணிகண்டாய் அன்னோன் பதம். 25
- 1299 பதந்தருவான் செல்வப் பயந்தருவான் மன்னும்
சதந்தருவான் யாவும் தருவான் - இதம்தரும்என்
நெஞ்சம்என்கொல் வாடுகின்றாய் நின்மலா நின்அடியே
தஞ்சமென்றால் ஒற்றியப்பன் தான். 26

திருச்சிற்றம்பலம்.

66. தனிமைக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1300 ஆக்கல் ஆதிய ஐந்தொழில் நடத்த
அயன்முன் ஆகிய ஐவரை அளித்து
நீக்கம் இன்றிஎவ் விடத்தினும் நிறைந்த
நித்த நீளனும் நிச்சயம் அதனைத்
தாக்க எண்ணியே தாமதப் பாவி
தலைப்பட் டான்அவன் தனைஅகற் றுதற்கே
ஊக்கம் உற்றநின் திருவருள் வேண்டும்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 1
- 1301 கணத்தில் என்னைவிட் டேகுகின் றவன்போல்
காட்டு கின்றனன் மீட்டும்வந் தடுத்துப்
பணத்தும் மண்ணினும் பாவைய ரிடத்தும்
பரவ நெஞ்சினை விரவுகின் றனன்காண்
குணத்தி னில்கொடுந் தாமதன் எனும்இக்
கொடிய வஞ்சகன் ஓடியமெய்ப் போதம்
உணர்த்து வார்இலை என்செய்கேன் எளியேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 2
- 1302 இமைக்கும் அவ்வள வேனும்நெஞ் சொடுங்கி
இருக்கக் கண்டிலேன் இழிவுகொள் மலத்தின்
சுமைக்கு நொந்துநொந் தையவோ நாளும்
துயர்கின் றேன்அயர் கின்றஎன் துயரைக்
குமைக்கும் வண்ணம்நின் திருவருள் இன்னும்
கூடப் பெற்றிலேன் கூறுவ தென்னே
உமைக்கு நல்வரம் உதவிய தேவே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 3

- 1303 சென்ற நாளில்ஓர் இறைப்பொழு தேனும்
 சிந்தை ஓர்வகை தெளிந்ததன் றதுபோய்
 நின்ற நாளினும் நிற்கின்ற திலைகாண்
 நெடிய பாவியேன் நிகழ்த்துவ தென்னே
 என்றன் ஆருயிர்க் கொருபெருந் துணையாம்
 எந்தை யேஎனை எழுமையும் காத்த
 உன்ற னால்இன்னும் உவகைகொள் கின்றேன்
 ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 4
- 1304 கோடி நாவினும் கூறிட அடங்காக்
 கொடிய மாயையின் நெடியவாழ்க் கையினை
 நாடி நெஞ்சகம் நலிகின்றேன் உனையோர்
 நாளும் எண்ணிலேன் நன்கடை வேனே
 வாடி னேன்பிழை மனங்கொளல் அழியா
 வாழ்வை ஏழையேன் வசஞ்செயல் வேண்டும்
 ஊடி னாலும்மெய் அடியரை இகவா
 ஒற்றி மேவிய உத்தமப் பொருளே. 5
- 1305 அன்ப தென்பதைக் கனவினும் கானேன்
 ஆடு கின்றனன் அன்பரைப் போல
 வன்ப வத்தையும் மாய்த்திட நினைத்தேன்
 வஞ்ச நெஞ்சினை வசப்படுக் கில்லேன்
 துன்ப வாழ்க்கையில் சுழல்கின்றேன் நினைதைத்
 தொழுது வாழ்த்திநல் சுகம்பெறு வேனே
 ஒன்ப தாகிய உருவுடைப் பெரியோய்
 ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 6
- 1306 முன்னை நான்செய்த வல்வினை இரண்டின்
 முடிவு தேர்ந்திலன் வடிவெடுத் துலகில்
 என்னை நான்கண்ட தந்தநாள் தொடங்கி
 இந்த நாள்மட்டும் இருள் என்ப தல்லால்
 பின்னை யாதொன்றும் பெற்றிலேன் இதனைப்
 பேச என்னுளம் கூசுகின் றதுகாண்
 உன்னை நம்பினேன் நின்குறிப் புணரேன்
 ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 7

1307 கண்ணி லான்சுடர் காணிய விழைந்த
கருத்தை ஒத்தஎன் கருத்தினை முடிப்பத்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருள்நின்
சித்தம் எப்படி தெரிந்திலன் எளியேன்
பண்ணி லாவிய பாடலந் தொடைநின்
பாத பங்கயம் பதிவுறப் புனைவோர்
உண்ணி லாவிய ஆனந்தப் பெருக்கே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

8

1308 உண்மை நின்அருட் சுகம்பிற எல்லாம்
உண்மை அன்றென உணர்த்தியும் எனது
பெண்மை நெஞ்சுகம் வெண்மைகொண் டுலகப்
பித்தி லேஇன்னும் தொத்துகின் றதுகாண்
வண்மை ஒன்றிலேன் எண்மையின் அந்தோ
வருந்து கின்றனன் வாழ்வடை வேனோ
ஒண்மை அம்பலத் தொளிசெயும் சுடரே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

9

1309 நையு மாறெனைக் காமமா திகள்தாம்
நணுகி வஞ்சுகம் நாட்டுகின் றதுநான்
செய்யு மாறிதற் கறிந்திலன் எந்தாய்
திகைக்கின் றேன் அருள் திறம்பெறு வேனே
வையு மாறிலா வண்கையர் உளத்தின்
மன்னி வாழ்கின்ற மாமணிக் குன்றே
உய்யு மாறருள் அம்பலத் தமுதே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

67. கருணை பெறா திரங்கல்

பொது
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1310 நன்றி ஒன்றிய நின்னடி யவர்க்கே
நானும் இங்கொரு நாயடி யவன்காண்
குன்றின் ஒன்றிய இடர்மிக உடையேன்
குற்றம் நீக்கும்நல் குணமிலேன் எனினும்
என்றின் ஒன்றிய சிவபரஞ் சுடரே
இன்ப வாரியே என்னுயிர்த் துணையே
ஒன்றின் ஒன்றிய உத்தமப் பொருளே
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 1
- 1311 தீது செய்தனன் செய்கின்றேன் செய்வேன்
தீய னேன்கொடுந் தீக்குண இயல்பே
ஏது செய்தன னேனும்என் தன்னை
ஏன்று கொள்வதெம் இறைவநின் இயல்பே
ஈது செய்தனை என்னைவிட் டுலகில்
இடர்கொண் டேங்கென இயம்பிடில் அடியேன்
ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 2
- 1312 சென்ற நாளினும் செல்கின்ற நாளில்
சிறிய னேன்மிகத் தியங்குறு கின்றேன்
மன்ற நான்இவண் இவ்வகை ஆனால்
வள்ள லேநினை வழத்துமா றெதுவோ
என்ற னால்இனி ஆவதொன் றிலைஉன்
எண்ணம் எப்படி அப்படி இசைக
உன்ற னால்களித் துவகைகொள் கின்றேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 3

- 1313 மையல் வாழ்க்கையில் நாள்தொறும் அடியேன்
 வருந்தி நெஞ்சகம் மாழ்குவ தெல்லாம்
 ஐய ஐயவோ கண்டிடா தவர்போல்
 அடம்பி டிப்பதுன் அருளினுக் கழகோ
 செய்ய மேல்ஒன்றும் அறிந்திலன் சிவனே
 தில்லை மன்றிடைத் தென்முக நோக்கி
 உய்ய வைத்ததாள் நம்பிநிற் கின்றேன்
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 4
- 1314 மண்ண கச்சிறு வாழ்க்கையின் பொருட்டால்
 வருந்தி மற்றதன் வன்மைகள் எல்லாம்
 எண்ண எண்ணஎன் நெஞ்சகம் பதைப்புற்
 றேங்கி ஏங்கிநான் இளைப்புறு கின்றேன்
 அண்ணல் நின்திரு அருட்டுணை அடைந்தால்
 அமைந்து வாழ்குவன் அடைவகை அறியேன்
 உண்ண நல்அழு தனையஎம் பெருமான்
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 5
- 1315 அன்னை அப்பனும் நீஎன மகிழ்ந்தே
 அகங்கு ளிரந்துநான் ஆதரித் திருந்தேன்
 என்னை இப்படி இடர்கொள விடுத்தால்
 என்செய் கேன் இதையாரொடு புகல்கேன்
 பொன்னை ஒத்தநின் அடித்துணை மலரைப்
 போற்று வாரக்குநீ புரிசுவ திதுவோ
 உன்னை எப்படி ஆயினும் மறவேன்
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 6
- 1316 நீலம் இட்டகண் மடவியர் மயக்கால்
 நெஞ்சம் ஓர்வழி நான்ஒரு வழியாய்
 ஞாலம் இட்ட இவ் வாழ்க்கையில் அடியேன்
 நடுங்கி உள்ளகம் நலியும்என் தன்மை
 ஆலம் இட்டருள் களத்தநீ அறிந்தும்
 அருள்அ ளித்திலை ஆகமற் றிதனை
 ஓலம் இட்டமு தரற்றிஎங் குரைப்பேன்
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 7

1317 கொடிய பாவியேன் படும்பரி தாபம்
 குறித்துக் கண்டும்என் குறைஅகற் றாது
 நெடிய காலமும் தாழ்த்தனை நினது
 நெஞ்சம் வஞ்சகம் நேர்ந்ததுண் டேயோ
 அடியர் தந்துயர் கண்டிடில் தரியார்
 ஐயர் என்பர்என் அளவஃ திலையோ
 ஓடிய மாதுயர் நீக்கிடாய் என்னில்
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

8

1318 என்என் றேழையேன் நாணம்விட் டுரைப்பேன்
 இறைவ நின்றனை இறைப்பொழு தேனும்
 உன்என் றால்என துரைமறுத் தெதிராய்
 உலக மாயையில் திலகமென் றுரைக்கும்
 மின்என் றால்இடை மடவியர் மயக்கில்
 வீழ்ந்தென் நெஞ்சகம் ஆழ்ந்துவிட் டதனால்
 உன்அன் பென்பதென் னிடத்திலை யேனும்
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

9

1319 அடிய னேன்மிசை ஆண்டவ நினக்கோர்
 அன்பி ருந்ததென் றகங்கரித் திருந்தேன்
 கொடிய னேன்படும் இடர்முழு தறிந்தும்
 கூலி யாளனைப் போல்எனை நினைத்தே
 நெடிய இத்துணைப் போதும்ஓர் சிறிதும்
 நெஞ்சி ரங்கிலை சஞ்சலத் தறிவும்
 ஓடிய நின்றனன் என்செய்கேன் சிவனே
 உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

68. அர்ப்பித் திரங்கல்

பொது
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1320 தம்பி ரான்தய விருக்கஇங் கெனக்கோர்
தாழ்வுண் டோஎனத் தருக்கொடும் இருந்தேன்
எம்பி ரான்நினக் கேழையேன் அளவில்
இரக்கம் ஒன்றிலை என்னென்ப தின்னும்
நம்பி ரான்என நம்பிநிற் கின்றேன்
நம்பும் என்றனை வெம்பிடச் செயினும்
செம்பி ரான்அருள் அளிக்கினும் உனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 1
- 1321 துட்ட நெஞ்சக வஞ்சகக் கொடியேன்
சொல்வ தென்னைஎன் தொல்வினை வசத்தால்
இட்ட நல்வழி அல்வழி எனவே
எண்ணும் இவ்வழி இரண்டிடை எனைநீ
விட்ட தெவ்வழி அவ்வழி அகன்றே
வேறும் ஓர்வழி மேவிடப் படுமோ
சிட்டர் உள்ளூறும் சிவபெரு மான்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 2
- 1322 ஊட்டு கின்றனை உண்ணுகின் றனன்மேல்
உறக்கு கின்றனை உறங்குகின் றனன்பின்
காட்டு கின்றனை காணுகின் றனன்நீ
களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
ஆட்டு கின்றனை ஆடுகின் றனன்இவ்
அகில கோடியும் அவ்வகை யானால்
தீட்டும் அன்பருக் கன்பநின் தனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 3

- 1323 கண்ணி லான்சுடர் காணஉன் னுதல்போல்
கருத்தி லேனும்நின் கருணையை விழைந்தேன்
எண்ணி லாஇடை யூறடுத் ததனால்
இளைக்கின் றேன்எனை ஏன்றுகொள் வதற்கென்
உண்ணி லாவிய உயிர்க்குயிர் அனையாய்
உன்னை ஒத்ததோர் முன்னவர் இலைகாண்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருள்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 4
- 1324 மெச்சு கின்றவர் வேண்டிய எல்லாம்
விழிஇ மைக்குமுன் மேவல்கண் டுனைநான்
நச்சு கின்றனன் நச்சினும் கொடியேன்
நன்மை எய்தவோ வன்மையுற் றிடவோ
இச்சை நன்றறி வாய்அருள் செய்யா
திருக்கின் றாய் உனக் கியான்செய்த தென்னே
செச்சை மேனிஎம் சிவபரஞ் சுடர்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 5
- 1325 நாடுந் தாயினும் நல்லவன் நமது
நாதன் என்றுனை நாடும்அப் பொழுதே
வாடு நெஞ்சம் தளிர்க்கின்றேன் மற்றை
வைகற் போதெலாம் வாடுகின் றனன்காண்
பாடுந் தொண்டர்கள் இடர்ப்படில் தரியாப்
பண்பென் மட்டும்நின் பால்இலை போலும்
தேடும் பத்தர்தம் உளத்தமர் வோய்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 6
- 1326 மருள்அ ளித்தெனை மயக்கிஇவ் உலகில்
வருத்து கின்றனை மற்றெனக் குன்றன்
அருள்அ ளிக்கிலை ஆயினும் நினக்கே
அடிமை யாக்கிலை ஆயினும் வேற்றுப்
பொருள்அ ளிக்கிலை ஆயினும் ஒருநின்
பொன்மு கத்தைஓர் போது கண் டிடவே
தெருள்அ ளித்திடில் போதும் இங் குனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 7

- 1327 மாறு கின்றனன் நெஞ்சகம் அஞ்சி
வள்ளல் இத்துணை வந்திலன் இனிமேல்
கூறு கின்றதென் என்றயர் கின்றேன்
குலவித் தேற்றும்அக் கொள்கையர் இன்றி
ஏறு கின்றனன் இரக்கமுள் ளவன்நம்
இறைவன் இன்றருள் ஈசுவன் என்றே
தேறு கின்றனன் என்செய்கேன் நினது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 8
- 1328 தாயி னும்பெருந் தயவுடை யவன்நந்
தலைவன் என்றுநான் தருக்கொடும் திரிந்தேன்
நாயி னும்கடை யேன்படும் இடரை
நாளும் கண்டனை நல்அருள் செய்யாய்
ஆயி னும்திரு முகங்கண்டு மகிழும்
அன்பர் தம்பணி ஆற்றிமற் றுடலம்
தேயி னும்மிக நன்றெனக் கருள்உன்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 9
- 1329 வானும் வையமும் அளிக்கினும் உன்பால்
மனம்வைத் தோங்குவர் வள்ளல்நின் அடியார்
நானும் அவ்வகை உலகியல் ஒழுக்கில்
நாடி நின்னருள் நலம்பெற விழைதல்
கூனும் ஓர்முடக் கண்ணிலி வானில்
குலவும் ஒண்சுடர் குறித்திடல் போலும்
தேனும் கைக்கும்நின் அருளுண்டேல் உண்டுள்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

69. கழிபகற் கிரங்கல்

பொது
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1330 ஆண்ட துண்டுநீ என்றனை அடியேன்
ஆக்கை ஒன்றுமே அசைமடற் பனைபோல்
நீண்ட துண்டுமற் றுன்னடிக் கன்பே
நீண்ட தில்லைவல் நெறிசெலும் ஒழுக்கம்
பூண்ட துண்டுநின் புனிதநல் ஒழுக்கே
பூண்ட தில்லைஎன் புன்மையை நோக்கி
ஈண்ட வந்தரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 1
- 1331 ஊழை யேமிக நொந்திடு வேனோ
உளத்தை நோவனோ உலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் தருவதென் நெண்ணிப்
பாவி யேன்பெரும் படர்உழக் கின்றேன்
மாழை யேர்திரு மேனிஎம் பெருமான்
மனம்இ ரங்கிஎன் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 2
- 1332 ஈன்று கொண்டஎன் தந்தையும் தாயும்
யாவும் நீஎன எண்ணிய நாயேன்
மான்று கொண்டஇவ் வஞ்சக வாழ்வின்
மயக்கி னால்மிக வன்மைகள் செய்தேன்
சான்று கொண்டது கண்டனை யேனும்
தமிய னேன்மிசைத் தயவுகொண் டென்னை
ஏன்று கொண்டரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 3

- 1333 அம்மை அப்பன்என் ஆருயிர்த் துணைவன்
 அரசன் தேசிகன் அன்புடைத் தேவன்
 இம்மை யிற்பயன் அம்மையிற் பயன்மற்
 றியாவு நீஎன எண்ணிநிற் கின்றேன்
 செம்மை யிற்பெறும் அன்பருள் ளகஞ்சேர்
 செல்வ மேஎனைச் சேர்த்தரு ளாயேல்
 எம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயேன்
 என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 4
- 1334 தாய ராதியர் சலிப்புறு கிற்பார்
 தமரும் என்றனைத் தழுவுதல் ஒழிவார்
 நேய ராதியர் நேயம்விட் டகல்வார்
 நின்னை நம்பிஎன் நெஞ்சுவக் கின்றேன்
 தீய ராதியில் தீயன்என் றெனைநின்
 திருவு ளத்திடைச் சேர்த்திடா தொழித்தால்
 ஏயர் கோனுக்கன் றருளும்எம் பெருமான்
 என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 5
- 1335 முன்னை நான்செய்த வல்வினைச் சிமிழ்ப்பான்
 மோக வாரியின் மூழ்கின னேனும்
 அன்னை போலும்என் ஆருயிர்த் துணையாம்
 அப்ப நின்அருள் அம்பியை நம்பி
 தன்னை நேர்சிவ ஞானமென் கரையைச்
 சார்கு வேம்எனும் தருக்குடன் உழன்றேன்
 இன்னும் நின்அருள் ஈந்திலை அந்தோ
 என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 6
- 1336 உண்ணு கின்றதும் உறங்குகின் றதும்மேல்
 உடுத்து கின்றதும் உலவுகின் றதும்மால்
 நண்ணு கின்றதும் நங்கையர் வாழ்க்கை
 நாடு கின்றதும் நவையுடைத் தொழில்கள்
 பண்ணு கின்றதும் ஆனபின் உடலைப்
 பாடை மேலுறப் படுத்துகின் றதும்என்
 ரெண்ணு கின்றதோ றுளம்பதைக் கின்றேன்
 என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 7

1337 கல்லை வெல்லவும் வல்லஎன் மனந்தான்
கடவுள் நின்அடிக் கமலங்கள் நினைத்தல்
இல்லை நல்லைநின் அருள்எனக் கதனால்
இல்லை இல்லைநீ இரக்கம்இல் லாதான்
அல்லை இல்லையால் அருள்தரா திருத்தல்
அடிய நேன்அள வாயின்இங் கிடர்க்கே
எல்லை இல்லைஎன் றுளம்பதைக் கின்றேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

8

1338 பொங்கு மாயையின் புணர்ப்பினுக் குள்ளம்
போக்கி நின்றதும் புலப்பகை வர்களால்
இங்கு மால்அரி ஏற்றின்முன் கரிபோல்
ஏங்கு கின்றதும் இடர்ப்பெருங் கடலில்
தங்கும் ஆசையங் கராப்பிடித் தீர்க்கத்
தவிப்பில் நின்றதும் தமிழனேன் தனையும்
எங்கும் ஆகிநின் றாய்அறிந் திலையோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

9

1339 அரக்கன் அல்லன்யான் அரக்கனே எனினும்
அரக்க னுக்கும்முன் அருள்அளித் தனையே
புரக்க என்னைநின் அருட்கடன் என்றே
போற்று கின்றனன் புலையரிற் புலையேன்
உரக்க இங்கிழைத் திடும்பிழை எல்லாம்
உன்னல் ஐயநீ உன்னிஎன் அளவில்
இரக்கம் நின்திரு உளத்திலை யானால்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

70. தரிசனப் பதிகம்

கோயில்
அறுசீர்க்³³ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

33. எழுசீர். தொ.வே 1,2. அறுசீர். ச. மு. க., ஆ. பா.

- 1340 திருவார் பொன்னம் பலநடுவே தெள்ளார் அமுதத் திரள்அனைய
உருவார் அறிவா னந்தநடம் உடையார் அடியார்க் குவகைநிலை
தருவார் அவர்தம் திருமுகத்தே ததும்பும் இளவெண் ணகைகண்டேன்
இருவா தனைஅற் றந்தோநான் இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 1
- 1341 பொன்நா யகனும் புரந்தரனும் பூவாழ் பவனும் புகழ்ந்தேத்த
மின்னார் பொன்னம் பலநடுவே விளங்கும் கருணை விழிவழங்கும்
அன்னார் அறிவா னந்தநடம் ஆடும் கழல்கண் டகங்குளிர்ந்தேன்
என்நா யகனார் அவர்கழலை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 2
- 1342 தாயிற் பெரிய கருணையினார் தலைமா லையினார் தாழ்சடையார்
வாயிற் கினிய புகழுடைய வள்ளல் அவர்தந் திருஅழகைக்
கோயிற் கருகே சென்றுமனம் குளிரக் கண்டேன் பிரிவுற்றேன்
ஈயில் சிறியேன் அவர் அழகை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 3
- 1343 புன்கண் அகற்றும் மெய்யடியார் போற்றும் பொன்னம் பலநடுவே
வன்கண் அறியார் திருநடஞ்செய் வரதர் அமுதத் திருமுகத்தை
முன்கண் உலகில் சிறியேன்செய் முழுமா தவத்தால் கண்டேன்நான்
என்கண் அனையார் அவர்முகத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 4
- 1344 அன்புற் றடியார் தொழுதேத்த அணியார் மணிப்பொன் அம்பலத்தே
வன்புற் றழியாப் பெருங்கருணை மலையார் தலையார் மாலையினார்
மன்புற் றரவார் கச்சிடையின் வயங்க நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
இன்புற் றடியேன் அவர்நடத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 5

- 1345 இம்மா நிலத்தில் சிவபதமீ தென்னும் பொன்னம் பலநடுவே
அம்மால் அறியா அடிகள்அடி அசைய நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
எம்மால் அறியப் படுவதல என்னன் றுரைப்பேன் ஏழையன்யான்
எம்மான் அவர்தந் திருநடத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 6
- 1346 சிறியேன் தவமோ எணைன்றாள் செய்த தவமோ யான்அறியேன்
மறியேர் கரத்தார் அம்பலத்தே வாழும் சிவனார் தமைக்கண்டேன்
பிறியேன் எனினும் பிரிந்தேன்நான் பேயேன் அந்தப் பிரிவினைக்கீழ்
எறியேன் அந்தோ அவர்தம்மை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 7
- 1347 அருளே வடிவாய் அம்பலத்தே ஆடும் பெருமான் அடிகள்தமைத்
தெருளே வடிவாய் அடியவர்போல் சிறியேன் கண்டேன் சீர்உற்றேன்
மருளே வடிவேன் ஆதலினால் மறந்தே பிரிந்தே மதிகெட்டேன்
இருளேர் மனத்தேன் அவர்தமைநான் இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 8
- 1348 அன்னோ திருஅம் பலத்தேஎம் ஐயர் உருக்கண் டேன்அதுதான்
பொன்னோ பவளப் பொருப்பதுவோ புதுமா ணிக்க மணித்திரளோ
மின்னோ விளக்கோ விரிசுடரோ மேலை ஒளியோ என் உரைப்பேன்
என்னோ அவர்தந் திருஉருவை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 9
- 1349 பொன்னன் றுரைக்கும் அம்பலத்தே புனித னார்தம் அழகியலை
உன்னன் றுரைப்பேன் என்னேஎன் உள்ளம் சிறிதும் உணர்ந்ததிலை
மின்னன் றுரைக்கும் படிமூன்று விளக்கும் மழுங்கும் எனில்அடியேன்
என்னன் றுரைப்பேன் அவர்அழகை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

71. முத்தி உபாயம்

திருவொற்றியூர்
வஞ்சித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

1350	ஒற்றி ஊரனைப் பற்றி நெஞ்சமே நிற்றி நீஅருள் பெற்றி சேரவே.	1	1351	சேர நெஞ்சமே தூரம் அன்றுகாண் வாரம் வைத்தியேல் சாரும் முத்தியே.	2
1352	முத்தி வேண்டுமேல் பத்தி வேண்டுமால் சத்தி யம்இது புத்தி நெஞ்சமே.	3	1353	நெஞ்ச மேஇது வஞ்ச மேஅல பிஞ்ச கன்பதம் தஞ்சம் என்பதே.	4
1354	என்ப தேற்றவன் அன்ப தேற்றுநீ வன்பு மாற்றுதி இன்பம் ஊற்றவே.	5	1355	ஊற்றம் உற்றுவெண் நீற்றன் ஒற்றியூர் போற்ற நீங்குமால் ஆற்ற நோய்களே.	6
1356	நோய்கள் கொண்டிடும் பேய்கள் பற்பலர் தூய்தன் ஒற்றியூர்க் கேய்தல் இல்லையே.	7	1357	இல்லை இல்லைகாண் ஒல்லை ஒற்றியூர் எல்லை சேரவே அல்லல் என்பதே.	8
1358	அல்லல் என்பதேன் தொல்லை நெஞ்சமே மல்லல் ஒற்றியூர் எல்லை சென்றுமே.	9	1359	சென்று வாழ்த்துதி நன்று நெஞ்சமே என்றும் நல்வளம் ஒன்றும் ஒற்றியே.	10

திருச்சிற்றம்பலம்

72. தவத்திறம் போற்றல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1360 வில்வத் தொடும்பொன் கொன்றைஅணி வேணிப் பெருமான் ஒற்றிநகர்
செல்வப் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருஅழகைக்
கல்வைப் புடைய மனம்களிக்கக் கண்கள் களிக்கக் கண்டுநின்றேன்
இல்வைப் புடையேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 1
- 1361 கூடும் படிமுன் திருமாலும் கோல மாகிப் புவி இடந்து
தேடும் திருத்தாள் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி
நாடும் புகழ்சேர் ஒற்றிநகர் நாடிப் புகுந்து கண்டேனால்
ஈடும் அகன்றேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 2
- 1362 ஆர்க்கும் கடற்கண் அன்றெழுந்த ஆல காலம் அத்தனையும்
சேர்க்கும் களத்தான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைக்
கார்க்கண் பொழில்சூழ் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் பிறவி கண்டிலனே
யார்க்கென் றுரைப்பேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 3
- 1363 உள்ளும் புறமும் நிறைந்தடியார் உள்ளம் மதுரித் தூறுகின்ற
தெள்ளும் அமுதாம் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருமுகத்தைக்
கள்ளம் தவிர்க்கும் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் பசியைக் கண்டிலனே
எள்ளல் இகந்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 4
- 1364 ஆவல் உடையார் உள்ளுடையார் அயன்மால் மகவான் ஆதியராம்
தேவர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்
காவம் பொழில்சூழ் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
யாவர் பெறுவார் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 5

- 1365 மறப்பை அகன்ற மனத்தூரவோர் வாழ்த்த அவர்க்கு வான்கதியின் சிறப்பை அளிக்கும் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைப் பிறப்பை அகற்றும் ஒற்றியில்போய்ப் பேரா னந்தம் பெறக்கண்டேன் இறப்பைத் தவிர்த்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 6
- 1366 வில்லாம் படிப்பொன் மேருவினை விரைய வாங்கும் வெற்றியினான் செல்லாம் கருணைச் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருகூத்தைக் கல்லாம் கொடிய மனம்கரையக் கண்டேன் பண்டு காணாத எல்லாம் கண்டேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 7
- 1367 ஒல்லை எயில்முன் நெரிகொளுவ உற்று நகைத்தோன் ஒற்றியுளான் தில்லை நகரான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி கல்லை அளியும் கனியாக்கக் கண்டேன் கொண்ட களிப்பினுக்கோர் எல்லை அறியேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 8
- 1368 துன்னும் சோம சுந்தரனார் தூய மதுரை நகர்அளித்த தென்னர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருஅழகைப் பன்னும் ஒற்றி நகர்தன்னில் பார்த்தேன் வினைபோம் வழிபார்த்த என்னை மறந்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 9
- 1369 முன்னம் காழி வள்ளலுக்கு முத்துச் சிவிகை குடையொடுபொன் சின்னம் அளித்தோன் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடியைக் கன்னின் றுருகா நெஞ்சருகக் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை என்ன றுரைப்பேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

73. திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம்

பொது
எண்சீர்க்³⁴ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

34. எழுசீர். தொ.வே. 1,2. எண்சீர். ச.மு.க., ஆ.பா.

1370 உடையாய்உன் அடியவர்க்கும் அவர்மேல் பூண்ட
ஒண்மணியாம் கண்மணிக்கும் ஓங்கு சைவ
அடையாளம் என்னஒளிர் வெண்ணீர் றுக்கும்
அன்பிலேன் அஞ்சாமல் அந்தோ அந்தோ
நடையாய உடல் முழுதும் நாவாய் நின்று
நவில்கின்றேன் என்பாவி நாவைச் சற்றும்
இடையாத கொடுந்தீயால் கடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

1

1371 கண்ணுதலே நின்அடியார் தமையும் நோக்கேன்
கண்மணிமா லைக்கெனினும் கனிந்து நில்லேன்
பண்ணுதல்சேர் திருநீற்றுக் கோலம் தன்னைப்
பார்த்தேனும் அஞ்சுகிலேன் பயனி லாமே
நண்ணுதல்சேர் உடம்பெல்லாம் நாவாய் நின்று
நவில்கின்றேன் என்கொடிய நாவை அந்தோ
எண்ணுதல்சேர் கொடுந்தீயால் சுடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

2

1372 வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்தே மருவும் முக்கண்
மாமணியே உனைநிணையேன் வாளா நாளைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியர்க்கும் வாதில் தோன்றும்
களிப்பினுக்கும் கழிக்கின்றேன் கடைய னேனை
நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும் வாளால்
நசிப்புறவே துணித்திடினும் நலியத் தீயால்
எஞ்சலுறச் சுடினும்அன்றி அந்தோ இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

3

- 1373 அருள்பழுக்கும் கற்பகமே அரசே முக்கண்
 ஆரமுதே நினைப்புகழேன் அந்தோ வஞ்ச
 மருள்பழுக்கும் நெஞ்சகத்தேன் வாளா நாளை
 வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியி லேனை
 வெருள்பழுக்கும் கடுங்காட்டில் விடினும் ஆற்று
 வெள்ளத்தில் அடித்தேக விடினும் பொல்லா
 இருள்பழுக்கும் பிலஞ்சேர விடினும் அன்றி
 என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 4
- 1374 பெருங்கருணைக் கடலேஎன் குருவே முக்கண்
 பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயேன் அந்தோ
 கருங்கல்மனக் குரங்காட்டி வாளா நாளைக்
 கழிக்கின்றேன் பயன்அறியாக் கடைய னேனை
 ஒருங்குருள உடல்பதைப்ப உறுங்குன் றேற்றி
 உருட்டுகினும் உயிர்நடுங்க உள்ளம் ஏங்க
 இருங்கமுவில் ஏற்றுகினும் அன்றி இன்னும்
 என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 5
- 1375 தொழுகின்றோர் உளத்தமர்ந்த சுடரே முக்கண்
 சுடர்க்கொழுந்தே நிற்பதத்தைத் துதியேன் வாதில்
 விழுகின்றேன் நல்லோர்கள் வெறுப்பப் பேசி
 வெறித்துழலும் நாயனையேன் விழல னேனை
 உழுகின்ற நுகப்படைகொண் டுலையத் தள்ளி
 உழக்கினும்நெட் டுடல்நடுங்க உறுக்கி மேன்மேல்
 எழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினும் அன்றி
 என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 6
- 1376 விருப்பாகும் மதிச்சடையாய் விடையாய் என்றே
 மெய்யன்போ டுனைத்துதியேன் விரைந்து வஞ்சக்
 கருப்பாயும் விலங்கெனவே வளர்ந்தே நாளைக்
 கழிக்கின்றேன் கருநெஞ்சக் கள்வ னேனைப்
 பொருப்பாய யானையின் கால் இடினும் பொல்லாப்
 புழுத்தலையில் சோரிபுறம் பொழிய நீண்ட
 இருப்பாணி ஏற்றுகினும் அன்றி இன்னும்
 என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 7

1377 அக்கநுதல் பிறைச்சடையாய் நின்தாள் ஏத்தேன்
ஆண்பனைபோல் மிகநீண்டேன் அறிவொன் றில்லேன்
மிக்கஓதி போல்பருத்தேன் கருங்க டாப்போல்
வீண்கருமத் துழல்கின்றேன் விழல னேனைச்
செக்கிடைவைத் துடல்குழம்பிச் சிதைய அந்தோ
திருப்பிடினும் இருப்பறைமுட் சேரச் சேர்த்து
எக்கரிடை உருட்டுகினும் அன்றி இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

8

1378 அன்புடன்நின் பதம்புகழாப் பாவி நாவை
அறத்துணியேன் நின்அழகை அமர்ந்து காணாத்
துன்பறுகண் இரண்டினையும் சூன்றேன் நின்னைத்
தொழாக்கையை வாளதனால் துண்ட மாக்கேன்
வன்பறநின் தனைவணங்காத் தலையை அந்தோ
மடித்திலேன் ஒதியேபோல் வளர்ந்தேன் என்னை
இன்பறுவல் எரியிடைவீழ்த் திடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

9

1379 தேவேநின் அடிநினையா வஞ்ச நெஞ்சைத்
தீழுட்டிச் சிதைக்கறியேன் செதுக்கு கில்லேன்
கோவேநின் அடியர்தமைக் கூடாப் பொய்மைக்
குடிகொண்டேன் புலைகொண்ட கொடியேன் அந்தோ
நாவேற நினைத்துதியேன் நலமொன் றில்லேன்
நாய்க்கடைக்கும் கடைப்பட்டேன் நண்ணு கின்றோர்க்
கீவேதும் அறியேன்இங் கென்னை யந்தோ
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய்.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

74. உள்ளப் பஞ்சகம்

பொது
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1380 நீரார் சடையது நீண்மால் விடையது நேர்கொள்கொன்றைத்
தாரார் முடியது சீரார் அடியது தாழ்வகற்றும்
பேரா யிரத்தது பேரா வரத்தது பேருலகம்
ஓரா வளத்ததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 1
- 1381 மட்டுப் படாதது மாமறை யாலும் மலப்பகையால்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தம் கருத்தினுக்கும்
தட்டுப் படாதது பார்முதல் பூதத் தடைகளினால்
ஓட்டுப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 2
- 1382 பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினும்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளால்
ஏதப் படாததுள் எட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்கும்
ஓதப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 3
- 1383 தண்ணார் அளியது விண்ணேர் ஒளியது சாற்றுமறைப்
பண்ணார் முடிவது பெண்ணார் வடிவது பண்புயர்தீக்
கண்ணார் நுதலது கண்ணார் மணியது கண்டுகொள்ள
ஓண்ணா நிலையதொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 4
- 1384 பிறவா நெறியது பேசா நிலையது பேசில்என்றும்
இறவா உருவதுள் ஏற்றால் வருவ திருள்அகன்றோர்
மறவா துடையது மாதோர் புடையது வாழ்த்துகின்றோர்
உறவாய் இருப்பதொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்

75. வடிவுடை மாணிக்க மாலை

காப்பு
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1385 சீர்கொண்ட ஒற்றிப் பதியுடை யானிடம் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமிழனுக்கே
ஏர்கொண்ட நல்லருள் ஈயும் குணாலய ஏரம்பனே.

1

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1386 கடலமு தேசெங் கரும்பே அருட்கற்ப கக்கனியே
உடல்உயி ரேஉயிர்க் குள்உணர் வேஉணர் வுள்ஒளியே
அடல்விடை யார்ஒற்றி யார்ஓடங் கொண்ட அருமருந்தே
மடலவிழ் ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே.

1

- 1387 அணியே அணிபெறும் ஒற்றித் தியாகர்தம் அன்புறுசற்
குணியேஎம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேமலைக் கோன்தவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்சிந்தா
மணியேஎன் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

2

- 1388 மானேர் விழிமலை மானேஎம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானேர் அளகப் பசுங்குயி லேஅருட் கட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகர் வாழும் சிவசத்தியே
வானே கருணை வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

3

- 1389 பொருளே அடியர் புகலிட மேஒற்றிப் பூரணன்தண்
அருளேளம் ஆருயிர்க் காந்துணை யேவிண் ணவர்புகழும்
தெருளேமெய்ஞ் ஞானத் தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கும் ஒளியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 4
- 1390 திருமாலும் நான்முகத் தேவுமுன் னாள்மிகத் தேடிமனத்
தருமா லுழக்க அனலுரு வாகி அமர்ந்தருளும்
பெருமான்ளம் மான்ஒற்றிப் பெம்மான்கைம் மான்கொளும் பித்தன்மலை
மருமான் இடங்கொள்பெண் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 5
- 1391 உன்னேர் அருள்தெய்வம் காணேன் மனத்தும் உரைக்கப்படாப்
பொன்னேஅப் பொன்னற் புதஒளி யேமலர்ப் பொன்வணங்கும்
அன்னே எம்ஆருயிர்க் கோர்உயி ரேஒற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 6
- 1392 கண்ணேஅக் கண்ணின் மணியே மணியில் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியன்ஒற்றி யூர்அண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணி யேதெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணேயம் நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 7
- 1393 மலையான் தவஞ்செய்து பெற்றமுத் தேஒற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான் மணக்க மணக்குந்தெய் வீகத் திருமலரே
அலையான் மலிகடல் பள்ளிகொண் டான்தொழும் ஆரமுதே
வலையான் அருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 8
- 1394 காமம் படர்நெஞ் சடையோர் கனவினும் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படர்ஒற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 9

- 1395 கோடா அருட்குணக் குன்றே சிவத்தில் குறிப்பிலரை
நாடாத ஆனந்த நட்பேமெய் யன்பர் நயக்கும் இன்பே
பீடார் திருவொற்றிப் பெம்மான் இடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடா மணிமலர்க் கொம்பே வடிவுடை மாணிக்கமே. 10
- 1396 நாலே எனுமறை அந்தங்கள் இன்னமும் நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளிஒளி யாய்ஒற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே இருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்தில் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே. 11
- 1397 கங்கைகொண் டோன்ஒற்றி யூர்அண்ணல் வாமம் கலந்தருள்செய்
நங்கைஎல் லாஉல குந்தந்த நின்னைஅந் நாரணற்குத்
தங்கைஎன் கோஅன்றித் தாயர்என் கோசொல் தழைக்குமலை
மங்கையங் கோமள மாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 12
- 1398 சோலையிட் டார்வயல் ஊரொற்றி வைத்துத்தன் தொண்டரன்பின்
வேலையிட் டால்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட் டாடும் தொழிலுடை யோனைத் துணிந்துமுன்னாள்
மாலையிட் டாய்ஓஃதென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 13
- 1399 தனையாள் பவரின்றி நிற்கும் பரமன் தனிஅருளாய்
வினையாள் உயிர்மல நீக்கிமெய் வீட்டின் விடுத்திடுநீ
எனையாள் அருளொற்றி யூர்வா ழுவன்றன் னிடத்துமொரு
மனையாள் எனநின்ற தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 14
- 1400 பின்னீன்ற பிள்ளையின் மேலார்வம் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவா மொய்யசுரர்
கொன்னீன்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை ஏவக் கொடுத்ததென்னே
மன்னீன்ற ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 15

- 1401 பையாளும் அல்குல் சுரர்மட வார்கள் பலருளும்இச்
செய்யாளும் வெண்ணிற மெய்யாளும் எத்தவம் செய்தனரோ
கையாளும் நின்னடிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளும் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 16
- 1402 இலையாற்று நீமலர்க் காலால் பணிக்குங்குற் றேவலெலாம்
தலையால் செய்யும்பெண்கள் பல்லோரில் பூமகள் தன்னைத்தள்ளாய்
நிலையால் பெரியநின் தொண்டர்தம் பக்க நிலாமையினான்
மலையாற் கருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 17
- 1403 கலைமக னோநின் பணியைஅன் போடும் கடைப்பிடித்தாள்
அலைமக னோஅன் பொடுபிடித் தாள்எற் கறைதிகண்டாய்
தலைமக னேஅருட் டாயேசெவ் வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமக னேஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 18
- 1404 பொன்னோடு வாணிஎன் போரிரு வோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோ டருளுந் திறநின்குற் றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ அலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே. 19
- 1405 காமட் டலர்திரு வொற்றிநின் னாயகன் கந்தைசுற்றி
யேமட் டரையொடு நிற்பது கண்டும் இரங்கலர்போல்
நீமட்டு மேபட் டுடுக்கின் றனைஉன்றன் நேயம்என்னோ
மாமட் டலர்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 20
- 1406 வீற்றார்நின் றன்மணத் தம்மியின் மேல்சிறு மெல்லனிச்சம்
ஆற்றாநின் சிற்றடிப் போதினைத் தூக்கிவைத் தாரெனின்மால்
ஏற்றார் திருவொற்றி யூரார் களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்றா இயல்கொண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 21

- 1407 பொருப்புறு நீலியென் பார்நின்னை மெய்அது போலும்ஒற்றி
விருப்புறு நாயகன் பாம்பா பரணமும் வெண்தலையும்
நெருப்புறு கையும் கனல்மேனி யும்கண்டு நெஞ்சம்அஞ்சாய்
மருப்புறு கொங்கை மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 22
- 1408 அனம்பொறுத் தான்புகழ் ஒற்றிநின் நாயகன் அங்குமிழித்
தனம்பொறுத் தாள்ஒரு மாற்றாளைத் தன்முடி தன்னில்வைத்தே
தினம்பொறுத் தான்அது கண்டும் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போல்
மனம்பொறுத் தார்எவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 23
- 1409 ஒருரு வாய்ஒற்றி யூர்அமர்ந் தார்நின் னுடையவர்பெண்
சீருரு வாகுநின் மாற்றாளை நீதெளி யாத்திறத்தில்
நீருரு வாக்கிச் சமந்தார் அதனை நினைந்திலையே
வாருரு வார்கொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 24
- 1410 சார்ந்தேநின் பால்ஒற்றி யூர்வாமும் நாயகர் தாமகிழ்வு
கூர்ந்தே குலாவும்அக் கொள்கையைக் காணில் கொதிப்பென்று
தேர்ந்தேஅக் கங்கையைச் செஞ்சடை மேல்சிறை செய்தனர்ஒண்
வார்ந்தே குழைகொள் விழியாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 25
- 1411 நீயே எனது பிழைகுறிப் பாயெனில் நின்னடிமைப்
பேயேன் செய்ய்வண்ணம் எவ்வண்ண மோஎனைப் பெற்றளிக்கும்
தாயே கருணைத் தடங்கட லேஒற்றிச் சார்குமுத
வாயேர் சவுந்தர³⁵ மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 26
35. செளந்தரம் என்பது சவுந்தரம் எனப் போலியாயிற்று. தொ.வே.
- 1412 முப்போதும் அன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றி யூர்எம் முதல்வர்மகிழ்
ஒப்போ தருமலைப் பெண்ணமு தேஎன்று வந்துநினை
எப்போதும் சிந்தித் திடர்நீங்கி வாழ எனக்கருள்வாய்
மைப்போ தனையகண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 27

- 1413 மீதலத் தோர்களுள் யார்வணங் காதவர் மேவுநடுப்
பூதலத் தோர்களுள் யார்புக ழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத் தோர்களுள் யார்பணி யாதவர் பற்றிநின்றாள்
மாதலத் தோங்கொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 28
- 1414 சேய்க்குற்றம் தாய்பொறுத் தேடா வருகெனச் செப்புவள்இந்
நாய்க்குற்றம் நீபொறுத் தானுதல் வேண்டும் நவின்மதியின்
தேய்க்குற்ற மாற்றும் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவிஅன்பர்
வாய்க்குற்றம் நீக்கும் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 29
- 1415 செங்கம லாசனன் தேவிபொன் நாணும் திருமுதலோர்
சங்கம தாமிடற் றோங்குபொன் நாணும் தலைகுனித்துத்
துங்கமு றாதுளம் நாணத் திருவொற்றித் தோன்றல்புனை
மங்கல நாணுடை யாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 30
- 1416 சேடா ரியன்மணம் வீசச் செயன்மணம் சேர்ந்துபொங்க
ஏடார் பொழிலொற்றி யூரண்ணல் நெஞ்சம் இருந்துவக்க
வீடா இருளும் முகிலும்பின் னிட்டு வெருவவைத்த
வாடா மலர்க்குழ லாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 31
- 1417 புரநோக்கி னால்பொடி தேக்கிய ஒற்றிப் புனிதர்களக்
கரநோக்கி³⁶ நல்லமு தாக்கிநிற் போற்றுங் கருத்தினர்ஆ
தரநோக்கி உள்ளிருள் நீக்கிமெய்ஞ் ஞானத் தனிச்சுகந்தான்
வரநோக்கி ஆள்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 32
36. கரம்-விடம். தொ. வே.
- 1418 உன்னும் திருவொற்றி யூருடை யார்நெஞ் சுவப்பளழில்
துன்னும் உயிர்ப்பயிர் எல்லாந் தழைக்கச் சுகக்கருணை
என்னும் திருவமு தோயாமல் ஊற்றி எமதுளத்தின்
மன்னும் கடைக்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 33

- 1419 வெள்ளம் குளிரும் சடைமுடி யோன்ஒற்றி வித்தகன்தன்
உள்ளம் குளிரமெய் பூரிப்ப ஆனந்தம் ஊற்றெடுப்பத்
தெள்ளம் குளிர்இன் அமுதே அளிக்கும்செவ் வாய்க்குமுத
வள்ளம் குளிர்முத்த மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 34
- 1420 மாநந்த மார்வயல் காழிக் கவுணியர் மாமணிக்கன்
றாநந்த இன்னமு தூற்றும் திருமுலை ஆரணங்கே
காநந்த வோங்கும் எழிலொற்றி யார்உட் களித்தியலும்
வாநந் தருமிடை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 35
- 1421 வான்தேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்தேட மற்றை அருந்தவர் தேடஎன் அன்பின்மையால்
யான்தேட என்னுளம் சேர்ஒற்றி யூர்எம் இருநிதியே
மான்தேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 36
- 1422 முத்தேவர் விண்ணன்³⁷ முதல்தேவர் சித்தர் முனிவர்மற்றை
எத்தே வருநின் அடிநினை வார்நினைக் கின்றிலர்தாம்
செத்தே பிறக்கும் சிறியர்அன் றோஒற்றித் தேவர்நற்றா
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 37
37. விண்ணன் -இந்திரன். தொ. வே.
- 1423 திருநாள் நினைத்தொழும் நன்னாள் தொழாமல் செலுத்தியநாள்
கருநாள் எனமறை எல்லாம் புகலும் கருத்தறிந்தே
ஒருநா ளினுநின் றனைமற வார்அன்பர் ஒற்றியில்வாழ்
மருநாண் மலர்க்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 38
- 1424 வாணாள் அடைவர் வறுமை யுறார்நன் மனைமக்கள்பொன்
பூணாள் இடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மைஒன்றும்
காணார்நின் நாமம் கருதுகின் றோர்ஒற்றிக் கண்ணுதல்பால்
மாணார்வம் உற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 39

- 1425 சீரறி வாய்த்திரு வொற்றிப் பரம சிவத்தைநினைப்
போரறி வாய்அவ் அறிவாம் வெளிக்கப் புறத்துநின்றாய்
யாரறி வார்நினை நாயேன்அறிவ தழகுடைத்தே
வாரெறி பூண்முலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 40
- 1426 போற்றிடு வோர்தம் பிழைஆ யிரமும் பொறுத்தருள்செய்
வீற்றொளிர் ஞான விளக்கே மரகத மென்கரும்பே
ஏற்றொளிர் ஒற்றி யிடத்தார்இடத்தில் இலங்கும்உயர்
மாற்றொளி ரும்பசும் பொன்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 41
- 1427 ஆசைஉள் ளார்அயன் மால்ஆதி தேவர்கள் யாரும்நின் தாள்
பூசையுள் ளார்எனில் எங்கே உலகர்செய் பூசைகொள்வார்
தேசையுள் ளார்ஒற்றி யூருடை யார்இடஞ் சேர்மயிலே
மாசையுள்³⁸ ளார்புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 42
38. மாசை - பொன் தொ. வே.
- 1428 அண்டாரை வென்றுல காண்டுமெய்ஞ் ஞானம் அடைந்துவிண்ணில்
பண்டாரை சூழ்மதி போலிருப் போர்கள்நின் பத்தர்பதம்
கண்டாரைக் கண்டவர் அன்றோ திருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரை வேலன்ன மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 43
- 1429 அடியார் தொழுநின் அடிப்பொடி தான்சற் றணியப்பெற்ற
முடியால் அடிக்குப் பெருமைபெற் றார்அம் முகுந்தன்சந்தக்
கடியார் மலர்அயன் முன்னோர்தென் ஒற்றிக் கடவுட்செம்பால்
வடியாக் கருணைக் கடலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 44
- 1430 ஓவா தயன்முத லோர்முடி கோடி உறழ்ந்துபடில்
ஆவா அனிச்சம் பொறாமலர்ச் சிற்றடி ஆற்றுங்கொலோ
காவாய் இமயப்பொற் பாவாய் அருளொற்றிக் காமர்வல்லி
வாவா எனும்அன்பர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 45

- 1431 இட்டார் மறைக்கும் உபநிட தத்திற்கும் இன்னுஞ்சற்றும்
எட்டாநின் பொன்னடிப் போதெளி யேன்தலைக் கெட்டுங்கொலோ
கட்டார் சடைமுடி ஒற்றிஎம் மான்நெஞ்சு கத்தமர்ந்த
மட்டார் குழன்மட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 46
- 1432 வெளியாய் வெளிக்குள் வெறுவெளி யாய்ச்சிவ மேநிறைந்த
ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளியாம் பரைநினை ஒப்பவரார்
எளியார்க் கெளியர் திருவொற்றி யார்மெய் இனிதுபரி
மளியாநின் றோங்கு மருவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 47
- 1433 விணங்காத லன்பர்தம் அன்பிற்கும் நிற்புல விக்கும்அன்றி
வணங்கா மதிமுடி எங்கள் பிரான்ஒற்றி வாணனும்நின்
குணங்கா தலித்துமெய்க் கூறுதந் தான்எனக் கூறுவர்உன்
மணங்கா தலித்த தறியார் வடிவுடை மாணிக்கமே. 48
- 1434 பன்னும்பல் வேறண்டம் எல்லாம்அவ் அண்டப் பரப்பினின்று
துன்னும் சராசரம் யாவையும் ஈன்றது சூழ்ந்தும்உன்னை
இன்னும் இளந்தை அழியாத கன்னிகை என்பதென்னே
மன்னும் சுகாநந்த வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 49
- 1435 சினங்கடந் தோர்உள்ளச் செந்தா மரையில் செழித்துமற்றை
மனங்கடந் தோதும்அவ் வாக்கும் கடந்த மறைஅன்னமே
தினங்கடந் தோர்புகழ் ஒற்றிஎம் மானிடம் சேரமுதே
வனங்கடந் தோன்புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 50
- 1436 வல்லாரும் வல்லவர் அல்லாரும் மற்றை மனிதர்முதல்
எல்லாரும் நின்செயல் அல்லா தணுவும் இயக்கிலரேல்
இல்லாமை யால்உழல் புல்லேன்செய் குற்றங்கள் ஏதுகண்டாய்
மல்லார் வயல்ஒற்றி நல்லாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 51

- 1437 எழுதா எழில்உயிர்ச் சித்திர மேஇன் இசைப்பயனே
தொழுதாடும் அன்பர்தம் உட்களிப் பேசிற் சுகக்கடலே
செழுவார் மலர்ப்பொழில் ஒற்றிஎம் மான்தன் திருத்துணையே
வழுவா மறையின் பொருளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 52
- 1438 தெருட்பா லுறும்ஐங்கைச் செல்வர்க்கும் நல்லிளஞ் சேய்க்குமகிழ்ந்
தருட்பால் அளிக்கும் தனத்தன மேளம் அகங்கலந்த
இருட்பால் அகற்றும் இருஞ்சுட ரேஒற்றி எந்தைஉள்ளம்
மருட்பால் பயிலு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 53
- 1439 அயிலேந்தும் பிள்ளைநற் றாயே திருவொற்றி ஐயர்மலர்க்
கயிலேந்³⁹ தரும்பெறல் முத்தே இசையில் கனிந்தகுரல்
குயிலே குயின்மென் குழற்பிடி யேமலைக் கோன்பயந்த
மயிலே மதிமுக மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 54
39. கையிலேந்து எனற்பாலது சயிலேந்து எனப் போலியாயிற்று. தொ.வே.
- 1440 செய்யகம் ஓங்கும் திருவொற்றி யூரில் சிவபெருமான்
மெய்யகம் ஓங்குநல் அன்பேநின் பால்அன்பு மேவுகின்றோர்
கையகம் ஓங்கும் கனியே தனிமெய்க் கதிநெறியே
வையகம் ஓங்கு மருந்தே வடிவுடை மாணிக்கமே. 55
- 1441 தரும்பேர் அருளொற்றி யூருடை யான்இடஞ் சார்ந்தபசாங்
கரும்பே இனியகற் கண்டே மதுரக் கனிநறவே
இரும்பேய் மனத்தினர் பால்இசை யாத இளங்கிளியே
வரும்பேர் ஒளிச்செஞ் சுடரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 56
- 1442 சேலேர் விழியருள் தேனே அடியருள் தித்திக்கும்செம்
பாலே மதுரச்செம் பாகேசொல் வேதப் பனுவல்முடி
மேலே விளங்கும் விளக்கே அருளொற்றி வித்தகனார்
மாலே கொளும்எழில் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 57

- 1443 எம்பால் அருள்வைத் தெழிலொற்றி யூர்கொண் டிருக்கும் இறைச் செம்பால் கலந்தபைந் தேனே கதலிச் செழுங்கனியே வெம்பாலை நெஞ்சருள் மேவா மலர்ப்பத மென்கொடியே வம்பால் அணிமுலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 58
- 1444 ஏமமுய்ப் போர்எமக் கென்றே இளைக்கில் எடுக்கவைத்த சேமவைப் பேஅன்பர் தேடுமெய்ஞ் ஞானத் திரவியமே தாமமைக் கார்மலர்க் கூந்தல் பிடிமென் தனிநடையாய் வாமநற் சீர்ஒற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 59
- 1445 மன்னேர் மலையன் மனையும்நற் காஞ்சன மாலையும்நீ அன்னே எனத்திரு வாயால் அழைக்கப்பெற் றார்அவர்தாம் முன்னே அருந்தவம் என்னே முயன்றனர் முன்னும் ஒற்றி வன்னேர் இளமுலை மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 60
- 1446 கணமொன்றி லேனும்என் உள்ளக் கவலைக் கடல்கடந்தே குணமொன்றி லேன்எது செய்கேன்றின் உள்ளக் குறிப்பறியேன் பணமொன்று பாம்பணி ஒற்றிஎம் மானிடப் பாலில்தெய்வ மணமொன்று பச்சைக் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 61
- 1447 கருவே தனையற என்னெஞ் சகத்தில் களிப்பொடொற்றிக் குருவே எனும்நின் கணவனும் நீயும் குலவும்அந்தத் திருவே அருள்செந் திருவே முதற்பணி செய்யத் தந்த மருவே மருவு மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 62
- 1448 எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம் பலிக்க எனக்குன்அருள் பண்ணிய உள்ளங்கொள் உள்ளும் புறம்பும் பரிமளிக்கும் புண்ணிய மல்லிகைப் போதே எழில்ஒற்றிப் பூரணர்பால் மண்ணிய பச்சை மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 63

- 1449 தீதுசெய் தாலும்நின் அன்பர்கள் தம்முன் செருக்கிநின்று
வாதுசெய் தாலும்நின் தாள்மறந் தாலும் மதியிலியேன்
ஏதுசெய் தாலும் பொறுத்தருள் வாய்ஒற்றி யின்னிடைப்பூ
மாதுசெய் தாழ்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 64
- 1450 மருந்தினின் றான்ஒற்றி யூர்வாமும் நின்றன் மகிழ்நன்முன்னும்
திருந்தினின் றார்புகழ் நின்முன்னும் நல்லருள் தேன்விழைந்தே
விருந்தினின் றேன்சற்றும் உள்ளிரங் காத விதத்தைக்கண்டு
வருந்தினின் றேன்இது நன்றோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 65
- 1451 என்போல் குணத்தில் இழிந்தவர் இல்லைஎப் போதும்எங்கும்
நின்போல் அருளில் சிறந்தவர் இல்லைஇந் நீர்மையினால்
பொன்போலும் நின்னருள் அன்னே எனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போல் உயர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 66
- 1452 துன்பே மிகும்இவ் அடியேன் மனத்தில்நின் துய்யஅருள்
இன்பே மிகுவதெந் நாளோ எழிலொற்றி எந்தைஉயிர்க்
கன்பெமெய்த் தொண்டர் அறிவே சிவநெறிக் கன்பிலர்பால்
வன்பெமெய்ப் போத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 67
- 1453 சற்றே யெனினும்என் நெஞ்சத் துயரம் தவிரவும்நின்
பொற்றே மலர்ப்பதம் போற்றவும் உள்ளம் புரிதிகண்டாய்
சொற்றேர் அறிஞர் புகழ்ஒற்றி மேவும் துணைவர்தஞ்செம்
மற்றேர் புயத்தணை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 68
- 1454 சந்தோட மாப்பிறர் எல்லாம் இருக்கவும் சஞ்சலத்தால்
அந்தோ ஒருதமி யேன்மட்டும் வாடல் அருட்கழகோ
நந்தோட நீக்கிய நங்காய் எனத்திரு நான்முகன்மால்
வந்தோதும் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 69

- 1455 அடியேன் மிசைஎப் பிழையிருந் தாலும் அவைபொறுத்துச்
செடியேதம் நீக்கிநற் சீரருள் வாய்திகழ் தெய்வமறைக்
கொடியே மரகதக் கொம்பே எழில்ஒற்றிக் கோமளமே
வடியேர் அயில்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 70
- 1456 கண்ணப்பன் ஏத்துநற் காளத்தி யார்மங் கலங்கொள்ஒற்றி
நண்ணப்பர் வேண்டும் நலமே பரானந்த நன்னறவே
எண்ணப் படாஎழில் ஓவிய மேளமை ஏன்றுகொண்ட
வண்ணப் பசும்பொன் வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 71
- 1457 கற்பே விகற்பம் கடியும்ஒன் றேளங்கள் கண்நிறைந்த
பொற்பேமெய்த் தொண்டர்தம் புண்ணிய மேஅருட் போதஇன்பே
சொற்பேர் அறிவுட் சுகப்பொரு ளேமெய்ச் சயஞ்சுடரே
மற்பேர் பெறும்ஒற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 72
- 1459 வேதங்க ளாய்ஒற்றி மேவும் சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்க ளாய்ப்பொறி யாய்ப்புல னாகிப் புகல்கரண
பேதங்க ளாய்உயிர் ஆகிய நின்னைஇப் பேதைஎன்வாய்
வாதங்க ளால்அறி வேனோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 73
- 1460 மதியே மதிமுக மானே அடியர் மனத்துவைத்த
நிதியே கருணை நிறைவே சுகாநந்த நீள்நிலையே
கதியே கதிவழி காட்டுங்கண் ணேஒற்றிக் காவலர்பால்
வதியேர் இளமட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 74
- 1461 ஆறாத் துயரத் தழுந்துகின் றேனைஇங் கஞ்சல்என்றே
கூறாக் குறைஎன் குறையே இனிநின் குறிப்பறியேன்
தேறாச் சிறியர்க் கரிதாம் திருவொற்றித் தேவர்மகிழ்
மாறாக் கருணை மழையே வடிவுடை மாணிக்கமே. 75

- 1462 எற்றே நிலைஒன்றும் இல்லா துயங்கும் எனக்கருளச்
சற்றேநின் உள்ளம் திரும்பிலை யான்செயத் தக்கதென்னே
சொற்றேன் நிறைமறைக் கொம்பேமெய்ஞ் ஞானச் சுடர்க்கொழுந்தே
மற்றேர் அணியொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 77
- 1463 செவ்வேலை வென்றகண் மின்னேநின் சித்தம் திரும்பினகக்
கெவ்வேலை செய்என் நிடினும்அவ் வேலை இயற்றுவல்காண்
தெவ்வேலை வற்றச்செய் அவ்வேலை யீன்றொற்றித் தேவர்தெஞ்சை
வவ்வேல வார்துழல் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 78
- 1464 தாயே மிகவும் தயவுடை யாள்எனச் சாற்றுவர்இச்
சேயேன் படுத்தியர் நீக்கஎன் னேஉளம் செய்திலையே
நாயேன் பிழைஇனி நாடாது நல்லருள் நல்கவரு
வாயேஎம் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 79
- 1465 நானே நினைக்கடி யேன்என் பிழைகளை நாடியநீ
தானே எனைவிடில் அந்தோ இனிஎவர் தாங்குகின்றோர்
தேனேநல் வேதத் தெளிவே கதிக்குச் செலுநெறியே
வானேர் பொழில்ஒற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 80
- 1466 கல்லா ரிடத்தில்என் இல்லாமை சொல்லிக் கலங்கிஇடர்
நல்லாண்மை உண்டருள் வல்லாண்மை உண்டெனின் நல்குவையோ
வல்லார் எவர்கட்கும் வல்லார் திருவொற்றி வாணரொடு
மல்லார் பொழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 81
- 1467 சுந்தர வாண்முகத் தோகாய் மறைகள் சொலும்பைங்கிள்ளாய்
கந்தர வார்துழற் பூவாய் கருணைக் கடைக்கண்நங்காய்
அந்தர நேரிடைப் பாவாய் அருள்ஒற்றி அண்ணல்மகிழ்
மந்தர நேர்கொங்கை மங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 82

- 1468 பத்தர்தம் உள்ளத் திருக்கோயில் மேவும் பரம்பரையே
சுத்தமெய்ஞ் ஞான ஒளிப்பிழும் பேசிற் சுகாநந்தமே
நித்தநின் சீர்சொல எற்கருள் வாய்ஒற்றி நின்மலர்உன்
மத்தர்தம் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 83
- 1469 பூவாய் மலர்க்குழல் பூவாய்மெய் அன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய் நிறைந்தபொற் பாவாய்செந் தேனிற் பகர்மொழியாய்
காவாய் எனஅயன் காவாய் பவனும் கருதுமலர்
மாவாய் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 84
- 1470 தாதா உணவுடை தாதா எனப்புல்லர் தம்மிடைப்போய்
மாதாகம் உற்றவர் வன்நெஞ்சில் நின்அடி வைகுங்கொலோ
காதார் நெடுங்கட் கரும்பேநல் ஒற்றிக் கருத்தர்நட
வாதா ரிடம்வளர் மாதே வடிவுடை மாணிக்கமே. 85
- 1471 களந்திரும் பாடிக் கடையேனை ஆளக் கருணைகொண்டுன்
உளந்திரும் பாமைக்கென் செய்கேன் துயர்க்கட லூடலைந்தேன்
குளந்திரும் பாவிழிக் கோமா னொடுந்தொண்டர் கூட்டமுற
வளந்திரும் பாஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 86
- 1472 ஆரணம் பூத்த அருட்கோ மளக்கொடி அந்தரிபூந்
தோரணம் பூத்த எழில்ஒற்றி யூர்மகிழ் சுந்தரிசற்
காரணம் பூத்த சிவைபார்ப் பதிநங் கவுரிஎன்னும்
வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 87
- 1473 திருவல்லி ஏத்தும் அபிடேக வல்லிஎஞ் சென்னியிடை
வருவல்லி கற்பக வல்லிஒண் பச்சை மணிவல்லிஎம்
கருவல்லி நீக்கும் கருணாம் பகவல்லி கண்கொள்ஒற்றி
மருவல்லி என்று மறைதேர் வடிவுடை மாணிக்கமே. 88

- 1474 உடையென்ன ஒண்புலித் தோல்உடை யார்கண் டுவக்குமிள
நடையென்ன மேமலர்ப் பொன்முத லாம்பெண்கள் நாயகமே
படையென்ன நீள்விழி மின்னேர் இடைப்பொற் பசங்கிளியே
மடைமன்னு நீர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 89
- 1475 கற்பதும் கேட்பதும் எல்லாம்நின் அற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதம் காணும் பொருட்டென எண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பத மாய்அவைக் கப்புற மாய்நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதம் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 90
- 1476 நின்னால் எனக்குள எல்லா நலனும் நினைஅடைந்த
என்னால் உனக்குள தென்னைகண் டாய்எமை ஈன்றவளே
முன்னால் வருக்கருள் ஒற்றிஎம் மான்கண் முழுமணியே
மன்னான் மறையின் முடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 91
- 1477 நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த் தொண்டர்க்கு நன்மைசெய்து
நின்றேநின் சேவடிக் குற்றேவல் செய்ய நினைத்தனன் ஈ
தென்றே முடிகுவ தின்றே முடியில் இனிதுகண்டாய்
மன்றேர் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 92
- 1478 அத்தனை ஒற்றிக் கிறைவனை அம்பலத் தாடுகின்ற
முத்தனைச் சேர்ந்தஒண் முத்தே மதிய முகவமுதே
இத்தனை என்றள வேலாத குற்றம் இழைத்திடும்இம்
மத்தனை ஆளல் வழக்கோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 93
- 1479 கூறாத வாழ்க்கைச் சிறுமையை நோக்கிக் குறித்திடும்என்
தேறாத விண்ணப்பம் சற்றேனும் நின்றன் திருச்செவியில்
ஏறாத வண்ணம்என் ஒற்றித் தியாகர் இடப்புறத்தின்
மாறா தமர்ந்த மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 94

- 1480 ஓயா இடர்கொண் டுலைவேனுக் கன்பர்க் குதவுதல்போல்
ஈயா விடினும்ஓர் எள்ளள வேனும் இரங்குகண்டாய்
சாயா அருள்தரும் தாயே எழில்ஒற்றித் தற்பரையே
மாயா நலம்அருள் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 95
- 1481 பெரும்பேதை யேன்சிறு வாழ்க்கைத் துயர்எனும் பேரலையில்
துரும்பே எனஅலை கின்றேன் புணைநின் துணைப்பதமே
கரும்பே கருணைக் கடலே அருண்முகக் கனிநறவே
வரும்பேர் அருள்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 96
- 1482 காதர வால்உட் கலங்கிநின் றேன்நின் கடைக்கண்அருள்
ஆதர வால்மகிழ் கின்றேன் இனிஉன் அடைக்கலமே
சீதரன் ஏத்தும் திருவொற்றி நாதர்தம் தேவிஎழில்
மாதர சேஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 97
- 1483 பொன்னுடை யார்அன்றிப் போற்றுநற் கல்விப் பொருளுடையார்
என்னுடை யார்என ஏசுகின் றார்ஓஃ தென்னைஅன்னே
மின்னுடை யாய்மின்னில் துன்னிடை யாய்ஒற்றி மேவுமுக்கண்
மன்னுடை யாய்என் னுடையாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 98
- 1484 பொய்விட்டி டாதவன் நெஞ்சுகத் தேனைப் புலம்பும்வண்ணம்
கைவிட்டி டாதின்னும் காப்பாய் அதுநின் கடன்கரும்பே
மெய்விட்டி டாருள் விளைஇன்ப மேஒற்றி வித்தகமே
மைவிட்டி டாவிழி மாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 99
- 1485 நேயானு கூல மனமுடை யாய்இனி நீயும்என்றன்
தாயாகில் யான்உன் தனையனும் ஆகில்என் தன்உளத்தில்
ஓயா துறுந்துயர் எல்லாம் தவிர்த்தருள் ஒற்றியில்செவ்
வாயார் அமுத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 100

1486 வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின் தாண்மலர் போற்றிநின் தண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழிஎன் உள்ளத்தில் நீயுநின் ஒற்றி மகிழ்நரும்நீ
வாழிஎன் ஆருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

101

திருச்சிற்றம்பலம்

76. தனித் திருமாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

1487 வன்மூட்டைப் பூச்சியும் புன்சீலைப் பேனும் தம் வாய்க்கொள்ளியால்
என்மூட்டைத் தேகம் சுறுக்கிட வேசுட் டிராமுமுதும்
தொன்மூட் டையினும் துணியினும் பாயினும் சூழ்கின்றதோர்
பொன்மூட்டை வேண்டினன் செய்கேன் அருள்முக்கட் புண்ணியனே.

1

நேரிசை வெண்பா

1488 மான்முடிமே லும்கமலத் தான்முடிமே லும்தேவர்
கோன்முடிமே லும்போய்க் குலாவுமே - வான்முடிநீர்
ஊர்ந்துவலம் செய்தொழுகும் ஒற்றியூர்த் தியாகரைநாம்
சார்ந்துவலம் செய்கால்கள் தாம்.

2

குறள் வெண் செந்துறை⁴⁰

40. வஞ்சி விருத்தம்- ஆ.பா.

1489 சத்திமான் என்பர்நின் தன்னை ஐயனே
பத்திமான் தனக்கலால் பகர்வ தெங்ஙனே.

3

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1490 படியே அளந்த மாலவனும் பழைய மறைசொற் பண்ணவனும்
முடியீ றறியா முதற்பொருளே மொழியும் ஒற்றி நகர்க்கிறையே
அடியார் களுக்கே இரங்கிமுனம் அடுத்த சுரநோய் தடுத்ததுபோல்
படிமீ தடியேற் குறுபிணிபோம் படிநீ கடைக்கண் பார்த்தருளே.

4

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1491 மன்றாடும் மாமணியே நிற்பொற் பாத
மலர்த்துணையே துணையாக வாழ்கின் றோர்க்கு
ஒன்றாலும் குறைவில்லை ஏழை யேன்யான்
ஒன்றுமிலேன் இவ்வுலகில் உழலா நின்றேன்
இன்றாக நாட்கழியில் என்னே செய்கேன்
இணைமுலையார் மையலினால் இளைத்து நின்றேன்
என்றாலும் சிறிதெளியேற் கிரங்கல் வேண்டும்
எழில்ஆரும் ஒற்றியூர் இன்ப வாழ்வே.

5

1492 சோறு வேண்டினும் துகிலணி முதலாம்
சுகங்கள் வேண்டினும் சுகமலாச் சுகமாம்
வேறு வேண்டினும் நினைஅடைந் தன்றி
மேவொ ணாதெனும் மேலவர் உரைக்கோர்
மாறு வேண்டிலேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
சேறு வேண்டிய கயப்பணைக் கடற்சார்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபரஞ் சுடரே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

77. திரு உலாப் பேறு

தலைவி பாங்கியொடு கிளத்தல்
திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1493 சீரார் வளஞ்சேர் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிதனை
ஊரா ருடன்சென் றெனதுநெஞ்சம் உவகை ஓங்கப் பார்த்தனன்காண்
வாரார் முலைகண் மலைகளென வளர்ந்த வளைகள் தளர்ந்தனவால்
ஏரார் குழலாய் என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 1
- 1494 சீர்த்தேன் பொழிலார் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பார்த்தேன் கண்கள் இமைத்திலகாண் பைம்பொன் வளைகள் அமைத்திலகாண்
தார்த்தேன் குழலும் சரிந்தனகாண் தானை இடையிற் பிரிந்தனகாண்
ஈர்த்தேன் குழலாய் என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 2
- 1495 சீதப் புனல்கூழ் வயல்ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் திருமாட
வீதிப் பவனி வரக்கண்டேன் மென்பூந் துகில்வீழ்ந் ததுகாணேன்
போதிற் றெனவும் உணர்ந்திலேன் பொன்ன னார்பின் போதுகிலேன்
ஈதற் புதமே என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 3
- 1496 தென்னார் சோலைத் திருஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பொன்னார் வீதி தனிற்பார்த்தேன் புளகம் போர்த்தேன் மயல்பூத்தேன்
மின்னார் பலர்க்கும் முன்னாக மேவி அவன்றன் எழில்வேட்டு
என்னார் அணங்கே என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 4
- 1497 சீலக் குணத்தோர் புகழ்ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் பவனிஇராக்
காலத் தடைந்து கண்டேன்என் கண்கள் இரண்டோ ஆயிரமோ
ஞாலத் தவர்கள் அலர்தூற்ற நற்றுா சிடையில் நழுவிவிழ
ஏலக் குழலாய் என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 5

- 1498 சேயை அருளுந் திருஒற்றித் தியாகப் பெருமான் வீதிதனில்
தூய பவனி வரக்கண்டேன் சூழ்ந்த மகளிர் தமைக்கானேன்
தாயை மறந்தேன் அன்றியும்என் தனையும் மறந்தேன் தனிப்பட்டேன்
ஏயென் தோழி என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 6
- 1499 திங்கள் உலவும் பொழில்ஒற்றித் தியாகப் பெருமான் திருவீதி
அங்கண் களிக்கப் பவனிவந்தான் அதுபோய்க் கண்டேன் தாயரெலாம்
தங்கள் குலத்துக் கடாதென்றார் தம்மை விடுத்தேன் தனியாகி
எங்கண் அணையாய் என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 7
- 1500 தேசார் மணிகூழ் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரக்
கூசா தோடிக் கண்டரையில் கூறை இழந்தேன் கைவளைகள்
வீசா நின்றேன் தாயரெலாம் வீட்டுக் கடங்காப் பெண்ணெனவே
ஏசா நிற்க என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 8
- 1501 தேடார்க் கரியான் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரத்
தோடார் பணைத்தோட் பெண்களொடும் சூழ்ந்து மகிழ்ந்து கண்டதன்றி
வாடாக் காதல் கொண்டறியேன் வளையும் துகிலும் சேர்ந்ததுடன்
ஏடார் கோதை என்னடிநான் இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 9
- 1502 திருமாற் கரியான் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பெருமான் மனமு நானும்முன்னும் பின்னும் சென்று கண்டேமால்
பொருமா நின்றேன் தாயரெலாம் போஎன் நீர்க்கப் போதுகிலேன்
இருண்மாண் குழலாய் என்னடிநான் இச்சைமயமாய் நின்றதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

78. நாரையும் கிளியும் நாட்டுறு தூது

தலைவி பறவைமேல் வைத்துப் பையுளெய்தல்
திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1503 கண்ணன் நெடுநாள் மண்ணிடந்தும் காணக் கிடையாக் கழலுடையார்
நண்ணும் ஒற்றி நகரார்க்கு நாராய் சென்று நவிறறாயோ
அண்ணல் உமது பவனிகண்ட அன்று முதலாய் இன்றளவும்
உண்ணும் உணவோ றுக்கமுநீத் துற்றாள் என்றிவ் வொருமொழியே. 1
- 1504 மன்னுங் கருணை வழிவிழியார் மதுர மொழியார் ஒற்றிநகர்த்
துன்னும் அவர்தந் திருமுன்போய்ச் சுகங்காள் நின்று சொல்லீரோ
மின்னுந் தேவர் திருமுடிமேல் விளங்குஞ் சடையைக் கண்டவள்தன்
பின்னுஞ் சடையை அவிழ்த்தொன்றும் பேசாள் எம்மைப் பிரிந்தென்றே. 2
- 1505 வடிக்குந் தமிழ்த்தீந் தேன்என்ன வசனம் புகல்வார் ஒற்றிதனில்
நடிக்குந் தியாகர் திருமுன்போய் நாராய் நின்று நவிறறாயோ
பிடிக்குங் கிடையா நடைஉடைய பெண்க ளெல்லாம் பிச்சிஎன
நொடிக்கும் படிக்கு மிகுங்காம நோயால் வருந்தி நோவதுவே. 3
- 1506 மாய மொழியார்க் கறிவரியார் வண்கை உடையார் மறைமணக்கும்
தூய மொழியார் ஒற்றியிற்போய்ச் சுகங்காள் நின்று சொல்லீரோ
நேய மொழியாள் பந்தாடாள் நில்லாள் வாச நீராடாள்
ஏய மொழியாள் பாலனமும் ஏலாள் உம்மை எண்ணிஎன்றே. 4
- 1507 ஒல்லார் புரமுன் றெரிசெய்தார் ஒற்றி அமர்ந்தார் எல்லார்க்கும்
நல்லார் வல்லார் அவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிறறுதியே
அல்லார் குழலாள் கண்ணீராம் ஆற்றில் அலைந்தாள் அணங்கனையார்
பல்லார் சூழ்ந்து பழிதூற்றப் படுத்தாள் விடுத்தாள் பாயல்என்றே. 5

- 1508 ஓவா நிலையார் பொற்சிலையார் ஒற்றி நகரார் உண்மைசொலும்
தூவாய் மொழியார் அவர்முன்போய்ச் சுகங்காள் நின்று சொல்லீரோ
பூவார் முடியாள் பூமுடியாள் போவாள் வருவாள் பொருந்துகிலாள்
ஆவா என்பாள் மகளிரொடும் ஆடாள் தேடாள் அனம்என்றே. 6
- 1509 வட்ட மதிபோல் அழகொழுகும் வதன விடங்கர் ஒற்றிதனில்
நட்ட நவில்வார் அவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிறறாயோ
கட்ட அவிழ்ந்த குழல்முடியாள் கடுகி விழுந்த கலைபுனையாள்
முட்ட விலங்கு முலையினையும் மூடாள் மதனை முனிந்தென்றே. 7
- 1510 வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்த வெண்ணீர் றழகர் விண்ணளவும்
சோலை மருவும் ஒற்றியிற்போய்ச் சுகங்காள் அவர்முன் சொல்லீரோ
மாலை மனத்தாள் கற்பகப்பூ மாலை தரினும் வாங்குகிலாள்
காலை அறியாள் பகல்அறியாள் கங்குல் அறியாள் கனிந்தென்றே. 8
- 1511 மாண்காத் தளிர்க்கும் ஒற்றியினார் வான மகளிர் மங்கலப்பொன்
நாண்காத் தளித்தார் அவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிறறுதியோ
பூண்காத் தளியாள் புலம்பிநின்றாள் புரண்டாள் அயன்மால் ஆதியராம்
சேண்காத் தளிப்போர் தேற்றுகினும் தேறாள் மனது திறன்என்றே. 9
- 1512 தேசு பூத்த வடிவழகர் திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்புலித்
தூசு பூத்த கீளுடையார் சுகங்காள் அவர்முன் சொல்லீரோ
மாசு பூத்த மணிபோல வருந்தா நின்றாள் மங்கையர்வாய்
ஏசு பூத்த அலர்க்கொடியாய் இளைத்தாள் உம்மை எண்ணிஎன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

79. இரங்கன் மாலை

தலைவி இரங்கல்
திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1513 நன்று புரிவார் திருவொற்றி நாதர் எனது நாயகனார்
மன்றுள் அமர்வார் மால்விடைமேல் வருவார் அவரை மாலையிட்ட
அன்று முதலாய் இன்றளவும் அந்தோ சற்றும் அணைந்தறியேன்
குன்று நிகர்பூண் முலையாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 1
- 1514 தகைசேர் ஒற்றித் தலத்தமர்ந்தார் தரியார் புரங்கள் தழலாக்க
நகைசேர்ந் தவரை மாலையிட்ட நாளே முதல்இந் நாள்அளவும்
பகைசேர் மதன்பூச் சூடல்அன்றிப் பதப்பூச் சூடப் பார்த்தறியேன்
குகைசேர் இருட்பூங் குழலாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 2
- 1515 தோடார் குழையார் ஒற்றியினார் தூயர்க் கலது சுகம்அருள
நாடார் அவர்க்கு மாலையிட்ட நாளே முதல்இந் நாள்அளவும்
சூடா மலர்போல் இருந்ததல்லால் சுகமோர் அணுவுந் துய்த்தறியேன்
கோடா ஒல்குங் கொடியேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 3
- 1516 அண்டர் எவர்க்கும் அறிவொண்ணார் அணியார் ஒற்றி யார்நீல
கண்டர் அவர்க்கு மாலையிட்ட கடனே அன்றி மற்றவரால்
பண்டம் அறியேன் பலன்அறியேன் பரிவோ டணையப் பார்த்தறியேன்
கொண்டன் மணக்குங் கோதாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 4
- 1517 பாடல் கமழும் பதம்உடையார் பணைசேர் ஒற்றிப் பதிஉடையார்
வாடல் எனவே மாலையிட்ட மாண்பே அன்றி மற்றவரால்
ஆடல் அளிகூழ் குழலாய்உன் ஆணை ஒன்றும் அறியனடி
கூடல் பெறவே வருந்துகின்றேன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 5

- 1518 துடிசேர் கரத்தார் ஒற்றியில்வாழ் சோதி வெண்ணீற் றழகர்அவர்
கடிசேர்ந் தென்னை மாலையிட்ட கடனே அன்றி மற்றவரால்
பிடிசேர் நடைநேர் பெண்களைப்போல் பின்னை யாதும் பெற்றறியேன்
கொடிநேர் இடையாய் என்னடிஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 6
- 1519 ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமனார் உயர்மால் விடையார் உடையார்தாம்
பற்றி என்னை மாலையிட்ட பரிசே அன்றிப் பகைதெரிந்து
வெற்றி மதனன் வீறடங்க மேவி அணைந்தார் அல்லரடி
குற்றம் அணுவும் செய்தறியேன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 7
- 1520 வானும் புவியும் புகழ்ஒற்றி வாணர் மலர்க்கை மழுவினொடு
மானும் உடையார் என்றனக்கு மாலை யிட்ட தொன்றல்லால்
நானும் அவருங் கூடியொரு நாளும் கலந்த தில்லையடி
கோனுந் தியவேற் கண்ணாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 8
- 1521 தெறித்து மணிகள் அலைசிறக்கும் திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்எனை
வறித்திங் கெளியேன் வருந்தாமல் மாலை யிட்ட நாள்அலது
மறித்தும் ஒருநாள் வந்தென்னை மருவி அணைய நானறியேன்
குறித்திங் குழன்றேன் மாதேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 9
- 1522 மின்னோ டொக்கும் வேணியினார் விமலர் ஒற்றி வாணர்எனைத்
தென்னோ டொக்க மாலையிட்டுச் சென்றார் பின்பு சேர்ந்தறியார்
என்னோ டொத்த பெண்களெலாம் ஏசி நகைக்க இடருழந்தேன்
கொன்னோ டொத்த கண்ணாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 10
- 1523 உடுத்தும் அதளார் ஒற்றியினார் உலகம் புகழும் உத்தமனார்
தொடுத்திங் கெனக்கு மாலையிட்ட சுகமே அன்றி என்னுடனே
படுத்தும் அறியார் எனக்குரிய பரிவிற் பொருள்ஓர் எள்ளளவும்
கொடுத்தும் அறியார் மாதேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 11

- 1524 உழைஒன் றணிகைத் தலம்உடையார் ஒற்றி உடையார் என்றனக்கு
மழைஒன் றலர்பூ மாலையிட்டார் மறித்தும் வந்தார் அல்லரடி
பிழைஒன் றறியேன் பெண்களெலாம் பேசி நகைக்கப் பெற்றேன்காண்
குழைஒன் றியகண் மாதேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 12
- 1525 ஏடார் பொழில்கூழ் ஒற்றியினார் என்கண் அனையார் என்தலைவர்
பீடார் மாலை இட்டதன்றிப் பின்னோர் சுகமும் பெற்றறியேன்
வாடாக் காதற் பெண்களெலாம் வலது பேச நின்றனடி
கோடார் கொங்கை மாதேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 13
- 1526 கஞ்சன் அறியார் ஒற்றியினார் கண்மூன் றுடையார் கனவினிலும்
வஞ்சம் அறியார் என்றனக்கு மாலைஇட்ட தொன்றல்லால்
மஞ்சம் அதனில் என்னோடு மருவி இருக்க நான்அறியேன்
கொஞ்சம் மதிநேர் நுதலாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 14
- 1527 ஆலம் இருந்த களத்தழகர் அணிசேர் ஒற்றி ஆலயத்தார்
சால எனக்கு மாலையிட்ட தன்மை ஒன்றே அல்லாது
கால நிரம்ப அவர்புயத்தைக் கட்டி அணைந்த தில்லையடி
கோல மதிவாண் முகத்தாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 15
- 1528 நெய்தல் பணைகூழ் ஒற்றியினார் நிருத்தம் பயில்வார் மால்அயனும்
எய்தற் கரியார் மாலையிட்டார் எனக்கென் றுரைக்கும் பெருமைஅல்லால்
உய்தற் கடியேன் மனையின்கண் ஒருநா ளேனும் உற்றறியார்
கொய்தற் கரிதாங் கொடியேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 16
- 1529 போர்க்கும் உரியார் மால்பிரமன் போகி முதலாம் புங்கவர்கள்
யார்க்கும் அரியார் எனக்கெளியர் ஆகி என்னை மாலையிட்டார்
ஈர்க்கும் புகுதா முலைமதத்தை இன்னுந் தவிர்த்தார் அல்லரடி
கூர்க்கும் நெடுவேற் கண்ணாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 17

- 1530 இறையார் ஒற்றி யூரினிடெ இருந்தார் இனியார் என்கணவர்
மறையார் எனக்கு மாலையிட்டார் மருவார் என்னை வஞ்சனையோ
பொறையார் இரக்கம் மிகவுடையார் பொய்ஒன் றுரையார் பொய்யலடி
குறையா மதிவாண் முகத்தாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 18
- 1531 உடுப்பார் கரித்தோல் ஒற்றிஎனும் ஊரார் என்னை உடையவனார்
மடுப்பார் இன்ப மாலையிட்டார் மருவார் எனது பிழைஉரைத்துக்
கெடுப்பார் இல்லை என்சொலினும் கேளார் எனது கேள்வர்அவர்
கொடுப்பார் என்றோ மாதேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 19
- 1532 எருதில் வருவார் ஒற்றியுளார் என்நா யகனார் எனக்கினியார்
வருதி எனவே மாலையிட்டார் வந்தால் ஒன்றும் வாய்திறவார்
கருதி அவர்தங் கட்டளையைக் கடந்து நடந்தேன் அல்லவடி
குருகுண் கரத்தாய் என்னடிஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 20
- 1533 மாவென் றுரித்தார் மாலையிட்ட மணாளர் என்றே வந்தடைந்தால்
வாவென் றுரையார் போஎன்னார் மெளனஞ் சாதித் திருந்தனர்காண்
ஆவென் றலறிக் கண்ணீர்விட் டமுதால் துயரம் ஆறுமடி
கோவென் றிருவேல் கொண்டாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 21
- 1534 நாட்டும் புகழார் திருஒற்றி நகர்வாழ் சிவனார் நன்மையெலாம்
காட்டும் படிக்கு மாலையிட்ட கணவர் எனஓர் காசளவில்
கேட்டும் அறியேன் தந்தறியார் கேட்டால் என்ன விளையுமடி
கோட்டு மணிப்பூண் முலையாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 22
- 1535 வெற்பை வளைத்தார் திருஒற்றி மேவி அமர்ந்தார் அவர்எனது
கற்பை அழித்தார் மாலையிட்டுக் கணவர் ஆனார் என்பதல்லால்
சிற்ப மணிமே டையில்என்னைச் சேர்ந்தார் என்ப தில்லையடி
கொற்பை அரவின் இடையாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 23

- 1536 என்ன கொடுத்தும் கிடைப்பரியார் எழிலார் ஒற்றி நாதர்எனைச்
சின்ன வயதில் மாலையிட்டுச் சென்றார் சென்ற திறன்அல்லால்
இன்னும் மருவ வந்திலர்காண் யாதோ அவர்தம் எண்ணமது
கொன்னுண் வடிவேற் கண்ணாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 24
- 1537 கரும்பின் இனியார் கண்ணுதலார் கடிசேர் ஒற்றிக் காவலனார்
இரும்பின் மனத்தேன் தனைமாலை இட்டார் இட்ட அன்றலது
திரும்பி ஒருகால் வந்தென்னைச் சேர்ந்து மகிழ்ந்த தில்லையடி
குரும்பை அனைய முலையாய்என் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 25
- 1538 தீது தவிர்ப்பார் திருவொற்றித் தியாகர் அழியாத் திறத்தார்அவர்
மாது மகிழ்தி எனஎன்னை மாலை யிட்டார் மாலையிட்ட
போது கண்ட திருமுகத்தைப் போற்றி மறித்தும் கண்டறியேன்
கோது கண்டேன் மாதேஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 26
- 1539 வென்றிக் கொடிமேல் விடைஉயர்த்தார் மேலார் ஒற்றி யூரர்என்பால்
சென்றிக் குளிர்நீ மாலையிட்டார் சேர்ந்தார் அல்லர் யான்அவரை
அன்றிப் பிறரை நாடினனோ அம்மா ஒன்றும் அறியனடி
குன்றிற் றுயர்கொண் டமும்எனது குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 27
- 1540 தோளா மணிநேர் வடிவழகர் சோலை சூழ்ந்த ஒற்றியினார்
மாளா நிலையர் என்றனக்கு மாலை இட்டார் மருவிலர்காண்
கேளாய் மாதே என்னிடையே கெடுதி இருந்த தெனினும்அதைக்
கோளார் உரைப்பார் என்னடிஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 28
- 1541 வாடா திருந்தேன் மழைபொழியும் மலர்க்கா வனஞ்சூழ் ஒற்றியினார்
ஏடார் அணிபூ மாலைஎனக் கிட்டார் அவர்க்கு மாலையிட்டேன்
தேடா திருந்தேன் அல்லடியான் தேடி அருகிற் சேர்ந்தும்எனைக்
கூடா திருந்தார் என்னடிஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 29

- 1542 நலத்திற் சிறந்த ஒற்றிநகர் நண்ணும் எனது நாயகனார்
வலத்திற் சிறந்தார் மாலையிட்டு மறித்தும் மருவார் வாராரேல்
நிலத்திற் சிறந்த உறவினர்கள் நிந்தித் தையோ எனைத்தமது
குலத்திற் சேரார் என்னடிஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 30
- 1543 ஈர்ந்தேன் அளிசூழ் ஒற்றிஉளார் என்கண் மணியார் என்கணவர்
வார்ந்தேன் சடையார் மாலையிட்டும் வாழா தலைந்து மனமெலிந்து
சோர்ந்தேன் பதைத்துத் துயர்க்கடலைச் சூழ்ந்தேன் இன்னும் துடிக்கின்றேன்
கூர்ந்தேன் குழலாய் என்னடிஎன் குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

80. திரு உலா வியப்பு

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1544 வெள்ளச் சடையார் விடையார்செவ் வேலார் நூலார் மேலார்தம்
உள்ளத் துறைவார் நிறைவார்நல் ஒற்றித் தியாகப் பெருமானர்
வள்ளற் குணத்தார் திருப்பவனி வந்தார் என்றார் அம்மொழியை
விள்ளற் குள்ளே மனம்என்னை விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 1
- 1545 அந்தார் அணியும் செஞ்சடையார் அடையார் புரமுன் றவைஅனலின்
உந்தா நின்ற வெண்ணகையார் ஒற்றித் தியாகர் பவனிஇங்கு
வந்தார் என்றார் அந்தோநான் மகிழ்ந்து காண வருமுன்னம்
மந்தா கினிபோல் மனம்என்னை வஞ்சித் தவர்முன் சென்றதுவே. 2
- 1546 பொன்னேர் சடையார் கீள்உடையார் பூவை தனைஓர் புடைஉடையார்
தென்னேர் பொழில்சூழ் ஒற்றியூர்த் திகழுந் தியாகர் திருப்பவனி
இன்னே வந்தார் என்றார்நான் எழுந்தேன் நான்அங் கெழுவதற்கு
முன்னே மனம்என் தனைவிடுத்து முந்தி அவர்முன் சென்றதுவே. 3
- 1547 காண இனியார் என்இரண்டு கண்கள் அனையார் கடல்விடத்தை
ஊணின் நுகர்ந்தார் உயர்ந்தார்நல் ஒற்றித் தியாகப் பெருமானார்
மாண வீதி வருகின்றார் என்றார் காண வருமுன்நான்
நாண எனைவிட் டென்மனந்தான் நயந்தங் கவர்முன் சென்றதுவே. 4
- 1548 செழுந்தெண் கடற்றெள் அமுதனையார் தியாகர் எனும்ஓர் திருப்பெயரார்
கொழுந்தண் பொழில்சூழ் ஒற்றியினார் கோலப் பவனி என்றார்நான்
எழுந்திங் கவிழ்ந்த கலைபுனைந்தங் கேகு முன்னர் எனைவிடுத்தே
அமுந்து நெஞ்சம் விழுந்துகூத் தாடி அவர்முன் சென்றதுவே. 5

- 1549 சால மாலும் மேலும்இடந் தாலும் அறியாத் தழல்உருவார்
சேலும் புனலும் சூழ்ஒற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
பாலுந் தேனுங் கலந்ததெனப் பவனி வந்தார் என்றனர்யான்
மேலுங் கேட்கு முன்னமனம் விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 6
- 1550 பின்தாழ் சடையார் தியாகர்எனப் பேசும் அருமைப் பெருமானார்
மன்றார் நடத்தார் ஒற்றிதனில் வந்தார் பவனி என்றார்நான்
நன்றாத் துகிலைத் திருத்துமுனம் நலஞ்சேர் கொன்றை நளிர்ப்பூவின்
மென்தார் வாங்க மனம்என்னை விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 7
- 1551 கண்ணார் நுதலார் மணிகண்டர் கனக வரையாங் கனசிலையார்
பெண்ணார் பாகர் தியாகர்எனப் பேசும் அருமைப் பெருமானார்
தண்ணார் பொழில்சூழ் ஒற்றிதனில் சார்ந்தார் பவனி என்றனர்நான்
நண்ணா முன்னம் என்மனந்தான் நாடி அவர்முன் சென்றதுவே. 8
- 1552 ஈமப் புறங்காட் டெரியாடும் எழிலார் தில்லை இனிதமர்வார்
சேமப் புலவர் தொழும்ஒற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாமப் பாவை யொடும்பவனி வந்தார் என்றார் அதுகாண்பான்
காமப் பறவை போல்என்மனம் கடுகி அவர்முன் சென்றதுவே. 9
- 1553 சூலப்படையார் பூதங்கள் சுற்றும் படையார் துதிப்பவர்தம்
சீலப் பதியார் திருஒற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
நீலக் களத்தார் திருப்பவனி நேர்ந்தார் என்றார் அதுகாண்பான்
சாலப் பசித்தார் போல்மனந்தான் தாவி அவர்முன் சென்றதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

81. சல்லாப வியன்மொழி

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1554 காது நடந்த கண்மடவாள் கடிமா மனைக்குக் கால்வருந்தத்
தூது நடந்த பெரியவர்சிற் சுகத்தா ரொற்றித் தொன்னகரார்
வாது நடந்தான் செய்கின்றோர் மாது நடந்து வாவென்றார்
போது நடந்த தென்றேனெப் போது நடந்த தென்றாரே. 1
- 1555 கச்சை யிடுவார் படவரவைக் கண்மூன் றுடையார் வாமத்திற்
பச்சை யிடுவா ரொற்றியுள்ளார் பரிந்தென் மனையிற் பலிக்குற்றார்
இச்சை யிடுவா ருண்டியென்றா ருண்டே னென்றே னெனக்கின்று
பிச்சை யிடுவா யென்றார்நான் பிச்சை யடுவே னென்றேனே. 2
- 1556 கருதற் கரியார் கரியார்முன் காணக் கிடையாக் கழலடியார்
மருதத் துறைவார் திருவொற்றி வாண ரின்றென் மனைக்குற்றார்
தருதற் கென்பா லின்றுவந்தீ ரென்றே னதுநீ தானென்றார்
வருதற் குரியீர் வாருமென்றேன் வந்தே னென்று மறைந்தாரே. 3
- 1557 கல்லை வளைக்கும் பெருமானார் கழிசூ ழொற்றிக் கடிநகரார்
எல்லை வளைக்குந் தில்லையுள்ளா ரென்றன் மனைக்குப் பலிக்குற்றார்
அல்லை வளைக்குங் குழலன்ன மன்பி னுதவா விடிலோபம்
இல்லை வளைக்கு மென்றார்நா னில்லை வளைக்கு மென்றேனே. 4
- 1558 வெற்றி யிருந்த மழுப்படையார் விடையார் மேரு வில்லுடையார்
பெற்றி யிருந்த மனத்தர்தமுட் பிறங்குந் தியாகப் பெருமானார்
சுற்றி யிருந்த பெண்களெல்லாஞ் சொல்லி நகைக்க வருகணந்தார்
ஒற்றி யிருமென் றுரைத்தேனோ னொற்றி யிருந்தே னென்றாரே. 5

- 1559 விண்டங் கமரர் துயர்தவிர்க்கும் வேற்கை மகனை விரும்பிநின்றோர்
வண்டங் கிசைக்கும் பொழிலொற்றி வதிவா ரென்றன் மனையடைந்தார்
தண்டங் கழற்கு நிகரானீர் தண்டங் கழற்கென் றேன்மொழியாற்
கண்டங் கறுத்தா யென்றார்நீர் கண்டங் கறுத்தீ ரென்றேனே. 6
- 1560 விற்கண் டாத நுதன்மடவாள் வேட்ட நடன வித்தகனார்
சொற்கண் டாத புகழொற்றித் தூய ரின்றென் மனைபுகுந்தார்
நிற்கண் டார்கண் மயலடைவா ரென்றார் நீர்தா நிகழ்த்தியசொற்
கற்கண் டாமென் றுரைத்தேனான் கற்கண் டாமென் றுரைத்தாரே. 7
- 1561 விடையார் கொடிமே லுயர்த்தருளும் வேத கீதப் பெருமானார்
உடையா ரொற்றி யூரமர்ந்தா ருவந்தென் மனையி லின்றடைந்தார்
இடையா வைய மென்றார்நா னிடையா னைய மென்றேனார்
கடையா ரளியா ரென்றார்கட் கடையா ரளியா ரென்றேனே. 8
- 1562 நாடொன் றியசீர்த் திருவொற்றி நகரத் தமர்ந்த நாயகனார்
ஈடொன் றில்லா ரென்மனையுற் றிருந்தார் பூவுண் டெழில்கொண்ட
மாடொன் றெங்கே யென்றேனுன் மனத்தி லென்றார் மகிழ்ந்தமர்வெண்
காடொன் றுடையீ ரென்றேன்செங் காடொன் றுடையே னென்றாரே. 9
- 1563 சொல்லா லியன்ற தொடைபுனைவார் தூயா ரொற்றித் தொன்னகரார்
அல்லா லியன்ற மனத்தார்பா லணுகா ரென்றென் மனைபுகுந்தார்
வல்லா லியன்ற முலையென்றார் வல்லார் நீரென் றேனுன்சொற்
கல்லா லியன்ற தென்றார்முன் கல்லா லியன்ற தென்றேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

82. இன்பக் கிளவி

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1564 தில்லை வளத்தார் அம்பலத்தார் திருவேட் களத்தார் செவ்வணத்தார்
கல்லை வளைத்தார் என்றன்மனக் கல்லைக் குழைத்தார் கங்கணத்தால்
எல்லை வளைத்தார் தியாகர்தமை எழிலார் ஒற்றி எனும்நகரில்
ஒல்லை வளைத்துக் கண்டேன்நான் ஒன்றும் உரையா திருந்தாரே. 1
- 1565 இருந்தார் திருவா ரூரகத்தில் எண்ணாக் கொடியார் இதயத்தில்
பொருந்தார் கொன்றைப் பொலன்பூந்தார் புனைந்தார் தம்மைப் புகழ்ந்தார்கண்
விருந்தார் திருந்தார் புரமுன்தீ விளைத்தார் ஒற்றி நகர்கிளைத்தார்
தருந்தார் காம மருந்தார்இத் தரணி இடத்தே தருவாரே. 2
- 1566 தருவார் தருவார் செல்வமுதல் தருவார் ஒற்றித் தலம்அமர்வார்
மருவார் தமது மனமருவார் மருவார் கொன்றை மலர்புனைவார்
திருவார் புயனும் மலரோனும் தேடும் தியாகப் பெருமானார்
வருவார் வருவார் எனநின்று வழிபார்த் திருந்தேன் வந்திலரே. 3
- 1567 வந்தார் அல்லர் மாதேநீ வருந்தேல் என்று மார்பிலங்கும்
தந்தார் அல்லல் தவிர்ந்தோங்கத் தந்தார் அல்லர் தயை உடையார்
சந்தார் சோலை வளர்ஒற்றித் தலத்தார் தியாகப் பெருமானார்
பந்தார் முலையார்க் கவர்கொடுக்கும் பரிசே தொன்றும் பார்த்திலமே. 4
- 1568 இலமே செறித்தார் தாயர்இனி என்செய் குவதென் றிருந்தேற்கு
நலமே தருவார் போல்வந்தென் நலமே கொண்டு நழுவினர்காண்
உலமே அணைய திருத்தோளார் ஒற்றித் தியாகப் பெருமானார்
வலமே வலம்என்அ வலம்அவலம் மாதே இனிஎன் வழத்துவதே. 5

- 1569 வழுத்தார் புரத்தை எரித்தார்நல் வலத்தார் நடன மலரடியார்
செழுத்தார் மார்பர் திருஒற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
கழுத்தார் விடத்தார் தமதழகைக் கண்டு கனிந்து பெருங்காமம்
பழுத்தார் தம்மைக் கலந்திடநற் பதத்தார் என்றும் பார்த்திலரே. 6
- 1570 பாரா திருந்தார் தமதுமுகம் பார்த்து வருந்தும் பாவைதனைச்
சேரா திருந்தார் திருஒற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாரா திருந்தார் இன்னும்இவள் வருத்தங் கேட்டும் மாலைதனைத்
தாரா திருந்தார் சலமகளைத் தாழ்ந்த சடையில் தரித்தாரே. 7
- 1571 சடையில் தரித்தார் ஒருத்தினைத் தழுவி மகிழ்மற் றொருபெண்ணைப்
புடையில் தரித்தார் மகளேநீ போனால் எங்கே தரிப்பாரோ
கடையில் தரித்த விடம்அதனைக் களத்தில் தரித்தார் கரித்தோலை
இடையில் தரித்தார் ஒற்றியூர் இருந்தார் இருந்தார் என்னுளத்தே. 8
- 1572 உளத்தே இருந்தார் திருஒற்றி யூரில் இருந்தார் உவர்விடத்தைக்
களத்தே வதிந்தார் அவர்என்றன் கண்ணுள் வதிந்தார் கடல்அமுதாம்
இளத்தே மொழியாய் ஆதலினால் இமையேன் இமைத்தல் இயல்பன்றே
வளத்தே மனத்தும் புகுகின்றார் வருந்தேன் சற்றும் வருந்தேனே. 9
- 1573 வருந்தேன் மகளீர் எனைஒவ்வார் வளஞ்சேர் ஒற்றி மன்னவனார்
தருந்தேன் அமுதம் உண்டென்றும் சலிய வாழ்வில் தருக்கிமகிழ்ந்
திருந்தேன் மணாளர் எனைப்பிரியார் என்றும் புணர்ச்சிக் கேதுவிதாம்
மருந்தேன் மையற் பெருநோயை மறந்தேன் அவரை மறந்திலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

83. இன்பப் புகழ்ச்சி

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1574 மாடொன் றுடையார் உணவின்றி மண்ணுன் டதுகாண் மலரோன்றன்
ஓடொன் றுடையார் ஒற்றிவைத்தார் ஊரை மகிழ்வோ டுவந்தாலங்
காடொன் றுடையார் கண்டமட்டுங் கறுத்தார் பூத கணத்தோடும்
ஈடொன் றுடையார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 1
- 1575 பித்தர் எனும்பேர் பிறங்கநின்றார் பேயோ டாடிப் பவுரிகொண்டார்
பத்தர் தமக்குப் பணிசெய்வார் பணியே பணியாப் பரிவுற்றார்
சித்தர் திருவாழ் ஒற்றியினார் தியாகர் என்றுன் கலைகவர்ந்த
எத்தர் அன்றோ மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 2
- 1576 கடுத்தாழ் களத்தார் கரித்தோலார் கண்ணால் மதனைக் கரிசெய்தார்
உடுத்தார் முன்ஓர் மண்ணோட்டை ஒளித்தே தொண்ட னொடும்வழக்குத்
தொடுத்தார் பாம்பும் புலியும்மெச்சித் துதிக்க ஒருகால் அம்பலத்தில்
எடுத்தார் அன்றோ மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 3
- 1577 உரப்பார் மிசையில் பூச்சூட ஒட்டார் சடைமேல் ஒருபெண்ணைக்
கரப்பார் மலர்தூ வியமதனைக் கண்ணால் சுட்டார் கல்எறிந்தோன்
வரப்பார் மிசைக்கண் வாழ்ந்திருக்க வைத்தார் பலிக்கு மனைதொறும்போய்
இரப்பார் அன்றோ மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 4
- 1578 கருதும் அவரை வெளிக்கிழுப்பார் காணா தெல்லாங் காட்டிநிற்பார்
மருதில் உறைவார் ஒற்றிதனில் வதிவார் புரத்தை மலைவில்லால்
பொருது முடிப்பார் போல்நகைப்பார் பூவுண் டுறங்கும் புதுவெள்ளை
எருதில் வருவார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 5

- 1579 ஆக்கம் இல்லார் வறுமையிலார் அருவம் இல்லார் உருவமிலார்
 தூக்கம் இல்லார் சுகம்இல்லார் துன்பம் இல்லார் தோன்றுமல
 வீக்கம் இல்லார் குடும்பமது விருத்தி யாக வேண்டுமெனும்
 ஏக்கம் இல்லார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 6
- 1580 ஊரும் இல்லார் ஒற்றிவைத்தார் உறவொன் றில்லார் பகைஇல்லார்
 பேரும் இல்லார் எவ்விடத்தும் பிறவார் இறவார் பேச்சில்லார்
 நேரும் இல்லார் தாய்தந்தை நேயர் தம்மோ டுடன்பிறந்தோர்
 யாரும் இல்லார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 7
- 1581 தங்கு மருப்பார் கண்மணியைத் தரிப்பார் என்பின் தார்புனைவார்
 துங்கும் அருட்கார் முகில்அணையார் சொல்லும் நமது சொற்கேட்டே
 இங்கும் இருப்பார் அங்கிருப்பார் எல்லாம் இயல்பில் தாம்உணர்ந்தே
 எங்கும் இருப்பார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 8
- 1582 துத்திப் படத்தார் சடைத்தலையார் தொலையாப் பலிதேர் தொன்மையினார்
 முத்திக் குடையார் மண்எடுப்பார் மொத்துண் டுழல்வார் மொய்கழற்காம்
 புத்திக் குரிய பத்தர்கள்தம் பொருளை உடலை யாவையுமே
 எத்திப் பறிப்பார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 9
- 1583 மாறித் திரிவார் மனம்அடையார் வணங்கும் அடியார் மனந்தோறும்
 வீறித் திரிவார் வெறுவெளியின் மேவா நிற்பார் விறகுவிலை
 கூறித் திரிவார் குதிரையின்மேற் கொள்வார் பசுவிற் கோல்வளையோ
 டேறித் திரிவார் மகளேநீ ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

84. திரு உலாத் திறம்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1584 தேனார் கமலத் தடஞ்சூழும் திருவாழ் ஒற்றித் தியாகர்அவர்
வானார் அமரர் முனிவர்தொழ மண்ணோர் வணங்க வரும்பவனி
தானார் வங்கொண் டகமலரத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து கண்டலது
கானார் அலங்கற் பெண்ணேநான் கண்கள் உறக்கங் கொள்ளேனே. 1
- 1585 திருமால் வணங்கும் ஒற்றிநகர் செழிக்கும் செல்வத் தியாகர்அவர்
கருமால் அகற்றுந் தொண்டர்சூழாம் கண்டு களிக்க வரும்பவனி
மருமாண் புடைய மனமகிழ்ந்து மலர்க்கை கூப்பிக் கண்டலது
பெருமான் வடுக்கண் பெண்ணேநான் பெற்றா ளோடும் பேசேனே. 2
- 1586 சேல்ஆர் தடஞ்சூழ் ஒற்றிநகர் சேருஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
ஆல்ஆர் களமேல் விளங்குமுகம் அழகு ததும்ப வரும்பவனி
நால்ஆ ரணஞ்சூழ் வீதியிடை நாடிப் புகுந்து கண்டலது
பால்ஆர் குதலைப் பெண்ணேநான் பாயிற் படுக்கை பொருந்தேனே. 3
- 1587 செல்வந் துறமும் பொழில்ஒற்றித் தெய்வத் தலங்கொள் தியாகர்அவர்
வில்வந் திகழும் செஞ்சடைமின் விழுங்கி விளங்க வரும்பவனி
சொல்வந் தோங்கக் கண்டுநின்று தொழுது துதித்த பின்அலது
அல்வந் தளகப் பெண்ணேநான் அவிழ்ந்த குழலும் முடியேனே. 4
- 1588 சேவார் கொடியார் ஒற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
பூவார் கொன்றைப் புயங்கள்மனம் புணரப் புணர வரும்பவனி
ஓவாக் களிப்போ டகங்குளிர் உடலங் குளிர்க் கண்டலது
பாவார் குதலைப் பெண்ணேநான் பரிந்து நீரும் பருகேனே. 5

- 1589 சிற்றம் பலத்தார் ஒற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
உற்றங் குவந்தோர் வினைகளெலாம் ஓட நாடி வரும்பவனி
சுற்றுங் கண்கள் களிகூரத் தொழுது கண்ட பின்அலது
முற்றுங் கனிவாய்ப் பெண்ணேநான் முடிக்கோர் மலரும் முடியேனே. 6
- 1590 சிந்தைக் கினியார் ஒற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
சந்தத் தடந்தோள் கண்டவர்கள் தம்மை விழுங்க வரும்பவனி
முந்தப் புகுந்து புளகமுடன் முடிக் குளிரக் கண்டலது
கந்தக் குழல்வாய்ப் பெண்ணேநான் கண்ணீர் ஒழியக் காணேனே. 7
- 1561 தென்னஞ் சோலை வளர்ஒற்றி யூர்வாழ் செல்வத் தியாகர்அவர்
பின்னுஞ் சடைமேல் பிறைவிளங்கிப் பிறங்கா நிற்க வரும்பவனி
மன்னுங் கரங்கள் தலைகுவித்து வணங்கி வாழ்த்திக் கண்டலது
துன்னுந் துவர்வாய்ப் பெண்ணேநான் சோறெள் ளளவும் உண்ணேனே. 8
- 1592 சிந்தா குலந்தீர்த் தருள்ஒற்றி யூர்வாழ் செல்வத் தியாகர்அவர்
வந்தார் கண்டார் அவர்மனத்தை வாங்கிப் போக வரும்பவனி
நந்தா மகிழ்வு தலைசிறப்ப நாடி ஓடிக் கண்டலது
பந்தார் மலர்க்கைப் பெண்ணேநான் பாடல் ஆடல் பயிலேனே. 9
- 1593 செக்கர்ச் சடையார் ஒற்றிநகர்ச் சேருஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
மிக்கற் புதவாண் முகத்தினகை விளங்க விரும்பி வரும்பவனி
மக்கட் பிறவி எடுத்தபயன் வசிக்க வணங்கிக் கண்டலது
நக்கற் கியைந்த பெண்ணேநான் ஞாலத் தெவையும் நயவேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

85. வியப்பு மொழி

நற்றாய் நயத்தல்
திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1594 மாதர் மணியே மகளேநீ வாய்த்த தவந்தான் யாதறியேன்
வேதர் அனந்தர் மால்அனந்தர் மேவி வணங்கக் காண்பரியார்
நாதர் நடன நாயகனார் நல்லோர் உளத்துள் நண்ணுகின்றோர்
கோதர் அறியாத் தியாகர்தமைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 1
- 1597 திருவில் தோன்றும் மகளேநீ செய்த தவந்தான் யார்அறிவார்
மருவில் தோன்றும் கொன்றையந்தார் மார்பர் ஒற்றி மாநகரார்
கருவில் தோன்றும் எங்கள்உயிர் காக்க நினைத்த கருணையினார்
குருவிற் றோன்றும் தியாகர்தமைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 2
- 1598 என்னா ருயிர்போல் மகளேநீ என்ன தவந்தான் இயற்றினையோ
பொன்னார் புயனும் மலரோனும் போற்றி வணங்கும் பொற்பதத்தார்
தென்னார் ஒற்றித் திருநகரார் தியாகர் எனும்ஓர் திருப்பெயரார்
கொன்னார் சூலப் படையவரைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 3
- 1597 சேலை நிகர்கண் மகளேநீ செய்த தவந்தான் செப்பரிதால்
மாலை அயனை வானவரை வருத்தும் படிக்கு மதித்தெழுந்த
வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்தார் வீட்டு நெறியாம் அரசியற்செங்
கோலை அளித்தார் அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 4
- 1598 தேனேர் குதலை மகளேநீ செய்த தவந்தான் எத்தவமோ
மானேர் கரத்தார் மழவிடைமேல் வருவார் மருவார் கொன்றையினார்
பானேர் நீற்றர் பசுபதியார் பவள வண்ணர் பல்சடைமேல்
கோனேர் பிறையார் அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 5

- 1599 வில்லார் நுதலாய் மகளேநீ மேலை நாட்செய் தவம்எதுவோ
கல்லார் உள்ளம் கலவாதார் காமன் எரியக் கண்விழித்தார்
வில்லார் விசையற் கருள்புரிந்தார் விளங்கும் ஒற்றி மேவிநின்றார்
கொல்லா நெறியார் அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 6
- 1600 அஞ்சொற் கிளியே மகளேநீ அரிய தவமே தாற்றினையோ
வெஞ்சொற் புகலார் வஞ்சர்தமை மேவார் பூவார் கொன்றையினார்
கஞ்சற் கரியார் திருஒற்றிக் காவல் உடையார் இன்மொழியால்
கொஞ்சத் தருவார் அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 7
- 1601 பூவாய் வாட்கண் மகளேநீ புரிந்த தவந்தான் எத்தவமோ
சேவாய் விடங்கப் பெருமானார் திருமால் அறியாச் சேவடியார்
காவாய்ந் தோங்கும் திருஒற்றிக் காவல் உடையார் எவ்வெவர்க்கும்
கோவாய் நின்றார் அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 8
- 1602 மலைநேர் முலையாய் மகளேநீ மதிக்கும் தவமே தாற்றினையோ
தலைநேர் அலங்கல் தாழ்சடையார் சாதி அறியாச் சங்கரனார்
இலைநேர் தலைமுன் றொளிர்படையார் எல்லாம் உடையார் எருக்கின்மலர்க்
குலைநேர் சடையார் அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 9
- 1603 மயிலின் இயல்சேர் மகளேநீ மகிழ்ந்து புரிந்த தெத்தவமோ
வெயிலின் இயல்சேர் மேனியினார் வெண்ணீ றுடையார் வெள்விடையார்
பயிலின் மொழியாள் பாங்குடையார் பணைகூழ் ஒற்றிப் பதிஅமர்ந்தார்
குயிலிற் குலவி அவர்தம்மைக் கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

86. புணரா விரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1604 உள்ளார் புறத்தார் ஒற்றிஎனும் ஊரார் ஒப்பென் றொன்றுமிலார்
வள்ளால் என்று மறைதுதிக்க வருவார் இன்னும் வந்திலரே
எள்ளா திருந்த பெண்களெலாம் இகழா நின்றார் இனியமொழித்
தெள்ளார் அமுதே என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 1
- 1605 மாலே றுடைத்தாங் கொடிஉடையார் வளஞ்சேர் ஒற்றி மாநகரார்
பாலே றணிநீற் றழகர்அவர் பாவி யேனைப் பரிந்திலரே
கோலே றுண்ட மதன்கரும்பைக் குனித்தான் அம்புங் கோத்தனன்காண்
சேலே றுண்கண் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 2
- 1606 பொய்யர் உளத்துப் புகுந்தறியார் போத னொடுமால் காண்பரிதாம்
ஐயர் திருவாழ் ஒற்றிநகர் அமர்ந்தார் இன்னும் அணைந்திலரே
வைய மடவார் நகைக்கின்றார் மாரன் கணையால் திகைக்கின்றேன்
செய்ய முகத்தாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 3
- 1607 நந்திப் பரியார் திருஒற்றி நாதர் அயன்மால் நாடுகினும்
சந்திப் பரியார் என்அருமைத் தலைவர் இன்னுஞ் சார்ந்திலரே
அந்திப் பொழுதோ வந்ததினி அந்தோ மதியம் அனல்சொரியும்
சிந்திப் படையேன் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 4
- 1608 என்ஆ ருயிர்க்கோர் துணையானார் என்ஆண் டவனார் என்னுடையார்
பொன்னார் ஒற்றி நகர்அமர்ந்தார் புணர்வான் இன்னும் போந்திலரே
ஒன்னார் எனவே தாயும்எனை ஒறுத்தாள் நானும் உயிர்பொறுத்தேன்
தென்னார் குழலாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 5

- 1609 மாணி உயிர்காத் தந்தகனை மறுத்தார் ஒற்றி மாநகரார்
காணி உடையார் உலகுடையார் கனிவாய் இன்னுங் கலந்திலரே
பேணி வாழாப் பெண்எனவே பெண்க ளெல்லாம் பேசுகின்றார்
சேணின் றிழிந்தாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 6
- 1610 வன்சொற் புகலார் ஓர்உயிரும் வருந்த நினையார் மனமகிழ
இன்சொற் புகல்வார் ஒற்றியுளார் என்நா யகனார் வந்திலரே
புன்சொற் செவிகள் புகத்துயரம் பொறுத்து முடியேன் புலம்பிநின்றேன்
தென்சொற் கிளியே என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 7
- 1611 எட்டிக் கனியும் மாங்கனிபோல் இனிக்க உரைக்கும் இன்சொலினார்
தட்டிற் பொருந்தார் ஒற்றியில்வாழ் தலைவர் இன்னும் சார்ந்திலரே
மட்டிற் பொலியும் மலர்க்கணைசெல் வழியே பழிசெல் வழிஅன்றோ
தெட்டிற் பொலியும் விழியாய்நான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 8
- 1612 காலை மலர்ந்த கமலம்போல் கவின்செய் முகத்தார் கண்நுதலார்
சோலை மலர்ந்த ஒற்றியினார் சோகந் தீர்க்க வந்திலரே
மாலை மலர்ந்த மையல்நோய் வசந்தம் அதனால் வளர்ந்ததையோ
சேலை விழியாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 9
- 1613 உலகம் உடையார் என்னுடைய உள்ளம் உடையார் ஒற்றியினார்
அலகில் புகழார் எந்தலைவர் அந்தோ இன்னும் அணைந்திலரே
கலகம் உடையார் மாதர்எலாம் கல்நெஞ் சுடையார் தூதர்எலாம்
திலக முகத்தாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 10
- 1614 மாலும் அறியான் அயன்அறியான் மறையும் அறியா வானவர்எக்
காலும் அறியார் ஒற்றிநிற்குங் கள்வர் அவரைக் கண்டிலனே
கோலும் மகளிர் அலர்ஒன்றோ கோடா கோடி என்பதல்லால்
சேலுண் விழியாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 11

- 1615 உந்து மருத்தோ டைம்பூதம் ஆனார் ஒற்றி யூர்அமர்ந்தார்
இந்து மிருத்தும் சடைத்தலையார் என்பால் இன்னும் எய்திலரே
சந்து பொறுத்து வார்அறியேன் தமிழ் ளாகத் தளர்கின்றேன்
சிந்துற் பவத்தாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 12
- 1616 ஆடல் அழகர் அம்பலத்தார் ஐயா றுடையார் அன்பர்களோ(டு)
ஊடல் அறியார் ஒற்றியினார் உவகை ஓங்க உற்றிலரே
வாடல் எனவே எனைத்தேற்று வாரை அறியேன் வாய்ந்தவரைத்
தேடல் அறியேன் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 13
- 1617 தொழுது வணங்கும் சுந்தரர்க்குத் தூது நடந்த சுந்தரனார்
அழுது வணங்கும் அவர்க்குமிக அருள்ஒற் றியினார் அணைந்திலரே
பொழுது வணங்கும் இருண்மாலைப் பொழுது முடுகிப் புகுந்ததுகாண்
செழுமை விழியாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 14
- 1618 பாவம் அறுப்பார் பழிஅறுப்பார் பவமும் அறுப்பார் அவம்அறுப்பார்
கோவம் அறுப்பார் ஒற்றியில்என் கொழுநர் இன்னும் கூடிலரே
தூவ மதன்ஐங் கணைமாதர் தூறு தூவத் துயர்கின்றேன்
தேவ மடவாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 15
- 1619 உயிர்க்குள் உயிராய் உறைகின்றோர் ஒற்றி நகரார் பற்றிலரைச்
செயிர்க்குள் அழுத்தார் மணிகண்டத் தேவர் இன்னும் சேர்ந்திலரே
வெயிற்கு மெலிந்த செந்தளிர்போல் வேளம் பதனால் மெலிகின்றேன்
செயற்கை மடவாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 16
- 1620 ஊனம் அடையார் ஒற்றியினார் உரைப்பார் உள்ளத் துறைகின்றோர்
கானம் உடையார் நாடுடையார் கனிவாய் இன்னும் கலந்திலரே
மானம் உடையார் எம்முறவோர் வாழா மைக்கே வருந்துகின்றார்
தீனம் அடையாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 17

- 1621 மலையை வளைத்தார் மால்விடைமேல் வந்தார் வந்தென் வளையினொடு
கலையை வளைத்தார் ஒற்றியில்என் கணவர் என்னைக் கலந்திலரே
சிலையை வளைத்தான் மதன்அம்பு தெரிந்தான் விடுக்கச் சினைக்கின்றான்
திலக நுதலாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 18
- 1622 பிரமன் தலையில் பலிகொள்ளும் பித்தர் அருமைப் பெருமானார்
உரமன் னியசீர் ஒற்றிநகர் உள்ளார் இன்னும் உற்றிலரே
அரமன் னியவேற் படையன்றோ அம்மா அயலார் அலர்மொழிதான்
திரமன் னுகிலேன் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 19
- 1623 பவள நிறத்தார் திருஒற்றிப் பதியில் அமர்ந்தார் பரசிவனார்
தவள நிறநீற் றணிஅழகர் தமிழேன் தன்னைச் சார்ந்திலரே
துவளும் இடைதான் இறமுலைகள் துள்ளா நின்ற தென்னளவோ
திவளும் இழையாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 20
- 1624 வண்டார் கொன்றை வளர்சடையார் மதிக்க எழுந்த வல்விடத்தை
உண்டார் ஒற்றி யூர்அமர்ந்தார் உடையார் என்பால் உற்றிலரே
கண்டார் கண்ட படிபேசக் கலங்கிப் புலம்பல் அல்லாது
செண்டார் முலையாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 21
- 1625 உணவை இழந்தும் தேவர்எலாம் உணரா ஒருவர் ஒற்றியில்என்
கணவர் அடியேன் கண்அகலாக் கள்வர் இன்னும் கலந்திலரே
குணவர் எனினும் தாய்முதலோர் கூறா தெல்லாம் கூறுகின்றார்
திணிகொள் முலையாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 22
- 1626 வாக்குக் கடங்காப் புகமுடையார் வல்லார் ஒற்றி மாநகரார்
நோக்குக் கடங்கா அழகுடையார் நோக்கி என்னை அணைந்திலரே
ஊக்க மிகும்ஆர் கலிஒலிஎன் உயிர்மேல் மாறேற் றுரப்பொலிகாண்
தேக்கங் குழலாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 23

- 1627 தரையிற் கீறிச் சலந்தரனைச் சாய்த்தார் அந்தச் சக்கரமால்
வரையற் களித்தார் திருஒற்றி வாணர் இன்னும் வந்திலரே
கரையிற் புணர்ந்த நாரைகளைக் கண்டேன் கண்ட வுடன்காதல்
திரையிற் புணர்ந்தேன் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 24
- 1628 பெற்றம் இவரும் பெருமானார் பிரமன் அறியாப் பேர்ஒளியாய்
உற்ற சிவனார் திருஒற்றி யூர்வாழ் வுடையார் உற்றிலரே
எற்றென் றுரைப்பேன் செவிலி அவள் ஏறாமட்டும் ஏறுகின்றாள்
செற்றம் ஒழியாள் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 25
- 1629 போக முடையார் பெரும்பற்றப் புலியூர் உடையார் போதசிவ
யோக முடையார் வளர்ஒற்றி யூர்வாழ் வுடையார் உற்றிலரே
சோகம் உடையேன் சிறிதேனும் துயிலோ அணையா குயில்ஒழியா
தேகம் அயர்ந்தேன் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 26
- 1630 தாமப் புயனார் சங்கரனார் தாயில் இனியார் தற்பரனார்
ஓம்ப் புகைவான் உறும்ஒற்றி யூர்வாழ் வுடையார் உற்றிலரே
காமப் பயலோ கணைஎடுத்தான் கண்ட மகளீர் பழிதொடுத்தார்
சேமக் குயிலே என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 27
- 1631 ஆரூர் உடையார் அம்பலத்தார் ஆலங் காட்டார் அரசிலியார்
ஊரூர் புகழும் திருஒற்றி யூரார் இன்னும் உற்றிலரே
வாரூர் முலைகள் இடைவருத்த மனநொந் தயர்வ தன்றிஇனிச்
சீரூர் அணங்கே என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 28
- 1632 காலங் கடந்தார் மால்அயன்தன் கருத்துங் கடந்தார் கதிகடந்தார்
ஞாலங் கடந்த திருஒற்றி நாதர் இன்னும் நண்ணிலரே
சாலங் கடந்த மனந்துணையாய்த் தனியே நின்று வருந்தல்அல்லால்
சீலங் கடந்தேன் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 29

1633 சங்கக் குழையார் சடைமுடியார் சதுரர் மறையின் தலைநடிப்பார்
செங்கட் பணியார் திருஒற்றித் தேவர் இன்னும் சேர்ந்திலரே
மங்கைப் பருவம் மணமில்லா மலர்போல் ஒழிய வாடுகின்றேன்
திங்கள் முகத்தாய் என்னடிநான் செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே.

30

திருச்சிற்றம்பலம்

87. குறி ஆராய்ச்சி

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1634 நந்தி மகிழ்வாய்த் தரிசிக்க நடனம் புரியும் நாயகனார்
அந்தி நிறத்தார் திருஒற்றி அமர்ந்தார் என்னை அணைவாரோ
புந்தி இலள்ளன் றணையாரோ யாதுந் தெரியேன் புலம்புகின்றேன்
சிந்தை மகிழ்க் குறமடவாய் தெரிந்தோர் குறிதான் செப்புவையே. 1
- 1635 தரும விடையார் சங்கரனார் தகைசேர் ஒற்றித் தனிநகரார்
ஒருமை அளிப்பார் தியாகர்எனை உடையார் இன்று வருவாரோ
மருவ நாளை வருவாரோ வாரா தென்னை மறப்பாரோ
கருமம் அறிந்த குறமடவாய் கணித்தோர் குறிதான் கண்டுரையே. 2
- 1636 ஆழி விடையார் அருளுடையார் அளவிட் டறியா அழகுடையார்
ஊழி வரினும் அழியாத ஒற்றித் தலம்வாழ் உத்தமனார்
வாழி என்பால் வருவாரோ வறியேன் வருந்த வாராரோ
தோழி அனைய குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 3
- 1637 அணியார் அடியார்க் கயன்முதலாம் அமரர்க் கெல்லாம் அரியர்என்பாம்
பணியார் ஒற்றிப் பதிஉடையார் பரிந்தென் முகந்தான் பார்ப்பாரோ
தணியாக் காதல் தவிர்ப்பாரோ சார்ந்து வரவு தாழ்ப்பாரோ
குணியா எழில்சேர் குறமடவாய் குறிதான் ஒன்றும் கூறுவையே. 4
- 1638 பொன்னார் புயத்துப் போர்விடையார் புல்லர் மனத்துட் போகாதார்
ஒன்னார் புரந்தீ உறநகைத்தார் ஒற்றி எனும்ஓர் ஊர்அமர்ந்தார்
என்னா யகனார் எனைமருவல் இன்றோ நாளை யோஅறியேன்
மின்னார் மருங்குல் குறமடவாய் விரைந்தோர் குறிநீ விளம்புவையே. 5

- 1639 பாலிற் றெளிந்த திருநீற்றர் பாவ நாசர் பண்டரங்கர்
ஆலிற் றெளிய நால்வர்களுக் கருளுந் தெருளர் ஒற்றியினார்
மாலிற் றெளியா நெஞ்சகத்தேன் மருவிக் கலக்க வருவாரோ
சேலிற் றெளிகட் குறப்பாவாய் தெரிந்தோர் குறிநீ் செப்புகவே. 6
- 1640 நிருத்தம் பயின்றார் நித்தியனார் நேச மனத்தர் நீலகண்டர்
ஒருத்தர் திருவாழ் ஒற்றியினார் உம்பர் அறியா என்கணவர்
பொருத்தம் அறிந்தே புணர்வாரோ பொருத்தம் பாரா தணைவாரோ
வருத்தந் தவிரக் குறப்பாவாய் மகிழ்ந்தோர் குறிதான் வழத்துவையே. 7
- 1641 கமலன் திருமால் ஆதியர்கள் கனவி னிடத்துங் காண்பரியார்
விமலர் திருவாழ் ஒற்றியிடை மேவும் பெருமை வித்தகனார்
அமலர் அவர்தாம் என்மனைக்கின் றணைகு வாரோ அணையாரோ
தமல மகன்ற குறப்பாவாய் தனித்தோர் குறிதான் சாற்றுவையே. 8
- 1642 வன்னி இதழி மலர்ச்சடையார் வன்னி எனஓர் வடிவுடையார்
உன்னி உருகும் அவர்க்கெளியார் ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமனார்
கன்னி அழித்தார் தமைநானுங் கலப்பேன் கொல்லோ கலவேனோ
துன்னி மலைவாழ் குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ் சொல்லுவையே. 9
- 1643 கற்றைச் சடைமேல் கங்கைதனைக் கலந்தார் கொன்றைக் கண்ணியினார்
பொற்றைப் பெருவிற் படைஉடையார் பொழில்சூழ் ஒற்றிப் புண்ணியனார்
இற்றைக் கடியேன் பள்ளியறைக் கெய்து வாரோ எய்தாரோ
சுற்றுங் கருங்கட் குறமடவாய் சூழ்ந்தோர் குறிநீ் சொல்லுவையே. 10
- 1644 அரவக் கழலார் கருங்களத்தார் அஞ்சைக் களத்தார் அரிபிரமர்
பரவப் படுவார் திருஒற்றிப் பதியில் அமர்ந்தார் பாசுபதர்
இரவு வருமுன் வருவாரோ என்னை அணைதற் கிசைவாரோ
குரவ மணக்குங் குறமடவாய் குறிநீ் ஒன்று கூறுவையே. 11

88. காட்சி அற்புதம்

தலைவி இரங்கல்⁴¹

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

41.இரங்கல்: தொ. வே., ச.மு.க., ஆ.பா.

- 1645 பூணா அணிபூண் புயமுடையார் பொன்னம் பலத்தார் பொங்குவிடம்
ஊணா உவந்தார் திருஒற்றி யூர்வாழ் வுடையார் உண்மைசொலி
நீணால் இருந்தார் அவர்இங்கே நின்றார் மீட்டும் நின்றிடவே
காணா தயர்ந்தேன் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 1
- 1646 ஓட்டில் இரந்துண் டொற்றியிடை உற்றார் உலகத் துயிரைஎலாம்
ஆட்டி நடிப்பார் ஆலயத்தின் அருகே எளிய ளாம்எனவே
ஏட்டில் அடங்காக் கையறவால் இருந்தேன் இருந்த என்முன்உருக்
காட்டி மறைத்தார் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 2
- 1647 ஈதல் ஒழியா வண்கையினார் எல்லாம் வல்ல சித்தர்அவர்
ஓதல் ஒழியா ஒற்றியில்என் உள்ளம் உவக்க உலகம்எலாம்
ஆதல் ஒழியா எழில்உருக்கொண் டடைந்தார் கண்டேன் உடன்காணேன்
காதல் ஒழியா தென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 3
- 1648 தொண்டு புரிவோர் தங்களுக்கோர் துணைவர் ஆவார் சூழ்ந்துவரி
வண்டு புரியுங் கொன்றைமலர் மாலை அழகர் வல்விடத்தை
உண்டு புரியுங் கருணையினார் ஒற்றி யூரர் ஒண்பதத்தைக்
கண்டுங் காணேன் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 4
- 1649 அடியர் வருந்த உடன்வருந்தும் ஆண்டை அவர்தாம் அன்றயனும்
நெடிய மாலுங் காணாத நிமல உருவோ டென்எதிரே
வடியல் அறியா அருள்காட்டி மறைத்தார் மருண்டேன் மங்கைநல்லார்
கடிய அயர்ந்தேன் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 5

- 1650 கொற்றம் உடையார் திருஒற்றிக் கோயில்உடையார் என்எதிரே
பொற்றை மணித்தோட் புயங்காட்டிப் போனார் என்னைப் புலம்பவைத்துக்
குற்றம் அறியேன் மனநடுக்கங் கொண்டேன் உடலங் குழைகின்றேன்
கற்றிண் முலையாய் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 6
- 1651 ஆல நிழற்கீழ் அன்றமர்ந்தார் ஆதி நடுவீ றாகிநின்றார்
நீல மிடற்றார் திருஒற்றி நியமத் தெதிரே நீற்றுருவக்
கோல நிகழக் கண்டேன்பின் குறிக்கக் காணேன் கூட்டுவிக்கும்
காலம் அறியேன் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 7
- 1652 சலங்கா தலிக்கும் தாழ்சடையார் தாமே தமக்குத் தாதையனார்
நிலங்கா தலிக்கும் திருஒற்றி நியமத் தெதிரே நின்றனர்காண்
விலங்கா தவரைத் தரிசித்தேன் மீட்டுங் காணேன் மெய்மறந்தேன்
கலங்கா நின்றேன் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 8
- 1653 நிரந்தார் கங்கை நீள்சடையார் நெற்றி விழியார் நித்தியனார்
சிரந்தார் ஆகப் புயத்தணிவார் திருவாழ் ஒற்றித் தியாகர்அவர்
பரந்தார் கோயிற் கெதிர்நிற்கப் பார்த்தேன் மீட்டும் பார்ப்பதன்முன்
கரந்தார் கலுழ்ந்தேன் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 9
- 1654 அளித்தார் உலகை அம்பலத்தில் ஆடி வினையால் ஆட்டிநின்றார்
தளித்தார் சோலை ஒற்றியிடைத் தமது வடிவம் காட்டியுடன்
ஒளித்தார் நானும் மனம்மயங்கி உழலா நின்றேன் ஒண்தொடிக்கைக்
களித்தார் குழலாய் என்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

89. ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- 1655 மந்தா கினிவான் மதிமத்தம் மருவும் சடையார் மாசடையார்
நுந்தா விளக்கின் சுடர்அணையார் நோவ நுதலார் கண்நுதலார்
உந்தா ஒலிக்கும் ஓதமலி ஒற்றி யூரில் உற்றெனக்குத்
தந்தார் மையல் என்னோஎன் சகியே இனிநான் சகியேனே. 1
- 1656 பூமேல் அவனும் மால்அவனும் போற்றி வழத்தும் பூங்கழலார்
சேமேல் வருவார் திருஒற்றித் தியாகர் அவர்தம் திருப்புயத்தைத்
தேமேல் அலங்கல் முலைஅமுந்தச் சேர்ந்தால் அன்றிச் சித்தசன்கைத்
தாமேல் அழற்பூத் தாழாதென் சகியே இனிநான் சகியேனே. 2
- 1657 கருணைக் கொருநேர் இல்லாதார் கல்லைக் கரைக்கும் கழலடியார்
அருணைப் பதியார் ஆமாத்தார் அமர்ந்தார் திருவா வடுதுறையார்
இருணச் சியமா மணிகண்டர் எழிலார் ஒற்றி இறைவர்இந்தத்
தருணத் தின்னும் சேர்ந்திலர்என் சகியே இனிநான் சகியேனே. 3
- 1658 ஆரா அமுதாய் அன்புடையோர் அகத்துள் இனிக்கும் அற்புதனார்
தீரா வினையும் தீர்த்தருளும் தெய்வ மருந்தார் சிற்சபையார்
பாரார் புகழும் திருஒற்றிப் பரமர் தமது தோள் அணையத்
தாரார் இன்னும் என்செய்கேன் சகியே இனிநான் சகியேனே. 4
- 1659 துதிசெய் அடியர் தம்பசிக்குச் சோறும் இரப்பார் துய்யர்ஒரு
நதிசெய் சடையார் திருஒற்றி நண்ணும் எனது நாயகனார்
மதிசெய் துயரும் மதன்வலியும் மாற்ற இன்னும் வந்திலரே
சதிசெய் தனரோ என்னடிஎன் சகியே இனிநான் சகியேனே. 5

- 1660 எங்கள் காழிக் கவுணியரை எழிலார் சிவிகை எற்றிவைத்தோர்
திங்கள் அணியும் செஞ்சடையார் தியாகர் திருவாழ் ஒற்றியினார்
அங்கள் அணிபூந் தார்ப்புயத்தில் அணைத்தார் அல்லர் எனைமடவார்
தங்கள் அலரோ தாழாதென் சகியே இனிநான் சகியேனே. 6
- 1661 காவி மணந்த கருங்களத்தார் கருத்தர் எனது கண்அனையார்
ஆவி அனையார் தாய்அனையார் அணிசேர் ஒற்றி ஆண்டகையார்
பூவின் அலங்கல் புயத்தில்எனைப் புல்லார் அந்திப் பொழுதில்மதி
தாவி வருமே என்செயுமோ சகியே இனிநான் சகியேனே. 7
- 1662 மலஞ்சா திக்கும் மக்கள்தமை மருவார் மருவார் மதில்அழித்தார்
வலஞ்சா திக்கும் பாரிடத்தார் மாலும் அறியா மலர்ப்பதத்தார்
நிலஞ்சா திக்கும் ஒற்றியினார் நினையார் என்னை அணையாமல்
சலஞ்சா தித்தார் என்னடிஎன் சகியே இனிநான் சகியேனே. 8
- 1663 நாக அணியார் நக்கர்எனும் நாமம்உடையார் நாரணன்ஓர்
பாகம் உடையார் மலைமகள்ஓர் பாங்கர் உடையார் பசுபதியார்
யோகம் உடையார் ஒற்றியுளார் உற்றார் அல்லர் உறுமோக
தாகம் ஒழியா தென்செய்கேன் சகியே இனிநான் சகியேனே. 9
- 1664 தீர்ந்தார் தலையே கலனாகச் செறித்து நடிக்கும் திருக்கூத்தர்
தேர்ந்தார் தம்மைப் பித்தடையச் செய்வார் ஒற்றித் தியாகர்அவர்
சேர்ந்தார் அல்லர் இன்னும்எனைத் தேடி வரும்அத் தீமதியம்
சார்ந்தால் அதுதான் என்செயுமோ சகியே இனிநான் சகியேனே. 10
- 1665 ஆயும் படிவத் தந்தணனாய் ஆளு ரன்தன் அணிமுடிமேல்
தோயும் கமலத் திருவடிகள் சூட்டும் அதிகைத் தொன்னகரார்
ஏயும் பெருமை ஒற்றியுளார் இன்னும் அணையார் எனைஅளித்த
தாயும் தமரும் நொடிக்கின்றார் சகியே இனிநான் சகியேனே. 11

90. திருக்கோலச் சிறப்பு

தலைவி வியத்தல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1666 பொன்னென் றொளிரும் புரிசடையார் புனைநூல் இடையார் புடைஉடையார்
மன்னென் றுலகம் புகழ்ஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மின்னென் றிலங்கு மாதரெலாம் வேட்கை அடைய விளங்கிநின்ற(து)
இன்னென் றறியேன் அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 1
- 1667 அள்ளிக் கொடுக்கும் கருணையினார் அணிசேர் ஒற்றி ஆலயத்தார்
வள்ளிக் குவந்தோன் தணைன்ற வள்ளல் பவனி வரக்கண்டேன்
துள்ளிக் குதித்தென் மனம்அவரைச் சூழ்ந்த தின்னும் வந்ததிலை
எள்ளிக் கணியா அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 2
- 1668 அனத்துப் படிவம் கொண்டயனும் அளவா முடியார் வடியாத
வனத்துச் சடையார் திருஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மனத்துக் கடங்கா தாகில்அதை வாய்கொண் டுரைக்க வசமாமோ
இனத்துக் குவப்பாம் அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 3
- 1669 கொழுதி அளிதேன் உழுதுண்ணும் கொன்றைச் சடையார் கூடலுடை
வழுதி மருகர் திருஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பழுதில் அவனாந் திருமாலும் படைக்குங் கமலப் பண்ணவனும்
எழுதி முடியா அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 4
- 1670 புன்னை இதழிப் பொலிசடையார் போக யோகம் புரிந்துடையார்
மன்னும் விடையார் திருஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
உன்னும் உடலம் குளிர்ந்தோங்க உவகை பெருக உற்றுநின்ற
என்னை விழுங்கும் அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 5

- 1671 சொல்லுள் நிறைந்த பொருளானார் துய்யர் உளத்தே துன்னிநின்றார்
மல்லல் வயற்கூழ் திருஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
கல்லும் மரமும் ஆனந்தக் கண்ணீர் கொண்டு கண்டதெனில்
எல்லை யில்லா அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 6
- 1672 நீர்க்கும் மதிக்கும் நிலையாக நீண்ட சடையார் நின்றுநறா
ஆர்க்கும் பொழில்சூழ் திருஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பார்க்கும் அரிக்கும் பங்கயற்கும் பன்மா தவர்க்கும் பண்ணவர்க்கும்
யார்க்கும் அடங்கா அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 7
- 1673 கலக அமணக் கைதவரைக் கழுவி லேற்றுங் கழுமலத்தோன்
வலகை குவித்துப் பாடும்ஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
உலக நிகழ்வைக் காணென்என் உள்ளம் ஒன்றே அறியுமடி
இலகும் அவர்தந் திருஅழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 8
- 1674 கண்ணன் அறியாக் கழற்பதத்தார் கண்ணார் நெற்றிக் கடவுள்அருள்
வண்ணம் உடையார் திருஒற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
நண்ண இமையார் எனஇமையா நாட்டம் அடைந்து நின்றனடி
எண்ண முடியா அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 9
- 1675 மாழை மணித்தோள் எட்டுடையார் மழுமான் ஏந்தும் மலர்க்கரத்தார்
வாழை வளஞ்சூழ் ஒற்றியூர் வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
யாழை மலைக்கும் மொழிமடவார் யாரும் மயங்கிக் கலைஅவிழ்ந்தார்
ஏழை யேன்நான் அவரழகை என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

91. சோதிடம் நாடல்
தலைவி கழிமிகு⁴² காதல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

42. மிகுகழி என முற்பதிப்புகளிற் காணப்படுவது சிறப்பன்று.

- 1676 பொன்னஞ் சிலையால் புரம்எறித்தார் பொழில்கூழ் ஒற்றிப் புண்ணியனார்
முந்நஞ் சருந்தும் முக்கணனார் மூவர் அறியா முதல்வர்அவர்
இன்னஞ் சிலநாள் சென்றிடுமோ இலதேல் இன்று வருவாரோ
உன்னஞ் சிறந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 1
- 1677 பெற்றி அறியாப் பிரமனுக்கும் பெரிய மாற்கும் பெறஅறியார்
புற்றின் அரவார் கச்சைஉடைப் புனிதர் என்னைப் புணரும்இடம்
தெற்றி மணிக்கால் விளங்குதில்லைச் சிற்றம் பலமோ அன்றிஇந்த
ஒற்றி நகரோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 2
- 1678 அளித்து மூன்று பிள்ளைகளால் அகிலம் நடக்க ஆட்டுவிப்பார்
தெளித்து நதியைச் சடைஇருத்தும் தேவர் திருவாழ் ஒற்றியுளார்
களித்து மாலை கொடுப்பாரோ கள்ளி எனவே விடுப்பாரோ
ஒளித்தொன் றுரையீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 3
- 1679 எண்தோள் இலங்கும் நீற்றணிய ரியார்க்கும் இறைவர் எனைஉடையார்
வண்டோ லிடும்பூங் கொன்றைஅணி மாலை மார்பர் வஞ்சமிலார்
தண்தோய் பொழில்கூழ் ஒற்றியினார் தமக்கும் எனக்கும் மணப்பொருத்தம்
உண்டோ இலையோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 4
- 1680 தவர்தாம் வணங்கும் தாளுடையார் தாய்போல் அடியர் தமைப்புரப்பார்
பவர்தாம் அறியாப் பண்புடையார் பணைகூழ் ஒற்றிப் பதிஅமர்ந்தார்
அவர்தாம் மீண்டுற் றணைவாரோ அன்றி நான்போய் அணைவேனோ
உவர்தாம் அகற்றும் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 5

- 1681 பைத்த அரவப் பணிஅணிவார் பணைசூழ் ஒற்றிப் பதிமகிழ்வார்
மைத்த மிடற்றார் அவர்தமக்கு மாலை இடவே நான்உளத்தில்
வைத்த கருத்து முடிந்திடுமோ வறிதே முடியா தழிந்திடுமோ
உய்த்த மதியால் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 6
- 1682 தக்க விதியின் மகத்தோடும் தலையும் அழித்தார் தண்அளியார்
மிக்க வளஞ்சேர் திருவொற்றி மேவும் பரமர் வினையேன்தன்
துக்கம் அகலச் சுகம்அளிக்கும் தொடர்பும் உண்டோ இலையோதான்
ஒக்க அறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 7
- 1683 வெண்மை நீற்றர் வெள்ளேற்றர் வேத கீதர் மெய்உவப்பார்
வண்மை உடையார் ஒற்றியினார் மருவ மருவி மனமகிழ்ந்து
வண்மை அகலா தருட்கடல்நீ ராடு வேனோ ஆடேனோ
உண்மை அறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 8
- 1684 ஆர்த்து மலிநீர் வயல்ஒற்றி அமர்ந்தார் மதியோ டரவைமுடிச்
சேர்த்து நடிப்பார் அவர்தமைநான் தேடி வலியச் சென்றிடினும்
பார்த்தும் பாரா திருப்பாரோ பரிந்து வாஎன் றுரைப்பாரோ
ஓர்த்து மதிப்பீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 9
- 1685 அள்ள மிகும்பேர் அழகுடையார் ஆனை உரியார் அரிக்கரியார்
வெள்ள மிகும்பொன் வேணியினார் வியன்சேர் ஒற்றி விகிர்தர் அவர்
கள்ள முடனே புணர்வாரோ காத லுடனே கலப்பாரோ
உள்ளம் அறியேன் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

92. திருஅருட் பெருமிதம்

செவிலி கழறல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1686 விடையார் விடங்கப் பெருமானார் வெள்ளச் சடையார் வெண்ணகையால்
அடையார் புரங்கள் எரித்தழித்தார் அவரே இந்த அகிலமெலாம்
உடையார் என்று நினைத்தனைஊர் ஒற்றி அவர்க்கென் றுணர்ந்திலையோ
இடையா மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 1
- 1687 கருவாழ் வகற்றும் கண்நுதலார் கண்ணன் அயனும் காண்பரியார்
திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்எனும் செல்வர் அவரே செல்வமதில்
பெருவாழ் வுடையார் எனநினைத்தாய் பிச்சை எடுத்த தறிந்திலையோ
இருவா மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 2
- 1688 மட்டுக் கடங்கா வண்கையினார் வளஞ்சேர் ஒற்றி வாணர்அவர்
பட்டுத் துகிலே திசைகளெலாம் படர்ந்த தென்னப் பரிந்தனையோ
கட்டத் துகிலும் கிடையாது கந்தை உடுத்த தறிந்திலையோ
இட்டுப் புணர்ந்திங் கெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 3
- 1689 நடங்கொள் கமலச் சேவடியார் நலஞ்சேர் ஒற்றி நாதர்அவர்
தடங்கொள் மார்பின் மணிப்பணியைத் தரிப்பார் நமக்கென் றெண்ணினையால்
படங்கொள் பாம்பே பாம்பென்றால் படையும் நடுங்கும் பார்த்திலையோ
இடங்கொள் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 4
- 1690 திருக்கண் நுதலால் திருமகனைத் தீர்த்தார் ஒற்றித் தேவர்அவர்
எருக்க மலரே சூடுவர்நீ எழில்மல் லிகைஎன் றெண்ணினையால்
உருக்கும் நெருப்பே அவர்உருவம் உனக்கும் அவர்க்கும் உறவாமோ
இருக்க மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 5

- 1691 மேலை விணையைத் தவிர்த்தருளும் விடையார் ஒற்றி விகிர்தர்அவர்
மாலை கொடுப்பார் உணங்குதலை மாலை அதுதான் வாங்குவையே
ஆல மிடற்றார் காபாலி ஆகித் திரிவார் அணைவிலரே
ஏல மயல்கொண் டென்பெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 6
- 1692 மாகம் பயிலும் பொழிற்பணைகொள் வளஞ்சேர் ஒற்றி வாணர்அவர்
யோகம் பயில்வார் மோகமிலார் என்னை உனக்கிங் கிணங்குவரே
ஆகம் பயில்வாள் மலையாளேல் அவளோ ஒன்றும் அறிந்திலள்காண்
ஏக மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 7
- 1693 விண்பார் புகழும் திருவொற்றி மேவும் புனிதர் விடந்தரினும்
உண்பார் இன்னும் உனக்கதுதான் உடன்பா டாமோ உளமுருகித்
தண்பார் என்பார் தமையெல்லாம் சார்வார் அதுஉன் சம்மதமோ
எண்பார் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 8
- 1694 நீடி வளங்கொள் ஒற்றியில்வாழ் நிமலர் உலகத் துயிர்தோறும்
ஓடி ஒளிப்பார் அவர்நீயும் ஒக்க ஓட உன்வசமோ
நாடி நடிப்பார் நீயும்உடன் நடித்தால் உலகர் நகையாரோ
ஈடில் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 9
- 1695 உள்ளி உருகும் அவர்க்கருளும் ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமர்க்கு
வெள்ளி மலையும் பொன்மலையும் வீடென் றுரைப்பார் ஆனாலும்
கள்ளி நெருங்கிப் புறங்கொள்சூடு காதே இடங்காண் கண்டறிநீ
எள்ளில் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

93. காதற் சிறப்புக் கதுவா மாண்பு
தலைவி கழற் றெதிர்மறுத்தல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1696 உலகம் உடையார் தம்ஊரை ஒற்றி வைத்தார் என்றாலும்
அலகில் புகழார் காபாலி ஆகத் திரிந்தார் என்றாலும்
திலகம் அனையார் புறங்காட்டில் சேர்ந்து நடித்தார் என்றாலும்
கலக விழியாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 1
- 1697 பெருமை உடையார் மனைதொறும்போய்ப் பிச்சை எடுத்தார் ஆனாலும்
அருமை மணியார் அம்பலத்தில் ஆடித் திரிந்தார் ஆனாலும்
ஒருமை உடையார் கோவணமே உடையாய் உடுத்தார் ஆனாலும்
கருமை விழியாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 2
- 1698 எல்லாம் உடையார் மண்கூலிக் கெடுத்துப் பிழைத்தார் ஆனாலும்
கொல்லா நலத்தார் யானையின்தோல் கொண்டு தரித்தார் ஆனாலும்
வல்லார் விசையன் வில்அடியால் வடுப்பட் டுவந்தார் ஆனாலும்
கல்லாம் முலையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 3
- 1699 என்னை உடையார் ஒருவேடன் எச்சில் உவந்தார் என்றாலும்
அன்னை அனையார் ஒருமகனை அறுக்க உரைத்தார் என்றாலும்
துன்னும் இறையார் தொண்டனுக்குத் தூதர் ஆனார் என்றாலும்
கன்னி இதுகேள் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 4
- 1700 என்றும் இறவார் மிடற்றில்விடம் இருக்க அமைத்தார் என்றாலும்
ஒன்று நிலையார் நிலையில்லா தோடி உழல்வார் என்றாலும்
நன்று புரிவார் தருமன்உயிர் நலிய உதைத்தார் என்றாலும்
கன்றுண் கரத்தாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 5

- 1701 என்கண் அனையார் மலைமகளை இச்சித் தணைந்தார் ஆனாலும்
வன்கண் அடையார் தீக்கண்ணால் மதனை எரித்தார் ஆனாலும்
புன்கண் அறுப்பார் புன்னகையால் புரத்தை அழித்தார் ஆனாலும்
கன்னல் மொழியாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 6
- 1702 வாழ்வை அளிப்பார் மாடேறி மகிழ்ந்து திரிவார் என்றாலும்
தாழ்வை மறுப்பார் பூதகணத் தானை உடையார் என்றாலும்
ஊழ்வை அறுப்பார் பேய்க்கூட்டத் தொக்க நடிப்பார் என்றாலும்
காழ்கொள் முலையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 7
- 1703 விமலை இடத்தார் இன்பதுன்பம் வேண்டா நலத்தார் ஆனாலும்
அமலம் உடையார் தீவண்ணர் ஆமென் றுரைப்பார் ஆனாலும்
நமலம் அறுப்பார் பித்தர்எனும் நாமம் உடையார் ஆனாலும்
கமலை அனையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 8
- 1704 மான்கொள் கரத்தார் தலைமாலை மார்பில் அணிந்தார் என்றாலும்
ஆன்கொள் விடங்கர் சுடலைஎரி அடலை விழைந்தார் என்றாலும்
வான்கொள் சடையார் வழத்துமது மத்தர் ஆனார் என்றாலும்
கான்கொள் குழலாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 9
- 1705 போர்மால் விடையார் உலகமெலாம் போக்குந் தொழிலர் ஆனாலும்
ஆர்வாழ் சடையார் தமைஅடைந்தோர் ஆசை அழிப்பார் ஆனாலும்
தார்வாழ் புயத்தார் மாவிரதர் தவஞா னியரே ஆனாலும்
கார்வாழ் குழலாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 10
- 1706 கோதே மருவார் மால்அயனும் குறியா நெறியார் என்றாலும்
சாதே மகிழ்வார் அடியாரைத் தம்போல் நினைப்பார் என்றாலும்
மாதே வருக்கும் மாதேவர் மெளன யோகி என்றாலும்
காதேர் குழையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 11

1707 உடையார் உலகிற் காசென்பார்க் கொன்றும் உதவார் ஆனாலும்
அடையார்க் கரியார் வேண்டார்க்கே அருள்வார் வலிய ஆனாலும்
படையார் கரத்தர் பழிக்கஞ்சாப் பாசு பதரே ஆனாலும்
கடையா அமுதே நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

94. ஆற்றா விரகம்

தோழியொடு கூறல்

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1708 ஓணம் உடையான் தொழுதேத்தும் ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமர்பால்
மாண வலியச் சென்றென்னை மருவி அணைவீர் என்றேநான்
நாணம் விடுத்து நவின்றாலும் நாமார் நீயார் என்பாரேல்
ஏண விழியாய் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 1
- 1709 காதம் மணக்குங் கடிமலர்ப்பூங் காவார் ஒற்றிக் கண்நுதலார்
போதம் மணக்கும் புனிதர்அவர் பொன்னம் புயத்தைப் புணரேனேல்
சீதம் மணக்குங் குழலாய்என் சிந்தை மயங்கித் தியங்குமடி
ஏதம் மணக்கும் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 2
- 1710 பண்ணார் மொழியார் உருக்காட்டும் பணைகூழ் ஒற்றிப் பதியினர்என்
கண்ணார் மணிபோன் றென்உயிரில் கலந்து வாழும் கள்வர்அவர்
நண்ணார் இன்னும் திருஅனையாய் நான்சென் றிடினும் நலம்அருள
எண்ணார் ஆயின் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 3
- 1711 ஊர்என் றுடையீர் ஒற்றிதனை உலக முடையீர் என்னைஅணை
வீர்என் றவர்முன் பலர்அறிய வெட்கம் விடுத்துக் கேட்டாலும்
சேர்என் றுரைத்தால் அன்றிஅவர் சிரித்துத் திருவாய் மலர்ந்தெனைநீ
யார்என் றுரைத்தால் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 4
- 1712 சோமன் நிலவுந் தூய்ச்சடையார் சொல்லிற் கலந்த சுவையானார்
சேமம் நிலவுந் திருஒற்றித் தேவர் இன்னும் சேர்ந்திலர்நான்
தாமம் அருள்வீர் என்கினும்இத் தருணத் திசையா தென்பாரேல்
ஏம முலையாய் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 5

- 1713 வில்லை மலையாய்க் கைக்கொண்டார் விடஞ்சூழ் கண்டர் விரிபொழில்சூழ்
தில்லை நகரார் ஒற்றியுளார் சேர்ந்தார் அல்லர் நான்அவர்பால்
ஒல்லை அடைந்து நின்றாலும் உன்னை அணைதல் ஒருபோதும்
இல்லை எனிலோ என்செய்கேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 6
- 1714 திருந்தால் அமர்ந்தார் திருப்புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்தில் திருநடம்செய்
மருந்தார் ஒற்றி வாணர்இன்னும் வந்தார் அல்லர் நான்போய்என்
அருந்தாழ் வகல அருள்வீரென் றாலும் ஒன்றும் அறியார்போல்
இருந்தால் அம்மா என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 7
- 1715 அசையா தமர்ந்தும் அண்டமெலாம் அசையப் புலியூர் அம்பலத்தே
நசையா நடிக்கும் நாதர்ஒற்றி நாட்டார் இன்னும் நண்ணிலர்நான்
இசையால் சென்றிங் கென்னைஅணை வீர்என் றுரைப்பேன் எனில்அதற்கும்
இசையார் ஆகில் என்செய்கேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 8
- 1716 மாற்கா தலிக்கும் மலர்அடியார் மாசற் றிலங்கும் மணிஅனையார்
சேற்கா தலிக்கும் வயல்வளஞ்சூழ் திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்அவர்
பாற்கா தலித்துச் சென்றாலும் பாவி அடிநீ யான்அணைதற்
கேற்காய் என்றால் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 9
- 1717 மாழை மலையைச் சிலையாக வளைத்தார் அன்பர் தமைவருத்தும்
ஊழை அழிப்பார் திருஒற்றி ஊரார் இன்னும் உற்றிலர்என்
பாழை அகற்ற நான்செலினும் பாரா திருந்தால் பைங்கொடியே
ஏழை அடிநான் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

95. காதல் மாட்சி

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1718 திடனான் மறையார் திருஒற்றித் தியாகர் அவர்தம் பவனிதனை
மடனா மகன்று காணவந்தால் மலர்க்கை வளைக ளினைக்கவர்ந்து
படனா கணியர் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடனா ஓடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 1
- 1719 தக்க வளஞ்சேர் ஒற்றியில்வாழ் தம்பி ரானார் பவனிதனைத்
துக்கம் அகன்று காணவந்தால் துகிலைக் கவர்ந்து துணிவுகொண்டே
பக்க மருவும் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஒக்க ஓடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 2
- 1720 தாயாய் அளிக்குந் திருஒற்றித் தலத்தார் தமது பவனிதனை
மாயா நலத்தில் காணவந்தால் மருவும் நமது மனங்கவர்ந்து
பாயா விரைவில் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓயா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 3
- 1721 நிலவார் சடையார் திருஒற்றி நிருத்தர் பவனி தனைக்காண
நலவா தரவின் வந்துநின்றால் நங்காய் எனது நாண்கவர்ந்து
பலவா தரவால் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உலவா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 4
- 1722 நாடார் வளங்கொள் ஒற்றிநகர் நாதர் பவனி தனைக்காண
நீடா சையினால் வந்துவந்து நின்றால் நமது நிறைகவர்ந்து
பாடார் வலராம் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓடா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 5

- 1723 அழியா வளத்தார் திருஒற்றி ஐயர் பவனி தனைக்காண
இழியா மகிழ்வி னொடும்வந்தால் என்னே பெண்ணே எழில்கவர்ந்து
பழியா எழிலின் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஒழியா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 6
- 1724 திரையார் ஓதை ஒற்றியில்வாழ் தியாக ரவர்தம் பவனிதனைக்
கரையா மகிழ்விற் காணவந்தால் கற்பின் நலத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு
பரையா தரிக்க நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உரையா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 7
- 1725 கடுக்கா தலித்தார் திருஒற்றிக் காளை அவர்தம் பவனிதனை
விடுக்கா மகிழ்விற் காணவந்தால் விரியும் நமது வினைகவர்ந்து
படுக்கா மதிப்பின் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடுக்கா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 8
- 1726 தில்லை உடையார் திருஒற்றித் தியாகர் அவர் பவனிதனைக்
கல்லை உருக்கிக் காணவந்தால் கரணம் நமது கரந்திரவி
பல்லை இறுத்தார் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஒல்லை ஓடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 9
- 1727 மடையார் வாளை வயல்ஒற்றி வள்ளல் பவனி தனைக்காண
அடையா மகிழ்வி னொடும்வந்தால் அம்மா நமது விடயமெலாம்
படையாற் கவர்ந்து நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடையா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

96. அருண்மொழி மாலை

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1728 பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர் பூவுந் தியதென் முலையென்றேன்
இதுவென் றறிநா மேறுகின்ற தென்றா ரேறு கின்றதுதான்
எதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோ ரெழுத்திட் டறிநீ யென்றுரைத்தார்
அதுவின் றணங்கே யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 1
- 1729 மருகா வொற்றி வாணர்பலி வாங்க வகையுண் டேயென்றேன்
ஒருகா லெடுத்தேன் காணென்றா ரொருகா லெடுத்துக் காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்துள் வந்தாற் காட்டு வேமென்றார்
அருகா வியப்பா மென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 2
- 1730 விட்டொற் றியில்வாழ் வீரெவனிவ் வேளை யருள நின்றதென்றேன்
சுட்டுஞ் சுதனே யென்றார்நான் சுட்டி யறியச் சொல்லுமென்றேன்
பட்டுண் மருங்கே நீகுழந்தைப் பருவ மதனின் முடித்ததென்றார்
அட்டுண் டறியா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 3
- 1731 வேலை ஞாலம் புகழொற்றி விளங்குந் தேவர் நீரணியும்
மாலை யாதென் றேனயன்மால் மாலை யகற்று மாலையென்றார்
சோலை மலரன் றேயென்றேன் சோலை யேநாந் தொடுத்ததென்றார்
ஆலு மிடையா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 4
- 1732 உயிரு ளுறைவீர் திருவொற்றி யுளீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன் மாற்றா ளலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலைப்பதிவாழ் தேவ னலவே டெளியென்றார்
அயிர மொழியா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 5

- 1733 தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித் தலத்தி லமர்ந்த சாமிநாங்கை
யெண்கார் முகமாப் பொன்னென்றே னிடையிட் டறித லரிதென்றார்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன் மதிக்குங் கணைவில் லன்றென்றார்
அண்கார்க் குழலா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 6
- 1734 அலங்கும் புனற்செய் யொற்றியுளீ ரயன்மா லாதி யாவர்கட்கும்
இலங்கு மைகா ணீரென்றே னிதன்முன் னேழ்நீ கொண்டதென்றார்
துலங்கு மதுதா னென்னென்றேன் சுட்டென் றுரைத்தா ராகெட்டேன்
அலங்கற் குழலா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 7
- 1735 விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர் மென்பூ விருந்தும் வன்பூவில்
வண்டு விழுந்த தென்றேனெம் மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றார்
தொண்டர்க் கருள்வீர் நீரென்றேன் றோகாய் நாமே தொண்டரென்றார்
அண்டர்க் கரியா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 8
- 1736 மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுளீர் மதிக்குங் கலைமேல் விழுமென்றேன்
எட்டா மெழுத்தை யெடுக்குமென்றா ரெட்டா மெழுத்திங் கெதுவென்றேன்
உட்டா வகற்று மந்தணர்க ளுறையூர் மாதே யுணரென்றார்
அட்டார் புரங்க ளென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 9
- 1737 ஒற்றி நகரீர் மனவாசி யுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
பற்றி யிறுதி தொடங்கியது பயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றார்
மற்றி துணர்கி லேனென்றேன் வருந்தே லுணரும் வகைநான்கும்
அற்றி டென்றா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 10
- 1738 வான்றோய் பொழிற்கு மொற்றியுளீர் வருந்தா தணைவே னோவென்றேன்
ஊன்றோ யுடற்கென் றார்தெரிய வுரைப்பீ ரென்றே னோவிதுதான்
சான்றோ ருங்கண் மரபோர்ந்து தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றார்
ஆன்றோய் விடங்க ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 11

- 1739 தீது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர் செல்ல லறுப்ப தென்றென்றேன்
ஈது நமக்குந் தெரியுமென்றா ரிறையா மோவிங் கிதுவென்றேன்
ஓது மடியர் மனக்கங்கு லோட்டு மியாமே யுணரென்றார்
ஆது தெரியே னென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 12
- 1740 ஒண்கை மழுவோ டனலுடையீ ரொற்றி நகர்வா முத்தமர்நீர்
வண்கை யொருமை நாதரென்றேன் வண்கைப் பன்மை நாதரென்றார்
எண்க ணடங்கா வதிசயங்கா னென்றேன் பொருளன் றிதற்கென்றார்
அண்கொ ளணங்கே யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 13
- 1741 ஒருவ ரெனவா ழொற்றியுளீ ருமக்கம் மனையுண் டேயென்றேன்
இருவ ரொருபே ருடையவர்காண் என்றா ரென்னென் றேனென்பேர்
மருவு மீறற் றயலகரம் வயங்கு மிகர மானதென்றார்
அருவு மிடையா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 14
- 1742 பேரா ரொற்றி யீரும்மைப் பெற்றா ரெவரென் றேனவர்தம்
ஏரார் பெயரின் முன்பினிரண் டிரண்ட கத்தா ரென்றாரென்
நேரா வுரைப்பீ ரென்றேனீ நெஞ்ச நெகிழ்ந்தா லாமென்றார்
ஆரார் சடைய ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 15
- 1743 தளிநான் மறையீ ரொற்றிநகர் தழைத்து வாழ்வீர் தனிஞான
வொளிநா வரைசை யைந்தெழுத்தா லுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
களிநா வலனை யீரெழுத்தாற் கடலில் வீழ்த்தி னேமென்றார்
அளிநாண் குழலா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 16
- 1744 ஓமூன் றெழிலீ ரொற்றியுளீ ருற்றோர்க் களிப்பீ ரோவென்றேன்
தாமூன் றென்பார்க் கயன்மூன்றுந் தருவே மென்றா ரம்மமிகத்
தேமூன் றினநும் மொழியென்றேன் செவ்வா யுறுமுன் முறுவலென்றார்
ஆமூன் றறுப்பா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 17

- 1745 மன்னி வளரு மொற்றியுளீர் மடவா ரிரக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன் முத்தா வெனலே முறையென்றார்
என்னி விதுதா னையமென்றே னெவர்க்குந் தெரியு மென்றுரைத்தார்
அன்னி லோதி யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 18
- 1746 வளஞ்சே ரொற்றி யீருமது மாலை கொடுப்பீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழியா யுனக்கதுமுன் கொடுத்தே மென்றா ரிலையென்றேன்
உளஞ்சேர்ந் ததுகா ணிலையன்றோ ருருவு மன்றங் கருவென்றார்
அளஞ்சேர் வடிவா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 19
- 1747 வீற்றா ரொற்றி யூரமர்ந்தீர் விளங்கு மதனன் மென்மலரே
மாற்றா ரென்றே னிலைகாணெம் மாலை முடிமேற் காணென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன் சடையின் முடிமே லன்றென்றார்
ஆற்றா விடையா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 20
- 1748 புயப்பா லொற்றி யீரச்சம் போமோ வென்றே னாமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர் வஞ்சிப் பாவிங் குரைப்பதென்றேன்
வியப்பா நகையப் பாவெனும்பா வெண்பா கலிப்பா வுடனென்றார்
அயப்பா லிடையா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 21
- 1749 தண்ணம் பொழிற்கு மொற்றியுளீர் சங்கங் கையிற்சேர்த் திடுமென்றேன்
திண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற் சேர்த்தோ முன்னர் தெரியென்றார்
வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன் வாய்ந்தொன் றெனக்குக் காட்டென்றார்
அண்ணஞ் சுகமே யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 22
- 1750 உகஞ்சே ரொற்றி யூருடையீ ரொருமா தவரோ நீரென்றேன்
முகஞ்சேர் வடிவே விரண்டுடையாய் மும்மா தவர்நா மென்றுரைத்தார்
சுகஞ்சேர்ந் தனவும் மொழிக்கென்றேன் றோகா யுனது மொழிக்கென்றார்
அகஞ்சேர் விழியா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 23

- 1751 ஊரா மொற்றி யீராசை யுடையே னென்றே னெமக்கலது
நேரா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய் நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்
சேரா வணமீ தென்றேன்முன் சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தாம்
ஆரா ரென்றா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 24
- 1752 வருத்தந் தவரீ ரொற்றியுளீர் மனத்த காத முண்டென்றேன்
நிருத்தந் தருநம் மடியாரை நினைக்கின் றோரைக் கண்டதுதன்
நிருத்தந் தருமுன் னெழுத்திலக்கஞ் சேருந் தூர மோடுமென்றார்
அருத்தந் தெரியே னென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 25
- 1753 மைய லகற்றீ ரொற்றியுளீர் வாவென் றுரைப்பீ ரோவென்றேன்
துய்ய வதன்மேற் றலைவைத்துச் சொன்னாற் சொல்வே மிரண்டென்றார்
உய்ய வுரைத்தீ ரெனக்கென்றே னுலகி லெவர்க்கு மாமென்றார்
ஐய விடையா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 26
- 1754 தாவென் றருளு மொற்றியுளீர் தமிழேன் மோக தாகமற
வாவென் றுரைப்பீ ரென்றேன்பின் வருமவ் வெழுத்திங் கிலையென்றார்
ஓவென் றுயர்த்தீர்த் தருளுவதீ தோவென் றேன்பொய் யுரைக்கின்றாய்
ஆவென் றுரைத்தா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 27
- 1755 வயலா ரொற்றி மேவுபிடி வாதர் நும்பே ரியாதென்றேன்
இயலா யிட்ட நாமமதற் கிளைய நாம மேயென்றார்
செயலார் கால மறிந்தென்னைச் சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துனக்கிங்
கயலா ரென்றா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 28
- 1756 என்மே லருள்கூர்ந் தொற்றியுளீ ரென்னை யணைய நினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன் பொன்மேற் பச்சை யறியென்றார்
மின்மேற் சடையீ ரீதெல்லாம் விளையாட் டென்றே னன்றென்றார்
அன்மேற் குழலா யென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 29

- 1757 நாலா ரணஞ்சூ முழாற்றியுளீர் நாகம் வாங்கி யென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார் கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாத் தோலோடு வியாளத் தோலு முண்டென்றார்
ஆலார் களத்த ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 30
- 1758 முடியா வளஞ்சூ முழாற்றியுளீர் முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வள்ளங் கையின்முதலைக் கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடிவார் கரத்தி லென்னென்றேன் வரைந்த வதனீ றற்றதென்றார்
அடியார்க் கெளியா ரென்னடியவ் வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

97. இன்ப மாலை

திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1759 ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநக ருள்ளா ருவந்தின் றுற்றனர்யான்
என்றும் பெரியீர் நீர்வருதற் கென்ன நிமித்த மென்றுரைத்தேன்
துன்றும் விசம்பே யென்றனர்நான் சூதா முமது சொல்லென்றேன்
குன்றுங் குடமு மிடையுனது கொங்கை யெனவே கூறினரே. 1
- 1760 கானார் சடையீ ரென்னிருக்கைக் கன்றும் பசுப்போற் கற்றதென்றேன்
மானார் விழியாய் கற்றதுநின் மருங்குற் கலையு மென்றார் நீர்
தானா ரென்றே னனிப்பள்ளித் தலைவ ரெனவே சாற்றினர்நான்
ஆனா லொற்றி யிருமென்றே னங்கு மிருந்தே னென்றாரே. 2
- 1761 வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றி வாழ்வீ ரன்று வந்தீரென்
மானங் கெடுத்தீ ரென்றேன்முன் வனத்தார் விடுத்தா ரென்றார்நீர்
ஊனந் தடுக்கு மிறையென்றே னுலவா தடுக்கு மென்றார்மால்
ஏனம் புடைத்தீ ரணையென்பீ ரென்றே னகலா ரென்றாரே. 3
- 1762 இருமை யளவும் பொழிலொற்றி யிடத்தீர் முனிவ ரிடரறநீர்
பெருமை நடத்தீ ரென்றேனென் பிள்ளை நடத்தி னானென்றார்
தரும மலவிவ் விடையென்றேன் றரும விடையு முண்டென்றார்
கரும மெவன்யான் செயவென்றேன் கருதாண் பாலன் றென்றாரே. 4
- 1763 ஓசிய விடுகு மிடையாரை யொற்றி யிருந்தே வுருக்குகின்ற
வசியர் மிகநீ ரென்றேனென் மகனே யென்றார் வளர்காமப்
பசிய துடையே னென்றேனுட் பணியல் குலும்ப் படியென்றார்
நிசிய மிடற்றீ ராமென்றேன் நீகண் டதுவே யென்றாரே. 5

- 1764 கலையா ஞடையீ ரொற்றிநின்றீர் காம மளித்தீர் களித்தணையீர்
மலையா ஞமது மனைவியென்றேன் மலைவா ஞனைநான் மருவினென்றார்
அலையாண் மற்றை யவளென்றே னலைவா ளவளு மறியென்றார்
நிலையாண் மையினீ ராவென்றே னீயா வென்று நின்றாரே. 6
- 1765 சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித் தியாக ரேநீர் திண்மைமிகுஞ்
சூலம் படைத்தீ ரென்னென்றேன் றொல்லை யுலக முணவென்றார்
ஆலம் படுத்த களத்தீரென் றறைந்தே னவளிவ் வானென்றார்
சாலம் பெடுத்தீ ருமையென்றேன் றார மிரண்டா மென்றாரே. 7
- 1766 ஞால ராதி வணங்குமொற்றி நாதர் நீரே நாட்டமுறும்
பால ராமென் றுரைத்தேனாம் பால ரலநீ பாரென்றார்
மேல ராவந் திடுமென்றேன் விளம்பேல் மகவு மறியுமென்றார்
கோல ராமென் றுரைத்தேன்யாங் கொண்டோ முக்க ணென்றாரே. 8
- 1767 வண்மை தருவீ ரொற்றிநின்று வருவீ ரென்னை மருவீர்நீர்
உண்மை யுடையீ ரென்றேனா முடைப்பேம் வணங்கி னோர்க்கென்றார்
கண்மை யுடையீ ரென்றேனீ களமை யுடையேம் யாமென்றார்
தண்மை யருளீ ரென்றேனாந் தகையே யருள்வ தென்றாரே. 9
- 1768 ஒன்னார் புரமுன் றெரிசெய்தீ ரொற்றி யுடையீ ருவப்புடனே
யென்னா குலத்தை யோட்டுமென்றே னிடைய ரலநா மென்றுரைத்தார்
பொன்னாற் சடையீ ரென்றேனென் புதிய தேவி மனைவியென்றார்
சொன்னாற் கேள்வி வியப்பென்றேன் சுத்த வியப்பொன் றென்றாரே. 10
- 1769 கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு களித்தீ ரொற்றிக் கடிநகரீர்
தனிமா னேந்தி யென்றேனென் றலைமே லொருமா னேந்தியென்றார்
துனிமாற் றுகிலீ ரென்றேனற் றுகில்கோ வணங்கா ணென்றாரென்
பனிமால் வரையீ ரென்றேனென் பனிமால் வரைகா ணென்றாரே. 11

98. இங்கித மாலை

கலைமகள் வாழ்த்து
நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1770 அன்பர்பால் நீங்காளன் அம்மையே தாமரைமேற்
பொன்பொருவு மேனி அயன்பூவின்-மன்பெரிய
வாக்கிறைவி நின்தாள் மலர்ச்சரணம் போந்தேனைக்
காக்கக் கடனுனக்கே காண்.

1

காப்பு
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1771 ஒருமா முகனை யொருமாவை யூர்வா கனமா யுறநோக்கித்
திருமான் முதலோர் சிறுமையெலாந் தீர்த்தெம் மிருகண் மணியாகிக்
கருமா லகற்றுங் கணபதியாங் கடவு ளடியுங் களித்தவர்பின்
வருமா கருணைக் கடற்குமர வள்ள லடியும் வணங்குவாம்.

1

பாடாண் திணை
கடவுண்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்
(வினா உத்தரம்)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1772 திருவார் கமலத் தடம்பணைசூழ் செல்வப் பெருஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ்
மருவார் கொன்றைச் சடைமுடிகொள் வள்ள லிவர்க்குப் பலிகொடுநா
னொருவா தடைந்தே னினிநமக்கிங் குதவ வருந்தோ றுன்முலைமே
லிருவா ரிடுநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

1

- 1773 தண்ணார் மலரை மதிநதியைத் தாங்குஞ் சடையா ரிவர்தமைநா
னண்ணா லொற்றி யிருந்தவரே யைய ரேநீர் யாரென்றே
னண்ணா ரிடத்து மம்பலத்து நடவா தவர்நா மென்றுசொலி
யெண்ணா தருகே வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 2
- 1774 பிட்டி னதிமண் சுமந்தவொற்றிப் பிச்சைத் தேவ ரிவர்தமைநான்
றட்டின் மலர்க்கை யிடத்தெதுவோ தனத்தைப் பிடியு மென்றுரைத்தேன்
மட்டி னொருமுன் றுடனேழு மத்தர் தலையீ தென்றுசொலி
யெட்டி முலையைப் பிடிக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 3
- 1775 மடையிற் கயல்பா யொற்றிநகர் வள்ள லாகு மிவர்தமைநா
னடையிற் கனிவாற் பணியென்றே யருளீ ருரியீ ருடையென்றேன்
கடையிற் படுமோர் பணியென்றே கருதி யுரைத்தே மென்றுரைத்தென்
னிடையிற் கலையை யுரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 4
- 1776 மன்றன் மணக்கு மொற்றிநகர் வாண ராகு மிவர்தமைநா
னின்றன் பொடுங்கை யேந்தனத்தை யேற்றோர் கலத்திற் கொளுமென்றே
னன்றன் புடையா யெண்கலத்தி னாங்கொண் டிடுவே மென்றுசொலி
யென்றன் முலையைத் தொடுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 5
- 1777 கோமாற் கருளுந் திருவொற்றிக் கோயி லுடையா ரிவரைமத
மாமாற் றியநீ ரேகலவி மகிழ்ந்தின் றடியேன் மனையினிடைத்
தாமாற் றிடக்கொண் டேகுமென்றேன் றாவென் றார்தந் தாலென்னை
யேமாற் றினையே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 6
- 1778 அம்மா லயனுங் காண்பரியீர்க் கமரும் பதிதான் யாதென்றே
னிம்மா லுடையா யொற்றுதற்கோ ரெச்ச மதுகண் டறியென்றார்
செம்மா லிஃதொன் றென்னென்றேன் றிருவே புரிமேற் சேர்கின்ற
வெம்மான் மற்றொன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 7

- 1779 கண்கள் களிப்ப வீண்டுநிற்குங் கள்வ ரிவரு ரொற்றியதாம்
பண்க ளியன்ற திருவாயாற் பலிதா வென்றார் கொடுவந்தேன்
பெண்க டரலீ தன்றென்றார் பேசப் பலியா தென்றேனின்
னெண்கண் பலித்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 8
- 1780 ஆரா மகிழ்வு தருமொருபே ரழக ரிவரு ரொற்றியதா
நேராய் விருந்துண் டோவென்றார் நீர்தான் வேறிங் கிலையென்றேன்
வாரார் முலையாய் வாயமுது மலர்க்கை யமுது மனையமுது
மேரா யுளவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 9
- 1781 அடுத்தார்க் கருளு மொற்றிநக ரைய ரிவர்தா மிகத்தாகங்
கடுத்தா மென்றார் கடிதடநீர் கண்ட ரையங் கொளுமென்றேன்
கொடுத்தாய் கண்ட திலையைங் கொள்ளு மிடஞ்சூழ்ந் திடுங்கலையை
யெடுத்தாற் காண்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 10
- 1782 இந்தா ரிதழி யிலங்குசடை யேந்த லிவரு ரொற்றியதாம்
வந்தார் பெண்ணே யமுதென்றார் வரையின் சுதையிங் குண்டென்றே
னந்தார் குழலாய் பசிக்கினும்பெண் ணாசை விடுமோ வழதின்றே
லெந்தா ரந்தா வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 11
- 1783 தன்னந் தனியா யிங்குநிற்குஞ் சாமி யிவரு ரொற்றியதா
மன்னந் தருவீ ரென்றார்நா னழைத்தே னின்னை யன்னமிட
முன்னம் பசிபோ யிறென்றார் முன்னின் றகன்றே னிவ்வன்ன
மின்னந் தருவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 12
- 1784 மாறா வழகோ டிங்குநிற்கும் வள்ள லிவரு ரொற்றியதாம்
வீறா முணவீ யென்றார்நீர் மேவா வுணவிங் குண்டென்றேன்
கூறா மகிழ்வே கொடுவென்றார் கொடுத்தா லிதுதா னன்றென்றே
யேறா வழக்குத் தொடுக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 13

- 1785 வண்மை யுடையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தாம் பலியென்றா
ருண்மை யறிவீர் பலியெண்மை யுணர்கி லீரென் னுழையென்றேன்
பெண்மை சிறந்தாய் நின்மனையிற் பேசும் பலிக்கென் றடைந்ததுநா
மெண்மை யுணர்ந்தே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 14
- 1786 திருவை யளிக்குந் திருவொற்றித் தேவ ரீர்க்கென் விழைவென்றேன்
வெருவ லுனது பெயரிடையோர் மெய்நீக் கியநின் முகமென்றார்
தருவ லதனை வெளிப்படையாற் சாற்று மென்றேன் சாற்றுவனே
லிருவை மடவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 15
- 1787 முந்தை மறையோன் புகழொற்றி முதல்வ ரிவர்தம் முகநோக்கிக்
கந்தை யுடையீ ரென்னென்றேன் கழியா வுன்றன் மொழியாலே
யிந்து முகத்தா யெமக்கொன்றே யிருநான் குனக்குக் கந்தையுள
திந்த வியப்பென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 16
- 1788 துன்ன லுடையா ரிவர்தமைநீர் துன்னும் பதிதான் யாதென்றே
னென்ன விரவி லெமைத்தெளிவா னின்ற நினைது பெயரென்றா
ருன்ன லுறுவீர் வெளிப்படவீ துரைப்பீ ரென்றே னுரைப்பேனே
லின்ன லடைவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 17
- 1789 சிமைக்கொள் சூலத் திருமலர்க்கைத் தேவர் நீரெங் கிருந்ததென்றே
னெமைக்கண் டளவின் மாதேநீ யிருந்த தெனயா மிருந்ததென்றா
ரமைக்கு மொழியிங் கிதமென்றே னாமுன் மொழியிங் கிதமன்றோ
விமைக்கு மிழையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 18
- 1790 நடங்கொள் பதத்தீர் திருவொற்றி நங்கள் பெருமா னீரன்றோ
திடங்கொள் புகழ்க்கச் சூரிடஞ்சேர்ந் தீரென் றேனின் னடுநோக்காக்
குடஞ்சேர்ந் ததுமாங் கஃதென்றார் குடம்யா தென்றே னஃதறிதற்
கிடங்கர் நடுநீக் கென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 19

- 1791 சங்க மருவு மொற்றியுளீர் சடைமே விருந்த தென்னென்றேன்
மங்கை நினது முன்பருவ மருவு முதனீத் திருந்ததென்றார்
கங்கை யிருந்த தேயென்றேன் கமலை யனையாய் கழுக்கடையு
மெங்கை யிருந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 20
- 1792 துதிசே ரொற்றி வளர்தரும துரையே நீர்முன் னாடலுறும்
பதியா தென்றே னம்பெயர்முற் பகரீ ரெழுத்தைப் பறித்ததென்றார்
நிதிசேர்ந் திடும்ப் பெயர்யாது நிகழ்த்து மென்றே னீயிட்ட
தெதுவோ வதுகா ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 21
- 1793 உடற்குச் சுயிரா மொற்றியுளீ ருமது திருப்பேர் யாதென்றேன்
குடக்குச் சிவந்த பொழுதினைமுன் கொண்ட வண்ண ராமென்றார்
விடைக்குக் கருத்தா வாநீர்தாம் விளம்பன் மிகக்கற் றவரென்றே
னிடக்குப் புகன்றா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 22
- 1794 மணங்கே தகைவான் செயுமொற்றி வள்ளலிவரை வல்விரைவேன்
பிணங்கேஞ் சிறிது நில்லுமென்றேன் பிணங்கா விடினு நென்னலென
வணங்கே நினக்கொன் றினிற்பாதி யதிலோர் பாதி யாகுமிதற்
கிணங்கேஞ் சிறிது மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 23
- 1795 ஒற்றி நகரா ரிவர்தமைநீ ருவந்தே றுவதிங்கி யாதென்றேன்
மற்றுன் பருவத் தொருபங்கே மடவா யென்றார் மறைவிடையீ
திற்றென் றறிதற் கரிதென்றே னெம்மை யறிவா ரன்றியஃ
தெற்றென் றறிவா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 24
- 1796 கண்ணின் மணிபோ லிங்குநிற்குங் கள்வ ரிவரு ரொற்றியதாம்
பண்ணின் மொழியாய் நிற்பாலோர் பறவைப் பெயர்வேண் டினம்படைத்தான்
மண்ணின் மிசையோர் பறவையதா வாழ்வாயென்றா ரென்னென்றே
னெண்ணி யறிநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 25

- 1797 சேடார் வளஞ்சூ மொற்றிநகர் செல்வப் பெருமா னிவர்தமைநா
 னோடார் கரத்தீ ரெண்டோள்க ளுடையீ ரென்னென் றுரைத்தேன்
 கோடா கோடி முகநூறு கோடா கோடிக் களமென்னே
 யீடா யுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 26
- 1798 துருமஞ் செழிக்கும் பொழிலொற்றித் தோன்றா லிங்கு நீர்வந்த
 கருமஞ் சொலுமென் றேனிவண்யாங் கடாதற் குன்பா லெம்முடைமைத்
 தருமம் பெறக்கண் டாமென்றார் தருவ லிருந்தா லென்றேனில்
 லிருமந் தரமோ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 27
- 1799 ஒருகை முகத்தோர்க் கையரெனு மொற்றித் தேவ ரிவர்தமைநான்
 வருகை யுவந்தீ ரென்றனைநீர் மருவி யணைதல் வேண்டுமென்றேன்
 றருகை யுடனே யகங்காரந் தனையெம் மடியார் தமைமயக்கை
 யிருகை வளைசிந் தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 28
- 1800 திருத்த மிகஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரேயிங் கெதுவேண்டி
 வருத்த மலர்க்கா லுறநடந்து வந்தீ ரென்றேன் மாதேநீ
 யருத்தந் தெளிந்தே நிருவாண மாகவுன்ற னகத்தருட்க
 ணிருத்த வடைந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 29
- 1801 வளஞ்சே ரொற்றி மாணிக்க வண்ண ராகு மிவர்தமைநான்
 குளஞ்சேர்ந் திருந்த துமக்கொருகண் கோலச் சடையீ ரழகிதென்றேன்
 களஞ்சேர் குளத்தி னெழின்முலைக்கண் காண வோரைந் துனக்கழகீ
 திளஞ்சேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 30
- 1802 பலஞ்சே ரொற்றிப் பதியுடையீர் பதிவே றுண்டோ நுமக்கென்றே
 னுலஞ்சேர் வெண்பொன் மலையென்றா ருண்டோ நீண்டமலையென்றேன்
 வலஞ்சே ரிடைத்தவ் வருவித்த மலைகா ணதனின் மம்முதல்சென்
 றிலஞ்சேர்ந் ததுவு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 31

- 1803 வயலா ரொற்றி வாணரிவர் வந்தார் நின்றார் வாய்திறவார்
செயலார் விரல்கண் முடக்கியடி சேர்த்தீ ரிதழ்கள் விரிவித்தார்
மயலா ருளத்தோ டென்னென்றேன் மறித்தோர் விரலா லென்னுடைய
வியலார் வடிவிற சுட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 32
- 1804 பேர்வா ழொற்றி வாணரிவர் பேசா மெளன யோகியராய்ச்
சீர்வாழ் நமது மனையினிடைச் சேர்ந்தார் விழைவென் செப்புமென்றே
னோர்வா ழடியுங் குழலணியு மொருநல் விரலாற் சுட்டியுந்தம்
மேர்வா ழொருகை பார்க்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 33
- 1805 பெருஞ்சீ ரொற்றி வாணரிவர் பேசா மெளனம் பிடித்திங்கே
விரிஞ்சீர் தரநின் றுடன்கீழு மேலு நோக்கி விரைந்தார்யான்
வருஞ்சீ ருடையீர் மணிவார்த்தை வகுக்க வென்றேன் மார்பிடைக்கா
ழிருஞ்சீர் மணியைக் காட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 34
- 1806 வலந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர் வள்ள லிவர்தாம் மெளனமொடு
கலந்திங் கிருந்த வண்டசத்தைக் காட்டி மூன்று விரனீட்டி
நலந்தங் குறப்பின் னடுமுடக்கி நண்ணு மிந்த நகத்தொடுவா
யிலந்தங் கரத்தாற் குறிக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 35
- 1807 தேனார் பொழிலா ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மானார் கரத்தோர் நகந்தெரித்து வாளா நின்றார் நீளர்வந்
தானா ருளத்தோ டியாதென்றேன் றங்கைத் தலத்திற் றலையையடி
யேனா டுறவே காட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 36
- 1808 செச்சை யழகர் திருவொற்றித் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மெச்சு மொருகாற் கரந்தொட்டு மீண்டு மிடற்றக் கரம்வைத்தார்
பிச்ச ரடிகேள் வேண்டுவது பேசீ ரென்றேன் றமைக்காட்டி
யிச்சை யெனையுங் குறிக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 37

- 1809 மன்றார் நிலையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தா மௌனமொடு
நின்றா ரிருகை யொலியிசைத்தார் நிமிர்ந்தார் தவிசி நிலைகுறைத்தார்
நன்றா ரமுது சிறிதுமிழ்ந்தார் நடித்தா ரியாவு மையமென்றே
னின்றா மரைக்கை யேந்துகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 38
- 1810 வாரா விருந்தாய் வள்ளலிவர் வந்தார் மௌன மொடுநின்றார்
நீரா ரெங்கே யிருப்பதென்றே னீண்ட சடையைக் குறிப்பித்தா
ரூரா வைத்த தெதுவென்றே னொண்கை யோடென் னிடத்தினில்வைத்
தேரார் கரத்தாற் சுட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 39
- 1811 செங்கேழ் கங்கைச் சடையார்வாய் திறவா ராக வீண்டடைந்தா
ரெங்கே யிருந்தெங் கணைந்ததுகா ணெங்கள் பெருமா னென்றேனென்
னங்கே ழருகி னகன்றுபோ யங்கே யிறைப்போ தமர்ந்தெழுந்தே
யிங்கே நடந்து வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 40
- 1812 கொடையா ரொற்றி வாணரிவர் கூறா மௌன ராகிநின்றார்
தொடையா ரிதழி மதிச்சடையென் துரையே விழைவே துமக்கென்றே
னுடையார் துன்னற் கந்தைதனை யுற்று நோக்கி நகைசெய்தே
யிடையாக் கழுமுட் காட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 41
- 1813 பொன்னைக் கொடுத்தும் புணர்வரிய புனித ரிவரு ரொற்றியதா
முன்னைத் தவத்தா லியாங்காண முன்னே நின்றார் முகமலர்ந்து
மின்னிற் பொலியுஞ் சடையீரென் வேண்டு மென்றே னுணச்செய்யா
ளின்னச் சினங்கா ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 42
- 1814 வயலார் சோலை யெழிலொற்றி வாண ராகு மிவர்தமைநான்
செயலா ரடியர்க் கருள்வீர்நுஞ் சிரத்து முரத்துந் திகழ்கரத்தும்
வியலாய்க் கொண்ட தென்னென்றேன் விளங்கும் பிநாக மவைமூன்று
மியலாற் காண்டி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 43

- 1815 பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர் பூவுந் தியதென் விழியென்றே
னிதுவென் றறிநா மேறுகின்ற தென்றா ரேறு கின்றதுதா
னெதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோ ரெழுத்திட் டறிநீ யென்றுசொலி
யெதிர்நின் றுவந்து நகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 44
- 1816 இட்டங் களித்த தொற்றியுளீ ரீண்டிவ் வேளை யெவனென்றேன்
சுட்டுஞ் சுதனே யென்றார்நான் சுட்டி யறியச் சொலுமென்றேன்
பட்டுண் மருங்குற் பாவாய்நீ பரித்த தன்றே பாரென்றே
யெட்டுங் களிப்பா லுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 45
- 1817 பாற்றக் கணத்தா ரிவர்காட்டு ப் பள்ளித் தலைவ ரொற்றியினின்
றாற்றப் பசித்து வந்தாரா மன்ன மிடுமி னென்றுரைத்தேன்
சோற்றுக் கிளைத்தோ மாயினும்யாஞ் சொல்லுக் கிளையேங் கீழ்ப்பள்ளி
யேற்றுக் கிடந்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 46
- 1818 குருகா ரொற்றி வாணர்பலி கொள்ள வகையுண் டோவென்றே
னொருகா லெடுத்தீண் டுரையென்றா ரொருகா லெடுத்துக்காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்தே வந்தாற் காட்டு கின்றாம்வீ
ழிருகா லுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 47
- 1819 வேலை ஞாலம் புகழொற்றி விளங்குந் தேவ ரணிகின்ற
மாலை யாதென் றேனயன்மான் மாலை யகற்று மாலையென்றார்
சோலை மலரன் றேயென்றேன் சோலை யேநாந் தொடுப்பதென
வேல முறுவல் புரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 48
- 1820 உயிரு ஞறைவீர் திருவொற்றி யுடையீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன் வயிரி யலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலையிடங்கொள் செல்வ னலகாண் டெளியென்றே
யியல்கொண் முறுவல் புரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 49

- 1821 தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித் தலத்தி லமர்ந்த சாமிநாங்கை
யெண்கார் முகமாப் பொன் னென்றே னிடையிட் டறித லரிதென்றார்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன் மதிக்குங் கணைவி லன்றென்றே
யெண்கா ணகைசெய் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 50
- 1822 செய்காண் வளஞ்சூழ் மொற்றியுளீர் திருமான் முதன்முத் தேவர்கட்கு
மைகா ணீரென் றேனிதன்மே லணங்கே நீயே முடைதி யென்றார்
மெய்கா ணதுதா னென்னென்றேன் விளங்குஞ் சுட்டுப் பெயரென்றே
யெய்கா ணுறவே நகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 51
- 1823 விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர் மென்பூ விருந்தும் வன்பூவில்
வண்டு விழுந்த தென்றேனெம் மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றார்
தொண்டர்க் கருள்வீர் மிகவென்றேன் றோகாய் நாமே தொண்டனென
வெண்டங் குறவே நகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 52
- 1824 மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுளீர் மதிக்குங் கலைமேல் விழுமென்றே
னெட்டா மெழுத்தை யெடுத்ததுநா மிசைத்தே மென்றா ரெட்டாக
வுட்டா வறுமவ் வெழுத்தறிய வுரைப்பீ ரென்றே னந்தணருர்க்
கிட்டார் நாம மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 53
- 1825 ஒற்றி நகரீர் மனவசிதா னுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
பற்றி யிறுதி தொடங்கியது பயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றார்
மற்றி துணர்கி லேனென்றேன் வருந்தே லுள்ள வன்மையெலா
மெற்றி லுணர்தி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 54
- 1826 வான்றோய் பொழில்சூழ் மொற்றியுளீர் வருந்தா தணைவே னோவென்றே
னூன்றோ யுடற்கென் றார்தெரிய வுரைப்பீ ரென்றே னோவிதுதான்
சான்றோ ருமது மரபோர்ந்து தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றே
யேன்றோர் மொழிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 55

- 1827 தீது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர் செல்ல லறுப்ப தென்றென்றே
 னீது நமக்குத் தெரிந்ததென்றா ரிறையா மோவிங் கிதுவென்றே
 னோது மடியார் மனக்கங்கு லோட்டு நாமே யுணரன்றி
 யேது மிறையன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 56
- 1828 ஒண்கை மழுவோ டனலுடையீ ரொற்றி நகர்வா முத்தமர்நீர்
 வண்கை யொருமை நாதரென்றேன் வண்கைப் பன்மை நாதரென்றா
 ரெண்கண்டங்கா வதிசயங்கா ணென்றேன் பொருளன் றிவையதற்கென்
 றெண்சொன் மணிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 57
- 1829 ஒருவ ரெனவா ழொற்றியுளீ ருமக்கம் மனையுண் டோவென்றே
 னிருவ ரொருபே ருடையவர்கா ணென்றா ரென்னென்றே னெம்பேர்
 மருவு மீறற் றயலகரம் வயங்கு மிகர மானதென்றே
 யிருவு மொழிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 58
- 1830 பேரா ரொற்றி யீரும்பைப் பெற்றா ரெவரென் றேனவர்தம்
 மேரார் பெயரின் முன்பினிரண் டிரண்டா மெழுத்தா ரென்றாரென்
 னேரா யுரைப்பீ ரென்றேனீ நெஞ்ச நெகிழ்ந்தா லுரைப்பாமென்
 றேரா யுரைசெய் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 59
- 1831 தளிநான் மறையீ ரொற்றிநகர் தழைக்க வாழ்வீர் தனிஞான
 வொளி நா வரசை யைந்தெழுத்தா லுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
 களிநா வலனை யீரெழுத்தாற் கடலின் வீழ்த்தி னேமென்றே
 யெளியேற் குவப்பின் மொழிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 60
- 1832 ஓமூன் றுளத்தீ ரொற்றியுளீ ருற்றோர்க் களிப்பீ ரோவென்றேன்
 றாமூன் றென்பார்க் கயன்மூன்றுந் தருவே மென்றா ரம்மமிகத்
 தேமூன் றினநும் மொழியென்றேன் செவ்வா யுறுமூன் னகையென்றே
 யேமூன் றுறவே நகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 61

- 1833 மன்னி விளங்கு மொற்றியுளீர் மடவா ரிரக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன் முத்தா வெனலே முறையென்றா
ரென்னி லிதுதா னையமென்றே னெமக்குந் தெரியு மெனத்திருவா
யின்ன லமுத முகுக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 62
- 1834 வளஞ்சே ரொற்றி யீரெனக்கு மாலை யணிவீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழிப்பெண் பாவாய்நின் கோலமனைக்க ணாமகிழ்வா
லுளஞ்சேர்ந் தடைந்த போதேநின் னுளத்தி லணிந்தே முணரென்றே
யிளஞ்சீர் நகைசெய் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 63
- 1835 வீற்றா ரொற்றி நகரமர்ந்தீர் விளங்கு மலரே விளம்புநெடு
மாற்றா ரென்றே னிலைகாணெம் மாலை முடிமேற் பாரென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன் சடையின் முடிமே லன்றென்றே
யேற்றா தரவான் மொழிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 64
- 1836 புயப்பா லொற்றி யீரச்சம் போமோ வென்றே னாமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர் வஞ்சிப் பாவிங் குரைத்ததென்றேன்
வியப்பா நகையப் பாவெனும்பா வெண்பா கலிப்பா வுரைத்துமென்றே
யியற்பான் மொழிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 65
- 1837 தண்ணம் பொழில்சூ மொற்றியுளீர் சங்கங் கையிற்சேர்த் திடுமென்றேன்
றிண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற் சேர்த்தோ முன்னர் தெரியென்றார்
வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன் மடவா யுனது மொழிக்கென்றே
யெண்ணங் கொளநின் றுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 66
- 1838 உகஞ்சே ரொற்றி யூருடையீ ரொருமா தவரோ நீரென்றேன்
முகஞ்சேர் வடிவே விரண்டுடையாய் மும்மா தவர்நா மென்றுரைத்தார்
சுகஞ்சேர்ந் திடுநும் மொழிக்கென்றேன் றோகா யுனது மொழிக்கென்றே
யிகஞ்சேர் நயப்பா லுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 67

- 1839 ஊரா மொற்றி யீராசை யுடையே னென்றே னெமக்கலது
நேரா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய் நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்
சேரா வணமீ தென்றேன்முன் சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தாம்
யாரார் மடவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 68
- 1840 வருத்தந் தவிரீ ரொற்றியுளீர் மனத்தி லகாத முண்டென்றே
னிருத்தந் தொழுநம் மடியவரை நினைக்கின் றோரைக் காணினது
வருத்தன் பெயர்முன் னெழுத்திலக்க முற்றே மற்ற வெல்லையகன்
றிருத்த லறியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 69
- 1841 மைய லகற்றீ ரொற்றியுளீர் வாவென் றுரைப்பீ ரோவென்றேன்
செய்ய வதன்மேற் சிகரம்வைத்துச் செவ்வ னுரைத்தா லிருவாவென்
றுய்ய வுரைப்பே மென்றார்நும் முரையென் னுரையென் றேனிங்கே
யெய்யுன் னுரையை யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 70
- 1842 தாவென் றருளு மொற்றியுளீர் தமிழேன் மோக தாகமற
வாவென் றருள்வீ ரென்றேனவ் வாவின் பின்னர் வருமெழுத்தை
மேவென் றதனிற் சேர்த்ததிங்கே மேவி னன்றோ வாவென்பே
னேவென் றிடுகண் ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 71
- 1843 என்மே லருள்கூர்ந் தொற்றியுளீ ரென்னை யணைவா னினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன் பொன்மேற் பச்சை யாங்கதன்மே
லன்மேற் குழலாய் சேயதன்மே லலவ னதன்மேன் ஞாயிறஃ
தின்மே லொன்றின் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 72
- 1844 வயலா ரொற்றி மேவுபிடி வாதர் நாம மியாதென்றேன்
மயலா யிடுமிப் பெயர்ப்பின்னர் வந்த விளைய நாமமென்றார்
செயலார் கால மறிந்தென்னைச் சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துனக்கிங்
கியலா ரயலா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 73

- 1845 நாலா ரணஞ்சூ மொற்றியுளீர் நாகம் வாங்க லென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார் கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாப் புலித்தோலும் வேழத் தோலும் வல்லெமென்
றேலா வழத முகக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 74
- 1846 முடியா வளஞ்சூ மொற்றியுளீர் முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வள்ளங் கையின்முதலைக் கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடிவார் கரத்தி லென்னென்றேன் வரைந்த வதனீ றகன்றதென்றே
யிடியா நயத்தி னகைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 75
- 1847 ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநக ருடையீர் யார்க்கு முணர்வரியீ
ரென்றும் பெரியீர் நீர்வருதற் கென்ன நிமித்த மென்றேன்யான்
றுன்றும் விசும்பே காணென்றார் சூதா முமது சொல்லென்றே
னின்றுன் முலைதா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 76
- 1848 வானார் வணங்கு மொற்றியுளீர் மதிவாழ் சடையீர் மரபிடைநீர்
தானா ரென்றே னனிப்பள்ளித் தலைவ ரெனவே சாற்றினர்கா
ணானா லொற்றி யிருமென்றே னாண்டே யிருந்து வந்தனஞ்சே
யீனா தவணீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 77
- 1849 பற்று முடித்தோர் புகமொற்றிப் பதியீர் நுமது பசுவினிடைக்
கற்று முடித்த தென்னிருகைக் கன்று முழுதுங் காணென்றேன்
மற்று முடித்த மாலையொடுன் மருங்குற் கலையுங் கற்றுமுடிந்
திற்று முடித்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 78
- 1850 வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றி வாழ்வீ ரன்று வந்தெனது
மானங் கெடுத்தீ ரென்றுரைத்தேன் மாநன் றிஃதுன் மானன்றே
யூனங் கலிக்குந் தவர்விட்டா ருலக மறியுங் கேட்டறிந்தே
யீனந் தவிர்ப்பா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 79

- 1851 ஞானம் படைத்த யோகியர்வாழ் நகரா மொற்றி நலத்தீர்மா
லேனம் புடைத்தீ ரணையென்பீ ரென்னை யுவந்திப் பொழுதென்றே
ஹானந் தவிர்த்த மலர்வாயி னுள்ளே நகைசெய் திஃதுரைக்கே
மீனம் புகன்றா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 80
- 1852 கருமை யளவும் பொழிலொற்றிக் கணத்தீர் முனிவர் கலக்கமறப்
பெருமை நடத்தி னீரென்றேன் பிள்ளை நடத்தி னானென்றார்
தரும மலவீவ் விடையென்றேன் றரும விடையு முண்டென்பா
லிருமை விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 81
- 1853 ஓசிய விடுகு மிடையாரை யொற்றி யிருந்தே மயக்குகின்ற
வசியர் மிகநீ ரென்றேனெம் மகன்கா ணென்றார் வளர்காமப்
பசிய தொடையுற் றேனென்றேன் பட்ட மவிழ்த்துக் காட்டுதியே
லிசையக் காண்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 82
- 1854 கலையா ஞடையீ ரொற்றிநின்றீர் காம மளித்தீர் களித்தணைவீர்
மலையா ஞமது மணையென்றேன் மருவின் மலையா எல்லென்றார்
ரலையாண் மற்றை யவென்றே னறியி னலையா எல்லாருனை
யிலையா மணைவ தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 83
- 1855 சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித் தியாக ரேநீர் திண்மையிலோர்
சூலம் படைத்தீ ரென்னென்றேன் றோன்று முலகய்ந் திடவென்றார்
ராலங் களத்தீ ரென்றேனீ யாலம் வயிற்றா யன்றோநல்
லேலங் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 84
- 1856 ஞால நிகழும் புகழொற்றி நடத்தீர் நீர்தா னாட்டமுறும்
பால ரலவோ வென்றேனைம் பாலர் பாலைப் பருவத்திற்
சால மயல்கொண் டிடவருமோர் தனிமைப் பால ரியாமென்றே
யேல முறுவல் புரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 85

- 1857 வண்மை தருவீ ரொற்றிநகர் வாழ்வீ ரென்னை மருவீரென்
 னுண்மை யறியீ ரென்றேன்யா முணர்ந்தே யகல நின்றதென்றார்
 கண்மை யிலரோ நீரென்றேன் களமை யுடையேங் கண்மையுற
 லெண்மை நீயே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 86
- 1858 தவந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர் தனைப்போ னினைத்தென் மனையடைந்தீ
 ருவந்தென் மீதிற் றேவர்திரு வள்ளந் திரும்பிற் றோவென்றேன்
 சிவந்தங் கிடநின் னுள்ளமெம்மேற் றிரும்பிற் றதனைத் தேர்ந்தன்றே
 யிவரந்திங் கணைந்தா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 87
- 1859 ஒன்னார் புரமுன் றெரிசெய்தீ ரொற்றி யுடையீ ரும்முடைய
 பொன்னார் சடைமேல் வெள்ளெருக்கம் பூவை மிலைந்தீ ரென்னென்றே
 னின்னா ரளகத் தணங்கேநீ நெட்டி மிலைந்தா யிதிலதுகீ
 மென்னா ருலக ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 88
- 1860 கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு களித்தீ ரொற்றிக் காதலர்நீர்
 தனிமா னேந்தி யாமென்றேன் றடங்கண் மடந்தாய் நின்முகமும்
 பனிமா னேந்தி யாமென்றார் பரைமான் மருவி னீரென்றே
 னினிமான் மருவி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 89
- 1861 சிறியேன் றவமோ வெனைப்பெற்றார் செய்த தவமோ வீண்டடைந்தீ
 ரறியே னொற்றி யடிகேளிங் கடைந்த வாறென் னினைத்தென்றேன்
 பொறிநே ருனது பொற்கலையைப் பூவார் கலையாக் குறநினைத்தே
 யெறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 90
- 1862 அளிக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றி யழக ரேநீ ரணிவேணி
 வெளிக்கொண் முடிமே லணிந்ததுதான் விளியா விளம்பத் திரமென்றேன்
 விளிக்கு மிளம்பத் திரமுமுடி மேலே மிலைந்தாம் விளங்கிழைநீ
 யெளிக்கொண் டுரையே லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 91

- 1863 வாசங் கமழு மலர்ப்பூங்கா வனஞ்சூ மொற்றி மாநகரீர்
நேசங் குறிப்ப தென்னென்றே னீயோ நாமோ வரையென்றார்
தேசம் புகழ்வீர் யானென்றேன் நிகழ்தைத் திரிதித் திரியேயா
மேசங் குறிப்ப தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 92
- 1864 பேசங் கமலப் பெண்புகழும் பெண்மை யுடைய பெண்களெலாங்
கூசம் படியிப் படியொற்றிக் கோவே வந்த தென்னென்றேன்
மாசந் தரிநீ யிப்படிக்கு மயங்கும் படிக்கு மாதருனை
யேசம் படிக்கு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 93
- 1865 கொடியா லெயில்கு மொற்றியிடங் கொண்ட ரடிகள் குருவுருவாம்
படியா லடியி லிருந்தமறைப் பண்பை யுரைப்பீ ரென்றேனின்
மடியா லடியி லிருந்தமறை மாண்பை வகுத்தா யெனிலதுநா
மிடியா துரைப்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 94
- 1866 என்னே ருளத்தி னமர்ந்தீர்நல் லெழிலா ரொற்றி யிடையிருந்தீ
ரென்னே யடிகள் பலியேற்ற லேழ்மை யுடையீர் போலுமென்றே
னின்னே கடலி னிடையீத் தேழ்மை யுடையாய் போலுமென
வின்னே யங்கொண் டுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 95
- 1867 நல்லார் மதிக்கு மொற்றியுளீர் நண்ணு முயிர்க் டொறுநின்நீ
ரெல்லா மறிவீ ரென்னுடைய விச்சை யறியீர் போலுமென்றேன்
வல்லா யறிவின் மட்டொன்று மனமட் டொன்று வாய்மட்டொன்
றெல்லா மறிந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 96
- 1868 மறிநீர்ச் சடையீர் சித்தெல்லாம் வல்லீ ரொற்றி மாநகரீர்
பொறிசே ருமது புகழ்பலவிற் பொருந்துங் குணமே வேண்டுமென்றேன்
குறிநே ரெமது விற்குணத்தின் குணத்தா யதனால் வேண்டுற்றா
யெறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 97

- 1869 ஊரு ரிருப்பீ ரொற்றிவைத்தீ ரூர்தான் வேறுண் டோவென்றே
 னோரூர் வழக்கிற் கரியையிறை யுன்னி வினவு மூரொன்றோ
 பேரூர் தினையூர் பெரும்புலியூர் பிடலூர் கடலூர் முதலாக
 வேரு ரனந்த மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 98
- 1870 விழியொண் ணுதலீ ரொற்றியுளீர் வேதம் பிறவி யிலரென்றே
 மொழியு நுமைத்தான் வேயீன்ற முத்த ரெனலிங் கென்னென்றேன்
 பழியன் றணங்கே யவ்வேய்க்குப் படுமுத் தொருவித் தன்றதனா
 விழியும் பிறப்போ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 99
- 1871 விண்ணார் பொழில்கு மொற்றியுளீர் விளங்குந் தாம மிகுவாசத்
 தண்ணார் மலர்வே தனையொழிக்கத் தருதல் வேண்டு மெனக்கென்றேன்
 பண்ணார் மொழியா யுபகாரம் பண்ணாப் பகைவ ரேனுமிதை
 யெண்ணா ரெண்ணா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 100
- 1872 செம்பான் மொழியார் முன்னரெனைச் சேர்வீரென்கோ திருவொற்றி
 யம்பார் சடையீ ருமதாட லறியே னருளல் வேண்டுமென்றேன்
 வம்பார் முலையாய் காட்டுகின்றா மன்னும் பொன்னா ரம்பலத்தே
 யெம்பால் வாவென் றுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 101
- 1873 மைக்கொண் மிடற்றீ ரூரொற்றி வைத்தீ ருண்டோ மனையென்றேன்
 கைக்க ணிறைந்த தனத்தினுந்தந் கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
 துய்க்கு மடவார் விழைவரெனச் சொல்லும் வழக்கீ தறிந்திலையோ
 வெய்க்கு மிடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 102
- 1874 ஆறு முகத்தார் தமையீன்ற வைந்து முகத்தா ரிவர்தமைநான்
 மாறு முகத்தார் போலொற்றி வைத்தீர் பதியை யென்னென்றே
 னாறு மலர்ப்பூங் குழனீயோ நாமோ வைத்த துன்மொழிமன்
 றேறு மொழியன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 103

- 1875 வள்ளன் மதியோர் புகழொற்றி வள்ளா லுமது மணிச்சடையின்
வெள்ள மகண்மேற் பிள்ளைமதி விளங்க லழகீ தென்றேனின்
னுள்ள முகத்தும் பிள்ளைமதி யொளிகொண் முகத்தும் பிள்ளைமதி
யெள்ள லுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 104
- 1876 உள்ளத் தனையே போலன்ப ருவக்குந் திருவா மொற்றியுளீர்
கள்ளத் தவர்போ விவணிற்சூங் கரும மென்னீ ரின்றென்றேன்
மெள்ளக் கரவு செயவோநாம் வேட மெடுத்தோ நின்சொனினை
யெள்ளப் புரிந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 105
- 1877 அச்சை யடுக்குந் திருவொற்றி யவர்க்கோர் பிச்சை கொடுமென்றேன்
விச்சை யடுக்கும் படிநம்பான் மேவினோர்க்கிவ் வகில நடைப்
பிச்சை யெடுப்பே மலதுன்போற் பிச்சை கொடுப்பே மலவென்றே
யிச்சை யெடுப்பா யுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 106
- 1878 அள்ளற் பழனத் திருவொற்றி யழக ரிவர்தம் முகநோக்கி
வெள்ளச் சடையீ ருள்ளத்தே விருப்பே துரைத்தாற் றருவலென்றேன்
கொள்ளக் கிடையா வலர்குமுதங் கொண்ட வழதங் கொணர்ந்தின்னு
மெள்ளத் தனைதா வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 107
- 1879 விஞ்ச நெறியீ ரொற்றியுளீர் வியந்தீர் வியப்பென் னிவணென்றேன்
கஞ்ச மிரண்டு நமையங்கே கண்டு குவிந்த விரிந்திங்கே
வஞ்ச விருதா மரைமுகையை மறைக்கின் றனநின் பால்வியந்தா
மெஞ்ச லறநா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 108
- 1880 அளியா ரொற்றி யுடையாருக் கன்ன நிரம்ப விடுமென்றே
னளியார் குழலாய் பிடயன்ன மளித்தாற் போது மாங்கதுநின்
னொளியார் சிலம்பு சூழ்கமலத் துளதாற் கடகஞ் சூழ்கமலத்
தெளியார்க் கிடுநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 109

- 1881 விச்சைப் பெருமா னெனுமொற்றி விடங்கப் பெருமா னீர்முன்னம்
பிச்சைப் பெருமா னின்றமுண்ப் பிள்ளைப் பெருமா னாமென்றே
னச்சைப் பெறுநீ யம்மணப்பெண் ணாகி யிடையி லையங்கொள்
ளிச்சைப் பெரும்பெண் ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 110
- 1882 படையம் புயத்தோன் புகழொற்றிப் பதியீ ரரவப் பணிசுமந்தீர்
புடையம் புயத்தி லென்றேன்செம் பொன்னே கொடையம் புயத்தினுநன்
னடையம் புயத்துஞ் சமந்தனைநீ நானா வரவப் பணிமற்று
மிடையம் பகத்து மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 111
- 1883 கூம்பா வொற்றி யூருடையீர் கொடும்பாம் பணிந்தீ ரென்னென்றே
னோம்பா துரைக்கிற் பார்த்திடினுள் ஞன்னில் விடமேற் றுன்னிடைக்கீழ்ப்
பாம்பா வதுவே கொடும்பாம்பெம் பணிப்பாம் பதுபோற் பாம்பலவென்
றேம்பா நிற்ப விசைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 112
- 1884 புயல்கு ழொற்றி யுடையீரென் புடையென் குறித்தோ போந்ததென்றேன்
கயல்குழ் விழியாய் தனத்தவரைக் காண விரப்போ ரெதற்கென்றார்
மயல்குழ் தனமிங் கிலையென்றேன் மறையா தெதிர்வைத் திலையென்ற
லியல்கு ழறமன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 113
- 1885 நடவாழ் வொற்றி யுடையீர்நீர் நாக மணிந்த தழகென்றேன்
மடவா யதுநீர் நாகமென மதியே லயன்மான் மனனடுங்க
விடவா யுமிழும் படநாகம் வேண்டிற்காண்டி யென்றேயென்
னிடவா யருகே வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 114
- 1886 கோடா வொற்றி யுடையீர்நுங் குலந்தான் யாதோ கூறுமென்றேன்
வீடார் பிரம குலந்தேவர் வேந்தர் குலநல் வினைவசியப்
பாடார் குலமோர் சக்கரத்தான் பள்ளிக் குலமெல் லாமுடையே
மேடார் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 115

- 1887 நலமா மொற்றி யுடையீர்நீர் நல்ல வழக ரானாலுங்
குலமே துமக்கு மாலையிடக் கூடா தென்றே னின்குலம்போ
லுலகோ துறுநங் குலமொன்றோ வோரா யிரத்தெட் டுயர்குலமிங்
கிலகா நின்ற தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 116
- 1888 மதிலொற் றியினீர் நும்மனையாண் மலையின் குலநும் மைந்தருளோர்
புதல்வர்க் காணைப் பெருங்குலமோர் புதல்வர்க் கிசையம் புலிக்குலமா
மெதிரற் றருள்வீர் நுங்குலமிங் கெதுவோ வென்றேன் மனைவியருள்
ளிதுமற் றொருத்திக் கென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 117
- 1889 தேமாம் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர் திகமுந் தகரக் காற்குலத்தைப்
பூமா னிலத்தில் விழைந்துற்றீர் புதுமை யிஃதும் புகழென்றே
னாமா குலத்தி லரைக்குலத்துள் ளாணைந்தே புறமற் றரைக்குலங்கொண்
டேமாந் தனைநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 118
- 1890 அனஞ்சூ ழொற்றிப் பதியுடையீ ரகில மறிய மன்றகத்தே
மனஞ்சூழ் தகரக் கால்கொண்டீர் வனப்பா மென்றே னுலகறியத்
தனஞ்சூ ழகத்தே யணங்கேநீ தானுந் தகரத் தலைகொண்டா
யினஞ்சூ ழழகா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 119
- 1891 பங்கே ருகப்பூம் பணையொற்றிப் பதியீர் நடுவம் பரமென்னு
மங்கே யாட்டுக் காலெடுத்தீ ரழகென் றேனவ் வம்பரமே
லிங்கே யாட்டுத் தோலெடுத்தா யாமொன் றிரண்டு நீயென்றா
லெங்கே நின்சொல் லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 120
- 1892 மாணப் புகழ்சே ரொற்றியுளீர் மன்றார் தகர வித்தைதனைக்
காணற் கினிநான் செயலென்னே கருதி யுரைத்தல் வேண்டுமென்றேன்
வேணச் சறுமெல் லியலேயாம் விளம்பு மொழியவ் வித்தையுனக்
கேணப் புகலு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 121

- 1893 நல்லா ரொற்றி யுடையீர்யா னடக்கோ வெறும்பூ வணையணைய வல்லா லவணும் முடன்வருகோ வணையா தவலத் துயர்துய்க்கோ செல்லா வென்சொன் நடவாதோ திருக்கூத் தெதுவோ வெனவிடைக ளெல்லா நடவா தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 122
- 1894 ஆட்டுத் தலைவர் நீரொற்றி யழகீ ரதனாற் சிறுவிதிக்கோ ராட்டுத் தலைதந் தீரென்றே னன்றா லறவோ ரறம்புகல வாட்டுத் தலைமுன் கொண்டதனா லஃதே பின்ன ரளித்தாமென் றீட்டுத் தரமீந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 123
- 1895 ஒற்றிப் பெருமா னுமைவிழைந்தா ரூரில் வியப்பொன் றுண்டிரவிற் கொற்றக் கமலம் விரிந்தொருகீழ்க் குளத்தே குமுதங் குவிந்ததென்றேன் பொற்றைத் தனத்தீர் நுமைவிழைந்தார் புரத்தே மதியந் தேய்கின்ற தெற்றைத் தினத்து மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 124
- 1896 இடஞ்சே ரொற்றி யுடையீர்நீ ரென்ன சாதி யினரென்றேன் தடஞ்சேர் முலையாய் நாந்திறலாண் சாதி நீபெண் சாதியென்றார் விடஞ்சேர் களத்தீர் நும்மொழிதான் வியப்பா மென்றே னயப்பானின் னிடஞ்சேர் மொழிதா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 125
- 1897 உடையா ரென்பா ருமையொற்றி யுடையீர் பணந்தா னுடையீரோ நடையா யேற்கின் றீரென்றே னங்காய் நின்போ லொருபணத்தைக் கடையா ரெனக்கீழ் வைத்தருமை காட்டேம் பணிகொள் பணங்கோடி யிடையா துடையே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 126
- 1898 என்னா ருயிர்க்குப் பெருந்துணையா மெங்கள் பெருமா னீரிருக்கு நன்னா டொற்றி யன்றோதா னவில வேண்டு மென்றுரைத்தேன் முன்னா ளொற்றி யெனினுமது மொழித லழகோ தாழ்தலுயர் விந்நா னிலத்துண் டென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 127

- 1899 பெருந்தா ரணியோர் புகழொற்றிப் பெருமா னிவர்தம் முகநோக்கி
யருந்தா வழத மனையீரிங் கடுத்த பரிசே தறையுமென்றேன்
வருந்தா திங்கே யருந்தமுத மனையா ளாக வாழ்வினொடு
மிருந்தா யடைந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 128
- 1900 செம்மை வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர் திகழாக் கரித்தோ லுடுத்தீரே
யும்மை விழைந்த மடவார்க ளுடுக்கக் கலையுண் டோவென்றே
னெம்மை யறியா யொருகலையோ விரண்டோ வனந்தங் கலைமெய்யி
லிம்மை யுடையே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 129
- 1901 கற்றைச் சடையீர் திருவொற்றிக் காவ லுடையீ ரீங்கடைந்தீ
ரிற்றைப் பகலே நன்றென்றே னிற்றை யிரவே நன்றெமக்குப்
பொற்றைத் தனத்தாய் கையமுதம் பொழியா தலர்வாய்ப் புத்தமுத
மிற்றைக் களித்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 130
- 1902 கற்றீ ரொற்றீர் முன்பொருவான் காட்டிற் கவர்ந்தோர் நாட்டில்வளை
வீற்றீ ரின்றென் வளைகொண்டீர் விற்கத் துணிந்தீ ரோவென்றேன்
மற்றீர்ங் குழலாய் நீயெம்மோர் மனையின் வளையைக் கவர்ந்துகளத்
திறநீ தணிந்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 131
- 1903 உடுக்கும் புகழா ரொற்றியுளா ருடைதா வென்றார் திகையெட்டு
முடுக்கும் பெரியீ ரெதுகண்டோ வுரைத்தீ ரென்றேன் நிகைமுழுது
முடுக்கும் பெரிய வரைச்சிறிய வொருமுன் றாணை யான்மூடி
யெடுக்குந் திறங்கண் டென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 132
- 1904 காவா யொற்றிப் பதியுடையீர் கல்லா னைக்குக் கரும்பன்று
தேவாய் மதுரை யிடத்தளித்த சித்த ரலவோ நீரென்றேன்
பாவா யிருகல் லாணைக்குப் பரிவிற் கரும்பிங் கிரண்டொருநீ
யீவா யிதுசித் தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 133

- 1905 ஊட்டுந் திருவா மொற்றியுளீ ருயிரை யுடலாஞ் செப்பிடைவைத்
தாட்டுந் திறத்தீர் நீரென்றே னணங்கே யிருசெப் பிடையாட்டுந்
தீட்டும் புகழன் றியுமுலகைச் சிறிதோர் செப்பி லாட்டுகின்றா
யீட்டுந் திறத்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 134
- 1906 கந்த வனஞ்சூ மொற்றியுளீர் கண்மூன் றுடையீர் வியப்பென்றேன்
வந்த வெமைத்தான் பிரிபோது மற்றை யவரைக் காண்போதுஞ்
சந்த மிகுங்கண் ணிருமூன்றுந் தகுநான் கொன்றுந் தானடைந்தா
யிந்த வியப்பென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 135
- 1907 ஆழி விடையீர் திருவொற்றி யமர்ந்தீ ரிருவர்க் ககமகிழ்வான்
வீழி யதனிற் படிக்காச வேண்டி யளித்தீ ராமென்றேன்
வீழி யதனிற் படிக்காச வேண்டா தளித்தா யளவொன்றை
யேழி லகற்றி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 136
- 1908 உற்ற விடத்தே பெருந்துணையா மொற்றிப் பெருமா னும்புகழைக்
கற்ற விடத்தே முக்கனியுங் கரும்பு மமுதுங் கயவாவோ
மற்ற விடச்சீ ரென்னென்றேன் மற்றை யுபய விடமுமுத
லெற்ற விடமே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 137
- 1909 யான்செய் தவத்தின் பெரும்பயனே யென்னா ரமுதே யென்றுணையே
வான்செ யரசே திருவொற்றி வள்ளால் வந்த தென்னென்றேன்
மான்செய் விழிப்பெண் ணேநீயான் வடிவா னதுகேட் டுள்ளம்வியந்
தேன்கண் டிடவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 138
- 1910 கருணைக் கடலே யென்னிரண்டு கண்ணே முக்கட் கரும்பேசெவ்
வருணப் பொருப்பே வளரொற்றி வள்ளன் மணியே மகிழ்ந்தணையத்
தருணப் பருவ மிஃதென்றேன் றவிரன் றெனக்காட் டியதுன்ற
னிருணச் சளக மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 139

- 1911 காவிக் களங்கொள் கனியேயென் கண்ணுண் மணியே யணியேயென்
 னாவித் துணையே திருவொற்றி யரசே யடைந்த தென்னென்றேன்
 பூவிற் பொலியுங் குழலாய்நீ பொன்னி னுயர்ந்தா யெனக்கேட்டுன்
 னீவைக் கருதி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 140
- 1912 கண்ணும் மனமுங் களிக்குமெழிற் கண்மூன் றுடையீர் கலையுடையீர்
 நண்ணுந் திருவா மொற்றியுளீர் நடஞ்செய் வல்லீர் நீரென்றேன்
 வண்ண முடையாய் நின்றனைப்போன் மலர்வாய் நடஞ்செய் வல்லோமோ
 வெண்ண வியப்பா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 141
- 1913 தாங்கும் விடைமே லழகீரென் றன்னைக் கலந்துந் திருவொற்றி
 யோங்குந் தளியி லொளித்தீர்நீ ரொளிப்பில் வல்ல ராமென்றேன்
 வாங்கு நுதலாய் நீயுமெனை மருவிக் கலந்து மலர்த்தளியி
 லீங்கின் றொளித்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 142
- 1914 அம்மை யடுத்த திருமேனி யழகீ ரொற்றி யணிநகர்
 ரும்மை யடுத்தோர் மிகவாட்ட முறுத லழகோ வென்றுரைத்தேன்
 நம்மை யடுத்தாய் நமையடுத்தோர் நம்போ லுறுவ ரன்றெனிலே
 தெம்மை யடுத்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 143
- 1915 உண்கண் மகிழ்வா லளிமிழற்று மொற்றி நகரீ ரொருமூன்று
 கண்க ளுடையீ ரென்காதல் கண்டு மிரங்கீ ரென்னென்றேன்
 பண்கொண் மொழியாய் நின்காதல் பன்னாண் சுவைசெய் பழம்போலு
 மெண்கொண் டிருந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 144
- 1916 வணங்கே ழிலங்குஞ் செஞ்சுடையீர் வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரீர்
 குணங்கேழ் மிடற்றோர் பாலிருளைக் கொண்டீர் கொள்கை யென்னென்றே
 னணங்கே யொருபா லன்றிநின்போ லைம்பா லிருள்கொண் டிடச்சற்று
 மிணங்கே மிணங்கே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 145

- 1917 கரும்பி லினியீ ரென்னிரண்டு கண்க ளனையீர் கறைமிடற்றீர் பெரும்பை யணியீர் திருவொற்றிப் பெரியீ ரெதுநும் பெயரென்றே னரும்பண் முலையாய் பிறர்கேட்க வறைந்தா லளிப்பீ ரெனச்சூழ்வ ரிரும்பொ னிலையே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 146
- 1918 நிலையைத் தவறார் தொழுமொற்றி நிமலப் பெருமாளீர்முன்ன மலையைச் சிலையாக் கொண்டீர்நும் மாவல் லபமற் புதமென்றேன் வலையைத் தறியாச் சிறுவர்களு மலையைச் சிலையாக் கொள்வர்களீ திலையற் புதந்தா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 147
- 1919 உதயச் சுடரே யனையீர்நல் லொற்றி யுடையீ ரென்னுடைய விதயத் தமர்ந்தீ ரென்னேயென் னெண்ண மறியீ ரோவென்றேன் சுதையிற் றிகழ்வா யறிந்தன்றோ துறந்து வெளிப்பட் டெதிரடைந்தா மிதையற் றறிநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 148
- 1920 புரக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றிப் புனித ரேநீர் போர்க்களிறறை யுரக்குங் கலக்கம் பெறவுரித்தீ ருள்ளத் திரக்க மென்னென்றேன் கரக்கு மிடையாய் நீகளிறறின் கன்றைக் கலக்கம் புரிந்தனைநின் னிரக்க மிதுவோ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 149
- 1921 பதங்கூ றொற்றிப் பதியீர்நீர் பசுவி லேறும் பரிசுதுதான் விதங்கூ றறத்தின் விதிதானோ விலக்கோ விளம்பல் வேண்டுமென்றே னிதங்கூ றிடுநற் பசுங் கன்றை நீயுமேறி யிடுகின்றா யிதங்கூ றிடுக வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 150
- 1922 யோக முடையார் புகழொற்றி யூரிற் பரம யோகியராந் தாக முடையா ரிவர்தமக்குத் தண்ணீர் தரநின் றனையழைத்தேன் போக முடையாய் புறத்தண்ணீர் புரிந்து விரும்பா மகத்தண்ணீ ரீக மகிழ்வி னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 151

- 1923 வளநீ ரொற்றி வாணரிவர் வந்தார் நின்றார் மாதேநா
முளநீர்த் தாக மாற்றுறுநீ ருதவ வேண்டு மென்றார்நான்
குளநீ ரொன்றே யுளதென்றேன் கொள்ளே மிடைமேற் கொளுமிந்த
விளநீர் தருக வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 152
- 1924 மெய்நீ ரொற்றி வாணரிவர் வெம்மை யுளநீர் வேண்டுமென்றா
ரநீ ரிலைநீர் தண்ணீர்தா னருந்தி லாகா தோவென்றேன்
முநீர் தனையை யனையீரீம் முதுநீ ருண்டு தலைக்கேறிற்
றிநீர் காண்டி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 153
- 1925 சீலஞ் சேர்ந்த வொற்றியுளீர் சிறிதாம் பஞ்ச காலத்துங்
கோலஞ் சார்ந்து பிச்சைகொளக் குறித்து வருவீ ரென்னென்றேன்
காலம் போகும் வார்த்தைநிற்குங் கண்டா யிதுசொற் கடனாமோ
வேலங் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 154
- 1926 ஊற்றார் சடையீ ரொற்றியுளீ ரூரு ரிரக்கத் துணிவுற்றீர்
நீற்றால் விளங்குந் திருமேனி நேர்ந்திங் கிளைத்தீர் நீரென்றேன்
சோற்றா லிளைத்தே மன்றுமது சொல்லா லிளைத்தே மின்றினிநா
மேற்றா லிகழ்வே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 155
- 1927 நீரை விழுங்குஞ் சடையுடையீ ருளது நுமக்கு நீரூருந்
தேரை விழுங்கும் பசுவென்றேன் செறிநின் கலைக்கு ளொன்றுளது
காரை விழுங்கு மெமதுபசுக் கன்றின் றேரை நீர்த்தேரை
யீர் விழுங்கு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 156
- 1928 பொன்னேர் மணிமன் றுடையீர்நீர் புரிந்த தெதுவெம் புடையென்றே
னின்னே யுரைத்தற் கஞ்சுதுமென் றாரென் னென்றே னியம்புதுமேன்
மின்னே நினைது நடைப்பகையா மிருகம் பறவை தமைக்குறிக்கு
மென்னே யுரைப்ப தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 157

- 1929 அடையார் புரஞ்செற் றம்பலத்தே யாடு மழகீ ரெண்பதிற்றுக்
கடையா முடலின் றலைகொண்டீர் கரமொன் றினிலற் புதமென்றே
னுடையாத் தலைமேற் றலையாக வன்கை யீரைஞ் ஞாறுகொண்ட
திடையா வளைக்கே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 158
- 1930 தேவர்க் கரிய வானந்தத் திருத்தாண் டவஞ்செய் பெருமாளீர்
மேவக் குகு குகுவுணி வேணி யுடையீ ராமென்றேன்
தாவக் குகு குகுக்குத் தாமே யைந்து விளங்கவணி
யேவற் குணத்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 159
- 1931 கொன்றைச் சடையீர் கொடுங்கோளூர் குறித்தீர் வருதற் கஞ்சுவல்யா
னொன்றப் பெருங்கோ ளென்மீது முரைப்பா ருண்டென் றுணர்ந்தென்றேன்
நன்றப் படியேற் கோளிலியா நகரு முடையே நங்காய்நீ
யின்றச் சுறலென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 160
- 1932 புரியுஞ் சடையீ ரமர்ந்திடுமூர் புலியு ரெனிலெம் போல்வார்க்கு
முரியும் புலித்தோ லுடையீர்போ லுறுதற் கியலு மோவென்றேன்
றிரியும் புலியு ரன்றுநின் போற் றெரிவை யரைக்கண் டிடிற்பயந்தே
யிரியும் புலியு ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 161
- 1933 தெவ்வூர் பொடிக்குஞ் சிறுநகையித் தேவர் தமைநா னீரிருத்த
லெவ்வூ ரென்றே னகைத்தணங்கே யேமூர் நாலா ரென்றார்பின்
னவ்வூர்த் தொகையி னிருத்தலரி தாமென் றேன்மற் றதிலொவ்வூ
ரிவ்வூ ரெடுத்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 162
- 1934 மணங்கொ ளிதழிச் சடையீர்நீர் வாழும் பதியா தென்றேனின்
குணங்கொண் மொழிகேட் டோரளவு குறைந்த குயிலாம் பதியென்றா
ரணங்கின் மறையூ ராமென்றே னஃதன் றருளோத் தூரிஃது
மிணங்க வுடையே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 163

1935 ஆற்றுச் சடையா ரிவர்பலியென் றடைந்தார் நுமதூ ரியாதென்றேன்
சோற்றுத் துறையென் றார்நுமக்குச் சோற்றுக் கருப்பேன் சொல்லுமென்றேன்
றோற்றுத் திரிவே மன்றுநின்போற் சொல்லுங் கருப்பென் றுலகியம்ப
வேற்றுத் திரியே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

164

1936 ஓங்குஞ் சடையீர் நெல்வாயி லுடையே மென்றீ ருடையீரேற்
றாங்கும் புகழ்நும் மிடைச்சிறுமை சார்ந்த தெவனீர் சாற்றுமென்றே
னேங்கும் படிநும் மிடைச்சிறுமை யெய்திற் றலதீண் டெமக்கின்றா
லீங்குங் காண்டி ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

165

திருச்சிற்றம்பலம்

99. கண் நிறைந்த கணவன்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1937 மைய லழகீ ரூரொற்றி வைத்தீ ருளவோ மனையென்றேன்
கையி னிறைந்த தனத்தினுந்தங் கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
மெய்யின் விழைவா ரொருமனையோ விளம்பின் மனையும் மிகப்பலவாம்
எய்யி லிடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.⁴³

1

திருச்சிற்றம்பலம்

43. ஆ.பா. இதனைத் தனிப்பாசுரப் பகுதியில் சேர்த்திருக்கிறார். 'இது ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் சிற்சில கொண்ட ஒரு சுவடியில் 2-ஆம் திருமுறை உள்ளப் பஞ்சகத்தில் "பிறவாநெறியது" என்ற பாடலை அடுத்து ஓர் தனிப்பாசுரமாகச் சுவாமிகளால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது' என்பது ஆ. பா. குறிப்பு. பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை திரட்டிய ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற்பதிப்பில் (1892) ஆறாந் திருமுறையில் பல்வகையதனிப் பாடல்கள் என்ற தொகுப்பில் இங்கிதமாலையின் தொடர்ச்சி என்ற தலைப்புடன் இது முதன்முதலாக அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. ச.மு.க. பதிப்பில் இது இங்கிதமாலை யுடனேயே 166ஆம் பாவாகச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

100. இராமநாம சங்கீர்த்தனம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1938 காராய வண்ண மணிவண்ண கண்ண கனசங்கு சக்ர தரநீள்
சீராய தூய மலர்வாய நேய ஸ்ரீராம ராம வெனவே
தாராய வாழ்வு தருநெஞ்ச சூழ்க தாமோத ராய நமவோம்
நாராய ணாய நமவாம னாய நமகேச வாய நமவே.

1

திருச்சிற்றம்பலம்

101. இராமநாமப் பதிகம்⁴⁴

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

44. கொந்தழர் ஸ்ரீநிவாச வரதாசாரிய சுவாமிகள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அருளிச் செய்தது.

- 1939 திருமகள்எம் பெருமாட்டி மகிழும் வண்ணச்
செழுங்கணியே கொழும்பாகே தேனே தெய்வத்
தருமகனைக் காத்தருளக் கரத்தே வென்றித்
தனுளடுத்த ஒருமுதலே தருமப் பேறே
இருமையும்என் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமத்
தென்அரசே என்அமுதே என்தா யேநின்
மருமலர்ப்பொன் அடிவழுத்தும் சிறியேன் அந்தோ
மனந்தளர்ந்தேன் அறிந்தும்அருள் வழங்கி லாயே. 1
- 1940 கலைக்கடலே கருணைநெடுங் கடலே கானங்
கடந்ததடங் கடலேஎன் கருத்தே ஞான
மலைக்கண்எழுஞ் சுடரேவான் சுடரே அன்பர்
மனத்தொளிரும் சுயஞ்சுடரே மணியே வானோர்
தலைக்கண்உறு மகுடசிகா மணியே வாய்மைத்
தசரதன்தன் குலமணியே தமிழேன் உள்ள
நிலைக்கண்உறும் ஸ்ரீராம வள்ள லேஎன்
நிலைஅறிந்தும் அருளஇன்னும் நினைந்தி லாயே. 2
- 1941 மண்ணாளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்
மற்றவர்போல் பற்றடைந்து மாள வேண்டேன்
விண்ணாளா நின்றஒரு மேன்மை வேண்டேன்
வித்தகநின் திருவருளே வேண்டி நின்றேன்
புண்ணாளா நின்றமன முடையேன் செய்த
பொய்அனைத்தும் திருவுளத்தே பொறுப்பாய் அன்றிக்
கண்ணாளா சுடர்க்கமலக் கண்ணா என்னைக்
கைவிடில்என் செய்வேனே கடைய னேனே. 3

- 1942 தெவ்வினையார் அரக்கர்குலம் செற்ற வெற்றிச்
 சிங்கமே எங்கன்குல தெய்வ மேயோ
 வெவ்வினைதீர்த் தருள்கின்ற ராம நாம
 வியன்சுடரே இவ்வுலக விடயக் காட்டில்
 இவ்வினையேன் அகப்பட்டேன் புலனாம் கள்வர்க்
 கிலக்கானேன் துணைஒன்றும் இல்லேன் அந்தோ
 செய்வினைஒன் றறியேன்இங் கென்னை எந்தாய்
 திருவுளத்தில் சேர்த்திலையேல் செய்வ தென்னே. 4
- 1943 வான்வண்ணக் கருமுகிலே மழையே நீல
 மணிவண்ணக் கொழுஞ்சுடரே மருந்தே வானத்
 தேன்வண்ணச் செழுஞ்சுவையே ராம நாமத்
 தெய்வமே நிற்புகழைத் தெளிந்தே ஓதா
 ஊன்வண்ணப் புலைவாயார் இடத்தே சென்றாங்
 குழைக்கின்றேன் செய்வகைஒன் றுணரேன் அந்தோ
 கான்வண்ணக் குடும்பத்திற் கிலக்கா என்னைக்
 காட்டினையே என்னேநின் கருணை ஈதோ. 5
- 1944 பொன்னுடையார் வாயிலில்போய் வீணே காலம்
 போக்குகின்றேன் இவ்வுலகப் புணர்ப்பை வேண்டி
 என்னுடையாய் நின்னடியை மறந்தேன் அந்தோ
 என்செய்கேன் என்செய்கேன் ஏழை யேன்நான்
 பின்னுடையேன் பிழைஉடையேன் அல்லால் உன்றன்
 பேரருளும் உடையேனோ பிறந்தேன் வாளா
 உன்னுடைய திருவுளத்தென் நினைதி யோஎன்
 ஒருமுதல்வா ஸ்ரீராமா உணர்கி லேனே. 6
- 1945 அறம்பழுக்கும் தருவேஎன் குருவே என்றன்
 ஆருயிருக் கொருதுணையே அரசே பூவை
 நிறம்பழுக்க அழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
 நெடுங்கடலுக் கணையளித்த நிலையே வெய்ய
 மறம்பழுக்கும் இலங்கைஇரா வணனைப் பண்டோர்
 வாளினாற் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
 திறம்பழுக்கும் ஸ்ரீராம வள்ள லேநின்
 திருவருளே அன்றிமற்றோர் செயலி லேனே. 7

- 1946 கல்லாய வன்மனத்தர் தம்பால் சென்றே
கண்கலக்கங் கொள்கின்றேன் கவலை வாழ்வை
எல்லாம்உள் இருந்தறிந்தாய் அன்றோ சற்றும்
இரங்கிலைஎம் பெருமானே என்னே என்னே
பொல்லாத வெவ்வினையேன் எனினும் என்னைப்
புண்ணியனே புரப்பதருட் புகழ்ச்சி அன்றோ
அல்ஆர்ந்த துயர்க்கடல்நின் றெடுத்தி டாயேல்
ஆற்றேன்நான் பழிநின்பால் ஆக்கு வேனே. 8
- 1947 மையான நெஞ்சகத்தோர் வாயில் சார்ந்தே
மனம்தளர்ந்தேன் வருந்துகின்ற வருத்தம் எல்லாம்
ஐயாஎன் உளத்தமர்ந்தாய் நீதான் சற்றும்
அறியாயோ அறியாயேல் அறிவா ர்யாரே
பொய்யான தன்மையினேன் எனினும் என்னைப்
புறம்விடுத்தல் அழகேயோ பொருளா எண்ணி
மெய்யாஎன் றனைஅந்நாள் ஆண்டாய் இந்நாள்
வெறுத்தனையேல் எங்கேயான் மேவு வேனே. 9
- 1948 கூறுவதோர் குணமில்லாக் கொடிதாம் செல்வக்
குருட்டறிவோர் இடைப்படும்என் குறைகள் எல்லாம்
ஆறுவதோர் வழிகாணேன் அந்தோ அந்தோ
அவலமெனும் கருங்கடலில் அழுந்து கின்றேன்
ஏறுவதோர் வகைஅறியேன் எந்தாய் எந்தாய்
ஏற்றுகின்றோர் நினைஅன்றி இல்லேன் என்னைச்
சீறுவதோ இரங்குவதோ யாதோ உன்றன்
திருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறிய னேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

102. வீரராகவர் போற்றிப் பஞ்சகம்

திருஎவ்வுரூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1949 தண்ணமர் மதிபோல் சாந்தந் தழைத்தசத் துவனே போற்றி
வண்ணமா மணியே போற்றி மணிவண்ணத் தேவா போற்றி
அண்ணலே எவ்வு ரூரில் அமர்ந்தருள் ஆதி போற்றி
விண்ணவர் முதல்வா போற்றி வீரரா கவனே போற்றி. 1
- 1950 பாண்டவர் தூத னாகப் பலித்தருள் பரனே போற்றி
நீண்டவன் என்ன வேதம் நிகழ்த்துமா நிதியே போற்றி
தூண்டலில் லாமல் ஓங்குஞ் ஜோதிநல் விளக்கே போற்றி
வேண்டவர் எவ்வு ரூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 2
- 1951 மேதினி புரக்கும் வேந்தர் வீறெலாம் நினதே போற்றி
கோதிலா மனத்தே நின்று குலாவிய கோவே போற்றி
ஓதிய எவ்வு ரூரில் உறைந்தருள் புரிவாய் போற்றி
வேதியன் தன்னை ஈன்ற வீரரா கவனே போற்றி. 3
- 1952 இளங்கொடி தனைக்கொண் டேகும் இராவணன் தனைய ழித்தே
களங்கமில் விபீட ணர்க்குக் கனவர சளித்தாய் போற்றி
துளங்குமா தவத்தோர் உற்ற துயரெலாம் தவிர்த்தாய் போற்றி
விளங்குநல் எவ்வு ரூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 4
- 1953 அற்புதத் திருவை மார்பில் அணைத்தபே ரழகா போற்றி
பொற்புறு திகிரி சங்கு பொருந்துகைப் புனிதா போற்றி
வற்புறு பிணிதீர்த் தென்னை மகிழ்வித்த வரதா போற்றி
வெற்புயர் எவ்வு ரூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 5

திருச்சிற்றம்பலம்

103. இரேணுகை பஞ்சகம்
சென்னை ஏழுகிணறு⁴⁵
எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

45. அன்பர் ஒருவரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க அருளிச் செய்தது.

- 1954 சீர்வளர் மதியும் திருவளர் வாழ்க்கைச் செல்வமும் கல்வியும் பொறையும்
பார்வளர் திறனும் பயன்வளர் பரிசும் பத்தியும் எனக்கருள் பரிந்தே
வார்வளர் தனத்தாய் மருவளர் குழலாய் மணிவளர் அணிமலர் முகத்தாய்
ஏர்வளர் குணத்தாய் இசைதுலுக் காணத் திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 1
- 1955 உவந்தொரு காசும் உதவிடாக் கொடிய உலுத்தர்தம் கடைதொறும்ஓடி
அவந்தனில் அலையா வகைஎனக் குந்தன் அகமலர்ந் தருளுதல் வேண்டும்
நவந்தரு மதிய நிவந்தபூங் கொடியே நலந்தரு நசைமணிக் கோவை
இவந்தொளிர் பசுந்தோள் இசைதுலுக் காணத் திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 2
- 1956 விருந்தினர் தம்மை உபசரித் திடவும் விரவுறும் உறவினர் மகிழ்த்
திருந்திய மனத்தால் நன்றிசெய் திடவும் சிறியனேற் கருளுதல் வேண்டும்
வருந்திவந் தடைந்தோர்க் கருள்செயும் கருணை வாரியே வடிவுறு மயிலே
இருந்திசை புகழும் இசைதுலுக் காணத் திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 3
- 1957 புண்ணியம் புரியும் புனிதர்தம் சார்பும் புத்திரர் மனைவியே முதலாய்
நண்ணிய குடும்ப நலம்பெறப் புரியும் நன்கும் எனக்கருள் புரிவாய்
விண்ணிய கதிரின் ஒளிசெயும் இழையாய் விளங்கருள் ஒழுகிய விழியாய்
எண்ணிய அடியர்க் கிசைதுலுக் காணத் திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 4
- 1958 மனமெலி யாமல் பிணியடை யாமல் வஞ்சகர் தமைமரு வாமல்
சினநிலை யாமல் உடல்சலி யாமல் சிறியனேன் உறமகிழ்ந் தருள்வாய்
அனமகிழ் நடையாய் அணிதுடி இடையாய் அழகுசெய் காஞ்சன உடையாய்
இனமகிழ் சென்னை இசைதுலுக் காணத் திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாம் திருமுறை முற்றிற்று.

மூன்றாம் திருமுறை

1. திருவடிப் புகழ்ச்சி

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1959 இன்றுவரு மோநாளைக் கேவருமோ அல்லதுமற்
றென்றுவரு மோஅறியேன் எங்கோவே - துன்றுமல
வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
சும்மா இருக்கும் சுகம்.

1

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்⁴⁶

திருச்சிற்றம்பலம்

46. தொ. வே. முதற் பதிப்பு முதல் இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதிப்புகள் அனைத்திலும் நூற்றிருபத்தெட்டு அடியான் மிகுந்து வந்த கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் எனக்குறிக்கப்பெற்றிருப்பது பிழை.

- 1960 **பரசிவம்**சின்மயம் பூரணம் சிவபோக பாக்கியம் பரமநிதியம்
பரசுகம் தன்மயம் சச்சிதா னந்தமெய்ப் பரமவே காந்தநிலயம்
பரமஞா னம்பரம சத்துவம் கத்துவம் பரமகை வல்யநிமலம்
பரமதத் துவநிரதி சயநிட்க ளம்பூத பௌதிகா தாரநிபுணம்
பவபந்த நிக்ரக வினோதச களம்சிற் பரம்பரா னந்தசொருபம்
பரிசயா தீதம்சு யம்சதோ தயம்வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம்
படனவே தாந்தாந்த மாகமாந் தாந்தநிரு பாதிகம் பரமசாந்தம்
பரநாத தத்துவாந் தம்சகச தரிசனம் பகிரங்க மந்தரங்கம்
பரவியோ மம்பரம ஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்தமசலம்
பரமலோ காதிக்க நித்தியசாம் பிராச்சியம் பரபதம் பரமசூக்ஷ்மம்
பராபர மநாமய நிராதர மகோசரம் பரமதந் திரம்விசித்ரம்
பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடணம் பரசுகோ தயமசூடியம்
பரிபவ விமோசனம் குணரகிதம் விசுவம்ப தித்துவ பரோபரீணம்
பஞ்சகிர்த் தியசுத்த கர்த்தத்து வம்தற்ப ரம்சிதம் பரவிலாசம்
பகர்சுபா வம்புனித மதுலமது லிதமம்ப ராம்பர நிராலம்பனம்
பரவுசா சூடாக்கார நிரவய வங்கற்ப னாதீத நிருவிகாரம்

பரதூரிய வநுபவம் குருதூரிய பதமம் பகம்பகா தீதவிமலம்
 பரமகரு ணாம்பரம் தற்பதம் கனசொற் பதாதீத மின்பவடிவம்
 பரோக்ஷுரூ ணாதீதம் அபரோக்ஷ ஞானானு பவவிலாசப் பிரகாசம்
 பாவனா தீதங்கு ணாதீதம் உபசாந்த பதமகா மௌனரூபம்
 பரமபோ தம்போத ரகிதசகி தம்சம்ப வாத்தீத மப்பிரமேயம்
 பகரனந் தானந்தம் அமலமுசி தம்சிற் ப தம்சதா னந்தசாரம்
 பரையாதி கிரணாங்க சாங்கசௌ பாங்கவிம் பாகார நிருவிகற்பம்
 பரசுகா ரம்பம்ப ரம்பிரம வித்தம்ப ரானந்த புரணபோகம்
 பரிமிதா தீதம்ப ரோதயம் பரகிதம் பரபரீணம் பராந்தம்
 பரமாற்பு தம்பரம சேதனம் பசுபாச பாவனம் பரமமோக்ஷம்
 பரமானு குணநவா தீதம்சி தாகாச பாஸ்கரம் பரமபோகம்
 பரிபாக வேதன வரோதயா னந்தபத பாலனம் பரமயோகம்
 பரமசாத் தியவதீ தானந்த போக்கியம் பரிகதம் பரிவேத்தியம்
 பரகேவ லாத்விதா னந்தானு பவசத்த பாதாக்ர சுத்தபலிதம்
 பரமசுத் தாத்விதா னந்தவனு பூதிகம் பரிபூத சிற்குணாந்தம்
 பரமசித் தாந்தநிக மாந்தசம ரசசுத்த பரமானு வவிலாசம்
தரமிகும் சர்வசா திட்டான சத்தியம் சர்வவா னந்தபோகம்
 சார்ந்தசர் வாதார சர்வமங் களசர்வ சத்திதர மென்றளவிலாச்
 சகுணநிர்க் குணமுறு சலக்ஷண விலக்ஷணத் தன்மைபல வாகநாடித்
 தம்மைநிகர் மறையெலா மின்னுமள விடநின்ற சங்கர னநாதியதி
 சாமகீ தப்பிரியன் மணிகண்ட சீகண்ட சசிகண்ட சாமகண்ட
 சயசய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய சடாமகுடன் மதனதகனன்
 சந்திரசே கரனிடப வாகனன் கங்கா தரன்குல பாணியிறைவன்
 தனிமுத லுமாபதி புராந்தகன் பசுபதி சயம்புமா தேவனமலன்
 தாண்டவன் தலைமாலை பூண்டவன் தொழுமன்பர் தங்களுக்கருளாண்டவன்
 தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடதிசைச் சைலமெனு மொருவில்வன்
 தக்ஷிணா மூர்த்தியருண் மூர்த்திபுண் ணியமூர்த்தி தகுமட்ட மூர்த்தியானோன்
 தலைமைபெறு கணநாய கன்குழக னழகன்மெய்ச் சாமிநந் தேவதேவன்
 சம்புவே தண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான் தாணுமுக் கண்களுடையான்
 சதுரன் கடாசல வுரிப்போர்வை யான்செந் தழற்கரத் தேந்திநின்றோன்
 சர்வகா ரணன்விறற் காலகா லன்சர்வ சம்பிரமன் சர்வேச்சுரன்
 தகைகொள்பர மேச்சுரன் சிவபிரா னெம்பிரான் தம்பிரான் செம்பொற்பதம்
 தகவுபெறு நிட்டுபேத நிட்டுகம்ப மாம்பரா சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
 தக்கநிட் காடினய சம்பவேத நாங்கசிற் சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
 சாற்றரிய விச்சைஞா னங்கிரியை யென்னுமுச் சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
 தடையிலா நிர்விடய சிற்குண சிவாநந்த சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
 தகுவிந்தை மோகினியை மாணையசை விக்ஞமொரு சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
 தாழ்விலீ சானமுதன் மூர்த்திவரை யைஞ்சத்தி தஞ்சத்தி யாம்பொற்பதம்
 சவிகற்ப நிருவிகற் பம்பெறு மனந்தமா சத்திசத் தாம்பொற்பதம்
 தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட் சத்தியுரு வாம்பொற்பதம்
 தவாதசாந் தப்பதந் துவாதசாந் தப்பதந் தருமிணை மலர்ப்பூம்பதம்
 சகலர்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலரிதய சாக்ஷியா கியபூம்பதம்
 தணிவிலா அணுபக்ஷ சம்புபக்ஷங்களிற் சமரச முறும்பூம்பதம்
 தருபரஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய தமக்குருயி ராம்பூம்பதம்
 சரவசர வபரிமித விவிதவான் மப்பகுதி தாங்குந் திருப்பூம்பதம்
 தண்டபிண் டாண்டவகி லாண்டபிர மாண்டந் தடிக்கவரு ளும்பூம்பதம்

தத்வதாத் விகசகசி ருட்டிதிதி சங்கார சகலகர்த் துருபூம்பதம்
 சகசமல விருளகல நின்மலச யம்ப்ரகா சங்குலவு நற்பூம்பதம்
மரபுறு மதாதீத வெளிநடுவி லானந்த மாநடன மிடுபூம்பதம்
 மன்னும்வினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்கமா மாயையை மிதிக்கும்பதம்
 மலிபிறவி மறலியி னமுந்துமுயிர் தமையருளின் மருவறவெடுக்கும்பதம்
 வளரூர்த்த வீரதாண் டவமுதற் பஞ்சக மகிழ்ந்திட வியற்றும்பதம்
 வல்லமுய லகன்மீதி னூன்றிய திருப்பதம் வளந்தரத் தூக்கும்பதம்
 வல்வினையெ லாந்தவிர்த் தழியாத சுத்தநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
 மறைதுதிக் கும்பதம் மறைச்சிலம் பொளிர்பதம் மறைப்பாது கைச்செம்பதம்
 மறைமுடி மணிப்பதம் மறைக்குமெட் டாப்பதம் மறைப்பரி யுகைக்கும்பதம்
 மறையவ னுளங்கொண்ட பதமமித கோடியா மறையவர் சிரஞ்சூழ்பதம்
 மறையவன் சிரசிகா மணியெனும் பதம்மலர்கொண் மறையவன் வாழ்த்தும்பதம்
 மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற வதிகார வாழ்வையீந் தருளும்பதம்
 மறையவன் கனவினுங் காணாத பதமந்த மறையவன் பரவும்பதம்
 மால்விடை யிவர்ந்திடு மலர்ப்பதந் தெய்வநெடு மாலருச் சிக்கும்பதம்
 மால்பரவி நாடொறும் வணங்குபத மிக்கதிரு மால்விழியி லங்கும்பதம்
 மால்தேட நின்றபத மோரனந் தங்கோடி மாற்றலை யலங்கற்பதம்
 மான்முடிப் பதநெடிய மாலுளப் பதமந்த மாலுமறி வரிதாம்பதம்
 மால்கொளவ தாரங்கள் பத்தினும் வழிபட்டு வாய்மைபெற நிற்கும்பதம்
 மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின் வதிந்திட வளிக்கும்பதம்
 வரையறு முருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி வயவருத் திரர்கூழ்பதம்
 வாய்ந்திடு முருத்திரற் கியல்கொண்முத் தொழில்செய்யும் வண்மைதந் தருளும்பதம்
 வானவிந் திரராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண் மாதவத் திறனாம்பதம்
 மதியிரவி யாதிசுர ரசுரரந் தரர்வான வாசிகள் வழுத்தும்பதம்
 மணியுரகர் கருடர்காந் தருவர்விஞ் சையர்சித்தர் மாமுனிவ ரேத்தும்பதம்
 மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யகூடர்கள் மதித்துவர மேற்கும்பதம்
 மன்னுகின் னரர்பூதர் வித்தியா தரர்போகர் மறையர்கள் பற்றும்பதம்
 வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத் தலைவர்கண் மனக்கோயில்வாழும்பதம்
 மாதேவி யெங்கள்மலை மங்கையென் னம்மைமென் மலர்க்கையால் வருடும்பதம்
 மறலியை யுதைத்தருள் கழற்பத மரக்கனை மலைக்கீ ழுடர்க்கும்பதம்
 வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்சலற விஞ்சுதிறன் மஞ்சுற விளங்கும்பதம்
 வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர் தவிர்ந்திடவுண் மந்தணந் விற்றும்பதம்
 மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் வீறியிட மாறிநட மாடும்பதம்
 மறக்கருணை யுந்தனி யறக்கருணை யுந்தந்துவழ்விக்குமொண்மைப்பதம்
இரவுறும் பகலடிய ரிருமருங் கினுமுறுவ ரெனவயங் கியசீர்ப்பதம்
 எம்பந்த மறவெமது சம்பந்தவள்ளன்மொழி யியன்மண மணக்கும்பதம்
 ஈவரச ரெம்முடைய நாவரசர்சொற்பதிக விசைபரி மளிக்கும்பதம்
 ஏவலார் புகழெமது நாவலாரூர்புக லிசைதிருப் பாட்டுப்பதம்
 ஏதவூர் தங்காத வாதவூரெங்கோவி னின்சொன்மணி யணியும்பதம்
 எல்லூரு மணிமாட நல்லூரி னப்பர்முடி யிடைவைகி யருண்மென்பதம்
 எடுமேலெ னத்தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு மிடைவலிந் தேறும்பதம்
 எழில்பரவை யிசையவா ரூர்மறுகி னருள்கொண்டி ராமுமுது முலவும்பதம்

இன்தொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு மிரக்கநடை கொள்ளும்பதம்
 இளைப்புற லறிந்தன்பர் பொதிசோ றருந்தமு னிருந்துபி னடக்கும்பதம்
 எறிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறு மியங்கிய விரக்கப்பதம்
 இறுவைகை யங்கரையின் மண்படப் பல்கா லெழுந்துவிளை யாடும்பதம்
 எங்கேமெய் யன்பருள ரங்கே நலந்தர வெழுந்தருளும் வண்மைப்பதம்
 எவ்வண்ணம் வேண்டுகினு மவ்வண்ண மன்றே யிரங்கியீந் தருளும்பதம்
 என்போன்ற வர்க்குமிகு பொன்போன்ற கருணைதந் தியைத் திருக்கும்பதம்
 என்னுயிரை யன்னபத மென்னுயிர்க் குயிரா யிலங்குசெம் பதுமப்பதம்
 என்னறிவெ னும்பதமெ னறிவினுக் கறிவா யிருந்தசெங் கமலப்பதம்
 என்னன்பெ னும்பதமெ னன்பிற்கு வித்தா யிசைந்தகோ கனகப்பதம்
 எந்தவ மெனும்பதமென் மெய்த்தவப் பயனா யியைந்தசெஞ் சலசப்பதம்
 என்னிருகண் மணியான பதமென்கண் மணிகளுக் கினியநல் விருந்தாம்பதம்
 என்செல்வ மாம்பதமென் மெய்ச்செல்வ வருவாயெ னுந்தாம ரைப்பொற்பதம்
 என்பெரிய வாழ்வான பதமென்க ளிப்பா மிரும்பதமெ னிதியாம்பதம்
 எந்தந்தை தாயெனு மிணைப்பதமெ னுறவா மியற்பதமெ னட்பாம்பதம்
 என்குருவெ னும்பதமெ னிட்டதெய் வப்பத மெனதுகுல தெய்வப்பதம்
 என்பொறிக ளுக்கெலா நல்விடய மாம்பதமெ னெழுமையும் விடாப்பொற்பதம்
 என்குறையெ லாந்தவிர்த் தாட்கொண்ட பதமெனக் கெய்ப்பில்வைப்பாகும்பதம்
 எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத மிணையிலாத் துணையாம்பதம்
 எழுமனமு டைந்துடைந் துருகிறெகிழ் பத்தர்கட் கின்னமுத மாகும்பதம்
 எண்ணுறிற் பாலினறு நெய்யொடு சருக்கரை யிசைந்தென வினிக்கும்பதம்
 ஏற்றமுக் கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதே னென்னமது ரிக்கும்பதம்
 எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்றுசம யத்தேவ ரிசைவழக் கிடுநற்பதம்
 ஈறிலாப் பதமெலாந் தருதிருப் பதமழிவி லின்புதவு கின்றபதமே.

(1)

திருச்சிற்றம்பலம்

2. விண்ணப்பக் கலிவெண்பா

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1961 அவ்வவ் விடைவந் தகற்றி அருள்தரலால்
எவ்வெவ் விடையூறும் எய்தலிலம் - தெவ்வர்தமைக்
கன்றுமத மாமுகமுங் கண்முன்றுங் கொண்டிருந்த
தொன்றதுநம் முள்ள முறைந்து. 1

கலிவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1962 சொற்பெறுமெய்ஞ் ஞானச் சயஞ்சோதி யாந்தில்லைச்⁴⁷
சீற்சபையில் வாழ்தலைமைத் தெய்வமே - நற்சிவையாந் 1
- தாயி னுலகனைத்துந் தாங்குந் திருப்பலியூர்க்
கோயி லமர்ந்தகுணக் குன்றமே - மாயமிகும் 2
- வாட்களமுற் றாங்குவிழி மாதர்மய லற்றவர்கூழ்
வேட்களமுற் றோங்கும் விழுப்பொருளே - வாழ்க்கைமனை 3
- நல்வாயி லெங்கு நவமணிக்குன் றோங்குதிரு
நெல்வாயி னின்றொளிரு நீளொளியே - செல்வாய்த் 4
- தெழிப்பாலை வேலைத் திரையொலிபோ லார்க்குங்
கழிப்பாலை யின்பக் களிப்பே - விழிப்பாலன் 5
- கல்லூர்ப் பெருமணத்தைக் கட்டுரைக்கச் சோதிதரு
நல்லூர்ப் பெருமணம்வாழ் நன்னிலையே - சொல்லுந் 6
- தயேந்திர ருள்ளத் தடம்போ லிலங்கும்
மயேந்திரப் பள்ளியின்ப வாழ்வே - கயேந்திரனைக் 7

47. இது முதல் 64 கண்ணிகள் சோழ நாட்டில் காவிரி வடகரைத்தலங்கள்.

காயலுறா தன்றுவந்து காத்தோன் புகழ்முல்லை வாயிலி னோங்கு மணிவிளக்கே - மேய	8
பலிக்காவூர் தோறும் பதஞ்சேப்பச் சென்று கலிக்காமூர் மேவுங் கரும்பே - வலிக்காலில்	9
பாய் ⁴⁸ க்காடு கின்றவொரு பச்சை முகில்பரவுஞ் சாய்க்காடு மேவுந் தடங்கடலே - வாய்க்கமையச்	10
சொல்லவ னீச்சரங்கு தோயவும்ப ராம்பெருமைப் பல்லவ னீச்சரத் தெம் பாவனமே - நல்லவர்கள்	11
கண்காட்டு நெற்றிக் கடவுளே யென்றுதொழ வெண்காட்டின் மேவுகின்ற மெய்ப்பொருளே - தண்காட்டிக்	12
கார்காட்டித் தையலர்தங் கண்காட்டிச் சோலைகளுழ் சீர்காட்டுப் பள்ளிச் சிவக்கொழுந்தே - பர்காட்	13
டுருகாவூ ரெல்லா மொளிநயக்க வோங்குங் குருகாவூர் வெள்ளடையெங் கோவே - அருகாத	14
கார் ⁴⁹ காழி னெஞ்சக் கவுணியர்க்குப் போதமருள் சீர்காழி ஞானத் திரவியமே - ஓர்காழிப்	15
பாலற்கா வன்று பசும்பொற்றா ளங்கொடுத்த கோலக்கா மேவுங் கொடையாளா - கோலக்கா	16
உள்ளிருக்கும் புள்ளிருக்கு மோதும் புகழ்வாய்ந்த புள்ளிருக்கும் வேளூர்ப் புரிசடையாய் - கள்ளிருக்கும்	17
காவின் மருவுங் கனமுந் திசைமணக்கும் கோவின் மருவுகண்ணார் கோயிலாய் - மாவின்	18
இடைமுடியின் றீங்கனியென் றெல்லின் முசுத்தாவும் கடைமுடியின் மேவுங் கருத்தா - கொடைமுடியா	19
நன்றியூ ரென்றிந்த ஞாலமெலாம் வாழ்த்துகின்ற நின்றியூர் மேவு நிலைமையனே - ஒன்றிக்	20
கருப்புன்கூ ருள்ளக் கயவர் நயவாத் திருப்புன்கூர் மேவுஞ் சிவனே - உருப்பொலிந்தே	21

48. காலில்பாய் - சேஷசயநம். தொ. வே.

49. காழ் - இல் - நெஞ்சம் என்று பிரித்துப் பொருள்கொள்க. தொ.வே.

ஈடுரி லாதயர்ந்த ஏதுவினா லோங்குதிரு நீடு ரிலங்கு நிழற்றருவே - பீடுகொண்டு	22
மன்னியூ ரெல்லாம் வணங்க வளங்கொண்ட அன்னியூர் மேவு மதிபதியே - மன்னர்சுக	23
வாழ்விக் குடிகளடி மண்பூச லாலென்னும் வேழ்விக் குடியமர்ந்த வித்தகனே - சூழ்வுற்றோர்	24
விண்ணெதிர்கொண் டிந்திரன்போன் மேவிநெடு நாள்வாழ்ப் பண்ணெதிர்கொள் பாடிப் பரம்பொருளே - நண்ணும்	25
வணஞ்சே ரிறைவன் மகிழ்ந்து வணங்கும் மணஞ்சேரி நீங்கா மகிழ்வே - மணஞ்சேர்ந்து	26
வாரட்ட கொங்கை மலையா ளொடுங்கொறுக்கை வீரட்ட மேவும் வியனிறைவே - ஓரட்ட	27
திக்குங் கதிநாட்டிச் சீர்கொள்திருத் தொண்டருளம் ஒக்குங் கருப்பறிய லூரரசே - மிக்கதிரு	28
மாவளருஞ் செந்தா மரைவளருஞ் செய்குரக்குக் காவளரு மின்பக் கனசுகமே - தாவுமயல்	29
காழ்கொ ளிருமனத்துக் காரிருத் தோர்மருவும் வாழ்கொளி புத்தூர் ⁵⁰ மணிச்சுடரே - தாழ்வகற்ற	30
நண்ணிப் படிக்கரையர் நாடோறும் வாழ்த்துகின்ற மண்ணிப் படிக்கரைவாழ் மங்கலமே - விண்ணினிடை	31
வாமாம் புலியூர் மலர்ச்சோலை சூழ்ந்திலங்கும் ஓமாம் புலியூர்வாழ் உத்தமமே - நேமார்ந்த	32
வானாட்டு முள்ளூர் மருவுகின்றோர் போற்றுதிருக் கானாட்டு முள்ளூர்க் கலைக்கடலே - மேனாட்டும்	33
தேரையூர்ச் செங்கதிர்போற் செம்மணிக ணின்றிலங்கும் நாரையூர் மேவு நடுநிலையே - பாரில்	34
உடம்பூர் பவத்தை யொழித்தருளும் மேன்மைக் கடம்பூர்வாழ் என்னிரண்டு கண்ணே - தடம்பொழிலில்	35

50. வானொளிப் புற்றூர், வாழ்கொளி புத்தூரென மருவியது தொ.வே.2.

கொந்தணவுங் கார்க்குழலார் கோலமயிற் போலுலவும் பந்தண நல்லூர்ப் பசுபதியே - கந்தமலர்	36
அஞ்சனூர் ⁵¹ செய்ததவத் தாலப் பெயர்கொண்ட கஞ்சனூர் வாழுமென்றன் கண்மணியே - அஞ்சுகங்கள்	37
நாடிக்கா வள்ளே நமச்சிவா யம்புகலும் கோடிக்கா மேவுங் குளிர்மதியே - ஓடிக்	38
கருமங்க லக்குடியிற் காண்டுமென வோதும் திருமங்க லக்குடியில் தேனே - தரும	39
மனந்தாள் மலரை மருவிப்போர் வாழும் பனந்தாளிற் பாலுகந்த பாகே - தினந்தாளிற்	40
சூழ்திருவாய்ப் பாடியங்கு சூழ்கினுமா மென்றுலகர் வாழ்திருவாய்ப் பாடி இன்ப வாரிதியே - ஏழ்புவிக்குள்	41
வாய்ஞ்ஞலூ ரீதே மருவவென வானவர்சேர் சேய்ஞ்ஞலூர் இன்பச் செழுங்கனியே - வாஞ்சையறும்	42
சீவன் குடியறவிச் சீர்நகரொன் றேயெனுஞ்சீர்த் தேவன் குடிமகிழ்ந்த தெள்ளமுதே - ஓவில்	43
மயலூர் மனம்போல் வயலிற் கயலூர் வியலூர் சிவானந்த வெற்பே - அயலாம்பல்	44
மட்டையூர் வண்டினங்கள் வாய்ந்து விருந்துகொளும் கொட்டையூ ருட்கிளருங் கோமளமே - இட்டமுடன்	45
என்னம்ப ரென்னம்ப ரென்றயன்மால் வாதுகொள இன்னம்பர் மேவிநின்ற என்னுறவே - முன்னம்பு	46
மாற்கும் புறம்பியலா வாய்மையருள் செய்யவுளம் ஏற்கும் புறம்பியம்வாழ் என்னுயிரே - மாற்கருவின்	47
கண்விசைய மங்கைக் கனிபோற் பெறத்தொண்டர் எண்விசைய மங்கையில்வாழ் என்குருவே - மண்ணுலகில்	48
வைகாவூர் நம்பொருட்டான் வைகியதென் றன்பர்தொழும் வைகாவூர் மேவியவென் வாழ்முதலே - உய்யும்வகைக்	49

51. ஹம்சன், அஞ்சன் எனத் திரிந்தது. அன்னத்தை வாகனமாக உடைய பிரமன் எனப் பொருள். தொ. வே.

காத்தும் படைத்துங் கலைத்துநிற்போர் நாடோறும் ஏத்துங் குரங்காட்டின் ⁵² என்னட்பே - மாத்தழைத்த	50
வண்பழனத் தின்குவிவெண் வாயிற்றேன் வாக்கியிட உண்பழனத் தென்றன் உயிர்க்குயிரே - பண்பகன்ற	51
வெய்யாற்றி னின்றவரை மெய்யாற்றி னேற்று திரு ஐயாற்றின் மேவியஎன் னாதரவே - பொய்யாற்றி	52
மெய்த்தான நின்றோர் வெளித்தான மேவு திரு நெய்த்தானத் துள்ளமர்ந்த நித்தியமே - மைத்த	53
கரும்புலியூர்க் காளையொடுங் கண்ணோட்டங் கொள்ளும் பெரும்புலியூர் வாழ்கருணைப் பேறே - விரும்பிநிதம்	54
பொன்னுங் ⁵³ கௌத்துவமும் பூண்டோன் புகழ்ந்தருளை மன்னு மழபாடி வச்சிரமே - துன்னுகின்ற	55
நாய்க்குங் கடையேன் நவைதீர் நற்கருணை வாய்க்கும் பழுவூர் மரகதமே - தேய்க்களங்கில் ⁵⁴	56
வானூர் மதிபோன் மணியாற் குமுதமலர் கானூ ருயர்தங்கக் கட்டியே - நானூறு	57
கோலந் துறை ⁵⁵ கொண்ட கோவையருள் கோவைமகிழ் ஆலந் துறை ⁵⁶ யின் அணிமுத்தே - நீலங்கொள்	58
தேந்துறையி லன்னமகிழ் சேக்கை பலநிலவு மாந்துறை வாழ் மாணிக்க மாமலையே - ஏந்தறிவாம்	59
நூற்றுறையில் நின்றவர்கள் நோக்கிமகிழ் வெய்து திருப் பாற்றுறையில் நின்ற பரஞ்சுடரே - நாற்றிசையுந்	60
தேனைக்கா வுள்மலர்கள் தேங்கடலென் றாக்குவிக்கும் ஆனைக்கா மேவியமர் அற்புதமே - மானைப்போல்	61

52. குரங்காடு - வடகுரங்காடுதுறை. குரங்காட்டின் என நின்றது. வேற்றுமைச்சந்தியாகலான். தொ.வே.
53. பொன் - இலக்குமி, தொ.வே.
54. தே என்பது ஈண்டு விசுதி குன்றிய முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தொ.வே.
55. கோலத்துறை என்பது கோலந்துறை என விகாரமாயிற்று. தொ.வே.
56. அன்பிலாந்துறை யென்னுமோர் திருப்பதி. தொ.வே.

மைஞ்சூல வாட்கண் மலராள் மருவுதிருப் பைஞ்சூலி மேவும் பரம்பரமே - எஞ்சூன்றும்	62
ஏச்சிரா மங்கலத்தோ டின்பந் தரும்பாச்சி லாச்சிரா மஞ்சேர் அருள்நிலையே - நீச்சறியா	63
தாங்கோய் மலைப்பிறவி யார்கலிக்கோர் வார்கலமாம் ஈங்கோய் மலைவாழ் இலஞ்சியமே - ஓங்காது	64
நாட்போக்கி நிற்கு நவையுடையார் நாடரிதாம் ⁵⁷ வாட்போக்கி மேவுகின்ற வள்ளலே - கோட்போக்கி	65
நில்லுங் கடம்ப நெறிபோ லெனப்பூவை சொல்லுங் கடம்பந் துறை நிறைவே - மல்லலொடு	66
வாழும் பராய்த்துறைவான் மன்னவரு மன்னவருஞ் சூழும் பராய்த்துறை வாழ் தோன்றலே - கூழும்பல்	67
நற்குடியு மோங்கி நலம்பெருகு மேன்மை திருக் கற்குடியிற் சந்தான கற்பகமே - சிற்சுகத்தார்	68
பிற்சநந மில்லாப் பெருமை தருமுறையூர்ச் சற்சனர்சேர் மூக்கீச் சரத்தணியே - மற்றெய்ய	69
அராப்பள்ளி மேவு மவனின்று வாழ்த்தும் சிராப்பள்ளி ஞானத் தெளிவே - இராப்பள்ளி	70
நின்றெழன்மெய் யன்றெனவே நேர்ந்துலகு வாழ்த்துகின்ற நன்றெழும்பி யூரிலங்கு நன்னெறியே - துன்றுகயற்	71
கண்ணார் நெடுங்களத்தைக் கட்டழித்த மெய்த்தவர்கூழ் தண்ணார் நெடுங்களமெய்த் தாரகமே - எண்ணார்	72
தருக்காட்டுப் பள்ளித் தகைகொண்டோர் சூமுந் திருக்காட்டுப் பள்ளியில் வாழ் தேவே - மருக்காட்டு	73
நீலம் பொழிற்குள் நிறைதடங்கட் கேர்காட்டும் ஆலம் பொழிற்சிவயோ கப்பயனே - சீலநிறை	74
வாந்துருத்தி கொண்டுள் எனலெழுப்பு வோர்புகழும் பூந்துருத்தி மேவுசிவ புண்ணியமே - காந்தருவத்	75

57. 65 முதல் 191 வரை 127 கண்ணிகள் சோழநாட்டில் காவிரி தென்கரைத் தலங்கள்.

தண்டியூர் போற்றுந் தகைகாசிக் கட்செய்து கண்டியூர் வாழுங் களைகண்ணே - கொண்டியல்பின்	76
வேற்றுத் துறையுள் விரவா தவர்புகழும் சோற்றுத் துறையுட் சுகவளமே - ஆற்றலிலாத்	77
தீதிக் குடியென்று செப்பப் படார்மருவும் வேதிக் குடி ⁵⁸ யின்ப வெள்ளமே - கோதியலும்	78
வன்குடித் திட்டை மருவார் மருவுதிருத் தென்குடித் திட்டைச் சிவபதமே - நன்குடைய	79
உள்ளமங்கை மார்மே லுறுத்தா தவர்புகழும் புள்ளமங்கை வாழ்பரம போகமே - கள்ளமிலஞ்	80
சக்கரப் பள்ளிதனிற் றாம்பயின்ற மைந்தர்கள்கூழ் சக்கரப் பள்ளிதனில் தண்ணளியே - மிக்க	81
அருகாவூர் சூழ்ந்தே அழகுபெற வோங்கும் கருகாவூர் இன்பக் கதியே - முருகார்ந்த	82
சோலைத் துறையிற் சுகஞ்சிவநூல் வாசிக்கும் பாலைத் துறையிற் பரிமளமே - சீலத்தர்	83
சொல்லூ ரடியப்பர் தூயமுடி மேல்வைத்த நல்லூ ரமர்ந்தநடு நாயகமே - மல்லார்ந்த	84
மாஹு ரிரவியின்பொன் வையமள வஞ்சிகரி ஆஹுரி லுற்றவெங்கள் ஆண்தகையே - ஓவாது	85
சித்திமுற்ற யோகஞ் செழும்பொழிலிற் பூவைசெயும் சத்திமுற்ற மேவுஞ் சதாசிவமே - பத்தியுற்றோர்	86
முட்டிச் சரத்தின் முயலா வகையருளும் பட்டிச் சரத்தெம் பராபரமே - துட்டமயல்	87
தீங்குவிழை யார்தமைவான் சென்றமரச் செய்விக்க ஓங்குபழை யாரையிலென் னுள்ளுவப்பே - பாங்குபெற	88
ஆர்ந்த வடவிலையான் அன்னத்தான் போற்றிநிதம் சார்ந்த வடதளிவாழ் தற்பரமே - சேர்ந்த	89

58. வேதிக்குடி என்பது வேதிக்குடியென விரித்தல் விகாரமாயிற்று; தொ.வே.

மலஞ்சுழி கின்ற மனத்தர்க் கரிதாம் வலஞ்சுழி வாழ்பொன் மலையே - நிலஞ்சுழியா	90
தோணத்தில் வந்தோ னுடன்றுதித்து வாழ்கும்ப கோணத்தில் தெய்வக் குலக்கொழுந்தே - மாணுற்றோர்	91
காழ்க்கோட்ட நீங்கக் கருதுங் குடமுக்கிற் கீழ்க்கோட்ட மேவுமன்பர் கேண்மையே - வாழ்க்கோட்டத்	92
தேரோண மட்டுந் திகழ்குடந்தை மட்டுமின்றிக் காரோண மட்டுங் கமழ்மலரே - சீரோங்கும்	93
யோகீச் சுரர்நின் றுவந்து வணங்குதிரு நாகீச் சுரமோங்கு நங்கனிவே - ஓகையுளம்	94
தேக்கும் வரகுணனாந் தென்னவன்கண் சூழ்பழியைப் போக்கும் இடைமருதிற் பூரணமே - நீக்கமிலா	95
நன்குரங் காணு நடையோ ரடைகின்ற தென்குரங் காடுதுறைச் செம்மலே - புன்குரம்பை	96
ஏலக் குடிபுகுந்த எம்மனோர்க் குண்மைதரு நீலக் குடியிலங்கு நிட்களமே - ஞாலத்து	97
நீடக்கோர் நாளும் நினைந்தேத் திரும்வைகல் மாடக்கோ யிற்குண் மதுரமே - பாடச்சீர்	98
வல்ல தமிழ்ப்புலவர் மன்னி வணங்குதிரு நல்லமகிழ் இன்ப நவவடிவே - இல்லமயல்	99
ஆழம்பங் கென்ன வறிந்தோர் செறிந்தேத்தும் கோழம்பம் வாழ்கருணைக் கொண்டலே - வீழும்பொய்	100
தீரா வடுவுடையார் சேர்தற் கருந்தெய்வச் சீரா வடுதுறையெஞ் செல்வமே - பேராக்	101
கருத்திருத்தி யேத்துங் கருத்தர்க் கருள்செய் திருத்துருத்தி இன்பச் செழிப்பே - வருத்துமயல்	102
நாளு மெழுந்தார் நவையறுக்கு மன்பருள்ளம் நீளும் அழுந்தார் நிறைதடமே - வேளிமையோர்	103

வாயுரத் தேமா மலர் ⁵⁹ சொரிந்து வாழ்த்துகின்ற மாயுரத் தன்பர் மனோரதமே - தேயா	104
வளநகரென் றெவ்வுலகும் வாழ்த்தப் படுஞ்சீர் விளநகர் வா மெங்கண் விருந்தே - இளமைச்	105
செறியலூர் கூந்தல் திருவனையா ராடும் பறியலூர் வாழ்மெய்ப் பரமே - நெறிகொண்டே	106
அன்பள்ளி யோங்கு மறிவுடையோர் வாழ்த்துஞ்செம் பொன்பள்ளி வாழ்ஞான போதமே - இன்புள்ளித்	107
தெள்ளியார் போற்றித் திகழுந் திருநன்னிப் பள்ளியார் ந் தோங்கும் பரசிவமே - எள்ளுறுநோய்	108
ஏய வலம்புரத்தை யெண்ணாம லெண்ணுகின்றோர் மேய வலம்புரத்து மேதகவே - தூயகொடி	109
அங்காடு கோபுரம்வா னாற்றாடு கின்ற தலைச் சங்காடு மேவுஞ் சயம்புவே - பொங்குமிருட்	110
கூறுதிரு வாக்கூர் கொடுப்பனபோற் சூழ்ந்துமதில் வீறுதிரு வாக்கூர் விளக்கமே - மாறகற்றி	111
நன்கடையூர் பற்பலவு நன்றிமற வாதேத்தும் தென்கடையூர் ⁶⁰ ஆனந்தத் தேறலே - வன்மையிலாச்	112
சொற்கடவி மேலோர் துதித்தலொழி யாதோங்கு நற்கடலூர் வீரட்ட நாயகனே - வற்கடத்தும்	113
வாட்டக் குடிசற்றும் வாய்ப்பதே யில்லையெனும் வேட்டக் குடிமேவு மேலவனே - நாட்டமுற்ற	114
வாக்குந் தெளிச்சேரி மாதவத்தர்க் கின்பநலம் ஆக்குந் தெளிச்சேரி அங்கணனே - நீக்கும்	115
கரும புரத்திற் கலவா தருள்செய் தரும புரஞ்செய் தவமே - இருமையினும்	116
எள்ளாற்றின் மேவாத ஏற்புடையோர் சூழ்ந்திறைஞ்சு நள்ளாற்றின் மேவியஎன் நற்றுணையே - தெள்ளாற்றின்	117

59. தேமாமலர் - சிறந்த கற்பகமலர். தொ. வே.

60. கடலூர் - கடையூரென மரீஇயது. தொ. வே.

நீட்டாறு கொண்டரம்பை நின்று கவின்காட்டும் கோட்டாறு மேவுங் குளிர்துறையே - கூட்டாக்	118
கருவம்பர் தம்மைக் கலவாத மேன்மைத் திருவம்பர் ஞானத் திரட்டே - ஒருவந்தர்	119
மாகாளங் கொள்ள மதனைத் துரத்துகின்ற மாகாளாத் தன்பர் மனோலயமே T யோகாளக்	120
காயச்சூர் விட்டுக் கதிசேர வேட்டவர்கூழ் மீயச்சூர் தண்ணென்னும் வெண்ணெருப்பே - மாயக்	121
களங்கோயில் நெஞ்சக் கயவர் மருவா இளங்கோயின் ஞான இனிப்பே - வளங்கோவை	122
நாடுந் திலத நயப்புலவர் நாடோறும் பாடுந் திலதைப் பதி நிதியே - ஆடுமயில்	123
காம்புரங்கொள் தோளியர்பொற் காவிற் பயில்கின்ற பாம்புரங்கொள் உண்மைப் பரம்பொருளே - ஆம்புவனம்	124
துன்னும் பெருங்குடிகள் சூழ்ந்துவலஞ் செய்துவகை மன்னுஞ் சிறுகுடி ஆன் மார்த்தமே T முன்னரசும்	125
காழி மிழலையருங் கண்டுதொழக் காசளித்த வீழி மிழலை விராட்டுருவே - ஊழிதொறும்	126
மன்னியூர் மால்விடையாய் வானவா வென்றுதொழ வன்னியூர் வாழ மணிகண்டா T இந்நிமிடம்	127
சிந்துங் கருவலியின் திண்மையென்று தேர்ந்தவர்கள் முந்துங் கருவிலிவாழ் முக்கண்ணா - மந்தணத்தைக்	128
காணு மருந்துறையிக் காமர்தல மென்றெவரும் பேணு பெருந்துறையிற் பெம்மானே - ஏணுடன்கா	129
ஈட்டும் பெருநறையா நென்ன வயலோடி நாட்டும் பெருநறையூர் நம்பனே - காட்டும்	130
பரிசிற் கரைப்புற்றோர் பாங்குபெற வோங்கும் அரிசிற் கரைப்புத்தா ⁶¹ ரானே - தரிசனத்தெக்	131

61. அரிசொன்னதிக்கரை, அரிசிற்கரை யென மரீஇயது: தொ. வே.

காலுஞ் சிவபுரத்தைக் காதலித்தோர் தங்கள்துதி ஏலுஞ் சிவபுரத்தி லெம்மானே T மாலுங்கொள்	132
வெப்புங் கலையநல்லோர் மென்மதுரச் சொன்மாலை செப்புங் கலையநல்லூர்ச் சின்மயனே - செப்புமுடன்	133
ஓங்குந் திருத்தொண்டர் உள்குளிர நல்லருளால் தாங்குங் கருக்குடிவாழ் சங்கரனே - ஆங்ககனந்	134
தாஞ்சியத்தை ⁶² வேங்கைத் தலையாற் றடுக்கின்ற வாஞ்சியத்தின் மேவு மறையோனே - ஆஞ்சியிலா	135
திந்நிலத்தும் வானாதி யெந்நிலத்து மோங்குபெரு நன்னிலத்து வாழ்ஞான நாடகனே T மன்னுமலர்	136
வண்டிச் சுரம்பாடி வார்மதுவுண் டுள்களிக்குங் கொண்டிச் சுரத்தமர்ந்த கோமானே - கண்டிச	137
நண்பனையு ரன்புகழும் நம்பவென உம்பர்தொழத் தண்பனையூர் மேவுஞ் சடாதரனே - பண்புடனே	138
எற்குடியா னங்கொண் டிருக்க மகிழ்ந்தளித்த விற்குடியின் வீரட்ட மேயவனே - சொற்கொடிய	139
வன்புகலா நெஞ்சின் மருவும் ஒருதகைமைத் தென்புகலூர் வாழ்மகா தேவனே - இன்பமறை	140
அர்த்தமா நீக்கரிய வாதார மாகிநின்ற வர்த்தமா நேச்சரத்து வாய்ந்தவனே - மித்தையுற்ற	141
காமனதீ சங்கெடவே கண்பார்த் தருள்செய்த ராமனதீ சம்பெறுநி ராமயனே - தோமுண்	142
மயற்றூர் பறித்த மனத்தில் விளைந்த பயற்றூர் திசையம் பரனே - இயற்றுஞ்சீர்	143
ஆச்சிரமே வுஞ்செங்காட் டங்குடியி னங்கணப தீச்சரம்வா முஞ்சந்தர சேகரனே - ஏச்சகல	144
விண்மருவி னோனை விடநீக்க நல்லருள்செய் வண்மருகல் மாணிக்க வண்ணனே - திண்மைகொண்ட	145

62. சீயத்தை என்பது செய்யுள் விகாரத்தாற் குறுக்கும் வழி குறுக்கப்பட்டு சியத்தையென நின்றது: தொ. வே.

மாத்தமங்கை யுள்ளம் மருவிப் பிரியாத சாத்தமங்கை க் கங்கைச் சடாமுடியோய் - தூத்தகைய	146
பாகைக்கா ரென்னும் பணிமொழியார் வாழ்த்தோவா நாகைக்கா ரோணம் நயந்தோனே - ஓகையற	147
விக்கல் வருங்கால் விடாய்தீர்த் துலகிடைநீ சிக்கலெனுஞ் சிக்கல் திறலோனே - மிக்கமினார்	148
வானூர் தடங்கண் வயல்காட்டி யோங்குங்கீழ் வேளூரிற் செங்கண் விடையோனே - நீளுவகைப்	149
பாலு ரிசையிற் பயன்சுவையிற் பாங்குடைய தேவூர் வளர்தேவ தேவனே - பூவினிடை	150
இக்கூடன் மைந்த வினிக்கூட லென்றுபள்ளி முக்கூடன் மேவியமர் முன்னவனே - தக்கநெடுந்	151
தேரு ரணிவீதிச் சீரூர் மணிமாட ஆரூரி லெங்கள் அருமருந்தே - நீரூர்ந்த	152
காரூர் பொழிலுங் கனியீந் திளைப்பகற்றும் ஆரு ரரனெறி வே ளாண்மையே - ஏராரந்த	153
மண்மண் டலிகர் மருவுமா ரூர்ப்பரவை உண்மண் டலி ⁶³ எம் உடைமையே - திண்மைக்	154
களமர் மகிழக் கடைசியர் பாடும் விளமர் கொளுமெம் விருப்பே - வளமை	155
எருக்கரவீ ரஞ்சே ரெழில்வேணி கொண்டு திருக்கரவீ ரஞ்சேர் சிறப்பே - உருக்க	156
வருவேளூர் மாவெல்லா மாவேறுஞ் சோலைப் பெருவேளூர் இன்பப் பெருக்கே - கருமை	157
மிலையாலங் காட்டு மிடற்றாயென் றேத்தும் தலையாலங் காட்டுத் தகவே - நிலைகொள்	158
தடவாயில் வெண்மணிகள் சங்கங்க ளீனும் குடவாயில் அன்பர் குறிப்பே - மடவாட்கோர்	159

63. மண்டளி என்பது மண்டலி என ளகர லகர ஒற்றுமைத் திரிபு. தொ.வே.

கூறை ⁶⁴ யுவந்தளித்த கோவேயென் றன்பர்தொழ்ச் சேறை யுவந்திருந்த சிற்பரமே - வேறுபடாப்	160
பாலூர் நிலவிற்பணிலங்கள் தண்கதிர்செய் நாலூரில் அன்பர்பெறு நன்னயமே - மேலூரும்	161
நோய்க்கரையுட் செய்யாத நோன்மையோர் சூழ்ந்தகடு வாய்க்கரையுண் மேவுகின்ற வண்மையே - வாய்த்த	162
பெரும்புகந் தெங்கிற் பிறங்க வளங்கொள்ளும் இரும்புகை மேவி யிருந்தோய் - விரும்பும்	163
விரதப் பெரும்பாழி விண்ணவர்க ளேத்தும் அரதைப் பெரும்பாழி ஆர்ந்தோய் - சரதத்தால்	164
ஏதும் அவணிவணென் றெண்ணா தவரிறைஞ்சி ஓதும் அவளிவணல் லூருடையோய் - கோதகன்ற	165
நீட்டுஞ் சுருதி நியமத்தோர்க் கின்னருளை நீட்டும் பரிதி நியமத்தோய் - காட்டியநந்	166
தேவனூ ரென்று திசைமுகன்மால் வாழ்த்துகின்ற பூவனூர் மேவும் புகமுடையோய் - பூவலகாம்	167
ஈங்கும்பா தாளமுத லெவ்வுலகு மெஞ்ஞான்றுந் தாங்கும்பா தாளேச் சரத்தமர்ந்தோய் - ஓங்குபுத்தி	168
மாண்களரி லோட்டி மகிழ்வோ டிருந்தேத்தும் வாண்களரில் வாழு மறைமுடிபே - மேன்மைதரும்	169
முற்றேமம் வாய்ந்த முனிவர் தினம்பரவும் சிற்றேமம் வாய்ந்த செழுங்கதிரே - கற்றவர்கள்	170
எங்குமுசாத் தான மிருங்கழக மன்றமுதல் தங்குமுசாத் தானத் தனிமுதலே - பொங்குபவ	171
வல்லலிடும் பாவநத்த மட்டொளிசெய் கின்றதிரு மல்லலிடும் பாவனத்து மாட்சிமையே - தொல்லைப்	172
படிக்குள் நோவாத பண்புடையோர் வாழ்த்தும் கடிக்குளத் தன்பர் களிப்பே - கடிக்குளத்தின்	173

64. மடவாட் கோர் கூற்றை யெனற்பாலது கூறையென இரண்டாவதன் முடிபேற்று நின்றது. தொ. வே.

வண்டலைக்கத் தேனலரின் வார்ந்தோர் தடமாக்கும் தண்டலைக்குள் நீணெறிச்சிந் தாமணியே - கொண்டலென	174
மன்கோட்டூர் சோலை வளர்கோட்டூர் தண்பழனத் தென்கோட்டூர் தேவ சிகாமணியே - தென்கூட்டிப்	175
போய்வண் டுறைதடமும் பும்பொழிலுஞ் சூழ்ந்தமரர் ஆய்வெண் டுறைமாசி லாமணியே - தோய்வுண்ட	176
கள்ளம்பூ தாதிநிலை கண்டுணர்வு கொண்டவர்கூழ் கொள்ளம்பூ தூர்வான் குலமணியே - வெள்ளிடைவான்	177
வாம்பே ரெயிற்கூழ்ந்த மாண்பாற் றிருநாமம் ஆம்பே ரெயிலொப்பி லாமணியே - தாம்பேரா	178
வீட்டிலன்ப ரானந்தம் மேவச் செயங்கொள்ளிக் காட்டி லமர்ந்தஎன்கண் காட்சியே - நீட்டுமொளி	179
ஆங்கூ ரிலைவே லவனா தியர்கூழ்த் தேங்கூரில் வாழ்தேவ சிங்கமே - ஓங்குமலை	180
வல்லிக்கா தார மணிப்புயவென் றன்பர்தொழ நெல்லிக்கா வாழ்மெய்ந் நியமமே - எல்அல்கண்	181
சேட்டியத் தானே தெரிந்துசுரர் வந்தேத்து நாட்டியத் தான்குடிவாழ் நல்லினமே - நாட்டுமொரு	182
நூறாயி லன்பர்தமை நோக்கி யருள்செய்திருக் காறாயின் மேலோர் கடைப்பிடியே - வீறாகும்	183
இன்றாப்பூர் வந்தொட் டிருந்ததிவ்வூ ரென்னவுயர் கன்றாப்பூர் பஞ்சாக் கரப்பொருளே - துன்றாசை	184
வெய்ய வலிவலத்தை வீட்டியன்பர்க் கின்னருள்செய் துய்ய வலிவலத்துச் சொன்முடிபே - நையுமன	185
மைச்சினத்தை விட்டோர் மனத்திற் சுவைகொடுத்துக் கைச்சினத்தி னுட்கரையாக் கற்கண்டே - நெற்சுமக்க	186
ஆளிலையென் றாரூர னார்துதிக்கத் தந்தருளும் கோளிலியின் அன்பர்குலங் கொள்ளுவப்பே - நீளுலகம்	187
காய்முர்க்க ரேனுங் கருதிற் கதிகொடுக்கும் வாய்முர்க் கமைந்த மறைக்கொழுந்தே - நேயமுணத்	188

தேடெலியை மூவுலகுந் தேர்ந்துதொழ்ச் செய்தருளும் ஈடினம்றைக் காட்டிலென்றன் எய்ப்பில்வைப்பே - நாடுமெனை	189
நின்னகத்தி யான்பள்ளி நேர்ந்தேனென் றாட்கொண்ட தென்னகத்தி யான்பள்ளிச் செம்பொன்னே - தொன்னெறியோர்	190
நாடிக் குழக நலமருளென் றேத்துகின்ற கோடிக் குழகருட் கோலமே - நீடுலகில்	191
நாட்டும் புகழீழ் நாட்டிற் பவவிருளை ⁶⁵ வாட்டுந் திருக்கோண மாமலையாய் - வேட்டுலகின்	192
மூதீச் சரமென்று முன்னோர் வணங்குதிருக் கேதீச் சரத்திற் கிளர்கின்றோய் - ஓதுகின்றோர்	193
பாலவாய் நிற்கும் பரையோடு வாழ்மதுரை ⁶⁶ ஆலவாய்ச் சொக்கழகா னந்தமே - சீலர்தமைக்	194
காப்பனூ ரில்லாக் கருணையா லென்றுபுகும் ஆப்பனூர் மேவுசதா னந்தமே - மாப்புலவர்	195
ஞானபரங் குன்றமென நண்ணிமகிழ் கூர்ந்தேத்த வானபரங் குன்றலின்பா னந்தமே - வானவர்கோன்	196
தேமே டகத்தனொடு சீதரனும் வாழ்த்துஞ்சீ ராமே டகத்தறிவா னந்தமே - பூமீதில்	197
நற்றவருங் கற்ற நவசித்த ரும்வாழ்த்தி உற்றகொடுங் குன்றத்தெம் ஊதியமே - முற்றுகதிர்	198
இத்தூர மன்றி யினித்தூர மில்லையெனப் புத்தூர் வருமடியார் பூரிப்பே - சித்தாய்ந்து	199
நாமீச ராகும் நலந்தருமென் றும்பர்தொழும் ராமீசம் ⁶⁷ வாழ்சீவ ரத்தினமே - பூமீது	200
நீடானை சூழும் நிலமன்னர் வாழ்த்துதிரு வாடானை மேவுகரு ணாகரமே - சேடான	201
வானப்பே ராற்றை மதியை முடிசூடுங் கானப்பேர் ஆனந்தக் காளையே - மோனருளே	202

65. 192, 193-ஆம் கண்ணிகள் ஈழநாட்டுத் தலங்கள்

66. 194 முதல் 206 வரை 13 கண்ணிகள் பாண்டி நாட்டுத் தலங்கள்.

67. தொழும் ராமீசம் என்பது வடநூன் முடிபு. தொ.வே. 1. வடசொன் முடிபில் வந்தது கூடி 2.

பூவணமும் பூமணமும் போலவ மர்ந்ததிருப் பூவணத்தில் ஆனந்தப் பொக்கிஷமே - தீவணத்தில்	203
கண்சுழிய லென்று கருணையளித் தென்னுளஞ்சேர் தண்சுழியல் வாழ்சீவ சாக்ஷியே - பண்செழிப்பக்	204
கற்றாலங் குண்மைக் கதிதருமென் றற்றவர்கூழ் குற்றாலத் தன்பர் குதுகலிப்பே - பொற்றாம	205
நல்வேலி சூழ்ந்து நயன்பெறுமொண் செஞ்சாலி நெல்வேலி உண்மை நிலயமே - வல்வேலை	206
நஞ்சைக் களத்துவைத்த நாதவெனத் தொண்டர்தொழ ⁶⁸ அஞ்சைக் களஞ்சேர் அருவுருவே - நெஞ்சடக்கி	207
ஆன்று நிறைந்தோர்க் கருளளிக்கும் புக்கொளியூர்த் ⁶⁹ தோன்றுமவி நாசிச் சுயம்புவே - சான்றவர்கள்	208
தம்முருகன் பூணுட் டலம்போல வாழ்கின்ற எம்முருகன் பூண்டி இருநிதியே - செம்மையுடன்	209
அங்குன்றா தோங்கு மணிகொள் கொடிமாடச் சொங்குன்றார் வாழுஞ்சஞ் சீவியே - தங்குமன	210
வஞ்சமாக் கூடல் வரையா தவர்கூழும் வெஞ்சமாக் கூடல் விரிசுடரே - துஞ்சலெனும்	211
இன்ன லகற்ற இலங்குபவா னிக்கூடல் என்னு நணாவினிடை இன்னிசையே - துன்னியருள்	212
வேண்டிக் கொடுமுடியா மேன்மைபெறு மாதவர்கூழ் பாண்டிக் கொடுமுடியிற் பண்மயமே - தீண்டரிய	213
வெங்கருவூர் வஞ்ச வினைதீர்த் தவர்கூழ்ந்த நங்கருவூர்ச் செய்யுள் நவரசமே - தங்களற்றின்	214
தீங்கார் பிறதெய்வத் தீங்குழியில் ⁷⁰ வீழ்ந்தவரைத் ⁷¹ தாங்கா வரத்துறையில் தாணுவே - பூங்குழலார்	215

68. இஃது மலைநாட்டுத் தலம்.

69. 208 முதல் 214 வரை 7 கண்ணிகள் கொங்கு நாட்டுத் தலங்கள்.

70. தீக்குழி என்பது தீங்குழி யென்றாயது: தொ.வே.

71. 215 முதல் 236 வரை 22 கண்ணிகள் நடுநாட்டுத் தலங்கள்

வீங்காணை மாடஞ்சேர் விண்ணென் றகல்கடந்தைத் தூங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே - நீங்காது	216
நீடலை யாற்றூர் நிழன்மணிக்குன் றோங்கு திருக் கூடலை யாற்றூர்க் குணநிதியே - நாடியவான்	217
அம்புலியூர் சோலை யணிவயல்க ளோங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வேத சமரசமே - நம்புவிடை	218
ஆங்குந் தினையூர்ந் தருளாயென் றன்பர்தொழு தோங்குந் தினையூர் உமாபதியே - தீங்குறுமொன்	219
⁷² னார்புரத்தை வெண்ணகைத்தீ யாலழித்தா யென்றுதொழ்ச் ⁷³ சோப்புரத்தின் வாழ்ஞான தீவகமே - வார்கெடிலச்	220
சென்னதிகை யோங்கித் ⁷⁴ திலதவதி யார்பரவும் மன்னதிகை வீரட்ட மாதவமே - பன்னரிதாம்	221
ஆவலூ ரெங்களுடை ஆரூர னாரூரா நாவலூர் ஞானியருண் ஞாபகமே - தேவகமாம்	222
மன்ற மமர்ந்த வளம்போற் றிகழ்ந்த முது குன்ற மமர்ந்தஅருட் கொள்கையே - அன்றகத்தின்	223
நல்வெண்ணெ யுண்டொளித்த நாரணன்வந் தேத்துகின்ற நெல்வெண்ணெய் மேவுசிவ நிட்டையே - சொல்வண்ணம்	224
நாவலர் போற்றி நலம்பெறவே யோங்கு திருக் கோவலூர் வீரட்டங் கொள்பரிசே - ஆவலர்மா	225
தேவா இறைவா சிவனே யெனுமுழக்கம் ஓவா அறையணிநல் லூருயர்வே - தாவாக்	226
கடையாற்றி னன்பர்தமைக் கல்லாற்றி னீக்கும் இடையாற்றின் வாழ்நல் இயல்பே - இடையாது	227
சொல்லூரன் றன்னைத் தொழும்புகொளுஞ் சீர் வெண்ணெய் நல்லூ ரருட்டுறையின் நற்பயனே - மல்லார்ந்து	228
மாசுந் துறையூர் மகிபன்முதல் மூவருஞ்சீர் பேசுந் துறையூர்ப் பிறைசூட - நேசமுற	229

72. ஆசுடை யெதுகை: தொ. வே.

73. செந்தொடை: தொ. வே.

74. ஓங்கி-பரவெனும் வேறு சினை வினைக் குறைகள் மன்னென்னு முதல் வினையோடு முடிந்தன: தொ. வே.

வேற்றா வடுகூ ரிதயத்தி னார்க்கென்றுந் தோற்றா வடுகூர்ச் சுயஞ்சுடரே - ஆற்றமயல்	230
காணிக் குழிவீழ் கடையர்க்குக் காண்பரிய மாணிக் குழிவாழ் மகத்துவமே - மாணுற்ற	231
பூப்பா திரிகொன்றை புன்னைமுதற் சூழ்ந்திலங்கும் ⁷⁵ ஏர்ப்பா திரிப்புலியூர் ஏந்தலே - சீர்ப்பொலியப்	232
பண்டிச் சுரனிப் பதியே விழைந்ததெனும் முண்டிச் சுரத்தின் முழுமுதலே - பெண்தகையார்	233
ஏர்ப்பனங்காட் றீரென் றிருநிலத்தோர் வாழ்த்துகின்ற சீர்ப்பனங்காட் நீர்மகிழ்நி கேடிபமே - சூர்ப்புடைத்த	234
தாமாத்தார் வீழத் தடிந்தோன் கணைசனொடும் ஆமாத்தார் வாழ்மெய் அருட்பிழம்பே - யாமேத்தும்	235
உண்ணா முலையாள் உமையோடு மேவுதிரு அண்ணா மலைவாழ் அருட்சுடரே - கண்ணார்ந்த	236
நாகம்ப ராந்தொண்ட நாட்டி லுயர்காஞ்சி ⁷⁶ ஏகம்ப மேவும்பே ரின்பமே - ஆகுந்தென்	237
காற்றளிவண் பூமணத்தைக் காட்டும் பொழிற்கச்சி மேற்றளிவாழ் ஆனந்த வீட்டுறவே - நாற்றமலர்ப்	238
பூந்தண் டளிவிரித்துப் புக்கிசைக்குஞ் சீரோண காந்தன் றளிஅருட்ப்ர காசமே - சேர்ந்தவர்க்கே	239
இங்கா பதஞ்சற்று மில்லா தவனேக தங்கா பதஞ்சேர் தயாநிதியே - மங்காது	240
மெச்சி நெறிக்கார்வ மேவிநின்றோர் சூழ்ந்ததிருக் கச்சி நெறிக்காரைக் காட்டிறையே - முச்சகமும்	241
ஆயுங் குரங்கணின்முட் டப்பெயர்கொண் டோங்குபுகழ் ஏயுந் தலம்வா ழியன்மொழியே - தோயுமன	242
⁷⁷ யோகறலி லாத்தவத்தோ ருன்ன விளங்குதிரு மாகறலில் அன்பரபி மானமே - ஓகையிலா	243

75. ஆசிடையெதுகை. தொ. வே.

76. 237 முதல் 271 வரை 35 கண்ணிகள் தொண்டநாட்டுத் தலங்கள்.

77. யோகம் என்பது யோகென விகாரமாயிற்று: தொ. வே.

78 வீத்தூர் மாவோட மெய்த்தவர்கள் சூழ்ந்ததிரு ஓத்தூரில் வேதாந்த உண்மையே - பூத்தவிசின்	244
ஆர்த்தான் பனகத் தவனிந் திரன்புகழ்வன் பார்த்தான் பனங்காட்டுர் பாக்கியமே - பார்த்துலகில்	245
இல்ல மெனச்சென் றிரவா தவர்வாமும் வல்லமகி முன்பர் வசித்துவமே - சொல்லரிக்குக்	246
காற்பேறு கச்சியின்முகக் காற்பே றிவணென்னும் மாற்பேற்றி னன்பர் மனோபலமே - ஏற்புடைவாய்	247
ஊற லடியா ருறத்தொழுது மேவுதிரு ஊற லழியா உவகையே - மாறுபடு	248
தீது மிலம்பயங்கோட் டீரென் றடியர்புகழ் ஓது மிலம்பயங்கோட் டீர்நலமே - தீதுடைய	249
பொற்கோலம் ஆமெயிற்குப் போர்க்கோலம் கொண்டதிரு விற்கோலம் மேவுபர மேட்டிமையே - சொற்போரில்	250
ஓலங்காட் டும்பழைய னூர்நீலி வாதடக்கும் ஆலங்காட் டிற்கூழ் அருள்மயமே - ஞாலம்சேர்	251
மாகூர் அகற்றும் மதியுடையோர் சூழ்ந்ததிருப் பாகூரில் உண்மைப் பரத்துவமே - தேகூரன்	252
கண்பார்க்க வேண்டுமெனக் கண்டுன்று கோற்கொடுத்த வெண்பாக்கத் தன்பர்பெறும் வீறாப்பே - பண்பார்க்கு	253
நள்ளிப் பதியே நலந்தருமென் றன்பர்புகுங் கள்ளிற் பதிநங் கடப்பாடே - எள்ளலுறுங்	254
கோளத்தி நீக்குங் குணத்தோர்க் கருள்செய்திருக் காளத்தி ஞானக் களஞ்சியமே - ஆள்அத்தா	255
வெற்றியூ ரென்ன வினையேன் வினைதவிர்த்த ஒற்றியூர் மேவியஎன் உள்ளன்பே - தெற்றிகளில்	256
பொங்குமணிக் கால்கள் பொலஞ்செய்திரு வொற்றிநகர் தங்குஞ் சிவபோக சாரமே - புங்கவர்கள்	257

சேர்ந்துவலங் கொள்ளுந் திருவொற்றி யூர்க்கோயிற் சார்ந்து மகிழ்அமுத சாரமே - தேர்ந்துலகர்	258
போற்றுந் திருவொற்றிப் பூங்கோயிற் குட்பெரியோர் சாற்றும் புகழ்வேத சாரமே - ஊற்றுறுமெய்	259
அன்புமிகுந் தொண்டர்குழு ஆயும்வலி தாயத்தில் இன்பமிகு ஞான இலக்கணமே - துன்பமற	260
எல்லவாயற் குள்மட்டும் ஏகில்வினை யேகுமெனும் முல்லைவாயிற் குள்வைத்த முத்திவித்தே - மல்லல்பெறு	261
வேற்காட்ட ரேத்து திரு வேற்காட்டின் மேவியமுன் நூற்காட் டுயர்வேத நுட்பமே - பாற்காட்டும்	262
ஆர்த்திபெற்ற மாதாமயி லாய்ப்பூசித் தார்மயிலைக் கீர்த்திபெற்ற நல்வேத கீதமே - கார்த்திரண்டு	263
வாவுகின்ற சோலை வளர்வான்மி யூர்த்தலத்தில் மேவுகின்ற ஞான விதரணமே - தூவிமயில்	264
ஆடும் பொழிற்கச்சூ ராலக்கோ யிற்குளன்பர் நீடுங் கனதூய நேயமே - ஈடில்லை	265
என்னுந் திருத்தொண்ட ரேத்து மிடைச்சுரத்தின் மன்னுஞ் சிவானந்த வண்ணமே - நன்னெறியோர்	266
துன்னுநெறிக் கோர்துணையாந் தூயகமுகுக் குன்றினிடை முன்னுமறி வானந்த மூர்த்தமே - துன்னுபொழில்	267
அம்மதுரத் தேன்பொழியும் அச்சிறுபாக் கத்துலகர் தம்மதநீக் குஞ்ஞான சம்மதமே - எம்மதமும்	268
சார்ந்தால் வினைநீக்கித் தாங்கு திரு வக்கரையுள் நேர்ந்தார் உபநிடத நிச்சயமே - தேர்ந்தவர்கள்	269
தத்த மதுமதியாற் சாரும் அரசிலியூர் உத்தமமெய்ஞ் ஞான ஒழுக்கமே - பத்தியுள்ளோர்	270
எண்ணும் புகழ்கொள் இரும்பைமா காளத்து நண்ணுஞ் சிவயோக நாட்டமே - மண்ணகத்துள்	271

கோபலத்திற் காண்பரிய கோகரணங் கோயில்கொண்ட ⁷⁹ மாபலத்து மாபலமா மாபலமே - தாபமிலாப்	272
பாகியற்சொல் மங்கையொடும் பாங்கார் பருப்பதத்தில் ⁸⁰ யோகியர்க னேத்திடவாழ் ஒப்புரவே - போகிமுதல்	273
பாடியுற்ற நீலப் பருப்பதத்தில் நல்லோர்கள் தேடிவைத்த தெய்வத் திலகமே - நீடுபவம்	274
தங்கா தவனேக தங்கா பதஞ்சேர்ந்த நங்கா தலான நயப்புணர்வே - சிங்காது ⁸¹	275
தண்ணிறைந்து நின்றவர்தாஞ் சார்திருக்கே தாரத்திற் பண்ணிறைந்த கீதப் பனுவலே - எண்ணிறைந்த	276
சான்றோர் வணங்குநொடித் தான்மலையில் வாழ்கின்ற தேன்றோய் அமுதச் செழுஞ்சுவையே - வான்தோய்ந்த	277
இந்திரரும் நாரணரும் எண்ணில் பிரமர்களும் வந்திறைஞ்சம் வெள்ளி மலையானே - தந்திடுநல்	278
தாய்க்குங் கிடையாத தண்ணருள்கொண் டன்பருளம் வாய்க்குங் கயிலை மலையானே - தூய்க்குமரன்	279
தந்தையே என்னருமைத் தந்தையே தாயேயென் சிந்தையே கோயில்கொண்ட தீர்த்தனே - சந்தமிகும்	280
எண்டோ ளுடையாய் எனையுடையாய் மார்பகத்தில் வண்டோ லிடுங்கொன்றை மாலையாய் - தொண்டர்விழி	281
உண்ணற் கெளியாய் உருத்திரன்மா லாதியர்தங் கண்ணிற் கனவினிலுங் காண்பரியாய் - மண்ணுலகில்	282
என்போன் றவர்க்கும் இருள்நீக்கி இன்புதவும் பொன்போன்ற மேனிப் புராதனனே - மின்போன்ற	283
செஞ்சடையாய் மூவருக்கும் தேவருக்கு மியாவருக்கும் அஞ்சடையா வண்ணம் அளிப்போனே - விஞ்சலகில்	284
எல்லார்க்கு நல்லவனே எல்லாஞ்செய் வல்லவனே எல்லார்க்கும் ஒன்றா யிருப்போனே - தொல்லாழி	285

79. இது துளுநாட்டுத்தலம்

80. 273 முதல் 279 வரை 7 கண்ணிகள் வடநாட்டுத்தலங்கள்

81. சிங்குதல் - குறைதல், தொ. வே.

ஆர்ந்த சராசரங்க ளெல்லா மடிநிழலில் சேர்ந்தொடுங்க மாநடனஞ் செய்வோனே - சார்ந்துலகில்	286
எத்தேவர் மெய்த்தேவ ரென்றுரைக்கப் பட்டவர்கள் அத்தேவர்க் கெல்லாமுன் னானோனே - சத்தான	287
வெண்மைமுதல் ஐவணமு மேவிஐந்து தேவர்களாய்த் திண்மைபெறும் ஐந்தொழிலுஞ் செய்வோனே - மண்முதலாம்	288
ஐந்தா யிருசுடரா யான்மாவாய் நாதமுடன் விந்தா கியெங்கும் விரிந்தோனே - அந்தணவெண்	289
நீறுடையா யாறுடைய நீண்முடியாய் நேடரிய வீறுடையாய் நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம் - மாறுபட	290
எள்ள லடியேன் எனக்குள் ஒளியாமல் உள்ள படியே யுரைக்கின்றேன் - விள்ளுறுமியான்	291
வன்சொ லுடன்அன்றி வள்ளலுன தன்பர்தமக் கின்சொ லுடன்பணிந்தொன் றீந்ததிலை - புன்சொலெனும்	292
பொய்யுரைக்க வென்றாற் புடையெழுவேன் அன்றியொரு மெய்யுரைக்க வென்றும் விழைந்ததிலை - வையகத்தில்	293
பொல்லா விரதத்தைப் போற்றியுவந் துண்பதல்லால் கொல்லா விரதத்தைக் கொண்டதிலை - அல்லாதார்	294
வன்புகழைக் கேட்க மனங்கொண்ட தல்லாமல் நின்புகழைக் கேட்க நினைந்ததிலை - வன்புகொண்டே	295
இன்னடிக்கு நுண்ணிடையார்க் கேவல்புரிந் தேனலதுன் பொன்னடிக்குத் தொண்டு புரிந்ததிலை - பன்னுகின்ற	296
செக்குற்ற எள்ளெனவே சிந்தைநசிந் தேனலது முக்குற்றந் தன்னை முறித்ததிலை - துக்கமிகுந்	297
தாவில் வலங்கொண்டு சஞ்சரித்தேன் அல்லதுநின் கோவில்வலங் கொள்ளக் குறித்ததிலை - பூவுலகில்	298
வன்னிதியோர் முன்கூப்பி வாழ்த்தினேன் அன்றியுன்றன் சன்னிதியிற் கைகூப்பித் தாழ்ந்ததிலை - புன்னெறிசேர்	299
மிண்டரொடு கூடி வியந்ததல்லா லையாநின் தொண்ட ரொடுங்கூடிச் சூழ்ந்ததிலை - கண்டவரைக்	300

கன்றுமுகங் கொண்டு கடுகடுத்துப் பார்ப்பதல்லால் என்று முகமலர்ச்சி யேற்றதிலை - நன்றுபெறு	301
நன்னெஞ்ச ருன்சீர் நவில வதுகேட்டுக் கன்னெஞ்சைச் சற்றுங் கரைத்ததிலை - பின்னெஞ்சாப்	302
பண்ணீர்மை கொண்டதமிழ்ப் பாமாலை யாற்றுதித்துக் கணர்கொண் டுன்பாற் கனிந்ததிலை - தணர்போல்	303
நெஞ்சம் உருகி நினைக்குமன்பர் போலெனைநீ அஞ்சலென நின்றாள் அடுத்ததிலை - விஞ்சலகர்	304
மெய்யடிய நென்றுரைக்க வித்தகநின் பொன்னடிக்குப் பொய்யடிமை வேடங்கள் பூண்டதுண்டு - நையமிகு	305
மையல் வினைக்குவந்த மாதர் புணர்ச்சியெனும் வெய்ய வினைக்குழியில் வீழ்ந்ததுண்டு - துய்யர்தமை	306
என்னொன்று மில்லா தியல்பாகப் பின்னொன்று முன்னொன்று மாக மொழிந்ததுண்டு - மன்னுகின்ற	307
மானஞ் செயாது மனநொந் திரப்போர்க்குத் தானஞ்செய் வாரைத் தடுத்ததுண்டு - ஈனமிலா	308
வாரமுரை யாது வழக்கி னிடையோர் வார முரைத்தே மலைந்ததுண்டு - ஈரமிலா	309
நெஞ்ச ருடன்கூடி நேசஞ்செய் தும்மடியே தஞ்சமெனத் தாழாது தாழ்ந்ததுண்டு - எஞ்சலிலாத்	310
தாயனையா யுன்றனது சந்நிதிநேர் வந்துமொரு நேயமுமில் லாதொதி ⁸² போல் நின்றதுண்டு - தீயவினை	311
மாளாக் கொடிய மனச்செல்வர் வாயிலிற்போய்க் கேளாச் சிவநிந்தை கேட்டதுண்டு - மீளாத	312
பொல்லாப் புலையரைப்போற் புண்ணியரை வன்மதத்தால் சொல்லா வசையெல்லாஞ் சொன்னதுண்டு - நல்லோரைப்	313
போற்றாது பொய்யுடம்பைப் போற்றிச் சிவபூசை ஆற்றாது சோற்றுக் கலைந்ததுண்டு - தேற்றாமல்	314
ஈபத்தா என்றிங் கிரப்போர் தமைக்கண்டு கோபத்தால் நாய்போற் குரைத்ததுண்டு - பாபத்தால்	315

சிந்தையொன்று வாக்கொன்று செய்கையொன்றாய்ப் போகவிட்டே எந்தைநினை யேத்தா திருந்ததுண்டு - புந்தியிந்த	316
சொல்லைக்கல் லென்றுநல்லோர் சொன்னபுத்தி கேளாமல் எல்லைக்கல் லொத்தே யிருந்ததுண்டு - தொல்லைவினை	317
ஆழ்த்தா மயவுலகி லற்ப மகிழ்ச்சியினால் வாழ்த்தாம லுன்னை மறந்ததுண்டு - தாழ்த்தாமற்	318
பூணா வெலும்பணியாய்ப் பூண்டோய்நின் பொன்வடிவங் காணாது வீழ்நாள் கழித்ததுண்டு - மாணாத	319
காடுபோன் ஞாலக் கடுநடையி லேயிருகான் மாடுபோல் நின்றுழைத்து வாழ்ந்ததுண்டு - நாடகன்ற	320
கள்ளிவா யோங்குபெருங் காமக் கடுங்காட்டிற் கொள்ளிவாய்ப் பேய்போற் குதித்ததுண்டு - ஒள்ளியரால்	321
எள்ளுண்ட மாயா இயல்புறுபுன் கல்வியெலாங் கள்ளுண்ட பித்தனைப்போற் கற்றதுண்டு - நள்ளுலகில்	322
சீராசை யெங்குஞ்சொற் சென்றிடவே வேண்டுமெனும் பேராசைப் பேய்தான் பிடித்ததுண்டு - தீராவென்	323
சாதகமோ தீவினையின் சாதனையோ நானறியேன் பாதகமென் றாலெனக்குப் பாற்சோறு - தீதகன்ற	324
தூய்மைநன்றா மென்கின்ற தொன்மையினார் வாய்க்கினிய வாய்மையென்றால் என்னுடைய வாய்குமட்டுங் - காய்மைதரும்	325
கற்கு நிகராங் கடுஞ்சொலன்றி நன்மதுரச் சொற்கும் எனக்கும்வெகு தூரங்காண் - பொற்புமிக	326
நண்ணியுனைப் போற்றுகின்ற நல்லோர்க் கினியசிவ புண்ணியமென் றாலெனக்குப் போராட்டம் - அண்ணலுனை	327
நாளுரையா தேத்துகின்ற நல்லோர்மேல் இல்லாத கோளுரையென் றாலெனக்குக் கொண்டாட்டம் - நீளநினை	328
நேசிக்கு நல்ல நெறியாஞ் சிவாகமநூல் வாசிக்க வென்றாலென் வாய்நோகுங் - காசிக்கு	329

நீடிக்கி லானாலு நேர்ந்தறிவ தல்லதுவீண் வேடிக்கை யென்றால் விடுவதிலை - நாடயலில்	330
வீறா முனது விழாச்செயினும் அவ்விடந்தான் ஆறா யிரங்காத மாங்கண்டாய் - மாறான	331
போகமென்றா லுள்ளமிகப் பூரிக்கும் அன்றிசிவ யோகமென்றா லென்னுடைய உண்ணடுங்கும் - சோகமுடன்	332
துள்ளலொழிந் தென்னெஞ்சஞ் சோர்ந்தழியுங் காலத்திற் கள்ளமென்றா லுள்ளே களித்தெழும்பும் - அள்ளனெறி	333
செல்லென்றால் அன்றிச் சிவசிவா வென்றொருகால் சொல்லென்றால் என்றனக்குத் துக்கம்வரும் - நல்லநெறி	334
வாம்பலன்கொண் டோர்கள் மறந்தும் பெறாக்கொடிய சோம்பலென்ப தென்னுடைய சொந்தங்காண் - ஏம்பலுடன்	335
எற்றோ இரக்கமென்ப தென்றனைக்கண் டஞ்சியெனை உற்றோ ரையமுடன்விட் டோடுங்காண் - சற்றேனும்	336
ஆக்கமே சேரா தறத்தூரத்து கின்றவெறுந் தூக்கமே யென்றனக்குச் சோபனங்காண் - ஊக்கமிகும்	337
ஏறுடையாய் நீறணியா ஈனர்மனை யாயினும்வெண் சோறுகிடைத் தாலதுவே சொர்க்கங்காண் - வீறுகின்ற	338
வாழ்வுரைக்கு நல்ல மனத்தர்தமை யெஞ்ஞான்றுந் தாழ்வுரைத்தல் என்னுடைய சாதகங்காண் - வேள்விசெயுந்	339
தொண்டர் தமைத்துதியாத் துட்டரைப்போ லெப்பொழுதுஞ் சண்டையென்ப தென்றனக்குத் தாய்தந்தை - கொண்டஎழு	340
தாதாட ஓங்கித் தலையாட வஞ்சரொடு வாதாட என்றாலென் வாய்துடிக்குங் - கோதாடச்	341
சிந்தை திரிந்துழலுந் தீயரைப்போல் நற்றரும நிந்தையென்ப தென்பழைய நேசங்காண் - முந்தநினை	342
எண்ணென்றால் அன்றி யிடர்செய் திடுங்கொடிய பெண்ணென்றால் தூக்கம் பிடியாது - பெண்களுடன்	343

புல்லென்றால் தேகம் புளகிக்கும் அன்றிவிட்டு நில்லென்றால் என்கண்ணி நீரரும்பும் - புல்லரென்ற	344
பேர்க்கும்விருப் பெய்தாத பெண்பேய்கள் வெய்யசிறு நீர்க்குழியே யான்குளிக்கு நீர்ப்பொய்கை - சீர்க்கரையின்	345
ஏறாப்பெண் மாத ரிடைக்கு ளளிந்தென்றும் ஆறாப்புண் ணுக்கே யடிமைநான் - தேறாத	346
வெஞ்சலஞ்செய் மாயா விகாரத்தி னால்வரும்வீண் சஞ்சலமெல்லா மெனது சம்பந்தம் - அஞ்செழுத்தை	347
நேர்ந்தார்க் கருள்புரியு நின்னடியர் தாமேயுஞ் சார்ந்தா லதுபெரிய சங்கட்டம் - ஆர்ந்திடுமான்	348
காந்தும் விழிப்புலியைக் கண்டதுபோல் நல்லகுண சாந்த மெனைக் கண்டால் தலைசாய்க்கும் - ஆந்தகையோர்	349
சேர மனத்திற் செறிவித் திடும்புருட தீரமெனைக் கண்டாற் சிரிக்குங்காண் - கோரமதைக்	350
காணி லுலகிற் கருத்துடையோர் கொள்ளுகின்ற நாண மெனைக்கண்டு நாணுங்காண் - ஏணுலகில்	351
ஞானங் கொளாவெனது நாமமுரைத் தாலுமபி மானம் பயங்கொண்டு மாய்ந்துவிடும் - ஆனவுன்றன்	352
கேண்மைக் குலத்தொண்டர் கீர்த்தி பெறக்கொண்ட ஆண்மைக்கு நானென்றா லாகாது - வாண்மைபெறும்	353
ஐயநின்றாட் பூசிக்கு மன்பருள்ளத் தன்பிற்கும் பொய்ய நெனக்கும் பொருத்தமிலை - வையகத்தோர்	354
இல்லெனினுஞ் சம்மாநீ யீகின்றே நென்றொருசொல் சொல்லெனினுஞ் சொல்லத் துணிவுகொளேன் - நல்லையெமக்	355
கீயென்பா ரன்றியன்னை யென்பயத்தா னின்சோற்றில் ஈயென்ப தற்கு மிசையாள்காண் - ஈயென்பார்க்	356
கெண்ணுஞ் சிலர்மண் ணிடுவா ரெனக்கந்த மண்ணுங் கொடுக்கமனம் வாராது - அண்ணுறுமென்	357

இல்லை யடைந்தே யிரப்பவருக் கெப்போதும் இல்லையென்ப தென்வாய்க் கியல்புகாண் - தொல்லுலகை	358
ஆண்டாலு மன்றி அயலார்புன் கீரைமணிப் பூண்டாலு மென்கண் பொறுக்காது - நீண்டஎழு	359
தீப முறுவோர் திசையோர்மற் றியாவர்க்குங் கோப மதுநான் கொடுக்கிலுண்டு - ஆபத்தில்	360
வீசங் கொடுத்தெட்டு வீச மெனப்பிறரை மோசஞ் செயநான் முதற்பாதம் - பாசமுளோர்	361
கைக்குடைய வேயெழுதிக் கட்டிவைத்த இவ்வலகப் பொய்க்கதையே யான்படிக்கும் புத்தகங்கள் - மெய்ப்படுநின்	362
மந்திரத்தை உச்சரியா வாயுடையேன் என்போலத் தந்திரத்தில் கைதேர்ந் தவரில்லை - எந்தைஇனி	363
ஏதென் றுரைப்பே னிருங்கடல்கூழ் வையகத்தில் சூதென்ப தெல்லாமென் சுற்றங்காண் - ஓதுகின்ற	364
நஞ்சமெலாங் கூட்டி நவின்றிடினும் ஒவ்வாத வஞ்சமெலா மென்கை வசங்கண்டாய் - அஞ்சவரும்	365
வீணவமாம் வஞ்ச வினைக்குமுத லாகிநின்ற ஆணவமே என்காணி ஆட்சியதாம் - மாணிறைந்த	366
நல்லறிவே என்னைநெடு நாட்பகைத்த தன்றிமற்றைப் புல்லறிவே என்னுட் பொருள்கண்டாய் - சொல்லவொணா	367
வேடருக்குங் கிட்டாத வெங்குணத்தா லிங்குமலும் மூடருக்குள் யானே முதல்வன்காண் - வீட்டுத்த	368
மேதையர்கள் வேண்டா விலங்காய்த் திரிகின்ற பேதையென்ப தென்னுரிமைப் பேர்கண்டாய் - பேதமுற	369
ஓதுவதென் பற்பலவாய் உற்றதவத் தோர்நீத்த தீதுகெளல் லாமெனது செல்வங்காண் - ஆதலினால்	370
பேயினையொத் திவ்வுலகில் பித்தாகி நின்றவிந்த நாயினைநீ ஆண்டிடுதல் நன்கன்றே - ஆயினுமுன்	371

மண்ணா ருயிர்களுக்கும் வானவர்க்குந் தானிரங்கி உண்ணாக் கொடுவிடமும் உண்டனையே - எண்ணாமல்	372
வேய்த்தவள வெற்பெடுத்த வெய்யஅரக் கன்தனக்கும் வாய்த்தவர மெல்லாம் வழங்கினையே - சாய்த்தமன	373
வீம்புடைய வன்முனிவர் வேள்விசெய்து விட்டகொடும் பாம்பையெல் லாந்தோளிற் பரித்தனையே - நாம்பெரியர்	374
எஞ்சேமென் றாணவத்தா லேற்ற இருவரையும் அஞ்சேலென் றாட்கொண் டருளினையே - துஞ்சுபன்றித்	375
தோயாக் குருளைகளின் துன்பம் பொறாதன்று தாயாய் முலைப்பாலுந் தந்தனையே - வாயிசைக்குப்	376
பாண்டியன்முன் சொல்லிவந்த பாணன் பொருட்டடிமை வேண்டி விறகெடுத்து விற்பனையே - ஆண்டொருநாள்	377
வாய்முடியாத் துன்புகொண்ட வந்திக்கோ ராளாகித் தூய்முடிமேல் மண்ணுஞ் சமந்தனையே - ஆய்துயர	378
மாவகஞ்சேர் மாணிக்க வாசகருக் காய்க்குதிரைச் சேவகன்போல் வீதிதனில் சென்றனையே - மாவிசயன்	379
வில்லடிக்கு நெஞ்சம் விரும்பியதல் லால்எறிந்த கல்லடிக்கும் உள்ளங் களித்தனையே T மல்லலுறும்	380
வில்வக் கிளையுதிர்ந்த வெய்ய முசுக்கலையைச் செல்வத் துரைமகனாய்ச் செய்தனையே - சொல்லகலின்	381
நீளுகின்ற நெய்யருந்த நேரெலியை மூவுலகும் ஆளுகின்ற மன்னவனாய் ஆக்கினையே - கோளகல	382
வாய்ச்சங்கு நூலிழைத்த வாய்ச்சிலம்பி தன்னைஉயர் கோச்செங்கட் சோழனெனக் கூட்டினையே - ஏச்சறுநல்	383
ஆறடுத்த ⁸³ வாக்கீசர்க் காம்பசியைக் கண்டுகட்டுச் சோறெடுத்துப் பின்னே சமந்தனையே - கூறுகின்ற	384
தொன்மைபெருஞ் சந்தரர்க்குத் தோழனென்று பெண்பரவை நன்மனைக்குத் தூது நடந்தனையே - நன்மைபெற	385

இற்றென்ற இற்றென்னா எத்தனையோ பேர்கள்செய்த குற்றங் குணமாகக் கொண்டனையே - பற்றுலகில்	386
அன்புடைய தாயர்களோ ராயிரம்பே ரானாலும் அன்புடையாய் நினைப்போ லாவாரோ - இன்பமுடன்	387
ஈண்டவரும் தந்தையர்கள் எண்ணிலரே ஆயினுமென் ஆண்டவனே நினைப்போ லாவாரோ - பூண்டகைகொள்	388
ஏனுடைய நினையன்றி எந்தை பிரானேஉன் ஆணைஎனக் குற்றதுணை யாருமில்லை - நாணமுளன்	389
ஆனேன் பிழைக ளனைத்தினையு மையாநீ தானே பொறுக்கத் தகுங்கண்டாய் - மேல்நோற்ற	390
மாற்றனுக்கு மெட்டா மலர்க்கழலோய் நீயென்னைக் கூற்றனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கற்க - பாற்றவள	391
நந்தக் கடற்புவியில் நானின்னும் வன்பிறவிப் பந்தக் கடலமுந்தப் பண்ணற்க - முந்தைநெறி	392
நின்றேயுன் பொற்றாள் நினையாதார் பாழ்மனையில் சென்றே உடலோம்பச் செய்யற்க - நன்றேநின்	393
றோங்கு நெறியோர் உளத்தமர்ந்தோய் என்றன்னைத் தீங்கு நெறியில் செலுத்தற்க - வீங்கடங்கி	394
வாழி யெனத்தான் வழத்தினுமென் சொற்கடங்கா ஏழை மனத்தா லிளைக்கின்றேன் - வாழுமரக்	395
கோடேறும் பொல்லாக் குரங்கெனவே பொய்யுலகக் காடேறு நெஞ்சாற் கலங்குகின்றேன் - பாடேறும்	396
உள்ளறியா மாயையெனு முட்பகையார் காமமெனுங் கள்ளறியா துண்டு கவல்கின்றேன் - தெள்ளுறுமென்	397
கண்ணனையாய் நின்தாள் கமலங் களைவழுத்தா மண்ணனையார் பாற்போய் மயங்குகின்றேன் - திண்ணமிலாக்	398
காதரவாந் துன்பக் கவலைக் கடல்வீழ்ந்தே ஆதரவொன் றின்றி அலைகின்றேன் - ஓதுமறை	399

ஆத்த ரெனுமுன் அடியார் தமைக்கண்டு நாத்திகஞ்சொல் வார்க்கு நடுங்குகின்றேன் - பாத்துண்டே	400
உய்வ தறியா உளத்தினே னுய்யும்வகை செய்வ தறியேன் திகைக்கின்றேன் - சைவநெறி	401
உண்ணிரம்பு நின்கருணை உண்டோ இலையோஎன் றெண்ணியெண்ணி உள்ளம் இளைக்கின்றேன் - மண்ணினிடைக்	402
கொன்செய்கை கொண்டகொடுங் கூற்றன் குறுகிலதற் கென்செய்வோ மென்றெண்ணி எய்க்கின்றேன் - முன்செய்வினை	403
ஆமறையா நோயா லகமெலிவுற் றையோநான் தாமரையி னீர்போல் தயங்குகின்றேன் - தாமமுடி	404
வள்ளல் அருள்கொடுக்க வந்திலனே இன்னுமென உள்ளமது நீரா யுருகுகின்றேன் - எள்ளலுறு	405
மாலைபாய்ந் தின்னுமென்ன வந்திடுமோ என்றுநெஞ்சம் ஆலைபாய்ந் துள்ளம் அழிகின்றேன் - ஞாலமிசைக்	406
கோட்பார வாழ்க்கைக் கொடுஞ்சிறையி னின்றென்னை மீட்பா ரிலாது விழிக்கின்றேன் - மீட்பாகும்	407
ஆற்றி லொருகாலும் அடங்காச் சமுசாரச் சேற்றிலொரு காலும்வைத்துத் தேய்கின்றேன் - தோற்றுமயற்	408
பாகமுறு வாழ்க்கையெனும் பாலைவனத் துன்னருள்நீர்த் தாகமது கொண்டே தவிக்கின்றேன் - மோகமதில்	409
போய்ப்படுமோர் பஞ்சப் பொறிகளால் வெம்பாம்பின் வாய்ப்படுமோர் தேரையைப்போல் வாடுகின்றேன் - மாய்ப்பவரு	410
மீன்போலு மாதர் விழியால் வலைப்பட்ட மான்போலுஞ் சோர்ந்து மடங்குகின்றேன் - கான்போல	411
வீற்று முலக விகாரப் பிரளயத்தில் தோற்றுஞ் சழியுட் சழல்கின்றேன் - ஆற்றவநான்	412
இப்பாரில் உன்மேலன் பில்லெனினும் அன்பனென ஒப்பாரி யேனும் உடையேன்காண் - தப்பாய்ந்த	413

மட்டுவிடேன் உன்தாள் மறக்கினும்வெண் ற்றுநெறி விட்டுவிடேன் என்றனைக்கை விட்டுவிடேல் - துட்டனென	414
மாலுந் திசைமுகனும் வானவரும் வந்துதடுத் தாலுஞ் சிறியேனைத் தள்ளிவிடேல்- சாலுலக	415
வாதனைகொண் டோனென்று மற்றெவரா னாலும்வந்து போதனைசெய் தாலுமெனைப் போக்கிவிடேல் - நீதயவு	416
சூழ்ந்திடுக என்னையுநின் தொண்டருடன் சேர்த்தருள்க வாழ்ந்திடுக நின்தாள் மலர்.	417

திருச்சிற்றம்பலம்

3. நெஞ்சறிவுறுத்தல்

காப்பு

குறள்வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1963 சீர்சான்ற முக்கட் சிவகளிற்றைச் சேர்ந்திடிலாம்
பேர்சான்ற இன்பம் பெரிது. 1
- 1964 ஆறு முகத்தான் அருளடையின் ஆம்எல்லாப்
மிகத்தான் பெரிது. 2

கலிவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1965 பொன்னார் மலைபோல் பொலிவுற் றசையாமல்
எந்நாளும் வாழியநீ என்னெஞ்சே - பின்னான 1
- இப்பிறப்பி னோடிங் கெழுபிறப்பும் அன்றியெனை
எப்பிறப்பும் விட்டகலா என்னெஞ்சே - செப்பமுடன் 2
- செவ்வொருசார் நின்று சிறியேன் கிளக்கின்ற
இவ்வொருசொல் கேட்டிடுக என்னெஞ்சே - எவ்வெவ் 3
- உலகும் பரவும் ஒருமுதலாய் எங்கும்
இலகும் சிவமாய் இறையாய் - விலகும் 4
- உருவாய் உருவில் உருவாய் உருவுள்
அருவாய் அருவில் அருவாய் -உருஅருவாய் 5
- நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நற்சலமாய் நின்மலமாய்ச்
சத்தியமாய்ச் சத்துவமாய்த் தத்துவமாய் - முத்தியருள் 6
- ஒன்றாய்ப் பலவாய் உயிராய் உயிர்க்குயிராய்
நன்றாய் நவமாய் நடுநிலையாய் - நின்றோங்கும் 7

வேதமாய் வேதாந்த வித்தாய் விளங்குபர நாதமாய் நாதாந்த நாயகமாய் - ஓதும்	8
செறிவாய்த் திரமாய்ச் சிதாகாச மாய்ச்சொல் அறிவாய் அறிவுள் அறிவாய் - நெறிமேவு	9
காலமாய்க் காலம் கடந்த கருத்தாய்நற் சீலமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சின்மயமாய் - ஞாலம்	10
பொருந்தாப் பொருளாய்ப் பொருந்தும் பொருளாய்ப் பெருந்தா ரகம்கூழ்ந்த பேறாய்த் - திருந்தாத	11
போக்கும் வரத்துமிலாப் பூரணமாய்ப் புண்ணியர்கள் நோக்கும் திறத்தெழுந்த நுண்ணுணர்வாய் - நீக்கமிலா	12
ஆதியாய் ஆதிநடு அந்தமாய் ஆங்ககன்ற சோதியாய்ச் சோதியாச் சொற்பயனாய் - நீதியாய்	13
ஆங்கார நீக்கும் அகார உகாரமதாய் ஓங்கார மாய்வற்றின் உட்பொருளாய்ப் - பாங்கான	14
சித்தமாய்ச் சித்தாந்த தேசாய்த் திகம்பரமாய்ச் சத்தமாய்ச் சுத்த சதாநிலையாய் - வித்தமாய்	15
அண்டமாய் அண்டத் தணுவாய் அருளகண்டா கண்டமாய் ஆனந்தா காரமதாய் - அண்டத்தின்	16
அப்பாலாய் இப்பாலாய் அண்மையாய்ச் சேய்மையதாய் எப்பாலாய் எப்பாலும் இல்லதுமாய்ச் - செப்பாலும்	17
நெஞ்சாலும் காய நிலையாலும் அந்நிலைக்குள் அஞ்சாலுங் காண்டற் கரும்பதமாய் - எஞ்சாப்	18
பரமாய்ப் பகாப்பொருளாய்ப் பாலாய்ச் சுவையின் தரமாய்ப் பரப்பிரமம் தானாய்-வரமாய்	19
ஒன்பான் வடிவாய் ஒளியெண் குணக்கடலாய் அன்பாய் அகநிலையாய் அற்புதமாய் - இன்பாய்	20
அகமாய்ப் புறமாய் அகம்புறமாய் நீங்கும் சகமாய்ச் சகமாயை தானாய் - சகமாயை	21

இல்லாதாய் என்றும் இருப்பதாய் யாதொன்றும் கொல்லாதார்க் கின்பம் கொடுப்பதாய் - எல்லார்க்கும்	22
நண்ணுவதாய் நண்ணாதாய் நல்வினையாய் அல்வினையாய் எண்ணுவதாய் எண்ணின் இயலாதாய் - எண்ணுகின்ற	23
வானாய் நிலனாய் வளியாய் அனலாய்நீர் தானாய் வழிபடுநான் தான்தானாய் - வானாதி	24
ஒன்றிடத்தும் ஒன்றாதாய் ஒன்றுவதாய் ஆனந்தம் மன்றிடத்தில் என்றும் வதிவதாய் - ஒன்றியதோர்	25
ஐந்நிறமாய் அந்நிறத்தின் ஆமொளியாய் அவ்வொளிக்குள் எந்நிறமும் வேண்டா இயனிறமாய் - முந்நிறத்தில்	26
பூப்பதுவாய்க் காப்பதுவாய்ப் போக்குவதாய்த் தேக்குவதாய் நீப்பதுவாய்த் தன்னுள் நிறுத்துவதாய்ப் - பூப்பதின்றி	27
வாளா திருப்பதுவாய் வாதனா தீதமாய் நீளாது நீண்ட நிலையினதாய் - மீளாப்	28
பெரிதாய்ச் சிறிதாய்ப் பெரிதும் சிறிதும் அரிதாய் அரிதில் அரிதாய்த் - துரிய	29
வெளியாய்ப் பரவெளியாய் மேவுபர விந்தின் ஒளியாய்ச் சிவானந்த ஊற்றாய்த் - தெளியாதி	30
கற்பகமாய்க் காணுஞ்சங் கற்ப விகற்பமாய் நிற்பதா கார நிருவிகற்பாய்ப் - பொற்புடைய	31
முச்சுடராய் முச்சுடர்க்கும் முன்னொளியாய்ப் பின்னொளியாய் எச்சுடரும் போதா இயற்சுடராய் - அச்சில்	32
நிறைவாய்க் குறைவாய் நிறைகுறை வில்லாதாய் மறைவாய் வெளியாய் மனுவாய் - மறையாத	33
சச்சிதா னந்தமதாய்த் தன்னிகரொன் றில்லாதாய் விச்சையால் எல்லாம் விரிப்பதுவாய் - மெச்சுகின்ற	34
யோகமாய் யோகியர் யோகத் தெழுந்தசிவ போகமாய்ப் போகியாய்ப் போகமருள் - ஏகமாய்க்	35

கேவலமாய்ச் சுத்த சகலமாய்க் கீழ்ச்சகல கேவலங்கள் சற்றும் கிடையாதாய் - மாவலத்தில்	36
காட்சியாய்க் காண்பானாய்க் காணப் படுபொருளாய்ச் சூட்சியாய்ச் சூட்சியால் தோய்வரிதாய் - மாட்சிபெறச்	37
செய்பவனாய்ச் செய்தொழிலாய்ச் செய்பொருளாய்ச் செய்தொழிலால் உய்பவனாய் உய்விக்கும் உத்தமனாய் - மொய்கொள்	38
அதுவாய் அவளாய் அவனாய் அவையும் கதுவாது நின்ற கணிப்பாய்க் - கதுவாமல்	39
ஐயம் திரிபோ டறியாமை விட்டகற்றிப் பொய்யென்ப தொன்றும் பொருந்தாராய்ச் - செய்யென்ற	40
ஓர்வினையில் இன்பமுமற் றோர்வினையில் துன்பமுமாம் சார்வினைவிட் டோங்கும் தகையினராய்ப் - பார்வினையில்	41
ஓர்பால் வெறுப்புமற்றை ஓர்பால் விருப்புமுறும் சார்பால் மயங்காத் தகையினராய்ச் - சார்பாய	42
ஓரிடத்தில் தண்மையுமற் றோரிடத்தில் வெஞ்சினமும் பாரிடத்தில் கொள்ளாப் பரிசினராய் - நீரிடத்தில்	43
தண்மைநிக ராதென்றும் சாந்தம் பழுத்துயர்ந்த ஒண்மையுடன் ஒன்றை உணர்ந்தவராய் - வெண்மையிலா	44
ஒன்றும் அறிவின் உதயாதி ஈறளவும் என்றும் இரண்டென்ப தில்லவராய் - மன்றவொளிர்	45
அம்முன்றி னுள்ளே அடுக்கிவரும் ஒன்றகன்ற மும்முன்றின் முன்றும் முனிந்தவராய்த் - தம்முன்றி	46
வீடாது நின்றும் விரிந்தும் விகற்பநடை நாடாது நான்கும் நசித்தவராய் - ஊடாக	47
எஞ்சாமல் அஞ்சின் இடமாய் நடமாடும் அஞ்சாதி அஞ்சும் அறுத்தவராய் - எஞ்சாமல்	48
ஈண்டாண் டருளும் இறையோர் தமையாறில் ஆண்டாண்டு கண்டா றகன்றவராய் - ஈண்டாது	49

வாழியுற்ற வானோரும் வந்து தமக்கிரண்டோ டேழியற்ற ஏழும் இகந்தவராய் - ஊழியற்றக்	50
கட்டிநின்றுட் சோதியொன்று காணத் தொடங்குகின்றோர் எட்டுகின்ற எட்டின்மேல் எய்தினராய்க் கட்டுகின்ற	51
தேன்தோய் கருணைச் சிவங்கலந்து தேக்குகின்ற சான்றோர்தம் உள்ளம் தணவாதாய் - மான்றமலத் ⁸⁴	52
தாக்கொழிந்து தத்துவத்தின் சார்பாம் - தனுவொழிந்து வாக்கொழிந்து மாணா மனமொழிந்து - ஏக்கமுற	53
வாய்க்கும் சுகமொழிந்து மண்ணொழிந்து விண்ணொழிந்து சாய்க்கும் இராப்பகலும் தானொழிந்து - நீக்கொழிந்து	54
நானுமொழி யாதொழிந்து ஞானமொழி யாதொழிந்து தானும் ஒழியாமற் றானொழிந்து - மோனநிலை	55
நிற்கும் பிரம நிரதிசயா னந்தமதாய் நிற்கும் பரம நிருத்தனெவன் - தற்பரமாய்	56
நின்றான் எவனன்பர் நேயமனத் தேவிரைந்து சென்றான் எவன்சர்வ தீர்த்தனெவன் - வன்தீமை	57
இல்லான் எவன்யார்க்கும் ஈசன் எவன்யாவும் வல்லான் எவனந்தி வண்ணனெவன் - கல்லாலில்	58
சுட்டகன்ற ஞான சுகாதீதம் காட்டிமுற்றும் விட்டகன்ற யோக வினோதனெவன் - மட்டகன்ற	59
அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவில் அடைத்தருளித் திண்டங்கு மாறிருத்தும் சித்தனெவன் - பண்டங்கு	60
வீயாச் சிறுபெண் விளையாட்டுள் அண்டமெலாம் தேயாது கூட்டுவிக்கும் சித்தனெவன் - யாயாதும்	61
வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத சித்தர்தமைத் தீண்டாது தீண்டுகின்ற சித்தனெவன் - ஈண்டோது	62
பற்றுருவாய்ப் பற்றாப் பரவணுவின் உள்விளங்கும் சிறுருவாய் உள்ளொளிக்கும் சித்தனெவன் T மற்றுருவின்	63

84. மான்ற மலத்தாக்கு என்பது மயக்குதலைச் செய்கின்ற மலத்தினெதிரீடு எனக்கொள்க. தொ. வே.

வையாது வைத்துலகை மாவிந் திரசாலம் செய்யாது செய்விக்கும் சித்தனெவன் - நையாமல்	64
அப்பிடைவைப் பாமுலகில் ஆருயிரை மாயையெனும் செப்பிடைவைத் தாட்டுகின்ற சித்தனெவன் - ஒப்புறவே	65
நில்லாத காற்றை நிலையாக் கடத்தடைத்துச் செல்லாது வைக்கின்ற சித்தனெவன் - பொல்லாத	66
வெம்பாம்பை மேலணிந்தோர் வெம்புற்றின் உள்ளிருந்தே செம்பாம்பை ஆட்டுகின்ற சித்தனெவன் - தம்பாங்கர்	67
ஒண்கயிற்றான் ஒன்றின்றி உண்ணின் றுயிர்களையூழ்த் திண்கயிற்றான் ஆட்டுகின்ற சித்தனெவன் - வண்கையுடைத்	68
தானசைந்தால் மற்றைச் சகமசையும் என்றுமறை தேனசையச் சொல்லுகின்ற சித்தனெவன் - ஊனமின்றிப்	69
பேர்த்துயிர்க ளெல்லாம்ஓர் பெண்பிள்ளை யின்வசமாய்ச் சேர்த்து வருவிக்கும் சித்தனெவன் - போர்த்துமிக	70
அல்விரவுங் காலை அகிலமெலாம் தன்பதத்தோர் சில்விரலில் சேர்க்கின்ற சித்தனெவன் - பல்வகையாய்க்	71
கைகலந்த வண்மைக் கருப்பா சயப்பையுள் செய்கருவுக் கூட்டுவிக்கும் சித்தனெவன் - உய்கருவை	72
மெய்வைத்த வேர்வையினும் வீழ்நிலத்தும் அண்டத்தும் செய்வித்தங் கூட்டுவிக்கும் சித்தனெவன் - உய்விக்கும்	73
வித்தொன்றும் இன்றி விளைவித் தருளளிக்கும் சித்தென்றும் வல்லவொரு சித்தனெவன் - சத்துடனே	74
உற்பத்தி யாயுலகில் ஒன்பதுவாய்ப் பாவைகள்செய் சிற்பத் தொழில்வல்ல சித்தனெவன் - பற்பலவாம்	75
காரா முகளைக் கரையின்றி எல்லையிலாச் சேருழி நிற்கவைத்த சித்தனெவன் - பேராத	76
நீர்மேல் நெருப்பை நிலையுறவைத் தெவ்வுலகும் சீர்மே வுறச்செய்யும் சித்தனெவன் - பாராதி	77

ஐந்திலைந்து நான்கொருமூன் றாமிரண்டொன் றாய்முறையே சிந்தையுற நின்றருளும் சித்தனெவன் - பந்தமுற	78
ஆண்பெண்ணாய்ப் பெண்ணாணாய் அண்மை தனைவானின் சேண்பண்ண வல்லவொரு சித்தனெவன் - மாண்பண்ணாய்	79
பேடாணாய்ப் பெண்ணாய்ப் பெண்ணாண் பெரும்பேடாய்ச் சேடாகச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - சேடாய	80
வெண்மை கிழமாய் விருத்தமந்த வெண்மையதாய்த் திண்மை பெறச்செய்யும் சித்தனெவன் - ஒண்மையிலா	81
ஓட்டினைச்செம் பொன்னா யுயர்செம்பொன் ஓடாகச் சேட்டையறச் செய்கின்ற சித்தனெவன் - காட்டிலுறு	82
காஞ்சிரத்தைக் கற்பகமாய்க் கற்பகத்தைக் காஞ்சிரமாய்த் தேஞ்சிவணச் செய்கின்ற சித்தனெவன் - வாஞ்சையுற	83
நாரணன்சேய் நான்முகனாய் நான்முகன்சேய் நாரணனாய்ச் சீரணவச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - பேரணவக்	84
கொம்மை பெறுங்கோடா கோடியண்டம் எல்லாமோர் செம்மயிர்க்கால் உட்புகுத்தும் சித்தனெவன் - செம்மையிலா	85
வெம்புலியை வெண்பால் விளைபசுவாய் அப்பசுவைச் செம்புலியாச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - அம்புலியை	86
அங்கதிரொண் செங்கதிராய் அம்புலியாய்ப் பம்புகின்ற செங்கதிரைச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - துங்கமுறா	87
ஓரணுவோர் மாமலையாய் ஓர்மா மலையதுவோர் சீரணுவாய்ச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - வீரமுடன்	88
முன்னகையா நின்றதொரு முப்புரத்தை அன்றொருகால் சின்னகையால் தீமடுத்த சித்தனெவன் - முன்னயன்மால்	89
மற்றிருந்த வானவரும் வாய்ந்தசைக்கா வண்ணமொரு சிற்றிரும்பை ⁸⁵ நாட்டிநின்ற சித்தனெவன் - மற்றவர்போல்	90
அல்லா அயனும் அரியும் உருத்திரனும் செல்லா நெறிநின்ற சித்தனெவன் - ஒல்லாத	91

85. சில் துரும்பு - அற்பமாகிய துரும்பு. தொ. வே.

கல்லிற் சுவையாய்க் கனியிற் சுவையிலதாய்ச் செல்லப் பணிக்கவல்ல சித்தனெவன் - அல்லலறப்	92
பார்க்கின்ற யாவர்கட்கும் பாவனா தீதனெனச் சீர்க்கின்ற மெய்ஞ்ஞானச் சித்தனெவன் - மார்க்கங்கள்	93
ஒன்றென்ற மேலவரை ஒன்றென் றுரைத்தவர்பால் சென்றொன்றி நிற்கின்ற சித்தனெவன் - அன்றொருநாள்	94
கல்லாளை தின்னக் கரும்பளித்துப் பாண்டியன்வீண் செல்லா தளித்தமகா சித்தனெவன் - சொல்லாத	95
ஒன்றே இரண்டேமேல் ஒன்றிரண்டே என்பவற்றுள் சென்றே நடுநின்ற சித்தனெவன் - சென்றேறும்	96
அத்திரத்தை மென்மலராய் அம்மலரை அத்திரமாய்ச் சித்திரத்தைப் பேசவிக்கும் சித்தனெவன் - எத்தலத்தும்	97
சங்கமதே ⁸⁶ தாபரமாய்த் தாபரமே சங்கமதாய்ச் செங்கையிடா தாற்றவல்ல சித்தனெவன் - தங்குகின்ற	98
சத்தெல்லாம் ஆகிச் சயம்புவாய் ஆனந்தச் சித்தெல்லாம் வல்லசிவ சித்தனெவன் - தத்தெல்லாம்	99
நீட்டாது நெஞ்சம் நிலைத்தவர்க்கும் தன்னுண்மை காட்டாது காட்டிநிற்கும் கள்வனெவன் - பாட்டோடு	100
வண்டாலுங் கொன்றை மலரோய் எனமறைகள் கண்டாலும் காணாத கள்வனெவன் - தொண்டாக	101
அள்ளம் செறியார்க்கே அன்றி அறிவார்க்குக் கள்ளம் செறியாத கள்வனெவன் - எள்ளலறக்	102
கொண்டவெலாந் தன்பால் கொடுக்குமவர் தம்மிடத்தில் கண்டவெலாம் கொள்ளைகொளுங் கள்வனெவன் - கொண்டுளத்தில்	103
தன்னையொளிக் கின்றோர்கள் தம்முளொளித் துள்ளவெலாம் கண்மிடிக் கைவந்த கள்வனெவன் T மண்ணுலகைச்	104
சற்பனைசெய் கின்றதிரோ தானமெனும் சத்தியினால் கற்பனைசெய் தேமயக்கும் கள்வனெவன் - முற்படுமித்	105

86. சங்கமம், சங்கமென விகாரமாயிற்று. தொ. வே.

தொண்டிலகில் உள்ளஉயிர் தோறுமொளித் தாற்றலெலாம் கண்டிலவு கின்றதொரு கள்வனெவன் - விண்டகலா	106
மண்மயக்கும் பொன்மயக்கும் மாதர் மயக்குமெனும் கண்மயக்கம் காட்டிநிற்கும் கள்வனெவன் - உண்மயக்கு	107
மாசு பறிக்கும் மதியுடையோர் தம்முடைய காசு பறிக்கின்ற கள்வனெவன் - ஆசுகன்ற	108
பெண்ணால் எவையும் பிறப்பித்து மற்றைநுதற் கண்ணால் அழிக்கின்ற கள்வனெவன் - எண்ணாது	109
நானென்று நிற்கின் நடுவேயந் நானாணத் தானென்று நிற்கும் சதுரனெவன் - மானென்ற	110
மாயைதனைக் காட்டி மறைப்பித்தம் மாயையிற்றன் சாயைதனைக் காட்டும் சதுரனெவன் - நேயமுடன்	111
நான்மறையும் நான்முகனும் நாரணனும் நாடுதொறும் தான்மறையும் மேன்மைச் சதுரனெவன் - வான்மறையாம்	112
முன்னை மறைக்கும் முடிப்பொருளென் றாய்பவர்க்கும் தன்னை மறைக்கும் சதுரனெவன் - உன்னுகின்றோர்	113
சித்தத்திற் சுத்த சிதாகாசம் என்றொருசிற சுத்தத்திற் காட்டும் சதுரனெவன் - முத்தரென	114
யாவர் இருந்தார் அவர்காண வீற்றிருக்கும் தேவர் புகழ்தலைமைத் தேவனெவன் - யாவர்களும்	115
இவ்வணத்தன் இவ்விடத்தன் இவ்வியலன் என்றறியாச் செவ்வணத்தன் ஆம்தலைமைத் தேவனெவன் - மெய்வணத்தோர்	116
தாம்வாழ அண்ட சராசரங்கள் தாம்வாழ நாம்வாழத் தன்னுரையாம் நான்மறைகள் - தாம்வாழச்	117
சாருருவின் நல்லருளே சத்தியாய் மெய்யறிவின் சீருருவே ஒருருவாம் தேவனெவன் - ஈருருவும்	118
ஒன்றென் றுணர உணர்த்தி அடியருளம் சென்றங் கமர்ந்தருளும் தேவனெவன் - என்றென்றும்	119

தற்சகசம் என்றே சமயம் சமரசமாம் சீற்சபையில் வாழ்கின்ற தேவனெவன் - பிற்படுமோர்	120
பொய்விட்டு மெய்நெறியைப் போற்றித்தற் போதத்தைக் கைவிட்டுணர்வே கடைப்பிடித்து - நெய்விட்ட	121
தீப்போற் கனலும் செருக்கறவே செங்கமலப் பூப்போலும் தன்தாள் புணைபற்றிக் - காப்பாய	122
வெண் றணிந்து விதிர்விதிர்த்து மெய்பொடிப்பக் கண்ர் அருவி கலந்தாடி- உணர்மை	123
என்புருகி உள்ளுருகி இன்பார் உயிருருகி அன்புருகி அன்புருவம் ஆகிப்பின் - வன்பகன்று	124
புண்ணியா திங்கட் புரிசடையாய் பொன்னிதழிக் கண்ணியா எங்கள் களைகண்ணே - எண்ணியாங்	125
கன்பர்க் கருளும் அரசே அமுதேபே ரின்பக் கடலே எமதுறவே - மன்பெற்று	126
மாற்றுரையாய் பொன்னே மணியேஎம் கண்மணியே ஏற்றுவந்த மெய்ப்பொருளே என்றுநிதம் - போற்றிநின்றால்	127
உள்ளூறி உள்ளத் துணர்வூறி அவ்வணர்வின் அள்ளூறி அண்ணித் தமுதூறித் - தெள்ளூறும்	128
வான்போல் பரவி மதிபோல் குளிர்ந்துயர்கோல் தேன்போல் மதுரிக்கும் தேவனெவன் - வான்போனார்	129
மாண்கொடுக்கும் தெய்வ மடந்தையர்க்கு மங்கலப்பொன் நாண்கொடுக்க நஞ்சுவந்த நாதனெவன் - நாண்மலர்பெய்	130
தார்த்தியாய்த் தேவர் அரகரவென் றேத்தஅட்ட மூர்த்தியாய் நின்ற முதல்வனெவன் - சீர்த்திபெற	131
ஈண்டற் புதவடிவாய் எத்தேவ ரேனுநின்று காண்டற் கரிதாம் கணேசனெவன் - வேண்டுற்றுப்	132
பூமியெங்கும் வாழ்த்திப் புகழ்வார் விரும்புமிட்ட காமியங்கள் ஈயும் கணேசனெவன் - நாமியங்க	133

ஏண வருமிடையு றெல்லாம் அகற்றியருள் காண எமக்கீயும் கணேசனெவன் - மாணவரு	134
முந்த மறையின் முழுப்பொருளை நான்முகற்குத் தந்த அருட்கடலாம் சாமியெவன் - தந்தமக்காம்	135
வாதகற்றி உண்மை மரபளித்து வஞ்சமலக் கோதகற்றும் நெஞ்சக் குகேசனெவன் - தீதகற்றித்	136
தங்கும் உலகங்கள் சாயாமற் செஞ்சடைமேல் கங்கைதனைச் சேர்த்த கடவுளெவன் - எங்குறினும்	137
கூம்பா நிலைமைக் குணத்தோர் தொழுகின்ற பாம்பா பரணப் பரமனெவன் - கூம்பாது	138
போற்றுரைத்து நிற்கும் புனிதன்மேல் வந்தகொடுங் கூற்றுதைத்த செந்தாள் குழகனெவன் - ஆற்றலுறு	139
வையம் துதிக்கும் மகாலிங்க மூர்த்திமுதல் ஐயைந்து மூர்த்தியெனும் ஐயனெவன் - ஐயந்தீர்	140
வல்லார்சொல் வண்ணமெந்த வண்ணமந்த வண்ணங்கள் எல்லாம் உடைய விதத்தனெவன் - எல்லார்க்கும்	141
தாம்தலைவ ராகத்தம் தாள்தொழுமெத் தேவர்க்கும் ஆந்தலைமை ஈந்தபர மார்த்தனெவன் - போந்துயிர்கள்	142
எங்கெங் கிருந்துமனத் தியாது விழைந்தாலும் அங்கங் கிருந்தளிக்கும் அண்ணலெவன் - புங்கமிகும்	143
அண்ணல் திருமலர்க்கை ஆழிபெறக் கண்ணிடந்த கண்ணற் கருளியமுகக் கண்ணனெவன் - மண்ணிடத்தில்	144
ஓயாது சூல்முதிர்ந்த ஓர்பெண் தனக்காகத் தாயாகி வந்த தயாளனெவன் - சேயாக	145
வேல்பிடித்த கண்ணப்பன் மேவுமெச்சில் வேண்டுமிதத் தாற்பொசித்து நேர்ந்த தயாளனெவன் - பாற்குடத்தைத்	146
தான்தந்தை என்றெறிந்தோன் தாளெறிந்த தண்டிக்குத் தான்தந்தை ஆன தயாளனெவன் - தான்கொண்டு	147

சம்பு நறுங்கனியின் தன்விதையைத் தாள்பணிந்த சம்பு முனிக்கீயும் தயாளனெவன் - அம்புவியில்	148
ஆண்டவனென் றேத்தப்பொன் னம்பலத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவம்செய் கின்ற தயாளனெவன் - காண்தகைய	149
முத்துச்சிவிகையின்மேல் முன்காழி ஓங்குமுழு முத்தைத் தனிவைத்த முத்தனெவன் - பத்திபெறு	150
நாவொன்றரசர்க்கு நாம்தருவேம் நல்லூரில் வாஎன்று வாய்மலர்ந்த வள்ளலெவன் - பூவொன்று	151
நன்றொண்டர் சுந்தரரை நாம்தடுக்க வந்தமையால் வன்றொண்டன் நீஎன்ற வள்ளலெவன் - நன்றொண்டின்	152
காணிக்கை யாகக் கருத்தளித்தார் தம்மொழியை மாணிக்கம் என்றுரைத்த வள்ளலெவன் - தாணிற்கும்	153
தன்னன்பர் தாம்வருந்தில் சற்றுந் தரியாது மன்னன் பருளளிக்கும் வள்ளலெவன் - முன்னன்பில்	154
சால்புடைய நல்லோர்க்குத் தண்ணருள்தந் தாட்கொளவோர் மால்விடைமேல் வந்தருளும் வள்ளலெவன் - மான்முதலோர்	155
தாமலையா வண்ணம் தகையருளி ஓங்குவெள்ளி மாமலைவாழ் கின்றஅருள் வள்ளலெவன் - ஆமவனே	156
நம்மைப் பணிகொண்டு நாரணனும் நாடரிதாம் செம்மைக் கதியருள்நம் தெய்வங்காண் - எம்மையினும்	157
நாடக் கிடைத்தல் நமக்கன்றி நான்முகற்கும் தேடக் கிடையாநம் தெய்வங்காண் - நீடச்சீர்	158
நல்வந் தனைசெய்யும் நம்போல்வார்க் கோர்ஞானச் செல்வந் தருநமது தெய்வம்காண் - சொல்வந்த	159
எண்மைபெறும் நாமுலகில் என்றும் பிறந்திறவாத் திண்மை அளித்தருள்நம் தெய்வம்காண் - வண்மையுற	160
முப்பாழ் கடந்த முழுப்பாழுக் கப்பாலைச் செப்பாது செப்புறுநம் தேசிகன்காண் - தப்பாது	161

தீரா இடும்பைத் திரிபென்பதி யாதொன்றும் சேரா நெறியருள்நம் தேசிகன்காண் - ஆராது	162
நித்தம் தெரியா நிலைமே வியநமது சித்தம் தெளிவிக்கும் தேசிகன்காண் - வித்தரென	163
யாதொன்றும் தேரா திருந்தநமக் கிவ்வுலகம் தீதென் றறிவித்த தேசிகன்காண் - கோதின்றி	164
ஓசை பெறுகடல்கு முற்ற வுலகினம்மை ஆசை யுடனீன்ற அப்பன்காண் - மாசுறவே	165
வன்பாய் வளர்க்கின்ற மற்றையர்போ லல்லாமல் அன்பாய் நமைவளர்க்கும் அப்பன்காண் - இன்பாக	166
இப்பாரில் சேயார் இதயம் மலர்ந்தம்மை அப்பா எனும்நங்கள் அப்பன்காண் - செப்பாமல்	167
எள்ளித் திரிந்தாலும் இந்தா ⁸⁷ என் றின்னமுதம் அள்ளிக் கொடுக்குநம தப்பன்காண் - உள்ளிக்கொண்	168
டின்றே அருள்வாய் எனத்துதிக்கில் ஆங்குநமக் கன்றே அருளுநம தப்பன்காண் - நன்றேமுன்	169
காதரவு செய்து ⁸⁸ நலம் கற்பித்துப் பின்பெரிய ஆதரவு செய்யுநங்கள் அப்பன்காண் - கோதுறுமா	170
வஞ்சமலத் தால்வருந்தி வாடுகின்ற நந்தமையே அஞ்சலஞ்ச லென்றருளும் அப்பன்காண் - துஞ்சலெனும்	171
நச்சென்ற வாதனையை நாளுமெண்ணி நாமஞ்சம் அச்சம் கெடுத்தாண்ட அப்பன்காண் - நிச்சலுமிங் ⁸⁹	172
கேயிரவும் எல்லும் எளியேம் பிழைத்தபிழை ஆயிரமும் தான்பொறுக்கும் அப்பன்காண் - சேயிரங்கா	173
முன்னம் எடுத்தணைத்து முத்தமிட்டுப் பாலருத்தும் அன்னையினும் அன்புடைய அப்பன்காண் - மன்னுலகில்	174

87. இந்தா என்பது மருஉச் சொல். 'இதனைத் தரப்பெற்றுக்கொள்' என்னும் பொருட்டு. அல்லதூஉம் 'இங்கு வா' என்னும் எளிமை கண்ணிய ஏவலுமாம். தொ. வே.

88. காதரவு செய்தல் - அச்சுறுத்தல். தொ. வே.

89. நிச்சல் - நாடோறும். தொ. வே.

வன்மை யறப்பத்து மாதம் சுமந்துநமை நன்மை தரப்பெற்ற நற்றாய்காண் - இம்மைதனில்	175
அன்றொருநாள் நம்பசிகண் டந்தோ தரியாது நன்றிரவில்சோறளித்த நற்றாய்காண் - என்றுமருட்	176
செம்மை இலாச்சிறிய தேவர்கள்பால் சேர்க்காது நம்மை வளர்க்கின்ற நற்றாய்காண் - சும்மையென	177
மூளும் பெருங்குற்றம் முன்னிமேல் மேற்செயினும் நாளும் பொறுத்தருளும் நற்றாய்காண் - மூளுகின்ற	178
வன்னெறியிற் சென்றாலும் வாவென் றழைத்துநமை நன்னெறியிற் சேர்க்கின்ற நற்றாய்காண் - செந்நெறியின்	179
நாம்தேடா முன்னம் நமைத்தேடிப் பின்புதனை நாம்தேடச் செய்கின்ற நற்றாய்காண் - ஆம்தோறும்	180
காலம் அறிந்தே கனிவோடு நல்லருட்பால் ஞாலம் மிசையளிக்கும் நற்றாய்காண் - சாலவறு	181
வெம்பிணியும் வேதனையும் வேசறிக்கை யும்துயரும் நம்பசியும் தீர்த்தருளும் நற்றாய்காண் - அம்புவியில்	182
வெந்நீரில் ஆட்டிடிவெம் மெய்நோகும் என்றருளாம் நன்னீரில் ஆட்டுகின்ற நற்றாய்காண் - எந்நீரின்	183
மேலாய் நமக்கு வியனுலகில் அன்புடைய நாலா யிரம்தாயில் நற்றாய்காண் - ஏலாது	184
வாடியமு தாலெம் வருத்தம் தரியாது நாடிஎடுத் தணைக்கும் நற்றாய்காண் - நீடுலகில்	185
தான்பாடக்கேட்டுத் தமிழேன் களிக்குமுன்னம் நான்பாடக்கேட்டுவக்கும் நற்றாய்காண் - வான்பாடும்	186
ஞானமணம் செய்யருளாம் நங்கைதனைத் தந்துநமக் கானமணம் செய்விக்கும் அம்மன்காண் - தேனிநொடும்	187
இன்பால் அமுதாதி ஏக்கமுற இன்னருள்கொண் டன்பால் விருந்தளிக்கும் அம்மன்காண் - வன்பாவ	188
ஆழ்கடல்வீழ்ந் துள்ளம் அமுந்தும் நமையெடுத்துச் சூழ்கரையில் ஏற்றும் துணைவன்காண் - வீழ்குணத்தால்	189

இன்பம் எனைத்தும் இதுவென் றறியாநம் துன்பம் துடைக்கும் துணைவன்காண் - வன்பவமாம்	190
தீநெறியிற் சென்று தியங்குகின்ற நந்தமக்குத் தூநெறியைக் காட்டும் துணைவன்காண் - மாநிலத்தில்	191
இன்றுதொட்ட தன்றி யியற்கையாய் நந்தமக்குத் தொன்றுதொட்டு வந்தவருட் சுற்றங்காண் - தொன்றுதொட்டே	192
ஆயுமுடற் கன்புடைத்தாம் ஆருயிரிற் றான்சிறந்த நேயம்வைத்த நம்முடைய நேசன்காண் - பேயரென	193
வாங்காது நாமே மறந்தாலும் நம்மைவிட்டு நீங்காத நம்முடைய நேசன்காண் - தீங்காக	194
ஈட்டுகின்ற ஆபத்தில் இந்தா எனஅருளை நீட்டுகின்ற நம்முடைய நேசன்காண் - கூட்டுலகில்	195
புல்லென்ற மாயையிடைப் போந்தோறும் நம்மையிங்கு நில்லென் றிருத்துகின்ற நேசன்காண் - சில்லென்றென்	196
உட்டுவும் தன்னைமறந் துண்டாலும் மற்றதற்கு நிட்டுரம் செய்யாத நேசன்காண் - நட்நீர்ந்து ⁹⁰	197
வஞ்சமது நாமெண்ணி வாழ்ந்தாலும் தான்சிறிதும் நெஞ்சிலது வையாத நேசன்காண் - எஞ்சலிலாப்	198
பார்நின்ற நாம்கிடையாப் பண்டமெது வேண்டிடினும் நேர்நின் றளித்துவரு நேசன்காண் - ஆர்வமுடன்	199
ஆர்ந்தநமக் கிவ்விடத்தும் அவ்விடத்தும் எவ்விடத்தும் நேர்ந்தஉயிர் போற்கிடைத்த நேசன்காண் - சேர்ந்துமிகத்	200
தாபஞ்செய் குற்றம் தரினும் பொறுப்பதன்றிக் கோபஞ் செயாநமது கோமன்காண் - பாபமற	201
விள்ளுமிறை நாமன்பு மேவலன்றி வேற்றரசர் கொள்ளுமிறை வாங்காநம் கோமன்காண் - உள்ளமுற	202
உண்டளிக்கும் ஊனுடைபூண் ஊரா திகள்தானே கொண்டுநமக் கிங்களிக்கும் கோமன்காண் - மண்டலத்தில்	203

90. நட்நீர்ந்து ஊர்ந்து எனப்பிரித்து நேசித்துச் சென்று எனப் பொருள் கொள்க. தொ. வே.

ஒன்றாலும் நீங்கா துகங்கள் பலபலவாய்ச் சென்றாலும் செல்லாநம் செல்வம்காண் - முன்தாவி	204
நாடிவைக்கும் நல்லறிவோர் நாளும் தவம்புரிந்து தேடிவைத்த நம்முடைய செல்வம்காண் - மாடிருந்து	205
நாமெத் தனைநாளும் நல்கிடினும் தானுலவாச் சேமித்த வைப்பின் திரவியம்காண் - பூமிக்கண்	206
ஈங்குறினும் வானாதி யாங்குறினும் விட்டகலா தோங்குருளால் நம்மை உடையவன்காண் - ஆங்கவன்தன்	207
கங்கைச் சடையழகும் காதன்மிகும் அச்சடைமேல் திங்கட் கொழுந்தின் திருவழகும் - திங்கள்தன்மேல்	208
சார்ந்திலங்கும் கொன்றைமலர்த் தாரழகும் அத்தார்மேல் ஆர்ந்திலங்கும் வண்டின் அணியழகும் - தேர்ந்தவர்க்கும்	209
நோக்கரிய நோக்கழகும் நோக்கார் நுதலழகும் போக்கரிய நன்னுதலில் பொட்டழகும் - தேக்குதிரி	210
புண்டரத்தின் நல்லழகும் பொன்னருள்தான் தன்னெழிலைக் கண்டவர்பால் ஊற்றுகின்ற கண்ணழகும் - தொண்டர்கள்தம்	211
நேசித்த நெஞ்சமலர் நீடு மணமுகந்த நாசித் திருக்குமிழின் நல்லழகும் - தேசுற்ற	212
முல்லை முகையாம் முறுவலழ கும்பவள எல்லை வளர்செவ் விதழழகும் - நல்லவரைத்	213
தேவென்ற தீம்பாலில் தேன்கலந்தாற் போலினிக்க வாவென் றருளுமலர் வாயழகும் - பூவொன்றும்	214
கோன்பரவும் சங்கக் குழையழகும் அன்பர்மொழித் தேன்பரவும் வள்ளைச் செவியழகும் - நான்பரவி	215
வேட்டவையை நின்றாங்கு விண்ணப்பம் செய்யவது கேட்டருளும் வார்செவியின் கேழழகும் - நாட்டிலுயர்	216
சைவம் முதலாய்த் தழைக்க அருள்சுரக்கும் தெய்வ முகத்தின் திருவழகும் - தெய்வமுகத்	217

துள்ளம் குளிர உயிர்குளிர மெய்குளிரக் கொள்ளும் கருணைக் குறிப்பழகும் - உள்ளறிவின்	218
எள்ளாத மேன்மையுல கெல்லாம் தழைப்பவொளிர் தெள்ளார் அமுதச் சிரிப்பழகும் - உள்ளோங்கும்	219
சீல அருளின் திறத்துக் கிலச்சினையாம் நீல மணிமிடற்றின் நீடழகும் - மாலகற்றி	220
வாழ்ந்தொளிரும் அன்பர் மனம்போலும் வென்று குழ்ந்தொளிகொண் டோங்குதிருத் தோளழகும் - தாழ்ந்திலவாய்த்	221
தானோங்கும் அண்டமெலாம் சத்தமுறக் கூவுமொரு மானோங்கும் செங்கை மலரழகும் - ஊனோங்கும்	222
ஆணவத்தின் கூற்றை அழிக்க ஒளிர்மழுவைக் காணவைத்த செங்கமலக் கையழகும் - நாணமுற்றே	223
ஏங்கும் பரிசுடைய எம்போல்வார் அச்சமெலாம் வாங்கும் அபய மலரழகும் - தீங்கடையாச்	224
சீர்வரவும் எல்லாச் சிறப்பும் பெறவுமருள் சார்வரத வொண்கைத் தலத்தழகும் - பேரரவப்	225
பூணிலங்க வெண்பொற் பொடியிலங்க என்பணித்தார் மாணிலங்க மேவுதிரு மார்பழகும் - சேணிலத்தர்	226
மேலுடுத்த ஆடையெலாம் வெஃக வியாக்கிரமத் தோலுடுத்த ஒண்மருங்கில் துன்னழகும் - பாலடுத்த	227
கேழ்க்கோல மேவுதிருக் கீளழகும் அக்கீளின் கீழ்க்கோ வணத்தின் கிளரழகும் - கீட்கோலம்	228
ஒட்டிநின்ற மெய்யன்பர் உள்ள மெலாஞ்சேர்த்துக் கட்டிநின்ற வீரக் கழலழகும் - எட்டிரண்டும்	229
சித்திக்கும் யோகியர்தம் சிந்தைதனில் தேன்போன்று தித்திக்கும் சேவடியின் சீரழகும் - சத்தித்து	230
மல்வைத்த மாமறையும் மாலயனும் காண்பரிய செல்வத் திருவடியின் சீரழகும் - சொல்வைத்த	231

செம்மை மணிமலையைச் சேர்ந்த - மரகதம்போல் அம்மையொரு பால்வாழ்ந் தருளழகும் - அம்மமிகச்	232
சீர்த்திநிகழ் செம்பவளச் செம்மே னியினழகும் பார்த்திருந்தால் நம்முட் பசிபோங்காண் - தீர்த்தருளம்	233
கொண்டிருந்தான் பொன்மேனிக் கோலமதை நாம்தினமுங் கண்டிருந்தால் அல்லலெலாம் கட்டறுங்காண் - தொண்டடைந்து	234
பாட்டால் அவன்புகழைப் பாடுகின்றோர் பக்கநின்று கேட்டால் வினைகள்விடை கேட்கும்காண் - நீட்டாமல்	235
ஒன்னார் புரம்பொடித்த உத்தமனே என்றொருகால் சொன்னா லுலகத் துயரறுங்காண் - எந்நாளும்	236
பன்னுமுள்ளத் துள்ளாம் பரசிவமே என்றொருகால் உன்னுமுன்னம் தீமையெலாம் ஓடிடுங்காண் - அன்னவன்றன்	237
ஆட்டியல்காற் பூமாட் டடையென்றால் அந்தோமுன் நீட்டியகால் பின்வாங்கி நிற்கின்றாய் - ஊட்டுமவன்	238
மாற்கடவு ளாமோர் மகவலறக் கண்டுதிருப் பாற்கடலை யீந்தவருட் பான்மைதனை - நூற்கடலின்	239
மத்தியில்நீ கேட்டும் வணங்குகிலாய் அன்படையப் புத்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - முத்திநெறி	240
மாணா அரக்கன் மலைக்கீழ் இருந்தேத்த வாணாள் ⁹¹ வழங்கியதோர் வண்மைதனை - நாணாளும்	241
நண்ணி உரைத்தும் நயந்திலைநீ அன்புகொளப் புண்ணியருக் கீதொன்றும் போதாதோ - புண்ணியராம்	241
சுந்தரர்க்குக் கச்சூரில் தோழமையைத் தான்தெரிக்க வந்திரப்புச் சோறளித்த வண்மைதனை - முந்தகத்தில்	243
பேதமறக் கேட்டும் பிறழ்ந்தனையே அன்படையப் போதமுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - போதவும்தெய்	244
அங்கோர் எலிதான் அருந்தவகல் தூண்டவதைச் செங்கோலன் ஆக்கியவச் சீர்த்திதனை - இங்கோதச்	245

91. வாழ்நாள், வாணாள் என மரீஇயது. தொ. வே.

சந்ததம்நீ கேட்டுமவன் தாள்நினையாய் அன்படையப் புந்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - முந்தவரும்	246
நற்றுணையென் றேத்துமந்த நாவரசர்க் கன்றுகடற் கற்றுணை ⁹² யோர் தெப்பமெனக் காட்டியதை - இற்றெனநீ	247
மாவுலகில் கேட்டும் வணங்குகிலாய் அன்படையப் பூவுலகர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - தாவுநுதல்	248
கண்சுமந்தான் அன்பன் கலங்கா வகைவைகை மண்சுமந்தான் என்றுரைக்கும் வாய்மைதனைப் - பண்புடையோர்	249
மாணவுரைப் பக்கேட்டும் வாய்ந்தேத்தாய் மெய்யன்பு பூணவென்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - நீணரகத்	250
தீங்குறுமா பாதகத்தைத் தீர்த்தோர் மறையவனைப் பாங்கடையச் செய்தஅருட் பண்பதனை - ஈங்குலகர்	251
துங்கம் உறஉரைத்துஞ் சூழ்கின் றிலையன்பு பொங்கவென்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - தங்கியஇப்	252
பாரறியாத் தாயாகிப் பன்றிக் குருளைகட்கு ஊறறிய நன்முலைப்பால் ஊட்டியதைச் - சீரறிவோர்	253
சொல்லிநின்றார் கேட்டும் துதிக்கின் றிலையன்பு புல்லஎன்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - நல்லதிருப்	254
பாத மலர்வருந்தப் பாணன் தனக்காளாய்க் கோதில்விற கேற்றுவிலை கூறியதை - நீதியுளோர்	255
சாற்றிநின்றார் கேட்டுமவன் தாள்நினையாய் மெய்யன்பில் போற்றவென்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - போற்றுகின்ற	256
ஆடும் கரியும் அணிலும் குரங்குமன்பு தேடுஞ் சிலம்பியொடு சிற்றெறும்பும் - நீடுகின்ற	257
பாம்பும் சிவார்ச்சனைதான் பண்ணியதென் றால்பூசை ஓம்புவதற் கியார்தா முவவாதார் - சோம்புறுநீ	258
வன்பென்ப தெல்லாம் மறுத்தவன்தாள் பூசிக்கும் அன்பென்பதி யாதோ அறியாயே - அன்புடனே	259

செஞ்சடைகொள் நம்பெருமான் சீர்கேட் டிரையருந்தா தஞ்சடக்கி யோகம் அமர்ந்துலகின் - வஞ்சமற	260
நாரையே முத்தியின்பம் நாடியதென் றால்மற்றை யாரையே நாடாதார் என்றுரைப்பேன் - ஈரமிலாய்	261
நீயோ சிறிதும் நினைந்திலைஅவ் வின்பமென்னை யேயோநின் தன்மை இருந்தவிதம் - ஓயாத	262
அன்புடையார் யாரினும்பேர் அன்புடையான் நம்பெருமான் நின்புடையான் நித்தம் நிகழ்த்துகின்றேன் - உன்புடையோர்	263
அன்பவன்மேல் கொண்ட தறியேன் புறச்சமயத் தின்புடையா ரேனும் இணங்குவரே - அன்புடனே	264
தாவென்றால் நல்லருள்இந் தாவென்பான் நம்பெருமான் ஆஉன்பால் ஓதி அலுக்கின்றேன் - நீவன்பால்	265
நின்றாய் அலதவனை நேர்ந்துநினை யாய்பித்தர் என்றாலும் என்சொற் கிணங்குவரே - குன்றாது	266
பித்தா எனினும் பிறப்பறுப்பான் நம்முடையான் அத்தோ ⁹³ உனக்கீ தறைகின்றேன் ட சற்றேனும்	267
கேள்வியிலார் போலதனைக் கேளாய் கெடுகின்றாய் வேள்வியிலார் கூட்டம் விழுகின்றாய் - வேள்வியென்ற	268
வேலைவருங் காலொளித்து மேவுகின்றாய் நின்தலைக்கங் கோலைவருங் காலிங் கொளிப்பாயே - மாலையுறும்	269
இப்பார் வெறும்பூ இதுநயவேல் என்றுனக்குச் செப்பா முனம்விரைந்து செல்கின்றாய் - அப்பாழில்	270
செல்லாதே சைவநெறி செல்லென்றால் என்னுடனும் சொல்லாது போய்மயக்கம் தோய்கின்றாய் - பொல்லாத	271
அஞ்ச ⁹⁴ ருந்தென் றாலமுதி னார்கின்றாய் விட்டிடென்றால் நஞ்சருந்தென் றாற்போல் நலிகின்றாய் - வஞ்சகத்தில்	272

93. அந்தோ, அத்தோ என வலிக்கும் வழி வலித்தது. தொ. வே.

94. ஐந்து, அஞ்ச என மருவிற்று. அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய்ச் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐந்தாசைகளைக் குறித்து நின்றது. தொ. வே.

ஓடுகின்றாய் மீளாமல் உன்னிச்சை யின்வழியே ஆடுகின்றாய் மற்றங் கயர்கின்றாய் - நீடுலகைச்	273
சூழ்கின்றாய் வேறொன்றில் சுற்றுகின்றாய் மற்றொன்றில் வீழ்கின்றாய் மேலொன்றில் மீள்கின்றாய் - தாழ்வொன்றே	274
ஈகின்றாய் வன்னெறியில் என்னை வலதழிக்கப் போகின்றாய் மீட்டும் புகுகின்றாய் - யோகின்றி	275
ஒன்றைமறைக் கின்றாய்மற் றொன்றைநினைக் கின்றாயென் நன்றைமறைக் கின்றாய் நலிகின்றாய் - வென்றிபெறும்	276
சேவிற் பரமன்தாள் சேரென்றால் மற்றொருசார் மேவிப் பலவாய் விரிகின்றாய் - பாவித்துக்	277
குன்றும் உனக்கனந்தம் கோடிதெண்ட னிட்டாலும் ஒன்றும் இரங்காய் உழல்கின்றாய் - நன்றுருகாக்	278
கல்லென்பேன் உன்னைக் கரணம் கலந்தறியாக் கல்லென்றால் என்சொல் கடவாதே - புல்லநினை	279
வல்லிரும்பென் பேன்அந்த வல்லிரும்பேல் கூடத்தில் கொல்லன்குறிப் பைவிட்டுக் கோணாதே - அல்லலெலாம்	280
கூட்டுகின்ற வன்மைக் குரங்கென்பேன் அக்குரங்கேல் ஆட்டுகின்றோன் சொல்வழிவிட் டாடாதே - நீட்டுலகர்	281
ஏசுகின்ற பேயென்பேன் எப்பேயும் அஞ்செழுத்தைப் பேசுகின்றோர் தம்மைப் பிடியாதே - கூசுகிற்பக்	282
கண்டோரைக் கவ்வுங் கடுஞ்சுணங்கன் என்பனது கொண்டோரைக் கண்டால் குலையாதே - அண்டார்க்கும்	283
பூவில் அடங்காப் புலியென்பேன் எப்புலியும் மேவில் வயப்பட்டால் எதிராதே - நோவியற்றி	284
வீறுகின்ற மும்மதமால் வெற்பென்பேன் ஆங்கதுவும் ஏறுகின்றோன் ⁹⁵ சொல்வழிவிட் டேறாதே - சீறுகின்ற	285
வென்னடைசேர் ⁹⁶ மற்றை விலங்கென்பேன் எவ்விலங்கும் மன்னவன்சேர் நாட்டில் வழங்காதே - நின்னையினி	286

95. ஏறுதல் என்பது ஈண்டொழுக்கத்தின் மேனிற்றது. தொ. வே.

96. வெல் நடை எனப் பிரித்துக் கொள்க. அற்றேல் கொடு நடை எனப் பொருள் கொள்ளின் வெந்நடை எனப் பொது நகரமாக்கிக் கொள்க. தொ. வே.

என்னென்பேன் என்மொழியை ஏற்றனையேல் மாற்றுயர்ந்த பொன்னென்பேன் என்வழியில் போந்திலையே - கொன்னுறநீ	287
போம்வழியும் பொய்நீ புரிவதுவும் பொய்அதனால் ஆம்விளைவும் பொய்நின் னறிவும்பொய் - தோம்விளைக்கும்	288
நின்னுடலும் பொய்யிங்கு நின்தவமும் பொய்நிலையா நின்னிலையும் பொய்யன்றி நீயும்பொய் - என்னிலிவண்	289
ஏதும் உணர்ந்திலையே இம்மாய வாழ்க்கையெனும் வாதிலிமுத் தென்னை மயக்கினையே - தீதுறுநீ	290
வன்னேர் விடங்காணின் வன்பெயரின் முன்பொருகீற் ⁹⁷ றென்னே அறியாமல் இட்டழைத்தேன் - கொன்னேநீ	291
நோவ தொழியா நொறிற் ⁹⁸ காம வெப்பினிடை ஆவ தறியா தழுந்தினையே - மேவுமதில்	292
உள்ளெரிய மேலாம் உணர்வும் கருகவுடல் நள்ளெரிய நட்பின் நலம்வெதும்ப - விள்வதின்றி	293
வாடிப் பிலஞ்சென்று வான்சென் றொளித்தாலும் தேடிச் சுடுங்கொடிய தீக்கண்டாய் - ஓடிஅங்கு	294
பேர்ந்தால் அலது பெருங்காமத் தீநின்னைச் சேர்ந்தா ரையஞ்சும்செந் தீக்கண்டாய் - சார்ந்தாங்கு	295
சந்தீ யெனவருவார் தம்மைச் சுடுங்காமஞ் செந்தீ யையுஞ் சுடுமோர் தீக்கண்டாய் - வந்தீங்கு	296
மண்ணில் தனைக்காணா வண்ணம் நினைத்தாலும் நண்ணித் தலைக்கேறு நஞ்சங்காண் - எண்ணற்ற	297
போருறுமுட் காமப் புதுமயக்கம் நின்னுடைய பேரறிவைக் கொள்ளைகொளும் பித்தங்காண் - சோரறிவில்	298
கள்ளடைக்கும் காமக் கடுமயக்கம் மெய்ந்நெறிக்கோர் முள்ளடைக்கும் பொல்லா முரண்கண்டாய் - அள்ளலுற	299
ஏதமெலாம் தன்னுள் இடுங்காமம் பாதகத்தின் பேதமெலாம் ஒன்றிப் பிறப்பிடங்காண் - ஆதலினால்	300

97. நெஞ்சு எனும் மொழிக்கு முன்னுள்ள கீற்று(டு) நீங்கின் நஞ்சு என்றாகும். ச.மு.க.

98. நொறில் - விரைவு. தொ. வே.

வெம்மால் மடந்தையரை மேவவொணா தாங்கவர்கள் தம்மாசை இன்னும் தவிர்ந்திலையே - இம்மாய	301
மன்ற வணங்கினர்செவ் வாய்மடவார் பேதையர்கள் என்றகொடுஞ் சொற்பொருளை எண்ணிலையே - தொன்றுலகில்	302
பெண்ணென் றுரைப்பிற் பிறப்பேழும் ஆந்துயரம் எண்ணென்ற நல்லோர்சொல் எண்ணிலையே - பெண்ணிங்கு	303
மாமாத் திரையின் வருத்தனமென் றெண்ணினைஅந் ⁹⁹ நாமார்த்தம் ஆசையென நாடிலையே - யாமார்த்தம்	304
மந்திரத்தும் பூசை மரபினுமற் றெவ்விதமாம் தந்திரத்தும் சாயாச் சழக்கன்றோ - மந்திரத்தில்	305
பேய்பிடித்தால் தீர்ந்திடுமிப் பெண்பேய் விடாதேசெந் நாய்பிடித்தால் போலுமென்று நாடிலையே - ஆய்விவூன்றன்	306
ஏழைமைஎன் னென்பேன் இவர்மயக்கம் வல்நரகின் தோழைமையென் றந்தோ துணிந்திலையே - ஊழைமந்த	307
காரிருளில் செல்லக் கலங்குகின்றாய் மாதர்குழல் பேரிருளில் செல்வதனைப் பேர்த்திலையே - பாரிடையோர்	308
எண்வாள் எனிலஞ்சி ஏகுகின்றாய் ஏந்திழையார் கண்வாள் அறுப்பக் கனிந்தனையே - மண்வாழும்	309
ஓராளை யைக்கண்டால் ஓடுகின்றாய் மாதர்முலை ஈராளை யைக்கண் டிசைந்தனையே - சீரான	310
வெற்பென்றால் ஏற விரைந்தறியாய் மாதர்முலை வெற்பென்றால் ஏற விரைந்தனையே - பொற்பொன்றும்	311
சிங்கமென்றால் வாடித் தியங்குகின்றாய் மாதரிடைச் சிங்கமெனில் காணத் திரும்பினையே - இங்குசிறு	312
பாம்பென்றால் ஓடிப் பதுங்குகின்றாய் மாதரல்குல் பாம்பென்றால் சற்றும் பயந்திலையே - ஆம்பண்டைக்	313
கீழ்க்கடலில் ஆடென்றால் கேட்கிலைநீ மாதரல்குல் பாழ்க்கடலில் கேளாது பாய்ந்தனையே - கீழ்க்கதுவும்	314

99. பெண்ணிங்கு மாமாத் திரையின் வருத்தனமென் றெண்ணினை - என்பதற்குப் பேண் என்று பொருள்கொண்டனை என்பது பொருள். தொ. வே.

கல்லென்றால் பின்னிடுவாய் காரிகையார் காற்சிலம்பு கல்லென்றால் மேலெழும்பக் கற்றனையே - அல்அளகம்	315
மையோ கருமென் மணலோஎன் பாய்மாறி ஐயோ நரைப்ப தறிந்திலையோ - பொய்யோதி	316
ஒண்பிறையே ஒண்ணுதலென் றுன்னுகின்றாய் உள்ளெலும்பாம் வெண்பிறையன் றேயதனை விண்டிலையே - கண்புருவம்	317
வில்லென்றாய் வெண்மயிராய் மேவி உதிர்ந்திடுங்கால் சொல்லென்றால் சொல்லத் துணியாயே - வல்லம்பில்	318
கட்கு வளைஎன்றாய்க் கண்ணீர் உலர்ந்துமிக உட்குழியும் போதில் உரைப்பாயே - கட்குலவு	319
மெய்க்குமிழே நாசியென வெஃகினையால் வெண்மலத்தால் உய்க்குமிழுஞ் சீந்த லுளதேயோ - எய்த்தலிலா	320
வள்ளையென்றாய் வார்காது வள்ளைதனக் குட்புழையோ டுள்ளுநரம் பின்புனைவும் உண்டேயோ - வெள்ளைநகை	321
முல்லையென்றாய் முல்லை முறித்தொருகோல் கொண்டுநிதம் ஒல்லை அழுக்கெடுப்ப துண்டேயோ - நல்லதொரு	322
கொவ்வை யெனஇதழைக் கொள்கின்றாய் மேல்குழம்பும் செவ்வை இரத்தமெனத் தேர்ந்திலையே - செவ்வியகண்	323
ணாடி யெனக்கவுட்கே ஆசைவைத்தாய் மேல்செழுந்தோல் வாடியக்கால் என்னுரைக்க மாட்டுவையே - கூடியதோர்	324
அந்த மதிமுகமென் றாடுகின்றாய் ஏழ்துளைகள் எந்தமதிக் குண்டதனை எண்ணிலையே - நந்தெனவே	325
கண்டமட்டும் கூறினைஅக் கண்டமட்டும் அன்றியுடல் கொண்டமட்டும் மற்றதன்மெய்க் கூறன்றோ - விண்டவற்றைத்	326
தோளென் றுரைத்துத் துடிக்கின்றாய் அவ்வேய்க்கு முளொன்று வெள்ளெலும்பின் மூட்டுண்டே - நாளொன்றும்	327
செங்காந்தள் அங்கையெனச் செப்புகின்றாய் அம்மலர்க்குப் பொங்காப் பலவிரலின் பூட்டுண்டே - மங்காத	328
செவ்விளநீர் கொங்கையெனச் செப்பினைவல் ஊன்றடிப்பிங் கெவ்விளநீர்க் குண்டதனை எண்ணிலையே - செவ்வைபெறும்	329

செப்பென் றனைமுலையைச் சீசீ சிலந்தி ¹⁰⁰ யது துப்பென் றவர்க்கியாது சொல்லுதியே - வப்பிறுகச் ¹⁰¹	330
சூழ்ந்தமுலை மொட்டென்றே துள்ளுகின்றாய் கீழ்த்துவண்டு வீழ்ந்தமுலைக் கென்ன விளம்புதியே - தாழ்ந்தஅவை	331
மண்கட்டும் பந்தெனவே வாழ்ந்தாய் முதிர்ந்துடையாப் புண்கட்டி என்பவரவாய்ப் பொத்துவையே ¹⁰² - திண்கட்டும்	332
அந்நீர்க் குரும்பை அவையென்றாய் மேலெழும்பும் செந்நீர்ப் புடைப்பென்பார் தேர்ந்திலையே - அந்நீரார்	333
கண்ணீர் தரும்பருவாய்க் கட்டுரைப்பார் சான்றாக வெண்ணீர் வரல்கண்டும் வெட்கிலையே - தண்ணீர்மைச்	334
சாடியென்பாய் நீஅயலோர் தாதுக் கடத்திடுமேன் மூடியென்பார் மற்றவரவாய் மூடுதியோ - மேடதனை ¹⁰³	335
ஆலிலையே என்பாய் அடர்குடரோ டருளொடும் ¹⁰⁴ தோலிலையே ஆலிலைக்கென் சொல்லுதியே - நூலிடைதான்	336
உண்டோ இலையோஎன் றுட்புகழ்வாய் கைதொட்டுக் கண்டோர்பூட் ¹⁰⁵ டுண்டென்பார் கண்டிலையே - விண்டோங்கும்	337
ஆழ்ங்கடலென் பாய்மடவார் அல்குலினைச் சிற்சிலர்கள் பாழ்ங்கிணறென் பாரதனைப் பார்த்திலையே - தாழ்ங்கொடிஞ்சித்	338
தேராழி என்பாய்ச் சீக்குழியை அன்றுசிறு நீராழி யென்பவர்க்கென் நேருதியே ¹⁰⁶ - ஆராப்புன்	339
நீர்வீழியை ஆசை நிலையென்றாய் வன்மலம்தான் சோர்வழியை என்னென்று சொல்லுதியே - சார்முடைதான்	340
ஆறாச் சிலைநீர்கான் ஆறாய் ஒழுக்கிடவும் வீறாப்புண் என்று விடுத்திலையே - ஊறாக்கி	341

100. சிலந்தி - புண்கட்டி. ச. மு. க.

101. வம்பு, வப்பென விகாரமாயிற்று. தொ. வே.

102. பொத்துதல் - மூடுதல். தொ. வே.

103. மேடு - வயிறு. தொ. வே.

104. ஈரல், ஈருள் என மரீஇ வழங்கியது. தொ. வே.

105. பூட்டு - உடற்பொருத்து, தொ. வே.

106. நேர்தல் - விடை கொடுத்தல் என்னும் பொருட்டு. தொ. வே.

மூலை எறும்புடன்ஈ மொய்ப்பதஞ்சி மற்றதன்மேல் சீலையிடக் கண்டும் தெரிந்திலையே - மேலையுறு	342
மேநரகம் என்றால் விதிர்ப்புறுநீ மாதரல்குல் கோநரகம் என்றால் குலைந்திலையே - ஊனமிதைக்	343
கண்டால் நமதாசை கைவிடுவார் என்றதனைத் தண்டா தொளித்திடவும் சார்ந்தனையே - அண்டாது	344
போதவிடா யாகிப் புலம்புகின்றாய் மற்றதன்பால் மாதவிடாய் உண்டால் மதித்திலையே - மாதரவர்	345
தங்குறங்கை மெல்லரம்பைத் தண்டென்றாய் தண்டுன்றி வெங்குரங்கின் மேவுங்கால் விள்ளுதியே - நன்கிலவாய்	346
ஏய்ந்த முழந்தாளைவரால் என்றாய் புலாற்சிறிதே வாய்ந்து வராற்றோற்கு மதித்திலையே - சேந்தவடி	347
தண்டா மரையென்றாய் தன்மை விளர்ப்படைந்தால் வெண்டா மரையென்று மேவுதியோ - வண்டாரா	348
மேனாட்டுஞ் சண்பகமே மேனியென்றாய் தீயிடுங்கால் தீநாற்றம் சண்பகத்தில் தேர்ந்தனையோ - வானாட்டும்	349
மின்றேர் வடிவென்றாய் மேல்நீ உரைத்தவுளீ தொன்றே ஒருபுடையாய் ஒத்ததுகாண் ¹⁰⁷ - ஒன்றாச்சொல்	350
வேள்வா கனமென்றாய் வெய்யநமன் விட்டிடுந்தூ தாள்வா கனமென்றால் ஆகாதோ - வேளானோன்	351
காகளமாய் ¹⁰⁸ இன்குரலைக் கட்டுரைத்தாய் காலனென்போன் காகளமென் பார்க்கென் கழறுதியே - நாகளவும்	352
சாயைமயில் என்றே தருக்குகின்றாய் சார்பிரம சாயை ¹⁰⁹ யஃ தென்பார்க்கென் சாற்றுதியே ட சேயமலர்	353
அன்ன நடைஎன்பாய் அஃதன் றருந்துகின்ற அன்னநடை என்பார்க்கென் ஆற்றுதியே - அன்னவரை	354

107. ஈண் டொருபுடைஒத்தமை தோற்றியாங் கழியு நிலையின்மையான் என்று கொள்க. தொ. வே.

108. வேளானோன்காகளம் - குயில். தொ. வே.

109. பிரமசாயை - பிரமகத்தி. தொ. வே.

ஓரோ வியமென்பாய் ஓவியமேல் ஆங்கெழுபத் தீரா யிரநாடி யாண்டுடைத்தே - பாரார்ந்த	355
முன்னுமலர்க் கொம்பென்பாய் மூன்றொடரைக் கோடியெனத் துன்னு முரோமத் துவாரமுண்டே - இன்னமுதால்	356
செய்தவடி வென்பாயச் செய்கைமெய்யேல் நீயவர்கள் வைதிடினும் மற்றதனை வையாயே - பொய்தவிராய்	357
ஒள்ளிழையார் தம்முருவோர் உண்கரும்பென் றாய்சிறிது கிள்ளியெடுத் தால்இரத்தங் கீழ்வருமே - கொள்ளுமவர்	358
ஈடில்பெயர் நல்லார் எனநயந்தாய் நாய்ப்பெயர்தான் கேடில்பெருஞ் சூரனென்பர் கேட்டிலையோ - நாடிலவர்	359
மெல்லியலார் என்பாய் மிகுகருப்ப வேதனையை வல்லியலார் யார்பொறுக்க வல்லார்காண் - வில்லியல்பூண்	360
வேய்ந்தால் அவர்மேல் விழுகின்றாய் வெந்தீயில் பாய்ந்தாலும் அங்கோர் பலனுண்டே - வேய்ந்தாங்கு	361
சென்றால் அவர்பின்னர்ச் செல்கின்றாய் வெம்புலிப்பின் சென்றாலும் அங்கோர் திறனுண்டே - சென்றாங்கு	362
நின்றால் அவர்பின்னர் நிற்கின்றாய் கண்முடி நின்றாலும் அங்கோர் நிலையுண்டே - ஒன்றாது	363
கண்டால் அவருடம்பைக் கட்டுகின்றாய் ¹¹⁰ கல்லணைத்துக் கொண்டாலும் அங்கோர் குணமுண்டே - பெண்டானார்	364
வைதாலும் தொண்டு வலித்தாய் பிணத்தொண்டு செய்தாலும் அங்கோர் சிறப்புளதே - கைதாவி	365
மெய்த்தாவும் செந்தோல் மினுக்கால் மயங்கினைநீ செத்தாலும் அங்கோர் சிறப்புளதே - வைத்தாடும்	366
மஞ்சள் மினுக்கால் மயங்கினைநீ மற்றொழிந்து துஞ்சுகினும் அங்கோர் சுகமுளதே - வஞ்சியரைப்	367
பார்த்தாடி ஓடிப் படர்கின்றாய் வெந்நரகைப் பார்த்தாலும் அங்கோர் பலனுண்டே - சேர்த்தார்கைத்	368

110. கட்டுதல், ஈண்டுத் தழுவுதல் என்னும்பொருட்டு. தொ. வே.

தொட்டால் களித்துச் சுகிக்கின்றாய் வன்பூதம் தொட்டாலும் அங்கோர் துணையுண்டே - நட்டாலும்	369
தெவ்வின்மட வாரைத் திளைக்கின்றாய் தீவிடத்தை வவ்வகினும் அங்கோர் மதியுண்டே - செவ்விதழ்நீர்	370
உண்டால் மகிழ்வாய்நீ ஒண்சிறுவர் தம்சிறுநீர் உண்டாலும் அங்கோ ருரனுண்டே - கண்டாகக்	371
கவ்வகின்றாய் அவ்விதழைக் கார்மதுகம் வேம்பிவற்றைக் கவ்வகினும் அங்கோர் கதியுண்டே - அவ்விளையர்	372
மென்றீயும் மிச்சில் விழைகின்றாய் நீவெறும்வாய் மென்றாலும் அங்கோர் விளைவுண்டே - முன்றானை	373
பட்டால் மகிழ்வு பதிந்தாய் பதைக்கவம்பு பட்டாலும் அங்கோர் பலனுண்டே - கிட்டாமெய்த்	374
தீண்டிடிவூள் ளோங்கிச் சிரிக்கின்றாய் செந்தேள்முன் தீண்டிடினும் அங்கோர் திறனுண்டே - வேண்டியவர்	375
வாய்க்கிடயா தானுமொன்று வாங்குகின்றாய் மற்றதையோர் நாய்க்கிடினும் அங்கோர் நலனுண்டே - தாக்கவர்க்காய்த்	376
தேட்டாண்மை செய்வாய்த் தேட்டாண்மை யைத்தெருவில் போட்டாலும் அங்கோர் புகழுண்டே - வாட்டாரைக்	377
கொண்டா ருடனுணவு கொள்கின்றாய் குக்கலுடன் உண்டாலும் அங்கோர் உறவுண்டே - மிண்டாகும்	378
இங்கிவர்வாய்ப் பாகிலையை ஏற்கின்றாய் புன்மலத்தை நுங்கினுமங் கோர்நல் நொறிலுண்டே ¹¹¹ - மங்கையர்தம்	379
ஏத்தா மனைகாத் திருக்கின்றாய் ஈமமது காத்தாலும் அங்கோர் கனமுண்டே - பூத்தாழ்வோர்	380
காட்டாக் குரல்கேட்பாய் கர்த்தபத்தின் பாழ்ங்குரலைக் கேட்டாலும் அங்கோர் கிளருண்டே - கோட்டாவி	381
ஆழ்ந்தா ருடன்வாழ ஆதரித்தாய் ஆழ்ங்கடலில் வீழ்ந்தாலும் அங்கோர் விரகுண்டே - வீழ்ந்தாருள்	382

111. நொறில் - அடக்கம். தொ. வே.

வீட்டால் முலையுமெதிர் வீட்டால் முகமுமுறக் காட்டாநின் றார்கண்டும் காய்ந்திலையே - கூட்டாட்குச்	383
செய்கை யிடும்படிதன் சீமான் தனதுபணப் பைகையிடல் கண்டும் பயந்திலையே - சைகையது	384
கையால் ஒருசிலர்க்கும் கண்ணால் ஒருசிலர்க்கும் செய்யா மயக்குகின்றார் தேர்ந்திலையே - எய்யாமல்	385
ஈறிகந்த இவ்வகையாய் இம்மடவார் செய்கையெலாம் கூறுவனேல் அம்ம குடர்குழம்பும் - கூறுமிவர்	386
வாயொருபால் பேச மனமொருபால் செல்லவுடல் ஆயொருபால் செய்ய அழிவார்காண் - ஆயஇவர்	387
நன்றறியார் தீதே நயப்பார் சிவதலத்தில் சென்றறியார் பேய்க்கே சிறப்பெடுப்பார் - இன்றிவரை	388
வஞ்சமென்கோ வெவ்வினையாம் வல்லியமென் கோபவத்தின் புஞ்சமென்கோ மாநரக பூமியென்கோ - அஞ்சுறுமீர்	389
வாளென்கோ வாய்க்கடங்கா மாயமென்கோ மண்முடிவு நாளென்கோ வெய்ய நமனென்கோ - கோளென்கோ	390
சாலமென்கோ வானிந்த்ர சாலமென்கோ வீறால காலமென்கோ நின்பொல்லாக் காலமென்கோ - ஞாலமதில்	391
பெண்என்றால் யோகப் பெரியோர் நடுங்குவரேல் மண்நின்றார் யார்நடுங்க மாட்டார்காண் - பெண்என்றால்	392
பேயும் இரங்குமென்பார் பேய்ஒன்றோ தாம்பயந்த சேயும் இரங்குமவர் தீமைக்கே - ஆயுஞ்செம்	393
பொன்னால் துகிலால் புணையா விடிலவர்மெய் என்னாகும் மற்றிதைநீ எண்ணிலையே - இன்னாமைக்	394
கொத்தென்ற அம்மடவார் கூட்டம் எழுமைக்கும் வித்தென் றறிந்துமதை விட்டிலையே - தொத்தென்று	395
பாச வினைக்குட் படுத்துறும்அப் பாவையர்மேல் ஆசையுனக் கெவ்வா றடைந்ததுவே - நேசமிலாய்	396
நின்னாசை என்னென்பேன் நெய்வீழ் நெருப்பெனவே பொன்னாசை மேன்மேலும் பொங்கினையே - பொன்னாசை	397

வைத்திழந்து வீணே வயிறெரிந்து மண்ணுலகில் எத்தனைபேர் நின்கண் எதிர்நின்றார் - தத்துகின்ற	398
பொன்னுடையார் துன்பப் புணரியொன்றே அல்லதுமற் றென்னுடையார் கண்டிங் கிருந்தனையே - பொன்னிருந்தால்	399
ஆற்றன்மிகு தாயுமறி யாவகையால் வைத்திடவோர் ஏற்றவிடம் வேண்டுமதற் கென்செய்வாய் - ஏற்றவிடம்	400
வாய்த்தாலும் அங்கதனை வைத்தவிடம் காட்டாமல் ஏய்த்தால் சிவசிவமற் றென்செய்வாய் - ஏய்க்காது	401
நின்றாலும் பின்னதுதான் நீடும் கரியான தென்றால் அரகரமற் றென்செய்வாய் - நன்றாக	402
ஒன்றொருசார் நில்லென்றால் ஓடுகின்ற நீஅதனை என்றும் புரப்பதனுக் கென்செய்வாய் - வென்றியொடு	403
பேர்த்துப் புரட்டிப் பெருஞ்சினத்தால் மாற்றலர்கள் ஈர்த்துப் பறிக்கிலதற் கென்செய்வாய் - பேர்த்தெடுக்கக்	404
கைபுகுத்தும் காலுட் கருங்குளவி செங்குளவி எய்புகுத்தக் கொட்டிடினமற் றென்செய்வாய் - பொய்புகுத்தும்	405
பொன்காவல் பூதமது போயெடுக்கும் போதுமறித் தென்காவல் என்றால்மற் றென்செய்வாய் - பொன்காவல்	406
வீறுங்கால் ஆணவமாம் வெங்கூளி நின்தலைமேல் ஏறுங்கால் மற்றதனுக் கென்செய்வாய் - மாறும்சீர்	407
உன்றேயம் வேண்டி உலோபம் எனும்குறும்பன் இன்னே வருவனதற் கென்செய்வாய் - முன்னேதும்	408
இல்லா நமக்குண்டோ இல்லையோ என்னுநலம் எல்லாம் அழியுமதற் கென்செய்வாய் - நில்லாமல்	409
ஆய்ந்தோர் சிலநாளில் ஆயிரம்பேர் பக்கலது பாய்ந்தோடிப் போவதுநீ பார்த்திலையே - ஆய்ந்தோர்சொல்	410
கூத்தாட் டவைசேர் குழாம்விளிந்தாற் போலுமென்ற சீர்த்தாட் குறள்மொழியும் தேர்ந்திலையே ¹¹² - பேர்த்தோடும்	411

112. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்

போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

திருக்குறள் 332. (34 நிலையாமை 2)

நாட்கொல்லி என்றால் நடுங்குகின்றாய் நாளறியா ஆட்கொல்லி என்பரிதை ஆய்ந்திலையே - கீழ்க்கொல்லைப்	412
பச்சிலையால் பொன்னைப் படைப்பாரேல் மற்றதன்மேல் இச்சையுனக் கெவ்வா றிருந்ததுவே - இச்சையிலார்	413
இட்டமலம் பட்டவிடம் எல்லாம்பொன் னாம் என்றால் இட்டமதை விட்டற் ¹¹³ கிசைந்திலையே - முட்டகற்றப்	414
பொன்னடப்ப தன்றியது போனகமே யாதியவாய் என்னடுத்த தொன்றுமிஃ தெண்ணிலையே - இந்நிலத்தில்	415
நீண்மயக்கம் பொன்முன் நிலையாய் உலகியலாம் வீண்மயக்கம் என்றதனை விட்டிலையே -நீண்வலயத்	416
திச்செல்வ மின்றி இயலாதேல் சிற்றுயிர்கள் எச்செல்வம் கொண்டிங் கிருந்தனவே - வெச்சென்ற	417
மண்ணாசை கொண்டனைநீ மண்ணாளும் மன்னரெலாம் மண்ணால் அழிதல் மதித்திலையே - எண்ணாது	418
மண்கொண்டார் மாண்டார்தம் மாய்ந்தவுடல் வைக்கவயல் மண்கொண்டார் தம்மிருப்பில் வைத்திலரே - திண்கொண்ட	419
விண்ணேகுங் காலங்கு வேண்டுமென ஈண்டுபிடி மண்ணேனுங் கொண்டேக வல்லாரோ - மண்நேயம்	420
என்னதென்றான் முன்னொருவன் என்னதென்றான் பின்னொருவன் இன்னதுநீ கேட்டிங் கிருந்திலையோ T மன்னுலகில்	421
கண்காணி யாய்நீயே காணியல்லாய் நீயிருந்த மண்காணி என்று மதித்தனையே - கண்காண	422
மண்காணி வேண்டி வருந்துகின்றாய் நீமேலை விண்காணி வேண்டல் வியப்பன்றே - எண்காண	423
அந்தரத்தில் நின்றாய்நீ அந்தோ நினைவிடமண் அந்தரத்தில் நின்ற தறிந்திலையே - தந்திரத்தில்	424
மண்கொடுப்பேன் என்றுரைக்கில் வைவார் சிறுவர்களும் மண்கொடுக்கில் நீதான் மகிழ்ந்தனையே - வண்கொடுக்கும்	425

113. விடற்கு, விட்டற்கென விகாரமாயிற்று. தொ. வே.

வீடென்றேன் மற்றதைமண் வீடென்றே நீநினைந்தாய் வீடென்ற சொற்பொருளை விண்டிலையே - நாடொன்றும்	426
மண்ணால் மரத்தால் வனைகின்ற வீடனைத்தும் கண்ணாரக் கட்டழிதல் கண்டிலையோ T மண்ணான	427
மேல்வீடும் அங்குடைய வேந்தர்களும் மேல்வீட்டப் பால்வீடும் பாழாதல் பார்த்திலையோ T மேல்வீட்டில்	428
ஏறுவனே என்பாய் இயமன் கடாமிசைவந் தேறுவனேல் உன்னாசை என்னாமோ - கூறிடும்இம்	429
மண்ணளித்த வேதியனும் மண்விருப்பம் கொள்ளானேல் எண்ணமுனக் கெவ்வா றிருந்ததுவே - மண்ணிடத்தில்	430
ஆகாத் துரும்பிடத்தும் ஆசைவைத்தாய் - என்னிலுன்றன் ஏகாப் பெருங்காமம் என்சொல்கேன் - போகாத	431
பாபக் கடற்கோர் படுகடலாம் பாழ்வெகுளிக் கோபக் கடலில் குளித்தனையே - தாபமுறச்	432
செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும் இல்லதனில் தீயதென்ற தெண்ணிலையே ¹¹⁴ - மல்லல்பெறத்	433
தன்னைத்தான் காக்கில் சினங்காக்க என்றதனைப் பொன்னைப்போல்போற்றிப் புகழ்ந்திலையே ¹¹⁵ - துன்னி	434
அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல என்னுந் திகழ்வாய் மையும்நீ தெளியாய் ¹¹⁶ - இகழ்வாரை	435
எவ்வண்ணம் நம்மை இகழ்வார் அறிவோமென் றிவ்வண்ணம் என்னைவெளி யிட்டனையே - தெவ்வென்ன	436
ஓரா வெகுளி யுடையான் தவமடையான் தீராயென் பாரதுவும் தேர்ந்திலையே - பேராநின்	437
வெவ்வினைக்கீ டாகஅரன் வெம்மைபுரி வானென்றால் இவ்வெகுளி யார்மாட் டிருத்துவதே - செவ்வையிலாய்	438

114. செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனின் தீய பிற. திருக்குறள் 302 (31 வெகுளாமை 2)
115. தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். திருக்குறள் 305 (31 வெகுளாமை 5)
116. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. திருக்குறள் 151 (16 பொறையுடைமை 1)

ஏய்ந்தனையன் போரிடத்தில் இன்னாமை செய்தவரைக் காய்ந்தனைமற் றென்னபலன் கண்டனையே - வாய்ந்தறிவோர்	439
எல்லா நலமும் இஃதேயென் றேத்துகின்ற கொல்லா நலம்சிறிதுங் கொண்டிலையே - பொல்லாத	440
வன்போ டிருக்கு மதியிலிநீ மன்னுயிர்க்கண் அன்போ டிரக்கம் அடைந்திலையே - இன்போங்கு	441
தூய்மையென்ப தெல்லாம் துணையாய் அணைவதுதான் வாய்மையென்ப தொன்றே மதித்திலையே - தூய்மையிலாய்	442
மானொருகை ஏந்திநின்ற வள்ளலன்பர் தங்களுளே நானொருவன் என்று நடித்தனையே - ஆனமற்றைப்	443
பாதகங்க ளெல்லாம் பழகிப் பழகியதில் சாதகஞ்செய் வோரில் தலைநின்றாய் - பாதகத்தில்	444
ஓயா விகார உணர்ச்சியினால் இவ்வுலக மாயா விகாரம் மகிழ்ந்தனையே - சாயாது	445
நீஇளமை மெய்யாய் நினைந்தாய் நினைப்பெற்ற தாயிளமை எத்தனைநாள் தங்கியதே - ஆயிளமை	446
மெய்கொடுத்த தென்பாய் விருத்தர்கட்கு நின்போல்வார் கைகொடுத்துப் போவதனைக் கண்டிலையோ - மெய்கொடுத்த	447
கூனொடும்கைக் கோலூன்றிக் குந்தி நடைதளர்ந்து கானடுங்க நிற்பவரைக் கண்டிலையோ - ஊனொடுங்க	448
ஐயநட வென்றே அரும்புதல்வர் முன்செலப்பின் பைய நடப்பவரைப் பார்த்திலையோ - வெய்யநமன்	449
நாடழைக்கச் சேனநரி நாயழைக்க நாறுசுடு காடழைக்க மூத்துநின்றார் கண்டிலையோ - பீடடைந்த	450
மெய்யுலர்ந்து நீரின் விழியுலர்ந்து வாயுலர்ந்து கையுலர்ந்து நிற்பவரைக் கண்டிலையோ - மெய்யுலர்ந்தும்	451
சாகான் கிழவன் தளர்கின்றான் என்றிவண்நீ ஓகாளம் செய்வதனை ஓர்ந்திலையோ - ஆகாத	452
கண்டமிது பொல்லாக் கடுநோய் எனுங்குமர கண்டமிஃ தென்பவரைக் கண்டிலையோ - கொண்டவுடல்	453

குட்டமுறக் கைகால் குறுக்குமிது பொல்லாத குட்டமென நோவார் குறித்திலையோ - துட்டவினை	454
மாலையினும் காலையினும் மத்தியினும் குத்துமிது சூலையென நோவாரைச் சூழ்ந்திலையோ - சாலவுமித்	455
தேக மதுநலியச் செய்யுங்காண் உய்வரிதாம் மேகமிஃ தென்பாரை மேவிலையோ - தாகமுறச்	456
சித்தநோய் செய்கின்ற சீதநோய் வாதமொடு பித்தநோய் கொண்டவர்பால் பேர்ந்திலையோ - மெத்தரிய	457
கைப்பிணியும் காற்பிணியும் கட்பிணியோ டெண்ணரிய மெய்ப்பிணியும் கொண்டவரை விண்டிலையோ - எய்ப்புடைய	458
முட்டுறும் கைகால் முடங்கூன் முதலாய எட்டுறுங் கொண்டவரை எண்ணிலையோ - தட்டுறிங்	459
கெண்ணற்ற துண்டேல் இளமை ஒருபொருளாய் எண்ணப் படுமோவென் றெண்ணிலையோ - எண்ணத்தில்	460
பொய்யென் றறவோர் புலம்புறவும் இவ்வுடம்பை மெய்யென்று பொய்யம்மயக்கம் மேவினையே - கைநின்று	461
கூகா எனமடவார் கூடி அழல்கண்டும் நீகாதல் வைத்து நிகழ்ந்தனையே - மாகாதல்	462
பெண்டிருந்து மாழ்கப் பிணங்கொண்டு செல்வாரைக் கண்டிருந்தும் அந்தோ கலங்கிலையே - பண்டிருந்த	463
ஊரார் பிணத்தின் உடன்சென்று நாம்மீண்டு நீராடல் சற்றும் நினைந்திலையே - சீராக	464
இன்றிருந்தார் நாளைக் கிருப்பதுபொய் என்றறவோர் நன்றிருந்த வார்த்தையும்நீ நாடிலையே T ஒன்றி	465
உறங்குவது போலுமென்ற ஒண்குறளின் வாய்மை Àé □ İ± □ 1p°; Àé ^{1°} ·È ¹¹⁷ - □ é·Žò	466
நெருநல் உளனொருவன் என்னும் நெடுஞ்சொல் மருவும் குறட்பா மறந்தாய்¹¹⁸ - தெருவில்	467

117. உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

திருக்குறள் 339 (34 நிலையாமை 9)

118. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.

திருக்குறள் 336 (34 நிலையாமை 6)

இறந்தார் பிறந்தா ரிறந்தா ரெனுஞ்சொல் மறந்தாய் மறந்தாய் மறந்தாய் - இறந்தார்	468
பறையோசை அண்டம் படரென் றொலிக்க மறையோசை யன்றே மறந்தாய் - இறையோன்	469
புலனைந்தும்என்றருளும் பொன்மொழியை மாயா மலமொன்றி அந்தோ மறந்தாய்¹¹⁹ - நிலனொன்றி	470
விக்குள் எழநீர் விடுமி னெனஅயலோர் நெக்குருகல் அந்தோ நினைந்திலையே - மிக்கனலில்	471
நெய்விடல்போல் உற்றவர்கண் ர்விட் டழவுயிர்பல் மெய்விடலும் கண்டனைநீ விண்டிலையே - செய்வினையின்	472
வாள்கழியச் செங்கதிரோன் வான்கழிய நம்முடைய நாள்கழிதற் கந்தோ நடுங்கிலையே - கோள்கழியும்	473
நாழிகையோர் நாளாக நாடினையே நாளைஒரு நாழிகையாய் எண்ணி நலிந்திலையே - நாழிகைமுன்	474
நின்றார் இருந்தார் நிலைகுலைய வீழ்ந்துயிர்தான் சென்றார் எனக்கேட்டும் தேர்ந்திலையே - பின்றாது	475
தொட்டார் உணவுடனே தும்மினார் அம்மஉயிர் விட்டார் எனக்கேட்டும் வெட்கிலையே - தட்டாமல்	476
உண்டார் படுத்தார் உறங்கினார் பேருறக்கம் கொண்டார் எனக்கேட்டும் கூசிலையே - வண்தாரார்	477
நேற்று மணம்புரிந்தார் நீறானார் இன்றென்று சாற்றுவது கேட்டும் தணந்திலையே - வீற்றுறுதேர்	478
ஊர்ந்தார் தெருவில் உலாப்போந்தார் வானுலகம் சேர்ந்தார் எனக்கேட்டும் தேர்ந்திலையே - சேர்ந்தாங்கு	479
என்னே இருந்தார் இருமினார் ஈண்டிறந்தார் அன்னே எனக்கேட்டும் ஆய்ந்திலையே - கொன்னே	480

119. புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி அறிவழித்திட்(டு) ஐம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேல்என்று) அருள் செய்வான் அமரும்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட முழுவதிர மழைஎன் றஞ்சிச்
சிலமந்தி அலமந்து மரமேறிமுகில் பார்க்கும் திருவையாறே.

மருவும் கருப்பைக்குள் வாய்ந்தே முதிராக் கருவும் பிதிர்ந்துதிரக் கண்டாய் - கருவொன்	481
றொடுதிங்கள் ஐயைந்தில் ¹²⁰ ஒவ்வொன்றில் அந்தோ கெடுகின்ற தென்றதுவும் கேட்டாய் - படுமிந்	482
நிலைமுற்ற யோனி நெருக்கில் உயிர்போய்ப் பலனற்று வீழ்ந்ததுவும் பார்த்தாய் - பலனுற்றே	483
காவென்று வீழ்ந்தக் கணமே பிணமாகக் கோவென் றமுவார் குறித்திலையோ - நோவின்றிப்	484
பாலனென்றே அன்னைமுலைப் பாலருந்தும் காலையிலே காலன் உயிர்குடிக்கக் கண்டிலையோ - மேலுவந்து	485
பெற்றார் மகிழ்வெய்தப் பேசிவிளை யாடுங்கால் அற்றாவி போவ தறிந்திலையோ - கற்றாய்ப்	486
பள்ளியிடுங் காலவனைப் பார நமன்வாயில் அள்ளியிடுந் தீமை அறிந்திலையோ - பள்ளிவிடும்	487
காளைப் பருவமதில் கண்டார் இரங்கிடஅவ் ஆளைச் சமன்கொள்வ தாய்ந்திலையோ - வேளைமண	488
மாப்பிள்ளை ஆகி மணமுடிக்கும் அன்றவனே சாப்பிள்ளை யாதலெண்ணிச் சார்ந்திலையோ - மேற்பிள்ளை	489
மாதையேர்ப் பெண்டுடனில் வாழுங்கால் பற்பலர்தாம் பாடைமேல் சேர்தலினைப் பார்த்திலையோ - வீடலிஃ	490
திக்கணமோ மேல்வந் திடுங்கணமோ அன்றிமற்றை எக்கணமோ என்றார்நீ எண்ணிலையோ - தொக்குறுதோல்	491
கூடென்கோ இவ்வுடம்பைக் கோள்வினைநீர் ஓட்டில்விட்ட ஏடென்கோ நீர்மேல் எழுத்தென்கோ - காடென்கோ	492
பாமென்கோ ஒன்பதுவாய்ப் பாவையென்கோ வன்பிறவி ஏமென்கோ கன்மமதற் கீடென்கோ - தாழ்மண்ணின்	493
பாண்டமென்கோ வெஞ்சரக்குப் பையென்கோ பாழ்ங்கரும காண்டமென்கோ ஆணவத்தின் கட்டென்கோ - கோண்தகையார்	494

120. ஐயைந்து - ஐந்தும் ஐந்தும், உம்மைத்தொகை. தொ. வே.

மெய்யென்கோ மாய விளைவென்கோ மின்னென்கோ பொய்யென்கோ மாயப் பொடியென்கோ - மெய்யென்ற	495
மங்கலத்தை மங்கலத்தால் வாஞ்சித் தனருலகர் அங்கவற்றை எண்ணா தலைந்தனையே - தங்குலகில்	496
மற்றிதனை ஓம்பி வளர்க்க உழன்றனைநீ கற்றதனை எங்கே கவிழ்த்தனையே - அற்றவரை	497
இக்கட் டவிழ்த்திங் கெரிமூட் டெனக்கேட்டும் முக்கட்டும் தேட முயன்றனையே - இக்கட்டு	498
மண்பட்டு வெந்தீ மரம்பட் டிடக்கண்டும் வெண்பட் டுடுக்க விரைந்தனையே - பண்பட்ட	499
ஐயா அரைநாண் அவிழுமெனக் கேட்டுநின்றும் மெய்யா பரணத்தின் மேவினையே - எய்யாமல்	500
காதிற் கடுக்கன் கழற்றுமெனக் கேட்டுநின்றும் ஏதிற் பணியினிடத் தெய்தினையே - தாதிற்குத்	501
துற்கந்த மாகச் சுடுங்கால் முகர்ந்திருந்தும் நற்கந்தத் தின்பால் நடந்தனையே - புற்கென்ற	502
வன்சுவைத்தீ நாற்ற மலமாய் வரல்கண்டும் இன்சுவைப்பால் எய்தி யிருந்தனையே - முன்சுவைத்துப்	503
பாறுண்ட காட்டில் பலர்வெந் திடக்கண்டும் சோறுண் டிருக்கத் துணிந்தனையே - மாறுண்டு	504
கூம்புலகம் பொய்யெனநான் கூவுகின்றேன் கேட்டுமிகு சோம்பலுடன் தூக்கந் தொடர்ந்தனையே - ஆம்பலனோர்	505
நல்வாழ்வை எண்ணி நயந்தோர் நயவாத இல்வாழ்வை மெய்யென் றிருந்தனையே - சொல்லாவி	506
ஈன்றோன் தனைநாளும் எண்ணாமல் இவ்வுடம்பை ஈன்றோரை ஈன்றோரென் றெண்ணினையே - ஈன்றோர்கள்	507
நொந்தால் உடனின்று நோவார் வினைப்பகைதான் வந்தால் அதுநீக்க வல்லாரோ - வந்தாடல்	508
உற்றசிறார் நம்மடையா தோட்டுகிற்பார் தென்றிசைவாழ் மற்றவன்வந் தால்தடுக்க வல்லாரோ - சிற்றுணவை	509

ஈங்கென்றால் வாங்கி யிடுவார் அருளமுதம் வாங்கென்றால் வாங்கியிட வல்லாரோ - தீங்ககற்றத்	510
தூண்டா மனையாதிச் சுற்றமெலாம் சுற்றியிட நீண்டாய் அவர்நன் னெறித்துணையோ - மாண்டார்பின்	511
கூடி அழுத்துணையாய்க் கூடுவார் வன்னரகில் வாடியமும் போது வருவாரோ - நீடியநீ	512
இச்சீவர் தன்துணையோ ஈங்கிவர்கள் நின்துணையோ சீச்சீ இதென்ன திறங்கண்டாய் - இச்சீவர்	513
நின்னைவைத்து முன்சென்றால் நீசெய்வ தென்னவர்முன் இந்நிலத்தில் நீசென்றால் என்செய்வர் - நின்னியல்பின்	514
எத்தனைதாய் எத்தனைபேர் எத்தனையூர் எத்தனைவாழ் வெத்தனையோ தேகம் எடுத்தனையே - அத்தனைக்கும்	515
அவ்வவ் விடங்கடொறும் அவ்வவரை ஆண்டாண்டிங் கெவ்வெவ் விதத்தால் இழந்தனையோ - அவ்விதத்தில்	516
ஒன்றேனும் நன்றாய் உணர்ந்திருத்தி யேலிவரை இன்றே துறத்தற் கிசையாயோ - நின்றோரில்	517
தாயார் மனையார் தனயரார் தம்மவரார் நீயார் இதனை நினைந்திலையே ட சேயேகில்	518
ஏங்குவரே என்றாய் இயமன்வரின் நின்னுயிரை வாங்கிமுடி யிட்டகத்தில் வைப்பாரோ - நீங்கியிவண்	519
உன்தந்தை தன்றனக்கிங் கோர்தந்தை நாடுவனீ என்தந்தை என்றுரைப்ப தெவ்வாறே - சென்றுபின்னின்	520
தன்மனையாள் மற்றொருவன் தன்மனையாள் ஆவளெனில் என்மனையாள் என்பதுநீ எவ்வணமே - நன்மைபெறும்	521
நட்பமைந்த நன்னெறிநீ நாடா வகைதடுக்கும் உட்பகைவர் என்றிவரை ஓர்ந்திலையே - நட்புடையாய்	522
எம்மான் படைத்தஉயிர் இத்தனைக்குட் சில்லுயிர்பால் இம்மால் அடைந்ததுநீ என்னினைந்தோ - வம்மாறில்	523
எம்பந்த மேநினக்கிங் கில்லையென்றால் மற்றையவர் தம்பந்தம் எவ்வாறு தங்கியதே - சம்பந்தர்	524

அற்றவருக் கற்றசிவனாமெனும்ப் பொன்மொழியை¹²¹ மற்றைமொழி போன்று மற்றதனையே - சிற்றுயிர்க்குக்	525
கற்பனையில் காய்ப்புளதாய்க் காட்டும் பிரபஞ்சக் கற்பனையை மெய்யென்று கண்டனையே - பற்பலவாம்	526
தூரியத்தில் ¹²² தோன்றொலிபோல் தோன்றிக் கெடுமாயா காரியத்தை மெய்யெனநீ கண்டனையே T சீரியற்றும்	527
ஆடகத்தில் பித்தளையை ஆலித் திடுங்கபட நாடகத்தை மெய்யென்று நம்பினையே - நீடகத்தில்	528
காயவித்தை யாலக் கடவுள் இயற்றுமிந்த மாயவித்தை மெய்யெனநீ வாழ்ந்தனையே - வாயவித்தை	529
இப்படக மாயை யிருள்தமமே என்னுமொரு முப்படகத் துள்ளே முயங்கினையே - ஒப்பிறைவன்	530
ஆனவொளி யிற்பரையாம் ஆதபத்தி னால்தோன்றும் கானலினை நீராய்க் களித்தனையே - ஆனகிரி	531
யாசத்தி யென்றிடுமோர் அம்மைவிளை யாட்டெனுமிப் பாசத்தி னுள்ளே படர்ந்தனையே - நேசத்தின்	532
பொய்யொன்றுண் மெய்யிற் புகும்பால லீலைதனை மெய்யென்று வீணில் விரிந்தனையே - பொய்யென்று	533
மீட்டுநின்ற லீலா வினோத மெனுங்கதையைக் கேட்டுநின்றும் அந்தோ கிளர்ந்தனையே - ஈட்டிநின்ற	534
காலத்தை வீணில் கழிக்கும் படிமேக சாலத்தை மெய்யாய்த் தருக்கினையே - சாலத்தில்	535
கண்மையகன் றோங்குமந்த காரத்தில் செம்மாப்புற் றுண்மையொன்றுங் காணா துழன்றனையே - வண்மையிலாய்	536

121. வெற்றவே அடியார் அடிமிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்
கொற்றவன் தனக்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடையன் உம்பரார் தலைவன் உலகினில் இயற்கையை ஒழித்திட்(டு)
அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன்உறை கின்ற ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - 4091 (3 - 120 - 2)

122. தூரியம் - பறை. தொ. வே.

இங்கு நினைப்பெரியோர் என்னினைப்பார் ஏமாப்பில் கங்கு லினைப்பகலாய்க் கண்டனையே - தங்குறுமித்	537
தேகாதி பொய்யெனவே தேர்ந்தார் உரைக்கவும்நீ மோகாதிக் குள்ளே முயல்கின்றாய் - ஓகோநும்	538
கோமுடிக்கண் தீப்பற்றிக் கொண்டதென்றால் மற்றதற்குப் பூமுடிக்கத் தேடுகின்றோர் போன்றனையே - மாமுடிக்கும்	539
வாழ்வுநிலை யன்றிமைப்பில் மாறுகின்ற தென்றுரைத்தும் வீழ்வுகொடு ¹²³ வாளா விழுகின்றாய் - தாழ்வுறும்	540
விண்டுறுங்கை வீடனலால் வேகின்ற தென்னவுட்போய் உண்டுறங்கு கின்றோரை ஒத்தனையே - தொண்டுகாங்	541
கானமுயற் கொம்பாய்க் கழிகின்ற தென்கின்றேன் நீநயமுற் றந்தோ நிகழ்கின்றாய் - ஆனநும்முர்	542
வெள்ளத்தி னால்முழுகி விட்டதென்றால் சென்றுகடை கொள்ளத் திரிபவர்போல் கூடினையே - கொள்ளவிங்கு	543
கண்டனவெல் லாம்நிலையாக் கைதவமென் கின்றேன்நீ கொண்டவைமுற் சேரக் குறிக்கின்றாய் - உண்டழிக்க	544
ஊழிவெள்ளம் வந்ததென்றால் உண்பதற்கும் ஆடுதற்கும் ஊழிநன்னீ ¹²⁴ ரோவென்பார் ஒத்தனையே - ஏழியற்றும்	545
தற்புவனம் போகம் தனுசுரணம் என்கின்ற சொற்பனத்தில் அந்தோ துவன்றினையே - பற்பகலும்	546
உண்டனவே உண்கின்றாய் ஓர்ந்தனவே ஓர்கின்றாய் கண்டனவே கண்டு களிக்கின்றாய் - கொண்டனவே	547
கொண்டியங்கு கின்றாய் குறித்தனவே பிற்குறித்துப் பண்டறியார் போலப் படர்கின்றாய் - பண்டறிந்து	548
சொல்லாடி நின்றனவே சொல்கின்றாய் மற்றிதனை நல்லோர்கள் கண்டால் நகையாரோ - செல்லான	549
காலம்போல் இங்குநிகழ் காலமும்காண் கின்றியெதிர் காலமற்றும் அத்திறம்மேற் காண்குவையேல் - சாலவுமுன்	550

123. வீழ்வு - விருப்பம். தொ. வே.

124. ஊழி - கடல். தொ. வே.

போதுசெலா முன்னமனு பூதியைநீ நாடாமல் யாதுபயன் எண்ணி இனைகின்றாய் - தீதுசெயும்	551
வீணவத்தை யெல்லாம் விளைக்கும் திறல்மூல ஆணவத்தி னாலே அழிந்தனையே - ஆணவத்தில்	552
நீயார் எனஅறியாய் நின்னெதிரில் நின்றவரை நீயார் எனவினவி நீண்டனையே - ஓயாமல்	553
ஊனின்ற ஒன்றின் உளவறியாய் அந்தோநீ நானென்று சொல்லி நலிந்தனையே - நானென்று	554
சொல்லுதியோ சொல்லாயோ துவ்வாமை பெற்றொருநீ அல்லலுறுங் காலத் தறைகண்டாய் - அல்லவெலாம்	555
நீஇங்கே நான்அங்கே நிற்கநடு வேகுதித்தால் நீஎங்கே நான்எங்கே நின்றறிகாண் - நீஇங்கு	556
ஒன்றெடுக்கச் சென்றுமற்றை ஒன்றெடுக்கக் காண்கின்றேன் இன்றடுத்த நீஎங் கிருந்தனையே - மன்றடுத்த	557
தாளா தரித்தேநின் றன்னைமறந் துய்யாது வாளா மதத்தின் மலிகின்றாய் - கேளாயிச்	558
சார்பிலொன்று விட்டொழிந்தால் சாலமகிழ் கிற்பேனான் சோர்புகொண்டு நீதான் துயர்கின்றாய் - சார்புபெருந்	559
துவென்று நானிவணஞ் சம்மா இருந்தாலும் வாவென் றெனையும் வலிக்கின்றாய் - ஓவுன்றன்	560
சூழ்ச்சியறி யேன்நீ சுழல்கின்ற போதெல்லாம் சூழ்ச்சியிலே நானும் சுழல்கின்றேன் - நீட்சியில்நீ	561
காலசைத்தால் யானும் கடிதில் தலையசைப்பேன் மாலசைத்த நிற்புணர்ப்பின் வாரெதுவோ - வாலுமண்டக்	562
கூவத்தில் யானோர் குடநீ கயிற்றோடும் ஏவல்கொ ளுமேழை என்கேனோ - பாவத்தில்	563
சுற்றுண்ட நீகடலில் தோன்றுசுழி யாகஅதில் எற்றுண்ட நான்திரணம் என்கேனோ - பற்றிடுநீ	564
சங்கற்ப மாஞ்சூறை தானாக நானாடும் அங்கட் சருகென் றறைகேனோ - பொங்குற்ற	565

சேலைவிரா யோர்தறியில் செல்குழைநீ பின்தொடரும் நூலிழைநான் என்று நுவல்கேனோ - மாலிடுநீ	566
துள்ளுறுப்பின் மட்பகைஞன் சுற்றாழி யாகவதின் உள்ளுறுப்பே நானென் றுரைக்கேனோ - எள்ளுறுநீ	567
பாழலைவா னேகும் பருந்தாக அப்பருந்தின் நீழலைநான் என்று நினைகேனோ - நீழலுறா	568
நின்வசம்நான் என்றுலகு நிந்தைமொழி கின்றதலால் என்வசம்நீ என்ப திலைகண்டாய் - என்வசம்நீ	569
ஆனால் எளியேனுக் காகாப் பொருளுளவோ வானாடர் வந்து வணங்காரோ - ஆனாமல் ¹²⁵	570
எண்ணுதற்கும் பேசுதற்கும் எட்டாப் பரஞ்சோதிக் கண்ணுதலும் அங்கைக் கனியன்றோ - எண்ணுமிடத்	571
தென்செய்வே னோர்கணமும் என்சொல்வழி நில்லாமல் கொன்செய்வேன் என்று குதிக்கின்றாய் - வன்செய்யும்	572
சிந்தோடும் ¹²⁶ ஓர்வடவைத் தீயும் கரத்தடைப்பர் அந்தோ உனையார் அடக்குவரே - வந்தோடும்	573
கச்சோதம் ¹²⁷ என்னக் கதிரோன் தனையெடுப்பர் அச்சோ உனையார் அடக்குவரே - வைச்சோங்கு	574
மூவுலகும் சேர்த்தொருதம் முன்றானை யின்முடிவர் ஆவுனையும் இங்கார் அடக்குவரே - மேவுபல	575
தேசமென்றும் காலமென்றும் திக்கென்றும் பற்பலவாம் வாசமென்றும் அவ்வவ் வழக்கென்றும் - மாசுடைய	576
போகமென்றும் மற்றைப் புலனென்றும் பொய்அகலா யோகமென்றும் பற்பலவாம் யூகமென்றும் - மேகமென்றும்	577
வானென்றும் முந்நீர் மலையென்றும் மண்ணென்றும் ஊனென்றும் மற்றை உறவென்றும் - மேல்நின்ற	578
சாதியென்றும் வாழ்வென்றும் தாழ்வென்றும் இவ்வுலக நீதியென்றும் கன்ம நெறியென்றும் - ஓதரிய	579

125. ஆனாமை - விட்டு நீங்காமை. தொ. வே.

126. சிந்து - கடல். தொ. வே.

127. கச்சோதம் - மின்மினிப்பூச்சி. தொ. வே.

அண்டமென்றும் அண்டத் தசைவும் அசைவுமலாப் பண்டமென்றும் சொல்பவெலாம் பன்முகங்கள் - கொண்டிருந்த	580
உந்நினைவி னுள்ளே உதித்திட் டுலவிநிற்ப எந்நினைவு கொண்டோமற் நிவ்வுலகர் - எந்நவையும்	581
தந்தோன் எவனோ சதுமுகனுண் டென்பார்கள் அந்தோநின் செய்கை அறியாரே - அந்தோநான்	582
ஆமென்றால் மற்றதனை அல்லவென்பாய் அல்லவென்றால் ஆமென்பாய் என்னை அலைக்கின்றாய் - நாம்அன்பாய்	583
என்றும் பிறந்திறவா இன்பம் அடைதுமென்றால் நன்றென் றொருப்படுவாய் நண்ணுங்கால் - தொன்றெனவே ¹²⁸	584
செல்கிற்பாய் செல்லாச் சிறுநடையில் தீமையெலாம் நல்கிற்பாய் என்னேநின் நட்புடைமை - சொல்கிற்பில்	585
ஆவதுவும் நின்னால் அழிவதுவும்நின் னாலெனயான் நோவதுவும் கண்டயலில் நோக்கினையே - தாவுமெனக்	586
காணவலம் பெண்ணவலம் ஆகும் பொருளவலம் ஊணவலம் உற்றாரோ டீரவலம் - பூணவலம்	587
ஊன்அவலம் அன்றியும்என் உற்றதுணை யாம்நீயும் தான்அவலம் என்றாலென் சாற்றுவதே - நான்இவணம்	588
இன்பமெது கண்டேமால் இச்சையெலாம் துன்பமதில் துன்பம் பிறப்பென்றே சோர்கின்றேன் - வன்புடைய	589
இப்பிறவித் துன்பத்தி னும்திதியில் துன்பமது செப்பரிதாம் என்றே திகைக்கின்றேன் - செப்பிறப்பின்	590
ஓயாத துன்பம் உரைக்க உடம்பெல்லாம் வாயாகி னும்போத மாட்டாதேல் - ஏஏநாம்	591
செய்வதென்னோ என்று தியங்குகின்றேன் இவ்வணம்நான் நைவதெல்லாம் கண்டு நடந்தனையே - கைவருமிவ்	592
இல்லிக் குடமுடைந்தால் யாதாமென் றுன்னுடன்யான் சொல்லித் திரிந்துமெனைச் சூழ்ந்திலையே - வல்லுயமன்	593

நாளையோ இன்றோ நடக்கின்ற நாட்களிலெவ் வேளையோ தூது விடில்அவர்கள் - கேளையோ	594
நல்லோம் எனினும் நடவார் நடவார்நாம் செல்லோம் எனினுமது செல்லாதே - வல்லீர்யாம்	595
இன்சொலினோம் இன்றிங் கிருந்துவரு வோம்எனயாம் என்சொலினும் அச்சொலெலாம் ஏலாதே - மன்சொலுடைத்	596
தாமரையோன் மான்முதலோர் தாம்அறையா ராயிலன்று நாமறையோம் என்றல் நடவாதே - நாமிவணம்	597
அந்நாள் வருமுன்னர் ஆதி அருளடையும் நன்னாள் அடைதற்கு நாடுதுங்காண் - என்னாநின்	598
றோதுகின்றேன் கேட்டும் உறார்போன் றுலகியலில் போதுகின்றாய் யாது புரிகிற்பேன் - தீதுநன்றோ	599
டேற்றவடி நாள்உறவாம் என்னைவிட்டுத் தாமதமா நேற்றையற வோடுறவு நேர்ந்தனையே - சாற்றுமந்த	600
தாமதமே ஓரவித்தை தாமதமே ஆவரணம் தாமதமே மோக சமுத்திரம்காண் - தாமதமென்	601
றையோ ஒருநீ அதனோடு கூடினையால் பொய்யோநாம் என்று புகன்றதுவே - கையாமல்	602
ஒன்னலர்போல் கூடுவா ரோடொருநீ கூடுங்கால் என்னைநினை யாயென்சொ லெண்ணுதியோ - பன்னுறுநின்	603
தீதெல்லாம் நானாதி சேடர்பல ராய்ப்பிரமன் போதெல்லாம் சொல்லிடினும் போதாதே - ஆதலினால்	604
வைகின்றேன் வாழ்த்தாய் மதித்தொருநீ செய்வதெல்லாம் செய்கின்றாய் ஈதோர் திறமன்றே - உய்கிற்பான்	605
வாடுகின்றேன் நின்னை மதித்தொருநான் நீமலத்தை நாடுகின்றாய் ஈதோர் நலமன்றே - கூடுகின்ற	606
ஈண்டோர் அணுவாய் இருந்தநீ எண்டிசைபோல் நீண்டாய் இஃதோர் நெறியன்றே - வேண்டாநீ	607
மற்றவர்போல் அன்றே மனனேநின் வண்புகழை முற்றுமிவண் ஆர்தான் மொழிவாரே T சுற்றிமனம்	608

தானடங்கின் எல்லாச் சகமும் அடங்குமொரு மானடங்கொள் பாத மலர்வாய்க்கும் - வானடங்க	609
எல்லா நலமும் இதனால் எனமறைகள் எல்லாம் நின்சீரே எடுத்தியம்பும் - எல்லார்க்கும்	610
மாகமங்கொண் டுற்ற மனோலயமே வான்கதியென் றாமகங்கள் நின்சீர் அறைந்திடுங்காண் - ஆகுமிந்த	611
நன்மை பெறுமேன்மை நண்ணியநீ நின்னுடைய தன்மைவிடல் அந்தோ சதுரலஇப் - புன்மையெலாம்	612
விட்டொழித்து நான்மொழியும் மெய்ச்சுகத்தை நண்ணுதிநீ இட்டிழைத்த அச்சுகந்தான் யாதென்னில் - கட்டழித்த	613
வேடம் சுகமென்றும் மெய்யுணர்வை யின்றிநின்ற மூடம் சுகமென்றும் முன்பலவாம் - தோடம்செய்	614
போகம் சுகமென்றும் போகம் தரும்கரும யோகம் சுகமென்றும் உண்டிலையென் - றாகஞ்செய்	615
போதம் சுகமென்றும் பொன்றல்சுகம் என்றும்விந்து நாதம் சுகமென்றும் நாம்பொருளென் - றோதலஃ	616
தொன்றே சுகமென்றும் உட்கண் டிருக்குமந்த நன்றே சுகமென்றும் நாம்புறத்தில் - சென்றேகண்	617
டாற்றல் சுகமென்றும் அன்பறியாச் சூனியமே ஏற்ற சுகமென்றும் இவ்வண்ணம் - ஏற்றபடி	618
வெல்லுகின்றோர் போன்று விரிநீர் உலகிடையே சொல்லுகின்றோர் சொல்லும் சுகமன்று - சொல்லுகின்ற	619
வானாதி தத்துவங்கள் மாய்த்தாண் டுறுகின்ற நானாதி மூன்றிலொன்று நாடாமல் - ஆனாமை	620
எள்ளும் பகலும் இரவுமிலா ஓரிடத்தில் உள்ளும் புறம்பும் ஒருபடித்தாய் - வள்ளலென	621
வாழும் பரசிவத்தின் வன்னிவெப்பம் போலமுற்றும் சூழும் சுகமே சுகம்கண்டாய் - சூழ்வதனுக்	622
கெவ்வா றிருந்தால் இயலும் எனிலம்ம இவ்வா றிருந்தால் இயலாதால் - செவ்வாற்றில்	623

பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றியிடல் வேண்டுமது பற்றற்றால் அன்றிப் பலியாதால் - பற்றற்றல்	624
வேதனையால் ஈங்கு விரியும் சகப்பழக்க வாதனைபோய் நீங்கிலன்றி வாராதால் - வாதனையும்	625
ஈனமந்தோ இவ்வுலகம் என்றருளை நாடுகின்ற ஞானம்வந்தால் அன்றி நலியாதால் - ஞானமது	626
போகமுற்றும் பொய்யெனவே போதும் அனித்தியவி வேகமுற்றால் அன்றி விளங்காதால் - ஆகவஃ	627
துண்ணவந்தால் போலுமிவண் உற்றுவிசா ரித்திடுமோர் எண்ணம்வந்தால் அன்றி இசையாதால் - எண்ணமது	628
பங்கமடைந் தார்அவையைப் பாராது சாதுக்கள் சங்கமடைந் தாலன்றிச் சாராதால் - இங்கதனால்	629
வீழ்முகத்த ராகிநிதம் வெண் றணிந்தறியாப் பாழ்முகத்தோர் தம்பால் படர்ந்துறையேல் - பாழ்முகத்தில்	630
பேயாட உள்ளறியாப் பித்தாட நின்னுடனே வாயாடு வோர்பால் மருவிநில்லேல் - நீயாடிப்	631
பேதித் திடவும் பிறழ்ந்திடவும் நின்னுடனே வாதித் திடுவோர்பால் வாய்ந்துறையேல் - சாதித்துச்	632
சைவமெங்கே வெண்ற்றின் சார்பெங்கே மெய்யான தெய்வமெங்கே என்பவரைச் சேர்ந்துறையேல் - உய்வதெங்கே	633
தீராச் சிவநிந்தை செய்துசிறு தேவர்களை நேராய்ப் பிதற்றுவர்பால் நேர்ந்துறையேல் - ஓராமல்	634
எள்ளென்றும் தெய்வமென்ப தில்லை இதுதெளிந்து கொள்ளென்றும் துள்ளுகின்றோர் கூட்டமுறேல் - நள்ளொன்று	635
நாமென்றும் நம்மையன்றி நண்ணும் பிரமமில்லை ஆமென்றும் சொல்பவர்பால் ஆர்ந்துறையேல் - தாமொன்ற	636
எல்லா அறிவும் எமதறிவே என்றுரைக்கும் பொல்லா வலக்காரர் பொய்உகவேல் - புல்லாக	637

அற்பமே மற்றவெலாம் ஆயிலழி ¹²⁹ யாக்காய கற்பமே வத்துவென்பார் கண்ணடையேல் - சிற்சிலவாம்	638
சித்திகளே வத்துவென்போர்ச் சேர்ந்துறையேல் பன்மாயா சத்திகளே வத்துவென்போர் சார்படையேல் - பொத்தியஇச்	639
சன்மமே தோற்றும் தரமாம் திரமனித்த கன்மமே வத்துவென்போர் கண்ணுறையேல் - கன்மமிகு	640
மாகம் கதியென்பார் மாட்டுறையேல் பல்போக யோகம் பொருளென்பா ருடுறையேல் - ஏகம்கொள்	641
மண்ணென்பார் வானென்பார் வாய்முச் சுடரென்பார் பெண்ணென்பார் மற்றவர்தம் பேருரையேல் - மண்ணின்பால்	642
மன்னுரையாச் சில்லோர் மரந்தெய்வம் என்பார்மற் றென்னுரையார் ஈண்டவர்பால் எய்தியிடேல் - மன்நலங்கள்	643
பூத்தால் சிறுவர்களும் பூசா பலம்என்பார் தேற்றார் சிவபூசை செய்யாராய்ப் - பூத்தாவி	644
வீறுகின்ற பூசையிலென் வீண்என்று வீண்பாழ்வாய்க் கூறுகின்ற பேயர்கள்பால் கூடியுறேல் - மாறுகின்ற	645
நீட்கோல வாழ்க்கையெலாம் நீத்திடுவோன் பொன்அறைக்குத் தாட்கோல் இடுவாரைச் சார்ந்துறையேல் - நீட்கோல	646
மெய்யொழுக்கத் தார்போல் வெளிநின் றகத்தொழியாப் பொய்யொழுக்கத் தார்பால் பொருந்தியுறேல் - பொய்யொழுக்கில்	647
பொய்ந்நூல் பதறிப் புலம்புகின்ற பித்தர்கள்பால் அந்நூல் விரும்பி அடைந்தலையேல் - கைந்நேர்ந்து	648
கோடாது கோடி கொடுத்தாலும் சைவநெறி நாடா தவரவையை நண்ணியிடேல் - கோடாது	649
கொல்லா விரதமது கொள்ளாரைக் காணிலொரு புல்லாக எண்ணிப் புறம்பொழிக - எல்லாமும்	650
ஆகநவில் கின்றதென்நம் ஐயனுக்கன் பில்லாரை நீகனவி லேனும் நினையற்க - ஏகனடிக்	651

கன்பே வடிவாய் அருளே உயிராய்ப்பே ரिன்பே உணர்வாய் இசைந்தாரும் - அன்பாகிக்	652
கண்டிகையே பூணிற் கலவையே வெண்றாய்க் கொண்டிகவாச் சார்பு குறித்தாரும் - தொண்டினே	653
வாய்மலரால் மாலை வகுத்தலொடு நம்மிறைக்குத் தூய்மலரால் மாலை தொடுப்பாரும் - சார்மலரோன்	654
ஏர்நந்த னப்பணிகண் டிச்சையுற நம்மிறைக்குச் சீர்நந்த னப்பணிகள் செய்வோரும் - நார்நந்தாத்	655
தீயின்மெழு காச்சிந்தை சேர்ந்துருகி நம்மிறைவாழ் கோயில்மெழு காநின்ற கொள்கையரும் - மேயினரைத்	656
தாயில் வளர்க்கும் தயவுடைய நம்பெருமான் கோயில் விளக்கும் குணத்தோரும் - தூயஅருள்	657
இன்புடனே தீபமுதல் எல்லாச் சரியைகளும் அன்புடனே செய்தங் கமர்வாரும் - அன்புடனே	658
அண்ணியமேல் அன்பர்க் கமுதீத லாதிசிவ புண்ணியமே நாளும் புரிவோரும் - புண்ணியமாம்	659
தேனே அமுதே சிவமே சிவமேஎம் மானேஎன் றேத்தி மகிழ்வாரும் - வானான	660
மன்னே அருட்கடலே மாணிக்க மேளங்கள் அன்னேஎன் றுன்னி அமர்வோரும் - நன்னேயப்	661
பண்ணீர் மொழியால் பரிந்தேத்தி ஆனந்தக் கண்ணீர்கொண் டுள்ளம் களிப்போரும் - உண்ணீரில்	662
பண்டுகண்டும் காணாப் பரிசினராய்ப் பொன்மேனி கண்டுகண்டு நாளும் களிப்போரும் - தொண்டடையும்	663
பொற்பதிகம் என்றெண்ணிப் போற்றிஒரு மூவர்களின் சொற்பதிகம் கொண்டு துதிப்போரும் - சொற்பனத்தும்	664
மாசகத்தில் சேர்க்காத மாணிக்கம் என்ற திரு வாசகத்தை வாயால் மலர்வோரும் - வாசகத்தின்	665
மன்னிசைப்பால் மேலோர் வகுத்தேத்தி நின்ற திரு இன்னிசைப்பா ஆதி இசைப்போரும் - மன்னிசைப்பின்	666

நல்வாழ் வருளுகின்ற நம்பெருமான் மான்மியங்கள் சொல்வோரும் கேட்டுத் தொழுவோரும் - சொல்வாய்ந்த	667
தாதாவென் றன்புடனே சாமகீ தங்கள்முதல் வேதாக மங்கள் விரிப்போரும் - வேதாந்தம்	668
சேர்ந்தோர்க் கருளும் சிவமே பொரு ளென்று தேர்ந்தே சிவபூசை செய்வோரும் - ஆர்ந்தேத்தி	669
நன்னெஞ்சே கோயிலென நம்பெருமான் தன்னைவைத்து மன்னும் சிவநேயம் வாய்ந்தோரும் - முன்அயன்றன்	670
அஞ்செழுத்தெல் லாம்கேட்கில் அஞ்செழுத்தாம் எம்பெருமான் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித் தமர்வோரும் - அஞ்செனவே	671
விஞ்சும் பொறியின் விடயமெலாம் நம்பெருமான் செஞ்சுந் தரப்பதத்தில் சேர்த்தோரும் - வஞ்சம்செய்	672
பொய்வே தனைநீக்கும் புண்ணியன்பால் தம்முயிரை நைவே தனமாக்கும் நல்லோரும் - செய்வேலை	673
நீட நடத்தலொடு நின்றல்முதல் நம்பெருமான் ஆடல் அடித்தியானம் ஆர்ந்தோரும் - வாடலறத்	674
தூய நனவிற் சுழுத்தியொடு நம்பெருமான் நேயம் நிகழ்த்தும் நெறியோரும் - மாயமுறு	675
மானதுவாய் நின்ற வயம்நீக்கித் தானற்றுத் தானதுவாய் நிற்கும் தகையோரும் - வானமதில்	676
வானங்கண் டாடும் மயில்போன்று நம்பெருமான் தானங்கண் டாடும் தவத்தோரும் - மோனமொடு	677
தாழ்சடையும் நீறும் சரிகோவ ணக்கீளும் வாழ்சிவமும் கொண்டு வதிவோரும் - ஆழ்நிலைய	678
வாரியலை போன்றசுத்த மாயையினால் ஆம்பூத காரியங்க ளாதியெலாம் கண்டொழித்து - ஊர்இயங்கத்	679
தஞ்சம் தருமலரோன் தத்துவமாம் பூதங்கள் ஐஞ்சம் பொறியஞ்சம் அஞ்சறிவும் - அஞ்செனுமோர்	680

வாக்குமுதல் ஐஞ்சுமற்று மாலோன்தன் தத்துவமாம் ஊக்கும் கலைமுதலாம் ஓரேழும் - நீக்கிஅப்பால்	681
மேவி விளங்குசுத்த வித்தைமுதல் நாதமட்டும் தாவி வயங்குசுத்த தத்துவத்தில் - மேவிஅகன்	682
றப்பால் அருள்கண் டருளால் தமைத்தாம்கண் டப்பால் பரவெளிகண் டப்பாலுக் - கப்பாலும்	683
தீராச் சுயமாய்ச் சிதானந்த மாமொளியைப் பாரா இருந்த படியிருந்து - பேராது	684
கண்டதுவென் றொன்றும் கலவாது தாம்கலந்து கொண்டசிவ யோகியராம் கொற்றவரும் - அண்டரிய	685
சத்துவத்தில் சத்துவமே தம்முருவாய்க் கொண்டுபர தத்துவத்தின் நிற்கும் தகவோரும் - அத்துவத்தில்	686
தீதும் சுகமும் சிவன்செயலென் றெண்ணிவந்த யாதும் சமமா இருப்போரும் - கோதுபடக்	687
கூறும் குறியும் குணமும் குலமுமடி ஈறும் கடையும் இகந்தோரும் ி வீறுகின்ற	688
சேந்தி னடைந்தவெலாஞ் சீரணிக்கச் சேர்சித்த சாந்தி யுடனே சரிப்போரும் - சாந்திபெறத்	689
தம்மையுறும் சித்தெவையும் தாமுவத்தல் செய்யாமல் செம்மையுடன் வாழும் திறலோரும் - எம்மையினும்	690
ஆராமை ஓங்கும் அவாக்கடல்நீர் மான்குளம்பின் நீராக நீந்தி நிலைத்தோரும் - சேராது	691
தம்பொருளைக் கண்டே சதானந்த வீட்டினிடைச் செம்பொருளைச் சார்ந்த திறத்தோரும் - மண்பொருள்போய்த்	692
தாயர் எனமாதர் தம்மையெண்ணிப் பாலர்பித்தர் பேயரென நண்ணும் பெரியோரு - மீயதனின்	693
எய்ப்பரிசாம் ஓர்திரணம் எவ்வுலகும் செய்தளிக்க மெய்ப்பரிசுஞ் செய்யவல்ல வித்தகரும் - மெய்ப்படவே	694

யாவும் அறிந்தும் அறியார்போன் றெப்பொழுதும் சாவும் பிறப்பும் தவிர்ந்தோரும் - ஓவலின்றி	695
வைதிடினும் வாழ்களன வாழ்த்தி உபசாரம் செய்திடினும் தன்மை திறம்பாரும் - மெய்வகையில்	696
தேறா வுலகம் சிவமயமாய்க் கண்டெங்கும் ஏறா திழியா திருப்போரும் - மாறாது	697
மோனந்தான் கொண்டு முடிந்தவிடத் தோங்குபர மானந்தா தீதத் தமர்ந்தோரும் - தாம்நந்தாச்	698
சாதுக்கள் ஆமவர்தம் சங்க மகத்துவத்தைச் சாதுக்க ளன்றியெவர் தாமறிவார் - நீதுக்கம்	699
நீங்கிஅன்னோர் சங்கத்தில் நின்றமகிழ்ந் தேத்திநிதம் ஆங்கவர்தாட் குற்றேவல் ஆய்ந்தியற்றி - ஓங்குசிவ	700
பஞ்சாட் சரத்தைப் பகரருளே நாவாக எஞ்சாப் பரிவுடனே எண்ணியருள் - செஞ்சோதித்	701
தாதொன்று தும்பைமுடித் தாணுஅடி யொன்றிமற்றை யாதொன்றும் நோக்கா தமைந்திடுக - தீதென்ற	702
பாழ்வாழ்வு நீங்கப் பதிவாழ்வில் எஞ்ஞான்றும் வாழ்வாய்என் னோடும் மகிழ்ந்து.	703

திருச்சிற்றம்பலம்

4. சிவநேச வெண்பா

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

1966 முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே - என்னவனே¹³⁰
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்தாள் சரண். 1

130. மன்னவனே - தொ. வே. 1; 2. பொ. சு., பி. இரா., ச. மு. க., சென்னைப் பதிப்புகள்.

1967 வீறுடையாய் வேலுடையாய் விண்ணுடையாய் வெற்புடையாய்
நீறுடையாய் நேயர்கடந் நெஞ்சுடையாய் - கூறு
முதல்வாஓர் ஆறு முகவா முக்கண்ணன்
புதல்வாநின் தாளென் புகல். 2

திருச்சிற்றம்பலம்

1968 சீர்சான்ற வேதச் செழும்பொருளே சிற்சொருபப்
பேர்சான்ற உண்மைப் பிரமமே - நேர்சான்றோர்
நாடும் பரசிவமே நாயேனுக் கன்புநின்பால்
நீடும் படிநீ நிகழ்த்து. 1

1969 நினைப்பித்தா நித்தா நிமலா எனநீ
நினைப்பித்தால் ஏழை நினைப்பேன் - நினைப்பின்
மறப்பித்தாலி யானும் மறப்பேன் எவையும்
பிறப்பித்தாய் என்னாலென் பேசு. 2

1970 உருவாய் உருவில் உருவாகி ஓங்கி
அருவாய் அருவில் அருவாய் - ஒருவாமல்
நின்றாயே நின்ற நினைக்காண்ப தெவ்வாறோ
என்தாயே எந்தந்தை யே. 3

- 1971 வெஞ்சஞ் சலமா விகாரம் எனும்பேய்க்கு
நெஞ்சம் பறிகொடுத்து நிற்கின்றேன் - அஞ்சலென
எண்தோள் இறையே எனையடிமை கொள்ளமனம்
உண்டோ இலையோ உரை. 4
- 1972 அப்பாலுன் சித்தம் அறியேன் எனக்கம்மை
அப்பாநின் தாளன்றி யார்கண்டாய் - இப்பாரில்
சாதிஉரு வாக்குந் தளைஅவிழ்த்துத் தன்மயமாம்
சோதிஉரு வாக்குந் துணை. 5
- 1973 பேரறிவால் கண்டும் பெரியோர் அறியாரேல்
யாரறிவார் யானோ அறிகிற்பேன் சீர்கொள்
வெளியாய் வெளிக்குள் வெளியாய் ஒளிக்குள்
ஒளியாகி நின்ற உரை. 6
- 1974 வந்தித்தேன்¹³¹ பிட்டுகந்த வள்ளலே நின்னடியான்
சிந்தித்தேன் என்றல் சிரிப்பன்றோ - பந்தத்தாஞ்
சிந்துசிந்திப் பித்தெனது சிந்தையுணின் பொன்னருளே
வந்துசிந்திப் பித்தல் மறந்து. 7
131. வந்தி தேன் எனற்பாலது வந்தித்தேன் என விரித்தல் விகாரமாயிற்று. ஈண்டு தேன் என்பது இனிமை.
தொ. வே.
- 1975 தேனென்ற இன்சொல் தெரிந்துநினைப் பாடுகின்றேன்
நானென் றுரைத்தல் நகைஅன்றோ - வான்நின்ற
ஒண்பொரு உள்ளம் உவந்தருளால் இன்சொல்லும்
வண்பொருளும் ஈதல் மறந்து. 8
- 1976 அண்டங்க ளோஅவற்றின் அப்பாலோ இப்பாலோ
பண்டங்க ளோசிற் பரவெளியோ - கண்தங்க
வெம்பெருமால் நீத்தவர்தம் மெய்யுளமோ தையலொடும்
எம்பெருமான் நீவாழ் இடம். 9

- 1977 பூதமெங்கே மற்றைப் புலனெங்கே பல்லுயிரின்
பேதமெங்கே அண்டமெனும் பேரெங்கே - நாதமெங்கே
மன்வடிவ மெங்கே மறையெங்கே வான்பொரு
பொன்வடிவம் கொள்ளாத போது. 10
- 1978 பேருருவோ சோதிப் பிழம்பாகும் சின்மயத்தின்
சீருருவோ தேவர் திருவுருவம் - நேருருவில்
சால்புறச்சேர் அண்ட சராசரங்கள் எல்லாம்நும்
கால்விரற்பால் நின்றொடுங்குங் கால். 11
- 1979 இன்றோ பகலோ இரவோ வருநாளில்
என்றோ அறியேன் எளியேனே - மன்றோங்கும்
தாயனையாய் நின்னருளாம் தண்ணமுதம் உண்டுவந்து
நாயனையேன் வாழ்கின்ற நாள். 12
- 1980 மண்ணாசை வெற்பே மறிகடலே பொன்னாசை
பெண்ணாசை ஒன்றேஎன் பேராசை - நண்ணாசை
விட்டார் புகழும் விடையாய்நான் பொய்யாசைப்
பட்டால் வருமே பதம். 13
- 1981 தந்தையாய் என்னுடைய தாயாய்த் தகைசான்ற
சிந்தையாய் என்னருமைத் தேசிகனாய் - முந்தையாய்
நீடு மறைமுதலாய் நின்றாயென் னேநெஞ்சம்
வாடுமெனை ஆட்கொள்ளா வாறு. 14
- 1982 ஊட்டுகின்ற வல்வினையாம் உட்கயிற்றால் உள்ளிருந்தே
ஆட்டுகின்ற நீதான் அறிந்திலையோ - வாட்டுகின்ற
அஞ்சுபுல வேடர்க் கறிவைப் பறிகொடுத்தென்
நெஞ்சுபுலர்ந் தேங்கு நிலை. 15

- 1983 ஆமோ அலவோ அறியேன் சிறியேனான்
தாமோ தரனும் சதுமுகனும் - தாமே
அடியா தரிக்கும் அரசேநின் ஏவல்
அடியார்குற் றேவலடி யன். 16
- 1984 உன்னால் எனக்காவ துண்டதுநீ கண்டதுவே
என்னால் உனக்காவ தேதுளது - சொன்னால்யான்
தந்தார்வத் தோடும் தலைமேற்கொண் டுய்கிற்பேன்
எந்தாயிங் கொன்றுமறி யேன். 17
- 1985 சென்றுரைப்பார் சொல்லில் சிறியான் பயமறியான்
என்றுரைப்பார் ஆங்கதும்ற் றென்னளவே - மன்றகத்தோய்
அஞ்சேல் விழியாரை அந்தகனென் பார்மொழியை
அஞ்சேன் சிறிதும் அறிந்து. 18
- 1986 எந்தாய்நின் அன்பர்தமக் கின்னமுதம் இட்டேத்திச்
சிந்தா நலமொன்றுஞ் செய்தறியேன் - நந்தாச்
சுவருண்ட மண்போலும் சோறுண்டேன் மண்ணில்
எவருண் டெனைப்போல் இயம்பு. 19
- 1987 உப்பிருந்த ஓடோ ஓதியோ உலாப்பிணமோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ - செப்பறியேன்
கண்ணப்ப ருக்குக் கனியனையாய் நிற்பணியா
துண்ணப் பருக்கும் **உடம்பு**. 20
- 1988 ஏலார் மனைதொறும்போய் ஏற்றெலும்புந் தேயநெடுங்
காலாய்த் திரிந்துழலுங் கால்கண்டாய் - மாலாகித்
தொண்டே வலஞ்செய்கழல் தோன்றலே நின்கோயில்
கண்டே வலம்செய்யாக் **கால்**. 21

- 1989 ஏசும் பிறர்மனையில் ஏங்கஅவர் ஈயுமரைக்
காசும் பெறவிரிக்கும் கைகண்டாய் - மாசுந்த
விண்டுஞ் சிரங்குனிக்கும் வித்தகனே நின்தலத்தைக்
கண்டுஞ் சிரங்குவியாக் **கை**. 22
- 1990 வெங்கோடை ஆதபத்தின் வீழ்நீர் வறந்துலர்ந்து
மங்கோடை யாதல் வழக்கன்றோ - எங்கோநின்
சீர்சிந்தாச் சேவடியின் சீர்கேட்டும் ஆனந்த
நீர்சிந்தா வன்**கண்** நிலை. 23
- 1991 வாயன்றேல் வெம்மலஞ்செல் வாய்அன்றேல் மாநரக
வாயன்றேல் வல்வெறிநாய் வாயென்பாம் - தாயென்றே
ஊழ்த்தாதா ஏத்தும் உடையாய் சிவஎன்றே
வாழ்த்தாதார் நாற்றப்பாழ் **வாய்**. 24
- 1992 வீட்டார் இறைநீ விடைமேல் வரும்பவனி
காட்டா தடைத்த கதவன்றோ - நாட்டாதி
நல்லத் துளையா நதிச்சடையாய் என்னுஞ்சீர்ச்
செல்லத் துளையாச் **செவி**. 25
- 1993 புல்லங் கணநீர்ப் புழையென்கோ புற்றென்கோ
சொல்லும் பசுமட் டுளையென்கோ - சொல்லுஞ்சீர்
வீயாத பிஞ்சுகப்பேர் மெல்லினத்தின் நல்லிசைதான்
தோயாத **நாசித்** துளை. 26
- 1994 தோற்றமிலாக் கண்ணுஞ் சுவையுணரா நாவுதிகழ்
நாற்றம் அறியாத நாசியுமோர் - மாற்றமுந்தான்
கேளாச் செவியுங்கொள் கீழ்முகமே நீற்றணிதான்
மூளாது பாழ்த்த **முகம்**. 27

- 1995 மான்றாம் உலக வழக்கின் படிமதித்து
மூன்றா வகிர்ந்தே முடைநாற - ஊன்றா
மலக்கூடை ஏற்றுகினு மாணாதே தென்பால்
தலக்கூடல் தாழாத் **தலை**. 28
- 1996 கல்லென்கோ நீரடைக்குங் கல்லென்கோ கான்கொள்கருங்
கல்லென்கோ காழ்வயிரக் கல்லென்கோ - சொல்லென்கோ
இன்றா லெனிலோ எடுத்தாளெம் மீன்றானேர்
நின்தாள் நிணையாத **நெஞ்சு**. 29
- 1997 சொல்லுகின்ற உள்ளூயிரைச் சோர்வுற் றிடக்குளிர்ந்து
கொல்லுகின்ற நஞ்சில் கொடிதன்றோ - ஒல்லுமன்றத்
தெம்மானின் தாட்கமல மெண்ணாது பாழ்வயிற்றில்
சும்மா அடைக்கின்ற **சோறு**. 30
- 1998 சோர்படைத்துச் சோறென்றால் தொண்டைவிக்கிக் கொண்டுநடு
மார்படைத்துச் சாவுகினும் மாநன்றே - சீர்படைக்க
எண்ணுவார் எண்ணும் இறைவாநின் தாளேத்தா
துண்ணுவார் உண்ணும் இடத்து. 31
- 1999 ஓகோ கொடிதே உறும்புலையர் இல்லினிடத்
தேகோ வதைத்துண் செயலன்றோ - வாகோர்தம்
வாழ்மனையில் செல்லாது வள்ளனினை ஏத்தாதார்
பாழ்மனையில் சென்றுண் பது. 32
- 2000 வீயுமிடு காட்டகத்துள் வேம்பிணத்தின் வெந்தசையைப்
பேயுமுடன் உண்ணுண்ணும் பேறன்றோ - தோயுமயல்
நீங்கஅருள் செய்வோய்வெண் றணியார் தீமனையில்
ஆங்கவரோ டுண்ணு மது. 33

- 2001 கண்குழைந்து வாடும் கடுநரகின்பேருரைக்கில்
ஒண்குழந்தை யேனுமுலை உண்ணாதால் - தண்குழைய
பூண்டாதார்க் கொன்றைப் புரிசடையோய் நிற்புகழை
வேண்டாதார் வீழ்ந்து விரைந்து. 34
- 2002 கண்ணுதலே நின்தாள் கருதாரை நேசிக்க
எண்ணுதலே செய்யேன்மற் றெண்ணுவனேல் - மண்ணுலகில்
ஆமிடத்து நின்னடியார்க் காசையுரைத் தில்லையென்பார்
போமிடத்திற் போவேன் புலர்ந்து. 35
- 2003 அங்கணனே நின்னடிக்கோர் அன்பிலரைச் சார்ந்தோர்தம்
வங்கணமே¹³² வைப்பதினான் வைத்தேனேல் - அங்கணத்தில்
நீர்போல் எனது நிலைகெடுக நிற்பழிசொற்
றார்போ லழிக தளர்ந்து. 36
132. வங்கணம் - நட்பு. தொ. வே.
- 2004 பூவைவிட்டுப் புல்லெடுப்பார் போலுன் திருப்பாதத்
தேவைவிட்டு வெம்பிறவித் தேவர்களைக் - கோவையிட்டுக்
கூவுவார் மற்றவரைக் கூடியிடேன் கூடுவனேல்
ஒவுவா ராவ¹³³ லுனை. 37
133. ஆவலென்பதனை எதிர்காலத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்றாகக் கொள்க. தொ. வே.
- 2005 யாதோ கனற்கண் யமதூதர் காய்ச்சுகருந்
தாதோ தழற்பிழம்போ தானறியேன் - மீதோங்கு
நாட்டார்தார்க் கொன்றை நதிச்சடையோய் அஞ்செழுத்தை
நாட்டாதார் வாய்க்கு நலம். 38
- 2006 என்னெஞ்சோர் கோயில் எனக்கொண்டோய் நின்நிணையார்
தன்னெஞ்சோ கல்லாமச் சாம்பிணத்தார் - வன்நெஞ்சில்
சார்ந்தவர்க்கும் மற்றவரைத் தானோக்கி வார்த்தைசொல்
நேர்ந்தவர்க்கும் கல்லாகும் நெஞ்சு. 39

- 2007 வெள்ளமுதும் தேனும் வியன்கரும்பும் முக்கனியின்
உள்ளமுதும் தெள்ளமுதும் ஒவ்வாதால் கள்ளமிலா
நின்னன்பர் தம்புகழின் நீள்மதுரந் தன்னைஇனி
என்னென்ப தையா இயம்பு. 40
- 2008 பண்ணாலுன் சீரினைச்சம் **பந்தர்**சொல வெள்ளெலும்பு
பெண்ணான தென்பார் பெரிதன்றே - அண்ணாஅச்
சைவவடி வாஞான சம்பந்தர் சீருரைக்கில்
தெய்வவடி வாஞ்சாம்பர் சேர்ந்து. 41
- 2009 எங்கோவே யான்புகலி **எம்பெருமான்** தன்மணத்தில்
அங்கோர் பொருட்சுமையாள் ஆனேனேல் - இங்கேநின்
தாள்வருந்த வேண்டேன் தடைபட்டேன் ஆதலினிந்
நாள்வருந்த வேண்டுகின்றேன் நான். 42
- 2010 பூவுக் கரையரும்வான் புங்கவரும் போற்றுதிரு
நாவுக் கரையரெனு நன்னாம - மேவுற்ற
தொண்டர்க்கு நீகட்டுச் சோறெடுத்தாய் என்றறிந்தோ
தொண்டர்க்குத் தொண்டனென்பார் சொல். 43
- 2011 எம்பரவை¹³⁴ யோமண் ணிடந்தலைந்தான் **சுந்தரனார்**
தம்பரவை வீட்டுத் தலைக்கடையாய் - வெம்பணையாய்
வாயிற் படியாய் வடிவெடுக்க நேர்ந்திலனே
மாயப்பெயர் நீண்ட மால். 44
134. எம்பர - அண்மை விளி, இறை முன்னிலை. தொ. வே.
- 2012 நண்ணித் தலையால் நடக்கின்றோம் என்பதெங்கள்
மண்ணில் பழைய வழக்கங்காண் - பண்ணிற்சொல்
அம்மையார் வாமத்தோய் ஆயினுமுன் **காரைக்கால்**
அம்மையார் போனடந்தார் ஆர். 45

- 2013 வேத முடிவோ விளங்கா கமமுடிவோ
நாத முடிவோ நவில்கண்டாய் - வாதமுறு
மாசகர்க்குள் நில்லா மணிச்சுடரே **மாணிக்க**
வாசகர்க்கு நீஉரைத்த வாறு. 46
- 2014 ஆர்கொண்டார் சேய்க்கறியிட் டாரே **சிறுத்தொண்டப்**
பேர்கொண்டார் ஆயிடிலெம் பெம்மானே - ஓர்தொண்டே
நாய்க்குங் கடைப்பட்ட நாங்குளென்பேம் எங்கள்முடை
வாய்க்கிங் கிஃதோர் வழக்கு. 47
- 2015 கோள்கொண்ட நஞ்சங் குடியேனோ கூர்கொண்ட
வாள்கொண்டு வீசி மடியேனோ - கீள்கொண்ட
அங்கோவ ணத்தழகா அம்பலவா நிற்புகழை
இங்கோதி வாழ்த்தாத யான். 48
- 2016 ஆயாக் கொடியேனுக் கன்புடையாய் நீஅருளிங்
கீயாக் குறையே இலைகண்டாய் - மாயாற்கும்¹³⁵
விள்ளாத் திருவடிகீழ் விண்ணப்பம் யான்செய்து
கொள்ளாக் குறையே குறை. 49
135. மாயற்கு, மாயாற்கென நீட்டல் விகாரமாயிற்று. தொ. வே.
- 2017 பெற்றிடுதாய் போல்வதுநின் பெற்றியென்பேன் பிள்ளையது
மற்றமுதால் கேட்டும் வராதங்கே - சற்றிருக்கப்
பெற்றாள் பொறுப்பள் பிரானீ பொறுக்கினுநின்
பொற்றாள் பொறாஎம் புலம்பு. 50
- 2018 பொன்போல் பொறுமையுளார் புந்திவிடாய் நீஎன்பார்
என்போல் பொறுமையுளார் யார்கண்டாய் - புன்போக
அல்லாம் படிசினங்கொண் டாணவஞ்செய் இன்னாமை
எல்லாம் பொறுக்கின்றேன் யான். 51

- 2019 முன்மணத்தில் **சுந்தரரை** முன்வலுவில் கொண்டதுபோல்
என்மணத்தில் நீவந் திடாவிடினும் - நின்கணத்தில்
ஒன்றும் ஒருகணம்வந் துற்றழைக்கில் **செய்ததன்றி**
இன்றும் ஒருமணஞ்செய் வேன். 52
- 2020 செய்யார் அழலேநின் செம்மேனி என்னினும்என்
அய்யாநின் கால்பிடித்தற் கஞ்சேன்காண் - மெய்யாஇஞ்
ஞான்றுகண்டு நான்மகிழ நந்தொண்டன் என்றெனையும்
ஏன்றுகொண் டால்போதும் எனக்கு. 53
- 2021 என்பாலோ என்பால் இராதோடு கின்றமனத்
தீன்பாலோ அம்மனத்தைச் சேர்மாயை - தன்பாலோ
யார்பால் பிழையுளதோ யானறியேன் என்னம்மை
ஓர்பால் கொளநின்றோய் ஓது. 54
- 2022 நாணவத்தி னேன்றையோ நாயேனை மூடிநின்ற
ஆணவத்தை யோநான் அறியேனே - வீணவத்தில்
தீங்குடையாய் என்னஇவண் செய்பிழையை நோக்கிஅருட்
பாங்குடையாய் தண்டிப் பது. 55
- 2023 எச்சம் பெறுமுலகோர் எட்டிமர மானாலும்
பச்சென் றிருக்கப் பகர்வார்காண் - வெச்சென்ற
நஞ்சனையேன் குற்றமெலாம் நாடாது நாதஎனை
அஞ்சனையேல் என்பாய் அமர்ந்து. 56
- 2024 கற்றறியேன் நின்னடிச்சீர் கற்றார் கழகத்தில்
உற்றறியேன் உண்மை உணர்ந்தறியேன் - சிற்றறிவேன்
வன்செய்வேல் நேர்விழியார் மையலினேன் மாதேவா
என்செய்வேன் நின்னருளின் றேல் 57

- 2025 மெய்தான் உடையோர் விரும்புகின்ற நின்அருளென்
செய்தால் வருமோ தெரியேனே - பொய்தாவு
நெஞ்சினேன் மன்றுள் நிருத்தா நினைக்கேட்க
அஞ்சினேன் அன்பின்மை யால் 58
- 2026 மாதேவா ஓவா மருந்தேவா மாமணிஓப்
போதேவா என்றே புலம்புற்றேன் - நீதாவா
யானாலுன் சித்த மறியேன் உடம்பொழிந்து
போனாலென் செய்வேன் புகல் 59
- 2027 கொன்செய்தாற் கேற்றிடுமென் குற்றமெலாம் ஐயஎனை
என்செய்தால் தீர்ந்திடுமோ யானறியேன் - முன்செய்தோய்
நின்பால் எனைக்கொடுத்தேன் நீசெய்க அன்றிஓனி
என்பால் செயலொன் றிலை 60
- 2028 எண்ணிலெளி யேன்தவிர எல்லா உயிர்களுநின்
தண்ணிலகுந் தாழல் சார்ந்திடுங்காண் - மண்ணில்வருந்
தீங்கென்ற எல்லாமென் சிந்தையிசைந் துற்றனமற்
றாங்கொன்றும் இல்லாமை யால் 61
- 2029 தாரம்விற்றுஞ் சேய்விறுந் தன்னைவிறுந் பொய்யாத
வாரம்வைத்தான் முன்னிங்கோர் மன்னென்பர் - நாரம்வைத்த
வேணிப் பிரானதுதான் மெய்யாமேல் அன்றெனைநீ
ஏணிற் பிறப்பித்த தில் 62
- 2030 உள்லொன்ற நின்னடிக்கன் புற்றறியேன் என்னுளத்தின்
வெள்ளென்ற வன்மை விளங்காதோ - நள்ளொன்ற
அச்சங்கொண் டேனைநினக் கன்பென்பர் வேழத்தின்
எச்சங்கண் டாற்போல வே. 63

- 2031 நீத்தாடுஞ்¹³⁶ செஞ்சடையாய் நீள்வேடங் கட்டிவஞ்சக்
கூத்தாடு கின்றேனைக் கொண்டுசிலர் - கூத்தாநின்
பத்தனென்பர் என்னோ பகல்வேடத் தார்க்குமிங்கு
வித்தமிலா¹³⁷ நாயேற்கும் வேறு 64
136. நீத்தம், நீத்தெனக் குறைந்து நின்றது. தொ. வே.
137. வித்தம் - அறிவு. தொ. வே.
- 2032 அன்புடையார் இன்சொல் அமுதேறு நின்செவிக்கே
இன்புடையாய் என்பொய்யும் ஏற்குங்கொல் - துன்புடையேன்
பொய்யுடையேன் ஆயினுநின் பொன்னருளை வேண்டுமொரு
மெய்யுடையேன் என்கோ விரைந்து. 65
- 2033 என்னா ருயிர்க்குயிராம் எம்பெருமான் நிற்பதத்தை
உன்னார் உயிர்க்குறுதி உண்டோதான் - பொன்னாகத்
தார்க்கும் சதுமுகர்க்கும் தானத்த¹³⁸ வர்க்குமற்றை
யார்க்கும் புகலுன் அருள். 66
138. தானம் - சுவர்க்கம். தொ. வே.
- 2034 வெள்ளைப் பிறைஅணிந்த வேணிப் பிரானேநான்
பிள்ளைப் பிராயத்தில் பெற்றாளை - எள்ளப்
பொறுத்தாள்அத் தாயில் பொறுப்புடையோய் நீதான்
வெறுத்தால் இனிஎன்செய் வேன். 67
- 2035 ஆயிரமன்றேநூறும் அன்றேஈ ரைந்தன்றே
ஆயிரம்பேர் எந்தைஎழுத் தைந்தேகாண் - நீஇரவும்
எல்லு நினைத்தியென ஏத்துகினும் எந்தாய்விண்
செல்லுமனம் என்செய்கேன் செப்பு. 68
- 2036 வஞ்சந் தருங்காம வாழ்க்கையிடைச் சிக்கியஎன்
நெஞ்சந் திருத்தி நிலைத்திலையே - எஞ்சங்
கரனே மழுக்கொள் கரனே அரனே
வரனே சிதம்பரனே வந்து. 69

- 2037 தாழ்விக்கும் வஞ்சச் சகமால் ஒழித்தென்னை வாழ்விக்கும் நல்ல மருந்தென்கோ - வீழ்விக்கும் ஈங்கான மாயை இகந்தோர்க் கருள்வோய்நின் பாங்கான செம்பொற் பதம். 70
- 2038 ஏசொலிக்கு மானிடனாய் ஏன்பிறந்தேன் தொண்டர்கடந் தூசொலிப்பான் கல்லாகத் தோன்றிலனே - தூசொலிப்பான் கல்லாகத் தோன்றுவனேல் காளகண்டா நாயேனுக் கெல்லா நலமுமுள தே. 71
- 2039 குற்றம் பலசெயினுங் கோபஞ் செயாதவருள் சிற்றம் பலமுறையுஞ் சிற்பரனே - வெற்றம்பல் பொய்விட்டால் அன்றிப் புரந்தருளேன் என்றெனைநீ கைவிட்டால் என்செய்கேன் காண். 72
- 2040 தீக்குணத்தார் யாவருமென் சீடரெனில் என்னுடைய தீக்குணத்தின் எல்லைஎவர் தேர்கிற்பார் - ஊக்கமிகு நல்லோர்க் களிக்கு நதிச்சடையோய் ஏற்கருளில் எல்லோர்க்கும் ஐயுறவா மே. 73
- 2041 இன்படையான் றன்புடையான் என்றேழை யேன்தலைமேல் அன்புடையாய் நீயமைப்பித் தாயிதற்கு - வன்படையா தெவ்வண்ணம் நின்னெஞ் சிசைந்ததோ அந்நாளில் இவ்வண்ணம் என்றறிகி லேன். 74
- 2042 ஏய்ப்பிறப்பொன் றில்லாதோய் என்பிறப்பின் ஏழ்மடங்கோர் பேய்ப்பிறப்பே நல்ல பிறப்பந்தோ - வாய்ப்புலகம் வஞ்சமெனத் தேக மறைத்தடிமண் வையாமல் அஞ்சிநின்னோ டாடும் அது. 75

- 2043 கோடும் பிறைச்சடையோய் கோளுங் குறும்புஞ்சாக்
காடும் பிணிமூப்புங் காணார்காண் - நீடுநினைக்
கண்டார் அடிப்பொடியைக் கண்டார் திருவடியைக்
கண்டார் வடிவுகண்டார் கள். 76
- 2044 மாலெங்கே வேதனுயர் வாழ்வெங்கே இந்திரன்செங்
கோலெங்கே வானோர் குடியெங்கே - கோலஞ்சேர்
அண்டமெங்கே அவ்வவ் வரும்பொருளெங் கேநினது
கண்டமங்கே நீலமுறாக் கால். 77
- 2045 எவ்வேளை யோவருங்கூற் றெம்பாலென் றெண்ணுகின்ற
அவ்வேளை தோறும் அமுங்குற்றேன் - செவ்வேளை
மிக்களித்தோய் நின்கழற்கால் வீரத்தை எண்ணுதொறும்
எக்களித்து வாழ்கின்றேன் யான். 78
- 2046 துற்சங்கத் தோர்கணமுந் தோயாது நின்னடியர்
சற்சங்கத் தென்றனைநீ தான்கூட்டி - நற்சங்கக்
காப்பான் புகழன் கழற்புகழைக் கேட்பித்துக்
காப்பாய் இஃதென் கருத்து. 79
- 2047 என்னமுதே முக்கண் இறையே நிறைஞான
இன்னமுதே நின்னடியை ஏத்துகின்றோர் - பொன்னடிக்கே
காதலுற்றுத் தொண்டுசெயக் காதல்கொண்டேன் எற்கரு
காதலுற்றுச் செய்தல் கடன். 80
- 2048 ஆரா அமுதே அருட்கடலே நாயேன்றன்
பேராத வஞ்சப் பிழைநோக்கி - யாரேனு
நின்போல்வார் இல்லாதோய் நீயே புறம்பழித்தால்
என்போல்வார் என்சொல்லார் ஈங்கு. 81

- 2049 மெய்யாக நின்னைவிட வேறோர் துணையில்லேன்
ஐயா அதுநீ அறிந்ததுகாண் - பொய்யான
தீதுசெய்வேன் தன்பிழையைச் சித்தங் குறித்திடில்யான்
யாதுசெய்வேன் அந்தோ இனி. 82
- 2050 திண்ணம் அறியாச் சிறியேன் உளத்திருக்கும்
எண்ணம் அறிந்தாய் இரங்குகிலாய் - அண்ணலுன்பால்
நித்தம் இரங்காஎன் நெஞ்சமர்ந்த தாலோநின்
சித்தம் இரங்காச் செயல். 83
- 2051 கொன்னஞ்சேன் தன்பிழையைக் கூர்ந்துற்று நானினைக்கில்
என்நெஞ்சே என்னை எரிக்குங்காண் - மன்னுஞ்சீர்
எந்தாய்நின் சித்தத்திற் கேதாமோ நானறியேன்
சிந்தா குலனென்செய் வேன். 84
- 2052 நின்னன்பர் தம்பால் நிறுத்துதியோ அன்றிஎனைப்
பொன்னன்பர் தம்பால் புணர்த்துதியோ - பொன்னன்பர்
வைவமே என்னும் வறியேன் அறியேனென்
தெய்வமே நின்றன் செயல். 85
- 2053 என்சிறுமை நோக்கா தெனக்கருளல் வேண்டுமென்றே
நின்பெருமை நோக்கிஇங்கு நிற்கின்றேன் - என்பெரும
யாதோநின் சித்தம் அறியேன் அடியேற்கெப்
போதோ அருள்வாய் புகல். 86
- 2054 எந்தாயென் குற்றமெலாம் எண்ணுங்கால் உள்நடுங்கி
நொந்தா குலத்தின் நுழைகின்றேன் - சிந்தாத
காள மகிழ்நின் களக்கருணை எண்ணுதொறும்
மீளமகிழ் கின்றேன் விரைந்து. 87

- 2055 எள்ளலே என்னினுமோர் ஏத்துதலாய்க் கொண்டருளெம்
வள்ளலே என்றனைநீ வாழ்வித்தால் - தள்ளலே
வேண்டுமென யாரே விளம்புவார் நின்னடியர்
காண்டுமெனச் சூழ்வார் களித்து. 88
- 2056 ழிவணிக்க மேவைத்த வெற்பே விலையில்லா
மாணிக்க மேகருணை மாகடலே - மாணிக்கு
முன்பொற் கிழியளித்த முத்தேஎன் ஆருயிர்க்கு
நின்பொற் கழலே நிலை. 89
- 2057 முத்தேவர் போற்று முதற்றேவ நின்னையன்றி
எத்தேவர் சற்றே எடுத்துரைநீ - பித்தேன்செய்
குற்றமெலாம் இங்கோர் குணமாகக் கொண்டென்னை
அற்றமிலா தாள்கின் றவர். 90
- 2058 கங்கைச் சடையாய்முகக் கண்ணுடையாய் கட்செவியாம்
அங்கச் சடையாய் அருளுடையாய் - மங்கைக்
கொருகூ றளித்தாய் உனைத்தொழுமிந் நாயேன்
இருகூ றளித்தேன் இடர்க்கு. 91
- 2059 பேசத் தெரியேன் பிழையறியேன் பேதுறியும்
கூசத் தெரியேன் குணமறியேன் - நேசத்தில்
கொள்ளுவார் உன்னடிமைக் கூட்டத்தார் அல்லாதார்
எள்ளுவார் கண்டாய் எனை. 92
- 2060 ஊணை உடையேஎன் றுட்கருதி வெட்கமிலேன்
வீணைநன் னாளை விடுகின்றேன் - காணேனின்
செம்பாத மேஎன்றுந் தீராப் பொருளென்று
நம்பாத நாயடியேன் நான். 93

- 2061 சிவமே சிவஞானச் செல்வமே அன்பர்
நவமே தவமே நலமே நவமாம்
வடிவுற்ற தேவேநின் மாக்கருணை யன்றோ
படிவுற்ற என்னுட் பயன். 94
- 2062 கோளாக்கிக் கொள்ளுங் கொடியே னையுநினக்கோர்
ஆளாக்கிக் கொள்ளற் கமைவாயேல் - நீளாக்குஞ்
சொங்கேச வேணிச் சிவனேஎன் ஆணவத்திற்
கெங்கே இடங்காண் இயம்பு. 95
- 2063 திண்ணஞ்சற் நீந்திடநின் சித்தம் இரங்காத
வண்ணஞ்சற் றேதெரிய வந்ததுகாண் - எண்ணெஞ்சில்
இத்தனையு மென்வினைகள் நீங்கில் இருக்கஅண்டம்
எத்தனையும் போதாமை என்று. 96
- 2064 இண்டைச் சடையோய் எனக்கருள எண்ணுதியேல்
தொண்டைப் பெறுமென் துயரெல்லாம் - சண்டைக்கிங்
குயஞ்சே¹³⁹ மெனஓடும் ஓட்டத்திற் கென்னுடைய
நெஞ்சே பிறகிடுங்காண் நின்று. 97
139. உய்ந்தேம், உய்ஞ்சேம் எனத் திரிந்தது. தொ. வே.
- 2065 கண்ணா ணிமுதைகள்பாற் காட்டிக் கொடுக்கிலெனை
அண்ணா அருளுக் கழகன்றே - உண்ணாடு
நின்னடியார் கூட்டத்தில் நீரிவனைச் சேர்த்திடுமின்
என்னடியான் என்பாய் எடுத்து. 98
- 2066 **கண்ணப்பன்** ஏத்துநுதற் கண்ணப்ப மெய்ஞ்ஞான
விண்ணப்ப நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம் - மண்ணிற்சில்
வானவரைப் போற்றும் மதத்தோர் பலருண்டு
நானவரைச் சேராமல் நாட்டு. 99

- 2067 பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நின்னையன்றிப்
பின்னொன் றறியேன் பிழைநோக்கி - என்னை
அடித்தாலு நீயே அணைத்தாலு நீயே
பிடித்தேனுன் பொற்பாதப் பேறு. 100
- 2068 துற்குணத்தில் வேறு தொடர்வேன் எனினுமற்றை
நற்குணத்தில் உன்சீர் நயப்பேன்காண் - சிற்குணத்தோய்
கூற்றுதைத்த நன்பொற் குரைகழற்பூந் தாளறிக
வேற்றுரைத்தே னில்லை விரித்து. 101
- 2069 இப்பாரில் என்பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்தருளென்
அப்பாநின் தாட்கே அடைக்கலங்காண் - இப்பாரில்
நானினது தாழல் நண்ணுமட்டும் நின்னடியர்
பானினது சீர்கேட்கப் பண். 102

திருச்சிற்றம்பலம்

5. மகாதேவ மாலை

காப்பு
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

2070 கருணைநிறைந் தகம்புறமும் துளும்பிவழிந்
துயிர்க்கெல்லாம் களைகண் ஆகித்
தெருள் நிறைந்த இன்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய் சிதையா ஞானப்
பொருள்நிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற
மலர்வாயோய் பொய்ய நேன்றன்
மருள்நிறைந்த மனக்கருங்கற் பாரையும்உட்
கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

1

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

2071 உலகநிலை முழுதாகி ஆங்காங் குள்ள
உயிராகி உயிர்க்குயிராம் ஒளிதான் ஆகிக்
கலகநிலை அறியாத காட்சி யாகிக்
கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ண தாகி
இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
இயல்பாகி இணையொன்றும் இல்லா தாகி
அலகில்அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே.

1

2072 உலகமெலாந் தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
யோகியர்தம் அநுபவத்தின் உவப்பாய் என்றும்
கலகமுறா உபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி
விலகலுறா நிபிடஆ னந்த மாகி
மீதானத் தொளிக்கின்ற விளக்க மாகி
இலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமாய் அன்பர்
இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவே.

2

- 2073 வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி
 விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக்
 கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
 குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
 சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
 சதாநிலையாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சி யாகி
 முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
 முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே. 3
- 2074 வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந் தத்தின்
 மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாகி
 நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந் தத்தின்
 நடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணா தாகி
 மூதாண்ட கோடியெல்லாம் தாங்கி நின்ற
 முதலாகி மனாதீத முத்தி யாகி
 வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையா தென்றும்
 மவுனவியோ மத்தினிடை வயங்குந் தேவே. 4
- 2075 தோன்றுதுவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாத்
 துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
 சான்றசுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
 சமரசாத் துவிதமுமாய்த் தன்னை யன்றி
 ஊன்றுநிலை வேறொன்று மிலதாய் என்றும்
 உள்ளதாய் நிரதிசய உணர்வாய் எல்லாம்
 ஈன்றருளுந் தாயாகித் தந்தை யாகி
 எழிற்குருவாய்த் தெய்வதமாய் இலங்குத் தேவே. 5
- 2076 பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப்
 பரமார்த்த நிலையாகிப் பதத்தின் மேலாம்
 சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியாய் ஆன்ம
 சிற்சத்தி யாய்ப்பரையின் செம்மை யாகித்
 திரமாகித் தற்போத நிவிர்த்தி யாகிச்
 சிவமாகிச் சிவாநுபவச் செல்வ மாகி
 அரமாகி ஆனந்த போத மாகி
 ஆனந்தா தீதமதாய் அமர்ந்த தேவே. 6

- 2077 இந்தியமாய்க் கரணாதி அனைத்து மாகி
 இயல்புருட னாய்க்கால பரமு மாகிப்
 பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமாய் அப்பால்
 பரம்பரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி
 வந்தஉப சாந்தமதாய் மவுன மாகி
 மகாமவுன நிலையாகி வயங்கா நின்ற
 அந்தமில்**தொம் பதமாய்த்தற் பதமாய் ஒன்றும்**
அசிபதமாய் அதீதமாய் அமர்ந்த தேவே. 7
- 2078 நின்மயமாய் என்மயமாய் ஒன்றுங் காட்டா
 நிராமயமாய் நிருவிகற்ப நிலையாய் மேலாம்
 தன்மயமாய்த் தற்பரமாய் விமல மாகித்
தடத்தமாய்ச் சொருபமாய்ச் சகச மாகிச்
 சின்மயமாய்ச் சிற்பரமாய் அசல மாகிச்
 சிற்சொலித மாய்அகண்ட சிவமாய் எங்கும்
 மன்மயமாய் வாசகா தீத மாகி
 மனாதீத மாய்அமர்ந்த மவுனத் தேவே. 8
- 2079 அளவிறந்த நெடுங்காலம் சித்தர் யோகர்
 அறிஞர்மலர் அயன்முதலோர் அனந்த வேதம்
 களவிறந்தும் கரணாதி இறந்தும் செய்யும்
 கடுந்தவத்தும் காண்பரிதாம் கடவு ளாகி
 உளவிறந்த எம்போல்வார் உள்ளத் துள்ளே
 ஊறுகின்ற தெள்ளமுத ஊற லாகிப்
 பிளவிறந்து பிண்டாண்ட முழுதுந் தானாய்ப்
 பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய தேவே. 9
- 2080 வாயாகி வாயிறந்த மவுன மாகி
 மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மை யாகிக்
 காயாகிப் பழமாகித் தருவாய் மற்றைக்
 கருவிகர ணாதிகளின் கலப்பாய்ப் பெற்ற
 தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளை யாகித்
 தானாகி நானாகிச் சகல மாகி
 ஓயாத சத்தியெலாம் உடைய தாகி
 ஒன்றாகிப் பலவாகி ஒங்குந் தேவே. 10

- 2081 அண்டங்கள் பலவாகி அவற்றின் மேலும்
 அளவாகி அளவாத அதீத மாகிப்
 பிண்டங்கள் அனந்தவகை யாகிப் பிண்டம்
 பிறங்குகின்ற பொருளாகிப் பேதந் தோற்றும்
 பண்டங்கள் பலவாகி இவற்றைக் காக்கும்
 பதியாகி ஆனந்தம் பழுத்துச் சாந்தம்
 கொண்டெங்கும் நிழல்பரப்பித் தழைந்து ஞானக்
 கொழுங்கடவுள் தருவாகிக் குலவுந் தேவே. 11
- 2082 பொன்னாகி மணியாகிப் போக மாகிப்
 புறமாகி அகமாகிப் புனித மாகி
 மன்னாகி மலையாகிக் கடலு மாகி
 மதியாகி ரவியாகி மற்று மாகி
 முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவு மாகி
 முழுதாகி நாதமுற முழங்கி எங்கும்
 மின்னாகிப் பரவினென்ப வெள்ளந் தேக்க
 வியன்கருணை பொழிமுகிலாய் விளங்குந் தேவே. 12
- 2083 அரிதாகி அரியதினும் அரிய தாகி
 அநாதியாய் ஆதியாய் அருள தாகிப்
 பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப்
 பேதமாய் அபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற
 கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக்
 கலைகடந்த பொருளாகிக் கரணா தீதத்
 தெரிதான வெளிநடுவில் அருளாம் வண்மைச்
 செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே. 13
- 2084 உருவாகி உருவினில்உள் உருவ மாகி
 உருவத்தில் உருவாகி உருவுள் ஒன்றாய்
 அருவாகி அருவினில்உள் அருவ மாகி
 அருவத்தில் அருவாகி அருவுள் ஒன்றாய்க்
 குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக்
 குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
 மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி
 மகத்துவமாய் அணுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே. 14

- 2085 **சகலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த** மாகிச்
 சராசரமாய் அல்லவாய்த் தானே தானாய்
 அகலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி
 அவையனைத்தும் அணுகாத அசல மாகி
 இகலுறாத் துணையாகித் தனிய தாகி
 எண்குணமாய் எண்குணத்தெம் இறையாய் என்றும்
 உகலிலாத் தண்ணருள்கொண் டுயிரை யெல்லாம்
 ஊட்டிவளர்த் திடுங்கருணை ஓவாத் தேவே. 15
- 2086 வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவாய் அந்த
 வாசகவாச் சியங்கடந்த மவுன மாகித்
 தேசகமாய் இருளகமாய் இரண்டுங் காட்டாச்
 சித்தகமாய் வித்தகமாய்ச் சிறிதும் பந்த
 பாசமுறாப் பதியாகிப் பசவு மாகிப்
 பாசநிலை யாகிஒன்றும் பகரா தாகி
 நாசமிலா வெளியாகி ஒளிதா னாகி
 நாதாந்த முடிவில்நடம் நவிறறும் தேவே. 16
- 2087 சகமாகிச் சீவனாய் ஈச னாகிச்
 சதுமுகனாய்த் திருமாலாய் அரன்றா னாகி
 மகமாயை முதலாய்க்கூ டத்த னாகி
 வான்பிரம மாகிஅல்லா வழக்கு மாகி
 இகமாகிப் பதமாகிச் சமய கோடி
 எத்தனையு மாகிஅவை எட்டா வான்கற்
 பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப்
 பராபரமாய்ப் பரம்பரமாய்ப் பதியும் தேவே. 17
- 2088 விதியாகி அரியாகிக் கிரீச னாகி
 விளங்குமகேச் சுரனாகி விமல மான
 நிதியாகுஞ் சதாசிவனாய் விந்து வாகி
 நிகழ்நாத மாய்ப்பரையாய் நிமலா னந்தப்
 பதியாகும் பரசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப்
 பக்கமிரண் டாயிரண்டும் பகரா தாகிக்
 கதியாகி அளவிறந்த கதிக ளெல்லாம்
 கடந்துநின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே. 18

- 2089 மானாகி மோகினியாய் விந்து மாகி
 மற்றவையால் காணாத வான மாகி
 நானாகி நானல்ல னாகி நானே
 நானாகும் பதமாகி நான்றான் கண்ட
 தானாகித் தானல்ல னாகித் தானே
 தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான
 வானாகி வான்நடுவில் வயங்கு கின்ற
 மவுனநிலை யாகியெங்கும் வளருந் தேவே. 19
- 2090 மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்ன மாகி
 வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவன மாகிச்
 சந்திரனாய் இந்திரனாய் இரவி யாகித்
 தானவராய் வானவராய்த் தயங்கா நின்ற
 தந்திரமாய் இவையொன்றும் அல்ல வாகித்
 தானாகித் தனதாகித் தானான் காட்டா
 அந்தரமாய் அப்பாலாய் அதற்கப் பாலாய்
 அப்பாலுக் கப்பாலாய் அமர்ந்த தேவே. 20
- 2091 மலைமேலும் கடன்மேலும் மலரின் மேலும்
 வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்கும் கோவே
 நிலைமேலும் நெறிமேலும் நிறுத்து கின்ற
 நெடுந்தவத்தோர் நிறைமேலும் நிகழ்த்தும் வேதக்
 கலைமேலும் எம்போல்வார் உளத்தின் மேலும்
 கண்மேலும் தோள்மேலும் கருத்தின் மேலும்
 தலைமேலும் உயிர்மேலும் உணர்வின் மேலும்
 தகுமன்பின் மேலும்வளர் தாண்மெய்த் தேவே. 21
- 2092 பொற்குன்றே அகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற
 பூரணமே ஆரணத்துட் பொருளே என்றும்
 கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பே தான
 கற்பகமே கற்பகத்தீங் கனியே வாய்மைச்
 சொற்குன்றா நாவகத்துள் மாறா இன்பம்
 தோற்றுக்கின்ற திருவருட்சீர்ச் சோதி யேவிண்
 நிற்கின்ற சுடரேஅச் சுடருள் ஓங்கும்
 நீளொளியே அவ்வொளிக்குள் நிறைந்த தேவே. 22

- 2093 தேசவிரித் திருளகற்றி என்றும் ஓங்கித்
 திகழ்கின்ற செழுங்கதிரே செறிந்த வாழ்க்கை
 மாசவிரித் திடுமனத்தில் பயிலாத் தெய்வ
 மணிவிளக்கே ஆனந்த வாழ்வே எங்கும்
 காசவிரித் திடுமொளிபோல் கலந்து நின்ற
 காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற
 தூசவிரித் துடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச்
 சுகமயமே அருட்கருணை துலங்கும் தேவே. 23
- 2094 கோவேளண் குணக்குன்றே குன்றா ஞானக்
 கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்த மோனக்
 காவேமெய் அறிவின்ப மயமே என்றன்
 கண்ணேமுக் கண்கொண்ட கரும்பே வானத்
 தேவேஅத் தேவுக்குந் தெளிய ஒண்ணாத்
 தெய்வமே வாடாமல் திகழ்சிற் போதப்
 பூவேஅப் பூவிலுறு மணமே எங்கும்
 பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத் தேவே. 24
- 2095 வானேஅவ் வானுலவும் காற்றே காற்றின்
 வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவே நீரில்
 தானேயும் புவியேஅப் புவியில் தங்கும்
 தாபரமே சங்கமமே சாற்று கின்ற
 ஊனேநல் உயிரேஉள் ஒளியே உள்ளத்
 துணர்வேஅவ் வுணர்வுகலந் தூறு கின்ற
 தேனேமுக் கனியேசெங் கரும்பே பாகின்
 தீஞ்சுவையே சுவையனைத்தும் திரண்ட தேவே. 25
- 2096 விண்ணேவிண் உருவேவிண் முதலே விண்ணுள்
 வெளியேஅவ் வெளிவிளங்கு வெளியே என்றன்
 கண்ணேகண் மணியேகண் ஒளியே கண்ணுட்
 கலந்துநின்ற கதிரேஅக் கதிரின் வித்தே
 தண்ணேதண் மதியேஅம் மதியில் பூத்த
 தண்ணமுதே தண்ணமுத சார மேசொல்
 பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமே பண்ணின்
 பயனேமெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவும் தேவே. 26

- 2097 மானேயத் தவருளத்தே மலர்ந்த செந்தா
 மரைமலரின் வயங்குகின்ற மணியே ஞானப்
 பூணெமெய்ப் பொருளேஅற் புதமே மோனப்
 புத்தமுதே ஆனந்தம் பொலிந்த பொற்பே
ஆணெபெண் உருவமே அலியே ஒன்றும்
 அல்லாத பேரொளியே அனைத்துந் தாங்குந்
 தூணேசிற் சுகமேஅச் சுகமேல் பொங்குஞ்
 சொருபானந் தக்கடலே சோதித் தேவே. 27
- 2098 பூதமே அவைதோன்றிப் புகுந்தொ டுங்கும்
 புகலிடமே இடம்புரிந்த பொருளே போற்றும்
 வேதமே வேதத்தின் விளைவே வேத
 வியன்முடிவே அம்முடிவின் விளங்கும் கோவே
 நாதமே நாதாந்த நடமே அந்த
 நடத்தினையுள் நடத்துகின்ற நலமே ஞான
 போதமே போதமெலாம் கடந்து நின்ற
 பூரணமே யோகியருள் பொலிந்த தேவே. 28
- 2099 ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த
 நாயகமே கற்பமுதல் நவிலா நின்ற
 காலமே காலமெலாம் கடந்த ஞானக்
 கதியேமெய்க் கதியளிக்குங் கடவு ளேசிற்
 கோலமே குணமேஉட் குறியே கோலங்
 குணங்குறிகள் கடந்துநின்ற குருவே அன்பர்
 சீலமே மாலறியா மனத்திற் கண்ட
 செம்பொருளே உம்பர்பதஞ் செழிக்கும் தேவே. 29
- 2100 தத்துவமே தத்துவா தீத மேசிற்
 சயம்புவே எங்குநிறை சாட்சி யேமெய்ச்
 சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனாம் இன்பம்
 தந்தருளும் பெருவாழ்வாம் சாமி யேஎம்
 சித்தநிலை தெளிவிக்கும் ஒளியே சற்றும்
 தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனே என்றும்
 சுத்தநெறி திறம்பாதார் அறிவில் தோய்ந்த
 சுகப்பொருளே மெய்ஞ்ஞானம் துலங்கும் தேவே. 30

2101 யோகமே யோகத்தின் பயனே யோகத்
 தொருமுதலே யோகத்தின் ஓங்குந் தூய
 போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம்
 புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனித ஞான
 யாகமே யாகத்தின் விளைவே யாகத்
 திறையேஅவ் விறைபுரியும் இன்பே அன்பர்
 மோகமே மோகமெலாம் அழித்து வீறு
 மோனமே மோனத்தின் முளைத்த தேவே.

31

2102 காட்சியே காண்பதுவே ஞேய மேஉள்
 கண்ணுடையார் கண்ணிறைந்த களிப்பே ஓங்கும்
 மாட்சியே உண்மைஅறி வின்ப மென்ன
 வயங்குகின்ற வாழ்வேமா மவுனக் காணி
 ஆட்சியே ஆட்சியெயும் அரசே சுத்த
 அறிவேமெய் அன்பேதெள் எழுதே நல்ல
 சூட்சியே¹⁴⁰ சூட்சியெலாம் கடந்து நின்ற
 தூரியமே தூரியமுடிச் சோதித் தேவே.

32

140. எதுகை நயம்பற்றி நின்றது. தொ. வே.

2103 மறைமுடிக்குப் பொறுத்தமுறு மணியே ஞான
 வாரிதியே அன்பர்கடம் மனத்தே நின்ற
 குறைமுடிக்கும் குணக்குன்றே குன்றா மோனக்
 கோமளமே தூயசிவக் கொழுந்தே வெள்ளைப்
 பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவ மாலைப்
 பெம்மானே செங்கமலப் பிரானே இந்த
 இறைமுடிக்கு மூவர்கட்கு மேலாய் நின்ற
 இறையேஇவ் வருஷமின்றி இருந்த தேவே.

33

2104 கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில் வாழும்
 குருவேசண் முகங்கொண்ட கோவே வஞ்ச
 வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியில் ஊறும்
 வானமுதே ஆனந்த மழையே மாயை
 வேதகன்ற முத்தர்களை விழுங்கு ஞான
 வேழமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சில்
 தீதகன்ற மெய்யடியர் தமக்கு வாய்த்த
 செவ்வமே எல்லையிலாச் சீர்மைத் தேவே.

34

- 2105 அருளருவி வழிந்துவழிந் தொழுக ஓங்கும்
ஆனந்தத் தனிமலையே அமல வேதப்
பொருளளவு நிறைந்தவற்றின் மேலும் ஓங்கிப்
பொலிகின்ற பரம்பொருளே புரண மாகி
இருளறுசிற்பிரகாச மயமாஞ் சுத்த
ஏகாந்தப் பெருவெளிக்குள் இருந்த வாழ்வே
தெருளளவும் உளமுதுங் கலந்து கொண்டு
தித்திக்குஞ் செழுந்தேனே தேவ தேவே. 35
- 2106 அளவையெலாங் கடந்துமனங் கடந்து மற்றை
அறிவையெலாங் கடந்துகடந் தமல யோகர்
உளவையெலாங் கடந்துபதங் கடந்து மேலை
ஒன்றுகடந் திரண்டுகடந் துணரச் சூழ்ந்த
களவையெலாங் கடந்தண்ட பிண்ட மெல்லாம்
கடந்துநிறை வானசுகக் கடலே அன்பர்
வளவையெலாம் இருளகற்றும் ஒளியே மோன
வாழ்வேஎன் உயிர்க்குயிராய் வதியும் தேவே. 36
- 2107 வன்புகலந் தறியாத மனத்தோர் தங்கள்
மனங்கலந்து மதிகலந்து வயங்கா நின்ற
என்புகலந் தூன்கலந்து புலன்க ளோடும்
இந்திரிய மவைகலந்துள் இயங்கு கின்ற
அன்புகலந் தறிவுகலந் துயிரைம் பூதம்
ஆன்மாவுங் கலந்துகலந் தண்ணித் தூறி
இன்புகலந் தருள்கலந்து துளும்பிப் பொங்கி
எழுங்கருணைப் பெருக்காறே இன்பத் தேவே. 37
- 2108 தண்ணமுத மதிகுளிர்ந்த கிரணம் வீசத்
தடம்பொழிற்பூ மணம்வீசத் தென்றல் வீச
எண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத் தேஇன்
இசைவீசத் தண்பனிநீர் எடுத்து வீசப்
பெண்ணமுதம் அனையவர்விண் ணமுதம் ஊட்டப்
பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிற்பட் டோடக்
கண்ணமுதத் துடம்புயிர்மற் றனைத்தும் இன்பங்
கலந்துகொளத் தருங்கருணைக் கடவுள் தேவே. 38

- 2109 சுழியாத அருட்கருணைப் பெருக்கே என்றுந்
 தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதி யேவான்
 ஒழியாது கதிர்பரப்புஞ் சுடரே அன்பர்க்
 கோவாத இன்பருளும் ஒன்றே விண்ணோர்
 விழியாலும் மொழியாலும் மனத்தி னாலும்
 விழைதருமெய்த் தவத்தாலும் விளம்பும் எந்த
 வழியாலும் கண்டுகொளற் கரிதாய்ச் சுத்த
 மவுனவெளி யூடிருந்து வயங்கும் தேவே. 39
- 2110 சொல்லொழியப் பொருளொழியக் கரண மெல்லாம்
 சோர்ந்தொழிய உணர்வொழியத் துளங்கா நின்ற
 அல்லொழியப் பகலொழிய நடுவே நின்ற
 ஆனந்த அநுபவமே அதீத வாழ்வே
 நெல்லொழியப் பதர்கொள்வார் போல இன்ப
 நிறைவொழியக் குறைகொண்மத நெறியோர் நெஞ்சக்
 கல்லொழிய மெய்யடியர் இதய மெல்லாங்
 கலந்துகலந் தினிக்கின்ற கருணைத் தேவே. 40
- 2111 அலைகடலும் புவிவரையும் அனல்கால் நீரும்
 அந்தரமும் மற்றைஅகி லாண்டம் யாவும்
 நிலைகுலையா வண்ணம்அருள் வெளியி னூடு
 நிரைநிரையா நிறுத்திஉயிர் நிகழும் வண்ணம்
 தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதை யென்னும்
 தனியாணை நடத்திஅருள் தலத்தில் என்றும்
 மலைவறவீற் றிருந்தருளும் அரசே முத்தி
 வழித்துணையே விழித்துணையுள் மணியாம் தேவே. 41
- 2112 வரம்பமுத்த நெறியேமெய்ந் நெறியில் இன்ப
 வளம்பமுத்த பெருவாழ்வே வானோர் தங்கள்
 சிரம்பமுத்த பதப்பொருளே அறிவா னந்தச்
 சிவம்பமுத்த அநுபவமே சிதாகா சத்தில்
 பரம்பமுத்த நடத்தரசே கருணை என்னும்
 பழம்பமுத்த வான்தருவே பரம ஞானத்
 திரம்பமுத்த யோகியர்தம் யோகத் துள்ளே
 தினம்பமுத்துக் கனிந்தஅருட் செல்வத் தேவே. 42

- 2113 அண்டமெலாம் கண்ணாகக் கொளினும் காண்டற்
கணுத்துணையும் கூடாவென் றனந்த வேதம்
விண்டலறி ஓலமிட்டுப் புலம்ப மோன
வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்கும் ஒன்றே
கண்டவடி வாய்அகண்ட மயமாய் எங்கும்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவு ளேஎம்
சண்டவினைத் தொடக்கறச்சின் மயத்தைக் காட்டும்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத் தேவே. 43
- 2114 பேதமுறா மெய்ப்போத வடிவ மாகிப்
பெருங்கருணை நிறம்பமுத்துச் சாந்தம் பொங்கிச்
சீதமிகுந் தருள்கனிந்து கனிந்து மாறச்
சின்மயமாய் நின்மலமே மணந்து நீங்கா
ஆதரவோ டியன்மவுனச் சுவைமேன் மேற்கொண்
டானந்த ரசமொழுக்கி அன்பால் என்றும்
சேதமுறா தறிஞருளந் தித்தித் தோங்கும்
செழும்புனிதக் கொழுங்களியே தேவ தேவே. 44
- 2115 உடல்குளிர உயிர்தழைக்க உணர்ச்சி ஓங்க
உளங்களிய மெய்யன்பர் உள்ளத் தூடே
கடலனைய பேரின்பம் துளும்ப நாளும்
கருணைமலர்த் தேன்பொழியும் கடவுட் காவே
விடலரிய எம்போல்வார் இதயந் தோறும்
வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதம்
தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவி ஞானச்
சோதிவிரித் தொளிர்கின்ற சோதித் தேவே. 45
- 2116 கிரியைநெறி அகற்றிமறை முடிவில் நின்று
கேளாமல் கேட்கின்ற கேள்வி யேசொற்
கரியவறை விடுத்துநவ நிலைக்கு மேலே
காணாமற் காண்கின்ற காட்சியே உள்
அரியநிலை ஒன்றிரண்டின் நடுவே சற்றும்
அறியாமல் அறிகின்ற அறிவே என்றும்
உரியசதா நிலைநின்ற உணர்ச்சி மேலோர்
உன்னாமல் உன்னுகின்ற ஒளியாம் தேவே. 46

- 2117 சொற்போதற் கரும்பெரிய மறைகள் நாடித்
 தொடர்ந்துதொடர்ந் தயர்ந்திளைத்துத் துளங்கி ஏங்கிப்
 பிற்போத விரைந்தன்பர் உளத்தே சென்ற
 பெருங்கருணைப் பெருவாழ்வே பெயரா தென்றும்
 தற்போத ஒழிவினிடை நிறைந்து பொங்கித்
 ததும்பிவழிந் தோங்கியெல்லாந் தானே யாகிச்
 சிற்போதத் தகம்புறமும் கோத்து நின்ற
 சிவானந்தப் பெருக்கேமெய்ச் செல்வத் தேவே. 47
- 2118 பொங்குபல சமயமெனும் நதிக ளெல்லாம்
 புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும்
 கங்குகரை காணாத கடலே எங்கும்
 கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியே அன்பர்
 தங்கநிழல் பரப்பிமயல் சோடை யெல்லாந்
 தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச்
 செங்குமுத மலரவரு மதியே எல்லாம்
 செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே. 48
- 2119 வான்காணா மறைகாணா மலரோன் காணான்
 மால்காணான் உருத்திரனும் மதித்துக் காணான்
 நான்காணா இடத்தனைக் காண்பேம் என்று
 நல்லோர்கள் நவில்கின்ற நலமே வேட்கை
 மான்காணா உளக்கமல மலர்த்தா நின்ற
 வான்சுடரே ஆனந்த மயமே ஈன்ற
 ஆன்காணா இளங்கன்றாய் அலமந் தேங்கும்
 அன்பர்தமைக் கலந்துகொளும் அமலத் தேவே. 49
- 2120 மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தில் ஏறிக் கேள்வி
 மீதேறித் தெளிந்திச்சை விடுதல் ஏறி
 அஞ்ஞான மற்றபடி ஏறி உண்மை
 அறிந்தபடி நிலைஏறி அதுநான் என்னும்
 கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்ற எல்லாம்
 கடந்தேறி மவுனவியற் கதியில் ஏறி
 எஞ்ஞானம் அறத்தெளிந்தோர் கண்டுங் காணேம்
 என்கின்ற அநுபவமே இன்பத் தேவே. 50

- 2121 பற்றறியா முத்தர்தமை எல்லாம் வாழைப்
பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமே மாசு
பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக் காட்டும்
பெருமானே ஆனந்தப் பேற்றின் வாழ்வே
உற்றறியா தின்னுமின்னும் மறைக ளெல்லாம்
ஓலமிட்டுத் தேடநின்ற ஒன்றே ஒன்றும்
கற்றறியாப் பேதையேன் தனக்கும் இன்பம்
கனிந்தளித்த அருட்கடலே கருணைத் தேவே. 51
- 2122 மெய்யுணர்ந்த **வாதவூர் மலையைச்** சுத்த
வெளியாக்கிக் கலந்துகொண்ட வெளியே முற்றும்
பொய்யுணர்ந்த எமைப்போல்வார் தமக்கும் இன்பம்
புரிந்தருளும் கருணைவெள்ளப் பொற்பே அன்பர்
கையுறைந்து வளர்நெல்லிக் கனியே உள்ளம்
கரைந்துகரைந் துருகஅவர் கருத்தி னூடே
உய்யுநெறி ஒளிகாட்டி வெளியும் உள்ளும்
ஓங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே உண்மைத் தேவே. 52
- 2123 ஒலிவடிவு நிறஞ்சுவைகள் நாற்றம் ஊற்றம்
உறுதொழில்கள் பயன்பலவே றுளவாய் எங்கும்
மலிவகையாய் எவ்வகையும் ஒன்றாய் ஒன்றும்
மாட்டாதாய் எல்லாமும் வல்ல தாகிச்
சலிவகையில் லாதமுதற் பொருளே எல்லாம்
தன்மயமாய் விளங்குகின்ற தனியே **ஆண்பெண்**
அலிவகையல் லாதவகை கடந்து நின்ற
அருட்சிவமே சிவபோகத் தமைந்த தேவே. 53
- 2124 பேராய அண்டங்கள் பலவும் பிண்ட
பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண் டத்தின்
வாராய பலபொருளும் கடலும் மண்ணும்
மலையுளவும் கடலுளவும் மணலும் வானும்
ஊராத வான்மீனும் அணுவும் மற்றை
உள்ளனவும் அளந்திடலாம் ஓகோ உன்னை
ஆராலும் அளப்பரிதென் றனந்த வேதம்
அறைந்திளைக்க அதிதூர மாகுந் தேவே. 54

- 2125 கற்பங்கள் பலகோடி செல்லத் தீய
கனலினடு ஊசியின்மேல் காலை ஊன்றிப்
பொற்பறமெய் உணவின்றி உறக்க மின்றிப்
புலர்ந்தெலும்பு புலப்படஐம் பொறியை ஓம்பி
நிற்பவருக் கொளித்துமறைக் கொளித்து யோக
நீண்முனிவர்க் கொளித்தமரர்க் கொளித்து மேலாம்
சிற்பதத்தில் சின்மயமாய் நிறைந்து ஞானத்
திருவாளர் உட்கலந்த தேவ தேவே. 55
- 2126 மட்டகன்ற நெடுங்காலம் மனத்தால் வாக்கால்
மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாரா தென்றே
கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரணம் நீக்கிக்
கலையகற்றிக் கருவியெலாம் கழற்றி மாயை
விட்டகன்று கருமமல போதம் யாவும்
விடுத்தொழித்துச் சகசமல வீக்கம் நீக்கிச்
சுட்டகன்று நிற்கஅவர் தம்மை முற்றும்
குழந்துகலந் திடுஞ்சிவமே துரியத் தேவே. 56
- 2127 உருநான்கும் அருநான்கும் நடுவே நின்ற
உருஅருவ மொன்றும்இவை உடன்மேல் உற்ற
ஒருநான்கும் இவைகடந்த ஒன்று மாய்அவ்
வொன்றினடு வாய்நடுவுள் ஒன்றாய் நின்றே
இருநான்கும் அமைந்தவரை நான்கி னோடும்
எண்ணான்கின் மேலிருத்தும் இறையே மாயைக்
கருநான்கும் பொருணான்கும் காட்டு முக்கட்
கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந் தேவே. 57
- 2128 பாங்குளநாம் தெரிதுமெனத் துணிந்து கோடிப்
பழமறைகள் தனித்தனியே பாடிப் பாடி
ஈங்குளதென் றாங்குளதென் றோடி யோடி
இளைத்திளைத்துத் தொடர்ந்துதொடர்ந் தெட்டுந் தோறும்
வாங்குபர வெளிமுழுதும் நீண்டு நீண்டு
மறைந்துமறைந் தொளிக்கின்ற மணியே எங்கும்
தேங்குபர மானந்த வெள்ள மேசச்
சிதானந்த அருட்சிவமே தேவே தேவே. 58

- 2129 எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோகர் உள்ளத்
 தியலறிவாம் தருவினில்அன் பெனுமோர் உச்சி
 பழுத்தளிந்து மவுனநறுஞ் சுவைமேற் பொங்கிப்
 பதம்பொருந்த அநுபவிக்கும் பழமே மாயைக்
 கழுத்தரிந்து கருமமலத் தலையை வீசும்
 கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணை காட்டி
 விழுத்துணையாய் அமர்ந்தருளும் பொருளே மோன
 வெளியினிறை ஆனந்த விளைவாந் தேவே. 59
- 2130 உருத்திரர்நா ரணர்பிரமர் விண்ணோர் வேந்தர்
 உறுகருடர் காந்தருவர் இயக்கர் பூதர்
 மருத்துவரீயோ கியர்சித்தர் முனிவர் மற்றை
 வானவர்கள் முதலோர்தம் மனத்தால் தேடிக்
 கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று வேதங்
 களைவினவ மற்றவையுங் காணேம் என்று
 வருத்தமுற்றாங் கவரோடு புலம்ப நின்ற
 வஞ்சவெளி யேஇன்ப மயமாம் தேவே. 60
- 2131 பாயிரமா மறைஅனந்தம் அனந்தம் இன்னும்
 பார்த்தளந்து காண்டும்எனப் பல்கான் மேவி
 ஆயிரமா யிரமுகங்க ளாலும் பன்னாள்
 அளந்தளந்தோர் அணுத்துணையும் அளவு காணா
 தேயிரங்கி அமுதுசிவ சிவவென் றேங்கித்
 திரும்பஅருட் பரவெளிவாழ் சிவமே ஈன்ற
 தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோல் எம்போல் வாரைத்
 தண்ணருளால் வளர்த்தென்றும் தாங்குந் தேவே. 61
- 2132 அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனில் அண்டம்
 அடுக்கடுக்காய் அமைந்தஉள வறிவோம் ஆங்கே
 உந்துறும்பல் பிண்டநிலை அறிவோஞ் சீவன்
 உற்றநிலை அறிவோமற் றனைத்து நாட்டும்
 எந்தைநின தருள்விளையாட் டந்தோ அந்தோ
 எள்ளளவும் அறிந்திலோம் என்னே என்று
 முந்தனந்த மறைகளெலாம் வழத்த நின்ற
 முழுமுதலே அன்பர்குறை முடிக்கும் தேவே. 62

- 2133 தோன்றுபர சாக்கிரமும் கண்டோம் அந்தச்
 சொப்பனமும் கண்டோம்மேல் சுழுத்தி கண்டோம்
 ஆன்றபர துரியநிலை கண்டோம் அப்பால்
 அதுகண்டோம் அப்பாலாம் அதுவும் கண்டோம்
 ஏன்றஉப சாந்தநிலை கண்டோம் அப்பால்
 இருந்தநினைக் காண்கிலோம் என்னே என்று
 சான்றவுப **நிடங்களெலாம்** வழத்த நின்ற
 தன்மயமே சின்மயமே சகசத் தேவே. 63
- 2134 பரிக்கிரக நிலைமுழுதுந் தொடர்ந்தோம் மேலைப்
 பரவிந்து நிலையனைத்தும் பார்த்தோம் பாசம்
 எரிக்கும்இயற் பரநாத நிலைக்கண் மெல்ல
 எய்தினோம் அப்பாலும் எட்டிப் போனோம்
 தெரிக்கரிய வெளிமூன்றும் தெரிந்தோம் எங்கும்
 சிவமேநின் சின்மயம்ஓர் சிறிதும் தேறோம்
 தரிக்கரிதென் **றாகமங்க ளெல்லாம்** போற்றத்
 தனிநின்ற பரம்பொருளே சாந்தத் தேவே. 64
- 2135 மணக்குமலர்த் தேனுண்ட வண்டே போல
 வளர்பரமா னந்தமுண்டு மகிழ்ந்தோர் எல்லாம்
 இணக்கமுறக் கலந்துகலந் ததீத மாதற்
 கியற்கைநிலை யாததுதான் எம்மாற் கூறும்
 கணக்குவழக் கனைத்தினையும் கடந்த தந்தோ
 காண்பரிதிங் கெவர்க்கும்எனக் **கலைக ளெல்லாம்**
 பிணக்கறநின் றோலமிடத் தனித்து நின்ற
 பெரும்பதமே மதாதீதப் பெரிய தேவே. 65
- 2136 பொதுவென்றும் பொதுவில்நடம் புரியா நின்ற
 பூரணசிற சிவமென்றும் போதா னந்த
 மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரம மென்றும்
 வகுக்கின்றோர் வகுத்திடுக அதுதான் என்றும்
 இதுவென்றும் சுட்டவொணா ததனால் சும்மா
 இருப்பதுவே துணிவெனக்கொண் டிருக்கின் றோரை
 விதுவென்ற¹⁴¹ தண்ணளியால் கலந்து கொண்டு
 விளங்குகின்ற பெருவெளியே விமலத் தேவே. 66

141. விது - சந்திரன். ஈண்டு இரண்டன் உருபுவிரிக்க. தொ. வே.

2137 அருமறையா கமங்கள்முதல் நடுவீ ரெல்லாம்
 அமைந்தமைந்து மற்றவைக்கும் அப்பா லாகிக்
 கருமறைந்த உயிர்கள்தொறுங் கலந்து மேவிக்
 கலவாமல் பன்னெறியும் கடந்து ஞானத்
 திருமணிமன் றகத்தின்ப உருவாய் என்றும்
 திகழ்கருணை நடம்புரியும் சிவமே மோனப்
 பெருமலையே பரமஇன்ப நிலையே முக்கட்
 பெருமானே எத்திறத்தும் பெரிய தேவே.

67

2138 என்னுயிர்நீ என்னுயிர்க்கோர் உயிரும் நீஎன்
 இன்னுயிர்க்குத் துணைவனீ என்னை ஈன்ற
 அன்னைநீ என்னுடைய அப்ப னீஎன்
 அரும்பொருள்நீ என்னிதயத் தன்பு நீஎன்
 நன்னெறிநீ எனக்குரிய உறவு நீஎன்
 நற்குருநீ எனைக்கலந்த நட்பு நீஎன்
 தன்னுடைய வாழ்வுநீ என்னைக் காக்குந்
 தலைவன்நீ கண்மூன்று தழைத்த தேவே.

68

2139 தானாகித் தானல்ல தொன்று மில்லாத்
 தன்மையனாய் எவ்வெவைக்குந் தலைவ னாகி
 வானாகி வளியனலாய் நீரு மாகி
 மலர் தலைய உலகாகி மற்று மாகித்
 தேனாகித் தேனின்றுஞ் சுவைய தாகித்
 தீஞ்சுவையின் பயனாகித் தேடு கின்ற
 நானாகி என்னிறையாய் நின்றோய் நினை
 நாயடியேன் எவ்வாறு நவிறு மாறே.

69

2140 ஆனேறும் பெருமானே அரசே என்றன்
 ஆருயிருக் கொருதுணையே அமுதே கொன்றைத்
 தேனேறு மலர்ச்சடைஎஞ் சிவனே தில்லைச்
 செழுஞ்சுடரே ஆனந்தத் தெய்வ மேஎன்
 ஊனேறும் உயிர்க்குள்நிறை ஒளியே எல்லாம்
 உடையானே நின்னடிச்சீர் உன்னி அன்பர்
 வானேறு கின்றார்நான் ஒருவன் பாவி
 மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துற் றேனே.

70

2141 செஞ்சடைஎம் பெருமானே சிறுமான் ஏற்ற
 செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனே சூழ்ந்து
 மஞ்சடையும் மதிற்றில்லை மணியே ஒற்றி
 வளர்மருந்தே என்னுடைய வாழ்வே வேட்கை
 அஞ்சடைய வஞ்சியர்மால் அடைய வஞ்சம்
 அடையநெடுந் துயரடைய அகன்ற பாவி
 நெஞ்சடைய நினைதியோ நினைதி யேல்மெய்ந்
 நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீத னன்றே.

71

2142 அன்னையினும் பெரிதினிய கருணை ஊட்டும்
 ஆரமுதே என்னுறவே அரசே இந்த
 மன்னுலகில் அடியேனை என்னே துன்ப
 வலையிலகப் படஇயற்றி மறைந்தாய் அந்தோ
 பொன்னைமதித் திடுகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து
 போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்தல் ஆற்றேன்
 என்னைஉளங் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
 என்செய்வேன் என்செய்வேன் என்செய் வேனே.

72

2143 படித்தேன்பொய் உலகியனூல் எந்தாய் நீயே
 படிப்பித்தாய் அன்றியும்அப் படிப்பில் இச்சை
 ஓடித்தேன்நான் ஓடித்தேனோ ஓடிப்பித் தாய்பின்
 உன்னடியே துணையெனநான் உறுதி யாகப்
 பிடித்தேன்மற் றதுவும்நீ பிடிப்பித் தாய்இப்
 பேதையேன் நின்னருளைப் பெற்றோர் போல
 நடித்தேன்எம் பெருமான்ஈ தொன்றும் நானே
 நடித்தேனோ அல்லதுநீ நடிப்பித் தாயோ.

73

2144 மத்தேறி அலைதயிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை
 மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னோடு
 பித்தேறி உழல்கின்ற மனத்தால் அந்தோ
 பேயேறி நலிகின்ற பேதை யானேன்
 வித்தேறி விளைவேறி மகிழ்கின் றோர்போல்
 மேலேறி அன்பரெலாம் விளங்கு கின்றார்
 ஒத்தேறி உயிர்க்குயிராய் நிறைந்த எங்கள்
 உடையானே இதுதகுமோ உணர்கி லேனே.

74

2145 மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே எல்லாம்
 வல்லஅருட் குருவேநின் மலர்த்தாள் வாழ்த்திக்
 கதியணிந்தார் அன்பரெலாம் அடியேன் ஒன்றும்
 கண்டறியேன் கருமத்தால் கலங்கி அந்தோ
 பொதியணிந்து திரிந்துழலும் ஏறு போலப்
 பொய்யுலகில் பொய்சுமந்து புலம்பா நின்றேன்
 துதியணிந்த நின்னருளென் றனக்கு முண்டோ
 இன்றெனிலிப் பாவியேன் சொல்வ தென்னே.

75

2146 என்னரசே என்னுயிரே என்னை ஈன்ற
 எந்தாயே என்குருவே எளியேன் இங்கே
 தன்னரசே செலுத்திஎங்கும் உழலா நின்ற
 சஞ்சலநெஞ் சகத்தாலே தயங்கி அந்தோ
 மின்னரசே பெண்ணமுதே என்று மாதர்
 வெய்யசிறு நீர்க்குழிக்கண் விழவே எண்ணி
 கொன்னரைசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே
 குப்புறுகின் றேன்மயலில் கொடிய னேனே.

76

2147 அல்விலங்கு செழுஞ்சுடராய் அடியார் உள்ளத்
 தமர்ந்தருளும் சிவகுருவே அடியேன் இங்கே
 இல்விலங்கு மடந்தையென்றே எந்தாய் அந்த
 இருப்புவிவங் கினைஒழித்தும் என்னே பின்னும்
 மல்விலங்கு பரத்தையர்தம் ஆசை என்னும்
 வல்விலங்கு பூண்டந்தோ மயங்கி நின்றேன்
 புல்விலங்கும் இதுசெய்யா ஓகோ இந்தப்
 புலைநாயேன் பிழைபொறுக்கில் புதிதே அன்றோ.

77

2148 வன்கொடுமை மலநீக்கி அடியார் தம்மை
 வாழ்விக்குங் குருவேநின் மலர்த்தாள் எண்ண
 முன்கொடுசென் றிடுமடியேன் தன்னை இந்த
 மூடமனம் இவ்வுலக முயற்சி நாடிப்
 பின்கொடுசென் றலைத்திழுக்கு¹⁴² தந்தோ நாயேன்
 பேய்பிடித்த பித்தனைப்போல் பிதற்றா நின்றேன்
 என்கொடுமை என்பாவம் எந்தாய் எந்தாய்
 என்னுரைப்பேன் எங்குறுவேன் என்செய் வேனே.

78

142. இழுக்குது என்பது மருஉ வழக்கு. அல்லதூஉம், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறிய 'கடி சொல்லில்லை' என்பதனால் கோடலுமாம். இங்ஙனமாதல், "இனியே தெமக்குனருள் வருமோ எனக்கருதி ஏங்குதே நெஞ்சம்" எனத் தாயுமானார் முதலிய பிற சான்றோர் செய்யுட்களாலும் உணர்க என்க. தொ. வே.

2149 உய்குவித்து¹⁴³ மெய்யடியார் தம்மை எல்லாம்
 உண்மைநிலை பெறஅருளும் உடையாய் இங்கே
 மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கில் ஆழ்ந்து
 வருந்துகின்றேன் அல்லால்உன் மலர்த்தாள் எண்ணிக்
 கைகுவித்துக் கண்களில்நீர் பொழிந்து நானோர்
 கணமேனும் கருதிநினைக் கலந்த துண்டோ
 செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
 திருவுளத்தை அறியேன்என் செய்கு வேனே.

79

143. உய்குவித்து என்பதனுள் " கு " சாரியை. தொ. வே.

2150 அருள்வெளியில் ஆனந்த வடிவி னால்நின்
 றாடுகின்ற பெருவாழ்வே அரசே இந்த
 மருள்வலையில் அகப்பட்ட மனத்தால் அந்தோ
 மதிகலங்கி மெய்ந்நிலைக்கோர் வழிகா ணாதே
 இருள்நெறியில் கோலிழந்த குருட்டு மன்போல்
 எண்ணாதெல் லாம்எண்ணி ஏங்கி ஏங்கி
 உருள்சகடக் கால்போலுஞ் சுழலா நின்றேன்
 உய்யும்வகை அறியேனிவ் வொதிய னேனே.

80

2151 கற்றவளை தனக்கும்உண வளிக்கும் உன்றன்
 கருணைநிலை தனைஅறியேன் கடையேன் இங்கே
 எற்றவளை எறும்பேபோல் திரிந்து நாளும்
 இளைத்துநின தருள்காணா தெந்தாய் அந்தோ
 பெற்றவளைக் காணாத பிள்ளை போலப்
 பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையை நோக்கி
 இற்றவளைக்¹⁴⁴ கேள்விடல்போல் விடுதி யேல்யான்
 என்செய்வேன் எங்குறுவேன் என்சொல் வேனே.

81

144. இற்றவள் - மனையறங் காப்போள். தொ. வே.

2152 அடிமைசெயப் புகுந்திடும்எம் போல்வார் குற்றம்
 ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் அரசே நாயேன்
 கொடுமைசெயு மனத்தாலே வருந்தி அந்தோ
 குரங்கின்கை மாலையெனக் குலையா நின்றேன்
 கடுமைசெயப் பிறர்துணிந்தால் அடிமை தன்னைக்
 கண்டிருத்தல் அழகன்றே கருணைக் கெந்தாய்
 செடிமையுளப் பாதகனேன் என்செய் வேன்நின்
 திருவுளத்தை அறிந்திலேன் திகைக்கின் றேனே.

82

- 2153 கூம்பாத மெய்ந்நெறியோர் உளத்தே என்றும்
 குறையாத இன்பளிக்கும் குருவே ஆசைத்
 தாம்பாலே யாப்புண்டு வருந்தி நாயேன்
 தையலார் மையலெனும் சலதி ஆழ்ந்து
 ஓம்பாமல் உவர்நீருண் டுயங்கு கின்றேன்
 உன்னடியர் அக்கரைமேல் உவந்து நின்றே
 தீம்பாலுஞ் சருக்கரையுந் தேனும் நெய்யும்
 தேக்குகின்றார் இதுதகுமோ தேவ தேவே. 83
- 2154 வெள்ளமணி சடைக்கனியே மூவ ராகி
 விரிந்தருளும் ஒருதனியே விழல னேனைக்
 கள்ளமனக் குரங்காட்டும் ஆட்ட மெல்லாம்
 கண்டிருந்தும் இரங்கிலையேல் கவலை யாலே
 உள்ளமெலிந் துழல்கின்ற சிறியேன் பின்னர்
 உய்யும்வகை எவ்வகையீ துன்னுந் தோறும்
 பொள்ளெனமெய் வியர்க்கஉளம் பதைக்கச் சோபம்
 பொங்கிவழி கின்றதுநான் பொறுக்கி லேனே. 84
- 2155 எனையறியாப் பருவத்தே ஆண்டு கொண்ட
 என்னரசே என்குருவே இறையே இன்று
 மனையறியாப் பிழைகருது மகிழ்நன் போல
 மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே
 தனையறியா முகத்தவர்போல் இருந்தாய் எந்தாய்
 தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோ கண்டாய்
 அனையறியாச் சிறுகுழவி யாகி இங்கே
 அடிநாயேன் அரற்றுகின்றேன் அந்தோ அந்தோ. 85
- 2156 தீவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்றால் இந்தச்
 சீவர்களை ஆட்டுகின்ற தேவே நாயேன்
 ஏவினைநேர் கண்மடவார் மையற் பேயால்
 இடருழந்தும் சலிப்பின்றி என்னே இன்னும்
 நாவினைஎன் பால்வருந்திக் கரண்டு கின்ற
 நாய்க்கும்நகை தோன்றநின்று நயக்கின் றேனான்
 ஆவினைவிட் டெருதுகறந் திடுவான் செல்லும்
 அறிவிலிக்கும் அறிவிலியேன் ஆன வாரே. 86

- 2157 எம்பெருமான் நின்விளையாட் டென்சொல் கேன்நான்
 ஏதுமறி யாச்சிறியேன் எனைத்தான் இங்கே
 செம்புனலால் குழைத்தபுலால் சுவர்கூழ் பொத்தைச்
 சிறுவீட்டில் இருட்டறையில் சிறைசெய் தந்தோ
 கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுந்த அந்தக்
 கரணமுதல் பொறிபுலப்பேய் கவர்ந்து சூழ்ந்து
 வம்பியற்றக் காமாதி அரட்டர் எல்லாம்
 மடிபிடித்து வருத்தவென்றோ வளர்த்தாய் எந்தாய். 87
- 2158 அம்பரத்தே ஆனந்த வடிவால் என்றும்
 ஆடுகின்ற மாமணியே அரசே நாயேன்
 இம்பரத்தம் எனும்உலக நடையில் அந்தோ
 இடருழந்தேன் பன்னெறியில் எனைஇ முத்தே
 பம்பரத்தின் ஆடியலைப் படுத்தும் இந்தப்
 பாவிமனம் எனக்குவயப் படுவ தில்லை
 கொம்பரற்ற இளங்கொடிபோல் தளர்ந்தேன் என்னைக்
 குறிக்கொள்ளக் கருதுதியோ குறித்தி டாயோ. 88
- 2159 கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றில் ஆடும்
 காரணகா ரியங்கடந்த கடவு ளேநின்
 தண்ணுடைய மலரடக்கோர் சிறிதும் அன்பு
 சார்ந்தேனோ செம்மரம்போல் தணிந்த நெஞ்சேன்
 பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின் றேன்என்
 பேதைமையை என்புகல்வேன் பேய னேனைப்
 புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளென் கேனோ
 புலைவிழைந்து நிலைவெறுத்தேன் புலைய னேனே. 89
- 2160 பொன்னுடையார் இடம்புகவோ அவர்கட் கேற்கப்
 பொய்ம்மொழிகள் புகன்றிடவோ பொதிபோல் இந்தக்
 கொன்னுடையா உடல்பருக்கப் பசிக்குச் சோறு
 கொடுக்கவோ குளிர்க்காடை கொளவோ வஞ்ச
 மின்னிடையார் முடைச்சிறுநீர்க் குழிக்கண் அந்தோ
 வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்திளைத்து விழிக்க வோதான்
 என்னுடையாய் என்னுடையாய் என்னை இங்கே
 எடுத்துவளர்த் தனைஅறியேன் என்சொல் வேனே. 90

- 2161 வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோ இந்த
 மலக்கூடென் றறிஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டும்
 அருகணத்துக் கொளப்பெண்பேய் எங்கே மேட்டுக்
 கடைத்திடவெண் சோறெங்கே ஆடை யெங்கே
 இருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதி யான
 இடமெங்கே என்றுதிரிந் திளைத்தேன் அல்லால்
 ஒருகணத்தும் உனைநினைந்த துண்டோ என்னை
 உடையானே எவ்வகைநான் உய்யும் மாறே 91
- 2162 பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசை பொங்கிப்
 புவிநடையில் பற்பலகால் போந்து போந்து
 நென்மலையோ நிதிமலையோ என்று தேடி
 நிலைகுலைந்த தன்றிஉனை நினைந்து நேடி
 மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோ என்று
 வழத்தியதே இல்லைஇந்த வஞ்ச நெஞ்சம்
 கன்மலையோ இரும்போசெம் மரமோ பாறைக்
 கருங்கல்லோ பராய்முருட்டுக் கட்டை யேயோ. 92
- 2163 தம்மைமறந் தருளமுதம் உண்டு தேக்கும்
 தகையுடையார் திருக்கூட்டம் சார்ந்து நாயேன்
 வெம்மையெலாம் தவிர்ந்துமனங் குளிரக் கேள்வி
 விருந்தருந்தி மெய்யறிவாம் வீட்டில் என்றும்
 செம்மையெலாம் தரும்மெளன அணைமேற் கொண்டு
 செறிஇரவு பகலொன்றும் தெரியா வண்ணம்
 இம்மையிலே எம்மையினும் காணாச் சுத்த
 இன்பநிலை அடைவேனோ ஏழை யேனே. 93
- 2164 அடியனேன் பிழையனைத்தும் பொறுத்தாட் கொண்ட
 அருட்கடலே மன்றோங்கும் அரசே இந்நாள்
 கொடியனேன் செய்பிழையைத் திருவுள் ளத்தே
 கொள்ளுதியோ கொண்டுகுலங் குறிப்ப துண்டோ
 நெடியனே முதற்கடவுட் சமுகத் தோர்தம்
 நெடும்பிழைகள் ஆயிரமும் பொறுத்து மாயை
 ஓடியநேர் நின்றபெருங் கருணை வள்ளல்
 எனமறைகள் ஓதுவதிங் குனைத்தா னன்றே. 94

- 2165 கண்மயக்கும் பேரிருட்டுக் கங்குற் போதில்
கருத்தறியாச் சிறுவனைஓர் கடுங்கா னத்தே
உண்மயக்கம் கொளவிடுத்தே ஒருவன் பின்போம்
ஒருதாய்போல் மாயைஇருள் ஓங்கும் போதின்
மண்மயக்கம் பெறும்விடயக் காட்டில் அந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்க நீதான்
வண்மையுற்ற நியதியின்பின் என்னை விட்டே
மறைந்தனையே பரமேநின் வண்மை என்னே. 95
- 2166 நற்றாயும் பிழைகுறிக்கக் கண்டோம் இந்த
நானிலத்தே மற்றவர்யார் நாடார் வீணே
பற்றாயும் அவர்தமைநாம் பற்றோம் பற்றில்
பற்றாத பற்றுடையார் பற்றி உள்ளே
உற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணை ஒன்றே
உறுபிழைகள் எத்துணையும் பொறுப்ப தென்றுன்
பொற்றாளை விரும்பியது மன்று ளாடும்
பொருளேஎன் பிழையனைத்தும் பொறுக்க வன்றே. 96
- 2167 எண்ணியநம் எண்ணமெலாம் முடிப்பான் மன்றுள்
எம்பெருமான் என்றுமகிழ்ந் திறுமாந் திங்கே
நண்ணியமற் றையர்தம்மை உறாமை பேசி
நன்குமதி யாதிருந்த நாயி னேனைத்
தண்ணியநல் அருட்கடலே மன்றில் இன்பத்
தாண்டவஞ்செய் கின்றபெருந் தகையே எங்கள்
புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயில்
பொய்யனேன் எங்குற்றென் புரிவேன் அந்தோ. 97
- 2168 அன்பர்திரு வுளங்கோயி லாகக்கொண்டே
அற்புதச்சிற் சபையோங்கும் அரசே இங்கு
வன்பரிடைச் சிறியேனை மயங்க வைத்து
மறைந்தனையே ஆனந்த வடிவோய் நின்னைத்
துன்பவடி வுடைப்பிறரில் பிரித்து மேலோர்
துரியவடி வினென்று சொன்ன வெல்லாம்
இன்பவடி வடைந்தன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னளவென் சொல்கேனிவ் வேழை யேனே. 98

2169 புற்றோங்கும் அரவமெல்லாம் பணியாக் கொண்டு
பொன்மேனி தனில்அணிந்த பொருளே மாயை
உற்றோங்கு வஞ்சமனக் கள்வ னேனை
உளங்கொண்டு பணிகொள்வ துனக்கே ஒக்கும்
மற்றோங்கும் அவரெல்லாம் பெருமை வேண்டும்
வன்மனத்தர் எனைவேண்டார் வள்ள லேநான்
கற்றோங்கும் அறிவறியேன் பலவாச் சொல்லும்
கருத்தறியேன் எனக்கருளக் கருது வாயே.

99

2170 அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றி லாடும்
ஆனந்தப் பெருவாழ்வே அன்பு ளோர்தம்
தெருளுடைய உளமுமுதும் கோயில் கொண்ட
சிவமேமெய் அறிவுருவாம் தெய்வ மேஇம்
மருளுடைய மனப்பேதை நாயி னேன்செய்
வன்பிழையைச் சிறிதேனும் மதித்தி யாயில்
இருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறேன் என்னை
ஏற்றுவதற் கெண்ணுகளன் இன்பத் தேவே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

6. திருவருண் முறையீடு

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2171 துனியால் உளந்தளர்ந் தந்தோ துரும்பில் சுழலுகின்றேன்
இனியா யினும்இரங் காதோநின் சித்தம்எந் தாய்இதென்ன
அனியாய மோஎன் னளவின்நின் பால்தண் ணருளிலையோ
சனியாம்என் வல்வினைப் போதனை யோஎன்கொல் சாற்றுவதே. 1
- 2172 என்னே முறையுண் டெனில்கேள்வி உண்டென்பர் என்னளவில்
இன்னே சிறிதும் இலையேநின் பால்இதற் கென்செய்குவேன்
மன்னேமுகக் கண்ணுடை மாமணி யேஇடை வைப்பரிதாம்
பொன்னேமின் னேர்சடைத் தன்னே ரிலாப்பரி பூரணனே. 2
- 2173 தண்டாத சஞ்சலங் கொண்டேன் நிலையைஇத் தாரணியில்
கண்டார் இரங்குவர் கேட்டார் உருகுவர் கங்கைதிங்கள்
துண்டார் மலர்ச்சடை எந்தாய் இரங்கிலை தூய்மையிலா
அண்டார் பிழையும் பொறுப்போய் இதுநின் அருட்கழகே. 3
- 2174 பொய்யாம் உலக நடைநின்று சஞ்சலம் பொங்கமுக்கண்
ஐயாஎன் உள்ளம் அழலார் மெழுகொத் தழிகின்றதால்
பையார் அரவ மதிச்சடை யாய்செம் பவளநிறச்
செய்யாய் எனக்கருள் செய்யாய் எனில்என்ன செய்குவனே. 4
- 2175 விடமிலை யேர்மணி கண்டாநின் சைவ விரதஞ்செய்யத்
திடமிலை யேஉட் செறிவிலை யேஎன்றன் சித்தத்தூநின்
நடமிலை யேஉன்றன் நண்பிலை யேஉனை நாடுதற்கோர்
இடமிலை யேஇதை எண்ணிலை யேசற் றிரங்கிலையே. 5

- 2176 விண்ணுடை யாய்வெள்ளி வெற்புடை யாய்மதி மேவுசடைக்
கண்ணுடை யாய்நெற்றிக் கண்ணுடை யாய்அருட் கண்ணுடையாய்
பண்ணுடை யாய்திசைப் பட்டுடை யாய்இடப் பாலில்அருட்
பெண்ணுடை யாய்வந்திப் பிட்டுடை யாய்என் பெருஞ்செல்வமே. 6
- 2177 விடையுடை யாய்மறை மேலுடை யாய்நதி மேவியசெஞ்
சடையுடை யாய்கொன்றைத் தாருடை யாய்கரம் தாங்குமழுப்
படையுடை யாய்அருட் பண்புடை யாய்பெண் பரவையின்பால்
நடையுடை யாய்அருள் நாடுடை யாய்ப்பதம் நல்குகவே. 7
- 2178 கீளுடை யாய்பிறைக் கீற்றுடை யாய்எங் கிளைத்தலைமேல்
தாளுடை யாய்செஞ் சடையுடை யாய்என் தனையுடையாய்
வாளுடை யாய்மலை மானுடை யாய்கலை மானுடையாய்
ஆளுடை யாய்மன்றுள் ஆட்டுடை யாய்என்னை ஆண்டருளே. 8
- 2179 நான்படும் பாடு சிவனே உலகர் நவிலும்பஞ்சு
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோஎண்ணத் தான்படுமோ
கான்படு கண்ணியின் மான்படு மாறு கலங்கிநின்றேன்
ஏன்படு கின்றனை என்றிரங் காய்என்னில் என்செய்வனே. 9
- 2180 பொய்யோ அடிமை உரைத்தல்எந் தாய்என்னுட் போந்திருந்தாய்
ஐயோநின் உள்ளத் தறிந்ததன் றோஎன் அவலமெல்லாம்
கையோட வல்லவர் ஓர்பதி னாயிரங் கற்பநின்று
மெய்யோ டெழுதினுந் தான்அடங் காத வியப்புடைத்தே. 10
- 2181 தேன்சொல்லும் வாயுமை பாகாநின் தன்னைத் தெரிந்தடுத்தோர்
தான்சொல்லங் குற்றங் குணமாகக் கொள்ளுந் தயாளுவென்றே
நான்சொல்வ தென்னைபொன் நாண்சொல்லும் வாணிதன் நாண்சொல்லும்அவ்
வான்சொல்லும் எம்மலை மான்சொல்லும் கைம்மலை மான்சொல்லுமே. 11

- 2182 வென்றே முதலையும் மூர்க்கரும் கொண்டது மீளவிடார்
என்றே உரைப்பரிங் கென்போன்ற மூடர்மற் றில்லைநின்பேர்
நன்றே உரைத்துநின் றன்றே விடுத்தனன் நாணில்என்மட்
டின்றேயக் கட்டுரை இன்றேஎன் சொல்வ திறையவனே. 12
- 2183 கைக்கின்ற காயும் இனிப்பாம் விடமும் கனஅமுதாம்
பொய்க்கின்ற கானலும் நீராம்வன் பாவமும் புண்ணியமாம்
வைக்கின்ற ஓடுஞ்செம் பொன்னாம்என் கெட்ட மனதுநின்சீர்
துய்க்கின்ற நல்ல மனதாவ தில்லைஎன் சொல்லுவனே. 13
- 2184 வீணே பொழுது கழிக்கின்ற நான்உன் விரைமலர்த்தாள்
காணேன்கண் டாரையுங் காண்கின்றி லேன்சற்றும் காணற்கன்பும்
பூணேன் தவமும் புரியேன் அறமும் புகல்கின்றிலேன்
நாணேன் விலங்கிழி யானே யெனுங்கடை நாயினனே. 14
- 2185 நானோர் எளிமை அடிமையென் றோநல்லன் அல்லனென்று
தானோநின் அன்பர் தகாதென்பர் ஈதென்று தானினைத்தோ
ஏனோநின் உள்ளம் இரங்கிலை இன்னு மிரங்கிலையேல்
கானோடு வேன்கொல் கடல்விழு வேன்கொல்முக் கண்ணவனே. 15
- 2186 மின்போலுஞ் செஞ்சடை வித்தக னேஒளி மேவியசெம்
பொன்போலு மேனிஎம் புண்ணிய னேஎனைப் போற்றிப்பெற்ற
தன்போலுந் தாய்தந்தை ஆயிரம் பேரிருந் தாலும்அந்தோ
நின்போலும் அன்புடை யார்எனக் கார்இந்த நீணிலத்தே. 16
- 2187 அன்பாலென் தன்னைஇங் காளுடை யாய்இவ் வடியவனேன்
நின்பாலென் துன்ப நெறிப்பால் அகற்றென்று நின்றதல்லால்
துன்பால் இடரைப் பிறர்பால் அடுத்தொன்று சொன்னதுண்டோ
என்பால் இரங்கிலை என்பாற் கடல்பிள்ளைக் கீந்தவனே. 17

- 2188 என்போன் மனிதரை ஏன்அடுப் பேன்எனக் கெய்ப்பில்வைப்பாம்
பொன்போல் விளங்கும் புரிசடை யான்றனைப் போயடுத்தேன்
துன்போர் அணுவும் பெறேன்இனி யான்என்று சொல்லிவந்தேன்
முன்போல் பராமுகஞ் செய்யேல் அருளுக முக்கணனே. 18
- 2189 பொன்னுடை யார்தமைப் போய்அடுப் பாய்என்ற புன்மையினோர்க்
கென்னுடை யான்றனை யேஅடுப் பேன்இதற் கெள்ளவும்
பின்னடை யேன்அவர் முன்னடை யேன்எனப் பேசிவந்தேன்
மின்னடை மாதுமை பாகாஎன் சோகம் விலக்குகவே. 19
- 2190 சாதகத் தோர்கட்குத் தானருள் வேனெனில் தாழ்ந்திடுமா
பாதகத் தோனுக்கு முன்னருள் ஈந்ததெப் பான்மைகொண்டோ
தீதகத் தேன்எளி யேன்ஆ யினும்உன் திருவடியாம்
போதகத் தேநினைக் கின்றேன் கருணை புரிந்தருளே. 20
- 2191 அருளறி யாச்சிறு தேவருந் தம்மை அடுத்தவர்கட்
கிருளறி யாவிளக் கென்றாலும் நெஞ்சம் இரங்குகின்றார்
மருளறி யாப்பெருந் தேவேநின் தன்னடி வந்தடுத்தேன்
தெருளறி யாச்சிறி யேன்ஆயி னுஞ்செய்க சீரருளே. 21
- 2192 அரும்பொரு ளேஎன் அரசேஎன் ஆருயிர்க் காகவந்த
பெரும்பொரு ளேஅருட் பேறே சிவானந்தம் பெற்றவர்பால்
வரும்பொரு ளேமுக்கண் மாமணி யேநின் வழியருளால்
தரும்பொரு ளேபொருள் என்றுவந் தேன்எனைத் தாங்கிக்கொள்ளே. 22
- 2193 சரங்கார் முகந்தொடுத் தெய்வது போலென் றனையுலகத்
துரங்கா ரிருட்பெரு வாதனை யால்இடர் ஊட்டுநெஞ்சக்
குரங்கால் மெலிந்துநின் நாமந் துணையெனக் கூறுகின்றேன்
இரங்கார் தமக்கும் இரங்குகின் றோய்எற் கிரங்குகவே. 23

- 2194 கூறுற்ற குற்றமுந் தானே மகிழ்வில் குணமெனவே
ஆறுற்ற செஞ்சடை அண்ணல்கொள் வான்என்பர் ஆங்கதற்கு
வேறுற்ற தோர்கரி வேண்டுங்கொ லோஎன்னுள் மேவிஎன்றும்
வீறுற்ற பாதத் தவன்மிடற் றேகரி மேவியுமே. 24
- 2195 சூற்படு மேக நிறத்தோனும் நான்முகத் தோனும்என்னைப்
போற்படும் பாடுநல் லோர்சொலக் கேட்கும் பொழுதுமனம்
வேற்படும் புண்ணில் கலங்கிஅந் தோநம் விடையவன்பூங்
காற்படுந் தூளிநம் மேற்படு மோஒரு கால்என்னுமே. 25
- 2196 வாளேய் நெடுங்கண்ணி எம்பெரு மாட்டி வருடுமலர்த்
தாளே வருந்த மணிக்கூடற் பாணன் தனக்கடிமை
ஆளே எனவிற கேற்றுவிற் றோய்நின் னருள்கிடைக்கும்
நாளேநன் னாள்அந்த நாட்கா யிரந்தெண்டன் நான்செய்வனே. 26
- 2197 அடுத்தார் தமைஎன்றும் மேலோர் விடார்கள் அவர்க்குப்பிச்சை
எடுத்தா யினும்இடு வார்கள்என் பார்அதற் கேற்கச்சொற்பூத்
தொடுத்தார் ஒருவர்க்குக் கச்சூரி லேபிச்சைச் சோறெடுத்துக்
கொடுத்தாய்நின் பேரருள் என்சொல்லு கேன்எண் குணக்குன்றமே. 27
- 2198 நாடிநின் றேநினை நான்கேட்டுக் கொள்வது நண்ணும்பத்துக்
கோடியன் றேஒரு கோடியின் நூற்றொரு கூறுமன்றே
தேடிநின் றேபுதைப் போருந் தருவர்நின் சீர்நினைந்துட்
பாடியந் தோமனம் வாடிநின் றேன்முகம் பார்த்தருளே. 28
- 2199 தாயாகி னுஞ்சற்று நேரந் தரிப்பள்நந் தந்தையைநாம்
வாயார வாழ்த்தினும் வையினும் தன்னிடை வந்திதுநீ
ஈயாய் எனில்அருள் வான்என் றுணையடுத் தேன்உமையாள்
நேயா மனமிரங் காயாஎன் எண்ணம் நெறிப்படவே. 29

- 2200 நடும்பாட்டை **நாவலன் வாய்த்திருப் பாட்டை** நயந்திட்டநீ
குடும்பாட்டை மேற்கொண்ட **என்தமிழ்ப் பாட்டையும்** கொண்டெனுள்ளத்
திடும்பாட்டை நீக்கிலை என்னினுந் துன்பத் திழுக்குற்றுநான்
படும்பாட்டை யாயினும் பார்த்திரங் காய்எம் பரஞ்சுடரே. 30
- 2201 ஏட்டாலுங் கேளயல் என்பாரை நான்சிரித் தென்னைவெட்டிப்
போட்டாலும் வேறிடம் கேளேன்என் நாணைப் புறம்விடுத்துக்
கேட்டாலும் என்னை உடையா னிடஞ்சென்று கேட்பனென்றே
நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்துவனே. 31
- 2202 சீர்க்கின்ற கூடலில் பாணனுக் காட்படச் சென்றஅந்நாள்
வேர்க்கின்ற வெம்மணல் என்தலை மேல்வைக்கு மெல்லடிக்குப்
பேர்க்கின்ற தோறும் உறுத்திய தோளெனப் பேசினண்ணிப்
பார்க்கின்ற தோறும்என் கண்ணேஎன் உள்ளம் பதைக்கின்றதே. 32
- 2203 நீயேஎன் தந்தை அருளுடை யாய்எனை நேர்ந்துபெற்ற
தாயேநின் பாலிடத் தெம்பெரு மாட்டிஇத் தன்மையினால்
நாயேன் சிறிதுங் குணமிலன் ஆயினும் நானும்உங்கள்
சேயே எனைப்புறம் விட்டால் உலகஞ் சிரித்திருமே. 33
- 2204 தெருளும் பொருளும்நின் சீரரு ளேஎனத் தேர்ந்தபின்யான்
மருளும் புவனத் தொருவரை யேனு மதித்ததுண்டோ
வெருளும் புவியில் துயரால் கலங்கி வெதும்புகின்றேன்
இருளும் கருமணி கண்டா அறிந்தும் இரங்கிலையே. 34
- 2205 பெண்ணான் மயங்கும் எளியேனை ஆளப் பெருங்கருணை
அண்ணாநின் உள்ளம் இரங்காத வண்ணம் அறிந்துகொண்டேன்
கண்ணார் உலகில்என் துன்பமெல் லாம்வெளி காணிலிந்த
மண்ணா பிலத்தொடு விண்ணாடுங் கொள்ளை வழங்குமென்றே. 35

- 2206 நெறிகொண்ட நின்னடித் தாமரைக் காட்பட்டு நின்றஎன்னைக் குறிகொண்ட வாழ்க்கைத் துயராம் பெரிய கொடுங்கலிப்பேய் முறிகொண்ட டலைக்க வழக்கோ வளர்த்த முடக்கிழநாய் வெறிகொண்ட தேனும் விடத்துணி யார்இவ் வியனிலத்தே. 36
- 2207 மதியாமல் ஆரையும் நான்கூறு மாந்து மகிழ்கின்றதெம் பதியாம் உனது திருவருட் சீருரம் பற்றியன்றோ எதியார் படினும் இடர்ப்பட்ட டலையிவ் வேழைக்கென்ன விதியா இனிப்பட மாட்டேன் அருள்செய் விடையவனே. 37
- 2208 கற்கோட்டை நெஞ்சருந் தம்பால் அடுத்தவர் கட்குச்சம்மாச் சொற்கோட்டை யாயினும் கட்டுவர் நின்னைத் துணிந்தடுத்தேன் அற்கோட்டை நெஞ்சுடை யேனுக் கிரங்கிலை அன்றுலவா நெற்கோட்டை ஈந்தவன் நீயல்லை யோமுக்கண் நின்மலனே. 38
- 2209 ஆதிக்க மாயை மனத்தேன் கவலை அடுத்தடுத்து வாதிக்க நொந்து வருந்துகின் றேன்நின் வழக்கம்எண்ணிச் சோதிக்க என்னைத் தொடங்கேல் அருளத் தொடங்குகண்டாய் போதிக்க வல்லநற் சேய்உமை யோடென்னுள் புக்கவனே. 39
- 2210 பிறைமுடித் தாண்டொரு பெண்முடித் தோர்பிள்ளைப் பேர்¹⁴⁵முடித்த நிறைமுடித் தாண்டவஞ் செவ்வேணி செய்திட நித்தமன்றின் மறைமுடித் தாண்டவஞ் செய்வோய்என் பாலருள் வைத்தெளியேன் குறைமுடித் தாண்டுகொள் என்னே பலமுறை கூறுவதே. 40
145. ஓர்பிள்ளைப்பேர் - மதலை - சரக்கொன்றை. ச. மூ. க.
- 2211 நடங்கொண்ட பொன்னடி நீழலில் நான்வந்து நண்ணுமட்டும் திடங்கொண்ட நின்புகழ் அல்லால் பிறர்புகழ் செப்பவையேல் விடங்கொண்ட கண்டத் தருட்குன்ற மேஇம வெற்புடையாள் இடங்கொண்ட தெய்வத் தனிமுத லேஎம் இறையவனே. 41

- 2212 விழிக்கஞ்சு னந்தரும் மின்னார்தம் வாழ்க்கையில் வீழ்ந்தயலோர்
மொழிக்கஞ்சி உள்ளம் பொறாதுநின் நாம மொழிந்தெளியேன்
குழிக்கஞ்சி போன்மயங் கின்றேன்¹⁴⁶ அருளக் குறித்திலையேல்
பழிக்கஞ்சி னோய்இன்னும் என்பழிக் கஞ்சப் படுமுனக்கே. 42
146. மயங்குகின்றேன், மயங்கின்றேன் என விகாரமாயிற்று. தொ. வே.
- 2213 சேல்வைக்கும் கண்ணுமை பாகாநின் சித்தம் திருவருள்என்
பால்வைக்கு மேல்தூர் எல்லாம் எனைவிட்டப் பால்நடக்கக்
கால்வைக்கு மேநற் சுகவாழ்வென் மீதினில் கண்வைக்குமே
மால்வைக்கு மாயைகள் மண்வைக்கு மேதங்கள் வாய்தனிலே. 43
- 2214 ஒருமாது பெற்ற மகன்பொருட் டாக உவந்துமுன்னம்
வருமாம னாகி வழக்குரைத் தோய்என் வழக்குரைத்தற்
கிருமா நிலத்தது போல்வேடங் கட்ட இருத்திகொலோ
திருமால் வணங்கும் பதத்தவ யானுன் சிறுவனன்றே. 44
- 2215 முன்னஞ்சு முண்ட மிடற்றர சேநின் முழுக்கருணை
அன்னஞ் சுகம்பெற உண்டும்உன் பால்அன் படைந்திலதால்
கன்னெஞ்சு மோகட்டை வன்னெஞ்சு மோஎட்டிக் காய்நெஞ்சமோ
என்னெஞ்சம் என்னெஞ்சு மோதெரி யேன்இதற் கென்செய்வதே. 45
- 2216 வானம் விடாதுறு கால்போல்என் தன்னை வளைந்துகொண்ட
மானம் விடாதிதற் கென்செய்கு வேன்நின்னை வந்தடுத்தேன்
ஊனம் விடாதுழல் நாயேன் பிழையை உளங்கொண்டிடேல்¹⁴⁷
ஞானம் விடாத நடத்தோய்நின் தண்ணருள் நல்குகவே. 46
147. கொண்டிடேல் என முன்னிலை எதிர்மறை ஏவன்முற்றாகக் கொள்க. தொ. வே.
- 2217 நாயுஞ் செயாத நடையுடை யேனுக்கு நாணமும்உள்
நோயுஞ் செயாநின்ற வன்மிடி நீக்கிநன் நோன்பளித்தாய்
பேயுஞ் செயாத கொடுந்தவத் தால்பெற்ற பிள்ளைக்குநல்
தாயும் செயாள்இந்த நன்றிகண் டாய்செஞ் சடையவனே. 47

2218 உருவத்தி லேசிறி யேனாகி யூகத்தி லொன்றுமின்றித்
தெருவத்தி லேசிறு கால்வீசி யாடிடச் சென்றஅந்தப்
பருவத்தி லேநல் அறிவளித் தேஉனைப் பாடச்செய்தாய்
அருவத்தி லேஉரு வானோய்நின் தண்ணளி யார்க்குளதே. 48

2219 மானெழுந் தாடுங் கரத்தோய்நின் சாந்த மனத்தில்சினந்
தானெழுந் தாலும் எழுகளன் றேஎன் தளர்வைஎல்லாம்
ஊனெழுந் தார்க்கநின் பால்உரைப் பேன்அன்றி ஊர்க்குரைக்க
நானெழுந் தாலும்என் நாளழு மோமொழி நல்கிடவே. 49

2220 வனமெழுந் தாடுஞ் சடையோய்நின் சித்த மகிழ்தலன்றிச்
சினமெழுந் தாலும் எழுகளன் றேஎன் சிறுமையைநின்
முனமெழுந் தாற்றுவ தல்லால் பிறர்க்கு மொழிந்திடஎன்
மனமெழுந் தாலும்என் வாய்எழு மோஉள்ள வாரிதுவே. 50

2221 சிற்பர மேளஞ் சிவமே திருவருள் சீர்மிகுந்த
கற்பக மேஉனைச் சார்ந்தோர்க் களிக்குநின் கைவழக்கம்
அற்பமன் றேபல அண்டங் களின்அடங் காததென்றே
நற்பர ஞானிகள் வாசகத் தால்கண்டு நாடினனே. 51

2222 வருஞ்செல்லுள்¹⁴⁸ நீர்மறுத் தாலும் கருணை மறாதளங்கள்
பெருஞ்செல்வ மேளஞ் சிவமே நினைத்தொழிப் பெற்றும்கூங்கே
தருஞ்செல் அரிக்கு மரம்போல் சிறுமைத் தளர்நடையால்
அருஞ்செல்லல் மூழ்கிநிற் கின்றேன் இதுநின் அருட்கழகே. 52

148. செல் - மேகம். தொ. வே.

2223 கருமுக நீக்கிய பாணனுக் கேகன கங்கொடுக்கத்
திருமுகம் சேரற் களித்தோய்என் றுன்னைத் தெரிந்தடுத்தென்
ஒருமுகம் பார்த்தருள் என்கின்ற ஏழைக் குதவிலையேல்
உருமுக¹⁴⁹ வார்க்கும் விடையோய் எவர்மற் றுதவுவரே. 53

149. உரும் - இடி. தொ. வே.

- 2224 மருப்பா வனத்துற்ற மாணிக்கு மன்னன் மனமறிந்தோர்
திருப்பா சுரஞ்செய்து பொற்கிழி ஈந்தநின் சீர்நினைந்தே
 விருப்பா நினையடுத் தேன்னகக் கீந்திட வேஇன்றென்னை
 கருப்பாநின் சித்தம் திருப்பாய்என் மீது கறைக்கண்டனே. 54
- 2225 பீழையை மேவும்இவ் வாழ்க்கையி லேமனம் பேதுற்றஇவ்
 ஏழையை நீவிட லாமோ அடிமைக் கிரங்குகண்டாய்
 மாழையை¹⁵⁰ போன்முன்னர்த் தாங்கொண்டு வைத்து வளர்த்தஇள
 வாழையைத் தாம்பின்னர் நீர்விட லின்றி மறுப்பதுண்டே. 55
150. மாழை - பொன். தொ. வே.
- 2226 கருத்தறி யாச்சிறி யேன்படுந் துன்பக் கலக்கமெல்லாம்
 உருத்தறி யாமை பொறுத்தருள் ஈபவர் உன்னையன்றித்
 திருத்தறி யார்பிறர் அன்றேமென் கன்றின் சிறுமைஒன்றும்
 எருத்தறி யாதுநற் சேதா அறியும் இரங்குகவே. 56
- 2227 வான்வேண்டிக் கொண்ட மருந்தோமுக் கண்கொண்ட வள்ளலுன்னை
 நான்வேண்டிக் கொண்டது நின்னடி யார்க்கு நகைதருமீ
 தேன்வேண்டிக் கொண்டனை என்பார் இதற்கின்னும் ஏனிரங்காய்
 தான்வேண்டிக் கொண்ட அடிமைக்குக் கூழிடத் தாழ்ப்பதுண்டே. 57
- 2228 பையுரைத் தாடும் பணிப்புயத் தோய்தமைப் பாடுகின்றோர்
 உய்யுரைத் தாவுள்ள தில்லதென் றில்லதை உள்ளதென்றே
 பொய்யுரைத் தாலும் தருவார் பிறர்அது போலன்றிநான்
 மெய்யுரைத் தாலும் இரங்காமை நின்னருள் மெய்க்கழகே. 58
- 2229 மடல்வற்றி னாலும் மணம்வற்று றாத மலரெனஎன்
 உடல்வற்றி னாலும்என் உள்வற்று மோதுயர் உள்ளவெல்லாம்
 அடல்வற்று றாதநின் தாட்கன்றி ஈங்கய லார்க்குரையேன்
 கடல்வற்றி னாலும் கருணைவற் றாதமுக் கண்ணவனே. 59

- 2230 எள்ளிருக் கின்றதற் கேனுஞ் சிறிதிட மின்றிஎன்பான்
முள்ளிருக் கின்றது போலுற்ற துன்ப முயக்கமெல்லாம்
வெள்ளிருக் கின்றவர் தாமுங்கண் டார்எனில் மேவிஎன்றன்
உள்ளிருக் கின்றநின் தாட்கோதல் என்எம் உடையவனே. 60
- 2231 பொன்கின்று¹⁵¹ பூத்த சடையாய்இவ் வேழைக்குன் பொன்னருளாம்
நன்கின்று நீதரல் வேண்டும்அந் தோதுயர் நண்ணிஎன்னைத்
தின்கின்ற தேகொடும் பாம்பையும் பாலுணச் செய்துகொலார்
என்கின்ற ஞாலம் இழுக்குரை யாதெற் கிரங்கிடினே. 61
151. பொன்கின்று பூத்த சடை - கொன்றை பூத்த சடை. தொ. வே.
- 2232 வாய்முடிக் கொல்பவர் போலேஎன் உள்ளத்தை வந்துயராம்
பேய்முடிக் கொண்டதென் செய்கேன் முகத்தில் பிறங்குகையைச்
சேய்முடிக் கொண்டுநற் பாற்கழக் கண்டுந் திகழ்முலையைத்
தாய்முடிக் கொள்ளுவ துண்டோ அருளுக சங்கரனே. 62
- 2233 கோள்வேண்டும் ஏழை மனத்தினை வேறுற்றுக் கொட்டக்கொள்ளித்
தேள்வேண்டு மோசுடத் தீவேண்டு மோவதை செய்திடஓர்
வாள்வேண்டு மோகொடுந் துன்பே அதில்எண் மடங்குகண்டாய்
ஆள்வேண்டு மேல்என்னை ஆள்வேண்டும் என்னுள் அஞர்ஒழித்தே. 63
- 2234 விடையிலை யோஅதன் மேலேறி என்முன் விரைந்துவரப்
படையிலை யோதுயர் எல்லாம் துணிக்கப் பதங்கொளருட்
கொடையிலை யோஎன் குறைதீர் நல்கக் குலவும்என்தாய்
புடையிலை யோஎன் தனக்காகப் பேசஎம் புண்ணியனே. 64
- 2235 நறையுள தேமலர்க் கொன்றைகொண் டாடிய நற்சடைமேல்
பிறையுள தேகங்கைப் பெண்ணுள தேபிறங் குங்கமுத்தில்
கறையுள தேஅருள் எங்குள தேஇக் கடையவனேன்
குறையுள தேஎன் றரற்றவும் சற்றுங் குறித்திலதே. 65

- 2236 சினத்தாலும் காமத்தி னாலும்என் தன்னைத் திகைப்பிக்கும்இம்
மனத்தால் உறுந்துயர் போதாமை என்று மதித்துச்சுற்றும்
இனத்தாலும் வாழ்க்கை இடும்பையி னாலும் இளைக்கவைத்தாய்
அனத்தான் புகழும் பதத்தோய் இதுநின் அருட்கழகே. 66
- 2237 புல்லள வாயினும் ஈயார்தம் வாயில் புகுந்துபுகழ்ச்
சொல்லள வாநின் றிரப்போர் இரக்கநற் சொன்னங்களைக்
கல்லள¹⁵² வாத்தரு கின்றோர்தம் பாலுங் கருதிச்சென்றோர்
நெல்லள வாயினும் கேளேன்றின் பாலன்றி நின்மலனே. 67
152. கல் - மலை. தொ. வே.
- 2238 பிறைசூழ்ந்த வேணி முடிக்கனி யேளம் பெருஞ்செல்வமே
கறைசூழ்ந்த கண்டத்தெம் கற்பக மேநுதற் கட்கரும்பே
மறைசூழ்ந்த மன்றொளிர் மாமணி யேளன் மனமுமுதும்
குறைசூழ்ந்து கொண்டதென் செய்கேன் அகற்றக் குறித்தருளே. 68
- 2239 கண்கட்டி ஆடும் பருவத்தி லேமுலை கண்டஒரு
பெண்கட்டி யாள நினைக்கின்ற ஓர்சிறு பிள்ளையைப்போல்
எண்கட்டி யானுன் அருள்விழைந் தேன்சிவ னேஎன்றெஞ்சம்
புண்கட்டி யாய்அலைக் கின்றது மண்கட்டிப் போலுதிர்ந்தே. 69
- 2240 மெய்விட்ட வஞ்சக நெஞ்சால் படுந்துயர் வெந்நெருப்பில்
நெய்விட்ட வாறிந்த வாழ்க்கையின் வாதனை நேரிட்டதால்
பொய்விட்ட நெஞ்சறும் பொற்பதத் தைய இப் பொய்யனைநீ
கைவிட் டிடநினை யேல்அருள் வாய்கரு ணைக்கடலே. 70
- 2241 அருட்கட லேஅக் கடலமு தேஅவ் வமுதத்துற்ற
தெருட்சவை யேஅச் சவைப்பய னேமறைச் சென்னிநின்ற
பொருட்பத மேஅப் பதத்தர சேநின் புகழ்நினையா
இருட்குண மாயை மனத்தே னையும்உவந் தேன்றுகொள்ளே. 71

- 2242 அண்டங்கண் டானும் அளந்தானும் காண்டற் கரியவநின்
கண்டங்கண் டார்க்குஞ் சடைமேல் குறைந்த கலைமதியின்
துண்டங்கண் டார்க்கும் பயமுள தோளனச் சூழ்ந்தடைந்தேன்
தொண்டன்கண் டாள்பல தெண்டன்கண் டாய்நின் துணையடக்கே. 72
- 2243 தேட்டக்கண் டேர்மொழிப் பாகா உலகில் சிலர்குரங்கை
ஆட்டக்கண் டேன்அன்றி அக்குரங் கால்அவர் ஆடச்சற்றும்
கேட்டுக்கண் டேனிலை நானேழை நெஞ்சக் கிழக்குரங்கால்
வேட்டுக்கொண் டாடுகின் றேன்இது சான்ற வியப்புடைத்தே. 73
- 2244 போகங்கொண் டார்த்த அருளார் அமுதப் புணர்முலையைப்
பாகங்கொண் டார்த்த பரம்பொரு ளேநின் பதநினையா
வேகங்கொண் டார்த்த மனத்தால்இவ் வேழை மெலிந்துமிகச்
சோகங்கொண் டார்த்துநிற் கின்றேன் அருளத் தொடங்குகவே. 74
- 2245 இன்றல வேநெடு நாளாக ஏழைக் கெதிர்த்ததுன்பம்
ஒன்றல வேபல எண்ணில வேஉற் றுரைத்ததயல்
மன்றல வேபிறர் நன்றல வேயென வந்தகயக்
கன்றல வேபசங் கன்றடி யேன்றனைக் காத்தருளே. 75
- 2246 படிபட்ட மாயையின் பாற்பட்ட சாலப் பரப்பிற்பட்டே
மிடிபட்ட வாழ்க்கையின் மேற்பட்ட துன்ப விசாரத்தினால்
அடிபட்ட நானுனக் காட்பட்டும் இன்னும் அலைதல்நன்றோ
பிடிபட்ட நேரிடைப் பெண்பட்ட பாகப் பெருந்தகையே. 76
- 2247 உடையாய்என் விண்ணப்பம் ஒன்றுண்டு கேட்டருள் உன்னடிச்சீர்
தடையாதும் இன்றிப் புகல்வதல் லால்இச் சகத்திடைநான்
நடையால் சிறுமைகொண் டந்தோ பிறரை நவின்றவர்பால்
அடையா மையுநெஞ் சடையாமை யுந்தந் தருளுகவே. 77

- 2248 தஞ்சமென் றேநின்ற நாயேன் குறையைத் தவிர்உனக்கோர்
பஞ்சமின் றேஉல கெல்லாநின் சீருட் பாங்குகண்டாய்
எஞ்சநின் றேற்குனை யல்லால் துணைபிறி தில்லைஇது
வஞ்சமன் றேநின் பதங்காண்க முக்கண் மணிச்சுடரே. 78
- 2249 பொறுத்தாலும் நான்செயும் குற்றங்கள் யாவும் பொறாதெனைநீ
ஒறுத்தாலும் நன்றினிக் கைவிட்டி டேல்என் னுடையவன்நீ
வெறுத்தாலும் வேறிலை வேற்றோர் இடத்தை விரும்பினினை
அறுத்தாலுஞ் சென்றிட மாட்டேன் எனக்குன் அருளிடமே. 79
- 2250 சேல்வரும் ஏர்விழி மங்கைபங் காஎன் சிறுமைகண்டால்
மேல்வரு நீவரத் தாழ்த்தாலும் உன்றன் வியன்புருட்பொற்
கால்வரு மேஇளங் கன்றழத் தாய்ப்பசுக் காணின்மடிப்
பால்வரு மேமுலைப் பால்வரு மேபெற்ற பாவைக்குமே. 80
- 2251 வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டநின்
பொன்பட்ட மேனியில் புண்பட்ட போதில் புவிநடையாம்
துன்பட்ட வீரர்அந் தோவாத லூரர்தம் தூயநெஞ்சம்
என்பட்ட தோஇன்று கேட்டஎன் நெஞ்சம் இடிபட்டதே. 81
- 2252 நீர்சிந்தும் கண்ணும் நிலைசிந்தும் நெஞ்சமும் நீண்டையில்
சீர்சிந்து வாழ்க்கையும் தேன்சிந்தி வாடிய செம்மலர்போல்
கூர்சிந்து புந்தியும் கொண்டுநின் றேன்உட் குறைசிந்தும்வா
றோர்சிந்து போலருள் நேர்சிந்தன் ஏத்தும் உடையவனே. 82
- 2253 கொடிகொண்ட ஏற்றின் நடையும் சடையும் குளிர்முகமும்
துடிகொண்ட கையும் பொடிகொண்ட மேனியும் தோலுடையும்
பிடிகொண்ட பாகமும் பேரருள் நோக்கமும் பெய்கழலும்
குடிகொண்ட நன்மனம் என்மனம் போற்குறை கொள்வதின்றே. 83

- 2254 விதிக்கும் பதிக்கும் பதிநதி ஆர்மதி வேணிப்பதி
திதிக்கும் பதிக்கும் பதிமேற் கதிக்குந் திகழ்பதிவான்
துதிக்கும் பதிக்கும் பதிஓங்கு மாபதி சொற்கடந்த
பதிக்கும் பதிசிற் பதியெம் பதிநம் பசுபதியே. 84
- 2255 எனையடைந் தாழ்த்திய துன்பச் சமையை இறக்கெனவே
நினையடைந் தேன்அடி நாயேற் கருள நினைதிகண்டாய்
வினையடைந் தேமன வீறுடைந் தேநின்று வேற்றவர்தம்
மனையடைந் தேமனம் வாடல்உன் தொண்டர் மரபல்லவே. 85
- 2256 வனம்போய் வருவது போலேவன் செல்வர் மனையிடத்தே
தினம்போய் வருமிச் சிறியேன் சிறுமைச் செயலதுபோய்ச்
சினம்போய்க் கொடும்பகைக் காமமும் போய்நின் திறநிகழ்த்தா
இனம்போய்க் கொடிய மனம்போய் இருப்பதென் றென்னரசே. 86
- 2257 பெற்றா எனையநின் குற்றேவல் செய்து பிழைக்கறியாச்
சிற்றாள் பலரினும் சிற்றா ளெனுமென் சிறுமைதவிர்த்
துற்றாள் கிலைஎனின் மற்றார் துணைஎனக் குன்கமலப்
பொற்றாள் அருட்புகழ்க் கற்றாய்ந்து பாடப் புரிந்தருளே. 87
- 2258 அந்நாணை யாதுநஞ் சேற்றயன் மால்மனை யாதியர்தம்
பொன்னாணைக் காத்த அருட்கட லேபிறர் புன்மனைபோய்
இந்நாணை யாவகை என்னாணைக் காத்தருள் ஏழைக்குநின்
தன்னாணை ஐயநின் தாளாணை வேறு சரணில்லையே. 88
- 2259 பவசாத னம்பெறும் பாதகர் மேவும்கூப் பாரிடைநல்
சிவசாத னத்தரை ஏன்படைத் தாய்அத் திருவிலிகள்
அவசாத னங்களைக் கண்டிவ ருள்ளம் அழுங்கஎன்றோ
கவசா தனமெனக் கைம்மா னுரியைக் களித்தவனே. 89

- 2260 நான்செய்த புண்ணிய மியாதோ சிவாய நமஎனவே
ஊன்செய்த நாவைக்கொண் டோதப்பெற் றேன்எனை ஒப்பவரார்
வான்செய்த நான்முகத் தோனும் திருநெடு மாலுமற்றைத்
தேன்செய்த கற்பகத் தேவனும் தேவருஞ் செய்யரிதே. 90
- 2261 உற்றா யினுமறைக் கோர்வரி யோய்எனை உற்றுப்பெற்ற
நற்றா யினும்இனி யானேநின் நல்லருள் நல்கில்என்னை
விற்கா யினுங்கொள வேண்டுகின் றேன்என் விருப்பறிந்தும்
சற்றா யினும்இரங் காதோநின் சித்தம் தயாநிதியே. 91
- 2262 வான்மா றினுமொழி மாறாத மாறன் மனங்களிக்கக்
கான்மாறி யாடிய கற்பக மேநின் கருணையென்மேல்
தான்மா றினும்விட்டு நான்மாறி டேன்பெற்ற தாய்க்குமுலைப்
பான்மாறி னும்பிள்ளை பான்மாறு மோஅதில் பல்லிடுமே. 92
- 2263 அன்பரி தாமனத் தேழையன் யான்துய ரால்மெலிந்தே
இன்பரி தாமிச் சிறுநடை வாழ்க்கையில் ஏங்குகின்றேன்
என்பரி தாப நிலைநீ அறிந்தும் இரங்கிலையேல்
வன்பரி தாந்தண் அருட்கட லேஎன்ன வாழ்வெனக்கே. 93
- 2264 மைகண்ட கண்டமும் மான்கண்ட வாமமும் வைத்தருளில்
கைகண்ட நீஎங்கும் கண்கண்ட தெய்வம் கருதிலென்றே
மெய்கண்ட நான்மற்றைப் பொய்கண்ட தெய்வங்கள் மேவுவனோ
நெய்கண்ட ஊண்விட்டு நீர்கண்ட கூழுக்கென் நேடுவதே. 94
- 2265 வேணிக்கு மேலொரு வேணி¹⁵³ வைத் தோய்முன் விரும்பிஒரு
மாணிக்கு வேதம் வகுத்தே கிழிஒன்று வாங்கித்தந்த
காணிக்குத் தானரைக் காணிமட் டாயினும் காட்டுகண்டாய்
பாணிக்குமோ¹⁵⁴ தரும் பாணி¹⁵⁵ வந் தேற்றவர் பான்மைகண்டே. 95

153. வேணி - நதி. தொ. வே.

154. பாணிக்குமோ - தாமதிக்குமோ. ச. மு. க.

155. பாணி - கை, நீர். ச. மு. க.

- 2266 மறைக்கொளித் தாய்நெடு மாற்கொளித் தாய்திசை மாமுகங்கொள்
இறைக்கொளித் தாய்இங் கதிலோர் பழியிலை என்றன்மனக்
குறைக்கொளித் தாலும் குறைதீர்த் தருளெனக் கூவிடும்என்
முறைக்கொளித் தாலும் அரசேநின் பால்பழி மூடிடுமே. 96
- 2267 முன்மழை வேண்டும் பருவப் பயிர்வெயில் மூடிக்கெட்ட
பின்மழை பேய்ந்தென்ன பேறுகண் டாய்அந்தப் பெற்றியைப்போல்
நின்மழை போற்கொடை இன்றன்றி மூப்பு நெருங்கியக்கால்
பொன்மழை பேய்ந்தென்ன கன்மழை பேய்ந்தென்ன பூரணனே. 97
- 2268 நீளா தரவுகொண் டென்குறை யாவும் நிகழ்த்தவும்நீ
கேளா தவன்என வாளா இருக்கின்ற கேண்மைஎன்னோ
சூளாத முக்கண் மணியே விடேல்உனைச் சூழ்ந்தஎன்னை
ஆளாகக் கொள்ளினும் மீளா நரகத் தழுத்தினுமே. 98
- 2269 வளங்கன்று மாவனத் தீன்றதன் தாயின்றி வாடுகின்ற
இளங்கன்று போல்சிறு வாழ்க்கையில் நின்அருள் இன்றிஅந்தோ
உளங்கன்று நான்செய்வ தென்னே கருணை உதவுகண்டாய்
களங்கன்று பேரருட் காரென்று கூறும் களத்தவனே. 99
- 2270 காற்றுக்கு மேல்விட்ட பஞ்சாகி உள்ளம் கறங்கச்சென்றே
சோற்றுக்கு மேற்கதி இன்றென வேற்றகந் தோறும்உண்போர்
தூற்றுக்கு மேல்பெருந் தூறிலை ஆங்கென் துயரமெனும்
சேற்றுக்கு மேல்பெருஞ் சேறிலை காண்அருட் செவ்வண்ணனே. 100
- 2271 அந்தோ துயரில் சுழன்றாடும் ஏழை அவலநெஞ்சம்
சிந்தோத நீரில் சுழியோ இளையவர் செங்கைதொட்ட
பந்தோ சிறுவர்தம் பம்பர மோகொட்டும் பஞ்சுகொலோ
வந்தோ டுழலும் தூரும்போஎன் சொல்வதெம் மாமணியே. 101

- 2272 பொன்வச மோபெண்க ளின்வச மோகடற் பூவசமோ
மின்வச மோஎனும் மெய்வச மோஎன் விதிவசமோ
தன்வச மோமலந் தன்வச மோஎன் சவலைநெஞ்சம்
என்வச மோஇல்லை நின்வசம் நான்எனை ஏன்றுகொள்ளே. 102
- 2273 நானடங் காதொரு நாட்செயும் குற்ற நடக்கைஎல்லாம்
வானடங் காதிந்த மண்ணடங் காது மதிக்குமண்டம்
தானடங் காதெங்குந் தானடங் காதெனத் தானறிந்தும்
மானடங் காட்டு மணிஎனை ஆண்டது மாவியப்பே. 103
- 2274 பாம்பா யினும்உணப் பால்கொடுப் பார்வளர்ப் பார்மனைப்பால்
வேம்பாயி னும்வெட்டல் செய்யார் வளர்த்த வெருட்சிக்கடாத்
தாம்பா யினும்¹⁵⁶ ஒரு தாம்பாயி னுங்கொடு தாம்பின்செல்வார்
தேம்பாய் மலர்க்குழற் காம்பாக என்னையும் சேர்த்துக்கொள்ளே. 104
156. கடா, தாம், பாயினும் - பாய்ந்தாலும் ; தாம்பு - கயிறு. ச. மு. க.
- 2275 நெருப்புக்கு முட்டையும் கூழ்க்கிட உப்பையும் நேடிச்செல்வோர்
பருப்புக்கு நெய்யும்ஒண் பாலுக்கு வாழைப் பழமுங்கொள்ளத்
தெருப்புக்கு வாரொடு சேர்கிலென் னாம்இச் சிறுநடையாம்
இருப்புக்கு வேண்டிய நான்சிவ யோகர்பின் எய்திலென்னே. 105
- 2276 எம்மத மாட்டு மரியோய்என் பாவி இடும்பைநெஞ்சை
மும்மத யானையின் காலிட் டிடறினும் மொய்அனற்கண்
விம்மத மாக்கினும் வெட்டினும் நன்றுன்னை விட்ட அதன்
வெம்மத நீங்கலென் சம்மதங் காண்எவ் விதத்தினுமே. 106
- 2277 கல்லாத புந்தியும் அந்தோநின் தாளில் கணப்பொழுதும்
நில்லாத நெஞ்சமும் பொல்லாத மாயையும் நீண்மதமும்
கொல்லாமல் கொன்றெனைத் தின்னாமல் தின்கின்ற கொள்கையைஇங்
கெல்லாம் அறிந்த உனக்கெளி யேனின் றிசைப்பதென்னே. 107

- 2278 தெவ்வழி ஓடும் மனத்தேனுக் குன்றன் திருவுளந்தான்
இவ்வழி ஏகென் றிருவழிக் குள்விட்ட தெவ்வழியோ
அவ்வழி யேவழி செவ்வழி பாடநின் றாடுகின்றோய்
வெவ்வழி நீர்ப்புணைக் கென்னே செயல்குவ் வியனிலத்தே. 108
- 2279 கண்ணார் நுதற்செங் கரும்பேநின் பொன்னருட் கான்மலரை
எண்ணாத பாவிஇங் கேன்பிறந் தேன்நினை ஏத்துகின்றோர்
உண்ணாத ஊணும் உடுக்கா உடையும் உணர்ச்சிசற்றும்
நண்ணாத நெஞ்சமும் கொண்டுல கோர்முன்னர் நாணுறவே. 109
- 2280 அம்மா வயிற்றெரிக் காற்றேன் எனநின் றமுதலறச்
சும்மாஅச் சேய்முகந் தாய்பார்த் திருக்கத் துணிவள்கொலோ
இம்மா நிலத்தமு தேற்றாயி னுந்தந் திடுவள்முக்கண்
எம்மான்இங் கேழை அமுமுகம் பார்த்தும் இரங்கிலையே. 110
- 2281 ஓயாக் கருணை முகிலே நுதற்கண் ஒருவநின்பால்
தோயாக் கொடியவெந் நெஞ்சத்தை நான்சுடு சொல்லைச்சொல்லி
வாயால் சுடினுந் தெரிந்தில தேஇனி வல்வடவைத்
தீயால் சுடினுமென் அந்தோ சிறிதுந் தெரிவதன்றே. 111
- 2282 மாலறி யான்மல ரோன்அறி யான்மக வான்அறியான்
காலறி யான்மற்றை வானோர் கனவினுங் கண்டறியார்
சேலறி யாவிழி மங்கைபங் காநின் திறத்தைமறை
நாலறி யாளனில் நானறி வேன்எனல் நாணுடைத்தே. 112
- 2283 ஆறிட்ட வேணியும் ஆட்டிட்ட பாதமும் அம்மைஒரு
கூறிட்ட பாகமும் கோத்திட்ட கொன்றையும் கோலமிக்க
நீறிட்ட மேணியும் நான்காணும் நாள்என் னிலைத்தலைமேல்
ஏறிட்ட கைகள்கண் டாணவப் பேய்கள் இறங்கிடுமே. 113

- 2284 அல்லுண்ட கண்டத் தரசேநின் சீர்த்தி அமுதமுண்டோர்
கொல்லுண்ட தேவர்தங் கோளுண்ட சீரெனும் கூழுண்பரோ
சொல்லுண்ட¹⁵⁷ வாயினர் புல்லுண்ப ரோஇன் சுவைக்கண்டெனும்
கல்லுண்ட பேர்கருங் கல்லுண்ப ரோஇக் கடலிடத்தே. 114
157. சொல் - நெல், தொ. வே.
- 2285 காரே எனுமணி கண்டத்தி னான்பொற் கழலையன்றி
யாரே துணைநமக் கேழைநெஞ் சேஇங் கிருந்துகழு
நீரே எனினுந் தரற்கஞ்ச வாரொடு நீயுஞ்சென்று
சேரேல் இறுகச் சிவாய நமஎனச் சிந்தைசெய்யே. 115
- 2286 வலைப்பட்ட மானை வாட்பட்ட கண்ணியர் மையலென்னும்
புலைப்பட்ட பேய்க்கு விலைப்பட்ட நான்மதி போய்ப்புலம்ப
விலைப்பட்ட இம்மனம் அந்தோஇவ் வேழைக்கென் றெங்கிருந்து
தலைப்பட்ட தோஇதற் கென்செய்கு வேன்முக்கட் சங்கரனே. 116
- 2287 குருந்தாமென் சோக மனமான பிள்ளைக் குரங்குக்கிங்கே
வருந்தா ணவமென்னு மானிடப் பேயொன்று மாத்திரமோ
பெருந்தா மதமென் றிராக்கதப் பேயும் பிடித்ததெந்தாய்
திருந்தா அதன்குதிப் பென்ஒரு வாய்கொண்டு செப்பரிதே. 117
- 2288 பெண்மணி பாகப் பெருமணி யேஅருட் பெற்றிகொண்ட
விண்மணி யான விழிமணி யேஎன் விருப்புறுநல்
கண்மணி நேர்கட வுண்மணி யேஒரு கால்மணியைத்
திண்மணிக் கூடலில் விற்றோங்கு தெய்வ சிகாமணியே. 118
- 2289 அலையெழுத் துந்தெறும் ஐந்தெழுத் தாலுன்னைஅர்ச்சிக்கின்றோர்
கலையெழுத் தும்புகழ் காலெழுத் திற்குக் கனிவிரக்கம்
இலையெழுத் தும்பிறப் பீடெழுத் துங்கொண்ட எங்கள்புழுத்
தலையெழுத் துஞ்சரி யாமோ நுதற்கண் தனிமுதலே. 119

- 2290 ஆட்சிகண் டார்க்குற்ற துன்பத்தைத் தான்கொண் டருளளிக்கும் மாட்சிகண் டாய்எந்தை வள்ளற் குணமென்பர் மற்றதற்குக் காட்சிகண் டேனிலை ஆயினும் உன்னருட் கண்டத்திலோர் சாட்சிகண் டேன்களி கொண்டேன் கருணைத் தடங்கடலே. 120
- 2291 கண்கொண்ட நெற்றியும் கார்கொண்ட கண்டமும் கற்பளிக்கும் பெண்கொண்ட பாகமும் கண்டேன்முன் மாறன் பிரம்படியால் புண்கொண்ட மேனிப் புறங்கண்டி லேன்அப் புறத்தைக்கண்டால் ஒண்கொண்ட கல்லும் உருகும்என் றோஇங் கொளித்தனையே. 121
- 2292 வேய்க்குப் பொரும்எழில் தோளுடைத் தேவி விளங்குமெங்கள் தாய்க்குக் கனிந்தொரு கூறளித் தோய்நின் தயவுமிந்த நாய்க்குக் கிடைக்கும் எனஒரு சோதிடம் நல்கில்அவர் வாய்க்குப் பழத்தொடு சர்க்கரை வாங்கி வழங்குவனே. 122
- 2293 காண்டத்தின் மேவும் உலகீர்இத் தேகம் கரும்பணைபோல் நீண்டத்தி லென்ன நிலையல வேஇது நின்றல்பசும் பாண்டத்தில் நீர்நின்றல் அன்றோ நமைநம் பசுபதிதான் ஆண்டத்தில் என்ன குறையோநம் மேற்குறை ஆயிரமே. 123
- 2294 வேணிக்கண் நீர்வைத்த தேவே மதுரை வியன்தெருவில் மாணிக்கம் விற்றசெம் மாணிக்க மேஎனை வாழ்வித்ததோர் ஆணிப்பொன் னேதெள் ளமுதேநின் செய்ய அடிமலர்க்குக் காணிக்கை யாக்கிக்கொண் டாள்வாய் எனது கருத்தினையே. 124
- 2295 மாகலை வாணர் பிறன்பால் எமக்கும் மனைக்கும்கட்ட நீகலை தாஒரு மேகலை தாஉண நென்மலைதா போகலை யானைப் பின்தொடர் வார்அவர் போல்மனனீ ஏகலை ஈகலர் ஏகம்ப வாண ரிடஞ்செல்கவே. 125

- 2296 ஊர்தரு வார்நல்ல ஊண்தரு வார்உடை யுந்தருவார்
பார்தரு வார்உழற் கேர்தரு வார்பொன் பணந்தருவார்
சோர்தரு வார்உள் ளறிவுகெ டாமல் சுகிப்பதற்கிங்
கார்தரு வார்அம்மை யார்தரு பாகனை யன்றிநெஞ்சே. 126
- 2297 பண்செய்த சொன்மங்கை பாகாவெண் பாற்கடல் பள்ளிகொண்டோன்
திண்செய்த சக்கரங் கொள்வான் அருச்சனை செய்திட்டநாள்
விண்செய்த நின்னருட் சேவடி மேற்பட வேண்டியவன்
கண்செய்த நற்றவம் யாதோ கருத்தில் கணிப்பரிதே. 127
- 2298 மாப்பிட்டு நேர்ந்துண்டு வந்தியை வாழ்வித்த வள்ளல்உன்வெண்
காப்பிட்டு மேற்பல பாப்பிட்ட மேனியைக் கண்டுதொழக்
கூப்பிட்டு நானிற்க வந்திலை நாதனைக் கூடஇல்லாள்
பூப்பிட்ட காலத்தில் கூப்பிட்ட போதினும் போவதுண்டே. 128
- 2299 என்மேற் பிழையிலை யானென்செய் கேன்என் இடத்திருந்தென்
சொன்மேற் கொளாதெனை இன்மேல் துரும்பெனச் சுற்றுநெஞ்சத்
தின்மேற் பிழையது புன்மேற் பனியெனச் செய்தொழிக்க
நின்மேற் பரம்விடை தன்மேற்கொண் டன்பர்முன் நிற்பவனே. 129
- 2300 மைவிட்டி டாமணி கண்டாநின் தன்னை வழத்தும்என்னை
நெய்விட்டி டாஉண்டி போல்இன்பி லான்மெய்ந் நெறியறியான்
பொய்விட்டி டான்வெம் புலைவிட்டி டான்மயல் போகமெலாம்
கைவிட்டி டான்எனக் கைவிட்டி டேல்வந்து காத்தருளே. 130
- 2301 நல்லமு தம்சிவை தான்தரக் கொண்டுநின் நற்செவிக்குச்
சொல்லமு தந்தந்த எங்கள் பிரான்வளஞ் சூழ்மயிலை
இல்லமு தந்திகழ் பெண்ணாக என்பை எழுப்பியநாள்
சில்லமு தம்பெற்ற தேவரை வானஞ் சிரித்ததன்றே. 131

- 2302 **சொற்றுணைவேதியன் என்னும்பதிகச் சுருதியைநின்**
பொற்றுணை வார்கழற் கேற்றியப் பொன்னடிப் போதினையே
நற்றுணை யாக்கரை ஏறிய புண்ணிய **நாவரசைக்**
கற்றுணை யாதிந்தக் கற்றுணை யாமென் கடைநெஞ்சமே. 132
- 2303 சடையவ நீமுன் **தடுத்தாண்ட நம்பிக்குச்** சற்றெனினும்
கடையவ னேன்செயுங் கைம்மா றறிந்திலன் கால்வருந்தி
நடையுற நின்னைப் பரவைதன் பாங்கர் நடத்திஅன்பர்
இடைவரும் உன்றன் இரக்கத்தைத் தான்வெளி யிட்டதற்கே. 133
- 2304 **திருவாத லூரெம் பெருமான்** பொருட்டன்று தென்னன்முன்னே
வெருவாத வைதிகப் பாய்பரி மேற்கொண்டு மேவிநின்ற
ஒருவாத கோலத் தொருவாஅக் கோலத்தை உள்குளிர்ந்தே
கருவாத நீங்கிடக் காட்டுகண் டாய்என் கனவினிலே. 134
- 2305 சீர்தரு **நாவுக் கரையரைப்** போலிச் சிறியனும்ஓர்
கார்தரு மாயைச் சமணான் மனக்கருங் கல்லிற்கட்டிப்
பார்தரு பாவக் கடலிடை வீழ்த்திடப் பட்டுமுன்றே
ஏர்தரும் **ஐந்தெழுத்** தோதுகின் றேன்கரை ஏற்றரசே. 135
- 2306 தூக்கமும் சோம்பலும் தூக்கமும் வாழ்க்கையைத் தொட்டுவரும்
ஏக்கமும் நோயும் இடையூறும் மற்றை இடரும்விட்ட
நீக்கமும் நின்மல நெஞ்சமும் சாந்த நிறைவும் அருள்
ஆக்கமும் நிற்பதத் தன்பும் தருக அருட்சிவமே. 136
- 2307 பொய்வந்த வாயும் புலைவந்த செய்கையும் புன்மையெல்லாம்
கைவந்த நெஞ்சமும் கண்டேன் இனிநற் கனிவுடன்யான்
மெய்வந்த வாயும் விதிவந்த செய்கையும் வீறன்பினால்
தைவந்த நெஞ்சமும் காண்பதென் றோசெஞ் சடைக்கனியே. 137

- 2308 கங்கைகொண் டாய்மலர் வேணியி லேஅருட் கண்ணிமலை
மங்கைகொண் டாய்இடப் பாகத்தி லேஐய மற்றுமொரு
நங்கைகொண் டால்எங்கு கொண்டருள் வாயென்று நண்ணுமன்பர்
சங்கைகொண் டால்அதற் கென்சொல்லு வாய்முக்கட் சங்கரனே. 138
- 2309 வாட்கொண்ட கண்ணியர் மாயா விகார வலைபிழைத்துன்
தாட்கொண்ட நீழலில் சார்ந்திடு மாறென் றனக்கருள்வாய்
கீட்கொண்ட கோவணப் பேரழ காஎனைக் கேதமற
ஆட்கொண்ட நீஇன்று வாளா இருப்ப தழகல்லவே. 139
- 2310 வீட்டுத் தலைவநின் தாள்வணங் கார்தம் விரிதலைசம்
மாட்டுத் தலைபட்டி மாட்டுத் தலைபுன் வராகத்தலை
ஆட்டுத் தலைவெறி நாய்த்தலை பாம்பின் அடுந்தலைகற்
பூட்டுத் தலைவெம் புலைத்தலை நாற்றப் புழுத்தலையே. 140
- 2311 தெண்ணீர் முடியனைக் காணார்தங் கண்இருள் சேர்குருட்டுக்
கண்ணீர் சொரிந்தகண் காசக்கண் புன்முலைக் கண்நகக்கண்
புண்ணீர் ஒழுகுங் கொடுங்கண் பொறாமைக்கண் புன்கண்வன்கண்
மண்ணீர்மை யுற்றகண் மாமணி நீத்தகண் மாலைக்கண்ணே. 141
- 2312 கண்ணுத லான்புகழ் கேளார் செவிபொய்க் கதைஒலியும்
அண்ணுற மாதரு மைந்தருங் கூடி அமுமொலியும்
துண்ணெனுந் தீச்சொல் ஒலியும்அவ் வந்தகன் தூதர்கண்மொத்
துண்ணுற வாவென் றுரப்பொலி யும்புகும் ஊன்செவியே. 142
- 2313 மணிகொண்ட கண்டனை வாழ்த்தார்தம் வாய்த்தெரு மண்ணுண்டவாய்
பிணிகொண்ட வாய்விடப் பிச்சுண்ட வாய்வரும் பேச்சற்றவாய்
துணிகொண்ட வாயனற் சூடுண்ட வாய்மலஞ் சோர்ந்திழிவாய்
குணிகொண்ட உப்பிலிக் கூழுண்ட வாய்எனக் கூறுபவே. 143

- 2314 சகமிலை யேஎன் றுடையானை எண்ணலர் தங்கள்நெஞ்சம்
சகமிலை யேஉணர்ச் சோறிலை யேகட்டத் தூசிலையே
அகமிலை யேபொரு ளாவிலை யேவள்ள லாரிலையே
இகமிலை யேஒன்றும் இங்கிலை யேஎன் றிரங்குநெஞ்சே. 144
- 2315 பொங்கரும் பேர்முலை மங்கைக் கிடந்தந்த புத்தமுதே
செங்கரும் பேநறுந் தேனே மதுரச் செழுங்கனியே
திங்களுங் கங்கையுஞ் சேர்ந்தொளிர் வேணிச் சிவக்கொழுந்தே
எங்களை ஆட்கொண்டும் என்னே துயரில் இருத்துவதே. 145
- 2316 வில்லைப்பொன் னாக்கரங் கொண்டோய்வன்தொண்டர் விரும்புறச்செங்
கல்லைப்பொன் னாக்கிக் கொடுத்தோய்நின் பாதங் கருத்தில்வையார்
புல்லைப்பொன் னாக்கொளும் புல்லர்கள் பாற்சென்று பொன்னளிக்க
வல்லைப்பொன் னார்புய என்பார் இஃதென்சொல் வாணர்களே. 146
- 2317 கூத்துடை யாய்என் னுடையாய்முத் தேவரும் கூறுகின்ற
ஏத்துடை யாய்அன்பர் ஏத்துடை யாய்என்றன் எண்மைமொழிச்
சாத்துடை யாய்நின் தனக்கே பரம்எனைத் தாங்குதற்கோர்
வேத்துடை யார்மற் றிலைஅருள் ஈதென்றன் விண்ணப்பமே. 147
- 2318 வெப்பிலை யேஎனும் தண்விளக் கேழுக்கண் வித்தகநின்
ஒப்பிலை யேஎனும் சீர்புக லார்புற்கை உண்ணுதற்கோர்
உப்பிலை யேபொரு ளொன்றிலை யேஎன் றுழல்பவர்மேல்
தப்பிலை யேஅவர் புன்தலை ஏட்டில் தவமிலையே. 148
- 2319 எனைப்பெற்ற தாயினும் அன்புடை யாய்எனக் கின்பநல்கும்
உனைப்பெற்ற உள்ளத் தவர்மலர்ச் சேவடிக் கோங்கும்அன்பு
தனைப்பெற்ற நன்மனம் தாம்பெற்ற மேலவர் சார்பைப்பெற்றால்
வினைப்பெற்ற வாழ்வின் மனைப்பெற்றம் போல மெவிவதின்றே. 149

- 2320 நிறைமதி யாளர் புகழ்வோய் சடையுடை நீண்முடிமேல்
குறைமதி தானொன்று கொண்டனை யேஅக் குறிப்பெனவே
பொறைமதி யேன்றன் குறைமதி தன்னையும் பொன்னடிக்கீழ்
உறைமதி யாக்கொண் டருள்வாய் உலகம் உவப்புறவே. 150
- 2321 துடிவைத்த செங்கை அரசேநல் லூரில்நின் தூமலர்ப்பொன்
அடிவைத்த போதெங்கள் அப்பர்தம் சென்னி யதுகுளிர்ந்தெப்
படிவைத்த தோஇன்ப மியான்எணுந் தோறும்இப் பாவிக்குமால்
குடிவைத்த புந்தலை ஒன்றோ மனமும் குளிர்கின்றதே. 151
- 2322 ஒருமுடி மேல்பிறை வைத்தோய் அரிஅயன் ஒண்மறைதம்
பெருமுடி மேலுற வேண்ட வராதுனைப் பித்தனென்ற
மருமுடி யூரன் முடிமேல் மறுப்பவும் வந்ததவர்
திருமுடி மேலென்ன ஆசைகண் டாய்நின் திருவடிக்கே. 152
- 2323 வேல்கொண்ட கையுமுந் நூல்கொண்ட மார்பமும் மென்மலர்ப்பொற்
கால்கொண்ட ஒண்கழற் காட்சியும் பன்னிரு கண்ணும்விடை
மேல்கொண்ட செஞ்சுடர் மேனியும் சண்முக வீறுங்கண்டு
மால்கொண்ட நெஞ்சம் மகிழ்வதெந் நாள்என்கண் மாமணியே. 153
- 2324 விண்பூத்த கங்கையும் மின்பூத்த வேணியும் மென்முகமும்
கண்பூத்த நெற்றியும் பெண்பூத்த பாகமும் கார்மிடறும்
தண்பூத்த பாதமும் பொண்பூத்த மேனியும் சார்ந்துகண்டே
மண்பூத்த வாழ்க்கையை விண்பூத்த பூவின் மதிப்பதென்றே. 154
- 2325 தண்மதி யோஅதன் தண்ணமு தோஎனச் சார்ந்திருத்
துண்மதி யோர்க்கின் புதவுநின் பேரருள் உற்றிடவே
எண்மதி யோடிச்சை எய்தா தலையுமென் ஏழைமதி
பெண்மதி யோஅன்றிப் பேய்மதி யோஎன்ன பேசுவதே. 155

- 2326 பிட்டுக்கும் வந்துமுன் மண்சுமந் தாயென்பர் பித்தனென்ற
திட்டுக்கும் சீரருள் செய்தளித் தாயென்பர் தீவிறகுக்
கட்டுக்கும் பொன்முடி காட்டினின் றாயென்பர் கண்டிடஎன்
மட்டுக்கும் வஞ்சுகத் தெய்வமென் கோமுக்கண் மாணிக்கமே. 156
- 2327 மையிட்ட கண்ணியர் பொய்யிட்ட வாழ்வின் மதிமயங்கிக்
கையிட்ட நானும்உன் மெய்யிட்ட சீரருள் காண்குவனோ
பையிட்ட பாம்பணி யையிட்ட மேனியும் பத்தருள்ள
மொய்யிட்ட காலுஞ்செவ் வையிட்ட வேலுங்கொள் முன்னவனே. 157
- 2328 தவமே புரியும் பருவமி லேன்பொய்ச் சுகநடைக்கண்
அவமே புரியும் அறிவிலி யேனுக் கருளுமுண்டோ
உவமேய மென்னப்ப டாதெங்கு மாகி ஒளிர்ஒளியாம்
சிவமேமுக் கண்ணுடைத் தேவேநின் சித்தந் தெரிந்திலனே. 158
- 2329 மட்டுண்ட கொன்றைச் சடையர சேஅன்று வந்தியிட்ட
பிட்டுண்ட பிச்சைப் பெருந்தகை யேகொடும் பெண்மயலால்
கட்டுண்ட நான்சுகப் பட்டுண்டு வாழ்வன்கூக் கன்மனமாம்
திட்டுண்ட பேய்த்தலை வெட்டுண்ட நாளில்என் தீமையற்றே. 159
- 2330 ஆட்டுக்குக் காலெடுத் தாய்நினைப் பாடலர் ஆங்கியற்றும்
பாட்டுக்குப் பேரென்கொல் பண்ணென்கொல் நீட்டியப் பாட்டெழுதும்
ஏட்டுக்கு மையென்கொல் சேற்றில் உறங்க இறங்குங்கடா
மாட்டுக்கு வீடென்கொல் பஞ்சணை என்கொல் மதித்திடனே. 160
- 2331 ஒப்பற்ற முக்கட் சுடரேநின் சீர்த்தி உறாதவெறும்
துப்பற்ற பாட்டில் சுவையுள தோஅதைச் சூழ்ந்துகற்றுச்
செப்பற்ற வாய்க்குத் திருவுள தோசிறி தேனும்உண்டேல்
உப்பற்ற பன்கறி உண்டோர்தந் நாவுக் குவப்புளதே. 161

- 2332 சேல்வருங் கண்ணி இடத்தோய்நின் சீர்த்தியைச் சேர்த்தியந்த
நால்வரும் செய்தமிழ் கேட்டுப் புறத்தில் நடக்கச்சற்றே
கால்வரும் ஆயினும் இன்புரு வாகிக் கனிமனம்அப்
பால்வரு மோஅதன் பாற்பெண் களைவிட்டுப் பார்க்கினுமே. 162
- 2333 கார்முக மாகப்பொற் கல்வளைத் தோய்இக் கடையவனேன்
சோர்முக மாகநின் சீர்முகம் பார்த்துத் துவளுகின்றேன்
போர்முக மாகநின் றோரையும் காத்தநின் பொன்னருள்இப்
பார்முக மாகஎன் ஓர்முகம் பார்க்கப் பரிந்திலதே. 163
- 2334 வான்வளர்த் தாய்இந்த மண்வளர்த் தாய்எங்கும் மன்னுயிர்கள்
தான்வளர்த் தாய்நின் தகைஅறி யானன் றனைஅரசே
ஏன்வளர்த் தாய்கொடும் பாம்பையெல் லாந்தள் ளிலைவளர்த்தாய்
மான்வளர்த் தாய்கரத் தார்நினைப் போல வளர்ப்பவரே. 164
- 2335 அற்கண்டம் ஓங்கும் அரசேநின் றன்அடி யார்மதுரச்
சொற்கண்ட போதும்என் புற்கண்ட நெஞ்சம் துணிந்துநில்லா
திற்கண்ட மெய்த்தவர் போலோடு கின்ற தெறிந்ததுதீங்
கற்கண் டெனினும்அக் கற்கண்ட காக்கைநிற் காத்தென்பரே. 165
- 2336 சொல்லுகின் றோர்க்கழு தம்போல் சுவைதரும் தொல்புகழோய்
வெல்லுகின் றோரின்றிச் சும்மா அலையுமென் வேடநெஞ்சம்
புல்லுகின் றோர்தமைக் கண்டால்என் னாங்கொல் புகல்வெறும்வாய்
மெல்லுகின் றோர்க்கொரு நெல்லவல் வாய்க்கில் விடுவரன்றே. 166
- 2337 சீரிடு வார்பொருட் செல்வர்க்க லாமல்துத் தீனர்கட்கிங்
காரிடு வார்பிச்சை ஆயினும் பிச்சன் அசடன்என்றே
பேரிடு வார்வம்புப் பேச்சிடு வார்இந்தப் பெற்றிகண்டும்
போரிடு வார்நினைப் போற்றார்என் னேமுக்கட் புண்ணியனே. 167

- 2338 சேலுக்கு நேர்விழி மங்கைபங் காஎன் சிறுமதிதான்
மேலுக்கு நெஞ்சையுட் காப்பது போல்நின்று வெவ்விடய
மாலுக்கு வாங்கி வழங்கவுந் தான்சம் மதித்ததுகாண்
பாலுக்குங் காவல்வெம் பூனைக்குந் தோழன்என் பார்இதுவே. 168
- 2339 இணையேதும் இன்றிய தேவே கனல்இனன் இந்தெனுமுக¹⁵⁸
கணையே கொளும்செங் கரும்பே பிறவிக் கடல்கடத்தும்
புணையே திருவருட் பூரண மேமெய்ப் புலமளிக்கும்
துணையேஎன் துன்பந் துடைத்தாண்டு கொள்ளத் துணிந்தருளே. 169
158. கனல் - அக்கினி. இனன் - சூரியன். இந்து - சந்திரன். ச. மு. க.
- 2340 நிலைகாட்டி ஆண்டநின் தாட்கன்பி லாதன்பில் நீண்டவன்போல்
புலைகாட் டியமனத் தேன்கொண்ட வேடம் புனைஇடைமேல்
கலைகாட்டிக் கட்டு மயிர்த்தலை காட்டிப்புன் கந்தைசுற்றி
முலைகாட்டி ஆண்மகன் பெண்வேடம் காட்டு முறைமையன்றே. 170
- 2341 விடநாகப் பூணணி மேலோய்என் நெஞ்சம் விரிதல்விட்டென்
உடனாக மெய்அன்பு ஞற்றாக நின்னரு ஞற்றிடுதற்
கிடனாக மெய்ந்நெறிக் கீடாகச் செய்குவ திங்குனக்கே
கடனாக நிற்பது கண்டேன்பின் துன்பொன்றுங் கண்டிலனே. 171
- 2342 நயப்படும் ஓர்நின் அருளெனக் கின்றெனில் நாய்மனமென்
வயப்படு மோதுயர் மண்படு மோநல்ல வாழ்வைஎன்னால்
செயப்படு மோகுணம் சீர்ப்படு மோபவம் சேரச்சற்றும்
பயப்படு மோமலம் பாழ்படு மோஎம் பசுபதியே. 172
- 2343 சோபங்கண் டார்க்கருள் செய்வோய் மதிக்கன்றிச் சூழ்ந்திடுவெந்
தீபங்கண் டாலும் இருள்போம்இவ் வேழை தியங்கும்பரி
தாபங்கண் டாய்அருள் செய்யாதென் குற்றந் தனைக்குறித்துக்
கோபங்கண் டாலுநன் றையாஎன் துன்பக் கொதிப்பறுமே. 173

- 2344 எல்லா முடைய இறையவ னேநினை ஏத்துகின்ற
நல்லார் தமக்கொரு நாளேனும் பூசை நயந்தியற்றிச்
சொல்லால் அவர்புகழ் சொல்லாதிவ் வண்ணம் துயர்வதற்கென்
கல்லாமை ஒன்றுமற் றில்லாமை ஒன்றிரு காரணமே. 174
- 2345 பிறையாறு கொண்டசெவ் வேணிப் பிரான்பதப் பேறடைவான்
மறையாறு காட்டுநின் தண்ணரு ளேயன்றி மாயைஎன்னும்
நிறையாறு சூழுந் துரும்பாய்ச் சுழலும்என் நெஞ்சினுள்ள
குறையாறு தற்கிடம் வேறில்லை காண்குக் குவலையத்தே. 175
- 2346 மாலறி யாதவன் அன்றேஅத் தெய்வ வரதனுநின்
காலறி யாதவன் என்றால்அக் காலைஎக் காலைஎமைப்
போலறி யாதவர் காண்பார்முற் கண்டமெய்ப் புண்ணியர்தம்
பாலறி யாதவன் நானிது கேட்டுணர் பாலனன்றே. 176
- 2347 ஒன்றேஎன் ஆருயிர்க் கோருற வேஎனக் கோரமுதே
நன்றேமுக் கண்ணுடை நாயக மேமிக்க நல்லகுணக்
குன்றே நிறைஅருட் கோவே எனது குலதெய்வமே
மன்றே ஒளிர்முழு மாணிக்க மேஎனை வாழ்விக்கவே. 177
- 2348 தாழ்வேதும் இன்றிய கோவே எனக்குத் தனித்தபெரு
வாழ்வே நுதற்கண் மணியேஎன் உள்ள மணிவிளக்கே
ஏழ்வேலை என்னினும் போதா இடும்பை இடுங்குடும்பப்
பாழ்வே தனைப்பட மாட்டேன் எனக்குன் பதமருளே. 178
- 2349 வண்டுகொண் டார்நறுங் கொன்றையி னான்றன் மலரடிக்குத்
தொண்டுகொண் டார்தஞ் சுகத்துக்கும் வாழ்க்கைச் சுழலிற்றள்ளும்
பெண்டுகொண் டார்தம் துயருக்கும் ஒப்பின்று பேசில்என்றே
கண்டுகொண் டாய்இனி நெஞ்சேநின் உள்ளக் கருத்தெதுவே. 179

- 2350 மலங்கவிழ்ந் தார்மனம் வான்கவிழ்ந் தாலும்அவ் வான்புறமாம்
சலங்கவிழ்ந் தாலும் சலியாதென் புன்மனந் தான்கடலில்
கலங்கவிழ்ந் தார்மனம் போலே சலிப்பது காண்கும்ப
விலங்கவிழ்ந் தாலன்றி நில்லாதென் செய்வல் விடையவனே. 180
- 2351 மைகொடுத் தார்நெடுங் கண்மலை மானுக்கு வாய்ந்தொருபால்
மெய்கொடுத் தாய்தவர் விட்டவெம் மானுக்கு மேவுறஓர்
கைகொடுத் தாய்மயல் கண்ணியில் வீழ்ந்துட் கலங்குறும்என்
கொய்கொடுத் தாழ்மன மானுக்குக் காலைக் கொடுத்தருளே. 181
- 2352 உடம்பார் உறுமயிர்க் கால்புழை தோறனல் ஊட்டிவெய்ய
விடம்பாச் சியஇருப் பூசிகள் பாய்ச்சினும் மெத்தென்னும்இத்
தடம்பார் சிறுநடைத் துன்பஞ்செய் வேதனைத் தாங்கரிதென்
கடம்பாநற் பன்னிரு கண்ணா இனிஎனைக் காத்தருளே. 182
- 2353 மண்ணாலும் மண்ணுற்ற வாழ்க்கையி னாலும்அவ் வாழ்க்கைக்குற்ற
பெண்ணாலும் நொந்துவந் தாரை எலாம்அருட் பேறெனுமுக்
கண்ணாலும் பார்த்தைந்து கையாலும் ஈயும் கணபதிநின்
பண்ணாலும் மாமறை மேற்றாளை என்னுட் பதித்தருளே. 183
- 2354 வானாள் மாலயன் வாழ்வாள அன்றிஇம் மண்முழுதும்
தானாள் நிற்பதம் தாழ்பவர் தாழ்கஒண் சங்கையங்கை
மானாள் மெய்யிடந் தந்தோய்துன் பற்ற மனம்தொன்றே
நானாள் எண்ணிநின் தாளேத்து கின்றனன் நல்குகவே. 184
- 2355 ஈடறி யாதமுக் கண்ணாநின் அன்பர் இயல்பினைஇந்
நாடறி யாதுன் அருளன்றி ஊண்சுவை நாவையன்றி
மேடறி யாதுநற் பாட்டைக்கற் றோரன்றி மேற்சுமந்த
ஏடறி யாதவை யேனறி யாஎன் றிகழ்வரன்றே. 185

- 2356 சூடுண்ட பூளுக்குச் சோறுண்ட வாய்பின் துடிப்பதன்றி
ஊடுண்ட பாலிட்ட ஊண்கண்ட தேனும் உணத்துணியா
தீடுண்ட என்மனம் அந்தோ துயரில் இடியுண்டும்இவ்
வீடுண்ட வாழ்க்கையில் வீழுண்ட தால்எம் விடையவனே. 186
- 2357 கரங்காட்டி மையிட்ட கண்காட்டி என்பெருங் கன்மநெஞ்சக்
குரங்காட்டிச் சேய்மையில் நிற்கின்ற மாதரைக் கொண்டுக் கல்லார்
உரங்காட்டிக் கோலொன் றுடனீட்டிக் காட்டி உரப்பிஒரு
மரங்காட் டியகுரங் காட்டுகின் றோரென் மணிகண்டனே. 187
- 2358 களங்கனி போல்மணி கண்டாநின் பொற்கழல் காணற்கென்சிற
றுளங்கனி யாதுநின் சீர்கேட் கினும்அன் புறஉருகா
வளங்கனி காமஞ் சிறவாமல் சிற்றில் வகுத்துழலும்
இளங்கனி போல்நின்ற தென்செய்கு வேன்எம் இறையவனே. 188
- 2359 மாமத்தி னால்சுழல் வெண்தயிர் போன்று மடந்தையர்தம்
காமத்தி னால்சுழல் என்றன்நெஞ் சோஉன்றன் காலைஅன்பாம்
தாமத்தி னால்தளை யிட்டநெஞ் சோஇத் தகைஇரண்டின்
நாமத்தினால் பித்தன் என்போய் நினக்கெது நல்லநெஞ்சே. 189
- 2360 ஏற்றிலிட் டார்கொடி கொண்டோய் விளக்கினை ஏற்றபெருங்
காற்றிலிட் டாலும் இடலாம்நெல் மாவைக் கலித்திடுநீர்
ஆற்றிலிட் டாலும் பெறலாம்உட் காலை அடுங்குடும்பச்
சேற்றிலிட் டால்பின் பரிதாம் எவர்க்கும் திருப்புவதே. 190
- 2361 தேரோங்கு காழிக்கண் மெய்ஞ்ஞானப்பாலுண்ட செம்மணியைச்
சீரோங்கு முத்துச் சிவிகையின் மேல்வைத்த தேவஉன்றன்
பேரோங்கும் ஐந்தெழுத் தன்றோ படைப்பைப் பிரமனுக்கும்
ஏரோங்கு காப்பைத் திருநெடு மாலுக்கும் ஈந்ததுவே. 191

- 2362 வேதனை யாமது சூதனை யாஎன்று வேதனையால்
போதனை யாநின் றுனைக்கூவு மேழையைப் போதனைகேள்
வாதனை யாதிங்கு வாதனை யாவென்றுன் வாய்மலரச்
சோதனை யாயினுஞ் சோதனை யாசிற் சுகப்பொருளே. 192
- 2363 இன்பற்ற இச்சிறு வாழ்க்கையி லேவெயி லேறவெம்பும்
என்பற்ற புன்புழுப் போல்தளர் ஏழை எனினுமிவன்
அன்பற்ற பாவிஎன் றந்தோ எனைவிடில் ஐயவையத்
தென்பற்ற தாகமற் றில்லைகண் டாய்எனை ஏன்றுகொள்ளே. 193
- 2364 களங்கொண்ட ஓர்மணிக் காட்சியும் முச்சுடர்க் கண்அருளும்
வளங்கொண்ட தெய்வத் திருமுக மாட்சியும் வாய்ந்தபரி
மளங்கொண்ட கொன்றைச் சடையும்பொற் சேவடி மாண்பும்ஒன்ற
உளங்கொண்ட புண்ணியர் அன்றோஎன் தன்னை உடையவரே. 194
- 2365 காவிக்கு நேர்மணி கண்டாவண் டார்குழல் கற்பருளும்
தேவிக்கு வாமங் கொடுத்தோய்நின் மாமலரச் சேவடிப்பால்
சேவிக்கும் சேவகஞ் செய்வோரை ஆயினுஞ் சேவிக்கஇப்
பாவிக்கு வாய்க்கில்என் ஆவிக்கு நீண்ட பயனதுவே. 195
- 2366 கொங்கிட்ட கொன்றைச் சடையும்நின் னோர்பசங் கோமளப்பெண்
பங்கிட்ட வெண்திரு நீற்றொளி மேனியும் பார்த்திடில்பின்
இங்கிட்ட மாயையை எங்கிட்ட வாஎன் றிசைப்பினும்போய்ச்
சங்கிட்ட ஓசையில் பொங்கிட்ட வாய்கொடு தாண்டிடுமே. 196
- 2367 வெம்பெரு மானுக்குக் கைகொடுத் தாண்ட மிகுங்கருணை
எம்பெரு மானுக்கு விண்ணப்பம் தேவர் இளம்பிடியார்
தம்பெரு மானுக்கும் சார்மலை மானுக்கும் சாற்றுமைங்கைச்
செம்பெரு மானுக்கும் எந்தாய்க்கும் நான்பணி செய்யச்செய்யே. 197

- 2368 சாற்றவ னேகநன் னாவுள்ள தாயினும் சாற்றரிதாம்
வீற்றவ னேவெள்ளி வெற்பவ னேஅருள் மேவியவெண்
நீற்றவ னேநின் னருள்தர வேண்டும் நெடுமுடிவெள்
ஏற்றவ னேபலி ஏற்றவனே அன்பர்க் கேற்றவனே. 198
- 2369 பதியே சரணம் பரமே சரணம் பரம்பரமாம்
திதியே சரணம் சிவமே சரணம் சிவமுணர்ந்தோர்
கதியே சரணம்என் கண்ணே சரணம்முகக் கட்கருணா
நிதியே சரணம் சரணம்என் பால்மெய்ந் நிலையருளே. 199
- 2370 என்னுற வேஎன் குருவேஎன் உள்ளத் தெழும்இன்பமே
என்னுயி ரேஎன்றன் அன்பே நிலைபெற்ற என்செல்வமே
என்னறி வேஎன்றன் வாழ்வேஎன் வாழ்வுக் கிடுமுதலே
என்னர சேஎன் குலதெய்வ மேஎனை ஏன்றுகொள்ளே. 200
- 2371 கான்போல் இருண்டஇவ் வஞ்சக வாழ்க்கையில் கன்னெஞ்சமே
மான்போல் குதித்துக்கொண் டோடேல் அமுத மதிவிளங்கும்
வான்போல் குளிர்ந்த சிவானந்த வாழ்க்கையின் வாழ்வுறச்செந்
தேன்போல் இனிக்கும் சிவாய நமஎனச் சிந்தைசெய்யே. 201
- 2372 வேதனென் கோதற வேண்டுமென் கோஎன விண்ணப்பஞ்செய்
பாதனென் கோகடற் பள்ளிகொண் டான்தொழும் பண்பன்என்கோ
நாதனென் கோபர நாதனென் கோஎங்கள் நம்பிக்குநல்
தூதனென் கோஅவன் தோழனென் கோநினைத் தூய்மணியே. 202
- 2373 இயங்கா மனமும் கயங்கா நிலையும் இகபரத்தே
மயங்கா அறிவும் தியங்கா நெறியும் மகிழ்ந்தருள்வாய்
வயங்கா நிலத்தின் முயங்கா உயர்தவர் வாழ்த்துகின்ற
புயங்கா துதித்தற் குயங்கா தவருட் புகுந்தவனே. 203

- 2374 சிவசங்க ராசிவ யோகா சிவகதிச் சீரளிக்கும்
சிவசம்பு வேசிவ லோகா சிவாநந்தச் செல்வநல்கும்
சிவசுந்த ராசிவ போகா சிவாகமச் செந்நெறிசொல்
சிவபுங்க வாசிவ ஞானிகள் வாழ்த்தும் சிவகுருவே. 204
- 2375 மதிதத்து வாந்த அருட்சிவ மேசின் மயசிவமே
துதிசித் தெலாம்வல்ல மெய்ச்சிவ மேசிற் சுகசிவமே
கதிநித்த சுத்தச் சிவமே விளங்குமுகக் கட்சிவமே
பதிசச்சி தாநந்த சிற்சிவ மேளம் பரசிவமே. 205
- 2376 கடும்புல வேடர்கள் ஓரைவர் **இந்தியக்** கள்வரைவர்
கொடுங்கர ணத்துட்டர் நால்வர்கள் வன்மலக் கோளரைவர்
அடும்படை கோடிகொண் டுற்றார்மற் றேழையன் யானொருவன்
இடும்படை யாதுமி லேன்வெல்வ தெங்ஙன் இறையவனே. 206
- 2377 இடைக்கொடி வாமத் திறைவாமெய்ஞ் ஞானிகட் கின்பநல்கும்
விடைக்கொடி ஏந்தும் வலத்தாய்நின் நாமம் வியந்துரையார்
கடைக்கொடி போலக் கதறுகின் றார்பொய்க் கதையவர்தாம்
புடைக்கொடி யாலன்றிப் புல்லால் எயிலைப் புனைபவரே. 207
- 2378 உருமத்தி லேபட்ட புன்புழப் போல்இவ் உலகநடைக்
கருமத்தி லேபட்ட என்மனந் தான்நின் கழலடையும்
தருமத்தி லேபட்ட தின்றேஎன் றெண்ணுந் தனையுமந்தோ
மருமத்தி லேபட்ட வாளியைப் போன்று வருத்துவதே. 208
- 2379 என்னிறை வாஇமை யோரிறை வாமறை யின்முடிபின்
முன்னிறை வாமலை மின்னிறை வாமலர் முண்டகத்தோன்
தன்னிறை வாதிதித் தானிறை வாமெய்த் தபோதனருள்
மன்னிறை வாஇங்கு வாஎன் றெனக்குநல் வாழ்வருளே. 209

- 2380 போற்றிஎன் ஆவித் துணையேஎன் அன்பில் புகுஞ்சிவமே
போற்றிஎன் வாழ்வின் பயனேஎன் இன்பப் புதுநறவே
போற்றிஎன் கண்ணுண் மணியேஎன் உள்ளம் புனைஅணியே
போற்றிஎன் ஓர்பெருந் தேவே கருணை புரிந்தருளே. 210
- 2381 கஞ்சத்தி லேர்முக மஞ்சத்தி லேர்நடைக் கன்னியர்கண்
நஞ்சத்தி லேஅவர் வஞ்சத்தி லேபட்டு நாணுறும்புன்
நெஞ்சத்தி லேஅதன் தஞ்சத்தி லேமுகக் கணித்தஎன்போல்
பஞ்சத்தி லேபிர பஞ்சத்தி லேஉழப் பார்எவரே. 211
- 2382 நான்முகத் தோனும் திருநெடு மாலுமெய்ஞ் ஞானமென்னும்
வான்முகக் கண்கொண்டு காணாமல் தம்உரு மாறியும்நின்
தேன்முகக் கொன்றை முடியும்செந் தாமரைச் சேவடியும்
ஊன்முகக் கண்கொண்டு தேடிநின் றார்சற் றுணர்விலரே. 212
- 2383 இருவர்க் கறியப் படாதெழுந் தோங்கிநின் றேத்துகின்றோர்
கருவர்க்க நீக்கும் கருணைவெற் பேஎன் கவலையெஇங்
கொருவர்க்கு நான்சொல மாட்டேன் அவரென் னுடையவரோ
வெருவற்க என்றெனை ஆண்டருள் ஈதென்றன் விண்ணப்பமே. 213
- 2384 ஒண்ணுதல் ஏழை மடவார்தம் வாழ்க்கையின் உற்றிடினும்
பண்ணுத லேர்மறை ஆயிரஞ் சூழுநின் பாதத்தையான்
எண்ணுத லேதொழி லாகச்செய் வித்தென்னை ஏன்றுகொள்வாய்
கண்ணுத லேகரு ணைக்கட லேஎன் கருத்திதுவே. 214
- 2385 தளைக்கின்ற மாயக் குடும்பப் பெருந்துயர் தாங்கிஅந்தோ
இளைக்கின்ற ஏழைக் கிரங்குகண் டாய்சிறி தேஇறகு
முளைக்கின்ற போதறுப் பார்போல்நின் னாம மொழிந்திடுங்கால்
வளைக்கின்ற மாயைக்கிங் காற்றேன்முகக் கண்ணுடை மாமணியே. 215

- 2386 மஞ்சடை வான நிறத்தோன் அயன்முதல் வானவர்க்கா
நஞ்சடை யாள மிடுமிடற் றோய்கங்கை நண்ணுகின்ற
செஞ்சடை யாய்நின் திருப்பெய ராகச் சிறந்தளமுத்
தஞ்சடை யார்கண்கள் பஞ்சடை யாமுன் னறிவிலரே. 216
- 2387 இலங்கா புரத்தன் இராக்கதர் மன்னன் **இராவணன்**முன்
மலங்காநின் வெள்ளி மலைக்கீ ழிருந்து வருந்தநின்சீர்
கலங்காமல் பாடிடக் கேட்டே இரங்கிக் கருணைசெய்த
நலங்காணின் தன்மைஇன் றென்னள வியாண்டையின் நண்ணியதே. 217
- 2388 உடையென்றும் பூணென்றும் ஊணென்றும் நாடி உழன்றிடும்இந்
நடையென்றும் சஞ்சலஞ் சஞ்சலங் காணிதி னான்சிறியேன்
புடையென்று வெய்ய லுறும்புமுப் போன்று புழுங்குகின்றேன்
விடையென்று மாலறங் கொண்டோயென் துன்பம் விலக்குகவே. 218
- 2389 அருள்அர சேஅருட் குன்றேமன் றாடும் அருளிறையே
அருள்அமு தேஅருட் பேறே நிறைந்த அருட்கடலே
அருள்அணி யேஅருட் கண்ணேவிண் ணோங்கும் அருள்ஒளியே
அருள்அற மேஅருட் பண்பேமுக் கண்கொள் அருட்சிவமே. 219
- 2390 நிலையறி யாத குடும்பத் துயரென்னும் நீத்தத்திலே
தலையறி யாது விழுந்தேனை ஆண்டருள் தானளிப்பாய்
அலையறி யாத கடலேமுக் கண்கொண்ட ஆரமுதே
விலையறி யாத மணியே விடேலிதென் விண்ணப்பமே. 220
- 2391 மெய்யகத் தேகணப் போதும் விடாது விரும்புகின்றோர்
கையகத் தேநின் றொளிர்கனி யேநுதற் கட்கரும்பே
வையகத் தேநினை அல்லாமல் நற்றுணை மற்றிலைஇப்
பொய்யகத் தேன்செயும் தீங்கா யிரமும் பொறுத்தருளே. 221

- 2392 முலைக்கலங் கார மிடுமட வார்மயல் மூடிஅவர்
தலைக்கலங் கார மலர்கூடு வார்நின் றனைவழுத்தார்
இலைக்கலங் காரவ் வியமன்வந் தாலென் இசைப்பர்வெள்ளி
மலைக்கலங் கார மணியேமுக் கண்கொண்ட மாமருந்தே. 222
- 2393 புரிகின்ற வீட்டகம் போந்தடி பட்டுப் புறங்கடையில்
திரிகின்ற நாய்க்கும் சிரிப்பாம்என் பாவிச் சிறுபிழைப்பைச்
சொரிகின்ற புண்ணில் கனலிடல் போலெணுந் தோறுநெஞ்சம்
எரிகின்ற தென்செய்கு வேன்பிறை வார்சடை என்னமுதே. 223
- 2394 மனக்கேத மாற்று மருந்தே பொதுஒளிர் மாணிக்கமே
கனக்கே துறஎன் கருத்தறி யாமல் கழறுகின்ற
தனக்கேளர் பாற்சென் றடியேன் இதயம் தளர்வதெல்லாம்
நினக்கே தெரிந்த தெனக்கே அருள நினைந்தருளே. 224
- 2395 மோகங் கலந்த மனத்தேன் துயரங்கள் முற்றுமற்றுத்
தேகங் கலந்த பவந்தீர்க்கும் நிற்பதம் சிந்திக்கும்நாள்
போகங் கலந்த திருநாள் மலையற் புதப்பசுந்தேன்
பாகங் கலந்தசெம் பாலே நுதற்கட் பரஞ்சுடரே. 225
- 2396 கோலொன்று கண்ட இறைமகன் வாழ்வினும் கோடிபங்கு
மேலொன்று கண்டனம் நெஞ்சேஎன் சொல்லை விரும்பினியஞ்
சேலொன்று கண்ட மணியான் வரைப்பசுந் தேன்கலந்த
பாலொன்று கண்டகண் கொண்டுயர் வாழ்வு பலித்ததுவே. 226
- 2397 புலையள வோஎனும் நெஞ்சக னேன்துயர்ப் போகமெட்டு
மலையள வோஇந்த மண்ணள வோவந்த வானளவோ
அலையள வோவன்று மன்றுணின் றோங்கும் அருமருந்தே
இலையள வோஎனுந் தேவே அறிந்தும் இரங்கிலையே. 227

- 2398 கல்லென்று வல்லென்று மின்னார் புளகக் கனதனத்தைச்
சொல்லென்று சொல்லுமுன் சொல்லுமந் தோநின் துணையடிக்கண்
நில்லென்று பல்ல நிகழ்த்தினும் என்மனம் நிற்பதன்றே
அல்லென்று வெல்களங் கொண்டோய்என் செய்வ தறிந்திலனே. 228
- 2399 கள்ளா டியகொன்றைச் செஞ்சடை யோய்நற் கனகமன்றின்
உள்ளா டியமலர்ச் சேவடி யோய்இவ் வுலகியற்கண்
எள்ளா டியசெக் கிடைப்படல் போல்துன் பிடைஇளைத்துத்
தள்ளா டியநடை கொண்டேற்கு நன்னடை தந்தருளே. 229
- 2400 மருக்கா மலர்க்குழல் மின்னார் மயல்சண்ட மாருதத்தால்
இருக்கா துழலுமென் ஏழைநெஞ் சேஇவ் விடும்பையிலே
செருக்கா துருகிச் சிவாய நமனாத் தேர்ந்தன்பினால்
ஒருக்கால் உரைக்கில் பெருக்காகும் நல்லின்பம் ஓங்கிடுமே. 230
- 2401 மதிக்கண்ணி வேணிப் பெருந்தகை யேநின் மலரடிக்குத்
துதிக்கண்ணி சூட்டுமெய்த் தொண்டரில் சேர்ந்துநின் தூயஒற்றிப்
பதிக்கண்ணி நின்னைப் பணிந்தேத்தி உள்ளம் பரவசமாக்
கதிக்கண்ணி வாழும் படிஅரு ளாயென் கருத்திதுவே. 231
- 2402 இரையேற்று துன்பக் குடும்ப விகார இருட்கடலில்
புரையேற்று நெஞ்சம் புலர்ந்துநின் றேனைப் பொருட்படுத்திக்
கரையேற்ற வேண்டுமென் கண்ணே பவத்தைக் கடிமருந்தே
திரையேற்று செஞ்சடைத் தேவே அமரர் சிகாமணியே. 232

திருச்சிற்றம்பலம்

7. சிகாமணி மாலை

புள்ளிருக்குவேளூர்
கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2403 வல்வினை யேனைஇவ் வாழ்க்கைக் கடல்நின்றும் வள்ளல்உன்தன்
நல்வினை வாழ்க்கைக் கரைஏற்றி மெய்அருள் நல்குகண்டாய்
கொல்வினை யானை உரித்தோய் வயித்திய நாதகுன்றாச்
செல்வினை மேலவர் வாழ்வே அமரர் சிகாமணியே. 1
- 2404 பொய்யே புலம்பிப் புழுத்தலை நாயின் புறத்திலுற்றேன்
மெய்யே உரைக்கும்நின் அன்பர்தம் சார்பை விரும்புகிலேன்
பையேல் அரவனை யேன்பிழை நோக்கிப் பராமுகம்நீ
செய்யேல் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 2
- 2405 கல்லேன் மனக்கருங் கல்லேன் சிறிதும் கருத்தறியாப்
பொல்லேன்பொய் வாஞ்சித்த புல்லேன் இரக்கம் பொறைசிறிதும்
இல்லேன் எனினும்நின் பால்அன்றி மற்றை இடத்தில்சற்றும்
செல்லேன் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 3
- 2406 ஆர்ப்பார் கடல்நஞ் சமுதுசெய் தாய்நின் அடிக்கன்பின்றி
வேர்ப்பார் தமக்கும் விருந்தளித் தாய்வெள்ளி வெற்பெடுத்த
கார்ப்பாள னுக்கும் கருணைசெய் தாய்கடை யேன்துயரும்
தீர்ப்பாய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 4
- 2407 நானே நினக்குப் பணிசெயல் வேண்டும்நின் நாண்மலர்த்தாள்
தானே எனக்குத் துணைசெயல் வேண்டும் தயாநிதியே
கோனே கரும்பின் சுவையேசெம் பாலொடு கூட்டுநறுந்
தேனே வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 5

- 2408 மருவார் குழலியர் மையல் கடல்விழும் வஞ்சநெஞ்சால்
வெருவா உயங்கும் அடியேன் பிணியை விலக்குகண்டாய்
உருவாய் அருவும் ஒளியும் வெளியும்என் றோதநின்ற
திருவார் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 6
- 2409 தவநேய மாகும்நின் தாள்நேய மின்றித் தடமுலையார்
அவநேய மேற்கொண் டலைகின்ற பேதைக் கருள்புரிவாய்
நவநேய மாகி மனவாக் கிறந்த நடுஒளியாம்
சிவனே வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 7
- 2410 ஐவாய் அரவில் துயில்கின்ற மாலும் அயனும்தங்கள்
கைவாய் புதைத்துப் பணிகேட்க மேவுமுக் கண்அரசே
பொய்வாய் விடாஇப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்நீ
செய்வாய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 8
- 2411 புல்வாயின் முன்னர்ப் புலிப்போத் தெனஎன்முன் போந்துநின்ற
கல்வாய் மனத்தரைக் கண்டஞ்சி னேனைக் கடைக்கணிப்பாய்
அல்வாய் மணிமிடற் றாரமு தேஅருள் ஆன்றபெரும்
செல்வா வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 9
- 2412 ஆர்த்தார் கடல்நஞ் சமுதுசெய் தாய்என்னை அன்பர்கள்பால்
சேர்த்தாய்என் துன்பம் அனைத்தையும் தீர்த்துத் திருஅருட்கண்
பார்த்தாய் பரம குருவாகி என்னுள் பரிந்தமர்ந்த
தீர்த்தா வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 10
- 2413 அறத்தாயை ஓர்புடை கொண்டோர் புடைமண் அளந்தமுகில்
நிறத்தாயை வைத்துல கெல்லாம் நடத்தும் நிருத்தஅண்டப்
புறத்தாய்என் துன்பம் துடைத்தாண்டு மெய்அருட் போதந்தந்த
திறத்தாய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 11

- 2414 அலைஓய் கடலில் சிவயோகம் மேவிய அந்தணர்தம்
நிலைஓர் சிறிதும் அறியேன் எனக்குன் நிமலஅருள்
மலைஓங்கு வாழ்க்கையும் வாய்க்குங் கொலோபொன் மலைஎன்கின்ற
சிலையோய் வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 12
- 2415 ஊன்கொண்ட தேகத்தும் உள்ளத்தும் மேவி உறும்பிணியால்
நான்கொண்ட துன்பம் தவிர்ப்பாய் வயித்திய நாதஎன்றே
வான்கொண்ட நின்அருட் சீரேத்து கின்ற வகைஅறியேன்
தேன்கொண்ட கொன்றைச் சடையாய் அமரர் சிகாமணியே. 13
- 2416 களிவே தனும்அந்தக் காலனும் என்னைக் கருதலுட்டா
ஒளிவே தரத்திரு வள்ளஞ்செய் வாய்அன்பர் உள்ளம்என்னும்
தளிவே தனத்துறும் தற்பர மேஅருள் தண்ணமுதத்
தெளிவே வயித்திய நாதா அமரர் சிகாமணியே. 14
- 2417 மால்விடை மேற்கொண்டு வந்தெளி யேனுடை வல்வினைக்கு
மேல்விடை ஈந்திட வேண்டுங்கண் டாய்ஓது வேசமயம்
நீல்விட முண்ட மிடற்றாய் வயித்திய நாதநின்பால்
சேல்விடு வாட்கண் உமையொடும் தேவர் சிகாமணியே. 15

திருச்சிற்றம்பலம்

8. வைத்தியநாதர் பதிகம்

புள்ளிருக்குவேளூர்
பன்னிருசீர்க்¹⁵⁹ கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

159. பதினான்கு சீர். ச.மு.க. பதிப்பு.

2418 ஓகைமட வார்அல்கு லேபிரம பதம்அவர்கள்
உந்தியே வைகுந்தம்மேல்
ஓங்குமுலை யேகைலை அவர்குமுத வாயின்இதழ்
ஊறலே அமுதம்அவர்தம்
பாகனைய மொழியேநல் வேதவாக் கியம்அவர்கள்
பார்வையே கருணைநோக்கம்
பாங்கின்அவ ரோடுவிளை யாடவரு சுகமதே
பரமசுக மாகும்இந்த
யூகமறி யாமலே தேகம்மிக வாடினீர்
உறுசுவைப் பழம்எறிந்தே
உற்றவெறு வாய்மெல்லும் வீணர்நீர் என்றுநல்
லோரைநிந் திப்பர்அவர்தம்
வாகைவாய் மதமற மருந்தருள்க **தவசிகா**
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
வளர்வைத் தியநாதனே.

1

2419 உண்டதே உணவுதான் கண்டதே காட்சிஇதை
உற்றறிய மாட்டார்களாய்
உயிருண்டு பாவபுண் ணியமுண்டு வினைகளுண்
டுறுபிறவி உண்டுதுன்பத்
தொண்டதே செயுநரக வாதைஉண் டின்பமுறு
சொர்க்கமுண் டிவையும்அன்றித்
தொழுகடவுள் உண்டுகதி உண்டென்று சிலர்சொலும்
துர்ப்புத்தி யால்உலகிலே
கொண்டதே சாதகம் வெறுத்துமட மாதர்தம்
கொங்கையும் வெறுத்துக்கையில்
கொண்டதீங் கனியைவிட் டந்தரத் தொருபழம்
கொள்ளுவீர் என்பர்அந்த
வண்டர்வா யறஒரு மருந்தருள்க தவசிகா
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
வளர்வைத் தியநாதனே.

2

2420 உம்பர்வான் அமுதனைய சொற்களாற் பெரியோர்
 உரைத்தவாய் மைகளைநாடி
 ஒதுகின் றார்தமைக் கண்டவ மதித்தெதிரில்
 ஒதிபோல நிற்பதுமலால்
 கம்பர்வாய் இவர்வாய்க் கதைப்பென்பர் சிறுகருங்
 காக்கைவாய்க் கத்தல்இவர்வாய்க்
 கத்தலில் சிறிதென்பர் சூடேறு நெய்ஒரு
 கலங்கொள்ள வேண்டும்என்பர்
 இம்பர்நாம் கேட்டகதை இதுவெண்பர் அன்றியும்
 இவர்க்கேது தெரியும்என்பர்
 இவைஎலாம் எவனோஓர் வம்பனாம் வீணன்முன்
 இட்டகட் டென்பர்அந்த
 வம்பர்வா யறஒரு மருந்தருள்க தவசிகா
 மணிஉலக நாதவள்ளல்
 மகிழ்வரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வைத் தியநாதனே.

3

2421 கல்லையும் உருக்கலாம் நார்உரித் திடலாம்
 கனிந்தகனி யாச்செய்யலாம்
 கடுவிடமும் உண்ணலாம் அமுதாக்க லாங்கொடுங்
 கரடிபுலி சிங்கமுதலா
 வெல்லுமிரு கங்களையும் வசமாக்க லாம்அன்றி
 வித்தையும் கற்பிக்கலாம்
 மிக்கவாழைத்தண்டை விறகாக்க லாம்மணலை
 மேவுதேர் வடமாக்கலாம்
 இல்லையொரு தெய்வம்வே றில்லைஎம் பால்இன்பம்
 ஈகின்ற பெண்கள்குறியே
 எங்களுக்கு தெய்வம்எனும் மூடரைத் தேற்றஎனில்
 எத்துணையும் அரிதரிதுகாண்
 வல்லையவர் உணர்வற மருந்தருள்க தவசிகா
 மணிஉலக நாதவள்ளல்
 மகிழ்வரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வைத் தியநாதனே.

4

2422 படிஅளவு சாம்பலைப் பூசியே சைவம்
 பழுத்தபழ மோபூசணைப்
 பழமோ எனக்கருங் கல்போலும் அசையாது
 பாழாகு கின்றார்களோர்
 பிடிஅளவு சாதமும் கொள்ளார்கள் அல்லதொரு
 பெண்ணைஎனி னுங்கொள்கிலார்
 பேய்கொண்ட தோஅன்றி நோய்கொண்ட தோபெரும்
 பித்தேற்ற தோஅறிகிலேன்
 செடிஅளவு ஊத்தைவாய்ப் பல்லழகக் கெல்லாம்
 தெரிந்திடக் காட்டிநகைதான்
 செய்துவளை யாப்பெரும் செம்மரத் துண்டுபோல்
 செம்மாப்பர் அவர்வாய்மதம்
 மடிஅளவு தாஒரு மருந்தருள்க தவசிகா
 மணிஉலக நாதவள்ளல்
 மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வைத் தியநாதனே.

5

2423 பெண்கொண்ட சுகமதே கண்கண்ட பலன்இது
 பிடிக்கஅறி யாதுசிலர்தாம்
 பேர்ஊர் இலாதஒரு வெறுவெளியி லேசுகம்
 பெறவே விரும்பிவீணில்
 பண்கொண்ட உடல்வெளுத் துள்ளே நரம்பெலாம்
 பசைஅற்று மேல்எழும்பப்
 பட்டினி கிடந்துசா கின்றார்கள் ஈதென்ன
 பாவம்இவர் உண்மைஅறியார்
 கண்கொண்ட குருடரே என்றுவாய்ப் பல்எலாங்
 காட்டிச் சிரித்துநீண்ட
 கழுமரக் கட்டைபோல் நிற்பார்கள் ஐயஇக்
 கயவர்வாய் மதமுழுதுமே
 மண்கொண்டு போகஓர் மருந்தருள்க தவசிகா
 மணிஉலக நாதவள்ளல்
 மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வைத் தியநாதனே.

6

2424 திருத்தம்உடை யோர்கருணை யால்இந்த உலகில்
 தியங்குவீர் அழியாச்சுகம்
 சேரலக மாம்பரம பதம்அதனை அடையும்நெறி
 சேரவா ருங்கள்என்றால்
 இருத்தினிய சுவைஉணவு வேண்டும்அணி ஆடைதரும்
 இடம்வேண்டும் இவைகள் எல்லாம்
 இல்லையா யினும்இரவு பகல்என்ப தறியாமல்
 இறுகப்பி டித்தணைக்கப்
 பெருத்தமுலை யோடும் பருவமுடன் அழகுடைய
 பெண்ணகப் படுமாகிலோ
 பேசிடர் அப்பரம பதநாட்டி னுக்குநும்
 பிறகிதோ வருவம்என்பார்
 வருத்தும்அவர் உறவற மருந்தருள்க தவசிகா
 மணிஉலக நாதவள்ளல்
 மகிழ்வரு வேளூரி அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வைத் தியநாதனே.

7

2425 பேதைஉல கீர்விரதம் ஏதுதவம் ஏதுவீண்
 பேச்சிவை எலாம்வேதனாம்
 பித்தன்வாய்ப் பித்தேறு கத்துநூல் கத்திய
 பெரும்புரட் டாகும்அல்லால்
 ஓதைஉறும் உலகா யதத்தினுள உண்மைபோல்
 ஒருசிறிதும் இல்லைஇல்லை
 உள்ளதறி யாதிலவு காத்தகிளி போல்உடல்
 உலர்ந்தீர்கள் இனியாகினும்
 மேதைஉண வாதிவேண் டுவளலாம் உண்டுநீர்
 விரைமலர்த் தொடைஆதியா
 வேண்டு வளாங்கொண்டு மேடைமேல் பெண்களொடு
 விளையாடு வீர்கள்என்பார்
 வாதைஅவர் சார்பற மருந்தருள்க தவசிகா
 மணிஉலக நாதவள்ளல்
 மகிழ்வரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வைத் தியநாதனே.

8

2426 ஈனம் பழுத்தமன வாதைஅற நின்னருளை
எண்ணிநல் லோர்கள்ஒருபால்
இறைவநின் தோத்திரம் இயம்பிஇரு கண்ர்
இறைப்பஅது கண்டுநின்று
ஞானம் பழுத்துவிழி யால்ஒழுகு கின்றநீர்
நம்உலகில் ஒருவர்அலவே
ஞானிஇவர் யோனிவழி தோன்றியவ ரோஎன
நகைப்பர்சும் மாஅழுகிலோ
ஊனம் குழுத்தகண் ணாம்என்பர் உலகத்தில்
உயர்பெண்டு சாக்கொடுத்த
ஒருவன்முகம் என்னஇவர் முகம்வாடு கின்றதென
உளறுவார் வாய்அடங்க
மானம் பழுத்திடு மருந்தருள்க தவசிகா
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
வளர்வைத் தியநாதனே.

9

2427 கற்பவை எலாங்கற் றுணர்ந்தபெரி யோர்தமைக்
காண்பதே அருமைஅருமை
கற்பதரு மிடியன்இவன் இடைஅடைந் தால்எனக்
கருணையால் அவர்வலியவந்
திற்புறன் இருப்பஅது கண்டும்அந் தோகடி
தெழுந்துபோய்த் தொழுதுதங்கட்
கியல்உறுதி வேண்டாது கண்கெட்ட குருடர்போல்
ஏமாந்தி ருப்பர்இவர்தாம்
பொற்பினறு சுவைஅறியும் அறிவுடையர் அன்றுமேற்
புல்லாதி உணும்உயிர்களும்
போன்றிடார் இவர்களைக் கூரைபோய்ப் பாழாம்
புறச்சுவர் எனப்புகலலாம்
வற்புறும் படிதரும வழிஓங்கு தவசிகா
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
வளர்வைத் தியநாதனே.

10

2428 மெய்யோர் தினைத்தனையும் அறிகிலார் பொய்க்கதை
விளம்பளனில் இவ்வுலகிலோ
மேலுலகில் ஏறுகினும் அஞ்சாது மொழிவர்தெரு
மேவுமண் ணெனினும் உதவக்
கையோ மனத்தையும் விடுக்கஇசை யார்கள்கொலை
களவுகட் காமம்முதலாக்
கண்டதீ மைகள்அன்றி நன்மைஎன் பதனைஒரு
கனவிலும் கண்டறிகிலார்
ஐயோ முனிவர்தமை விதிப்படி படைத்தவிதி
அங்கைதாங் கங்கைஎன்னும்
ஆற்றில் குளிக்கினும் தீமுழ்கி எழினும்அவ்
வசுத்தநீங் காதுகண்டாய்
மையோர் அணுத்துணையும் மேவுறாத் தவசிகா
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
வளர்வைத் தியநாதனே.

11

2429 இளவேனில் மாலையாய்க் குளிர்சோலை யாய்மலர்
இலஞ்சிபூம் பொய்கைஅருகாய்
ஏற்றசந் திரகாந்த மேடையாய் அதன்மேல்
இலங்குமர மியஅணையுமாய்த்
தளவேயும் மல்லிகைப் பந்தராய்ப் பால்போல்
தழைத்திடு நிலாக்காலமாய்த்
தனிஇளந் தென்றலாய் நிறைநரம் புளவீணை
தன்னிசைப் பாடல்இடமாய்
களவேக லந்தகற் புடையமட வரல்புடை
கலந்தநய வார்த்தைஉடனாய்க்
களிகொள இருந்தவர்கள் கண்டசுக நின்னடிக்
கழல்நிழற் சுகநிகருமே
வளவேலை சூமுலகு புகழ்கின்ற தவசிகா
மணிஉலக நாதவள்ளல்
மகிழவரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
வளர்வைத் தியநாதனே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

9. நல்ல மருந்து

புள்ளிருக்குவேளூர்
சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்
பல்லவி

2430	நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுகம் நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து.		1
கண்ணிகள்			
2431	அருள்வடி வான மருந்து - நம்முள் அற்புத மாக அமர்ந்த மருந்து இருளற வோங்கும் மருந்து - அன்பர்க் கின்புரு வாக இருந்த மருந்து.	நல்ல	1
2432	சஞ்சலந் தீர்க்கும் மருந்து - எங்குந் தானோதா னாகித் தழைக்கும் மருந்து அஞ்சலென் றாளும் மருந்து - சச்சி தானந்த மாக அமர்ந்த மருந்து.	நல்ல	2
2433	வித்தக மான மருந்து - சதுர் வேத முடிவில் விளங்கு மருந்து தத்துவா தீத மருந்து - என்னைத் தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து.	நல்ல	3
2434	பிறப்பை யொழிக்கு மருந்து - யார்க்கும் பேசப் படாத பெரிய மருந்து இறப்பைத் தவிர்க்கும் மருந்து - என்னுள் என்று மதுரித் தினிக்கு மருந்து.	நல்ல	4

2435	<p>நானது வாகு மருந்து - பர ஞான வெளியில் நடிக்கு மருந்து மோந வடிவா மருந்து - சீவன் முத்த ருளத்தே முடிக்கு மருந்து.</p>	நல்ல	5
2436	<p>புத்தமு தாகு மருந்து - பார்த்த போதே பிணிகளைப் போக்கு மருந்து பத்த ரருந்து மருந்து - அநு பானமுந் தானாம் பரம மருந்து.</p>	நல்ல	6
2437	<p>மாலயன் தேடு மருந்து - முன்ன மார்க்கண்ட ரைக்காக்க வந்த மருந்து காலனைச் சாய்த்த மருந்து - தேவர் காணுங் கனவினுங் காணா மருந்து.</p>	நல்ல	7
2438	<p>தற்பர யோக மருந்து - உப சாந்த ருளத்திடைச் சார்ந்த மருந்து சிற்பர யோக மருந்து - உயர் தேவரெல் லாந்தொழுந் தெய்வ மருந்து.</p>	நல்ல	8
2439	<p>அம்பலத் தாடு மருந்து - பர மாநந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து எம்பல மாகு மருந்து - வேளூர் என்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து.</p>	நல்ல	9
2440	<p>சேதப்ப டாத மருந்து - உண்டால் தேன்போ லினிக்குந் தெவிட்டா மருந்து பேதப்ப டாத மருந்து - மலைப் பெண்ணிடங் கொண்ட பெரிய மருந்து.</p>	நல்ல	10

2441	<p>ஆர்க்கு மரிதா மருந்து - தானே ஆதி யநாதியு மான மருந்து சேர்க்கும் புநித மருந்து - தன்னைத் தேடுவோர் தங்களை நாடு மருந்து.</p>	நல்ல	11
2442	<p>புண்ணியர்க் கான மருந்து - பரி பூரண மாகப் பொருந்து மருந்து எண்ணிய வின்ப மருந்து - எம தெண்ணமெல் லாமுடித் திட்ட மருந்து.</p>	நல்ல	12
2443	<p>பால்வண்ண மாகு மருந்து - அதில் பச்சை நிறமும் படர்ந்த மருந்து நூல்வண்ண நாடு மருந்து - உள்ளே நோக்குகின் றோர்களை நோக்கு மருந்து.</p>	நல்ல	13
2444	<p>பார்க்கப் பசிபோ மருந்து - தன்னைப் பாராத வர்களைச் சேரா மருந்து கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து - அநு கூல மருந்தென்று கொண்ட மருந்து.</p>	நல்ல	14
2445	<p>கோதிலா தோங்கு மருந்து - அன்பர் கொள்ளைகொண் டுண்ணக் குலாவு மருந்து மாதொரு பாக மருந்து - என்னை வாழ்வித்த என்கண் மணியா மருந்து.</p>	நல்ல	15
2446	<p>ஏக வருவா மருந்து - மிக்க ஏழைக ளுக்கும் இரங்கு மருந்து சோகந் தவிர்க்கு மருந்து - பரஞ் சோதியென் றன்பர் துதிக்கு மருந்து.</p>	நல்ல	16

2447	கோமளங் கூடு மருந்து - நலங் கொடுக்கத் துசங்கட்டிக் கொண்ட மருந்து நாமள வாத மருந்து - நம்மை நாமறி யும்படி நண்ணு மருந்து.	நல்ல	17
2448	செல்வந் தழைக்கு மருந்து - என்றுந் தீரா வினையெலாந் தீர்த்த மருந்து நல்வந் தனைகொள் மருந்து - பர நாதாந்த வீட்டினுள் நண்ணு மருந்து.	நல்ல	18
2449	வாய்பிடி யாத மருந்து - மத வாதமும் பித்தமு மாய்க்கு மருந்து நோய்பொடி யாக்கு மருந்து - அன்பர் நோக்கிய நோக்கினுள் நோக்கு மருந்து.	நல்ல	19
2450	பெண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து - பொருட் பேராசை யெல்லாம் பிளக்கு மருந்து மண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து - எல்லாம் வல்ல மருந்தென்று வாழ்த்து மருந்து.	நல்ல	20
2451	என்றுங் கெடாத மருந்து - வரும் எல்லாப் பிணிக்கு மிதுவே மருந்து துன்றுஞ் சிவோக மருந்து - நம்மைச் சூழ்ந்திரு மைக்குந் துணையா மருந்து.	நல்ல	21
2452	கண்ணொளி காட்டு மருந்து - அம்மை கண்டு கலந்து களிக்கு மருந்து விண்ணொளி யாரு மருந்து - பர வீடு தருங்கங்கை வேணி மருந்து.	நல்ல	22

2453	<p>காயாம்பூ வண்ண மருந்து - ஒரு கஞ்ச மலர்மிசைக் காணு மருந்து தாயாங் கருணை மருந்து - சிற் சதாசிவ மானமெஞ் ஞாந மருந்து.</p>	நல்ல	23
2454	<p>அளவைக் கடந்த மருந்து - யார்க்கும் அருமை யருமை யருமை மருந்து உளவிற கிடைக்கு மருந்து - ஒன்றும் ஒப்புயர் வில்லா துயர்ந்த மருந்து.</p>	நல்ல	24
2455	<p>தன்மய மாகு மருந்து - சிவ சாதனர் நெஞ்சில் தழைக்கு மருந்து சின்மய ஜோதி மருந்து - அட்ட சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்க்கு மருந்து.</p>	நல்ல	25
2456	<p>மறந்தா லொளிக்கு மருந்து - தன்னை மறவா தவருள் வழங்கு மருந்து இறந்தா லெழுப்பு மருந்து - எனக் கென்றுந் துணையா யிருக்கு மருந்து.</p>	நல்ல	26
2457	<p>கரும்பி லினிக்கு மருந்து - கடுங் கண்டகர்க் கெல்லாங் கசக்கு மருந்து இரும்பைக் குழைக்கு மருந்து - பே ரின்ப வெள்ளத்தே யிழுக்கு மருந்து.</p>	நல்ல	27
2458	<p>அணிமணி கண்ட மருந்து - அருள் ஆநந்த சுத்த வகண்ட மருந்து பிணிதவி ரின்ப மருந்து - யார்க்கும் பேசா மருந்தென்று பேசு மருந்து.</p>	நல்ல	28

2459 மூவர்க் கரிய மருந்து - செல்வ
முத்துக் குமாரசை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து - தையல்
நாயகி கண்டு தழுவு மருந்து.

29

நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

10. திருவாரூர்ப் பதிகம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2460 தண்ணார் மதிபோல் சீதளவெண் தரளக் கவிகைத் தனிநிழற்கீழ்க்
கண்ணார் செல்வச் செருக்கினர்தம் களிப்பில் சிறிய கடைநாயேன்
பெண்ணார் பாகப் பெருந்தகைதன் பெரிய கருணைக் குரியமன்றே
எண்ணா நின்று களிக்கின்றேன் ஆரூர் எந்தாய் இரங்காயே. 1
- 2461 இரங்கா திருந்தால் சிறியேனை யாரே மதிப்பார் இழிந்தமனக்
குரங்கால் அலைப்புண் டலைகின்ற கொடிய பாவி இவன்என்றே
உரங்கா தலித்தோர் சிரிப்பார்நான் உலகத் துயரம் நடிக்கின்ற
அரங்காக் கிடப்பேன் என்செய்வேன் ஆரூர் அமர்ந்த அருமணியே. 2
- 2462 மணியார் கண்டத் தெண்டோள்செவ் வண்ணப் பவள மாமலையே
அணியால் விளங்கும் திருஆரூர் ஆரா அமுதே அடிச்சிறியேன்
தணியா உலகச் சழக்கிடையே தளர்ந்து கிடந்து தவிக்கின்றேன்
திணியார் முருட்டுக் கடைமனத்தேன் செய்வ தொன்றும் தெரியேனே. 3
- 2463 தெரியத் தெரியும் தெரிவுடையார் சிவாநு பவத்தில் சிறக்கின்றார்
பிரியப் பிரியும் பெரும்பாவி அடியேன் பிழையில் பிழைக்கின்றேன்
துரியப் பொருளே அணிஆரூர்ச் சோதி மணிநீ தூயஅருள்
புரியப் பெறுவேன் எனில்அவர்போல் யானும் சுகத்திற் பொலிவேனே. 4
- 2464 பொலிவேன் கருணை புரிந்தாயேல் போதா னந்தக் கடல்ஆடி
மலிவேன் இன்ப மயமாவேன் ஆரூர் மணிநீ வழங்காயேல்
மெலிவேன் துன்பக் கடல்மூழ்கி மேவி எடுப்பார் இல்லாமல்
நலிவேன் அந்தோ அந்தோநின் நல்ல கருணைக் கழகன்றே. 5

- 2465 கருணைக் கடலே திருஆரூர்க் கடவுட் சுடரே நின்னுடைய
அருணக் கமல மலரடிக்கே அடிமை விழைந்தேன் அருளாயேல்
வருணக் கொலைமா பாதகனாம் மறையோன் தனக்கு மகிழ்ந்தன்று
தருணக் கருணை அளித்தபுகழ் என்னாம் இந்நாள் சாற்றுகவே. 6
- 2466 இந்நாள் அடியேன் பிழைத்தபிழை எண்ணி இரங்காய் எனில்அந்தோ
அந்நாள் அடிமை கொண்டனையே பிழையா தொன்றும் அறிந்திலையோ
பொன்னார் கருணைக் கடல்துன்று புதிதோ பிறர்பால் போயிற்றோ
என்நா யகனே திருஆரூர் எந்தாய் உள்ளம் இரங்கிலையே. 7
- 2467 உள்ளக் கவலை ஒருசிறிதும் ஒருநா ளேனும் ஒழிந்திடவும்
வெள்ளக் கருணை இறையேனும் மேவி யிடவும் பெற்றறியேன்
கள்ளக் குரங்காய் உழல்கின்ற மனத்தேன் எனினும் கடையேனைத்
தள்ளத் தகுமோ திருஆரூர் எந்தாய் எந்தாய் தமிழேனே. 8
- 2468 எந்தாய் ஒருநாள் அருள்வடிவின் எளியேன் கண்டு களிப்படைய
வந்தாய் அந்தோ கடைநாயேன் மறந்து விடுத்தேன் மதிக்கெட்டேன்
செந்தா மரைத்தாள் இணைஅன்றே சிக்கென் றிறுகப் பிடித்தேனேல்
இந்தார் சடையாய் திருஆரூர்இறைவா துயரற் றிருப்பேனே. 9
- 2469 இருப்பு மனத்துக் கடைநாயேன் என்செய் வேன்நின் திருவருளாம்
பொருப்பில் அமர்ந்தார் அடியர்எலாம் அந்தோ உலகப் புலைஒழுக்காம்
திருப்பில் சுழன்று நான்ஒருவன் திகைக்கின் றேன்ஓர் துணைகாணேன்
விருப்பில் கருணை புரிவாயோ ஆரூர் தண்ணார் வியன்அமுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

11. கண்ணமங்கைத் தாயார் துதி

திருக்கண்ணமங்கை
பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

2470 உலகம் புரக்கும் பெருமான் தன் உளத்தும் புயத்தும் அமர்ந்தருளி
உவகை அளிக்கும் பேரின்ப உருவே எல்லாம் உடையாளே
திலகம் செறிவாள் நுதற்கரும்பே தேனே கனிந்த செழுங்கனியே
தெவிட்டா தன்பர் உளத்துள்ளே தித்தித் தெழும்ஓர் தெள்ளமுதே
மலகஞ் சுகத்தேற் கருளளித்த வாழ்வே என்கண் மணியேஎன்
வருத்தந் தவிர்க்க வரும்குருவாம் வடிவே ஞான மணிவிளக்கே
சலகந் தரம்போற் கருணைபொழி தடங்கண் திருவே கணமங்கைத்
தாயே சரணம் சரணம் இது தருணம் கருணை தருவாயே.

1

திருச்சிற்றம்பலம்

12. கலைமகள் வாழ்த்து

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2471 தவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கும் அம்மனையைச் சாந்தம் பூத்த
குவளைமலர்க் கண்ணாளைப் பெண்ணாளும் பெண்ணமுதைக் கோதி லாத
பவளஇதழ்ப் பசங்கொடியை நான்முகனார் நாஓங்கும் பாவை தன்னைக்
கவளமத கயக்கொம்பின் முலையாளைக் கலைமாதைக் கருது வோமே. 1
- 2472 சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச் சரச்சுவதி தன்னை அன்பர்
துங்கமுறக் கலைபயிற்றி உணர்வளிக்கும் கலைஞானத் தோகை தன்னைத்
திங்கணுதல் திருவைஅருட் குருவைமலர் ஓங்கியபெண் தெய்வந் தன்னைத்
தங்கமலை முலையாளைக் கலையாளைத் தொழுதுபுகழ் சாற்று கிற்பாம். 2
- 2473 கலைபயின்ற உளத்தினிக்குங் கரும்பினைமுக் கனியைஅருட் கடலை ஓங்கும்
நிலைபயின்ற முனிவரும் தொழுதேத்த நான்முகனார் நீண்ட நாவின்
தலைபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகும் காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற நுதலாளைக் கலைவாணி அம்மையைநாம் சிந்திப் போமே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

13. பழமலைப் பதிகம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2474 திருமால் கமலத் திருக்கண்மலர் திகழு மலர்த்தாட் சிவக்கொழுந்தைக்
கருமா லகற்றுந் தனிமருந்தைக் கனக சபையிற் கலந்தஒன்றை
அருமா மணியை ஆரமுதை அன்பை அறிவை அருட்பெருக்கைக்
குருமா மலையைப் பழமலையிற் குலவி யோங்கக் கண்டேனே. 1
- 2475 வான நடுவே வயங்குகின்ற மவுன மதியை மதிஅமுதைத்
தேனை அளிந்த பழச்சுவையைத் தெய்வ மணியைச் சிவபதத்தை
ஊனம் அறியார் உளத்தொளிரும் ஒளியை ஒளிக்கும் ஒருபொருளை
ஞான மலையைப் பழமலைமேல் நண்ணி விளங்கக் கண்டேனே. 2
- 2476 தவள நிறத்துத் திருநீறு தாங்கு மணித்தோள் தாணுவைநம்
குவளை விழித்தாய் ஒருபுறத்தே குலவ விளங்கும் குருமணியைக்
கவள மதமா கரியுரிவைக் களித்த மேனிக் கற்பகத்தைப்
பவள மலையைப் பழமலையிற் பரவி ஏத்திக் கண்டேனே. 3
- 2477 இளைத்த இடத்தில் உதவிஅன்பர் இடத்தே இருந்த ஏமவைப்பை
வளைத்த மதினமூன் றெரித்தருளை வளர்த்த கருணை வாரிதியைத்
திளைத்த யோகர் உளத்தோங்கித் திகழுந் தூரியா தீதமட்டுங்
கிளைத்த மலையைப் பழமலையிற் கிளர்ந்து வயங்கக் கண்டேனே. 4
- 2478 மடந்தை மலையாண் மனமகிழ மருவும் பதியைப் பசுபதியை
அடர்ந்த வினையின் தொடக்கைஅறுத் தருளும் அரசை அலைகடன்மேல்
கிடந்த பச்சைப் பெருமலைக்குக் கேடில் அருள்தந் தகம்புறமும்
கடந்த மலையைப் பழமலைமேற் கண்கள் களிக்கக் கண்டேனே. 5

- 2479 துனியும் பிறவித் தொடுவழக்குஞ் சோர்ந்து விடவுந் தூரியவெளிக்
கினியும் பருக்குங் கிடையாத இன்பம் அடைந்தே இருந்திடவும்
பனியுந் திமய மலைப்பச்சைப் படர்ந்த பவளப் பருப்பதத்தைக்
கனியுஞ் சிலையுங் கலந்தஇடம்¹⁶⁰ எங்கே அங்கே கண்டேனே. 6
160. கனியும் சிலையும் கலந்த இடம் - பழமலை (கனி - பழம். சிலை - மலை)
- 2480 கருணைக் கடலை அக்கடலிற் கலந்த அமுதை அவ்வமுதத்
தருணச் சுவையை அச்சுவையிற் சார்ந்த பயனைத் தனிச்சுகத்தை
வருணப் பவளப் பெருமலையை மலையிற் பச்சை மருந்தொருபால்
பொருணச் சுறவே பழமலையிற் பொருந்தி யோங்கக் கண்டேனே. 7
- 2481 என்னார் உயிரிற் கலந்துகலந் தினிக்கும் கரும்பின் கட்டிதனைப்
பொன்னார் வேணிக் கொழுங்கனியைப் புனிதர்உளத்தில் புகுங் களிப்பைக்
கன்னார் உரித்துப் பணிகொண்ட கருணைப் பெருக்கைக் கலைத்தெளிவைப்
பன்னா கப்பூண் அணிமலையைப் பழைய மலையிற் கண்டேனே. 8
- 2482 நல்ல மனத்தே தித்திக்க நண்ணும் கனியை நலம்புரிந்தென்
அல்லல் அகற்றும் பெருவாழ்வை அன்பால் இயன்ற அருமருந்தைச்
சொல்ல முடியாத் தனிச்சுகத்தைத் தூரிய நடுவே தோன்றுகின்ற
வல்ல மலையைப் பழமலையில் வயங்கி யோங்கக் கண்டேனே. 9
- 2483 ஆதி நடுவு முடிவுமிலா அருளா னந்தப் பெருங்கடலை
ஓதி உணர்தற் கரியசிவ யோகத் தெழுந்த ஒருசுகத்தைப்
பாதி யாகி ஒன்றாகிப் படர்ந்த வடிவைப் பரம்பரத்தைச்
சோதி மலையைப் பழமலையிற் சூழ்ந்து வணங்கிக் கண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

14. பழமலையோ கிழமலையோ

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2484 ஆதிமலை அனாதிமலை அன்புமலை எங்கும்
ஆனமலை ஞானமலை ஆனந்த மலைவான்
ஜோதிமலை தூரியமலை தூரியமுடிக் கப்பால்
தோன்றுமலை தோன்றாத சூதான மலைவெண்
பூதிமலை சுத்த அனு பூதிமலை எல்லாம்
பூத்தமலை வல்லியெனப் புகழுமலை தனையோர்
பாதிமலை முத்தரெலாம் பற்றுமலை என்னும்
பழமலையைக் கிழமலையாய்ப் பகருவதென் னுலகே. 1

2485 சாக்கியனார் எறிந்தசிலை சகித்தமலை சித்த
சாந்தர் உளஞ் சார்ந்தோங்கித் தனித்தமலை சபையில்
தூக்கியகா லொடுவிளங்கும் தூயமலை வேதம்
சொன்னமலை சொல்லிறந்த தூரியநடு மலைவான்
ஆக்கியளித் தழிக்குமலை அழியாத மலைநல்
அன்பருக்கின் பந்தருமோர் அற்புதப்பொன் மலைநற்
பாக்கியங்க ளெல்லாமும் பழுத்தமலை என்னும்
பழமலையைக் கிழமலையாய்ப் பகருவதென் னுலகே. 2

நேரிசை வெண்பா

2486 ஆறு விளங்க அணிகிளர்தேர் ஊர்ந்தஉலாப்
பேறு விளங்கஉளம் பெற்றதுமன் - கூறுகின்ற
ஒன்றிரண்டு தாறுபுடை ஓங்கும் பழமலையார்
மின்திரண்டு நின்றசடை மேல். 3

திருச்சிற்றம்பலம்

15. பெரியநாயகியார் தோத்திரம்

திருவதிகை வீரட்டானம்
கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2487 உரிய நாயகி யோங்கதி கைப்பதித்
துரிய நாயகி தூயவீ ரட்டற்கே
பிரிய நாயகி பேரருள் நாயகி
பெரிய நாயகி பெற்றியைப் பேசுவாம்.

1

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2488 உலகந் தழைக்க உயிர்தழைக்க உணர்வு தழைக்க ஒளிதழைக்க
உருவந் தழைத்த பசங்கொடியே உள்ளத் தினிக்கும் தெள்ளமுதே
திலகந் தழைத்த நுதற்கரும்பே செல்வத் திருவே கலைக்குருவே
சிறக்கும் மலைப்பெண் மணியேமா தேவி இச்சை ஞானமொடு
வலகந் தழைக்குங் கிரியை இன்பம் வழங்கும் ஆதி பரைஎன்ன
வயங்கும் ஒருபே ரருளேஎம் மதியை விளக்கும் மணிவிளக்கே
அலகந் தழைக்குந் திருவதிகை ஐயர் விரும்பும் மெய்யுறவே
அரிய பெரிய நாயகிப்பெண் ணரசே என்னை ஆண்டருளே.

2

2489 தன்னேர் அறியாப் பரவெளியில் சத்தாம் சுத்த அநுபவத்தைச்
சார்ந்து நின்ற பெரியவர்க்கும் தாயே எமக்குத் தனித்தாயே
மின்னே மின்னேர் இடைப்பிடியே விளங்கும் இதய மலர்அனமே
வேதம் புகலும் பசங்கிளியே விமலக் குயிலே இளமயிலே
பொன்னே எல்லாம் வல்லதிரி புரையே பரையே பூரணமே
புனித மான புண்ணியமே பொற்பே கற்ப கப்புவே
அன்னே முன்னே என்னையத் தமர்ந்த அதிகை அருட்சிவையே
அரிய பெரிய நாயகிப்பெண் ணரசே என்னை ஆண்டருளே.

3

திருச்சிற்றம்பலம்

16. திருவண்ணாமலைப் பதிகம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2490 வளங்கிளர் சடையும் விளங்கிய இதழி மாலையும் மால்அயன் வழுத்தும்
குளங்கிளர் நுதலும் களங்கிளர் மணியும் குலவுதிண் புயமும்அம் புயத்தின்
தளங்கிளர் பதமும் இளங்கதிர் வடிவும் தழைக்கநீ இருத்தல்கண் டுவத்தல்
உளங்கிளர் அமுதே துளங்குநெஞ் சகனேன் உற்றரு ணையில்பெற அருளே. 1
- 2491 அன்பர்தம் மனத்தே இன்பமுற் றவைகள் அளித்தவர் களித்திடப் புரியும்
பொன்பொலி மேனிக் கருணையங் கடலே பொய்யனேன் பொய்மைகண் டின்னும்
துன்பமுற் றலையச் செய்திடேல் அருணைத் தொல்நக ரிடத்துன தெழில்கண்
டென்புளம் உருகத் துதித்திடல் வேண்டும் இவ்வரம் எனக்கிவண் அருளே. 2
- 2492 பூத்திடும் அவனும் காத்திடு பவனும் புள்விலங் குருக்கொடு நேடி
ஏத்திடும் முடியும் கூத்திடும் அடியும் இன்னமும் காண்கிலர் என்றும்
கோத்திடும் அடியர் மாலையின் அளவில் குலவினை என்றுநல் லோர்கள்
சாற்றிடும் அதுகேட் டுவந்தனன் நினது சந்நிதி உறஎனக் கருளே. 3
- 2493 அருள்பழுத் தோங்கும் ஆனந்தத் தருவே அற்புத அமலநித் தியமே
தெருள்பழுத் தோங்கும் சித்தர்தம் உரிமைச் செல்வமே அருணையந் தேவே
இருள்பழுத் தோங்கும் நெஞ்சினேன் எனினும் என்பிழை பொறுத்துநின் கோயில்
பொருள்பழுத்தோங்கும் சந்நிதி முன்னர்ப்போந்துனைப் போற்றுமாறருளே. 4
- 2494 மறையும் அம் மறையின் வாய்மையும் ஆகி மன்னிய வள்ளலே மலர்மேல்
இறையும்மா தவனும் இறையும்இன் னவன்என் றெய்திடா இறைவனே அடியேன்
பொறையும்நன் னிறையும் அறிவும்நற் செறிவும் பொருந்திடாப் பொய்யனேன் எனினும்
அறையும்நற் புகழ்சேர் அருணையை விழைந்தேன் அங்கெனை அடைகுவித் தருளே. 5

- 2495 தேடுவார் தேடும் செல்வமே சிவமே திருஅரு ணாபுரித் தேவே
ஏடுவார் இதழிக் கண்ணிளங் கோவே எந்தையே எம்பெரு மானே
பாடுவார்க் களிக்கும் பரம்பரப் பொருளே பாவியேன் பொய்யெலாம் பொறுத்து
நாடுவார் புகழும் நின்திருக் கோயில் நண்ணுமா எனக்கிவண் அருளே. 6
- 2496 உலகுயிர் தொறும்நின் றூட்டுவித் தாட்டும் ஒருவனே உத்தம நேநின்
இலகுமுக் கண்ணும் காளகண் டமும்மெய் இலங்குவெண் ற்றணி எழிலும்
திலகொள் நுதல்உண் ணாமுலை உமையாள் சேரிடப் பாலுங்கண் டடியேன்
கலகஜம் புலன்செய் துயரமும் மற்றைக் கலக்கமும் நீக்குமா அருளே. 7
- 2497 அருட்பெருங் கடலே ஆனந்த நறவே அடிநடு அந்தமுங் கடந்த
தெருட்பெரு மலையே திருஅணா மலையில் திகழ்சுயஞ் சோதியே சிவனே
மருட்பெருங் கடலின் மயங்குகின் றேன்என் மயக்கெலாம் ஒழிந்துவன் பிறவி
இருட்பெருங் கடல்விட் டேறநின் கோயிற் கெளியனேன் வரவரம் அருளே. 8
- 2498 கருணையங் கடலே கண்கள்முன் றுடைய கடவுளே கமலன்மால் அறியா
அருணைளங் கோவே பரசிவா னந்த அமுதமே அற்புத நிலையே
இருள்நிலம் புகுதா தெனைஎடுத் தாண்ட இன்பமே அன்பர்தம் அன்பே
பொருள்நலம் பெறநின் சந்நிதிக் கெளியேன் போந்துணைப் போற்றும்வா றருளே. 9
- 2499 ஏதுசெய் திடினும் பொறுத்தருள் புரியும் என்உயிர்க் கொருபெருந் துணையே
தீதுசெய் மனத்தார் தம்முடன் சேராச் செயல்எனக் களித்தஎன் தேவே
வாதுசெய் புலனால் வருந்தல்செய் கின்றேன் வருந்துறா வண்ணம்எற் கருளித்
தாதுசெய் பவன்ஏத் தருணையங் கோயில் சந்நிதிக் கியான்வர அருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அருணகிரி விளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்து

திருவண்ணாமலை
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2500 திருவிளங்கச் சிவயோக சித்தியெலாம் விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவாநுபவம் விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்கஒளி சிறந்ததிரு விளக்கே
உருவிளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க
உலகமெலாம் விளங்கஅரு ஞாதவுபெருந் தாயாம்
மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க
வயங்கருண கிரிவிளங்க வளர்ந்தசிவக் கொழுந்தே.

1

திருச்சிற்றம்பலம்

18. திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிகன் தோத்திரம்

நாற்பத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்¹⁶¹

திருச்சிற்றம்பலம்

161. முற்பதிப்புகள் அனைத்திலும் முப்பத்திரண்டடித் தனி ஆசிரிய விருத்தம் எனக்குறித்திருப்பது பிழை.

2501 **உலகியலின்** உறுமயலின் அடைவுபெறும் எனதிதயம்
ஒளிபெற விளங்குசுடரே
உதயநிறை மதிஅமுத உணவுபெற நிலவுசிவ
யோகநிலை அருளுமலையே
உனதுசெயல் எனதுசெயல் உனதுடைமை எனதுடைமை
உணர்என உணர்த்துநிறைவே
உளஎனவும் இலஎனவும் உரைஉபய வசனம்அற
ஒருமொழியை உதவுநிதியே
ஒன்றுடன் இரண்டெனவி தண்டைஇடும் மிண்டரொடும்
ஒன்றல்அற நின்றநிலையே
உன்னல்அற உன்னுநிலை இன்னதென என்னுடைய
உள்உணர உள்ளுமதியே
உன்நிலையும் என்நிலையும் அன்னியம்இ லைச்சிறிதும்
உற்றறிதி என்றபொருளே
உண்மைநெறி அண்மைதனில் உண்டுளம்ஒ ருங்கில்என
ஓதுமெய்ப் போதநெறியே
அலகிம்மறை மொழியும்ஒரு பொருளின்முடி பெனஎன
தகந்தெளிய அருள்செய்தெருளே
ஐம்பூதம் ஆதிநீ அல்லைஅத் தத்துவ
அதீதஅறி வென்றஒன்றே
அத்துவா ஆறையும் அகன்றநிலை யாதஃது
அதீதநிலை என்றநன்றே
ஆணைஎம தாணைஎமை அன்றிஒன் றில்லைநீ
அறிதிஎன அருளுமுதலே
அன்பென்ப தேசிவம் உணர்ந்திடுக எனஎனக்கு
அறிவித்த சுத்தஅறிவே
அத்துவித நிலைதுவித நிலைநின்ற பின்னலது
அடைந்திடா தென்றஇறையே
ஆனந்த மதுசச்சி தானந்த மேஃஃது
அறிந்தடைதி என்றநலமே
அட்டசித் திகளும்நின தேவல்செயும் நீஅவை
அவாவிஓடல் என்றமணியே

இலகுபரி பூரண விலாசம்அல திலைஅண்டம்
எங்கணும் எனச்சொல்பதியே

இரவுபகல் அற்றஇடம்அதுசகல கேவலம்

இரண்டின்நடு என்றபரமே

இச்சைமன மாயையே கண்டன எலாம்அவை

இருந்துகாண் என்றதவமே

யான்பிறர் எனும்பேத நடைவிடுத் தென்னோடு

இருத்திஎன உரைசெய்அரைசே

என்களைக ணேஎனது கண்ணேஎன் இருகண்

இலங்குமணி யேஎன்உயிரே

என்உயிர்க் குயிரேஎன் அறிவேஎன் அறிவூடு

இருந்தசிவ மேஎன் அன்பே

என்தெய்வ மேஎனது தந்தையே எனைஈன்று

எடுத்ததா யேஎன்உறவே

என்செல்வ மேஎனது வாழ்வேஎன் இன்பமே

என்அருட் குருவடிவமே

கலகமனம் உடையஎன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட

கருணையங் கடல்அமுதமே

காழிதனில் அன்றுசுரர் முனிவர்சித் தர்கள்யோகர்

கருதுசம யாதிபர்களும்

கைகுவித் தருகில்நின் றேத்தழ வாண்டில்

களித்துமெய்ப் போதம்உண்டு

கனிமதுரம் ஒழுகுசெம் பதிகச்செ மும்சொன்மழை

கண்ணுதல் பவளமலையில்

கண்டுபொழி அருள்முகில் சம்பந்த வள்ளலாங்

கடவுளே **ஓத்தூரினில்**

கவினுற விளங்குநற் பணிகள்சிவ புண்ணியக்

கதிஉல கறிந்துய்யவே

கரைஅற்ற மகிழ்வினொடு செய்தருள் புரிந்திடும்

காட்சியே **சிவஞானியாம்**

கருதவரும் **ஒருதிருப் பெயர்கொள்மணியே**எமைக்

காப்பதுன் கடன்என்றுமே.

3/4

1

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருவோத்தூர் சிவஞானதேசிகன் திருச்சீர் அட்டகம்

பன்னிருச்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2502 அணிவா யுலகத் தம்புயனும் அளிக்குந் தொழிற்பொன் அம்புயனும்
அறியா அருமைத் திருவடியை அடியேந் தரிசித் தகங்குளிர
மணிவாய் மலர்ந்தெம் போல்வார்க்கு மறையுண் முடிபை வகுத்தருள
வயங்குங் கருணை வடிவெடுத்து வந்து விளங்கு மணிச்சுடரே
பிணிவாய் பிறவிக் கொருமருந்தே பேரா னந்தப் பெருவிருந்தே
பிறங்கு கதியின் அருளாறே பெரியோர் மகிழ்விற பெரும்பேறே
திணிவாய் எயிற்குழ் திருவோத்தூர் திகழ அமர்ந்த சிவநெறியே
தேவர் புகழுஞ் சிவஞானத்தேவே ஞான சிகாமணியே. 1
- 2503 நிற்பால் அறிவும் நின்செயலும் நீயும் பிறிதன் றெமதருளே
நெடிய விகற்ப உணர்ச்சிகொடு நின்றாய் அதனால் நேர்ந்திலைகாண்
அன்பால் உன்பால் ஒருமொழிதந் தனம்கும் மொழியால் அறிந்தொருங்கி
அளவா அறிவே உருவாக அமரென் றுணர்த்தும் அரும்பொருளே
இன்பால் என்பால் தருதாயில் இனிய கருணை இருங்கடலே
இகத்தும் பரத்தும் துணையாகி என்னுள் இருந்த வியனிறைவே
தென்பால் விளங்குந் திருவோத்தூர் திகழும் மதுரச் செழுங்கனியே
தேவர் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவே ஞான சிகாமணியே. 2
- 2504 அசையும் பரிசாந் தத்துவமன் றவத்தைஅகன்ற அறிவேநீ
ஆகும் அதனை எமதருளால் அலவாம் என்றே உலவாமல்
இசையும் விகற்ப நிலையைஒழித் திருந்த படியே இருந்தறிகாண்
என்றென் உணர்வைத் தெளித்தநினக் கென்னே கைம்மா றறியேனே
நசையும் வெறுப்பும் தவிர்ந்தவர்பால் நண்ணும் துணையே நன்னெறியே
நான்தான் என்னல் அறத்திகழ்ந்து நாளும் ஓங்கு நடுநிலையே
திசையும் புவியும் புகழோத்தூர்ச் சீர்கொள் மதுரச் செழும்பாகே
தேவர் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவே ஞான சிகாமணியே. 3

2505 கண்மூன் றுடையான் எவன்அவனே கடவுள் அவன்தன் கருணைஒன்றே
கருணை அதனைக் கருதுகின்ற கருத்தே கருத்தாம் அக்கருத்தை
மண்மூன் றறக்கொண் டிருந்தவரே வானோர் வணங்கும் அருந்தவராம்
... .. 162

162. நான்காம் பாவின் பிற்பாதியும் 5,6,7,8 ஆம் பாக்களும் கிடைக்கவில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்

20. திருமுகப் பாசரம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2506 திருத்தகுசீர்த் தமிழ்மறைக்கே முதலாய வாக்கதனால் திருப்பேர் கொண்டு
கருத்தர்நம தேகம்பக் கடவுளையுட் புறங்கண்டு களிக்கின் றோய்நின்
உருத்தகுசே வடிக்கடியேன் ஒருகோடிதெண்டனிட் டே உரைக்கின்றேன்உன்
கருத்தறியேன் எனினு(முனைக்) கொடு(முயல்வேன் றனை)யன்பால் காக்க அன்றே.¹⁶³

163. அடைப்புக்குள் உள்ளவை மூலத்தில் எழுத்து விளங்கா இடங்களில் ஆ. பா. ஊகித்து அமைத்த சொற்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

21. சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்¹⁶⁴

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

164. இப்பதிக வரலாறு பின்குறித்தபடி ஓர் நோட்டு பிரதியில் காணப்படுகிறது:
"இஃது ரக்தாக்ஷி னு சித்திரை மாதம் 26 * சுக்கிரவாரம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரம் சோதரர் சபாபதி
பிள்ளையின் ரோக நிவாரணார்த்தம் சி. இராமலிங்க பிள்ளையவர் களாலியற்றியது." * 6-5-1864--ஆ. பா.

2507 பொன்மகள்வாழ் சிங்கபுரி போதன்அறு மாமுகன்மேல்
நன்மைமிகு செந்தமிழ்ப்பா நாம்உரைக்கச் - சின்மயத்தின்
மெய்வடிவாம் நங்குருதாள் வேழமுகன் தன்னிருதாள்
பொய்யகலப் போற்றுவம்இப் போது.

1

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2508 சீராரு மறையொழுக்கந் தவிராது நான்மரபு சிறக்க வாழும்
ஏராரு நிதிபதிஇந் திரன்புரமும் மிகநாணும் எழிலின் மிக்க
வாராருங் கொங்கையர்கள் மணவாளர் உடன்கூடி வாழ்த்த நாளும்
தேராரு நெடுவீதிச் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே.

1

- 2509 உம்பர்துயர் கயிலைஅரற் கோதிடவே அப்பொழுதே உவந்து நாதன் தம்பொருவில் முகமாறு கொண்டுநுதல் ஈன்றபொறி சரவ ணத்தில் நம்புமவர் உயவிடுத்து வந்தருளும் நம்குகனே நலிவு தீர்ப்பாய் திங்கள்தவழ் மதில்குழும் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 2
- 2510 பொல்லாத சூர்க்கிளையைத் தடிந்தமரர் படுந்துயரப் புன்மை நீக்கும் வல்லானே எனதுபிணி நீநினைந்தால் ஒருகணத்தில் மாறி டாதோ கல்லாதேன் எனினும்எனை இகழாதே நினதடியார் கழகங் கூட்டாய் செல்லாதார் வலிஅடக்கும் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 3
- 2511 பண்டுறுசங் கப்புலவர் அருஞ்சிறையைத் தவிர்த்தருளும் பகவ னேஎன் புண்தருஇந் நோய்தணிக்கப் புரையிலியோய் யான்செய்யும் புன்மை தானோ தண்டைஎழில் கிண்கிண்சேர் சரணமலர்க் கனுதினமும் தமிழேன் அன்பாய்த் தெண்டனிடச் செய்தருள்வாய் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 4
- 2512 தாவாத வசியர்குலப் பெண்ணினுக்கோர் கரமளித்த சதுரன் அன்றே மூவாத மறைபுகலும் மொழிகேட்டுன் முண்டகத்தாள் முறையில் தாழ்ந்து தேவாதி தேவன்எனப் பலராலும் துதிபுரிந்து சிறப்பின் மிக்க தீவாய்இப் பிணிதொலைப்பாய் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 5
- 2513 வானவர்கோன் மேனாளில் தரமறியா திகழ்ந்துவிட விரைவில் சென்று மானமதில் வீற்றிருந்தே அவன்புரிந்த கொடுமைதனை மாற்றும் எங்கள் தானவர்தம் குலம்அடர்த்த சண்முகனே இப்பிணியைத் தணிப்பாய் வாசத் தேனவிழும் பொழில்சூழும் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 6
- 2514 மட்டாரும் பொழில்சேரும் பரங்கிரிசெந் தூர்பழனி மருவு சாமி நட்டாரும் பணிபுரியும் ஆறுதலை மலைமுதலாய் நணுகி எங்கள் ஒட்டாதார் வலிஅடக்கி அன்பர்துதி ஏற்றருளும் ஒருவ காவாய் தெட்டாதார்க் கருள்புரியும் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 7

- 2515 முன்செய்த மாதவத்தால் அருணகிரி நாதர்முன்னே முறையிட் டேத்தும் புன்செயல்தீர் திருப்புகழை ஏற்றருளும் மெய்ஞ்ஞான புனிதன் என்றே என்செயலில் இரவுபகல் ஒழியாமல் போற்றியிட இரங்கா தென்னே தென்திசைசேர்ந் தருள்புரியும் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 8
- 2516 விண்ணவர்கோன் அருந்துயர நீங்கிடவும் மாதுதவ விளைவு நல்கும் கண்ணகன்ற பேரருளின் கருணையினால் குஞ்சரியைக் காத லோடு மண்ணுலகோர் முதல்உயிர்கள் மகிழ்ந்திடவும் மணம்புரிந்த வள்ள லேஎன் திண்ணியதீ வினைஒழிப்பாய் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 9
- 2517 மாசகன்ற சிவமுனிவர் அருளாலே மானிடமாய் வந்த மாதின் ஆசில்தவப் பேறளிக்க வள்ளிமலை தனைச்சார்ந்தே அங்குக் கூடி நேசமிகு மணம்புரிந்த நின்மலனே சிறியேனை நீயே காப்பாய் தேசுலவு பொழில்சூழும் சிங்கபுரி தனில்அமர்ந்த தெய்வக் குன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

22. சித்தி விநாயகர் பதிகம்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

2518 அஞ்சுகுமகத் தான்மகன்மால் அஞ்சுகுமகத் தான்அருள்வான்
அஞ்சுகுமகத் தான்அஞ் சணிகரத்தான் - அஞ்சுகுமக
வஞ்சரையான் காணா வகைவதைத்தான் ஓர்அரையோ
டஞ்சரையான் கண்கள் அவை. 1

2519 வாதாகா வண்ண மணியேஎம் வல்லபைதன்
நாதாகா வண்ண நலங்கொள்வான் - போதார்
வனங்காத்து நீர்அளித்த வள்ளலே அன்பால்
இனங்காத் தருளாய் எனை. 2

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2520 உலகெலாம் தழைப்ப அருள்மத அருவி ஒழுகுமா முகமும்ஐங் கரமும்
இலகுசெம் மேனிக் காட்சியும் இரண்டோ டிரண்டென ஓங்குதிண் தோளும்
திலகவாள் நுதலார் சித்திபுத் திகளைச் சேர்த்தணைத் திடும்இரு மருங்கும்
விலகுறா தெளியேன் விழைந்தனன் சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 3

2521 உள்ளமும் உயிரும் உணர்ச்சியும் உடம்பும் உறுபொருள் யாவும்நின் தனக்கே
கள்ளமும் கரிசும் நினைந்திடா துதவிக் கழல்இணை நினைந்துநின் கருணை
வெள்ளம்உண் டிரவுபகல்அறி யாத வீட்டினில் இருந்துநின் னோடும்
விள்ளல்தில் லாமல் கலப்பனோ சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 4

2522 நாதமும் கடந்து நிறைந்துநின் மயமே நான்என அறிந்துநான் தானாம்
பேதமும் கடந்த மெளனராச் சியத்தைப் பேதையேன் பிடிப்பதெந் நாளோ
ஏதமும் சமய வாதமும் விடுத்தோர் இதயமும் ஏழையேன் சிரமும்
வேதமும் தாங்கும் பாதனே சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 5

- 2523 **சச்சிதானந்த வடிவம்**நம் வடிவம் தகும்அதிட் டானம்மற் றிரண்டும்
பொய்ச்சிதா பாசக் கற்பனை இவற்றைப் போக்கியாங் கவ்வடி வாகி
அச்சிதா கார போதமும் அதன்மேல் ஆனந்த போதமும் விடுத்தல்
மெய்ச்சிதாம் வீடென் றுரைத்தனை சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 6
- 2524 ஒன்றல இரண்டும் அலஇரண் டொன்றோ டுருஅல அருஅல உவட்ட
நன்றல நன்றல் லாதல விந்து நாதமும் அலஇவை அனைத்தும்
பொன்றல்என் றறிந்துட் புறத்தினும் அகண்ட பூரண மாம்சிவம் ஒன்றே
வென்றல்என் றறிநீ என்றனை சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 7
- 2525 சத்தசத் தியல்மற் றறிந்துமெய்ப் போதத் தத்துவ நிலைபெற விழைவோர்
சித்தமுற் றகலா தொளித்தநின் கமலச் சேவடி தொழனாக் கருள்வாய்
சுத்தசற் குணத்தெள் ளமுதெழு கடலே சுகபரி பூரணப் பொருளே
வித்தக முக்கண் அத்தனே சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 8
- 2526 மருள்உறு மனமும் கொடியவெங் குணமும் மதித்தறி யாததுன் மதியும்
இருள்உறு நிலையும் நீங்கிநின் அடியை எந்தநாள் அடைகுவன் எனியேன்
அருள்உறும் ஒளியாய் அவ்வொளிக் குள்ளே அமர்ந்தசிற் பரஒளி நிறைவே
வெருள்உறு சமயத் தறியொணாச் சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 9
- 2527 **கேவலசகல வாதனை** அதனால் கீழ்ப்படும் அவக்கடல் மூழ்கி
ஓவற மயங்கி உழலும்இச் சிறியேன் உன்அருள் அடையும்நாள் உளதோ
பாவலர் உளத்தில் பரவிய நிறைவே பரமசிற் சுகபரம் பரனே
மேவுறும் அடியார்க் கருளிய சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 10
- 2528 கானல்நீர் விழைந்த மான்என உலகக் கட்டினை நட்டுழன் றலையும்
ஈனவஞ் சகநெஞ் சகப்புலை யேனை ஏன்றுகொண் டருளும்நாள் உளதோ
ஊனம்ஓன் றில்லா உத்தமர் உளத்தே ஓங்குசீர்ப் **பிரணவ ஒளியே**
வேல்நவில் கரத்தோர்க் கினியவா சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. 11

2529 பெரும்பொருட் கிடனாம் பிரணவ வடிவில் பிறங்கிய ஒருதனிப் பேறே
அரும்பொருள் ஆகி மறைமுடிக் கண்ணே அமர்ந்தபே ரானந்த நிறைவே
தரும்பர போக சித்தியும் சுத்த தருமமும் முத்தியும் சார்ந்து
விரும்பினோர்க் களிக்கும் வள்ளலே சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

23. வல்லபை கணேசர் பிரசாத மாலை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2530 திருநெடு மால்அன் றால்இடை நினது சேவடித் துணைமலர்த் துகளான் பெருநெடு மேனி தனிற்படப்¹⁶⁵ பாம்பின் பேருரு அகன்றமை மறவேன் கருநெடுங் கடலைக் கடத்து¹⁶⁶ நற் றுணையே கண்கள்முன் றுடையசெங் கரும்பே வருநெடு மருப்பொன் றிலகுவா ரணமே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 1
165. தளிர் பட - தொ. வே.
166. கடற்று - தொ. வே.
- 2531 நளினமா மலர்வாழ் நான்முகத் தொருவன் நண்ணிநின் துணையடிவழுத்திக் களிநலன் உடன் இவ்வுலகெலாம்படைக்கக்கடைக்கணித்ததைஉளம்மறவேன் அளிநலன் உறுபே ரானந்தக் கடலே அருமருந் தேஅருள் அமுதே வளிநிறை உலகக் கொருபெருந் துணையே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 2
- 2532 சீர்உருத் திரமூர்த் திகட்குமுத் தொழிலும் செய்தருள் இறைமைதந் தருளில் பேர்உருத் திரங்கொண் டிடச்செயும் நினது பெருமையை நாள் தொறும் மறவேன் ஆர்உருத் திடினும் அஞ்சதல் செய்யா ஆண்மைஎற் கருளிய அரசே வார்உருத் திடுபூண் மணிமுகக் கொங்கை வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 3
- 2533 விண்ணவர் புகழும் **மெய்கண்ட நாதன்** வித்தகக் **கபிலன்**ஆ தியர்க்கே கண்அருள் செய்யுநின் பெருமையை அடியேன் கனவிலும் நனவிலும் மறவேன் தண்அருட் கடலே அருட்சிவ போக சாரமே சராசர நிறைவே வண்ணமா மேனிப் பரசிவ களிநே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 4
- 2534 **நாரையூர் நம்பி** அமுதுகொண் டீட்ட நற்றிரு வாய்மலர்ந் தருளிச் சீரைமே ஷறச்செய் தளித்திடும் நினது திருவருள் நாள் தொறும் மறவேன் தேரைஊர் வாழ்வும் திரம்அல எனும்நற் றிடம்எனக் கருளிய வாழ்வே வாரைஊர் முலையாள் மங்கைநா யகிளம் வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 5

- 2535 கும்பமா முனியின் கரகநீர் கவிழ்த்துக் குளிர்மலர் நந்தனம் காத்துச்
செம்பொன்நாட் டிறைவற் கருளிய நினது திருவருட் பெருமையை மறவேன்
நம்பனார்க் கினிய அருள்மகப் பேறே நற்குணத் தோர்பெரு வாழ்வே
வம்பறா மலர்த்தார் மழைமுகில் கூந்தல் வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 6
- 2536 அயன்தவத் தீன்ற சித்திபுத் திகள்ஆம் அம்மையர் இருவரை மணந்தே
இயன்றஅண் டங்கள் வாழ்வுறச் செய்யுநின் எழில்மணக் கோலத்தை மறவேன்
பயன்தரும் கருணைக் கற்பகத் தருவே பரசிவத் தெழுபரம் பரமே
வயன்தரு நிமல நித்தியப் பொருளே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 7
- 2537 முன்அருந் தவத்தோன் முற்கலன் முதலா முனிவர்கள் இனிதுவீ டடைய
இன்னருள் புரியும் நின்அருட் பெருமை இரவினும் பகலினும் மறவேன்
என்அரும் பொருளே என்உயிர்க் குயிரே என்அர சேஎன துறவே
மன்அரு நெறியில் மன்னிய அறிவே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 8
- 2538 துதிபெறும் காசி நகரிடத் தனந்தம் தூயநல் உருவுகொண் டாங்கண்
விதிபெறும் மனைகள் தொறும்விருந் தினனாய் மேவிய கருணையை மறவேன்
நதிபெறும் சடிலப் பவளநற் குன்றே நான்மறை நாடரு நலமே
மதிபெறும் உளத்தில் பதிபெறும் சிவமே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 9
- 2539 தடக்கைமா முகமும் முக்கணும் பவளச் சடிலமும் சதுர்ப்புயங் களும்கை
இடக்கைஅங் குசமும் பாசமும் பதமும் இறைப்பொழு தேனும்யான் மறவேன்
விடக்களம் உடைய வித்தகப் பெருமான் மிகமகிழ்ந் திடஅருட் பேறே
மடக்கொடி நங்கை மங்கைநாயகிஎம் வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 10
- 2540 பெருவயல் ஆறு முகன்நகல் அமர்ந்துன் பெருமைகள் பேசிடத் தினமும்
திருவளர் மேன்மைத் திறமுறச் சூழும் திருவருட் பெருமையை மறவேன்
மருவளர் தெய்வக் கற்பக மலரே மனமொழி கடந்தவான் பொருளே
வருமலை வல்லிக் கொருமுதற் பேறே வல்லபைக் கணேசமா மணியே. 11

24. கணேசத் திருஅருள் மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2541 திருவும் கல்வியும் சீரும்சி ற்பும்உன் திருவ டிப்புக்ழ் பாடுந்தி றமும்நல்
உருவும் சீலமும் ஊக்கமும் தாழ்வுறா உணர்வும் தந்தென துள்ளத்த மர்ந்தவா
குருவும்தெய்வமும் ஆகிஅன் பாளர்தம் குறைதவிர்க்கும்குணப்பெருங்குன்றமே
வெருவும் சிந்தைவி லகக்க ஜானனம் விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 1
- 2542 சீத நாள்மலர்ச் செல்வனும் மாமலர்ச் செல்வி மார்பகச் செல்வனும் காண்கிலாப்
பாதம் நாடொறும் பற்றறப் பற்றுவோர் பாதம் நாடப் பரிந்தருள் பாலிப்பாய்
நாதம் நாடிய அந்தத்தில் ஓங்கும்மெய்ஞ் ஞான நாடக நாயக நான்கெனும்
வேதம் நாடிய மெய்பொரு ளேஅருள் விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 2
- 2543 என்னை வேண்டிஎ னக்கருள் செய்தியேல் இன்னல் நீங்கும்நல் இன்பமும் ஓங்கும்நின்
தன்னை வேண்டிச்ச ரண்புகுந் தேன்என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளும்சரன்பிறி தில்லைகாண்
அன்னைவேண்டிஅ மும்மகப் போல்கின்றேன் அறிகி லேன்நின்தி ருவுளம் ஐயனே
மின்னை வேண்டிய செஞ்சடையாளனே விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 3
- 2544 நீண்ட மால்அர வாகிக்கி டந்துநின் நேயத் தால்கலி நீங்கிய வாறுகேட்
டாண்ட வாநின்அ டைக்கலம் ஆயினேன் அடியனேன்பிழை ஆயிர மும்பொறுத்
தீண்ட வாவின்ப டிகொடுத்தென்னைநீஏன்றுகொள்வதற்கெண்ணு தியாவரும்
வேண்டு வாழ்வுத ரும்பெருந் தெய்வமே விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 4
- 2545 தஞ்சம் என்றுனைச் சார்ந்தனன் எந்தைநீ தானும் இந்தச்ச கத்தவர் போலவே
வஞ்சம் எண்ணி இருந்திடில் என் செய்வேன் வஞ்சம் அற்றம னத்துறை அண்ணலே
பஞ்ச பாதகம் தீர்த்தனை என்றுநின் பாத பங்கயம் பற்றினன் பாவினேன்
விஞ்ச நல்லருள் வேண்டித்த ருதியோ விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 5

- 2546 கள்ள நெஞ்சுகள் ஆயினும் ஐயநான் கள்ளம் இன்றிக்க முறுகின் றேன்என துள்ளம் நின்திரு வுள்ளம்அ றியுமே ஓது கின்றதென் போதுக ழித்திடேல் வள்ள மாமலர்ப் பாதப்பெ ரும்புகழ் வாழ்த்தி நாத்தமும் பேறவ முங்குவாய் வெள்ள வேணிப்பெ ருந்தகை யேஅருள் விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 6
- 2547 மண்ணில் ஆசைம யக்கற வேண்டிய மாத வர்க்கும்ம திப்பரி யாய்உனை எண்ணி லாச்சிறி யேனையும் முன்றின்றே ஏன்று கொண்டனை இன்றுவி டுத்தியோ உண்ணி லாவிய நின்திரு வுள்ளமும் உவகை¹⁶⁷ யோடுவர்ப் பும்கொள ஒண்ணுமோ வெண்ணி லாமுடிப் புண்ணியமுர்த்தியே விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 7
167. ஆசை - தொ. வே. பதிப்பு
- 2548 ஆணி லேஅன்றி ஆருயிர்ப் பெண்ணிலே அலியி லேஇவ்வ டியனைப் போலவே காணி லேன்ஒரு பாவியை இப்பெருங் கள்ள நெஞ்சக்க டையனை மாயையாம்¹⁶⁸ ஏணி லேஇடர் எய்தவி டுத்தியேல் என்செய் கேன்இனி இவ்வுல கத்திலே வீணி லே உழைப் பேன்அருள் ஐயனே விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 8
168. ஆளையா - தொ. வே. பதிப்பு
- 2549 வாளி லேவிழி மங்கையர் கொங்கையாம் மலையி லேமுக மாயத்தி லேஅவர் தோளி லே இடைச் சூழலி லேஉந்திச் சுழியி லேநிதம் சுற்றும்என் நெஞ்சம்நின் தாளி லேநின்த னித்தபு கழிலே தங்கும் வண்ணம் தரஉளம் செய்தியோ வேளி லேஅழ கானசெவ் வேளின்முன் விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 9
- 2550 நாவி னால்உனை நாள்தொறும் பாடுவார் நாடு வார் தமை நண்ணிப்பு கழவும் ஓவி லாதுனைப் பாடவும் துன்பெலாம் ஓடவும்மகிழ் ஓங்கவும் செய்குவாய் காவி நேர்களத் தான்மகிழ் ஐங்கரக் கடவுளேநற்க **ருங்குழி** என்னும்ஊர் மேவி அன்பர்க்க ருள்கண நாதனே விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளலே. 10

25. கணேசத் தனித் திருமாலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2551 திங்கள்அம் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக் கொழுந்தே போற்றி
மங்கைவல் லபைக்கு வாய்த்த மகிழ்நநின் மலர்த்தாள் போற்றி
ஐங்கர நால்வாய் முக்கண் அருட்சிவ களிறே போற்றி
கங்கையை மகிழும் செல்வக் கணேசநின் கழல்கள் போற்றி. 1

கலிவண்ணத் துறை

- 2552 உலகம் பரவும் பொருள்என் கோஎன் உறவென்கோ
கலகம் பெறும்ஐம் புலன்வென் றுயரும் கதிஎன்கோ
திலகம் பெறுநெய் எனநின் றிலகும் சிவம்என்கோ
இலகைங் கரஅம் பரநின் தனைஎன் என்கேனே. 2

- 2553 அடியார் உள்ளம் தித்தித் தூறும் அமுதென்கோ
கடியார் கொன்றைச் செஞ்சடை யானைக் கன்றென்கோ
பொடியார் மேனிப் புண்ணியர் புகழும் பொருள்என்கோ
அடிகேள் சித்தி விநாயக என்என் றறைகேனே. 3

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2554 கமலமலர் அயன்நயனன் முதல்அமரர் இதயம்உறு கரிசகல அருள்செய்ப்சு பதியாம்
நிமலநிறை மதியின்ஒளிர் நிரதிசய பரமசுக நிலையைஅருள் புரியும்அதிபதியாம்
விமலபிர ணவவடிவ விகடதட கடகரட விபுலகய முகசுகுண பதியாம்
அமலபர சிவஒளியின் உதயசய விசயசய அபயஎனும் எமதுகண பதியே. 4

கட்டளைக் கலித்துறை

- 2555 அம்பொன்று செஞ்சடை அப்பரைப் போல்தன் அடியர்தம்துக்
கம்பொன்றும் வண்ணம் கருணைசெய் தாளும் கருதுமினோ
வம்பொன்று பூங்குழல் வல்லபை யோடு வயங்கியவெண்
கொம்பொன்று கொண்டெமை ஆட்கொண் டருளிய குஞ்சரமே. 5

2556 திருமால் வணங்கத் திசைமுகன் போற்றச் சிவமுணர்ந்த
இருமா தவர்தொழ மன்றகத் தாடு மிறைவடிவாக்
குருமா மலர்ப்பிறை வேணியு முக்கணுங் கூறுமைந்து
வருமா முகமுங்கொள் வல்லபை பாகனை வாழ்த்துதுமே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

26. தெய்வத் தனித் திருமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

வஞ்சித்துறை

- 2557 ஐங்கரன் அடிமலர்
இங்குற நினைதிநின்
பொங்குறு துயரறும்
மங்கலின் மனனே. 1

குறள் வெண்செந்துறை

- 2558 திருமால் அறியாச் சேவடி யாலென்
கருமால் அறுக்குங் கணபதி சரணம். 2

கலிவிருத்தம்

- 2559 துதிபெறு கணபதி இணையடி மலரும்
பதிதரு சரவண பவன்மல ரடியுங்
கதிதரு பரசிவன்இயலணி கழலும்
மதியுற மனனிடை மருவுது மிகவே. 3

- 2560 அருளுறுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுறு சண்முகப் புனிதன் தாள்களும்
தெருளுறு சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளற நாடொறும் வணங்கி வாழ்த்துவாம். 4

- 2561 அற்புதக் கணபதி அமல போற்றியே
தற்பர சண்முக சாமி போற்றியே
சிற்பர சிவமகா தேவ போற்றியே
பொற்பமர் கௌரிநிற் போற்றி போற்றியே. 5

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2562 மாதங்க முகத்தோன்நங் **கணபதி**தன் செங்கமல மலர்த்தாள் போற்றி
ஏதங்கள் அறுத்தருளுங் **குமரகுருபரன்**பாத இணைகள் போற்றி
தாதங்க மலர்க்கொன்றைச் சடையுடைய **சிவபெருமான்** சரணம் போற்றி
சீதங்கொள் மலர்க்குழலாள் **சிவகாம சுவந்தரியின்** திருத்தாள் போற்றி.

6

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2563 கலைநிறை **கணபதி** சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவநின் இணையடி சரணஞ் சரணம்
சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ **சிவசிவ** சரணஞ் சரணம்
உலைவறும் ஒருபரை சரணஞ் சரணம்
உமைசிவை அம்பிகை சரணஞ் சரணம்.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

27. மங்களம்

சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2564 புங்கவர் புகழுமாதங்கழு கந்திகழ்
எங்கள் **கணேசராந்** துங்கற்கு - மங்களம். 1
- 2565 போதந் திகழ்பர நாதந் தனில்நின்ற
நீதராஞ் **சண்முக** நாதற்கு - மங்களம். 2
- 2566 பூசைசெய் வாருளம் ஆசைசெய் வார்தில்லை
ஈசர் எமதுநட **ராஜற்கு** - மங்களம். 3
- 2567 பூமி புகழ்குரு சாமி தனைஈன்ற
வாமி எனுஞ்சிவ **காமிக்கு** - மங்களம். 4
- 2568 புங்கமி குஞ்செல்வந் துங்கழு றத்தரும்
செங்க மலத்திரு **மங்கைக்கு** - மங்களம். 5
- 2569 பூணி லங்குந்தன வாணி பரம்பர
வாணி கலைஞர்கொள் **வாணிக்கு** - மங்களம். 6
- 2570 புண்ணிய ராகிய கண்ணிய ராய்த்தவம்
பண்ணிய **பத்தர்க்கு முத்தர்க்கு** - மங்களம். 7

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றாம் திருமுறை முற்றிற்று

நான்காம் திருமுறை

1. குஞ்சிதபாதப் பதிகம்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2571 திருவண்ண நதியும்வளை ஒருவண்ண மதியும்வளர்
செவ்வண்ணம் நண்ணுசடையும்
தெருள்வண்ண நுதல்விழியும் அருள்வண்ண வதனமும்
திகழ்வண்ண வெண்ணகையும்ஓர்
மருவண்ண மணிகுவளை மலர்வண்ண மிடறும்மலை
மகள்வண்ண மருவும்இடமும்
மன்வண்ண மிகுதுணைப் பொன்வண்ண அடிமலரும்
மாணிக்க வண்ணவடிவும்
இருவண்ண மாம்என்மன தொருவண்ணம் ஆகியே
இடையறா தெண்ணும்வண்ணம்
எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இவ்வண்ணம் என்றிவண்
இயம்பல்உன் கருணைவண்ணம்
கருவண்ணம் அறஉளம் பெருவண்ணம் உறநின்று
கடல்வண்ணன் எண்ணும்அமுதே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ்சிதபாதனே.

1

2572 எண்ணுறுவி ருப்பாதி வல்விலங் கினமெலாம்
இடைவிடா துழலஒளிஓர்
எள்அளவும் இன்றிஅஞ் ஞானஇருள் மூடிட
இருண்டுகிர் மருண்டுமாழ்க
நண்ணுமன மாயையாம் காட்டைக் கடந்துநின்
ஞானஅருள் நாட்டைஅடையும்
நாள்எந்த நாள்அந்த நாள்இந்த நாள்என்று
நாயினேற் கருள்செய்கண்டாய்
விண்ணுறுசு டர்க்கெலாம் சுடர்அளித் தொருபெரு
வெளிக்குள்வளர் கின்றசுடரே
வித்தொன்றும் இன்றியே விளைவெலாம் தருகின்ற
விஞ்ஞான மழைசெய்முகிலே
கண்ணுறுநு தற்பெருங் கடவுளே மன்றினில்
கருணைநடம் இடுதெய்வமே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ்சிதபாதனே.

2

2573 பூதநெறி யாதிவரு நாதநெறி வரையுமாப்
 புகலுழ வலகுநீத்துப்
 புரையுற்ற மூடம்எனும் இருள்நிலம்அ கன்றுமேல்
 போய்அருள்ஓ ளித்துணையினால்
 வேதநெறி புகல்சகல கேவலம்இ லாதபர
 வெளிகண்டு கொண்டுகண்ட
 விளைவின்றி நான்இன்றி வெளிஇன்றி வெளியாய்
 விளங்குநாள் என்றருளுவாய்
 வாதநெறி நடவாத போதநெறி யாளர்நிறை
 மதிநெறிஉ லாவும்மதியே
 மணிமிடற் றரசேஎம் வாழ்வின்முத லேஅரு
 மருந்தேபெ ருந்தெய்வமே
 காதநெறி மணம்வீச கனிதருபொ ழிற்குலவு
 கடிமதிற் றில்லைநகர்வாழ்
 கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
 கமலகுஞ் சிதபாதனே.

3

2574 கூர்கொண்ட வாள்கொண்டு கொலைகொண்ட வேட்டுவக்
 குடிகொண்ட சேரிநடுவில்
 குவைகொண்ட ஒருசெல்வன் அருமைகொண் டன்றிடு
 குலங்கொண்ட சிறுவன்ஒருவன்
 நேர்கொண்டு சென்றவர்கள் கைகொண் டுறக்கண்கள்
 நீர்கொண்டு வாடல்எனவே
 நிலைகொண்ட நீஅருட் கலைகொண் டளித்தயான்
 நெறிகொண்ட குறிதவறியே
 போர்கொண்ட பொறிமுதல் புலைகொண்ட தத்துவப்
 புரைகொண்ட மறவர்குடியாம்
 பொய்கொண்ட மெய்என்னும் மைகொண்ட சேரியில்
 போந்துநின் றவர்அலைக்கக்
 காரகொண்ட இடிஒலிக் கண்கொண்ட பார்ப்பில்
 கலங்கினேன் அருள்புரிகுவாய்
 கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
 கமலகுஞ் சிதபாதனே.

4

2575 படமெடுத் தாடுமொரு பாம்பாக என்மனம்
 பாம்பாட்டி யாகமாயைப்
 பார்த்துக் களித்துதவு பரிசுடையர் விடயம்
 படர்ந்தபிர பஞ்சமாகத்
 திடமடுத் துறுபாம்பின் ஆட்டமது கண்டஞ்சு
 சிறுவன்யா னாகநின்றேன்
 தீரத்து ரந்தந்த அச்சந்த விர்த்திடு
 திறத்தன்நீ ஆகல்வேண்டும்
 விடமடுத் தணிகொண்ட மணிகண்ட நேவிமல
 விஞ்ஞான மாம்பகண்ட
 வீடளித் தருள்கருணை வெற்பனே அற்புத
 விராட்டுருவ வேதார்த்தனே
 கடமடுத் திடுகளிற் றுரிகொண்ட ணிந்தமெய்க்
 கடவுளே சடைகொள்அரசே
 கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
 கமலகுஞ் சிதபாதனே.

5

2576 எழுவகைப் பிறவிகளுள் எப்பிறவி எய்துகினும்
 எய்துகபி றப்பில்இனிநான்
 எய்தாமை எய்துகினும் எய்திடுக இருமையினும்
 இன்பம்எய் தினும்எய்துக
 வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருகமிகு
 வாழ்வுவந் திடினும்வருக
 வறுமைவரு கினும்வருக மதிவரினும் வருகஅவ
 மதிவரினும் வருகஉயர்வோ
 டிழிவகைத் துலகின்மற் றெதுவரினும் வருகஅல
 தெதுபோ கினும்போகநின்
 இணையடிகள் மறவாத மனம்ஒன்று மாத்திரம்
 எனக்கடைதல் வேண்டும்அரசே
 கழிவகைப் பவரோக நீக்கும்நல் லருள்ளனும்
 கதிமருந் துதவுநிதியே
 கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
 கமலகுஞ் சிதபாதனே.

6

2577

பற்றுவது பந்தம்அப் பற்றறுதல் வீடிஃது

பரமவே தார்த்தம்எனவே

பண்புளோர் நண்பினொடு பகருவது கேட்டும்என்
பாவிமனம் விடயநடையே
எற்றுவது செய்யாமல் எழுவதொடு விழுவதும்
இறங்குவதும் ஏறுவதும்வீண்
எண்ணுவதும் நண்ணுவதும் இப்புவன போகங்கள்
யாவினும் சென்றுசென்றே
சுற்றுவதும் ஆகிலர் சற்றுமறி வில்லாது
சுழல்கின்ற தென்செய்குவேன்
துயநின் திருவருளின் அன்றிஇவ் வேழைஅச்
சுழல்மனம்அ டக்கவருமோ
கற்றுவழு வற்றவர் கருத்தமர் கருத்தனே
கண்ணுதற் கடவுள்மணியே
கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

7

2578

எளியனேன் சிறியன்யான் செய்பிழைகள் சிறியவோ

எழுகடலி னும்பெரியவே

என்செய்கேன் என்செய்கேன் இனிஆயி னும்செயா

தெந்தைநினை ஏத்தஎன்றால்

வளியின்வான் சுழல்கின்ற பஞ்சாக நெஞ்சால்

மயங்குகின் றேன்அடியனேன்

மனம்எனது வசமாக நினதுவசம் நானாக

வந்தறிவு தந்தருளுவாய்

ஒளியின்ஒளி யேநாத வெளியின் வெளியேவிடய

உருவின்உரு வேஉருவினாம்

உயிரின்உயி ரேஉயர்கொள் உணர்வின்உணர் வேஉணர்வின்

உறவினுற வேளம்இறையே

களியின்நிறை வேஅளிகொள் கருணைநிதி யேமணிகொள்

கண்டஎண் தோள்கடவுளே

கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத

கமலகுஞ் சிதபாதனே.

8

2579 சந்ததம்ள னக்குமகிழ் தந்தைநீ உண்டுநின்
 தன்னிடத் தேமவல்லி
 தாயுண்டு நின்அடியர் என்னும்நல் தமர்உண்டு
 சாந்தம்எனும் நேயர்உண்டு
 புந்திகொள்நி ராசையாம் மனைவிஉண் டறிவெனும்
 புதல்வன்உண் டிரவுபகலும்
 போனவிட முண்டருட் பொருளுமுண் டானந்த
 போகபோக் கியமும்உண்டு
 வந்தனைசெய் நீறெனும் கவசம்உண் டக்கமா
 மணியும்உண் டஞ்செழுத்தாம்
 மந்திரப் படைஉண்டு சிவகதிள னும்பெரிய
 வாழ்வுண்டு தாழ்வும்உண்டோ
 கந்தமிகு கொன்றையொடு கங்கைவளர் செஞ்சடைக்
 கடவுளே கருணைமலையே
 கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
 கமலகுஞ் சிதபாதனே.

9

2580 நான்முகனும் மாலும்அடி முடியும்அறி வரியபர
 நாதமிசை ஓங்குமலையே
 ஞானமய மானொரு வானநடு ஆனந்த
 நடனமிடு கின்றஒளியே
 மான்முகம்வி டாதுழலும் எனையும்உயர் நெறிமருவ
 வைத்தவண்வ ளர்த்தபதியே
 மறைமுடிவில் நிறைபரப் பிரமமே ஆகம
 மதிக்கும்முடி வற்றசிவமே
 ஊண்முகச் செயல்விடுத் துண்முகப் பார்வையின்
 உறுந்தவர்பெ றுஞ்செல்வமே
 ஒழியாத உவகையே அழியாத இன்பமே
 ஒன்றிரண் டற்றநிலையே
 கான்முகக் கடகளிற் றுரிகொண்ட கடவுளே
 கண்கொண்ட நுதல்அண்ணலே
 கனகஅம் பலநாத கருணையங் கணபோத
 கமலகுஞ் சிதபாதனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

2. போற்றித் திருப்பதிகம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2581 அருள்தரல் வேண்டும் போற்றிஎன் அரசே
அடியனேன் மனத்தகத் தெழுந்த
இருள்கெடல் வேண்டும் போற்றிஎந் தாயே
ஏழையேன் நின்றனைப் பாடும்
தெருள்உறல் வேண்டும் போற்றிஎன் அறிவே
சிந்தைநைந் துலகிடை மயங்கும்
மருள்அறல் வேண்டும் போற்றிஎன் குருவே
மதிநதி வளர்சடை மணியே. 1
- 2582 மணிமிடற் றமுதே போற்றிஎன் தன்னை
வாழ்விக்க வேண்டுவல் போற்றி
அணிமதி முடியோய் போற்றிஇவ் வேழைக்
கருளமு தருளுக போற்றி
பணிஅணி புயத்தோய் போற்றிநின் சீரே
பாடுதல் வேண்டும்நான் போற்றி
தணிவில்பே ரொளியே போற்றிஎன் தன்னைத்
தாங்குக போற்றிநின் பதமே. 2
- 2583 நிற்பதம் பாடல் வேண்டும்நான் போற்றி
நீறுபூத் தொளிர்குளிர் நெருப்பே
நிற்புகழ் கேட்டல் வேண்டும்நான் போற்றி
நெற்றியங் கண்கொளும் நிறைவே
நின்வச மாதல் வேண்டும்நான் போற்றி
நெடியமால் புகழ்தனி நிலையே
நிற்பணி புரிதல் வேண்டும்நான் போற்றி
நெடுஞ்சடை முடித்தயா நிதியே. 3

2584 நிதிதரு நிறைவே போற்றிஎன் உயிர்க்கோர்
நெறிதரு நிமலமே போற்றி
மதிமுடிக் கணியே போற்றிஎன் தன்னை
வாழ்வித்த வள்ளலே போற்றி
விதிமுதற் கிறையே போற்றிமெய்ஞ் ஞான
வியன்நெறி விளக்கமே போற்றி
பதிபசு பதியே போற்றி நிற்பாதம்
பாடஎற் கருளுக போற்றி.

4

2585 போற்றிஎன் உயிர்க்கோர் இன்பமே அன்பர்
புரிதவக் காட்சியே போற்றி
போற்றிஎன் அன்பாம் தெய்வமே சைவம்
புகல்சிவ போகமே போற்றி
போற்றிஎன் பெரிதாஞ் செல்வமே கருணைப்
பூரண வெள்ளமே போற்றி
போற்றிஎன் வாழ்வுக் கொருபெரு முதலே
போற்றிநின் சேவடிப் போதே.

5

2586 போதஆ னந்த போகமே என்னைப்
புறம்பிட நினைத்திடேல் போற்றி
சீதவான் பிறைசேர் செஞ்சடை யாய்என்
சிறுமைதீர்த் தருளுக போற்றி
பேதம்ஒன் றில்லா அருட்கட லேஎன்
பிழைஎலாம் பொறுத்தருள் போற்றி
வேதமெய்ப் பொருளே போற்றிநின் அல்லால்
வேறெனக் கிலைஅருள் போற்றி.

6

2587 போற்றுவார் உள்ளம் புகுந்தொளிர் ஒளியே
போற்றிநின் பூம்பதம் போற்றி
ஆற்றுவார் சடைஎன் அப்பனே போற்றி
அமலநின் அடிமலர் போற்றி
ஏற்றுவார் கொடிகொள் எந்தையே போற்றி
இறைவநின் இருங்கழல் போற்றி
சாற்றுமா றரிய பெருமையே போற்றி
தலைவநின் தாட்டுணை போற்றி.

7

2588 துணைமுலை மடந்தை எம்பெரு மாட்டி
துணைவநின் துணையடி போற்றி
புணைஎன இடரின் கடலினின் றேற்றும்
புனிதநின் பொன்னடி போற்றி
இணையில்பே ரின்ப அமுதருள் கருணை
இறைவநின் இணையடி போற்றி
கணைஎனக் கண்ணன் தனைக்கொளும் ஒருமுகக்
கண்ணநின் கழலடி போற்றி.

8

2589 அடியனேன் பிழைகள் பொறுத்தருள் போற்றி
அயல்எனை விட்டிடேல் போற்றி
கொடியனேற் கின்பந் தந்தருள் போற்றி
குணப்பெருங் குன்றமே போற்றி
நெடியஎன் துன்பந் துடைத்தருள் போற்றி
நினைஅலால் பிறிதிலேன் போற்றி
படிமிசைப் பிறர்பால் செலுத்திடேல் எங்கள்
பரமநின் அடைக்கலம் நானே.

9

2590 நான்செயும் பிழைகள் பலவும்நீ பொறுத்து
நலந்தரல் வேண்டுவன் போற்றி
ஏன்செய்தாய் என்பார் இல்லைமற் றெனக்குன்
இன்னருள் நோக்கஞ்செய் போற்றி
ஊன்செய்நா வால்உன் ஐந்தெழுத் தெளியேன்
ஓதநீ உவந்தருள் போற்றி
மான்செயும் நெடுங்கண் மலைமகள் இடங்கொள்
வள்ளலே போற்றிநின் அருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

3. அம்மை திருப்பதிகம்

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2591 உலகின்உயிர் வகைஉவகை யுறஇனிய அருளமுதம்
உதவும்ஆ னந்த சிவையே
உவமைசொல அரியஒரு பெரியசிவ நெறிதனை
உணர்த்துபே ரின்ப நிதியே
இலகுபர அபரநிலை இசையும்அவ ரவர்பருவம்
இயலுற உளங்கொள் பரையே
இருமைநெறி ஒருமையுற அருமைபெறு பெருமைதனை
ஈந்தெனை அளித்த அறிவே
கலகமுறு சகசமல இருளகல வெளியான
காட்சியே கருணை நிறைவே
கடகரட விமலகய முகஅமுதும் அறுமுகக்
கநஅமுதும் உதவு கடலே
அலகில்வளம் நிறையும்ஒரு தில்லையம் பதிமேவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

1

2592 கற்பவை லாங்கற்றுள் உணர்பவை லாமனக்
கரிசற உணர்ந்து கேட்டுக்
காண்பவை லாங்கண்டு செய்பவை லாஞ்செய்து
கருநெறி அகன்ற பெரியோர்
பொற்பவை லாஞ்சென்று புகல்பவை லாங்கொண்டு
புரிபவை எலாம்பு ரிந்துள்
புகழவை லாம்புகழ்ந் துறுமவை லாம்உறும்
போதவை எலாம்அ ருளுவாய்
நிற்பவை லாம்நிற்ப அசைபவை லாம்அசைய
நிறைபவை எலாஞ்செய் நிலையே
நினைபவை லாம்நெகிழ நெறிஅவை லாம்ஓங்கும்
நித்தியா னந்த வடிவே
அற்புடைய அடியர்புகழ் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

2

2593 இக்கணம்இ ருந்தஇம் மெய்யென்ற பொய்க்கூரை
 இனிவரு கணப்போ திலே
 இடியாதி ருக்குமோ இடியுமோ என்செய்கோம்
 என்செய்கோம் இடியும் எனில்யாம்
 தெக்கணம் நடக்கவரும் அக்கணம் பொல்லாத
 தீக்கணம் இருப்ப தென்றே
 சிந்தைநைந் தயராத வண்ணம்நல் அருள்தந்த
 திகழ் பரம சிவசத்தியே
 எக்கணமும் ஏத்தும்ஒரு முக்கணி பரம்பரை
 இமாசல குமாரி விமலை
 இறைவிபை ரவிஅமலை எனமறைகள் ஏத்திட
 இருந்த ருள்தருந் தேவியே
 அக்கணுதல் எம்பிரான் தில்லையம் பதிமருவும்
 அண்ணலார் மகிழும் மணியே
 அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி உமையே.

3

2594 பொய்யாத மொழியும்மயல் செய்யாத செயலும்வீண்
 போகாத நாளும் விடயம்
 புரியாத மனமும்உட் பிரியாத சாந்தமும்
 புந்திதள ராத நிலையும்
 எய்யாத வாழ்வுமவே ரெண்ணாத நிறைவுநினை
 என்றும்மற வாத நெறியும்
 இறவாத தகவும்மேற் பிறவாத கதியும்இவ்
 ஏழையேற் கருள்செய் கண்டாய்
 கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீசு
 கோமளத் தெய்வ மலரே
 கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
 கோடாத மணிவி ளக்கே
 ஐயான னம்கொண்ட தில்லையம் பதிமருவும்
 அண்ணலார் மகிழும் மணியே
 அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி உமையே.

4

2595 பவமான எழுகடல் கடந்துமேற் கதியான
 பதிநிலை அணைந்து வாழப்
பகலான சகலமுடன் இரவான கேவலம்
 பகையுந் தடாத படிஓர்
 தவமான கலனில்அருள் மீகாம னால்அலது
 தமிழேன் நடத்த வருமோ
 தானா நடக்குமோ என்செய்கேன் நின்திருச்
 சரணமே சரணம் அருள்வாய்
 உவமான மற்றபர சிவமான சுத்தவெளி
 உறவான முத்தர் உறவே
 உருவான அருவான ஒருவான ஞானமே
 உயிரான ஒளியின் உணர்வே
 அவமான நீக்கிஅருள் தில்லையம் பதிமருவும்
 அண்ணலார் மகிழும் மணியே
 அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி உமையே.

5

2596 சூரிட்ட நடையில்என் போரிட்ட மனதைநான்
 சொல்லிட்ட முடன்அ ணைத்துத்
 துன்றிட்ட மோனம்எனும் நன்றிட்ட அமுதுண்டு
 சும்மா இருத்தி என்றால்
 காரிட்டி தற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ
 கண்டிலேன் அம்மம் மஓர்
 கணமேனும் நில்லாது பொல்லாது புவியில்
 கறங்கெ னச்சுழல் கின்றதே
 தாரிட்ட நீஅருள் சீரிட்டி டாய்எனில்
 தாழ்பிறவி தன்னில் அதுதான்
 தன்னைவீழ்த் துவதன்றி என்னையும் வீழ்த்தும்இத்
 தமிழ் நேன்என் செய்குவேன்
 ஆறிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவும்
 அண்ணலார் மகிழும் மணியே
 அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி உமையே.

6

2597 மாயைஎனும் இரவில்என் மனையகத் தேவிடய
வாதனைஎ னுங்கள் வர்தாம்
வந்துமன அடிமையை எழுப்பிஅவ னைத்தமது
வசமாக உளவு கண்டு
மேயமதி எனும்ஒரு விளக்கினை அவித்தெனது
மெய்ந்நிலைச் சாளி கைஎலாம்
வேறுற உடைத்துள்ள பொருள்எலாம் கொள்ளைகொள
மிகநடுக் குற்று நினையே
நேயம்உற ஓவாது கூவுகின் றேன்சற்றும்
நின்செவிக் கேற இலையோ
நீதிஇலை யோதரும நெறியும்இலை யோஅருளின்
நிறைவும்இலை யோஎன் செய்கேன்
ஆயமறை முடிநின்ற தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

7

2598 வெவ்வினைக் கீடான காயம்இது மாயம்என
வேத முதல்ஆ கமம்எலாம்
மிகுபறைஅ றைந்தும்இது வெயில்மஞ்சள் நிறம்எனும்
விவேகர் சொற்கேட் டறிந்தும்
கவ்வைபெறு கடலுலகில் வைரமலை ஒத்தவர்
கணத்திடை இறத்தல் பலகால்
கண்ணுறக் கண்டும்இப் புலைஉடலின் மானம்ஓர்
கடுஅளவும் விடுவ தறியேன்
எவ்வம்உறு சிறியனேன் ஏழைமதி என்னமதி
இன்னமதி என்று ணர்கிலேன்
இந்தமதி கொண்டுநான் எந்தவகை அழியாத
இன்பநிலை கண்டு மகிழ்வேன்
அவ்வியம்அ கற்றிஅருள் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி உமையே.

8

2599 ஒளிமருவும் உனதுதிரு வருள்அணுத் துணையேனும்
 உற்றிடில் சிறுது ரும்பும்
 உலகம் படைத்தல்முதல் முத்தொழில் இயற்றும்என
 உயர்மறைகள் ஓர்அ னந்தம்
 தெளிவுறமு முக்கஅது கேட்டுநின் திருவடித்
 தியானம் இல்லா மல்அவமே
 சிறுதெய்வ நெறிசெல்லும் மானிடப் பேய்கள்பால்
 சேராமை எற்க ருளுவாய்
 களிமருவும் இமயவரை அரையன்மகள் எனவரு
 கருணைதரு கலாப மயிலே
 கருதும்அடி யவர்இதய கமலமலர் மிசைஅருட்
 கலைகி ளரவளர் அன்னமே
 அளிநறைகொள் இதழிவனை தில்லையம் பதிமருவும்
 அண்ணலார் மகிழும் மணியே
 அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி உமையே.

9

2600 நீறணிந் தொளிர்அக்க மணிதரித் துயர்சைவ
 நெறிநின்று னக்கு ரியஓர்
 நிலமுறும் ஐந்தெழுத் துள்நிலையு றக்கொண்டு
 நின்னடிப் பூசை செய்து
 வீறணிந் தென்றும்ஒரு தன்மைபெறு சிவஞான
 வித்தகர்ப தம்பர வும்ஓர்
 மெய்ச்செல்வ வாழ்க்கையில் விருப்பமுடை யேன்இது
 விரைந்தருள வேண்டும் அமுதே
 பேறணிந் தயன்மாலும் இந்திரனும் அறிவரிய
 பெருமையை அணிந்த அமுதே
 பிரசமலர் மகள்கலைசொல் மகள்விசய மகள்முதல்
 பெண்கள்சிரம் மேவும் மணியே
 ஆறணிந் திடுசடையர் தில்லையம் பதிமருவும்
 அண்ணலார் மகிழும் மணியே
 அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
 வானந்த வல்லி உமையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

4. ஆனந்த நடனப் பதிகம்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2601 பரசிவா னந்தபரி பூரண சதானந்த
பாவனா தீதமுக்க
பரமகை வல்யசை தன்யநிஷ் களபூத
பௌதிகா தாரயுக்க
சர்வமங் களசச்சி தானந்த சௌபாக்ய
சாம்பவ விநாசரகித
சாஸ்வத புராதர நிராதர அபேதவா
சாமகோ சரநிருபா
துருவகரு ணாகர நிரந்தர தூரந்தர
சுகோதய பதித்வநிமல
சுத்தநித் தியபரோ கூடாநுபவ அபரோகூடி
சோமசே கரசொரூபா
அரஹர சிவாயநம என்றுமறை ஓலமிட்
டணுவளவும் அறிகிலாத
அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
ஆனந்த நடனமணியே.

1

2602 ஜோதிமணி யேஅகண் டானந்த சைதன்ய
சுத்தமணியே அரியநல்
தூரியமணி யேதூரிய முங்கடந் தப்பால்
துலங்குமணி யேஉயர்ந்த
ஜாதிமணி யேசைவ சமயமணி யேசச்சி
தானந்த மானமணியே
சுகஜநிலை காட்டிவினை யோட்டிஅருள் நீட்டிஉயர்
சமரச சுபாவமணியே
நீதிமணி யேநிரு விகற்பமணி யேஅன்பர்
நினைவிலமர் கடவுண்மணியே
நின்மல சுயம்பிர காசங்குலவும் அத்வைத
நித்யஆ னந்தமணியே
ஆதிமணி யேஎழில் அநாதிமணி யேஎனக்
கன்புதவும் இன்பமணியே
அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
ஆனந்த நடனமணியே.

2

2603 தேனமர் பசங்கொன்றை மாலையா டக்கவின்
 செய்யுமதி வேணியாட
 செய்யுமுப் புரிநூலு மாடநடு வரியுரி
 சிறந்தாட வேகரத்தில்
 மானிமிர்ந் தாடஒளிர் மழுவெழுந் தாடமக
 வானாதி தேவராட
 மாமுனிவர் உரகர்கின் னரர்விஞ்சை யருமாட
 மால்பிரம னாடஉண்மை
 ஞானஅறி வாளர்தின மாடஉல கன்னையாம்
 நங்கைசிவ காமியாட
 நாகமுடன் ஊகமன நாடிஒரு புறமாட
 நந்திமறை யோர்களாட
 ஆனைமுக னாடமயி லேறிவிளை யாடுமுயர்
 ஆறுமுக னாடமகிழ்வாய்
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

3

2604 பொய்யான வாழ்க்கையினை மெய்யாக நம்பிவீண்
 போக்கிநன் னாளைமடவார்
 போகமே பெரிதெனக் கொண்டறி வழிந்துநின்
 பொன்னடிக் கானபணியைச்
 செய்யாத பாவிவேன் என்னைநீ கைவிடில்
 செய்வதறி யேன்ஏழையேன்
 சேய்செய்த பிழையெலாம் தாய்பொறுப் பதுபோல
 சிந்தைதனில் எண்ணிடாயோ
 மெய்யான நிலைபெறக் கையா லணைத்தருள
 வேண்டுமறை யாகமத்தின்
 மேலான **சுத்தசன் மார்க்க**அனு பவசாந்த
 மேதையர்கள் பரவிவாழ்த்தும்
 ஐயான னங்கொண்ட தெய்வமே கங்கைஅர
 வம்புலியு மாடமுடிமேல்
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

4

2605 (போதாரு நான்முகப்) புத்தேளி னாற்பெரிய
 பூமியிடை வந்துநமனாற்
 போகுமுயிர் கள்வினையை ஒழிமின்என் றேகுரவர்
 போதிக்கும் உண்மைமொழியைக்
 காதார வேபல தரங்கேட்டும் நூற்களிற்
 கற்றும்அறி வற்றிரண்டு
 கண்கெட்ட குண்டையென வீணே யலைந்திடும்
 கடையனேன் உய்வதெந்நாள்
 மாதாவு மாய்ஞான வருவமாய் அருள்செயும்
 வள்ளலே உள்ளமுதலே
 மாலாதி தேவர்முனி வோர்பரவி யேதொழுது
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்துமுன்றன்
 ஆதார மானஅம் போருகத் தைக்காட்டி
 யாண்டருள வேண்டும்அணிசீர்
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

5

2606 பண்ணாரு முவர்சொற் பாவேறு கேள்வியிற்
 பண்படா ஏழையின்சொற்
 பாவையும் இகழ்ந்திடா தேற்றுமறை முடிவான
 பரமார்த்த ஞானநிலையை
 கண்ணார நெல்லியங் கனியெனக் காட்டிநற்
 கருணைசெய் தாளாவிடில்
 கடையனேன் ஈடேறும் வகைஎந்த நாள்அருட்
 கடவுளே கருணைசெய்வாய்
 தண்ணா ரிளம்பிறை தங்குமுடி மேன்மேனி
 தந்தஒரு சுந்தரியையும்
 தக்கவா மத்தினிடை பச்சைமயி லாம்அரிய
 சத்தியையும் வைத்துமகிழ்என்
 அண்ணாஎன் அப்பாஎன் அறிவேஎன் அன்பேஎன்
 றன்பர் (எப் பொழுதும்) வாழ்த்தும்
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

6

2607 பவமான எழுவகைப் பரப்பான வேலையிற்
 பசுவான பாவிஇன்னும்
 பற்றான குற்றமதை உற்றலை துரும்பெனப்
 படராது மறையனைத்தும்
 உவமான முரைசெய்ய அரிதான சிவநிலையை
 உற்றதனை யொன்றிவாமும்
 உளவான வழியீ தெனக்காட்டி அருள்செய்யில்
 உய்குவேன் முடிவானநல்
 தவமான நெறிபற்றி ரண்டற்ற சுகவாரி
 தன்னில்நினை நாடியெல்லாம்
 தானான சுத்தசன் மார்க்கஅனு பவசாந்த
 தற்பரர்க ளகநிறைந்தே
 அவமான கருணைப்பிர காசநின் னருள்தனை
 அடியனுக் கருள்செய்குவாய்
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

7

2608 சந்ததமும் அழியாமல் ஒருபடித் தாயிலகு
 சாமிசிவ காமியிடமார்
 சம்புவா மென்னுமறை ஆகமத் துணிவான
 சத்யமொழி தன்னைநம்பி
 எந்தையே என்றறிஞர் யாவரும் நின்புகழை
 ஏத்திவினை தனைமாற்றியே
 இன்பமய மாயினிது வாழ்ந்திடப் புவியினிடை
 ஏழையேன் ஒருவன்அந்தோ
 சிந்தையா னதுகலக் கங்கொண்டு வாடலென்
 செப்புவாய் வேதனாதி
 தேவர்முனி வர்கருடர் காந்தருவர் விஞ்சையர்
 சித்தர்களும் ஏவல்புரிய
 அந்தணர்கள் பலகோடி முகமனா டப்பிறங்
 கருண்முக விலாசத்துடன்
 அற்புத சிதாகாச ஞானிஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

8

2609 **நீறணிந் தொளிர்அக்க மணிபூண்டு சன்மார்க்க**
நெறிநிற்கும் அன்பர்மனமாம்
 நிலமீது வளர்தேவ தாருவே நிலையான
 நிறைவே (மெய் யருட்சத்தியாம்)¹⁶⁹
 வீறணிந் தழியாத நிதியமே ஒழியாத
 விண்ணே அகண்டசுத்த
 வெளியே விளங்குபர ஒளியே வரைந்திடா
 வேதமே வேதமுடிவே
 தூறணிந் தலைகின்ற பாவியேன் நின்திருத்
 துணைமலர்த் தாட்குரியனாய்த்
 துயர்தீர்ந் திளைப்பாறும் இன்பஅம் போதியில்
 தோயஅருள் புரிதிகண்டாய்
 ஆறணிந் திடுவேணி அண்ணலே அணிகுலவும்
 அம்மைசிவ காமியுடனே
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

9

169. அடிக்குறிப்பு 163 காண்க.

2610 மணிகொண்ட நெடியஉல காய்அதில் தங்கும்ஆன்
 மாக்களாய் ஆன்மாக்களின்
 மலமொழித் தழியாத பெருவாழ் வினைத்தரும்
 வள்ளலாய் மாறாமிகத்
 திணிகொண்ட முப்புரா திகளெரிய நகைகொண்ட
 தேவாய் அகண்டஞானச்
 செல்வமாய் வேலேந்து சேயாய் கஜானனச்
 செம்மலாய் அணையாகவெம்
 பணிகொண்ட கடவுளாய்க் கடவுள ரெலாம்தொழும்
 பரமபதி யாய்எங்கள்தம்
 பரமேட்டி யாய்ப்பரம போதமாய் நாதமாய்
 பரமமோ கூடாதிக்கமாய்
 அணிகொண்ட சுத்தஅனு பூதியாய்ச் சோதியாய்
 ஆர்ந்துமங் களவடிவமாய்
 அற்புத சிதாகாச ஞானஅம் பலமாடும்
 ஆனந்த நடனமணியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. எதிர்கொள் பத்து

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் ¹⁷⁰

திருச்சிற்றம்பலம்

170. எண்சீர்க் கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம். தொ. வே. 1. ச. மு. க. ஆ. பா.
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம். தொ. வே. 2.

2611 ஆனந்தக் கூத்தனை அம்பலத் தானை
அற்புதத் தேனைஎம் ஆதிப்பி ரானைத்
தேனந்தக் கொன்றைஅம் செஞ்சடை யானைச்
செங்கண்வி டையனை எங்கண்ம ணியை
மோனந்தத் தார்பெறும் தானந்தத் தானை
முத்தனை முத்தியின் வித்தனை முத்தை
ஈனந்தக் காதெனை ஏன்றுகொண் டானை
இன்றைஇ ரவில்எ திரந்துகொள் வேனே.

1

2612 அடுத்தவர்க் கெல்லாம்அ ருள்புரி வானை
அம்பலக் கூத்தனை எம்பெரு மானைத்
தடுத்தெமை ஆண்டுகொண் டன்பளித் தானைச்
சங்கரன் தன்னைஎன் தந்தையைத் தாயைக்
கடுத்ததும் பும்மணி கண்டத்தி னானைக்
கண்ணுத லானைஎம் கண்ணக லானை
எடுத்தெனைத் துன்பம்விட் டேறவைத் தானை
இன்றைஇ ரவில்எ திரந்துகொள் வேனே.

2

2613 மாலயன் தேடியும் காணாம லையை
வந்தனை செய்பவர் கண்டம ருந்தை
ஆலம்அ முதினஅ ருந்தல்செய் தானை
ஆதியை ஆதியோ டந்தமி லானைக்
காலன்வ ருந்திவி ழுதைத் தானைக்
கருணைக்க டலைஎன் கண்ணனை யானை
ஏலம ணிகுழ லாள்இடத் தானை
இன்றைஇ ரவில்எ திரந்துகொள் வேனே.

3

- 2614 **சுந்தரர்க்** காகமுன் தூதுசென் றானைத்
 தூயனை யாவரும் சொல்லரி யானைப்
 பந்தம்அ றுக்கும்ப ராபரன் தன்னைப்
 பத்தர்உ ளங்கொள்ப ரஞ்சுட ரானை
 மந்தர வெற்பின்ம கிழ்ந்தமர்ந் தானை
 வானவர் எல்லாம்வ ணங்கநின் றானை
 எந்தமை ஆண்டுநல் இன்பளித் தானை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே. 4
- 2615 அன்பர்கள் வேண்டும்அ வைஅளிப் பானை
 அம்பலத் தேநடம் ஆடுகின் றானை
 வன்பர்கள் நெஞ்சில்ம ருவல்கில் லானை
 வானவர் கோனைஎம் வாழ்முத லானைத்
 துன்பம் தவிர்த்துச்சு கங்கொடுப் பானைச்
 சோதியைச் சோதியுள் சோதியை நானும்
 என்பணி கொண்டெனை ஏன்றுகொண் டானை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே. 5
- 2616 கண்ணுத லானைஎன் கண்ணமர்ந் தானைக்
 கருணாநி தியைக்க றைமிடற் றானை
 ஒண்ணுத லாள்உமை வாழ்கிடத் தானை
 ஒருவனை ஒப்பிலா உத்தமன் தன்னை
 நண்ணுதல் யார்க்கும்அ ருமையி னானை
 நாதனை எல்லார்க்கும் நல்லவன் தன்னை
 எண்ணுதல் செய்தெனக் கின்பளித் தானை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே. 6
- 2617 வெள்விடை மேல்வரும் வீறுடை யானை
 வேதமு டிவினில் வீற்றிருந் தானைக்
 கள்விரை யார்மலர்க் கொன்றையி னானைக்
 கற்பகந் தன்னைமுக் கண்கொள்க ரும்பை
 உள்வினை நீக்கிஎன் உள்ளமர்ந் தானை
 உலகுடை யானைஎன் உற்றது ணையை
 எள்வினை ஒன்றும்இ லாதவன் தன்னை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே. 7

2618 பெண்ணமர் பாகனைப் பேரரு ளோனைப்
 பெரியவர்க் கெல்லாம்பெ ரியவன் தன்னைக்
 கண்ணமர் நெற்றிக் கடவுள்பி ரானைக்
 கண்ணனை ஆண்டமுக் கண்ணனை எங்கள்
 பண்ணமர் பாடல்ப ரிசளித் தானைப்
 பார்முதல் அண்டம்ப டைத்தளிப் பானை
 எண்அம ராதள ழிலுடை யானை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

8

2619 வளங்கொளும் தில்லைப்பொன் மன்றுடை யானை
 வானவர் சென்னியின் மாணிக்கம் தன்னைக்
 களங்கம்இ லாதக ருத்துடை யானைக்
 கற்பனை முற்றும்க டந்துநின் றானை
 உளங்கொளும் எந்தன்உ யிர்த்துணை யானை
 உண்மையை எல்லாம்உ டையவன் தன்னை
 இளம்பிறை சூடிய செஞ்சடை யானை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

9

2620 குற்றமெல் லாம்குண மாகக்கொள் வானைக்
 கூத்துடை யானைப்பெண் கூறுடை யானை
 மற்றவர் யார்க்கும்அ ரியவன் தன்னை
 வந்திப்ப வர்க்குமி களளி யானைப்
 பெற்றம தேறும்பெ ரியபி ரானைப்
 பிறைமுடி யோனைப்பெம் மானைஎம் மானை
 எற்றிஎன் துன்பம்எ லாம்ஒழித் தானை
 இன்றைஇ ரவில்எ திர்ந்துகொள் வேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

6. புறமொழிக் கிரங்கல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2621 கேளனந் தான்ஒரு போதுண் டனைமனக் கேதம்அற
நீளனம் தேடு முடியான் எதுநினக் கீந்ததென்றே
வேளனம் போல்நடை மின்னாரும் மைந்தரும் வேடிக்கையாய்
ஏளனம் செய்குவர் நீஅரு ளாவிடில் என்அப்பனே. 1
- 2622 அப்பாநின் பொன்னருள் என்மேல் தயைசெய் தளித்திலையேல்
துப்பா னவும்ஒரு போதுதுவ் வாது சுழன்றனையே
இப்பாரில் ஈசன் திருவருள் நீபெற்ற தெங்ஙனமோ
செப்பாய் எனவரிப் பார்சிரிப் பார்இச் செகத்தவரே. 2
- 2623 தீதுசெய் தேற்கருள் செய்வான்நின் சித்தம் திரும்பிலையேல்
தாதுசெய் தேகத்து ணாஒரு போது தவிர்ந்தநினக்
கேதுசெய் தான்சிவன் என்றே உலகர் இழிவுரைத்தால்
யாதுசெய் வேன்தெய்வ மேளளி யேன்உயிர்க் கின்னமுதே. 3
- 2624 தெரியாமை யால்சிறி யேன்செய்குற் றத்தைநின் சித்தமதில்
பிரியாமை வைத்தருள் செய்திலை யேல்எனைப் பெற்றவளும்
பெரியாசை கொண்டபிள் ளாய்அரன் எந்தரப் பெற்றதென்றே
பரியாசை செய்குவ ளால்அய லார்என் பகருவதே. 4
- 2625 எண்ணாமல் நாயடி யேன்செய்த குற்றங்கள் யாவும்எண்ணி
அண்ணாநின் சித்தம் இரங்காய் எனில்இங் கயலவர்தாம்
பெண்ஆர் இடத்தவன் பேரருள் சற்றும் பெறாதநினக்
கொண்ணாதிவ் வண்மை விரதம்என் றால்என் உரைப்பதுவே. 5

- 2626 பொய்யான வஞ்சக னேன்பிழை யாவும் பொறுத்துனருள்
செய்யாய் எனில்எது செய்குவன் யான்இச் செகதலத்தோர்
எய்யா விரதத்தில் யாதுபெற் றாய்என் றிகழ்வர்கண்டாய்
அய்யாஎன் இன்னமு தேஅர சேஎன தாண்டவனே. 6
- 2627 உன்உள்ளம் கொண்டேற் கருளாய் எனில்இவ் உலகர்பொய்யாம்
என்உள்ளம் கொண்ட களவறி யாதுநின் றேடவிங்கே
நின்உள்ளம் கொள்விர தப்பயன் யாது நிகழ்த்தெனவே
முன்உள்ளம் கொண்டு மொழிவர்கண் டாய்எம் முதலவனே. 7
- 2628 முந்தோகை கொண்டுநின் தண்ணருள் வாரியின் மூழ்குதற்கிங்
கந்தோஎன் துன்பம் துடைத்தரு ளாய்எனில் ஆங்குலகர்
வந்தோ சிவவிர தாஎது பெற்றனை வாய்திறஎன்
றிந்தோர் தருசடை யாய்விடை யாய்என்னை ஏசுவரே. 8
- 2629 ஆசும் படியில் அகங்கா ரமும்உடை யான்என்றெண்ணிப்
பேசும் படியில் எனக்கரு ளாய்எனில் பேருலகோர்
ஏசும் படிவரும் பொய்வேடன் என்றதை எண்ணிஎண்ணிக்
கூசும் படிவரு மேஎன்செய் கேன்என் குலதெய்வமே. 9
- 2630 ஐதட் டிடும்நெஞ் சகத்தேன் பிழைகளை ஆய்ந்துவெறும்
பொய்தட் டிகல்உடை யேற்குன் கருணை புரிந்திலையேல்
வெய்தட்டி உண்ட விரதாநின் நோன்பு விருத்தம்என்றே
கைதட்டி வெண்ணகை செய்வர்கண் டாய்அருட் கற்பகமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருப்புகற் பதிகம்

கொச்சகக் கலிப்பா¹⁷¹

திருச்சிற்றம்பலம்

171. கலிவிருத்தம் - தொ. வே. 1. 2. ச. மு. க.
கொச்சகக் கலிப்பா. ஆ. பா.

- 2631 வேகமுறு நெஞ்ச மெலிவும் எளியேன்றன்
தேக மெலிவும் தெரிந்தும் இரங்காயேல்
மாக நதியும் மதியும் வளர்சடைஎம்
ஏக இனிமற் றெனக்கார் இரங்குவரே. 1
- 2632 கள்ள மனத்துக் கடையோர்பால் நாணுறும்என்
உள்ள மெலிவும் உடல்மெலிவும் கண்டிருந்தும்
எள்ளின் அளவும் இரங்கி அருளாயேல்
எள்ளும் உலகில் எனக்கார் இரங்குவரே. 2
- 2633 பொன்னை வளர்ப்பாரைப் போற்றாமல் எம்பெருமான்
உன்னைமதித் துன்னுறும்என் உள்ளம் அறிந்திருந்தும்
அன்னையினும் சால அருள்வோய் அருளாயேல்
என்னை முகம்பார்த் தெனக்கார் இரங்குவரே. 3
- 2634 துன்னுடைய வியாக்கிரமத் தோலுடையான் தானிருக்கப்
பொன்னுடையார் பக்கம் புகுவானேன் என்றிருப்பேன்
தன்னுடைய துன்பம் தவிர்த்திங் கருளாயேல்
என்னுடையாய் மற்றிங் கெனக்கார் இரங்குவரே. 4
- 2635 வன்கண்ணர் தம்மை மதியாதுன் பொன்னடியின்
தன்கண் அடியேன்தன் சஞ்சலவன் நெஞ்சகத்தின்
புன்கண் உழல்வைப் புகல்கின்றேன் காத்திலையேல்
என்கண் அனையாய் எனக்கார் இரங்குவரே. 5

- 2636 தோன்றுவதும் மாய்வதும்ஆம் சூழ்ச்சியிடைப் பட்டலைந்து
மான்றுகொளும் தேவர் மரபை மதியாமே
சான்றுகொளும் நின்னைச் சரணடைந்தேன் நாயேனை
ஏன்றுகொளாய் என்னில் எனக்கார் இரங்குவரே. 6
- 2637 தீதுமுற்றும் நாளும் செயினும் பொறுத்தருளும்
சாதுமுற்றும் சூழ்ந்த தயாநிதிநீ என்றடைந்தேன்
கோதுமுற்றும் தீரக் குறியாயேல் நன்மைஎன்ப
தேதும்அற்ற பாவிக்கெவர்தான் இரங்குவரே. 7
- 2638 துன்றியமா பாதகத்தோன் சூழ்வினையை ஓர்கணத்தில்
அன்றுதவிர்த் தாண்ட அருட்கடல்நீ என்றடுத்தேன்
கன்றுறும்என் கண்கலக்கம் கண்டும் இரங்காயேல்
என்றும்உளாய் மற்றிங் கெவர்தான் இரங்குவரே. 8
- 2639 கோடாமே பன்றிதரும் குட்டிகட்குத் தாயாகி
வாடா முலைகொடுத்த வள்ளல்என நான்அடுத்தேன்
வாடாஎன் றுன்அருளில் வாழ்வான் அருளிலையேல்
ஈடாரும் இல்லாய் எனக்கார் இரங்குவரே. 9
- 2640 கல்லா நடையேன் கருணையிலேன் ஆனாலும்
நல்லார் புகழும் நமச்சிவா யப்பெயரே
அல்லாது பற்றொன் றறியேன் அருளாயேல்
எல்லாம் உடையாய் எனக்கார் இரங்குவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

8. சிந்தைத் திருப்பதிகம்

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2641 விடைஆர்க்கும் கொடிஉடைய வித்தகஎன் றுன்அடியின்
இடைஆர்த்து நின்றமும்இவ் ஏழைமுகம் பாராமே
நடைஆர்க்கும் வாழ்க்கையிலே நல்குரவோர்க் கீயாத
உடையார்க்கோ என்னை உடையாய் உதவுவதே. 1
- 2642 கற்றே அறியாக் கடைப்புலையேன் ஆனாலும்
உற்றேநின் தன்னைநினைந் தோதுகின்றேன் அல்லாமே
மற்றேதும் தேறேன்என் வந்துயர்தீர்ந் துள்குளிரச்
சற்றே இரங்கித் தயவுசெய்தால் ஆகாதோ. 2
- 2643 கல்லா ரொடும்திரிந்தென் கண்ணேநின் தாள்வழுத்தும்
நல்லார் தமைக்காண நானுகின்றேன் ஆனாலும்
வல்லாய்நின் தன்னைஅன்றி மற்றொன் றறியேன்நான்
எல்லாம் அறிவாய்க் கிதனைஇயம் பல்என்னே. 3
- 2644 கள்ளநெறி கொள்ளும் கடைநாயேன் என்னினும்நின்
வள்ளல் மலர்த்தாளே வழத்துகின்றேன் என்னுடைய
உள்ள மெலிவோ டுடல்மெலிவும் கண்டும்அந்தோ
எள்ளளவும் எந்தாய் இரங்கா திருந்தனையே. 4
- 2645 சீர்துணையார் தேடும் சிவனேநின் தன்னைஅன்றி
ஓர்துணையும் இல்லேன்நின் ஒண்பொற் பதம்அறிய
கார்துணையா நாடும் கலாபிஎன நாடுகின்றேன்
ஆர்துணைஎன் றையா அகல இருந்தனையே. 5

- 2646 பேய்அனையா ரோடும் பிழைபுரிந்தேன் ஆனாலும்
நாய்அனையேன் நின்னுடைய நாமம் நவிற்குகின்றேன்
தீஅனைய துன்பில் திகைக்கின்றேன் கண்டிருந்தும்
தாய்அனையாய் சற்றும் தயவு புரிந்திலையே. 6
- 2647 வெள்ள மருவும் விரிசடையாய் என்னுடைய
உள்ள விரிவும் உடல்மெலிவும் கண்டிருந்தும்
தள்ளரிய நின்னருள்ஓர் சற்றும் புரியாமே
கள்ளவினைக் கென்உளத்தைக் கைகாட்டி நின்றனையே. 7
- 2648 என்னுரிமைத் தாய்க்கும் இனியாய்நின் **ஐந்தெழுத்தை**
உன்னுநிலைக் கென்னை உரித்தாக்க வேண்டுதியேல்
மன்னுலகில் பொன்னுடையார் வாயில்தனைக் காத்தயர்ந்தேன்
தன்னுடைய எண்ணந் தனைமுடிக்க வேண்டுவதே. 8
- 2649 குற்றம்எலாம் நல்ல குணமாகக் கொண்டருளும்
உற்றதுணை நீயேமற் றோர்துணையும் இல்லைஎன்றே
நற்றலைமை யாம்உனது நாமம் நவில்கின்றேன்
கற்றவனே என்றனைநீ கைவிடில்என் செய்வேனே. 9
- 2650 அறியாப் பருவத் தறிவுறுத்தி ஆட்கொண்ட
நெறியானே நின்ஆணை நின்ஆணை நின்ஆணை
பொறியார்நின் நாமம் புகலுவதே அன்றிமற்றை
வெறியார்வன் நாமமொன்றும் வேண்டேன்நான் வேண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. உய்கைத் திருப்பதிகம்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2651 திருவும் சீரும்சி றப்பும்தி றலும்சற்
குருவும் கல்வியும் குற்றமில் கேள்வியும்
பொருவில் அன்னையும் போக்கறு தந்தையும்
தரும வெள்விடைச் சாமிநின் நாமமே. 1
- 2652 பொய்ய நேன்பிழை யாவும்பொ றுத்தருள்
செய்ய வேண்டும்நின் செம்பொற்ப தமலால்
அய்ய நேமுக்க ணாஇவ்வ அடியனேற்
குய்ய வேறுபு கல்இலை உண்மையே. 2
- 2653 கள்ள நெஞ்சக நேனும்க டையனேன்
வள்ளல் நின்மலர் வார்கழற் பாதமே
உள்ளு வேன்மற்றை ஓர்தெய்வ நேயமும்
கொள்ள லேன்என்கு றிப்பறிந் தாள்கவே. 3
- 2654 வஞ்ச மாதர்ம யக்கம்க னவினும்
எஞ்ச றாதிதற் கென்செய்கு வேன்என்றன்
நெஞ்சம் அம்மயல் நீங்கிட வந்தெனைத்
தஞ்சம் என்றுன் சரண்தந்து காக்கவே. 4
- 2655 பற்று நெஞ்சகப் பாதக நேன்செயும்
குற்றம் யாவும்கு ணம்எனக் கொண்டருள்
உற்ற எள்துணை யேனும்உ தவுவாய்
கற்ற நற்றவர் ஏத்தும்முக் கண்ணனே. 5

- 2656 மதியும் கல்வியும் வாய்மையும் வண்மையும்
பதியும் ஈந்தெம்ப சபதி மெய்ந்நெறிக்
கதியின் வைப்பது நின்கடன் வன்கடல்
வதியும் நஞ்சம்அ ணிமணி கண்டனே. 6
- 2657 நீடு வாழ்க்கை நெறிவரு துன்பினால்
வாடும் என்னைவ ருந்தல்என் றுன்பதம்
பாடும் வண்ணம்நற் பாங்கருள் வாய்மன்றுள்
ஆடும் முக்கண்அ ருட்பெரு வெள்ளமே. 7
- 2658 சிந்தை நொந்திச்சி றியஅ டியனேன்
எந்தை என்றுனை எண்ணிநிற் கின்றனன்
இந்து சேகர னேஉன்றன் இன்னருள்
தந்து காப்பதுன் தன்கடன் ஆகுமே. 8
- 2659 உன்னை நாடும்என் உள்ளம் பிறரிடைப்
பொன்னை நாடும்பு துமைஇ தென்கொலோ
மின்னை நாடும்நல் வேணிப்பி ரான்இங்கே
என்னை நாடிஎ னக்கருள் செய்கவே. 9
- 2660 இழைபொ றுத்தமு லையவர்க் கேற்றஎன்
பிழைபொ றுப்பதுன் பேரருட் கேதகும்
மழைபொ றுக்கும்வ டிவுடை யோன்புகழ்
தழைபொ றுக்கும்ச டைமுடித் தந்தையே. 10
- 2661 மூட னேன்பிழை முற்றும் பொறுத்துனைப்
பாட வேஅருட் பாங்கெனக் கீதியேல்
நாட வேறும னையிடை நண்ணிநான்
வாட வேண்டுவ தென்னைஎம் வள்ளலே. 11

2662 மின்னொப் பாகி விளங்கும்வி ரிசடை
என்னப் பாஎனக் கின்னருள் ஈந்துநின்
பொன்னொப் பாந்துணைப் பூம்பதம் போற்றியே
உன்னப் பாங்கின்உ யர்நெறி உய்க்கவே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

10. அபராத விண்ணப்பம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2663 உலகம் பரவும் பொருளேஎன் உறவே என்றன் உயிர்க்குயிரே
இலகம் பரத்தே பரம்பரமாய் இன்ப நடஞ்செய் எம்இறையே
கலகம் பரவும் மனத்தேனைக் கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ
திலகம் பரவும் நுதற்பாகன் என்ப தருளின் திறத்தன்றே. 1
- 2664 அன்றோர் பொருளாய் அடியேனை ஆட்கொண் டருளி அறிவளித்தாய்
இன்றோ சிறியேன் பிழைகருதி இரங்கா தகற்ற எண்ணுதியோ
குன்றோர் அனைய குறைசெயினும் கொண்டு குலம்பே சுதல்எந்தாய்
நன்றோ கருணைப் பெருங்கடலே ஆளாய் இந்த நாயிணையே. 2
- 2665 நாய்க்குங் கடையேன் பிழைஅனைத்தும் நாடில் தவத்தால் நல்கியநல்
தாய்க்கும் கோபம் உறுமன்னில் யாரே யென்பால் சலியாதார்
வாய்க்கும் கருணைக் கடல்உடையாய் உன்பால் அடுத்தேன் வலிந்தெளிய
பேய்க்கும் தயவு புரிகின்றோய் ஆள வேண்டும் பேதையையே. 3
- 2666 பேதைப் பருவத் தெனைவலியப் பிடித்தாட் கொண்ட பெருமானே
போதைக் கழிப்பான் வீண்புரியும் புலையேன் பிழையைப் பொறுக்கிலையேல்
வாதைப் படும்என் உயிரைஉன்றன் மலர்த்தாள் முன்னர் மடிவித்தே
ஓதைக் கடல்கூழ் உலகத்தே பழிகூழ் விப்பேன் உரைத்தேனே. 4
- 2667 உரைத்தார் சிலர்சின் னாள்கழிய உறுவேம் என்ன உரைத்தவரே
நரைத்தார் இறந்தார் அவர்தம்மை நான்கண் டிருந்தும் நாணாமே
விரைத்தாள் மலரைப் பெறலாம்என் றெண்ணி வீணே இளைக்கின்றேன்
திரைத்தாழ் கடலிற் பெரும்பிழையே செய்தேன் என்ன செய்வேனே. 5

- 2668 செய்வேன் தீமை நலம்ஒன்றும் தெரியேன் தெரிந்து தெளிந்தோரை
வைவேன் அன்றி வாழ்த்தேன்என் வண்ணம் இந்த வண்ணம்எனில்
உய்வேன் என்ப தெவ்வாறென் உடையாய் உய்வேன் உய்வித்தால்
நைவேன் அலதிங் கென்செய்வேன் அந்தோ எண்ணி நலிவேனே. 6
- 2669 எண்ணி நலிவேன் நிற்பாதம் எந்நாள் அடைவோம் எனஎன்பால்
நண்ணி நலிவைத் தவிராயேல் என்செய் திடுவேன் நாயகனே
கண்ணி நலியப் படும்பறவைக் கால்போல் மனக்கால் கட்டுண்ணப்
பண்ணி நலஞ்சேர் திருக்கூட்டம் புகுத எனினும் பரிந்தருளே. 7
- 2670 பரியும் மனத்தால் கருணைநடம் பரவுந் தொண்டர் பதப்பணியே
பரியும் இனத்தா ரொடுங்கூடிப் புனித னாக வேண்டும்எனத்
திரியும் அடிமைச் சிறியேனுக் கிரங்கா திருந்தால் சின்னாட்பின்
எரியுங் கொடுவாய் நரகத்துக் கென்செய் வேன்என் செய்வேனே. 8
- 2671 என்செய் திடுவேன் புலைநாயேன் இயற்றும் பிழைகள் எல்லாம்நின்
பொன்செய் மலர்த்தாள் துணைஅந்தோ பொறுத்துக் கருணை புரியாதேல்
புன்செய் விளவிப் பயனிலியாய்ப் புறத்திற் கிடத்தி எனஅடியார்
வன்செய் உரையில் சிரிப்பார்மற் றதுகண் டெங்ஙன் வாழ்வேனே. 9
- 2672 வாழா மனத்தின் வழிசென்று வாளா நாளைக் கழிக்கின்ற
பாழாம் உலகச் சிறுநடையில் பாவி யேனைப் பதிவித்தாய்
ஊழாம் எனில்எம் பெருமானே இன்னும் வினையால் ஒதிஅனையேன்
ஏழாம் நரகுக் காளாவேன் அல்லால் புகல்என் எளியேற்கே. 10
- 2673 எளியேன் கருணைத் திருநடஞ்செய் இணைத்தாள் மலர்கண் டிதயமெலாம்
களியேன் கருங்கற் பாறைஎனக் கிடக்கின் றேன்இக் கடையேனை
அளியே பெருக ஆளுதியோ ஆள்கி லாயோ யாதொன்றும்
தெளியேன் அந்தோ அந்தோஎன் செய்வேன் விலங்கிற் சிறியேனே. 11

- 2674 சிறியேன் பிழையைத் திருவுளத்தே தேர்ந்திங் கென்னைச் சீறுதியோ
எறியேம் எனக்கொண் டிரங்குதியோ இவ்வா றவ்வா றெனஒன்றும்
அறியேன் அவலக் கடல்அழுந்தி அந்தோ அழுங்கி அயர்கின்றேன்
பிறியேன் என்னைப் பிரிக்கினும்பின் துணையும் காணேன் பெருமானே. 12
- 2675 காணேன் நினது திருவருளைக் கண்டார் தமது கழல்தலைமேல்
பூணேன் உலகச் சிறுநடையில் போந்து பொய்யே புகன்றந்தோ
வீணே சுழன்று மெலிகின்றேன் என்னே இன்னல் மிகச்சமக்கும்
தூணே எனஇங் கெனைவிதித்தாய் எந்தாய் யாது சூழ்வேனே. 13
- 2676 சூழ்வேன் நினது கருணைநடம் சூழும் பெரியார் தமைச்சூழ்ந்து
வாழ்வேன் எனியேன் குறிப்பிந்த வண்ணம் எனது மனக்குரங்கோ
தாழ்வேன் நினையும் தாழ்விப்பேன் அவலக் கடலில் சலியாமே
வீழ்வேன் என்றால் எம்பெருமான் இதற்கென் செய்கேன் வினையேனே. 14
- 2677 வினையே பெருக்கிக் கடைநாயேன் விடயச் செருக்கால் மிகநீண்ட
பனையே எனநின் றுலர்கின்றேன் பாவி யேனுக் கருளுதியோ
நினையே நினையாப் பிழைகருதி நெகிழ விடவே நினைதியோ
அனையே அனையாய் திருக்குறிப்பை அறியேன் ஈதென் றடியேனே. 15
- 2678 அடியேன் முடுகிச் செய்யுப்பிழைகள் அனந்தம் அவற்றை அந்தோஇக்
கொடியேன் நினக்குந்தொறும்உள்ளம் குமைந்து நடுங்கிக் குலைகின்றேன்
செடியேன் மனமோ வினையோநின் செயலோ செய்கை தெரியேன்வெண்
பொடியே திகழும் வடிவுடையாய் யாது புரிவேன் புலையேனே. 16
- 2679 புலையே புரியும் மனம்போன போக்கே அல்லால் புண்ணியநல்
நிலையே அறியேன் சிறியேனுக் கருளல் அழகோ நிறைந்தகுண
மலையே மணியே மருந்தேஎன் வாழ்வே எல்லாம் வல்லோனே
கலையே கருதும் கழலுடையாய் அருளா மையும்நின் கடன்அன்றே. 17

- 2680 கடந்தாழ் கயம்போல் செருக்கிமயற் கடலில் அழுத்திக் கடுவினையேன்
மடந்தாழ் மனத்தோ டுலைகின்றேன் கரைகண் டேறும் வகைஅறியேன்
தொடர்ந்தார் எடுப்பார் எனையெடுக்கும் துணைநின் மலர்த்தாள் துணைகண்டாய்
அடர்ந்தார் தமக்கும் அருள்கின்றோய் ஆணை ஆணை அடியேனே. 18
- 2681 அடியார் இன்பம் அடைகின்றார் அடியேன் ஒருவன் அயர்கின்றேன்
படியார் பலரும் பலபேசிச் சிரியா நின்றார் பரந்திரவும்
விடியா நின்ற தென்புரிவேன் இன்னுங் கருணை விளைத்திலையே
கொடியார் பிழையும் குணமாகக் கொண்டு மகிழும் குணக்குன்றே. 19
- 2682 குன்றா நிலைநின் றருள்அடைந்தார் அன்பர் எல்லாம் கொடியேன்நான்
நன்றாம் நெறிசென் றறியாதே மனஞ்செல் வழியே நடக்கின்றேன்
பொன்றா மணியே அவர்க்கருளி என்னை விடுத்தல் புகழன்றே
என்றால் எனக்கே நகைதோன்றும் எந்தாய் உளத்துக் கென்னாமே. 20
- 2683 என்ஆ ருயிருக் குயிர்அனையாய் என்னைப் பொருளாய் எண்ணிமகிழ்ந்
தந்நாள் அடிமை கொண்டளித்தாய் யார்க்கோ வந்த விருந்தெனவே
இந்நாள் இரங்கா திருக்கின்றாய் எங்கே புகுவேன் என்புரிவேன்
நின்னால் அன்றிப் பிறர்தம்மால் வேண்டேன் ஒன்றும் நின்மலனே. 21
- 2684 நின்பால் அடைந்தார் அன்பாலே அடியார் எல்லாம் நெடுவினையேன்
வன்பால் மனப்பேய் தன்பாலே வருந்திச் சுழன்று மயர்கின்றேன்
தென்பால் நோக்கி இன்பநடம் செய்யும் இறைவா சிறுவனுக்கா
முன்பால் அமுதக் கடல்அளித்த முதல்வா என்னை முன்னுதியே. 22

திருச்சிற்றம்பலம்

11. கலி விண்ணப்பம்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2685 செறியாத நெஞ்சக வஞ்சக னேன்இச் சிறுதலத்தே
அறியா தறிந்தவன் போற்சில செய்திடல் ஐயநின்தாள்
குறியா தரித்தல தாணைமற் றில்லைஎங் கொற்றவனே
முறியா தருள்செய்தி யோதெரி யேன்எந்தை முன்னியதே. 1
- 2686 தீதொன்று மேகண் டறிந்ததல் லால்பலன் சேரநலம்
யாதொன்றும் நான்கண் டறியேன் அறிந்தவன் என்னஇங்கே
போதொன்று போக்குகின் றேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருள்வாய்
மாதொன்று பாகத் துணைஅன்றி நற்றுணை மற்றிலையே. 2
- 2687 எல்லாம் தெரிந்த இறைவாநின் தண்ணருள் எய்துகிலாப்
பொல்லாத பாவிப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்வாய்
கல்லா மனக்கடை யாலே கடைவைத்துக் கண்டதுதுன்
பல்லால் அணுத்துணை யும்அறி யேன்இன்பம் ஆவதுவே. 3
- 2688 மண்ணுடை யாரிடை வாளா மனஞ்செல வைத்ததலால்
எண்ணுடை யாரிடை எய்திநின் தாண்மலர் ஏத்துகிலேன்
புண்ணுடை யாரிற் புலம்புகின் றேனைப் பொறுத்தருள்முக்
கண்ணுடை யாய்கழற் காலுடை யாய்மணி கண்டத்தனே. 4
- 2689 தாழாத துன்பச் சமுத்திரத் தேஇத் தனிஅடியேன்
வீழாத வண்ணம் கருணைசெய் வாய்என்னை வேண்டிஅந்நாள்
ஊழாம் வினைதவிர்த் தாண்டனை யேஎன் உடையவனே
வாழா வகைஎனை இந்நாள் விடுத்தல் வழக்கலவே. 5

- 2690 ஊன்செய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குனைமறந்து
நான்செய்த தீமையை நானே நினைக்க நடுங்குகின்றேன்
ஏன்செய் தனைஎனக் கேளாது மேலும் இரங்குகின்றாய்
வான்செய்த நாதநின் தண்ணருள் வண்ணம்என் வாழ்த்துவனே. 6
- 2691 ஆயாது நான்செயும் குற்றங் களைக்கண் டறியில்பெற்ற
தாயாயி னும்பொறுப் பாளல ஆங்கவை சற்றலவே
ஓயாது செய்யந் தொறும்பொறுத் தாளும் உனைஎளியேன்
வாயால் உரைக்கவும் மாட்டேன்அந் தோஎன்ன வன்மைஇதே. 7
- 2692 ஒன்றுந் தெரிந்திட மாட்டாப் பருவத் துணர்வுதந்தாய்
இன்றுந் தருதற் கிறைவா நின்உள்ளம் இயைதிகொலோ
கன்றுங் கருத்தொடு மாழ்குகின் றேன்உன் கழல்அடிக்கே
துன்றுங் கருத்தறி யேன்சிறி யேன்என் துணிவதுவே. 8
- 2693 ஆவா எனஎனை ஆட்கொள வேண்டும் அடிமைகொண்ட
தேவாஎன் குற்றம் திருவுளத் தெண்ணில்என் செய்திடுவேன்
வாவா எனஅழைப் பார்பிறர் இல்லை மறந்தும்என்றன்
நாவால் உரைக்கவும் மாட்டேன் சிறுதெய்வ நாமங்களே. 9
- 2694 பள்ளத்தி லேசெலும் நீர்போல்என் உள்ளம் பரப்பதலால்
எள்ளத்தி லேசிறி தாயினும் நான்செல்வ தில்லைஎந்தாய்
கள்ளத்தி லேசொல்லு கின்றேன் அலநின் கழலிணைஎன்
உள்ளத்தி லேநின்ற ஆங்கவை காண்க உடையவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

12. அடிமைப் பதிகம்
எண்சீர்க்¹⁷² கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

172. எழுசீர். தொ. வே. 1, 2. எண்சீர். ச. மு. க. ஆ. பா.

- 2695 ஆள்வினையால் பயன்உறுவார் அசதி யாட
அந்தோ இப் புலைநாயேன் அன்பால் நிற்பால்
வேள்விசெயும் பெருந்தவர்க்கே வேள்வி செய்ய
வேண்டும்இதற் கெம்பெருமான் கருணை செய்யும்
நாள்விளைவில் சின்னாளே இதுதான் உண்மை
நம்பும்என நவின்றுணையே நம்பி நின்றேன்
கேள்வியிலாத் துரைத்தனமோ அலது நாயேன்
கிளக்குமுறை கிளக்கிலனோ கேட்டி லாயே. 1
- 2696 கேட்டிலாய் அடியேன்செய் முறையை அந்தோ
கேடிலாக் குணத்தவர்பால் கிட்டு கின்றோய்
ஏட்டில்ஆ யிரங்கோடி எனினும் சற்றும்
எழுதமுடி யாக்குறைகொண் டிளைக்கின் றேன்நான்
சேட்டியா விடினும்எனைச் சேட்டித் தீர்க்கும்
சிறுமனத்தால் செய்யிழையைத் தேர்தி யாயில்
நாட்டில்ஆர் காக்கவல்லார் என்னை எந்தாய்
நாள்கழியா வண்ணம்இனி நல்கல்வேண்டும். 2
- 2697 வேண்டாமை வேண்டுகின்றோர் நிற்க மற்றை
வேண்டுவார் வேண்டுவன விரும்பி நல்கும்
தூண்டாத மணிவிளக்கே பொதுவி லாடும்
சுடர்க்கொழுந்தே என்னுயிர்க்குத் துணையே **என்னை**
ஆண்டாறு மூன்றாண்டில் ஆண்டு கொண்ட
அருட்கடலே என்உள்ளத் தமர்ந்த தேவே
ஈண்டாவ எனச்சிறிய அடியேன் உள்ளத்
தெண்ணம்அறிந் தருளாயேல் என்செய் கேனே. 3

- 2698 **என்னைஅறியாப்பருவத் தாண்டுகொண்ட**
 என்குருவே எனக்குரிய இன்ப மேஎன்
 தன்னைஇன்று விடத்துணிந்தாய் போலும் அந்தோ
 தகுமோநின் பெருங்கருணைத் தகவுக் கெந்தாய்
 உன்னைஅலா தொருவர்தம்பால் செல்லேன் என்னை
 உடையானே என்னுள்ளத் துள்ளே நின்று
 முன்னைவினைப் பயன்ஊட்ட நினைப்பிக் கின்றாய்
 முடிப்பிக்கத் துணிந்திலையேல் மொழிவ தென்னே. 4
- 2699 **என்நாணை அறிந்தும்என்னை அந்தோ அந்தோ**
 இவ்வகைசெய் திடத்துணிந்தாய் என்னே எந்தாய்
 நின்ஆணை நின்னையலா தொன்றும் வேண்டேன்
 நீஇதனை அறிந்திலையோ நினைப்பிக் கின்ற
 மன்னாஎன் ஆருயிர்க்கு வாழ்வே என்கண்
 மணியேஎன் குருவேஎன் மருந்தே இன்னும்
 உன்னால்இங் குயிர்தரித்து வாழ்கின் றேன்என்
 உள்ளம்அறிந் துதவுதியோ உணர்கி லேனே. 5
- 2700 **உள்ளமறிந் துதவுவன்நம் உடையான் எல்லாம்**
 உடையான்மற் றொருகுறைஇங் குண்டோ என்னக்
 கள்ளமனத் தேன்அந்தோ களித்தி ருந்தேன்
 கைவிடுவார் போல்இருந்தாய் கருணைக் குன்றே
 எள்ளலுறப் படுவேன்இங் கேது செய்வேன்
 எங்கெழுகேன் யார்க்குரைப்பேன் இன்னும் உன்றன்
 வள்ளலருள் திறநோக்கி நிற்கின் றேன்என்
 மனத்துயர்போம் வகைஅருள மதித்தி டாயே. 6
- 2701 **வகைஅறியேன் சிறியேன்சன் மார்க்க மேவும்**
 மாண்புடைய பெருந்தவத்தோர் மகிழ வாழும்
 தகைஅறியேன் நலம்ஒன்றும் அறியேன் பொய்ம்மை
 தான்அறிவேன் நல்லோரைச் சலஞ்செய் கின்ற
 மிகைஅறிவேன் தீங்கென்ப எல்லாம் இங்கே
 மிகஅறிவேன் எனினும்எனை விடுதி யாயில்
 பகைஅறிவேன் நின்மீதில் பழிவைத் திந்தப்
 பாவிஉயிர் விடத்துணிவேன் பகர்ந்திட் டேனே. 7

2702 இட்டவகை வாழ்கின்றேன் எந்தாய் நானே
 எண்ணுகிலேன் எண்ணுவித்தால் என்செய் வேன்றின்
 மட்டலர்சே வடிஆணை நினைத்த வண்ணம்
 வாழ்விக்க வேண்டும்இந்த வண்ணம் அல்லால்
 துட்டன்என விடத்துணிதி யாயில் அந்தோ
 சூறையறு துரும்பெனவும் சுழன்று வானில்
 விட்டசிலை எனப்பவத்தில் விழுவேன் அன்றி
 வேறெதுசெய் வேன்இந்த விழல னேனே.

8

2703 விழற்கிறைத்து மெலிகின்ற வீண னேன்இவ்
 வியன்உலகில் விளைத்திட்ட மிகைகள் எல்லாம்
 அழற்கிறைத்த பஞ்செனவே ஆக்கி நீயே
 ஆட்கொண்டால் தடுப்பவரிங் காரே ஐயா
 கழற்கடிமை எனஉலகம் அறிய ஒன்றும்
கருதறியாச் சிறுபருவத்தென்னை ஆண்டு
 நிழற்கருணை அளித்தாயே இந்நாள் நீகை
 நெகிழவிட்டால் என்செய்வேன் நிலையி லேனே.

9

2704 நிலைஅறியேன் நிலைஅறிந்து பெற்ற நல்லோர்
 நெறிஅறியேன் எனினும்உன்றன் நேச மன்றி
 இலைஅறியேன் மற்றவரைக் கனவி லேனும்
 எட்டுணைஓர் துணைஎனவும் எண்ணு ரேன்நல்
 கலைஅறியேன் கருத்திலிருந் தறிவித் தாய்நான்
 கண்டறிந்தேன் எனினும்அவை காட்ட வேண்டும்
 அலைஅறியா அருட்கடலே அமுதே தேனே
 அம்பலத்தென் குருவேநான் அடிமை ஆளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

13. சரணப் பதிகம்

கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2705 மதிவார் சடைமா மணியே அருள்வள் ளலேநன்
நிதியே திருஅம் பலத்தா டல்செய்நித் தனேநின்
துதியேன் எனினும் உனைஅன் றித்துணையி லேன்என்
பதியே எனதெண் ணம்ப லிக்கும்படிக் கருளே. 1
- 2706 படிமேல் அடியேன் உனைஅன் றிஓர்பற்றி லேன்என்
முடிமேல் அடிவைத் தருள்செய் திடமுன்னு கண்டாய்
கொடிமேல் விடைநாட் டியஎண்கு ணக்குன் றமே
பொடிமேல் விளங்குந் திருமே னிஎம்புண் ணியனே. 2
- 2707 புண்ணாம் மனம்சஞ் சலித்துள் ளம்புலர்ந்து நின்றேன்
அண்ணா எனைஆட் கொளவேண் டும்அகற்று வாயேல்
கண்ணார் களைகண் பிறிதொன் றிலைகள்ள னேனை
எண்ணா வினைஎன் செயுமோ இதற்கென்செய் வேனே. 3
- 2708 செய்வேன் அவம்அன் றித்தவம் ஒன்றும்செய் தறியேன்
நைவேன் பிழையா வும்பொறுத் தருள்நல்கு வாயேல்
உய்வேன் அலதூய் வகைஇன் றுமன்றோங்கு கின்றாய்
வைவேன் துதிப்பேன் உனைஎன் றும்மறந்தி லேனே. 4
- 2709 மறவா துனைவாழ்த் துமெய்அன் பரைமாநி லத்தே
இறவா வகைஆட் கொண்டரு ளியஈச னேமெய்
உறவா கியநின் பதம்அன் றிஒன் றோர்கி லேன்நான்
பிறவா நெறிதந் தருள்என் பதென் பேசி டாயே. 5

- 2710 என்னே இனும்நின் அருள்எய் திலன்ஏழை யேனை முன்னே **வலிந்தாட் கொண்ட**தின் றுமுனிந்த தேயோ பொன்னேர் அணிஅம் பலத்தா டியபுண்ணி யாளன் அன்னே அரசே அமுதே அருள்ஆண்ட வனே. 6
- 2711 ஆண்டாய் எனைஏழ் பிறப்பும் உனைஅன்றி ஒன்றும் தீண்டா தெனதுள் எம்என்றால் என்சிறுமை தீர்க்க வேண்டா தயலார் எனக்காண் பதென்மெய்ய நேபொன் ஆண்டான் திருஎய் தநஞ்சைக் களம்நாட்டி னோயே. 7
- 2712 நாட்டார் நகைசெய் வர்என்றோ அருள்நல்கி லாய்நீ வீட்டார் நினைஎன் னினைப்பார் எனைமேவி லாயேல் தாட்டா மரைஅன் றித்துணை ஒன்றும்சார்ந் திலேன்என் மாட்டா மைஅறிந் தருள்வாய் மணிமன்று ளானே. 8
- 2713 மன்றா டியமா மணியே தனிவான வாஓர் மின்றாழ் சடைவே தியனே நினைவேண்டு கின்றேன் பொன்றா தமெய்அன் பருக்கன் புளம்பூண்டு நின்று நன்றாய் இரவும் பகலும் உனைநாடு மாறே. 9
- 2714 மாறா மனமா யையினால் மதிமாழ்கி மாழ்கி ஏறா மல்இறங் குகின்றேன் இதற்கென் செய்வேன் தேறா வுளத்தேன் றனைஏ றிடச்செய்தி கண்டாய் பேறா மணிஅம் பலமே வியபெற்றி யானே. 10
- 2715 ஆனே றிவந்தன் பரைஆட் கொளும்ஐய நேஎம் மானே மணிமன் றில்நடம் புரிவள்ள லேசெந் தேனே அமுதே முதலா கியதெய்வ மேநீ தானே எனைஆண் டருள்வாய் நின்சரண் சரணே. 11

14. பொதுத் தனித் திருவெண்பா

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2716 வந்திக்கும் மெய்யடியார் மாலற்ற ஓர்மனத்தில்
சந்திக்கும் எங்கள் சயம்புவே - பந்திக்கும்
வன்மலக்கட் டெல்லாம் வலிகெட் டறநினது
நின்மலக்கண் தண்ணருள்தான் நேர். 1
- 2717 சங்கரா முக்கட் சயம்புவே தாழ்சடைமேல்
பொங்கராத் திங்கள் பொலிந்தோனே - வெங்கரா
வாய்நின்று பிள்ளை வரப்பாடும் வன்தொண்டர்க்
காய்நின்று சந்துரைத்த தார். 2
- 2718 நீலக் களங்கொண்ட நீடொளியே நீள்கங்கை
கோலச் சடைக்கணிந்த கோமளமே - ஞாலத்தில்
அந்தோ சிறியேன் அருளின்றி வாடுவது
சந்தோட மோநின் றனக்கு. 3
- 2719 நான்சிறியேன் என்னினும்இந் நானிலத்தில் நான்செய்பிழை
தான்சிறிதோ அன்றுலகில் தான்பெரிதே - மான்கரத்தோய்
அங்ஙனமே னும்உன் அருட்பெருமைக் கிப்பெருமை
எங்ஙனம்என் றுள்ளம் எழும். 4
- 2720 ஆவித் துணையேஎன் ஆரமுதே நின்வடிவைப்
பாவித்துள் நையேன்இப் பாவிவேன் - சேவித்து
வாழ்த்தேன்நின் பொன்னடியில் வந்தென் தலைகுனித்துத்
தாழ்த்தேன்என் செய்தேன் தவம். 5

- 2721 **உன்னைநினைந் திங்கே உலாவுகின்றேன்** அன்றிஎந்தாய்
பின்னை நினைப்பொன்றும் பெற்றிலேன் - என்னை
விடாதேநின் பொன்னடியை மேவார்சேர் துன்பம்
கொடாதே எனைஏன்று கொள். 6
- 2722 என்னரசே நின்னடிக்கீழ் என்னிடரை நீக்கெனநான்
சொன்னதலால் தாயுடனும் சொன்னேனோ - இன்னுமிந்தத்
துன்பச் சூமையைச் சூமக்கமுடி யாதென்னால்
அன்பர்க் கருள்வோய் அருள். 7
- 2723 அன்னேஎன் அப்பாஎன் ஆருயிர்க்கோர் ஆதரவே
என்னேநின் உள்ளம் இரங்கிலையே - பொன்னே
உடையா ரிடைஎன் உளநொந்து வாடிக்
கடையேன் படுந்துயரைக் கண்டு. 8
- 2724 **பகுதி தகுதி விசுதி**எனும் பாட்டில்
இகலில் இடையை இரட்டித் - தகவின்
அருச்சித்தால் முன்னாம் அதுகடையாம் கண்டீர்
திருச்சிற் சபையானைத் தேர்ந்து.¹⁷³ 9
173. இதன் பொருள்: பகுதி, தகுதி, விசுதி என்னும் மூன்று சொற்களின் இடையெழுத்தை இரட்டித்து
அருச்சித்தால் அவற்றின் கடையெழுத்துகள் சேர்ந்த முன்னெழுத்துகள் கிடைக்கும். மூன்று சொற்களிலும்
இடையெழுத்து கு. 3கு x 2 = 6கு, அறுகு (அறுகம்புல்). முதலெழுத்துகள் சேரின்: ப, த, வி - பதவி.
கடையெழுத்துகள் சேரின்: தி, தி, தி - மூன்று தி, முக்தி. சிற்சபையானை அறுகால் அருச்சித்தால் முத்திப்
பதவி பெறலாம்.
- 2725 **தாதாதா தாதாதா தாக்குறைக்கென்** செய்குதும்யாம்
தாதாதா என்றுலகில் தான்அலைந்தோம் - போதாதா
நந்தா மணியே நமச்சிவா யப்பொருளே
எந்தாய் எனப்புகழ வே.¹⁷⁴ 10

174. 'தா தா தா தா தா தா தாக்குறை' என்பதில் தா என்னும் எழுத்து எழுமுறை அடுக்கி வந்தது. அதனை
எழுதாக்குறை என்று படிக்க. ஏழு தா எழுதா. எழுதாக்குறைக்கு என் செய்குதும் - எமது தலையில் எழுதாத
குறைக்கு என்ன செய்வோம். இரண்டாவது அடியில் 'தா தா தா' என மும்முறை அடுக்கி வந்ததை தாதா, தா
எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. தாதா - வள்ளலே, தா - கொடு. 568 ஆம் பாடல் காண்க. முதல் அடியில்
எழுதாக்குறை. இரண்டாவது அடியில் 'ததிதி' - ஒலிக்குறிப்பு. மூன்றாம் அடியில் 'திதிதி' - முத்தி.
இங்கிதமாலையிலும் இவ்வாறு ஒருபாடல் உண்டு. பாடல்1930. குகுகுகுகு அணிவேணி - அறுகு அணிந்த
சடை. குகுகுகுகுகுகு: குகு - அமாவாசை, குகு நான்குமுறை அடுக்கி வந்தது. நாலு குகு என்று கொண்டு
தொடங்கும் இருண்ட கூந்தல் எனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். விரிக்கிற் பெருகும்.

- 2726 பொய்கண்டாய் காமப் புதுமயக்கிற் போய்உழலக்
கைகண்டாய் என்னபலன் கண்டாயே - மெய்கண்ட
பொன்னே அனையார்பால் போய்வணங்கக் கற்றிலையோ
என்னேநின் தன்மைமன மே. 11
- 2727 இவ்வழியில் செல்லாதே என்னுடையான் தன்னடிசேர்
அவ்வழியில் செல்என் றடிக்கடிக்குச் - செவ்வழியில்
சொன்னாலும் கேட்கிலைநீ துட்டமன மேஉனக்கிங்
கென்னால் உறவே தினி. 12
- 2728 கால்வாங் கியஉட் கதவம் கொளும்அகத்தின்
பால்வாங் கியகால் பரம்பரனே - மால்வாங்
கரிதாரம் ஊணாதி யாம்மயல்கொண் டேழைப்
பெரிதார ஓர்மொழியைப் பேசு. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

15. தனித் திருவிருத்தம்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2729 நீர்பூத்த வேணியும் ஆனந்தம் பூத்து நிறைமதியின்
சீர்பூத் தமுத இளநகை பூத்த திருமுகமும்
பார்பூத்த பச்சைப் பசுங்கொடி பூத்தசெம் பாகமும்ஓர்
கார்பூத்த கண்டமும் கண்பூத்த காலும்என் கண்விருந்தே. 1
- 2730 வீழாக ஞான்றசெவ் வேணிப் பிரான்என் வினைஇரண்டும்
கீழாக நான்அதன் மேலாக நெஞ்சக் கிலேசமெல்லாம்
பாழாக இன்பம் பயிராக வாய்க்கில்அப் பாற்பிறவி
ஏழாக அன்றிமற் றெட்டாக இங்கென்னை என்செயுமே. 2
- 2731 ஆயிரங் கார்முகில் நீர்விழி நீர்தர ஐயநின்பால்
சேயிரங் கார்எனக் கென்றேநின் பொற்பதம் சிந்திக்கின்றேன்
நீஇரங் காய்எனில் என்செய்கு வேன்இந் நிலத்திற்பெற்ற
தாய்இரங் காள்என்ப துண்டோதன் பிள்ளை தளர்ச்சிகண்டே. 3

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2732 செம்பவளத் தனிக்குன்றே அருளா னந்தச்
செழுங்கனியே முக்கணுடைத் தேவே மூவா
அம்புவிநீர் அனல்வளிவான் ஆதி யாய
அரசேஎன் ஆருயிர்க்கோர் அரண மாகும்
சம்புசிவ சயம்புவே சங்க ராவெண்
சைலம்வளர் தெய்வதவான் தருவே மிக்க
வம்பவிழ்மென் குழல்ஒருபால் விளங்க ஓங்கும்
மழவிடைமேல் வருங்காட்சி வழங்கு வாயே. 4

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2733 நீடுகின்ற மாமறையும் நெடுமாலும் திசைமுகனும் நிமல வாழ்க்கை
நாடுகின்ற முனிவரும் உருத்திரரும் தேடஅருள் நாட்டங் கொண்டு
பாடுகின்ற மெய்யடியர் உளம்விரும்பி ஆநந்தப் படிவ மாகி
ஆடுகின்ற மாமணியை ஆரமுதை நினைந்துநினைந் தன்பு செய்வாம். 5

கூடி வேறு

- 2734 மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே போற்றி
கறைமணி கண்ட போற்றி கண்ணுதற் கரும்பே போற்றி
பிறைமுடிச் சடைகொண் டோங்கும் பேரருட் குன்றே போற்றி
சிறைதவிர்த் தெனையாட் கொண்ட சிவசிவ போற்றி போற்றி. 6

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2735 செய்வகை அறியேன் மன்றுண்மா மணிநின்
திருவுளக் குறிப்பையுந் தெரியேன்
உய்வகை அறியேன் உணர்விலேன் அந்தோ
உறுகண்மேல் உறுங்கொல்என் றுலைந்தேன்
மெய்வகை அடையேன் வேறெவர்க் குரைப்பேன்
வினையனேன் என்செய விரைகேன்
பொய்வகை உடையேன் எங்ஙனம் புகுகேன்
புலையனேன் புகல்அறி யேனே. 7

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2736 நிதியைநினைந் துனைமறந்த மதியைநினைந் தமுகேனோ நிமலா னந்தக்
கதியைஇகழ்ந் திருள்விழைந்த விதியைநினைந் தமுகேனோ கண்போல் வாய்ந்த
பதியைஉனைப் பாடாத பாட்டைநினைந் தமுகேனோ படிற்று நெஞ்சச்
சதியைநினைந் தமுகேனோ யாதுகுறித் தமுகேன்கூத் தமிழ் னேனே. 8

கூடி வேறு

- 2737 தாய்தடை என்றேன் பின்னர்த் தாரமே தடைஎன் றேன்நான்
சேய்தடை என்றேன் இந்தச் சிறுதடை எல்லாந் தீர்ந்தும்
தோய்தடைச் சிறியேன் இன்னுந் துறந்திலேன் எனைத் தடுக்க
ஏய்தடை யாதோ எந்தாய் என்செய்கேன் என்செய் கேனே. 9

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2738 எண்கடந்த உயிர்கள்தொறும் ஒளியாய் மேவி
இருந்தருளும் பெருவாழ்வே இறையே நின்றன்
விண்கடந்த பெரும்பதத்தை விரும்பேன் தூய்மை
விரும்புகிலேன் நின்அருளை விழைந்தி லேன்நான்
பெண்கடந்த மயல்எனும்ஓர் முருட்டுப் பேயாற்
பிடிஉண்டேன் அடிஉண்ட பிஞ்சு போன்றேன்
கண்கடந்த குருட்டுமர் கதைபோல் நின்சீர்
கண்டுரைப்பல் என்கேனோ கடைய னேனே. 10

கூடி வேறு

- 2739 மின்னைப் போல்இடை மெல்லிய லார்என்றே
விடத்தைப் போல்வரும் வெம்மனப் பேய்களைப்
பொன்னைப் போல்மிகப் போற்றி இடைநடுப்
புழையி லேவிரல் போதப்பு குத்திஈத்
தன்னைப் போல்முடை நாற்றச்ச லத்தையே
சந்த னச்சலந் தான்எனக் கொள்கின்றேன்
என்னைப் போல்வது நாய்க்குலம் தன்னிலும்
இல்லை அல்ல தெவற்றினும் இல்லையே. 11

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2740 கள்உருகும் மலர்மணம்போல் கலந்தெங்கும் நிறைந்தோய்நின் கருணைக் கந்தோ
முள்உருகும் வலியபராய் முருடுருகும் உருகாத முறைசேர் கல்லும்
வள்உருகும் மலைஉருகும் மண்உருகும் மரம்உருகும் மதியி லேன்றன்
உள்உருகும் வகையிலைஎன் செய்கேன்நான் ஏன்பிறந்தேன் ஒதிய னேனே. 12

- 2741 மன்உயிர்க்குத் தாய்தந்தை குருதெய்வம் உறவுமுதல் மற்றும் நீயே
பின்உயிர்க்கோர் துணைவேறு பிறிதிலைஎன் றியான்அறிந்த பின்பொய்யான
மின்உடற்குத் தாய்தந்தை யாதியரை மதித்தேனோ விரும்பி னேனோ
என்உயிர்க்குத் துணைவாநின் ஆணைஒன்றும் அறியேன்நான் இரங்கி டாயே. 13

- 2742 மாற்றரிய பசும்பொன்னே மணியேஎன் கண்ணேகண் மணியே யார்க்குந்
தோற்றரிய சுயஞ்சுடரே ஆனந்தச் செழுந்தேனே சோதி யேநீ
போற்றரிய சிறியேனைப் புறம்விடினும் வேற்றவர்பாற் போகேன் வேதம்
தேற்றரிய திருவடிக்கண் பழிவிளைப்பேன் நின்ஆணைச் சிறிய னேனே. 14
- 2743 உள்உணர்வோர் உளத்துநிறைந் தூற்றெழுந்த தெள்ளமுதே உடையாய் வஞ்ச
நள்உணர்வேன் சிறிதேனும் நலமறியேன் வெறித்துழலும் நாயிற் பொல்லேன்
வெள்உணர்வேன் எனினும்என்னை விடுதியோ விடுதியேல் வேறென் செய்கேன்
தள்உணர்வோன் எனினும்மகன் தனைஈன்றோர் புறம்பாகத் தள்ளார் அன்றே. 15
- 2744 கலைபயின்று நெறிஒழுகும் கருத்துடையேன் அலன்நின்னைக் கனவி லேனும்
மலைபயின்ற பெருங்குணத்தெம் வள்ளலே எனத்துதியேன் வஞ்ச மில்லா
நிலைபயின்ற நல்லோர்தம் நேசமிலேன் கைதவமே நினைப்பேன் அந்தோ
உலைபயின்ற அரக்கெனநெஞ் சுருகேன்நான் ஏன்பிறந்தேன் ஒதிய னேனே. 16
- 2745 இரும்புன்னை மலர்ச்சடையாய் இவ்வுலகில் சிலர்தங்கட் கென்று வாய்த்த
அரும்பின்னை மார்பகத்தோன் அயனாதி சிறுதெய்வ மரபென் றோதும்
கரும்பொன்னைச் செம்பொன்னில் கைவிடா திருக்கின்றார் கடைய னேற்கே
தரும்பொன்னை மாற்றழிக்கும் அரும்பொன்றீ கிடைத்தும்உனைத் தழுவி லேனே. 17
- 2746 கஞ்சமலர்த் தவிசிருந்த நான்முகனும் நெடுமாலும் கருதிப் போற்ற
அஞ்சநடை அம்மைகண்டு களிக்கப்பொன் அம்பலத்தில் ஆடு கின்ற
எஞ்சல்இலாப் பரம்பொருளே என்குருவே ஏழையினே னிடத்து நீயும்
வஞ்சம்நினைத் தனையாயில் என்செய்வேன் என்செய்வேன் மதியி லேனே. 18

கட்டளைக் கலித்துறை

- 2747 வேம்புக்கும் தண்ணிய நீர்விடு கின்றனர் வெவ்விடஞ்சேர்
பாம்புக்கும் பாலுண வீகின் றனர்இப் படிமிசையான்
வீம்புக்கும் தீம்புக்கும் ஆனேன் எனினும் விடேல்எனைநீ
தேம்புக்கும் வார்சடைத் தேவே கருணைச் சிவக்கொழுந்தே. 19

- 2748 அடமுடி யாதுபல் ஆற்றாலும் ஏழைக் கடுத்ததுன்பம்
படமுடி யாதென்னை செய்கேன்என் தன்முகம் பார்த்திரங்காய்
திடமுடி யால்அயன் மால்வணங் குந்துணைச் சேவடியாய்
தடமுடி யாய்செஞ் சடைமுடி யாய்நந் தயாநிதியே. 20

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2749 பொல்லா வாழ்க்கைத் துயரம்எனும் புணரிப் பெருக்கில் வீழ்ந்தமுந்திப்
பல்லார் நகைக்கப் பாவிபடும் பாட்டை முழுதும் பார்த்திருந்தும்
கல்லால் அமர்ந்தீர் என்னிரண்டு கண்கள் அனையீர் கறைமிடற்றீர்
எல்லாம் உடையீர் மால்விடையீர் என்னே இரங்கி அருளீரே. 21

- 2750 பொன்னை உடையார் மிகுங்கல்விப் பொருளை உடையார் இவர்முன்னே
இன்னல் எனும்ஓர் கடல்வீழ்ந்திவ் வேழை படும்பா டறிந்திருந்தும்
மின்னை நிகரும் சடைமுடியீர் விடங்கொள் மிடற்றீர் வினைதவிர்ப்பீர்
என்னை உடையீர் வெள்விடையீர் என்னே இரங்கி அருளீரே. 22

கலித்துறை

- 2751 ஆயும் வஞ்சக நெஞ்சன்இவ் அடியனேன் ஐயா
நீயும் வஞ்சக நெஞ்சன்என் றால்இந்த நிலத்தே
ஏயும் இங்கிதற் கென்செய்வேன் என்செய்வேன் எவைக்கும்
தாயும் தந்தையும் ஆகிஉள் நிற்கின்றோய் சாற்றாய். 23

- 2752 நானும் பொய்யன்நின் அடியனேன் தண்ணருள் நிதிநீ
தானும் பொய்யன்என் றால்இதற் கென்செய்வேன் தலைவா
தேனும் பாலுந்தீங் கட்டியும் ஆகிநிற் றெளிந்தோர்
ஊனும் உள்ளமும் உயிரும்அண் ணிக்கின்ற உரவோய். 24

நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

- 2753 நேசனும்நீ சுற்றமும்நீ நேர்நின் றளித்துவரும்
ஈசனும்நீ ஈன்றாளும் எந்தையும்நீ என்றேநின்
தேசுறுசீர் ஐந்தெழுத்தும் செப்புகின்ற நாயேனை
ஆசகலும் வண்ணம் அருள்புரிந்தால் ஆகாதோ. 25

கட்டளைக் கலித்துறை

- 2754 ஆற்றால் விளங்கும் சடையோய்இவ் வேழை அடியனும்பல்
ஆற்றால் வருந்தும் வருத்தம்எல் லாம்முற் றறிந்தும்இன்னம்
ஆற்றா திருத்தல்நின் பேரருள் ஆற்றுக் கழுகுகொலோ
ஆற்றாமை மேற்கொண் டமுதால் எவர்எனை ஆற்றுவரே. 26

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2755 அருளார் அமுதே அரசேநின் அடியேன் கொடியேன் முறையேயோ
இருள்சேர் மனனோ டிடர்உழந்தேன் எந்தாய் இதுதான் முறையேயோ
மருள்சேர் மடவார் மயலாலே மாழ்கின் றேன்நான் முறையேயோ
தெருளோர் சிறிதும் அறியாதே திகையா நின்றேன் முறையேயோ. 27

- 2756 ஒழியாக் கவலை உறுகின்றேன் உடையாய் முறையோ முறையேயோ
அழியாக் கருணைக் கடலேஎன் அரசே முறையோ முறையேயோ
பொழியாப் புயலே அனையார்பால் புகுவித் தனையே முறையேயோ
இழியாத் திரிதந் துழல்கின்றேன் இறைவா முறையோ முறையேயோ. 28

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

- 2757 மதிஒளிர் காங்கைச் சடைப்பெருங் கருணை வள்ளலே தெள்ளிய அமுதே
நிதிஒளிர் வாழ்க்கை இந்திரன் முதலோர்நிலைத்தவான் செல்வமும் மண்ணில்
பதிஒளிர் வாழ்க்கை மணிமுடி அரசர் படைத்திடும் செல்வமும் வேண்டேன்
கதிஒளிர் நினது திருவருட் செல்வக் களிப்பையே கருதுகின் றனனே. 29

கட்டளைக் கலித்துறை

- 2758 வெள்ளங்கொண் டோங்கும் விரிசடை யாய்மிகு மேட்டினின்றும்
பள்ளங்கொண் டோங்கும் புனல்போல்நின் தண்ணருட் பண்புநல்லோர்
உள்ளங்கொண் டோங்கும் அவமே பருத்த ஒதிஅனையேன்
கள்ளங்கொண் டோங்கும் மனத்துறு மோஉறிற் காண்குவனே. 30

2759 ஐயாமுக் கண்கொண்ட ஆரமு தேஅரு ளார்பவள
மெய்யாமெய்துஞ் ஞான விளக்கே கருணை விளங்கவைத்த
மையார் மிடற்று மணியேஅன் றென்னை மகிழ்ந்ததந்தோ
பொய்யாஎன் செய்வல் அருளா யெனில்எங்குப் போதுவனே. 31

2760 நாரா யணந்திசை நான்முகன் ஆதியர் நண்ணிநின்று
பாரா யணஞ்செயப் பட்டநின் சேவடிப் பங்கயமேல்
சீரா யணம்பெறப் பாடுந் திறம்ஓர் சிறிதும்இலேன்
ஆரா யணங்குற நின்றேன்பொன் மன்றத் தமர்ந்தவனே. 32

2761 பேய்கொண்ட நெஞ்சகப் பாழால் வரும்என் பெருந்துயரை
வாய்கொண் டனந்தர் அனந்தர்க்கும் சொல்ல வராதெனில்இந்
நாய்கொண் டுரைக்க வருமோஎன் செய்குவன் நச்சுமரக்
காய்கொண்டு வாழைக் கனியைக்கை விட்ட கடையவனே. 33

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2762 வன்மானங் கரத்தேந்தும் மாமணிழிளு மணிகண்ட மணியே அன்பர்
நன்மானங் காத்தருளும் அருட்கடலே ஆனந்த நடஞ்செய வாழ்வே
பொன்மானம் பினைப்பொருந்தும் அம்பினைவைத் தாண்டருளும் பொருளேநீ இங்
கென்மானங் காத்தருள வேண்டுதியோ வேண்டாயேல் என்செய்வேனே. 34

கலிநிலைத் துறை

2763 வைவ மென்றெழு கின்றவர் தமக்கும்நல் வாழ்வு
செய்வம் என்றெழு கின்றமெய்த் திருவருட் செயலும்
சைவ மென்பதும் சைவத்திற் சாற்றிடுந் தலைமைத்
தெய்வ மென்பதும் என்னள வில்லைஎன் செய்வேன். 35

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2764 ஐய ரேஉம தடியன்நான் ஆகில் அடிகள் நீர்என தாண்டவர் ஆகில்
பொய்ய நேன்உளத் தவலமும் பயமும்புன்கணும்தவிர்த் தருளுதல்வேண்டும்
தைய லோர்புறம் நின்றுளங் களிப்பச் சச்சி தானந்தத் தனிநடம் புரியும்
மெய்ய ரேமிகு துய்யரே தரும விடைய ரேஎன்றன் விழிஅமர்ந் தவரே. 36

சூடி வேறு

- 2765 எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சார் ஈயினும் நாயினும் இழிந்தேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன் புன்மையேன்புலைத்தொழிற்கடையேன்
வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன் மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியேன் அம்பலக் கூத்தன் குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 37

கலி விருத்தம்

- 2766 பொன்அ ளிக்கும்நற் புத்தியுந் தந்துநின்
தன்ன ருட்டுணைத் தாண்மலர்த் தியானமே
மன்ன வைத்திட வேண்டும்எம் வள்ளலே
என்னை நான் பல கால்இங்கி யம்பலே. 38
- 2767 தாயும் தந்தையும் சற்குரு நாதனும்
ஆயும் தெய்வமும் நீஎன் றறிந்தனன்
பாயும் மால்விடை ஏறும் பரமனே
நீயும் கைவிட என்னை நினைத்தியோ. 39

சூடி வேறு

- 2768 ஒழியா மயல்கொண் டுழல்வேன் அவமே
அழியா வகையே அருள்வாய் அருள்வாய்
பொழியா மறையின் முதலே நுதல்ஏய்
விழியாய் விழியாய் வினைதூள் படவே. 40

வெண்துறை

- 2769 உலகெ லாம்நிறைந் தோங்கு பேரருள் உருவ மாகிஎவ் உயிரும் உய்ந்திட
இலகு வானொளி யாம்மணி மன்றிடை என்றும்நின்றே
அலகில் ஆனந்த நாடகஞ் செய்யும் அம்பொற் சேவடிக் கபயம் என்னையும்
திலக நீவிழை வாய்நட ராசசி காமணியே. 41

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2770 என்னிருகண் காள்உமது பெருந்தவம்எப் புவனத்தில் யார்தான் செய்வர்
முன்னிருவர் காணாமல் அலைந்தனரால் இனுங்காண முயலா நின்றார்
நன்னிருபர் தொழுதேத்தும் அம்பலத்தே ஓரிடத்தோர் நாள்ஆ தித்தர்
பன்னிருவர் ஒளிமாற்றும் பரஒளியைப் பார்த்துயர்ந்தீர் பண்பி னீரே. 42

2771 சேணாடர் முனிவர்உயர் திசைமுகன்மால் உருத்திரன்அத் திரளோர் சற்றும்
காணாத காட்சியைநான் கண்டேன்சிற றம்பலத்தின் கண்ணே பன்னாள்
ஆணாகப் பிறந்தடியேன் அருந்தவம்என் புரிந்தேனோ அறிகி லேன்முன்
பேணாத பிறப்பெல்லாம் பிறப்பலஇப் பிறப்பேஎன் பிறப்பாம் அந்தோ. 43

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2772 ிருளற ஓங்கும் பொதுவிலே நடஞ்செய் எங்குரு நாதன்எம் பெருமான்
அருளெனும் வடிவங் காட்டிஒண் முகத்தே அழகுறும் புன்னகை காட்டித்
தெருளுற அருமைத் திருக்கையால் தடவித் திருமணி வாய்மலர்ந் தருகில்
பொருளுற இருந்தோர் வாக்களித்தென்னுள்புகுந்தனன் புதுமைதந்தோ. 44

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2773 பொன்னென்கோ மணிஎன்கோ புனிதஒளித் திரள்என்கோ பொற்பின் ஓங்கும்
மின்னென்கோ விளக்கென்கோ விரிசுடர்க்கோர் சுடர்என்கோ வினையனென்யான்
என்னென்கோ என்னென்கோ எம்பெருமான் திருமேனி இருந்த வண்ணம்
முன்னென்கோ தறுதவத்தால் கண்டுகளித் திடப்பெற்றேன் முக்கண்முர்த்தி. 45

2774 வஞ்சகர்க்கெல் லாம்முதலாய் அறக்கடையாய் மறத்தொழிலே வலிக்கும்பாவி
நெஞ்சகத்துன் மார்க்கனைமா பாதகனைக் கொடியேனை நீச னேனை
அஞ்சல்எனக் கருணைபுரிந் தாண்டுகொண்ட அருட்கடலை அமுதைத்தெய்வக்
கஞ்சமல ரவன்நெடுமாற் கரும்பொருளைப் பொதுவினில்யான் கண்டுய்ந் தேனே. 46

கட்டளைக் கலித்துறை

2775 நாதாபொன் அம்பலத் தேஅறி வானந்த நாடகஞ்செய்
பாதா துரும்பினும் பற்றாத என்னைப் பணிகொண்டெல்லாம்
ஓதா துணர உணர்த்திஉள் ளேநின் றுளவுசொன்ன
நீதா நினைமறந் தென்நினைக் கேன்இந்த நீணிலத்தே.

47

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2776 கந்த நாண்மலர்க் கழலிணை உளத்துறக் கருதுகின் றவர்க்கெல்லாம்
பந்த நாண்வலை அவிழ்த்தருள் சிதம்பரை பரம்பரை யுடன்ஆடும்
அந்த நாள்மகிழ் வடைபவர் உளர்சிலர் அவர்எவர் எனில்இங்கே
இந்த நாள்முறை திறம்பல ராய்உயிர்க் கிதம்செயும் அவர்அன்றே.

48

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2777 வெட்டை மாட்டி விடாப்பெருந் துன்பநோய்
விளைவ தெண்ணிலர் வேண்டிச்சென் றேதொழுக்
கட்டை மாட்டிக் கொள்வார்என வேண்டிப்பெண்
கட்டை மாட்டிக் கொள்வார்தங் கழுத்திலே
துட்டை மாட்டின் கழுத்தடிக் கட்டையோ
துணிக்கும் கட்டைய தாம்இந்தக் கட்டைதான்
எட்டை மாட்டி உயிர்விடக் கட்டைமேல்
ஏறும் போதும் இழுக்கின்ற கட்டையே.

49

2778 புண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேஅதன் மேல்ஒரு
புடவை கட்டிப் புதுமைகள் காட்டிடும்
பெண்ணைக் கட்டிக்கொள் வார்இவர் கொள்ளிவாய்ப்
பேயைக் கட்டிக்கொண் டாலும் பிழைப்பர்காண்
மண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேஅழு கின்றகும்
மடையப் பிள்ளைகள் வாழ்வினை நோக்குங்கால்
கண்ணைக் கட்டிக்கொண் றீர்வழி போம்கிழக்
கமுதை வாழ்வில் கடைஎனல் ஆகுமே.

50

கட்டளைக் கலிப்பா

2779 உடுக்க வோஒரு கந்தைக்கு மேலிலை
உண்ண வோஉண வுக்கும் வழியிலை
படுக்க வோபழம் பாய்க்கும் கதியிலை
பாரில் நல்லவர் பால்சென்று பிச்சைதான்
எடுக்க வோதிடம் இல்லைஎன் பால்உனக்
கிரக்கம் என்பதும் இல்லை உயிரைத்தான்
விடுக்க வோமனம் இல்லைஎன் செய்குவேன்
வெண்பி றைச்சடை வித்தக வள்ளலே. 51

2780 தொடுக்க வோநல்ல சொன்மலர் இல்லைநான்
துதிக்கவோ பத்தி சுத்தமும் இல்லைஉள்
ஒடுக்க வோமனம் என்வசம் இல்லைஊ
டுற்ற ஆணவ மாதிரி மங்களைத்
தடுக்க வோதிடம் இல்லைஎன் மட்டிலே
தயவு தான்நினக் கில்லை உயிரையும்
விடுக்க வோமனம் இல்லைஎன் செய்குவேன்
விளங்கு மன்றில் விளங்கிய வள்ளலே. 52

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2781 இறகெடுத்த அமணர்குலம் வேறுத்த சொக்கோ தென்ன ஞாயம்
அறுகடுத்த சடைமுடிமேல் மண்ணெடுக்க மாட்டாமல் அடிபட் டையோ
பிறகெடுத்தீர் வளையல்விற்றீர் சொற்கேளாப்பிள்ளைகளைப் பெற்றதோஷம்
விறகெடுத்தீர் என்செய்வீர் விதிவசந்தான் யாவரையும் விடாது தானே. 53

கலி விருத்தம்

2782 சச்சிதா நந்தசிற் சபையில் நாடகம்
பச்சிதாந் திருவுருப் பாவை நோக்கிட
மெச்சிதா காரமா விளைப்பர் மெல்லடி
உச்சிதாழ் குவர்நமக் குடையர் நெஞ்சமே. 54

கட்டளைக் கலித்துறை

- 2783 தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடிப்பா
தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடிப்பா
தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடிப்பா
தத்தா தனத்தத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனஞ்சொல்லுமே. 55

நேரிசை வெண்பா

- 2784 இம்மை யறையனைய வேசூர மாதருமா
இம்மையுமை யிம்மையையோ என்செய்த - தம்மைமதன்
மாமாமா மாமாமா மாமாமா மாமாமா
மாமாமா மாமாமா மா. 56

- 2785 ஆவியீ ரைந்தை அபரத்தே வைத்தோதில்
ஆவியீ ரைந்தை அகற்றலாம் - ஆவியீர்
ஐந்துறலா மாவியீ ரைந்தறலா மாவியீ
ரைந்திடலா மோரிரண்டோ டாய்ந்து.¹⁷⁶ 57

திருச்சிற்றம்பலம்

176. இதன் பொருள் : ஆவி - ஆன்மவக்கரமென்னும், ஈரைந்து - பத்தாகிய யகரத்தை, ஐ - சிவத்திற்கு, அபரத்தே - பின்னாக, வைத்து - பொருத்தி, ஓதில் - செபிக்கில், ஆவியீ ரைந்தை - ஆ என்னும் ஆபத்துகளையும் வி என்னும் விபத்துகளையும், அகற்றலாம் - நீக்கிக் கொள்ளலாம். ஆவி-ஆன்மவியற்கையை, ஈர் - கெடுக்கும், ஐந்து - பஞ்சமலங்களையும், அறலாம் - களைந்து விடலாம், ஆவி - ஆன்மாவுக் குறுதியாய், ஈரைந்து - பத்தியை, உறலாம் - பொருந்தலாம், ஆய்ந்து - சேர்க்கும் வகை தெரிந்து, ஆவி - பிராணனது கலைகள், ஈரைந்து - பத்துடன், ஓர் - ஒரு, இரண்டோடு - இரண்டையுங் கழியாமல், இடலாம் - சேர்த்துக் கட்டிக் கொள்ளலாம். - ஆறாம் திருமுறை முதற் பதிப்பு 1885

இப்பதிகத்துள் கலித்துறைகளும் விரவி நிற்கவும், விருத்தமெனக் குறியிட்டாளப் பட்டமைக் கீண்டு விதியெழுதப் புகின் மிகப் பெருகுமாதலின் விடுக்கப்பட்டது. சைவம் பன்னிரண்டு திருமுறைகளுள் ஆளுடைய வரசாகிய அப்பர் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமுறையில் "குலம்பலம்பாவரும்" என்றற் றொடக்கத் திலக்கியங்களாற் கண்டுகொள்க. - தொ. வே.

16. திருக்குறிப்பு நாட்டம்

ஆசிரியத் துறை¹⁷⁷

திருச்சிற்றம்பலம்

175. ஆசிரியத்தாழிசை. தொ. வே. 1, 2. ஆசிரியத்துறை. ச. மு. க. ஆ. பா.

- 2786 ஆற்றுக் கேபிறைக் கீற்றுக் கேசடை
ஆக்கிச் சேவடி தூக்கி ஆருயிர்ப்
பேற்றுக்கே நடிப்பாய் மணிமன்றில் பெருந்தகையே
சோற்றுக் கேஇதஞ் சொல்லிப் பேதையர்
குழல் வாய்த்துயர் சூழ்ந்து மேற்றிசைக்
காற்றுக்கே கறங்காய்ச் சமுன்றேனைக் கருதுதியோ. 1
- 2787 ஞாலத் தார்தமைப் போலத் தாம்இங்கு
நண்ணு வார்நின்னை எண்ணு வார்மிகு
சீலத்தார் சிவமே எவையும்எனத் தேர்ந்தனரால்
சாலத் தான்கொடுஞ் சாலத் தாலத்தைத்
தாவி நான்பெரும் பாவி ஆயினன்
ஏலத்தார் குழலா ளிடத்தாய்எனை எண்ணுதியோ. 2
- 2788 அண்ண லேநின்னை எண்ண லேன்என்னை
ஆண்டு கொண்டனை மீண்டும் விண்டனன்
நண்ணலே அறியேன் கடையேன்சிறு நாயனையேன்
பெண்ண லேன்இயல் ஆண லேன்அலிப்
பேய் னேன்கொடும் பேதை யேன்பிழை
கண்ணலே புரியா தினும்மீட்கக் கருதுதியோ. 3
- 2789 வல்லி ஆனந்த வல்லி சேர்மண
வாள னேஅரு ளாள னேமலை
வில்லியாய் நகைத்தே புரம்வீழ்த்த விடையவனே
புல்லி யான்புலைப் போகம் வேட்டுநின்
பொன்ன டித்துணைப் போகம் போக்கினேன்
இல்லிஆர் கடம்போ லிருந்தேன்எனை எண்ணுதியோ. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

17. தனித் திருப்புலம்பல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2790 திங்கள் விளங்கும் சடைத்தருவைத் தீம்பாற் சுவையைச் செந்தேனைச்
செங்கை மருவும் செழுங்கனியைச் சீரார் முக்கட் செங்கரும்பை
மங்கை மலையாள் மணந்தபெரு வாழ்வைப் பவள மலைதன்னை
எங்கள் பெருமான் தனைஅந்தோ என்னே எண்ணா திருந்தேனே. 1
- 2791 அன்பர் இதய மலர்க்கோயில் அமர்ந்த பரமா னந்தத்தைத்
துன்பம் அகலச் சுகமளிக்கும் தூய துணையைச் சுயஞ்சுடரை
வன்ப ரிடத்தின் மருவாத மணியை மணியார் மிடற்றாளை
இன்ப நிறைவை இறையோனை என்னே எண்ணா திருந்தேனே. 2
- 2792 ஒருமைப் பயனை ஒருமைநெறி உணர்ந்தார் உணர்வின் உள்ளுணர்வைப்
பெருமைக் கதியைப் பசுபதியைப் பெரியோர் எவர்க்கும் பெரியோனை
அருமைக் களத்தில் கருமைஅணி அம்மான் தன்னை எம்மாளை
இருமைப் பயனுந் தருவாளை என்னே எண்ணா திருந்தேனே. 3
- 2793 கறையோர் கண்டத் தணிந்தருளும் கருணா நிதியைக் கண்ணுதலை
மறையோன் நெடுமாற் கரியசிவ மலையை அலையில் வாரிதியைப்
பொறையோர் உள்ளம் புகுந்தொளிரும் புனித ஒளியைப் பூரணனாம்
இறையோன் தன்னை அந்தோநான் என்னே எண்ணா திருந்தேனே. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

18. பரம ராசியம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2794 விதிஎ லாம்விலக் கெனவிலக் கிடுவேன்
விலக்கெ லாங்கொண்டு விதிஎன விதிப்பேன்
நிதிஎ லாம்பெற நினைத்தெழு கின்றேன்
நிலமெ லாங்கொளும் நினைப்புறு கின்றேன்
எதிஎ லாம்வெறுத் திட்டசிற் றுழை
இன்பெ லாங்கொள எண்ணிநின் றயர்வேன்
பதிஎ லாங்கடந் தெவ்வணம் உய்வேன்
பரம ராசியப் பரம்பரப் பொருளே.

1

2795 செடிய னேன்கடுந் தீமையே புரிவேன்
தெளிவி லேன்மனச் செறிவென்ப தறியேன்
கொடிய னேன்கொடுங் கொலைபயில் இனத்தேன்
கோள னேன்நெடு நீளவஞ் சகனேன்
அடிய னேன்பிழை அனைத்தையும் பொறுத்துன்
அன்பர் தங்களோ டின்புற அருள்வாய்
படிஅ னேகமுங் கடந்தசிற் சபையில்
பரம ராசியப் பரம்பரப் பொருளே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருப்புகழ்ச்சி

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2796 திருவுளந் தெரியேன் திகைப்புறு கின்றேன்
சிறியரிற் சிறியனேன் வஞ்சகக்
கருவுளக் கடையேன் பாவியேன் கொடிய
கன்மனக் குரங்கனேன் அந்தோ
வெருவுறு கின்றேன் அஞ்சல்என் நின்னே
விரும்பிஆட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மருவுமா கருணைப் பெருங்கடல் அமுதே
வள்ளலே என்பெரு வாழ்வே.

1

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2797 தாயும் தந்தையும் தெய்வமும் குருவும்
தாங்கு கின்றதோர் தலைவனும் பொருளும்
ஆயும் இன்பமும் அன்பும்மெய் அறிவும்
அனைத்தும் நீஎன ஆதரித் திருந்தேன்
ஏயும் என்னள விரக்கம்ஒன் றிலையேல்
என்செய் வேன்இதை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
சேயும் நின்னருள் நசைஉறுங் கண்டாய்
தில்லை மன்றிடைத் திகழ்ஒளி விளக்கே.

2

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2798 அருள்பழுத் தோங்கும் கற்பகத் தருவே
அருண்மருந் தொளிர்குணக் குன்றே
அருள்ளனும் அமுதந் தரும்ஒரு கடலே
அருட்கிர ணங்கொளும் சுடரே
அருள்ஒளி வீசும் அரும்பெறன் மணியே
அருட்சுவை கனிந்தசெம் பாகே
அருள்மணம் வீசும் ஒருதனி மலரே
அருண்மய மாம்பர சிவமே.

3

திருச்சிற்றம்பலம்

20. திருமருந்தருள் நிலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2799 பனகஅணைத் திருநெடுமால் அயன்போற்றப் புலவரெலாம் பரவ ஓங்கும்
கனகமணி அம்பலத்தே பெரியமருந் தொன்றிருக்கக் கண்டேன் கண்டேன்
அனகநடத் ததுசச்சி தானந்த வடிவதுபே ரருள்வாய்ந் துள்ள
தெனகமமர்ந் திருப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராசன் என்ப தம்மா. 1
- 2800 திருநெடுமால் அயன்தேடத் துரியநடு ஒளித்ததெனத் தெளிந்தோர்சொல்லும்
ஒருகருணை மருந்துதிரு அம்பலத்தே இருந்திடக்கண் டுவந்தேன் அந்தோ
அருவுருவங் கடந்ததுபே ரானந்த வடிவதுநல் லருள்வாய்ந் துள்ள
திருமையும்நன் களிப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராசன் என்ப தம்மா. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

21. திருவருள் விலாசம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2801 ஆண்டவன்நீ யாகில்உனக் கடியனும்நா னாகில்
அருளுடையாய் இன்றிரவில் அருள் இறையாய் வந்து
நீண்டவனே முதலியரும் தீண்டரிதாம் பொருளின்
நிலைகாட்டி அடிமுடியின் நெறிமுழுதும் காட்டி
வீண்டவனே காலையில்நீ விழித்தவுடன் எழுந்து
விதிமுடித்துப் புரிதிஓது விளங்கும்எனப் புகல்வாய்
தாண்டவனே அருட்பொதுவில் தனிமுதலே கருணைத்
தடங்கடலே நெடுந்தகையே சங்கரனே சிவனே.

1

2802 **திருநெறிமெய்த் தமிழ்மறையாம் திருக்கடைக்காப் பதனால்**
திருவுளங்காட் டியநாளில் தெரிந்திலன் இச் சிறியேன்
பெருநெறிஎன் உளத்திருந்து காட்டியநாள் அறிந்தேன்
பிழைபடாத் தெய்வமறை இதுவெனப்பின் புணர்ந்தேன்
ஒருநெறியில் எனதுகரத் துவந்தளித்த நாளில்
உணராத உளவைஎலாம் ஒருங்குணர்ந்து தெளிந்தேன்
தெருணெறிதந் தருளும்மறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடத்தெள் ளமுதே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

22. சிவ சிதம்பர சங்கீர்த்தனம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம்¹⁷⁸

திருச்சிற்றம்பலம்

178. கட்டளைக் கலிப்பா. தொ. வே. 1, 2. ச. மு. க.
எண்சீர்க் கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம். ஆ. பா.

2803 உலக முஞ்சரா சரமும் நின்றநின்
றுலவு கின்றபே ருலகம் என்பதும்
கலகம் இன்றிஎங் கணுநி றைந்தசிற்
கனம்வி ளங்குசிற் ககனம் என்பதும்
இலக ஒன்றிரண் டெனல்அ கன்றதோர்
இணையில் இன்பமாம் இதயம் என்பதும்
திலகம் என்றநங் குருசி தம்பரம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

1

2804 வரமு றுஞ்சுதந் தரசு கந்தரும்
மனம டங்குசிற் கனந டந்தரும்
உரமு றும்பதம் பெறவ ழங்குபே
ரொளிந டந்தரும் வெளிவி டந்தரும்
பரமு றுங்குணங் குறிக டந்தசிற்
பரம மாகியே பரவு மாமறைச்
சிரமு றும்பரம் பரசி தம்பரம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

2

2805 நித்தி யம்பரா பரநி ராதரம்
நிர்க்கு ணஞ்சதா நிலய நிட்களம்
சத்தி யம்கனா கனமி குந்ததோர்
தற்ப ரம்சிவம் சமர சத்துவம்
வித்தி யஞ்சுகோ தயநி கேதனம்
விமலம் என்றுநால் வேத முந்தொழும்
சித்தி யங்குசிற் கனசி தம்பரம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

3

2806 அருள்அ ளித்துமெய் யன்பர் தம்மைஉள்
ளங்கை நெல்லிபோல் ஆக்கு கின்றதும்
பொருள்அ ளித்துநான் மறையின் அந்தமே
புகலு கின்றதோர் புகழ்அ ளிப்பதும்
வெருள்அ ளித்திடா விமல ஞானவான்
வெளியி லேவெளி விரவி நிற்பதாம்
தெருள்அ ளிப்பதும் இருள்கெ டுப்பதும்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

4

2807 பெத்த முஞ்சதா முத்தி யும்பெரும்
பேத மாயதோர் போத வாதமும்
சுத்த முந்தெறா வித்த முந்தரும்
சொருப இன்பமே துய்க்கும் வாழ்க்கையும்
நித்த முந்தெரிந் துற்ற யோகர்தம்
நிமல மாகிமெய்ந் நிறைவு கொண்டசிற்
சித்த முஞ்செலாப் பரம ராசியம்
சிவசி தம்பரம் சிவசி தம்பரம்.

5

திருச்சிற்றம்பலம்

23. சிவகாமவல்லி துதி

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2808 அரங்காய மனமாயை அளக்கர் ஆழம்
அறியாமல் காலிட்டிங் கமுந்து கின்றேன்
இரங்காயோ சிறிதும்உயிர் இரக்கம் இல்லா
என்மனமோ நின்மனமும் இறைவி உன்றன்
உரங்காணும் அரசியற்கோல் கொடுங்கோல் ஆனால்
ஓடிஎங்கே புகுந்தெவருக் குரைப்ப தம்மா
திரங்காணாப் பிள்ளைஎனத் தாய்வி டாளே
சிவகாம வல்லிஎனும் தெய்வத் தாயே.

1

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

2809 தனத்தால் இயன்ற தனிச்சபையில் நடிக்கும் பெருமான் தனக்கன்றே
இனத்தால் உயர்ந்த மணமாலை இட்டுக் களித்த துரைப்பெண்ணே
மனத்தான் விளங்கும் சிவகாம வல்லிக் கனியே மாலொடும்ஓர்
அனத்தான் புகழும் அம்மேஇவ் வடியேன் உனக்கே அடைக்கலமே.

2

2810 திருவே திகழுங் கலைமகளே திருவே மலையான் திருமகளே
உருவே இச்சை மயமேமெய் உணர்வின் வணமே உயர்இன்பக்
குருவே ஆதித் தனித்தாயே குலவும் பரையாம் பெருந்தாயே
மருவே மலரே சிவகாம வல்லி மணியே வந்தருளே.

3

2811 அருளே அறிவே அன்பேதெள் ளமுதே மாதர் அரசேமெய்ப்
பொருளே தெருளே மாற்றறியாப் பொன்னே மின்னே பூங்கிளியே
இருளேய் மனத்தில் எய்தாத இன்பப் பெருக்கே இவ்வடியேன்
மருளே தவிர்த்த சிவகாம வல்லி நினக்கே வந்தனமே.

4

கட்டளைக் கலித்துறை

2812 தருவாய் இதுநல் தருணங்கண் டாய்என்னைத் தாங்கிக் கொண்ட
குருவாய் விளங்கு மணிமன்ற வாணனைக் கூடிஇன்ப
உருவாய்என் உள்ளத்தின் உள்ளே அமர்ந்துள்ள உண்மைலாம்
திருவாய் மலர்ந்த சிவகாம வல்லிநின் சீர்அருளே.

5

திருச்சிற்றம்பலம்

24. சிவ பரம்பொருள்

கலிநிலைத் துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2813 உருத்தி ரன்திரு மால்அயன் ஒப்பமுகக் குணமாய்
இருத்தல் இன்றிஅக் குணங்களை என்றும்ஆண் டருளுங்
கருத்தன் ஆகையிற் குணேசன்அக் குணவிகா ரத்திற்
பொருத்த மின்மையன் ஆகையால் புகல்குண ரகிதன். 1
- 2814 களங்க அக்குணம் கடந்திருத் தலில்குணா தீதன்
வளங்கொ ளத்தகும் உலகெலாம் மருவிநிற் றலினால்
விளங்கு விச்சுவ வியாபிஇவ் விசுவத்தை யாண்டு
துளங்கு றாநலந் தோற்றலின் விச்சுவ கருத்தன். 2
- 2815 வெய்ய னாய்உல கழித்தலின் விசுவசங் காரி
பைய மேலெனப் படுவன பலவற்றின் மேலாம்
ஐயன் ஆதலிற் பராபர னாம்எனப் பட்ட
செய்ய னாகிய சிவபிரான் ஒருவனுண் டமரீர். 3
- 2816 உய்வ தாம்இது நம்குரு வாணையொன் றுரைப்பேன்
சைவ மாதிரித் தாந்தத்து மறைமுடித் தலத்தும்
நைவ தின்றிஆங் கதுவது வாயது நமது
தெய்வ மாகிய சிவபரம் பொருளெனத் தெளிவீர். 4

திருச்சிற்றம்பலம்

25. நடராஜ அலங்காரம்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

2817 இரண்டே காற்கை முகந்தந்தீர் இன்ப நடஞ்செய் பெருமான்
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டீர் என்னே அடிகள் என்றுரைத்தேன்
இரண்டே காற்கை முகம்புடைக்க இருந்தாய் எனைக்கென் றிங்கேநீ
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டாய் என்றார் மன்றில் நின்றாரே.¹⁷⁹

1

179. பதவுரை: இன்பம் - பேரின்பம் தருவதாகிய, நடஞ்செய் - திருநடனத்தைப் புரியா நின்ற, பெருமான் - பெருமானாகிய நீர், இரண்டே - இரண்டேயாகிய, காற்கு - பாதங்களையுடைய எனக்கு, ஐ - அழகிய, முகம் - முகம் ஒன்றினை, தந்தீர் - கொடுத்தீர், இங்ஙனம் இருக்க, இரண்டே காற்கு - இரண்டு பாதாம்புயங்களுக்கு, ஐமுகம் - பஞ்சமுகங்களை, கொண்டீர் - கொண்ட நீராக இருக்கின்றீர், என்னே - யாதுபற்றி, அடிகள் - அடிகளே, என்றுரைத்தேன் - எனப் புகன்றேன். அதற்கு மன்றில் நின்றார் - அம்பலத்தின் கண்ணின்ற இவர் அடியாளைக் கண்ணுற்று, இரண்டே கால் - இரண்டு காலாகப் பெற்ற நீ, கைமுகம் புடைக்க விருந்தாய் - கைத்த முகம் பெருக்கக் காட்டினை, எனைக்கென்று - யாதுபற்றி என வினவி, இங்கே நீ - இப்போது இவ்விடத்து, இரண்டே காற்கு - இரு காலாகிய அரை (அல்குலுக்கு இன்பம் பெருக்க எண்ணி) ஐமுகம் கொண்டாய் என்றார் - சுமுகங் கொண்டனை எனப் புகல்கின்றனர். ஏ! தோழி! இஃது என்? என வினவியது. - ச.மு.க.

2818 இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டீர் என்னை உடையீர் அம்பலத்தீர்
இரண்டே காற்கை முகந்தந்தீர் என்னை இதுதான் என்றுரைத்தேன்
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டிங் கிருந்த நீயும் எனைக்கண்டே
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டாய் என்றார் தோழி இவர்வாழி.¹⁸⁰

2

180. பதவுரை: இரண்டேகாற்கு - இருவினை வழி செல்லாதவர்களுக்கு, ஐமுகம் - ஆசாரிய முகத்தினை, கொண்டனை - கொண்ட நீராயிருக்கின்றீர். என்னை - அடியாளை, உடையீர் - உடையவரே, அம்பலத்தீர் - திருவம்பலத்தில் நடக்கின்றவரே, இரண்டேகாற்கு - சூரியகலை சந்திரகலையாகிய வாசியனுபவத்திற்கு, ஐ - அழகிய, முகந்தந்தீர் - முகத்தினைத் தந்தவரே, என்னை இது தானென்று - இஃது என்ன விஷயத்திற்கு என்று, உரைத்தேன் - செப்பினேன். அதற்கு அன்னார், இரண்டே கால், கை, முகங் கொண்டிருந்த நீயும் - இரண்டு காலும், இருகையும், முகமும் அடையப் பெற்றிரா நின்ற நீயும், எனைக் கண்டே - நம்மைத் தரிசித்த தகூடணம் நீ முன் உரைத்த வண்ணமே, இரண்டேகாற்கு - வாசிக்கு, ஐமுகங்கொண்டாய் - அழகிய முகத்தினை அனுபவ இடமாகக் கொண்டு விட்டனை என்கின்றனர் தோழி, இன்னார் நீடுழி வாழ்க எனத் தலைவி வாழ்த்தியதாகக் கொள்க.

இரண்டேகாற்கை - தமிழில் எழுதினால் இரண்டு (உ), கால் (வ), கை: உவகை.

இரண்டேகாற் கைமுகந் தந்தீர் என்றதற்கு, விநாயகருக்கு கை - துதிக்கையுடைய முகத்தினைத் தந்தீர் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். தலைவி தலைவருக்குள் நடந்த அலங்கார விவகாரத்துள் விநாயகரைப் பற்றிக் கூறுதல் அவ்வளவு விசேட மன்றெனக் கொள்க.

2819 ஆடுங் கருணைத் திருநடத்தீர் ஆடும் இடந்தான் யாதென்றேன்
பாடுந் திருவுஞ் சவுந்தரமும் பழமுங் காட்டும் இடமென்றார்
நாடும் படிநன் கருளுமென்றேன் நங்காய் முன்பின் ஒன்றேயாய்
ஈடுந் தியபன் னடுவுளதால் என்றார் தோழி இவர்வாழி.¹⁸¹

3

திருச்சிற்றம்பலம்

181. குறிப்பு: ஆடுமிடம் - நடனஞ் செய்யுமிடம், பாடும் - வேதாகமங்களால் புகழப்படும், திருவும் - **பொன்** என்னுஞ் சொல்லும், சவுந்தரமும் - அழகு, அழகுக்குப் பிரதிபதமாய் **அம்** என்னும் சொல்லும், பழமும் - (பழம் = பலம் வடமொழி) - **பலம்** என்னும் சொல்லும் சேர்ந்தால், **பொன்னம்பலம்** ஆகிறது. முன்பின் ஒன்றேயாய் - முன்னும் பின்னும் ஒரு சொல்லாகிய **அம்**, பல் நடு வுளது - **பல்** என்னுஞ் சொல் நடுவுளது. அம்+பல்+அம் - **அம்பலம்**.
- ச. மு. க.

26. பாங்கிமார் கண்ணி

சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

2820	அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் பாங்கிமா ரே - அவர் ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமா ரே.	1
2821	ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமா ரே - மிக ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமா ரே.	2
2822	இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் பாங்கிமா ரே - நட மிட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமா ரே.	3
2823	ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமா ரே - நட னேசர்தமை யெய்தும்வண்ணம் பாங்கிமா ரே.	4
2824	உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமா ரே - இன்ப உருவாகி ஓங்குகின்றார் பாங்கிமா ரே.	5
2825	ஊனவுல கைக்கருதேன் பாங்கிமா ரே - மன்றில் உத்தமருக் குறவாவேன் பாங்கிமா ரே.	6
2826	கற்பனையெல் லாங்கடந்தார் பாங்கிமா ரே - என்றன் கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாங்கிமா ரே.	7
2827	கண்டிலர்நான் படும்பாடு பாங்கிமா ரே - மூன்று கண்ணுடையா ரென்பாரையோ பாங்கிமா ரே.	8
2828	கன்மனமெல் லாங்கரைப்பார் பாங்கிமா ரே - மனங் கரையாரென் னளவிலே பாங்கிமா ரே.	9
2829	கள்ளமொன்று மறியேனான் பாங்கிமா ரே - என்னைக் கைவிடவுந் துணிவாரோ பாங்கிமா ரே.	10
2830	கற்பழித்துக் கலந்தாரே பாங்கிமா ரே - இன்று கைநழுவ விடுவாரோ பாங்கிமா ரே.	11

2831	கண்டவரெல் லாம்பழிக்கப் பாங்கிமா ரே - என்றன் கன்னியழித் தேயொளித்தார் பாங்கிமா ரே.	12
2832	காமனைக்கண் ணாலெரித்தார் பாங்கிமா ரே - என்றன் காதலைக்கண் டறிவாரோ பாங்கிமா ரே.	13
2833	காவலையெல் லாங்கடந்து பாங்கிமா ரே - என்னைக் கைகலந்த கள்ளரவர் பாங்கிமா ரே.	14
2834	காணவிழைந் தேனவரைப் பாங்கிமா ரே - கொண்டு காட்டுவாரை யறிந்திலேன் பாங்கிமா ரே.	15
2835	கிட்டவர வேண்டுமென்றார் பாங்கிமா ரே - நான் கிட்டுமுன்னே யெட்டநின்றார் பாங்கிமா ரே.	16
2836	கின்னரங்கே ளென்றிசைத்தார் பாங்கிமா ரே - நான் கேட்பதன்முன் சேட்படுத்தார் பாங்கிமா ரே.	17
2837	கிள்ளையைத்தூ தாவிடுத்தேன் பாங்கிமா ரே - அது கேட்டுவரக் காணையோ பாங்கிமா ரே.	18
2838	கீதவகை பாடிநின்றார் பாங்கிமா ரே - அது கேட்டுமதி மயங்கினேன் பாங்கிமா ரே.	19
2839	கீழ்மைகுறி யாமலென்னைப் பாங்கிமா ரே - மனக் கேண்மைகுறித் தாரேயன்று பாங்கிமா ரே.	20
2840	கீடமனை யேனெனையும் பாங்கிமா ரே - அடிக் கேயடிமை கொண்டாரன்று பாங்கிமா ரே.	21
2841	குற்றமெல்லாங் குணமாகப் பாங்கிமா ரே - கொள்ளுங் கொற்றவரென் கொழுநர்காண் பாங்கிமா ரே.	22
2842	குற்றமொன்றுஞ் செய்தறியேன் பாங்கிமா ரே - என்னைக் கொண்டுசூலம் பேசுவாரோ பாங்கிமா ரே.	23
2843	குஞ்சிதப்பொற் பாதங்கண்டாற் பாங்கிமா ரே - உள்ள குறையெல்லாந் தீருங்கண்டீர் பாங்கிமா ரே.	24
2844	கூற்றுதைத்த பாதங்கண்டீர் பாங்கிமா ரே - நங்கள் குடிக்கெல்லாங் குலதெய்வம் பாங்கிமா ரே.	25

2845	கூறரிய பதங்கண்டு பாங்கிமா ரே - களி கொண்டுநிற்க விழைந்தேனான் பாங்கிமா ரே.	26
2846	கூடல்விழைந் தேனவரைப் பாங்கிமா ரே - அது கூடும்வண்ணம் கூட்டிடுவீர் பாங்கிமா ரே.	27

திருச்சிற்றம்பலம்

27. வெண்ணிலாக் கண்ணி

சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2847 தன்னையறிந் தின்பமுற வெண்ணிலா வே - ஒரு தந்திரநீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலா வே. 1
- 2848 நாதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலா வே - அங்கே நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 2
- 2849 சச்சிதானந் தக்கடலில் வெண்ணிலா வே - நானுந் தாழ்ந்துவிழ வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 3
- 2850 இராப்பகலில் லாவிடத்தே வெண்ணிலா வே - நானும் இருக்கவெண்ணி வாடுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 4
- 2851 தேசநிற மாய்நிறைந்த வெண்ணிலா வே - நானுஞ் சீவமயம தாய்விழைந்தேன் வெண்ணிலா வே. 5
- 2852 போதநடு லுடிருந்த வெண்ணிலா வே - மலப் போதமற வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 6
- 2853 ஆருமறி யாமலிங்கே வெண்ணிலா வே - அரு ளாளர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலா வே. 7
- 2854 அந்தரங்க சேவைசெய்ய வெண்ணிலா வே - யெங்கள் ஐயர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலா வே. 8
- 2855 வேதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலா வே - மல வேதையுள வேதுசொல்லாய் வெண்ணிலா வே. 9
- 2856 குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும் வெண்ணிலா வே - அந்தக் குண்டலிப்பால் வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 10
- 2857 ஆதியந்த மென்றுரைத்தார் வெண்ணிலா வே - அந்த ஆதியந்த மாவதென்ன வெண்ணிலா வே. 11
- 2858 வித்திலாம லேவிளைந்த வெண்ணிலா வே - நீதான் விளைந்தவண்ண மேதுசொல்லாய் வெண்ணிலா வே. 12

2859	முப்பொருளு மொன்றதென்பார் வெண்ணிலா வே - அந்த முன்றுமொன்றாய் முடிந்ததென்ன வெண்ணிலா வே.	13
2860	நானதுவாய் நிற்கும்வண்ணம் வெண்ணிலா வே - ஒரு ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலா வே.	14
2861	ஞானமய மாய்விளங்கும் வெண்ணிலா வே - என்னை நானறியச் சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலா வே.	15
2862	வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலா வே - அந்த வாசியென்ன பேசுகண்டாய் வெண்ணிலா வே.	16
2863	ஐந்தலைப்பாம் பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலா வே - அவர் அம்பலத்தில் நின்றதென்ன வெண்ணிலா வே.	17
2864	ஒரெழுத்தி லைந்து ண்டென்பார் வெண்ணிலா வே - அது ஊமையெழுத் தாவதென்ன வெண்ணிலா வே.	18
2865	அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலா வே - அவர் ஆடுகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலா வே.	19
2866	அந்தரத்தில் ஆடுகின்றார் வெண்ணிலா வே - அவர் ஆடும்வகை எப்படியோ வெண்ணிலா வே.	20
2867	அணுவிலணு வாயிருந்தார் வெண்ணிலா வே - எங்கும் ஆகிநின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலா வே.	21
2868	அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் வெண்ணிலா வே - ஐயர் ஆட்டமென்று சொல்வதென்ன வெண்ணிலா வே.	22
2869	அம்பரத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலா வே - என்னை ஆட்டுகின்றார் இம்பரத்தே வெண்ணிலா வே.	23

28. முறையீட்டுக் கண்ணி

தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2870 பற்று நினைத்தெழுமிப் பாவிமனத் தீமையெலாம்
உற்று நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 1
- 2871 எள்ளேத நின்னிடத்தே எண்ணுகின்ற தோறுமதை
உள்ளே நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 2
- 2872 துன்னுகின்ற தீமைநின்பாற் சூழ்ந்துரைக்குந் தோறுமதை
உன்னுகின்ற போதிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 3
- 2873 எள்ளுகின்ற தீமைநின்பா லெண்ணுகின்ற தோறுமதை
உள்ளுகின்ற போதிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 4
- 2874 மிக்க நிலைநிற்க விரும்பேன் பிழைகளெலாம்
ஒக்க நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 5
- 2875 கோகோ வெனுங்கொடியேன் கூறியகுற் றங்களெலாம்
ஓகோ நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 6
- 2876 பித்து மனக்கொடியேன் பேசியவன் சொல்லையெலாம்
ஒத்து நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 7
- 2877 தேர்ந்து தெளியாச் சிறியவனேன் தீமையெலாம்
ஓர்ந்து நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 8
- 2878 நிறுத்தி யறியே நிகழ்த்தியவன் சொல்லை
உறுத்தி நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 9
- 2879 தோன்றி விரியுமனத் துட்டனேன் வன்பிழையை
ஊன்றி நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 10
- 2880 எண்ணினைப்ப தின்றிநினை யெள்ளி யுரைத்ததனை
உண்ணினைக்குந் தோறுமெனக் குள்ள முருகுதடா. 11
- 2881 கடையவனேன் வைதகடுஞ் சொன்னினைக்குந் தோறும்
உடையவனே யென்னுடைய வுள்ள முருகுதடா. 12

2882	பித்தனெனத் தீமை பிதற்றியதெண் னுந்தோறும் உத்தமனே யென்னுடைய வுள்ள முருகுதடா.	13
2883	மன்றுடையாய் நின்னருளை வைதகொடுஞ் சொற்பொருளில் ஒன்றை நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா.	14
2884	வெருவாம லையோ விளம்பியசொல் லெல்லாம் ஒருவா நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா.	15
2885	புலைக்கொடியேன் புன்சொற் புகன்றதெண் னுந்தோறும் உலைக்கண்மெழு காகவென்ற னுள்ள முருகுதடா.	16
2886	ஈடில்பெருந் தாயி லினியாய்நின் றண்ணருட்பால் ஊடியசொல் லுன்னிலெனக் குள்ள முருகுதடா.	17
2887	புரைத்தமன வஞ்சப் புலையேன் றிருவருளை உரைத்தபிழை யெண்ணிலெனக் குள்ள முருகுதடா.	18
2888	நாடி நினையா நவையுடையேன் புன்சொலெலாம் ஓடி நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா.	19
2889	வெப்பில் கருணை விளக்கனையா யென்பிழையை ஒப்பி நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா.	20
2890	அஞ்சலென்றாய் நின்பால் அடாதமொழி பேசியதை அஞ்சிநினைக் கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	21
2891	மெய்யோர் சிறிதுமிலேன் வீண்மொழியா லூடியதை ஐயோ நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	22
2892	இத்தா ரணிக்குளெங்கு மில்லாத தீமைசெய்தேன் அத்தா நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	23
2893	பொய்யால் விரிந்த புலைமனத்தேன் செய்பிழையை ஐயா நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	24
2894	இப்பாவி நெஞ்சா லிழுக்குரைத்தே னாங்கதனை அப்பாநி னைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	25
2895	எண்ணாக் கொடுமையெலா மெண்ணியுரைத் தேனதனை அண்ணா நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	26

2896	வெம்மான் மனத்து வினையேன் புகன்றதெலாம் அம்மா நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	27
2897	எச்சோடு மில்லா திழிந்தேன் பிழைகளெலாம் அச்சோநி னைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	28
2898	வந்தோடி நைமனத்து வஞ்சகனேன் வஞ்சமெலாம் அந்தோநி னைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	29
2899	ஓவாக் கொடியே னுரைத்த பிழைகளெலாம் ஆவா நினைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	30
2900	கரைசேர வொண்ணாக் கடையேன் பிழையை அரைசேநி னைக்கிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	31
2901	மருளுடையேன் வஞ்ச மனத்தீமை யெல்லாம் அருளுடையா யெண்ணிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	32
2902	ஈண்டவனேன் வன்சொல் இயம்பியதை யென்னுடைய ஆண்டவனே யெண்ணிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	33
2903	வற்புதனேன் வஞ்ச மனப்பிழையை மன்றாடும் அற்புதனே யெண்ணிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	34
2904	துன்புடையேன் புன்மொழிகள் தூற்றியதை யெவ்வுயிர்க்கும் அன்புடையா யெண்ணிலெனக் கஞ்சங் கலங்குதடா.	35
2905	கொதிக்கின்ற வன்மொழியாற் கூறியதை யையோ மதிக்கின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	36
2906	சினங்கொண்ட போதெல்லாஞ் செப்பிய வன்சொல்லை மனங்கொள்ளுந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	37
2907	செய்தநன்றி யெண்ணாச் சிறியவனே னின்னருளை வைத்தெண்ணுந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	38
2908	பொய்த்த மனத்தேன் புகன்றகொடுஞ் சொற்களெலாம் வைத்துநினைக் குந்தோறும் வாளிட் டறுக்குதடா.	39
2909	பொங்குகின்ற தீமை புகன்றதெலா மெண்ணியெண்ணி மங்குகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	40

2910	ஊடுகின்ற சொல்லா லுரைத்ததனை யெண்ணியெண்ணி வாடுகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	41
2911	உயங்குகின்றேன் வன்சொல் லுரைத்ததனை யெண்ணி மயங்குகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	42
2912	சொல்விளைவு நோக்காதே சொன்னதெலா மெண்ணுதொறும் வல்வினையே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா.	43
2913	மேல்விளைவு நோக்காதே வேறுசொன்ன தெண்ணுதொறும் மால்வினையே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா.	44
2914	விஞ்சுகத்தா லந்தோ விளம்பியதை யெண்ணுதொறும் வஞ்சுகத்தே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா.	45
2915	விலங்குகின்ற நெஞ்ச விளைவையெண் ணுந்தோறும் மலங்குகின்றே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா.	46
2916	தூய்மையிலா வன்மொழியாற் சொன்னவெலா மெண்ணுதொறும் வாய்மையிலே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா.	47
2917	கலிக்கின்ற வஞ்சகக் கருத்தைக் கருதி வலிக்கின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	48
2918	நீட்டுகின்ற வஞ்ச நெடுஞ்சொலெலா நெஞ்சுகத்தே மாட்டுகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	49
2919	பொருந்துகின்ற வஞ்சப் புதுமையெண்ணி யையோ வருந்துகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	50
2920	வெருவிக்கும் வஞ்ச வெறுஞ்சொலெலாம் நெஞ்சில் வருவிக்குந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா.	51
2921	ஊடும்போ துன்னை யுரைத்தவெலா நாயடியேன் நாடும்போ தெல்லாமென் னாடி நடுங்குதடா.	52
2922	வாய்க்கடையா வன்சொல் வழங்கியவென் வன்மனத்தை நாய்க்கடையே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா.	53
2923	கன்றி யுரைத்த கடுஞ்சொற் கடுவையெலாம் நன்றியிலே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா.	54

2924	புன்மையினால் வன்சொற் புகன்றபுலைத் தன்மையெலாம் நன்மையிலே நெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா.	55
2925	ஊனெண்ணும் வஞ்ச வுளத்தா லுரைத்தவெலாம் நானெண்ணுந் தோறுமென்ற னாடி நடுங்குதடா.	56
2926	வஞ்சனையா லஞ்சாது வன்சொல் புகன்றவெலாம் நஞ்சனையே நெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா.	57
2927	கோணநெடு நெஞ்சக் குரங்காற் குதித்தவெலாம் நாணமிலே நெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா.	58
2928	ஊனமிலா நின்னை யுரைத்தகொடுஞ் சொல்லையெலாம் ஞானமிலே நெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா.	59
2929	எற்றே மதியிலியே நெண்ணா துரைத்தனைச் சற்றே நினைத்திடினுந் தாது கலங்குதடா.	60
2930	இனியேது செய்வே னிகழ்ந்துரைத்த சொல்லைத் தனியே நினைத்திடினுந் தாது கலங்குதடா.	61
2931	நாயனையே நெண்ணாம னலங்கியவன் சொல்லையெலாம் தாயனையா யெண்ணுதொறுந் தாது கலங்குதடா.	62
2932	நிற்குருகா வஞ்ச நினைவால் நினைத்தவெலாஞ் சற்குருவே யெண்ணுதொறுந் தாது கலங்குதடா.	63
2933	வெந்நரகில் வீழும் விளைவால் விளம்பியதை என்றரசே யெண்ணுதொறு மென்னை விழுங்குதடா.	64
2934	நன்கறியேன் வாளா நவின்ற நவையனைத்தும் என்குருவே யெண்ணுதொறு மென்னை விழுங்குதடா.	65
2935	ஆவ தறியா தடியே னிகழ்ந்தகொடும் பாவ நினைக்கிற் பகீரென் றலைக்குதடா.	66
2936	வந்திப் பறியேன் வழங்கியவன் சொல்லையெலாம் சிந்திக் கிலுள்ளே திருக்கிட் டழுங்குதடா.	67
2937	குற்ற நினைத்த கொடுஞ்சொலெலா மென்னுளத்தே பற்ற நினைக்கிற் பயமா யிருக்குதடா.	68

2938 எள்ளுகின்ற தீமை யெடுத்துரைத்தே னாங்கதனை
விள்ளுகின்ற தோறு முள்ளம்வெந்து வெதும்புதடா.

69

திருச்சிற்றம்பலம்

29. திருவடிக் கண்ணி

தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

2939	மின்னிடையாள் காண விளங்குமன்றி லாடுகின்றாய் என்னுடையா யுன்ற னிணையடிதான் நோவாதா.	1
2940	வன்னமுதே யின்ப மலியமன்றி லாடுகின்றாய் என்னமுதே யுன்ற னிணையடிதான் நோவாதா.	2
2941	நண்ணியமெய் யன்பர் நயக்கமன்றி லாடுகின்றாய் புண்ணியனே யுன்றனது பொன்னடிதான் நோவாதா.	3
2942	அன்பரின்பங் கொள்ளநட மம்பலத்தே யாடுகின்றாய் இன்புருவா முன்ற னிணையடிதான் நோவாதா.	4
2943	நூலுணர்வா நுண்ணுணர்வி னோக்கநட மாடுகின்றாய் மாலறியா வுன்றன் மலர்ப்பாதம் நோவாதா.	5
2944	எள்ளலற வம்பலத்தே யின்பநட மாடுகின்றாய் வள்ளலே யுன்றன் மலரடிதான் நோவாதா.	6
2945	சைவ நிலைத்துத் தழைத்தோங்க வாடுகின்றாய் தெய்வ மணியே திருவடிதான் நோவாதா.	7
2946	எல்லாரு மின்புற் றிருக்கநட மாடுகின்றாய் வல்லாரின் வல்லாய் மலர்ப்பாதம் நோவாதா.	8
2947	அவமே கழிந்தின்ப மன்பர்கொள வாடுகின்றாய் சிவமே நினது திருவடிதான் நோவாதா.	9
2948	தற்பரமா மன்றிற் றனிநடன மாடுகின்றாய் சிற்பரமே யுன்றன் திருமேனி நோவாதா.	10
2949	வில்வவேர் மாலை மிளிர்ந்தசைய வாடுகின்றாய் செல்வமே யுன்றன் திருமேனி நோவாதா.	11

திருச்சிற்றம்பலம்

30. பேரன்புக் கண்ணி

தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2950 கற்றதென்றுஞ் சாகாத கல்வியென்று கண்டுகொண்டுள்
அற்புதச்சிற் றம்பலத்தி லன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 1
- 2951 ஈடணைகள் நீக்கிநமக் கின்பளிக்கு மென்றுமன்றில்
ஆடுந் திருவடிக்கே ஆசைவைத்தேன் ஐயாவே. 2
- 2952 நானந்த மெய்தா நலம்பெறவே யெண்ணிமன்றில்
ஆனந்த நாடகத்துக் கன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 3
- 2953 வாடலறச் சாகா வரங்கொடுக்கு மென்றுமன்றில்
ஆடலடிப் பொன்மலர்க்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 4
- 2954 பொற்புறவே பொன்றாப் பொருளளிக்கு மென்றுமன்றில்
அற்புதப்பொற் சேவடிக்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 5
- 2955 ஈனமறுத் தென்றும் இறவாமை நல்குமென்றே
ஞானமணி மன்றிடத்தே நன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 6
- 2956 ஓர்துணைநின் பொன்னடியென் றுன்னுகின்றே னுன்னையன்றி
ஆர்துணையும் வேண்டேனென் அன்புடைய ஐயாவே. 7
- 2957 பூசைசெய்து பெற்றவுன்றன் பொன்னடிமே லன்றியயல்
ஆசையொன்று மில்லையெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 8
- 2958 இச்சைநின்மே லன்றியெனக் கெள்ளளவும் வேறுமொன்றில்
இச்சையிலை நின்னாணை யென்னருமை ஐயாவே. 9
- 2959 எப்படிநின் னுள்ள மிருக்கின்ற தென்னளவில்
அப்படிநீ செய்கவெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 10
- 2960 எவ்வண்ணம் நின்கருத்திங் கென்னளவி லெண்ணியதோ
அவ்வண்ணஞ் செய்கவெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 11
- 2961 தேசுறுநின் றண்ணருளாந் தெள்ளமுதங் கொள்ளவுள்ளே
ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 12

- 2962 மாசறுநின் ஡ொன்னருளா மாமணிபெற் றாடவுள்ளே
ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 13
- 2963 நாசமிலா நின்னருளாம் ஞானமருந் துண்ணவுள்ளே
ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

31. நடேசர் கொம்மி

சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்
பல்லவி

2964 கொம்மிய டிப்பெண்கள் கொம்மி யடி - இரு
கொங்கைகு லுங்கவே கொம்மி யடி. 1

பல்லவி எடுப்பு

2965 நம்மை யானும்பொன் னம்பல வாணனை
நாடிக் கொம்மிய டியுங்க டி - பதம்
பாடிக் கொம்மிய டியுங்க டி. கொம்மி 1

கண்ணிகள்

2966 காம மகற்றிய தூய னடி - சிவ
காம சுவந்தரி நேய னடி
மாமறை யோதுசெவ் வாய னடி - மணி
மன்றெனு ஞானவா காய னடி. கொம்மி 1

2967 ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜ னடி - நமை
ஆட்கொண் டருளிய தேஜ னடி
வானந்த மாமலை மங்கை மகிழ் - வடி
வாளன டிமண வாள னடி. கொம்மி 2

2968 கல்லைக் கனிவிக்குஞ் சுத்த னடி - முடி
கங்கைக் கருளிய கர்த்த னடி
தில்லைச்சி தம்பர சித்த னடி - தேவ
சிங்கம டியுயர் தங்க மடி. கொம்மி 3

2969	பெண்ணொரு பால்வைத்த மத்த னடி - சிறு பிள்ளைக் கறிகொண்ட பித்த னடி நண்ணி நமக்கரு ளத்த னடி - மிக நல்லன டியெல்லாம் வல்ல னடி.	கொம்மி	4
2970	அம்பலத் தாடல்செய் ஐய னடி - அன்பர் அன்புக் கெளிதரு மெய்ய னடி தும்பை முடிக்கணி தூய னடி - சுயஞ் சோதிய டிபரஞ் சோதி யடி.	கொம்மி	5

திருச்சிற்றம்பலம்

32. தோழியர் உரையாடல்

தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2971 தண்மதி யொண்முகப் பெண்மணி யே - உன்னைத்
தான்கொண்ட நாயக ராரே டி
அண்மையிற் பொன்னணி யம்பலத் தாடல்செய்
ஐய ரமுத ரழக ரடி. 1
- 2972 செங்கயற் கண்மட மங்கைநல் லாய் - உன்றன்
செங்கை பிடித்தவ ராரே டி
அங்கய லாரன்று பொன்னம்ப லத்தெங்கள்
ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜ னடி. 2
- 2973 கன்னற் சுவைமொழி மின்னிடையாய் - உன்னைக்
கன்னி யழித்தவ ராரே டி
உன்னற் கரியபொன் னம்பலத் தாடல்செய்
உத்தம ரானந்த சித்த ரடி. 3
- 2974 தீமையி லாதபெண் மாமயி லே - உன்னைச்
சேர்ந்து கலந்தவ ராரே டி
தாமமு டிக்கணிந் தம்பலத் தேயின்பத்
தாண்டவஞ் செய்யுஞ் சதுர ரடி. 4
- 2975 அன்னந டைப்பெண்க ளாரமு தே - உன்னை
அன்பிற் புணர்ந்தவ ராரே டி
துன்ன லுடையின ரம்பலத் தேநின்ற
துய திருநட ராய ரடி. 5

2976 காரள கப்பெண் சிகாமணி யே - உன்றன்
கற்பை யழித்தவ ராரே டி
பேரள வைக்கடந் தம்பலத் தேநின்ற
பித்தர் பரானந்த நித்த ரடி.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

33. தெண்டனிட்டேன்
சிந்து

பல்லவி
திருச்சிற்றம்பலம்

2977 தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி - சு வாமிக்ருநான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி. 1

பல்லவி எடுப்பு

2978 தண்டலை விளங்குந் தில்லைத் தலத்திற்பொன் னம்பலத்தே
கண்டவர் மயங்கவேடங் கட்டியாடு கின்றவர்க்கு தெண்ட 1

கண்ணிகள்

2979 கற்பூர வாசம்வீசும் பொற்பாந்தி ருமுகத்தே
கனிந்தபுன் னகையாடக் கருணைக்க டைக்கணாட
அற்பார்பொன் னம்பலத்தே ஆனந்தத் தாண்டவம்
ஆடிக்கொண் டேயென்னை ஆட்டங்கண் டாருக்கு தெண்ட 1

2980 இழிந்தாலு நம்மையிங்கே யேற்றுவா ரென்றடைந்தால்
ஏற்றுவார் போலேபின்னு மிழியவைப் பாருக்குப்
பழந்தான் நழுவிமெல்லப் பாலில் விழுந்ததென்னப்
பசப்பிப் பசப்பியன்பர் பண்டம் பறிப்பவர்க்கு தெண்ட 2

2981 சுட்டதிரு நீறுபூசித் தொந்தோமென் றாடுவார்க்குத்
தோன்றுதலை மாலையணி தோள்விளங்க வருவார்க்குப்
பிட்டுக்காசைப் பட்டுமாறன் பிரம்படி பட்டவர்க்குப்
பிள்ளைக்கறிக் காசைகொண்ட கள்ளத்தவ வேடருக்கு தெண்ட 3

- 2982 வாழ்ந்தாரை மேன்மேலும் வாழச்செய் பவருக்கு
மாசுபறித் தவர்கையிற் காசுபறிக் கின்றவர்க்குத்
தாழ்ந்தாரை யடிக்கடி தாழக்காண் பவருக்குத்
தானாகி நானாகித் தனியேநின் றவருக்கு தெண்ட 4
- 2983 ஆதியந்த நடுவில்லா ஆனந்த நாடருக்கு
அண்டருயிர் காத்தமணி கண்டசசி கண்டருக்குச்
சோதிமய மாய்விளங்குந் தூயவடி வாளருக்குத்
தொண்டர்குடி கெடுக்கவே துஜங்கட்டிக் கொண்டவர்க்கு தெண்ட 5
- 2984 பாட்டுக்காசைப் பட்டுமுன்னம் பரவைதன் வாயிலிற்போய்ப்
பண்புரைத்துத் தூதனென்றே பட்டங்கட்டிக் கொண்டவர்க்கு
வீட்டுக்காசைப் படுவாரை வீட்டைவிட்டுத் துரத்தியே
வேட்டாண்டி யாயுலகில் ஓட்டாண்டி யாக்குவார்க்கு தெண்ட 6
- 2985 தாய்வறிற்றிற் பிறவாது தானே முளைத்தவர்க்குச்
சாதிகுல மறியாது தாண்டவஞ்செய் கின்றவர்க்கு
ஏய தொழிலருளு மென்பிராண நாயகர்க்கு
ஏமாந்த வரையெல்லாம் ஏமாத்து மீசருக்கு 7

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி - சு வாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்ல டி.

திருச்சிற்றம்பலம்

34. இன்னந் தயவு வரவிலையா

சிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்
பல்லவி

2986 இன்னந் தயவுவர விலையா - உனக்கென்மீதில்
என்ன வர்மஞ் சொலையா. 1

கண்ணிகள்

2987 அன்னம் பாலிக்குந்தில்லைப் பொன்னம் பலத்திலாடும்
அரசே - அரசே - அரசேயென் றலறவும் இன்னந் 1

2988 சின்னஞ் சிறுவயதி லென்னை யடிமைகொண்ட
சிவமே - சிவமே - சிவமேயென் றலறவும் இன்னந் 2

2989 முன்னம் பிழைபொறுத்தா யின்னம் பொறாதுவிட்டால்
முறையோ - முறையோ - முறையோவென் றலறவும் இன்னந் 3

2990 தன்னை யறியாவென்னை யின்ன லுறச்செய்தாயே
தகுமோ - தகுமோ - தகுமோவென் றலறவும் இன்னந் 4

2991 பண்டு மகிழ்ந்தெனையாட் கொண்டு கருணைசெய்த
பரமே - பரமே - பரமேயென் றலறவும் இன்னந் 5

2992 கொண்டு குலம்பேசுவா ருண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே - குருவே - குருவேயென் றலறவும் 6

இன்னந் தயவுவர விலையா - உனக்கென்மீதில்
என்ன வர்மஞ் சொலையா.

திருச்சிற்றம்பலம்

35. வினா விடை

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2993 ஆகமமு மாரணமு மரும்பொருளென் றொருங்குரைத்த
ஏகவுரு வாகிநின்றா ரிவரார்சொல் தோழி
மாகநதி முடிக்கணிந்து மணிமன்று ளனவரத
நாகமணி மிளிரநட நவில்வார்காண் பெண்ணே. 1

தாழிசை

- 2994 அருளாலே அருளிறை அருள்கின்ற பொழுதங்
கனுபவ மாகின்ற தென்னடி தாயே
தெருளாலே மருளாலே தெரியாது தெரியும்
திருநட இன்பம்என் றறியாயோ மகளே. 2

- 2995 அறிவாலே அறிவினை அறிகின்ற பொழுதங்
கனுபவ மாகின்ற தென்னடி தாயே
செறிவாலே பிறிவாலே தெரியாது தெரியும்
திருவருள் உருவம்என் றறியாயோ மகளே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

36. நற்றாய் கவன்றது

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 2996 திருவருட் புனிதை மகிழநின் றாடும் தில்லைமன் றழகனே என்பாள்
மருவருட் கடலே மாணிக்க மலையே மதிச்சடை வள்ளலே என்பாள்
இருவருக் கரிய ஒருவனே எனக்கிங் கியார்துணை நின்னலா தென்பாள்
வெருவிஉட் குழைவாள் விழிகர் துளிப்பாள் வெய்துயிர்ப் பாள்என்றன் மின்னே. 1
- 2997 ஓடுவாள் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்என் றுருகுவாள் உணர்விலள் ஆகித்
தேடுவாள் திகைப்பாள் தியங்குவாள் ஐயோ தெய்வமே தெய்வமே என்பாள்
பாடுவாள்பதைப்பாள் பதறுவாள்நான்பெண்பாவிகாண்பாவிகாண்என்பாள்
வாடுவாள் மயங்கி வருந்துவாள் இருந்து வல்வினை யேன்பெற்ற மகளே. 2
- 2998 உலகெலாந் தழைப்பப்பொதுவினில் ஓங்கும் ஒருதனித் தெய்வம்என்கின்றாள்
இலகுபே ரின்ப வாரிஎன் கின்றாள் என்னுயிர்க் கிறைவன்என் கின்றாள்
அலகிலாக் கருணை அமுதன்என் கின்றாள் அன்பர்கட்கன்பன்என் கின்றாள்
திலகவா ணுதலாள் இவ்வணம் புலம்பித் தியக்கமுற் றமுங்குகின் றாளே. 3
- 2999 திருஎலாம்அளிக்கும்தெய்வம்என் கின்றாள் திருச்சிற்றம்பலவன்என்கின்றாள்
உருஎலாம் உடைய ஒருவன்என் கின்றாள் உச்சிமேல் கரங்குவிக் கின்றாள்
கருஎலாங் கடந்தாங் கவன்திரு மேனி காண்பதெந் நாள்கொல்என் கின்றாள்
மருஎலாம்மயங்கும் மலர்க்குழல் முடியாள் வருந்துகின்றாள்என்றன் மகளே. 4
- 3000 மின்இணைச் சடில விடங்கன்என் கின்றாள் விடைக்கொடி விமலன்என் கின்றாள்
பொன்இணை மலர்த்தாள் புனிதன்என் கின்றாள் பொதுவிலே நடிப்பன்என் கின்றாள்
என்இணை விழிகள் அவன்திரு அழகை என்றுகொல் காண்பதென் கின்றாள்
துன்இணை முலைகள் விம்முற இடைபோல் துவள்கின்றாள் பசியபொற் றொடியே. 5

- 3001 கருங்களிற் றுரிபோர்த் தம்பலத் தாடும் கருணைஎங் கடவுள்என் கின்றாள் பெருங்களி துளும்ப வடவனத் தோங்கும் பித்தரில் பித்தன்என் கின்றாள் ஒருங்களி மிழற்றும் குழலினார் என்போல் உறுவரோ அவனைஎன்கின்றாள் தருங்களி உண்டாள் போல்கின்றாள் நானும் தவிர்க்கின்றாள் என்அருந் தவளே. 6
- 3002 மன்றிடை நடிக்கும் மணாளனை அல்லால் மதிப்பனோ பிறரைஎன்கின்றாள் வந்துயர் நீக்கும் அவன்திரு வடிவை மறப்பனோ கணமும்என் கின்றாள் ஒன்றுமில் லவன்என் றுரைக்கினும் எல்லாம் உடையவன்ஆகும்என்கின்றாள் பொன்றுதல் பிறழ்தல் இனியுறேன் என்றேபொற்றொடிபொங்குகின்றாளே. 7
- 3003 திருத்தகு தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தே தெய்வம்ஒன் றுண்டெமக்கென்பாள் பெருத்தகுங் குமப்பொற் கலசவாண் முலையார் பேசுக பலபல என்பாள் மருத்தகு குழலாள் மனமொழி உடலம் மற்றவும் அவன்கழற் கென்பாள் குருத்தகு குவளைக் கண்ணின்நீர் கொழிப்பாள் குதுகுலிப் பாள்பசங் கொடியே. 8
- 3004 அம்பலத் தாடும் அழகனைக் காணா தருந்தவும் பொருந்துமோ என்பாள் கம்பமுற் றிடுவாள் கண்கள்நீர் உகுப்பாள் கைகுவிப் பாள்உளங் கனிவாள் வம்பணி முலைகள் இரண்டும்நோக் கிடுவாள் வள்ளலைப்பரிகிலீர் என்பாள் உம்பரன் தவஞ்செய் திடுமினீர் என்பாள் உயங்குவாள் மயங்குவாள் உணர்வே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

37. சல்லாப லகரி

கலிநிலைத்துறை¹⁸²

திருச்சிற்றம்பலம்

182. கலிச்சந்த விருத்தம். தொ. வே. 1, 2. ச. மு. க. கலிநிலைத்துறை. ஆ. பா.

3005 சுந்தர நீறணி சுந்தரர் நடனத் தொழில்வல்லார்
வந்தனர் இங்கே வந்தனம் என்றேன் மாதேநீ
மந்தணம் இதுகேள் அந்தனம் இலநம் வாழ்வெல்லாம்
அந்தரம் என்றார் என்னடி அம்மா அவர்கூதே.

1

3006 நம்பல மாமன நன்மனை புக்கார் நடராஜர்
எம்பல மாவீர் எம்பெரு மானீ ரேஎன்றேன்
வம்பல மடவாய் எம்முடை இன்ப வாழ்வெல்லாம்
அம்பலம் என்றார் என்னடி அம்மா அவர்கூதே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

38. தலைமகளின் முன்ன முடிபு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3007 வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும்
விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொதுவில் நடிப்போய்
கறுத்துரைத்தார் தமக்கும்அருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய
கருணைநெடுங் கடலேமுகக் கண்ணோங்கு கரும்பே
மறுத்துரைப்ப தெவன்அருள்நீ வழங்குகினும் அன்றி
மறுத்திடினும் உன்னையலால் மற்றொருசார் பறியேன்
செறுத்துரைத்த உரைகளெலாம் திருவருளே என்று
சிந்திப்ப தல்லாமல் செய்வகைஒன் றிலனே.

1

3008 மிகுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் சகித்தருளல் வேண்டும்
மெய்யறிவின் புருவாகி வியன்பொதுவில் நடிப்போய்
தொகுத்துரைத்த மறைகளும்பின் விரித்துரைத்தும் காணாத்
துரியநடு வேஓருந்த பெரியபரம் பொருளே
பகுத்துரைத்த பயன்உரைக்கோர் பொருளாகி விளங்கும்
பரஞ்சடரே பரம்பரனே பசுபதியே அடியேன்
வகுத்துரைப்ப தெவன்அருள்நீ வழங்குகினும் அன்றி
மறுத்திடினும் உன்னையலால் மற்றொருசார் பிலனே.

2

3009 முன்னவனே சிறியேன்நான் சிறிதும்அறி யாதே
முனிந்துரைத்த பிழைபொறுத்துக் கனிந்தருளல் வேண்டும்
என்னவனே என்துணையே என்உறவே என்னை
ஈன்றவனே என்தாயே என்குருவே எனது
மன்னவனே என்னுடைய வாழ்முதலே என்கண்
மாமணியே மணிமிடற்றோர் மாணிக்க மலையே
அன்னவனே அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற அமுதே
ஆறணிந்த சடையாய்யான் வேறுதுணை இலனே.

3

- 3010 சினந்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் மனம்பொறுத்தல் வேண்டும்
 தீனதயா நிதியேமெய்ஞ் ஞானசபா பதியே
 புனைந்துரைப்பார் அகத்தொன்றும் புறத்தொன்றும் நினைத்தே
 பொய்யுலகர் ஆங்கவர்போல் புனைந்துரைத்தேன் அலன்நான்
 இனந்திருந்தி எனையாட்கொண் டென்னுள்அமர்ந் தெனைத்தான்
 எவ்வுலகும் தொழநிலைமேல் ஏற்றியசற் குருவே
 கனந்தருசிற் சுகஅமுதம் களித்தளித்த நிறைவே
 கருணைநடத் தரசேஎன் கண்ணிலங்கு மணியே. 4
- 3011 ஊடுதற்கோர் இடங்காணேன் உவக்கும்இடம் உளதோ
 உன்னிடமும் என்னிடமும் ஓர்இடம்ஆ தலினால்
 வாடுதற்கு நேர்ந்திடிலோ மாட்டாமை யாலும்
 மனம்பிடியா மையினாலும் சினந்துரைத்தேன் சிலவே
 கூடுதற்கு வல்லவன்நீ கூட்டிஎனைக் கொண்டே
 குலம்பேச வேண்டாம்என் குறிப்பனைத்தும் அறிந்தாய்
 நாடுதற்கிங் கென்னாலே முடியாது நீயே
 நாடுவித்துக் கொண்டருள்வாய் ஞானசபா பதியே. 5
- 3012 என்னுளம்நீ கலந்துகொண்டாய் உன்னுளம்நான் கலந்தேன்
 என்செயல்உன் செயல்உன்றன் இருஞ்செயல்என் செயலே
 பின்னுளநான் பிதற்றல்எலாம் வேறுகுறித் தெனைநீ
 பிழைஏற்ற நினைத்திடிலோ பெருவழக்கிட் டிடுவேன்
 அன்னையினும் தயவுடையாய் அப்பன்எனக் கானாய்
 அன்றியும்என் ஆருயிருக் காருயிராய் நிறைந்தாய்
 மன்னுமணிப் பொதுநடஞ்செய் மன்னவனே கருணை
 மாநிதியே எனக்கருள்வாய் மனக்கலக்கந் தவிர்த்தே. 6
- 3013 எணங்குறியேன் இயல்குறியேன் ஏதுநினை யாதே
 என்பாட்டுக் கிருந்தேன்இங் கெனைவலிந்து நீயே
 மணங்குறித்துக் கொண்டாய்நீ கொண்டதுதொட் டெனது
 மனம்வேறு பட்டதிலை மாட்டாமை யாலே
 கணங்குறித்துச் சிலபுகன்றேன் புகன்றமொழி எனது
 கருத்தில்இலை உன்னுடைய கருத்தில்உண்டோ உண்டேல்
 குணங்குறிப்பான் குற்றம்ஒன்றுங் குறியான்என் றறவோர்
 கூறிடும்அவ் வார்த்தைஇன்று மாறிடுமே அரசே. 7

3014 மனம்பிடியா மையினாலோ மாட்டாமை யாலோ
 மறதியினா லோஎனது வருத்தமத னாலோ
 தினம்பிடியா மயக்காலோ திகைப்பாலோ பிறர்மேல்
 சினத்தாலோ எதனாலோ சிலபுகன்றேன் இதனைச்
 சினம்பிடியாத் தேவர்திரு வுளம்பிடியா தெனவே
 சிந்தைகளித் திருக்கின்றேன் திருவுளத்தை அறியேன்
 இனம்பிடியா மையும்உண்டோ உண்டெனில்அன் புடையார்
 ஏசல்புகழ் பேசல்என இயம்புதல்என் உலகே.

8

3015 நாயகரே உமதுவசம் நான்இருக்கின் றதுபோல்
 நாடியதத் துவத்தோழி நங்கையர்என் வசத்தே
 மேயவர்ஆ காமையினால் அவர்மேல்அங் கெழுந்த
 வெகுளியினால் சிலபுகன்றேன் வேறுநினைத் தறியேன்
 தூயவரே வெறுப்புவரில் விதிவெறுக்க என்றார்
 குழவிதித் தாரைவெறுத் திடுதல்அவர் துணியே
 தீயவர்ஆ யினும்குற்றம் குறியாது புகன்றால்
 தீமொழிஅன் றெனத்தேவர் செப்பியதும் உளதே.

9

3016 குற்றம்ஒரு சிறிதெனினும் குறித்தறியேன் வேறோர்
 குறைஅதனால் சிலபுகன்றேன் குறித்தறியேன் மீட்டும்
 சற்றுமனம் வேறுபட்ட தில்லைகண்டீர் எனது
 சாமிஉம்மேல் ஆணைஒரு சதுரும்நினைத் தறியேன்
 பெற்றவளும் உற்றவரும் சுற்றமும்நீர் என்றே
 பிடித்திருக்கின் றேன்பிறிதோர் வெடிப்பும்உரைத் தறியேன்
 இற்றைதொடுத் தென்அளவில் வேறுநினை யாதீர்
 என்னுடைய நாயகரே என்ஆசை இதுவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

39. வேட்கைக் கொத்து

தலைமகள் பாங்கியொடு கூறல்
எண்சீர்க் கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3017 விண்படைத்த பொழிற்றில்லை¹⁸³ அம்பலத்தான் எவர்க்கும்
மேலானான் அன்பருளம் மேவுநட ராஜன்
பண்படைத்த எனைஅறியா இளம்பருவந் தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும்
பெண்படைத்த பெண்களெல்லாம் அவமதித்தே வலது
பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சிஎனல் ஆனேன்
கண்படைத்தும் குழியில்விழக் கணக்கும்உண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழி.

1

183. இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்க்கு 26-11-1866 இல் வரைந்த திருமுகத்தில் 'விண்படைத்த பொழிற்றில்லை அம்பலத்தான் எவர்க்கு மேலானா னன்பருள மேவு நடராஜன் எனல் வேண்டும்' என வள்ளற் பெருமான் திருத்தமொன்றை அருளியுள்ளார். திரு அருட்பா உரைநடைப்பகுதி, ஊரன் அடிகள் பதிப்பு பக்கம், 399 காண்க. எனினும் 1867 தொ. வே. முதற் பதிப்பில் 'விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை' என்றே அச்சாகியுள்ளது. பின்வந்த பதிப்புகளிலும் அவ்வாறே. ஆ. பா. மட்டும் பெருமானின் திருத்தத்தைப் பின்பற்றி 'விண் படைத்த பொழிற்றில்லை' எனப் பதிப்பித்துள்ளார்.

3018 சீத்தமணி அம்பலத்தான் என்பிராண நாதன்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் செல்வநட ராஜன்
வாய்த்தஎன்னை அறியாத இளம்பருவந் தனிலே
மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டான் மறித்தும்முகம் பாரான்
ஆய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த அணங்கனையார் தமக்குள்
ஆர்செய்த போதனையோ ஆனாலும் இதுகேள்
காய்த்தமரம் வளையாத கணக்கும்உண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழி.

2

3019 என்னுயிரில் கலந்துகலந் தினிக்கின்ற பெருமான்
என்இறைவன் பொதுவில்நடம் இயற்றும்நட ராஜன்
தன்னைஅறி யாப்பருவத் தென்னைமணம் புரிந்தான்
தனைஅறிந்த பருவத்தே எனைஅறிய விரும்பான்
பின்னைஅன்றி முன்னும்ஒரு பிழைபுரிந்தேன் இல்லை
பெண்பரிதா பங்காணல் பெருந்தகைக்கும் அழகோ
கன்னல்என்றால் கைக்கின்ற கணக்கும்உண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழி.

3

- 3020 தெருளமுதத் தனியோகர் சிந்தையிலும் ஞானச்
செல்வர்அறி விடத்தும்நடஞ் செய்யும்நட ராஜன்
அருளமுதம் அளிப்பன்என்றே அன்றுமணம் புணர்ந்தான்
அளித்தறியான் அணுத்துணையும் அனுபவித்தும் அறியேன்
மருளுடையான் அல்லன்ஒரு வஞ்சகனும் அல்லன்
மணம்இரக்கம் மிகஉடையான் வல்வினையேன் அளவில்
இருளுடையார் போலிருக்கும் இயல்பென்னை அவன்றன்
இயல்பறிந்தும் விடுவேனோ இனித்தான்என் தோழி. 4
- 3021 சின்மயமாம் பொதுவினிலே தன்மயமாய் நின்று
திருநடஞ்செய் பெருங்குணைச் செல்வநட ராஜன்
என்மயம்நான் அறியாத இளம்பருவந் தனிலே
என்னைமணம் புரிந்தனன்ஈ தெல்லாரும் அறிவார்
இன்மயம்இல் லாதவர்போல் இன்றுமணந் தருளான்
இறைஅளவும் பிழைபுரிந்தேன் இல்லைஅவன் இதயம்
கன்மயமோ அன்றுசுவைக் கனிமயமே என்னும்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாய்என் தோழி. 5
- 3022 என்குணத்தான் எல்லார்க்கும் இறைவன்எல்லாம் வல்லான்
என்அகத்தும் புறத்தும்உளான் இன்பநட ராஜன்
பெண்குணத்தை அறியாத இளம்பருவந் தனிலே
பிச்சேற்றி மணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித் திருந்தேன்
வண்குணத்தால் அனுபவம்நான் அறியநின்ற பொழுதில்
வந்தறியான் இன்பம்ஒன்றும் தந்தறியான் அவனும்
வெண்குணத்தான் அல்லன்மிகு நல்லன்எனப் பலகால்
விழித்தறிந்தும் விடுவேனோ விளம்பாய்என் தோழி. 6
- 3023 பொய்யாத புகழுடையான் பொதுவில்நடம் புரிவான்
புண்ணியர்பால் நண்ணியநற் புனிதநட ராஜன்
கொய்யாத அரும்பனைய இளம்பருவந் தனிலே
குறித்துமணம் புரிந்தனன்நான் மறித்தும்வரக் காணேன்
செய்யாத செய்கைஒன்றும் செய்தறியேன் சிறிதும்
திருவுளமே அறியும்மற்றென் ஒருஉளத்தின் செயல்கள்
நையாத என்றன்உயிர் நாதன்அருட் பெருமை
நானறிந்தும் விடுவேனோ நவிலாய்என் தோழி. 7

- 3024 கண்ணனையான் என்னுயிரில் கலந்துநின்ற கணவன்
கணக்கறிவான் பிணக்கறியான் கருணைநட ராஜன்
தண்ணனையாம் இளம்பருவந் தன்னில்எனைத் தனித்துத்
தானேவந் தருள்புரிந்து தனிமாலை புனைந்தான்
பெண்ணனையார் கண்டபடி பேசவும்நான் கூசாப்
பெருமையொடும் இருந்தேன்என் அருமைஎலாம் அறிந்தான்
உண்ணனையா வகைவரவு தாழ்த்தனன்இன் றவன்றன்
உளம்அறிந்தும் விடுவேனோ உரையாய்என் தோழி. 8
- 3025 ஊன்மறந்த உயிரகத்தே ஒளிநிறைந்த ஒருவன்
உலகமெலாம் உடையவன்என் னுடையநட ராஜன்
பான்மறந்த சிறியஇனம் பருவமதின் மாலைப்
பரிந்தணிந்தான் தெரிந்ததனிப் பருவமிதிற் பரியான்
தான்மறந்தான் எனினும்இங்கு நான்மறக்க மாட்டேன்
தவத்தேறி அவத்திழியச் சம்மதமும் வருமோ
கோன்மறந்த குடியேபோல் மிடியேன்நான் அவன்றன்
குணம்அறிந்தும் விடுவேனோ கூறாய்என் தோழி. 9
- 3026 தனித்தபர நாதமுடித் தலத்தின்மிசைத் தலத்தே
தலைவரெலாம் வணங்கநின்ற தலைவன்நட ராசன்
இனித்தசுகம் அறிந்துகொளா இளம்பருவந் தனிலே
என்பருவ நடுஇருந்தான் பின்புகண்டேன் இல்லை
அனித்தம்இலா இச்சரிதம் யார்க்குரைப்பேன் அந்தோ
அவன்அறிவான் நான்அறிவேன் அயலறிவார் உளரோ
துனித்தநிலை விடுத்தொருகால் சுத்தநிலை அதனில்
சுகங்கண்டும் விடுவேனோ சொல்லாய்என் தோழி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

40. அறநிலை விளக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3027 மருவாணைப் பெண்ணாக்கி ஒருகணத்தில் கண்விழித்து வயங்கும் அப்பெண்
உருவாணை உருவாக்கி இறந்தவரை எழுப்புகின்ற உறுவ னேனும்
கருவாணை யறஇரங்கா துயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணுங் கருத்த னேல்எங்
குருவாணை எமதுசிவக் கொழுந்தாணை ஞானிஎனக் கூறொ ணாதே.¹⁸⁴

1

184. இறுக்கம் இரத்தின முதலியார்க்கு வரைந்த திருமுகமொன்றின் தொடக்கத்தில் பெருமான் இப்பாடலை எழுதியருளியுள்ளார். திரு அருட்பா உரைநடைப்பகுதி, ஊரான் அடிகள் பதிப்பு, பக்கம் 385 காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

41. அருள்நிலை விளக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3028 மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக் கில்லைஎன்றார் மேலோர் நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனஉட் பொங்கிவழி கின்றேன்ஓர் புதுமை அன்றே
செய்விளக்கும் புகமுடைய சென்னநகர் நண்பர்களே செப்பக் கேளீர்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண்ணீர் ர்விளக்கும் எரிந்ததுசந் நிதியின் முன்னே.¹⁸⁵

1

185. கருங்குழியில் பெருமான் திருவறையில் தண்ணீரால் விளக்கெரிந்த அற்புதத்தைக் குறிக்கும் இப்பாடல் பெருமான் சென்னை நண்பர்களுக்கு எழுதிய திருமுகமொன்றன் பாற்பட்டது போலும். பெருமான் கையெழுத்திலுள்ள ஏட்டுச் சுவடியொன்றிலும் காணப்படுவதாக ஆ. பா. குறிக்கிறார். தொ. வே. இதனையும் 'மருவாணைப் பெண்ணாக்கி' என்னும் பாடலையும் இரண்டாந் திருமுறையில் சேர்த்துப் பதிப்பித்துள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காம் திருமுறை முற்றிற்று

ஐந்தாம் திருமுறை

1. அன்பு மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3029 அற்புதப்பொன் அம்பலத்தே ஆகின்ற அரசே
ஆரமுதே அடியேன்றன் அன்பேஎன் அறிவே
கற்புதவு பெருங்கருணைக் கடலேஎன் கண்ணே
கண்ணுதலே ஆனந்தக் களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசுங்கொடியை மருவுபெருந் தருவே
வேதஆ கமமுடியின் விளங்கும்ஒளி விளக்கே
பொற்புறவே இவ்வுலகில் பொருந்துசித்தன் ஆனேன்
பொருத்தமும் நின்திருவருளின் பொருத்தமது தானே. 1
- 3030 நிறைஅணிந்த சிவகாமி நேயநிறை ஒளியே
நித்தபரி பூரணமாம் சுத்தசிவ வெளியே
கறைஅணிந்த களத்தரசே கண்ணுடைய கரும்பே
கற்கண்டே கனியேஎன் கண்ணேகண் மணியே
பிறைஅணிந்த முடிமலையே பெருங்கருணைக் கடலே
பெரியவரெல் லாம்வணங்கும் பெரியபரம் பொருளே
குறைஅணிந்து திரிகின்றேன் குறைகளெலாந் தவிர்த்தே
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமே. 2
- 3031 ஆண்பனைபெண் பனையாக்கி அங்கமதங் கனையாய்
ஆக்கிஅருண் மணத்தில்ஒளி அனைவரையும் ஆக்கும்
மாண்பனைமிக குவந்தளித்த மாகருணை மலையே
வருத்தமெலாந் தவிர்த்தெனக்கு வாழ்வளித் வாழ்வே
நாண்பனையுந் தந்தையும்என் நற்கருவும் ஆகி
நாயடியேன் உள்ளகத்து நண்ணியநா யகனே
வீண்பனைபோன் மிகநீண்டு விழற்கிறைப்பேன் எனினும்
விருப்பமெலாம் நின்அருளின் விருப்பம்அன்றி இலையே. 3

- 3032 சித்தமனே கம்புரிந்து திரிந்துழலுஞ் சிறியேன்
 செய்வகைஒன் றறியாது திகைக்கின்றேன் அந்தோ
 உத்தமனே உன்னையலால் ஒருதுணைமற் றறியேன்
 உன்னாணை உன்னாணை உண்மைஇது கண்டாய்
 இத்தமனே யச்சலனம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
 இரங்கிஅருள் செயல்வேண்டும் இதுதருணம் எந்தாய்
 சுத்தமனே யத்தவர்க்கும் எனைப்போலு மவர்க்கும்
 துயர்தவிப்பான் மணிமன்றில் துலங்குநடத் தரசே. 4
- 3033 துப்பாடு திருமேனிச் சோதிமணிச் சுடரே
 தூரியவெளிக் குள்ளிருந்த சுத்தசிவ வெளியே
 அப்பாடு சடைமுடிஎம் ஆனந்த மலையே
 அருட்கடலே குருவேஎன் ஆண்டவனே அரசே
 இப்பாடு படஎனக்கு முடியாது துரையே
 இரங்கிஅருள் செயல்வேண்டும் இதுதருணங் கண்டாய்
 தப்பாடு வேன்எனினும் என்னைவிடத் துணியேல்
 தனிமன்றுள் நடம்புரியுந் தாண்மலர்எந் தாயே. 5
- 3034 கண்ணோங்கு நுதற்கரும்பே கரும்பினிறை அமுதே
 கற்கண்டே சர்க்கரையே கதலிநறுங் கணியே
 விண்ணோங்கு வியன்சுடரே வியன்சுடர்க்குட் சுடரே
 விடையவனே சடையவனே வேதமுடிப் பொருளே
 பெண்ணோங்கும் ஒருபாகம் பிறங்குபெருந் தகையே
 பெருமானை ஒருகரங்கொள் பெரியபெரு மானே
 எண்ணோங்கு சிறியவனேன் என்னினும்நின் னடியேன்
 என்னைவிடத் துணியேல்நின் இன்னருள்தந் தருளே. 6
- 3035 திருநெறிசேர் மெய்அடியர் திறன்ஒன்றும் அறியேன்
 செறிவறியேன் அறிவறியேன் செய்வகையை அறியேன்
 கருநெறிசேர்ந் துழல்கின்ற கடையரினுங் கடையேன்
 கற்கின்றேன் சாகாத கல்விநிலை காணேன்
 பெருநெறிசேர் மெய்ஞ்ஞான சித்திநிலை பெறுவான்
 பிதற்றுகின்றேன் அதற்குரிய பெற்றியிலேன் அந்தோ
 வருநெறியில் என்னைவலிந் தாட்கொண்ட மணியே
 மன்றுடைய பெருவாழ்வே வழங்குகநின் அருளே. 7

3036 குன்றாத குணக்குன்றே கோவாத மணியே
 குருவேஎன் குடிமுமுதாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே
 என்றாதை யாகிஎனக் கன்னையுமாய் நின்றே
 எழுமையும்என் றனை ஆண்ட என்உயிரின் துணையே
 பொன்றாத பொருளேமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனே
 பொய்யடியேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தபெருந் தகையே
 அன்றால நிழல்அமர்ந்த அருள்இறையே எளியேன்
 ஆசையெலாம் நின்னடிமேல் அன்றிஒன்றும் இலையே. 8

3037 பூணாத பூண்களெலாம் பூண்டபரம் பொருளே
 பொய்யடியேன் பிழைமுமுதும் பொறுத்தருளி என்றும்
 காணாத காட்சியெலாங் காட்டினெனக் குள்ளே
 கருணைநடம் புரிகின்ற கருணையைஎன் புகல்வேன்
 மாணாத குணக்கொடியேன் இதைநினைக்குந் தோறும்
 மனமுருகி இருகண்ர் வடிக்கின்றேன் கண்டாய்
 ஏணாதன் என்னினும்யான் அம்மையின்நின் அடியேன்
 எனஅறிந்தேன் அறிந்தபின்னர் இதயமலர்ந் தேனே. 9

3038 அந்தோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அறிவறியாச் சிறியேனை அறிவறியச் செய்தே
 இந்தோங்கு சடைமணிநின் அடிமுடியுங் காட்டி
 இதுகாட்டி அதுகாட்டி என்நிலையுங் காட்டிச்
 சந்தோட சித்தர்கள்தந் தனிச்சூதுங் காட்டி
 சாகாத நிலைகாட்டிச் சகசநிலை காட்டி
 வந்தோடு¹⁸⁶ நிகர்மனம்போய்க் கரைந்த இடங் காட்டி
 மகிழ்வித்தாய் நின்அருளின் வண்மைஎவர்க் குளதே. 10

186. வந்து - காற்று. ச. மு. க.ச்

3039 அன்பர்உளக் கோயிலிலே அமர்ந்தருளும் பதியே
 அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற ஆனந்த நிதியே
 வன்பர்உளத் தேமறைந்து வழங்கும்ஒளி மணியே
 மறைமுடிஆ கமமுடியின் வயங்குநிறை மதியே
 என்பருவங் குறியாமல் என்னைவலிந் தாட்கொண்
 டின்பநிலை தனைஅளித்த என்னறிவுக் கறிவே
 முன்பருவம் பின்பருவங் கண்டருளிச் செய்யும்
 முறைமைநின் தருள்நெறிக்கு மொழிதல்அறிந் திலனே. 11

- 3040 பால்காட்டும் ஒளிவண்ணப் படிகமணி மலையே
 பத்திக்கு நிலைதனிலே தித்திக்கும் பழமே
 சேல்காட்டும் விழிக்கடையால் திருவருளைக் காட்டும்
 சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே
 மால்காட்டி மறையாதென் மதிக்குமதி யாகி
 வழிகாட்டி வழங்குகின்ற வகையதனைக் காட்டிக்
 கால்காட்டிக் காலாலே காண்பதுவும் எனக்கே
 காட்டியநின் கருணைக்குக் கைம்மாறொன் றிலனே. 12
- 3041 என்னைஒன்றும் அறியாத இளம்பவருவந் தனிலே
 என்உளத்தே அமர்ந்தருளி யான்மயங்குந் தோறும்
 அன்னைஎனப் பரிந்தருளி அப்போதைக் கப்போ
 தப்பன்னதத் தெளிவித்தே அறிவுறுத்தி நின்றாய்
 நின்னைஎனக் கென்என்பேன் என்உயிர் என்பேனோ
 நீடியஎன் உயிர்த்துணையாம் நேயமதென் பேனோ
 இன்னல்அறுத் தருள்கின்ற என்குருவென் பேனோ
 என்என்பேன் என்னுடைய இன்பமதென் பேனே. 13
- 3042 பாடும்வகை அணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய
 பருவத்தே அணிந்தணிந்தது பாடும்வகை புரிந்து
 நாடும்வகை உடையோர்கள் நன்குமதித் திடவே
 நல்லறிவு சிறிதளித்துப் புல்லறிவு போக்கி
 நீடும்வகை சன்மார்க்க சுத்தசிவ நெறியில்
 நிறுத்தினைஇச் சிறியேனை நின்அருள்என் என்பேன்
 கூடும்வகை உடையரெலாங் குறிப்பெதிர்பார்க் கின்றார்
 குற்றமெலாங் குணமாகக் கொண்டகுணக் குன்றே. 14
- 3043 சற்றும்அறி வில்லாத எனையும்வலிந் தாண்டு
 தமிழேன்செய் குற்றமெலாஞ் சம்மதமாக் கொண்டு
 கற்றுமறிந் துங்கேட்டுந் தெளிந்தபெரி யவருங்
 கண்டுமகி ழப்புரிந்து பண்டைவினை அகற்றி
 மற்றும்அறி வனவெல்லாம் அறிவித்தென் உளத்தே
 மன்னுகின்ற மெய்இன்ப வாழ்க்கைமுதற் பொருளே
 பெற்றுமறி வில்லாத பேதைஎன்மேல் உனக்குப்
 பெருங்கருணை வந்தவகை எந்தவகை பேசே. 15

- 3044 சுற்றதுமற் றவ்வழியா சூததுஎன் றெண்ணாத்
 தொண்டரெலாங் கற்கின்றார் பண்டுமின்றுங் காணார்
 எற்றதும்பு மணிமன்றில் இன்பநடம் புரியும்
 என்னுடைய துரையேநான் நின்னுடைய அருளால்
 கற்றதுநின் னிடத்தேபின் கேட்டதுநின் னிடத்தே
 கண்டதுநின் னிடத்தேஉட் கொண்டதுநின் னிடத்தே
 பெற்றதுநின் னிடத்தேஇன் புற்றதுநின் னிடத்தே
 பெரியதவம் புரிந்தேன்என் பெற்றிஅதி சயமே. 16
- 3045 ஏறியநான் ஒருநிலையில் ஏறஅறி யாதே
 இளைக்கின்ற காலத்தென் இளைப்பெல்லாம் ஒழிய
 வீறியஓர் பருவசத்தி கைகொடுத்துத் தூக்கி
 மேலேற்றச் செய்தவளை மேவுறவுஞ் செய்து
 தேறியநீர் போல்எனது சித்தமிகத் தேறித்
 தெளிந்திடவுஞ் செய்தனைஇச் செய்கைஎவர் செய்வார்
 ஊறியமெய் அன்புடையார் உள்ளம்எனும் பொதுவில்
 உவந்துநடம் புரிகின்ற ஒருபெரிய பொருளே. 17
- 3046 தருநிதியக் குருவியற்றச் சஞ்சலிக்கு மனத்தால்
 தளர்ந்தசிறி யேன்தனது தளர்வெல்லாந் தவிர்த்து
 இருநிதியத் திருமகளிர் இருவர்எனை வணங்கி
 இசைந்திடுவந் தனம்அப்பா என்றமகிழ்ந் திசைத்துப்
 பெருநிதிவாய்த் திடஎனது முன்பாடி ஆடும்
 பெற்றிஅறித் தனைஇந்தப் பேதமையேன் தனக்கே
 ஒருநிதிநின் அருள்நிதியும் உவந்தளித்தல் வேண்டும்
 உயர்பொதுவில் இனபநடம் உடையபரம் பொருளே. 18
- 3047 அஞ்சாதே என்மகனே அனுக்கிரகம் புரிந்தாம்
 ஆடுகநீ வேண்டியவா றாடுகஇவ் வுலகில்
 செஞ்சொலி வயலோங்கு தில்லைமன்றில் ஆடுந்
 திருநடங்கண் டன்புருவாய்ச் சித்தசுத்த னாகி
 எஞ்சாத நெடுங்காலம் இன்பவெள்ளந் திளைத்தே
 இனிதுமிக வாழியவென் றெனக்கருளிச் செய்தாய்
 துஞ்சாதி யந்தமிலாச் சுத்தநடத் தரசே
 துரியநடு வேஇருந்த சுயஞ்சோதி மணியே. 19

- 3048 நான்கேட்கின் றவையெல்லாம் அளிக்கின்றாய் எனக்கு
நல்லவனே எல்லாமும் வல்லசிவ சித்தா
தான்கேட்கின் றவையின்றி முழுதொருங்கே உணர்ந்தாய்
தத்துவனே மதிஅணிந்த சடைமுடிஎம் இறைவா
தேன்கேட்கும் மொழிமங்கை ஒருபங்கில் உடையாய்
சிவனேஎம் பெருமானே தேவர்பெரு மானே
வான்கேட்கும் புகழ்த்தில்லை மன்றில்நடம் புரிவாய்
மணிமிடற்றுப் பெருங்கருணை வள்ளல்என்கண் மணியே. 20
- 3049 ஆனந்த வெளியினிடை ஆனந்த வடிவாய்
ஆனந்த நடம்புரியும் ஆனந்த அமுதே
வானந்த முதல்எல்லா அந்தமுங்கண் டறிந்தோர்
மதிக்கின்ற பொருளேவெண் மதிமுடிச்செங் கணியே
ஊனந்தங் கியமாயை உடலினிடத் திருந்தும்
ஊனமிலா திருக்கின்ற உளவருளிச் செய்தாய்
நானந்த உளவுகண்டு நடத்துகின்ற வகையும்
நல்லவனே நீமகிழ்ந்து சொல்லவரு வாயே. 21
- 3050 ஆரணமும் ஆகமமும் எதுதுணிந்த ததுவே
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற ஆட்டமென எனக்குக்
காரணமுங் காரியமும் புலப்படவே தெரித்தாய்
கண்ணுதலே இங்கிதற்குக் கைம்மாறொன் றறியேன்
பூரணநின் அடித்தொண்டு புரிகின்ற சிறியேன்
போற்றிசிவ போற்றினெப் போற்றிமகிழ் கின்றேன்
நாரணநான் முகன்முதலோர் காண்பரும்அந் நடத்தை
நாயடியேன் இதயத்தில் நவிறியருள் வாயே. 22
- 3051 இறைவநின தருளாலே எனைக்கண்டு கொண்டேன்
எனக்குள்உனைக் கண்டேன்பின் இருவரும்ஒன் றாக
உறைவதுகண் டதிசயித்தேன் அதிசயத்தை ஒழிக்கும்
உளவறியேன் அவ்வுளவொன் றுரைத்தருளல் வேண்டும்
மறைவதிலா மணிமன்றுள் நடம்புரியும் வாழ்வே
வாழ்முதலே பரமசுக வாரிஎன்கண் மணியே
குறைவதிலாக் குளிர்மதியே சிவகாமவல்லிக்
கொழுந்துபடர்ந் தோங்குகின்ற குணநிமலக் குன்றே. 23

- 3052 சத்தியமெய் அறிவின்ப வடிவாகிப் பொதுவில்
 தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற சற்குருவே எனக்குப்
 புத்தியொடு சித்தியும்நல் லறிவுமாளித் தழியாப்
 புனிதநிலை தனிலிருக்கப் புரிந்தபரம் பொருளே
 பத்திஅறி யாச்சிறியேன் மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்துப்
 பரமசுக மயமாக்கிப் படிற்றுளத்தைப் போக்கித்
 தத்துவநீ நான்என்னும் போதமது நீக்கித்
 தனித்தசுகா தீதமும்நீ தந்தருள்க மகிழ்ந்தே. 24
- 3053 ஏதும்அறி யாதிருளில் இருந்தசிற யேனை
 எடுத்துவிடுத் தறிவுசிறி தேய்ந்திடவும் புரிந்து
 ஓதும்றை முதற்கலைகள் ஓதாமல் உணர
 உணர்விலிருந் துணர்த்திஅருள் உண்மைநிலை காட்டித்
 தீதுசெறி சமயநெறி செல்லுதலைத் தவிர்த்துத்
 திருஅருண்மெய்ப் பொதுநெறியில் செலுத்தியும் நான்மருளும்
 போதுமயங் கேல்மகனே என்றுமயக் கெல்லாம்
 போக்கினனக் குள்ளிருந்த புனிதபரம் பொருளே. 25
- 3054 முன்னறியேன் பின்னறியேன் முடிபதொன்று மறியேன்
 முன்னியுமுன் னாதும்இங்கே மொழிந்தமொழி முழுதும்
 பன்னிலையில் செறிகின்றோர் பலரும்மனம் உவப்பப்
 பழுதுபடா வண்ணம்அருள் பரிந்தளித்த பதியே
 தன்னிலையில் குறைவுபடாத் தத்துவப்பேர் ஒளியே
 தனிமன்றுள் நடம்புரியஞ் சத்தியதற் பரமே
 இந்நிலையில் இன்னும்என்றன் மயக்கமெலாந் தவிர்த்தே
 எனைஅடிமை கொளல்வேண்டும் இதுசமயங் காணே. 26
- 3055 ஐயவிற் சிறிதும்அறிந் தனுபவிக்கக் தெரியா
 தழுதுகளித் தாடுகின்ற அப்பருவத் தெளியேன்
 மெய்யறிவிற் சிறந்தவருங் களிக்கஉனைப் பாடி
 விரும்பிஅருள் நெறிநடக்க விடுத்தனைநீ யன்றோ
 பொய்யறிவிற் புலைமனத்துக் கொடியேன்முன் பிறப்பில்
 புரிந்தவம் யாததனைப் புகன்றருள வேண்டும்
 துய்யறிவுக் கறிவாகி மணிமன்றில் நடஞ்செய்
 சுத்தபரி பூரணமாஞ் சுகரூபப் பொருளே. 27

- 3056 அருள்நிறைந்த பெருந்தகையே ஆனந்த அமுதே
 அற்புதப்பொன் அம்பலத்தே ஆடுகின்ற அரசே
 தெருள்நிறைந்த சிந்தையிலே தித்திக்குந் தேனே
 செங்கனியே மதிஅணிந்த செஞ்சடைஎம் பெருமான்
 மருள்நிறைந்த மனக்கொடியேன் வஞ்சமெலாங் கண்டு
 மகிழ்ந்தினிய வாழ்வளித்த மாகருணைக் கடலே
 இருள்நிறைந்த மயக்கம்இன்னுந் தீர்த்தருளல் வேண்டும்
 என்னுடைய நாயகனே இதுதருணங் காணே. 28
- 3057 மன்னியபொன் னம்பலத்தே ஆனந்த நடஞ்செய்
 மாமணியே என்னிருகண் வயங்கும்ஒளி மணியே
 தன்னியல்பின் நிறைந்தருளுஞ் சத்துவபூ ரணமே
 தற்பரமே சிற்பரமே தத்துவப்பே ரொளியே
 அன்னியமில் லாதசுத்த அத்துவித நிலையே
 ஆதியந்த மேதுமின்றி அமர்ந்தபரம் பொருளே
 என்னியல்பின் எனக்கருளி மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்தே
 எனைஆண்டு கொளல்வேண்டும் இதுதருணங் காணே. 29
- 3058 பூதநிலை முதற்பரமே நாதநிலை அளவும்
 போந்தவற்றின் இயற்கைமுதற் புணர்ப்பெல்லாம் விளங்க
 வேதநிலை ஆகமத்தின் நிலைகளெலாம் விளங்க
 வினையேன்றன் உளத்திருந்து விளக்கியமெய் விளக்கே
 போதநிலை யாய்அதுவுங் கடந்தஇன்ப நிலையாய்ப்
 பொதுவினின்மெய் அறிவின்ப நடம்புரியும் பொருளே
 ஏதநிலை யாவகைஎன் மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்தே
 எனைக்காத்தல் வேண்டுகின்றேன் இதுதருணங் காணே. 30
- 3059 செவ்வண்ணத் திருமேனி கொண்டொருபாற் பசந்து
 திகழ்படிக வண்ணமொடு தித்திக்குங் கனியே
 இவ்வண்ணம் எனமறைக்கும் எட்டாமெய்ப் பொருளே
 என்னுயிரே என்னுயிர்க்குள் இருந்தருளும் பதியே
 அவ்வண்ணப் பெருந்தகையே அம்பலத்தே நடஞ்செய்
 ஆரமுதே அடியேனிங் ககமகிழ்ந்து புரிதல்
 எவ்வண்ணம் அதுவண்ணம் இசைத்தருளல் வேண்டும்
 என்னுடைய நாயகனே இதுதருணங் காணே. 31

2. அருட்பிரகாச மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3060 உலகமெலாம் உதிக்கின்ற ஒளிநிலைமெய் யின்பம்
உறுகின்ற வெளிநிலையென் றுபயநிலை யாகி
இலகியநின் சேவடிகள் வருந்தியிட நடந்தே
இரவில்எளி யேன்இருக்கும் இடந்தேடி அடைந்து
கலகமிலாத் தெருக்கதவங் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களித்தெனைஅங் கழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்
அலகில்அருட் கடலாம்உன் பெருமையைஎன் என்பேன்
ஆனந்த வல்லிமகிழ் அருள்நடநா யகனே. 1
- 3061 ஒளிவண்ணம் வெளிவண்ணம் என்றனந்த வேத
உச்சியெலாம் மெச்சுகின்ற உச்சமல ரடிகள்
அளிவண்ணம் வருந்தியிட நடந்தருளி அடியேன்
அடைந்தவிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
களிவண்ணம் எனைஅழைத்தென் கையில்வண்ணம் அளித்த
கருணைவண்ணந் தனைவியந்து கருதும்வண்ணம் அறியேன்
தெளவிண்ண முடையர்அன்பு செய்யும்வண்ணம் பொதுவில்
தெய்வநடம் புரிகின்ற சைவபரம் பொருளே. 2
- 3062 திருமாலும் உருமாறிச் சிரஞ்சீவி யாகித்
தேடியுங்கண் டறியாத சேவடிகள் வருந்த
வருமாலை மண்ணுறத்தப் பெயர்த்துநடந் தருளி
வஞ்சகனேன் இருக்குமிடம் வலிந்திரவில் தேடித்
தெருமாலைக் கதவுதனைத் திறப்பித்து நின்று
செவ்வண்ணத் திடைப்பசந்த திருமேனி காட்டிக்
குருமாலைப் பெருவண்ணக் கொழுந்தொன்று கொடுத்தாய்
குருமணிநின் திருவருளைக் குறித்துமகிழ்ந் தனனே. 3

- 3063 அன்றொருநாள் இரவிடைவந் தணிக்கவந் திறப்பித்
 தருண்மலர்ச்சே வடிவாயிற் படிப்புறத்தும் அகத்தும்
 மன்றவைத்துக் கொண்டென்னை வரவழைத்து மகனே
 வருந்தாதே இங்கிதனை வாங்கிக்கொள் ளென்ன
 ஒன்றுசிறி யேன்மறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
 ஒருகைதனிற் கொடுத்திங்கே உறைதிஎன்று மறைந்தாய்
 இன்றதுதான் அனுபவித்துக் கிசைந்ததுநா யடியேன்
 என்னதவம் புரிந்தேனோ இனித்துயரொன் றிலனே. 4
- 3064 இரவில்அடி வருந்தநடந் தெழிற்கதவந் திறப்பித்
 தெனைஅழைத்து மகனேநீ இவ்வுலகிற் சிறிதும்
 சூரவிடைநெஞ் சயர்ந்திளைத்துக் கலங்காதே இதனைக்
 களிப்பொடுவாங் கெனஎனது கைதனிலே கொடுத்து
 உரவிடைஇங் குறைமகிழ்ந் தெனத்திருவாய் மலர்ந்த
 உன்னுடைய பெருங்கருணைக் கொப்பிலைஎன் புகல்வேன்
 அரவிடையில் அசைந்தாட அம்பலத்தி னடுவே
 ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற அரசே. 5
- 3065 இயங்காத இரவிடைஅன் றொருநாள்வந் தெளியேன்
 இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்துக்
 கயங்காத மலரடிகள் கவின்வாயிற் படியின்
 கடைப்புறத்தும் அகத்தும்வைத்துக் களித்தெனைஅங் கழைத்து
 மயங்காதே இங்கிதனை வாங்கிக்கொண் டுலகில்
 மகனேநீ விளையாடி வாழ்கஎன உரைத்தாய்
 புயங்காநின் அருளருமை அறியாது திரிந்தேன்
 பொய்யடியேன் அறிந்தின்று பூரித்தேன் உளமே. 6
- 3066 ஒருநாளன் றிரவில்அடி வருந்தநடந் தடியேன்
 உற்றஇடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்து
 மருநாள மலரடிஒன்றுள்ளகத்தே பெயர்த்து
 வைத்துமகிழ்ந் தெனைஅழைத்து வாங்கிதனை என்று
 தருநாளில் யான்மறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
 தடங்கைதனிற் கொடுத்திங்கே சார்கஎன உரைத்தாய்
 வருநாளில் அதனருமை அறிந்துமகிழ் கின்றேன்
 மணிமன்றுள் நடம்புரியும் மாணிக்க மணியே. 7

3067 நெடுமாலும் பன்றிஎன நெடுங்காலம் விரைந்து
 நேடியுங்கண் டறியாது நீடியபூம் பதங்கள்
 தொடுமாலை யெனவருபூ மகள்முடியிற் சூட்டித்
 தொல்வினையேன் இருக்குமிடந் தனைத்தேடித் தொடர்ந்து
 கடுமாலை நடுஇரவிற் கதவுதிறப் பித்துக்
 கடையேனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்துக்
 கொடுமாலை விடுத்துமகிர் எனத்திருவாய் மலர்ந்தாய்
 குணக்குன்றே இந்நாள்நின் கொடையைஅறிந் தனளே.

8

3068 மறைமுடிக்கு மணியாகி வயங்கியசே வடிகள்
 மண்மீது படநடந்து வந்தருளி அடியேன்
 குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந் திறப்பித்து நின்று
 கூவிஎனை அழைத்தொன்று கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
 கறைமுடிக்குங் களத்தரசே கருணைநெடுங் கடலே
 கண்ணோங்கும் ஒளியேசிற் கனவெளிக்குள் வெளியே
 பிறைமுடிக்குஞ் சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே குருவே
 பெரியமன்றுள் நடம்புரியும் பெரியபரம் பொருளே.

9

3069 அன்றகத்தே அடிவருத் நடந்தென்னை அழைத்திங்
 கஞ்சாதே மகனேஎன் றளித்தனைஒன் றதனைத்
 துன்றகத்துச் சிறியேன் நான் அறியாது வறிதே
 சுழன்றதுகண் டிரங்கிமிகத் துணிந்துமகிழ் விப்பான்
 இன்றகத்தே புகுந்தருளி எனக்கதனைத் தெரிவித்
 தின்புறச்செய் தருளியநின் இரக்கம்எவர்க் குளதோ
 மன்றகத்து நடம்புரிந்து வயங்கும்ஒரு குருவே
 வல்லவரெல் லாம்வணங்கும் நல்லபரம் பொருளே.

10

3070 அன்பர்மனக் கோயிலிலே அமர்ந்தருளி விளங்கும்
 அரும்பொருளாம் உனதுமல ரடிவருந்த நடந்து
 வன்பர்களில் தலைநின்ற வஞ்சகனேன் இருந்த
 மனைக்கதவு திறப்பித்து மகிழ்ந்தெனைஅங் கழைத்துத்
 துன்பமெலாம் நீங்குகஇங் கிதுதனைவாங் குகநீ
 தொழும்பன்என்ற என்னுடைய துரையேநின் னருளை
 என்பகர்வேன் என்வியப்பேன் எங்ஙனம்நான் மறப்பேன்
 என்உயிருக் குயிராகி இலங்கிசற் குருவே.

11

- 3071 ஞாலநிலை அடிவருந்த நடந்தருளி அடியேன்
 நண்ணும்இடந் தனிற்கதவம் நன்றுதிறப் பித்துக்
 காலநிலை கருதிமனங் கலங்குகின்ற மகனே
 கலங்காதே என்றெனது கையில்ஒன்று கொடுத்துச்
 சிலநிலை உறவாழ்க எனத்திருவாய் மலர்ந்த
 சிவபெருமான் நிற்பெருமைத் திருவருள்என் னென்பேன்
 ஆலநிலை மணிகண்டத் தரும்பெருஞ்சீர் ஒளியே
 அம்பலத்தில் திருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற அரசே. 12
- 3072 இருள்நிறைந்த இரவில்அடி வருந்தநடந் தடியேன்
 இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்து
 மருள்நிறைந்த மனத்தாலே மயங்குகின்ற மகனே
 மயங்காதே என்றென்னை வரவழைத்துப் புகன்று
 தெருள்நிறைந்த தொன்றெனது செங்கைதனிற் கொடுத்துத்
 திகழ்ந்துநின்ற பரம்பொருள்நின் திருவருள்என் னென்பேன்
 அருள்நிறைந்த மெய்ப்பொருளே அடிமுடிஒன் றில்லா
 ஆனந்த மன்றில்நடம் ஆடுகின்ற அரசே. 13
- 3073 கன்மயமுங் கனிவிக்குந் திருவடிகள் வருந்தக்
 கடைப்புலையேன் இருக்குமிடந் தனைத்தேடி நடந்து
 தொன்மயமாம் இரவினிடைக் கதவுதிறப் பித்துத்
 துணிந்தழைத்தென் கைதனிலே தூயஒன்றை யளித்து
 வன்மயமில் லாமனத்தால் வாழ்களன உரைத்த
 மாமணிநின் திருவருளின் வண்மையைஎன் னென்பேன்
 தன்மயமே சின்மயப்பொன் அம்பலத்தே இன்பத்
 தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற தத்துவப்பே ரொளியே. 14
- 3074 பிரணவத்தின் அடிமுடியின் நடுவினும்நின் றோங்கும்
 பெருங்கருணைத் திருவடிகள் பெயர்ந்துவருந் திடவே
 கரணமுற்று நடந்தடியேன் இருக்குமிடந் தேடிக்
 கதவுதிறப் பித்தருளிக் கடையேனை அழைத்துச்
 சரணமுற்று வருந்தியஎன் மகனேஇங் கிதனைத்
 தாங்குஎன் றொன்றெனது தடங்கைதனிற் கொடுத்து
 மரணமற்று வாழ்களனத் திருவார்த்தை அளித்தாய்
 மன்றுடையாய் நின்அருளின் வண்மைஎவர்க் குளதே. 15

- 3075 ஒங்காரத் துள்ளொளியாய் அவ்வொளிக்குள் ஒளியாய்
 உபயவடி வாகியநின் அபயபதம் வருந்த
 ஈங்கார நடந்திரவில் யானிருக்கும் இடம்போந்
 தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னைவலிந் தழைத்துப்
 பாங்காரும் வண்ணம்ஒன்றென் கைதனிலே அளித்துப்
 பண்பொடுவாழ்ந் திடுகளைப் பணித்தபரம் பொருளே
 ஆங்கார வண்ணம்அகன் றதைஅறிந்து மகிழ்ந்தே
 அனுபவிக்கின் றேன்பொதுவில் ஆடுகின்ற அரசே. 16
- 3076 அரிபிரமா தியரெல்லாம் அறிந்தணுக ஒண்ணா
 அரும்பெருஞ்சீர் அடிமலர்கள் அன்றொருநாள் வருந்தக்
 கரிஇரவில் நடந்தருளி யானிருக்கு மிடத்தே
 கதவதிறப் பித்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்து
 உரிமையொடு வாழ்களை உரைத்ததுவும் அன்றி
 உவந்தின்றை இரவினும்வந் துணர்த்தினைஎன் மீது
 பிரியமுனக் கிருந்தவண்ணம் என்புகல்வேன் பொதுவில்
 பெருநடஞ்செய் அரசேஎன் பிழைபொறுத்த குருவே. 17
- 3077 காரணன்என் றுரைக்கின்ற நாரணனும் அயனும்
 கனவிடத்துங் காண்பரிய கழலடிகள் வருந்த
 ஊரணவி நடந்தெளியேன் உறையும்இடந் தேடி
 உவந்தெனது கைதனிலே ஒன்றுகொடுத் திங்கே
 ஏரணவி உறைகமகிழ்த் தெனஉரைத்தாய் நின்சீர்
 யாதறிந்து புகன்றேன்முன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
 பாரணவி அன்பரெலாம் பரிந்துபுகழ்ந் தேத்தப்
 பணிஅணிந்து மணிமன்றுள் அணிநடஞ்செய் பதியே. 18
- 3078 துரியவெளி தனிற்பரம நாதஅணை நடுவே
 சுயஞ்சுடரில் துலங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்தப்
 பிரியமொடு நடந்தெளியேன் இருக்குமிடந் தேடிப்
 பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயன்எனை அழைத்து
 உரியபொருள் ஒன்றெனது கையில்அளித் திங்கே
 உறைகமகிழ்ந் தெனஉரைத்த உத்தமநின் னருளைப்
 பெரியபொரு னெவற்றினுக்கும் பெரியபொரு ளென்றே
 பின்னர்அறிந் தேன்இதற்கு முன்னர்அறி யேனே. 19

- 3079 நீளாதி மூலமென நின்றவனும் நெடுநாள்
 நேடியுங்கண் டறியாத நின்னடிகள் வருந்த
 ஆளாநான் இருக்குமிடம் அதுதேடி நடந்தே
 அணிக்கதவந் திறப்பித்துள் என்பொடெனை அழைத்து
 வாளாநீ மயங்காதே மகனேஇங் கிதனை
 வாங்கிக்கொள் என்றெனது மலர்க்கைதனிற் கொடுத்தாய்
 கேளாய்என் உயிர்த்துணையாய்க் கிளர்மன்றில் வேத
 கீதநடம் புரிகின்ற நாதமுடிப் பொருளே. 20
- 3080 சுத்தஒரு வாமறைப்பொற் சிலம்பணிந்தம் பலத்தே
 தனிநடஞ்செய் தருளும்அடித் தாமரைகள் வருந்த
 சித்தஉரு வாகிஇங்கே எனைத்தேடி நடந்து
 தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையில்ஒன் றளித்து
 மத்தஉரு வாமனத்தால் மயக்கமுறேல் மகனே
 மகிழ்ந்துறைக எனத்திருவாய் மலர்ந்தகுண மலையே
 சுத்தஉரு வாய்ச்சுத்த அருவாகி அழியாச்
 சுத்தஅரு உருவான சுத்தபரம் பொருளே. 21
- 3081 பலகோடி மறைகளெலாம் உலகோடி மயங்கப்
 பரநாத முடிநடிக்கும் பாதமலர் வருந்தச்
 சிலகோடி நடந்தெளியேன் இருக்குமிடத் தணைந்து
 தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையில்ஒன் றளித்தே
 அலகோடி வருந்தேல்இங் கமர்களைத் திருவாய்
 அலர்ந்தஅருட் குருவேபொன் னம்பலத்தெம் அரசே
 விலகோடி எனத்துயர்கள் ஒன்றொடொன்று புகன்று
 விரைந்தோடச் செய்தனைஇவ் விளைவறியேன் வியப்பே. 22
- 3082 செய்வகைஒன் றறியாது திகைப்பினொடே இருந்தேன்
 திடுக்கெனஇங் கெழுந்திருப்பத் தெருக்கதவந் திறப்பித்
 துய்வகைஒன் றெனதுகரத் துவந்தளித்து மகனே
 உய்கமகிழ்ந் தின்றுமுதல் ஒன்றும்அஞ்சேல் என்று
 மெய்வகையில் புகன்றபின்னும் அஞ்சியிருந் தேனை
 மீட்டும்இன்றை இரவில்உணர் வூட்டிஅச்சந் தவிர்த்தாய்
 ஐவகையாய் நின்றுமன்றில் ஆடுகின்ற அரசே
 அற்புத்தாள் மலர்வருத்தம் அடைந்தனஎன் பொருட்டே. 23

- 3083 உள்ளிரவி மதியாய்நின் றுலகமெலாம் நடத்தும்
 உபயவகை யாகியநின் அபயபதம் வருந்த
 நள்ளிரவின் மிகநடந்து நான்இருக்கும் இடத்தே
 நடைக்கதவந் திறப்பித்து நடைக்கடையில் அழைத்து
 எள்ளிரவு நினைந்துமயக் கெய்தியிடேல் மகனே
 என்றென்கை தனில்ஒன்றை ஈந்துமகிழ் வித்தாய்
 அள்ளிரவு போல்மிடற்றில் அழுகுகிறந் தாட
 அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற செம்பவளக் குன்றே. 24
- 3084 விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்த்தூரிய நிலத்தே
 விளையும்அனு பவமயமாம் மெல்லடிகள் வருந்தத்
 துளங்குசிறி யேன்இருக்கும் இடந்தேடி நடந்து
 தொடர்க்கதவந் திறப்பித்துத் தொழும்பன்எனை அழைத்துக்
 களங்கமிலா ஒன்றெனது கைதனிலே கொடுத்துக்
 களித்துறைக எனத்திருவாக் களித்தஅருட் கடலே
 குளங்கொள்விழிப் பெருந்தகையே மணிமன்றில் நடஞ்செய்
 குருமணியே அன்பர்மனக் கோயிலில்வாழ் குருவே. 25
- 3085 வேதமுடி மேற்சுடராய் ஆகத்தின் முடிமேல்
 விளங்கும்ஒளி யாகியநின் மெல்லடிகள் வருந்தப்
 பூதமுடி மேல்நடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
 போந்திரவிற கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
 நாதமுடி மேல்விளங்குந் திருமேனி காட்டி
 நற்பொருள்என் கைதனிலே நல்கியநின் பெருமை
 ஓதமுடி யாதெனில்என் புகல்வேன்அம் பலத்தே
 உயிர்க்கின்பந் தரநடனம் உடையபரம் பொருளே. 26
- 3086 தங்குசரா சரமுமுதும் அளித்தருளி நடத்துந்
 தாள்மலர்கள் மிகவருந்தத் தனித்துநடந் தொருநாள்
 கங்குலில்யான் இருக்குமனைக் கதவுதிறப் பித்துக்
 கையில்ஒன்று கொடுத்தஉன்றன் கருணையைஎன் என்பேன்
 இங்குசிறி யேன்பிழைகள் எத்தனையும் பொறுத்த
 என்குருவே என்உயிருக் கின்பருளும் பொருளே
 திங்களணி சடைப்பவளச் செழுஞ்சோதி மலையே
 சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே. 27

- 3087 மாமாயை அசைந்திடச்சிற் றம்பலத்தே நடித்தும்
 வருந்தாத மலரடிகள் வருந்தநடந் தருளி
 ஆமாறன் றிரவினிடை அணிக்கதவந் திறப்பித்
 தங்கையில்ஒன் றளித்தினிநீ அஞ்சேல்என் றுவந்து
 தேமாவின் பழம்பிழிந்து வடித்துநறு நெய்யுந்
 தேனும்ஒக்கக் கலந்ததெனத் திருவார்த்தை அளித்தாய்
 கோமான்நின் அருட்பெருமை என்உரைப்பேன் பொதுவில்
 கூத்தாடி எங்களைஆட் கொண்டபரம் பொருளே. 28
- 3088 படைப்பவனுங் காப்பவனும் பற்பலநாள் முயன்று
 பார்க்கவிரும் பினுங்கிடையாப் பாதமலர் வருந்த
 நடைப்புலையேன் பொருட்டாக நடத்திரவிற் கதவம்
 நன்குதிறப் பித்தொன்று நல்கியதும் அன்றி
 இடைப்படுநா ளினும்வந்தென் இதயமயக் கெல்லாம்
 இரிந்திடச்செய் தனைஉன்றன் இன்னருள்என் என்பேன்
 தடைப்படுமா றில்லாத பேரின்பப் பெருக்கே
 தனிமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே. 29
- 3089 முன்னைமறை முடிமணியாம் அடிமலர்கள் வருந்த
 முமுதிரவில் நடந்தெளியேன் முயங்கமிடத் தடைந்து
 அன்னையினும் பரிந்தருளி அணிக்கதவந் திறப்பித்
 தங்கையில்ஒன் றளித்தெனையும் அன்பினொடு நோக்கி
 என்னைஇனி மயங்காதே என்மகனே மகிழ்வோ
 டிருத்திஎன உரைத்தாய்நின் இன்னருள்என் என்பேன்
 மின்னைநிகர் செஞ்சடைமேன் மதியம்அசைந் தாட
 வியன்பொதுவில் திருநடஞ்செய் விமலபரம் பொருளே. 30
- 3090 மீதானத் தருள்ஒளியாய் விளங்கியநின் அடிகள்
 மிகவருந்த நடந்திரவில் வினையேன்றன் பொருட்டாச்
 சீதானக் கதவுதனைத் திறப்பித்துச் சிறியேன்
 செங்கையில்ஒன் றளித்தினிநீ சிறிதுமஞ்சேல் இங்கு
 மாதானத் தவர்கூா வாழ்கஎன உரைத்தாய்
 மாமணிநின் திருவருளின் வண்மைஎவர்க் குளதே
 ஓதானத் தவர்தமக்கும் உணர்வரிதாம் பொருளே
 ஓங்கியசிற் றம்பலத்தே ஒளிநடஞ்செய் பதியே. 31

- 3091 வேதாந்த சித்தாந்தம் என்னும்அந்தம் இரண்டும்
விளங்கஅமர்ந் தருளியநின் மெல்லடிகள் வருந்த
நாதாந்த வெளிதனிலே நடந்தருளும் அதுபோல்
நடந்தருளிக் கடைநாயேன் நண்ணும்இடத் தடைந்து
போதாந்த மிசைவிளக்குந் திருமேனி காட்டிப்
புலையேன்கை யிடத்தொன்று பொருந்தவைத்த பொருளே
சூதாந்த மனைத்தினுக்கும் அப்பாற்பட் டிருந்த
துரியவெளிக் கேவிளங்கும் பெரியஅருட் குருவே. 32
- 3092 ஒருமையிலே இருமைஎன உருக்காட்டிப் பொதுவில்
ஒளிநடஞ்செய் தருளுகின்ற உபயபதம் வருந்த
அருமையிலே நடந்தெளியேன் இருக்குமிடத் தடைந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்தென் அங்கையில்ஒன் றளித்துப்
பெருமையிலே பிறங்குகநீ எனத்திருவாய் மலர்ந்த
பெருங்கருணைக் கடலேநின் பெற்றியைஎன் என்பேன்
கருமையிலே நெடுங்காலங் கலந்துகலக் குற்ற
கலக்கமெலாந் தவிர்த்தெம்மைக் காத்தருளும் பதியே. 33
- 3093 விந்துநிலை நாதநிலை இருநிலைக்கும் அரசாய்
விளங்கியநின் சேவடிகள் மிகவருந்த நடந்து
வந்துநிலை பெறச்சிறியேன் இருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகனேஎன் றழைத்து
இந்துநிலை முடிமுதராந் திருஉருவங் காட்டி
என்கையில்ஒன் றளித்தின்பம் எய்துகளன் றுரைத்தாய்
முந்துநிலைச் சிறியேன்செய் தவமறியேன் பொதுவில்
முத்தர்மனந் தித்திக்க நிருத்தமிடும் பொருளே. 34
- 3094 நவநிலைக்கும் அதிகாரம் நடத்துகின்ற அரசாய்
நண்ணியநின் பொன்னடிகள் நடந்துவருந் திடவே
அவநிலைக்குங் கடைப்புலையேன் இருக்கும்இடத் திரவில்
அணைந்தருளிக் கதவுதிறந் தடியேனை அழைத்தே
சிவநிலைக்கும் படிஎனது செங்கையில்ஒன் றளித்துச்
சித்தமகிழ்ந் துறைகளைத் திருப்பவளந் திறந்தாய்
பவநிலைக்குங் கடைநாயேன் பயின்றதவம் அறியேன்
பரம்பரமா மன்றில்நடம் பயின்றபசு பதியே. 35

3095 புண்ணியர்தம் மனக்கோயில் புகுந்தமர்ந்து விளங்கும்
 பொன்மலர்ச்சே வடிவருத்தம் பொருந்தநடந் தெளியேன்
 நண்ணியஓர் இடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
 நற்பொருள்ஒன் றென்கைதனில் நல்கியநின் பெருமை
 எண்ணியபோ தெல்லாம்என் மனமுருக்கும் என்றால்
 எம்பெருமான் நின்அருளை என்னெனயான் புகல்வேன்
 தண்ணியவெண் மதிஅணிந்த செஞ்சடைநின் றாடத்
 தனித்தமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே.

36

3096 மூவருக்கும் எட்டாது மூத்ததிரு அடிகள்
 முழுதிரவில் வருந்தியிட முயங்கிநடந் தருளி
 யாவருக்கும் இழிந்தேன்துங் கிருக்கும்இடத் தடைந்தே
 எழிற்கதவந் திறப்பித்துள் எனைஅழைத்து மகனே
 தேவருக்கும் அரிதிதனை வாங்கெனஎன் கரத்தே
 சித்தமகிழ்ந் தளித்தனைநின் திருவருள்என் என்பேன்
 பூவருக்கும் பொழிற்றில்லை அம்பலத்தே நடனம்
 புரிந்துயிருக் கின்பருளும் பூரணவான் பொருளே.

37

3097 கற்றவர்தம் கருத்தினின்றுக் கனிரசம்போல் இனிக்கும்
 கழலடிகள் வருந்தியிடக் கடிதுநடந் திரவில்
 மற்றவர்கா ணாதெளியேன் இருக்கும்இடத் தடைந்து
 மனைக்கதவு திறப்பித்து வலிந்தெனைஅங் கழைத்து
 நற்றவர்க்கும் அரிதிதனை வாங்கெனஎன் கரத்தே
 நல்கியநின் பெருங்கருணை நட்பினைஎன் என்பேன்
 அற்றவர்க்கும் பற்றவர்க்கும் பொதுவினிலே நடஞ்செய்
 அருட்குருவே சச்சிதா னந்தபரம் பொருளே.

38

3098 கருணைவடி வாய்அடியார் உள்ளகத்தே அமர்ந்த
 கழலடிகள் வருந்தியிடக் கங்குலிலே நடந்து
 மருணியையுஞ் சிறியேன்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
 மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தழைத்து மகனே
 பொருணியையும் இதனைஇங்கே வாங்கெனஎன் கரத்தே
 பொருந்தஅளித் தருளியநின் பொன்னருள்என் என்பேன்
 அருணியையும் பெருங்கடலே அம்பலத்தில் பரமா
 னந்தவுரு வாகிநடம் ஆடுகின்ற அரசே.

39

- 3099 அருளுருவாய் ஐந்தொழிலும் நடத்துகின்ற அடிகள்
 அசைந்துவருந் திடஇரவில் யானிருக்கும் இடத்தே
 தெருளுருவின் நடந்துதெருக் கதவுதிறப் பித்துச்
 சிறியேனை அழைத்தெனது செங்கையில்ஒன் றளித்து
 மருளுருவின் மற்றவர்போல் மயங்கேல்என் மகனே
 மகிழ்ந்துதிரு அருள்வழியே வார்களை உரைத்தாய்
 இருளுருவின் மனக்கொடியேன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
 எல்லாம்வல் லவனாகி இருந்தபசு பதியே. 40
- 3100 முழுதும்உணர்ந் தவர்முடிமேல் முடிக்குமணி யாகி
 முப்பொருளு மாகியநின் ஒப்பில்அடி மலர்கள்
 கழுதும்உணர் வரியநடுக் கங்குலிலே வருந்தக்
 கடிதுநடந் தடிநாயேன் கருதுமிடத் தடைந்து
 பழுதுபடா வண்ணம்எனைப் பரிந்தழைத்து மகனே
 பணிந்திதனை வாங்கெனஎன் பாணியறக் கொடுத்துத்
 தொழுதெனைப்பா டுகஎன்று சொன்னபசு பதிநின்
 தூயஅருட் பெருமையைஎன் சொல்லிவியக் கேனே 41
- 3101 மானினைத்த அளவெல்லாங் கடந்தப்பால் வயங்கும்
 மலரடிகள் வருந்தியிட மகிழ்ந்துநடந் தருளிப்
 பானினைத்த சிறியேன்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
 பணைக்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தழைத்து மகனே
 நீநினைத்த வண்ணமெலாங் கைகூடும் இதுஓர்
 நின்மலம்என் றென்கைதனில் நேர்ந்தளித்தாய் நினக்கு
 நானினைத்த நன்றிஒன்றும் இலையேநின் அருளை
 நாயடியேன் என்புகல்வேன் நடராஜ மணியே 42
- 3102 சூரியசந் திரரெல்லாந் தோன்றாமை விளங்கும்
 சுயஞ்சோதி யாகும்அடித் துணைவருந்த நடந்து
 கூரியமெய் அறிவென்ப தொருசிறிதுங் குறியாக்
 கொடியேன்நான் இருக்குமிடங் குறித்திரவில் நடந்து
 காரியம்உண் டெனக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
 கையில் ஒன்றை அளித்தனைஉன் கருணையைஎன் என்பேன்
 ஆரியர்தம் அளவுகடந் தப்பாலுங் கடந்த
 ஆனந்த மன்றில்நடம் ஆடுகின்ற அரசே 43

- 3103 தற்போதந் தோன்றாத தலந்தனிலே தோன்றும்
தாள்மலர்கள் வருந்தியிடத் தனித்துநடந் தருளி
எற்போதங் ககன்றிரவில் யானிருக்கு மிடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்திவ் வெளியேனை அழைத்துப்
பொற்போத வண்ணம்ஒன்றென் கைதனிலே அளித்துப்
புலையொழிந்த நிலைதனிலே பொருந்துகஎன் றுரைத்தாய்
சிற்போத மயமான திருமணிமன் றிடத்தே
சிவமயமாம் அனுபோகத் திருநடஞ்செய் அரசே 44
- 3104 கற்பனைகள் எல்லாம்போய்க் கரைந்ததலந் தனிலே
கரையாது நிறைந்திருக் கழலடிகள் வருந்த
வெற்பனையும் இன்றிஒரு தனியாக நடந்து
விரைந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
அற்பனைஓர் பொருளாக அழைத்தருளி அடியேன்
அங்கையில்ஒன் றளித்தனைநின் அருளினைஎன் புகல்வேன்
நற்பனவர் துதிக்கமணி மன்றகத்தே இன்ப
நடம்புரியும் பெருங்கருணை நாயகமா மணியே 45
- 3105 ஒன்றாகி இரண்டாகி ஒன்றிரண்டின் நடுவே
உற்றஅனு பவமயமாய் ஒளிர்அடிகள் வருந்த
அன்றார நடந்திரவில் யானுறையும் இடத்தே
அடைந்துகத வந்திறப்பித் தன்பொடெனை அழைத்து
நன்றார எனதுகரத் தொன்றருளி இங்கே
நண்ணநீ எண்ணியவா நடத்துகஎன் றரைத்தாய்
இன்றார வந்ததனை உணர்த்தினைநின் அருளை
என்புகல்வேன் மணிமன்றில் இலங்கிசற் குருவே 46
- 3106 எங்கும்விளங் குவதாகி இன்பமய மாகி
என்னுணர்வுக் குணர்வுதரும் இணையடிகள் வருந்த
பொங்குமிர விடைநடந்து நானுறையும் இடத்தே
போந்துமணிக் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
தங்குமடி யேனைஅழைத் தங்கையில்ஒன் றளித்தே
தயவினொடு வாழ்கஎனத் தனித்திருவாய் மலர்ந்தாய்
இங்குநின் தருட்பெருமை என்னுரைப்பேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புகிகின்ற என்னுடைநா யகனே 47

- 3107 சித்தெவையும் வியத்தியுளுஞ் சுத்தசிவ சித்தாய்ச்
 சித்தமதில் தித்திக்குந் திருவடிகள் வருந்த
 மத்தஇர விடைநடந்து வந்தருளி அடியேன்
 வாழுமனைத் தெருக்கதவு திறப்பித்தங் கடைந்து
 அத்தகவின் எனையழைத்தென் அங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
 அன்னையினும் அன்புடையாய் நின்னருள்ளன் என்பேன்
 முத்தர்குழக் காணமன்றில் இன்பநடம் புரியும்
 முக்கணுடை ஆனந்தச் செக்கர்மணி மலையே 48
- 3108 சகலமொடு கேவலமுந் தாக்காத இடத்தே
 தற்பரமாய் விளங்குகின்ற தாள்மலர்கள் வருந்தப்
 பகலொழிய நடுவிரவில் நடந்தருளி அடியேன்
 பரியுமிடத் தடைந்துமணிக் கதவுதிறப் பித்துப்
 புகலுறுக வருகளை அழைத்தெனது கரத்தே
 பொருந்தஒன்று கொடுத்தனைநின் பொன்னருள்ளன் என்பேன்
 உகல்ஒழியப் பெருந்தவர்கள் உற்றுமகிழ்ந் தேத்த
 உயர்பொதுவில் இன்பநடம் உடையபரம் பொருளே 49
- 3109 உள்ளருகுந் தருணத்தே ஒளிகாட்டி விளங்கும்
 உயர்மலர்ச்சே வடிவருந்த உவந்துநடந் தருளிக்
 கள்எமனத் தேனிருக்கும் இந்தேடி அடைந்து
 கதவுதிறப் பித்தருளிக் களித்தெனைஅங் கழைத்து
 நள்ளுலகில் உனக்கிதுநாம் நல்கினம்நீ மகிழ்ந்து
 நாளும்உயிர்க் கிதம்புரிந்து நடத்தின உரைத்தாய்
 தெள்ளும்அழு தாய்அன்பர் சித்தம்எலாம் இனிக்கும்
 செழுங்கனியே மணிமன்றில் திருநடநா யகனே 50
- 3110 தன்னுருவங் காட்டாத மலஇரவு விடியுந்
 தருணத்தே உதயஞ்செய் தாள்மலர்கள் வருந்தப்
 பொன்னுருவத் திருமேனி கொண்டுநடந் தடியேன்
 பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
 தன்னுருவம் போன்றதொன்றங் கெனை அழைத்தென் கரத்தே
 தந்தருளி மகிழ்ந்திங்கே தங்குகளன் றுரைத்தாய்
 என்னுருவம் எனக்குணர்த்தி அருளியநின் பெருமை
 என்னுரைப்பேன் மணிமன்றில் இன்பநடத் தரசே. 51

- 3111 அண்டவகை பிண்டவகை அனைத்தும்உதித் தொடுங்கும்
 அணிமலர்ச்சே வடிவருத்தம் அடையநடந் தருளிக்
 கண்டவருங் காணாத நடுஇரவு தனில்யான்
 கருதுமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
 தொண்டனென் எனையும்அழைத் தென்கையில்ஒன் றளித்தாய்
 துரையேநின் அருட்பெருமைத் தொண்மையைஎன் என்பேன்
 உண்டவர்கள் உணுந்தோறும் உவட்டாத அமுதே
 உயர்பொதுவில் இன்பநடம் உடையபரம் பொருளே. 52
- 3112 அறிவுடையார் உள்ளகப்போ தலருகின்ற தருணத்
 தருள்மணத்தே னாகிஉற்ற அடிஇணைகள் வருந்தப்
 பிறிவுடையேன் இருக்குமிடந் தேடிநடந் தடைந்து
 பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயன்எனை அழைத்துச்
 செறிவுடையாய் இதுவாங்கென் றுதவவும்நான் மறுப்பத்
 திரும்பவும்என் கைதனிலே சேரஅளித் தனையே
 பொறிவறியேன் அளவினில்உன் கருணையைஎன் என்பேன்
 பொற்பொதுவில் நடம்புரியும் பூரணவான் பொருளே. 53
- 3113 விடையமொன்றுங் காணாத வெளிநடுவே ஒளியாய்
 விளங்குகின்ற சேவடிகள் மிகவருந்த நடந்து
 கடையனையுங் குறிக்கொண்டு கருதுமிடத் தடைந்து
 கதவுதிறப் பித்தெனது கையில்ஒன்று கொடுக்க
 இடையின்அது நான்மறுப்பு மறுக்கேல்என் மகனே
 என்றுபின்னுங் கொடுத்தாய்நின் இன்னருள்என் என்பேன்
 உடையபரம் பொருளேஎன் உயிர்த்துணையே பொதுவில்
 உய்யும்வகை அருள்நடனஞ் செய்யும்ஒளி மணியே. 54
- 3114 நான்தனிக்குந் தரணத்தே தோன்றுகின்ற துணையாய்
 நான்தனியா இடத்தெனக்குத் தோன்றாத துணையாய்
 ஏன்றருளுந் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
 யானுறையும் இடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
 ஆன்றஎனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்க்
 கறிவிலயேன் செய்யும்வகை அறியேன்நின் கருணை
 ஈன்றவட்கும் இல்லைஎன நன்கறிந்தேன் பொதுவில்
 இன்பநடம் புரிகின்ற என்னுயிர்நா யகனே. 55

3115 அருள்விளங்கும் உள்ளகத்தே அதுஅதுவாய் விளங்கும்
 அணிமலர்ச்சே வடிவருத்தம் அடையநடந் தருளிப்
 பொருள்விளங்கா நடுஇரவில் நானுறையும் இடத்தே
 போந்துதெருக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்தெனைஅங் கழைத்துத்
 தெருள்விளங்கும் ஒருபொருள்என் செங்கைதனில் அளித்தாய்
 சிவபெருமான் பெருங்கருணைத் திறத்தினைஎன் என்பேன்
 மருள்விளங்கி உணர்ச்சியுறத் திருமணிமன் றிடத்தே
 மன்னுயிர்க் கின்பருள வயங்குநடத் தரசே.

56

3116 பருவமுறு தருணத்தே சர்க்கரையும் தேனும்
 பாலுநெய்யும் அளிந்தநறும் பழரசமும் போல
 மருவும்உளம் உயிர்உணர்வோ டெல்லாந்தித் திக்க
 வயங்கும்அடி யிணைகள்மிக வருந்தநடந் தருளித்
 தெருவடைந்து நானிருக்கு மனைக்காப்புத் திறக்கச்
 செய்தருளிப் பொருள்ஒன்றென் செங்கைதனில் அளித்தாய்
 திருமணிமன் றிடைநடிக்கும் பெருமான்நின் கருணைத்
 திறத்தினைஇச் சிறியேன்நான் செப்புதல்எங் ஙனமே.

57

3117 என்அறிவை உண்டருளி என்னுடனே கூடி
 என்இன்பம் எனக்கருளி என்னையுந்தா னாக்கித்
 தன்அறிவாய் விளங்குகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தத்
 தனிநடந்து தெருக்கதவந் தாள்திறப்பித் தருளி
 முன்னறிவில் எனைஅழைத்தென் கையில்ஒன்று கொடுத்த
 முன்னவநின் இன்னருளை என்னையான் மொழிவேன்
 மன்அறிவுக் கறிவாம்பொன் னம்பலத்தே இன்ப
 வடிவாகி நடிக்கின்ற மாகருணை மலையே.

58

3118 பரயோக அனுபவத்தே அகம்புறந்தோன் றாத
 பரஞ்சோதி யாகும்இணைப் பாதமலர் வருந்த
 வரயோகர் வியப்பஅடி யேன்இருக்கும் இடத்தே
 வந்துதெருக் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
 திரயோகர்க் கரிதிதனை வாங்குகஎன் றெனது
 செங்கைதனில் அளித்தாய்நின் திருவருள்என் என்பேன்
 உரயோகர் உளம்போல விளங்குமணி மன்றில்
 உயிர்க்கின்பந் தரநடனம் உடையபரம் பொருளே.

59

- 3119 சொன்னிறைந்த பொருளும்அதன் இலக்கியமும் ஆகித்
 துரியநடு விருந்தஅடித் துணைவருந்த நடந்து
 கொன்னிறைந்த இரவினிடெ எழுந்தருளிக் கதவம்
 கொழுங்காப்பை அவிழ்வித்துக் கொடியேனை அழைத்து
 என்னிறைந்த ஒருபொருள்என் கையில்அளித் தருளி
 என்மகனே வாழ்கஎன எழில்திருவாய் மலர்ந்தாய்
 தன்னிறைந்த நின்கருணைத் தன்மையைஎன் புகல்வேன்
 தனிமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே. 60
- 3120 முத்திலின்று வியத்திலின்று காண்மின்என்றா கமத்தின்
 முடிகள்முடித் துரைகின்ற அடிகள்மிக வருந்தப்
 பத்திலின்றும் இல்லாத கடைப்புலையேன் பொருட்டாப்
 படிற்றுளத்தேன் இருக்கும்இடந் தனைத்தேடி நடந்து
 சித்திலின்று திருமேனி காட்டிமனைக் கதவம்
 திறப்பித்தங் கெனைஅழைத்தென் செங்கையிலே மகிழ்ந்து
 சத்திலின்று கொடுத்தாய்நின் தண்ணருள்என் என்பேன்
 தனிமன்றுள் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே. 61
- 3121 எனக்குநன்மை தீமையென்ப திரண்டுமொத்த இடத்தே
 இரண்டும்ஒத்துத் தோன்றுகின்ற எழிற்பதங்கள் வருந்தத்
 தனக்குநல்ல வண்ணம்ஒன்று தாங்கிநடந் தருளித்
 தனித்திரவில் கடைப்புலையேன் தங்குமிடத் தடைந்து
 கனக்குமனைத் தெருக்கதவங் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
 களிப்பொடெனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்து
 உனக்கினிய வண்ணம்இதென் றுரைத்தருளிச் சென்றாய்
 உடையவநின் அருட்பெருமை உரைக்கமுடி யாதே. 62
- 3122 இம்மையினோ டம்மையினும் எய்துகின்ற இன்பம்
 எனைத்தொன்றும் வேண்டாத இயற்கைவருந் தருணம்
 எம்மையினும் நிறைசொருப சுத்தசுகா ரம்பம்
 இயற்சொருப சுத்தசுக அனுபவம்என் றிரண்டாய்ச்
 செம்மையிலே விளங்குகின்ற திருவடிகள் வருந்தச்
 சிறியேன்பால் அடைந்தெனது செங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
 உம்மையிலே யான்செய்தவம் யாதெனவும் அறியேன்
 உயர்பொதுவில் இன்பநடம் உடையபரம் பொருளே. 63

3123 அன்பளிப்பு தொன்றுபின்னர் இன்பளிப்ப தொன்றென்
 றறிஞரெலாம் மதிக்கின்ற அடிமலர்கள் வருந்த
 என்பளித்த உடல்கள்தொறும் உயிர்க்குயிராய் இருக்கும்
 எம்பெருமான் நடந்தருளிக் கதவுதிறப் பித்துத்
 துன்பளிக்கும் நெஞ்சுகத்தென் றனைக்கூவி அழைத்துத்
 தூயஇள நகைமுகத்தே துளும்பஎனை நோக்கி
 முன்பளித்த தென்றனது கையில்ஒன்றை அளித்தாய்
 முன்னவநின் அருட்பெருமை முன்னஅறி யேனே. 64

3124 மோகஇருட் கடல்கடத்தும் புணைஒன்று நிறைந்த
 மோகனசுகம் அளிப்பிக்கும் துணைஒன்றென் றுரைக்கும்
 யோகமலர்த் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
 உணர்விலியேன் பொருட்டாக இருட்டிரவில் நடந்து
 போகமனைப் பெருங்கதவந் திறப்பித்துட் புகுந்து
 புலையேனை அழைத்தொன்று பொருந்தஎன்கை கொடுத்தாய்
 நாகமணிப் பணிமிளிர அம்பலத்தே நடஞ்செய்
 நாயகநின் பெருங்கருணை நவிறறமுடி யாதே. 65

3125 காணுகின்ற கண்களுக்குக் காட்டுகின்ற ஒளியாய்க்
 காட்டுகின்ற ஒளிதனக்குக் காட்டுவிக்கும் ஒளியாய்
 பூணுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
 பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
 கோணுகின்ற மனத்தாலே நாணுவதேன் மகனே
 குறைவறவாழ் கெனமகிழ்ந்து கொடுத்தனைஒன் றெனக்கு
 மாணுகின்ற நின்னருளின் பெருமையைஎன் என்பேன்
 மணிமன்றில் ஆனந்த மாநடஞ்செய் அரசே. 66

3126 ஆற்று தத்துவத்தின் சொரூபமுதல் அனைத்தும்
 அறிவிக்கும் ஒன்றவற்றின் அப்பாலே இருந்த
 வீறாய தற்சொரூப முதலனைத்தும் அறிவில்
 விளக்குவிக்கும் ஒன்றென்று விளைவறிந்தோர் விளம்பும்
 பேறாய திருவடிகள் வருந்தநடந் திரவில்
 பேயடியேன் இருக்குமிடத் தடைந்தென்னை அழைத்துச்
 சோறாய பொருள்ஒன்றென் கரத்தளித்தாய் பொதுவில் 67

சோதிநின் தருட்பெருமை ஓதிமுடி யாதே.

3127 கருவிகளை நம்முடனே கலந்துளத்தே இயக்கிக்
காட்டுவதொன் றக்கருவி கரணங்கள் அனைத்தும்
ஒருவிஅப்பாற் படுத்திநமை ஒருதனியாக் குவதொன்
றுபயமஎனப் பெரியர்சொலும் அபயபதம் வருந்தத்
துருவிஅடி யேன்இருக்கும் இடத்திரவில் அடைந்து
துணிந்தெனது கையில்ஒன்று சோதியுறக் கொடுத்து
வெருவியிடேல் இன்றுமுதல் மிகமகிழ்க என்றாய்
வித்தகிநின் திருவருளை வியக்கமுடி யாதே.

68

3128 ஆதியிலே கலப்பொழிய ஆன்மசுத்தி அளித்தாங்
கதுஅதுஆக் குவதொன்றாம் அதுஅதுவாய் ஆக்கும்
சோதியிலே தானாகிச் சூழ்வதொன்றாம் என்று
சூழ்ச்சிஅறிந் தோர்புகலும் துணையடிகள் வருந்த
வீதியிலே நடந்தடியேன் இருக்கும்இடந் தேடி
விரும்பிஅடைந் தெனைக்கூவி விளைவொன்று கொடுத்தாய்
பாதியிலே ஒன்றான பசுபதிநின் கருணைப்
பண்மைபஅறிந் தேன்ஒழியா நண்பைஅடைந் தேனே.

69

3129 இருட்டாய மலச்சிறையில் இருக்கும்நமை எல்லாம்
எடுப்பதொன்றாம் இன்பநிலை கொடுப்பதொன்றாம் எனவே
பொருட்டாயர் போற்றுகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தப்
பொறையிரவில் யானிருக்கும் இடந்தேடிப் புகுந்து
மருட்டாயத் திருந்தேனைக் கூவிவர வழைத்து
வண்ணம்ஒன்றென் கைதனிலே மகிழ்ந்தளித்தாய் நின்றன்
அருட்டாயப் பெருமைதனை என்னுரைப்பேன் பொதுவில்
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தருளுகின்ற அரசே.

70

3130 உன்மனியின் உள்ளகத்தே ஒளிருவதொன் றாகி
உற்றஅதன் வெளிப்புறத்தே ஓங்குவதொன் றாகிச்
சின்மயமாய் விளங்குகின்ற திருவடிகள் வருந்தச்
சிறுநாயேன் பொருட்டாகத் தெருவில்நடந் தருளிப்
பொன்மயமாந் திருமேனி விளங்கஎன்பால் அடைந்து
பொருள்ஒன்றென் கைதனிலே பொருந்தஅளித் தனையே
நின்மலனே நின்னருளை என்புகல்வேன் பொதுவில்
நிறைந்தஇன்ப வடிவாகி நிருத்தம்இடும் பதியே.

71

3131 ஐவர்களுக் கைந்தொழிலும் அளித்திடுவ தொன்றாம்
 அத்தொழிற்கா ரணம்புரிந்து களித்திடுவ தொன்றாம்
 தெய்வநெறி என்றறிஞர் புகழ்ந்துபுகழ்ந் தேத்துந்
 திருவடிகள் மிகவருந்தத் தெருவினிடை நடந்து
 கைவரயான் இருக்கும்மனைக் கதவுதிறப் பித்துக்
 களித்தெனைஅங் கழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்
 சைவமணி மன்றிடத்தே தனிநடனம் புரியும்
 தற்பரநின் அருட்பெருமை சாற்றமுடி யாதே.

72

3132 அருளுதிக்குந் தருணத்தே அமுதவடி வாகி
 ஆனந்த மயமாகி அமர்ந்ததிரு வடிகள்
 இருளுதிக்கும் இரவினிடை வருந்தநடந் தருளி
 யானிருக்கும் மனைக்கதவந் திறப்பித்தங் கடைந்து
 மருளுதிக்கும் மனத்தேனை வரவழைத்து நோக்கி
 மகிழ்ந்தெனது கரத்தொன்று வழங்கியசற் குருவே
 தெருளுதிக்கும் மணிமன்றில் திருநடஞ்செய் அரசே
 சிவபெருமான் நின்கருணைத் திறத்தைவியக் கேளே.

73

3133 நான்கண்ட போதுசயஞ் சோதிமய மாகி
 நான்பிடித்த போதுமதி நளினவண்ண மாகித்
 தேன்கொண்ட பாலெனநான் சிந்திக்குந் தோறுந்
 தித்திப்ப தாகிஎன்றன் சென்னிமிசை மகிழ்ந்து
 தான்கொண்டு வைத்தஅந்நாள் சில்லென்றென் உடம்பும்
 தகஉயிருங் குளிர்வித்த தாண்மலர்கள் வருந்த
 வான்கொண்டு நடந்திங்கு வந்தெனக்கும் அளித்தாய்
 மன்றில்நடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே.

74

3134 யோகாந்த மிசைஇருப்ப தொன்றுகலாந் தத்தே
 உவந்திருப்ப தொன்றெனமெய் யுணர்வுடையோர் உணர்வால்
 ஏகாந்தத் திருந்துணரும் இணையடிகள் வருந்த
 என்பொருட்டாய் யானிருக்கும் இடந்தேடி நடந்து
 வாகாந்தச் சணிக்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னை
 வரவழைத்தென் கைதனிலே மகிழ்ந்தொன்று கொடுத்தாய்
 மோகாந்த காரம்அறுத் தவர்ஏத்தப் பொதுவில்
 முயங்கிநடம் புரிகின்ற முக்கனுடை அரசே.

75

3135 மகமதிக்கு மறையும்திறை யான்மதிக்கும் அயனும்
 மகிழ்ந்தயனான் மதிக்கும்நெடு மாலும்நெடு மாலான்
 மிகமதிக்கும் உருத்திரனும் உருத்திரனால் மதிக்கும்
 மேலவனும் அவன்மதிக்க விளங்குசதா சிவனும்
 தகமதிக்குந் தோறும்அவர் அவர்உளத்தின் மேலும்
 தலைமேலும் மறைந்துறையுந் தாள்மலர்கள் வருந்த
 அகமதிக்க நடந்தென்பால் அடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
 அம்பலத்தில் ஆடுகின்றாய் அருட்பெருமை வியப்பே.

76

3136 இருவினைஓப் பாகிமல பரிபாகம் பொருந்தல்
 எத்தருணம் அத்தருணத் தியல்ஞான ஒளியாம்
 உருவினையுந் றுள்ளகத்தும் பிரணவமே வடிவாய்
 உற்றுவெளிப் புறத்தும்எழுந் துணர்த்திஉரைத் தருளும்
 திருவடிகள் மிகவருந்த நடந்தெளியேன் பொருட்டாத்
 தெருக்கவந் திறப்பித்துச் சிறியேனை அழைத்துக்
 குருவடிவங் காட்டிஒன்று கொடுத்தாய் என்கரத்தே
 குணக்குன்றே நின்னருட்கென் குற்றமெலாங் குணமே.

77

3137 தம்மடியார் வருந்திலது சகியாதக் கணத்தே
 சார்ந்துவருத் தங்களெலாந் தயவினொடு தவிர்த்தே
 எம்மடியார் என்கொளும் இணையடிகள் வருந்த
 இரவினிடே நடந்தெளியேன் இருக்கும்இடத் தடைந்து
 கம்மடியா¹⁸⁷க் கதவுபெருங் காப்பவிழப் புரிந்து
 கடையேனை அழைத்தெனது கையில்ஒன்று கொடுத்து
 நம்மடியான் என்றெனையுந் திருவுளத்தே அடைத்தாய்
 நடம்புரியும் நாயகநின் நற்கருணை வியப்பே.

78

187. கம்மடியர் - தொ. வே. - அடிகளார் எழுத்து இவ் விரு வகையாகக் கொள்ளக் கிடக்கிறது.
 பொருத்தமான பொருள் தருவதைக் கொள்க

3138 உம்பருக்குங் கிடைப்பரிநாம் மணிமன்றில் பூத
 உருவடிவங் கடந்தாடுந் திருவடிக ளிடத்தே
 செம்பருக்கைக் கல்லுறத்தத் தெருவில்நடந் திரவில்
 தெருக்கவந் திறப்பித்துச் சிறியேனை அழைத்து
 வம்பருக்குப் பெறலரிதாம் ஒருபொருள்என் கரத்தே
 மகிழ்ந்தளித்துத் துயர்தீர்ந்து வாழ்கஎன உரைத்தாய்
 இம்பருக்கோ அம்பருக்கும் இதுவியப்பாம் எங்கள்
 இறைவநின் தருட்பெருமை இசைப்பதெவன் அணிந்தே.

79

- 3139 உருவம்ஒரு நான்காகி அருவமும்அவ் வளவாய்
 உருஅருஒன் றாகிஇவை ஒன்பானுங் கடந்து
 துருவமுடி யாப்பரம தூரியநடு விருந்த
 சொருபஅனு பவமயமாந் துணையடிகள் வருந்தத்
 தெருவமிசை நடந்துசிறு செம்பரற்கல் உறுத்தச்
 சிறியேன்பால் அடைந்தெனது செங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
 மருவஇனி யாய்மன்றில் நடம்புரிவாய் கருணை
 மாகடலே நிற்பெருமை வழத்தமுடி யாதே. 80
- 3140 பக்குவத்தால் உயர்வாழைப் பழங்கனிந்தாற் போலும்
 பரங்கருணை யாற்கனிந்த பத்தர்சித்தந் தனிலே
 பொக்கமில்அப் பழந்தனிலே தெள்ளமுதங் கலந்தாற்
 போற்கலந்து தித்திக்கும் பொன்னடிகள் வருந்த
 மிக்கஇருள் இரவினிடை நடந்தெளியேன் இருக்கும்
 வியன்மனையில் அடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
 ஒக்கஎனை அழைத்தொன்று கொடுத்திங்கே இருஎன்
 றுரைத்தனைஎம் பெருமான்நின் உயர்கருணை வியப்பே. 81
- 3141 உளவறிந்தோர் தமக்கெல்லாம் உபநிடதப் பொருளாய்
 உளவறியார்க் கிகபரமும் உறுவிக்கும் பொருளாய்
 அளவறிந்த அறிவாலே அறிந்திடநின் றாடும்
 அடிமலர்கள் வருந்தியிட நடந்திரவில் அடைந்து
 களவறிந்தேன் தனைக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
 கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்நின் கருணையைஎன் என்பேன்
 விளவெறிந்தோன் அயன்முதலோர் பணிந்தேத்தப் பொதுவில்
 விளங்குநடம் புரிகின்ற துளங்கொளிமா மணியே. 82
- 3142 எவ்வுலகும் எவ்வுயிரும் எச்செயலும் தோன்றி
 இயங்கும்இட மாகிஎல்லாம் முயங்கும்இட மாகித்
 தெவ்வுலகும் நண்புலகுஞ் சமனாகக் கண்ட
 சித்தர்கள்தம் சித்தத்தே தித்திக்கும் பதங்கள்
 இவ்வுலகில் வருந்தநடந் தென்பொருட்டால் இரவில்
 எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்கையில்ஒன் றளித்தாய்
 அவ்வுலக முதல்உலகம் அனைத்துமகிழ்ந் தேத்த
 அம்பலத்தே நடம்புரியும் செம்பவளக் குன்றே. 83

- 3143 மாணினொடு மோகினியும் மாமாயை யுடனே
வைந்துவமும் ஒன்றினொன்று வதிந்தசைய அசைத்தே
ஊனினொடும் உயிருணர்வுங் கலந்துகலப் புறுமா
றுறுவித்துப் பின்கரும ஒப்புவருந் தருணம்
தேனினொடு கலந்தஅமு தெனருசிக்க இருந்த
திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்பால் அடைந்து
வானினொடு விளங்குபொருள் ஒன்றெனக்கும் அளித்தாய்
மன்றில்நடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே. 84
- 3144 பசுபாச பந்தம்அறும் பாங்குதனைக் காட்டிப்
பரமாகி உள்ருந்து பற்றவும் புரிந்தே
அசமான மானசிவா ளந்தஅனு பவமும்
அடைவித்தவ் வனுபவந்தாம் ஆகியசே வடிகள்
வசமீது வருந்தியிட நடந்தடியேன் இருக்கும்
மனையைஅடைந் தணிக்கவந் திறப்பித்து நின்று
விசுவாச முறஎனைஅங் கழைத்தொன்று கொடுத்தாய்
விடையவநின் அருட்பெருமை என்புகல்வேன் வியந்தே. 85
- 3145 ஆதியுமாய் அந்தமுமாய் நடுவாகி ஆதி
அந்தநடு வில்லாத மந்தணவான் பொருளாய்ச்
சோதியுமாய்ச் சோதியெலாந் தோன்றுபர மாகித்
துரியமுமாய் விளங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்த
பாதியிர விடைநடந்து நான்இருக்கும் இடத்தே
படர்ந்துதெருக் கதவங்காப் பவிழ்த்திடவும் புரிந்து
ஓதியிலங் கெனையழைத்தென் கரத்தொன்று கொடுத்தாய்
உடையவநின் அருட்பெருமை என்னுரைப்பேன் உவந்தே. 86
- 3146 பாடுகின்ற மறைகளெலாம் ஒருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
பத்தரொடு முத்தரெலாம் பாத்தாடப் பொதுவில்
ஆடுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
அடையும்இடத் தடைந்திரவிற் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாடுகின்ற சிறியேனை அழைத்தருளி நோக்கி
நகைமுகஞ்செய் தென்கரத்தே நல்கினைஒன் றிதனால்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாந் தவிர்ந்துமகிழ் கின்றேன்
மன்னவநின் பொன்னருளை என்னெனவாழ்த் துவனே. 87

- 3147 எம்மதத்தில் எவரெவர்க்கும் இயைந்தஅனு பவமாய்
 எல்லாமாய் அல்லவமாய் இருந்தபடி இருந்தே
 அம்மதப்பொன் னம்பலத்தில் ஆனந்த நடஞ்செய்
 அரும்பெருஞ்சே வடியிணைகள் அசைந்துமிக வருந்த
 இம்மதத்தில் என்பொருட்டாய் இரவில்நடந் தருளி
 எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கொனைஅழைத்தென் கரத்தே
 சம்மபதத்தால் ஒன்றளித்த தயவினைஎன் புகல்வேன்
 தம்மைஅறிந் தவர்அறிவின் மன்னும்ஒளி மணியே. 88
- 3148 பூதவெளி கரணவெளி பகுதிவெளி மாயா
 போகவெளி மாமாயா யோகவெளி புகலும்
 வேதவெளி அபரவிந்து வெளிஅபர நாத
 வெளிஏக வெளிபரம வெளிஞான வெளிமா
 நாதவெளி சுத்தவெறு வெளிவெட்ட வெளியா
 நலில்கின்ற வெளிகளலாம் நடிக்கும்அடி வருந்த
 ஏதஎளி யேன்பொருட்டா நடந்தென்பால் அடைந்தே
 என்கையின்ஒன் றளித்தனைநின் இரக்கம்எவர்க் குளதே. 89
- 3149 வானதுவாய்ப் பசுமலம்போய்த் தனித்துநிற்குந் தருணம்
 வயங்குபரா னந்தசுகம் வளைந்துகொள்ளுந் தருணம்
 தானதுவாய் அதுதானாய்ச் சகசமுறுந் தருணம்
 தடையற்ற அனுபவமாந் தன்மையடி வருந்த
 மானதுவாய் நடந்தெளியேன் இருக்குமிடத் தடைந்து
 மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தெனைஅங் கழைத்து
 ஆனதொரு பொருளளித்தாய் நின்னருள்என் என்பேன்
 அம்பலத்தே நடம்புரியும் எம்பெருஞ்சோ தியனே. 90
- 3150 புன்றனை தலையெனநான் அறியாமல் ஒருநாள்
 பொருத்தியபோ தினிற்சிவந்து பொருந்தியபொன் னடிகள்
 இன்றலைவின் மிகச்சிவந்து வருந்தநடந் தெளியேன்
 இருக்குமிடத் தடைத்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
 மன்றலின்அங் கெனைஅழைத்தேன் கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்
 மன்னவநின் பெருங்கருணை வண்மையைஎன் என்பேன்
 பொன்றவிடாச் சித்தர்முத்தர் போற்றமணி மன்றில்
 புயங்கநடம் புரிகின்ற வயங்கொளிமா மணியே. 91

- 3151 தஞ்சமுறும் உயிர்க்குணர்வாய் இன்பமுமாய் நிறைந்த
 தம்பெருமை தாமறியாத் தன்மைவாய் ஒருநாள்
 வஞ்சகனேன் புன்றலையில் வைத்திடவுஞ் சிவந்து
 வருந்தியசே வடிபின்னும் வருந்தநடத் தருளி
 எஞ்சிலா இரவினிடையானிருக்கும் இடஞ்சேர்ந்
 தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனைஅழைத்தொன் றளித்தாய்
 விஞ்சுபரா னந்தநடம் வியன்பொதுவிற் புரியும்
 மேலவநின் அருட்பெருமை விளம்பலெவன் வியந்தே. 92
- 3152 எழுத்தினொடு பதமாகி மந்திரமாய் புவனம்
 எல்லாமாய்த் தத்துவமாய் இயம்புகலை யாகி
 வழத்துமியைக் குள்ளாகிப் புறமாகி நடத்தும்
 வழியாகி நடத்துவிக்கும் மன்னிறையு மாகி
 அழுத்துறமிங் கிவையெல்லாம் அல்லனவாய் அப்பால்
 ஆகியதற் கப்பாலும் ஆனபதம் வருந்த
 இழைத்துநடந் திரவில்என்பால் அடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
 எம்பெருமான் நிற்பெருமை என்னுரைப்பேன் வியந்தே. 93
- 3153 மாவின்மணப் போர்விடைமேல் நந்திவிடை மேலும்
 வயங்கிஅன்பர் குறைதவிர்த்து வாழ்வளிப்ப தன்றிப்
 பூவின்மணம் போல்உயிருக் குயிராகி நிறைந்து
 போகம்அளித் தருள்கின்ற பொன்னடிகள் வருந்தத்
 தாவிநடந் திரவின்மனைக் கதவுதிப் பித்தே
 தயவுடன்அங் கெனைஅழைத்துத் தக்கதொன்று கொடுத்தாய்
 நாவின்மணந் துறப்புலவர் வியந்தேத்தும் பொதுவில்
 நடம்புரியும் நாயகநின் நற்கருணை இதுவே. 94
- 3154 மணப்போது வீற்றிருந்தான் மாலவன்மற் றவரும்
 மனஅழுக்கா றுறச்சிறியேன் வருந்தியநாள் அந்தோ
 கணப்போதுந் தரியாமற் கருணைஅடி வருந்தக்
 கங்குலிலே நடந்தென்னைக் கருதிஒன்று கொடுத்தாய்
 உணப்போது போக்கினன்முன் உளவறியா மையினால்
 உளவறிந்தேன் இந்நாள்என் உள்ளமகிழ் வற்றேன்
 தணப்போது மறைகளெலாந் தனித்தனிநின் றேத்தத்
 தனிமன்றில் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய் அரசே. 95

3155 நடுங்கமலக் கண்குறுகி நெடுங்கமலக் கண்விளங்கும்¹⁸⁸
 நல்லதிரு வடிவருந்த வல்இரவில் நடந்து
 தொடுங்கவந் திறப்பித்துத் துணிந்தெனையங் கழைத்துத்
 துயரமெலாம் விடுகஇது தொடுகஎனக் கொடுத்தாய்
 கொடுங்குணத்தேன் அளவினில்என் குற்றமெலாங் குணமாக்
 கொண்டகுணக் குன்றேநின் குறிப்பினைஎன் புகல்வேன்
 இடுங்கிடுக என்றுணர்த்தி ஏற்றுகின்ற அறிவோர்
 ஏத்தமணிப் பொதுவில்அருட் கூத்துடைய பொருளே.

96

188. அடிகளாரின் எழுத்து பாவில் உள்ளபடி தோன்றுகிறது. தொ.வே. அவர்களும் அப்படியே பதித்திருக்கிறார்கள். சீர் அமைவு கருதி "நெடுங்காலம் விளங்கும்" எனக் கொள்வார் கொள்க ஆ.பா.

3156 வெய்யபவக் கோடையிலே மிகஇளைத்து மெலிந்த
 மெய்யடியர் தமக்கெல்லாம் விரும்புகுளிர் சோலைத்
 துய்யநிழ லாய்அமுதாய் மெலிவனைத்துந் தவிர்க்கும்
 துணையடிகள் மிகவருந்தத் துணிந்துநடந் தடியேன்
 உய்யநடு இரவினில்யான் இருக்குமிடத் தடைந்தே
 உயர்கதவந் திறப்பித்தங் குவந்தழைத்தொன் றளித்தாய்
 வையகமும் வானகமும் வாழமணிப் பொதுவில்
 மாநடஞ்செய் அரசேநின் வண்மைஎவர்க் குளதே.

97

3157 சிறயவனேன் சிறுமையெலாம் திருவுளங்கொள் ளாதென்
 சென்னிமிசை அமர்ந்தருளும் திருவடிகள் வருந்தச்
 செறியிரவில் நடந்தணைந்து நானிருக்கு மிடத்தே
 தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறப்பின்எனை அழைத்துப்
 பிறிவிலதிங் கிதுதணைநீ பெறுகவெனப் பரிந்து
 பேசிஒன்று கொடுத்தாய்நின் பெருமையைஎன் என்பேன்
 பொறியினற வோர்துதிக்கப் பொதுவில்நடம் புரியும்
 பொருளேநின் அருளேமெய்ப் பொருள்எனத்தேர்ந் தனனே.

98

3158 அடிநாளில் அடியேனை அறிவுகுறிக் கொள்ளா
 தாட்கொண்டேன் சென்னிமிசை அமர்ந்தபதம் வருந்தப்
 படிநாளில் நடந்திரவில் அடைந்தருளித் தெருவில்
 படர்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தெனைஅங் கழைத்துப்
 பிடிநாளு மகிழ்ந்துனது மனங்கொண்ட படியே
 பேரறஞ்செய் துறுகஎனப் பேசிஒன்று கொடுத்தாய்
 பொடிநாளும் அணிந்துமணிப் பொதுவில்நடம் புரியும்

99

பொருளேநின் அருளேமெய்ப் பொருள்ளனத்தேர்ந் தனனே.

3159 உலகியலோ டருளியலும் ஒருங்கறியச் சிறியேன்
உணர்விலிருந் துணர்த்திஎன துயிர்க்குயிராய் விளங்கித்
திலகமெனத் திகழ்ந்தெனது சென்னிமிசை அமர்ந்த
திருவடிகள் வருந்தநடை செய்தருளி அடியேன்
இலகுமனைக் கதவிரவில் திறப்பித்தங் கென்னை
இனிதழைத்தொன் றளித்துமகிழ்ந் தின்னும்நெடுங் காலம்
புலவர்தொழ வாழ்களன்றாய் பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின் அருளேமெய்ப் பொருள்ளனத்தேர்ந் தனனே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

3. பிரசாத மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3160 திருஉருக்கொண் டெழுந்தருளிச் சிறியேன்முன் அடைந்து
திருநீற்றுப் பைஅவிழ்த்துச் செஞ்சுடர்ப்பூ அளிக்கத்
தருவுருக்கொண் டெதிர்வணங்கி வாங்கியநான் மீட்டும்
தயாநிதியே திருநீறும் தருகஎனக் கேட்ப
மருவுருக்கொண் டன்றளித்தாம் திருநீறின் றுனக்கு
மகிழ்ந்தளித்தாய் இவைஎன்று வாய்மலர்ந்து நின்றாய்
குருஉருக்கொண் டம்பலத்மே அருள்நடனம் புரியும்
குருமணியே என்னைமுன்னாட் கொண்டகுணக் குன்றே.

1

3161 என்வடிவந் தழைப்பொரு பொன்வடிவந் தரித்தே
என்முன்அடைந் தெனைநோக்கி ஓளநகைசெய் தருளித்
தன்வடிவத் திருநீற்றுத் தனிப்பைஅவிழ்த் தெனக்குத்
தகுசுடர்ப்பூ அளிக்கவும்நான் தான்வாங்கிக் களித்து
மின்வடிவப் பெருந்தகையே திருநீறும் தருதல்
வேண்டுமென முன்னரது விரும்பியளித் தனம்நாம்
உன்வடிவிற் காண்டியென உரைத்தருளி நின்றாய்
ஒளிநடஞ்செய் அம்பலத்தே வெளிநடஞ்செய் அரசே.

2

3162 அழகுநிறைந் திலொரு திருமேனி தரித்தே
அடியேன்முன் எழுந்தருளி அருள்நகைகொண் டடியார்
கழகநடு எனைஇருத்தி அவர்க்கெல்லாம் நீறு
களித்தருளி என்னளவிற் கருணைமுக மலர்ந்து
குழகியற்செஞ் சுடர்ப்பூவைப் பொக்கணத்தில் எடுத்துக்
கொடுத்தருளி நின்றனைநின் குறிப்பறியேன் குருவே
மழகளிற்றின் உரிவிளங்க மணிப்பொதுவிற் சோதி
மயவடிவோ டின்பநடம் வாய்ந்தியற்றும் பதியே.

3

- 3163 விலைகடந்த மணிஎனஓர் திருமேனி தரித்து
வினையேன்முன் எழுந்தருளி மெய்யடியர் விரும்பக்
கலைகடந்த பொருட்கெல்லாங் கரைகடந்து நாதக்
கதிகடந்த பெருங்கருணைக் கடைக்கண்மலர்ந் தருளி
அலைகடந்த கடல்மலர்ந்த மணச்செழும்பு அடியேன்
அங்கைதனில் அளித்தனைநின் அருட்குறிப்பே தறியேன்
மலைகடந்த நெடுந்தோளில் இதழிஅசைந் தாட
மன்றில்நடம் புரிகின்ற வள்ளல்அருட் குருவே. 4
- 3164 உலர்ந்தமரந் தழைக்கும்ஒரு திருஉருவந் தாங்கி
உணர்விலியேன் முன்னர்உவந் துறுகருணை துளும்பு
மலர்ந்தமுகம் காட்டினின்று திருநீற்றுப் பையை
மலர்க்கரத்தால் அவிழ்த்தங்கு வதிந்தவர்கட் கெல்லாம்
அலர்ந்ததிரு நீறளித்துப் பின்னர்என்றன் கரத்தில்
அருள்மணப்பூ அளித்தனைநின் அருட்குறிப்பே தறியேன்
கலந்தவரைக் கலந்துமணிக் கனகமன்றில் நடஞ்செய்
கருணைநெடுங் கடலேஎன் கண்அமர்ந்த ஒளியே. 5
- 3165 பிழைஅலதொன் றறியாத சிறியேன்முன் புரிந்த
பெருந்தவமோ திருவருளின் பெருமையிதோ அறியேன்
மழைஎனநின் நிலகுதிரு மணிமிடற்றில் படிக
வடந்திகழ நடந்துகுரு வடிவதுகொண் டடைந்து
விழைவினொடென் எதிர்நின்று திருநீற்றுக் கோயில்
விரித்தருளி அருண்மணப்பூ விளக்கம்ஒன்று கொடுத்தாய்
குழைஅசையக் சடைஅசையக் குலவுபொன்னம் பலத்தே
கூத்தியற்றி என்னைமுன்னாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே. 6
- 3166 முத்தேவர் அழக்காற்றின் மூழ்கியிடத் தனித்த
முழுமணிபோன் றொருவடிவென் முன்கொடுவந் தருளி
எத்தேவர் தமக்குமிக அரியஎனும் மணப்பூ
என்கரத்தே கொடுத்தனைநின் எண்ணம்இதென் றறியேன்
சித்தேஎன் பவரும்ஒரு கத்தேஎன் பவரும்
தேறியபின் ஒன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொதுவில்
அத்தேவர் வழத்தஇன்ப உருவாகி நடஞ்செய்
ஆரமுதே என்னுயிருக் கானபெருந் துணையே. 7

3167 தெள்ளமுதம் அனையொரு திருஉருவந் தாங்கிச்
 சிறியேன்முன் எழுந்தருளிச் செழுமணப்பூ அளித்தாய்
 உள்ளமுதம் ஆகியநின் திருக்குறிப்பே துணரேன்
 உடையவளை உடையவனே உலகுணரா ஒளியே
 கள்ளமிலா அறிவாகி அவ்வறிவுக் கறிவாய்க்
 கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடலேஎன் கண்ணே
 கொள்ளுதொறும் கரணமெலாங் கரைந்துகனிந் தினிக்கும்
 கொழுங்கனியே கோற்றேனே பொதுவிளங்குங் குருவே.

8

3168 கண்விருப்பங் கொளக்கரணங் கனிந்துகனிந் துருகக்
 கருணைவடி வெடுத்தருளிக் கடையேன்முன் கலந்து
 மண்விருப்பங் கொளுமணப்பூ மகிழ்ந்தெனக்குக் கொடுத்து
 வாழ்கஎன நின்றனைநின் மனக்குறிப்பே தறியேன்
 பெண்விருப்பந் தவிர்க்கும்ஒரு சிவகாம வல்லிப்
 பெண்விருப்பந் தவிர்க்கும்ஒரு சிவகாம வல்லிப்
 பெண்விருப்பம் பெறஇருவர் பெரியர்¹⁸⁷உளங் களிப்பப்
 பண்விருப்பந் தருமறைகள் பலபலநின் றேத்தப்
 பரமசிதம் பரநடனம் பயின்றபசு பதியே.

9

189. இருவர் பெரியர் - பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர். ச.மு.க.

3169 உன்னுதற்கும் உணர்வதற்கும் உவட்டாத வடிவம்
 ஒன்றெடுத்து மெய்யன்பர் உவக்கஎழுந் தருளி
 முன்னதற்கோர் அணுத்துணையுந் தரமில்லாச் சிறியேன்
 முகநோக்கிச் செழுமணப்பூ முகமலர்ந்து கொடுத்தாய்
 துன்னுதற்கிங் கரிதாம்நின் திருஉள்ளக் குறிப்பைத்
 துணிந்தறியேன் என்னினும்ஓர் துணிவின்உவக் கின்றேன்
 பொன்னுதற்குத் திலகமெனுஞ் சிவகாம வல்லிப்
 பூவைஒரு புறங்களிப்பப் பொதுநடஞ்செய் பொருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

4. ஆனந்த மாலை
எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3170 திருவருடுந் திருவடிப்பொற் சிலம்பசைய நடந்தென்
சிந்தையிலே புகுந்துநின்பாற் சேர்ந்துகலந் திருந்தாள்
தெருமரலற் றுயர்ந்தமறைச் சிரத்தமர்ந்த புனிதை
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பப்
பொருவருமெய் யன்புடையார் இருவருங்கண் டுவந்து
போற்றமணிப் பொதுவில்நடம் புரிகின்ற துரையே
பருவரல்அற் றடிச்சிறியேன் பெருவரம்பெற் றுணையே
பாடுகின்றேன் பெரியஅருட் பருவமடைந் தனனே. 1
- 3171 சண்பைமறைக் கொழுந்துமகிழ் தரஅமுதங் கொடுத்தாள்
தயவுடையாள் எனையுடையாள் சர்வசத்தி யுடையாள்
செண்பகப்பொன் மேனியினாள் செய்யமலர்ப் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பப்
பண்பகர்பொன் அம்பலத்தே ஆனந்த நடஞ்செய்
பரம்பரநின் திருவருளைப் பாடுகின்றேன் மகிழ்ந்து
எண்பகர்குற் றங்களெலாங் குணமாகக் கொள்ளும்
எந்துரைஎன் றெண்ணுகின்ற எண்ணமத னாலே. 2
- 3172 அருளுடைய நாயகிஎன் அம்மைஅடி யார்மேல்
அன்புடையாள் அமுதனையாள் அற்புதப்பெண் ணரசி
தெருளுடைய சிந்தையிலே தித்திக்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
மருளுடைய மாயையெலாந் தேயமணி மன்றின்
மாநடஞ்செய் துரையேநின் மன்னருளின் திறத்தை
இருளுடைய மனச்சிறியேன் பாடுகின்றேன் பருவம்
எய்தினன்என் றறிஞரெலாம் எண்ணிமதித் திடவே. 3

- 3173 மாடையேன் பிழைஅனைத்தும் பொறுத்தவர மளித்தாள்
 மங்கையர்கள் நாயகிநான் மறைஅணிந்த பதத்தாள்
 தேசுடையாள் ஆனந்தத் தெள்ளமுத வடிவாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பக்
 காசுடைய பவக்கோடைக் கொருதிநிழலாம் பொதுவில்
 கனநடஞ்செய் துரையேநின் கருணையையே கருதி
 ஆசுடையேன் பாடுகின்றேன் துயரமெலாந் தவிர்ந்தேன்
 அன்பர்பெறும் இன்பநிலை அனுபவிக்கின் றேனே. 4
- 3174 பொய்யாத வரமனக்குப் புரிந்தபரம் பரைவான்
 பூதமுதற் கருவியெலாம் பூட்டுவிக்குந் திறத்தாள்
 செய்யாளுங் கலையவரும் உருத்திரையும் வணங்கும்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பக்
 கையாத இன்பநடங் கனகமணிப் பொதுவில்
 களித்தியற்றுந் துரையேநின் கருணையேநான் கருதி
 நையாத வண்ணமெலாம் பாடுகின்றேன் பருவம்
 நண்ணியபுண் ணியரெல்லாம் நயந்துமகிழ்ந் திடவே. 5
- 3175 அறங்கனிந்த அருட்கொடிஎன் அம்மைஅழு தளித்தாள்
 அகிலாண்ட வல்லிசிவா னந்திசெளந் தரிசீர்த்
 திறங்கலந்த நாதமணிச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
 மறங்கனிந்தார் மயக்கமெலாந் தெளியமணிப் பொதுவில்
 மாநடஞ்செய் துரையேநின் வண்மைதனை அடியேன்
 புறங்கவியப் பாடுகின்றேன் அகங்கவியப் பாடும்
 புண்ணியரெல் லாம்இவன்ஓர் புதியன்எனக் கொளவே. 6
- 3176 உள்ளமுதம் ஊற்றுவிக்கும் உத்தமிஎன் அம்மை
 ஓங்கார பீடமிசைப் பாங்காக இருந்தாள்
 தெள்ளமுத வடிவுடையாள் செல்வநல்கும் பதத்தாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்பக்
 கள்ளமுதத் தருள்விளக்கும் வள்ளன்மணிப் பொதுவில்
 கால்நிறுத்திக் கால்எடுத்துக் களித்தாடுந் துரையே
 எள்ளறப் பாடுகின்றேன் நின்னருளை அருளால்
 இப்பாட்டிற் பிழைகுறித்தல் எங்ஙனம்இங் ஙனமே. 7

- 3177 பார்பூத்த பசுங்கொடிபொற் பாலைவயர்கள் அரசி
 பரம்பரைசிற் பரைபரா பரைநிமலை யாதி
 சீர்பூத்த தெய்வமறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
 ஏர்பூத்த மணிமன்றில் இன்பநடம் புரியும்
 என்னருமைத் துரையேநின் இன்னருளை நினைந்து
 கார்பூத்த கனைமழைபோல் கண்களின்நீர் சொரிந்து
 கனிந்துமிகப் பாடுகின்ற களிப்பைஅடைந் தனனே. 8
- 3178 பூரணிசிற் போதைசிவ போகிசிவ யோகி
 பூவையர்கள் நாயகிஐம் பூதமுந்தா னனாள்
 தேரணியும் நெடுவிதித் தில்லைநக ருடையாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
 ஏரணியும் மணிமன்றில் இன்பவடி வாகி
 இன்பநடம் புரிகின்ற எம்முடைய துரையே
 தாரணியில் உனைப்பாடுந் தரத்தைஅடைந் தனன்என்
 தன்மையெலாம் நன்மைஎனச் சம்மதித்த வாரே. 9
- 3179 தன்னொளியில் உலகமெலாந் தாங்குகின்ற விமலை
 தற்பரைஅம் பரைமாசி தம்பரைசிற் சத்தி
 சின்னவய தினில்என்னை ஆளநினக் கிசைத்தாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவிஉளங் களிப்ப
 மன்னியபொன் மணிப்பொதுவில் இன்பநடம் புரிந்து
 வயங்குகின்ற துரையேநின் மாகருணைத் திறத்தை
 உன்னிஉவந் துணர்ந்துருகிப் பாடுகின்றேன் எங்கள்
 உடையானே நின்னருளின் அடையாளம் இதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. பக்தி மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3180 அருளுடையாய் அடியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
மருளுடையேன் தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
தெருளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
தெரிகின்ற தாயினும்என் சிந்தைஉரு கிலதே
இருளுடைய சிலையும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 1
- 3181 அன்புடையாய் அடியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வன்புடையேன் தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
இன்புடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
விளங்குகின்ற தாயினும்என் வெய்யமனம் உருகா
என்புடைய உடலும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 2
- 3182 ஆளுடையாய் சிறியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
வாளுடையேன்¹⁹⁰ தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
நீளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
நிகழ்கின்ற தாயினும்என் நெஞ்சம்உரு கிலதே
ஏளுடைய மலையும்இதற் குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 3

3183 ஆரமுதே அடியேன்நான் அருளருமை அறியேன்
 அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
 வாரமுற எணையழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
 மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
 சீருடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
 தெரிகின்ற தாயினும்என் சிந்தைஉரு கிலதே
 ஈரமிலா மரமும்இதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

4

3184 அற்புதநின் அருளருமை அறியேன்நான் சிறிதும்
 அறியாதே மறுத்தபிழை ஆயிரமும் பொறுத்து
 வற்புறுவேன் தனைஅழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
 வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணம்என்றன் மனமும்
 கற்புடைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
 காண்கின்ற தென்னினும்என் கன்மனமோ உருகா
 இற்புடைய இரும்பும்இதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

5

3185 ஆண்டவநின் அருளருமை அறியாதே திரிந்தேன்
 அன்றிரவின் மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
 வேண்டிஎனை அருகழைத்துத் திரும்பவும்என் கரத்தே
 மிகஅளித்த அருள்வண்ணம் வினையுடையேன் மனமும்
 காண்தகைய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
 காண்கின்ற தாயினும்என் கருத்துருகக் காணேன்
 ஈண்டுருகாக் கரடும்இதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

6

3186 அரசேநின் திருவருளின் அருமைஒன்றும் அறியேன்
 அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
 விரவும்அன்பில் எனைஅழைத்து வலியவும்என் கரத்தே
 வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கம்என்றன் மனமும்
 உரவுமலர்க் கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
 ஒளிர்கின்ற தாயினும்என் உள்ளம்உரு கிலதே
 இரவுநிறத் தவரும்இதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

7

3187 ஐயாநின் அருட்பெருமை அருமைஒன்றும் அறியேன்
 அறியாதே மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
 மெய்யாஅன் றெனைஅழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
 வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கம்என்றன் மனமும்
 கையாது கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
 காண்கின்ற தாயினும்என் கருத்துருகக் காணேன்
 எய்யாவன் பரலும்இதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

8

3188 அப்பாநின் திருவருட்பேர் அமுதருமை அறியேன்
 அன்றிரவின் மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
 இப்பாரில் எனைஅழைத்து வலியவும்என் கரத்தே
 இனிதனித்த பெருங்கருணை இன்பமென்றன் மனமும்
 துப்பாய கண்களும்விட் டகலாதே இன்னும்
 தோன்றுகின்ற தாயினும்இத் துட்டநெஞ்சம் உருகா
 எப்பாவி நெஞ்சமிதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

9

3189 அம்மாநின் அருட்சத்தி அருமைஒன்றும் அறியேன்
 அன்றிரவின் மறுத்தபிழை அத்தனையும் பொறுத்து
 வெம்மாயை அகற்றிஎனை அருகழைத்தென் கரத்தே
 மிகஅளித்த பெருங்கருணை விளக்கம்என்றன் மனமும்
 மைம்மாழை விழிகளும்விட் டகலாதே இன்னும்
 வதிகின்ற தாயினும்என் வஞ்சநெஞ்சம் உருகா
 எம்மாய நெஞ்சம்இதற் குருகல்அரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

6. செளந்தர மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3190 சேலோடும் இணைந்தவிழிச் செல்விபெருந் தேவி
சிவகாம வல்லியொடு சிவபோக வடிவாய்
மேலோடு கீழ்நடுவுங் கடந்தோங்கு வெளியில்
விளங்கியநின் திருஉருவை உளங்கொளும்போ தெல்லாம்
பாலோடு பழம்பிழிந்து தேன்கலந்து பாகும்
பசுநெய்யுங் கூட்டிஉண்ட படிஇருப்ப தென்றால்
மாலோடு காண்கின்ற கண்களுக்கங் கிருந்த
வண்ணம்இந்த வண்ணம்என எண்ணவும்ஒண் ணாதே. 1
- 3191 இன்பருளும் பெருந்தாய்என் இதயேத்தே இருந்தாள்
இறைவியொடும் அம்பலத்தே இலங்கிநின் வடிவை
வன்புறுகன் மனக்கொடியேன் நினைக்கும்இடத் தெல்லாம்
மனங்கரைந்து சுகமயமாய் வயங்கும்எனில் அந்தோ
அன்புடையார் நின்றுநின்று கண்டுகொண்ட காலம்
ஆங்கவர்கட் கிருந்தவண்ணம் எங்கெவர்கள் புகல்வார்
துன்புறுதல் இல்லாத சுத்தநிலை உடையார்
தொழுகின்ற தோறுமகிழ்ந் தெழுகின்ற துரையே. 2
- 3192 சிவயோக சந்திதரும் தேவிஉல குடையாள்
சிவகாம வல்லியொடுஞ் செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
நவயோக உருமுடிக்கண் விளங்கியநின் வடிவை
நாய்க்டையேன் நான்நினைத்த நாள்எனக்கே மனமும்
பவயோக இந்தியமும் இன்பமய மான
படிஎன்றால் மெய்யறிவிற் பழுத்தபெருங் குணத்துத்
தவயோகர் கண்டவிடத் தவர்க்கிருந்த வண்ணம்
தன்னைஇந்த வண்ணம்என என்னை உரைப்பதுவே. 3

- 3193 சித்தியெலாம் அளித்தசிவ சத்திஎனை யுடையாள்
 சிவகாம வல்லியொடு சிவஞானப் பொதுவில்
 முத்தியெலாந் தரவிளங்கும் முன்னவநின் வடிவை
 மூடமனச் சிறியேன்நான் நாடவரும் பொழுது
 புத்தியெலாம் ஒன்றாகிப் புத்தமுதம் உண்டாற்
 போலும்இருப் பதுஅதற்கு மேலும்இருப் பதுவேல்
 பத்திஎலாம் உடையவர்கள் காணுமிடத் திருக்கும்
 படிதான்எப் படியோஇப் படிஎன்ப தரிதே. 4
- 3194 தெய்வமெலாம் வணங்குகின்ற தேவிஎனை அளித்தாள்
 சிவகாம வல்லியொடு திருமலிஅம் பலத்தே
 சைவமெலாந் தரவிளங்கு நின்வடிவைக் கொடியேன்
 தான்நினைத்த போதெனையே நான்நினைத்த நிலையேல்
 ஐவகைஇந் தியங்கடந்தார் கண்டவிடத் திருந்த
 அனுபவத்தின் வண்ணமதை யார்புகல வல்லார்
 உய்வகைஅந் நாள் உரைத்த தன்றியும்இந் நாளில்
 உந்திரவில் வந்துணர்வு தந்தசிவ குருவே. 5
- 3195 தென்மொழிப்பெண் ணரசிஅருட் செல்வம்எனக் களித்தாள்
 சிவகாம வல்லியொடு செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
 வான்மொழிய நின்றிலங்கு நின்வடிவைச் சிறியேன்
 மனங்கொண்ட காலத்தே வாய்த்தஅனு பவத்தை
 நான்மொழிய முடியாதேல் அன்பர்கண்ட காலம்
 நண்ணியமெய் வண்ணமதை எண்ணிஎவர் புகல்வார்
 நூன்மொழிக்கும் பொருட்கும்மிக நுண்ணியதாய் ஞான
 நோக்குடையார் நோக்கினிலே நோக்கியமெய்ப் பொருளே. 6
- 3196 சிற்றிடைஎம் பெருமாட்டி தேவர்தொழும் பதத்தாள்
 சிவகாம வல்லியொடு சிறந்தமணிப் பொதுவில்
 உற்றிடைநின் றிலங்குகின்ற நின்வடிவைக் கொடியேன்
 உன்னுந்தொறும் உளம்இளகித் தளதளஎன் றுருகி
 மற்றிடைபில் வலியாமல் ஆடுகின்ற தென்றால்
 வழியடியர் விழிகளினால் மகிழ்ந்துகண்ட காலம்
 பற்றிடையா தாங்கவர்கட் கிருந்தவண்ணந் தனையார்
 பகர்வாரே பகர்வாரேல் பகவன்நிகர் வாரே. 7

- 3197 ஆரமுதம் அனையவள்என் அம்மைஅபி ராமி
 ஆனந்த வல்லியொடும் அம்பலத்தே விளங்கும்
 பேரமுத மயமாம்உன் திருவடிவைக் குறித்துப்
 பேசுகின்ற போதுமணம் வீசுகின்ற தொன்றோ
 சீரமுத மாகிஎல்லாந் தித்திப்ப தன்போர்
 சிறிதுமிலாக் கடைப்புலையேன் திறத்துக்கிங் கென்றால்
 ஊரமுதப் பேரன்பர் பேசுமிடத் தவர்பால்
 உற்றவண்ணம் இற்றிதென்ன உன்னமுடி யாதே. 8
- 3198 பொற்பதத்தாள் என்னளவிற் பொன்னாசை தவிர்த்தாள்
 பூரணிஆ னந்தசிவ போகவல்லி யோடு
 சொற்பதமுங் கடந்தமன்றில் விளங்கியநின் வடிவைத்
 தூய்மையிலேன் நான்எண்ணுந் தோறும்மனம் இளகிச்
 சிற்பதத்திற் பரஞான மயமாகும் என்றால்
 தெளிவுடையார் காண்கின்ற திறத்தில்அவர்க் கிருக்கும்
 நற்பதம்எத் தன்மையதோ உரைப்பரிது மிகவும்
 நாதமுடி தனிப்புரியும் ஞானநடத் தரசே. 9
- 3199 என்பிழையா வையும்பொறுத்தான் என்னைமுன்னே அளித்தாய்ள
 இறைவிசிவ காமவல்லி என்னம்மை யுடனே
 இன்படி வாய்ப்பொதுவில் இலங்கியநின் வண்ணம்
 இற்றெனநான் நினைத்திடுங்கால் எற்றெனவும் மொழிவேன்
 அன்புருவாய் அதுஅதுவாய் அளிந்தபழம் ஆகி
 அப்பழச்சா றாகிஅதன் அருஞ்சுவையும் ஆகி
 என்புருக மனஞான மயமாகும் என்றால்
 எற்றோமெய் அன்புடையார் இயைந்துகண்ட இடத்தே. 10
- 3200 கரும்பனையாள் என்னிரண்டு கண்களிலே இருந்தாள்
 கற்பகப்பொன் வல்லிசிவ காமவல்லி யுடனே
 விரும்புமணிப் பொதுவினிலே விளங்கியநின் வடிவை
 வினையுடையேன் நினைக்கின்ற வேளையில்என் புகல்வேன்
 இரும்பனைய மனம்நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி ஒருபேர்
 இன்பமய மாகும்எனில் அன்பர்கண்ட காலம்
 அரும்பிமலர்ந் திட்டசிவா னந்தஅனு பவத்தை
 யாரறிவார் நீஅறிவாய் அம்பலத்தெம் அரசே. 11

3201 காமசத்தி யுடன்களிக்கும் காலையிலே அடியேன்
கனஞான சத்தியையும் கலந்துகொளப் புரிந்தாள்
வாமசத்தி சிவகாம வல்லியொடும் பொதுவில்
வயங்கியநின் திருவடியை மனங்கொளும்போ தெல்லாம்
ஆமசத்தன் எனும்எனக்கே ஆனந்த வெள்ளம்
அதுததும்பிப் பொங்கிவழிந் தாடும்எனில் அந்தோ
ஏமசத்தர் எனும்அறிஞர் கண்டவிடத் திருந்த
இன்பஅனு பவப்பெருமை யாவர்புகல் வாரே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

7. அதிசய மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3202 அக்கோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அயன்முதலோர் நெடுங்காலம் மயன்முதல்நீத் திருந்து
மிக்கோல மிடவும்அவர்க் கருளாமல் இருளால்
மிகமருண்டு மதியிலியாய் வினைவிரிய விரித்து
இக்கோலத் துடனிருந்தேன் அன்பறியேன் சிறியேன்
எனைக்கருதி என்னிடத்தே எழுந்தருளி எனையும்
தக்கோன்என் றுலகிசைப்பத் தன்வணம்ஒன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 1
- 3203 அச்சோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்ஈ புகல்வேன்
அரிமுதலோர் நெடுங்காலம் புரிமுதல்நீத் திருந்து
நச்சோல மிடவும்அவர்க் கருளாமல் மருளால்
நாள்கழித்துக் கோள்கொழிக்கும் நடைநாயிற் கடையேன்
எச்சோடும் இழிவினுக்கொள் றில்லேன்நான் பொல்லேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும் இடத்திலெழுந் தருளித்
தர்சோதி வணப்பொருள்ஒன் றெனக்களித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 2
- 3204 அத்தோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அந்தணரெல் லாரும்மறை மந்தணமே புகன்று
ஒத்தோல மிடவும்அவர்க் கொருசிறிதும் அருளான்
ஓதியனையேன் விதியறியேன்ஒருங்கேன்வன் குரங்கேன்
இத்தோட மிகவுடையேன் கடைநாய்க்குங் கடையேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும் இடந்தேடி நடந்து
சத்தோட முறஎனக்கும் சித்தியொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 3

- 3205 அந்தோ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அறிவுடையார் ஐம்புலனும் செறிவுடையார் ஆகி
 வந்தோல மிடவும்அவர்க் கருளாமல் மருளால்
 மனஞ்சென்ற வழியெல்லாந் தினஞ்சென்ற மதியேன்
 எந்தேஎன் றுலகியம்ப விழிவழியே உழல்வேன்
 எனைக்கருதி எளியேன்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
 சந்தோட முறஎனக்கும் தன்வணம்ஒன் றளித்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 4
- 3206 அப்பாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அருந்தவர்கள் விரும்பிமிக வருந்திஉளம் முயன்று
 இப்பாரில் இருந்திடவும் அவர்க்கருளான் மருளால்
 இவ்வலக நடைவிழைந்து வெவ்வினையே புரிந்து
 எப்பாலும் இழிந்துமனத் திச்சைபுரி கின்றேன்
 எனைக்கருதி யானிருக்கும் இடந்தேடி அடைந்து
 தப்பாத ஒளிவண்ணந் தந்தென்னை அளித்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 5
- 3207 அம்மாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அன்பரெலாம் முயன்றுமுயன் றின்படைவான் வருந்தி
 எம்மாயென் றேத்திடவும் அவர்க்கருளான் மருளால்
 இதுநன்மை இதுதீமை என்றுநினை யாமே
 மைம்மாலிற் களிசிறந்து வல்வினையே புரியும்
 வங்சகனேன் தனைக்கருதி வந்துமகிழ் தெனக்கும்
 தம்மான முறவியந்து சம்மான மளித்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 6
- 3208 ஆவாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அடியரெலாம் நினைந்துநினைந் தவிழ்ந்தகநெக் குருகி
 ஓவாமல் அரற்றிடவும் அவர்க்கருளான் மாயை
 உலகவிட யானந்தம் உவந்துவந்து முயன்று
 தீவாய நரகினிடை விழக்கடவேன் எனைத்தான்
 சிவயாநம எனப்புகலும் தெளிவுடையன் ஆக்கிச்
 சாவாத வரங்கொடுத்துத் தனக்கடிமை பணித்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 7

- 3209 அண்ணா ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அறங்கரைந்த நாவினர்கள் அகங்கரைந்து கரைந்து
 கண்ணர நீர்பெருக்கி வருந்தவும்அங் கருளான்
 கடைநாயிற் கடையேன்மெய்க் கதியைஒரு சிறிதும்
 எண்ணாத கொடும்பாவிப் புலைமனத்துச் சிறியேன்
 எனைக்கருதி வலியவும்நான் இருக்குமிடத் தடைந்து
 தண்ணார்வெண் மதியமுதம் உணவொன்று கொடுத்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 8
- 3210 ஐயாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அருமைஅறிந் தருள்விரும்பி உரிமைபல இயற்றிப்
 பொய்யாத நிலைநின்ற புண்ணியர்கள் இருக்கப்
 புலைமனத்துச் சிறியேன்ஓர் புல்லுநிகர் இல்வேன்
 செய்யாத சிறுதொழிலே செய்துமுலுங் கடையேன்
 செருக்குடையேன் எனைத்தனது திருவுளத்தில் அடைத்தே
 சையாதி அந்தநடுக் காட்டிஒன்று கொடுத்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 9
- 3211 அன்னோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அருளருமை அறிந்தவர்கள் அருளமுதம் விரும்பி
 என்னோஇங் கருளாமை என்குவன் றிருப்ப
 யாதுமொரு நன்றியிலேன் தீதுநெறி நடப்பேன்
 முன்னோபின் னும்அறியா மூடமனப் புலையேன்
 முழுக்கொடியேன் எனைக்கருதி முன்னர்எழுந் தருளித்
 தன்னோடும் இணைந்தவண்ணம் ஒன்றெனக்குக் கொடுத்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 10
- 3212 ஐயோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
 அருவினைகள் அணுகாமல் அறநெறியே நடந்து
 மெய்யோதும் அறிஞரெலாம் விரும்பியிருந்திடவும்
 வெய்யவினைக் கடல்குளித்து விழற்கிறைத்துக் களித்துப்
 பொய்ஓதிப் புலைபெருக்கி நிலைசுருக்கி உழலும்
 புரைமனத்தேன் எனைக்கருதிப் புகுந்தருளிக் கருணைச்
 சையோக முறஎனக்கும் வலிந்தொன்று கொடுத்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 11

- 3213 எற்றேஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் இசைப்பேன்
 இச்சையெலாம் விடுத்தவனத் திடத்தும்மலை யிடத்தும்
 உற்றேமெய்த் தவம்புரிவார் உன்னிவிழித் திருப்ப
 உலகவிட யங்களையே விலகவிட மாட்டேன்
 கற்றேதும் அறியகிலேன் கடையரினுங் கடையேன்
 கருணையிலாக் கல்மனத்துக் கள்வன்எனைக் கருதிச்
 சற்றேயும் அன்றுமிகப் பெரிதெனக்கிங் களித்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 12
- 3214 என்னேஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் இசைப்பேன்
 இரவுபகல் அறியாமல் இருந்தஇடத் திருந்து
 முன்னேமெய்த் தவம்புரிந்தார் இன்னேயும் இருப்ப
 மூடர்களில் தலைநின்ற வேடமனக் கொடியேன்
 பொன்னேயம் மிகப்புரிந்த புலைக்கடையேன் இழிந்த
 புழுவினும்இங் கிழிந்திழிந்து புகுந்தஎனைக் கருதித்
 தன்னேய முறஎனக்கும் ஒன்றளித்துக் களித்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 13
- 3215 ஓகோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் னுரைப்பேன்
 உள்ளபடி உள்ளஒன்றை உள்ளமுற விரும்பிப்
 பாகோமுப் பழரசமோ எனருசிக்கப் பாடிப்
 பத்திசெய்வார் இருக்கவும்ஓர் பத்தியும்இல் லாதே
 கோகோஎன் றுலகுரைப்பத் திரிகின்ற கொடியேன்
 குற்றமன்றிக் குணமறியாப் பெத்தன்எனைக் கருதித்
 தாகோத ரங்குளிர்ந்த தன்மைஒன்று கொடுத்தான்
 தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

8. அபராத மன்னிப்பு மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3216 செய்வகைநன் கறியாதே திருவருளோ டீடிச்
சிலபுகன்றேன் அறிவறியாச் சிறியரினுஞ் சிறியேன்
பொய்வகையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
புண்ணியனே மதியணிந்த புரிசடையாய் விடையாய்
மெய்வகையோர் விழித்திருப்ப விரும்பிஎனை அன்றே
மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி வினைதவிர்த்த விமலா
ஐவகைய கடவுளரும் அந்தனரும் பரவ
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் அம்பலத்தெம் அரசே. 1
- 3217 நிலைநாடி அறியாதே நின்னருளோ டீடி
நீர்மையல புகன்றேன்நன் னெறிஒழுக்காக் கடையேன்
புலைநாயேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதகணஞ் சூழநடம் புரிகின்ற புனிதா
கலைநாடு மதியணிந்த கனபவளச் சடையாய்
கருத்தறியாக் காலையிலே கருணைஅளித் தவனே
தலைஞான முனிவர்கள்தந் தலைமீது விளங்கும்
தாளுடையாய் ஆளுடைய சற்குருஎன் அரசே. 2
- 3218 கலைக்கடைநன் கறியாதே கனஅருளோ டீடிக்
கரிகபுகன் றேன்கவலைக் கடற்புணைஎன் றுணரேன்
புலைக்கடையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றி
தலைக்கடைவாய் அன்றிரவில் தாள்மலரொன் றமர்த்தித்
தனிப்பொருள்என் கையிலளித்த தயவுடைய பெருமான்
கொலைக்கடையார்க் கெய்தரிய குணமலையே பொதுவில்
கூத்தாடிக் கொண்டிலகைக் காத்தாளுங் குருவே. 3

- 3219 நுன்பு஑ுநன் ஑றியாதே நுன்னருளோ றீடி
 நெறியலவே பு஑ன்றேன்நன் னிலைவிரும்பி நில்லேன்
 புன்புலையேன் பு஑ன்றபிழை புபாறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூரணசுற் சிவனேமெய்ப் புபாருள்அருளும் புனிதா
 ஂன்புடைஅந் நாளிரவில் ஂழுந்தருளி அளித்த
 ஂன்குருவே ஂன்னிரு஑ண் ஂலங்கியநன் மணியே
 ஂன்புடையார் ஂன்புடையும் அழுகியஅம் பலத்தே
 ஆத்தா஑ும் அப்பனுமாய்க் கூத்தா஑ும் பதியே. 4
- 3220 துலை஑்கொடிநன் ஑றியோதே துணைஅருளோ றீடித்
 துரிசுபு஑ன் றேன்கருணைப் பரிசுபு஑ன் றறியேன்
 புலை஑்கொடியேன் பு஑ன்றபிழை புபாறுத்தருளல் வேண்டும்
 புபாங்குதிரை஑் ஑ங்கைமதி தங்கியசெஞ் சடையாய்
 மலை஑்கொடிஂன் அம்மைஅருள் மாதுசிவ ஑ாம
 வல்லிமறை வல்லிதுதி சொல்லிநின்று ஑ாண஑்
 ஑லை஑்கொடிநன் குணர்முனிவர் ஑ண்டுபு஑ுந் தேத்த஑்
 ஑ன஑சபை தனில்நடி஑்குங் ஑ாரணசற் குருவே. 5
- 3221 பழுத்தலைநன் குணராதே பதியருளோ றீடிப்
 பழுதுபு஑ன் றேன்கருணைப் பாங்கறியாப் படிறேன்
 பழுத்தலையேன் பு஑ன்றபிழை புபாறுத்தருளல் வேண்டும்
 புண்ணியர்தம் ஂள்ள஑த்தே நண்ணியமெய்ப் புபாருளே
 ஑ழுத்தலைநஞ் சணிந்தருளங் ஑ருணைநெடுங் ஑டலே
 ஑ால்மலர்ஂன் தலைமீது தான்மலர அளித்தாய்
 விழுத்தலைவர் புபாற்றமணி மன்றில்நடம் புரியும்
 மெய்ம்மைஅறி வின்புருவாய் விளங்கியசற் குருவே. 6
- 3222 ஑ையடைநன் ஑றியாதே ஑னஅருளோ றீடி஑்
 ஑ாசுபு஑ன் றேன்கருணைத் தேசறியா஑் ஑டையேன்
 புபாய்யடியேன் பு஑ன்றபிழை புபாறுத்தருளல் வேண்டும்
 புத்தமுதே சுத்தசு஑ பூரணசுற் சிவமே
 ஑ுடியு஑ள் ஑ாடவர்஑ோன் அ஑ம஑ிழ்ந்து புபாற்றும்
 அம்பலத்தே அருள்நடஞ்செய் செம்பவள மலையே
 மெய்யடியர் ஂள்ள஑த்தில் விளங்குகின்ற விள஑்஑ே
 வேதமுடி மீதிருந்த மேத஑சற் குருவே. 7

3223 திறப்படநன் குணராதே திருவருளோ டீடித்
 தீமைபுகன் றேன்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந் தெளியேன்
 புறப்படிறேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூதமுதல் நாதவரைப் புணருவித்த புனிதா
 உறப்படுமெய் உணர்வுடையார் உள்ளகத்தே விளங்கும்
 உண்மையறி வானந்த உருவுடைய குருவே
 சிறப்படைமா தவர்போற்றச் செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
 திருத்தொழில்ஐந் தியற்றுவிக்குந் திருநடநா யகனே.

8

3224 தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே திருவருளோ டீடிச்
 சிலபுகன்றேன் திருக்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந் தெரியேன்
 போந்தகனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 போதாந்த மிசைவிளங்கு நாதாந்த விளக்கே
 ஊர்ந்தபணக் கங்கணமே முதற்பணிகள் ஒளிர
 உயர்பொதுவில் நடிக்கின்ற செயலுடைய பெருமான்
 சார்ந்தவரை எவ்வகையுந் தாங்கிஅளிக் கின்ற
 தயவுடைய பெருந்தலைமைத் தனிமுதல்எந் தாயே.

9

3225 ஒல்லும்வகை அறியாதே உன்னருளோ டீடி
 ஊறுபுகன் றேன்துயரம் ஆறும்வகை உணரேன்
 புல்லியனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூதியணிந் தொளிர்கின்ற பொன்மேனிப் பெருமான்
 சொல்லியலும் பொருளியலும் கடந்தபர நாதத்
 துரியவெளிப் பொருளான பெரியநிலைப் பதியே
 மெல்லியல்நற் சிவகாம வல்லிகண்டு மகிழ
 விரியுமறை ஏத்தநடம் புரியும்அருள் இறையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3226 உலகியல் உணர்வோர் அணுத்துணை மேலும் உற்றிலாச் சிறியஓர் பருவத் திலகிய எனக்குள் இருந்தருள் நெறியில் ஏற்றவுந் தரமிலா மையினான் விலகுறங் காலத் தடிக்கடி ஏற விடுத்துப்பின் விலகுறா தளித்தாய் திலகநன் காழி ஞானசம் பந்தத் தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.¹⁹¹

1

191. பெருமானின் கையெழுத்து மூலத்தில் இவ்விருத்தம் இவ்வாறு ஐந்து அடிகளுடன் காணப்பெறுவதாக ஆ.பா. கூறி இங்ஙனமே பதிப்பித்துள்ளார். தொ. வே. முதற்பதிப்பிலும் பின் பதிப்புகளிலும் 'அலகிலா உணர்ச்சி அளித்தனை' என்னும் நான்காம் அடி இல்லை. 'திலகநற்காழி' என்பதனை நான்காம் அடியாக அவர்கள் கொண்டனர். ஆசிரியவிருத்தம் நான்கடியின் மிக்கு வராது. பெருமானது கையெழுத்து மூலங்களில் அடித்தல் திருத்தல்கள் உண்டு. பாடும் வேகத்தில் ஐந்தடியாக அமைந்த இதனைப் பெருமான் திருத்தியமைக்காது விட்டார்கள் போலும்.

உலகியல் உணர்வோர் அணுத்துணை யேனும் உற்றிலாச் சிறியஓர் பருவத் திலகிய எனக்குள் இருந்தருள் நெறியில் ஏற்றவுந் தரமிலா மையினான் விலகுறங் காலத் தடிக்கடி ஏற விடுத்துப்பின் விலகுறா தளித்தாய் திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத் தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.

3227 உயிர்அனு பவம்உற்றிடில் அதவிடத்தே ஓங்கருள் அனுபவம் உறும்அச் செயிரில்நல் அனுப வத்திலே சுத்த சிவஅனு பவம்உறும் என்றாய் பயிலுமு வாண்டில் சிவைதரு ஞானப் பால்மகிழ்ந் துண்டுமெய்ந் நெறியாம் பயிர்தழைந் துறவைத் தருளிய ஞான பந்தன்என் றோங்குசற் குருவே.

2

3228 தத்துவநிலைகள் தனித்தனி ஏறித் தனிப்பர நாதமாந் தலத்தே ஒத்தான் மயமாம் நினைநீ இன்றி உற்றிடல் உயிரனு பவம்என் றித்துணை வெளியின் என்னைஎன் னிடத்தே இருந்தவா றளித்தனை அன்றோ சித்தநற் காழி ஞானசம் பந்தச் செல்வமே எனதுசற் குருவே.

3

3229 தனிப்பர நாத வெளியின்மேல் நினது தன்மயந் ஆக்கிப் பனிப்பிலா தென்றும் உள்ளதாய் விளங்கிப் பரம்பரத் துட்புற மாகி இனிப்புற ஒன்றும் இயம்புறா இயல்பாய் இருந்தே அருளனு பவம்என் றெனக்கருள் புரிந்தாய் ஞானசம் பந்தன் என்னும்என் சற்குரு மணியே.

4

- 3230 உள்ளதாய் விளங்கும் ஒருபெரு வெளிமேல் உள்ளதாய் முற்றும்உள் எதுவாய் நள்ளதாய் எனதாய் நானதாய்த் தளதாய் நவிறறருந் தானதாய் இன்ன விள்ளொணா அப்பால் அப்படிக்கப்பால் வெறுவெளி சிவஅனு பவம்என்றுள்ளுற அளித்த ஞானசம் பந்த உத்தம சுத்தசற் குருவே. 5
- 3231 பொத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும் பொருள்அரு ளனுபவம் அதற்குப் பத்தியம் உயிரின் அனுபவம் இதனைப் பற்றறப் பற்றுதி இதுவே சத்தியம் எனஎன் தனக்கருள் புரிந்த தனிப்பெருங் கருணைஎன் புகல்வேன் முத்தியற் சிவிகை இவரந்தருள் நெறியின் முதலர சியற்றிய துரையே. 6
- 3232 அடியெனல் எதுவோ முடியெனல் எதுவோ அருட்சிவ மதற்கெனப் பலகால் படியற வருந்தி இருந்தஎன் வருத்தம் பார்த்தரு ளால்எழுந் தருளி மிடியற எனைத்தான் கடைக்கணித் துனக்குள் விளங்குவ அடிமுடி என்றாய் வடிவிலாக் கருணை வாரியே மூன்று வயதினில் அருள்பெற்ற மணியே. 7
- 3233 செவ்வகை ஒருகால் படுமதி அளவே செறிபொறி மனம்அதன் முடிவில் எவ்வகை நிலையும் தோற்றும்நீ நினக்குள் எண்ணிய படிஎலாம் எய்தும் இவ்வகை ஒன்றே வருத்தமில் வகைஎன் றெனக்கருள் புரிந்தசற் குருவே தெவ்வகை அமண இருளற எழுந்த தீபமே சம்பந்தத் தேவே. 8
- 3234 முன்புறு நிலையும் பின்புறு நிலையும் முன்னிநின் றுளமயக் குறுங்கால் அன்புறு நிலையால் திருநெறித் தமிழ்கொண் டையநீத் தருளிய அரசே என்புபெண் னுருவோ டின்னுயி ரதுகொண் டெழுந்திடப் புரிந்துல கெல்லாம் இன்புறப் புரிந்த மறைத்தனிக் கொழுந்தே என்னுயிர்க் குயிர்எனுங் குருவே. 9
- 3235 வருபகற் கற்பம் பலமுயன் றாலும் வரலருந் திறனெலாம் எனக்கே ஒருபகற் பொழுதில் உறஅளித் தனைநின் உறுபெருங் கருணைஎன் உரைப்பேன் பெருமண நல்லூர்த் திருமணங் காணப் பெற்றவர் தமையெலாம் ஞான உருவடைந் தோங்கக் கருணைசெய் தளித்த உயர்தனிக் கவுணிய மணியே. 10

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3236 சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தம் தெய்வ மரபில் திகழ்விளக்கே
தெவிட்டா துளத்தில் தித்திக்கும் தேனே அழியாச் செல்வமே
காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே
கரும்பே கனியே என்இரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே
ஏரார் பருவம் மூன்றில்உமை இனிய முலைப்பால் எடுத்தூட்டும்
இன்பக் குதலைமொழிக்குருந்தே என்ஆ ருயிருக் கொருதுணையே
பேரார் ஞான சம்பந்தப் பெருமா னேநின் திருப்புகழைப்
பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல் வத்தில் பிறங்குவரே.¹⁹²

11

192. இஃதோர் தனிப்பாடல். இதனை இவ்விடத்தில் சேர்த்துத் தொ. வே. பதிப்பித்துள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

10. ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3237 திருத்தகுசீர் அதிகைஅருள் தலத்தின் ஓங்கும்
சிவக்கொழுந்தின் அருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
உருத்தகுமெய் உணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப் படைகைக் கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப் புனித னேஎன்
கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே. 1
- 3238 வாய்மையிலாச் சமணாதர் பலகாற் செய்த
வஞ்சமெலாம் திருவருட்பேர் வலத்தால் நீந்தித்
துய்மைபெறும் சிவநெறியே விளங்க ஓங்கும்
சோதிமணி விளக்கேஎன் துணையே எம்மைச்
சேம்மைவிடா தணிமைவிடத் தாள வந்த
செவ்மே எல்லையிலாச் சிறப்பு வாய்ந்துள்
ஆய்மையுறு பெருந்தகையே அமுதே சைவ
அணியேசொல் லரசெனும்பேர் அமைந்த தேவே. 2
- 3239 தேவரெலாம் தொழுந்தலைமைத் தேவர் பாதத்
திருமலரை முடிக்கணிந்து திகழ்ந்து நின்ற
நாவரசே நான்முகனும் விரும்பும் ஞான
நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப னேஎம்
பாவமெலாம் அகற்றிஅருட் பான்மை நல்கும்
பண்புடைய பெருமானே பணிந்து நின்பால்
மேவவிருப் புறும்அடியர்க் கன்பு செய்ய
வேண்டினேன் அவ்வகைநீ விதித்தி டாயே. 3

3240 விதிவிலக்கீ தென்றறியும் விளைவொன் றில்லா
வினையினேன் எனினும்என்னை விரும்பி என்னுள்
மதிவிளக்கை ஏற்றிஅருள் மனையின் ஞான
வாழ்வடையச் செயல்வேண்டும் வள்ள லேநற்
பதிமலர்த்தாள் நிழலடைந்த தவத்தோர்க் கெல்லாம்
பதியேசொல் லரசெனும்பேர் படைத்த தேவே
கதிதருகற் பகமேழக் கனியே ஞானக்
கடலேஎன் கருத்தேஎன் கண்ணு ளானே.

4

3241 கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தஅருட் பயனே உண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின் பாதம் அன்றி
விண்ணுளே அடைகின்ற போகம் ஒன்றும்
விரும்பேன்என் றனையாள வேண்டுங் கண்டாய்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாய் வைத்தாய் என்ற
உத்தமனே¹⁹³ சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே.

5

193. எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணினல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர்களைகண் இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின்அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல்வைத்
தாய்ஒக்க அடைக்கும்போ துணரமாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.
- 7215 (6-99-1) திருநாவுக்கரசர். திருப்புகலூர்த் திருத்தாண்டகம்.

3242 ஓங்காரத் தனிமொழியின் பயனைச் சற்றும்
ஓர்கிலேன் சிறியேன்துவ் வுலக வாழ்வில்
ஆங்காரப் பெருமதமால் யானை போல
அகம்பாவ மயனாகி அலைகின் றேன்உன்
பாங்காய மெய்யடியர் தம்மைச் சற்றும்
பரிந்திலேன் அருளடையும் பரிசொன் றுண்டோ
தீங்காய செயலனைத்தும் உடையேன் என்ன
செய்வேன்சொல் லரசேஎன் செய்கு வேனே.

6

- 3243 செய்வகைஒன் றறியாத சிறியேன் இந்தச்
 சிற்றுலக வாழ்க்கையிடைச் சிக்கி அந்தோ
 பொய்வகையே புரிகின்றேன் புண்ணி யாநின்
 பொன்னடியைப் போற்றிலேன் புனித னேநான்
 உய்வகைஎவ் வகையாது செய்வேன் நீயே
 உறுதுணைஎன் றிருக்கின்றேன் உணர்வி லேனை
 மெய்வகையிற் செலுத்தநினைத் திடுதி யோசொல்
 வேந்தேஎன் உயிர்த்துணையாய் விளங்குங் கோவே. 7
- 3244 விளங்குமணி விளக்கெனநால் வேதத் துச்சி
 மேவியமெய்ப் பொருளை உள்ளே விரும்பி வைத்துக்
 களங்கறுமெய் யன்பரெல்லாங் களிப்ப அன்றோர்
 கற்றுணையாற் கடல்கடந்து கரையிற் போந்து
 துளங்குபெருஞ் சிவநெறியைச் சார்ந்த ஞானத்
 துணையேநந் துரையேநந் சுகமே என்றும்
 வளங்கெழும்ஆ கநநெறியை வளர்க்க வந்த
 வள்ளலே நின்னருளை வழங்கு வாயே. 8
- 3245 அருள்வழங்குந் திலகவதி அம்மை யார்பின்
 அவதரித்த மணியெசொல் லரசே ஞானத்
 தெருள்வழங்கும் சிவநெறியை விளக்க வந்த
 செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறிய னேனை
 இருள்வழங்கும் உலகியல்நின் றெடுத்த ஞான
 இன்னருள்தந் தாண்டருள்வாய் இன்றேல் அந்தோ
 மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வேன் உய்யும்
 வகைஅறியேன் நின்னருட்கு மரபன் றீதே. 9
- 3246 தேர்ந்தஉளத் திடைமிகவும் தித்தித் தூறும்
 செழுந்தேனே சொல்லரசாம் தேவே மெய்ம்மை
 சார்ந்துதிகழ் அப்பூதி அடிகட் கின்பம்
 தந்தபெருந் தகையேஎம் தந்தை யேஉள்
 கூர்ந்தமதி நிறைவேஎன் குருவே எங்கள்
 குலதெய்வ மேசைவக் கொழுந்தே துன்பம்
 தீர்ந்தபெரு நெறித்துணையே ஒப்பி லாத
 செவ்வமே அப்பனெனத் திகழ்கின் றோனே. 10

11. ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3247 மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை மன்றுள்நடம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ் சுவைப்பொருளில் சொன்மாலை தொடுத்தருளி
விதியணிமா மறைநெறியும் மெய்ந்நிலைஆ கமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த வன்தொண்டப் பெருந்தகையே. 1
- 3248 நீற்றிலிட்ட நிலையாப்புன் னெறியுடையார் தமைக்கூடிச்
சேற்றிலிட்ட கம்பமெனத் தியங்குற்றேன் தனைஆளாய்
ஏற்றலிட்ட திருவடியை எண்ணிஅரும் பொன்னையெலாம்
ஆற்றில்இட்டுக் குளத்தெடுத்த அருட்டலைமைப் பெருந்தகையே. 2
- 3249 இலைக்குளநீ ரழைத்தனில் இடங்கர்உற அழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலைஉயிர் தழைப்பஅழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்கும்உறு கணக்குயர்பொன்
மலைக்கும்அணு நிலைக்கும்உறா வன்தொண்டப் பெருந்தகையே. 3
- 3250 வேதமுதற் கலைகளெலாம் விரைந்துவிரைந் தனந்தமுறை
ஓதஅவைக் கணுத்துணையும் உணர்வரிதாம் எம்பெருமான்
பாதமலர் நினதுதிருப் பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்யா துரைத்தருளாய் வன்தொண்டப் பெருந்தகையே. 4
- 3251 ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் என்றுமுன்நீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை¹⁹⁴
ஆழ்நினைத் திடில்அடியேன் அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்
தூழியல்இன் புறுவதுகாண் உயர்கருணைப் பெருந்தனையே. 5

194. ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யும் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழைஒண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டாளை மதிகில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே.

- 7751 (7-51-10) சுந்தரர், திருவாரூர்ப்பதிக்கம்.

- 3252 வான்காண இந்திரனும் மாலையனும் மாதவரும்
தான்காண இறைஅருளால் தனித்தவள யானையின்மேல்
கோன்காண எழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே. 6
- 3253 தேன்படிக்கும் அமுதாம்உன் திருப்பாட்டைத்¹⁹⁵ தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியேன் நாஒன்றோ
ஊன்படிக்கும் உளம்படிக்கும் உயிர்படிக்கும் உயிர்க்குயிரும்
தான்படிக்கும் அனுபவங்காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தனையே. 7
195. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தைத் திருக்கடைக்காப்பு என்பதும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தைத் தேவாரம் என்பதும், சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரத்தைத் திருப்பாட்டு என்பதும் ஒருவகை வழக்கு.
- 3254 இன்பாட்டுத் தொழிற்பொதுவில் இயற்றுகின்ற எம்பெருமான்
உன்பாட்டுக் குவப்புறல்போல் ஊர்பாட்டுக் குவந்திலர்என்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினும்என் இடும்பாட்டுக் கரணமெலாம்
அன்பாட்டுக் கிசைவதுகாண் அருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே. 8
- 3255 பரம்பரமாம் தூரியமெனும் பதத்திருந்த பரம்பொருளை
உரம்பெறத்தோ ழமைகொண்ட உன்பெருமை தனைமதித்து
வரம்பெறநற் றெய்வமெலாம் வந்திக்கும் என்றால்என்
தரம்பெறஎன் புகல்வேன்நான் தனித்தலைமைப் பெருந்தகையே. 9
- 3256 பேரூரும் பரவைமனப் பிணக்கறஎம் பெருமானை
ஊரூரும் பலபுகல ஓரிரவில் தூதன்என்த
தேரூரும் திருவாரூர்த் தெருவுதொறும் நடப்பித்தாய்
ஆரூர நிற்பெருமை அயன்மாலும் அளப்பரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

12. ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

- 3257 தேசகத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆனந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அனுபவம்நான் அனுபவிக்க அருளுதியே. 1
- 3258 கருவெளிக்குட் புறனாகிக் கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக் கோதறநீ கலந்தனி
உருவெளிக்கே மறைபுகழும் உயர்வாத லூர்மணியே. 2
- 3259 மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வார் எலாரும் ஏமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் அருளுருவம் அடைந்துபின்னர்
இன்புருவம் ஆயினைநீ எழில்வாத லூர்இறையே. 3

3260 உருஅண்டப் பெருமறைஎன் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருஅண்டப் பகுதிஎனும் திருஅகவல் வாய்மலர்ந்த
குருஎன்றெப் பெருந்தவரும் கூறுகின்ற கோவேநீ
இருஎன்ற தனிஅகவல்¹⁹⁶ எண்ணம்எனக் கியம்புதியே.

4

194 'இருஎன்ற தனிஅகவல்' என்றது திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் 'என்னையும் இருப்பதாக்கினன்' என்ற வாசகத்தை.

வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்புகொண்டு இன்தேன் பாய்த்தினன் நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளம் கொண்டுஓர் உருச்செய்தாங்கு எனக்கு
அள்ளுறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிநெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னில்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமுது ஆக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே.

- திருவாசகம். 3. திருவண்டப் பகுதி 170-182.

3261 தேடுகின்ற ஆனந்தச் சிற்சபையில் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிகக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே.

5

3262 சேமமிகும் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீஉரைத்த வாசகத்தை எண்ணுதொறும்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையாள் இன்பினும்இன் பெய்துவதே.

6

3263 வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.

7

- 3264 வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையும்என் உடையனையும் ஒன்றுவித்துத்
தருமொழியாம் என்னில்இனிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பிஅயல் கூடுவதேன் கூறுதியே. 8
- 3265 பெண்சுமந்த பாகப் பெருமான் ஒருமாமேல்
எண்சுமந்த சேவகன்போல் எய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதும்ஓர் மாறன் பிரம்படியால்
புண்சுமந்து கொண்டதும்நின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே. 9
- 3266 வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாம் திருமுறை முற்றிற்று

பதிக அகராதி

திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்	திரு முறை	பதிக பெயர்	பதிக எண்
அ					
2	அச்சத் திரஞ்சுல்	6	2	ஆற்றா விரகம்	94
2	அடிமைத் திறத் தலைசல்	32	4	ஆனந்த நடனப் பதிகம்	4
4	அடிமைப் பதிகம்	12	2	ஆனந்தப் பதிகம்	33
1	அடியார் பணி அருள வேண்டல்	34	5	ஆனந்த மாலை	4
5	அதிசய மாலை	7	2	ஆனாவாழ்வின் அலைசல்	35
2	அபராதத் தாற்றாமை	7	இ		
5	அபராத மன்னிப்பு மாலை	8	1	இங்கிதப் பத்து	47
2	அபராத விண்ணப்பம்	13	2	இங்கித மாலை	98
4	அபராத விண்ணப்பம்	10	2	இரங்கல் விண்ணப்பம்	49
4	அம்மை திருப்பதிகம்	3	2	இரங்கன் மாலை	79
5	அருட்பிரகாச மாலை	2	1	இரந்த விண்ணப்பம்	9
3	அருணகிரி விளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்து	17	2	இராமநாம சங்கீர்த்தனம்	100
2	அருண்மொழி மாலை	96	2	இராமநாமப் பதிகம்	101
2	அருளியல் வினாவல்	9	2	இரேணுகை பஞ்சகம்	103
2	அருள் திறத்து அலைசல்	36	2	இன்பக் கிளவி	82
2	அருள் நாமவிளக்கம்	21	2	இன்பப் புகழ்ச்சி	83
4	அருள் நிலைவிளக்கம்	41	2	இன்ப மாலை	97
2	அருள் விடைவேட்கை	15	4	இன்னந் தயவு வரவிலையா	34
2	அர்ப்பித் திரங்கல்	68	உ		
2	அவத்தொழிற் கலைசல்	27	4	உய்கைத் திருப்பதிகம்	9
2	அவலத் தழுங்கல்	40	2	உள்ளப் பஞ்சகம்	74
2	அவலமதிக்கு அலைசல்	34	1	உறுதி உணர்த்தல்	31
4	அறநிலை விளக்கம்	40	எ		
2	அறிவரும் பெருமை	14	2	எண்ணத் திரங்கல்	63
1	அன்பிற் பேதுறல்	36	1	எண்ணத் தேங்கல்	32
5	அன்பு மாலை	1	1	எண்ணப் பத்து	4
ஆ			4	எதிர்கொள் பத்து	5
2	ஆடலமுதப் பத்து	44	2	எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை	16
5	ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை	12	ஏ		
5	ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை	10	1	ஏத்தாப் பிறவி இழிவு	40
5	ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை	11	1	ஏழைமையின் இரங்கல்	21
5	ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை	9	க		
1	ஆறெழுத் துண்மை	14	3	கணேசத் தனித் திருமாலை	25
2	ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல்	89	3	கணேசத் திருஅருள் மாலை	24
1	ஆற்றாப் புலம்பல்	28	3	கண்ணமங்கைத்தாயார் துதி	11
1	ஆற்றா முறை	8	2	கண் நிறைந்த கணவன்	99
2	ஆற்றா விண்ணப்பம்	47	1	கந்தர் சரணப் பத்து	2
1	ஆற்றா விரகம்	20	2	கருணை பெறாதிரங்கல்	67
			1	கருணை மாலை	10
			2	கருணை விண்ணப்பம்	1

திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்	திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்
2	கலி முறையீடு	5	2	சிவானந்தப் பத்து	51
4	கலி விண்ணப்பம்	11	2	சிறுமை விண்ணப்பம்	46
3	கலைமகள் வாழ்த்து	12	2	சிறு விண்ணப்பம்	4
2	கழிபகற் கிரங்கல்	69		செ	
	கா		1	செல்வச் சீர்த்தி மாலை	44
2	காட்சி அற்புதம்	88	1	செவி அறிவுறுத்தல்	45
2	காட்சிப் பெருமிதம்	8	1	செழுஞ்சுடர் மாலை	5
1	காணாப் பத்து	23		சோ	
2	காதல் மாட்சி	95	2	சோதிடம் நாடல்	91
2	காதல் விண்ணப்பம்	52		சௌ	
2	காதல் சிறப்புக்கதுவா மாண்பு	93	5	சௌந்தர மாலை	6
	கு			த	
4	குஞ்சித பாதப் பதிகம்	1	2	தரிசனப் பதிகம்	70
2	குறி ஆராய்ச்சி	87	1	தரிசனை வேட்கை	38
1	குறைஇரந்த பத்து	6	4	தலைமகளின் முன்னமுடிபு	38
1	குறைநேர்ந்த பத்து	25	2	தவத்திறம் போற்றல்	72
	கூ		1	தனித் திருத்தொடை	52
1	கூடல் விழைதல்	37	4	தனித் திருப்புலம்பல்	17
	கை		2	தனித் திருமாலை	76
1	கையடை முட்டற் கிரங்கல்	33	4	தனித் திருவிருத்தம்	15
	கொ		2	தனிமைக் கிரங்கல்	66
2	கொடைமடப் புகழ்ச்சி	11		தி	
2	கொடைமட விண்ணப்பம்	58	2	தியாகவண்ணப் பதிகம்	19
2	கொடி விண்ணப்பம்	56	2	திருஅருட் கிரங்கல்	60
	ஃ		2	திருஅருட் பெருமிதம்	92
1	சண்முகர் கொம்மி	50	2	திருஉலாத் திறம்	84
1	சண்முகர் வருகை	51	2	திருஉலாப் பெறு	77
2	சந்நிதி முறையீடு	48	2	திருஉலா வியப்பு	80
4	சரணப் பதிகம்	13	2	திருக்காட்சிக் கிரங்கல்	59
4	சல்லாப லகரி	37	4	திருக்குறிப்பு நாட்டம்	16
2	சல்லாப வியன்மொழி	81	2	திருக்கோலச் சிறப்பு	90
	சி		2	திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம்	73
3	சிங்கபுரிக் கந்தர் பதிகம்	21	1	திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல்	49
3	சிகாமணி மாலை	7	4	திருப்புக்கழ்ச்சி	19
3	சித்திவிநாயகர் பதிகம்	22	2	திருப்புக்கழ் விலாசம்	18
4	சிந்தைத் திருப்பதிகம்	8	4	திருப்புக்கற் பதிகம்	7
4	சிவகாமவல்லி துதி	23	4	திருமருந்தருள் நிலை	20
2	சிவசண்முகநாமப் பதிகம்	22	3	திருமுகப் பாசுரம்	20
4	சிவசிதம்பர சங்கீர்த்தனம்	22	2	திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்	10
3	சிவநேச வெண்பா	4	2	திருவண்ண விண்ணப்பம்	54
4	சிவ பரம்பொருள்	24	3	திருவண்ணாமலைப் பதிகம்	16
2	சிவபுண்ணியத் தேற்றம்	38	4	திருவடிக் கண்ணி	29
			1	திருவடி சூட விழைதல்	19

திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்	திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்
2	திருவடிச் சரண்புகல்	20	2	நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை	65
3	திருவடிப் புகழ்ச்சி	1	2	நெஞ்சைத் தேற்றல்	29
1	திருவருட்பேற்று விழைவு	43	2	நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்	26
3	திருவருண் முறையீடு	6	2	நெஞ்சொடு நேர்தல்	17
2	திருவருள் வழக்க விளக்கம்	24	2	நெஞ்சொடு நேர்தல்	50
1	திருவருள் விலாசப் பத்து	42	1	நெஞ்சொடு புலத்தல்	17
4	திருவருள் விலாசம்	21	2	நெடுமொழி வஞ்சி	39
1	திருவருள் விழைதல்	29		ப	
2	திருவருள் வேட்கை	12	1	பணித்திறஞ்சாலாப் பாடிழிவு	22
3	திருவாரூர்ப் பதிகம்	10	1	பணித்திறஞ்சாலாமை	24
2	திருவிண்ணப்பம்	41	1	பணித்திறம் வேட்டல்	16
3	திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிகள் திருச்சீர் அட்டகம்	19	5	பத்தி மாலை	5
3	திருவோத்தூர் சிவஞான தேசிகள் தோத்திரம்	18	4	பரம ரகசியம்	18
	தெ		1	பவனிச் செருக்கு	41
4	தெண்டனிட்டேன்	33	3	பழமலைப் பதிகம்	13
3	தெய்வத் தனித் திருமாலை	26	3	பழமலையோ கிழமலையோ	14
1	தெய்வமணி மாலை	1	2	பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்	61
	தே		2	பற்றின் திறம் பகர்தல்	31
1	தேவ ஆசிரியம்	46		பா	
	தோ		4	பாங்கிமார் கண்ணி	26
4	தோழியர் உரையாடல்	32		பி	
	ந		2	பிரசாதப் பதிகம்	64
4	நடராஜ அலங்காரம்	25	5	பிரசாத மாலை	3
4	நடேசர் கொம்மி	31	2	பிரசாத விண்ணப்பம்	43
2	நமச்சிவாயப் பதிகம்	23	2	பிரார்த்தனைப் பதிகம்	2
3	நல்ல மருந்து	9	1	பிரார்த்தனை மாலை	3
	நா			பு	
4	நற்றாய் கவன்றது	36	2	புணரா விரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்	86
2	நற்றுணை விளக்கம்	37	1	புண்ணியநீற்று மான்மியம்	30
	நா		2	புண்ணிய விளக்கம்	25
2	நாடக விண்ணப்பம்	55	4	புறமொழிக்கிரங்கல்	6
2	நாரையும் கிளியும் நாட்டுறு தூது	78	1	புன்மைநினைந் திரங்கல்	18
2	நாள்அவத்து அலைசல்	28		பெ	
1	நாள்அவம்படாமை வேண்டல்	35	3	பெரியநாயகியார் தோத்திரம்	15
1	நாள்எண்ணி வருந்தல்	39	2	பெருவிண்ணப்பம்	3
	நெ			பே	
1	நெஞ்சவலங் கூறல்	27	4	பேரன்புக் கண்ணி	30
3	நெஞ்சறிவுறுத்தல்	3		பொ	
2	நெஞ்சறிவுறுஉ	42	4	பொதுத் தனித் திருவெண்பா	14
2	நெஞ்சறைகூவல்	30	2	பொருள் விண்ணப்பம்	53
2	நெஞ்சநிலைக் கிரங்கல்	62	1	பொறுக்காப் பத்து	12

திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்	திரு முறை	பதிகப் பெயர்	பதிக எண்
	போ		2	வழிமொழி விண்ணப்பம்	45
1	போக்குரையீடு	15		வி	
4	போற்றித் திருப்பதிகம்	2	3	விண்ணப்பக் கலிவெண்பா	2
1	போற்றித் திருவிருத்தம்	48	2	வியப்பு மொழி	85
	ம		4	வினா விடை	35
3	மகாதேவ மாலை	5		வீ	
3	மங்களம்	27	2	வீரராகவர் போற்றிப் பஞ்சகம்	102
2	மருட்கை விண்ணப்பம்	57		வெ	
1	மருண்மாலை விண்ணப்பம்	11	4	வெண்ணிலாக் கண்ணி	27
	மு			வே	
2	முத்தி உபாயம்	71	4	வேட்கைக் கொத்து	39
1	முறையிட்ட பத்து	26	1	வேட்கை விண்ணப்பம்	13
4	முறையீட்டுக் கண்ணி	28		வை	
	வ		3	வைத்தியநாதர் பதிகம்	8
2	வடிவுடைமாணிக்க மாலை	75		ஜீ	
3	வல்லபை கணேசர் பிரசாத மாலை	23	1	ஜீவசாட்சி மாலை	7

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாட்டு எண்கள்

அ			
		அடையாத வஞ்சகர்	68
அகமாறிய நெறிசார்	362	அடையார் புரஞ் செற்ற	1929
அக்கநுதல் பிறை	1377	அட்ட மூர்த்தம் தாகிய	815
அக்கோ ஈததிசயம்	3202	அணங்கனார் களபத் தன	858
அங்கணனே நின்னடி	2003	அணிகொள் கோவண	1119
அங்கையில் புண்போல்	876	அணிகொள் வேல்	72
அசையா தமர்ந்தும்	1715	அணியார் அடியார்க்	1637
அசையும் பரிசாந்	2504	அணியே அணிபெறும்	1387
அச்சை யடுக்குந்	1877	அணிவா யுலகத் தம்புயனும்	2502
அச்சோ ஈததிசயம்	3203	அணிவேல் படைகொள்	778
அஞ்சாதே என்மகனே	3047	அண்டங் கண்டானும்	2242
அஞ்ச முகத்தான்	2518	அண்டங்களோ அவற்றின்	1976
அஞ்செழுத் தோதி	698	அண்டங்கள் பலவாகி	2081
அஞ்சொற் கிளியே	1600	அண்டமெலாங் கண்ணாகக்	2113
அட முடியாது	2748	அண்டவகை பிண்டவகை	3111
அடலை அணிந்தோர்	310	அண்டர் எவர்க்கும்	1516
அடிநாளில் அடியேனை	3158	அண்டனை எண்தோள்	900
அடிமைசெயப் புகுந்திடும்	2152	அண்டாரை வென்று	1428
அடியர் நெஞ்சத் தருட்	721	அண்ணலே நின்னை	2788
அடியர் வருந்த உடன்	1649	அண்ணா ஈததிசயம்	3209
அடியனேன் அலன்	1026	அண்ணாவே நின்அடியை	101
அடியனேன் பிழைகள்	2589	அண்ணாவோ என்அருமை	347
அடியனேன் பிழையனைத்தும்	2164	அண்ணிலேன் நினை ஐய	158
அடியனேன் மிசை	1319	அண்மையாகும் சுந்தரர்க்	676
அடியார் இன்பம் அடைகின்றார்	2681	அத்தனே தணிகாசலத்	164
அடியார் உள்ளம்	2553	அத்தனை ஒற்றிக் கிறைவனை	1478
அடியார்க் கெளியர்	470	அத்தோ ஈததிசயம்	3204
அடியார் தொழுநின்	1429	அந்தரமிங் கறிவோ மற்	2132
அடியெனல் எதுவோ	3232	அந்தார் அணியும்	1545
அடியேன் எனச்சொல்	62	அந்தோ ஈததிசயம்	3038
அடியேன் மிசை	1455	அந்தோ ஈததிசயம்	3205
அடியேன் முடிகிச் செய்யும்	2678	அந்தோ துயரில்	2271
அடுத்தவர்க் கெல்லாம்	2612	அந்நாணை யாதுநஞ்	2258
அடுத்தார்க் கருளு மொற்றி	1781	அப்பன் என்னுடை	159
அடுத்தார்தமை என்றும்	2197	அப்பா ஈததிசயம்	3206
அடுத்திலேன் நின் அடியர்	291	அப்பா நின்திருவருட்	3188
அடுத்தே வருத்தும்	87	அப்பா நின்பொன்அருள்	2622

அப்பார் மலர்ச்சடை	581	அருளுடைய பரம்பொருளே	2170
அப்பாலுன் சித்தம்	1972	அருளுடையாய் அடியேன்	3180
அமராவதி இறைக்காருயிர்	48	அருளுதிக்குந் தருணத்தே	3132
அமராவதி இறையோடுநல்	360	அருளுவாய் ஐந்தொழிலும்	3099
அமைவறிந்திடா ஆணவப் பயலே	1014	அருளுருங் கயமுகத்	2560
அம்பரத்தே ஆனந்த	2158	அருளே அறிவே	2811
அம்பலத்தாடும் அழகனைக்	3004	அருளே வடிவாய்	1347
அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார்	2820	அருள்அரசே அருட்	2389
அம்பலத்துள் நின்றாட	773	அருள்அளித்து மெய்	2806
அம்பாதல் நெடுங்கண்ணார்	299	அருள் ஓர் சிறிதும்	574
அம்பொன்று செஞ்சடை	2555	அருள்செய் நீறிடார்	1002
அம்மா ஈததிசயம்	3207	அருள் தரல் வேண்டும்	2581
அம்மாலயனுங் காண்பரியீர்	1778	அருள் நிறைந்த பெருந்	3056
அம்மா வயிற்றெறிக் காற்றேன்	2280	அருள்பவன் நினை	632
அம்மான் நின்அருட்சத்தி	3189	அருள்பழுக்கும் கற்பக	1373
அம்மை அப்பன் என்	1333	அருள்பழுத்தோங்கும் ஆனந்த	2493
அம்மை யடுத்த திருமேனி	1914	அருள்பழுத்தோங்கும் கற்பக	2798
அயன் தவத்தீன்ற	2536	அருள்வதுன் இயற்கை	945
அயிலேந்தும் பிள்ளை	1439	அருள்வழங்கும் திலகவதி	3245
அரக்கன் அல்லன் யான்	1339	அருள் விளங்கும் உள்ளகத்தே	3115
அரங்காய மனமாயை	2808	அருள்வெளியில் ஆனந்த	2150
அரசே நின்திருவருளின்	3186	அரைசே அடியர்க்கருள்	185
அரந்தையோ டொரு	1175	அரைமதிக் குறழும்	383
அரவக் கழலார்	1644	அலங்கும் புனற்செய்	1734
அரிதாகி அரியதினும்	2083	அலைஓய் கடலில்	2414
அரிபிரமாதிய ரெல்லாம்	3076	அலைகடலும் புவிவரையும்	2111
அரியது நினது திருவருள்	943	அலையெழுத் துந்தெறும்	2289
அரிய பெருமான் எளியோமை	578	அலைவளைக்கும் பாற்கடலான்	952
அருகா மலத்தின்	330	அல்லஓதியர் இடைப்	1202
அருட்கடலே அக்கடலமுதே	2241	அல்லலங் கடலிடை	619
அருட்பெருங்கடலே ஆனந்த	2497	அல்லல் என்பதேன்	1358
அருந்தினால் அன்பகங்	1266	அல்லல் என்னைவிட் டகன்றிட	1083
அருமருந் தனையாய்	1053	அல்லார்க்கும் குழலார்	297
அருமறை யாகமங்கள்	2137	அல்லாலம் உண்ட	1278
அரும்பாய நகைமடவார்	298	அல்லுண்ட கண்டத்	2284
அரும்பெறல் மணியை	414	அல்விலங்கு செழுஞ்சுடராய்	2147
அரும்பொருளே என்	2192	அல்வைத்த நெஞ்சால்	1220
அருளருவி வழிந்து	2105	அவம் நாள் கழிக்க	288
அருளறியாச் பிறு	2191	அவல வயிற்றை	522
அருளார் அமுதப் பெருங்கடலே	584	அவ்வவ்விடை வந்	1961
அருளார் அமுதே அரசே	2755	அழகா அமலா அருளா	462
அருளார் அமுதே சரணம்	82	அழக நிறைந்திலக ஒரு	3162
அருளாலே அருளிறை	2994	அழிதரும் உலக வாழ்வினை	396
அருளுடைய நாயகி	3172	அழிந்த வாழ்க்கையின்	1122

அழியாப் பொருளே	218	அன்பர் மனக் கோயிலிலே	3070
அழியா வளத்தார்	1723	அன்பளிப்ப தொன்று	3123
அழுக்கு நெஞ்சினேன்	346	அன்பாலென் தன்னை	2187
அழுத பிள்ளைக்கே பால்	1020	அன்பிலா வஞ்சர் தம்	484
அழுது நெஞ்சயர்ந்து	1028	அன்பின் உனது திருஅடிக்கே	329
அளவிலா உலகத்	1143	அன்புடன் நிற்பதம் புகழா	1378
அளவிறந்த நெடுங்காலம்	2079	அன்புடையாய் அடியேன்	3181
அளவையெலாங் கடந்து	2106	அன்புடையார் இன்சொல்	2032
அளிக்குங் குணத்தீர்	1862	அன்புற் றடியார் தொழுதேத்த	1344
அளித்தார் உலகை	1654	அன்றகத்தே அடிவருந்த	3069
அளித்து மூன்று பிள்ளை	1678	அன்றி னேர்கிலை நம்	1127
அளிய நெஞ்சம் ஓர்	1117	அன்றுன்நீ அடிமைச் சாதனம்	947
அளியா ரொற்றி	1880	அன்றும் அறியார்	910
அள்ள மிகும்பேர்	1685	அன்றும் அறியேன்	579
அள்ளற் பழனத்	1878	அன்றொருநாள் இரவிடை	3063
அள்ளிக் கொடுக்கும்	1667	அன்றோர் பொருளாய்	2664
அறங்கனிந்த அருட்கொடி	3175	அன்னே அப்பா	91
அறங்கொள் உமை	782	அன்னே எனைத்தந்த	45
அறத்தாயை ஓர்புடை	2413	அன்னே என் அப்பா	2723
அறம் பழுக்கும் தருவே	1945	அன்னை அப்பனும் நீ	1315
அறியாத நம்பிணி	366	அன்னைபோன்றடியர்க்	1048
அறியாப் பருவத் தடியேனை	691	அன்னை முதலாம்	108
அறியாப் பருவத் தறிவு	2650	அன்னையில் பெரிதும் இனிய	1088
அறியேன் உன்தன்	915	அன்னையினும் பெரிதினிய	2142
அறிவாலே அறிவினை	2995	அன்னோ ஈததிசயம்	3211
அறிவுடையார் உள்ளகப்	3112	அன்னோ திருஅம்பலத்	1348
அற்கண்டம் ஓங்கும்	2335		
அற்ப அளவும் நிச்சயிக்கல்	921	ஆ	
அற்புதக் கணபதி	2561	ஆகமமு மாரணமு	2993
அற்புதத் திருவை	1953	ஆக்கம் இல்லார்	1579
அற்புத நின் அருளருமை	3184	ஆக்கல் ஆதிய	1300
அற்புதப் பொன்னம்பலத்தே	3029	ஆக்கும் தொழிலால்	463
அனஞ்சு மொற்றிப்	1890	ஆசும்படியில் அகங்கார	2629
அனத்துப் படிவம்	1668	ஆசைஉள்ளார் அயன்	1427
அனம் பொறுத்தான்	1408	ஆடல்அழகர் அம்பலத்	1616
அன்ப தென்பதைக்	1305	ஆடுங்கருணைத் திருநடத்தீர்	2819
அன்பரிதா மனத் தேழையன்	2263	ஆட்சிகண்டார்க்குற்ற	2290
அன்பர் இதய மலர்க்	2791	ஆட்டுகின்றதற்காக	1039
அன்பர் உளக் கோயிலிலே	3039	ஆட்டுகின்ற நீஅறிந்திலை	1073
அன்பர்கள் வேண்டும்	2615	ஆட்டுக்குக் காலெடுத்தாய்	2330
அன்பர்தம் மனத்தே	2491	ஆட்டுத் தலைவர்	1894
அன்பர் திருஉளங் கோயிலாகக்	2168	ஆணிலே அன்றி	2548
அன்பர்பால் நீங்காள்	1770	ஆண்டதுண்டு நீ	1330
		ஆண்டநின் கருணைக்	626

ஆண்டவ நின் அருளருமை	3185	ஆளாயோ துயர்	99
ஆண்டவன் நீயாகில்	2801	ஆளுடையாய் சிறியேன்	3182
ஆண்டாய் எனை ஏழ்பிறப்பும்	2711	ஆள்வினையால் பயன்	2695
ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்கி	3031	ஆறடுத்துச் சென்ற	953
ஆதவன்தன் பல் இறுத்த	982	ஆறாத் துயரத் தழுந்து	1461
ஆதிக்கமாயை மனத்தேன்	2209	ஆறாத் துயரம் தருங்	265
ஆதி நடுவு முடிவுமிலா	2483	ஆறாறு தத்துவத்தின்	3126
ஆதிமலை அனாதிமலை	2484	ஆறிட்டவேணியும்	2283
ஆதியிலே கலப்பொழிய	3128	ஆறுமுகங்கொண்ட	561
ஆதியுமாய் அந்தமுமாய்	3145	ஆறுமுகத்தார்தமை	1874
ஆதியே தில்லைஅம்பலத்	1100	ஆறுமுகத்தான்	1964
ஆமோ அலவோ	1983	ஆறுமுகப்பெருங் கருணைக்	450
ஆயாக்கொடியேனுக்	2016	ஆறுமுகமும் திணிதோள்	469
ஆயாது நான் செயும்	2691	ஆறுவான்முகத்	769
ஆயிரங் கார்முகில்	2731	ஆறுவிளங்க அணிகிளர்	2486
ஆயிரமன்றே நூறும் அன்றே	2035	ஆற்றால் விளங்கும்	2754
ஆயும்படிவத் தந்தணனாய்	1665	ஆற்றுக்கே பிறைக்	2786
ஆயும் வஞ்சக நெஞ்சன்	2751	ஆற்றுச்சடையாரிவர்	1935
ஆரணமும் ஆகமும் எது	3050	ஆனந்தக் கூத்தனை	2611
ஆரணம் பூத்த அருட்	1472	ஆனந்தவெளியினிடை	3049
ஆரமுதம் அனையவள்	3197	ஆனேறிவந் தன்பரை	2715
ஆரமுதே அடியேன்	3183	ஆனேறும் பெருமானே	2140
ஆரா அமுதாய் அன்புடை	1658		
ஆரா அமுதே அருட்கடலே	2048	இ	
ஆரா மகிழ்வு தருமொரு	1780	இகவா அடியர் மனத்	214
ஆரூர் உடையார்	1631	இகழ்ந்திடேல் எளியேன்	624
ஆர்கொண்டார் சேய்க்கறி	2014	இக்கணம் இருந்த	2593
ஆர்க்பிம் கடற்கண்	1362	இச்சை உண்டெனக்கு	1129
ஆர்த்தார் கடல்நஞ்	2412	இடஞ்சே ரொற்றி	1896
ஆர்த்து மலிநீர் வயல்	1684	இடமே பொருளே	572
ஆர்ப்பார் கடல்நஞ்	2406	இடைக்கொடி வாமத்	2377
ஆல நிழற்கீழ்	1651	இட்டங் களித்த	1816
ஆலம் இருந்த களத்தழகர்	1527	இட்டவகை வாழ்கின்றேன்	2702
ஆலம் உண்ட நீர்	1190	இட்டார் மறைக்கும்	1431
ஆல் அடுத்த அரும்பொருளே	6448	இணையேதும் இன்றி	2339
ஆவல் உடையார்	1364	இண்டைச் சடையோய்	2064
ஆவா ஈததிசயம்	3208	இத்தாரணியில் எளியோரை	1261
ஆவா எனஎனை	2693	இந்தாரிதழி யிலங்கு	1782
ஆவித் துணையே	2720	இந்தியமாய்க் கரணாதி	2077
ஆவி யீரைந்தை	2785	இந்நாள் அடியேன்	2466
ஆழிவிடையார் அருளுடையார்	1636	இப்பாரிடை உணையே	1256
ஆழிவிடையீர் திருவொற்றி	1907	இப்பாரில் என்பிழை	2069
ஆளாக நிற்பொன்	1243	இமைக்கும் அவ்வளவே	1302
		இம்மாநிலத்தில் இடருழ்த்தல்	1259

இம்மாநிலத்தில் சிவபத	1345	இல்லை என்பதிலா அருள்	616
இம்மை இன்பமே	1154	இல்லை என்பதே பொருள்	808
இம்மையறையனைய	2784	இல்லையே என்பதிங் கில்லை	617
இம்மையினோ டம்மையினும்	3122	இவ்வழியில் செல்லாதே	2727
இயங்காத இரவிடை	3065	இவ்வேளை அருள் தணிகை	236
இயங்கா மனமும்	2373	இமுதை நெஞ்சினேன்	337
இரக்கம் என்ப தென்னிடத்	1070	இழைபொறுத்த முலை	2660
இரக்கின்றோர்களுக்	880	இளங்கொடிதனைக்	1952
இரங்கா திருந்தால்	2461	இளவேனில் மாலையாய்க்	2429
இரங்கா நின்றிங்	202	இளைத்த இடத்தில்	2477
இரண்டே காற்கை	2817	இறகெடுத்த பிமணர்	2781
இரண்டே காற்கை	2818	இறப்பிலார் தொழும்	1200
இரவில் அடிவருந்த	3064	இறைக்குளே உலகம்	382
இருக்கவாவுற உலகெலாம்	1132	இறையார் ஒற்றி	1530
இருட்டாய மலச்சிறையில்	3129	இறையும் நின் திருத்தாள்	949
இருந்தனை எனது நெஞ்	1090	இறையேனும் உன்றன்	287
இருந்தாய் இங்கு கண்ட	251	இறைவ நினதருளாலே	3051
இருந்தார் திருவாரூரகத்	1565	இனியநின் திருத்தாள்	948
இருப்பாய மாய மனத்	60	இனியநீறிடா ஈனநாய்	1004
இருப்பு நெஞ்சகக் கொடிய	76	இன்படையான் றன்புடையான்	2041
இருப்பு மனத்துக் கடை	2469	இன்பப் பெருக்கே	467
இருப்பேன் துயர்வாழ்வினில்	188	இன்பமற் றறுகண்	388
இருமை யளவும் பொழி	1762	இன்பம் என்பது விழை	1198
இரும்புன்னை மலர்ச்	2745	இன்பருளும் பெருந்தாய்	3191
இருவினை ஒப்பாகி	3136	இன்பற்ற இச்சிறு	2363
இருளற ஒங்கும் பொதுவிலே	2772	இன்பாட்டுத் தொழிற்	3254
இருள்ஆர் மனத்தேன்	591	இன்புடையார் நின்	603
இருவர்க் கறியப்படா	2383	இன்றலவே நெடுநாளாக	2245
இருள் நிறைந்த இரவில்	3072	இன்றிருந்தவரை நாளை	868
இரையேற்று துன்பக்	2402	இன்று நின்றவர் நாளை	1077
இலக்கம் அறியா	307	இன்று வந்தெனை நீ	705
இலங்காபுரத்தன்	2387	இன்று வருமோ நாளைக்கே	1959
இலதை நினைப்பாய்	248	இன்றோ பகலோ இரவோ	1979
இலமே செறித்தார்	1568	இன்னந் தயவு வரவிலையா	2986
இலவு காக்கின்ற கிள்ளை	882	இன்னல் உலக இருள்	962
இலனே மற்றோர் துணை	917	இன்னும் எங்ஙனம்	1124
இலைஎனா தணுவளவும்	1121	இன்னும் எத்தனைநாள்	420
இலைக்குள நீரழைத்	3249	இன்னும் பற்பல நாளிருந்	823
இலையாற்று நீ மலர்க்	1402	இன்னே எளியேன்	599
இலைவேட்ட மாதர்	686		
இல்லை இல்லைகாண்	1357	ஈ என்று நான் ஒருவர்	9
இல்லை உண்டென	760	ஈசனைத் தாயில்இனியனை	906
இல்லை என்பதனுக்	636	ஈடறியாத முக்கண்ணா	2355

ஈதல்ஒழியா வண்கை	1647	உண்மை அறியேன்	592
ஈமப் புறங்காட் டெரியாடும்	1552	உண்மை ஓதினும்	1041
ஈர்ந்த நெஞ்சினர்	811	உண்மை நின் அருட்	1308
ஈர்ந்தேன் அளிகூழ்	1543	உண்மையே அறிகிலா	618
ஈறிலாத நின்அருள்	421	உதயச் சுடரே யணையீர்	1919
ஈனத்திவறும் மனக்	333	உந்து மருத்தோ டைம்பூதம்	1615
ஈனம்பழுத்த மன	2426	உப்பிடாத கூழ் இடுகினும்	1184
ஈன்றவனே அன்பர்	1208	உப்பிருந்த ஓடோ	1987
ஈன்றுகொண்ட	1332	உப்புற்ற பாண்டம் என	17
		உம்பருக்குங் கிடைப்பரிதாம்	3138
உ		உம்பர்தமக் கரிதாம்	609
உகஞ்சே ரொற்றி	1738	உம்பர்துயர் கயிலை அரற்	2509
உகஞ்சே ரொற்றி	1750	உம்பர்வான் அமுதனைய	2420
உடம்பார் உறுமயிர்க்கால்	2352	உம்பர்வான் துயர்	816
உடல்குளிர உயிர்தழைக்க	2115	உயிரு ஞுறைவீர் திருவொற்றி	1732
உடற்கசு சுயிரா	1793	உயிரு ஞுறைவீர் திருவொற்றி	1820
உடுக்க வேண்டி	791	உயிர் அனுபவம் உற்றிடில்	3227
உடுக்கவோ ஒரு கந்தைக்கு	2779	உயிர்க்குள் உயிராய்	1619
உடுக்கும் புகழாரொற்றி	1903	உய்குவித்து மெய்யடியார்	2149
உடுத்தும் அதளார்	1523	உய்ய ஒன்றறியா	694
உடுப்பார் கரித்தோல்	1531	உய்ய ஒன்றிலேன்	1074
உடை உடுத்திட	821	உய்ய வல்லனேல்	1079
உடைகொள் கோவண	716	உய்யும் பொருட்டுன்	204
உடைமை வைத்தெனக்	707	உய்யும் வண்ணம்	1104
உடையாய் உன் அடியவர்க்	1370	உய்வண்ணம் இன்றி	285
உடையாய் என் விண்ணப்பம்	2247	உய்வதாம் இது நம்குருவாணை	2816
உடையா ரென்பாருமை	1897	உரப்பார் மிசையில்	1577
உடையார் உலகிற்	1707	உரிய நாயகி	2487
உடையென்றும் பூணென்றும்	2388	உருஅண்டப் பெருமறை	3260
உடையென்ன ஒண்புலித்தோல்	1474	உருத்திரர் நாரணர்	2130
உட்டிகழ்ந்த மேலவனே	1165	உருத்திரன் திருமால்	2813
உணவை இழந்தும்	1625	உருத்துள் இகலும்	303
உண்கண் மகிழ்வா லளி	1915	உருநான்கும் அருநான்கும்	2127
உண்டதே உணவுதான்	2419	உருமத்திலே பட்ட	2378
உண்ட நஞ்சின்னும்	1091	உருவத்திலே சிறியேனாகி	2218
உண்டாய உலகுயிர்கள்	96	உருவம் ஒரு நான்காகி	3139
உண்டால் குறையும்	88	உருவாகி உருவினில்	2084
உண்டு நஞ்சமரர்	946	உருவாய் உருவில்	1970
உண்டு வறிய ஒதிபோல	922	உரைத்தார் பிலர்	2667
உண்டோ எனைப்போல்	914	உலகநிலை முழுதாகி	2071
உண்டோ என்போல்	589	உலகந் தழைக்க	2488
உண்ணாடும் வல்வினை	730	உலகமுஞ் சராசரமும்	2803
உண்ணிறைந் தெனை	818	உலகமெலாந் தனி நிறைந்த	2072
உண்ணுகின்றதும்	1336		

உலகமெலாம் உதிக்கின்ற	3060	உள்ளும் திருத்தொண்டர்	1227
உலகம் உடையார் என்னுடை	1613	உள்ளும் புறமும்	1363
உலகம் உடையார் தம்ஊரை	1696	உள்ளுருகுந் தருணத்தே	3109
உலகம் ஏத்திநின் றோங்க	857	உள்ளொன்ற நின்னடி	2030
உலகம் பரவும் ஒருமுதல்வா	553	உறங்கு கின்றதும்	1031
உலகம் பரவும் பரஞ்சோதி	460	உறவனே உன்னை	709
உலகம் பரவும் பொருளே என்	2663	உறைந்து வஞ்சர்பால்	813
உலகம் பரவும் பொருள் என்கோ	2552	உற்ற இடத்தில் உதவ	844
உலகம் புரக்கும்	2470	உற்ற விடத்தே	1908
உலக வாழ்க்கையின்	1149	உற்றாயினு மறைக்	2261
உலகியலின் உறுமயலின்	2501	உனக்கே விழைவுகொண்	54
உலகியலோ டருளியலும்	3159	உன் உள்ளம் கொண்டேற்	2627
உலகியல் உணர்வோர்	3226	உன்மனியின் உள்ளகத்தே	3130
உலகியற் கடுஞ்சுரத்	480	உன்னால் எனக்காவது	1984
உலகின் உயிர்வகை	2591	உன்னுதற்கும் உணர்வதற்கும்	3169
உலகுயிர்தொறும்நின்	2496	உன்னுந் திருவொற்றி	1418
உலகெலாந் தழைப்பப் பொதுவினில்	2998	உன்னேர் அருள்	1391
உலகெலாம் தழைப்ப அருள்	2520	உன்னை உன்னி	1059
உலகெலாம் நிறைந்தோங்கு	2769	உன்னை நாடும் என்	2659
உலர்ந்தமரம் தழைக்கும்	3164	உன்னை நினைந்திங்கே	2721
உவந்தொரு காசும்	1955		
உழல்உற்ற உழவுமுதல்	20	ஊ	
உழைஒன் றணிகைத்	1524	ஊடுதற்கோர் இடங்கானேன்	3011
உளங்கொள் வஞ்சக	79	ஊட்டுகின்ற வல்வினை	1982
உளத்தே இருந்தார்	1572	ஊட்டுகின்றனை	1322
உளந்தளர விழிசுருக்கு	118	ஊட்டுந்திருவாழொற்றி	1905
உளம் எனது வசம் நின்ற	29	ஊணத்துயர்ந்த பழுமரம்	928
உளவறிந்தோர் தமக்கெல்லாம்	3141	ஊணே உடையே என்று	2060
உள்உணர்வோர் உளத்து	2743	ஊணே உடையே பொருளே	82
உள்ளக்கவலை ஒருசிறிதும்	2467	ஊண் உறக்கமே	1151
உள்ளதாய் விளங்கும்	3230	ஊதியம்பெறா ஓதியனேன்	1017
உள்ள தோதினால்	1174	ஊரா மொற்றி	1751
உள்ளத் தனையே போலன்ப	1876	ஊரா மொற்றி	1839
உள்ளத்தெழுந்த மகிழ்வை	843	ஊரும் இல்லார் ஒற்றி	1580
உள்ளமறிந் துதவுவன்	2700	ஊரூரிருப்பீரொற்றி	1869
உள்ளமனக் குரங்காட்டித்	123	ஊர்ஆதி இகழ்மாயக்	125
உள்ளமுதம் ஊற்றுவிக்கும்	3176	ஊர்என் றுடையீர் ஒற்றிதனை	1711
உள்ளமும் உயிரும்	2521	ஊர்சொல்வேன் பேர்	743
உள்ளம் நெக்குவிட்டுருகும்	172	ஊர் தருவார் நல்ல	2296
உள்ளார் புறத்தார்	1604	ஊர்மதிக்க வீணில்	689
உள்ளி உருகும் அவர்க்	1695	ஊழை அகற்ற உளவறியா	746
உள்ளியோ எனஅலறி	1021	ஊழையே மிகநொந்திடு	1331
உள்ளிரவி மதியாய் நின்	3083	ஊழ்வினைப்படி எப்படி	1199
		ஊற்றம் உற்றுவெண்	1355

ஊற்றார் சடையீ ரொற்றி	1926	எம்பெருமான் நின்விளையாட்	2157
ஊனம்அடையார் ஒற்றியினார்	1620	எம்மதத்தில் எவரெவர்	3147
ஊன்கொண்ட தேகத்தும்	2415	எம்மத மாட்டுமரியோய்	2276
ஊன்செய்த வெம்புலைக்	2690	எம்மை வாட்டும்	990
ஊன்பார்க்கும் இவ்வுடற்	377	எய்தற்கரிய அருட்சுடரே	212
ஊன்மறந்த உயிரகத்தே	3025	எய்யாதருள் தணிகாசல	375
		எருதில் வருவார்	1532
எ		எல்லாமுடைய இறையவனே	2344
எங்கள் காழிக் கவுணியரை	1660	எல்லாம் உடையார்	1698
எங்கும்விளங்குவதாகி	3106	எல்லாம் செய வல்ல	831
எங்கோவே யான்புகலி	2009	எல்லாம் தெரிந்த இறைவா	2687
எச்சம்பெறு முலகோர்	2023	எவ்வுலகம் எவ்வுயிரும்	3142
எஞ்சல் இல்லதோர்	1195	எவ்வேளையோ வருங்கூற்	2045
எஞ்சவேண்டிய ஐம்புலப்	987	எழுதா எழில்	1437
எஞ்சா இடரால்	1224	எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த	2129
எட்டிக்கனியும் மாங்கனிபோல்	1611	எழுத்தினொடு பதமாகி	3152
எணங்குறியேன் இயல்	3013	எழுவகைப் பிறவிகளுள்	2576
எண்உறும் அவர்கட்	200	எழுவினும் வலியமனத்	2765
எண்கடந்த உயிர்கள்தொறும்	2738	எளியனேன் இன்னும்	425
எண்குணத்தான்	3022	எளியனேன் சிறியன்	2578
எண்ண இனிய இன்னமுதை	841	எளியனேன் பிழை	1137
எண்ணா தெளியேன்	595	எளியனேன் மையல்	1089
எண்ணாமல் நாயடியேன்	2625	எளியேன் இழைத்த	593
எண்ணார் புரம்எரித்தார்	364	எளியேன் என்ன	273
எண்ணி நலிவேன்	2669	எளியேன் கருணைத்	2673
எண்ணிய எண்ணங்கள்	1448	எளியேன் நினது சேவடி	210
எண்ணிய நம் எண்ணமெலாம்	2167	எளியேன் நினது திருவருளுக்	190
எண்ணிலா நினைப்புற்	1150	எளியேன் நின்	1254
எண்ணி லெளியேன்	2028	எள்ளலே என்னினுமோர்	2055
எண்ணில் புன்தொழில்	133	எள்ளிருக்கின்றதற்	2230
எண்ணுறு விருப்பாதி	2572	எற்றுக்கடியர்	939
எண்தோள் இலங்கும்	1679	எற்றே ஈததிசயம்	3213
எண்பெறாவினைக்கேது	1133	எற்றே நிலை ஒன்றும்	1462
எத்திக்கும் என்உளம்	30	எனக்கு நன்மை தீமை	3121
எந்தாயென் குற்றமெலாம்	2054	எனக்கு நீர் இங்கோர்	1194
எந்தாய் ஒருநாள்	2468	எனைப் பெற்ற தாயினும்	2319
எந்தாய் நின் பின்பர்	1986	எனையடைந் தாழ்த்திய	2255
எந்தை நினை வாழ்த்தாத	18	எனையறியாப் பருவத்தே	2155
எந்தை பிரான் என்	454	எனையான் அறிந்துன்	289
எந்தையே என்பவர்தம்	1226	என் அறிவை உண்டருளி	3117
எந்தையே தில்லை	1105	என் ஆருயிர்க்குயிர்	2683
எப்பாவலரும் இறைஞ்சும்	374	என் ஆருயிர்க்கோர்	1608
எப்பாலும் நின்அன்பர்	602	என்என்றேழையேன்	1318
எம்பரவையோ மண்ணிடந்	2011	என்கண் அனையார்	1701
எம்பால் அருள்வைத்	1443		

என் சிறுமை நோக்கா	2053	என்னே இனும்நின்	2710
என்செய்கேன் இனும்	225	என்னே ஈததிசயம்	3214
என்செய்கை என்செய்கை	64	என்னே குறைநமக்	378
என்செய்திடுவேன் புலை	2671	என்னே முறையுண்டெனில்	2172
என்சொல்கேன் இதை	168	என்னே ருளத்தி நமர்ந்தீர்	1866
என்நாணை அறிந்தும்	2699	என்னை அறியா பருவத்	2698
என்பதேற்றவன்	1354	என்னை உடையார்ஒரு	1699
என்பாலோ என்பால்	2021	என்னைஎன்னை ஈதென்றன்	157
என்பிழை யாவையும்	3199	என்னை ஒன்றும் அறியாத	3041
என்பிறப்பினை யார்க்	1196	என்னைக் கொடுத்தேன்	938
என்போல் குணத்தில்	1451	என்னை நின்னவனாக்	712
என்போன் மனிதரை	2188	என்னைவேண்டினக்கருள்	2543
என் மேலருள்கூர்ந்	1756		
என் மேலருள்கூர்ந்	1843	ஏ	
என்மேற் பிழையிலை	2299	ஏங்கி நோகின்ற	785
என்வடிவந் தழைப்ப	3161	ஏசும் பிறர்மனையில்	1989
என்றுநின் அருள்நீர்	630	ஏசொலிக்கு மானிடனாய்	2038
என்றும் இறவார்	1700	ஏடார் பொழில்சூழ்	1525
என்றும் உனக்காளா	1280	ஏட்டாலுங் கேளயல்	2201
என்றும் மாதர்மேல்	230	ஏணப் பரிசெஞ்சடை	830
என்றென் றமுதாய்	1284	ஏதம் அகற்றும்என்	475
என்றே பிணிகள்	367	ஏதம் நிறுத்தும்	478
என்ன கொடுத்தும்	1536	ஏதிலார் என எண்ணி	165
என்ன தன்றுகாண்	1037	ஏதுசெய்குவனேனும்	137
என்ன நான் அடியேன்	1192	ஏதுசெய்திடினும்	2499
என்னநான் சொலி	1060	ஏதும் அறியா திருளில்	3053
என்னமுதே முக்கண்	2047	ஏமமுய்ப்போர்	1444
என்னரசே என்னுயிரே	2146	ஏய்ந்து வஞ்சகர்	810
என்னரசே நின்னடிக்கீழ்	2722	ஏய்ப்பிறப்பொன்றில்	2042
என்னாருயிர்க்குப் பெருந்	1898	ஏலக் குழலார்	1298
என்னாருயிர்க் குயிராம்	2033	ஏலவார் குழலாள்	768
என்னாருயிர்போல் மகளே நீ	1596	ஏலார் மனைதொறும்	1988
என்னார்உயிரிற் கலந்து	2481	ஏலுந் தயங்கென்னு	570
என்னிரு கண்காள்	2770	ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்	3251
என்னிரு கண்ணின் மேவும்	550	ஏழியல் பண்பெற் றமுதோ	827
என்னிறைவா இமையோ	2379	ஏறியநான் ஒருநிலையில்	3045
என்னுடை உயிரை	412	ஏறுகின்றிலேன்	1081
என்னுடை வஞ்சக	621	ஏற்றிலிட்டார் கொடி	2360
என்னுயிரில் கலந்து	3019	ஏன்றுகொண் டருள்	1093
என்னுயிர்தீ என்னுயிர்க்	2138	ஏன்றுகொள்வான்	582
என்னுரிமைத் தாய்க்கும்	2648		
என்னுளம்நீ கலந்து	3012	ஈ	
என்னுறவே என்குருவே	2370	ஐங்கரன் அடிமலர்	2557
என்னெஞ்சோர் கோயில்	2006	ஐதட்டிடும் நெஞ்சகத்	2630
		ஐய இன்னும்நான்	423
		ஐயநின் சீர்பேசு	19

ஐயநின்னுடையஅன்பர்	1130	ஒளியாய் ஒளிக்குள்	1244
ஐயம்ஏற்றுத் திரிபவர்	258	ஒளியுள் ஒளியே சரணம்	39
ஐயரே உமதடியன் நான்	2764	ஒளிவண்ணம் வெளிவண்ணம்	3061
ஐயறிவிற் சிறிதும்அறிந்	3055	ஒற்றி ஊரனைப்	1350
ஐயனே நினைஅன்றி	152	ஒற்றிநகராரிவர்தமை	1795
ஐயனே மாலும் அயனும்	866	ஒற்றி நகரீர் மனவசிதா	1825
ஐயா ஈததிசயம்	3210	ஒற்றி நகரீர் மனவாசி	1737
ஐயா நின் அருட்பெருமை	3187	ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமனார்	1519
ஐயா முக்கண்கொண்ட	2759	ஒற்றிப் பெருமானுமை	1895
ஐயோ ஈததிசயம்	3212	ஒற்றி மேவிய உத்தமனே	1098
ஐவர்களுக் கைந்தொழிலும்	3131	ஒற்றியூர் அமரும் ஒளி	942
ஐவாய் அரவில் துயில்கின்ற	2410	ஒன்றல இரண்டும்அல	2524
		ஒன்றாகி இரண்டாகி	3105
		ஒன்றார்புரம் எரிசெய்த	441
ஒக்க நெஞ்சமே ஒற்றியூர்ப்	754	ஒன்று நின் தன்மை	860
ஒசிய விடுகு மிடையாரை	1763	ஒன்றுந் தெரிந்திட	2692
ஒசிய விடுகு மிடையாரை	1853	ஒன்றும் பெருஞ்சீரொற்	1759
ஒண்கை மழுவோடன	1740	ஒன்றும் பெருஞ்சீரொற்	1847
ஒண்கை மழுவோ டன	1828	ஒன்றே என் ஆருயிர்க்	2347
ஒண்ணுதல் ஏழைமடவார்	2384	ஒன்றோ டிரண்டெனுங்	443
ஒப்பற்ற முக்கட்சுடரே	2331	ஒன்னார் புர மூன்றெரி	1859
ஒப்பாரும் இல்லாத உத்தமனே	1223	ஒன்னார் புர மூன்றெரி	1768
ஒப்பார் இல்லாஒற்றி	911		
ஒப்பிலாய் உனதுதிருவருள்	862		
ஒருகணப்பொழுதேனு	1065	ஒகை மடவார் அல்குலே	2418
ஒருகைமுகத்தோர்க்	1799	ஒகோ ஈததிசயம்	3215
ஒருநாளன்றிரவில்	3066	ஒகோ கொடிதே உறும்	1999
ஒருமாது பெற்ற	2214	ஒங்காரத் தனிமொழியின்	3242
ஒருமாமுகனை	1771	ஒங்காரத் துள்ளொளியாய்	3075
ஒருமுடிமேல் பிறைவைத்தோய்	2322	ஒங்கி நீண்டவாள் உறழ்	437
ஒருமைப்பயனை ஒருமை	2792	ஒங்கஞ் சடையீர்	1936
ஒருமையிலே இருமைஎன	3092	ஒங்கம் பொருளே திருஒற்றி	940
ஒருமையுடன் நினது	8	ஒட உன்னியே உறங்குகின்	1238
ஒருவரெனவா மொற்றி	1829	ஒடல் எங்கணும் நமக்கென்ன	784
ஒருவரெனவா மொற்றி	1741	ஒடுகின்றனன் கதிரவன்	991
ஒலிவடிவு நிறஞ்சுவைகள்	2123	ஒடும் நெஞ்சமே ஒன்று	755
ஒல்லார்புரமூன்றெரி	1507	ஒடுவாள் தில்லைத் திருச்சிற்	2997
ஒல்லும்வகை அறியாதே	3225	ஒட்டில் இரந்துண்	1646
ஒல்லை எயில் மூன்றெரி	1367	ஒணம் உடையான் தொழு	1708
ஒல்லையே நஞ்சனைத்தும்	752	ஒதுநெறி ஒன்றுளதென்	1295
ஒழியாக் கவலை உறுகின்றேன்	2756	ஒமூன்றுளத்தீ ரொற்றி	1832
ஒழியாமயல்கொண்டுமல்வேன்	2768	ஒமூன்றெழிலீ ரொற்றி	1744
ஒழுக்கம் இல்லவன் ஓர்இடத்	1188	ஓயா இடர்கொண்	1480
ஒளிமருவும் உனது திருஅருள்	2599	ஓயாக் கருணை	2281

ஓயாது வரும்மிடியான்	111	கண்கள் மூன்றினார்	888
ஓரிரண்டா நற்றணிகை	569	கண்குழைந்து வாடும்	2001
ஓருருவாய் ஒற்றியூர்	1409	கண்கொண்ட நெற்றியும்	2291
ஓவாதயன் முதலோர்	1430	கண்கொள் மணியை	839
ஓவா நிலையார் பொற்சிலை	1508	கண்டவனே சற்றும்	1212
ஓவா மயல்செய்	1257	கண்டனேக வானவர்	81
		கண்ணப்பன் ஏத்துநற் காளத்தி	1456
க		கண்ணப்பன் ஏத்துநுதற் கண்ணப்ப	2066
கங்கைஅஞ் சடைகொண்	656	கண்ணப்பன் என்னும் திருப்பெயரால்	373
கங்கைகொண் டாய்மலர்	2308	கண்ணப்பா என்றருளும்	1159
கங்கைகொண்டோன் ஒற்றி	1397	கண்ணனை அயனை	411
கங்கைச் சடையாய் முக்கண்	2058	கண்ணனையான் என்	3024
கங்கையஞ் சடைசேர்	505	கண்ணனோடயன் காண்பரு	765
கச்சக்கட்டி மணங்கட்டி	261	கண்ணன் அறியாக்	1674
கச்சையிடுவார் படவரவை	1555	கண்ணன் நெடுநாள்	1503
கஞ்சத்தி லேர்முக	2381	கண்ணாணிமுதைகள்	2065
கஞ்சமலர்த் தவிசிருந்த	2746	கண்ணார் அமுதே கரும்பே	1161
கஞ்சனைச் சிரங்கொய்	904	கண்ணார் நுதலார் மணிகண்டர்	1551
கஞ்சனோர் தலை நகத்	767	கண்ணார் நுதலார் விடமார்	406
கஞ்சன் அங்கொரு	893	கண்ணார் நுதலோய்	597
கஞ்சன் அறியார் ஒற்றி	1526	கண்ணார் நுதற் செங்கரும்பே	2279
கஞ்சன் துதிக்கும்	84	கண்ணிமதி புனைந்த	451
கடந்தாழ் கயம்போல்	2680	கண்ணிலான் சுடர்காணிய	1307
கடப்பமா மலர்க் கண்ணி	167	கண்ணிலான் சுடர்காண	1323
கடம்பொழி ஓங்கல்	1095	கண்ணினால் உனது கழற்பதம்	1049
கடலமுதே செங்கரும்பே	1386	கண்ணின் மணிபோல்	1796
கடலே அனையதுயர்	590	கண்ணுடைய நுதற் கரும்பே	2159
கடவுள் நீறிடாக் கடைய	997	கண்ணுன் மாமணி	1068
கடனே அடியர்தமை	916	கண்ணுதலானை என்கண்ணமர்ந்	2616
கடுக் காதலித்தார்	1725	கண்ணுதலான் புகழ்	2312
கடுத் ததும்பிய கண்ட	647	கண்ணுதலே நின்அடியார்	1371
கடுத்தாழ் களத்தார்	1576	கண்ணுதலே நின்தாள்	2002
கடும்புல வேடர்கள்	2376	கண்ணும் மனமுங் களிக்கு	1912
கடும்புலைக் கருத்தர்தம்	483	கண்ணுளே விளங்குகின்ற	3241
கடைப்பட்டேங்கும்	353	கண்ணுள் மணிபோல்	1232
கடையனேன் இன்னும்	428	கண்ணே அக்கண்ணின்	1392
கடையவனேன் கன்மனத்தேன்	984	கண்ணைக்காட்டி இருமுலை	259
கடையேன் வஞ்ச நெஞ்சக	182	கண்ணோங்க நுதற்கரும்பே	3034
கட்டினேன் பாபக்	702	கண்நுதல் கரும்பே நின்முனம்	1054
கணத்தில் என்னைவிட்	1301	கண்மயக்கும் பேரிருட்டுக்	2165
கணத்தினில் உலகம்	877	கண்மூன்றுடையான்	2505
கணமொன்றிலேனும்	1446	கண்மூன்றுறு செங்கரும்பின்	43
கண்கட்டி ஆடும்பருவத்	2239	கண்விருப்பங் கொளக்	3168
கண்கள் களிப்பவீண்டு	1779		

கந்தநாண்மலர்க் கழலினை	2776	கருவேதனையற	1447
கந்தமும் மலரும் என	1082	கரைபடா வஞ்சப்	710
கந்தவண்ணமாம் கமலன்மால்	994	கரையில் வீண்கதை எலாம்	10
கந்தவனஞ்சு மொற்றி	1906	கலக அமணக் கைதவ	1673
கமரிடை மலநீர் கவிழ்த்தல்	1052	கலங்குகின்ற என்கண்	1063
கமலமலர் அயன் நயனன்	2554	கலம் இலாது வான்கடல்	1236
கமலன் திருமால் ஆதியர்	1641	கலைக்கடலே கருணை	1940
கமைப்பின் ஈகிலா வஞ்சகர்	812	கலைக்கடை நன்கறியாதே	3218
கயவர் இல்லிடைக்	786	கலைநிறை கணபதி	2563
கரங்காட்டி மையிட்ட	2357	கலைபயின்ற உளத்தினிக்குங்	2473
கரத்தைக் காட்டியே	256	கலைபயின்ற நெறிஒழுமும்	2744
கரப்பவர்க் கெல்லாம்	635	கலைமகளோ நிற்பணி	1403
கரவு நெஞ்சினர்	809	கலையா ஞடையீ ரொற்றி	1764
கரியமாலன்று	889	கலையா ஞடையீ ரொற்றி	1854
கருங் கடுநிகர் நெடுங்	313	கல் அளவாம் நெஞ்சம்	107
கருங்கணம் சூழக் கசியும்	871	கல் இகந்தவன்	1018
கருங்களிற் றுரிபோர்த்	3001	கல்லாக் கொடிய மடவார்	269
கருணைஅங்கடலே கண்கள்	2498	கல்லாத புந்தியும்	2277
கருணைக் கடலே யென்னிரண்டு	1910	கல்லாத வஞ்சகர்பால்	119
கருணைக் கடலே திருஆரூர்க்	2465	கல்லா நடையேன் கருணை	2640
கருணைக் கடலை அக்கடலிற்	2480	கல்லா நாயேன் எனினும்	90
கருணைக் கொருநேர்	1657	கல்லாய வன்மனத்தர்	1946
கருணை நிறைந் தகம்புறமும்	2070	கல்லாரிடத்தில் என்	1466
கருணை வடிவாய் அடியார்	3098	கல்லாரொடும் திரிந்தென்	2643
கருதற் கரியார்	1556	கல்லார்க் கிதங்கூறிக்	965
கருதாயோ நெஞ்சே	1279	கல்லால் அடியார்	404
கருதும் அவரை வெளிக்	1578	கல்லின் நெஞ்சர்பால்	881
கருதென அடியார்	639	கல்லென்கோ நீரடைக்குங்	1996
கருத்தறியாச் சிறியேன்	2226	கல்லென்று வல்லென்று	2398
கருமருந்தாய மணிகண்ட	371	கல்லேன் மனக்கருங்கல்	2405
கருமால் அகற்றும்	835	கல்லை உந்தி வான்நதி	1240
கருமுக நீக்கிய பாணனுக்கே	2223	கல்லை ஒத்த என்நெஞ்சினை	430
கருமையாம் அகங்கார	1015	கல்லை நிகராம் கடைமனம்	740
கருமையளவும் பொழிலொற்றி	1852	கல்லைப் புறங்கண்ட	983
கரும்பனையாள் என்னிரண்டு	3200	கல்லையும் உருக்கலாம்	2421
கரும்பிலினியீ ரென்னிரண்டு	1917	கல்லையும் பசும்பொன்	678
கரும்பின் இனியார்	1537	கல்லை வளைக்கும் பெருமானார்	1557
கரும்பின் கட்டியும்	1032	கல்லை வில்லில் கணித்தருள்	1270
கரும்பே ஒற்றியூர்	932	கல்லை வெல்லவும் வல்ல	1337
கரும்பைந் நாகணைக்	891	கல்வி எலாம் கற்பித்தாய்	453
கருவாழ் வகற்றும்	1687	கல்வி வேண்டிய மகன்தனைப்	1180
கருவிகளை நம்முடனே	3127	கழல்கொள் உன்அருமைத்	695
கருவெளிக்குட் புறனாகிக்	3258	களங்க அக்குணம்	2814

களங்கனிபோல் மணிகண்டா	2358	கனிமானிதழி	1860
களங்கொண்ட ஓர்மணிக்	2364	கன்மயமுங் கனிவிக்குந்	3073
களந்திரும்பா இக்	1471	கன்னியர் அளகக் காட்டிடை	872
களித்து நின் திருக்கழலினை	74	கன்னியர் தம் மார்பிடங்	122
களிவேதனும் அந்தக்	2416	கன்னேய நெஞ்சகர்	120
களளமற்ற வாக்கரசும்	675		
கள் உண்ட நாய்போல்	972	கா	
கள் உருகும் மலர்மணம்	2740	காசம் மேகம் கடும்பிணி	257
களளக் கயற்கண் மடவார்	270	காட்சியே காண்பதுவே	2102
களள நெஞ்சுகளேனும்	2653	காண இனியார் என்	1547
களள நெஞ்சகன் ஆயினும்	2546	காணுகின்ற கண்களுக்குக்	3125
களள நெஞ்சினேன்	344	கானேன் நினது திருவருளை	2675
களள நெறி கொள்ளும்	2644	காண்டத்தின் மேவும்	2293
களள மனத்துக் கடையோர்	2632	காண்பது கருதி மாலொடு	704
களளாடிய கொன்றைச்	2399	காதம் மணக்கும் கடிமலர்	1709
கறிபிடித்த ஊன்கடையில்	567	காதரவால் உட்கலங்கி	1482
கறையோர் கண்டத்	2793	காதார் கடுவிழியார்	685
கற்கிலேன் உனதருட்	221	காதுநடந்த கண்மடவாள்	1554
கற்கோட்டை நெஞ்சருந்	2208	காம உட் பகைவனும்	6
கற்பங்கள் பலகோடி	2125	காமக் கடலில் படிந்	594
கற்பதும் கேட்பதும்	1475	காமசத்தியுடன் களிக்குங்	3201
கற்பவற்றைக் கல்லாக்	966	காமட்டலர் திருவொற்றி	1405
கற்பவை எலாம் கற்றுணர்ந்த	2427	காமப்பயலைத் தடுப்பாரோ	277
கற்பவை எலாங் கற்றுள்	2592	காமம் என்பதோர் உருக்	1111
கற்பன அறிந்து	1097	காமம் என்னும் ஓர்காவலில்	1197
கற்பனைகள் எல்லாம்	3104	காமம்படர் நெஞ்சுடை	1394
கற்பனையே எனும் உலகச்	458	காமலர் நறவுக்கே	499
கற்பிலார் எனினும்	196	காமாந்த காரியாய்	295
கற்பே விகற்பம் கடியும்	1457	காயமாம் கானலைக்	487
கற்றதென்றுஞ் சாகாத	2950	காயம் என்பதாகாயம்	1024
கற்றமேலவரொடும்	24	காயாதளியக் கனிந்தன்பால்	471
கற்றவர்க்கினிதாம்	1055	காயார் சரிகைக் கலிங்கம்	851
கற்றவர்தம் கருத்தினின்	3097	காயும் நெஞ்சினேன்	342
கற்றவர் புகழ்நின்	391	காயோடுடனாய்க்	402
கற்றவளை தனக்கும்	2151	காயோம்என நின்றவர்	244
கற்றறிந்த மெய்உணர்ச்சி	456	காய்நின்ற நெஞ்சக்	349
கற்றறியேன் நின்னடிச்	2024	காரணன் என்றுரைக்கின்ற	3077
கற்றீ ரொற்றீர் முன்	1902	காராய வண்ண மணிவண்ண	1938
கற்றே அறியாக் கடைப்	2642	காரார்சுழலாள் உமை	774
கற்றைச் சடைமேல் கங்கை	1643	காரூர் சடையார்	405
கற்றைச் சடையீர் திருவொற்றி	1901	காரேஎனுமணி கண்டத்	2285
கற்றொளிகொள் உணர்வினோர்	15	கார்பூத்த கண்டத்தொடு	370
கனிமானிதழி	1769	கார்முகமாகப் பொற்	2333
		காலங்கடந்தார் மால்	1632

காலம் செல்கின்ற	885	குன்றமொத் திலங்கு	380
காலை மலர்ந்த கமலம்	1612	குன்றாத குணக்குன்றே	3036
கால்குறித்த என்கருத்து	180	குன்றாநிலை நின்றருள்	2682
கால் வாங்கியஉடல்	2728	குன்றுநேர் பிணித்	77
காவலனே அன்று	1206	குன்று பொய்உடல்	148
காவாயொற்றிப் பதியுடை	1904	குன்றே மகிழ்ந்த	187
காவிக் களங்கொள்	1911	குன்றேர் முலைச்சியர்	1251
காவிக்குநேர் மணிகண்டா	2365	கூ	
காவிமணந்த கருங்களத்	1661	கூடும்படிமுன் திருமாலும்	1361
காவிமலைக்கண் வதியேனோ	278	கூட்டும் எலும்பால் தசை	927
காவின் மன்னவன்	988	கூட்டுவிக்குள் மேல்எழ	978
காற்றுக்கு மேல்விட்ட	2270	கூத்துடையாய் என்னுடையாய்	2317
கானலிடை நீரும்	14	கூம்பாத மெய்நெறியோர்	2153
கானல்நீர் விழைந்த	2528	கூம்பா வொற்றி	1883
கானார்சடையீ ரென்னிருக்	1760	கூர்கொண்ட வாள்கொண்டு	2574
கான்அறா அளகத்தியர்	439	கூலி என்பதோர்	1185
கான்போல் இருண்ட	2371	கூவி ஏழையர் குறைகள்	134
கான்ற சோறருந்தும்	874	கூழுக்கமுவேனோ	565
கி		கூழைமாழுகில் அனைய	422
கிடைக்குள் மாள்கியே	155	கூறாத வாழ்க்கைச் சிறுமையை	1479
கிரியைநெறி அகற்றி	2116	கூறுமையாட் கீந்தருளும்	1293
கிளைக்குறும் பிணிக்கோர்	385	கூறும் ஓர்கணத்	1043
கீ		கூறுவதோர் குணமில்லா	1948
கீளுடையாய் பிறைக்	2178	கூறுற்ற குற்றமுந்	2194
கு		கூறேனோ திருத்தணிகை	239
குடிகொள் மலஞ்சூழ்	919	கெ	
கும்பமாமுனியின் கரக	2535	கெடுக்கும் வண்ணமே	887
குருகா ரொற்றி வாணர்	1818	கே	
குருதி நிறைந்த குறுங்குடத்	924	கேட்டிலாய் அடியேன்	2696
குருந்தாமென் சோக	2287	கேவல சகல வாதனை	2527
குருவே அயன்அரிஆதி	53	கேளனந்தான் ஒருபோது	2621
குழகனை அழியா	417	கேளாதுபோல் இருக்கின்றனை	58
குழிக்குமண் அடைக்கும்	1051	கை	
குளங்கொள் கண்ணினார்	896	கைக்கின்ற காயும்	2183
குறவர் குடிசை நுழைந்	523	கைதவத்தர்தம்	1019
குறிக்கொள் அன்பரைக்	170	கையடை நன்கறியாதே	3222
குற்றமெல்லாம் குணமாகக்	2620	கையாத அன்புடையார்	97
குற்றமே பல இயற்றினும்	1173	கையாத துன்பக்கடல்	56
குற்றம் எத்தனை அத்தனை	680	கொ	
குற்றம் எலாம் நல்ல	2649	கொங்கிட்ட கொன்றைச்	2366
குற்றம் ஒருசிறி தெனினும்	3016	கொடிகொண்ட ஏற்றின்	2253
குற்றம்செயினும் குணமாகக்	960	கொடிய நஞ்சமுதாக்	1034
குற்றம் பல செயினும்	2039	கொடிய நெஞ்சினேன்	1110

கொடிய பாவியேன்	1317	சகம் ஆறுடையார்	400
கொடிய மாதர்கள்	1008	சங்கக் குழையார்	1633
கொடிய வஞ்சக நெஞ்சு	1158	சங்க பாணியைச்	151
கொடியா லெயில்கு மொற்றி	1865	சங்கமருவு மொற்றி	1791
கொடையா ரொற்றி	1812	சங்கம் வளர்ந்திட	2472
கொண்டல் நிறத்தோனும்	687	சங்கரனே அரனே	1209
கொம்மியடிப் பெண்கள்	2964	சங்கரா முக்கட் சயம்புவே	2717
கொலை அறியாக் குணத்தோர்	610	சங்குடையான் தாமரையான்	732
கொழுதி அளிதேன்	1669	சச்சிதானந்த வடிவம்	2523
கொள்உண்ட வஞ்சர்	49	சச்சிதானந்த சிற்சபை	2782
கொள்ளும் பொழில்கும்	250	சஞ்சிதந் தரும் காமம்	1201
கொள்ளுவார் கொள்ளும்	957	சடமாகி இன்பம் தராதாகி	16
கொள்ளேனோ நீஅமர்ந்த	234	சடைவ நீ முன்தடுத்தாண்ட	2303
கொற்றம் உடையார்	1650	சடையனை எவர்க்பீம்	903
கொன்செய்தாற் கேற்றிடுமென்	2027	சடையில் தரித்தார் ஒரு	1571
கொன்றைச் சடையீர்	1931	சண்ட வெம்பவப் பிணி	787
கொன்நஞ்சேன் தன்	2051	சண்பை மறைக்கொழுந்து	3171
		சதிசெயும் மங்கையர்	488
கோ		சத்த உருவா மறை	3080
கோடா அருட்குணக்	1395	சத்த சத்தியல்	2525
கோடாமே பன்றிதரும்	2639	சத்திமான் என்பர்	1489
கோடா வொற்றி	1886	சத்தியமெய் அறிவின்ப	3052
கோவி நாவினும்	1304	சத்திவேல் கரத்த	559
கோடும் பிறைச்சடை	2043	சந்ததமும் அழியாமல்	2608
கோதகன்ற யோகர்	2104	சந்ததம் எனக்கு	2579
கோதிலாக் குணத்தோய்	518	சந்தார் வரையுள்	496
கோதே மருவார்	1706	சந்தை நேர்நடை	135
கோதை ஓர் கூறுடைய	1228	சந்தோடமாப் பிறர்	1454
கோமாற் கருளுந்	1777	சரங்கார் முகந்தொடுத்	2193
கோலக் குறமான்	37	சரண வாரிசம்	1094
கோல மலர்த்தாள்	837	சரதத்தால் அன்பர்	1264
கோலொன்று கண்ட	2396	சலங் காதலிக்கும்	1652
கோவம் என்னும் ஓர்	1010	சழக்கிருந்த	1027
கோவே எண்குணக்குன்றே	2094	சற்றும் அறிவில்லாத	3043
கோவே நல்தணிகை	102	சற்றும் நற்குணந்	1147
கோவே நிற்பதம் துதியா	110	சற்றே யெனினும்	1453
கோளாக்கிக் கொள்ளுங்	2062		
கோள்கொண்ட நஞ்சங்	2015	சா	
கோள் வேண்டும் ஏழை	2233	சாக்கிய வேதம்	3219
		சாக்கியனார் எறிந்த	2485
ச		சாதகத்தோர்கட்குத்	2190
சகமாகிச் சீவனாய்	2087	சாதல் பிறத்தல் எனும்	920
சகமிலையேஎன் றுடையாணை	2314	சாராவறுஞ் சார்பில்	688
சகலமாய்க் கேவலமாய்	2085	சாரும் தணிகையில்	65
சகலமொடு கேவலமுந்	3108		

சார்ந்த அடியார்க்	217		
சார்ந்த லோபமாம்	1011		
சார்ந்தே நின்பால்	1410		
சாலமாலும் மேலும்	1549		
சாறுசேர் திருத்தணி	162		
சாற்றவனேகநன்	2368		
			சீ
சிங்கமாழகனைக்	513	சீதநாள்மலர்ச்	2542
சித்தமனேகம் புரிந்து	3032	சீதப்புனல்கூழ்	1495
சித்தி எலாம் அளித்த	3193	சீத்தமணி அம்பலத்தான்	3018
சித்தெவையும் வியத்தி	3107	சீரறிவாய்த் திருவொற்றித்	1425
சிந்தாகுலந் தீர்த்தருள்	1592	சீராரு மறையொழுக்கந்	2508
சிந்தாமணி நிதி	363	சீரார்சண்பைக் கவுணியர்தம்	3236
சிந்தாமணியை நாம்	842	சீரார்வளஞ்சேர்ஒற்றி	1493
சிந்தைக் கினியார்	1590	சீரிடுவார்பொருட்	2337
சிந்தைக்கும் வழி இல்லை	566	சீர்உருத்திரமூர்த்தி	2532
சிந்தை நின்ற சிவாநந்தச்	644	சீர்கொண்டஒற்றிப்பதி	1385
சிந்தை நொந்திச் சிறிய	2658	சீர்கொண்ட தெய்வ	42
சிந்தை நொந் துலகில்	677	சீர்கொண்டார்புகழ்	294
சிந்தை நொந்து நொந்	1057	சீர்க்கின்ற கூடலில்	2202
சிந்தை மயங்கித்	723	சீர்சான்ற முக்கட்சிவ	1963
சிமைக்கொள் சூலத்	1789	சீர்சான்ற வேதச்	1968
சிரிப்பார் நின்பேர் அருள்	577	கிர்சிறக்கும் திருமுல்லை	667
சிவசங்கரா சிவயோகா	2374	சீர்தரு நாவுக்கரையரைப்	2305
சிவமே சிவஞானச்	2061	சீர்தருவார் புகழ்ப்	845
சிவயோக சந்திதரும்	3192	சீர்துணையார்தேடும்	2645
சிறியர் செய்பிழை	1076	சீர்த்தேன் பொழிலார்	1494
சிறியவனே சிறுமையெலாம்	3157	சீர்புகழும் மால்புகழும்	981
சிறியேன் இப்போதே	237	சீர்பூத்த அருட்கடலே	93
சிறியேன் தவமோ	1346	சீர்வளர்குவளைத்தார்	493
சிறியேன் பிழையைத்	2674	சீர்வளர்மதியும்	1954
சிறியேன் றவமோ	1861	சீலக்குணத்தோர்புகழ்	1497
சிற்பகல் மேவும்	50	சீலஞ்சேர்ந்தவொற்றி	1925
சிற்பர சிவனே	629	கிலமேவித்திகழ்	715
சிற்பரமே எஞ்சிவமே	2221	சீலம் அறநிற்கும்	980
சிறற்றம்பலத்தார் ஒற்றி	1589	சீலம்படைத்தீர்திரு	1855
சிறற்றிடை எம்பெருமாட்டி	3196	சீலம்படைத்தீர்திரு	1765
சினங்கடந்தோர் உள்ளச்	1435		
சினத்தாலும் காமத்தினாலும்	2236		
சினந்துரைத்தேன்	3010		
சின்மயமாம் பொதுவினிலே	3021		
சின்மயனே அனல் செங்கை	1210		
			சு
		சுகமே அடியார்உளத்	468
		சுடர்கொளும் மணிப்	706
		சுத்த நெஞ்சருள்	1085
		சுந்தர நீறணி	3005
		சுந்தரர்க்காக முன்	2614
		சுந்தரவான்முகத்	1467
		சுலவு காற்றனல்	720
		சுழியாத அருட்கருணைப்	2109
		சுற்றதுமற்றவ்வழி	3044

	சூ		செல்லும் வாழ்க்கையில்	136
சூடுண்டபூளைக்குச்	2356		செல்லலும் சிறுமையும்	613
சூதமெறிவேல்தோன்ற	779		செல்வந்துறமும்	1587
சூதுநேர்கின்ற	805		செவ்வகை ஒருகால்	3233
சூரிட்ட நடையில்	2596		செவ்வண்ணத்திருமேனி	3059
சூரியசந்திரரெல்லாந்	3102		செவ்வண்ணமேனி	958
சூலப்படையார்	1553		செவ்வேலை வென்ற	1463
சூமுமாலயன்	894		செழிக்கும் சீர்திருத்	156
சூழ்ந்த வஞ்சகனேன்	700		செழிப்படும் மங்கையர்	315
சூழ்வேன் நினது கருணை	2676		செழுந்தெண்கடற்றெள்	1548
சூற்படுமேக	2195		செறியாத நெஞ்சக	2685
		செ	செறிவிலா வஞ்சகச்	485
செக்கச்சிவந்தே	554		சென்றநாளில் ஓர்	1303
செக்கர்ச்சடையார்ஒற்றி	1593		சென்றநாளினும்	1312
செங்கண்விடைதனில்	446		சென்றுசென்றுநல்	1276
செங்கமலாசனன்	1415		சென்று நீபுகம் வழி	886
செங்கேழ் கங்கைச்	1811		சென்றுரைப்பார்சொல்	1985
செங்கைஅம் காந்தள்	57		சென்றுவஞ்சர்தம்	878
செச்சையழகர்	1808		சென்று வாழ்த்துதி	1359
செஞ்சடை எம் பெருமானே	2141			
செஞ்சொல்சுவையே	205		சே	
செடியனேன்	2795		சேடாரியன் மணம்	1416
செம்பவளத் தனிக்குன்றே	2732		சேடார்வளஞ்சூழொற்றி	1797
செம்பான் மொழியார்	1872		சேணாடர் முனிவர்	2771
செம்மைவளஞ்சூழ்	1900		சேதனநந்தார்சென்று	504
செய்காண்வளஞ்சூ	1822		சேமமிபிம் திருவாதவூர்த்	3262
செய்கொள் தணிகை	274		சேயை அருளுந்	1498
செய்த நன்றிமேல்	1120		சேய்க் குற்றம்	1414
செய்திலேன் நின்	293		சேய் பிழையை	1231
செய்யகம் ஓங்கும்	1440		சேரநெஞ்சமே	1351
செய்யநன்றறிகிலா	615		சேரும்முக்கண்கனி	216
செய்யார் அழலே	2020		சேலுக்கு நேர்விழி	2338
செய்யும் வண்ணம்	758		சேலேர் விழியருள்	1442
செய்வகை அறியேன்	2735		சேலைநிகர் கண்	1597
செய்வகை ஒன்றறியாத	3243		சேலோடும் இணைந்தவிழிச்	3190
செய்வகை ஒன்றறியாது	3082		சேல்ஆர் தடஞ்சூழ்	1586
செய்வகை நன்கறியாதே	3216		சேல்கொள் பொய்கை	668
செய்வதன்றவன்	173		சேல்பிடித்தவன் தந்தை	73
செய்வதுனது திருவடி	209		சேல்வருங் கண்ணி	2332
செய்வதுன்கடன்	867		சேல்வரும் ஏர்விழி	2250
செய்வேன் அவம்	2708		சேல்வைக்கும் கண்ணுமை	2213
செய்வேன் தீமை	2668		சேவலம்கொடிகொண்ட	26
செல்லுடிக்கும் குரல்	826		சேவற்கொடிகொள்	207
			சேவார் கொடியார்	1588
			சேவியாத என்பிழை	223

சை		த	
சைவ சிற்குணர்	1273	தகைசேர் ஒற்றி	1514
சைவத் தலைவர்	954	தக்கதறியேன்	931
சைவநாயக சம்பந்தன்	228	தக்கவளஞ்சேர்ஒற்றி	1719
சொ		தக்க விதியின்	1682
சொந்தமுற எண்ணி	1168	தங்குசராசரமுமுதும்	3086
சொல்அவாவிய	814	தங்குமருப்பார்கண்	1581
சொல்லற்கரிய	580	தஞ்சமுறும் உயிர்க்	3151
சொல்லார் மலர்புனை	71	தஞ்சமென்றே நின்ற	2248
சொல்லாலியன்ற	1563	தஞ்சம் என்றுனை	2545
சொல்லுகின்ற உள்ளூயிரைச்	1997	தடக்கை மாமுகமும்	2539
சொல்லுகின்றோர்க்	2336	தணிகாசலம் போய்	280
சொல்லும் சொல்லளவன்று	1153	தணிகை மலையைச்	272
சொல்லும் பொருளுமாய்	181	தணிகை மேவிய	171
சொல்லுள் நிறைந்த	1671	தணியாத துன்பத்	67
சொல்லொழியப் பொருளொழியக்	2110	தண்காவளஞ்சூழ்	1733
சொற்பெறு மெய்ஞ்ஞான	1962	தண்காவளஞ்சூழ்	1821
சொற்போதற் கரும்	2117	தண்டாத சஞ்சலங்	2173
சொற்றுணை வேதியன்	2302	தண்ணமர் மதிபோல்	1949
சொன்னிலைக்கும் பொருணிலைக்	854	தண்ணமுத மதிசுளிர்ந்த	2108
சொன்னிறைந்த பொருளும்	3119	தண்ணம்பொழில்	1837
சோ		தண்ணம்பொழிற்	1749
சோடில்லை	847	தண்ணார் அளியது	1383
சோபங்கண்டார்க்கருள்	2343	தண்ணார் நீபத் தாரானொடும்	775
சோமன்நிலவுந்	1712	தண்ணார் மதிபோல்	2460
சோர்படைத்துச்	1998	தண்ணார் மலரை	1773
சோலையிட்டார்வயல்	1398	தண்தணிகாந்தள்	498
சோறு வேண்டினும்	1492	தண்தேன்பொழி இதழி	447
ஞா		தண்மதியொண்முகப்	2971
ஞாலத்தார் தமைப்	2787	தண்மதியோ அதன்	2325
ஞாலநிகழும்புக ழொற்றி	1856	தத்தாதனத்தத்தைத்	2783
ஞாலநிலை அடிவருந்த	3071	தத்து மத்திடை	1086
ஞாலமே ஞாலமெலாம்	2099	தத்துவ நிலைகள்	3228
ஞாலம் எலாம்படைத்த	457	தத்துவமே தத்துவாதீத	2100
ஞாலம் செல்கின்ற	806	தந்தேநயமாம்மாதவர்	497
ஞாலராதி வணங்கு	1766	தந்தைஆயவர்	1179
ஞால வாழ்க்கையை நம்பி	1084	தந்தைதாய் மக்கள்	967
ஞாலவாழ் வனைத்தும்	1145	தந்தைதாய் மனை	1157
ஞாலவாழ் வெனும்	392	தந்தையாய் என்னுடை	1981
ஞானமென்பதின் உறு	1116	தம்பலம்பெறும்	757
ஞானம் என்பதிலோர்	1144	தம்பிரான் தயவிருக்க	1320
ஞானம் படைத்த	1851	தம்மடியார் வருந்திலது	3137

தம்மைமறந் தருளமுதம்	2163	தாதாதா தணிகைத்தே	568
தருநிதியக் குருவியற்றச்	3046	தாதாதா புகழவே	2725
தருமவிடையார்	1635	தாமப்புயனார் சங்கரனார்	1630
தரும்பேர் அருளொற்றி	1441	தாமனை மழுமான் தரித்த	905
தருவாய் இதுநல்	2812	தாயராதியர் சலிப்புறு	1334
தருவார் தருவார்	1566	தாயாகினுஞ் சற்று	2199
தரையிற் கீறிச் சலந்தரனைச்	1627	தாயாய் அளிக்குந்	1720
தலங்கள் தோறும்	996	தாயிலார் எனநெஞ்சகம்	682
தலத்தனே தில்லை	1102	தாயிற் பெரிய கருணை	1342
தலனே அடியர்	63	தாயினும் பெருந்தயவுடை	1328
தவநேயமாகும்நின்	2409	தாயின்மேவிய தற்பரமே	663
தவந்தங்கிய சீரொற்றி	1858	தாயும் தந்தையும் சற்குரு	2767
தவமதின்றி வன்	795	தாயும் தந்தையும் தெய்வமும்	2797
தவமேபுரியும்	2328	தாயே மிகவும் தயவுடையாள்	1464
தவம்உண்மையொடு	357	தாய்க்கும் இனிதாகும்	690
தவம்பெறு முனிவருள்ளத்	508	தாய்க்கும் தந்தைக்கும்	1072
தவர்தாம் வணங்கும்	1680	தாய்தடை என்றேன்	2737
தவராயினும்தேவர்	1297	தாரம்விறுஞ் சேய்விறுந்	2029
தவள நிறத்துத் திருநீறு	2476	தாருகப் பதகன் தன்னைத்	512
தவள மலர்க்கமல	2471	தாவாத வசியர்குலப்	2512
தவள நீற்றுமெய்ச்	714	தாவியே இயமன் தமர்	869
தளிநான்மறையீ	1743	தாவென்றருளு	1754
தளிநான்மறையீ	1831	தாவென்றருளு	1842
தளைக்கின்ற மாயக்	2385	தாழாத துன்பச்	2689
தற்போதந் தோன்றாத	3103	தாழும் கொடிய மடவியர்	263
தனத்தால் இயன்ற	2809	தாழ்விக்கும் வஞ்சச்	2037
தனமும் கடந்தே	268	தாழ்வேதும் இன்றிய	2348
தனித்த பரநாதமுடித் தலத்தின் மிசை	3026	தாழ்வேன் வஞ்ச	184
தனிப் பரநாத வெளியின்மேல்	3229	தானாகித் தானல்ல	2139
தனியே இங்குழல்கின்ற	235		
தனியே துயரில் வருந்தி	186	திகழ்கின்ற ஞானச்	1289
தனையர் செய்பிழை	1092	திக்குமாறினும்	819
தனையாள்பவரின்றி	1399	திங்கள்அம்கொழுந்து	2551
தன்னந்தனியா யிங்கு	1783	திங்கள் உலவும்	1499
தன்னால் உலகை	246	திங்கள் விளங்கும்	2790
தன்னுருவங் காட்டாத	3110	திடனான்மறையார்	1718
தன்னேர் அறியாப்	2489	திண்ணஞ்சற்றீந்திட	2063
தன்னையறிந் தின்பமுற	2847	திண்ணம் அறியாச்	2050
தன்னொளியில் உலகமெலாந்	3179	திரப்படும் திருமால்	673
		திரப்படுவேன் மையல்	292
தா		திருளலாம் அளிக்கும்	2999
தாங்கும் விடைமே	1913	திருஓங்கு புண்ணிய	1
தாணு ஈன்றருள்	352	திருக்கண்டுதலால்	1690
தாதா உணவுடை தாதா	1470		

திருத்தகுசீர் அதிகை அருள்	3237	தில்லைவாய்ந்த செழுங்	664
திருத்தகுசீர்த் தமிழ்மறைக்கே	2506	திவசங்கள் தொறும்	355
திருத்தகு தில்லைச்	3003	திறப்படநன் குணரா தே	3223
திருத்தமிழுஞ் சீரொற்றி	1800	தினந்தோறும் உள்ளருகிச்	1291
திருத்தம் உடையோர்	2414		
திருநாள் நினைத்தொழும்	1423	தீ	
திருநெடுமால் அயன்	2800	தீக்குணத்தார் யாவரும்	2040
திருநெடுமால் அன்றால்	2530	தீங்கு நெஞ்சினேன்	343
திருநெறிசேர் மெய்யாடியர்	3035	தீதறிவேன் நன்கணுவும்	728
திருநெறிமெய்த் தமிழ்மறையாம்	2802	தீதிலாத திருமுல்லை	671
திருந்த நான்மறை	1106	தீது செய்தனன்	1311
திருந்தால் அமர்ந்தார்	1714	தீது செய்தாலும்	1449
திருமகள்எம் பெருமாட்டி	1989	தீதுசெய்தேற் கருள்	2628
திருமாலும் உருமாறிச்	3062	தீதுதவிர்க்கு மொற்றி	1739
திருமாலும் நான்முகத்	1390	தீதுதவிர்க்கு மொற்றி	1827
திருமாலைப் பணிகொண்டு	555	தீது தவிர்ப்பார்	1538
திருமால் அறியாச் சேவடி	2558	தீதுமுற்றும் நாளும்	2637
திருமால் ஆதியர் உள்ளம்	564	தீதுவேண்டிய சிறியர்	879
திருமால் கமலத் திருக்கண்	2474	தீதொன்றுமே கண்டறிந்த	2686
திருமால் வணங்கத்	2556	தீராத துயர்க்கடலில்	94
திருமால் வணங்கும்	1585	தீர்ந்தார் தலையே	1664
திருமாற்கரியான்	1502	தீவினை நல்வினை யெனும்	2156
திருவண்ண நதியும்	2571		
திருவருடுந் திருவடிப்	3170	து	
திருவருட் புனிதை	2996	துங்கவெண்பொடி	764
திருவல்லி ஏத்தும்	1473	துச்சிலை விரும்பித்	633
திருவாதவூ ரெம்பெருமான்	2304	துடிஎன்னும்இடை	3
திருவார் கமலத்	1772	துடிசேர் கரத்தார்	1518
திருவார் பொன்னம்பல	1340	துடிவைத்த செங்கை	2321
திருவில் தோன்றும்	1595	துட்டநெஞ்சக வஞ்சக	1321
திருவிளங்க (அருணகிரி)	2500	துட்ட நெஞ்சினேன்	341
திருவின் நாயகன்	890	துட்ட வஞ்சக நெஞ்சக	852
திருவருக்கொண் டெழுந்தருளிச்	3160	துணைமுலை மடந்தை	2588
திருவும் கல்வியும்	2541	துணையாம் உன்பொன்னடி	1252
திருவும் சீரும் சிறப்பும்த	2651	துணையிலேன் நினது	863
திருவுளந் தெரியேன்	2796	துதிசெய் அடியர்	1659
திருவே திகழுங் கலைமகளே	2810	துதிசே ரொற்றி	1792
திருவை யளிக்குந்	1786	துதிபெறு கணபதி	2559
திரைபடாத செழுங்கடலே	643	துதிபெறும் காசிநகரிடத்	2538
திரையார் ஓதை	1724	துத்திப் படத்தார்	1582
தில்லை உடையார்	1726	துப்பாடு திருமேனிச்	3033
தில்லையிடை மேவும்	1169	துப்புநேர் இதழி	655
தில்லை வளத்தார்	1564	துயில்ஏறிய சோர்வும்	358
		துரியவெளிதனிற் பரமநாத	3078
		துருமஞ் செழிக்கும்	1798

துரும்பினேன் பிழையை	701	தெவ்வண மாயை	1219
துலைக்கொடி நன்கறியாதே	3220	தெவ்வழி ஓடும்மனத்	2278
துளிக்கும் கண்ணுடன்	679	தெவ்வினையார் அரக்கர்	1942
துள்ளி வாய்மடுக்கும்	941	தெவ்வூர் பொடிக்குஞ்	1933
துறையிடும் கங்கைச்	623	தெளிக்குமறைப் பொருளேஎன்	95
துற்குணத்தில் வேறு	2068	தெள்அகத் தோங்கிய	61
துற்சங்கத் தோர்கணமுந்	2046	தெள்ளமுதம் அணையஒரு	3167
துனியால் உளந்தளர்ந் தந்தோ	2171	தெறித்து மணிகள்	1521
துனியும் பிறவித் தொடுவழக்	2479	தென்னஞ்சோலை வளர்	1591
துனியே பிறத்தற்கேது	933	தென்னார்சோலைத் திருஒற்றி	1496
துன்ப வாழ்வினைச்	1038		
துன்பினால் அகம் வெதும்பி	224	தே	
துன்பே சுமையாச்	1263	தேசகத்தில் இனிக்கின்ற	3257
துன்பேமிகும் இவ்அடியேன்	1452	தேசார் அயில்வேல்	783
துன்றியமா பாதகத்தோன்	2638	தேசார் மணிகூழ்	1500
துன்ன லுடையா ரிவர்	1788	தேசுபூத்த வடிவழகர்	1512
துன்னுடைய வியாக்கிரமத்	2634	தேசுலாவிய சீர்முல்லை	672
துன்னும் சோமசுந்தரனார்	1368	தேசுவிரித் திருளகற்றி	2093
துன்னும் மறையின்	215	தேடார்க் கரியான்	1501
துன்னும் மாமருந்தே	649	தேடுகின்ற ஆனந்தச்	3261
		தேடுங்கிளி நீ நின்னை	500
தூ		தேடுவார் தேடும் செல்வமே	2495
தூக்கமும் சோம்பலும்	2306	தேடேனோ என்நாதன்	240
தூக்கமும் முன்தூங்கிய	969	தேட்டக் கண்டேர்	2243
தூக்கம் உற்றிடும்	1046	தேமாம்பொழில்சூ மொற்றி	1889
தூங்கினேன் சோம்பற்	634	தேரும் நற்றவர் சிந்தை	651
தூயநீரிடாப் பேயர்கள்	1000	தேரோங்கு காழிக்கண்	2361
தூயநெஞ்சமே சுகம்பெற	1128	தேர்ந்த உளத்திடை மிகவும்	3246
		தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே	3224
தெ		தேர்ந்து தேடினும்	1186
தெண்டனிடே னென்று	2977	தேவ நேசனே	169
தெண்ணீர் முடியனைக்	2311	தேவரும் தவமுனிவரும்	149
தெய்வ நீரிடாச் அறியரைக்	999	தேவரெலாம் தொழுந்தலைமைத்	3239
தெய்வமெலாம் வணங்குகின்ற	3194	தேவரே அயனே	859
தெரித்தால் அன்றிச் சிறிதே	573	தேவரே முதல்	354
தெரிந்து நினக்கனந்தம்	1283	தேவர் அறியார்	908
தெரியத் தெரியும்	2463	தேவர் ஆயினும்	1268
தெரியாமையால் சிறியேன்	2624	தேவர்க் கரிய வானந்தத்	1930
தெரியேன் உனது திருப்	208	தேவர் நாயகன்	80
தெருட்பாலும் ஐங்கை	1438	தேவியல் அறியாச்	693
தெருளமுதத் தனியோகர்	3020	தேவே எனநிற் போற்றாத	334
தெருளுடையார் நின்	606	தேவே நின்அடி	1379
தெருளுடையோர்க்கு	515	தேறாப்பெரு மனமானது	359
தெருளும் பொருளும்	2204	தேனமர் பசங்கொன்றை	2603
தெவ்வண மடவார்	641		

தேனார் அலங்கல்	262	நடுங்கமலக் கண்குறுகி	3155
தேனார் கமலத்	1584	நடும்பாட்டை நாவலன்வாய்த்	2200
தேனார் பொழிலா ரொற்றி	1807	நடைஏய் துயரால்	92
தேனும் கடமும்	245	நண்ணாத வஞ்சர் இடம்நாடி	286
தேனும் தெள்ளிய	147	நண்ணித் தலையால்	2012
தேனென்ற இன்சொல்	1975	நண்ணும் மங்கையர்	800
தேனே அமுதே சிவமே	560	நண்ணும் வினையால்	1218
தேனே உளங்கொள்	282	நண்ணேனோ மகிழ்வினொடும்	231
தேனேர் குதலை மகளே	1598	நதியும் மதியும்	495
தேன்என இனிக்கும்	653	நந்திப் பரியார் திருஒற்றி	1607
தேன்சொல்லும் வாயுமை	2181	நந்தி மகிழ்வாய்த் தரிசிக்க	1634
தேன்நெய் ஆடிய	1123	நம்பலமாம் என நன்மனை	3006
தேன்படிக்கும் அமுதாம்	3253	நம்பனை அழியா நலத்தனை	902
தேன்மொழிப் பெண்ணரசி	3195	நம்பினேன் நின்றன்	699
தேன்வழி மலர்ப்பூங்	386	நம்பு நெஞ்சமே	756
		நயப்படும் ஓர்நின்	2342
தொ		நலத்திற் சிறந்த ஒற்றிநகர்	1542
தொடுக்கவோ நல்ல	2780	நலமா மொற்றி	1887
தொண்டர்க் கருளும்	1164	நலமேவு தொண்டர்	283
தொண்டனேன் இன்னும்	426	நல்லமுதனையார்	711
தொண்டு புரிவோர்	1648	நல்காத ஈனர்தம்	47
தொல்லைக் குடும்பத்	521	நல்ல நீறிடா நாய்களின்	1001
தொழுகின்றோர் உளத்தமர்ந்த	1375	நல்ல மருந்திம் மருந்து	2430
தொழுது வணங்கும்	1617	நல்ல மனத்தே தித்திக்க	2482
தொ		நல்லமுதம் சிவைதான் தரக்	2301
தொடார் குழையார்	1515	நல்லவர் பெறும்நற்	660
தொடுடையார் புலித்தோலுடை	824	நல்லன் அல்லனான்	1069
தொடேந்து கடப்பமலர்த்	556	நல்லா ரொற்றி	1893
தொளா மணிநேர்	1540	நல்லார்க் கெல்லாம் நல்லவன்நீ	571
தொற்றமிலாக் கண்ணுஞ்	1994	நல்லார் மதிக்கு மொற்றி	1867
தொன்றா ஞானச் சின்மயமே	220	நவநிலைக்கும் அதிகாரம்	3094
தொன்றாத் துணையாகும்	684	நவையே தருவஞ்ச நெஞ்சகம்	59
தொன்று துவிதாத்துவிதமாய்	2075	நளினமா மலர்வாழ்	2531
தொன்று பரசாக்கிரமும்	2133	நறைமணக்கும் கொன்றை	951
தொன்றுவதும் மாய்வதும்	2636	நறையுள தேமலர்க் கொன்றை	2235
ந		நற்றாயும் பிழைறிக்கக்	2166
நங்கட் கினியாய்	38	நன்மைய எல்லாம் அளித்திடும்	192
நச்சிலே பழகிய	434	நன்றறியேன் தீங்கனைத்தும்	296
நச்சை மிடற்றணிந்த	1166	நன்றிஒன்றிய நின்னடி	1310
நடங்கொண்ட பொன்னடி	2211	நன்றிது என்றோர்ந்தும்	976
நடங்கொள் கமலச்	1689	நன்று செய்வதற் குடன்படு	1126
நடங்கொள் பதத்தீர்	1790	நன்று புரிவார் திருவொற்றி	1513
நடவாழ் வொற்றி	1885	நன்றுவந் தருளும் நம்பனே	657
நடவும் தனிமா மயிலோய்	36		

நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த்	1477	நானடங்காதொரு	2273
நன்னெறிசேர் அன்பர்தமை	725	நானும் பொய்யன்நின்	2752
நா		நானே நினக்குப் பணிசெயல்	2407
நாக அணியார்	1663	நானே நினைக் கடியேன்	1465
நாக நாட்டதின்	1118	நானோர் எளிமை அடிமை	2185
நாணம்ஒன் றில்லா நாயினேன்	697	நான்கண்டபோது சுயஞ்சோதி	3133
நாட நல்இசை நல்கிய மூவர்தம்	719	நான் கேட்கின்றவை	3048
நாடநீறிடா மூடர்கள்	1005	நான்கொண்டவிரதம்	31
நாடார் வளங்கொள் ஒற்றி	1722	நான்சிறியேன் என்னினும்	2719
நாடி அலுத்தேன்	918	நான்செயும் பிழைகள்	2590
நாடிநின்றே நினை நான்	2198	நான்செய்த குற்றங்கள்	586
நாடியசீர் ஒற்றிநகர்	1162	நான்செய்த புண்ணிய மியாதோ	2260
நாடுந் தாயினும் நல்லவன்	1325	நான்தனிக்குந் தருணத்தே	3114
நாடும் சிவாய நமஎன்று	1294	நான்படும்பாடு சிவனே	2179
நாடொன்றியசீர்த் திருவொற்றி	1562	நான்முகத்தோனும்	2382
நாட்டம் உறறெனை	790	நான்முகனும் மாலும்	2580
நாட்டார் நகைசெய்வர்	2712	நி	
நாட்டில் புகழ்பெற்ற நாவுக்கரசர்	828	நிகழும்நின் திருவருள்	622
நாட்டுந் தணிகை	276	நிதிதரு நிறைவே	2584
நாட்டும் புகழார் திருஒற்றி	1534	நிதியேநின் பொன்னடி	1248
நாட்டும் முப்புரம் நகைத்	772	நிதியை நினைந் துனைமறந்த	2736
நாணவத்தினேன் றனையோ	2022	நித்தனைத் தூயநிமலனை	907
நாணும் அயன்மால்	472	நித்தியம் பராபர	2805
நாதமும் கடந்து நிறைந்து	2522	நிரந்தார் கங்கை நீள்சடையார்	1653
நாதனைப் பொதுவில் நடத்தனை	901	நிருத்தம் பயின்றார் கடல்நஞ்	408
நாதா பொன்னம்பலத்தே	2775	நிருத்தம் பயின்றார் நித்தியனார்	1640
நாம்பிரமம் நமைஅன்றி	11	நிலத்தே சிறுவர்செய்	583
நாயகரே உமதுவசம்	3015	நிலவார் சடையார்	1721
நாயிலும் கீழ்ப்பட்ட	1247	நிலவும் ஒண்மதி	803
நாயினும் கடையேன்	703	நிலைஅருள் நினது மலர்ப்பிடிக்	194
நாயுஞ் செயாத நடையுடை	2217	நிலைஅறியேன் நிலை அறிந்து	2704
நாயேன் துன்பக்கடல்	576	நிலைஉறும் நிராசையாம்	7
நாய்க்குங் கடையேன்	2665	நிலைகாட்டி ஆண்டநின்	2340
நாய்க்கும் எனக்கும்	923	நிலைகொள் நீறிடாப் புலையரை	1006
நாராயணன் திசைநான்முகன்	2760	நிலைக்கும் தணிகை	247
நாரையூர் நம்பி அழுதுகொண் டூட்ட	2534	நிலைநாடி அறியாதே	3217
நாலாரணஞ்சூ ழொற்றி	1757	நிலையறியாத குடும்பத் துய	2390
நாலாரணஞ்சூ ழொற்றி	1845	நிலையிலா உலகியல்	1023
நாலே எனுமறை அந்தங்கள்	1396	நிலையைத் தவறார் தொழு	1918
நாவினால்உனை நாள்தொறும்	2550	நில்லா உடம்பை நிலைஎன்றே	727
நாளாகுமுன் எனது	1285	நிறைஅணிந்த சிவகாமி	3030
நாளை ஏகியே வணங்குதும்	141	நிறைமதியாளர் புகழ்வோய்	2320
நாளை வருவ தறியேன்நான்	935	நிறைய வாழ்தொண்டர்	717

நிற்பது போன்று நிலைபடா	1140	நீறணிந் தொளிர் அக்கமணி தரித்	2600
நிற்ப தென்றுநீ	762	நீறணிந் தொளிர் அக்கமணியூண்டு	2609
நினைப்பித்தா நித்தா	1969	நீற்றணி விளங்கும்	198
நினையுடையாய் நீ அன்றி	753	நீற்றிட்ட நிலையாப் புன்னெறி	3248
நின்நிலை அறியா	397	நெ	
நின்பதம் பாடல்	2583	நெஞ்சமே இது வஞ்சமே	1353
நின்பால் அடைந்தார்	2684	நெஞ்சமே இஃதென்னை	154
நின்பால் அறிவும்	2503	நெஞ்சே உகந்த துணை	249
நின்புகழ் நன்கறியாதே	3219	நெஞ்சே உலக நெறி	1275
நின்போன்ற தெய்வம்	1203	நெடுமாலும் பன்றிஎன	3067
நின்மயமாய் என்மயமாய்	2078	நெய்தல் பணைசூழ் ஒற்றி	1528
நின்முனம் நீலகண்டம்	1050	நெய்யினால் சுடுநெருப்	1241
நின்னடிக்கண் ஓர்	1155	நெருப்புக்கு முட்டையும்	2275
நின்னன்பர் தம்பால்	2052	நெறிகொண்ட நின்னடித்	2206
நின்னால் எனக்குள	1476	நெறியிலேன் கொடிய	950
நின்னிருதாள் துணைபிடித்தே	452	நே	
சு		நேசனும் நீ சுற்றமும் நீ	2753
நீக்கமிலா மெய்யடியர்	744	நேரா அழுக்குத் துணியாகில்	848
நீடி வளங்கொள் ஒற்றியில்	1694	நேயம் நிற்புடை நின்றிடாத	177
நீடுகின்ற மாமறையும்	2733	நேயானுகூல மனமுடையாய்	1485
நீடும் ஐம்பொறி நெறிநடந்	1042	நை	
நீடு வாழ்க்கை நெறிவரு	2657	நையுமாறெனைக் காமமாதிகள்	1309
நீட்டம் உற்றதோர்	989	நோ	
நீண்டமால் அரவாகி	2544	நோயால் மெலிந்துனருள்	1216
நீதிமாதவர் நெஞ்சிடை	1271	நோயை அறுக்கும்	840
நீதியிலார் வாயிலிடை	1222	நோய்கள் கொண்டிடும்	1356
நீத்தாடுஞ் செஞ்சடையாய்	2031	ப	
நீயே எனது பிழை	1411	பகுதி தகுதி விசுதி எனும்	2724
நீயே என் தந்தை	2203	பக்குவத்தால் உயர்வாழைப்	3140
நீரார் சடையது	1380	பங்கேருகப் பூம்பணை	1891
நீரின்மேல் எழுதும்	870	பசி எடுக்குமுன்	793
நீரை விழுங்குஞ் சடை	1927	பசிக்குண வழன்றுன்	873
நீர்உண்டு பொழிகின்ற	28	பசுபாச பந்தம் அறும்	3144
நீர்க்கும் மதிக்கும்	1672	பசை இலாக் கருங்கல்	1047
நீர்சிந்தும் கண்ணும்	2252	பசையறு வஞ்சகர்	489
நீர்சொரிந் தொளிவிளக்	1242	படமெடுத்த தாடுமொரு பாம்பாக	2575
நீர்பூத்த வேணியும்	2729	படித்தேன் பொய் உலகியனூல்	2143
நீர்வேய்ந்த சடைமுடி	557	படிபட்ட மாயையின்	2246
நீலக்களங்கொண்ட	2718	படிமேல் அடியேன்	2706
நீலம் இட்டகண் மடவியர்	1316	படியளவு சாம்பலைப் பூசியே	2422
நீலனேன் கொடும்பொய்	1067	படியின் மாக்களை வீழ்த்தும்	260
நீளாதரவு கொண்டென்	2268	படியே அளந்த மாலவனும்	1490
நீளாதிமூலமென நின்ற	3079	படுவேன் அல்லேன்	913

படைப்பவனுங் காப்பவனும்	3088	பரிந்துநின் றுலக வாழ்க்கையில்	864
படை யம்புயத்தோன்	1882	பரிந்துனக்குச் சொல்கின்றேன்	1281
பட்டி மாடெனத் திரிதரும்	436	பரியும் மனத்தால்	2670
பணிகொள் மார்பினர்	897	பருவமுறு தருணத்தே	3116
பண்அளாவிய மொழியினால்	438	பலகோடி மறைகளெலாம்	3081
பண்ஏறும் மொழிஅடியர்	103	பலஞ்சே ரொற்றி	1802
பண்கொண்ட சண்முகத்	562	பவசாதனம் பெறும்	2259
பண்செய்த சொன்மங்கை	2297	பவமான எழுகடல்	2595
பண்டு மனதுவந்து	104	பவமான எழுவகைப்	2607
பண்டுறு சங்கப்புலவர்	2511	பவம்எனும் கடற்குள்	393
பண்ண முடியாப் பரிபவங்கொண்	749	பவள நிறத்தார்	1623
பண்ணவனே பசுபாச	1205	பழுது நேர்கின்ற	804
பண்ணவனே நிற்பதமலர்	69	பழுத்தலை நன்குணரா தே	3221
பண்ணாரு மூவர்சொற்	2606	பள்ள உலகப் படுகுழியில்	309
பண்ணார் மொழியார்	1710	பள்ளத்திலே செலும்	2694
பண்ணால்உன் சீரினைச் சம்பந்தர்	2008	பற்றறியா முத்தர்தமை	2121
பண்ணாலுன் அருட்புகழைப்	601	பற்று நினைத்தெழுமிப்	2870
பண்ணினுள் இசையே	658	பற்று நெஞ்சகப் பாதகனேன்	2655
பண்ணேர் மறையின் பயனே	33	பற்று நோக்கிய பாவினேன்	1109
பண்ணேன்றின் புகழ்	300	பற்று முடித்தோர்	1849
பதங்கூறொற்றி	1921	பற்றும் செழுந்தமிழால்	1225
பதந்தருவான் செல்வப்	1299	பற்றுவது பந்தம் அப்பற்றுதல்	2577
பதிபூசை முதலநற் கிரியையால்	5	பனகஅணைத் திருநெடுமால்	2799
பதியும் அப்பனும்	145	பனிப்பற அருளும்	506
பதியே எங்கும் நிறைந்த	219	பன்னக நொந்துறு	130
பதியே சரணம் பரமே சரணம்	2369	பன்னரும் இப்பார்நடை	737
பத்தர்க் அருளும்	776	பன்னரும் வந்துயரால்	109
பத்தர்தம் உள்ளத்	1468	பன்னிரு கண்மலர்	459
பத்தர் நித்தம் பயில்	1272	பன்னு மனத்தால்	739
பத்திகொண்டவருள்	197	பன்னும் பல்வேறண்டம்	1434
பந்தமட்டின் ஆம் பாவிநெஞ்	1115	பன்னுவார்க் கருளும்	646
பந்த வண்ணமாம் மடந்தையர்	801		
பயன் அறியாய் நெஞ்சே	1296	பா	
பரங்கிரி அமருங்	413	பாகைப் பொருவும் மொழி	271
பரசிவம் சின்மயம் பூரணம்	1960	பாங்குடையார் மெய்யில்	1286
பரசிவானந்த பரிபூரண	2601	பாங்குளநாம் தெரிதுமெனத்	2128
பரமாகிச் சூக்குமமாய்	2076	பாடல் கமழும் பதம்உடையார்	1517
பரம்ஏது வினைசெயும்	2	பாடற்கினிய வாக்களிக்கும்	834
பரம்பரமாம் துரியமெனும்	3255	பாடிநின் திருச்சீர்	398
பரயோக அனுபவத்தே	3118	பாடுகின்ற மறைகளெலாம்	3146
பரிக்கிரக நிலைமுழுதுந்	2134	பாடுகின்றோர் பாடப்	955
பரிந்திடும் மனத்தோர்க்	199	பாடும்வகை அணுத்துணையும்	3042
பரிந்திலேன் அருட் பாங்குறும்	1087	பாண்டவர் தூதனாகப்	1950
		பாம்பாயினும் உணப் பால்	2274

பூ			
பூங்கொடி இடையைப்	654	பெருவயல் ஆறுமுகன்	2540
பூணா அண்பூண் புயமுடையார்	1645	பெற்றதாய்தனை மகமறந்தாலும்	820
பூணாகமாடப் பொதுநடிக்கும்	956	பெற்றம் இவரும் பெருமானார்	1628
பூணாத பூண்களெலாம் பூண்ட	3037	பெற்றாளனைய நின்	2257
பூதநிலைமுதற் பரமநாதநிலை	3058	பெற்றி அறியாப் பிரமனுக்கும்	1677
பூதநெறியாதி வருநாதநெறி	2573	பெற்றிடுதாய் போவதுநின்	2017
பூதமெங்கே மற்றைப்	1977	பே	
பூதமே அவைதோன்றிப்	2098	பேசத் தெரியேன் பிழை	2059
பூதம் நும்படை எனினும்	1183	பேசுங் கமலப் பெண்புகழும்	1864
பூதவெளி கரணவெளி	3148	பேதப்படாதது பற்பல	1382
பூத்திடும் அவனும்	2492	பேதமுறா மெய்ப்போத	2114
பூமாந்தும் வண்டென	736	பேதை உலகீர் விரதம்	2425
பூமேல் அவனும் மால்அவனும்	1656	பேதை நெஞ்சினேன்	1134
பூரணி சிற்போதை சிவபோகி	3178	பேதை நெஞ்சே என்றன்	379
பூவாய் மலர்க்குழல்	1469	பேதைப் பருவத்தென்னை	2666
பூவாய் வாட்கண் மகளே	1601	பேதை மாதர்தம்	1009
பூவுக்கரையரும் வான்புங்கவரும்	2010	பேயனேன் இன்னும் எத்தனை	429
பூவுண்ட வெள்விடை	440	பேயும் அஞ்சுறும் பேதை	138
பூவே மணமே சரணம்	35	பேய்அனையாரோடும்	2646
பூவைவிட்டுப் புல்லெடுப்பார்	2004	பேய்கொண்ட நெஞ்சகப்	2761
பெ		பேரறிவால் கண்டும்	1973
பெண்ணமர் பாகனைப்	2618	பேராத காமப் பிணி	973
பெண்குணத்தில் கடைப்படும்	558	பேராய அண்டங்கள் பல	2124
பெண்கொண்ட சுகமதே	2423	பேரா ரொற்றி	1742
பெண்சுமந்த பாகப் பெருமான்	3265	பேரா ரொற்றி	1830
பெண்ணான் மயங்கும்	2205	பேருருவோ சோதிப் பிழம்பாகும்	1978
பெண்மணி பாகப் பெருமணியே	2288	பேருரும் பரவை மனப்	3256
பெண்மணியே என்றுலகில்	963	பேர்வா ழொற்றி	1804
பெத்தமுஞ் சதாமுத்தியும்	2807	பை	
பெரியபொருள் எவைக்கும்	853	பைச்சூர் அரவப் படநடத்தான்	829
பெரியாணை மாதர்ப் பிறைக்	1287	பைத்த அரவப் பணி	1681
பெருங்கருணைக் கடலே என்	1374	பையாளும் அல்கல்	1401
பெருங்களப முலைமடவார்	106	பையுரைத் தாடும்	2228
பெருஞ்சீ ரொற்றி	1805	பொ	
பெருந்தாரணியோர்	1899	பொங் கரும்பேர் முலை	2315
பெருமநின் அருளே	944	பொங்குபல சமயமெனும்	2118
பெருமை உடையார்	1697	பொங்கு மாயையின்	1338
பெருமை நிதியே	211	பொதிதரும் மங்கையர்	316
பெருமையில் பிறங்கும்	627	பொது நின்றருள்வீ ரொற்றி	1728
பெருமை வேண்டிய	143	பொது நின்றருள்வீ ரொற்றி	1815
பெரும்பேதையேன்	1481	பொதுவினின் றருளும்	661
பெரும்பொருட் கிடனாம்	2529	பொதுவென்றும் பொதுவில்	2136
		பொத்திய மூல மலப்பிணி	3231

பொத்தேர் மயலால்	1221	பொன்கின்று பூத்த சடையாய்	2231
பொய்ஒன்றே அன்றிப்	968	பொன்நாயகனும் புரந்தனும்	1341
பொய்கண்டாய் காமப்	2726	பொன்பிணிக்கும் நெஞ்சப்	350
பொய்யர் உளத்துப்	1606	பொன்போல் பொறுமையுளார்	2018
பொய்யர் தம்மனம்	139	பொன்மகள்வாழ் சிங்கபுரி	2507
பொய்யர்க் குதவுகின்ற	986	பொன்மலையோ சிறிதெனப்	2162
பொய்யனேன் பிழைகள்	516	பொன்வசமோ பெண்களின்	2272
பொய்யனேன் பிழையாவும்	2652	பொன்றும் வாழ்க்கையை	797
பொய்யன் ஆகிலும்	1178	பொன்னஞ் சிலையால்	1676
பொய்யாத நின்அடியர்	605	பொன்னாகி மணியாகிப்	2082
பொய்யாத புகழுடையான்	3023	பொன்னாசை யோடும்	971
பொய்யாத மொழியும்	2594	பொன்னார் புயத்துப்	1638
பொய்யாத வரம் எனக்கு	3174	பொன்னார் புயனார் புகழும்	403
பொய்யாம் உலகநடை	2174	பொன்னார் மலைபோல்	1965
பொய்யாம் மல இருட்டுப்	1258	பொன்னார் விடைக்கொடி	1274
பொய்யான வஞ்சகனேன்	2626	பொன்னின்றொளிரும் புரிசடை	2067
பொய்யான வாழ்க்கை	2604	பொன்னின்றொளிரும் மார்பன்	331
பொய்யிலார்க்கு முன்	681	பொன்னுடையார் அன்றிப்	1483
பொய்யே புலம்பிப்	2404	பொன்னுடையார் இடம்புகவோ	2160
பொய்யோ அடிமை	2180	பொன்னுடையார் தமைப்	2189
பொய்யோர் அணியா	598	பொன்னுடையார் வாயிலில்போய்	1944
பொய்வந்த வாயும்	2307	பொன்னென்றொளிரும் புரிசடை	1666
பொய்விடுகின்றிலன்	611	பொன்னேர் சடையார்	1546
பொய்விட் டிடாத வன்நெஞ்	1484	பொன்னேர் மணிமன் றுடையீர்	1928
பொய் விரிப்பார்க்குப்	849	பொன்னை இருத்தும்	501
பொருந்தி ஈனருள்	789	பொன்னை உடையார்	2750
பொருப்புறு நீலியென்பார்	1407	பொன்னைக் கொடுத்தும்	1813
பொருளே அடியர் புகலிடமே	1389	பொன்னைப் பொருளா	327
பொருளேநின் பொன்னடி	1253	பொன்னை மதித்தையா	741
பொருள்எலாம் புணர்க்கும்	625	பொன்னையுற் றவனும்	662
பொலிவேன் கருணை	2464	பொன்னை வளர்ப்பாரைப்	2633
பொல்லாத சூர்க்கிளையைத்	2510	பொன்னோடு வாணி	1404
பொல்லாத மங்கையர்தம்	320		
பொல்லா வாழ்க்கைத்	2749	போ	
பொள்ளற் குடத்தின்	926	போகம் கொண்ட புணர்முலை	713
பொறுக்கினும் அன்றிஎன்	612	போகங்கொண்டார்த்த	2244
பொறுத்தாலும் நான்செயும்	2249	போகமுடையார்	1629
பொற்குன்றே அகம்புறமும்	2092	போகின்ற வஞ்சகரைப்	745
பொற்பதத்தான் என்னளவிற்	3198	போதஆனந்த போகமே	2586
பொன்அளிக்கும் நற்புத்தி	2766	போதல் இருத்தல் என்நினையாப்	304
பொன்ஆர் புயத்தனும்	70	போதாநந்த அருட்கனியே	189
பொன்என்கோ மணிஎன்கோ	2773	போதாரு நான்முகப்	2605
பொன்என் றுரைக்கும்	1349	போது கொண்டவனும்	368
		போர்க்கும் உரியார்	1529

போர்க்கும் வெள்ளத்	1237	மணிக்குழை அடர்த்து	381
போர்மால் விடையார்	1705	மணித்தலை நாகம் அனைய	861
போற்ற வைத்தனை	1108	மணிமிடற் றமுதே	2582
போற்றார் புரம் பொடித்த	1292	மணியார் கண்டத்	2462
போற்றிஎன் ஆவித்துணையே	2380	மணியே அடியேன்	183
போற்றிஎன் உயிர்க்கோர்	2585	மணியே கலாப மலைமேல்	284
போற்றி ஒற்றியூர்ப்	763	மணியே தினைப்புனவல்லி	46
போற்றிடுவோர்தம்	1426	மண்கிடந்த வாழ்வின்	977
போற்றி நீறிடாப் புலையரைக்	998	மண்ணகச் சிறு வாழ்க்கையின்	1314
போற்றுதி என் நெஞ்சே	1282	மண்ணாசை வெற்பே	1980
போற்றுவார் உள்ளம்	2587	மண்ணாலும் மண்உற்ற	2353
போற்றேன் எனினும்	51	மண்ணாளா நின்றவர்தம்	1941
		மண்ணிலே மயங்கும்	637
ம		மண்ணில் ஆசை மயக்கற	2547
மகமதிக்கு மறையும் மறை	3135	மண்ணில் நண்ணிய	226
மக்கட் பிறவி எடுத்தும்	328	மண்ணில் நல்லவன்	1181
மஞ்சடை வான நிறத்தோன்	2386	மண்ணில் நின்றவர்	1112
மஞ்சட் பூச்சின் மினுக்கில்	252	மண்ணினால் மங்கையரால்	115
மஞ்சபடும் செஞ்சடி	1160	மண்ணினுள் மயங்கி	1142
மஞ்சேர் பிணிமிடியாதி	365	மண்ணின் ஓங்கி	670
மடந்தை மலையாண் மனமகிழ	2478	மண்ணுடை யாரிடை	2688
மடல் வற்றினாலும் மணம்	2229	மண்ணேயும் வாழ்க்கை	1213
மடிகொள் நெஞ்சினால்	1131	மண்ணை மனத்துப் பாவியன்	930
மடிக்குறும் நீர்மேல்	875	மண் நீர் அனல் வளி வான்	66
மடுக்க முடியுமா மலஇருட்	747	மண்முகத்தில் பல்விடய	855
மடுக்கும் நீர்உடைப்	1171	மதம்எனும் பெருமத்தனே	1013
மடையார் வாளை வயல்ஒற்றி	1727	மதிஒளிர் கங்கைச்	2757
மடையிற் கயல்பா யொற்றி	1775	மதிகொள் அன்பர் மன	722
மட்டகன்ற நெடுங்காலம்	2126	மதிக்கண்ணி வேணிப்	2401
மட்டாரும் பொழில்சேரும்	2514	மதி தத்துவாந்த அருட்	2375
மட்டார் மலர்க்கா வொற்றி	1736	மதிலொற்றியினீர்	1888
மட்டார் மலர்க்கா வொற்றி	1824	மதியணி செஞ்சடைக் கனியை	3247
மட்டித் தளறு படக்கடலை	306	மதியணிந்த முடிக்கனியே	2145
மட்டின் மங்கையர் கொங்கையை	802	மதியாமல் ஆரையும்	2207
மட்டுக் கடங்கா வண்கையினார்	1688	மதியில் நெஞ்சினேன்	340
மட்டுண்ட கொன்றைச்	2329	மதியும் கல்வியும்	2656
மட்டுப் படாதது மாமறை	1381	மதியே மதிமுக மாணே	1460
மணக்குமலர்த் தேனுண்ட	2135	மதிவார் சடை மாமணியே	2705
மணங்கே தகைவான்	1794	மதிவளர் சடைமுடி	551
மணங்கொ ளிதழிச்	1934	மத்த நெஞ்சினேன்	345
மணப்புது மலரே	507	மத்தனை வன்னெஞ்சகனை	724
மணப்போது வீற்றிருந்தான்	3154	மத்தேறி அலைதயிர்போல்	2144
மணிகொண்ட கண்டனை	2313	மந்தாகினி வான்மதி	1655
மணிகொண்ட நெடிய	2610		

மந்தாரம்சேர் பைம்பொழி	494	மறைமுடிக்கு மணியாகி	3068
மந்திரமாய்ப் பதமாகி	2090	மறைமுடி விளக்கே போற்றி	2734
மயிலின் இயல்சேர் மகளேநீ	1603	மறையும் அம்மறையின்	2494
மயிலின்மீது வந்தருள்	75	மறைவ தென்னையும் மறைப்பது	1064
மருகா வொற்றி	1729	மனக்கேத மாற்று மருந்தே	2394
மருக்கா மலர்க்குழல்	2400	மனமான ஒரு சிறுவன்	22
மருட்டி வஞ்சகம்	807	மனமெலியாமல் பிணியடையாமல்	1958
மருட்டி மங்கையர்	433	மனமே முன்னர் வழிகாட்டப்	937
மருந்தினின்றான்	1450	மனம் பிடியாமையினாலோ	3014
மருந்தென மயக்கும்	387	மன் அமுதாம் உன்தாள்	683
மருப்பா வனத்துற்ற	2224	மன்உயிர்க்குத் தாய்தந்தை	2741
மருவார் குழலியர் மையல்	2408	மன்புருவ நடுமுதலா	3259
மருவாணைப் பெண்ணாக்கி	3027	மன்றன் மணக்குமொற்றி	1776
மருளுறும் உலகிலாம்	481	மன்றாடிய மாமணியே	2713
மருள் அளித்தெனை	1326	மன்றாடும் மாமணியே	1491
மருள்ஆர்ந்த வல்வினையால்	1214	மன்றார் நிலையார்	1809
மருள் இலாதவர்கள்	193	மன்றிடை நடிக்கும்	3002
மருள்உறு மனமும்	2526	மன்றிடை நடஞ்செய்	733
மலங்கவிழ்ந்தார் மனம்	2350	மன்றுடையாய் மால்அயனும்	959
மலங்கி வஞ்சகர்	227	மன்றேர் தணிகையி னின்றீர்	503
மலங்கும் மால்உடல் பிணிகளை	992	மன்னப்பார் போற்று மணியே	348
மலஞ்சாதிக்கும் மக்கள்தமை	1662	மன்னவனே கொன்றைமாலையனே	1207
மலஞ்சான்ற மங்கையர்	1246	மன்னளவில் சோதிமணி	734
மலைநேர் முலையாய்	1602	மன்னிய பொன்னம்பலத்தே	3057
மலைமேலும் கடன்மேலும்	2091	மன்னி வளரு மொற்றி	1745
மலையான் தவஞ்செய்து	1393	மன்னி விளங்கு மொற்றி	1833
மலையும் வேற்கணார்	144	மன்னுங் கருணை வழிவிழியார்	1504
மலையை வளைத்தார்	1621	மன்னும் கதிர்வேல்	777
மலைவாங்குவில் அரனார்	444	மன்னும் குவளை ஈயாரோ	281
மலைவிலா முல்லைவாயிலில்	666	மன்னும் நின்அருள்	174
மழுவார் தருகைப் பெருமான்	407	மன்னுருத்திரர் வாழ்வை	883
மறப்பிலாச் சிவயோகம்	884	மன்னே எனைஆள் வரதா	40
மறப்பை அகன்ற மனத்	1365	மன்னே என்றன் உயிர்க்குயிரே	201
மறவாதுனை வாழ்த்து	2709	மன்னேர் மலையன் மனையும்	1445
மறிக்கும் வேற்கணார்	491	மா	
மறிதரு கண்ணினார்	486	மாகம் பயிலும் பொழிற்	1692
மறிநீர்ச் சடையீர்	1868	மாகலை வாணர்	2295
மறியேர் விழியார்	1262	மாசகன்ற சிவமுனிவர்	2517
மறுமை இம்மையும்	1078	மாசில் சோதி மணிவிளக்கே	650
மறைஎலாம் பரவ	511	மாசுடையேன் பிழைஅனைத்தும்	3173
மறைகளும் இன்னும்	1148	மாசுவரே என்னும்	742
மறைக்கொளித்தாய்	2266	மாடொன் றுடையார்	1574
மறைமுடிக்குப் பொருத்தமுறு	2103	மாணப்புகழ்சே ரொற்றி	1892

மாணாத என் நெஞ்சம்	1249	மாறாத பெருஞ் செல்வ	455
மாணி உயிர்காத் தந்தகனை	1609	மாறாத வன்பிணியால் மாழாந்து	729
மாணித்த ஞான மருந்தே	44	மாறா மனமா யையினால்	2714
மானேயத்தவ ருளத்தே	2097	மாறா வழகோ டிங்குநிற்கும்	1784
மாண்காத் தளிர்க்கும்	1511	மாறித் திரிவார் மனம்	1583
மாண்கொள் அம்பல	1103	மாறு கின்றனன் நெஞ்சகம்	1327
மாதங்க முகத்தோன்	2562	மாறு பூத்தஎன் நெஞ்சினைத்	770
மாதர்மணியே மகளேநீ	1594	மாற்கா தலிக்கும் மலர்	1716
மாதேவா ஓவா மருந்தேவா	2026	மாற்பதம் சென்றபின்	833
மாநந்த மார்வயல்	1420	மாற்றரிய பசும்பொன்னே	2742
மாப்பிட்டு நேர்ந்துண்டு	2298	மானமிலார் நின்தாள்	964
மாமத்தினால் சுழல்	2359	மானாகி மோகினியாய்	2089
மாமாயை அசைந்திடச்	3087	மானினைத்த அளவெல்லாங்	3101
மாய நெஞ்சமோ	1058	மானினொடு மோகினியும்	3143
மாய மொழியார்க்	1506	மானெழுந் தாடுங் கரத்தோய்	2219
மாயமனம் எவ்வகை	1245	மானேர் விழி மலை மாணே	1388
மாயைஎனும் இரவில்	2597	மாண்கண்டகை உடையார்	445
மாயை நெறியாம் உலக	127	மாண்கொள் கரத்தார்	1704
மாரனை எரித்தோன் மகிழ்	415	மாண்முடிமேலும்	1488
மாலயன் தேடியும் காணா	2613	மான்றாம் உலக வழக்கின்	1995
மாலறியாதவன் அன்றே	2346		
மாலறியான் மலரோன் அறியான்	2282	மி	
மாலின் உச்சிமேல் வதிந்த	817	மிகவே துயர்க்கடல் வீழ்ந்தேனை	1458
மாலின் கண்மலர் மலர்	771	மிகத்துரைத்தேன் பிழைகள்	3008
மாலின் வாழ்க்கையின் மயங்கி	140	மின்இணைச் சடிவ விடங்கள்	3000
மாலும் அயனும் உருத்திரனும்	477	மின்ஒப்பாம் வாழ்வை	979
மாலும்அறியான் அயன்அறியான்	1614	மின்றேர் உலகநடை	85
மாலும்துஞ்சுவான் மலரவன்இறப்	993	மின்போலுஞ் செஞ்சடை	2186
மாலும் நான்கு வதனனும்	1267	மின்போல்வார் இச்சை	735
மாலெங்கே வேதனுயர்	2044	மின்னாளும் இடைமடவார்	112
மாலே றுடைத்தாங்	1605	மின்னிடையாள் காண	2939
மாலை ஒன்றுதோள் சுந்தரப்	1182	மின்னுண் மருங்குல்	264
மாலொடு நான்கு வதனனும்	1146	மின்னும் நுண்ணிடைப்	796
மால் அயர்ந்தும் காணா மலரடி	1167	மின்னைஅன்ன நுண்இடை	435
மால்எடுத்துக் கொண்டு	856	மின்னைநிகர்ந் தழி வாழ்க்கைத்	128
மால்எடுத் தோங்கிய மால்அயன்	832	மின்னைநேர் இடைமடவார்	323
மால்ஏந்திய குழலார் தரு	356	மின்னைப்போல்இடை	2739
மால்விடை மேற்கொண்டு	2417	மின்னொப்பாகி விளங்கும்	2662
மாழை மணித்தோள் எட்டுடை	1675	மின்னோடொக்கும்	1522
மாழை மலையைச் சிலையாக	1717		
மாவிண்மணப் போர்விடைமேல்	3153	மீ	
மாவீழ்ந்திடு விடையார்	448	மீதலத்தோர்களுள் யார்	1413
மாவென் றுரித்தார்	1533	மீதானத் தருள்ஒளியாய்	3090
		மீளாத வந்துயர்	114

மு			
முடியாமுதலே சரணம்	34	முன்னறியேன் பின்னறியேன்	3054
முடியா வளஞ்சூ மொற்றி	1758	முன்னிய மறையின் முடிவின்	659
முடியா வளஞ்சூ மொற்றி	1846	முன்னேசெய் வெவ்வினைதான்	1255
முட்டியே மடவார்	638	முன்னேனோ திருத்தணிகை	238
முதல் இலாமல் ஊதியம்	1239	முன்னை நான்செய்த வல்வினை	1306
முதுவோர் வணங்கு	290	முன்னை நான்செய்த வல்வினைச்	1335
முத்தனை முத்திக் கொருதனி	418	முன்னைப் பொருட்கு	473
முத்திஒன்று வியத்திஒன்று	3120	முன்னை மறைமுடி மணியாம்	3089
முத்திக்கு வித்தே	1229	முன்னை மாதவ முயற்சி	1029
முத்தி நீறிடார் முன்கையால்	1003	முன்னை வல்வினையால்	1141
முத்தி நேர்கிலாத் தேவர்கள்	1191	மு	
முத்தி முதலே முக்கணுடை	936	முடநெஞ்சம் என்மொழிவழி	1062
முத்தியின் முதல்வ போற்றி	514	முடர்கள் தமக்குள்	390
முத்தி வேண்டுமேல்	1352	முடனேன் பிழை முற்றும்	2661
முத்தேவர் அழுக்காற்றின்	3166	முவடிவாகி நின்ற முழுமுதற்	509
முத்தேவர் போற்றுமுதற்	2057	முவருக்கும் எட்டாது மூத்த	3096
முத்தேவர் விண்ணன்	1422	முவரை அளித்த முதல்வனை	899
முந்தை மறையோன்	1787	மெ	
முந்தை வினையால்	129	மெச்சுகின்றவர் வேண்டிய	1324
முந்தோகை கொண்டுநின்	2628	மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தில் ஏறிக்	2120
முப்போதும் அன்பர்கள்	1412	மெய்தான் உடையோர்	2025
முருகநின் பாதம் போற்றி	517	மெய்நீ ரொற்றி	1924
முருகா எனநின் நேத்தாத	479	மெய்ம்மையே அறிகிலா	620
முருகா சரணம் சரணம் என்றுன்	552	மெய்யகத்தே கணப்போதும்	2391
முலைஒருபால் முகம்ஒருபால்	324	மெய்யர் உள்ளகத்தின்	191
முலைக் அலங்காரமிடு மடவார்	2392	மெய்யாக நினைவிட	2049
முலைமுகங் காட்டி மயக்கிடும்	394	மெய்யாவோ நற்றணிகை	318
முலையைக் காட்டி மயக்கிஎன்	253	மெய்யுணர்ந்த வாதலூர் மலையைச்	2122
முழுதும் உணர்ந்தவர் முடிமேல்	3100	மெய்யோர் தினைத்தனையும்	2428
முள்ளளவு நெஞ்ச முழுப்புலைய	748	மெய்விட்ட வஞ்சக நெஞ்சால்	2240
முறைப்படி நினது முன்புநின்	1056	மெய்விளக்கே விளக்கல்லால்	3028
முற்றுமோ மனம் முன்னி	163	மெல்லிதாய விரைமலர்ப்	652
முன்அருந் தவத்தோன்	2537	மே	
முன்அறியேன் பின்அறியேன்	321	மேதினி புரக்கும்	1951
முன்செய்த மாதவத்தால்	2515	மேலாகிய உலகத்தவர்	361
முன்புறுநிலையும் பின்புறுநிலையும்	3234	மேலை அந்தகன்	761
முன்மணத்தில் சுந்தரரை	2019	மேலை வானவர்	175
முன்மழை வேண்டும்	2267	மேலை வினையை	1691
முன்னஞ்ச முண்ட மிடற்	2215	மை	
முன்னம் காழி வள்ளலுக்கு	1369	மைகண்ட கண்டமும்	2264
முன்னவனே அறியேன்நான்	3009	மைகொடுத்தார்	2351
முன்னவனே யானை முகத்தவனே	1966	மைக்கொண் மிடற்றீ	1873
		மைப்படியும் கண்ணார்	726

மையலகற்றீ ரொற்றி	1753	வஞ்சமிலார் உள்ளம்	1230
மையலகற்றீ ரொற்றி	1841	வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்	1372
மையலழகீரு ரொற்றி	1937	வஞ்சமே குடிகொண்டு	254
மையல் நெஞ்சினேன் மதியிலேன்	339	வஞ்ச வாழ்க்கையை	1040
மையல்நெஞ்சினேன் மதிசிறிதில்லேன்	431	வடிக்குந் தமிழ்த் தீந்தேன்	1505
மையல் வாழ்க்கையில்	1313	வடியாக் கருணை வாரிதியாம்	336
மையான நெஞ்சகத்	1947	வட்ட மதிபோல் அழகொழுகும்	1509
மையிட்ட கண்ணியர்	2327	வணங்கே ழிலங்குஞ்	1916
மைவிட்டிடா மணிகண்டா	2300	வணங்கொள் நாகமணி	718
மோ		வண்டார் கொன்றை	1624
மோக இருட்கடல் கடத்தும்	3124	வண்டுகொண்டார்	2349
மோகங்கலந்த மனத்	2395	வண்ணப் பல்மாமலர்	825
மோகமதியால் வெல்லும்	792	வண்ணமா முல்லை	669
மோகம்என்னும் ஓர்முட	1012	வண்ணனே அருள்	179
யா		வண்மைதருவீ ரொற்றி	1767
யாது கண்டனை அதனிடத்	1044	வண்மைதருவீ ரொற்றி	1857
யாது செய்குவன் போதுபோகின்ற	1193	வண்மைபெறுநின்	608
யாது சொல்லினும்கேட்பதின்	1152	வண்மையுடையார்	1785
யாது நான்பிழைசெய்யினும்	1071	வதன நான்குடை	892
யாது நின் கருத்தறிந்	1066	வதியும் தணிகையில்	502
யாதும் உன்செயலாம்என	1114	வந்தார்அல்லர்	1567
யாதோ கனற்கண்யமதூதர்	2005	வந்தாள்வாய்	124
யாரையுங் கடுவிழியினால்	490	வந்திக்கும் மெய்யடியார்	2716
யாரையுந் துணை கொண்டிலேன்	78	வந்தித் தேன் பிட்டுகந்த	1974
யான்செய் தவத்தின்	1909	வந்தென் எதிரில்	275
யோ		வயலா ரொற்றி மேவு	1755
யோகமுடையார் புகழொற்றி	1922	வயலா ரொற்றி மேவு	1844
யோகமே யோகத்தின்	2101	வயலா ரொற்றி வாணரிவர்	1803
யோகாந்தமிசை இருப்பதொன்று	3134	வயலார் சோலை யெழிலொற்றி	1814
வ		வரங்கொள் அடியர்	301
வகைஅறியேன் சிறியேன்	2701	வரமன்றலினார்	781
வகைஎது தெரிந்தேன்	1096	வரமுறுஞ் சுதந்தர	2804
வஞ்சகப் பேதையர்	311	வரம்பழுத்த நெறியே	2112
வஞ்சகராம் கானின்	116	வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ	2161
வஞ்சகர்க் கெல்லாம்	2774	வருஞ்செல்லுள்நீர்	2222
வஞ்சக வினைக்கோர்	1139	வருத்தந்தவரீ ரொற்றி	1752
வஞ்ச நெஞ்சர்தம்	1135	வருத்தந்தவரீ ரொற்றி	1840
வஞ்ச நெஞ்சினேன்	338	வருநாள் உயிர்வாழும்	1277
வஞ்சந் தருங்காம	2036	வருந்தும் தனிமுன்	279
வஞ்சப் புலக்கா டெறிய	838	வருந்தேன் மகளீர்	1573
வஞ்சமடமாதாரர்	326	வருபகற் கற்பம் பலமுயன்றாலும்	3235
வஞ்சமடவார் மயக்கும்	961	வருபயன் அறியாது	395
வஞ்சமடவார் மயலொரு	600	வருமொழிசெய் மாணிக்கவாசக	3264
வஞ்சமாதர் மயக்கம்	2654	வருவாய் என்று நாள்தோறும்	203

வரைக்கு நேர்முலை	798	வன்மை செய்திடும்	822
வலத்தால் வடிவேல்	466	வன்மைபேசிய	1030
வலந்தங்கியசீ ரொற்றி	1806	வன்னிஇதழி	1642
வலமே உடையார்	934	வன்னெஞ்சப் பேதை	974
வலியவந்திடு விருந்தினை	1177	வன்னேர்முலையார்	1217
வலைப்பட்ட மானென	2286		
வல்லாரும் வல்லவர்	1436	வா	
வல்லார் முலையார் மயல்	1215	வாஎன்பார் இன்றி	126
வல்லி ஆனந்தவல்லி	2789	வாக்குக் கடங்கா	1626
வல்லி ஒருபால்	302	வாங்கிமலை வில்லாக்கும்	1163
வல்லிருள் பவந்தீர்	195	வாங்கு வில்நுதல்	794
வல்வினைப்பகுதியால்	482	வாசகமாய் வாச்சியமாய்	2086
வல்வினையேனை இவ்	2403	வாசங்கமமுமலர்	1863
வழுத்தார் புரத்தை	1569	வாடக் கற்றாய் இஃதென்னை	846
வளங்கன்று மாவனத்	2269	வாடனக் குறமும் வடுக்கணார்க்	696
வளங்கிளர் சடையும்	2490	வாடா திருந்தேன்	1541
வளங்கொளும் தில்லைப்	2619	வாடுகின்றனன்	1075
வளங்கொளும் முல்லை	665	வாட்கண் ஏழையர் மயலில்	132
வளஞ்சே ரொற்றி	1746	வாட்கொண்ட கண்ணியர்	2309
வளஞ்சே ரொற்றி	1834	வாட்செல்லா நெடுங்கண்ணார்	319
வளஞ்சே ரொற்றி	1801	வாட்டமிலா மாணிக்கவாசக	3266
வளநீ ரொற்றி	1923	வாணரை விடையூர் வரதனை	898
வளைத்தே வருத்தும்	86	வாணாள் கடைவர் வறுமையுறார்	1424
வள்ளியில் கரங்கொள்	419	வாணுதல் பெருமாட்டி	178
வள்ளலே நின்அடி	614	வாதமே புரிவேன்	642
வள்ளல்உனை உள்ளபடி	4	வாதம்ஓதிய வஞ்சரைக்	1101
வள்ளல் உன்அடி	160	வாதாகா வண்ண மணியே	2519
வள்ளன் மதியோர்	1875	வாதுசெய்ம் மடவார்	799
வனமெழுந் தாடுஞ்சடை	2220	வாதுபுரிந் தீன மடவார்	970
வனம்போய்வருவது	2256	வாதை மயல்காட்டும்	985
வன்கண்ணர்தம்மை	2635	வாயன்றேல் வெம்மலஞ்செல்	1991
வன்குலஞ்சேர்	563	வாயாகி வாயிறந்த	2080
வன்கொடுமை மலநீக்கி	2148	வாயாத் தூரிசற்றிடும்	242
வன்சொலினார்	113	வாயாரநின் பொன்மலர்த்தாள்	585
வன்சொற்புகலார்	1610	வாயிலான் பெருவழக்குரைப்	1234
வன்னோயும் வஞ்சகர்	351	வாய்கொண் டுரைத்தல்	23
வன்பட்ட கூடலில்	2251	வாய்க்கும் உனதருள்	98
வன்பிற் பொதிந்த	476	வாய்மூடிக் கொல்பவர்	2232
வன்புகலந் தறியாத	2107	வாய்மையிலாச் சமணாதர்	3238
வன்பெரு நெருப்பினை	13	வாரமுளார் நின்அடியார்	607
வன்பொடு செருக்கும்	399	வாராஇருந்த அடியவர்தம்	213
வன்மாணங் கரத்தேந்தும்	2762	வாரார்முலை உமையாள்	442
வன்மூட்டைப் பூச்சியும்	1487	வாராவிருந்தாய் வள்ளலிவர்	1810
		வாரும்வாரும் தெய்வ வடிவேல்	538

வாரேனோ திருத்தணிகை	233	வான்றோய் பொழில்சூ	1826
வார்க்கொண் மங்கையர்	1007	வான்றோய் பொழிற்கு	1738
வாவா என்ன அருள்தணிகை	241		
வாழாத நெஞ்சம் எனைஅலைத்	1250	வி	
வாழாத வண்ணம் எனைக்	117	விச்சைப் பெருமா னெனு	1881
வாழா மனத்தின் வழிசென்று	2672	விச்சை வேண்டிதனை	1045
வாழிநின் சேவடி போற்றிநின்	1486	விஞ்சுடையாய் நின்அன்பர்	604
வாழும் இவ்வுலக வாழ்க்கையை	389	விஞ்சுநெறியீ ரொற்றி	1879
வாழும்படி நல்அருள்புரியும்	243	விடங்கலந்தருள் மிடறு	766
வாழும் நிந்திருத் தொண்டர்	146	விடங்கொள் கண்ணினார்	788
வாழைக்கனி உணமாட்டாது	850	விடநாகப் பூணணி	2341
வாழ்வது நின்றன் அடியேன்	865	விடமிலையேர் மணிகண்டா	2175
வாழ்வனோ நிற்பொன்	369	விடுத்தேன் தவத்தோர்	912
வாழ்வில் ஆம்சிறு களிப்பினால்	229	விடுமாட்டில் திரிந்து	322
வாழ்வே நற்பொருளே	100	விடை ஆர்க்கும்கொடி	2641
வாழ்வை அளிப்பார்	1702	விடையமொன்றுங் காணாத	3113
வாளாருங் கண்ணியர்	376	விடைய வாழ்க்கையை	142
வாளிலே விழி மங்கையர்	2549	விடையார் கொடி	1561
வாளேய் நெடுங்கண்ணி	2196	விடையார் விடங்கப்	1686
வானங் கொடுப்பீர்	1761	விடையிலையோ அதன்மேலேறி	2234
வானங் கொடுப்பீர்	1850	விடையுடையாய் மறை	2177
வானதுவாய்ப் பசுமலம்போய்	3149	விட்டொற்றியில் வாழ்வே	1730
வானநடுவே வயங்குகின்ற	2475	விணங்காத லன்பர்தம்	1433
வானம்எங்கே அமுதபானம் எங்கே	21	விண் அறாது வாழ் வேந்தன்	131
வானம் விடாதுறு கால்போல்	2216	விண்டங்கமரர் துயர்	1559
வானவர்கோன் மேனாளில்	2513	விண்டுவணங்கு மொற்றி	1735
வானார் வணங்கு மொற்றி	1848	விண்டுவணங்கு மொற்றி	1823
வானாள மாலயன்	2354	விண்ணவர்கோன் அருந்துயர்	2516
வானும் புவியும் புகழ்ஒற்றி	1520	விண்ணவர் புகழும் மெய்கண்ட	2533
வானும் வையமும் அளிக்கினும்	1329	விண்ணார் பொழில்	1871
வானே அவ்வானுலவும்	2095	விண்ணுடையாய் வெள்ளி	2176
வானை நோக்கி மண்வழி	1233	விண்ணுறு சுடரே	510
வானோர் குடிகளை வாழ்வித்த	55	விண்ணே விண்உருவே	2096
வான்கலந்த மாணிக்கவாசக	3263	விண் படைத்த பொழிற்றில்லை	3017
வான்காண இந்திரனும்	3252	விண்பார் புகழும்	1693
வான்காணா மறைகாணா	2119	விண்பூத்த கங்கையும்	2324
வான்தேட நான்கு மறைதேட	1421	விதி எலாம் விலக்கென	2794
வான்நிகர் கூந்தலார்	312	விதிக்கும் பதிக்கும் பதி	2254
வான்பிறந்தார் புகழ்தணிகை	317	விதியாகி அரியாகிக் கிரீசனாகி	2088
வான்மாறினு மொழிமாறாத	2262	விதிஇழந்த வெண்தலை	1170
வான்வண்ணக் கருமுகிலே	1943	விதியும் மாலு முன்	895
வான்வளர்த்தாய் இந்த	2334	விதிவிலக்கீதென்றறியும்	3240
வான்வேண்டிக் கொண்ட	2227	விதுவாழ் சடையார்	401
		வித்தகம் அறியேன்	631

வித்தாகி முளையாகி	2073	வெ	
வித்தை இன்றியே	1235	வெங்கொளித்தேள் போன்ற	750
விந்துநிலை நாதநிலை	3093	வெங்கோடை ஆதபத்தின்	1990
விமலை இடத்தார்	1703	வெஞ் சஞ்சலமா விகாரம்	1971
விரதம் அழிக்கும்	266	வெட்டைமாட்டி விடாப்பெருந்	277
விரிதுயரால் தடுமாறு	588	வெண்மைசேர் அகங்காரமாம்	1016
விருந்தினர் தம்மை உபசரித்	1956	வெண்மைநீற்றர் வெள்ளேற்றர்	1683
விருப்பாகும் மதிச்சடையாய்	1376	வெண்மை நெஞ்சினேன்	1172
விருப்பிலேன் திருமால்	1022	வெதிர்உள்ளவரின் மொழி	332
விருப்பு நின்றதும்	1033	வெப்பிலையே எனும்	2318
விரும்பித் திருமால் விலங்காய்	1288	வெம்புமுயிருக் கோருறவாய்	520
விரைவாய் கடப்பந்தார்	308	வெம்பெருமானாக் கைகொடுத்	2367
விலை கடந்த மணி எனஓர்	3163	வெயில்மேல் கீடம்என	267
வில்லாம்படிப் பொன்மேரு	1266	வெய்யபவக் கோடையிலே	3156
வில்லார் நுதலாய்	1599	வெய்ய வினையின் வேர் அறுக்கும்	836
வில்வத்தொடும்பொன்	1360	வெய்யனாய் உலகழித்தலின்	2815
வில்லைப் பொன்னாக்கரங்	2316	வெருட்சியே தரும்	1113
வில்லை மலையாய்க்	1713	வெல்லுகின்றனர்	1080
விழற்கிறைத்து மெலிகின்ற	2703	வெவ்வினைக் கீடான	2598
விழிக்கஞ்சனந்தரும்	2212	வெளியாய் வெளிக்குள்	1432
விழியொண்ணுதல்	1870	வெள்விடைமேல் வரும்	2617
விளக்குறழ் மணிப்பூண்	384	வெள்ளங்கொண் டோங்கும்	2758
விளங்கறிவுக் கறிவாகி	3084	வெள்ளச் சடையார்	1544
விளங்குமணி விளக்கென	3244	வெள்ளமணி சடைக்கனியே	2154
விளைத்தனன் பவநோய்க்	628	வெள்ளமருவும் விரிசடை	2647
விளைப்பேன் பவமே	465	வெள்ளமுதும் தேனும்	2007
விற்கண்டாத நுதன்	1560	வெள்ளம்குளிரும் சடை	1419
வினையினால் உடல் எடுத்த	1035	வெள்ளி மாமலை	674
வினையே பெருக்கிக்	2677	வெள்ளைப் பிறை அணிந்த	2034
வீ		வெறிபிடிக்கினும் மகன்தனைப்	1138
வீட்டார் இறைநீவிடைமேல்	1992	வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகள்	3007
வீட்டுக் அடங்கா விளையாட்டுப்	738	வெற்பனே திருத்தணிகை	161
வீட்டுத் தலைவ நின்	2310	வெற்பை வளைத்தார்	1535
வீட்டைப் பெறுவோர்	305	வெற்றார்புரம் எரித்தார்	449
வீணனேன் இன்னும் எத்தனை	427	வெற்றிப் படைவேல்	780
வீணே பொழுது கழிக்கின்ற	2184	வெற்றியிருந்த மழுப்படை	1558
வீயுமிடு காட்டகத்துள்	2000	வென்றிக்கொடிமேல்	1539
வீரமாந்தரும் முனிவரும்	995	வென்றே முதலையும் மூர்க்கரும்	2182
வீழாக ஞான்ற செவ்வேணி	2730	வே	
வீறுடையாய் வேலுடையாய்	1967	வேகமுறு நெஞ்ச மெலிவும்	2631
வீற்றா ரொற்றி	1835	வேட்டேன் நினது திருஅருளை	89
வீற்றா ரொற்றி	1747	வேணிக்கண் நீர்வைத்த	2294
வீற்றார்நின்றன் மணத்	1406	வேணிக்கு மேவைத்த வெற்பே	2056

வேணிக்க மேலொரு வேணி	2265	வேயைவென்ற தோள்	150
வேண்டாமை வேண்டுகின்றோர்	2697	வேய்க்குப் பொரும்எழில்	2292
வேண்டாமை வேண்டுவது	1290	வேய்ப்பால் மென்தோள்	325
வேண்டும் நெஞ்சமே	759	வேலன் மாதவன் வேதன்	153
வேதங்களாய் ஒற்றி	1459	வேலைகொண்ட விடம்உண்ட	645
வேதப்பொருளே சரணம்	41	வேலைஞாலம் புகழொற்றி	1731
வேதமாமுடிவிளங்கும்	176	வேலைஞாலம் புகழொற்றி	1819
வேத முடிமேற் சுடராய்	3085	வேலைவிடத்தை மிடற்றணிந்த	1510
வேதமுடிவோ விளங்காகம	2013	வேல்கொண்ட கையுமுந் நூல்	2323
வேதமுதற் கலைகளெலாம்	3250	வேல்கொண்ட கையும் விறல்	52
வேதமும் கலைகள்யாவும்	519	வேல்கொளும் கமலக் கையனை	410
வேதனென் கோதற	2372		
வேதனேனும் விலக்குதற்	1265	வை	
வேதனைச் சிறைக்குள்	416	வைதிலேன் வணங்கா திகழ்	640
வேதனையா மதுசூதனையா	2362	வைத்த நின்அருள்வாழிய	1107
வேதாநந்தனொடு	335	வையத்தே இடர் மாக்கடல்	587
வேதாந்த சித்தாந்தம் என்னும்	3091	வையநாயக வானவர்நாயக	1269
வேதாந்த நிலையாகிச்	2074	வைவமென் நெழுகின்றவர்	2763
வேதியனே வெள்ளி வெற்பிடை	1204	வைவளர் வாட்கணார்	314
வேம்புக்கும் தண்ணிய	2747		
		ஜோ	
		ஜோதி மணியே	2602

திருஅருட்பா வரலாறு

(அடிகளார் மாணாக்கர் உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவர்
தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் இயற்றியது.)

காப்பு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருகோட்டுச் சிவகளிற்றை உம்பர்சிறை ஒழித்தொளிர்வைஞ் ஞாங்கர் ஏந்தித்
திருகோட்டு நம்பியைஆ ளுடையானை உடையாளைச் செல்வக் காழி
வருகோட்டு மாமருந்தை வாக்கீச அமுதைவன் தொண்ட வாழ்வை
மருகோட்டு வயல்வாத வூர்அரசைத் தண்டிதனை வழத்தல் செய்வாம்.

1

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பராபரம் கோதகலும் அநாமயம் போதநிலை
பகாநலம் வாதம்அறு சுகோதயம் பாதிதம்இல்
நிராமயம் காரகம திலாதசஞ் சீவிதம்நல்
நிராசைகொண் டாருடைய நிகேதநம் சூதம்உறல்
வராதஇன் பாரளனை முனாளில்வந் தேஅருளி
மகாபலம் சேரஅருள் விராவுசெம் பாதநம
இராமலிந் தார்மனதின் இராதசந் தோடநம
இராமலிங் காயநம¹ இராமலிங் காயநம.

2

1. இராமல், இங்கு, ஆய, நம என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்க - ச. மு. க.

அவை அடக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தன்நிகரும் பெருங்கருணை அருட்பிரகா சப்பெருமான் சந்நி தானம்
மன்அருளை விழைஅன்பர் சிலர்அருட்பா வரலாறும் மற்றும் ஈண்டிந்
நன்னிதிதான் வெளிவந்த ஆறும்உரைக் கதிஎன்ன நகைநா ணாதிங்
கென்அறியா மையைவிரிப்பேன் இயைந்தனன்உய் வுண்டாம்என் இச்சை யாலே.

1

நூல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

மணிகொழிக்கும் கல்லோல மாக்கடலை முகந்துண்டு
பிணிதவிர்க்கத் தலைப்பெயலும் பெய்யாத காலத்தும்
தணிவில்வளந் தருபொன்னித் தடம்புனல்கூழ்ந் தகன்கடைவாய்
மணிமுழக்கம் கேட்டறியா வளநாடு சோணாட்டில்.

1

நீர்பூத்துப் பிறைக்கொழுந்து நின்றவிர்செஞ் சடைக்காட்டின்
ஏர்பூத்த பவளமலை இமையம்அருள் பசங்கொடியும்
நார்பூத்த பன்னகமும் அடுபுலியும் நலன்ஓங்கச்
சீர்பூத்த பொதுஉடைய திருத்தில்லைப் பதிஒருசார்.

2

ஐந்திணைசேர் அகத்தமிழின் துறைநுகர்ந்து புறத்துறையின்
வந்தபொருள் அவைகொண்டு செய்வனசெய் மாண்பினவாம்
நந்தல்இலா ஆக்கத்து நாற்குடியும் தழைத்தோங்கும்
கொந்தவிழ்பூந் தண்மருதக் குலமருதா ராம்மருதார்.

3

இராமையன் மருவாமை இராமைய னிராமையன்
அராமுடிப்பூ மணந்தபுகழ் அருங்கருணீ கக்குலத்தோன்
பராவுவட மீன்கற்பின் சின்னம்மை சின்னம்மைப்
பொராவண்ணம் துணைகொண்டு பொதுநீக்கி அறம்புரந்தான்.

4

தூய்மையால் உயர்தவத்தால் துருவம்உறீஇ இருத்தலினால்
வாய்மையால் வடகைலை எனஓங்கி வாழ்நாளில்
சேய்மையாத் தனைப்பிரிந்திங் கெமைத்தெரியாச் சிறியோமை
நோய்மைஓ வறவண்மை இன்பத்து நுழைவிப்பான்.

5

மறைவிளங்க ஆகமவாய் மைகள்விளங்கச் சைவநெறித்
துறைவிளங்க வடகலையும் தென்தமிழும் துணிபொருளின்
நிறைவிளங்க நீடுயிர்கள் நெறிவிளங்க நிலைவிளங்கப்
பொறைவிளங்கப் பொய்புகுதா தேழையோம் புலம்விளங்க.

6

விடையுகைக்கும் தான்தோன்றி விரித்துக்காட் டியமெய்ம்மை
நடையுக்கக்கக் காட்டியும்கா ணார்காண நாலாம்பொய்க்
கடையுகத்தில் கண்கூடாய் நிலைகாட்டப் பெருங்கருணை
மடையுடைத்து மயற்காட்டின் மயங்காமே வெளிகாட்டி.

7

அறங்காட்டும் துறைகாட்டி அறுசமயத் தவரவர்க்குய்
திறங்காட்டிச் சிவங்காட்டிச் சித்திமுத்தித் திருக்காட்டிப்
புறங்காட்டில் பொய்யுடலை வையாமெய்ப் புலங்காட்டி
மறங்காட்டென் மனக்காட்டை வளராமே மதிகாட்ட.

8

தவநெறியும் தவப்பயனும் சார்பும்சார் புணர்பொருளும்
சிவனருளும் அருட்பயனும் தேர்ந்தனர்தேர்ந் ததும்உணரா
தவநெறியில் புக்குழன்றங் கசதிஆ நுறும்அறிவில்
பவநெறிநாத் திகரும்உயப் பரிந்தருளின் இயல்காட்டி.

9

சன்மார்க்கத் தவர்யாரும் தனிவிரும்பும் நிலைவிரும்பும்
பன்மார்க்கத் தவர்யாரும் பற்றும்ஒரு பற்றாகி
என்மார்க்கத் தவர்களும்நா டரியபழம் பொருள்எளியேன்
துன்மார்க்கத் தவம்போக்கித் தவமாக்கத் துணிந்தருளி.

10

பொய்யோடப் பொய்யோடாப் புறநிலைகள் புலம்போட
மெய்யோடா வைதிகச்செம் மொழிஒன்றான் வெய்யமல
மையோட மையோடு மனமோட மலிபிறவி
ஐயோடும் இறப்போட அருளோடு கண்ணோடி.

11

போக்குவர வில்லாது புறங்கீழ்மேல் உள்நடுசார்
பாக்கும்இடை அறஇருந்த அதிசூக்கத் தொருதனிமை
நோக்கருநோக் குணர்வருளான் நோக்குறஎட் டிருவாதி
தாக்கருதாக் குறஅன்று கொண்டதொரு தகைமைஎன.

12

ஊரொடுபேர் உருஒன்றும் இல்லாத ஒப்பில்உணர்
வோர்உருார் உருமுக்கண் நால்இருதோள் ஐந்துமுகம்
கார்உறுகண் டமும்ஆறு கவர்சடையும் மறைத்தருளி
ஏர்உறவந் தெழுந்ததுவோ அன்றிஇமை யவர்க்கன்று.

13

பொன்நாடு தனைவழங்கப் போர்காட்டி எஃகேந்தி
எந்நாளும் என்ஆளும் எந்தைஆ றிருதோளும்
மன்ஆறு முகமும்ஒளித் துற்றதெனல் அலதுமற்றிங்
கென்ஆவ தன்னார்பால் இருஞ்சேய்மை தனைப்புனைந்து.

14

அறுமீனார் முன்களிப்ப அனிலநாள் கொண்டதென
உறுகன்னி அறுவைமீன்² கொண்டருளி உலகமெலாம்
பெறுகோல மதுகாட்டி உதயஞ்செய் பிள்ளையார்
வறியோம்பால் முளைஉண்டார் மகிழ்ந்தனைபால் முலைஉண்டார். 15

2. அனிலநாள் - விசாக நட்சத்திரம், கன்னி - புரட்டாசி, அறுவைமீன் - சித்திரை நட்சத்திரம்.

திருமுகங்கண் டவர்யாரே ஆயினுங்கண் டளவேதீ
தொருவிமயக் கொழிந்தவர்தாம் செய்வனவும் உறுவனவும்
தரும்உணர்ச்சி முக்குற்றத் தடையறஆங் குறலானும்
அருள்அன்பின் புறலானும் அல்லல்எலாம் அறலானும். 16

பாதககு தகங்கள்அறப் பணலானும் பாவனையாய்க்
கோதறுபா வனைக்கெட்டாக் கொள்கைத்தாய் உறலானும்
மேதகுதன் நிலைஆக்கி நிலைப்பயனாக் குறல்ஆதி
வேதகத்தா னும்பொருள்கோள் வெளிப்படையில் புலப்படவே. 17

உருநாமம் இராமலிங்கம் எனக்கொண்டார் ஓங்கருளால்
குருநாம மந்திரமாக் கொண்டுய்ந்தார் உயநினைந்தார்
பெருநாம மந்திரத்தைப் பெற்றிஅறி யார்எல்லாம்
திருநாமம் இதுபிள்ளைத் திருநாமம் என்பாரே. 18

பாசம்எனக் கிடந்தேனைப் பசுஆக்கிப் பருவம்பார்த்
தாசகல உணர்த்திஅருள் ஊட்டம்மை அப்பனுமாம்
பேசரிய பெரியாரைப் பேயுணர்வேன் பேசறியேன்
தேசவரும் அகவைசிறந் தார்எனவும் சொலஇயைந்தேன். 19

மீதானத் துயர்பள்ளி மேவஎமை வைக்கும்எங்கள்
மேதாவைப் பள்ளிவிழைந் தருளிற்றென் றுரைப்பதெவன்
ஓதாமே எமைஎல்லாம் உணர்த்தும்உரு வெளியைஅச்சோ
ஓதாமே உணர்ந்ததென்பார் உணர்கிலார் ஒருவியப்போ. 20

அவ்வயின்ஆ ருயிர்கள்முத்தி ஆரும்நெறி அறிவிப்பான்
செவ்விதிந்நல் லருள்வலித்த தோதெரியேம் சிறந்துயிர்கள்
உய்வகைஉள் ளிருந்தும்ஒளித் தொற்றிநின்ற படிகாட்டத்
தெய்வஒற்றி நின்றதனைத் திருவருளால் தேற்றியதே. 21

அறவாழி அந்தணனாய் அருள்பழுத்த தவக்கொழுந்தெவ்
வறமாவ தெனிற்புலவீர் சந்நிதியை அடைந்துள்ளார்
அறமாவ தெல்லாமும் ஒருங்கடையப் பெற்றாரேல்
அறமாவ தெமக்கல்லால் அடிகளுக்கென் அறஞ்சொலுமே. 22

ஆணவத்தி னான்மாழாந் தறிவிழந்து வெம்பிறவிப்
பூணவத்தைப் பட்டுழலும் புன்கண்அறுத் துய்விப்பான்
மாணவத்தை அருளும்மறை விரித்தமணி வாக்கதனால்
பேணவத்தைச் சொரிதமிழ்ச்செம் பிரவாகம் பெருக்குவித்தே. 23

சிற்றடியேம் பிழைத்தொழும்பைத் திருவுள்ளங் கொண்டகந்தை
முற்றும்ஒழித் தருள்விரவ உபாசனா முறைதெரித்தங்
கற்றம்அற அறிவுருவாய் உருவெளியாய் உருவாகிக்
குற்றம்அறுத் துணர்வூட்டிச் சேணினும்மெய்க் குறிக்கொள்ள. 24

நல்லருளின் இயல்பெளியோம் பெறக்காட்ட நன்னீரால்
செல்லல்இருள் அறவிளக்கங் கெரிவித்தும் தீச்சனன
வல்லபிணி அறுவிக்கும் வகைகாட்டும் படிஉடலின்
அல்லல்செயும் பிணிஅனைத்தும் அருண்மொழியா னேஅறுத்தும். 25

தோடுடைய செவியன்னும் தொடையால்முன் னாள்எவர்க்கும்
நாடுடைய பொருட்சட்டி நன்றுவிளக் கியதென்ன
ஈடுடைய உலகமெலாம் உதிக்கின்ற எனும்தொடையால்
பீடுடைய பொருட்சட்டிப் பேறெமக்கின் றீதென்றும். 26

வேதியாய் மலக்களிம்பை நீக்கிஎமைப் பொன்னாக்கும்
வாதியாய் அருள்விழுங்கி மாயாவா தியனாகிச்
சோதியாய் விளையாடும் தோன்றலுக்கோர் ஆயிரம்பேர்
ஓதினார் உணர்வுடைய தொண்டரெலாம் ஒருசிலவர். 27

தனித்துரைத்த இராமலிங்கத் தனிமறைஆ தரித்துய்ந்தார்
இனித்தஅருட் பிரகாச வள்ளல்என இனிதேத்தி
அனித்தமற்றார் சிலஅறவர் அந்தோஎன் போல்மறந்து
மனித்தன்னகக் கொண்டொழிந்தார் மலவாழ்வில் சிலமறவர். 28

முலைஉண்ணி மோட்டெருமைப் பாற்கடல்மீன் எனவாமும்
நிலைஉயிர்கள் தமையுடைய பூரணத்துள் நின்றும்அந்தோ
அலைவகன்றார் இலர்துன்பத் தழுங்குகின்றார் அறியாமைத்
தலைஇருந்தார் இனம்என்றால் அவர்க்குணர்த்தும் தரம்அன்றே. 29

என்பணங்காய்க் கற்றுணம் இருங்கடல்நா வாய்ஆகி
முன்புகராம் உண்டமகச் சின்னாட்பின் முருகாய்வந்
தன்புறநல் நரிப்பரியே ஆகவும்அந் தோஅறியார்
தன்பெருமைச் சலம்இன்றிச் சந்துரைப்பார்த் தடுப்பரிதே. 30

ஆருயிர்கள் வினைக்கீடாய் அவ்வவர்கட் கறிவொழுக்கம்
சீருறுதெய் வம்சமயம் சிக்கெனவே யாத்தருளால்
தேரும்ஒரு சிவன்பருவம் தேற்றுவதால் திருவருளை
ஓருமதல் லாம்வேறென் உரைப்பதியாம் உயர்புலவீர். 31

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அமலனார்க் கீதோர் புகழ்கொலாம் ஆடல்
அரியதில் கிளந்தனன் அறியேன்
நிமலசந் நிதிநேர் துரும்பொன்றே நேர்ந்த
நேர்ச்சியில் அளவறு சித்திக்
கமம்உறு புத்தி முத்தியுற் றுயிர்கள்
கனிவுற இதஞ்செயும் என்றால்
சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கச்
சாதுளார் பொறுப்பர்என் பிழையே. 32

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

எந்தைஅருட் பிரகாசன் இன்உயிர்கள் தமைத்தேற்றச்
சந்தமுற இனம்ஆடும் தண்ணருள்ஆ டலைப்போற்றச்
சுந்தரநல் லருள்எடுத்துக் கைதருமேல் தொழுதிறைஞ்சிப்
பந்தவினைத் தொடக்கும்மயல் படரும்அற மொழிந்துய்வேன். 33

ஆயஅருள் இறைஎங்கள் அருட்பிரகா சப்பெருமான்
தூயஅரு ளால்பொழிந்த சொல்அமிழ்தாம் தமிழ்ப்பெருக்கு
நேயஅருட் பற்றாகி நிறைமனத்துப் பெரியர்க்கும்
மாயமயக் குழல்என்போல் மறவர்க்கும் உள்ளருக்கி. 34

அளவாத பேரன்பு சொரிந்தருளை விளைவித்துத்
தளவாரும் நகைக்கயற்கண் தையல்கூடங் கொண்டபிரான்
வளமாரும் கழல்மலரோ டிரண்டறுத்து வாழ்விக்கும்
உளவாலே அருட்பாளன் றொருநாமம் பூண்டதுவே. 35

மருளாலே சிலர்என்போல் மருளாலே மயங்கிஉணர்ந்
தருளாலே உரைத்ததென அருட்பாவின் உரைகொண்டார்
தெருளாதேன் சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவம்ஆக்கும்
அருளாலே உரைத்ததென அருட்பாவின் உரைகொண்டாம். 36

அத்தகைய திருஅருட்பா உபாசனைலீ லைகள்முறைமை
உய்த்தறியச் சோத்தமொடு சாத்திரமாய் உறுதலினால்
சுத்தமுற எப்பொருளும் விளக்கெழுவாய்த் தொல்எழுத்தை
வைத்தஎழுத் தைந்தின்உண்மை மலர்விக்கும் வாய்மையினால். 37

அறுசமயத் துள்ளாரும் அயலாரும் அவர்அறியப்
பெறுபொருளும் அளவாத பெரும்பொருளும் காட்டலினால்
உறுதிபெறும் அத்துவா அதன்மேலாய் உறுபொருளை
மறுவறக்காட் டுகையாலும் மற்றாறு முறையாக. 38

பிரிந்துபிரி யாதருளின் பெற்றிமிக்குப் பிணக்கறுமா
தெரிந்துமுறை செய்தருளும் சிறப்பானே திருஅருட்பா
விரிந்தமுறை ஆறெனவே மெய்யருளின் தொடர்பாட்டால்
பரிந்தன்பர் உலகமெலாம் பழிச்சபுகழ் நிலவியதே. 39

பண்ணிறந்த தமிழ்வேதப் பழம்பனுவல் தொகைஅதன்சீர்
எண்ணிறந்து நின்றனபோல் எண்ணிறந்த தாங்கவற்றுள்
உண்ணிறைந்த கருணையினால் உயிர்க்குறுதி பயப்பமுனம்
கண்ணிறைந்த சுவைமருந்தாம் ஐந்துமுறை கண்டமட்டில். 40

திருநெறிய தமிழாதித் தெய்வமுறை பன்னொன்றும்
ஒருநெறிய மனம்வைத்தார் உறுகாறும் திருத்தில்லைக்
கருநெறியங் ககல்விக்கும் கடப்பாளன் கைக்குறியாய்ப்
பெருநெறியர் சேமித்து வைத்ததொரு பெற்றிஎன. 41

அமலம்அருள் திருஅருட்பா அருண்மரபு தனைக்குறித்துக்
கமைஉறுமா சேமித்து வைத்திருந்த தென்பர் கண்டீர்
எமைஉடையான் எல்லாமும் வல்லஅருட் பிரகாசன்
சமரசவே தச்சன்மார்க் கச்சங்கச் சாதுக்கள்.

42

தந்திருக்கூட் டத்துள்ளான் சதுரையான் பெரியசிவா
நந்தபுர விழைவுடையான் நஞ்செல்வ ராயன்பால்
அந்தியிளம் பிறைஅணியும் அணிமுடியை மறைத்தபிரான்
சுந்தரக்கை சாத்தியஅத் திருவேடு தொகுத்தன்றே.

43

பண்ணீர்மைச் சுவைமுதிர்ந்த திருப்பனுவல் அருட்பயனைத்
தண்ணீர்என் றொருவெண்பாச் சம்பந்தப் பிரான்வழியில்
தெண்ணீர்த்தென் கூடல்வரும் சிதம்பரமா முனிதெரித்தால்
உண்ணீர்மை ஒன்றுமிலேன் உரைப்பதும்ஓர் புகழாமே.

44

கலித்துறை

ஆறா வதுமுறை ஆரிய னார்தம் அருளானே
வேறோர் சார்சே முற்றன் றெம்வினை விளைபாகம்
தேறாப் பருவம் தேர்ந்தென் றிசினோர் உதுநிற்க
வீறார் மற்றை முறைவெளி வந்தமை விரிசெய்வாம்.

45

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

ஆங்கவற்றைச் சிலர்அறிந்தார் அறியாரும் ஆகப்பின்
ஓங்கருளான் முத்துச்சா மிப்பெயரின் ஓர்உரவன்
தீங்ககல மன்பதைக்குத் திருஒற்றிச் சிவபெருமான்
பாங்கருட்சந் நிதிமுன்னர்ப் பகர்ந்துபத்தி வித்தினனே.

46

அப்பத்தி அன்புமுளை சிறிதுபூத் தருள்விரவ
மெய்ப்பத்தி யில்சிலவர் விமலஅருட் பாவிழைந்து
செப்புற்றார் யாவர்எனத் தேடுறுதேட் டங்கண்டு
துப்பற்றார் சிலர்எழுதித் துரிசிற்றார் பரிசுற்றார்.

47

ஈதுணர்ந்தங் கென்போல்வார் சிற்சிலவர் பொருள்விழைவால்
கோதுறுவார் மரபிறந்து கோள்விராஅய்ச் சிறிதச்சில்
பேதுறத்தாம் பொறித்தலும்அப் பெற்றிஉணர்ந் தாங்குரைத்த
தீதில்திரு அருட்செல்வ ராயப்பேர்ச் சேமத்தான்.

48

மறுக்கத்தான் அமரர்எலாம் நொந்தமுலும் வந்தமுலும்
பொறுக்கத்தான் அருநஞ்சம் அமுதுண்டு பொன்மிடறு
கறுக்கத்தான் உளம்வைத்த கண்ணாளன் கழற்கன்பான்
இறுக்கத்தான் கற்றவன்ஓர் இரத்தினம்என் பானோடு.

49

கலித்துறை

வில்லா ருஞ்சிறு பிள்ளை மதிப்பிஞ் சணிவேணிப்
பொல்லார் மன்றா டியசே வடிசேர் புலமிக்கான்
நல்லார் நம்பெரு மக்கட் கினியான் நவைஇல்லான்
மல்லார் திண்தோள் நம்பி அவந்துணை வலியாலே.

50

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

சிவநேசச் சிவராஜ யோகியர்க்காம் திருச்சிறந்த
தவநேசன் வாசுதேவ வப்பெயர்கொள் தகுதியனே
பவநேச மற்றார்கள் பற்றுபசு பதிக்கினிய
நவநேசன் ஐயாசா மிப்பெயரோ னேஇருவர்.

51

தங்களைமுன் னிட்டவரைத் தடுத்தன்றி அறம்நோக்கி
அங்குசில பொருள்ஈந்தும் அவர்தனியே கரந்துமீட்
டுங்கச்சில் இட்டுவெளி யாக்குறக்கண் டுள்ளுடைந்து
மங்கலஞ்செய் நாயகர்க்கு வழிமொழிவிண் ணப்பித்து.

52

முறையளித்தாம் அச்சியற்ற இரத்தினப்பேர் முதுக்குறைவன்
இறைஅருளுக் கேற்றிரப்ப எந்தைஅருள் இசைவின்றிக்
குறைஇரந்தார் குறைக்கிரங்கும் கொள்கைகண்ட அக்குணவான்
மிறைஉள்ளார் மிகைஅறுக்க மேற்கொண்டங் குசாவுதலும்.

53

பல்லவகோத் திரத்துவந்த சபாபதிமால் பயந்தருளும்
நல்லவன்எம் உயிர்த்துணையான் நாயனார் கழல்மறவாச்
செல்வமிகு காரணத்தா னும்செல்வ ராயன்என
வல்லபடி முன்னுவன்ற வண்மைப்பேர்ச் சேமநிதி.

54

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தன்அடைந்தார்த் தானாகத் தாங்குபெருந்
தயாளன்சற் குணங்கள் எல்லாம்
பொன்னுருஒன் றெடுத்ததெனும் புகழாளி
உயிரும்ஒரு பொருள்அன் றாக
என்னவர்க்கும் ஈகையிற் றேந்தல்உணர்
வினுக்குறையுள் யார்க்கும் தத்தம்
முன்னம்உணர்ந் துபகரிக்கும் முதலியப்பா
அண்ணல்அருண் முளைநன் மீளி.

55

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

விற்புருவம் நெரித்தருளி வீறடங்கப் புரம்பொடித்த
பொற்புருவச் சிலையாளி புண்ணியநீற் றன்புடையான்
அற்புருவன் அருட்பிரகா சப்பெருமான் திருவருட்குச்
சொற்புதுவை வேலையன் தனித்துணையாத் துணைகொண்டு.

56

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வேண்டுவன உபகரிக்கக் கலிநாற்பத்
தொன்பதுநூற் றறுபான் மேலெட்
டாண்டெழுதா எழுத்தேற்றி நான்குமுறை
அரசறிய வெளியிட் டியார்க்கும்
பூண்டெழுபேர் இன்பமகிழ் வதுபெருகப்
பணிபுரியும் பெற்றி யானே
காண்தகுசீர்த் தேவநா யகன்அருளும்
இரத்தினப்பேர்க் காத்திட் டானே.

57

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

மிக்கமறை ஏத்துமுக்கண் வித்தகனார் திருமயிலைத்
தொக்கஇளங் கோக்குடியில் வருந்தாயன் குணநிதியான்
சிக்கிட்டி அருள்சோம சுந்தரன்செய் தாளாண்மை
தக்குலகு திருஅருட்பா இனிதுபெறத் தழைத்தன்றே.

58

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நேசம் எல்லாம் உடையார்க்காய் உள்ளம் உருகி நிறைஅழிந்த
தேசன் எங்கள் சடகோபன் தெய்வத் தழிழோர் வடிவாகிப்
பாசங் கழன்று வடகலைப்பாற் கடற்கோர் பஃறி யாம்சீனி
வாச வரதப் பெயர்கொள்அறங் கரையும் நாவின் மறைக்கொழுந்து.

59

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வேதனார் மாலார் காணரும் முக்கண்
விகிர்தனார் விளம்பரு ஞான
போதனார் அளவாப் புனிதனார் நாயேன்
புழுத்தலைக் கினிதிருத் தியசெம்
பாதனார் அன்பர் உளம்பிரி யாத
பரமனார் அருட்பிர காச
நாதனார் கருணைக் குறையுளார் வீரா
சாமிப்பேர் நற்றவக் கொழுந்து.

60

தவம்அர சிருக்கும் அத்தாணி நெஞ்சர்
தகும்உயிர்க் கின்புசெய் தக்க
சிவம்உணர் பெரியர் அருட்பிரகாச
தேசனார் திருவடிக் கன்பர்
அவம்அறு தேவ நாயகன் அப்பா
சாமியே ஆதிஆ ரியர்கள்
நவம்உறு சென்னைக் கூடன்மற் றுள்ள
நற்றலந் தொறும்நங்கள் நாதன்.

61

பொன்பழித் தலர்செந் தாமரை குழைத்த
பூங்கழற் கன்பராய் உள்ளார்
தன்பொருஉஞ் சீர்த்திச் சமரச வேத
சன்மார்க்கத் தனிப்பெருஞ் சங்கத்
தென்பவம் அறுக்கும் எம்பெரு மக்கள்
இன்செவிக் களம்புகுந் தெளியேன்
துன்பறச் சென்னி அரசிருந் தன்றித்
தூயநல் லருள்வர லாறே.

62

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

நடந்தசெயல் அருள்காட்ட நான்வகுத்த படிஅன்றி
மடம்படும்என் அறிவானே வகுத்ததன்றாம் ஆதலினால்
இடம்படுதம் உணர்உணர்வின் எம்பெருமக் கள்சவையும்
உடம்படும்புன் மொழிஎள்ளா துலகமெலாம் ஓங்குகவே.

63

திருச்சிற்றம்பலம்
திருஅருட்பா வரலாறு முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென்னும்
சிதம்பரம்

இராமலிங்கபிள்ளை
அவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பா.

முதற்புத்தகம்.

இஃது

சமரசவேதசன்மார்க்க சங்கத்தை யடிமாளித்த
புதுவை - வேலுமுதலியார்
சிவாதந்தபுரம் - செல்வராயமுதலியார்
இறுக்கம் - இரத்தினமுதலியார்
வேண்டுகோளின்படி

இவ்வா சிரியர்மாணுக்கரும்

வெ. சமரசவேதசன்மார்க்க சங்க
வித்வான்களினொருவருமாகிய

தொழுவூர் - வேலாயுதமுதலியாரால்
அச்சிற்றதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலியுகதினா சகவது-ல-சிமும் - அகவது-மகரவி.

ASIATIC PRESS, 292, LINGEE CHETTY STREET, MADRAS,
February 1867.

Registered Copy-right.

ஐந்தாம் திருமுறை முதற்பத்தியின் முகப்பெட்டு (அச்சக் கோர்ப்பு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

1880

திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென் னும்

சி த ம் ப ர ம்

இ ர ம லி க் க பி ள் னை

அவர்கள்

திருவாய்மொழிந்தருவிய

தி ரு வ ரு ட் ப ர

திருத்தணிகைப்பதிகம்.

இரண்டாம்புத்தகம்.

இஃது

சமரசவேதசன்மாரீக்க சங்கத்தை யாசனாஸித்த

மயிலை. சி. ராமசுந்தரரெட்டியார்

வேண்டுகோளின்படி

—

இய்யா சிரியர்மாணுக்கரும்

ஷி சமரசவேதசன்மாரீக்க சங்க

வித்வான்களிலொருவருமாகிய

பிரகாசவள்ளலாரென்றும்

சொன்ன துணரத்தன கலிவிச்சங்கத்துத் தமிழ்ப்புலமை

தொழுந்தர். வேலாயுதமுதலியாரால்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலியுகத்திற் சககா-ல் திகழும் பிரமத்திற் பினரன்.

Madras:

MEMORIAL PRESS, No. 39, THUMBOO CHUFFY STREET.

March 1880

Registered Copy-right.